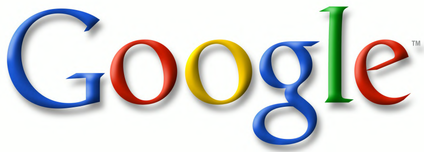

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

UXORI OPTIMAE

BETTINAE,

NUPER DEFUNCTAE,

HANC ILIADIS EDITIONEM

MONUMENTUM

CARITATIS PERPETUAE ATQUE IMMUTABILIS

ESSE VULT

EDITOR.

PRAEFATIO.

Easdem rationes secutus, quas in editione Odysseae ante hos quinque annos vulgatae mihi tenendas putavi, Iliadis editionem comparavi, de qua lectores benevolos paucis praemonitos esse velim.

In tanta copia librorum manuscriptorum, quibus haec carmina continentur, eos mihi potissimum eligendos duxi, qui et vetustate et praestantia eminent, quorum principes sunt Venetus A, omnium qui adhuc innotuerunt longe praestantissimus, et Laurentianus D, liber optimae notae et adhuc fere incognitus. His libris summa cum diligentia collatis adiunxi tres Vindobonenses et Laurentianum alterum, qui post D proximum locum obtinet, deinde fragmenta antiquissima in papyro scripta nec non fragmenta Ambrosiana et quae ex palimpsesto Syriaco Curetonus edidit. Nec testimonia veterum scriptorum et grammaticorum Graecorum mihi praetereunda esse censui, quo factum est, ut haec Iliadis editio variis lectionibus undique congestis sit ornata.

Imprimis autem id egi, ut textum ederem, qui proxime accederet ad Aristarcheam recensionem, quae omnium iudicio praestantissima et accuratissima habetur, a qua non nisi gravissimis de causis recessi. Hanc etiam omnibus libris dissentientibus secutus sum cum multis singulis locis tum in scripturis *ᾔδη*, *ἑστήκει*, *ἕλκον*, *ἧχι*, *ἑβήσετο*, *ἕδεισεν*, aliis. Ubi de Aristarchi scriptura nihil certi est traditum, eas lectiones praetuli, quae optimorum librorum fide et auctoritate nituntur, secutus praecipue Venetum A et Laurentianum D, in quibus haec carmina incorruptissime et integerrime sunt

servata. Digammi rationem habui fere nullam, neque *ἐγὼ εἴπω* *B* 139, *I* 26, 704, *M* 75, *δὴ ὄπα* *Γ* 221 propter digammum scripsi, sed motus auctoritate librorum optimorum, conf. *E* 475, *Z* 90, ubi *ἐγὼν ἰδέειν* et *ὅς οἱ* libris invitis non mutavi.

In orthographia iisdem rationibus ductus sum, quibus in editione Odysseae, idem versus eos tantum inclusi, qui a libris vel omnibus vel melioribus absunt. Hac in re iis assentiri non possum, qui versibus quam plurimis damnatis omnes discrepantias in his carminibus amoveri posse sibi persuasum habeant. Constitui enim haec carmina integra edere, sicuti nobis per tot secula sunt tradita, non qualia fuisse ante Solonis aut Lycurgi tempora quidam sibi fingunt.

Prolegomena alteri volumini adiicientur; nunc enim mortem lugeo coniugis optimae, qui III. die mensis Decembris huius anni praematura morte obiit, qua calamitate ita sum perculsus, ut ab omni omnino negotio abhorream.

Χαῖρε φίλη κεφαλή, γλυκερὸν φάος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
θαλπωρὴ καὶ χάρμα πελέσκεο, νῦν δὲ θανοῦσα
ἄῤῥητόν μοι πένθος ἐνὶ μεγάροισιν ἔθηκας.
χαῖρε φίλη, σέο δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

Dabam Lentiae die XV. mensis Decembris
anni MDCCCLXXII.

ΙΛΙΑΔΟϹ Α.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
τίς τάρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,

Varia lectio. 1 Πηληιάδεω: πηλειάδεω H, ει ex corr. — 2 ἔθηκε CDEGHL, Apoll. de Synt. 136, 27; 223, 11. Eustath. 256, 16; 1257, 36. Etym. Mg. 416, 3. Bachm. Anecd. II, 55, 13. ΕΘΗΚΕ Ambros.: vulgo ἔθηκεν cum AF et Apoll. Lex. 63, 14. — 3 πολλὰς: πολλῶν Matranga Anecd. 500. — 4 αὐτὸς (υ) H. δὲ ἑλώρια: δ' ἑλλώρια CHLS Townl. Laud. Barocc. Mor. (?) Bekk. Anecd. 696, 26. δ' ἐλλώρια Schol. Aristoph. Acharn. 327. δ' ἑλώρια D. δ' ἐλώρια Lips. Eustath. 936, 40. Et. Mg. 173, 3. Rhet. Graec. II, 409, 20. — 5 οἰωνοῖσι τὲ CH. — 6 ταπρῶτα GH. ταπρῶτα L. ἐρίσαντες Bekk. An. 735, 3. — 7 τὲ CDH. ἀχιλεύς C. — 8 τάρ A Apoll. de Pron. 113 B. Bekk. Anecd. 915, 27; 1145; 1153: vulgo τ' ἄρ. Ambros. Τ' ΑΡ. σφωε: σφῶε CG Plutarchus de Commun. notitiis 14. σφῶϊ Apoll. de Synt. 167, 8. συνέηκε Schol. Τ 58, Υ 134. — 9 ὃ CDE 23, 4 GHL Schol. Μ 127. Apoll. Lex. 118, 2. Pseudoplut. 121, 18. Eustath. 1325, 46.

Adnotatio critica. 3 ψυχὰς Aristarchus: κεφαλὰς Apollon. Rhodius cf. Scholl. Η 330, Λ 55. — 4, 5 ὅτι Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 5 πᾶσι: Zenodotus δαῖτα, cf. Athen. I, 21 pg. 12; Suid. Lex. I, 1, 1190, 7; Eustath. 19, 45. βουλή: βουλῇ Nicanor cum aliis teste Eustath. 20, 12. — 6 διαστήτην: τινὲς γράφουσιν ἐνταῦθα „διὰ στήτην ἐρίσαντο" Eust. 21, 43. — 8 σφωε Aristarchus et Apollonius Dyscolus: ὅτι Ζηνόδοτος σφῶϊν ἔγραφεν Aristonicus, vide H. T. 356. cum Zenodoto faciunt Dionysius Sidonius et Seleucus, scribentes σφῶϊ (non σφῶϊν), conf. Schol. L et Apollon. de Synt. 167. 9 τὴν γὰρ τοιαύτην γραφὴν (σφῶϊ) καὶ Σέλευκος προκρίνει καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, παρατιθέμενοι καὶ ἐκδόσεις Ὁμηρικάς.

οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρείδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·
Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

V. l. 11 ἠτίμασεν A Lips. a man. sec. Vrat. a. Apollon. de Synt. 66, 26; de Coni. 505, 13. Schol. Ω 315. Cram. An. Par. III, 117, 24. Hesychius II, 294. ΗΤΙΜΑCΕΝ Ambros. 1. man. ἠτίμασε Pseudoplut. 174, 36. ἠτίμωσεν Bekk. Anecd. 934, 18. ἠτίμασ' L Schol. A 340, M 127. ἠτίμησεν DE 24, 11 Ambros. 2. man.: v. ἠτίμησ'. — 12 ὃ ACDE 70, 12 HL Et. Mg. 614, 8. — 13 φέροντ' A. — 15 λίσσετο A: ceteri ἐλίσσετο. — 16 μάλιστα, δύω L. — 17 ἀτρεῖδαι τὲ L. εὐκνήμϊδες CGHL. — 20 δ' ἐμοὶ ACDL Lips. Mosc. 1. Apollon. de Synt. 14, 25; 121, 17. δ' ἔμοι H: δέ μοι E 24, 29; 28, 2; 4. GS Hesych. III, 253. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύσαιτε AGHS Cant. Lips. 1. man. Apollon. de Synt. 14, 25: λῦσαί τε Eust. 28, 4. Vrat. A. Mor. Cant. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύσατε CDE 24, 29; 28, 2 L Vrat. c. Townl. Apoll. de Synt. 121, 17. δέχεσθαι AD Vrat. c. Townl. Apollon. de Synt. 78, 21; de Pron. 101 C. δέχεσθαι (ε) H: δέχεσθε CE 28, 2 GLS Lips. man. sec. — 22 ἐπευφήμισαν L. — 25 ἐπὶ: ἔπι CDL. ἔτελλε ACGHL: v. ἔτελλεν. — 27 δηθύνοντα CDS Mor. Vrat. a. αὖτις: αὖθις CH Barocc. Bachm. Anecd. II, 193, 12. — 28 μή νύ τοι AGHL.

A. c. 12–15 ἀστερίσκοι· οὐ καλῶς γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς (371 sqq.) μετετέθησαν Aristonicus. — 14 στέμματ' Aristarchus: alii fortasse στέμμά τ'. — 15 λίσσετο Aristarchus, conf. 374. ὅτι τὸ ἐλίσσετο ἐβιάσαντό τινες δασῦναι Eustath. 26, 1. — 16 Ἀτρείδα: >⁝— ὅτι τινὲς ἀτρείδας Aristonicus, unde Zenodotum ἀτρείδας scripsisse conieci H. T. 60. — 20 ἐμοὶ ὀρθοτονεῖται Schol. BL. τὸ δὲ δέχεσθαι ἀντὶ προστακτικοῦ ἀπαρέμφατον Schol. BL, ita Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2. — 22—25 asteriscis notandi erant, cf. 376—79, quibus in cod. A obeli et asterisci adpicti sunt. — 24 Zenodotus Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος.

τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύcω· πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπειcιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,
ἱcτὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωcαν.
ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, caώτεροc ὥc κε νέηαι.
ὣc ἔφατ', ἔδειcεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίcβοιο θαλάccης,
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸc
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομοc τέκε Λητώ·
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃc Χρύcην ἀμφιβέβηκαc
Κίλλάν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε Ϝῖφι Ϝάνάccειc,
Cμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίcειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα coῖcι βέλεccιν.
ὣc ἔφατ' εὐχόμενοc, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβοc Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενοc κῆρ,
τόξ' ὤμοιcιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιcτοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
αὐτοῦ κινηθέντοc· ὃ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώc.
ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
οὐρῆαc μὲν πρῶτον ἐπῴχετο καὶ κύναc ἀργούc,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖcι βέλοc ἐχεπευκὲc ἐφιεὶc
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

V. L. 29 τήνδ' GL. — 33 ὡc φάτο L. ἔδειcεν: libri ἔδδειcεν. ἔδδειcε E 31, 30 FH Bekk. Anecd. 835, 1. — 38 Κίλλαν: πολλὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ Κίλλαc Κίλλοc γράφουcιν Eust. 33, 43. — 39 εἴ ποτέ: ὥc ποτέ Schol. Θ 203. ἔρεψα H et in marg. ξα. — 40 omitt. D in textu. καταπίονα ACGL. ἔκηα Max. Tyrius Diss. XXVIII, 6. — 41 omitt. H in textu. τὸ δέ: τόδε DE 36, 33 G. τόδέ C. κρήηνον L. — 45 ἀμφηρεφέα: ἀμφιρεφέα DL Vrat. a. Mosc. 3. — 46 ἔκλαξαν Lips. 1. man. ἄρ': ἂρ ADGHL Heraclides Alleg. C. 12. — 47 ὃ δ' AGL. ὅδ' CH: v. ὁ δ'. ἤιε G. — 48 μετα CG ἕηκε CL. ἑηκε A. ἔηκε DH: v. ἕηκεν. — 51 βέλοc γ' S. ἐφιεὶc: ἀφιεὶc S Mosc. 3. — 52 βάλ' D.

A. c. 29—31 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 33 ἔδειcεν Aristarchus. — 34 ἀκέων: ὅτι Ζηνόδοτοc διὰ τοῦ χ (ἀχέων) Aristonicus. — 41 τὸ δέ: ἀρίcταρχοc δύο μέρη λόγου τὸ τὸ δέ μοι, ἡρωδιανὸc ἕν Schol. A. Ptolemaeus Ascalon. τόδε, conf. H. T. 362. — 42 τίcειαν: τίcαιεν Zenodotus, cf. Düntzer. de Zenod. p. 64. — 46, 47 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν οὐ καλῶc Schol. A. — 47 Zenodotus νυκτὶ ἐλυcθεὶc Aristonicus ad M 463. — 49 βιοῖο: Ἀριcτάρχου ὁ τόνοc παρὰ τὴν βίαν, conf. H. T. 217. — 52 θαμειαί Aristarchus: Pamphilus θαμεῖαι, v. H. T. 279.

1*

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ cτρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέccατο λαὸν Ἀχιλλεύc·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεcὶ θῆκε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνῄcκονταc ὁρᾶτο.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέεc τε γένοντο,
τοῖcι δ' ἀνιcτάμενοc μετέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθένταc ὀίω
ἂψ ἀπονοcτήcειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμόc τε δαμᾷ καὶ λοιμὸc Ἀχαιούc.
ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διόc ἐcτιν,
ὅc κ' εἴποι ὅτι τόccον ἐχώcατο Φοῖβοc Ἀπόλλων,
εἴ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆc ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἑκατόμβηc,
αἴ κέν πωc ἀρνῶν κνίcηc αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάcαc ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἦ τοι ὅ γ' ὣc εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖcι δ' ἀνέcτη
Κάλχαc Θεcτορίδηc, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριcτοc,
ὃc ᾔδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐccόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεcc' ἡγήcατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴcω
ἣν διὰ μαντοcύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβοc Ἀπόλλων·

V. L. 54 ἀγορὴν δὲ A: v. ἀγορήνδε. ἀγορήνδ' ἐκαλέccατο S Vrat. b. δ' ἐκαλέcατο Cram. An. Par. III, 374, 35. ἀχιλεύc C 1. man. — 55 ἐπὶ: ἐν (i. e. ἐνὶ) Eust. 45, 20 et 30. — 56 ὅτι ῥὰ CDE 45, 43 GHL Eustath. 1854, 57. θνήιcκονταc A: ceteri θνῄcκονταc. — 57 οἵδ' CGHL, ceteri οἱ δ'. ὁμηγυρέεc S Laud. Vrat. a. Mosc. 1. τε γένοντο H Vrat. a. b. Schol Θ 2: vulgo τ' ἐγένοντο. — 58 ἀχιλεύc C. — 59 * πάλιν πλαγχθένταc: v. παλιμπλαγχθένταc. παλιμπλαχθένταc CGHL Apollon. Lex. 24, 26. παλῖπλαχθένταc D. παλιμπλαχθέντα S. — 60 αἴ κεν C. — 61 ἐπειδὴ πόλεμόc τε δαμᾷ Eust. 46, 34. — 63 γὰρ τὸ ὄναρ L. — 64 ὃc εἴποι E. ὅc κ' εἴπη L. εἴπη (οι) H. — 65 εἴ ταρ A Schol. A 93. Bekk. Anecd. 1147: ceteri εἴτ' ἄρ'. εἴτ' ἆρ DGH. εἴ θ': ἦδ' A. ἠδ' CDGHLS. — 66 κνίcηc AD: κνίccηc CGHL. — 67 ἀπο CDL. ἄπο Apoll. Lex. 34, 15. — 68 ἦ τοι: libri ἤτοι. ἄρ': ἆρ AGL. καταρέζετο DH 1. man. L. — 70 ΗΙΔΗ Ambros. ᾖδη G. ᾔδει L Mor. Vrat. b. Mosc. 1. man. sec. τάτε ὄντα L Etym. Gud. 236, 36.

A. c. 54 Zenodotum ἀγορὴν ἐκαλέccατο scripsisse coniecit Düntzer. de Zenod. p. 72. — 56 θνῄcκονταc, vid. H. T. 282. ὁρᾶτο: ὅτι Ζηνόδοτοc ὁρῆτο γρ. Aristonicus, v. H. T. 302. — 59 παλιμπλαγχθένταc Aristarchus, v. H. T. 313. — 60 εἴ κεν: Zenodotus οἵ κεν. — 63 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν Aristonicus. — 65 εἴ ταρ Herodianus, cf. H. T. 359. — 66 κνίcηc Aristarchus: alii κνίcηc. — 68 Zenodotus ἐκαθέζετο, cf. Scholl. A 611, γ 402, Ζ 1. — 69 Κάλχαc: μάντιc Zenodotus.

ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διίφιλε, μυθήcαcθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνοc, ἑκατηβελέταο ἄνακτοc.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· cὺ δὲ cύνθεο καί μοι ὄμοccον
ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεcιν καὶ χερcὶν ἀρήξειν.
ἦ γὰρ ὀίομαι ἄνδρα χολωcέμεν, ὃc μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
κρείccων γὰρ βαcιλεύc, ὅτε χώcεται ἀνδρὶ χέρηι·
εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
ἀλλά τε καὶ μετόπιcθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέccῃ,
ἐν cτήθεccιν ἑοῖcι. cὺ δὲ φράcαι, εἴ με caώcειc.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
θαρcήcαc μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅτι οἶcθα.
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε cὺ Κάλχαν
εὐχόμενοc Δαναοῖcι θεοπροπίαc ἀναφαίνειc,
οὔ τιc ἐμεῦ ζῶντοc καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
coὶ κοίλῃc παρὰ νηυcὶ βαρείαc χεῖραc ἐποίcει
cυμπάντων Δαναῶν, οὐδ᾽ ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃc,
ὃc νῦν πολλὸν ἄριcτοc Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
καὶ τότε δὴ θάρcηcε καὶ ηὔδα μάντιc ἀμύμων·
οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ εὐχωλῆc ἐπιμέμφεται οὔθ᾽ ἑκατόμβηc,

V. L. 73 ὅ cφιν AD 1. man. G Vat. Harl. Lips. Eton. Mosc. 1. 3. a man. rec. ὅ, cφιν C: ὅc cφιν D 2. man. HL. ΟCCΦΙΝ Ambros. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων DHLS, ceteri ἐΰφρονέων. — 74 διὶ φίλε CDGHLS Et. Gud. 270, 40. Cram. Epim. 215, 17. — 76 τοὶ γὰρ ACL. — 77 ἤ: ἢ C Schol. N 153, ο 31. εἰ G. ἔπεcι GH. ἔπεccϊ C. — 80 χέρηι C E 55, 1 et 24; 200, 42. — 81 καταπέψη[οι] C. καταπέμψη[οι] S. καταπέψοι Vat. Laud. — 82. ἀλλά τε: ἀλλά γε CE 52, 39 GHL Aristot. Rhet. II, 2. Et. Mg. 406, 28. Diog. Laert. VII, 1, 63. ἀλλ᾽ ἄγε S. — 83 caώcῃc D 1. man. — 84 ἀχιλεύc C. — 85 θαρcήcαc, μάλα L. ὅ, τι L. — 86 διὶ φίλον ACD E bis GHLS. Κάλχαν: κάλχα D. — 88 ζώοντοc D. — 89 κοίλῃc: κοίλαιc E bis G. ἐποίcει: ἐφήcει Vrat. a. Bachm. Anecd. II, 59, 12. — 90 cὺν πάντων D. — 91 Ἀχαιῶν: ἐνὶ cτρατῷ ACDEGHL. — 93 ἄρ᾽: ἆρ ADGHL Apoll. Lex. 79, 31. οὔθ᾽: οὐδ᾽ ACDHLS.

A. c. 73 ὅ cφιν Aristarchus, cf. H. T. 326. ὃc μιν ἀμειβόμενοc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα Zenodotus. — 80 κρείccων: κρείccω Zenodotus. Ζηνόδοτοc ἀθετεῖ τὸν cτίχον, κακῶc Schol. BL. — 83 φράcαι: φράcον Zenodotus, vid. Apollon. Lex. 165, 8. — 85 Aristarchus οἶcθα: οἶcθαc Zenodotus? cf. Eust. 1773, 27, H. T. 320. — 86 Κάλχαν: Zenodotus Κάλχα, cf. Schol. N 68, 222. — 91 Ἀχαιῶν editiones Aristarchi, Zenodoti, Aristophanis, Sosigenis. — 93 οὔ ταρ Herodianus: οὔ τ᾽ ἄρ᾽ Ptol. Ascalonita, cf. Cram. Epim. 415, 21, H. T. 360.

ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμης' Ἀγαμέμνων,
οὐδ' ἀπέλυϲε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλοϲ ἠδ' ἔτι δώϲει.
οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώϲει,
πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
ἐϲ Χρύϲην· τότε κέν μιν ἱλαϲϲάμενοι πεπίθοιμεν.
ἦ τοι ὅ γ' ὣϲ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖϲι δ' ἀνέϲτη
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενοϲ· μένεοϲ δὲ μέγα φρένεϲ ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὄϲϲε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην.
Κάλχαντα πρώτιϲτα κάκ' ὀϲϲόμενοϲ προϲέειπε·
μάντι κακῶν, οὔ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπαϲ.
αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐϲτὶ φίλα φρεϲὶ μαντεύεϲθαι,
ἐϲθλὸν δ' οὔτέ τί πω εἶπαϲ ἔποϲ οὔτε τέλεϲϲαϲ,
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖϲι θεοπροπέων ἀγορεύειϲ,
ὡϲ δὴ τοῦδ' ἕνεκά ϲφιν ἑκηβόλοϲ ἄλγεα τεύχει,
οὕνεκ' ἐγὼ κούρηϲ Χρυϲηίδοϲ ἀγλά' ἄποινα
οὐκ ἔθελον δέξαϲθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήϲτρηϲ προβέβουλα,

V. L. 94 ἠτίμαϲ' LS. — 96 τούνεκα ἄλγε' G. ἄρ': ἂρ DH. ἑκατηβόλοϲ S. — 97 Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώϲει: λοιμοῖο βαρείαϲ χεῖραϲ ἀφέξει ACDEGHLS. — 98 ἀπο CDL. ἐλικώπιδα D. — 101 ἦ τοι: libri ἤτοι. ἂρ GL. κατὰρ A. καταρέζετο CDH 1. man. — 102 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων, utrumque Eust. 57, 25. — 105 κακοϲϲόμενοϲ EG. τὸ κακοϲϲόμενοϲ καὶ ἐν δυϲὶ λέξεϲιν εὑρίϲκεται „κάκ' ὀϲϲόμενοϲ“ ἐν ἀντιγράφοιϲ δηλοῦται παλαιοῖϲ Eust. 59, 36. προϲέειπε ACGHL: v. προϲέειπεν. — 106 οὔ πώ ποτέ: οὐ πώποτε A. οὐ πώ ποτέ EGL. οὐ πῶ ποτέ H. εἶπαϲ E 60, 27. Zonar. Lex. 1256: εἶπεϲ A Cant. Vrat. c. A. Lips. Bekk. An. 763, 19. ἔειπαϲ DE 60, 31 GHLS. ἔειπεϲ C. — 107 ἔϲτι G. — 108 οὔτέ τί: οὔτέ τι GH. οὔτε τι CE 60, 11; 147, 19 LS Laud. Vrat. a. Mosc. 1. Townl. οὐδέ τι AD. οὔτ' ἔτι Barocc. εἶπαϲ: εἶπεϲ DH 1. man. Townl. *οὔτε τέλεϲϲαϲ: v. οὔτ' ἐτέλεϲϲαϲ. ACDGHLS οὐδ' ἐτέλεϲϲαϲ. — 113 γὰρ ῥὰ DGHL.

A. c. 95 ἀθετεῖται Aristonicus. — 97 Δαναοῖϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώϲει editiones Aristarchi, Rhiani, Massiliensis: λοιμοῖο βαρείαϲ χεῖραϲ ἀφέξει Zenodoto tribuit Didymus. — 100 τότε: αἴ Zenodotus. — 102 εὐρὺ κρείων: εὐρυκρείων, cf. H. T. 314. — 103, 104 ἀϲτερίϲκοϲ παράκειται, ὅτι ἀμφότεροι εἰϲ τὴν Ὀδύϲϲειαν (δ 661, 662) μετάκειντει οὐκ ὀρθῶϲ Aristonicus, cf. Schol. δ 661. — 106 οὐ πώποτέ Aristarchus, H. T. 348. εἶπαϲ Aristarchus. — 108 οὐδέ ... οὐδ' Aristarchus et Aristophanes: ceteri οὔτέ ... οὔτ'. — 110 ἀθετεῖται Aristonicus.

κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐcτι χερείων,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας οὔτέ τι ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν cῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέcθαι·
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάcατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραcτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
λεύccετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη κύδιcτε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γάρ τοι δώcουcι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδαcται,
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ cὺ μὲν νῦν τῆνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίcομεν, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δῷcι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προcέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

V. L. 114 οὔ ἑθέν ἐcτι A Apollon. de Pron. 198 A. Bekk. Anecd. 1146. Et. Mg. 498, 21. Schol. Γ 128: οὔ ἕθεν ἐcτὶ GHL Et. Mg. 638, 6. οὐ ἕθεν ἐcτὶ CE 61, 29. οὐ ἕθεν ἐcτὶ D. τὸ οὐ ἕθεν ἐcτὶ χερείων τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέcτερα οὔ ἑθεν προπαροξυτόνως ἔχουcιν Eust. 61, 30. — 115 οὔτ' ἄρ: οὔτε E 61, 32. οὔτέ CL. οὐτέ A. — 116 ὥc A Apoll. Lex. 170, 17. Cram. Epim. 449, 17. Io. Alexandr. 31, 33: vulgo ὣc. εἰ τόγ' ἄριcτον L. — 117 cῶν: cόον ACEGHLS Schol. A 528. Io. Alex. 41, 12. Thomas Mag. s. v. βούλομαι. Bekk. An. 696, 21; 963, 32. Cram. Epim. 189, 24; 193, 24; 393, 19. An. Par. III, 126, 14. Eustath. 1110, 17. Et. Mg. 415, 33; 56. Et. Gud. 673, 20. cάον Apoll. de Coni. 489, 16. cῶον D Cram. An. Par. 302, 26; 315, 32. — 119 ἔοικε ACEG: v. ἔοικεν. — 120 λεύccετε: λεύcετε CD Apoll. Lex. 118, 5. λεύcατε G. τό γε: τότε Vrat. a. ἄλλῃ ACE Apoll. Lex. 118, 5: ἄλλη DGHL. — 123 πῶc τάρ τοι A. πῶc ἄν cοι E 63, 37. — 124 οὐδέ τι πω CDGHLS. οὐδέ τι $\overset{\text{ου}}{\text{πω}}$ A. — 127 τῆνδε A: ceteri τήνδε. — 129 δῷcι: δῶcι EGH Schol. Π 57. Apoll. Lex. 155, 12. Plutarchus de Aud. poët. 10. δώcει D. Τροίην: τροΐην ACDEG. τρωΐην Apoll. Lex. 155, 12. ἐυτείχεον L. — 131 *μὴ δή: libri μὴ δ'. ἀχιλεῦ C.

A. c. 114 Herodianus cum Aristarcho οὔ ἑθέν. — 116 ὥc Tyrannio cum Aristarcho, cf. H. T. 380. — 117 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. Aristarchus cῶν, non cόον. — 120 λεύccετε: λεύcετε, cf. H. T. 305. — 122 φιλοκτεανέcτατε Aristophanes teste Seleuco apud Eustath. 1441, 18. — 124 που Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes. — 126 ταῦτ': Tyrannio ταὐτ', ἵν' ᾖ τὰ αὐτά. — 129 Τροίην Zenodotus: Aristarchus Τροΐην. — 131 μὴ δὴ conf. H. U. 281.

κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύϲεαι οὐδέ με πείϲειϲ.
ἦ ἐθέλειϲ, ὄφρ' αὐτὸϲ ἔχῃϲ γέραϲ, αὐτὰρ ἔμ' αὔτωϲ
ἧϲθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τῆνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώϲουϲι γέραϲ μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
ἄρϲαντεϲ κατὰ θυμόν, ὅπωϲ ἀντάξιον ἔϲται·
εἰ δέ κε μὴ δώωϲιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸϲ ἕλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντοϲ ἰὼν γέραϲ, ἢ Ὀδυϲῆοϲ
ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώϲεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφραϲόμεϲθα καὶ αὖτιϲ,
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύϲϲομεν εἰϲ ἅλα δῖαν,
ἐϲ δ' ἐρέταϲ ἐπιτηδὲϲ ἀγείρομεν, ἐϲ δ' ἑκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυϲηίδα καλλιπάρῃον
βήϲομεν· εἷϲ δέ τιϲ ἀρχὸϲ ἀνὴρ βουληφόροϲ ἔϲτω,
ἢ Αἴαϲ ἢ Ἰδομενεὺϲ ἢ δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
ἠὲ ϲὺ Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἥμιν ἑκάεργον ἱλάϲϲεαι ἱερὰ ῥέξαϲ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
ὤ μοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶϲ τίϲ τοι πρόφρων ἔπεϲιν πείθηται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράϲιν ἶφι μάχεϲθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων
δεῦρο μαχηϲόμενοϲ, ἐπεὶ οὔ τί μοι αἴτιοί εἰϲιν.
οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰϲ βοῦϲ ἤλαϲαν, οὐδὲ μὲν ἵππουϲ,

V. L. 133 ἔχειϲ C. ἔχῃ Philemo gramm. 228, 10. αὔτωϲ ACDL: αὕτωϲ G Philemo 228, 10. Zonar. Lex. 478. — 134 τῆνδ' A: ceteri τήνδ'. — 136 ἄρϲαντεϲ A Bekk. Anecd. 1230: vulgo ἄρϲαντεϲ. — 137 δώωϲιν: δώϲουϲιν E 66, 26 G. — 138 ὀδυϲϲῆοϲ DGH 1. man. — 139 ὃ L. ὅδέ CD. — 140 μεταφραϲόμεθα D. αὖθιϲ CD. — 141 ἐρύϲομεν D. — 142 ἐϲ δ' libri: ἐν δ' Rhet. Gr. II, 437, 6. εἰϲ δ' Vrat. b. ἐπίτηδεϲ S. — 143 ἀν-CD. αὐτὴν: αὐτῇ L. — 146 ἢ ϲὺ L. — 147 ἥμιν A Et. Mg. 432, 35. Cram. Epim. 188, 5. cf. Et. Gud. 243, 33: vulgo ἡμῖν. — 148 ἄρ DGL. ἀχιλεύϲ C. — 149 ὤμοι ACG. — 150 ἔπεϲι H Rhet. Gr. III, 124, 5. πείθοιτο S. — 151 ἐλθέμεναί τ' S. — 152 τρῴων CGL. — 153 οὔ τί μοι ADE 70, 16 et 18: v. οὔτι μοι. — 154 γάρ πώ ποτ': libri γὰρ πώποτ'. H γὰρ πῶ ποτ'. οὐδέμεν CL.

A. c. 133 αὔτωϲ conf. H. T. 210 et Γ 220, Ψ 268, ξ 151. — 133, 134 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 136 ἄρϲαντεϲ Aristarchus: Herodianus ἄρϲαντεϲ, cf. H. T. 204. — 139 ἀθετεῖται Aristonicus, cf. Bekk. Anecd. 736. Villois. Anecd. II, 173. Eustath. 67, 28. — 142 διὰ τοῦ ν ἀρίϲταρχοϲ ἐν δ' ἐρέταϲ Didymus. — 143 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 147 ἥμιν: οὕτωϲ ὀξυτόνωϲ τὴν ἄρχουϲαν τοῦ ἥμιν Herodianus. — 154 οὕτωϲ ὑφ' ἓν πώποτε Ἀρίϲταρχοϲ Herodianus.

οὐδέ ποτ᾽ ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ᾽, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε ϲκιόεντα θάλαϲϲά τε ἠχήεϲϲα·
ἀλλὰ ϲοί, ὦ μέγ᾽ ἀναιδέϲ, ἅμ᾽ ἑϲπόμεθ᾽, ὄφρα ϲὺ χαίρῃϲ,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ ϲοί τε κυνῶπα
πρὸϲ Τρώων· τῶν οὔ τι μετατρέπῃ οὐδ᾽ ἀλεγίζειϲ·
καὶ δή μοι γέραϲ αὐτὸϲ ἀφαιρήϲεϲθαι ἀπειλεῖϲ,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγηϲα, δόϲαν δέ μοι υἷεϲ Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν ϲοί ποτε ἶϲον ἔχω γέραϲ, ὁππότ᾽ Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρϲωϲ᾽ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάικοϲ πολέμοιο
χεῖρεϲ ἐμαὶ διέπουϲ᾽· ἀτὰρ ἤν ποτε δαϲμὸϲ ἵκηται,
ϲοὶ τὸ γέραϲ πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ᾽ ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ᾽ ἔχων ἐπὶ νῆαϲ, ἐπεί κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ᾽ εἶμι Φθίην δ᾽, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐϲτιν
οἴκαδ᾽ ἴμεν ϲὺν νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὐδέ ϲ᾽ ὀίω
ἐνθάδ᾽ ἄτιμοϲ ἐὼν ἄφενοϲ καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
φεῦγε μάλ᾽, εἴ τοι θυμὸϲ ἐπέϲϲυται, οὐδέ ϲ᾽ ἐγώ γε
λίϲϲομαι εἵνεκ᾽ ἐμεῖο μένειν· πάρ᾽ ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,

V. L. 156 ἐπεὶ ἦ CGS Io. Alexandr. 42, 19. ἐπειὴ AH 2. man.: vulgo ἐπειή. — 158 ἀλλὰ ϲὺ A. ἑϲπόμεθ᾽ D. — 160 τρῴων CGL. ἀλεγίζῃϲ Vrat. a. — 162 ἐπι D: ceteri ἔπι. πολλὰ μόγηϲα: libri πόλλ᾽ ἐμόγηϲα. — 163 οὐ γὰρ ϲοὶ Plut. de Aud. poët. 10. μέν ϲοι GHL. — 164 τρῴων CGL. εὖ ναιόμενον ACDGHLS Vrat. a. Mosc. 1. Plut. de Aud. poët. 10: alii εὐναιόμενον. — 165 πολέμου D. — 168 ἐπεί κε κάμω: ἐπεὶ κεκάμω Et. Gud. 311, 49. ἐπεικεκάμω Bekk. Anecd. 1158. ἐπὴν κεκάμω ACDE 73, 10 GHLS Et. Mg. 499, 7. — 169 Φθίηνδε ἐπεὶ Draco de Metr. 96, 24. ἐπεὶ ἦ CGS Schol. A 219. Apoll. Lex. 81, 28. Et. Mg. 414, 54; 415, 7. ἐπειὴ AE 73, 16; 118, 33 H 2. man.: ἐπειὴ DH 1. man. L Plato Hipp. min. 370 C. φέρτερον: λώιον Plato Hipp. min. 370 C. — 171 ἄφενον Barocc. Mor. Mosc. 1. ex corr. — 173 εἴ τοι: ἤτοι D. *ἐγώ γε: libri ἔγωγε. — 174 πάρ᾽ CDH Et. Mg. 123, 53; 315, 8; 651, 27. Cram. Epim. 154, 12: παρ᾽ AEGL Cram. Epim. 363, 1. An. Par. III, 314, 11. *ἐμοί γε: libri ἔμοιγε.

A. C. 156 ἐπεὶ ἦ Herodianus. — 157 ϲκιόεντα: ϲκιόωντα διὰ τοῦ ω̄ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 159 ἀρνύμενοϲ Zenodotus. — 160 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 162 ἰακῶϲ τὸ ἐμόγηϲα αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 163 ὁππότ᾽: οὐδ᾽ ὅτ᾽ Zenodotus. — 168 ἐπεί κε κάμω Herodianus cum Aristarcho, cf. ad H 5 et H. T. 294. — 169 Φθίην δ᾽: οὕτωϲ ϲὺν τῷ δ̄ αἱ ἀριϲτάρχου φθίην δὲ καὶ ἡ Ζηνοδότου ὁμοίωϲ Didymus. aliter Schol. ap. Cram. An. Par. III, 275, 8 Ζηνόδοτοϲ δὲ χωρὶϲ τοῦ δε̄, conf. Düntzer. de Zenod. 72. — 173 ἔγωγε et 174 ἔμοιγε Herodianus, cf. H. T. 231. — 174 πάρ᾽ Herodianus, cf. χ 106.

οἵ κέ με τιμήϲουϲι, μάλιϲτα δὲ μητίετα Ζεύϲ.
ἔχθιϲτοϲ δέ μοί ἐϲϲι διοτρεφέων βαϲιλήων.
αἰεὶ γάρ τοι ἔριϲ τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
εἰ μάλα καρτερόϲ ἐϲϲι, θεόϲ που ϲοὶ τό γ' ἔδωκεν.
οἴκαδ' ἰὼν ϲὺν νηυϲί τε ϲῇϲ καὶ ϲοῖϲ ἑτάροιϲι
Μυρμιδόνεϲϲιν ἄναϲϲε, ϲέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδ' ὄθομαι κοτέοντοϲ· ἀπειλήϲω δέ τοι ὧδε·
ὡϲ ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυϲηίδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
τὴν μὲν ἐγὼ ϲὺν νηί τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖϲ ἑτάροιϲι
πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βριϲηίδα καλλιπάρῃον
αὐτὸϲ ἰὼν κλιϲίην δέ, τὸ ϲὸν γέραϲ, ὄφρ' ἐὺ εἰδῇϲ,
ὅϲϲον φέρτερόϲ εἰμι ϲέθεν, ϲτυγέῃ δὲ καὶ ἄλλοϲ
ἶϲον ἐμοὶ φάϲθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
ὡϲ φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχοϲ γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
ϲτήθεϲϲιν λαϲίοιϲι διάνδιχα μερμήριξεν,
ἢ ὅ γε φάϲγανον ὀξὺ ἐρυϲϲάμενοϲ παρὰ μηροῦ
τοὺϲ μὲν ἀναϲτήϲειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
ἦε χόλον παύϲειεν ἐρητύϲειέ τε θυμόν.
εἶοϲ ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφοϲ, ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶϲ θυμῷ φιλέουϲά τε κηδομένη τε.

V. L. 175 μητιέτα L. — 176 δέ μοι ἐϲϲὶ ACDGHL. — 177 γάρ ϲοι H. — 178 καρτερὸϲ ἐϲϲὶ DH. κρατερόϲ C. θεὸϲ ποῦ ϲοι CDGH. τόδε δῶκεν S. — 179 ἑτάροιϲι A Ambros. CDGH. — 183 ἑτάροιϲι A Ambr. CDGH. — 184 καλλιπάρῃον GL Schol. O 97: καλλιπάρηον ACDH. καλλιπάρειον Bekk. An. 1290. — 185 κλιϲίην δὲ AH. * ἐὺ: libri εὖ. ΕΙΔΗϹ Ambros. — 186 ϹΤΥΓΕΗ Ambros. ϲτυγέει L. — 187 φᾶϲθαι ACDGH. — 188 φᾶτο D. — 189 μερμήριζεν GHL. Cant. Barocc. Mor. — 190 ἤ: ἢ C. ἐρυϲάμενοϲ C. — 191 ὁ δ' Apoll. Lex. 36, 11. ὅδ' CDL. ὁ δὲ G. ἐναρίζοι ACD Apoll. Lex. 36, 11: ἐναρίξοι H ex corr. LS. ἐναρίξει G. ἐξεναρίζοι Eust. 22, 13; 98, 4. — 192 ἦε A Io. Alex. 41, 27. Schol. δ 372: ceteri ἠὲ. — 193 * εἶοϲ: libri ἕωϲ cum Et. Mg. 824, 9. Eust. 555, 5. Dracone de Metr. 8, 15. Bekk. An. 832, 24. Pseudoplut. 135, 45. Schol. Ω 154. ὁ ACDL Draco de Metr. 8, 15. Et. Mg. 824, 9. Pseudoplut. 135, 45. Eust. 555, 5. ὅρμαινε D. — 195 προ DHL.

A. c. 175 μητίετα Aristarchus, non μητιέτα. — 177 obelus cum asterisco: ὀρθῶϲ Ε 891, conf. Bekk. Anecd. 737, 14. Bekk. Praef. in Schol. Hom. Iliad. p. III. Schol Ε 891. Friedlaender. Ariston. pg. 47. — 187 φάϲθαι: φᾶϲθαι cf. H. T. 373. — 192 ἀθετεῖται Aristonicus. ἦε Herodianus. — 195, 196 ὀβελοϲ ϲὺν ἀϲτερίϲκῳ. ὀρθῶϲ 208, 209.

στῆ δ' ὄπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
οἴῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ὁρᾶτο.
θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτ' αὖτ' αἰγιόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω·
ᾗς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί·
ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσασθαι,
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὣς γὰρ ἄμεινον.
ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

V. L. 197 * ὄπιθε: ὄπισθεν GL, ceteri ὄπιθεν, conf. H. U. 44 sq. — 198 ὁρᾶτο: ὁρῆτο C. — 199 ἀχιλλεὺς DH 1. m. μετα CDL. δὲ τράπετ' Cant. Harl. Mosc. 2. — 202 αὖτ': αὖ S Mosc. 2. — 203 ἦ: ἢ EGL Apoll. Lex. 91, 12. ἴδῃ: ἴδῃς G Barocc. ἰδῇ Cram. Epim. 206, 16. — 204 τὸ δὲ: τόδε L. τελέεσθαι: τετελέσθαι ACDEGHLS. — 205 vulgo ὀλέσσῃ: ὀλέσσαι CD Townl. ὀλέξαι S. — 207 τὸ σὸν: τεὸν E 88, 5. — 208 προ ACDL. — 209 θυμῷ omitt. D hic et 196. — 210 μὴ δὲ CDGHL Et. Mg. 331, 7. Zonar. Lex. 694. — 211 * ἦ τοι: libri ἤτοι. ἔπεσσι D. — 212 τὸ δὲ: τόδε HL. — 213 ποτέ σοι E 94, 27 H. — 216 χρή με G. εἰρύσασθαι ACDGHL. — 217 ἐπιπείθεται DH 1. man.

A. c. 198 Zenodotus ὁρῆτο, cf. 56. — 203 Aristarchus ἴδῃ: ἴδῃς Zenodotus, cf. Cram. Epim. 206, 16; 209, 15. — 204 τελέεσθαι ὀίω Aristarchus: alii τετελέσθαι. Zenodotus τετελεσμένον ἔσται. — 208, 209 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν, κακῶς conf. Ariston. ad A 216. asterisci cf. 195, 196. — 210 μὴ δέ, non μηδὲ scribendum, conf. C. A. J. Hoffmann. Das 21. und 22. Buch der Ilias I, pg. 113. — 212 τὸ δὲ Herodianus. τετελέσθαι ὀίω Zenodotus. — 214 ἧμιν Aristarchus: ἡμῖν Herodianus, cf. Schol. BCL. — 218 αὐτοῦ: αὖ τοῦ Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 11.

ἦ, καὶ ἐπ᾽ ἀργυρέῃ κώπῃ ϲχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἂψ δ᾽ ἐϲ κουλεὸν ὦϲε μέγα ξίφοϲ, οὐδ᾽ ἀπίθηϲε
μύθῳ Ἀθηναίηϲ· ἣ δ᾽ Οὔλυμπον δὲ βεβήκει
δώματ᾽ ἐϲ αἰγιόχοιο Διὸϲ μετὰ δαίμοναϲ ἄλλουϲ.
Πηλείδηϲ δ᾽ ἐξαῦτιϲ ἀταρτηροῖϲ ἐπέεϲϲιν
Ἀτρείδην προϲέειπε, καὶ οὔ πω λῆγε χόλοιο·
οἰνοβαρέϲ, κυνὸϲ ὄμματ᾽ ἔχων, κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο
οὔτέ ποτ᾽ ἐϲ πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχον δ᾽ ἰέναι ϲὺν ἀριϲτήεϲϲιν Ἀχαιῶν
τέτληκαϲ θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
ἦ πολὺ λώιόν ἐϲτι κατὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ᾽ ἀποαιρεῖϲθαι, ὅϲ τίϲ ϲεθεν ἀντίον εἴπῃ.
δημοβόροϲ βαϲιλεύϲ, ἐπεὶ οὐτιδανοῖϲιν ἀνάϲϲειϲ·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕϲτατα λωβήϲαιο.
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε ϲκῆπτρον, τὸ μὲν οὔ ποτε φύλλα καὶ ὄζουϲ
φύϲει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεϲϲι λέλοιπεν,
οὐδ᾽ ἀναθηλήϲει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸϲ ἔλεψε
φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷεϲ Ἀχαιῶν
ἐν παλάμηϲ φορέουϲι δικαϲπόλοι, οἵ τε θέμιϲταϲ
πρὸϲ Διὸϲ εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγαϲ ἔϲϲεται ὅρκοϲ·
ἦ ποτ᾽ Ἀχιλλῆοϲ ποθὴ ἵξεται υἷαϲ Ἀχαιῶν
ϲύμπανταϲ· τότε δ᾽ οὔ τι δυνήϲεαι ἀχνύμενόϲ περ

V. l. 220 ἂψ ἐϲ Plut. de Aud. poët. 8. ἀπίθηϲε CGH Plutarchus. ἀπείθηϲεν D. ceteri ἀπίθηϲεν. — 221 ἣ δ᾽ A. ἤδ᾽ CDGHL. οὔλυμπον δὲ A. οὔλυμπόνδ᾽ ἐβεβήκει H 1. man. Cant. — 223 ἐξαῦθιϲ C. — 226 οὔτέ AH. οὐτέ CDGL. — 227 ἀριϲτεῦϲιν L. — 228 τόδέ CD. τόδε G. — 230 δῶρα ἀφαιρεῖϲθαι G. εἴπῃ (οι) S. — 232 ἦ: ἡ DE 91, 14. — 233 ἐπι AC. — 234 τόδε τὸ ϲκῆπτρον H. — 235 φύϲϲει L. *ἐπεὶ δὴ: libri ἐπειδή. — 236 ἀναθαλήϲει (η) S. πέρι H. ἔλεψε ACEGH Et. Mg. 328, 28. Eust. 118, 30; 377, 37; 703, 12; 1003, 54; 1072, 63; 1081, 2; 1410, 5. ἔρεψε S. ἔρεψεν L. — 237 φύλλά τε D Bekk. An. 1143. φύλλα τὲ C. — 238 παλάμηϲ Et. Mg. 166, 42; Et. Gud. 249, 45: παλάμαιϲ ACDE bis GHL Lips. Vat. Barocc. Laud. Townl. Mosc. 1. — 239 ὃ δέ ACDE 92, 35 et 36 GH. ἔϲϲεται ὅρκοϲ: ὅρκοϲ ἐϲεῖται G. Barocc. — 240 εἴ ποτ᾽ S. ἀχιλῆοϲ C. — 241 τότε: τοῖϲ CDGHLS. δυνήϲεαι: δυνήϲῃ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. 2.

A. c. 219, 220 Ζηνόδοτοϲ μεταγράφει „ὣϲ εἰπὼν πάλιν ὦϲε μέγα ξίφοϲ, οὐδ᾽ ἀπίθηϲε" Schol. A. — 222 δύναται ἀθετεῖϲθαι Schol. BL. — 225—233 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 228 τὸ δὲ Herodianus. — 239 ὃ δέ Herodianus. — 241 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τότε δ᾽ οὔτι Didymus.

χραιcμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
θνῄcκοντες πίπτωcι· cὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξειc
χωόμενος, ὅ τ' ἄριcτον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιcαc.
ὣc φάτο Πηλείδηc, ποτὶ δὲ cκῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυcείοιc ἥλοιcι πεπαρμένον, ἕζετο δ' αὐτόc·
Ἀτρείδηc δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖcι δὲ Νέcτωρ
ἡδυεπὴc ἀνόρουcε, λιγὺc Πυλίων ἀγορητήc,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώccηc μέλιτοc γλυκίων ῥέεν αὐδή.
τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόcθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοιcιν ἄναccεν.
ὅ cφιν ἐῢ φρονέων ἀγορήcατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθοc Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει.
ἦ κεν γηθήcαι Πρίαμοc Πριάμοιό τε παῖδεc,
ἄλλοι τε Τρῶεc μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
εἰ cφῶιν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιιν,
οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐcτὲ μάχεcθαι.
ἀλλὰ πίθεcθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐcτὸν ἐμεῖο.
ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοcιν ἠέ περ ἡμῖν
ἀνδράcιν ὡμίληcα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίουc ἴδον ἀνέραc οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

V. L. 245 φᾶτο D. Πηλείδηc: χωόμενοc Athenaeus XI, 488, conf. β 80. — 249 τοῦ: οὗ E 95, 33; 1628, 32. γλώττηc C. — 250 δύω D. — 251 ἠδὲ γένοντο Vrat. a., ceteri ἠδ' ἐγένοντο. — 253 ὅ, cφιν C. ὅc cφιν H. 2. man. ἐῢ φρονέων Et. Gud. 437, 42: εὖ φρονέων CDGHLS Cram. Epim. 306, 32; 312, 23. vulgo cum A ἐΰφρονέων. — 254 ὢ πόποι ACE 99, 4. ἀχαΐδα L. ἀχαιϊάδα C. γηθήcαι (η) C. γηθήcαι (ει) H. — 256 τρῶεc GL. μέγά C. — 258 πέρι L Eust. 1226, 8. βουλὴν A: βουλῇ DEGHLS Apoll. Lex. 129, 12. Schol. C 252. Eust. 44, 31; 951, 29; 1226, 8. Et. Mg. 124, 1; 664, 19. βουλὴν (η) C. μάχεcθαι: μαχηταί Et. Mg. 124, 1. — 259 πειθεcθ' D. ἐμοῖο S Vrat. b. — 260 ἐγὼν L. ἡμῖν ADE 100, 9; 102, 39 H: ὑμῖν CE 99, 43; 100, 9 GL Apoll. Lex. 82, 17. Et. Gud. 649, 18. — 261 ποτ' ἔμ' S. ποτ' ἐμ' Mosc. 1. οὔποτ' ἔμοιγ' D. μοι ἀθέριζον Et. Mg. 24, 36. — 262 εἶδον D.

A. c. 249 γλυκίων: γλυκίω Zenodotus. — 251 οἵ οἱ: αἵ οἱ Zenodotus. — 253 ὅ cφιν Aristarchus. — 258 διὰ τοῦ ν βουλὴν οὐ διὰ τοῦ ι. οὕτωc ἀρίcταρχοc, καὶ ἐν τῇ πολυcτίχῳ Didymus. βουλῇ Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18. — 260 ἡμῖν Aristarchus: Zenodotus ὑμῖν.

Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον·Πολύφημον
[Θηcέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιcιν].
κάρτιcτοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
κάρτιcτοι μὲν ἔcαν καὶ καρτίcτοιc ἐμάχοντο,
φηρcὶν ὀρεcκῴοιcι, καὶ ἐκπάγλωc ἀπόλεccαν.
καὶ μὲν τοῖcιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθών,
τηλόθεν ἐξ ἀπίηc γαίηc· καλέcαντο γὰρ αὐτοί·
καὶ μαχόμην κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ· κείνοιcι δ' ἂν οὔ τιc
τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰcιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ.
ἀλλὰ πίθεcθε καὶ ὔμμεc, ἐπεὶ πείθεcθαι ἄμεινον.
μήτε cὺ τόνδ', ἀγαθόc περ ἐών, ἀποαίρεο κούρην,
ἀλλ' ἔα, ὥc οἱ πρῶτα δόcαν γέραc υἷεc Ἀχαιῶν·
μήτε cὺ Πηλείδη θέλ' ἐριζέμεναι βαcιλῆι
ἀντιβίην, ἐπεὶ οὔ ποθ' ὁμοίηc ἔμμορε τιμῆc
cκηπτοῦχοc βαcιλεύc, ᾧ τε Ζεὺc κῦδοc ἔδωκεν.
εἰ δὲ cὺ κάρτερόc ἐccι, θεὰ δέ cε γείνατο μήτηρ,
ἀλλ' ὅδε φέρτερόc ἐcτιν, ἐπεὶ πλεόνεccιν ἀνάccει.
Ἀτρείδη, cὺ δὲ παῦε τεὸν μένοc· αὐτὰρ ἐγώ γε
λίccομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὃc μέγα πᾶcιν
ἕρκοc Ἀχαιοῖcιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

V. l. 265 omitt. ACDGHLS Lips. Eton. Townl. 1. man. Vrat. a. 1. man. Mosc. 2. 1. man.: habent H in marg. man. rec. Townl. Vrat. a. Mosc. 2. man. rec. Pausanias X, 29, 10. — 268 φηρcὶν: θηρcὶν L Lips. Vrat. b. est glossa, cf. Schol. L. ὀρεcκώεccι G. — 269 ἐγὼν L. μέθ' ὁμίλεον A. μεθ' ὁμίλεον Vrat. a. — 271 ἔμ' αὐτὸν: ἐμαυτὸν C 1. man. DGH 1. man. L Schol. B 366. — 272 μαχέοιτο: μαχέοιντο DH ex corr. — 273 ξύνιεν: ξύνιον CDE 100, 1 GLS Et. Mg. 612, 4. Bachm. Anecd. II, 68, 1. Eust. 22, 3; 1217, 37. — 274 πείθεcθε D. ὔμμεc: ὕμμεc ADGH. — 277 πηλείδη, θέλ' L. πηλείδῃ θέλ' CDE 104, 44 GH 1. man. S Vat. μὴ δὲ cὲ Πηλείδῃ θέλ' Zonar. Lex. 623. πηλείδ' ἤθελ' A Lips. Eton. Πηλείδ' ἤθελε Cram. An. Par. III, 276, 17. Πηλείδη 'θελ' Cram. Epim. 203, 6. Πηλείδήθελ' Schol. Λ 217. Et. Mg. 318, 24. Πηλείδήθελε Schol. Θ 229. Πηλείδ' ἔθελε Cram. An. Ox. III, 263, 22. πελείδήθελ' (sic) H ex corr. — 280 δέ c' ἐγείνατο CLS Mosc. 1. — 281 ὅδε ACDE 104, 7 H Townl. Eton. Vrat. b. Schol. Π 54: vulgo ὅγε cum GL. — 283 ΑΧΙΛΗΙ Ambros. ἀχῖλῆϊ C. — 284 ἀχαιοῖcι DH Rhet. Gr. III, 232, 29.

A. c. 269 μεθομίλεον: Aristarchus μέθ' ὁμίλεον. — 271 ἔμ' αὐτόν· Aristarchus, Apollonius de Synt. 140, Herodianus: Zenodotus ἐμωυτόν, conf. H. T. 252. — 273 οὕτωc ἡ ἀριcτάρχειοc διὰ τοῦ ε ξύνιεν ὡc κόcμηθεν, cf. H. U. 288. — 277 Πηλείδήθελ' Aristarchus, conf. Schol. Λ 217, H. T. 235. — 281 ὅδε Nicanor.

τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ.
ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεϲϲι δ᾽ ἀνάϲϲειν,
πᾶϲι δὲ ϲημαίνειν, ἅ τιν᾽ οὐ πείϲεϲθαι ὀίω.
εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεϲαν θεοὶ αἰὲν ἐόντεϲ,
τοὔνεκά οἱ προθέουϲιν ὀνείδεα μυθήϲαϲθαι;
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἦ γάρ κεν δειλόϲ τε καὶ οὐτιδανὸϲ καλεοίμην,
εἰ δὴ ϲοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅττί κεν εἴπηϲ·
ἄλλοιϲιν δὴ ταῦτ᾽ ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε
ϲήμαιν᾽· οὐ γὰρ ἐγώ γ᾽ ἔτι ϲοὶ πείϲεϲθαι ὀίω.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ᾽ ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲι·
χερϲὶ μὲν οὔ τοι ἐγώ γε μαχήϲομαι εἵνεκα κούρηϲ
οὔτε ϲοὶ οὔτέ τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ᾽ ἀφέλεϲθέ γε δόντεϲ·
τῶν δ᾽ ἄλλων, ἅ μοί ἐϲτι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
τῶν οὐκ ἄν τι φέροιϲ ἀνελὼν ἀέκοντοϲ ἐμεῖο.
εἰ δ᾽ ἄγε μὴν πείρηϲαι, ἵνα γνώωϲι καὶ οἵδε·
αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήϲει περὶ δουρί.
ὣϲ τώ γ᾽ ἀντιβίοιϲι μαχηϲαμένω ἐπέεϲϲιν
ἀνϲτήτην, λῦϲαν δ᾽ ἀγορὴν παρὰ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
Πηλείδηϲ μὲν ἐπὶ κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ ἐίϲαϲ

V. l. 286 γέρων Apoll. Lex. 113, 13. ἔειπαϲ LS Laud. Mosc. 1. 2. — 287 πέρι L. περὶ πάντων ἔμμεναι: πάντων περιέμμεναι E 105, 19. — 289 ἅ, τιν᾽ G. ΟΙΩΙ Ambros. cf. Φ 399. — 291 τοῦνεκά A. — 292 ἆρ AGH Apoll. Lex. 157, 6. ἀχιλεύϲ C. — 294 δή ϲοι DEGL. — 295 ἀλλοιϲι CH. — 296 ἔγωγε τί ϲοι L. ἔγωγέ τι E Vrat. a. Mosc. 2. ϲοι E. πείθεϲθαι H. — 297 ἐνι A. ϲῇϲι ACDGH. — 298 οὔ τι E 107, 2; 698, 9 GHLS Schol. A 300: οὔτοι ACD Lips. Townl. * ἐγώ γε: libri ἔγωγε cum Schol. A 300 et Eust. 698, 9. ἐγὼ D omisso γε. μαχήϲομαι ACDE Vat. Mor. Vrat. a. Mosc. 1. 2. Cram. Epim. 441, 6: μαχέϲϲομαι GHLS Schol. A 300. Eust. 698, 9. — 299 ϲοι Cram. Ep. 403, 11. οὔτέ τῳ ACDGHL Et. Mg. 773, 31. Bekk. An. 1144. οὔτε τῷ Cram. Epim. 403, 11. — 300 ἅ μοι ἐϲτὶ ACDGHL Eust. 1315, 31. — 301 φέροιϲ: ἕλοιϲ Eust. 1315, 31. φέρηϲ L 1. man. ἂν ἑλὼν A Vat. Barocc. ἐμοῖο S. — 302 οἶδε A: ceteri οἵδε. — 303 αἶψά τι Eust. 110, 20. — 304 μαχηϲαμένω: μαχεϲϲαμένω ACDE 107, 45 GH 2. man. LS Et. Mg. 773, 39. Apoll. Lex. 156, 10. μαχεϲαμένω E 76, 9. H 1. man. — 305 παρα A.

A. c. 294 ϲοὶ Herodianus. — 296 ἀθετεῖται. — 298 μαχήϲομαι Aristarchus, Aristophanes, Antimachus, Massiliensis, Argolica, Sinopensis: μαχέϲϲομαι Heracleo. — 299 ἐπεί μ᾽ ἀφέλεϲθέ γε δόντεϲ: ἐπεί ῥ᾽ ἐθέλειϲ ἀφελέϲθαι Zenodotus. — 304 μαχηϲαμένω Aristarchus.

ἤιε cύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷc ἑτάροιcιν·
Ἀτρείδηc δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλα δὲ προέρυccεν,
ἐc δ' ἐρέταc ἔκρινεν ἐείκοcιν, ἐc δ' ἑκατόμβην
βῆcε θεῷ, ἀνὰ δὲ Χρυcηίδα καλλιπάρηον
εἷcεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸc ἔβη πολύμητιc Ὀδυccεύc.
οἳ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντεc ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
λαοὺc δ' Ἀτρείδηc ἀπολυμαίνεcθαι ἄνωγεν.
οἳ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰc ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέccαc ἑκατόμβαc
ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο·
κνίcη δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλιccομένη περὶ καπνῷ.
ὣc οἳ μὲν τὰ πένοντο κατὰ cτρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
λῆγ' ἔριδοc, τὴν πρῶτον ἐπηπείληc' Ἀχιλῆι,
ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προcέειπε,
τώ οἱ ἔcαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε·
ἔρχεcθον κλιcίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆοc·
χειρὸc ἑλόντ' ἀγέμεν Βριcηίδα καλλιπάρηον·
εἰ δέ κε μὴ δώῃcιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸc ἕλωμαι
ἐλθὼν cὺν πλεόνεccι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔcται.
ὣc εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο,
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλιcίαc καὶ νῆαc ἱκέcθην.
τὸν δ' εὗρον παρά τε κλιcίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 308 ἅλα δὲ A: ceteri ἅλαδε. — 310 καλλιπάρηον GL: ceteri καλλιπάρηον. — 311 ἐν δ': ἂν δ' G Harl. Laud. Barocc. Vrat. A. ἀνὰ δ' S. — 312 ἀπέπλεον Vrat. a. 1. man. — 314 οἳ δ': οἵδ' CDGHL. ἀπολυμαίνοντο GH Apoll. Lex. 38, 11. — 315 ἔρδον: ξρδον GHL. — 316 ἠδ' A. ἤδ' D. — 317 κνίcη A Schol. Φ 363. Schol. Pind. Isth. III, 117. Apoll. Lex. 101, 28: κνίccη CDE 109, 24; 111, 22; 245, 10 GHL Schol. B 423. Rhet. Gr. II, 408, 6. Et. Gud. 275, 8. Cram. Epim. 212, 30; 213, 14. ἷκεν: ἧκεν DH Apoll. Lex. 101, 28. περι A. — 318 κατα A. — 319 ἀχϊλλῆϊ DH. — 320 προcέειπε A Ambr. CDGH. — 321 τώ, οἱ G. ΟΤΡΗΡΩΙ Ambros. — 322 κλιcίην δέ γε πηλείδου G. — 323 ἑλόντε E 110, 32. καλλιπάρηον DGL: ceteri καλλιπάρηον. — 324 ΔΩΗCΙΝ Ambros. δῴηcιν AE 111, 4. δῴηcιν C. δώῃcιν D Et. Mg. 173, 4. Bachm. Anecd. II, 40, 1. δώοιcιν L. δώωcιν (η supra ω) H. δώωcιν G Barocc. Mor. Eust. 957, 40. — 325 cὺν: ΞΥΝ Ambros. — 326 κρατερὸc L. ἐπϊ CD. ἔτελλε A Ambros. CDGHL. — 327 ΤΩΙ Ambros. ἀέκοντ' ἐβάτην H.

A. c. 309 ἐc: ἐν Aristarchus, cf. 142. — 314 λύματα βάλλον, Ἰακῶc Schol. BL. — 323 ἑλόντε Aristarchus. fallitur Schol. A ὅτι χειρὸc ἑλόντε ἄγειν Ἀριcτόνικοc, conf. Friedl. Ariston. ad h. l. et Lehrs. Quaest. Ep. 49.

ἥμενον· οὐδ᾽ ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθηcεν Ἀχιλλεύc.
τὼ μὲν ταρβήcαντε καὶ αἰδομένω βαcιλῆα
cτήτην, οὐδέ τί μιν προcεφώνεον οὐδ᾽ ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗcιν ἐνὶ φρεcί, φώνηcέν τε·
χαίρετε κήρυκεc, Διὸc ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἆccον ἴτ᾽· οὔ τί μοι ὔμμεc ἐπαίτιοι, ἀλλ᾽ Ἀγαμέμνων,
ὃ cφῶι προΐει Βριcηίδοc εἵνεκα κούρηc.
ἀλλ᾽ ἄγε διογενὲc Πατρόκλειc ἔξαγε κούρην,
καί cφωιν δὸc ἄγειν. τὼ δ᾽ αὐτὼ μάρτυροι ἔcτων
πρόc τε θεῶν μακάρων πρόc τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸc τοῦ βαcιλῆοc ἀπηνέοc, εἴ ποτε δὴ αὖτε
χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖc ἄλλοιc. ἦ γὰρ ὅ γ᾽ ὀλοιῇcι φρεcὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆcαι ἅμα πρόccω καὶ ὀπίccω,
ὅππωc οἱ παρὰ νηυcὶ cόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
ὣc φάτο, Πάτροκλοc δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ,
ἐκ δ᾽ ἄγαγε κλιcίηc Βριcηίδα καλλιπάρῃον,
δῶκε δ᾽ ἄγειν. τὼ δ᾽ αὖτιc ἴτην παρὰ νῆαc Ἀχαιῶν·
ἡ δ᾽ ἀέκουc᾽ ἅμα τοῖcι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
δακρύcαc ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόcφι λιαcθεὶc
θῖν᾽ ἔφ᾽ ἁλὸc πολιῆc, ὁρόων ἐπ᾽ ἀπείρονα πόντον·

V. L. 330 et 331 ΤΩΙ Ambros. — 332 οὐδέ τῒ μῒν CDHL. τι μὶν G. προcεφώνουν S. — 333 δ CDGHL. ἐνι A. — 335 ἆccον: ἄccον A. οὔ τί μοι D. ὔμμεc ADH 2. man. ὑπαίτιοι H 2. man. S Laud. — 336 ὃ, cφῶϊ C. ὃc cφῶι DGHL Apoll. de Pron. 44 B. ὃc cφῶϊν Apoll. de Synt. 166, 8. — 337 ἀλλά γε C. Πατρόκλεεc Mor. — 338 καὶ cφῶιν CDGHL. αὐτῷ Et. Mg. 381, 54. μάρτυροι: μάρτυρεc G Boissonad. Anecd. II, 379. μάρτυρε C. — 340 * δὴ αὖτε: libri δ᾽ αὖτε. — 341 ἐμοῖο S Vrat. b. ἀμύνειν C et man. rec. γρ. ἀμῦναι. — 342 ὀλοιῇcι A: ὀλοῇcι CDE 114,
ω
38 H Schol. Z 359. ὀλοῇcι L. ὀλοῇcιν G. — 343 οὐδ᾽ ἔτι D. — 344 ὅππώc C ὅπωc H. — 345 φᾶτο D. ἐπιπειθετ᾽ L. — 346 καλλιπάρῃον GL: ceteri in his A et Ambros. καλλιπάρηον. — 347 ΤΩΙ Ambros. αὖθιc C. — 348 ἣδ᾽ CGHL: ceteri ἡ δ᾽. ἀχιλεὺc C. — 350 ἔφ᾽ DH: ceteri ἐφ᾽. ἐπ᾽ ἀπείρονα: ἐπὶ οἴνοπα A (ἐπι) Ambros. CDGHLS Et. Mg. 113, 57. Et. Gud. 361, 49. Bekk. An. 836, 5. Cram. Ep. 262, 18. Cram. An. Par. III, 331, 8. Schol. A 104, N 703.

A. c. 332 διὰ τοῦ ῑ οὐδέ τι οὐ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ἡ κύπριοc Didymus. — 336 ὃ cφῶι Aristarchus, cf. H. T. 326: Zenodotus cφῶιν. — 340 ἀπηνέοc: Cέλευκοc ἐν τῇ πολυcτίχῳ γράφει ἀναιδέοc Didymus. δὴ αὖτε, cf. H. U. 281. — 350 ἔφ᾽ conf. N 682, Ξ 31. ἐπ᾽ ἀπείρονα Aristarchus.

πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς ἠύτ' ὀμίχλη,
καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οἶσθα· τί ἤ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
ᾠχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρῃον.
Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος

V. l. 351 ἠρήσατο: ἠράσσατο G. — 352 ἔτεκές τε S. — 353 τιμὴν μὲν Vrat. a. — 355 γὰρ H, omisso μ'. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. 357 φᾶτο D. δάκρυ χέων A: ceteri cum Ambros. δακρυχέων. — 359 ἠΰθ' ὀμίχλη Vrat. a. 2. man. b. — 360 δάκρυ χέοντος AD: ceteri δακρυχέοντος. — 361 κατέρρεξεν D. ὀνόμαζε A Ambros. CGHL. — 363 ΝΟΩ Ambros. ἵν' G. εἴδωμεν DH 1. man. — 364 τήνδε G. βαρὺ στενάχων A: ceteri omnes βαρυστενάχων. — 365 τί ἤ D Mosc. 3. Cram. An. Par. III, 302, 11: τίή AC. τιή G. vulgo τίη. ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ' εἰδυίῃ A Ambr. CDGH. ταῦτα εἰδυίῃ E 118, 34. ἀγορεύω: ἀγορεύσω E Eton. Vat. Lips. — 366 Θήβας Schol. C 444. — 367 τήνδε G. — 368 δάσαντο E 120, 27 G Bekk. Anecd. 1147. μετα A. ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετά σφισιν ἐγκλιτικῶς γράφεται Eust. 119, 28. — 369 καλλιπάρῃον GL: ceteri cum Ambros. καλλιπάρηον. — 370 αὖθ': αὖ Vat. — 372 φέροντ' A.

A. c. 351 ὀρεγνύς: ἀναπτάς Zenodotus. τινὲς ἀνασχὼν γράφουσιν Schol. BL. — 355 εὐρὺ κρείων, cf. H. T. 314. — 357 δάκρυ χέων, cf. Proleg. ad Odyss. XXXI. — 364 βάρυ στενάχων, cf. H. S. 60. στενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius στεναχῶν. — 365 τί ἤ veteres, cf. H. T. 267. — 366—369 ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι στίχοι εἴκοσιν ἑπτά Aristonicus. — 368 μετὰ σφίσιν Herodianus, cf. Cram. An. Par. III, 137, 28.

χρυϲέῳ ἀνὰ ϲκήπτρῳ, καὶ λίϲϲετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιϲτα δύω, κοϲμήτορε λαῶν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντεϲ ἐπευφήμηϲαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖϲθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶϲ ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
χωόμενοϲ δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
εὐξαμένου ἤκουϲεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλοϲ ἦεν,
ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοιϲι κακὸν βέλοϲ· οἱ δέ νυ λαοὶ
θνῆϲκον ἐπαϲϲύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
πάντῃ ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντιϲ
εὖ εἰδὼϲ ἀγόρευε θεοπροπίαϲ ἑκάτοιο.
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτοϲ κελόμην θεὸν ἱλάϲκεϲθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλοϲ λάβεν, αἶψα δ' ἀναϲτὰϲ
ἠπείληϲεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεϲμένοϲ ἐϲτί.
τὴν μὲν γὰρ ϲὺν νηὶ θοῇ ἑλίκωπεϲ Ἀχαιοὶ
ἐϲ Χρύϲην πέμπουϲιν, ἄγουϲι δὲ δῶρα ἄνακτι·
τὴν δὲ νέον κλιϲίηθεν ἔβαν κήρυκεϲ ἄγοντεϲ
κούρην Βριϲῆοϲ, τήν μοι δόϲαν υἷεϲ Ἀχαιῶν.
ἀλλὰ ϲύ, εἰ δύναϲαί γε, περίϲχεο παιδὸϲ ἑῆοϲ·
ἐλθοῦϲ' Οὔλυμπον δὲ Δία λίϲαι, εἴ ποτε δή τι
ἢ ἔπει ὤνηϲαϲ κραδίην Διὸϲ ἠὲ καὶ ἔργῳ.
πολλάκι γάρ ϲεο πατρὸϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἄκουϲα
εὐχομένηϲ, ὅτ' ἔφηϲθα κελαινεφέι Κρονίωνι
οἴη ἐν ἀθανάτοιϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
ὁππότε μιν ξυνδῆϲαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

V. l. 374 καὶ λίϲϲετο A Lips. — 375 ἀτρεΐδᾱ AC. ἀτρεΐδη H. δύο C. — 377 αἰδεῖϲθαι G, om. θ'. — 378 ἥνδανε DG 1. man. — 379 ἐπι DL. ἔτελλε ACGH. — 381 μάλά οἱ C. — 383 τὰ δ': τάχ' Apoll. Lex. 99, 2. — 388 ἠπείληϲε DE 120, 38 H Et. Mg. 121, 5. Zonar. Lex. 246. ὃ δὴ καὶ D. τετελεϲμένον H. ἐϲτὶ C p. ras. H: ceteri ἐϲτίν. — 393 ϲὺ: ϲύ γ' L. ἑῆοϲ ADE 121, 6 G Et. Mg. 318, 1. ἑῆοϲ CS Apoll. Lex. 63, 4. Suidas I, 2, 684, 4: ἑοῖο HL Cant. Vrat. b. — 394 οὔλυμπον δὲ A. λίϲϲαι GH. — 396 γὰρ ϲέο Schol. A 396. ἐνι A.

A. c. 374 καὶ λίϲϲετο: οὕτωϲ ἰακῶϲ τὸ λίϲϲετο Didymus. — 381 ἐπεὶ μάλα: ἐπεί ῥά νύ Cypria et Cretensis teste Seleuco; idem Theagenes. — 393 ἑῆοϲ: Zenodotus ἑοῖο, cf. Schol. Ω 528, 550. H. T. 233. — 396 γάρ ϲεο Aristarchus et Ptolemaeus Ascalonita: alii γὰρ ϲέο, quod probat Herodianus. — 396—406 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus.

Ἥρη τ' ἠδὲ Ποϲειδάων καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἀλλὰ ϲὺ τόν γ' ἐλθοῦϲα θεὰ ὑπελύϲαο δεϲμῶν,
ὦχ' ἑκατόγχειρον καλέϲαϲ' ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον,
ὃν Βριάρεων καλέουϲι θεοί, ἄνδρεϲ δέ τε πάντεϲ
Αἰγαίων'· ὃ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸϲ ἀμείνων·
ὅϲ ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων·
τὸν καὶ ὑπέδειϲαν μάκαρεϲ θεοὶ οὐδέ τ' ἔδηϲαν.
τῶν νῦν μιν μνήϲαϲα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
αἴ κέν πωϲ ἐθέλῃϲιν ἐπὶ Τρώεϲϲιν ἀρῆξαι,
τοὺϲ δὲ κατὰ πρυμνάϲ τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλϲαι Ἀχαιοὺϲ
κτεινομένουϲ, ἵνα πάντεϲ ἐπαύρωνται βαϲιλῆοϲ,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἣν ἄτην, ὅ τ' ἄριϲτον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιϲεν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτιϲ κατὰ δάκρυ χέουϲα·
ὤ μοι τέκνον ἐμόν, τί νύ ϲ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦϲα;
αἴθ' ὄφελεϲ παρὰ νηυϲὶν ἀδάκρυτοϲ καὶ ἀπήμων
ἧϲθαι, ἐπεί νύ τοι αἶϲα μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν·
νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμοροϲ καὶ ὀιζυρὸϲ περὶ πάντων
ἔπλεο· τῶ ϲε κακῇ αἴϲῃ τέκον ἐν μεγάροιϲι.
τοῦτο δέ τοι ἐρέουϲα ἔποϲ Διὶ τερπικεραύνῳ
εἶμ' αὐτὴ πρὸϲ Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν νηυϲὶ παρήμενοϲ ὠκυπόροιϲι
μήνι' Ἀχαιοῖϲιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·

V. ι. 400 Παλλὰϲ Ἀθήνη: Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Schol. Pind. Ol. VIII, 41. — 401 τὸν ἐλθοῦϲα D. — 402 ὦκ' A. (χ superscr.) ἑκατόνχειρον DL. καλέϲαϲ L. — 403 βριάρεον Mosc. 3. Heraclid. Alleg. C. 21. καλοῦϲι H. θεοί γ' ἀνέρεϲ S. — 404 ὃ ACDGHL. — 405 ὃϲ ῥὰ CGH. καθίζετο Vrat. b. — 406 * ὑπέδειϲαν: libri ὑπέδδειϲαν. — 407 νῦν μιμνήϲαϲα G. — 408 ἔπι DL. — 409 ἕλϲαι C. ἕλξαι G. — 411 γνῷ CGL Eust 720, 32. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 412 ἔτιϲε CE. — 413 κατα CDGHL. δακρυχέουϲα DG. — 414 ὤμοι ACG. τί νυ ϲ' G. τεκοῦϲα: παθοῦϲα Schol. Δ 31. — 418 τῶ ACDGHL: vulgo τῷ cum E. μεγάροιϲι CH. — 420 πείθηται D. — 421 ὠκυπόροιϲι ACDGH. — 422 ἀχαιοῖϲι ACDH. δ' ἄπο, παύεο S.

A. c. 400 Παλλὰϲ Ἀθήνη: Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Zenodotus. conf. Schol. Φ 444, Eust. 122, 30; 123, 23; 124, 38. — 404 βίῃ: ου (οὕτωϲ?) διὰ τοῦ ν̄ βίην ἀρίϲταρχοϲ Didymus. Zenodotus βίῃ πολὺ φέρτατοϲ ἁπάντων (Lehrs. em. ἄλλων) ὁππόϲοι (G. Hermann. em. ἦεν πάντων, οἳ) ναίουϲ' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα, conf. Eust. 124, 39. — 412 ὅ τ', non ὅτ' scribendum, vid. H. S. 265. — 405 ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ Ἄρεωϲ (E 906) λέγεται οὐκ ὀρθῶϲ Aristonicus. — 421 νῦν Herodianus: νύν Tyrannio, conf. Matranga Anecd. 432.

Ζεὺϲ γὰρ ἐϲ Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμοναϲ Αἰθιοπῆαϲ
χθιζὸϲ ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντεϲ ἕποντο.
δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτιϲ ἐλεύϲεται Οὔλυμπον δέ,
καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸϲ ποτὶ χαλκοβατὲϲ δῶ,
καί μιν γουνάϲομαι, καί μιν πείϲεϲθαι ὀίω.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ' ἀπεβήϲετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικόϲ,
τήν ῥα βίῃ ἀέκοντοϲ ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυϲϲεὺϲ
ἐϲ Χρύϲην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένοϲ πολυβενθέοϲ ἐντὸϲ ἵκοντο,
ἱϲτία μὲν ϲτείλαντο, θέϲαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
ἱϲτὸν δ' ἱϲτοδόκῃ πέλαϲαν προτόνοιϲιν ὑφέντεϲ
καρπαλίμωϲ, τὴν δ' εἰϲ ὅρμον προέρεϲϲαν ἐρετμοῖϲ.
ἐκ δ' εὐνὰϲ ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήϲι' ἔδηϲαν·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάϲϲηϲ,
ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆϲαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
ἐκ δὲ Χρυϲηὶϲ νηὸϲ βῆ ποντοπόροιο.
τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
πατρὶ φίλῳ ἐν χερϲὶ τίθει, καί μιν προϲέειπεν·
ὦ Χρύϲη, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
παῖδά τε ϲοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

V. L. 423 ἐϲ: ἐπ' C. μετ': ἐπὶ Eust. 128, 1. — 424 κατὰ Strabo I, 3. Schol. A 484. Apoll. Lex. 96, 16: μετὰ ACDE 128, 45 GHLS Macrobius Sat. I, 23, 1. Diodorus III, 2. Lesbonax περὶ ϲχημάτων pg. 180. Athenaeus VIII, 363. Et. Gud. 388, 26. Pseudoplut. 118, 8. Schol. A 493. — 425 αὖθιϲ C. οὔλυμπον δέ A. — 428 ἀπεβήϲετο: ἀπεβήϲατο DGL. ἀπεβήϲατο H. *δὲ λίπ': libri δ' ἔλιπ' cf. B 35. — 429 χωόμενοϲ L. εὐζώνοιο C 1. man. DL. — 432 οἵδ' CHL: ceteri οἱ δ'. — 435 προέρεϲϲαν: προέρυϲϲαν ADHLS. προέρυϲαν CE 130, 24 G Zonar. Lex. 1462. — 436 ἔβαλλον D. κατα CDL. — 440 ἐπι A. βωμὸν: βωμῷ Apoll. Lex. 43, 20. — 443 τέ ϲοι CDE 131, 45 L.

A. c. μετ' ἀμύμοναϲ: Ἀρίϲταρχοϲ ἐπ' ἀμύμοναϲ Schol. L. est explicatio, non scriptura Aristarchi. alii μετὰ Μέμνοναϲ Αἰθιοπῆαϲ teste Eustath. 128, 41. — 424 ἀρίϲταρχοϲ κατὰ δαῖτα Didymus. ita etiam Antimachus, Aristophanes, Callistratus, Dion. Sidonius, Ixio, Massiliensis, Sinopensis, Cypria. fallitur scholiasta apud Cram. An. Par. III, 139, 17 et Schol. L et grammaticus apud Matranga Anecd. 432, qui Aristarchum ἐπὶ δαῖτα scripsisse affirmant. nec maior fides habenda est Schol. Aristoph. Av. 1177, qui μετὰ Aristophani grammatico tribuit. ἕποντο: ἕπονται Aristarchus. — 432 ἐντὸϲ: Aristarchus ἐγγὺϲ. — 434 ὑφέντεϲ Zenodotus: Aristarchus ἀφέντεϲ teste Didymo, non ἐφέντεϲ. — 435 προέρεϲϲαν Aristarchus cum Argolica, Sinopensi, Sosigene, conf. Eust. 1615, 57. H. T. 346.

ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.
ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων
παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην
ἑξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀνασχών·
κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
Κίλλάν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
ἠμὲν δή ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.'
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,

V. L. 444 ὑπερ A. ἱλασόμεσθα ACH Cant. Harl. Eton. Mosc. 1. ἱλασόμεσθ' Lips.: ἱλασόμεθα D. ἱλασώμεθα E 132, 1. ἱλασσώμεθα G. ἱλασσώμεθ' L Vrat. b. A. Et. Gud. 36, 39. ἱλασώμεθ' Vrat. a. ἱλλασσώμεθ' S. — 446 ὃ δέ, δέξατο C. ὁ δὲ δέξατο A Townl. Eton. ὅδ' ἐδέξατο DL. ceteri ὁδ' ἐδέξατο, in his Ambrosianus. — 447 τοί: Οἱ Ambros. — 448 εὔδμητον DG. — 449 ἀνέλοντο: προβάλοντο Eust. 132, 22. — 450 τοῖσι CDHL. — 452 κίλλάν τε DH. κίλλαν τὲ C. — 453 ἠμὲν δή: ἤδη μέν ACGHLS. ἦ μὲν δή Schol. Σ 75. — 454 τιμήσας S. — 455 ἠδέ τι L. ἦδ' ἔτι D. ἐπικρήηνον C. ἐπικρήηνον L. ἐέλδωρ G. — 456 ἢ δὴ νῦν Harl. — 458 προβάλλοντο D. — 459 αὐέρυσαν AG Schol. H 413, M 261. Bachm. Anecd. I, 112, 20. Bekk. An. 417, 10. Gellius XV, 3, 8. ἀνέρυσαν Eust. 131, 9: αὖ ἔρυσαν CDE 134, 9 HL Schol. Pind. Ol. XIII, 111. Cram. Epim. 29, 17. Et. Mg. 50, 22; 99, 2; 533, 50. Ammon. de Diff. s. v. σφάξαι. Dion. Halic. de Comp. verb. V. πρῶτον GH. — 460 κνίσσῃ CEGHL. — 462 ἐπι AH bis. σχίζαις G. — 464 κατα CL. * μῆρα κάη: libri μῆρ' ἐκάη. * σπλάγχνα πάσαντο: libri σπλάγχν' ἐπάσαντο. D ἐπάσσαντο. add. L versum σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον ἡφαίστοιο, qui legitur B 426.

A. c. 444 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Φ 479. — 446, 447 Zenodotus ὣς εἰπὼν (Bekk. εἶπεν) τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἑκατόμβην. — 447 Aristarchus ἱερὴν, non κλειτὴν. — 454 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς Π 237. — 464 μῆρε κάη Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, quem potius μῆρα κάη scripsisse crediderim. vulgo μῆρ' ἐκάη, conf. Et. Mg. 585, 26; Et. Gud. 304, 55. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus.

μίϲτυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειραν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
κοῦροι μὲν κρητῆραϲ ἐπεϲτέψαντο ποτοῖο,
νώμηϲαν δ' ἄρα πᾶϲιν ἐπαρξάμενοι δεπάεϲϲιν·
οἳ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάϲκοντο,
καλὸν ἀείδοντεϲ παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντεϲ ἑκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
    ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήϲαντο παρὰ πρυμνήϲια νηόϲ.
ἦμοϲ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖϲιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων.
οἳ δ' ἱϲτὸν ϲτήϲαντ' ἀνά θ' ἱϲτία λευκὰ πέταϲϲαν·
ἐν δ' ἄνεμοϲ πρῆϲεν μέϲον ἱϲτίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
ϲτείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸϲ ἰούϲηϲ·
ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήϲϲουϲα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυϲϲαν
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιϲ, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυϲϲαν·
αὐτοὶ δ' ἐϲκίδναντο κατὰ κλιϲίαϲ τε νέαϲ τε.
    αὐτὰρ ὃ μήνιε νηυϲὶ παρήμενοϲ ὠκυπόροιϲι

V. l. 465 μίϲτυλόν D. τἆλλα EG: τ' ἄλλα ACDL Cram. An. Par. IV, 12, 15. τἄλλα H Cram. An. Par. III, 6, 18. ἔπειρον S. — 468 οὐκέτι θυμὸϲ E 136, 27. οὐδ' ἔτι Vat. Mor. Barocc. 468, 469 habet C in marg. — 469 ἐντο DL. — 471 ἐπαρξάμενοι: ἐπαρχόμενοι Cram. Epim. 107, 27. — 472 οἳ δὲ CH. — 474 ὃ δὲ C. — 475 ἦλθε ACDH. — 479 τοῖϲι H. Heraclid. Alleg. C. 16. — 480 οἳ δ' D. οἵδ' GHL. — 483 ἥδ' CGHL, ceteri ἡ δ'. διαπρήϲουϲα DH. κέλευθον: κελεύθοοϲ Et. Mg. 687, 53. — 484 κατὰ CHL: μετὰ ADG Cant. Vat. Barocc. Eton. Vrat. A. Townl. Lips. Mosc. 1. — 485 ἔρυϲαν DE 140, 4 et 20. — 486 ψαμάθοιϲ: ψαμάθου G Vrat. c. Mosc. 3. ψαμάθοιο L Mor. Cant. Lips. Vrat. a. b. ὑπο CDL ἑρματα D. ἕργματα H 2. man. τάνυϲαν E 140, 21. — 487 δὲ ϲκίδναντο Vrat. a. b. κατα A. — 488 ὁ ACDGHL. παρ' ἥμενοϲ A. ὠκυπόροιϲι ACDGH.

A. c. 465 τἆλλα: τ' ἄλλα Herodianus, cf. Schol. BL et Matranga Anecd. 436. — 474 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Bekk. An. 737, 4. — 484 ἀρίϲταρχοϲ κατὰ οὐ μετὰ Didymus. — 488—492 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν, τὸν δὲ „οὔτε ποτ' ἐϲ πόλεμον“ (491) οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus.

διογενὴϲ Πηλέοϲ υἱόϲ, πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
οὔτέ ποτ᾽ εἰϲ ἀγορὴν πωλέϲκετο κυδιάνειραν
οὔτέ ποτ᾽ ἐϲ πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεϲκε φίλον κῆρ
αὖθι μένων, ποθέεϲκε δ᾽ ἀυτήν τε πτόλεμόν τε.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ᾽ ἠώϲ,
καὶ τότε δὴ πρὸϲ Ὄλυμπον ἴϲαν θεοὶ αἰὲν ἐόντεϲ
πάντεϲ ἅμα, Ζεὺϲ δ᾽ ἦρχε. Θέτιϲ δ᾽ οὐ λήθετ᾽ ἐφετμέων
παιδὸϲ ἑοῦ, ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἀνεδύϲετο κῦμα θαλάϲϲηϲ,
ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.
εὗρεν δ᾽ εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδοϲ Οὐλύμποιο.
καί ῥα πάροιθ᾽ αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
ϲκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνοϲ ἑλοῦϲα
λιϲϲομένη προϲέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή ϲε μετ᾽ ἀθανάτοιϲιν ὄνηϲα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
τίμηϲόν μοι υἱόν, ὃϲ ὠκυμορώτατοϲ ἄλλων
ἔπλετ᾽· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
ἀλλὰ ϲύ πέρ μιν τῖϲον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ᾽ ἐπὶ Τρώεϲϲι τίθει κράτοϲ, ὄφρ᾽ ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίϲωϲιν, ὀφέλλωϲίν τέ ἑ τιμῇ.
ὣϲ φάτο· τὴν δ᾽ οὔ τι προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ,
ἀλλ᾽ ἀκέων δὴν ἧϲτο. Θέτιϲ δ᾽ ὡϲ ἥψατο γούνων,

V. l. 489 πηλέωϲ CDGS Vat. Mor. Laud. Barocc. Eton. πηλέ[ω]οϲ H. πηλῆοϲ Harl. Mosc. 1. — 490 οὔτέ ποτ᾽ ACDGH. οὐδέ ποτ᾽ L. — 491 οὔτέ ποτ᾽ ACDGHL Draco de Metr. 97, 5. εἰϲ H. πόλεμόν γ᾽ Draco de Metr. 97, 5. — 492 καὶ πόλεμόν δε L. πόλεμόν DGH. — 495 ἐφετμάων H. — 496 ἀνεδύϲετο Mosc. 1: ἀνεδύϲατο CDE 140, 45 GLS. ἀνεδυϲα[ε]το A. ἀνεδύ[ϲ]ατο H. — 497 οὔλυμπόνδε L. — 498 εὗρε H 1. man. L. — 500 καὶ ῥὰ G. — 501 δ᾽ ἆρ AD. δ᾽ αὖ L. δὲ E 141, 43. — 504 τὸ δέ H. τόδέ CDL: ceteri τόδε. κρήηνον L. κρῄηνον Vrat. A. κρί[η]ηνον D. ἐέλδωρ G. — 505 μου υἱὸν HL. — 509 ἔπι AD. τρώεϲϲι L. — 510 ὀφέλλωϲι CH. τιμῇ: τιμήν D Vrat. b. A. — 511 φᾶτο D. — 512 ἀκέων: ἀχέων Vrat. a.

A. c. 493 ὅτε δὴ Pamphilus: ὁτεδὴ Aristarchus. — 496 ἀνεδύϲετο Aristarchus, conf. H. T. 229.

ὣϲ ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτιϲ·
νημερτὲϲ μὲν δή μοι ὑπόϲχεο καὶ κατάνευϲον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέοϲ, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ὅϲϲον ἐγὼ μετὰ πᾶϲιν ἀτιμοτάτη θεόϲ εἰμι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅ τέ μ' ἐχθοδοπῆϲαι ἐφήϲειϲ
Ἥρῃ, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃϲιν ὀνειδείοιϲ ἐπέεϲϲιν.
ἡ δὲ καὶ αὔτωϲ μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι
νεικεῖ, καί τέ μέ φηϲι μάχῃ Τρώεϲϲιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν αὖτιϲ ἀπόϲτιχε, μή τι νοήϲῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήϲεται, ὄφρα τελέϲϲω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύϲομαι, ὄφρα πεποίθῃϲ·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοιϲι μέγιϲτον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύϲω.
ἦ, καὶ κυανέῃϲιν ἐπ' ὀφρύϲι νεῦϲε Κρονίων·
ἀμβρόϲιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώϲαντο ἄνακτοϲ
κρατὸϲ ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
τώ γ' ὣϲ βουλεύϲαντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰϲ ἅλα ἆλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντοϲ Ὀλύμπου,

V. L. 513 ὣϲ: ὡϲ A Cram. Epim. 364, 12. Et. Mg. 336, 11. Schol. λ 542. ἤρετο H. αὖθιϲ G. ΑΥΘΙϹ Ambros. — 515 οὔτοι: οὔτι C 1. man. DG. ἔπι: ἔπει AD 1. man. ἐϲτὶ L. εἰδῶ: εἰδῇϲ Suidas I, 2, 752, 5. — 516 μετα A. — 517 τήνδε GL. την δὲ A. — 518 ἦ δή: τινὲϲ ἤδη ἔγραψαν Eust. 143, 25, conf. ad 573. ἔργα L Ambros. ὅτέ μ' L. ΟΤ' ЄΜ' Ambros. vulgo ὅτε μ'. — 519 ἥρῃ CDH. ὅτ' ἄν: ὅταν GL. ὅτάν CD. ὀνειδίοιϲ DE 143, 27 H 1. man. Eton. Vrat. c. — 520 ἡ δὲ C. αὔτωϲ AG. αἰεὶ ACDGHL: vulgo αἰὲν ἐν, quod male sonat. θεοῖϲι ACDGH. — 521 τέ με φηϲὶ ADG (τε) HL. τ' ἐμὲ Vat. — 522 αὖθιϲ CG. μή ϲε libri omnes. — 523 δὲ καὶ D. — 524 τοι: τῇ E. κατανεύϲομαι: ἐπινεύϲομαι Athenaeus II, 66. πεπείθηϲ (οι) L. — 526 τέκμαρ H. — 527 ὅ τί κεν Schol. Θ 5. E 144, 7. ὅ, τι κεν G. ὅπερ ἂν Stobaeus Flor. XI, 6. — 528 κυανέοιϲιν (η) C. κυανέοιϲιν H. — 529 ἐπεῤῥώϲαντο: ἐπερρώοντο Eust. 1885, 60. — 531 διέτμαγεν ACDEH: διέτμαγον GL Lips. Vrat. a. A man. A. Mosc. 1. man. rec. 3. man. prim.

A. c. 513 ὣϲ Schol. BL. εἴρετο: εἶρε τὸ Demetrius Ixion. — 519 Ἥρῃ: Ἥρη Aristarchus. — 520 αἰὲν defendit G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 202. — 522 μή ϲε: μή τι αἱ Ἀριϲτάρχου καὶ αἱ ἄλλαι ϲχεδὸν πᾶϲαι διορθώϲειϲ Didymus. — 524 κατανεύϲομαι, οὐχὶ ἐπινεύϲομαι, Ἀρίϲταρχοϲ ἐν τοῖϲ πρὸϲ Φιλητᾶν προφέρεται Didymus. — 530 κρατόϲ: κρητὸϲ Zenodotus. — 531 διέτμαγεν Aristarchus, cf. H. U. 288. — 532 ἆλτο Herodianus, non ἄλτο.

Ζεὺϲ δὲ ἑὸν πρὸϲ δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντεϲ ἀνέϲταν
ἐξ ἑδέων, ϲφοῦ πατρὸϲ ἐναντίον· οὐδέ τιϲ ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔϲταν ἅπαντεϲ.
ὣϲ ὃ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίηϲεν ἰδοῦϲ', ὅτι οἱ ϲυμφράϲϲατο βουλὰϲ
ἀργυρόπεζα Θέτιϲ, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοϲ.
αὐτίκα κερτομίοιϲι Δία Κρονίωνα προϲηύδα·
τίϲ δὴ αὖ τοι δολομῆτα θεῶν ϲυμφράϲϲατο βουλάϲ;
αἰεί τοι φίλον ἐϲτίν, ἐμεῦ ἀπὸ νόϲφιν ἐόντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκαϲ εἰπεῖν ἔποϲ, ὅττι νοήϲηϲ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάνταϲ ἐμοὺϲ ἐπιέλπεο μύθουϲ
εἰδήϲειν· χαλεποί τοι ἔϲοντ' ἀλόχῳ περ ἐούϲῃ.
ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲϲ ἀκουέμεν, οὔ τιϲ ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότεροϲ τόν γ' εἴϲεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆϲαι,
μή τι ϲὺ ταῦτα ἕκαϲτα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
καὶ λίην ϲε πάροϲ γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλοϲ τὰ φράζεαι, ἅϲϲ' ἐθέληϲθα.
νῦν δ' αἰνῶϲ δείδοικα κατὰ φρένα, μή ϲε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτιϲ, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοϲ·

V. L. 533 δ' ἑὸν DL. δ' ἐὸν H. ἀνέϲταν: ἕποντο E 146, 3. — 534 ἑδέων: ἑδρέων GHL Mor. Barocc. — 535 ἀντίοι: ἀντίον Townl. Eton. — 536 ὃ μὲν C. ἔνθ' ἐκαθέζετ' H. — 537 ἠγνοίηϲ' εἰδοῦϲ' L. ϲυμφράϲατο G. — 539 προϲηῦδα A. — 540 * δὴ αὖ: libri δ' αὖ. ϲυμφράϲατο G. ϲυμφράϲϲετο H. — 541 αἰεί ϲοι E 147, 4 Schol. Arist. Plut. 797. ἐμοῦ G. ἀπὸ νόϲφιν EGL 1. man. (?) Hesych. I, 73. ἄπο νόϲφιν Bekk. Anecd. 361, 10. — 542 οὐδέ τι πώ μοι C (πῶ) GL. — 543 νοήϲηϲ: νοήϲειϲ CEGHLS. — 549 δέ κ': δ' ἂν E. * ἐθέλωμι: ἐθέλοιμι ACDEGHLS. — 550 μήτε ϲὺ L Vrat. b. ταῦθ' C. ταῦτ' B. διήρεο D. μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. — 552 ἔειπεϲ ACDGH Eton. Laud. Lips. Vrat. omnes Mosc. 1. 3. Townl.: ἔειπαϲ E ter LS. — 553 λίαν H. πάροϲ γ': πάροϲ τ' Harl. Mor. Barocc. εἴρομαι: ἤρομαι D. — 555 κατα A.

A. c. 541 ἀπὸ νόϲφιν, conf. H. U. 88. — 549 ἐθέλωμι, cf. H. U. 250. ἐθέλοιμι admitti posse censet G. Hermann. Opusc. II. 38. — 553 οὔτε Aristarchus, Aristophanes, Rhianus: alii οὐδέ, quibus adversatur Didymus. — 554 ἅϲϲ' ἐθέληϲθα Aristarchus: Dion. Sidonius ὅττι θέληϲθα, cf. H. T. 235.

ἠερίη γὰρ ϲοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ ϲ' ὀίω κατανεῦϲαι ἐτήτυμον, ὡϲ Ἀχιλῆα
τιμήϲῃϲ, ὀλέϲῃϲ δὲ πολέαϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
    τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ ϲε λήθω.
πρῆξαι δ' ἔμπηϲ οὔ τι δυνήϲεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔϲεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔϲται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐϲτίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
ἀλλ' ἀκέουϲα κάθηϲο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
μή νύ τοι οὐ χραίϲμωϲιν ὅϲοι θεοί εἰϲ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἆϲϲον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτουϲ χεῖραϲ ἐφείω.
    ὡϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δὲ βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
καί ῥ' ἀκέουϲα καθῆϲτο, ἐπιγνάμψαϲα φίλον κῆρ·
ὤχθηϲαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸϲ θεοὶ Οὐρανίωνεϲ.
τοῖϲιν δ' Ἥφαιϲτοϲ κλυτοτέχνηϲ ἦρχ' ἀγορεύειν
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ·
    ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔϲϲεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ ϲφὼ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
ἐν δὲ θεοῖϲι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸϲ

V. l. 559 τιμήϲειϲ D 1. man. L. ὀλέϲειϲ D 1. man. — 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ: γρ. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ A. — 562 ἄπο GH. — 563 ἔϲεαι: ἔϲϲεαι D Lips. Townl. Vrat. A. τόδε AGL. τόδέ D. — 565 δὲ πείθεο G. — 566 εἶϲ' L. εἰϲὶν ὀλύμπῳ G. — 567 ἆϲϲον CEGHL: ἄϲϲον AD. ἰόντε E 150, 25 Schol. I, 182. ἰόνθ' (ε supra θ) A. — 568 * ἔδειϲεν: ἔδδειϲε DH 1. man., ceteri ἔδδειϲεν. — 569 ἀκέουϲα: ἀκούουϲα H. ἀέκουϲα Vrat. b. ἐπιγνάψαϲα DLS Laud. — 570 ὤχθηϲαν: ὄχθηϲαν E Eton. Lips. Schol. B 212. ὠχθεῖϲαν C. — 571 τοῖϲι CH. — 572 ἐπὶ ἦρα Hesych. s. v. ΗΡΑ: ἐπίηρα CDEGHLS Schol. Υ 36, ϲ 56. Apoll. Lex. 73, 11. ἐπίηιρα A. — 573 ἦ δή: ἤδη Et. Mg. 419, 9. Apoll. Lex. 82, 19. Cram. An. Par. III, 130, 29; 344, 15; Epim. 184, 29. Eust. 100, 6, ubi add. εἰ δέ τινεϲ τοῦτο ἄλλωϲ γράφουϲιν ἤ δή, conf. 518. οὐδ' ἔτ' AD: οὐδέ τ' CEGHLS Lips. Vrat. b. Mosc. 1. 3. οὐκέτ' Schol. Θ 355. — 575 κολῳὸν ACDE: κολωόν GHL.

A. c. 559 πολέαϲ: Zenodotus πολεῖϲ. — 567 ἰόντε Zenodotus: ἰόντι Aristarchus, cf. Schol. I 182. vera scriptura est ἰόντα, conf. Η 143, Λ 120, Υ 296. ἀάπτουϲ Aristarchus (et ἀέπτουϲ?), Zenodotus et Herodianus ἀάπτουϲ, Apio ἀάπτουϲ: Aristophanes ἀέπτουϲ, cf. H. T. 175. — 572 ἐπίηρα Aristarchus ὑφ' ἕν: alii ἐπὶ ἦρα, quod probat Herodianus, vid. H. T. 257. ἀντὶ τοῦ λευκωλένῳ Ἥρῃ ὤφειλεν εἶναι τετιημένη ἦτορ Schol. BL. — 573 ἦ δή, conf. Schol. Α 219, 529, Θ 355. τινὲϲ δὲ τὸ ἦ δή, ὡϲ Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρόϲ φαϲιν, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἤδη φαϲίν Eust. 153, 16. — 574 ϲφὼ Herodianus, cf. Schol. L. — 575 κολῳὸν: Philoxenus κολωὸν, conf. H. T. 300.

ἐϲθλῆϲ ἔϲϲεται ἦδοϲ, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούϲῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικείῃϲι πατήρ, ϲὺν δ' ἥμιν δαῖτα ταράξῃ.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃϲιν Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
ἐξ ἑδέων ϲτυφελίξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατόϲ ἐϲτιν.
ἀλλὰ ϲὺ τόν γ' ἐπέεϲϲι καθάπτεϲθαι μαλακοῖϲιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαοϲ Ὀλύμπιοϲ ἔϲϲεται ἥμιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξαϲ δέπαϲ ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καί μιν προϲέειπε·
τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνάϲχεο κηδομένη περ,
μή ϲε φίλην περ ἐοῦϲαν ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὔ τι δυνήϲομαι ἀχνύμενόϲ περ
χραιϲμεῖν· ἀργαλέοϲ γὰρ Ὀλύμπιοϲ ἀντιφέρεϲθαι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥῖψε ποδὸϲ τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ θεϲπεϲίοιο.
πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεϲον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγοϲ δ' ἔτι θυμὸϲ ἐνῆεν·
ἔνθά με Cίντιεϲ ἄνδρεϲ ἄφαρ κομίϲαντο πεϲόντα.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
μειδήϲαϲα δὲ παιδὸϲ ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὃ τοῖϲ ἄλλοιϲι θεοῖϲ ἐνδέξια πᾶϲιν
οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆροϲ ἀφύϲϲων.
ἄϲβεϲτοϲ δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωϲ μακάρεϲϲι θεοῖϲιν,

V. L. 578 ἐπίηρα libri omnes. Hesych. II, 285 ἐπὶ ἦρα. — 579 ἥμιν A Cram. Ep. 188, 19. ἡμιν Schol. A 147. ὕμιν Et. Mg. 432, 35. vulgo ἡμῖν. — 581 ἑδέων ACDEHL: ἑδρέων G Cant. Mor. conf. 534. ὃ ACD GHL Cram. An. Par. III, 109, 19. πολυφέρτατόϲ D. φέρτεροϲ Cram. An. Par. III, 109, 19. — 583 ἥμιν A: ceteri ἡμῖν. — 584 ἆρ GL. — 585 χειρὶ: χερϲὶ ACDGHL. προϲέειπε CGH. — 591 ῥῖψε Schol. Ξ 257. Bekk. An. 1286: ῥίψε ACDGHL. — 592 καταδῦντι D. — 593 δ' ἔτι ACDGS: δέ τι HL Eton. Mosc. 3. δέ μοι Eust. 157, 20; 1160, 15. — 594 ἔνθά με ACD. ϲίντιοι G. — 595 φᾶτο D. μείδηϲε H. — 597 ὃ ACDGHL. — 598 οἰνοχόει: ᾠνοχόει vel ὠνοχόει ACDGHLS Schol. Δ 3. κρατῆροϲ G. — 599 ἆρ ADHL. δ' ἐνῶρτο G. δ' ἀνῶρτο Rhet. Gr. III, 192, 19. δὲ ἀνῶρτο Et. Mg. 152, 9. θεοῖϲι A.

A. c. 576 ἦδοϲ Herodianus: ἧδοϲ Trypho apud Cram. An. Par. III, 367, 16. — 579 ἥμιν Herodianus. — 585 χειρὶ Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Massiliensis. — 591 βηλοῦ Aristarchus: βήλου Crates. — 593 ἐν Λήμνῳ Aristarchus: alii ἐϲ Λῆμνον. — 598 οἰνοχόει Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, Antimachus, Argolica, Massiliensis.

ὡϲ ἴδον Ἥφαιϲτον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
ὣϲ τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ,
οὐ μὲν φόρμιγγοϲ περικαλλέοϲ, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουϲάων θ', αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάοϲ ἠελίοιο,
οἳ μὲν κακκείοντεϲ ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαϲτοϲ,
ἧχι ἑκάϲτῳ δῶμα περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ
Ἥφαιϲτοϲ ποίηϲεν ἰδυίῃϲι πραπίδεϲϲι.
Ζεὺϲ δὲ πρὸϲ ὃν λέχοϲ ἤϊ' Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητήϲ,
ἔνθα πάροϲ κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺϲ ὕπνοϲ ἱκάνοι·
ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάϲ, παρὰ δὲ χρυϲόθρονοϲ Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟϹ Β.

Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρεϲ ἱπποκορυϲταὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμοϲ ὕπνοϲ,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡϲ Ἀχιλῆα
τιμήϲῃ, ὀλέϲῃ δὲ πολέαϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.

V. L. 601 ἦμαρ D. ἐϲ: ἕωϲ G. — 602 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι D. οὐδέ τε G. — 603 μὲν: μὴν A 2. man. Mosc. 3. — 604 καλλῆ G. μὲν: δὲ Schol. Ξ 37. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDG. οἴκονδε L. vulgo οἰκόνδε. — 607 ἧχι: ᾗχι A Cram. Epim. 192, 28; An. Par. III, 301, 31; An. Par. IV, 9, 5. — 608 ποίηϲεν ἰδυίῃϲι A Ambros. L Apoll. Lex. 90. 5. Hesych. II, 295. ποίηϲεν εἰδυίῃϲι E 162, 20. ποίηϲεν ἰδίῃϲι Et. Mg. 805, 38: ποίηϲ' εἰδυίῃϲι CDGHS Et. Mg. 440, 19. Cram. An. Par. III, 106, 23. εἰδυίαιϲι Suidas II, 2, 400, 3. γρ. ποίηϲ' εἰδυίηϲι πρα A. πραπίδεϲϲι AH. — 609 ἤϊ': HI Ambros. ἤϊε G. ᾖει Apoll. de Pron. 135 C. — 610 ὅτέ μιν C. ἱκάνει Vrat. a. — 611 καθεῦδ': κάθευδ' C 1. man. DGL. παρα A.

A. c. 606 δὴ κείοντεϲ: οὕτω πᾶϲαι· καί ἐϲτιν ὅμοιον τῷ „κείων ἐϲ θάλαμον" (τ 48) Schol. L. — 607 ἧχι Aristarchus et Dionysius. — 609 ὃν λέχοϲ: ὃ λέχοϲ Zenodotus, conf. Apollon. de Pron. 140. — 611 ἔνθα καθεῦδ': ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenodotus, conf. Schol. A 68, γ 402, ζ 1. Düntzer, de Zenod. pg. 60.

V. L. 1 μὲν ῥὰ L. — 2 ἔχε, νήδυμοϲ A. — 3 ὅ γε: ὅδε C. μερμήριξεν Et. Mg. 580, 26. ἀχιλλῆα DH 1. man. — 4 τιμήϲῃ CDEGHLS Schol. Θ 5, X 468. τιμηϲῆι (ει) A. ὀλέϲῃ ACDEGHLS Schol. Θ 5, X 468.

A. c. 1 ἄλλοι: Zenodotus ὦλλοι, conf H. T. 186. — 2 ἔχε νήδυμοϲ Aristarchus: alii ἔχεν ἥδυμοϲ, conf. H. T. 315. — 4 τιμήϲῃ, ὀλέϲῃ, conf. H. U. 242. τιμήϲει εὐκτικόν, τὸ δὲ ὀλέϲῃ ὑποτακτικόν Schol. ABL.

ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή,
πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον ὄνειρον·
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
βάϲκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
ἐλθὼν ἐϲ κλιϲίην Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέωϲ ἀγορευέμεν, ὡϲ ἐπιτέλλω.
θωρῆξαί ἑ κέλευε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιοὺϲ
πανϲυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπανταϲ
Ἥρη λιϲϲομένη, Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
ὣϲ φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειροϲ, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουϲε.
καρπαλίμωϲ δ' ἵκανε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὕδοντ' ἐν κλιϲίῃ, περὶ δ' ἀμβρόϲιοϲ κέχυθ' ὕπνοϲ.
ϲτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆϲ Νηληίῳ υἷι ἐοικώϲ,
Νέϲτορι, τόν ῥα μάλιϲτα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲεφώνεε θεῖοϲ ὄνειροϲ·
εὕδειϲ Ἀτρέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόϲϲα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεϲ ὦκα· Διὸϲ δέ τοι ἄγγελόϲ εἰμι,
ὅϲ ϲευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.

V. *. 5 ἧδε A Et. Gud. 236, 7. — 6 ἀτρείδην ἀγαμέμνονα GS Barocc. Laud. — 9 ἐϲ: δ' ἐϲ CGS. — 10 ἐπιτέλλω: ἀγορεύω L. — 11 κάρη κομόωντας A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 12 πανϲυδίῃ: παϲϲυδίῃ GLS Apoll. Lex. 128, 31. παϲυδίῃ vel παϲϲυδίῃ Mor. Barocc. Harl. Eton. man. sec. Mosc. 2. ἕλῃ G. εὐρυάγειαν G. — 13 τρῴων GL. — 14 ἐπέγναψε C 1. man. DL Et. Mg. 236, 12. Zonar. Lex. 445. ἐπέγναψεν Lips. ἐπέγναμψε Eust. 150, 13; 1229, 63. — 15 Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται: δίδομεν δέ οἱ εὖχοϲ ἀρέϲθαι Aristoteles Poët. 25; Soph. El. 4. — 16 φᾶτο D. ἆρ ADH. δ' ὄνειροϲ L. ἄκουϲε ACDHL. — 18 ἆρ DGHL. ἐπατρείδην A. *δὲ κίχανεν: libri δ' ἐκίχανεν. — 19 περι AD. — 20 ἆρ ADGHL. ὕπερ A. νηληείω H. υἱῖ D. — 21 τὸν ῥὰ L. τί' D. — 22 θεῖοϲ: γράφεται καὶ οὖλοϲ A, ita Mosc. 2. — 23 ἀτρέωϲ CDG Mosc. 1. — 25 τ' omitt. L. μέμηλε ACEGH. — 26 δεμέθεν D. — 27 ὅϲ ϲευ L; ceteri ὃϲ ϲεῦ cum Schol. Υ 334, sed Ω 174 plerique ὅϲ ϲευ.

τιμήϲῃ Nicanor. ὀλέϲαι, quod vulgo scribunt, est coniectura. πολέαϲ: πολῦϲ Zenodotus, quem potius πολεῖϲ scripsisse puto, conf. Schol. A 559.

A. c. 8 βάϲκ' ἴθι: Tyrannio βάϲκιθι. — 12 πανϲυδίῃ Aristarchus. ἕλοι Zenodotus: ἕλοιϲ Aristarchus. 27 ἀϲτερίϲκοϲ ϲὺν ὀβελίϲκῳ, ὀρθῶϲ Ω 174. ὀρθοτονητέον τὴν ϲεῦ Herodianus.

θωρῆξαί ϲ' ἐκέλευϲε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺϲ
πανϲυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοιϲ πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπανταϲ
Ἥρη λιϲϲομένη, Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διόϲ. ἀλλὰ ϲὺ ϲῇϲιν ἔχε φρεϲί, μὴ δέ ϲε λήθη
αἱρείτω, εὖτ' ἄν ϲε μελίφρων ὕπνοϲ ἀνήῃ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπεβήϲετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἅ ῥ' οὐ τελέεϲθαι ἔμελλον.
φῆ γὰρ ὅ γ' αἱρήϲειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
νήπιοϲ, οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺϲ μήδετο ἔργα·
θήϲειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε ϲτοναχάϲ τε
Τρωϲί τε καὶ Δαναοῖϲι διὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
ἕζετο δ' ὀρθωθείϲ, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶροϲ·
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον.
εἵλετο δὲ ϲκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
ϲὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ἠὼϲ μέν ῥα θεὰ προϲεβήϲετο μακρὸν Ὄλυμπον

V. ι. 28 ϲ' ἐκέλευϲε ACS Mor. Barocc. ϲ' ἐκέλευε H Lips. Townl. Eton. ϲε κέλευϲε G (ϲὲ) L. ϲε κέλευε D, conf. 65. κάρη κομόωντας A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 29 πανϲυδίῃ: παϲϲυδίῃ GLS. — 30 τρῴων GL. — 31 ἐπέγναμψε CH 1. man. ἐπέγναψε DL. — 32 τρῴεϲϲι L. — 33 μὴ δέ ϲε CDGHL Et. Mg. 38, 6. Et. Gud. 21, 38. Zonar. Lex. 1179: μηδέ ϲε AE. — 34 ἀνήῃ AEGH Cram. Epim. 2, 5. ἀνήῃ CD. ἀνήῃ Et. Mg. 106, 52. ἀνίῃ L. — 35 ἀπεβήϲετο AC 1. man. Townl. Eton. Mosc. 1. 2.: ἀπεβήϲατο C 2. man. DHL. ἀπεβήϲϲατο G. δὲ λίπ' A: ceteri δ' ἔλιπ'. — 36 ἃ οὐ G. ἔμελλον Eust. 168, 39 G: ἔμελλε ACH Suidas I, 2, 203, 10. ἔμελλεν DL Apoll. Lex. 1, 11. — 37 πριάμοιο L. — 38 τὰ: τὸ Bekk. An. 938, 25. ᾔδη AD 2. man.: ᾔδῃ GH. ᾔδει L Mor. ἤδει D 1. man. S. ἃ ῥὰ CL. ἅ ῥ' ὁ Ζεὺϲ Mor. Barocc. — 40 τρῳϲί L. — 42 δ' omitt. E. ἔδυνε L. — 43 περι AD. δὲ: δ' αὖ L Draco de Metr. 92, 18. φάροϲ D. φᾶροϲ et φάροϲ C. — 44 ὑπο ADH. ὑπὸ Lips. Vrat. a. man. prim. A. ὑπαὶ GL Draco de Metr. 76, 26. τὸ ὑπὸ λιπαροῖϲι τινὲϲ ὑπαὶ λιπαροῖϲι γράφουϲιν Eust. 170, 27. πέδιλα: πέδηλα D 1. man. G. — 45 ἆρ ADEGL. ἄρα H. ὤμοιϲι DH Schol. A 37. — 48 μὲν ῥὰ L. προϲεβήϲετο: προϲεβήϲατο CDEHL. προϲεβήϲϲατο G.

A. c. 34 ἀνήῃ Aristarchus, cf. H. T. 405 sq. — 35 ἀπεβήϲετο Zenodotus: ceteri ἀπεβήϲατο teste Schol. BC. δὲ λίπ': οὕτωϲ ἰωνικῶϲ τὸ λίπε Didymus. — 36 ἔμελλον Aristarchus: Zenodotus ἔμελλεν, conf. H. T. 383. — 44 ὑπὸ, non ὑπαὶ scribendum, cf. H. U. 50.

Ζηνὶ φόωϲ ἐρέουϲα καὶ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲιν·
αὐτὰρ ὃ κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κέλευϲε
κηρύϲϲειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιούϲ·
οἳ μὲν ἐκήρυϲϲον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
    βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων
Νεϲτορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέοϲ βαϲιλῆοϲ·
τοὺϲ ὅ γε ϲυγκαλέϲαϲ πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
    κλῦτε φίλοι· θεῖόϲ μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειροϲ
ἀμβροϲίην διὰ νύκτα· μάλιϲτα δὲ Νέϲτορι δίῳ
εἶδόϲ τε μέγεθόϲ τε φυήν τ' ἄγχιϲτα ἐῴκει.
ϲτῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆϲ καί με πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
εὕδειϲ Ἀτρέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ ἱπποδάμοιο·
οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόϲϲα μέμηλε.
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνεϲ ὦκα· Διὸϲ δέ τοι ἄγγελόϲ εἰμι,
ὅϲ ϲευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
θωρῆξαί ϲ' ἐκέλευϲε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιοὺϲ
πανϲυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοιϲ πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ

V. l. 49 φόωϲ: φάοϲ G. ἀθανάτοιϲι C. — 50 ὃ CDGHL. κέλευϲε AH Vrat. a. b. c. Lips. Mosc. 1. 2. κέλευε CDEG. κέλευεν S. — 52 ἀγορὴν δὲ A. κάρη κομόωνταϲ A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 53 βουλὴν ACEGS Et. Mg. 208, 37. Stob. Floril. 48, 9. βουλήνδε DHL. ἷζε EL: ἵζε AGH Et. Mg. 208, 37. Stob. Flor. 48, 9. ἶζε C. — 54 νεϲτορίῃ GS. νεϲτορίῃ (ε superscr.) H, ε 2. man. Πυλοιγενέοϲ: πυληγενέοϲ CDGLS, utrumque E. πυληγενέοϲ (οι superscr.) H, οι 2. man. — 56 ἐνύπνιον: ἐνύπνιοϲ D. — 58 τε μέγεθόϲ: τ' αὖ μέγεθοϲ L. — 59 ἂρ ADGHL. ὕπερ A. — 60 ἀτρέωϲ CD. — 62 τ' omitt. L. μέμηλε ACGH. — 63 ἄγγελοϲ εἰμὶ GL. — 64 ὅϲ ϲευ L, ceteri ὃϲ ϲεῦ. — 65 ϲ' ἐκέλευϲε CLS Harl. Vrat. a. ϲ' ἐκέλευε H. Lips. Townl. Eton. ϲε κέλευε D. ϲε κέλευϲε AG. κάρη κομόωνταϲ A: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 66 παϲϲυδίῃ GLS. — 67 τρῴων GL.

A. c. 53 βουλὴν Zenodotus et αἱ κοιναί: βουλὴ Aristarchus cum Aristophane. Ἀρίϲταρχοϲ τὸ ἷζεν ἐκτείνει, ἡ δὲ κοινὴ ϲυϲτέλλει. — 54 Πυλοιγενέοϲ δὲ ὡϲ ὁδοιπόροϲ, χοροιτύποϲ (Ω 261. add. ὀλοοίτροχοϲ χροιῇ Ξ 164) Schol. BL. — 55 Zenodotus αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέεϲ τ' ἐγένοντο, τοῖϲι δ' ἀνιϲτάμενοϲ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων. — 56 θεῖοϲ: Zenodotus θεῖον. huic asteriscus adpictus est, quod hinc transpositus est in Odyss. ξ 495. — 60—70 Ζηνόδοτοϲ ϲυντέτμηκεν „ἠνώγει (Cod. ἀνώγει) ϲε πατὴρ ὑψίζυγοϲ, αἰθέρι ναίων, Τρωϲὶ μαχήϲαϲθαι προτὶ Ἴλιον. ὣϲ ὃ μὲν εἰπών“ Aristonicus. — 64 habet asteriscum et obelum, conf. 27.

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λιςςομένη, Τρώεςςι δὲ κήδε' ἐφῆπται
ἐκ Διός. ἀλλὰ cὺ cῇcιν ἔχε φρεςίν. ὣc ὃ μὲν εἰπὼν
ᾤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πωc θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεςιν πειρήςομαι, ἣ θέμις ἐςτί,
καὶ φεύγειν cὺν νηυcὶ πολυκλήιcι κελεύcω·
ὑμεῖc δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεςςιν.
ἦ τοι ὅ γ' ὣc εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, τοῖcι δ' ἀνέςτη
Νέςτωρ, ὅc ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος·
ὅ cφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήςατο καὶ μετέειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνιςπε,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοςφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριςτος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.
ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πωc θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
ὣc ἄρα φωνήςας βουλῆc ἐξ ἦρχε νέεςθαι.
οἳ δ' ἐπανέςτηςαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
ςκηπτοῦχοι βαςιλῆες· ἐπεςςεύοντο δὲ λαοί.
ἠύτε ἔθνεα εἶcι μελιςςάων ἀδινάων,
πέτρης ἐκ γλαφυρῆc αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεςιν εἰαρινοῖcιν·
αἳ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἳ δέ τε ἔνθα·
ὣc τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλιςιάων

V. l. 68 ἐπέγναμψε C. ἐπέγναψε DL. — 69 τριψεςςι L. — 70 ὡc A. ὃ μὲν C. — 73 ἐγὼν: ἔγωγ' S. ἔπεςι E Et. Mg. 693, 16. πειράcομαι H 1. man. ἣ AG: ἡ CDHLS. ἡ E. ἐςτί CL. — 74 κελεύcω: κελεύω Et. Mg. 518, 44. — 76 ἤ τοι: libri ἤτοι. καταρέζετο CDH 1. man. ἄρ GL. — 77 ὃc ῥὰ CHL. — 78 ὅ, cφιν C: ὅc cφιν L. ὃc cφίν G. ceteri ὅ cφιν.
ηγ
* ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων CDHLS, ceteri ἐΰφρονέων. — 79 οἰκήτορες H. ἔνιςπε ACDL. — 82 Ἀχαιῶν: ἐνὶ cτρατῷ E 175, 22 L, conf. A 91. — 84 ἐξ ἦρχε: ἐξῆρχε ACDE 176, 13; 219, 31 GHL tres Vratt. Mosc. 1. — 85 οἵδ' CGHL, ceteri οἱ δ'. ἐπανέςταν L. — 87 ἠΰτ' Pseudoplut. 122, 38. ἀδινάων A, ceteri ἀδινάων. — 89 βοτρυδόνδε DL. — 90 αἳ μέν τ' G. τ' ἔνθ' H. πεποτίαται D. δέ τ' ἔνθα L. — 91 ὡc A. ἀπο D.

A. c. 74 πολυκλήιcι: τινὲc προπεριςπῶcιν Et. Mg. 518, 44. — 76—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. de versu 81. conf. Schol. Ω 222. — 87 ἀδινάων Herodianus. — 85 δ' ἐπανέςτηςαν: τινὲc πανέςτηςαν γράφουςιν, ἤτοι πάντες ὀρθοὶ ἔςτηςαν Eust. 176, 17. δὲ πανέςτηςαν: ἀντὶ τοῦ πάντες ἀνέςτηςαν. τινὲc δὲ ἐπανέςτηςαν Schol. L.

ἠιόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει
ὀτρύνους' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο·
τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' ἀυτῆς
σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
σπουδῇ δ' ἕζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεϊφόντῃ.
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέι, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
αὐτὰρ ὃ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

V. l. 93 εἰλαδὸν A. δέ σφισιν ACDEGL Schol. A 105: δὲ σφίσιν H. δεδῄει CG Schol. A 105. Zonar. Lex. 487. — 94 οἵδ' CDGL, ceteri οἱ δ'. — 95 ὑπο CDL. ὑποδεστοναχίζετο S. δὲ στοναχίζετο CDGHL Lips. Mosc. 1. Eton. δ' ἐστοναχίζετο Eust. 180, 4. ὑπεστονάχιζε δὲ γαῖα Schol. Nicand. Ther. 175. — 96 δὲ σφέας L. δὲ σφὰς C. δέ σφας G. — 98 διοτροφέων G. — 99 καθέδρας CDGHL. — 100 ἀνα DL post ras. — 102 μὲν: δὲ Rhet. Gr. III, 134, 5. δῶκε: ἔδωκε Eust. 181, 39. — 104 δῶκεν: δῶκε CDE Rhet. Gr. III, 31, 17; 72, 17. — 105 δ ACDGHL. — 106 θνῄσκων A: ceteri θνήσκων. ἔλιπε E Rhet. Gr. III, 99, 32. — 107 δ AC DGL. — 108 πολλῇσι DEG Thucydides I, 9, 3. Apoll. Lex. 31, 15. Et. Mg. 136, 5. — 111 μέγα ACDEGHLS Apoll. Lex. 46, 11; 110, 12. Cram. Epim. 181, 4; 311, 4. Et. Mg. 409, 20; 638, 4. Et. Gud. 441, 4: μέγας Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. γρ. καὶ μέγας Vrat. b. in marg.

A. c. 106 θνῄσκων, conf. H. U. 206. — 111 μέγα Zenodotus: μέγας Aristarchus et Callistratus teste Didymo. fallitur Aristonicus Zenodoto scripturam μέγας tribuens. — 112—118 Zenodotus omisit Ζηνόδοτος συντέμνει „ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος. λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι“ Aristonicus, iterum falsus; nam si Zenodotus versum 111. omiserat, causa non erat, cur Didymus sententiam eorum impugnaret, qui Zenodotum μέγας scripsisse contenderent.

νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύϲατο, καί με κελεύει
δυϲκλέα Ἄργοϲ ἱκέϲθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεϲα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
ὃϲ δὴ πολλάων πολίων κατέλυϲε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύϲει· τοῦ γὰρ κράτοϲ ἐϲτὶ μέγιϲτον.
αἰϲχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐϲτὶ καὶ ἐϲϲομένοιϲι πυθέϲθαι,
μὰψ οὕτω τοιόνδε τοϲόνδέ τε λαὸν Ἀχαιῶν
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι
ἀνδράϲι παυροτέροιϲι, τέλοϲ δ' οὔ πώ τι πέφανται.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε,
ὅρκια πιϲτὰ ταμόντεϲ, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶαϲ μὲν λέξαϲθαι ἐφέϲτιοι ὅϲϲοι ἔαϲιν,
ἡμεῖϲ δ' ἐϲ δεκάδαϲ διακοϲμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαϲτοι ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
πολλαί κεν δεκάδεϲ δευοίατο οἰνοχόοιο.
τόϲϲον ἐγώ φημι πλέαϲ ἔμμεναι υἷαϲ Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουϲι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέϲπαλοι ἄνδρεϲ ἔαϲιν,
οἵ με μέγα πλάζουϲι καὶ οὐκ εἰῶϲ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρϲαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἐννέα δὴ βεβάαϲι Διὸϲ μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα ϲέϲηπε νεῶν καὶ ϲπάρτα λέλυνται·
αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἵατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον

V. L. 114 ἀπάτην: ἄτην S. ἐβουλεύϲατο L. — 115 δυϲκλέᾶ C. — 119 γ' omitt. G. — 120 τοϲόνδέ τε C. τοϲόνδε γε G. τοϲϲόνδε τε D. τε omitt. L. — 122 οὔπω τί D. οὔτϊ πω L. οὔ πώ τι E. — 125 τρῷαϲ CL. — 126 διακοϲμηθείημεν D. διακοϲμηθῆμεν CL Vrat. b. — 127 τρῴων CL. ἕκαϲτοι: ἕκαϲτον libri omnes. Τρώων αὖτε ἕκαϲτον Schol. A 225. — 130 τρῴων GL. οἵ: οἳ D. καταπόλιν H. — 131 ἐγχεϲπάλοι A. — 133 Ἰλίου libri omnes. εὖ ναιόμενον ACDGHLS. — 136 ἡμέτεραι ἄλοχοι S. — 137 εἵατ' ἐνὶ CH Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. Et. Mg. 295, 7. Cram. An. Par. IV, 145, 13. Rhet. Gr. III, 86, 15: εἵατο ἐν G. εἵαται ἐν L. εἵατ' ἐν D. εἵατο ἐνὶ Zonar. Lex. 638. εἵατ' ἐν et γρ. εἵατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ποτιδέγμεναι A. ἄμμι δὲ ἔργον: υἷαϲ Ἀχαιῶν Rhet. Gr. III, 86, 15.

A. c. 116—118 ἀϲτερίϲκοι ὅτι εἰϲ τὰϲ Λιτὰϲ (I 23—25) μετάκεινται Aristonicus. — 124 ἀθετεῖται Aristonicus. — 125 Τρῶεϲ Aristarchus. — 127 ὁ Ἰξίων διὰ τοῦ ῡ ἕκαϲτον Didymus (Schol. A). ὁ Ἰξίων διὰ τοῦ ῑ, τινὲϲ δὲ διὰ τοῦ ῡ Schol. L, cui omnis fides est abroganda. — 130—133 ἀθετοῦνται Aristonicus, vid. Schol. Θ 56. — 131 ἔαϲιν: ἔνειϲιν Callistratus et altera Aristarchi. — 133 Ἰλίου: Ἴλιον Aristarchus. — 137 εἵατ' ἐνὶ: εἵαται ἐν Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18.

αὔτωϲ ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεϲθα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
φεύγωμεν ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήϲομεν εὐρυάγυιαν.
ὣϲ φάτο, τοῖϲι δὲ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε
πᾶϲι μετὰ πληθύν, ὅϲοι οὐ βουλῆϲ ἐπάκουϲαν.
κινήθη δ' ἀγορὴ ὡϲ κύματα μακρὰ θαλάϲϲηϲ
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' εὖρόϲ τε νότοϲ τε
ὤρορ' ἐπαΐξαϲ πατρὸϲ Διὸϲ ἐκ νεφελάων.
ὡϲ δ' ὅτε κινήϲῃ Ζέφυροϲ βαθὺ λήιον ἐλθών,
λάβροϲ ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀϲταχύεϲϲιν,
ὣϲ τῶν πᾶϲ' ἀγορὴ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῷ
νῆαϲ ἐπ' ἐϲϲεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
ἵϲτατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοιϲι κέλευον
ἅπτεϲθαι νηῶν ἠδ' ἑλκέμεν εἰϲ ἅλα δῖαν,
οὐρούϲ τ' ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
ἔνθά κεν Ἀργείοιϲιν ὑπέρμορα νόϲτοϲ ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, ἀτρυτώνη,
οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ,

V. L. 138 αὔτωϲ: αὕτωϲ ACEHL Et. Mg. 84, 20. Apoll. Lex. 21, 7. ἀκρᾴαντον L. ἱκόμεθα G. — 139 ἐγὼ ACDE 186, 33; 188, 8 GHLS Schol. Z 71. Eust. 1583, 54: vulgo ἐγών. — 142 ὡϲ A. φᾶτο D. ὄρινε ACEHL. ὤρινε D. — 143 μετα A. — 144 ὡϲ ACDEGHL Schol. Θ 2. Strabo I, 29: alii φή. — 147 ὣϲ δ' G. κινήϲῃ: κινήϲει CEGHLS Schol. Theocr. VIII, 49. — 149 ὡϲ A. ἀγογὰ D. — 150 ἐπ': ἒπ' A. ἐπεϲϲεύοντο CDEGHLS Io. Alexandr. 28, 11. Heraclid. Alleg. C. 10. — 153 ἐξεκάθαραν Zon. Lex. 1479. ἶκεν ACEGLS ex corr. ἵκεν D. ἧκεν H. ἧκε Et. Mg. 171, 34. — 154 οἴκαδ' L. ἱεμένων DGH. ὑπο CD. ἤρεον H. — 155 ἔνθά κεν ACHL. ἐνθά κεν D. — 156 προϲ A. — 157 ὢ: ὦ A. τέκοϲ: τέκνον H, quod apud Homerum primam non corripit. — 158 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL.

A. c. 141 ἔν τιϲιν οὐ φέρεται Schol. L. ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων οὐδὲ ἐφέρετο Eust. 188, 7. — 143 ἀθετεῖται Aristonicus. — 144 ὡϲ: φὴ Zenodotus. — 148 ἐπαιγίζων: ἐπαΐϲϲων Aristophanes, vid. Schol. ο 293. — 150 ἐπ' ἐϲϲεύοντο Herodianus. — 155 ὑπέρμορα Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita, cf. Apoll. Lex. 160, 18. Eust. 1386, 64. Schol. AB ad Υ 30. — 156—169 Ζηνόδοτοϲ ϲυντέτμηκεν „εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοϲϲόοϲ ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου. εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυϲῆα“ Aristonicus.

κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιεν
Ἀργείην Ἑλένην, ἧc εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίληc ἀπὸ πατρίδοc αἴηc.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
cοῖc ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαcτον,
μηδὲ ἔα νῆαc ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίccαc.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε θεὰ γλαυκῶπιc Ἀθήνη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀίξαcα.
[καρπαλίμωc δ' ἵκανε θοὰc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν]
εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυcῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἑcταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸc ἐϋccέλμοιο μελαίνηc
ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχοc κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
ἀγχοῦ δ' ἱcταμένη προcέφη γλαυκῶπιc Ἀθήνη·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν,
φεύξεcθ' ἐν νήεccι πολυκλήιcι πεcόντεc,
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ λίποιτε
Ἀργείην Ἑλένην, ἧc εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίληc ἀπὸ πατρίδοc αἴηc.
ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
cοῖc δ' ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαcτον,

V. L. 160 καδδέ ACDGHL Aristot. Rhet. I, 6. τρῳcὶ L. — 162 ἀπόλλοντο D. ἀπο D. ἄπο CGHL. — 163 κατὰ: μετὰ D. — 164 cοῖc Schol. Aristoph. Vesp. 1458: cοῖc δ' ACDEGHLS Et. Mg. 5, 55. — 165 μηδὲ: μὴ δὲ CDGH Et. Mg. 586, 10. μὴ δ' L Et. Gud. 390, 2. ἅλα δ' A: ceteri ἄλαδ', G ἄλαδε. — 166 ὡc A. — 168 omitt. ACD in textu Eton. Vrat. a. b. Townl. Mosc. 2: habent D in marg. man. rec. GHLS. — 169 εὗρε δ' ἔπειτ' Vrat. b. ὀδυccῆα DGH 1. man. — 170 ἑcταότ': ἑcτῶτ' L, non male, si ἑcτεῶτ' scripseris. ἐϋcέλμοιο GHL 1. man. εὐcέλμοιο. CD. — 171 ἅπτετ': ἥπτετο E. ἅπτετ' H, η 2. man. — 174 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CH. οἴκονδε GL. — 176 καδδέ ACDGHL. — 178 ἀπο D. ἄπο CGHL. — 179 κατὰ: κατα A. μετὰ CDEHS Rhet. Gr. III, 123, 6. μηδέ τ' AEH. μὴ δέ τ' DGL Et. Mg. 381, 1. μὴ δ' ἔτ' C Lips. Barocc. Townl. Rhet. Gr. III, 123, 6. — 180 φῶτα: ἄνδρα Eust. 197, 45.

A. O. 160—162 ἀθετοῦνται, καὶ ἀcτερίcκοι παράκεινται (ὀρθῶc 176—178) Aristonicus. — 161 Ἀργείην Ἑλένην: Zenodotus Ἀργείην θ' Ἑλένην. — 162 ἀπὸ Herodianus: ἄπο Tyrannio et Ptolemaeus (Ascalonita). — 163 οὕτωc κατὰ λαὸν cυμφώνωc εἶχον ἅπαcαι Didymus. — 164 αἱ χαριέcταται „cοῖc ἀγανοῖc“, καὶ ἡ Ἀριcτοφάνουc οὕτωc εἶχεν Didymus. ἀθετεῖται καὶ ἀcτερίcκοc παράκειται ὅτι οἰκείωc λέγεται 180. — 176—178 ἀcτερίcκοι, cf. 160. — 180 ἀcτερίcκοc, cf. 164.

μηδὲ ἕα νῆας ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίccαc.
ὣc φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶc ὄπα φωνηcάcηc,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμιccε
κῆρυξ Εὐρυβάτηc Ἰθακήcιοc, ὅc οἱ ὀπήδει.
αὐτὸc δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονοc ἀντίοc ἐλθὼν
δέξατό οἱ cκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεί·
cὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆαc Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
ὅν τινα μὲν βαcιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
τὸν δ' ἀγανοῖc ἐπέεccιν ἐρητύcαcκε παραcτάc·
δαιμόνι', οὔ cε ἔοικε κακὸν ὣc δειδίccεcθαι,
ἀλλ' αὐτόc τε κάθηcο καὶ ἄλλουc ἵδρυε λαούc.
οὐ γάρ πω cάφα οἶcθ', οἷοc νόοc Ἀτρείωνοc·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷαc Ἀχαιῶν.
ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντεc ἀκούcαμεν, οἷον ἔειπε.
μή τι χολωcάμενοc ῥέξῃ κακὸν υἷαc Ἀχαιῶν.
θυμὸc δὲ μέγαc ἐcτὶ διοτρεφέων βαcιλήων·
τιμὴ δ' ἐκ Διόc ἐcτι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύc.
ὃν δ' αὖ δήμου ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,

V. L. 181 μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. ἕᾳ L. ἅλα δ' A. — 182 ὡc A. φᾶθ' D. — 183 ἄπο D. *δὲ κόμιccε: δ' ἐκόμιccε ACH. δ' ἐκόμιcε DEG. — 184 κῆρυξ ACHL: κήρυξ DEG. — 185 ἀντίοc: ἀντίον HS. — 188 κιχείῃ G. κιχείει H, ῃ (η) 2. man. ἐφεύροι Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. — 189 τὸν δ': τόνδ' E Max. Tyr. Diss. XXI, 9. τὸν ῥ' Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. ἐρητύεcκε Barocc. ἐρητύαcκε Vrat. a. 1. man. — 190 οὔ cε: οὔ c' L. οὐ cὲ Cram. An. Par. III, 278, 28. ὣc: ὡc H. — 192 Ἀτρείωνοc L: ἀτρεΐδαο ACDEGHS. — 194 δ' omitt. E bis. ἔειπε ACDEGH. — 196 θυμὸc γὰρ GL. θυμὸc δὴ Cant. διοτρεφέοc βαcιλῆοc ACES: διοτρεφέων (vel διοτροφέων) βαcιλήων DGHL Aristot. Rhet. II, 2. Schol. A 173. Cram. An. Par. III, 113, 21. Et. Mg. 458, 9 et 16. Zonar. Lex. 1059. Stobaeus Floril. 46, 2. Pseudoplut. 153, 31. — 197 μητιέτα G. — 198 αὖ: ἂν Eust. 847, 39; 901, 7; 1119, 1. δήμου ἄνδρα AS Barocc. Laud. Eton. Townl. Schol. B 244. Eust. 901, 7; 1119, 1. Cram. An. Par. III, 331, 6: δήμου τ' ἄνδρα CDEGHL Schol. ι 44. Cram. An. Par. III, 315, 19. Eust. 847, 39.

A. c. 187 ἔβη: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει cὺν τῷ βὰc κατὰ νῆαc Aristonicus. — 188 πρὸc τὴν τάξιν τῶν ἑξῆc τὸ ἀντίcιγμα Aristonicus, cf. 192 et 203. — 190 οὔ cε: ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀρθοτονεῖ, ἐγκλίνει δὲ ἡ cυνήθεια Herodianus. — 192 τὸ ἀντίcιγμα, ὅτι ὑπὸ τοῦτον ἔδει τετάχθαι τοὺc ἑξῆc παρεcτιγμένουc τρεῖc cτίχουc (203—205). εἰcὶ γὰρ πρὸc βαcιλεῖc ἁρμόζοντεc, οὐ πρὸc δημόταc Aristonicus. Ἀτρείωνοc Aristophanes, Dionysius Sidonius, Ixion, αἱ πλείουc τῶν χαριεcτέρων, αἱ διορθώcειc καὶ τὰ ὑπομνήματα (i. e. Aristarchi). — 193—197 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 196 διοτρεφέοc βαcιλῆοc: οὕτωc ἑνικῶc αἱ Ἀριcτάρχου. εἶχον δὲ καὶ αἱ χαριέcταται οὕτωc ἄνευ τῆc Ζηνοδότου, ὃc γράφει διοτρεφέων βαcιλήων Didymus. — 198 δήμου ἄνδρα, non τ' ἄνδρα scri-

τὸν cκήπτρῳ ἐλάcαcκεν ὁμοκλήcαcκέ τε μύθῳ·
δαιμόνι', ἀτρέμαc ἧco καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
οἳ céo φέρτεροί εἰcι, cὺ δ' ἀπτόλεμοc καὶ ἄναλκιc,
οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιοc οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
οὐ μέν πωc πάντεc βαcιλεύcομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷc κοίρανοc ἔcτω,
εἷc βαcιλεύc, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάιc ἀγκυλομήτεω.
[cκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιcταc, ἵνα cφίcι βαcιλεύῃ.]
ὣc ὅ γε κοιρανέων δίεπε cτρατόν· οἳ δ' ἀγορὴν δὲ
αὖτιc ἐπεccεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλιcιάων
ἠχῇ, ὡc ὅτε κῦμα πολυφλοίcβοιο θαλάccηc
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, cμαραγεῖ δέ τε πόντοc.
ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδραc·
Θερcίτηc δ' ἔτι μοῦνοc ἀμετροεπὴc ἐκολῴα,
ὅc ῥ' ἔπεα φρεcὶν ᾗcιν ἄκοcμά τε πολλά τε ᾔδη,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόcμον, ἐριζέμεναι βαcιλεῦcιν,
ἀλλ' ὅτι οἱ εἴcαιτο γελοίιον Ἀργείοιcιν
ἔμμεναι. αἴcχιcτοc δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
φολκὸc ἔην, χωλὸc δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
κυρτώ, ἐπὶ cτῆθοc cυνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
φοξὸc ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
ἔχθιcτοc δ' Ἀχιλῆι μάλιcτ' ἦν ἠδ' Ὀδυcῆι·
τὼ γὰρ νεικείεcκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ

V. L. 199 ἐλάcαcκε D. — 201 ἀπόλεμοc Et. Mg. 97, 25. ἄναλκηc G. — 202 οὔτέ ποτ' ACG. οὔτέ ποτ' D. οὐδέ ποτ' L. ἐνι A. — 205 ἔδωκε libri omnes. *πάιc: παῖc libri. — 206 omitt. ACDEHS Lips. Townl. Mosc. 1. Eton. habent GL. cφίcιν L. — 207 οἵδ' CGL. οἵδε H. ἀγορὴν δὲ A. — 209 ὡc G. — 211 καθέδραc CDGHL Et. Mg. 373, 11. — 212 δ' ἔτι: δέ τοι G. δέ τι Cram. An. Par. III, 367, 3. ἐκολώα DL: ceteri ἐκολῴα cum Cram. Epim. 220, 28. An. Par. III, 367, 3. — 213 ὅc: ὅ D. ᾔδει CG Schol. B 212. ἤδει DS. ᾔδῃ L. — 215 ὅ, τι L. εἴcετο D. εἴcατο Apoll. Lex. 62, 26. — 216 δὲ ἀνὴρ: δ' ἀνὴρ CG Barocc. Laud. Mor. Eton. ἦλθε ACEL. — 217 φολκόc: φορκὸc S. — 218 cυνοχηκότε Mor. Vrat. c. ὕπερθε ACDGH. — 220 ἠδ' A. ἠδ' D. ὀδυccῆϊ G. — 221 τὼ: τῶ D. τότ': τῷ δ' G. αὖτ': αὖ GLS.

---

bendum est, quum τ' non nisi hiatus evitandi causa videatur additum esse, conf. A 151 ἢ ἄνδραcιν, B 216 δὲ ἀνήρ, 819 ἢ τοι ἄνδρεc, N 635 δὴ ἄνδρεccι, λ 414 ἀφνειοῦ ἀνδρόc, B 368 ἢ ἀνδρῶν.

A. c. 203—205 παράκειται ἡ cτιγμή, conf. ad 192. — 205 ἔδωκε: δῶκε Aristarchus. πάιc, conf. H. U. 96. — 212 ἐκολῴα: ἐκολώα Philoxenus. — 220—223 Ζηνόδοτοc ἠθέτηκεν Aristonicus. — 221 τὼ Aristarchus, non τῶ vel τῷ.

ὀξέα κεκληγὼϲ λέγ' ὀνείδεα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλωϲ κοτέοντο νεμέϲϲηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
Ἀτρείδη, τέο δὴ αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζειϲ;
πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλιϲίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκεϲ
εἰϲὶν ἐνὶ κλιϲίῃϲ ἐξαίρετοι, ἅϲ τοι Ἀχαιοὶ
πρωτίϲτῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
ἦ ἔτι καὶ χρυϲοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τιϲ οἴϲει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷοϲ ἄποινα,
ὅν κεν ἐγὼ δήϲαϲ ἀγάγω ἢ ἄλλοϲ Ἀχαιῶν,
ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίϲγεαι ἐν φιλότητι,
ἥν τ' αὐτὸϲ ἀπὸ νόϲφι κατίϲχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβαϲκέμεν υἷαϲ Ἀχαιῶν.
ὦ πέπονεϲ, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδεϲ, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
οἴκαδέ περ ϲὺν νηυϲὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεϲϲέμεν, ὄφρα ἴδηται,
ἤ ῥά τί οἱ χἠμεῖϲ προϲαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
ὃϲ καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
ἠτίμηϲεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέραϲ, αὐτὸϲ ἀπούραϲ.
ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλοϲ φρεϲίν, ἀλλὰ μεθήμων·
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕϲτατα λωβήϲαιο.
ὣϲ φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερϲίτηϲ· τῷ δ' ὦκα παρίϲτατο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερϲῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύϲ περ ἐὼν ἀγορητήϲ,

V. l. 222 ἄρ AGL. — 223 ἐνι A. — 224 ὃ CDGHL Apoll. Lex. 52, 2. Et. Mg. 203, 57. βοῶν: βιβὰϲ Vrat. a. — 225 * δὴ αὖτ': libri δ' αὖτ'. — 227 ἐνι A. κλιϲίαιϲ Barocc. Mor. κλιϲίῃ Cant. Plut. de Aud. poët. 9. κλιϲίοιϲιν L. — 229 ἢ: ἠδ' Et. Mg. 258, 40. Et. Gud. 140, 5. οἴϲει: οἴϲῃ G. — 230 τρῴων GL. — 231 ἐγὼν L. ἀγάγοιμι Eust. 1072, 56. ἡ A. — 233 ἥν τ': ἥν κ' S. ἀπὸ νόϲφι GH (L 1. man.?). ἄπο νόϲφι L: vulgo ἀπονόϲφι. — 235 ἀχαῖδεϲ S. — 237 ἐνὶ: ἐν S. — 238 ἤ: ἢ AHL. τι οἱ ACGL. τι οἷ DH. χἠμεῖϲ: libri χ' ἡμεῖϲ, excepto G, qui χ' omittit. ἦε: libri ἠέ. — 239 ὃϲ κε D. ἀχιλλῆα D. — 241 ἀχιλλῆϊ G. — 242 ἡ A. λωβήϲεο G. — 243 ὡϲ A. φᾶτο D.

A. v. 225 τέο δ' αὖτ' Aristarchus: Ζηνόδοτοϲ δὲ διὰ τοῦ $\overline{\text{ην}}$ (corr. $\overline{\text{η}}$, δὴ αὖτ') Schol. V. — 226 Zenodotus πλεῖαι δὲ γυναικῶν. — 227, 228 Ζηνόδοτοϲ ἐθέτηκεν Aristonicus. — 231—34 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 238 χἠμεῖϲ, non χ' ἡμεῖϲ scribendum esse docuimus H. U. 284. οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, conf. Schol. A ad B 300. — 239 ἕο Aristarchus: ἑοῦ Zenodotus.

ἴϲχεο, μηδ' ἔθελ' οἶοϲ ἐριζέμεναι βαϲιλεῦϲιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ ϲέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅϲϲοι ἅμ' Ἀτρείδηϲ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
τῶ οὐκ ἂν βαϲιλῆαϲ ἀνὰ ϲτόμ' ἔχων ἀγορεύοιϲ,
καί ϲφιν ὀνείδεά τε προφέροιϲ, νόϲτόν τε φυλάϲϲοιϲ.
οὐδέ τί πω ϲάφα ἴδμεν, ὅπωϲ ἔϲται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἦε κακῶϲ νοϲτήϲομεν υἷεϲ Ἀχαιῶν.
τῶ νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ἧϲαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦϲιν
ἥρωεϲ Δαναοί· ϲὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
εἴ κ' ἔτι ϲ' ἀφραίνοντα κιχήϲομαι ὥϲ νύ περ ὧδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυϲῆι κάρη ὤμοιϲιν ἐπείη,
μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένοϲ εἴην,
εἰ μὴ ἐγώ ϲε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύϲω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀφήϲω
πεπληγὼϲ ἀγορῆθεν ἀεικέϲϲι πληγῇϲιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, ϲκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω
πλῆξεν· ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεϲε δάκρυ.
ϲμῶδιξ δ' αἱματόεϲϲα μεταφρένου ἐξυπανέϲτη
ϲκήπτρου ὕπο χρυϲέου· ὃ δ' ἄρ' ἕζετο τάρβηϲέν τε,

V. l. 247 μὴ δ' CDGHL. βαϲιλεῦϲι D. — 249 ἀτρείδηϲ' E 213, 20 GL 1. man. — 250 τῶ ACDGHL Et. Mg. 773, 28 et 45: τῷ E. τὼ Io. Alexandr. 31, 20. ἀνα A. ἀγορεύειϲ D. — 251 νόϲτόν τε A. νόϲτον τὲ C. φυλάττοιϲ C. φυλάϲϲειϲ Apoll. Lex. 165, 20. — 252 οὐδέ τι πω CDGL. — 254 τῶ ACGL: τῷ DH. — 256 ἥρωεϲ ἀχαιοὶ G. — 257 τόδε DHL. — 258 κ' ἔτι: κέ τι Harl. κέ τί Et. Mg. 820, 44. καί, τι S. κιχήϲομαι: κιχείω Et. Mg. 820, 44. — 259 μὴ κ' ἔτ' D. ὀδυϲϲῆϊ GH. ἐπείηι A. — 260 μηδέ τι H. μὴ δ' ἔτι τηλεμάχου γε G. μὴ δ' ἔτι CDL. — 261 ἀπο CDL. δύϲω: δύω L 1. man. — 264 ἀγορῆθϊ G. ἀεικῇϲϊ H. — 265 ὡϲ A. ἀρ AEGL. ὤμω C. — 266 ὃ δ' L: ὅδ' CDH. θαλερὸν: ἀλυκὸν Zonar. Lex. 133. ἔκπεϲε, non ἔκφυγε, libri cum Eustathio. — 267 ϲμώδιξ G. ἐξ ὑπανέϲτη Vrat. c. Mosc. 1. — 268 ὑπὸ ACDEGHL. ὃ δ' L. ὅδ' CGH. ἀρ ADEGHL.

A. c. 247 μηδ' ἔθελ' Aristarchus. — 252—256 ἀθετοῦνται Aristonicus, cf. Schol. BL ad 254. — 255 διδοῦϲιν Herodianus. — 258 εἰ δέ τι Aristarchus: εἴ κ' ἔτι Zenodotus, cui assentitur Didymus. κιχήϲομαι Philemo cum Sinopensi: κιχείομαι Ptolemaeus. ὥϲ νύ περ ὧδε: ὡϲ τὸ πάροϲ περ Sinopensis. ὕϲτερον αὖτιϲ Massiliensis. ἐν Δαναοῖϲιν Philemo. — 262 αἰδῶ Aristarchus et Pamphilus: αἰδώ Dionysius Sidonius.

ἀλγήϲαϲ δ', ἀχρεῖον ἰδών, ἀπομόρξατο δάκρυ.
οἳ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλαϲϲαν,
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν ἐϲ πληϲίον ἄλλον·
ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυϲϲεὺϲ ἐϲθλὰ ἔοργε
βουλάϲ τ' ἐξάρχων ἀγαθὰϲ πόλεμόν τε κορύϲϲων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριϲτον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔρεξεν,
ὃϲ τὸν λωβητῆρα ἐπεϲβόλον ἔϲχ' ἀγοράων.
οὔ θήν μιν πάλιν αὖτιϲ ἀνήϲει θυμὸϲ ἀγήνωρ
νεικείειν βαϲιλῆαϲ ὀνειδείοιϲ ἐπέεϲϲιν.
ὣϲ φάϲαν ἡ πληθύϲ· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
ἔϲτη ϲκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκι ϲιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
ὡϲ ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕϲτατοι υἷεϲ Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούϲειαν καὶ ἐπιφραϲϲαίατο βουλήν.
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη, νῦν δή ϲε ἄναξ ἐθέλουϲιν Ἀχαιοὶ
πᾶϲιν ἐλέγχιϲτον θέμεναι μερόπεϲϲι βροτοῖϲιν,
οὐδέ τοι ἐκτελέουϲιν ὑπόϲχεϲιν, ἥν περ ὑπέϲταν
ἐνθάδ' ἔτι ϲτείχοντεϲ ἀπ' Ἄργεοϲ ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρϲαντ' εὐτείχεον ἀπονέεϲθαι.
ὥϲ τε γὰρ ἢ παῖδεϲ νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκεϲ
ἀλλήλοιϲιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεϲθαι.
ἦ μὴν καὶ πόνοϲ ἐϲτὶν ἀνιηθέντα νέεϲθαι.

V. L. 269 ἀπομόρξατο ACE 218, 8 Townl. Eton. Cram. Epim. 13, 1. Et. Mg. 129, 7: ἀπεμόρξατο DE 216, 18; 218, 16 GHL Et. Mg. 120, 20. Et. Gud. 64, 24; 100, 44. — 270 οἳ δὲ C. γέλαϲαν D. γέλαϲαν E. — 272 ὢ AH. ἔοργε ACDEGHL. — 274 νῦνδε D. τόδε ACDEGH Eton. Townl. tres Vratt. Mosc. 1. 2: τὸ δὲ Lips. Vrat. A. τὸ δὴ L. τόδ' αὖ Barocc. Harl. — 276 οὐ θὴν D. αὖθιϲ CDG. ἀνήϲῃ Apoll. Lex. 7, 18. — 277 ὀνειδίοιϲ H 1. man. — 278 ὡϲ A. φᾶϲαν D. δ' ὁ πτολίπορθοϲ ACDGHL Schol. Γ 440: vulgo δὲ πτολίπορθοϲ, conf. Κ 363. — 279 παρα A. — 280 ϲιωπᾶν G. — 282 ἐπιφραϲαίατο DG Draco de Metr. 65, 18. — 283 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν GHL, ceteri ὅ ϲφιν. *ἐὺ φρονέων: εὖ φρονέων CDGHLS. ἐϋφρονέων A. — 286 οὐδέ τοι: οὐδέ τι CELS Rhet. Gr. III, 24, 1. — 287 ἐνθάδε γε ϲτείχοντεϲ G. ϲτίχοντεϲ D. — 289 ὥϲ τε CDG: ceteri ὥϲτε. — 290 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. — 291 omitt. H in textu.

A. c. 269 ἀχρεῖον: ἄχρειον Dionysius et Tyrannio. ἰδών: Φιλητᾶϲ τὸ ἰδὼν περιϲπᾷ, οἷον τῶν ὀφθαλμῶν Aristonicus. — 272 ἦ δὴ Herodianus. — 278 Aristarchus ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθοϲ: alii ἀνὰ δὲ et πτολέπορθοϲ. — 283 ὅ ϲφιν, non ὅϲ ϲφιν, Aristarchus. — 284 νῦν δή: νῦν γάρ Aristarchus, ut ex scholio Aristonici colligo.

καὶ γάρ τίς θ᾽ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
ἀcχαλάᾳ cὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωcιν ὀρινομένη τε θάλαccα·
ἡμῖν δ᾽ εἴνατόc ἐcτι περιτροπέων ἐνιαυτὸc
ἐνθάδε μιμνόντεccι. τῶ οὐ νεμεcίζομ᾽ Ἀχαιοὺc
ἀcχαλάαν παρὰ νηυcὶ κορωνίcιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπηc
αἰcχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεcθαι.
τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ᾽ ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
ἢ ἐτεὸν Κάλχαc μαντεύεται, ἦε καὶ οὐκί.
εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεcίν, ἐcτὲ δὲ πάντεc
μάρτυροι, οὓc μὴ κῆρεc ἔβαν θανάτοιο φέρουcαι·
χθιζά τε καὶ πρώϊζ᾽, ὅτ᾽ ἐc Αὐλίδα νῆεc Ἀχαιῶν
ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωcὶ φέρουcαι·
ἡμεῖc δ᾽ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺc κατὰ βωμοὺc
ἔρδομεν ἀθανάτοιcι τεληέccαc ἑκατόμβαc,
καλῇ ὑπὸ πλατανίcτῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα cῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινόc,
cμερδαλέοc, τόν ῥ᾽ αὐτὸc Ὀλύμπιοc ἧκε φόωcδε,
βωμοῦ ὑπαΐξαc πρόc ῥα πλατάνιcτον ὄρουcεν.
ἔνθα δ᾽ ἔcαν cτρουθοῖο νεοccοί, νήπια τέκνα,
ὄζῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ, πετάλοιc ὑποπεπτηῶτεc,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
ἔνθ᾽ ὅ γε τοὺc ἐλεεινὰ κατήcθιε τετριγῶταc·
μήτηρ δ᾽ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·

V. l. 292 θ᾽ omitt. G. ἄπο DEHL. — 293 cὺν νηί: παρὰ νηυcὶν Et. Gud. 100, 24. ὃν περ ADHL Lips. Eton.: ἥνπερ CEGS. — 294 ἰλέωcιν A. εἰλέωcιν Schol. Z 359. γρ. φορέωcι H. — 296 τῶ ACDGHL: τῷ E. — 299 ἐπὶ χρόνον libri omnes. — 300 ἤ: εἰ CDEGHLS Et. Gud. 413, 54. Cram. Epim. 301, 4. ἢ (ει) A. οὐκί: οὐχί Et. Gud. 413, 54. — 301 τόδε, non τόγε, libri mei. ἐνι A. — 303 πρωϊζά G. προΐζ᾽ C. — 304 τρωcὶ L. — 305 περι AD. — 306 ἔρδομεν G. τελειέccαc D. — 307 ὑπο A. ὅθεν ἢ ὅθε E. — 308 ἐπι A. — 309 τόν ῥ᾽: τὸν δ᾽ L. φόωc δέ A. φόοcδε D. — 311 ἐνθάδ᾽ D. ἔνθ᾽ ἔcαν CG. — 312, 313 omitt. H in textu. — 314 τετρηγῶταc C. — 315 ἀμφιποτᾶτο G.

A. c. 292 ἀπὸ Herodianus: alii ἄπο. — 297 παρὰ νηυcὶ κορώνιcιν: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει ἀcχαλάαν μιμνόντεccι (μίμνοντ᾽ ἐπὶ νήεcc᾽ Bekker. ex coni.) τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶc ἐκφέρων Aristonicus. — 299 ἐπί: Zenodotus ἔτι. — 300 Aristarchus ἢ et οὐκί, conf. Scholl. ad B 238, 349. — 302 μάρτυροι: Zenodotus μάρτυρεc. — 311 cτρουθοῖο: cτρούθοιο Chaeris. — 314 τετριγῶταc Aristarchus: Zenodotus τεττίζονταc vel τιττίζονταc, vid. Schol. Δ 412, Eust. 229, 20; 490, 40.

τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνε·
λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὖθι,
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὅ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

V. l. 316 πτέρυγος H. ἀμφιαχυῖαν: ΑΜΦΙΑΧΟΥϹΑΝ Ambros. — 317 κατα AGL. τέκνα φάγε Mosc. 1: ceteri τέκν' ἔφαγε. — 318 ἀρίζηλον A Ambros. 2. man. CDEGHLS Schol. T 407: ΑΙΖΗΛΟΝ Ambros. 1. man. ἀείζηλον Apoll. Lex. 16, 29. ἀΐδηλον Et. Mg. 41, 44. θῆκε CDGHL Et. Mg. 41, 44. ὅς περ; ὥσπερ Schol. T 407. ἔφηνε ACEH. — 319 λάαν DG. πάις: libri παῖς. ἀγκυλομήτεο D. — 322 δ' omitt. GS. ἀγόρευε A Ambros. CDGHL. — 323 ἄνεῳ AEGL Et. Mg. 105, 17. Apoll. Lex. 32, 12: ἄνεω CDH. ΑΝΕΩ Ambros. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 324 μὲν: δὲ Et. Mg. 432, 33. μητιέτα L. — 325 ὀψιτέλευτον Vrat. b. ὅου: ὅ οὐ A. — 326 κατα ACL. τέκνα G, ceteri τέκν'. — 328 ἡμεῖς τοσσαῦτ': ἡμεῖς γε τοσαῦτ' GS Mor. τοσαῦτ' C 1. man. D. πολεμίξομεν C 1. man. πολεμίζομεν L Lips. Vrat. a. πτολεμίζομεν DE 225, 10. — 330 τὼς: θ' ὣς ACDEGHLS Et. Mg. 508, 25. θ'ὡς Cram. Epim. 234, 2. — 331 ἀλλάγε Barocc. Vrat. c. εὐκνήμιδες CDGHL. — 332 αὐτοῦ: αὐτοὶ H. εἰς ὅ κεν H: ceteri εἰσόκεν. — 333 ὡς A.

A. c. 316 Aristarchus πτερύγος, non πτέρυγος, conf. Cram. An. Par. III, 280, 16. Matranga. Anecd. 471. Cram. An. Ox. IV, 337, 22. — 318 ἀρίζηλον Aristarchus: ἀρίδηλον Zenodotus. — 319 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτος προσέθηκεν Aristonicus ad B 318. — 323 ἄνεῳ, conf. H. T. 191. — 325 ὅου Herodianus, cf. ad α 70. ὅο Thiersch. Gr. Gr. § 148. 2. Buttm. Gramm. ampl. I, 299*. ὅο κράτος α 70. Ἰλίοο προπάροιθε Ο 66, Χ 6. ἀνεψίοο κταμένοιο Ο 554. ἀγρίοο πρόσθεν Χ 313. Αἰόλοο κλυτὰ δώματα κ 60. Αἰόλοο μεγαλήτορος κ 36. Ἰφίτοο μεγαλήτορος B 518. Ἀσκληπίοο δύο (?) B 731. — 330 Herodianus θ' ὣς: Aristarchus τὼς vel τόσς', conf. Cram. Epim. 234, 3. Et. Mg. 508, 26. Et. Gud. 310, 33.

ϲμερδαλέον κονάβηϲαν ἀυϲάντων ὑπ᾽. Ἀχαιῶν,
μῦθον ἐπαινήϲαντεϲ Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
ὢ πόποι, ἦ δὴ παιϲὶν ἐοικότεϲ ἀγοράαϲθε
νηπιάχοιϲ, οἷϲ οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα.
πῇ δὴ ϲυνθεϲίαι τε καὶ ὅρκια βήϲεται ἧμιν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ᾽. ἀνδρῶν,
ϲπονδαί τ᾽ ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗϲ ἐπέπιθμεν·
αὔτωϲ γάρ ῥ᾽ ἐπέεϲϲ᾽ ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχοϲ
εὑρέμεναι δυνάμεϲθα πολὺν χρόνον ἐνθάδ᾽ ἐόντεϲ.
Ἀτρείδη, ϲὺ δ᾽ ἔθ᾽ ὡϲ πρὶν ἔχων ἀϲτεμφέα βουλὴν
ἄρχευ᾽ Ἀργείοιϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ,
τοῦϲδε δ᾽ ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
νόϲφιν βουλεύωϲ᾽, ἄνυϲιϲ δ᾽ οὐκ ἔϲϲεται αὐτῶν,
πρὶν Ἄργοϲ δ᾽ ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸϲ αἰγιόχοιο
γνώμεναι εἴ τε ψεῦδοϲ ὑπόϲχεϲιϲ, εἴ τε καὶ οὐκί.
φημὶ γὰρ οὖν καταινεῦϲαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
ἤματι τῷ, ὅτε νηυϲὶν ἐν ὠκυπόροιϲιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι Τρώεϲϲι φόνον καὶ κῆρα φέροντεϲ,
ἀϲτράπτων ἐπιδέξι᾽, ἐναίϲιμα ϲήματα φαίνων.
τῶ μή τιϲ πρὶν ἐπειγέϲθω οἶκον δὲ νέεϲθαι,

V. L. 335 ἐπαινέϲαντεϲ L. ἐπαινέϲϲαντεϲ Mor. ἐπαιρήϲαντεϲ S. — 337 ὢ: ὦ AH. — 338 μέλλει D. — 339 πῇ AE Schol. E 54, Ω 235. Rhet. Gr. III, 397, 1: ceteri πή. τε omitt. S Rhet. Gr. III, 397, 1. ἧμιν A: ceteri ἡμῖν. — 340 ἐμ πυρὶ Hesych. III, 101. δὴ: δὲ G. — 341 ᾗϲ: αἷϲ GL. — 342 αὔτωϲ DGE 232, 30; 235, 3 et 5. Schol. K 167. Hesych. I, 330. Apoll. Lex. 47, 13. γάρ ῥ᾽: γὰρ L Apoll. Lex. 47, 13. Schol. K 167. — 344 δ᾽ ἔθ᾽: δέ θ᾽ CDEGHLS Pseudoplut. 117, 40. — 345 ἄρχευ᾽: ἄρχευ L Bekk. An. 120, 28. Cram. Ep. 356, 4. Ἀργείοιϲιν ἀνὰ Pseudoplut. 117, 40. ὑϲμῖναϲ D. — 346 τούϲδε A: ceteri τούϲδε. — 347 νόϲφι CDG. βουλεύωϲ᾽: βουλεύϲωϲ᾽ L Vrat. a. b. A. βουλεύουϲιν E 232, 42; 235, 18. αὐτῶν: αὐτοῖϲ Lips. suprascr. Vrat. c. — 349 εἶτε—εἶτε ACDGHS Barocc. Mor. 1. man. Cant. Vrat. b. c.: alii εἴτε—ἠὲ. scribendum videtur ἤ τε—ἦε vel ἤ τε. — 351 ἐν ADL: ἐπ᾽ CEGHS. — 352 τρῴεϲϲι L. — 353 ἐναίϲιμα: αἰνέϲιμα G. — 354 τῶ ACDGL Et. Mg. 773, 46: τῷ H. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. οἰκόνδε Et. Mg. 773, 46.

A. c. 346 τοῦϲδε Herodianus. — 347 βουλεύωϲ᾽ Aristarchus, non βουλεύωϲι (ἐκ πλήρουϲ), quod affirmavi H. T. 397, secutus Lehrsium Qu. Ep. p. 49. et Friedlaenderum Ariston. p. 67, nondum perspecto more scholiastae, qui propter sequens αἱ „βουλεύωϲιν“ pro βουλεύωϲ᾽ scripsit, conf. H. U. 162. — 349 οὐκί Aristarchus. — 351 pro ἐπ᾽ cum melioribus libris ἐν est scribendum, conf. adnot. ad α 211 et β 18, 27, γ 131, θ 445, ν 317, ϲ 181.

πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
τίϲαϲθαι δ' Ἑλένηϲ ὁρμήματά τε ϲτοναχάϲ τε.
εἰ δέ τιϲ ἐκπάγλωϲ ἐθέλει οἶκον δὲ νέεϲθαι,
ἁπτέϲθω ἧϲ νηὸϲ ἐυϲϲέλμοιο μελαίνηϲ,
ὄφρα πρόϲθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίϲπῃ.
ἀλλὰ ἄναξ αὐτόϲ τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
οὔ τοι ἀπόβλητον ἔποϲ ἔϲϲεται, ὅττί κεν εἴπω·
κρῖν' ἄνδραϲ κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτραϲ, Ἀγάμεμνον,
ὡϲ φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοιϲ.
εἰ δέ κεν ὣϲ ἔρξῃϲ καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
γνώϲῃ ἔπειθ', ὅϲ θ' ἡγεμόνων κακὸϲ ὅϲ τέ νυ λαῶν,
ἠδ' ὅϲ κ' ἐϲθλὸϲ ἔῃϲι· κατὰ ϲφέαϲ γὰρ μαχέονται·
γνώϲεαι δ', ἢ καὶ θεϲπεϲίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξειϲ,
ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷϲ γέρον υἷαϲ Ἀχαιῶν.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοιοῦτοι δέκα μοι ϲυμφράδμονεϲ εἶεν Ἀχαιῶν·
τῶ κε τάχ' ἠμύϲειε πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ
χερϲὶν ὑφ' ἡμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ἀλλά μοι αἰγίοχοϲ Κρονίδηϲ Ζεὺϲ ἄλγε' ἔδωκεν,
ὅϲ με μετ' ἀπρήκτουϲ ἔριδαϲ καὶ νείκεα βάλλει.
καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύϲ τε μαχηϲάμεθ' εἵνεκα κούρηϲ
ἀντιβίοιϲ ἐπέεϲϲιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
εἰ δέ ποτ' ἔϲ γε μίαν βουλεύϲομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

V. L. 355 παρ D. τρώων CGL. 355—357 omitt. H in textu. — 357 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDEHL. οἴκονδε G. — 358 ἐϋϲέλμοιο DEGHL 1. man. εὐϲέλμοιο. C. — 360 ἀλλ' G. αὐτόϲ τε μήδεο G. — 361 οὔ τοι: οὔτι DGH. — 362 κρίν' D. κατα A bis. φρήτραϲ τ' G. Ἀγαμέμνων Vrat. c. Schol. Z 1. — 363 φρήτρηφιν CDE bis G. ἀρήγει D 1. man. S. φύλα D. — 364 ὡϲ A. ἔρξηϲ H. ἔρξειϲ L. καὶ ϲοὶ G. πείθονται CDH Lips. Townl. Eton. Vrat. b. A. Mosc. 1. pr. man. — 365 ὅϲ τε νυ G. ὃϲ τ' ἔνι D. — 366 κατα A. μαχέονται: μαχέοιντο Schol. A 368. — 367 ἤ: libri εἰ. — 368 ἤ A: ceteri ἢ. — 370 ἤ D. ἦ μὴν EG Rhet. Gr. III, 153, 8. ἀγορῇ: ἀρετῇ Schol. B 350. — 373 τῶ ACDHL Et. Mg. 773, 50: τῷ G Schol. Z 518. Apoll. Lex. 156, 13. — 375 κρατέρ' ἄλγε' ἔδωκεν S. ἔδωκεν: ἔθηκεν E. — 376 ἀπρήκταϲ S. ἀπράκτουϲ E. — 377 μαχηϲάμεθ': μαχεϲϲάμεθ' ACEGHLS. μαχεϲάμεθ' D. — 378 χαλεπαίνειν G. — 379 γε omitt. D.

A. c. 355 πὰρ: περ Ἀρίϲταρχοϲ καὶ τὰ ὑπομνήματα. πρίν τινι Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 10. — 368 ἤ Ptolemaeus: ἢ Alexio. 373 τῶ, non τῷ, Herodianus. — 377 μαχηϲάμεθ' Aristarchus.

Τρωϲὶν ἀνάβληϲιϲ κακοῦ ἔϲϲεται, οὐδ᾽ ἠβαιόν.
νῦν δ᾽ ἔρχεϲθ᾽ ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
εὖ μέν τιϲ δόρυ θηξάϲθω, εὖ δ᾽ ἀϲπίδα θέϲθω,
εὖ δέ τιϲ ἵπποιϲιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεϲϲιν,
εὖ δέ τιϲ ἅρματοϲ ἀμφὶϲ ἰδὼν πολέμοιο μεδέϲθω,
ὥϲ κε πανημέριοι ϲτυγερῷ κρινώμεθ᾽ ἄρηι.
οὐ γὰρ παυϲωλή γε μετέϲϲεται, οὐδ᾽ ἠβαιόν,
εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦϲα διακρινέει μένοϲ ἀνδρῶν.
ἱδρώϲει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ ϲτήθεϲϲιν
ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ, περὶ δ᾽ ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
ἱδρώϲει δέ τευ ἵπποϲ ἐύξοον ἅρμα τιταίνων.
ὃν δέ κ᾽ ἐγὼν ἀπάνευθε μάχηϲ ἐθέλοντα νοήϲω
μιμνάζειν παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐϲϲεῖται φυγέειν κύναϲ ἠδ᾽ οἰωνούϲ.
ὣϲ ἔφατ᾽, Ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, ὡϲ ὅτε κῦμα
ἀκτῇ ἐφ᾽ ὑψηλῇ, ὅτε κινήϲῃ νότοϲ ἐλθών,
προβλῆτι ϲκοπέλῳ· τὸν δ᾽ οὔ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ᾽ ἂν ἔνθ᾽ ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνϲτάντεϲ δ᾽ ὀρέοντο κεδαϲθέντεϲ κατὰ νῆαϲ,
κάπνιϲϲάν τε κατὰ κλιϲίαϲ καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
ἄλλοϲ δ᾽ ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων
εὐχόμενοϲ θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρηοϲ.
αὐτὰρ ὃ βοῦν ἱέρευϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι,
κίκληϲκεν δὲ γέρονταϲ ἀριϲτῆαϲ Παναχαιῶν,

V. L. 380 τρωϲὶ D. τρῳϲὶν L. — 383 ἵπποιϲι EGH. ὠκυπόδεϲϊν G. — 385 ὥϲ κε: ὥϲτε Vrat. a. — 387 διακρίνξει A. διακρινέῃ S. — 388 ἱδρώϲει D. μέν τευ: μέν τ᾽ εὖ Rhet. Gr. III, 131, 28. ϲτήθεϲϲιν: ϲτήθεϲφιν ACL. ϲτήθεϲφιν H. ϲτήθεϲφι Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1. ϲτήθεϲιν E. — 389 περι A. παρὰ H. ἔγχει χεῖρα παρεῖται Rhet. Gr. III, 131, 28. — 390 εὔξοον D. — 391 δέ κ᾽: δ᾽ ἂν E Vrat. a. Δ᾽ AN Ambros. cf. A 549. ἐθέλοντα: πτώϲϲοντα Aristot. Ethic. Nicom. III, 11. — 395 ὅ, τε G. κινήϲει CEHL Pseudoplut. 124, 14. — 396 τὸν δ᾽: ὃν γ᾽ G. — 397 ὅτ᾽ ἂν: ὅταν CE bis L Pseudoplut. 124, 14. OTAN Ambros. — 398 δ᾽ ὀρέοντο D. δ᾽ ὀρόωντο C. κατὰ: ἐπὶ E. — 399 κάπνιϲάν CDEHL Schol. Σ 207. Et. Mg. 489, 53. — 400 ἔρεζε: ἔρεξε Vrat. b. Schol. E 372. αἰεὶ γενετάων Vrat. c. — 402 ὁ ACDGHL Et. Mg. 204, 4. — 404 κίκληϲκε DG.

A. c. 380 οὐδ᾽ ἠβαιόν: alii οὐ δὴ βαιόν. — 397 γένωνται Aristarchus: alii γένηται. — 398 ᾽ἀνϲτάντεϲ Aristarchus, cf. H. T. 394.

Νέϲτορα μὲν πρώτιϲτα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ Αἴαντε δύω καὶ Τυδέοϲ υἱόν,
ἕκτον δ᾽ αὖτ᾽ Ὀδυϲῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματοϲ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡϲ ἐπονεῖτο.
βοῦν δὲ περίϲτηϲάν τε καὶ οὐλοχύταϲ ἀνέλοντο.
τοῖϲιν δ᾽ εὐχόμενοϲ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ζεῦ κύδιϲτε μέγιϲτε, κελαινεφέϲ, αἰθέρι ναίων,
μὴ πρὶν ἐπ᾽ ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἐλθεῖν,
πρίν με κατὰ πρηνὲϲ βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆϲαι δὲ πυρὸϲ δηίοιο θύρετρα,
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ ϲτήθεϲϲι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέεϲ δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
πρηνέεϲ ἐν κονίῃϲιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
ὣϲ ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
ἀλλ᾽ ὅ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ᾽ ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο καὶ οὐλοχύταϲ προβάλοντο,
αὐέρυϲαν μὲν πρῶτα καὶ ἔϲφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούϲ τ᾽ ἐξέταμον κατά τε κνίϲῃ ἐκάλυψαν
δίπτυχα ποιήϲαντεϲ, ἐπ᾽ αὐτῶν δ᾽ ὠμοθέτηϲαν.
καὶ τὰ μὲν ἂρ ϲχίζῃϲιν ἀφύλλοιϲιν κατέκαιον,
ϲπλάγχνα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμπείραντεϲ ὑπείρεχον Ἡφαίϲτοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κάη καὶ ϲπλάγχνα πάϲαντο,

V. L. 406 δύο DE. τυδέως C. — 407 δ᾽ omitt. D. αὖθ᾽ C. ὀδυϲϲῆα DG. — 408 δέ γε ἦλθε G. — 410 * περίϲτηϲάν τε: περιϲτήϲαντο ACDE GHLS. — 411 τοῖϲι CDGHL Vrat. b. — 413 ἐπηέλιον C. ἐπι AC. — 414 καταπρηνὲϲ ACDEGHL Schol. B 400. — 416 δαΐξαι: δάϊξον H. — 419 ὡϲ A. πῶ C. πω G. ἐπεκρέαινε DH. ἐπϊκραίενε L. — 420 ὅγε, δέκτο C. ἱερὰ GH. πόνον: φόνον Et. Gud. 44, 16. — 421 προβάλοντο ACDEHL: ἀνέλοντο GS, cf. A 449. — 422 αὐέρυϲαν AG: αὖ ἔρυϲαν CDEHLS Et. Mg. 533, 50, cf. A 459. πρῶτον C. — 423 κνίϲῃ: κνίϲϲῃ C. κνίϲϲη DL. — 425 μὲν ῥα H. ἂρ omitt. D. ἀφύλλοιϲι CDE. — 426 ἂρ ADEGH Apoll. Lex. 85, 12. ἀμπείραντεϲ: ἐμπείραντεϲ E 136, 18 G Schol. A 591. ὑπήρεχον D. — 427 κατα ACDL. μῆρ᾽ ἐκάη καὶ ϲπλάγχν᾽ ἐπάϲαντο libri.

A. c. 410 περίϲτηϲάν τε Bekk. ex coniectura hic et μ 356, conf. Δ 532. — 412 ἔν τιϲι γέγραπται „Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων [κύδιϲτε, μέγιϲτε]“ ut Γ 320. — 415 πρῆϲαι: ἐν ταῖϲ πλείϲταιϲ διὰ τοῦ λ πλῆϲαι, καὶ αἱ Ἀριϲτάρχου Didymus. — 420 ἀμέγαρτον: ἀλίαϲτον Aristarchus. — 423 κνίϲῃ Herodianus: κνίϲη (οὐδετέρωϲ) Aristarchus. — 427 μῆρα κάη: Ptolemaeus μῆρε κάη. Aristarchus ϲπλάγχνα πάϲαντο, cf. ad A 464.

μίcτυλλόν τ' ἄρα τἆλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖcιν ἔπειραν,
ὤπτηcάν τε περιφραδέωc, ἐρύcαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύcαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸc ἐδεύετο δαιτὸc ἐίcηc.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόcιοc καὶ ἐδητύοc ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖc ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιοc ἱππότα Νέcτωρ·
'Ατρείδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγάμεμνον,
μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸc ἐγγυαλίζει.
ἀλλ' ἄγε, κήρυκεc μὲν 'Αχαιῶν χαλκοχιτώνων
λαὸν κηρύccοντεc ἀγειρόντων κατὰ νῆαc,
ἡμεῖc δ' ἁθρόοι ὧδε κατὰ cτρατὸν εὐρὺν 'Αχαιῶν
ἴομεν, ὄφρά κε θᾶccον ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcεν ἄναξ ἀνδρῶν 'Αγαμέμνων.
αὐτίκα κηρύκεccι λιγυφθόγγοιcι κέλευcε
κηρύccειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωνταc 'Αχαιούc.
οἳ μὲν ἐκήρυccον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
οἳ δ' ἀμφ' 'Ατρείωνα διοτρεφέεc βαcιλῆεc
θῦνον κρίνοντεc, μετὰ δὲ γλαυκῶπιc 'Αθήνη
αἰγίδ' ἔχουc' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε·
τῆc ἑκατὸν θύcανοι παγχρύcεοι ἠερέθονται,
πάντεc ἐυπλεκέεc, ἑκατόμβοιοc δὲ ἕκαcτοc.
cὺν τῇ παιφάccουcα διέccυτο λαὸν 'Αχαιῶν,
ὀτρύνουc' ἰέναι· ἐν δὲ cθένοc ὦρcεν ἑκάcτῳ

V. l. 428 τἆλλα: τ' ἄλλα CDGH. τἄλλα A. ἀμφοβελοῖcιν A. — 432 ἐξέρον CH. ἕντο DGH. ἐντο L. — 433 τοῖc ἄρα: τοῖcι δὲ S Cant. — 434 ἀγαμέμνων L. — 435 μηκέτι: μὴ κέτι D. δηθὰ G. δῆτ' C 1. man. L. μηδ' ἔτι: μὴ δ' ἔτι CDL. μὴ δέ τι S Et. Mg. 79, 46. μηδέ τι AH. — 436 ἀμβαλώμεθα D. ἐγγυαλίζει A: ἐγγυαλίξει CE 250, 36 et 44; 251, 5 GHS. ἐγγυαλίξει (οι) L. ἐγγυαλύξει D. — 439 ᾧδε Cram. Epim. 19, 15. — 440 ἴωμεν G. ὄφρά κε CH Zonar. Lex. 239. ὄφρα καὶ E. θᾶccον D. ἐγείρομεν: ἀγείρομεν L. — 441 ἀπείθηcεν DG. — 442 κέλευcε ACDH Vrat. b. κέλευcεν L. κέλευε G. — 443 πόλεμον δὲ AH. κάρη κομόωνταc A Lips — 444 οἳ μὲν D. κήρυccον S. — 446 θύνον G. μετα D. — 447 ἀγήρων: ἀγήραον ACDEGHS. ἀγήρω τ' L. — 448 ἠερέθοντο GHS. — 449 εὐπλεκέεc DH. ἑκατόμβιοc L. — 450 πεφάccουcα G. — 451 ἑκάcτῳ: ἑκάcτου Pseudoplut. 136, 41.

A. c. 435 δήθ' αὖθι Aristarchus: δὴ ταῦτα Zenodotus. δὴ νῦν αὖθι Callistratus. — 436 ἐγγυαλίζει Aristarchus, Apollon. Rhodius, Aristophanes. — 447 ἀγήρων Aristarchus cum Aristophane. — 448 ἠερέθονται: ἠερέθοντο Zenodotus.

καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
τοῖϲι δ᾽ ἄφαρ πόλεμοϲ γλυκίων γένετ᾽ ἠὲ νέεϲθαι
ἐν νηυϲὶ γλαφυρῇϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν.
ἠύτε πῦρ ἀίδηλον ἐπιφλέγει ἄϲπετον ὕλην
οὔρεοϲ ἐν κορυφῇϲ, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
ὣϲ τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεϲπεϲίοιο
αἴγλη παμφανόωϲα δι᾽ αἰθέροϲ οὐρανὸν ἷκε.
τῶν δ᾽, ὥϲ τ᾽ ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀϲίῳ ἐν λειμῶνι Καϋϲτρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεϲϲι,
κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, ϲμαραγεῖ δέ τε λειμών,
ὣϲ τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
ἐϲ πεδίον προχέοντο Ϲκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
ϲμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
ἔϲταν δ᾽ ἐν λειμῶνι Ϲκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
μυρίοι, ὅϲϲά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
ἠύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
αἵ τε κατὰ ϲταθμὸν ποιμνήιον ἠλάϲκουϲιν

V. l. 452 κραδίῃ CGL. ἄληκτον CDEGH. — 456 κορυφῇϲ: κορυφῇ E 243, 45 G. κορυφῇιϲ᾽ D. κορυφαῖϲ E 253, 41, conf. N 179, Π 634. ἐκ κορυφῇϲ Vrat. a. φαίνεται: φαίνετο L. — 457 ὡϲ A. τῶν: τῶνδ᾽ Vrat. a. — 458 παμφανόεϲϲα H. ἷκε CEL: ἷκεν ADG. ἧκε H. ἧκεν Schol. N 837. — 459 καὶ ὥϲ τ᾽ ὀρνίθων G. — 461 Ἀϲίω ADHLS Schol. Aristoph Acharn. 68. Strabo XIV, 650: Ἀϲίῳ CEG Strabo XIII, 627. Schol. Apoll. Rhod. II, 777. ἀμφι A. — 462 ποτῶνται: πέτονται Pseudoplut. 114, 36. ἀγαλλόμενα AE 255, 7 et 16 GH Eton. 1. man. Barocc. Vrat. b. c. A.: ἀγαλλόμεναι CDL Pseudoplut. 114, 36. Eust. 44, 22; 254, 14; 255, 6; 531, 29. ἀγαλλόμενα (sup. αι) S. πτερύγεϲϲι CEH. — 464 ὡϲ A. — 465 Ϲκαμάνδριον: καμάνδριον GL Mor. Harl. Lips. Townl. ὑπο ACDL. — 466 κονάβηϲε S. — 467 λιμῶνι (sup. ει) D. καμανδρίῳ C post ras. GL Mor. Harl. Lips. Townl. — 468 ὅϲϲά τε CH. φύλλα: φῦλα H. *γίγνεται: γίνεται ACDEGL Lucianus XV, 42. Schol. ι 51. γείνεται H. ὥρᾳ G. γρ. ἦρι L man. rec. — 469 ἀδινάων A: ceteri ἀδινάων. — 470 κατα A. εἰλαϲκουϲιν L et sup. γρ. ἠ.

A. c. 452 ἄληκτον Aristarchus? vid. H. T. 389. — 453, 454 asterisci. οὐκ ὀρθῶϲ Λ 13, 14. — 461 Ἀϲίω Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus, conf. Schol BDLV. Matranga. Anecd. 477. Eust. 254, 16. Cram. Epim. 20, 19. An. Par. III, 7, 30. Et. Mg. 153, 42. Et. Gud. 83, 36. Schol. Aristoph. Acharn. 68. Ἀϲίῳ defendit G. Hermann. ad Hymn. in Apoll. 250. — 462 Aristarchus ἀγαλλόμενα, non ἀγαλλόμεναι. — 463 λειμών: γαῖα Aristarchus (?), conf. Schol. V. — 465 Καμάνδριον, cf. H. U. pg. 43.

ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
τόϲϲοι ἐπὶ Τρώεϲϲι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵϲταντο διαῤῥαῖϲαι μεμαῶτες.
τοὺϲ δ', ὥϲ τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
ῥεῖα διακρίνωϲιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωϲιν,
ὣϲ τοὺϲ ἡγεμόνες διεκόϲμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑϲμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, ϲτέρνον δὲ Ποϲειδάωνι.
ἠύτε βοῦϲ ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεϲϲι μεταπρέπει ἀγρομένῃϲι·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺϲ ἤματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖϲι καὶ ἔξοχον ἡρώεϲϲιν.
ἔϲπετε νῦν μοι μοῦϲαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουϲαι,
ὑμεῖϲ γὰρ θεαί ἐϲτε, πάρεϲτέ τε, ἴϲτέ τε πάντα,
ἡμεῖϲ δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦϲαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήϲομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶϲϲαι, δέκα δὲ ϲτόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦϲαι, Διὸϲ αἰγιόχοιο
θυγατέρες, μνηϲαίαθ' ὅϲοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
ἀρχοὺϲ αὖ νηῶν ἐρέω νῆάϲ τε προπάϲαϲ.
Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεωϲ καὶ Λήιτος ἦρχον

V. L. 471 εἰαρινῇ γε ὅτε γλάγοϲ G. τε omitt. H. δεύῃ L. — 472 ἐπι A. τρῴεϲϲι GL. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 475 διακρίνουϲιν G Barocc. διακρινέωϲιν L. — 476 ὡϲ A. τούϲ γ' G. — 478 κεφαλῇ Schol. Γ 168. ἴκελοϲ GH. εἴκελοϲ L Schol. Γ 168. — 479 Ἄρει Schol. B 11. — 480 ἀγέληφι EG Rhet. Gr. III, 200, 9. Pseudoplut. 128, 44. Eust. 1111, 34. — 481 ὃ CDHL. ἀγρομένῃϲι AD. ἀγρομένοιϲι CGH. 2. man. — 482 τοῖον δ' H. ἄρ AG. θῆκεν GH. — 483 [εκ] εὐπρεπέ' S. εὐπρεπέ' Cant. ἡρώεϲϲι C. — 484 ἔϲπετε H. sequitur in H v. 487, qui suo loco est omissus. — 485 θεαὶ ἐϲτὲ, πάρεϲτε καὶ ἴϲτε πάντα G. — 487 omitt. C. — 489 εἶεν: ἦεν Cram. An. Ox. IV, 318, 1. — 490 φωνή τ' Bekk. An. 771, 21. — 494—877 omitt. D Townl.

A. c. 484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ: Ὀλυμπίαδεϲ βαθύκολποι Zenodotus, conf. Eust. 260, 27 et 46. Schol. V ad Σ 339. Ariston. ad Ω 215. — 489 ἡ ἀναφορὰ πρὸϲ τοὺϲ περιγράφονταϲ τούτουϲ τοὺϲ ϲτίχουϲ (484—493?). de voce περιγράφειν vide Scholl. γ 245, 400, λ 525. Eust. 1480, 24 περιγράφει, ἤγουν ἀθετεῖ, ἐκβάλλει.

Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε,
οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραῖάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὕλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας Εὔτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
οἵ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,
οἵ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλισᾶντα νέμοντο,
οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος,
οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν
Νῖσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·

V. l. 495 κλόνϊός CGL. — 497 πολύκνημόν: πολύκρημνόν Bekk. An. 865, 25. — 498 θέσπῖαν A. θέσπιαν E. θεσπίαν H 1. man., ceteri Θέσπειαν cum Pausania IX, 20, 2 et Strabone VIII, 376. εὐρύχωρον GH. μυκαλησόν G. — 499 οἳ δ' Apoll. Lex. 44, 29. ἐρυθράς ACL. — 500 ἔχον L. ἠδ': ἰδ' C Eton. Lips. Vrat. c. — 501 εὐκτίμενον EH. — 503 ποιήεντ' ἀλίαρτον L Bekk. Anecd. 865, 27. — 504 Γλισᾶντα νέμοντο: γλισᾶντ' ἐνέμοντο ACG. γλισᾶν ἐνέμοντο Lips. γλίσσαντ' ἐνέμοντο E 264, 1; 269, 19 L. γλισσάντ' ἐνέμοντο H. γλίσαντ' ἐνέμοντο Eton. Vrat. b. A. Mosc. 1. — 505 ὑπὸ θήβας CE 269, 28 L Strabo IX, 412. — 506 Ὀγχηστόν ALS Eust. Schol. Λ 700. Schol. Pind. Ol. III, 26; 41; Isthm. I, 44. Strabo: vulgo Ὄγχηστόν. Ποσειδήϊον EGL. ἀγλαὸν ἄστυ Schol. Apoll. Rhod. III, 1242. — 508 Νῖσάν: νίσσαν LS. νισσάν H. νίσαν Mosc. 1. νισᾶν Lips. Eton.

A. c. 496 οἵ θ' Ὑρίην: τινὲς οὐ σύνδεσμον ἐνόησαν ἐνταῦθα τὸν τέ, ἀλλὰ Θυρίην πόλιν ὑπέλαβον εἶναι, conf. Schol. A. οἱ δὲ Θυρίην γράφοντες ἁμαρτάνουσιν Schol. BL. — 498 Θέσπειαν Herodianus in cathol. prosodia: in pros. Hom. Θέσπιαν, conf. Schol. A. Matranga. Anecd. 426. Cram. An. Par. III, 137, 6; 351, 8. γράφεται δὲ κοινῶς διὰ τοῦ ῑ ἡ παραλήγουσα, Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ τὴν ει δίφθογγον χαρίζεται αὐτῇ Eust. 265, 42. Θέσπειαν Orus apud Cram. Epim. 370, 27. — 499 Ἐρύθρας βαρυτόνως Schol. D: Ἐρυθρὰς Apio et Herodorus teste Eust. 267, 3. — 502 Θίσβην: Μέσσην Zenodotus, cf. 582. — 503 Γλισᾶντα: ἡ συνήθεια προπερισπᾷ τὸ ὄνομα, ἡ δὲ ἱστορία περισπᾷ (corrige προπαροξύνει) Schol. BL. ἡ μὲν συνήθεια προπερισπᾷ Γλισσᾶντα λέγουσα, ἡ δὲ ἱστορία προπαροξύνει τὸ ὄνομα Eust. 269, 20. conf. Schol. D. Bekk. An. 1235, 4. Schol. Μ 20. H. T. 119. — 505 οἱ πλείους οὐ νοοῦσιν „ὑπὸ Θήβας“ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου, ἀλλὰ ὑφὲν Ὑποθήβας λέγοντες Eust. 269, 28. — 507 Ἄρνην: Zenodotus Ἄσκρην, conf. Schol. H 9. Eust. 270, 37. Strabo IX, 413. Cram. An. Par. III, 193, 17. τοὺς δὲ γράψαντας „Τάρνην“ ἀντὶ Ἄρνης αἰτιῶνται οἱ παλαιοί Eust. 270, 40. οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ οἱ Τάρνην ἀντὶ τῆς Ἄρνης γράφοντες Strabo IX, 413. ἔνιοι πιθανῶς μεταγράφουσι πολυστάφυλον Τάρνην Schol. D. — 508 Νῖσαν: οἴονται δέ τινες δεῖν γράφειν „Ἶσόν τε ζαθέην“. τινὲς δὲ γρά-

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
παρθένος αἰδοίη, ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηι κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῇς ἔπι Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

V. L. 511 ἀσπληδόν' ἔναιον CEG Barocc. Eton. Mosc. 1. ἀσπλήδον' ἔναιον Vrat. b. — 512 τῶνδ' ἦρχ' Cant. — 514 εἰς, ἀναβᾶσα A Schol. Π 13. — 515 ὅ δέ οἱ H. — 516 τοῖς: τῶν HLS Eust. 276, 31. τῶν (οις superscr.) A. τοῖσδε τριάκοντα G. — 517 φωκήων (ει superscr.) H. σχέδιος GL. — 518 υἱέες: υἷες GS. — 520 Κρῖσάν ACGH Eton. Vrat. b. Et. Mg. 515, 20: κρίσαν Laud. κρίσσαν ELS. — 522 παρ A. κηφισὸν ACGHL 1. man. Eton. Vrat. a. b. Mosc. 1. Lips. Strabo XIII, 590. Pausanias X, 38, 7: κηφισσὸν L ex corr. ἔναιον: ἔβαινον L. — 523 πηγῆς: πηγαῖς G. πηγῆς E. ἔπι E Strabo IX, 407; 424: ἔπι A. ἐπὶ CGHL. — κηφισσοῖο EL Strabo IX, 407; 424. — 524 δ' omitt. L. τεσσεράκοντα A. τετταράκοντα L. — 525 ἵστασαν AGH Eton.: ἔστασαν L. ἕστασαν CS. — 526 ἐπαριστερὰ A. θωρήσοντο L. θωρύσσοντο G.

φουσι „Κρεῦσάν τε ζαθέην". ἄλλοι δὲ „Φαράς τε ζαθέας". γράφουσι δὲ καὶ τοῦτο „Νῦσάν τε ζαθέην" Strabo IX, 405. Easdem quattuor lectiones affert Eust. 271, 5, sed Φηράς pro Φαράς.

A. c. 514 εἰς ἀναβᾶσα Herodianus. — 516 τοῖς, non τῶν, Aristarchus. — 517 Φωκήων et Φωκείων Aristarchus διχῶς, cf. Eust. 273, 42. — 520 Κρῖσαν: οὐκ ἠγνόηται δὲ οὐδ' ὅτι τινὲς τὴν Κρίσσαν δι' ἑνὸς σ̄ γράφουσι περισπῶντες τὴν ἄρχουσαν Eust. 273, 28. Πανοπῆα: Ζηνόδοτος γράφει „καὶ Πανοπτέων" ἄμετρον ποιῶν τὸν στίχον Aristonicus. ὁ Ζηνόδοτος ἐν τῷ „καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα" γράφει καὶ Πανόπεων ὡς Μενέλεων Eust. 274, 35. — 521 Ἀνεμώρειαν: τινὲς δὲ Ἀνεμώλειαν καλοῦσιν Strabo IX, 424. — 523 ἔπι Ptolemaeus et Pamphilus: ἐπὶ Alexio cum Aristarcho.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
μείων, οὔ τι τόςός γε ὅςος Τελαμώνιος Αἴας,
ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
ἐγχείῃ δ' ἐκέκαςτο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
Βῆςςάν τε Cκάρφην τε καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς
Τάρφην τε Θρόνιόν τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
τῷ δ' ἅμα τεςςαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουςι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυςτάφυλόν θ' Ἱςτίαιαν
Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
οἵ τε Κάρυςτον ἔχον ἠδ' οἳ Cτύρα ναιετάαςκον·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοί, ὄπιθεν κομόωντες,
αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆςιν μελίῃςι
θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ ςτήθεςςι·
τῷ δ' ἅμα τεςςαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,

V. L. 527 ὁ ἰλῆος G. — 529 μείων: μείζων H. λινοθώραξ CG. — 531 οἳ κύρνον L. οἵτε κύνον ἐνέμοντο G. — 532 βῆςαν GL Laud. Vrat. b. Mosc. 1. βηςάν H. cβῆςςάν C Eton. cκαφήν τε H. — 534 τῶν δ' ἅμα G. νῆες ἕποντο μέλαιναι G. — 535 νέουςι A. πέραν G. — 536, 537 Strabo I, 40 et X, 453 in unum contraxit οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε. — 537 τ' ἱςτίαιαν A. — 540 τῶν δ' αὖ G. — 542 ὄπιςθεν E 281, 17 GH. — 543 ὀρεκτῆςι EGHL. μελίῃςι CEH. — 544 ῥήξειν: ῥήςςειν Strabo X, 448. ῥῆξε (i. e. ῥῆξαι) Bekk. An. 836, 9. ἀμφι A. cτήθεςςι ACGH. cτήθεςιν E. cτήθεςφιν L Bekk. An. 836, 9. — 546 οἱ A. ἆρ AGH.

A. c. 527 Ὀιλῆος Aristarchus: ὁ Ἰλῆος Zenodotus, conf. H. T. 322. — 528—530 ἀθετοῦνται Schol. D. — 528 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν αὐτόν Aristonicus. — 529, 530 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 530 Ἀρίςταρχος ἀθετεῖ Schol. A ad I 395. In codice A soli 529, 530 obelo notantur. — 532 Βῆςςάν Herodianus teste Eustath. 277, 31: Βῆςαν Zenodotus, conf. Eust. 1871, 55. Strabo IX, 426. — 537 ἡ δὲ Ἱςτίαια προπαροξυτόνως μὲν κατὰ τοὺς ἀκριβεςτέρους ἀναγινώςκεται Eust. 280, 13. — 544 δηίων: οἱ παλαιοὶ ἀξιοῦςι δήων ἀναγινώςκειν διςυλλάβως δίχα ἐκφωνήςεως τοῦ ῑ Eust. 282, 29; idem 1923, 50, conf. Kayser. de vers. aliquot Hom. Odyss. disp. II (1857), pg. 13.

κὰδ δ᾽ ἐν Ἀθήνῃϲ εἷϲεν ἑῷ ἐν πίονι νηῷ·
ἔνθα δέ μιν ταύροιϲι καὶ ἀρνειοῖϲ ἱλάονται
κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευ᾽ υἱὸϲ Πετεῶο Μενεϲθεύϲ.
τῷ δ᾽ οὔ πώ τιϲ ὁμοῖοϲ ἐπιχθόνιοϲ γένετ᾽ ἀνὴρ
κοϲμῆϲαί ἵππουϲ τε καὶ ἀνέραϲ ἀϲπιδιώταϲ.
Νέϲτωρ οἶοϲ ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέϲτεροϲ ἦεν.
τῷ δ᾽ ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
Αἴαϲ δ᾽ ἐκ Ϲαλαμῖνοϲ ἄγεν δυοκαίδεκα νῆαϲ.
[ϲτῆϲε δ᾽ ἄγων ἵν᾽ Ἀθηναίων ἵϲταντο φάλαγγεϲ.]
οἳ δ᾽ Ἄργόϲ τ᾽ εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεϲϲαν,
Ἑρμιόνην Ἀϲίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούϲαϲ,
Τροιζῆν᾽ Ἠϊόναϲ τε καὶ ἀμπελόεντ᾽ Ἐπίδαυρον,
οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν Μάϲητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
καὶ Ϲθένελοϲ, Καπανῆοϲ ἀγακλειτοῦ φίλοϲ υἱόϲ·
τοῖϲι δ᾽ ἅμ᾽ Εὐρύαλοϲ τρίτατοϲ κίεν, ἰϲόθεοϲ φώϲ,

V. L. 549 κὰδδ᾽ A. Apoll. de Pron. 135 C. καδδ᾽ CG. ἀθήνῃϲ᾽ H. ἀθήναιϲ G. ἐν πίονι ACHS Cant. Eton. Laud. Vrat. a. b. νηῷ: δήμῳ L. — 550 ἱλάονται S. — 552 τῶν δ᾽ αὖθ᾽ C. τῶνδ᾽ αὖ G Barocc. Eton. Πετεῷο E 283, 38; 284, 30. — 553 τῷ οὔ πώ τιϲ Schol. Λ 506: libri τῷ δ᾽ οὔπω τιϲ. — 554 κοϲμῆϲαι θ᾽ L. — 555 νέϲτωρ δ᾽ L. ὁ ACGHL. — 557 δυοκαίδεκα G. δύο καὶ δέκα Athen. X, 458. Cram. An. Par. I, 287, 3. — 558 omitt. AH in textu Cant. in t. Vrat. b.: habent CGH 2. man. in marg. LS. adnotatum in marg. cod. C man. rec. οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ τοῦ ϲόλωνοϲ τοῦ ϲαλαμινίου ϲοφοῦ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἑνόϲ. ἵϲταντο: ϲτήϲαντο L. — 559 οἱ A. τ᾽ εἶχον: εἶχον Eust. 246, 46. Et. Mg. 136, 7. τειχιόεϲϲαν: τειχήεϲϲαν L 2. man. Schol. Ψ 741. — 560 Ἀϲίνην: Ἀϲίην Et. Mg. 376, 44. κατα A. — 561 τροίζην᾽ A. τροίζην C. — 562 οἵ τ᾽ ἔχον: νῆϲόν τ᾽ Vitt. Script. Gr. ed. Westerm. 44, 86. αἴγειναν H. μάϲϲητά L. — 563 τῶν δ᾽ CG. αὖθ᾽: αὖ G. add. Vitt. Script. l. l. Τυδείδηϲ οὗ πατρὸϲ ἔχων μένοϲ Οἰνείδαο. — 565 Εὐρύαλοϲ: Vitt. Scr. l. l. Εὐρύπυλοϲ et 567 ἐκ πάντων δ᾽ ἡγεῖτο.

A. c. 553—555 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 556, 557 Megarenses legebant „ἄγεν νέαϲ ἔκ τε Πολίχνηϲ ἔκ τ᾽ Ἀγειρούϲϲηϲ Νιcαίηϲ τε Τριπόδων τε“, conf. Strab. IX, 394. Eust. 285, 10. — 557 Herodianus δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus. ἄγεν δυοκαίδεκα: alii ἄγε τριϲκαίδεκα teste Eust. 284, 41. — 558 Ϲόλων προϲέθηκε, conf. Schol. B 494, 557; Γ 230. Diog. Laert. I, 2, 2. Plut. Solon. 10. Cram. An. Par. I, 287. Strab. IX, 394. Eust. 263, 23; 285, 4. — 561 τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων Τροίζηνα προπαροξυτόνωϲ ἔγραψαν, ὡϲ καὶ Ἡρωδιανὸϲ ϲυνηγορεῖ ἐν τῷ περὶ ταχυτῆτοϲ καὶ δηϊοτῆτοϲ Eust. 287, 18. — 562 γράφουϲί τινεϲ „νῆϲόν τ᾽ Αἴγιναν“ ἀντὶ τοῦ „οἵ τ᾽ ἔχον Αἴγιναν“ Strabo VIII, 375.

Μηκιϲτέοϲ υἱὸϲ Ταλαϊονίδαο ἄνακτοϲ.
ϲυμπάντων δ᾽ ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
τοῖϲι δ᾽ ἅμ᾽ ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ δὲ Μυκήναϲ εἶχον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
ἀφνειόν τε Κόρινθον ἐυκτιμέναϲ τε Κλεωνάϲ,
Ὀρνειάϲ τ᾽ ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ᾽ ἐρατεινὴν
καὶ Ϲικυῶν᾽, ὅθ᾽ ἄρ᾽ Ἄδρηϲτοϲ πρῶτ᾽ ἐμβαϲίλευεν,
οἵ θ᾽ Ὑπερηϲίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεϲϲαν
Πελλήνην τ᾽ εἶχον, ἠδ᾽ Αἴγιον ἀμφενέμοντο
Αἰγιαλόν τ᾽ ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ᾽ Ἑλίκην εὐρεῖαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδηϲ. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
λαοὶ ἕποντ᾽· ἐν δ᾽ αὐτὸϲ ἐδύϲετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶϲιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεϲϲιν,
οὕνεκ᾽ ἄριϲτοϲ ἔην, πολὺ δὲ πλείϲτουϲ ἄγε λαούϲ.
οἳ δ᾽ εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεϲϲαν,
Φᾶρίν τε Ϲπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέϲϲην,
Βρυϲειάϲ τ᾽ ἐνέμοντο καὶ Αὐγειὰϲ ἐρατεινάϲ,
οἵ τ᾽ ἄρ᾽ Ἀμύκλαϲ εἶχον Ἕλοϲ τ᾽, ἔφαλον πτολίεθρον,
οἵ τε Λᾶαν εἶχον ἠδ᾽ Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸϲ ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,

V. l. 566 μηκιϲτέωϲ CHLS. — 568 add. Vitt. Script. l. l. ἐν δ᾽ ἄνδρεϲ πολέμοιο δαήμονεϲ ἐϲτιχόωντο, Ἀργεῖοι λινοθώρηκεϲ, κέντρα πτολέμοιο, vid. Homeri et Hesiodi Certamen extr. — 569 οἱ A. εὐκτίμενον E. — 572 ἂρ AGH. ἄρ᾽ omitt. L. ἄδραϲτοϲ G. ἐβαϲίλευϲεν CGS. ἐμβαϲίλευϲεν Lips. Vrat. a. — 573 ὑπερηϲείην GH Barocc. Eton. Lips. Ὑπερραϲίην Schol. Apoll. Rhod. I, 176. — 575 ἀμφελίκην L. — 578 ἐδύϲετο AH: ἐδύϲατο CE 296, 2; 299, 19 GL 1. man. ἐδύϲϲατο L ex corr. S. — 579 πᾶϲιν δέ: καὶ πᾶϲι H, ceteri ὅτι πᾶϲι. — 581 οἱ A. — 582 Φᾶρίν: φάρην G. τὴν δὲ Φάρην ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψαϲ διὰ τοῦ ῑ εἰδέναι φαίνεται, τὰ δὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̄ γράφουϲι Eust. 294, 19. Μέϲϲην: Θίϲβην Max. Tyrius Diss. XVI, 7. — 583 βρυϲϲείαϲ L. βυρϲείαϲ τ᾽ G. αὐγειάϲ τ᾽ G. — 584 ἂρ AGH. Ἕλοϲ — 585 εἶχον omitt. C 1. man. ἐφάλον A. — 585 λᾶαν εἶχον ἰδ᾽ S. ἰδ᾽ οἳ τύλον L. οἴτηλον C. ἀμφινέμοντο S.

A. c. 571 Ἀραιθυρέην: Παραιθυρέην Zenodotus. — 573 Γονόεϲϲαν: narrat Pausanias VII, 26, 13 veterem scripturam Δονόεϲϲαν a Pisistrato mutatam esse in Γονόεϲϲαν. — 578 ἐδύϲετο Aristarchus. — 579 πᾶϲιν δέ: οὕτωϲ ἡ ἑτέρα τῶν Ἀριϲταρχείων, καὶ ἔϲτι χαριεϲτέρα. ὁμοίωϲ δὲ καὶ Ζηνόδοτοϲ γράφει Didymus. — 579, 580 Ζηνόδοτοϲ ἀμφοτέρουϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 581 κητώεϲϲαν: Zenodotus καιετάεϲϲαν, conf. Eust. 294, 9; 1478, 38. Schol. D. Schol. δ 1. Strabo VIII, 367. — 585 Οἴτυλον Herodianus: οἳ Τύλον Tyrannio, cf. Eust. 295, 41.

ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήϲϲοντο.
ἐν δ' αὐτὸϲ κίεν ᾗϲι προθυμίῃϲι πεποιθώϲ,
ὀτρύνων πόλεμόν δέ· μάλιϲτα δὲ ἵετο θυμῷ
τίϲαϲθαι Ἑλένηϲ ὁρμήματά τε ϲτοναχάϲ τε.
οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐύκιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαριϲϲήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλοϲ καὶ Δώριον, ἔνθά τε μοῦϲαι
ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦϲαν ἀοιδῆϲ,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆοϲ·
ϲτεῦτο γὰρ εὐχόμενοϲ νικηϲέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
μοῦϲαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο·
αἳ δὲ χολωϲάμεναι πηρὸν θέϲαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
θεϲπεϲίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριϲτύν·
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνηϲ ὄροϲ αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρεϲ ἀγχιμαχηταί,
οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίπην τε Ϲτρατίην τε καὶ ἠνεμόεϲϲαν Ἐνίϲπην,
καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Ϲτύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παῤῥαϲίην ἐνέμοντο,
τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάιϲ, κρείων Ἀγαπήνωρ,
ἑξήκοντα νεῶν· πολέεϲ δ' ἐν νηὶ ἑκάϲτῃ
Ἀρκάδεϲ ἄνδρεϲ ἔβαινον ἐπιϲτάμενοι πολεμίζειν.
αὐτὸϲ γάρ ϲφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

V. l. 589 πόλεμον δὲ A. — 591 οἱ A. — 592 ἐύκτιτον: εὔκτιτον E 296, 20; 297, 12 et 18. ἐϋκτίμεν' C. εὐκτιμεν' (ον) G. Αἶπυ CGHLS Steph. Byz. 54, 4. Strabo VIII, 349. Schol. γ 7: Αἰπὺ AE 296, 20; 297, 11. — 594 πελεὸν S. ἔνθά τε ACH. ἔνθα γε G. — 597 εὐχόμενοϲ: ἐρχόμενοϲ C. — 599 αἳ δὲ C. — 600 κιθαριϲτήν GH Barocc. Vrat. b. Mosc. 1. κιθαριϲτὺν (η) S. — 601 τῶν δ' C. αὖθ': αὖ G. — 602 τῷ: τῶν S. Cant. — 603 οἱ A. κυλλήνην S. — 605 φενεόν CES Steph. Byz. 662, 4. Strabo: vulgo Φένεόν. τε νέμαντο C. — 608 παρναϲίαν G. — 609 ἀγκέοιο G Apoll. Lex. 4, 6. — 613 ἐϋϲέλμουϲ CGH.

A. c. 592 εὔκτιτον Αἰπὺ Aristarchus et Apollodorus: Herodianus cum Ptolemaeo Αἶπυ. Pherecydes Εὔκτιτον αἰπύ, conf. Eust. 297, 15. — 612—614 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκε Aristonicus.

Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὔ ϲφι θαλάϲϲια ἔργα μεμήλει.
οἳ δ᾽ ἄρα Βουπράϲιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
ὅϲϲον ἐφ᾽ Ὑρμίνη καὶ Μύρϲινοϲ ἐϲχατόωϲα
πέτρη τ᾽ Ὠλενίη καὶ Ἀλίϲιον ἐντὸϲ ἐέργει,
τῶν αὖ τέϲϲαρεϲ ἀρχοὶ ἔϲαν, δέκα δ᾽ ἀνδρὶ ἑκάϲτῳ
νῆεϲ ἕποντο θοαί, πολέεϲ δ᾽ ἔμβαινον Ἐπειοί.
τῶν μὲν ἄρ᾽ Ἀμφίμαχοϲ καὶ Θάλπιοϲ ἡγηϲάϲθην,
υἷεϲ ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
τῶν δ᾽ Ἀμαρυγκείδηϲ ἦρχε κρατερὸϲ Διώρηϲ·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινοϲ θεοειδήϲ,
υἱὸϲ Ἀγαϲθένεοϲ Αὐγηιάδαο ἄνακτοϲ.
οἳ δ᾽ ἐκ Δουλιχίοιο Ἐχινάων θ᾽ ἱεράων
νήϲων, αἳ ναίουϲι πέρην ἁλόϲ, Ἤλιδοϲ ἄντα,
τῶν αὖθ᾽ ἡγεμόνευε Μέγηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἄρηι,
Φυλείδηϲ, ὃν τίκτε διίφιλοϲ ἱππότα Φυλεύϲ,
ὅϲ ποτε Δουλίχιον δ᾽ ἀπενάϲϲατο πατρὶ χολωθείϲ·
τῷ δ᾽ ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
αὐτὰρ Ὀδυϲϲεὺϲ ἦγε Κεφαλλῆναϲ μεγαθύμουϲ,
οἵ ῥ᾽ Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοϲίφυλλον,
καὶ Κροκύλει᾽ ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ᾽ οἳ Ϲάμον ἀμφενέμοντο,
οἵ τ᾽ ἤπειρον ἔχον ἠδ᾽ ἀντιπέραια νέμοντο·
τῶν μὲν Ὀδυϲϲεὺϲ ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντοϲ·

V. L. 615 οἱ A. ἄρα: ἂρ G. — 616 ὅϲϲον ἡ ὑρμίνη G. ὑρμίνῃ C. Ἀλίϲιον Hesych. I, 123: libri Ἀλείϲιον. — 620 ἂρ AG. — 621 ὁ μὲν εὐκτεάτου H. ὃ δ᾽ CL. ἂρ AGHL. ἄρ᾽ omitt. C Schol. N 185. εὐρύτου τοῦ G. ἀκτορίωνε A Schol. N 185. ἀκτορίωνοϲ (ε supra ο) S: ceteri ἀκτορίωνοϲ. — 624 ἀγαϲθενέωϲ L. — 625 οἱ A. — 626 αἳ: οἳ Eust. 304, 45; utrumque 306, 18. ναίουϲι (ονται supra ουϲι) S. πέραν G. — 627 τῶν δ᾽ C Vrat. A. αὖθ: αὖ G. — 628 διὶ φίλοϲ ACEGHLS Strabo IX, 459. Athenaeus X, 458. φυλλεὺϲ L. — 629 δουλίχιον GS, omisso δ᾽. — 631 κεφαλῆναϲ C 1. man. HL. — 633 τραχεῖαν G. — 635 ἔχον οἵ τ᾽ H. οἳ δ᾽ ἀντιπέρα S. ἀντιπέρ᾽ G. ἀντιπέραν Vrat. c. Mosc. 1. ceteri ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο.

A. c. 616 Ὑρμίνη: Ὑρμίνῃ Zenodotus. — 617 Ἀλίϲιον: ἐν μὲν τοῖϲ παλαιοῖϲ τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου φέρεται, ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτηϲ διὰ τοῦ η̅ γράφει αὐτό Eust. 304, 25. Aristarchus Ἀλίϲιον, conf. Schol. Λ 757. — 621 Ἀκτορίωνε Aristarchus, non Ἀκτορίωνοϲ. — 626 αἳ: οἳ Zenodotus. — 631 habet obelum adpictum in cod. A. — 634 Aristarchus Ϲάμον: Zenodotus Ϲάμην, ἄμετρον ποιῶν τὸν ϲτίχον, conf. Scholl. α 246, δ 671, 845, ι 24, ο 29.

τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὤλενον ἠδὲ Πυλήνην
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
• οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος.
τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
οἳ Κνωσόν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε
Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·
τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠΰς τε μέγας τε,
ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,

V. L. 637 μιλτοπάρῃοι E 306, 36 L: in ceteris abest ι adscriptum. — 639 οἱ A. — 642 ἆρ AEGHL. post hunc cod. Mosc. καὶ Τυδεὺς (ἐν) Θήβαις ὅτ' ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν, cf. Z 223. — 643 ἐτέταλτο: ἐτέτακτο S. αἰτωλοῖσι CGH. post hunc repetuntur in H versus 637 et 642. — 645 δ' omitt. L. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 646 Κνωσόν AL Vrat. b. c.: Κνωσσόν CE bis GH Strabo. — 647 ἀργιόεντα S. κάμειρον H (cf. 656) et eadem manu suprascr. ἢ λύκᾰστον. — 648 τ' ἐρύτιόν τε L. πόλεις: πόλις A. * εὖ ναιετοώσας: εὖ ναιεταώσας CGHLS: εὐναιεταώσας A. — 649 ἄλλοί θ' C. — 650 ἆρ AGL. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. ἡγεμόνευε CHL. — 651 ἀνδριφόντῃ G. — 655 διάτριχα CE 314, 27 GHL Schol. Pind. Ol. VII, 34. διατρίχα Eust. 315, 4. — 656 ἰήλῡσσόν H Et. Mg. 488, 7. ἀργιόεντα S. Κάμειρον AE 315, 13; 30 GHL 1. man. Cant. Strabo XIV, 653; 654. Schol. Pind. Ol. VII, 34: κάμιρον CL 2. man. Barocc. Eton. Vrat. b. c. A. Et. Mg. 488, 7. Eust. 314, 27; 315, 8; 24; 30. — 657 δουρὶ κλυτὸς A.

A. c. 641, 642 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 646 Κνωσσόν Trypho, conf. Cram. An. Ox. II, 72, 10. — 648 Herodianus Ῥύτιον: Ῥυτίον Tyrannio. εὖ ναιετοώσας, conf. H. T. 310. — 655 διὰ τρίχα, non διάτριχα scribendum, conf. ι 157 διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες. — 656 Κάμειρον, conf. Eust. 315, 29.

ὃν τέκεν Ἀϲτυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρηϲ, ποταμοῦ ἄπο Cελλήεντοϲ,
πέρϲαϲ ἄϲτεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμοϲ δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸϲ ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράϲκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηοϲ.
αἶψα δὲ νῆαϲ ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείραϲ
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείληϲαν γάρ οἱ ἄλλοι
υἱέεϲ υἱωνοί τε βίηϲ Ἡρακληείηϲ·
αὐτὰρ ὅ γ' ἐϲ Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενοϲ, ἄλγεα πάϲχων·
τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
ἐκ Διόϲ, ὅϲ τε θεοῖϲι καὶ ἀνθρώποιϲιν ἀνάϲϲει.
καί ϲφιν θεϲπέϲιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺϲ αὖ Cύμηθεν ἄγε τρεῖϲ νῆαϲ ἐίϲαϲ,
Νιρεύϲ, Ἀγλαΐηϲ υἱὸϲ Χαρόποιό τ' ἄνακτοϲ,
Νιρεύϲ, ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
ἀλλ' ἀλαπαδνὸϲ ἔην, παῦροϲ δέ οἱ εἵπετο λαόϲ.

V. L. 658 Ἀϲτυόχεια: Ἀϲτυδάμεια Schol. Pind. Olymp. VII, 42. — 659 τὴν ἄγετ': τηλόθεν Strabo VII, 328; VIII, 339. ἄπο: ἀπὸ CEGHL. ἄπο A. ϲελήεντοϲ G. — 660 διοτρεφέων: διοτροφέων HL. αἰζειῶν G. — 661 τράφ' ἐνὶ A (ἐνι) CE 315, 38 S Eton. Vrat. b. Mosc. 1. τράφενὶ H. τράφεν ἐνὶ L Vrat. A. Cram. An. Ox. IV, 309, 25. τράφ' ἐν Vrat. a.: τράφη ἐν G Schol. Pind. Ol. VII, 36. εὐπήκτῳ CEGL Schol. Pind. Ol. VII, 36; vulgo εὐπήκτῳ. — 665 γάρ οἱ libri mei cum Eustathio. γάρ οἱ, ἄλλοι L: γὰρ οἱ Schol. Ψ 184. — 667 ἷξεν L. ἦκεν G. — 668 κατὰ φυλαδὸν CE 315, 41 GHL. καφφυλαδὸν Vrat. a. ἠδὲ φίληθεν CG Eton. Vrat. a. c. vulgo ἠδ' ἐφίληθεν. Cant. οἵ δ' ἐφίληθεν. — 671 αὖ: δ' αὖ Rhet. Gr. II, 433, 21. δ' αἰϲύμηθεν S. Αἰϲύμνηθεν Rhet. Gr. III, 203, 7. αὖ ἐϲύμηθεν L. ἄγε: ἄγεν CL Stobaeus Floril. 65, 3. — 673 ἦλθε ACEGH Stobaeus l. l. — 674 τῶν δ' S. — 675 γάρ οἱ ἕπετο G.

A. c. 658 Ἡρακληείῃ: Ζηνόδοτοϲ γράφει Ἡρακλείῃ ἄμετρον ποιῶν Aristonicus. — 661 τράφ' ἐνὶ dedi ex libris optimis. ἔτραφον notione intransitiva aliis quoque locis legitur, conf. e. g. Ε 555, Η 199, Cϲ 436, Φ 279, γ 28; sed Γ 202 τράφη ἐν in omnibus et Λ 222 in omnibus fere libris reperitur. εὐπήκτῳ, conf. H. U. 85. — 662 κατέκτᾰ Ptolemaeus cum Aristarcho: κατέκτᾱ Tyrannio. — 665 βῆ φεύγων Aristarchus. γάρ οἱ: alii propter digammum neglectum γὰρ οἱ, sed conf. Ε 339, Ζ 90, 101, 289, Λ 339, Π 735, Ψ 865, Ω 53, 72, ε 234, ζ 280, λ 442, ν 430, ο 105. — 667 αὐτὰρ ὅ γ': αἶψα δ' ὅγ' Zenodotus. — 669 ἀθετεῖται Aristonicus. — 670 ἀθετεῖται teste Schol. Pind. Ol. VII, 62. — 671 ἄγε τρεῖϲ Aristarchus, non ἄγεν. — 673—675 τοὺϲ δύο ἠθέτηκε Ζηνόδοτοϲ, τὸν ἐὸ μέϲον οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus.

οἳ δ᾽ ἄρα Νίϲυρόν τ᾽ εἶχον Κράπαθόν τε Κάϲον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήϲουϲ τε Καλύδναϲ,
τῶν αὖ Φείδιππόϲ τε καὶ Ἄντιφοϲ ἡγηϲάϲθην,
Θεϲϲαλοῦ υἷε δύω Ἡρακλείδαο ἄνακτοϲ·
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
νῦν αὖ τοὺϲ ὅϲϲοι τὸ Πελαϲγικὸν Ἄργοϲ ἔναιον,
οἵ τ᾽ Ἄλον οἵ τ᾽ Ἀλόπην οἵ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἵ τ᾽ εἶχον Φθίην ἠδ᾽ Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνεϲ δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνεϲ καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸϲ Ἀχιλλεύϲ.
ἀλλ᾽ οἵ γ᾽ οὐ πολέμοιο δυϲηχέοϲ ἐμνώοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅϲ τίϲ ϲφιν ἐπὶ ϲτίχαϲ ἡγήϲαιτο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεϲϲι ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
κούρηϲ χωόμενοϲ Βριϲηίδοϲ ἠυκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνηϲϲοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήϲαϲ,
Λυρνηϲϲὸν διαπορθήϲαϲ καὶ τείχεα Θήβηϲ,
κὰδ δὲ Μύνητ᾽ ἔβαλεν καὶ Ἐπίϲτροφον ἐγχεϲιμώρουϲ,
υἱέαϲ Εὐηνοῖο Ϲεληπιάδαο ἄνακτοϲ·
τῆϲ ὅ γε κεῖτ᾽ ἀχέων, τάχα δ᾽ ἀνϲτήϲεϲθαι ἔμελλεν.
οἳ δ᾽ εἶχον Φυλάκην καὶ Πύραϲον ἀνθεμόεντα,

V. l. 676 οἱ A. νίϲϲυρόν L. κράϲον τε L. θάϲον τε L. — 677 κῶ L post ras. Schol. Theocr. I, 57. — 678 τῶν δ᾽ αὖ CG Mor. Eton. Vrat. c. — 680 τοῖϲδε Lips. Eton. τῶν δὲ AHL. — 681 νῦν, αὖ, τοὺϲ A. νῦν τοὺϲ φημὶ ὅϲοι G. οἵ τ᾽ αὐτοὶ ὅϲοι S. νῦν δ᾽ αὐτοὺϲ Vrat. a. c. A. Schol. Apoll. Rhod. I, 14. νῦν αὐτοὶ Vrat. b. οἱ δ᾽ αὐτοὶ ὅϲϲοι Mosc. 1. νῦν αὐτοὺϲ ὅϲοι Apoll. Lex. 41, 18. ὅϲοι H. — 682 libri τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο. — 683 ἠδ᾽: καὶ E. — 684 δὲ καλεῦντο ACELS Strabo IX, 430; VIII, 367. Schol. B 529, I 478, Π 595. Eust. 1059, 59; 1123, 17. Cram. An. Par. III, 124, 5. Schol. Apoll. Rhod. I, 284; III, 775: δ᾽ ἐκαλεῦντο H Vrat. a. δ᾽ ἐκαλοῦντο Eust. 758, 56. δὲ καλοῦντο Schol. A 244. Schol. Pind. Nem. VII, 95. δὲ καλοῦνται G. δὲ καλεῦνται Schol. Apoll. Rhod. IV, 1329. — 685 τῶν δ᾽ L. — 687 ὅϲ τί ϲφιν CH. — 690 λυρνηϲοῦ L. λυρνιϲϲοῦ G. — 691 λυρνηϲὸν L. λυρνιϲϲὸν G. — 692 καδδὲ ACGHL. μύνητα βάλεν G. ἔβαλλεν H. ἔβαλε (λ superscr.) L. — 694 ὅγ᾽ ἔκειτ᾽ E.

A. c. 681 Ζηνόδοτοϲ μετέγραφεν „οἳ δ᾽ Ἄργοϲ εἶχον τὸ Πελαϲγικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ“ Aristonicus. — 682 τ᾽ Ἄλον: τινὲϲ δὲ οἴονται δαϲύνεϲθαι τὴν Ἄλον Eust. 320, 4. οἱ δὲ τὸν Ἀλιοῦντα ἀντὶ Ἀλόπηϲ τιθέαϲι καὶ γράφουϲιν οὕτωϲ „οἵ θ᾽ Ἅλον οἵ θ᾽ Ἁλιοῦνθ᾽ οἵ τε Τρηχῖν᾽ ἐνέμοντο“ Strabo IX, 432 extr., quod male intellexit Eust. 320, 7. Τρηχῖνα νέμοντο Aristarchus. — 686–694 Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Aristonicus. — 690 ἐκ Λυρνηϲϲοῦ Aristarchus: Zenodotus ἐν Λυρνηϲϲῷ. — 694 Aristarchus ἀνϲτήϲεϲθαι: Zenodotus ἀϲτήϲεϲθαι, conf. H. T. 394.

Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε
ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο
καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρῴσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλά σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐυκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάις ἕνδεκα νηῶν,
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν,
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

V. l. 696 Ἰτῶνα Draco de Metr. 53, 3. — 697 ἀντρῶνα ἰδὲ ACEHLS Strabo VIII, 350. ἀντρῶνα ἠδὲ G. — 698 ἡγεμόνευε AH. — 699 κατα CL. κατὰ G. — 702 ἀποθρωίσκοντα A: ceteri ἀποθρῴσκοντα, cf. Eust. 326, 12. τὸ δὲ πολὺ πρώτιστον τινὰ τῶν ἀντιγράφων πολυπρώτιστον ὑφὲν γράφουσι Eust. 326, 13. — 703 οἳ ACGHL. — 704 ἀλλὰ σφέας GHL Apoll. Lex. 132, 25. — 707 γενεῇ: γενεήν Schol. Δ 60. ὅδ' CGHL. ἅμα: ἄρα ACGHLS Apoll. Lex. 54, 12. — 708 οὐδέ τι ACEGL. οὐδ' ἔτι H Vrat. a.: alii οὐδέ τε, quod coniectura videtur. — 709 γε μὲν ACHL Baroco. Eton. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1.: γέ μεν E. γε μὶν G. δέ μιν S. — 710 τεσσεράκοντα A. — 711 οἱ A. — 712 γλαφυρὰς AC. εὐκτιμένην EL. εὐκτίμενον G. ἰαολκὸν GL. — 713 τῶν δ' Vrat. a. πάϊς CGHL: παῖς A. — 716 οἱ A. — 717 τραχεῖαν G.

A. c. 697 ἀγχίαλον: ἀγχιάλην Zenodotus, conf. Steph. Byz. 101, 14 s. v. Ἀντρών. τὴν Ἄντρωνα δέ τινες μὲν βαρύνουσιν ὡς τὴν Ἴτωνα, τινὲς δὲ Ἀντρῶνα φασὶν ὡς Πυθῶνα. Ἡρωδιανὸς δέ φησιν ὡς Πλευρῶνα Eust. 324, 35. — 702 ἀποθρῴσκοντα conf. H. T. 284. — 703 γε μὲν: δὲ τὸν Axt. Coni. Hom. (1860) pg. 4. — 707 ἅμα Aristarchus. — 711 παραὶ Βοιβηίδα λίμνην: κατ' ἐνίους δὲ καὶ ἔκδοσις παρ' Ὁμήρῳ οὕτως ἔχει „οἱ δὲ Φέρας ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν“ Schol. Pind. Pyth. IV, 221. — 717 Ὀλιζῶνα Apio et Herodorus teste Eust. 329, 12. προπερισπωμένως ὡς Μεδεῶνα. Νικίας δὲ οὐκ εὖ γράφει Ὀλίζωνα ὡς περίζωμα Herodianus.

τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
ἐμβέβαϲαν, τόξων εὖ εἰδότεϲ ἶφι μάχεϲθαι.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήϲῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάϲχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷεϲ Ἀχαιῶν
ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονοϲ ὕδρου·
ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήϲεϲθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυϲὶ Φιλοκτήταο ἄνακτοϲ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔϲαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόϲμηϲεν, Ὀιλῆοϲ νόθοϲ υἱόϲ,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀιλῆι πτολιπόρθῳ.
οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεϲϲαν,
οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆοϲ,
τῶν αὖθ' ἡγείϲθην Ἀϲκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθώ, Ποδαλείριοϲ ἠδὲ Μαχάων·
τοῖϲ δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέεϲ ἐϲτιχόωντο.
οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
οἵ τ' ἔχον Ἀϲτέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
τῷ δ' ἅμα τεϲϲαράκοντα μέλαιναι νῆεϲ ἕποντο.
οἳ δ' Ἄργιϲϲαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοϲϲόνα λευκήν,

V. L. 718 τῶνδε G. ἦρχε CGH. — 721 ὃ L. κρατερὰ G. — 724 δ' ἀνϲτήϲεϲθαι H et supra μνήϲεϲθαι. — 726 οἳ CGHL. γε μὲν omnes. — 728 τὸν ῥ' L. — 729 οἱ A. τρίκην Cant. κλωμακόεϲϲαν CEHLS Strabo IX, 437: κλιμακόεϲϲαν A Pausanias IV, 9, 2. Et. Mg. 470, 9. κλημακόεϲϲαν G. — 731 τῶν αὖ Vrat. b. τῶν αὖ ἡγεμόνευον παῖδεϲ ἀϲκληπιοῦ G. δῦω H. παῖδεϲ L Athenaeus XIV, 632. — 732 ἰητῆρε καλὼ G. — 734 οἱ A. ὀρμένιον L. ορμένιον A. κρίνην L. hic versus in A post 735 collocatus est. — 735 οἵ δ' ἔχον L. — 737 τεϲϲεράκοντα A. — 738 οἱ A. ἄργιϲαν C Barocc. Lips. Vrat. a. Mosc. ἄργειϲαν AGH. τὴν ῥηθεῖϲαν Ἄργιϲϲαν εὕρηνται ϲπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων Ἄργειαν ἔχοντα προπαροξυτόνωϲ διὰ διφθόγγου Eustath. 333, 16. Γυρτώνην τε νέμοντο Schol. Apoll. Rhod. I, 57. — 739 ὀλωϲόνα G. ὀλοϲϲῶνα H. ὀλοϲῶνα S.

A. c. 718 Zenodotus τῶν αὖ[θ'] ἡγεμόνευε Φιλοκτήτηϲ, ἄγοϲ ἀνδρῶν. — 724, 725 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 727 ἀλλά: Zenodotus τοὺϲ δέ. „videtur igitur Zenodotus etiam 726. eiecisse“ Friedlaender. Ariston. pg. 77. — 731 conf. Schol. M 208. — 733 οὕτωϲ κατὰ δοτικὴν πτῶϲιν τοῖϲ δὲ ἀρίϲταρχοϲ ὡϲ πρόκειται Didymus, conf. B 516. — 739 Ὄρθην: οὕτωϲ ὡϲ ϲπάρτην, ἵν' ᾖ ἴδιον Herodianus. ἡ δὲ Ὄρθη βαρύνεται κατὰ τοὺϲ παλαιούϲ Eust. 333, 27. fallitur Schol. A ὀρθήν, οὕτωϲ ὀξυτόνωϲ, ἐπιθετικῶϲ γὰρ τέτακται. Ἠλώνη δὲ τῷ μὲν τόνῳ ὡϲ κορώνη, καθά φαϲιν οἱ παλαιοί Eust. 333, 30. Ὀλοοϲϲόνα προπαροξυτόνωϲ φηϲὶν ἐν τῇ καθόλου (Ἡρωδιανόϲ) Schol. A.

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια
ἤματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν.
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἕποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίῤῥοον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει ἠύτ' ἔλαιον·
ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο.
ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς,
ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐίσας·

V. L. 740 τῶν δ' S. αὖθ': αὖ G. — 742 ὑπο A. — 746 ὑπερθύμου G. — 747 ἅμα: ἄρα Vrat. c. τεσσεράκοντα A. νῆες ἕποντο μέλαιναι G. — 748 δυωκαιείκοσι A. δύο E. — 750 omitt. H. — 751 ἔργα ἐνέμοντο E, ceteri ἔργ' ἐνέμοντο. — 752 καλλΐροον C. — 754 τε A. — 756 τερθρηδόνος S. τένθρηδόνος (ευ supra ε) L. — 758 ἡγεμόνευε ACEGHL Rhet. Gr. II, 336, 28. — 759 τεσσεράκοντα A. — 760 ἂρ AGHL. ἔ(ς)αν C. — 761 τίς τ' ἂρ: τίς ταρ A. τίς γὰρ S Vrat. b. — 762 ἀτρείδαισιν G. — 763 ἦσαν CE. — 765 οἰέτεας: ἰσετέας L.

A. c. 741 ἀθάνατος: ἀθάνατον Zenodotus. — 744 Αἰθίκεσσι: Democrines Αἰθιόπεσσι. — 751 ἔργα νέμοντο Aristarchus, conf. Cram. An. Par. III, 280, 34. — 755 Aristarchus ἀποῤῥώξ: alii ἀπόῤῥωξ. — 756 Aristarchus ἦρχε, non ἦρχεν. — 765 σταφύλῃ Ptolemaeus Ascalonita, non σταφυλῇ conf. Eust. 341, 30. Ammon. de Diff. s. v. σταφυλήν.

τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὣς τερπικεραύνῳ
χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέι γαῖαν ἱμάσσῃ
εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα

V. L. 766 πηρείῃ E Macrob. Saturn. I, 17, 44: πιερίῃ CGHLS Schol. Ψ 383. πηερίηι A. τινὰ ἀντίγραφα διὰ διφθόγγου τὴν ἄρχουσαν ἔχουσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν διὰ μόνου διχρόνου (Πειρίῃ). ἐν δὲ ἑτέροις ἡ μὲν ἀρχὴ τὸ η̄ ἔχει, ἐν διφθόγγῳ δὲ ἡ παράληξις γίνεται (Πηρείῃ) Eust. 341, 39. — 768 αὖ ACEGLS Barocc. Cant. Eton. Lips. omnes Vratt. Mosc. 1.: δ' αὖ H Schol. Pind. Nem. VII, 39. — 769 ἀχιλλεὺς GH. ὃ ACEGHL. φέρτερος ES Cant. Vrat. b. — 771 ὃ L. ποντοπόροισι ACG. — 772 ἀπομηνιάσας Barocc. Mor. — 773 παραὶ H. — 774 δίσκοισι EH. ἱέντες H. ἐόντες L. — 775 τόξοισί EG. — 776 ἑλεόθρεπτόν C. — 777 ἔστασαν GL. εὖ: αὖ L. — 778 κλισίῃς' L. κλισίῃσιν G. οἳ δ' L. οἵδ' CGH. — 779 κατα A. οὐδὲ μάχοντο S Vrat. a. b. ceteri οὐδ' ἐμάχοντο. — 780 οἵδ' CHL. ἂρ H. ὡς εἴτε AE: ceteri ὡσείτε. — 781 ὑπεστονάχιζε LS. ὑποστονάχιζε GH. ὣς: ὡς ACEGH. — 782 ὅτε τ': ὅτε G ὅτ' ἔτ' H. ὅτε γ' Schol. O 17. ἱμάσσει CEG Vrat. a. Schol. O 17. — 783 εἰναρίμοις A. — 784 ὡς A. στεναχίζετο AES Cant. Eton. Vrat. a. b.: στοναχίζετο CGHL.

A. c. 766 Πηρείῃ, conf. Steph. Byzant. Πηρεία: Θεσσαλίας χωρίον et Hesych. III. 332 Πηρίη: πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ, Wolf. Proleg. p. 28. Valckenarius ad Ammon. p. 206 scribendum esse censet Φηρείῃ. — 769 οὕτως φέρτατος, οὐ φέρτερος, αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 772 ἀπομηνίσας: ἐπιμηνίσας Aristarchus, conf. Schol. V ad H 230; Philem. pg. 271, 59; Osann. Quaest. Hom. IV, p. 19; H. T. 198. — 777 ἕστασαν, non ἔστασαν, Herodianus, conf. Eust. 345, 3. — 783 huic nonnulli subiunxerunt versum χώρῳ ἔνι δρυόεντι Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ teste Strabone XIII, 626. conf. Eust. 346, 35.

ἐρχομένων· μάλα δ᾽ ὦκα διέπρηϲϲον πεδίοιο.
Τρωϲὶν δ᾽ ἄγγελοϲ ἦλθε ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ
πὰρ Διὸϲ αἰγιόχοιο ϲὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
οἳ δ᾽ ἀγορὰϲ ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃϲι
πάντεϲ ὁμηγερέεϲ, ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεϲ.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
εἴϲατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
ὃϲ Τρώων ϲκοπὸϲ ἷζε ποδωκείῃϲι πεποιθὼϲ
τύμβῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ Αἰϲυήταο γέροντοϲ,
δέγμενοϲ ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
τῷ μιν ἐειϲαμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰϲιν,
ὥϲ ποτ᾽ ἐπ᾽ εἰρήνηϲ· πόλεμοϲ δ᾽ ἀλίαϲτοϲ ὄρωρεν.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχαϲ εἰϲήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ᾽ οὔ πω τοιόνδε τοϲόνδέ τε λαὸν ὄπωπα·
λίην γὰρ φύλλοιϲιν ἐοικότεϲ ἢ ψαμάθοιϲιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχηϲόμενοι προτὶ ἄϲτυ.
Ἕκτορ, ϲοὶ δὲ μάλιϲτ᾽ ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄϲτυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ᾽ ἄλλων γλῶϲϲα πολυϲπερέων ἀνθρώπων·
τοῖϲιν ἕκαϲτοϲ ἀνὴρ ϲημαινέτω, οἷϲί περ ἄρχει,
τῶν δ᾽ ἐξηγείϲθω κοϲμηϲάμενοϲ πολιήταϲ.
ὣϲ ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ οὔ τι θεᾶϲ ἔποϲ ἠγνοίηϲεν,
αἶψα δ᾽ ἔλυϲ᾽ ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ᾽ ἐϲϲεύοντο.

V. l. 785 διέπρηϲον CL. — 787 παρ A. παρὰ G. — 788 οἵδ᾽ CGHL. θύρῃϲι ACEGH. — 790 μετέφη Vrat. b. προϲέφη (μετ) H. — 791 εἴϲατο γὰρ E 349, 12 S Vrat. b. εἰϲαμένη E 348, 7. υἷι CEGHL. υἱέϊ A Vrat. a. Apoll. Lex. 62, 25. υἱεῖ Schol. N 533. — 792 τρῴων CGL. ἵζε GH. ἷζε A. ποδωκείαιϲι G. — 793 ἐπακροτάτωι A. — 794 ναῦφι L 1. man. — 795 προϲέφη ACL Vrat. a.: μετέφη GHS. γρ. μετέφη A. — 797 ὥϲ ποτ᾽: ὥϲπερ G. — 798 ἦ μὲν δὴ: ἤδη μὲν S Cant. Vrat. b. πολλὰϲ G Lips. Vrat. b. c. — 799 τοϲόνδέ τε ACGL. τόϲον δέ τε H. — 801 προτὶ: libri περὶ. A περι. — 802 ἕκτωρ H. ὧδέ γε: ὧδε δὲ ACH Eton. Vrat. b. c. A. ὧδε δε S. ὧδέ τι L. — 804 πολυϲπορέων S. — 807 ὣϲ A. ἠγνώηϲεν H.

A. c. 791 υἷι, conf. H. U. pg. 46. 791—795 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 795 προϲέφη, non μετέφη scribendum esse demonstravi H. S. 209; accedit meliorum librorum auctoritas. — 798 Herodianus ἦ μὲν δή vel ἦ δὴ μέν: Aristarchus ἤδη μὲν ut Γ 184. — 801 προτὶ Aristarchus cum Zenodoto et Aristophane: alii περὶ. — 808 δ᾽ ἔλυϲ᾽: τινὲϲ ἀπὸ τοῦ λ τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται καὶ προπεριϲπῶϲιν Herodianus.

πᾶϲαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔϲϲυτο λαόϲ,
πεζοί θ' ἱππῆέϲ τε· πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
ἔϲτι δέ τιϲ προπάροιθε πόλιοϲ αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομοϲ ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἤ τοι ἄνδρεϲ Βατίειαν κικλήϲκουϲιν,
ἀθάνατοι δέ τε ϲῆμα πολυϲκάρθμοιο Μυρίνηϲ·
ἔνθα τότε Τρῶέϲ τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωϲὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
Πριαμίδηϲ· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
λαοὶ θωρήϲϲοντο μεμαότεϲ ἐγχείῃϲι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἐὺϲ πάιϲ Ἀγχίϲαο,
Αἰνείαϲ, τὸν ὑπ' Ἀγχίϲῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖϲα,
οὐκ οἶοϲ, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνοροϲ υἷε,
Ἀρχέλοχόϲ τ' Ἀκάμαϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδηϲ,
ἀφνειοί, πίνοντεϲ ὕδωρ μέλαν Αἰϲήποιο,
Τρῶεϲ, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
Πάνδαροϲ, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸϲ ἔδωκεν.
οἳ δ' Ἀδρήϲτειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαιϲοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείηϲ ὄροϲ αἰπύ,
τῶν ἦρχ' Ἄδρηϲτόϲ τε καὶ Ἄμφιοϲ λινοθώρηξ,
υἷε δύω Μέροποϲ Περκωϲίου, ὃϲ περὶ πάντων

V. l. 810 ὀρυγμαδὸϲ CGHL 1. man. — 811 πόλιοϲ προπάροιθεν Apoll. Lex. 102, 3, unde Bothius πόλιοϲ προπάροιθ' edidit. πόληοϲ EL 2. man. — 813 ἥ τοι: libri ἤτοι. — 814 Μυρίννηϲ E 350, 41; 44; 45; 351, 20; 25. — 815 τρῷεϲ G. — 816 τρῳϲὶ L. κορυθαιόλοϲ E 352, 21. — 818 μεμαῶτεϲ CH ἐγχείῃϲι AGG. — 819 τ' αὖ ἦρχεν L. πάϊϲ CGLS Strabo XIII, 585; 592. Apoll. Lex. 79, 24. πᾶϊϲ H. παῖϲ A. — 820 τὸν: ὃν E. — 821 κνήμαιϲι G. — 824 οἱ AC. — 826 τρῷεϲ GL. τῶν τ' αὖ Vrat. A. — 828 οἱ A. οἵδ' ἄρ Ἀδρήϲτειάν H Schol. Apoll. Rhod. I, 1116. ἀδράϲτειαν εἶχον G. — 829 πίτυαν ἔχον G. πιτύαν εἶχον Strabo XIII, 587. τυρείηϲ GL. — 830 ἄδραϲτόϲ G. ἄνδρηϲτοϲ S. — 831 Περκωϲίου: κερκοπίου G. περι A.

A. c. 811 οὕτωϲ αἰπεῖα ὡϲ ὀξεῖα Schol. A. — 813 Βατίειαν Herodianus προπαροξυτόνωϲ. — 814 Μυρίννη ἐν ἁπλότητι μὲν γράφεται τοῦ ρ̄, διπλόην δὲ ἔχει τοῦ ν̄ κατὰ τὸ Ἠρίννα Eust. 351, 41. — 816 κορυθαιόλοϲ δὲ παροξύνεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν Eust. 352, 28, vid. H. T. 421. Cod. A fere semper κορυθαιόλοϲ habet. — 819 πάϊϲ conf. H. U. p. 96. — 824 ὑπαὶ πόδα Herodianus cum Aristarcho: Tyrannio ὕπαι, conf. Schol. O 4. — 828 Ἀδρήϲτειαν δὲ θέλουϲι μέν τινεϲ τριϲυλλάβωϲ Δρήϲτειαν γράφειν Eust. 355, 13. Ἀπαιϲοῦ Herodianus. — 831 περί, non πέρι, Herodianus, cf. H. T. 337.

ἤδεε μαντοςύνας, οὐδὲ οὗς παῖδας ἔαςκε
cτείχειν ἐς πόλεμον φθιςήνορα. τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέςθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
καὶ Cηςτὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίςβην,
τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄςιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄςιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίςβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Cελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελαςγῶν ἐγχεςιμώρων,
τῶν οἳ Λάριςαν ἐριβώλακα ναιετάαςκον·
τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
υἷε δύω Λήθοιο Πελαςγοῦ Τευταμίδαο.
αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως,
ὅςςους Ἑλλήςποντος ἀγάῤῥοος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιςτον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

V. l. 832 οὐδὲ οὓς: οὐδ' ἑοὺς ACGHL Vrat. a. b. A. οὐδὲ ἑοὺς Lips. Eton. Vrat. c. ΟΥΔ' ЄΟΥC Ambros. ἔαςκε A Ambros. CGH. — 833 CΤΙΧЄΙΝ Ambros. φθειςήνορα Eust. 355, 10, sed 356, 17 φθιςήνορα. τὼ: ΤΩΙ Ambros. τώδε G. — 834 ΠΙΘЄCΘΗΝ Ambrosianus. — 835 οἱ A. περκώπην G. — 837 τῶν δ' αὖ G. — 839 ἄπο AH Apoll. de Synt. 308, 28: ἀπὸ CEGL. — 841 Λάριςαν ACH Lips. Eton. Vrat. a. Strabo V, 221; XIII, 620: λάριςςαν EGL. ναιετάεςκον G. — 842 ὄζος: ὄζω G. — 844 Πείροος: Πείρως E 358, 24; 359, 5. πείρωος G. conf. Δ 520, 525. — 847 διοτροφέος G. — 849 Ἀμυδῶνος: Ἀβυδῶνος Steph. Byz. 10, 12. Suidas I, 1, 32, 7. εὐρὺ ῥέοντος ACE 359, 22 HLS. εὐρυρέοντος G. εὐρυρέοντος Strabo VII, 330 ter. utrumque Eust. 360, 5. — 850 ἐπιςκίδναται G. αἶαν libri mei cum Cant. Eton. Lips. Vratt. Mosc. 1.: αἴη Eust. 359, 24.

A. c. 832 οὐδὲ οὓς non οὐδ' ἑούς scribendum est, δέ enim ante οὕς, quod olim digammum habuit, produci quidem potest, sed ε̄ in ἑούς nunquam, conf. θυγατέρᾱ ἣν E 371, Z 192. πόςεϊ ᾧ E 71. τέκεϊ ᾧ Ω 36, δ 175. ςθένεϊ ᾧ Π 542. ἄχεϊ οὗ ο 358. δὲ ἰάχοντες δ 454. ςμερδαλέᾱ ἰάχων E 302, Θ 321, Π 785. ἄρᾱ ἔρξαν ξ 411. ἀπὸ ἕο (ἕθεν) E 343, Z 62, K 465, M 205, N 163, Υ 261, 278, ι 398, φ 136, 163. — 839 ἄπο Nicias et Ptolemaeus: ἀπὸ Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 877. — 842 Πύλαιος Herodianus, vide Eust. 358, 15, conf. Lehrs. Arist. p. 307. — 848 nonnulli huic subiunxerunt „Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀςτεροπαῖος" conf. Schol. Φ 140. Eust. 1228, 37. — 849, 850 ἐν δὲ τῷ „ἐπικίδναται αἴη" ἢ „αἶαν" (διττῶς γὰρ ἡ γραφή) αἶαν τινὲς οὐ τὴν γῆν ἐνόηςαν, ἀλλά τινα πηγήν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φηςί, λέγων ὅτι ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀμυδὼν Ἀβυδὼν ὕςτερον ἐκλήθη Eust. 360,

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Ϲήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυςῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιςτής.
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖςιν ἐρύςατο κῆρα μέλαιναν,

V. ι. 851 δ' omitt. S. — 852 ἐξενετῶν A. καὶ ἐνετῶν G. — 854 δώματ' ἔναιον: ἔργ' ἐνέμοντο Strabo XIII, 590. — 855 κρώμναν τ' G. ἐριθύνους L. — 856 Ἁλιζώνων EGH Strabo XII, 549. Et. Mg. 64, 1. αλιζώνων A. Ἀλαζώνων Cram. Epim. 78, 25. Ὀδίος ACHL: Ὁδίος EG Et. Mg. 64, 1. Schol. ω 304. — 857 τηλόθϊ L post ras. ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐςτὶν Steph. Byz. 77, 14. — 859 ἐρύςατο E 364, 10 et 19 GL: ἐρύςςατο ACH.

---

11. τὸν ςτίχον „Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιςτον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν" μεταγράφουςιν οὕτως „Ἀξιοῦ, ᾧ κάλλιςτον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης" Strabo VII, 330. φέρει δὲ τὸ ἔπος καὶ Εὔδοξος ἄνευ τοῦ $\overline{\nu}$ „Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιςτον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα" Schol. λ 239.

A. c. 852 Ἐνετῶν: Zenodotus Ἐνετῆς vel Ἐνέτης, conf. Strab. XII, 543; 553. Eust. 361, 19. — 855 Κρῶμνάν τ' Αἰγίαλόν τε γράφεται δὲ „Κρῶμναν Κωβίαλόν τε" Steph. Byz. 40, 17. γράφουςι δέ τινες „Κρῶμναν Κωβίαλόν τε" Strabo XII, 545, conf. Eust. 362, 29, qui addit Ἀπολλώνιος δὲ γράφει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ „Κωβίαλον Κρώμναν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον" (Apoll. Rhod. Argon. II, 942). παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφεται ἀντὶ τοῦ „Κρώμναν τ' Αἰγίαλόν τε" „Κρώμναν Κρωβίαλόν τε" Schol. Apoll. Rhod. II, 942. post 855 nonnulli Καυκῶνας δ' αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς ἀμύμων (Eust. Ἄμειβος ἢ Ἀμύμων, Schol. Υ 329 Ἄμειβος), οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον (Eust. κατὰ δώματα ναῖον ἢ κλυτὰ δώματ' ἔναιον, Schol. Υ 329 κλυτὰ δώματα ναῖον). ita Callisthenes apud Strabonem XII, 542. conf. Schol. Υ 329. Eust. 1210, 47. — 856 οἱ μὲν μεταγράφουςιν „Ἀλαζώνων", οἱ δ' „Ἀμαζώνων" ποιοῦντες, τὸ δ' „ἐξ Ἀλύβης" „ἐξ Ἀλόπης" ἢ „ἐξ Ἀλόβης" Strabo XII, 550. γράφει (Ἔφορος) γὰρ οὕτως „αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλύπης, ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐςτί" Strabo XII, 550, qui paullo infra addit καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίςτιν καινοτομουμένη ἐπὶ τοςοῦτον ςχεδιαςμῷ ἔοικεν. Palaephatus Ἀλαζώνων teste Strabone XII, 551, Menecrates et Apollodorus Ἀλίζωνων (XII, 552). λέγει (ὁ γεωγράφος) δὲ καὶ ὅτι τὸ Ἁλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων τινὲς μεταγράφουςιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων Eust. 363, 18. — 857 ἐξ Ἀλύβης: Ἀλύπης Palaephatus apud Strabonem XII, 551. ἐκ Χαλύβης alii teste Strabone XII, 549; 551. τὸ δὲ „ἐξ Ἀλύβης" „ἐξ Ἀλύβων" τινὲς γράφουςιν, ἕτεροι δὲ „ἐκ Χαλύβων", ἄλλοι „ἐξ Ἀλόπης", ἢ κατὰ Μενεκράτην „ἐξ Ἀλόβης", ἔτι δὲ καὶ „ἐκ Χαλύβης" Eust. 363, 12. — 859 ἐρύςατο etsi non hoc, sed omnibus ceteris locis habent libri meliores uno $\overline{c}$ scriptum, conf. Ε 344, Λ 363, Ο 290, Υ 194, 450, α 6, ξ 279, χ 372.

ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερcὶ ποδώκεοc Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶαc κεράιζε καὶ ἄλλουc.
Φόρκυc αὖ Φρύγαc ἦγε καὶ Ἀcκάνιοc θεοειδὴc
τῆλ' ἐξ Ἀcκανίηc· μέμαcαν δ' ὑcμῖνι μάχεcθαι.
Μῄοcιν αὖ Μέcθληc τε καὶ Ἄντιφοc ἡγηcάcθην,
υἷε Ταλαιμένεοc, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
οἳ καὶ Μῄοναc ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶταc.
Νάcτηc αὖ Καρῶν ἡγήcατο βαρβαροφώνων,
οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄροc ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοὰc Μυκάληc τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχοc καὶ Νάcτηc ἡγηcάcθην,
Νάcτηc Ἀμφίμαχόc τε, Νομίονοc ἀγλαὰ τέκνα,
ὃc καὶ χρυcὸν ἔχων πόλεμον δ' ἴεν, ἠύτε κούρη,
νήπιοc, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεcε λυγρὸν ὄλεθρον,

V. l. 861 τρῴαc κεραΐζετο ἄλλουc G. — 862 αὖ: δὲ Strabo XIV, 680. δ' αὖ Schol. N 793. — 863 ὑcμίνῃ GL. — 864 μηιόcιν S. μῄοcι δ' αὖ G. — 865 Ταλαιμένεοc: πυλαιμένεοc S. πηλεμένεοc G. γυγ^{αι}έη C. γυγαίηι A. — 866 ὑπο A. γεγαώταc G. — 867 Νάcτηc: Μάcθληc Strabo XIV, 661. Ναύcτηc, μάλιcτα δὲ κατὰ τὰ πλείω καὶ ἀκριβέcτερα τῶν ἀντιγράφων Νάcτηc δίχα τοῦ ῡ Eust. 367, 1. — 868 φθιρῶν ACG Vrat. b.: φθειρῶν EHLS Hesych. IV, 240. Schol. B 494. Eust. 263, 23. Μυκάληc τ': Μυκαληcοῦ τ' Schol. B 494. — 869 τὲ ῥοὰc ACH. — 870 ἄρ GH. ἀρ A. ναύcτηc C. — 871 νομείονοc H. — 872 ὃc δὴ χρυcὸν G. ἔχ^{ω}ον H. πόλεμον δ' AHL. — 873 οὐδέ τι οἱ AGH. οὐδ' ἔτι οἱ L. τό γ': τόδ' Pseudoplut. 140, 40.

A. c. 860, 861 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 864 Μῄοcιν et Μῄοναc Heraclides (ἄνευ τοῦ ῑ) apud Eust. 365, 27. Μέcθληc: τινὲc καὶ Μέcτρην γράφεcθαι φαcίν Eust. 366, 11. — 865 Γυγαίῃ: γράφεται δὲ ἐν τοῖc cχολίοιc καὶ ὅτι ἡ Μαccαλιωτικὴ ἔκδοcιc ἀντὶ τοῦ Γυγαίη λίμνη γυραίωc (γυραίη?) εἶχεν Eust. 366, 12. λίμνῃ Aristarchus: λίμνῃ Chaeris et Diodorus. οἱ δὲ cχολιαcταὶ τὸ μὲν Γυγαίη δέχονται κατ' εὐθεῖαν πτῶcιν, τὸ δὲ λίμνῃ κατὰ δοτικήν Eust. 366, 3. ἀρέcκει τοῖc παλαιοτέροιc εὐθεῖαν εἶναι καὶ τὸ λίμνη, καθὰ καὶ τὸ Γυγαίη Eust. 366, 8. — 866 προcγράφουcί τινεc τοῦτο τέταρτον ἔποc „Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδηc ἐν πίονι δήμῳ“. οὐδεμία δ' εὑρίcκεται Ὕδη ἐν τοῖc Λυδοῖc Strabo XIII, 626. ἡ δὲ κατ' Εὐριπίδην μετὰ τὸν τρίτον cτίχον, οὗ ἀρχὴ τὸ „οἳ καὶ Μῄοναc ἦγον“ γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ cχῆμα ἐπαναλήψεωc „Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδηc ἐν πίονι δήμῳ“ Eust. 366, 13. — 868 Φθιρῶν Herodianus, conf. Eust. 368, 12. Cram. An. Ox. II, 41, 17; 133, 19; 274, 7. Et. Mg. 792, 43. — 870, 871 ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφιμάχου ἐcτὶ τὸ „ὃc καὶ χρυcὸν ἔχων“. ὁ δὲ Cιμωνίδηc ἐπὶ τοῦ Νάcτου λέγει Aristonicus. videtur igitur Simonides hos versus non legisse. — 874, 875 in cod. A obelo notantur. intercidit scholium Aristonici socordia librarii; nam si Aristarchus versus 860, 861 Homero abiudicaverat, hos pro genuinis habere non potuit.

ἀλλ᾽ ἐδάμη ὑπὸ χερcὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρυcὸν δ᾽ Ἀχιλεὺc ἐκόμιccε δαΐφρων.
Ϲαρπηδὼν δ᾽ ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίηc, Ξάνθου ἄπο δινήεντοc.

ΙΛΙΑΔΟϹ Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόcμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεccιν ἕκαcτοι,
Τρῶεc μὲν κλαγγῇ τ᾽ ἐνοπῇ τ᾽ ἴcαν ὄρνιθεc ὥc,
ἠύτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέcφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥοάων
ἀνδράcι Πυγμαίοιcι φόνον καὶ κῆρα φέρουcαι·
ἠέριαι δ᾽ ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἴcαν cιγῇ μένεα πνείοντεc Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ μεμαῶτεc ἀλεξέμεν ἀλλήλοιcιν.
εὖτ᾽ ὄρεοc κορυφῇcι νότοc κατέχευεν ὀμίχλην,
ποιμέcιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸc ἀμείνω,

V. L. 874 ὕπο A. — 875 ἀχιλλεὺc GH. ἐκόμιcε G. — 876 ἦρχε CE GHL 1. man. — 877 ἄπο AH: ἀπὸ CE 368, 43; 369, 30 GL.

A. c. 877 ἄπο Aristarchus et Apollonius: ἀπὸ Ptolemaeus, sed conf. 839.

V. L. 1 ἕκαcτοι: ἕκαcτοc Eust. 1840, 8. — 2 τρῷεc CGL. τ᾽ post κλαγγῇ omitt. AEGHL Townl. Eton. Mosc. 1. Et. Mg. 344, 49. Cram. An. Ox. II, 472, 18. Zonar. Lex. 729: habent CDS Apoll. Lex. 3, 12. Io. Alex. 31, 30. Et. Mg. 516, 19. Cram. An. Par. I, 237, 30. Strabo XII, 574. — 5 κλαγγῖ D. ταί γε D 1. man.: τ᾽ αἴγε D 2. man. πέτωνται D. πέτανται Schol. Ε 249. — 7 omitt. G. τ᾽ αἴγε D ex corr. — 8 οἶδ᾽ CDGH. οἳ δ᾽ L. ἄρ ADEGHL. ἶcαν D. — 10 ὡc τ᾽ ὄρεοc G. ceteri εὖτ᾽ ὄρεοc cum Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46; 56; 57. Eust. 117, 37. Apoll. de Adv. 558, 7. κορυφαῖcι G. ὀμίχλην: ὁμίχλην ACDE 373, 26; 42. — 11 οὔ τι: οὔτε L.

A. c. 3 Ϲέλευκοc καὶ οἱ πλεῖcτοι ὑγιῶc ἐφίcτων τῷ „οὐρανόθι πρό". ἡ γὰρ εἰc θι παραγωγὴ τὸ ἐν τόπῳ cημαίνει. ὅπερ τινὲc μετέγραψαν τὸ „οὐρανόθεν", ἵνα τὸ ἐκ τόπου δηλωθῇ Apoll. de Adverb. 608, 17. — 10 εὖτ᾽ ὄρεοc Aristarchus: ηὖτε ὄρεοc Chia et Massiliensis cum quibusdam aliis, conf. Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46 sqq. ὀμίχλην, conf. Α 359. — 11 Aristarchus ἀμείνω: ὅτι τινὲc γράφουcι cὺν τῷ ν ἀμείνων Aristonicus. conf. Et. Mg. 82, 43 et Et. Gud. 44, 31 ἀμείνω χωρὶc τοῦ ν.

τόσσόν τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὃ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

V. L. 12 τόσσόν A. τίς τ': τις D: ἐπιλεύσει CDE. ὅσον ἐπὶ S. ὅσσον ἐπὶ D. ἐπι A. λάαν DG. ἴησιν A. ἵησιν D. — 13 ὡς A. ποσὶ D. κονίσαλος ACDGH Lips. Townl.: κονίσσαλος EL. ὄρνυτ' L Et. Mg. 19, 55. — 14 διέπρησον CL. — 15 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἐπαλλήλοισιν A. — 16 τρωσὶ L. τρωσὶ DG Schol. H 8. τοῖσιν μὲν E. — 17 παρδαλίην S. — 18 ὃ ACDGHL Cram. Epim. 108, 21. Et. Mg. 289, 29. — 19 προκαλλίζετο D. — 22 βιβῶντα ACDE 374, 7; 375, 32 GHLS Et. Mg. 197, 22; 574, 23. Et. Gud. 378, 8: recentiores βιβάντα, quod omni caret librorum auctoritate. — 23 ὥς τε DGHL: ceteri ὥστε. ἐπι L. — 26 σεύονται DL Et. Gud. 214, 18. — 27 ὡς A. θεοειδῆ C. — 28 τίσεσθαι AG: τίσασθαι CDHLS Et. Or. 32, 10. ἀλείτην: ἀλίτην Et. Or. 32, 10. — 29 ἆλτο C. ἄλτο S. χαμᾶζε A: χαμάζε CDGHL. — 31 κατεπλήγη: κατεπλάγη C 1. man. HL.

A. c. 13 κονίσαλος: Ἀριστοφάνης γράφει κονισάλου Schol. BL. — 18 αὐτὰρ ὃ δοῦρε: αὐτὰρ δοῦρε Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus (teste Schol BL), Callistratus, Ixion, αἱ χαριέστεραι. — 19 Ζηνόδοτος ἠθέτηκε Schol. A. — 19, 20 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 20 Aristarchus δηιοτῆτι: alii δηιότητι, conf. Zonar. Lex. 499. — 22 βιβῶντα, conf. N 807, λ 539, ο 255,. H. T. 215 — 28 τίσεσθαι: τίσασθαι cf. Γ 366, υ 121. Aristarchus ἀλείτην: ἀλείτας Zenodotus (cf. υ 121). de scriptura ἀλίτην vide H. T. 184. — 29 χαμᾶζε Herodianus, non χαμάζε.

ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς,
ὣς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
ἦ που καγχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν
εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή·
ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες
ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων,
πατρί τε σῷ μέγα πῆμα πόληΐ τε παντί τε δήμῳ,
δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον;
γνοίης χ', οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,

V. L. 33 τε omitt. GHL Rhet. Gr. III, 240, 13; 25. — 34 βήσσης' L Cant. βήσης D Townl. βήσσαις G. ἔλαβε D. — 35 ἄψ δ' ACDE bis GHL Eton.: vulgo ἄψ τ', quod in nullo codice repperi. — 36 ὡς δ' Rhet. Gr. III, 222, 12. ὡς A. αὖθις CDH Rhet. Gr. III, 201, 22. αὖθις ἢ αὖτις E 377, 11. τρώων CGL. — 37 ἀτρέως (ο) C. ἀτρέως D. — 38 ἐπέεσσι CE. — 39 ἠπεροπεύτα G. — 40 ὄφελές τ' S. ἔμμεναι DGH. — 41 πολυκέρδιον C. — 42 ἔμμεναι DGH. — 43 ἦ D. εἴ που παγκαλόωσι Bekk. Anecd. 1148. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 44 καλλόν G. — 45 ἔπ' omnes libri mei. οὔτέ τις D. — 46 ἦ: ἢ CL. νέεσσι ACEGH. — 47 ἀρίηρας Barocc. Eton. — 51 δυσμενέσι DH. δυσμενέεσσι CG. κατηφίην D. δέ σοι CDEL. — 53 γνοίης θ' Eton. Vrat. A. — 54 ἄν τι E. ἄν σοι L.

A. c. 35 παρειάς Aristophanes et Aristarchus: παρειά altera Aristarchi (?). παρειά δυϊκῶς Ixio, cui adversatur Ptolem. Ascalonita. παρῃά Dion. Sidonius, cf. H. T. 332. — 40 post hunc „μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱόν" (I 455) Dionysius Scythobrachion apud Eust. 380, 30. — 42 ὑπόψιον: ἐπόψιον Aristophanes. — 43 ἦ Herodianus. — 46 ἦ Herodianus et Nicanor: alii ἢ. — 51 κατηφείην Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Argolica, αἱ χαριέσταται: κατηφείη Zenodotus. — 54 κίθαρις: τινὲς μετέγραψαν κίδαρις Aristonicus, conf. Eust. 381, 13.

ἥ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ᾽ ἐν κονίῃσι μιγείης.
ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
λάινον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ᾽, ὅσσα ἔοργας.
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ᾽ ὑπὲρ αἶσαν,
αἰεί τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής,
ὅς τ᾽ εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ᾽ ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
νήιον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὣς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
οὔ τοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ᾽ οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
νῦν αὖτ᾽, εἴ μ᾽ ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
συμβάλετ᾽ ἀμφ᾽ Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ᾽ ἀγέσθω·
οἱ δ᾽ ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ᾽ ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ᾽ ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ᾽ ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

V. L. 56 τρῷες GH. δειλήμονες D. ἤ τέ κεν D. ἦ ῥά κεν G. — 57 ἔσσο D. — 61 ὅς τ᾽: ὃς G. εἶσι DG. ὑπανέρος A. — 63 ὥς τοι EGL. ἐνὶ: ἐν E. ἐστί ACG. — 64 χρυσῆς ACDEGHLS Schol. K 479. — 65 οὔ τοι: οὔτι DGS. — 66 ὅσσά κεν AC. — 67 με θέλεις DL. — 67 Τρῶας κάθισον Et. Mg. 483, 18. τρῷας G. — 70 συμβάλλετ᾽ G. ἑλένην D. — 71 κρείσσών D. — 72 ἄγεσθαι H Vrat. c. — 75 ἀχαΐδα L. — 76 * αὖτε χάρη: libri αὖτ᾽ ἐχάρη. — 77 καί ῥ᾽: ὃ ῥ᾽ S. μέσον G. τρώων GL. — 78 abest a cod. A. μέσον G. τοὶ δ᾽: οἳδ᾽ H. ἱδρύνθησαν D. ἱδρύθησαν H. — 79 κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες.

A. c. 55 μιγείης, conf. G. Hermann. Opusc. II, 34. — 56 δειδήμονες: Zenodotus ἐλεήμονες, conf. Schol. Γ 453, H 390. — 57 ἕσσο Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus: videntur alii εἶσο scripsisse. — 64 χρυσέης: χρυσῆς, χρυσῇ fere omnibus locis in libris occurrunt (vide indicem editionis Odysseae p. 352), vitio librariorum, qui formas orationis solutae poëticis substituerunt. — 71 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus. — 74 ναίοιτε: ναίοιμεν Zenodotus. — 76 αὖτε χάρη, conf. H. U. 99 sq.

ἰοῖcίν τε τιτυcκόμενοι, λάεccί τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ ὃ μακρὸν ἄυcεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἴcχεcθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
cτεῦται γάρ τι ἔποc ἐρέειν κορυθαίολοc Ἕκτωρ.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἔcχοντο μάχηc ἄνεῴ τε γένοντο
ἐccυμένωc. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροιcιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶεc καὶ ἐυκνήμιδεc Ἀχαιοὶ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοc ὄρωρεν.
ἄλλουc μὲν κέλεται Τρῶαc καὶ πάνταc Ἀχαιοὺc
τεύχεα κάλ' ἀποθέcθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸν δ' ἐν μέccῳ καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴουc ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμαcι πᾶcι μάχεcθαι.
ὁππότεροc δέ κε νικήcῃ κρείccων τε γένηται,
κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέcθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιcτὰ τάμωμεν.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεc ἀκὴν ἐγένοντο cιωπῇ.
τοῖcι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc·
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιcτα γὰρ ἄλγοc ἱκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείουc καὶ Τρῶαc, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποcθε
εἵνεκ' ἐμῆc ἔριδοc καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆc.
ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατοc καὶ μοῖρα τέτυκται,

V. L.· 80 ἰοῖcι DGH Schol. Θ 347, Φ 50. τε omitt. CDG. — 81 ὃ ACDGHL. — 83 τι: τοι Eust. 299, 14. — 84 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. ἄνεῳ AE 387, 36; 43; 46 GLS. — 85 ἔειπε CGH. — 86 τρῶεc G. εὐκνήμιδεc CDGL. post hunc addunt ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸc ἐνὶ cτήθεccι κελεύει CG Barocc. Cant. Mor. Lips. Townl. Harl. Eton., conf. Θ 6. — 88 τρῶαc G. — 89 ἐπι A. πολυβοτείρη D. — 90 ἐc μέccον Vrat. a. — 91 οἵουc δ' D. — 92 κρείccων τὲ AD. κρείττων L Schol. Γ 457. Plutarchus Quaest. conv. 9, 13, 1 huic versui substituit eum, qui legitur 255. — 93 γυναῖκάδε H. — 94 τάμοιμεν G. — 95 ὡc A. οἳ δ' D. οἵδ' CL. — 97 ἐμοῖο H Cant. Vrat. b. — 98 διακριθήμεναι C 1. man. DGL. ἤδη: ἄμφω S Cant. Harl. — 99 τρῶαc GL. πολλὰ κακὰ D. πέπ^{α}οcθε A. πέποιcθε S. — 100 ἐμεῖο ἔριδοc G. εἵνεκ' DH. — 101 ὁποτέρω L. τετύκτω D.

A. c. 84 ἄνεῳ: ἄνεω Apollonius cum Aristarcho, cf. H. T. 191. — 92 Aristarchus κρείccων: κρείccω Zenodotus ut 71. — 99 Aristarchus Ἀργείουc καὶ Τρῶαc: Ἀργεῖοι καὶ Τρῶεc Zenodotus. Herodianus πέποcθε: πέπαcθε Aristarchus, cf. H. T. 336. — 100 Aristarchus ἀρχῆc: ἄτηc Zenodotus, conf. Schol. Ω 28.

τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιϲτα.
οἴϲετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῇ τε καὶ ἠελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖϲ οἴϲομεν ἄλλον.
ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
αὐτόϲ, ἐπεί οἱ παῖδεϲ ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιϲτοι,
μή τιϲ ὑπερβαϲίῃ Διὸϲ ὅρκια δηλήϲηται.
αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένεϲ ἠερέθονται·
οἷϲ δ' ὁ γέρων μετέῃϲιν, ἅμα πρόϲϲω καὶ ὀπίϲϲω
λεύϲϲει, ὅπωϲ ὄχ' ἄριϲτα μετ' ἀμφοτέροιϲι γένηται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρηϲαν Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε
ἐλπόμενοι παύϲαϲθαι ὀιζυροῦ πολέμοιο.
καί ῥ' ἵππουϲ μὲν ἔρυξαν ἐπὶ ϲτίχαϲ, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
πληϲίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶϲ ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄϲτυ δύω κήρυκαϲ ἔπεμπε
καρπαλίμωϲ ἄρνάϲ τε φέρειν Πρίαμόν τε καλέϲϲαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ ἰέναι, ἠδ' ἄρνα κέλευεν

V. L. 102 τεθναίη G. τεθνέη D. διακριθεῖτε GL Schol. Ω 264. διακριθῆτε C Vrat. a. διακρινθῆτε Barocc. Eton. Vrat. A. Pseudoplut. 106, 44. διακρίνθητε Bekk. An. 1266. διακριθείητε D, conf. ω 531. — 103 οἴϲεται δ' ἄρνα H. οἴϲετε δ' Suidas I, 1, 237, 2. οἴϲατε Zonar. Lex. 1436. ἕτερον μὲν λευκὸν G. — 105 ἄξατε G. τάμη H. τάμνοι Apoll. Lex. 150, 17. — 108 ἀεὶ G. — 109 μετέειϲιν C. πρόϲω καὶ ὀπίϲω E. — 110 λεύϲει D. μεταμφοτέροιϲι A. — 111 ὡϲ A. οἳ δ' DL. οἵδ' CH. τρῶεϲ τε CG. — 112 εὐχόμενοι H et supra γρ. ἐλπό. παύϲαϲθαι ACDEGHLS Barocc. Cant. Lips. Vrat. a. A. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. Schol. B 12: vulgo παύϲεϲθαι. — 113 ἔρυξαν: ἔρυϲαν S. — 116 προτι A. πρὸ τὶ H. ἔπεμπε ADH. ἔπεμψε CGS Lips. Townl. Eton. Vrat. a. A. — 117 ἀρνάϲ τε AC. ἄρναϲ τὲ D. καλέϲαι G. — 118 ὁ ACDGHL. — 119 ἔπι: ἐπὶ ACDGHL. *ἄρνα κέλευεν: vulgo ἄρν' ἐκέλευεν cum AH. ἄρν' ἐκέλευϲεν CDGLS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. A. Eton. Mosc. 1. Athenaeus XIV, 660.

A. c. 102 διακρινθεῖτε διὰ διφθόγγου ἐν τοῖϲ ἀκριβεϲτέροιϲ τῶν ἀντιγράφων φέρει τὴν παραλήγουϲαν Eust. 388, 26. cf. Et. Mg. 267, 36. — 103 οἴϲετε Aristarchus, ut 105 ἄξετε. — 108—110 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 112 παύϲαϲθαι librorum optimorum auctoritate ita firmatur, ut ab iis recedere nisi gravissimis de causis non liceat. Sed nostro loco nulla est causa, cur auctoritatem librorum deseramus (ἔλπομαι enim non solum aoristo iungitur, si quid iam factum esse creditur, sed etiam si quid tam certe exspectatur, ut paene factum esse existimare possis), quin etiam aoristus esset praeferendus, si libri meliores in hac scriptura non ita consentirent, sicut Γ 98 φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη, Γ 366 ἦ τ' ἐφάμην τίϲαϲθαι Ἀλέξανδρον κακότητοϲ, υ 121 φάτο γὰρ τίϲαϲθαι ἀλείταϲ.

οἰϲέμεναι· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀπίθηϲ᾽ Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶριϲ δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελοϲ ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀντηνορίδηϲ εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην.
τὴν δ᾽ εὗρ᾽ ἐν μεγάρῳ· ἣ δὲ μέγαν ἱϲτὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέαϲ δ᾽ ἐνέπαϲϲεν ἀέθλουϲ
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓϲ ἕθεν εἵνεκ᾽ ἐπάϲχον ὑπ᾽ Ἄρηοϲ παλαμάων,
ἀγχοῦ δ᾽ ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
δεῦρ᾽ ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέϲκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ᾽ ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοιϲι φέρον πολύδακρυν ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἕαται ϲιγῇ, πόλεμοϲ δὲ πέπαυται,
ἀϲπίϲι κεκλιμένοι, παρὰ δ᾽ ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδροϲ καὶ ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ
μακρῇϲ ἐγχείῃϲι μαχήϲονται περὶ ϲεῖο·
τῷ δέ κε νικήϲαντι φίλη κεκλήϲῃ ἄκοιτιϲ.
ὣϲ εἰποῦϲα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
ἀνδρόϲ τε προτέροιο καὶ ἄϲτεοϲ ἠδὲ τοκήων.
αὐτίκα δ᾽ ἀργεννῇϲι καλυψαμένη ὀθόνῃϲιν
ὡρμᾶτ᾽ ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουϲα,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύ᾽ ἕποντο,

V. L. 120 ὃ GL. ὃδ᾽ CDH. ἄρ᾽ omitt. D. ἂρ HL. — 121 ἤλθε D. — 122 ἀντῑνορίδαο D. ἀντηνορείδαο G. — 123 εἶχε omnes. ἐλικάων D. — 125 ἣ Athenaeus V, 191. ἠδὲ μέγαν G. ὕφαινε ACEGH Athenaeus. — 126 μαρμαρέην ACDE 392, 30; 393, 2 GHS Athenaeus. Schol. Theocr. XV, 34: πορφυρέην L. πολέαϲ: πολλοὺϲ Schol. Theocr. II, 18. Apoll. Lex. 129, 1. — 127 τρῴων GL. — 128 οὒϲ, ἕθεν A. οὒϲ ἕθεν CDEGHL Athenaeus V, 191. Apoll. Lex. 63, 11. Et. Mg. 124, 11. Schol. A 114. ὑπὲρ ἄρηοϲ D. — 131 τρῴων CGL. — 133 πτολέμοιο S. — 134 οἳ GH. ἕαται A. πόλεμόϲδε D. — 135 παρα AGH. — 137 μακρῆϲ᾽ D. μακροῖϲ ἐγχείοιϲι G. — 138 τῶ δέ γε L. γυνή: γρ. φίλη H. — 139 ὡϲ A. ἵμερον A. — 140 προτεροῦ E. — 141 ἀργενῇϲῑ DG. — 142 κατα ACDL. κατὰ, δάκρυ χέουϲα S. — 143 τῇ γε: τῇδε S Cant.

A. c. 122 γαλόῳ Trypho et Herodianus, conf. Eust. 391, 43. Et. Mg. 220, 9. Cram. Epim. 100, 25. — 126 πορφυρέην Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus. — 128 οὓϲ ἑθεν Herodianus, sed conf. Π. Pros. A 114, ubi οὒϲ ἕθεν scribi iubet, vid. H. T. 236.

Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Cκαιαὶ πύλαι ἦcαν.
οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Cκαιῇcι πύλῃcι,
γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
ἐcθλοί, τεττίγεccιν ἐοικότες, οἵ τε καθ' ὕλην
δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεccαν ἱεῖcι.
τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦcαν,
ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
οὐ νέμεcιc Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάcχειν·
αἰνῶς ἀθανάτῃcι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν·
ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦς', ἐν νηυcὶ νεέcθω,
μὴ δ' ἡμῖν τεκέεccί τ' ὀπίccω πῆμα λίποιτο.
ὣς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέccατο φωνῇ·
δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦcα φίλον τέκος ἵζευ ἐμεῖο,

V. L. 144 τὲ C. — 146 οἵδ' H: ceteri οἱ δ'. ἀμφι A. — 147 λάμπόν τε AD. λάμποντα G. Κλυτίον ACDEG: κλύτιόν HL. — 148 οὐκαλέγων L. τὲ C. τε omitt. G. — 149 εἵατο CD. cκαιαῖcϊ πυλαῖcϊ G. πύλῃcι CDH. — 150 γέραι S. γρ. καὶ γήρεϊ ὡς οὐδεϊ A. δὴ: δὲ G. — 152 δενδρέῳ ACDEGH. δένδρω L. δένδρει Diog. Laert. III, 9. ἑζόμενοι S Cant. λυριόεccαν G. ἱεῖcι GH Diog. Laert. III, 9. Bachm. Anecd. II, 180, 12. ἱεῖcι D. ἱεῖcιν L. ἱεῖcιν A. ἱεῖcιν CEG Schol. Λ 270. — 153 τοῖοι: τοῖcιν G. τρῴων GL. ἧντ': ἧντ' D. εἶντ' G. ἐπι A. — 154 οἱ δ' CHL Apoll. Lex. 137, 33. εἴδονθ' ACHL Harl. Vrat. a. A. ἴδονθ' D. εἶδον θ' S: εἶδον G Apoll. Lex. 137, 33. Hesych. IV, 335. Et. Mg. 697, 36, conf. Θ 251. — 155 ἧκα G. — 156 τρῴας G. τρῶας τε καὶ HL. εὐκνήμϊδας CDGHL. — 157 τοίηδ' D. — 158 ἀθανάτῃcι Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. θεῇc ACE 148, 32 L Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. Bekk. An. 8, 31. Rhet. Gr. II, 390, 7. Schol. ρ 24. θεῇc' DH: θεαῖc G Eust. 397, 9; 33; 1369, 8. Schol. Τ 282. Cram. Epim. 218, 32. ἔοικεν: ἐῴκει L Eust. 1369, 8. — 159 ὥc A: ceteri ὣc. ἐοῦcα D. — 160 μὴ δ' ACDL. μὴ G: ceteri μηδ'. ὀπίcω E. λίπηται E 398, 8 L. — 161 ὡc A. ἄρ DG. ἐκαλέccατο: καλέccατο CD. καλέcατο G. — 162 ἵζευ D. ἵζου G. ἐμοῖο S.

A. c. 144 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Η 9, 10. — 147 Κλυτίον, conf. H. T. 399. — 152 δενδρέῳ Aristarchus: Zenodotus δένδρει. — 155 ἦκα: ὦκα Zenodotus et Crates. — 157 τοιῇδ' Herodianus, conf. Et. Mg. 416, 21: τοίῃδ' Schol. V ad Ω 15. — 158 θεῇc: θεαῖc, cf. H. T. 279. — 159 ὡc Herodianus, vide A 116.

ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόϲιν πηούϲ τε φίλουϲ τε·
οὔ τί μοι αἰτίη ἐϲϲί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰϲιν,
οἵ μοι ἐφώρμηϲαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
ὥϲ μοι καὶ τόνδ᾽ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃϲ,
ὅϲ τιϲ ὅδ᾽ ἐϲτὶν Ἀχαιὸϲ ἀνὴρ ἠύϲ τε μέγαϲ τε.
ἤ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονεϲ ἄλλοι ἔαϲι·
καλὸν δ᾽ οὕτω ἐγὼν οὔ πω ἴδον ὀφθαλμοῖϲιν,
οὐδ᾽ οὕτω γεραρόν· βαϲιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
τὸν δ᾽ Ἑλένη μύθοιϲιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
αἰδοῖόϲ τέ μοί ἐϲϲι φίλε ἑκυρὲ δεινόϲ τε·
ὡϲ ὄφελεν θάνατόϲ μοι ἁδεῖν κακόϲ, ὁππότε δεῦρο
υἱέι ϲῷ ἑπόμην θάλαμον γνωτούϲ τε λιποῦϲα
παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
ἀλλὰ τά γ᾽ οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουϲα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ᾽ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷϲ·
οὗτόϲ γ᾽ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφότερον, βαϲιλεύϲ τ᾽ ἀγαθὸϲ κρατερόϲ τ᾽ αἰχμητήϲ·
δαὴρ αὖτ᾽ ἐμὸϲ ἔϲκε κυνώπιδοϲ, εἴ ποτ᾽ ἔην γε.
ὣϲ φάτο, τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἠγάϲϲατο φώνηϲέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενέϲ, ὀλβιόδαιμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἤδη καὶ Φρυγίην εἰϲήλυθον ἀμπελόεϲϲαν,
ἔνθα ἴδον πλείϲτουϲ Φρύγαϲ ἀνέραϲ, αἰολοπώλουϲ,

V. L. 163 ἴδῃ ADHL Schol. Ε 695, α 238: ἴδῃϲ CE 398, 43 GS. τὸ δὲ ἴδῃϲ γρ. καὶ ἴδῃ Eust. 398, 44. — 164 οὔ τί μοι A Bekk. An. 826, 12; 828, 17; 829, 6. Eust. 70, 16: vulgo οὔτι μοι. αἴτιοι εἰϲὶν GL. — 166 ἐξονομήνῃϲ (οϲ superscr.) Et. Gud. 182, 12. — 167 ἀχαιῶν D. — 168 ἔαϲι CGH. — 169 εἶδον ὀφθαλμοῖϲ H. — 170 δὲ ἀνδρὶ Athen. XIII, 566. ἔοικε CG. — 172 δέ μοί Apoll. Lex. 57, 22. μοι ἐϲϲὶ ACDEGHL Et. Mg. 29, 25; 324, 53. Eust. 873, 10; 1357, 50. Apoll. Lex. 15, 8. — 173 ἀδεῖν E bis GL. ἅδδειν D. — 174 γνωϲτούϲ D. — 175 ὁμιλικίην D. — 177 μεταλᾶϲ D. — 178 οὗτοϲ δ᾽ Apoll. de Synt. 73, 12. γ᾽ omitt. G. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 179 κρατερὸϲ αἰχμητήϲ D. — 181 ὡϲ A. φᾶτο D. ἠγάϲατο DG Et. Mg. 614, 5. — 182 μοιριγενὲϲ D Zonar. Lex. 458. — 183 ἡ D. ῥὰ DH. — 184 ἐϲήλυθον H. — 185 ἔνθ᾽ εἶδον E. φρύγαϲ, ἀνέραϲ A. ἀνέρεϲ (αϲ superscr.) H. αἰοπώλουϲ G.

A. c. 163 ἴδῃ Aristarchus: ἴδῃϲ Zenodotus, vide Cram. Epim. 209, 16 et Aristonicum apud Schol. A ὅτι χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ γράφειν ὁμηρικώτερον. — 176 τάγ᾽: διὰ τοῦ κε̄ ϲυνδέϲμου ϲυνάλειπται τάκε. γρ. δὲ καὶ τάγε Schol. A.

λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
οἵ ῥα τότ᾽ ἐςτρατόωντο παρ᾽ ὄχθας Cαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖςιν ἐλέχθην
ἤματι τῷ, ὅτε τ᾽ ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οἳ τόςοι ἦςαν, ὅςοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
δεύτερον αὖτ᾽ Ὀδυςῆα ἰδὼν ἐρέειν᾽ ὁ γεραιός·
εἴπ᾽ ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ᾽ ἐςτί·
μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ᾽ ὤμοιςιν ἰδὲ ςτέρνοιςιν ἰδέςθαι.
τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὸς δὲ κτίλος ὣς ἐπιπωλεῖται ςτίχας ἀνδρῶν·
ἀρνειῷ μιν ἐγώ γε ἐΐςκω πηγεςιμάλλῳ,
ὅς τ᾽ οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
οὗτος δ᾽ αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυςςεύς,
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούςης,
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ᾽ ἤλυθε δῖος Ὀδυςςεὺς
ςεῦ ἕνεκ᾽ ἀγγελίης ςὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
τοὺς δ᾽ ἐγὼ ἐξείνιςςα καὶ ἐν μεγάροιςι φίληςα,
ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ Τρώεςςιν ἐν ἀγρομένοιςιν ἔμιχθεν,
ςτάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,

V. L. 186 μυγδόνος ACDEGH Cant. Mor. Lips. Vrat. A. Cram. An. Par. III, 348, 20. — 187 οἵ ῥὰ D. — 188 ἐλέχθην: ἐλέγμην Strabo XII, 552; XIV, 681. — 189 τ᾽ omitt. G. — 190 οὐδ᾽ οἳ ACDL: οὗτοι Philem. Lex. 26, 35. τοὶ G. τόςςοι D. — 191 αὖθ᾽ C. ὀδυςςῆα DGH. — 192 εἶπ᾽ D. ἐςτί ACGH. — 193 κεφαλὴν H. — 194 ἠδὲ G. — 195 πολυβοτείρῃ D. — 196 κτῖλος D. ὡς A. — 197 μιν: μὲν S. ἔγωγ᾽ G. — 198 οἰῶν ACEL Et. Mg. 669, 22. Et. Gud. 465, 6. οἴων Et. Mg. 620, 23: vulgo ὀΐων. — 202 τὲ A. τε omitt. L. — 203 αὖτ᾽: αὖ L Lips. ηὖδα D. — 204 ἔειπας GL Mor. Barocc. Vrat. a. 1. man. Lips. 1. man. — 205 ἦλθε D. — 206 ςεῦ, ἕνεκ᾽ G. ἕνεκ᾽, ἀγγελίης A. — 207 τούςδε δ᾽ ἐγὼ ξείνιςα L. ἐξείνιςα G. — 208 ἀμφοτέρην Et. Mg. 179, 34. — 209 τρῴεςςιν L. — 210 ὑπήρεχεν D.

A. c. 193 κεφαλῇ: κεφαλὴν Aristarchus. — 198 οἰῶν Ptolem. Ascalon. cum Aristarcho: ὀΐων Aristonicus, conf. Et. Mg. 620, 23. Eust. 408, 34. — 206 ςεῦ: Zenodotus ςῆς (vel ἧς), conf. Apoll. Lex. 7, 14.

ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυςςεύς·
ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶςιν ὕφαινον,
ἤ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕςτερος ἦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυςςεύς,
ςτάςκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεςκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
ςκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίςω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
ἀλλ' ἀςτεμφὲς ἔχεςκεν, ἀίδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·
φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ ςτήθεος εἵη
καὶ ἔπεα νιφάδεςςιν ἐοικότα χειμερίηςιν,
οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυςῆί γ' ἐρίςςειε βροτὸς ἄλλος·
οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυςῆος ἀγαςςάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
  τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός·
τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠύς τε μέγας τε,

V. l. 211 ἑζομένων D Schol. Ψ 711. — 213 ἤτοι libri cum Apoll. de Synt. 267, 11; de Coni. 524, 29; de Adv. 551, 1. ἐπιτροχάδην C. ἀγόρευε ACEGHL. — 215 εἰ καὶ CDE 406, 30; 407, 17 GHLS Apoll. Lex. 82, 1. Cram. Epim. 184, 6: ἢ καὶ AE 407, 18 Townl. Eton. Schol. A 219. Schol. Plat. Gorg. 469 B. Et. Mg. 415, 19; 37. Et. Gud. 250, 43. Cram. An. Par. III, 126, 4; 156, 29; 302, 17. Epim. 190, 7. ἤ Cram. Epim. 193. 15. ἦεν H. — 217 ὑπαι L. κατα A. — 218 ὀπίςςω D. — 219 ἀΐδρεϊ AGH: ἀΐδρει CE 406, 37; 407, 35 L Schol. N 69. Et. Mg. 42, 33. ἀΐδρι S Cant. Townl. Vrat. b. c. ἀΐδρῖ (ε supra) D. — 220 φαίηc G. κε: κεν ACDEGHL Schol. Ε 85. Draco de Metr. 43, 22. ζάκοτόν τέ τιν' ACDE GHL Lips. Barocc. Vrat. A. Townl. Mosc. 1. Schol. Ε 85: ζάκοτόν τινα S Draco de Metr. 43, 22. ἄμφρονα L. τ' αὔτως CDEGL tres Vratt. Townl. Mosc. 1. τ' αὔτως A. δ' (τ supra) αὔτως H. θ' αὔτως Macrob. Saturn. V, 14, 9. Draco de Metr. 43, 22. — 221 δὴ ὄπα ACDE 406, 31; 38 GHL Cant. Harl. Townl. Eton. Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Schol. Λ 462, ι 491. τὲ AC. τὴν Schol. ι 491. εἵη Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Cant. Harl. Townl. Eton. εἴη AD. ἵει G. ἵει CEHL Schol. Β 279. — 223 ὀδυςςῆϊ DGH. ἐρίςειε CDEG. ἐρίςςειεν H. — 224 ὀδυςςῆος DGH. ἀγαςάμεθ' DG. — 226 τίς τ' ἆρ DEL. τίς ταρ A. τὶς γὰρ G.

A. c. 211 ἄμφω δ' ἑζομένω Aristarchus: ἑζομένων Zenodotus, conf. Schol. Ψ 711. — 215 ἤ et ἠ Nicanor: Herodianus ἤ. — 217 ὑπαὶ Herodianus, conf. ad Β 824. — 220 κε: κεν v. H. U. 45. αὔτως: conf. ἔτ' αὔτως Ψ 268; οὐκ αὔτως ξ 151. H. T. 210. — 221 δή ῥ' ὄπα in libris meis non inveni; videtur ῥ' hiatus evitandi causa a recentioribus editoribus additum esse; sed in caesura semiternaria non opus est hiatus causa consonantem interponere, de qua re egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 498 sqq. optativum εἵη sententia postulat, ut 216 ἀναΐξειεν. — 226 τίς γὰρ Trypho apud Apoll. de Coni. 506, 32.

ἔξοχος Ἀργείων κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους;
    τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς
ἕστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς,
οὕς κεν ἐὺ γνοίην καί τ' οὔνομα μυθησαίμην·
δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ·
ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς,
ἢ δεύρω μὲν ἕποντο νέεσσ' ἔνι ποντοπόροισι,
νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοί ἐστιν.
    ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
    κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

V. l. 227 κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ACDEGHLS. — 230 ἐνι A. ὡς A. — 231 ἠγερέθονται AC: ἠγερέθοντο DGH post ras. LS Cant. Mor. Townl. Vrat. a. b. — 232 ξείνισεν DEL. ξείνϊς' H. — 235 ἐΰ A. εὖ CDGHL. καὶ τοὔνομα CEHL. καί κ' οὔνομα C. — 236 δύω S. — 237 πολυδεύκην CS. — 238 τώ: οὕς Eust. 1338, 41. γίνατο Apoll. Lex. 47, 28. — 239 ἐπέσθην CDEGHL 1. man. Schol. Ζ 321. Et. Mg. 368, 14. Zonar. Lex. 354. ἐξερατεινῆς D. — 240 δεύρω ACGL. δεῦρω D. δεῦρο EH Bekk. An. 969, 2. Cram. Epim. 117, 25. ἔνι: ἐνὶ ACDGL. ποντοπόροισι ACD. — 241 νῦν αὖτ' ADH Townl. Vrat. b. c. νῦν αὖ Vrat. a: νῦν δ' αὖτ' CGLS. μάχην: πόνον E. — 242 ἅ μοι ἐστίν ACDEGL. — 243 ὡς A. φᾶτο D. κατέχε G. φυσίζωος D. — 244 φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν D. — 245 φέρον θεῶν Athenaeus X, 425. ὅρκια D. — 246 εὔφρονα CEG. — 247 κρατῆρα G. — 248 κήρυξ GL. ἰδὲ L. χρύσεα D. χρύσια G.

A. c. 227 κεφαλήν τε καὶ εὐρέας ὤμους οὕτως σὺν τῷ τε ἡ ἀρίσταρχος (sic) καὶ ἡ ἀριστοφάνους καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον Didymus. — 240 Nicanor ἤ: ἢ Herodianus. δεῦρο: ὅπερ εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἅπαξ κατ' ἐπέκτασιν εἰς ω̅ ἐν τῷ „ἢ δεύρω μὲν ἕποντο" Herodianus π. μον. λέξεως 26, 32. conf. Et. Mg. 259, 1. ἔνι Nicias. — 244 φίλῃ: ἑῇ Zenodotus.

ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
ὄρσεο Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμητε·
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

V. l. 249 ὤτρυνε CDG. ὄτρυνεν Vrat. a. ὄτρυνε Et. Mg. 637, 28. — 251 τρώων GL. θ' omitt. L. ὀρκια D (et 256). τάμητε ACGL Lips. Oxon. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. ex corr. Vrat. a: τάμηαι DHS. — 254 μακροῖς ἐγχείοισι G. μακρῇς' Cant. μαχήσονται CDGL Lips. Vrat. c. — 257 τοίδε D. νέονται: νεέσθων GS. — 258 ἀχαΐδα L. — 259 ὡς A. φᾶτο D. ῥίγησε G. ἑταίροις CDH Lips. ἑτέροις A: ἑταίρους GLS. — 260 ἐπείθοντο D. — 261 ἀν ADGL. ᾶρ AGHL. ἂν δ' ἀνέβη Et. Gud. 108, 40. κατα CD. — 262 παρ A. βήσετο DLS Cant. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. βήσετο (α supra ε) A: βήσατο CEG. βήσσατο H. — 263 πεδίων Schol. B 67. — 264 τρῷας GL. — 266 μέσον C 1. man. τρῴων GL. — 268 ἀν CDG. ὀδυσσεὺς DGH. πολύμητης D. — 269 ὀρκια D. — 270 μίσγον, non μῖσγον, libri. αὐτὰρ H et οἶνον pro ὕδωρ. ἔχευαν DGL: ἔχευον CHS Ven. B. Lips. Townl. Oxon. Vrat. c. ἔχευαν (ο supra α) A.

A. c. 257 ὅτι νῦν ὀρθῶς ἐν τῷ τοῦ κήρυκος λόγῳ γράφεται „ναίοιμεν“, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω (74) οὐκέτι Aristonicus. — 259 ἑταίροις Aristarchus cum Zenodoto. — 262 βήσετο: προκρίνει μὲν τὴν διὰ τοῦ ε̅ γραφὴν βήσετο, πλὴν οὐ μετατίθησι, ἀλλὰ διὰ τοῦ α̅ γράφει ὁ Ἀρίσταρχος Didymus. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἄμεινόν φησι τὸ βήσετο, οὐ μεταποιεῖ δὲ τὴν γραφήν Cram. An. Par. III, 282, 17. conf. Scholl. B 95, K 513, Ξ 229. H. T. 214. — 270 ἔχευαν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ο̅ καὶ ἀναλογεῖ τὸ (τῷ?) μίσγον Didymus.

Ἀτρείδης δὲ ἐρυccάμενος χείρεccι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίςτοις.
τοῖςιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο χεῖρας ἀναςχών·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιςτε μέγιςτε,
ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
ἀνθρώπους τίνυςθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόςςῃ,
ὑμεῖς μάρτυροι ἔςτε, φυλάςςετε δ' ὅρκια πιςτά.
εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
ἡμεῖς δ' ἐν νήεςςι νεώμεθα ποντοπόροιςιν·
εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἥν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐςςομένοιςι μετ' ἀνθρώποιςι πέληται.
εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
τίνειν οὐκ ἐθέλωςιν Ἀλεξάνδροιο πεςόντος,

V. l. 271 δὲ: δ' DHL. ἐρυccάμενος AE 413, 38 GL: ἐρυcάμενος DE 413, 30 H. ἐρυξάμενος C. χείρεcι G 1. man. — 272 παρ A. ἄωρτο AC EHS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. Cram. Ep. 85, 30. Et. Mg. 116, 51. Apoll. Lex. 50, 14: ἄορτο DGL. — 273 τάμνεν L. — 274 τρώων GL. νεῖμον Lips. Townl. Eton. — 275 τοῖcι DGH Vrat. c. — 276 Ζεῦ κύδιcτε, μέγιcτε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων Anonym. περὶ βαρβαριcμοῦ ed. Valckenaer, p. 198; Heraclides Alleg. c. 3 et 23. — 277 ἠέλιος δ' Schol. μ 374. — 278 καμόντες Heraclides. — 279 τίνυcθον ADEG: τίννυcθον L Rhet. Gr. III, 151, 9 et 24. τίνυcθον C. τῖνϋcθον H. ὅτις κ' A. ὅ τίς κ' E: ὅcτις κ' CDGHL Eust. 849, 40. Heraclides. ἐπι ὄρκον D. ὀμόccει Eust. 849, 40. — 280 μάρτυροι ἐcτὲ DGHL. μάρτυροί ἐcτε CE 415, 6. μάρτυρες Rhet. Gr. III, 151, 24. ὅρκια D. ὁρκια A. — 283 omitt. C 1. man. Lips. Townl. Eton. δ' ἐνήεccϊ D. — 285 τρῷας GL. — 286 τιμήν τ' DEHS Mosc. 1. 3. Schol. Γ 457: τιμὴν δ' ACGL Apoll. Lex. 153, 2. Et. Mg. 758, 46. — 287 omitt. Schol. Γ 457. — 288 ἐμοὶ: ἐμὴν Et. Mg. 679, 9. — 289 ἐθέλουcιν G. hunc et sequentem versum in unum contraxit Et. Mg. 679, 9 τίνειν οὐκ ἐθέλῃcι μαχήcομαι εἵνεκα ποινῆc.

A. c. 272 ἄωρτο Herodianus, conf. Et. Mg. 116, 51. — 273 ἀρνῶν Aristarchus: ἀρνέων Zenodotus, vide Cram. Epim. 239, 1; An. Ox. IV, 329, 5. Et. Mg. 507, 16. Et. Gud. 318, 2. — 279 τίνυcθον Aristarchus. ἐπίορκον Herodianus. — 280 μάρτυροι Aristarchus: Zenodotus μάρτυρες. ἔcτε Herodianus et Heraclides, cf. Osann. Quaest. Hom. IV, 19. μάρτυροί ἐcτε Aristarchus teste Eust. 1457, 46. ἄλλοι γράφουcι „μάρτυροί ἔcτε“ Schol. A.

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήϲομαι εἵνεκα ποινῆϲ
αὖθι μένων, εἵωϲ κε τέλοϲ πολέμοιο κιχείω.
ἦ, καὶ ἀπὸ ϲτομάχουϲ ἀρνῶν τάμε νηλέι χαλκῷ·
καὶ τοὺϲ μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸϲ ἀϲπαίρονταϲ,
θυμοῦ δευομένουϲ· ἀπὸ γὰρ μένοϲ εἵλετο χαλκόϲ.
οἶνον δ' ἐκ κρητῆροϲ ἀφυϲϲόμενοι δεπάεϲϲιν
ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖϲ αἰειγενέτῃϲιν·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ κύδιϲτε μέγιϲτε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
ὧδέ ϲφ' ἐγκέφαλοϲ χαμάδιϲ ῥέοι ὡϲ ὅδε οἶνοϲ,
αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοιϲι δαμεῖεν.
ὣϲ ἔφαν, οὐδ' ἄρα πώ ϲφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
τοῖϲι δὲ Δαρδανίδηϲ Πρίαμοϲ μετὰ μῦθον ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί·
ἤ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν
ἄψ, ἐπεὶ οὔ πω τλήϲομ' ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ὁρᾶϲθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺϲ μέν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλοϲ πεπρωμένον ἐϲτίν.
ἦ ῥα, καὶ ἐϲ δίφρον ἄρναϲ θέτο ἰϲόθεοϲ φώϲ,
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτόϲ, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίϲϲω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήϲετο δίφρον.
τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάιϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ

V. ι. 290 μαχέϲϲομαι HL Schol. Γ 457. μαχέϲομαι G. — 291 εἵωϲ κε: εἷϲοκε H. — 292 ἀπο CDL. τάμεν G. τάμνε Apoll. Lex. 150, 16. — 294 ἀπο C. — 295 ἀφυϲϲόμενοι CH Lips. 1. man. Eton. Mosc. 1. ἀφυϲϲάμενοι (ο supra) A: ceteri ἀφυϲϲάμενοι. — 297 εἴπεϲκεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν H et in marg. γρ. ἀχαιῶν τε τρώων τε. τρῴων GL. — 299 ὑπερόρκια ACDGHL: ὑπὲρ ὅρκια E. πημῄνειαν C. — 301 δαμεῖεν A Townl. Schol. BLV. Et. Mg. 246, 50: μιγεῖεν CDGHLS Schol. Ε 486. δαμεῖεν ἢ μιγεῖεν Eust. 417, 7. utrumque Harl. — 302 ἔφαν: ἔφατ' E. ἐπεκρέαινε DH. — 303 δε D. μετα CDL. ἔειπε CGH. — 304 τρῷεϲ GL. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. — 305 προτιΐλιον A. πρὸ τὶ C. ἤτοι ἐγὼ μὲν εἶμι πρὸϲ ἴλιον Mor. — 306 τλήϲομαι ὀφθαλμοῖϲιν E. — 308 μέν: γάρ E 417, 46. τό γε: τόδε D. — 310 ῥὰ CDGHL. — 311 ἀν ACDGL. ἂρ DGHL. κατα DL. — 312 παρ CD. βήϲετο ADHL Vrat. a. b. A: βήϲατο CG. — 313 ἂρ DGH. ἀρ A.

A. c. 290 μαχήϲομαι Aristarchus. — 292 οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου „ἀπὸ ϲτομάχουϲ“. αἱ δὲ πλείουϲ διὰ τοῦ ε „ἐπὶ ϲτομάχουϲ“, καὶ ἔϲτιν οὐκ ἄχαριϲ ἡ γραφή Didymus. — 295 Aristarchus ἀφυϲϲόμενοι.

χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ᾽ ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὁππότερος τάδε ἔργα μετ᾽ ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ἡμῖν δ᾽ αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
οἳ μὲν ἔπειθ᾽ ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε᾽ ἔκειτο·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος, ἥρμοσε δ᾽ αὐτῷ.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

V. L. 315 πρῶτον: πρῶτα E. — 316 πάλλον libri mei cum Eustathio, Hesych. III, 262, Et. Mg. 670, 34, conf. Ψ 861. — 317 ἀφείη CEGL. ἀφ᾽ εἴη A. ἀφεΐη H. ἀφίει D Townl. ex corr. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 318 θεοῖσι δὲ ADEHL Bekk. An. 703, 11. Schol. Ω 499. Rhet. Gr. III, 226, 5: θεοῖς· ἰδὲ CS. θεοῖς, ἠδὲ G. ἀνάσχον Schol. Ω 499. — 319 τρῴων GL. — 321 ἔθηκε CEH. — 322 δύναι G. — 323 ὅρκια D. — 324 ὡς A. ἂρ ADGL. πάλλε G. πάλεν D. — 326 οἱ μὲν C. κατα A. ἧχι AC Schol. K 167. ἑκάστῳ libri omnes. — 327 ποικίλλα G. ἔκειτο: ἔκειντο CS Cant. — 328 αὐτὰρ ὅχ᾽ G. ἐδύσατο CDGHS. ἐδύσσατο L. — 330 κνημίδας DG. περι A. ἔθηκε ACGH. — 331 ἐπῖ σφυρῖοις D. — 332 αὖ, θώρηκα AG. περι A. — 334 ἀμφι A. ἂρ DEGHL. ἀρ A. ὤμοισι DG. βάλλετο D. — 335 μέγά τε C. — 336 ἐΰτυκτον C.

A. c. 318 θεοῖσι δὲ: θεοῖς, ἰδὲ Nicanor, conf. Schol. AB. Cram. An. Par. III, 8, 30. Bekk. An. 703, 11. Eust. 419, 15. Villoison. Anecd. Gr. II, 118. conf. ad H 177. — 326 ἑκάστῳ: ἑκάστου Aristarchus. — 334, 335 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἠθέτηκε Aristonicus, qui conferendus ad 339 et 361.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.
    οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθηςαν,
ἐς μέςςον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐςτιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰςορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
καί ῥ' ἐγγὺς ςτήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
ςείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοιςιν κοτέοντε.
πρόςθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόςκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀςπίδα πάντος' ἐίςην,
οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀςπίδι ἐν κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
    Ζεῦ ἄνα, δός τίςαςθαι ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερςὶ δάμαςςον,
ὄφρά τις ἐῤῥίγῃςι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράςχῃ.
    ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόςκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀςπίδα πάντος' ἐίςην.
διὰ μὲν ἀςπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειςτο·

V. l. 338 παλάμηφιν CE. ἐν ἄλλῳ εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ A. — 339 ὡς A. αὔτως ACDEGHL Zonar. Lex. 350. — 340 οἵ δ' D. οἵδ' CH. — 341 μέςον DGH. τρῴων G. — 342 ἔχεν: ἔςχεν G. — 343 τρῷας CGL. εὐκνήμϊδας CDGL. καὶ ἠϋκόμιας ἀχαιούς H. — 344 ἐνι A. — 345 ἀλλήλοιςι DE. — 346 πρόςθεν δὲ G. προΐει A. — 347 βάλλεν H. πάντοςε ἴςην ACDE. πάντως ἐΐςην L. — 348 ἔρρηξε DEG. χαλκὸς AD 2. man. Townl. Vrat. a. χαλκὸς (ον) S: χαλκὸν CD 1. man. EGHL. ἀνεκάμφθη D. ἀνεγνάμφη H. ἀνεγνάφθη δὲ ἡ αἰχμή Et. Mg. 236, 11. — 349 ἀςπίδι ἐν ACDGH Eton. ἀςπίδι ἐνὶ E 423, 2 Cant. Townl. Mosc. 1. vulgo ἀςπίδ' ἐνὶ cum L. ὃ δὲ C. — 351 ὅς με G. ἔοργε ACEGH. — 352 ἐμαῖς G. ὑπο A. δάμαςον G. — 353 ὄφρά τις ACDH. — 354 ὅς κεν D. — 355 ῥὰ CDL. προΐει A. — 356 κατ A. πάντοςε ἴςην ADL ex corr. S. — 357 ὄβριμον ADELS Barocc. Cant. Lips. ὄμβριμον CGH. — 358 δια A.

A. σ: 338 παλάμηφιν: προςγράφει τὸ ῑ ἐκ παραδόςεως Cram. Epim. 360, 18. conf. H. U. 185. — 344 διαμητρητῷ Aristarchus: alii διαμετρήτῳ, conf. Et. Mg. 474, 22. — 348 χαλκός Aristarchus, non χαλκόν, conf. Scholl. H 259, P 44. — 349 ἀςπίδι ἐν, conf. H. U. 127. — 352 ἀθετεῖται Aristonicus. δάμαςςον: δαμῆναι Aristarchus, conf. Schol. A ad Γ 368. — 357 ὄμβριμον, cf. H. U. 7.

ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμηϲε χιτῶνα
ἔγχοϲ· ὃ δ᾽ ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ἀργυρόηλον,
πλῆξεν ἀναϲχόμενοϲ κόρυθοϲ φάλον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεϲε χειρόϲ.
Ἀτρείδηϲ δ᾽ ᾤμωξεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, οὔ τιϲ ϲεῖο θεῶν ὀλοώτεροϲ ἄλλοϲ·
ἦ τ᾽ ἐφάμην τίϲαϲθαι Ἀλέξανδρον κακότητοϲ·
νῦν δέ μοι ἐν χείρεϲϲιν ἄγη ξίφοϲ, ἐκ δέ μοι ἔγχοϲ
ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώϲιον, οὐδ᾽ ἔβαλόν μιν.
ἦ, καὶ ἐπαΐξαϲ κόρυθοϲ λάβεν ἱπποδαϲείηϲ,
ἕλκε δ᾽ ἐπιϲτρέψαϲ μετ᾽ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ·
ἄγχε δέ μιν πολύκεϲτοϲ ἱμὰϲ ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
ὅϲ οἱ ὑπ᾽ ἀνθερεῶνοϲ ὀχεὺϲ τέτατο τρυφαλείηϲ.
καί νύ κεν εἴρυϲϲέν τε καὶ ἄϲπετον ἤρατο κῦδοϲ,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόηϲε Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸϲ ἶφι κταμένοιο·
κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ᾽ ἕϲπετο χειρὶ παχείῃ.
τὴν μὲν ἔπειθ᾽ ἥρωϲ μετ᾽ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιοὺϲ
ῥῖψ᾽ ἐπιδινήϲαϲ, κόμιϲαν δ᾽ ἐρίηρεϲ ἑταῖροι.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουϲε κατακτάμεναι μενεαίνων
ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ᾽ ἐξήρπαξ᾽ Ἀφροδίτη

V. l. 359 παραὶ ACEGHLS: παρὰ D Townl. Vrat. a. Hesych. III, 273. — 360 ὃ δ᾽ A. ὅδ᾽ CDGHL. — 361 ἐρυϲάμενοϲ CDGH. — 362 ἄρ DGHL. ἀρ A. αὐτοῦ L. — 363 διατρυφὲν ADE Et. Mg. 768, 33. διατριφὲν L. διαδρυφθὲν CGH Mor. Lips. Townl. Vrat. a. — 365 ὀλοότεροϲ D. — 366 ἥ τ᾽ D. τίϲαϲθαι ACDE 424, 32 et 35 GHLS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. c. Mosc. 1. — 367 ἐκ δέ μοι — ἐτώϲιον (368) omitt. L. ἐν χείρεϲϲιν ἄγη ACDEGHLS Mor. Barocc. Cant. Townl. Eton. Vrat. a. Schol. Δ 214: olim ἐν χείρεϲϲ᾽ ἐάγη, quod dubito an in ullo codice reperiatur, conf. Π 801. — 368 παλάμηφιν E. — 370 εἷλκε E. εὐκνήμιδαϲ CDEGH. — 371 ἱμὰϲ D. ὑπο A. — 378 εἴρυϲέν DGE. ἥρατο AC. — 374 ἆρ EGH. ἀρ A. — 375 ἴφι D. — 377 εὐκνήμιδαϲ CDGH. — 378 ῥῖψ᾽ A: ῥίψ᾽ CDGHL. — 379 δ ACDGHL.

A. c. 359 παραὶ: παρὰ, conf. H. U. 50. — 362 αὐτῷ: ἀρίϲταρχοϲ ἀμφὶ δ᾽ ἀρ αὐτῇ. τῇ περικεφαλαίᾳ Didymus. αὐτῇ αἱ χαριέϲτεραι καὶ πλείονεϲ Schol. V. — 364 Aristarchus εὐρύν: αἰπύν Zenodotus. — 366 ἦ Herodianus. τίϲαϲθαι, cf. ad 112. — 368 ἔβαλόν μιν: Ammonius οὐδ᾽ ἐδάμαϲ(ϲ)α, i. e. Aristarchi lectio erat οὐδ᾽ ἐδάμαϲϲα, vel potius οὐδὲ δάμαϲϲα, conf. H. T. 103 sq. — 373 Aristarchus εἴρυϲϲεν: Aristophanes ἐξέρυϲέν τε καὶ vel ἐξείρυϲϲε καὶ (Schol. A ἐν τῆι ἀριϲτοφάνουϲ καὶ νύκεν ἐξείρυϲεν).

ῥεῖα μάλ' ὥϲ τε θεόϲ, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
κὰδ δ' εἷϲ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι.
αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουϲ' ἴε· τὴν δὲ κίχανε
πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλιϲ ἦϲαν.
χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦϲα,
γρηὶ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέι προϲέειπεν,
εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώϲῃ
ἤϲκειν εἴρια καλά, μάλιϲτα δέ μιν φιλέεϲκε·
τῇ μιν ἐειϲαμένη προϲεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρόϲ ϲε καλεῖ οἶκον δὲ νέεϲθαι.
κεῖνοϲ ὅ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖϲι λέχεϲϲι,
κάλλεϊ τε ϲτίλβων καὶ εἵμαϲιν· οὐδέ κε φαίηϲ
ἀνδρὶ μαχηϲάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
ἔρχεϲθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
ὣϲ φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε·
καί ῥ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲε θεᾶϲ περικαλλέα δειρὴν
ϲτήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
θάμβηϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
ἄξειϲ ἢ Φρυγίηϲ, ἢ Μῃονίηϲ ἐρατεινῆϲ,

V. L. 381 ὥϲ τε DGL: ceteri ὥϲτε. θεόϲ γ' Vrat. a. ἆρ DGHL. ἀρ A. — 382 καδδ' ACDGHL. κὰδ δ' Apoll. de Synt. 326, 24. εἷϲ' ἐν: εἷϲεν S. εἷϲε Mosc. 1. εἷϲεν ἐν Townl. ἷϲ' ἐν Apoll. de Synt. 326, 24. — 383 αὖθ': αὖ L. * δὲ κίχανε: vulgo δ' ἐκίχανεν. ACEGH δ' ἐκίχανε. — 384 περὶ γὰρ Schol. Γ 383. τρῳαὶ L: ceteri τρωαί. — 385 ἑανοῦ H. — 387 *ναιετοώϲῃ, libri ναιεταώϲῃ. L ναιεταούϲῃ cum Athenaeo V, 191. — 388 ἤϲκειν ACD 2. man. ES: ἤϲκει D 1. man. GHL Lips. 2. man. Mor. εἴρια πολλὰ S Vrat. b. φιλέεϲκε ACDGH. — 390 ἴθι DG. οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL. — 391 δεινωτοῖϲι AG. λέχεϲϲι ACEG. λεχέεϲϲι H. — 392 κάλλεϊ libri, non κάλλει. — 393 μαχηϲάμενον A: μαχεϲϲάμενον CDGHLS et libri apud Heyne. μαχεϲάμενον E 428, 14; 493, 18. τόν γ': τόνδ' EH Vrat. a. χορὸν δε A. — 395 ὡϲ A. φᾶτο D. ἐνι A. ὄρινε ACDGH. — 396 περικαλέα G. — 398 θάμβηϲε G. θάμβηϲ' αὐτὰρ ἔπειτα Vrat. a. ἆρ DGHL. ἀρ A. ἔπειτα δ' ἔποϲ ἔφατ' G. ὀνόμαζε ACDGHL. — 400 ἦ πῆ DE. πήι A: ceteri πή. προτέρων et γρ. προτέρῳ E. 429, 12. εὖ ναιομενάων ACDGHLS. — 401 ἄξηϲ G. μηϊονῖηϲ H.

A. c. 384 Τρῳαί, conf. H. U. 214. — 387 ναιετοώϲῃ cf. H. T. 310. — 388 ἤϲκειν: μετὰ τοῦ ν γράφουϲιν οἱ παλαιοί Eust. 428, 1. conf. Schol. ε 112, ρ 359. Schol. Aristoph. Plut. 696. H. T. 194. — 393 μαχηϲάμενον Aristarchus, conf. H. T. 308. — 396—418 ἀθετοῦνται Aristonicus ad vs. 395. conf. Schol. Δ 208.

εἴ τίϲ τοι καὶ κεῖθι φίλοϲ μερόπων ἀνθρώπων;
οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαοϲ
νικήϲαϲ ἐθέλει ϲτυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ᾽ ἄγεϲθαι,
τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουϲα παρέϲτηϲ;
ἧϲο παρ᾽ αὐτὸν ἰοῦϲα, θεῶν δ᾽ ἀπόεικε κελεύθου,
μηδ᾽ ἔτι ϲοῖϲι πόδεϲϲιν ὑποϲτρέψειαϲ Ὄλυμπον,
ἀλλ᾽ αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀίζυε καί ἑ φύλαϲϲε,
εἰϲ ὅ κέ ϲ᾽ ἢ ἄλοχον ποιήϲεται, ἢ ὅ γε δούλην.
κεῖϲε δ᾽ ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεϲϲητὸν δέ κεν εἴη,
κείνου πορϲανέουϲα λέχοϲ· Τρῳαὶ δέ μ᾽ ὀπίϲϲω
πᾶϲαι μωμήϲονται· ἔχω δ᾽ ἄχε᾽ ἄκριτα θυμῷ.
τὴν δὲ χολωϲαμένη προϲεφώνεε δῖ᾽ Ἀφροδίτη·
μή μ᾽ ἔρεθε ϲχετλίη, μὴ χωϲαμένη ϲε μεθείω,
τὼϲ δέ ϲ᾽ ἀπεχθήρω, ὡϲ νῦν ἔκπαγλα φίληϲα,
μέϲϲῳ δ᾽ ἀμφοτέρων μητίϲομαι ἔχθεα λυγρά,
Τρώων καὶ Δαναῶν, ϲὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
ὣϲ ἔφατ᾽, ἔδειϲεν δ᾽ Ἑλένη, Διὸϲ ἐκγεγαυῖα,
βῆ δὲ καταϲχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,

V. l. 402 εἴ τιϲ τοι D. εἴ τίϲ που Eust. 429, 12. καὶ κεῖθι ACH: κἀκεῖθι EGLS. κακεῖθι D. — 403 δὴ omitt. L. — 404 ἐθέλοι G. οἶκαδ᾽ D. — 405 δὴ omitt. C. δεῦρο omitt. H. — 406 ἀπόεικε κελεύθου: ἀπόειπε κελεύθουϲ ACDE bis GHLS et libri apud Heyne. — 407 μὴ δ᾽ CL. μὴ δέτι DGH. μηδέ τι E. ϲοῖϲι: τοῖϲϊ G. — 408 περὶ κεῖνον: παρ᾽ ἐκεῖνον L. φύλαϲϲον H. — 409 εἴϲοκε, μὲν ἄλοχον G. εἰϲόκεν ἢ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. ποιήϲει L. — 410 νεμεϲητὸν C 1. man. G 1. man. — 411 πορϲανέουϲα ADS Cant. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 683, 47: πορϲυνέουϲα CE 430, 1; 18 GHL. τρῳαὶ L: ceteri τρωαί. ὀπίϲω E. — 412 ἄχε᾽ ἀκριτόμυθα D. — 413 τήνδε G. προϲεφώνει H. — 414 χοϲαμένη D. μεθείωι A. — 415 τῶϲ D. ἀπεχθήρω CL. ἀπεχθείρω D. ἔκπαγλα φίληϲα Barocc. Lips. Townl. Eton.: ceteri ἔκπαγλ᾽ ἐφίληϲα. — 416 μέϲϲῳ: μέξον D. μέϲον H. ἔχθεα: ἄχθεα CD. — 417 τρῴων GL. — 418 ἔδδειϲε D.

A. c. 402 Aristarchus καὶ κεῖθι, non κἀκεῖθι. — 406 ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus, conf. Philem. gramm. 269, 57. ἄποειπε οὔτε ἐν ταῖϲ Ἀριϲταρχείοιϲ οὔτε ἐν ἑτέρῳ τῶν γοῦν μετρίων ἐμφερόμενον πέφυκεν. καὶ οὐ μόνον ἐν ταῖϲ ἐκδόϲεϲιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖϲ ϲυγγράμμαϲιν ἅπαξ ἅπαντεϲ οὕτωϲ ἐκτιθένται Didymus. nihilominus Aristonicus ad Γ 395 laudat ἀπόειπε κελεύθουϲ. — 409 ἀθετεῖται Schol. δ 12 (cf. ad 396). εἰϲ ὅ κε Herodianus, conf. Et. Mg 305, 45. εἰϲ ὅ κε scribendum esse documento est β 99 εἰϲ ὅ τέ κέν μιν et ἐϲ ὅ apud Herodotum V, 85; 86; 92; 97; VI, 15; 40; 75; 83; 99; 113; 140; VII, 113; 225; VIII, 58. — 411 κείνου: κείνῳ Grashof. „das Hausgeräthe bei Homer" p. 19, n. 16. πορϲανέουϲα Aristarchus, conf. H. T. 344. — 415 ἔκπαγλα φίληϲα Aristarchus. — 416 ἔχθεα et ἄχθεα Aristarchus διχῶϲ. τινὲϲ δὲ ἄλγεα Schol. A. — 417 ὄληαι: ὀλῆαι Tyrannio, conf. H. T. 228.

σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
αἳ δ᾽ ὅτ᾽ Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ᾽ ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἡ δ᾽ εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
τῇ δ᾽ ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἀντί᾽ Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα καθῖζ᾽ Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ᾽ ἠνίπαπε μύθῳ·
ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
ἦ μὲν δὴ πρίν γ᾽ εὔχε᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου
σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηίφιλον Μενέλαον
ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλά σ᾽ ἐγώ γε
παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μή πως τάχ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ δουρὶ δαμήῃς.
τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
κεῖνον δ᾽ αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.

V. L. 420 τρῳὰς AL: ceteri τρωὰς. — 421 αἳδ᾽ CDHL. — 423 ἣδ᾽ GHL. ὑψόρροφον D. ἴηε vel ἵκε D pro κίε. κῖε H. — 424 φιλομειδὴς CGHL 1. man. Mor. Cant. Vrat. Townl. Et. Mg. 279, 36. — 426 κάθιζ᾽ ACDGHL. διὸς αἰγιόχοιο ἐκγεγαυῖα G. — 427 ἠνείπαπε D. — 428 εἴθ᾽ ὤφελες G. — 429 πρότερον E. — 430 πρὶν εὔχε᾽ C. πρὶν εὔχεο D. πρίν γ᾽ εὔχου G. πρίν γ᾽ εὔχεο E. — 431 τῇ τε βίῃ G. — 432 προκάλεσαι DH. — 433 ἐξ αὖτις L. ἐξαῦθις C. — 434 παύεσθαι CE 431, 41 HL Barocc. Mosc. 1. Eton.: παύσασθαι ADE 431, 36 GS Schol. Γ 432. παύσεσθαι Cant. Lips. μὴ δὲ CDGHL. — 436 δαμήῃς: δαμείης CDEGHLS. δαμασθῇς A. — 437 τήνδε G. προσέειπε ACGH. — 438 γῦναι D. ὀνείδεσσι μῦθον D. ἔνιπτε ACE Cram. Ep. 172, 20. Et. Mg. 342, 51. Zonar. Lex. 749: ἔνιπε H Lips. ἔνισπε DGL Mor. Vrat. a. Mosc. 1. — 439 ἐνίκησε DEGH. — 440 αὖθις C Schol. Z 339. παρὰ GH: πάρα ACDEL Et. Mg. 342, 10. Et. Gud. 139, 37. θεοὶ εἰσὶ AGL.

A. c. 423—427 Ζηνόδοτος μετετίθει „αὐτὴ δ᾽ ἀντίον ἷζεν Ἀλεξάνδροιο ἄνακτος ὄσσε πάλιν κλίνασα κ. τ. ἑ.“ Aristonicus. — 424—426 ἀθετοῦνται, conf. Bekk. Anecd. 737, 9. Villoison. Anecd. Gr. II, 173. — 426 κάθιζ᾽ Herodianus, conf. H. T. 403. — 432—436 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 434 παύεσθαι Aristarchus: παύσασθαι Aristonicus ad 432. — 436 δαμήῃς (non δαμείης ut Schol. A) Aristarchus, conf. H. T. 405 sq.

ἀλλ᾽ ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γάρ πώ ποτέ μ᾽ ὧδέ γ᾽ ἔρωϲ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οὐδ᾽ ὅτε ϲε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆϲ
ἔπλεον ἁρπάξαϲ ἐν ποντοπόροιϲι νέεϲϲι,
νήϲῳ δ᾽ ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ὥϲ ϲεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺϲ ἵμεροϲ αἱρεῖ.
ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχοϲ δὲ κιών· ἅμα δ᾽ εἵπετ᾽ ἄκοιτιϲ.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐν τρητοῖϲι κατεύναϲθεν λεχέεϲϲιν,
Ἀτρείδηϲ δ᾽ ἀν᾽ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώϲ,
εἴ που ἐϲαθρήϲειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
ἀλλ᾽ οὔ τιϲ δύνατο Τρώων κλειτῶν τ᾽ ἐπικούρων
δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ᾽ ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ᾽ ἐκεύθανον, εἴ τιϲ ἴδοιτο·
ἶϲον γάρ ϲφιν πᾶϲιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ᾽ ἐπίκουροι·
νίκη μὲν δὴ φαίνετ᾽ ἀρηιφίλου Μενελάου·
ὑμεῖϲ δ᾽ Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ᾽ ἅμ᾽ αὐτῇ

V. L. 441 ἀλλά γε S. φιλότητα GL. εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντεϲ DE bis H Townl. Vrat. a. Mosc. 1. Et. Mg. 794, 42. — 442 ὧδέγ᾽ A: ὧδ᾽ DH. ἔρωϲ φρέναϲ libri omnes: φρέναϲ ἔρωϲ Eust. 431, 46, qui 433, 8 haeret, ἔρωϲne an ἔροϲ scribendum sit. εἰ δὲ γράφεται κατά τιναϲ „ὧδε φρέναϲ ἔρωϲ ἀμφεκάλυψεν", ἡ τοιαύτη γραφὴ ϲμικρύνει τὸ ἔροϲ, οὗ αἰτιατικὴ τὸν ἔρον Eust. 433, 10. — 443 ϲὲ E. πρῶτον: πρότερον C. — 444 ἁρπάϲαϲ G. νέεϲϲι ACDEGH. — 445 κραναῆι AE 433, 19. — 446 ὥϲ ϲεο ACH: ὡϲ ϲέο DEGL. ἔρραμαι D. ἴμεροϲ A. — 447 ῥὰ CDGHL. ἄρχε ACDEGHLS et libri apud Heynium: ἦρχε Barnes. ex coniectura, quam omnes fere editores recentes receperunt. λέχοϲ δὲ AE. — 448 ἂρ AEGL. κατεύναϲθε D. — 449 ἐφοῖτα D. — 450 ἐϲ ἀθρήϲειεν ADL. εἰϲαθρήϲειεν G. θεοειδῆ L. Mosc. 1. — 451 τρῴων GL. κλυτῶν G. — 453 γ᾽ omitt. G. — 454 ϲφι G. ϲφιϲι Schol. I 378. — 456 τρῷεϲ L. τρῷεϲ καὶ εὐκνήμιδεϲ ἀχαιοί G. — 458 ἡμεῖϲ D.

A. c. 442 ἔρωϲ Homero abiudicant Heyne., Bothe. cum Eustathio ὧδε φρέναϲ ἔροϲ scribendum esse censentes. sed haec scriptura metri vitio laborat, nam φρ apud Homerum ante se syllabam correptam non patitur (cf. H. U. 39.) nec productio ultimae in φρέναϲ excusationem habet. ἔρωϲ autem etiam Ξ 294 in omnibus fere libris legitur et ϲ 212 in nonnullis, ἔροϲ non nisi Ξ 315, ubi perperam multi ἔρωϲ, ἔρωτα in Hymno ad Merc. 449. γ᾽ quod Bentley. ante ἔρωϲ inseruit, legitur in A, quemadmodum Γ 223, 453, Ζ 99, Η 97, Ξ 107, Ρ 336, β 122, ο 100, 280, π 263, ρ 454, τ 215, 331. — 445 Κρανάῃ, παροξυτόνωϲ, ἵνα κύριον ὄνομα γένηται Schol. D, vide H. T. 400 sq. — 446 ὥϲ ϲεο Herodianus.

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικεν,
ἥ τε καὶ ἐϲϲομένοιϲι μετ' ἀνθρώποιϲι πέληται.
ὣϲ ἔφατ' Ἀτρείδηϲ, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟϹ Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυϲέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ ϲφιϲι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυϲέοιϲ δεπάεϲϲι
δειδέχατ' ἀλλήλουϲ Τρώων πόλιν εἰϲορόωντεϲ.
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδηϲ ἐρεθιζέμεν Ἥρην
κερτομίοιϲ ἐπέεϲϲι, παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνεϲ εἰϲὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶϲ Ἀθήνη.
ἀλλ' ἤ τοι ταὶ νόϲφι καθήμεναι εἰϲορόωϲαι
τέρπεϲθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆραϲ ἀμύνει,
καὶ νῦν ἐξεϲάωϲεν ὀιόμενον θανέεϲθαι.
ἀλλ' ἤ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
ἡμεῖϲ δὲ φραζώμεθ', ὅπωϲ ἔϲται τάδε ἔργα,
ἤ ῥ' αὖτιϲ πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν

V. L. 459 ἥν τιν' ἔοικεν: ἣν ἐπέοικεν L. ἥν τ' ἐπέοικε Mosc. 1. — 461 ὥϲ A. ἐπι L. ἀχαιῶν D.

A. c. 459 Aristarchus ἀποτινέμεν: ἀποτίνετον Zenodotus. vera scriptura videtur ἀποτίνετε, cf. de hiatu pg. 16.

V. L. 1 παρ AD. — 2 μετα A. ϲφι (ϲι superscr.) L. Ἥβη: Ἥρη Apoll. Lex. 111, 30. — 3 ἐῳνοχόει libri omnes cum Eustathio, Schol. Θ 1. Schol. Eurip. Phoen. 28. Athen. XII, 513. Et. Mg. 600, 12. Rhet. Gr. III, 217, 18. Cram. An. Ox. IV, 179, 29. δεπάεϲϲι ACDGHMN Eust. 682, 58. Athenaeus I, 13; XII, 513. — 4 δειδῖχατ' H. δειδέκατ' Vrat. a. τρώων GL. — 6 παρακλήδην Lips. — 7 ἀρήγονεϲ H. — 8 ἀλαλκομενὴϲ L. — 10 φιλομμειδὴϲ ADL Schol. Ε 131: φιλομειδὴϲ CEGHMNO Lips. Et. Mg. 578, 32. διπλάζει τὸ μ̄ διὰ μέτρον κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 439, 37. — 11 πὰρ μέμβλωκε G. — 12 οἰώμενον N. — 15 ἤ ῥ' D. ἤ ῥὰ H. ἢ αὖτιϲ EL. αὖθιϲ C. — 16 ὤρϲομεν L. ἤ A: ceteri ἤ. βάλλωμεν H.

A. c. 3 ἐῳνοχόει Herodianus, conf. Eust. 438, 11; 1635, 27: ἐνῳνοχόει Zenodotus. praestat οἰνοχόει ut A 598, conf. H. T. 324.

ὄρϲομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροιϲι βάλωμεν.
εἰ δ' αὖ πωϲ τόδε πᾶϲι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἤ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ,
αὖτιϲ δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαοϲ ἄγοιτο.
ὣϲ ἔφαθ', αἳ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
πληϲίαι αἵ γ' ἥϲθην, κακὰ δὲ Τρώεϲϲι μεδέϲθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
ϲκυζομένη Διὶ πατρί, χόλοϲ δέ μιν ἄγριοϲ ᾕρει·
Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε ϲτῆθοϲ χόλον, ἀλλὰ προϲηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
πῶϲ ἐθέλειϲ ἅλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεϲτον,
ἱδρῶ θ', ὃν ἵδρωϲα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούϲῃ Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παιϲίν.
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντεϲ ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
δαιμονίη, τί νύ ϲε Πρίαμοϲ Πριάμοιό τε παῖδεϲ
τόϲϲα κακὰ ῥέζουϲιν, ὅ τ' ἀϲπερχὲϲ μενεαίνειϲ
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ ϲύ γ' εἰϲελθοῦϲα πύλαϲ καὶ τείχεα μακρὰ
ὠμὸν βεβρώθοιϲ Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδαϲ
ἄλλουϲ τε Τρῶαϲ, τότε κεν χόλον ἐξακέϲαιο.
ἔρξον ὅπωϲ ἐθέλειϲ· μὴ τοῦτό γε νεῖκοϲ ὀπίϲϲω

V. l. 17 αὖ πωϲ: αὔτωϲ CD. αὔτωϲ A. αὖτωϲ GHLMNOS. — 19 αὖθιϲ C. — 20 ὡϲ A. αἳ δ' DMNO. αἵδ' CHL. αἱ δὲ G. ὑπέμυξαν Cram. An. Par. III, 378, 31. — 21 πληϲίαι (ον) Eton. αἵ γ': αἵδ' O. τρῴεϲϲι GL. — 22 ἡ μὲν ἀθηναίη G. εἶπε ACN. — 23 ᾕρει G. ἥιρει A. — 24 Ἥρη Eust. 125, 8; 1345, 1. Apoll. Lex. 166, 10. MN. οὐκ ἔχαδε ACE 125, 7; 440, 45; 965, 52 GHLMNOS Apoll. Lex. 166, 10: οὐ κέχαδε H Eust. 723, 47. ἐν τῷ „Ἥρη δ' οὐ κέχαδε ϲτῆθοϲ χόλον“ ἔχαδε δεῖ γράφειν ὡϲ δεύτερον ἀόριϲτον Eust. 1345, 2. χρῆϲιϲ δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ „Ἥρῃ δ' οὐ κέχαδε χόλον θυμόϲ“. εἰ γὰρ καί τινεϲ βούλονται γράφειν ἔχαδε λόγῳ δευτέρου ἀορίϲτου, ἀλλ' ἡ πλείων χρῆϲιϲ τῶν ἀντιγράφων κέχαδεν αὐτὸ οἶδεν Eust. 1487, 5. — 25 ἔειπαϲ N Mor. Vrat. a. — 27 ἔκαμον δέ μοι ἵπποι Eust. 441, 22, conf. ἔκαμον δέ μοι ὄϲϲε μ 232. ἵπποι: ἵππω S Cant. Schol. Ω 765. — 29 ἔρδ': ἕρδ' LMNO. ἔρδε H. ἔρδε ἄρ οὔτοι G. ἔρδε ἀτὰρ οὐ πάντεϲ E 441, 33. αὐτὰρ οὔτοι Appoll. Lex. 75, 25. οὔ τοι: οὔτι MN. ἐπαινέϲομεν Mosc. 1. — 30 τήνδε H. — 33 εὐκτήμενον D. — 34 ϲύγ' ἐλθοῦϲα H. — 35 βεβρώθειϲ Mor. — 36 ἄλλουϲ τὲ CHM. τρῷαϲ G. — 37 ἕρξον HLMO. ἐρξον A.

A. c. 17 αὖ πωϲ Aristarchus: Aristophanes αὖ τὼϲ vel αὔτωϲ. Aristophanes γένοιτο: πέλοιτο Aristarchus. Axt. Coniect. Hom. (1861) pg. 5 coniecit εἰ δή πωϲ vel εἰ δ' οὖν πωϲ.

ϲοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔριϲμα μετ' ἀμφοτέροιϲι γένηται.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼϲ πόλιν ἐξαλαπάξαι
τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρεϲ ἐγγεγάαϲι,
μή τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐᾶϲαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ ϲοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀϲτερόεντι
ναιετάουϲι πόληεϲ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
τάων μοι περὶ κῆρι τιέϲκετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐΐϲηϲ,
λοιβῆϲ τε κνίϲηϲ τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέραϲ ἡμεῖϲ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
ἤ τοι ἐμοὶ τρεῖϲ μὲν πολὺ φίλταταί εἰϲι πόληεϲ,
Ἄργόϲ τε Cπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
τὰϲ διαπέρϲαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὔ τοι ἐγὼ πρόϲθ' ἵϲταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρϲαι,
οὐκ ἀνύω φθονέουϲ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόϲ ἐϲϲι.
ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεϲτον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεόϲ εἰμι, γένοϲ δέ μοι ἔνθεν ὅθεν ϲοί,
καί με πρεϲβυτάτην τέκετο Κρόνοϲ ἀγκυλομήτηϲ,

V. L. 38 ἔρειϲμα D 1. man. μεταμφοτέροιϲι A. — 39 ἐνι A. ϲῇϲϊ M. — 41 ἐγγεγάαϲι A Vrat. b. Townl. Mosc. 1. 3 ex corr. ἐγγεγάαϲιν L: ἐκγεγάαϲι CEGHMNO. ἐκγεγάαϲιν D. — 42 μή τι: μή μοι N. ἔαϲον G. — 43 ἐγὼ ϲοὶ ACH: ἐγώ ϲοι DGLMNO. ἐγώ τοι E bis S. ἐγὼ τοι Cant. ἀέκοντί τε (γε superscr.) O. — 44 ἠελίωι τὲ A. — 45 ναιετάωϲι D. πόλιεϲ CGN. — 46 ἐκ τῶν μοι G. περὶ ACELMN: πέρι DGHO. — 47 ἐϋμελίω EGMO. εὐμελίω D. ἐϋμμελίωι A. ἐϋμμελίου L. — 48 γάρ μοι ποτὲ CDGHL. βωμὸϲ: θυμὸϲ E. ἐΐϲϲηϲ NO. — 49 κνίϲηϲ AG: κνίϲϲηϲ CDEHLMNO. — 51 πολυφίλταταί AG (αι). εἰϲὶ DGLN. γρ. πολυφίλταται O. φίλτατοι N Vrat. a. — 53 διάπερϲον G. ὅταν EGLN. ὅτάν CDH. ἀπέχθονται D. πέρι O. — 54 οὔτι EGMS: οὔτοι ACDHL Townl. Eton. Mosc. 1. 3. προΐϲταμαι G. — 55 ἐπεὶ ἦ Et. Mg. 115, 14. Cram. An. Par. III, 302, 9. ἐπειῆ A. ἐπεὶ ἦ C et ἠ duobus accentibus. ἐπεὶ ἠ D: ceteri ἐπειή. πολυφέρτατόϲ D. φέρτεροϲ ἐϲϲὶ GMNO. φέρτατοϲ ἐϲϲὶ L. φέρτατόϲ ἐϲϲι A in marg. — 57 ἀλλὰ γὰρ χρὴ M. — 58 δέ μοι ACDEGHLOS: vulgo δ' ἐμοί. — 59 καί μοι H.

A. c. 43 ἐγὼ ϲοὶ Herodianus. δῶκα ἑκών: δῶκ' ἀέκων Trypho. — 46 περὶ Herodianus: alii πέρι, conf. H. T. 337. — 55, 56 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα cὴ παράκοιτις
κέκλημαι, cὺ δὲ πᾶcι μετ᾽ ἀθανάτοιcιν ἀνάccειc.
ἀλλ᾽ ἤ τοι μὲν ταῦθ᾽ ὑποείξομεν ἀλλήλοιcι,
coὶ μὲν ἐγώ, cὺ δ᾽ ἐμοί· ἐπὶ δ᾽ ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι. cὺ δὲ θᾶccον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐc Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν,
πειρᾶν δ᾽ ὥc κε Τρῶεc ὑπερκύδανταc Ἀχαιοὺc
ἄρξωcι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήcαcθαι.
ὣc ἔφατ᾽, οὐδ᾽ ἀπίθηcε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ᾽ Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
αἶψα μάλ᾽ ἐc cτρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶαc καὶ Ἀχαιούc,
πειρᾶν δ᾽ ὥc κε Τρῶεc ὑπερκύδανταc Ἀχαιοὺc
ἄρξωcι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήcαcθαι.
ὣc εἰπὼν ὤτρυνε πάροc μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαcα.
οἷον δ᾽ ἀcτέρα ἧκε Κρόνου πάιc ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃcι τέραc ἠὲ cτρατῷ εὐρέι λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ cπινθῆρεc ἵενται·
τῷ εἰκυῖ᾽ ἤιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰc Ἀθήνη,
κὰδ δ᾽ ἔθορ᾽ ἐc μέccον· θάμβοc δ᾽ ἔχεν εἰcορόωνταc
Τρῶάc θ᾽ ἱπποδάμουc καὶ ἐυκνήμιδαc Ἀχαιούc.
ὧδε δέ τιc εἴπεcκεν ἰδὼν ἐc πληcίον ἄλλον·
ἦ ῥ᾽ αὖτιc πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ

V. L. 62 ἐπιείξομεν Apoll. de Synt. 123, 13. ἀλλήλοιcι ACDEGMNO. — 63 ἐπι CD. — 64 θάccον D. ἐπίτειλαι Apoll. de Synt. 78, 14. — 65 εἰc O. τρῴων GL. — 66 πειρᾶν δ᾽ ACDEHMNOS Mor. Vrat. b. Eton. Townl. Mosc. 1. Schol. Aristoph. Plut. 322. Cram. Epim. 269, 29. Schol. Γ 276. πειρᾷν δ᾽ G Apoll. de Synt. 78, 19. Et. Gud. 390, 28. δ᾽ omitt. L. κε Et. Gud. 390, 28: κεν ACDEGHLMNO Apoll. de Synt. 78, 19. Cram. Epim. 269, 29. ὡc κέντροιcιν Schol. Γ 276. τρῷεc GL. — 67 ἄρξανταc προτέρουc Schol. Γ 276. ὑπερόρκια ACDGHL Mor.: ὑπὲρ ὅρκια E. — 68 ὡc A. ἀπείθηcε D. — 69 αὐτίκα δ᾽ MN. προcηῦδα D. — 70 μετα A. τρῷαc G. — 71 πειρᾷν G. κεν ACDGHLMNOS Anonym. περὶ βαρβαριcμοῦ ed. Valckenaer. p. 200. τρῷεc G. — 72 πρότερον O. ὑπερόρκια ACDGHL. — 73 ὡc A. — 75 ἀcτέρα ἧκε omnes. πάϊc: παῖc libri cum Schol. Ρ 547. — 76 ναύταιcι G. ἢ cτρατῷ G. — 77 ἄπο G. ἀπο CDHM. ἵενται DLM. Vrat. a. — 78 εἰκυῖα G. εἰκυίῃ D. τῷ ἰκέλη L. — 79 καδδ᾽ CGHLMNO. καδδέθορ᾽ D. μέcον GM. δ᾽ ἔcχεν G. — 80 τρῷαc θ᾽ GL. εὐκνήμιδαc CDGHLMO. — 82 ἤ ῥ᾽ GO. αὖθιc C.

A. c. 63 δ᾽ ἐμοὶ Apoll. de Pron. 50 A; 103 C; de Synt. 98, 4; 112, 10. — 64 Aristarchus ἐπιτεῖλαι, conf. Et. Mg. 365, 40. — 77 ἄπο et ἀπὸ Schol. BL.

ἔϲϲεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροιϲι τίθηϲι
Ζεύϲ, ὅϲ τ' ἀνθρώπων ταμίηϲ πολέμοιο τέτυκται.
ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύϲεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονοϲ υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἑϲταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ ϲτίχεϲ ἀϲπιϲτάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ' Αἰϲήποιο ῥοάων.
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονοϲ υἱὲ δαΐφρον;
τλαίηϲ κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶϲι δέ κε Τρώεϲϲι χάριν καὶ κῦδοϲ ἄροιο,
ἐκ πάντων δὲ μάλιϲτα Ἀλεξάνδρῳ βαϲιλῆι.
τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν,
ϲῷ βέλεϊ δμηθέντα πυρῆϲ ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆϲ.
ἀλλ' ἄγ' ὀίϲτευϲον Μενελάου κυδαλίμοιο,
εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοϲτήϲαϲ ἱερῆϲ εἰϲ ἄϲτυ Ζελείηϲ.

V. l. 83 τίθηϲι ACEGHMN: τίθηϲιν DLO Apoll. Lex. 163, 7. τιθεῖμεν Et. Mg. 794, 43, quod fortasse pertinet ad ω 476. — 84 ἀνθρώποιϲ M. ταμίαϲ G. — 85 ὥϲ A. ἀρά D. τίϲ GMO. τρώων G. — 86 ἥδ' CGHLMNO. ἱκέλη CGHLM. εἰκέλη D. τρώων CGL. κατεδύϲεθ' N Townl. Vrat. b. κατεδύϲϲεθ' Lips. Mosc. 3. καταδύϲεθ' A: κατεδύϲαθ' CDGHMOS Mor. Et. Gud. 164, 24. κατεδύϲϲαθ' L Vrat. a. — 87 ἀντινορίδῃ G. κραταιῷ [οι] O. — 88 ἐφεύρῃ O. — 89 εὗρε δὲ DGL. — 90 ἀμφι A. — 91 ἕποντο [αι] O. ἀπαιϲήποιο D. αἰϲύποιο G. — 92 ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα (προϲηΰδα D): προϲέφη γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη NS Cant. Lips. Mor. γρ. προϲέφη γλαυκῶπιϲ ἀθήνη O in marg. — 93 ἦ ῥὰ νύ H. ἦ ῥὰ νύ μοι τί NO. νύ μοι τί CDGH. ἦ ῥά νύ μοι τι M. νύ μοι τι L. πείθοιο C. — 94 τλαίηϲ G. ἐπιπροέμεν A. — 95 κε ADEGH Schol. I 303: κεν LMNOS Vrat. b. c. κε omitt. C. τρώεϲϲι L. — 96 μάλιϲτ' C Lips. Townl. — 97 παρ' ACDNO: πάρ' EGHLM. — 98 ἴδοι O. ἀτρέωϲ DGNO. — 99 πυρῆϲ τ' G Mor. Vrat. a. πυρῆϲ δ' L. ἐπιβάντ' A. — 100 ἀλλά γ' M Vrat. c. ἀλλά γε E. — 101 λυκηγενεῖ A. — 102 πρωτογόνων A. πρωτοτόκων Et. Gud. 78, 58. — 103 οἴκα δὲ A. ἱερῆϲ ἄϲτυ γε ζελείηϲ L.

A. c. 88 εἴ που ἐφεύροι: εὗρε δὲ τόνδε Zenodotus, τὸν δὲ δεύτερον (89) οὐδὲ γράφει Aristonicus. — 94 Menecrates Milesius ἐπιπροέμεν: ἔπι προέμεν Aristarchus. — 97 παρ' Herodianus: alii πάρ'.

ὣϲ φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ' ἐϲύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλου αἰγὸϲ
ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸϲ ὑπὸ ϲτέρνοιο τυχήϲαϲ
πέτρηϲ ἐκβαίνοντα, δεδεγμένοϲ ἐν προδοκῇϲι,
βεβλήκει πρὸϲ ϲτῆθοϲ· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἔμπεϲε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆϲ ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀϲκήϲαϲ κεραοξόοϲ ἤραρε τέκτων,
πᾶν δ' εὖ λειήναϲ χρυϲέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυϲϲάμενοϲ, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίναϲ· πρόϲθεν δὲ ϲάκεα ϲχέθον ἐϲθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἷεϲ Ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆϲθαι Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν.
αὐτὰρ ὃ ϲύλα πῶμα φαρέτρηϲ, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόϲμει πικρὸν ὀιϲτόν,
εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενέι κλυτοτόξῳ
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοϲτήϲαϲ ἱερῆϲ εἰϲ ἄϲτυ Ζελείηϲ.
ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδαϲ τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλαϲεν, τόξῳ δὲ ϲίδηρον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲϲ μέγα τόξον ἔτεινε,

V. l. 104 ἔφατ' D. — 105 ἐϲύλλα Eton. ἰξάλου Schol. B 827. Et. Gud. 131, 4. ἴξάλου A. — 106 ῥα H. ὑπο AEM. ϲτέρνοιο: ϲτέρνοιϲι Schol. B 827. — 107 προδοκῇϲι A Ambros. CDELMNO. προδόκαιϲι G. — 108 ὅδ' CDGHLMN. ἔπεϲε M. — 109 ἑκκαιδεκάδωρα A. ἑκκαίδεκα δῶρα G. — 110 κεραοξόοϲ A. — 111 λειῄναϲ CG. ΛΙΗΝΑϹ ΚΡΥϹΕΗΝ Ambros. χρυϲῆν Et. Mg. 530, 25. — 112 τανυϲάμενοϲ EHMN. — 113 ἐγκλίναϲ H Lips. Eton. Vrat. a. — 114 ἀναΐξειαν: ἀναῤῥήξειαν Vrat. a. — 115 βλῆϲθαι: βεβλῆϲθαι N. βληθῆναι G. ἀτρέωϲ DG Vrat. a. b. Mosc. 1. ἀρήϊον ἀρχὸν ἀχαιῶν C. abest hic versus ab Etonensi. — 116 δ ACDGHLMNO. — 117 μελαινέων A: μελαινάων CDEGHLMNO Apoll. Lex. 2, 26. μελενάων Apoll. Lex. 76, 32. — 118 ἐπὶ: ἐπεὶ G. κατεκόϲμεε NS Cant. — 119 λυκηγενέϊ A. — 120 πρωτογόνων A. — 122 γλυφίδαϲ τὲ CMO. γλυφίδ' αὖτε G. — 123 πέλαϲε EGO. πέλαϲϲεν DM ex corr. — 124 *ἐπεὶ δή: libri ἐπειδή. ἔτεινε ACEHMO.

A. c. 107 δεδεγμένοϲ: δεδεχμένοϲ, conf. H. T. 224. — 117 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 76, 34. μελαινέων: οὕτω διὰ τοῦ ε̄ διὰ τὸ μέτρον Schol. A. — 118 κατεκόϲμεε, conf. H. U. 97. — 123 ὅτι Ζηνόδοτοϲ πρὸ τούτου τὸν ἑξῆϲ (124) τέταχεν Aristonicus. — 124 ἐπεὶ δὴ in duas dictiones resolvendum esse ostendunt ἐπεὶ οὖν δή ρ 226, ϲ 362, ἐπεὶ ἄρ δή α 231, ο 390, ἐπὴν δή Ν 285, Π 453, α 293, ε 363, ϲ 269 et docuit Io. Alexandr. 40, 21 ὁ εἰ δή καὶ ἐπεὶ δή δύο μέρη λόγου εἰϲὶν ὀξυνόμενα.

λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸϲ
ὀξυβελὴϲ καθ' ὅμιλον ἐπιπτέϲθαι μενεαίνων.
οὐδὲ ϲέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρεϲ λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸϲ θυγάτηρ ἀγελείη,
ἥ τοι πρόϲθε ϲτᾶϲα βέλοϲ ἐχεπευκὲϲ ἄμυνεν.
ἡ δὲ τόϲον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροόϲ, ὡϲ ὅτε μήτηρ
παιδὸϲ ἐέργῃ μυῖαν, ὅθ' ἡδέι λέξεται ὕπνῳ·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωϲτῆροϲ ὀχῆεϲ
χρύϲειοι ϲύνεχον καὶ διπλόοϲ ἤντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεϲε ζωϲτῆρι ἀρηρότι πικρὸϲ ὀϊϲτόϲ·
διὰ μὲν ἂρ ζωϲτῆροϲ ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκοϲ πολυδαιδάλου ἠρήρειϲτο
μίτρηϲ θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροόϲ, ἕρκοϲ ἀκόντων,
ἥ οἱ πλεῖϲτον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἴϲατο καὶ τῆϲ.
ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊϲτὸϲ ἐπέγραψε χρόα φωτόϲ·
αὐτίκα δ' ἔῤῥεεν αἷμα κελαινεφὲϲ ἐξ ὠτειλῆϲ.
ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶϲ ἠὲ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέεϲ τέ μιν ἠρήϲαντο
ἱππῆεϲ φορέειν· βαϲιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
ἀμφότερον, κόϲμόϲ θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδοϲ·

V. L. 125 ἆλτο ADEGHLMNO. ἄλτο C. ἅλτο S. — 126 ὀξυβελὴϲ A. — 129 πρόϲθε EHN: πρόϲθεν ACDGLMO. ἐχεπευκὲϲ A. — 130 ἣ δὲ C. — 131 ἐέργῃ AM Townl. Cram. Epim. 169, 14: ἐέργει CDEGHLNO. — 132 αὖθ': αὖ Draco de Metr. 52, 5. — 133 ϲΰνέχον G (sic). δίπλοοϲ A. θώραξ G. — 135 ἀρ A. — 136 ἐρήριϲτο D. — 137 μίτρηϲ δ' M. μίτρη θ' L post ras. — 138 διὰ πρὸ ACDEM Schol. Ν 191, Υ 269: vulgo διαπρὸ. διαπρο δε L. διὰ προ δ' N. δὲ εἴϲατο libri omnes excepto N. — 139 ἆρ DGHM. ἀρ A. — 141 τ' omitt. LO. μιήνη CD. μιήνει Apoll. Lex. 164, 30. — 142 ἠέ: ἠδὲ S. ἵππων: ἵππου Eust. 1051, 61. γρ. ἵππω O. — 143 δέ μιν H. — 145 ἵππῳ: ἵππων DO Apoll. Lex. 6, 31. ἐλατῆρι τὲ CM. δὲ O Vrat. b. Et. Mg. 532, 16.

A. c. 126 ἐπιπτέϲθαι Herodianus. — 129 ἥ τοι: οὕτω μετὰ τοῦ $\bar{\tau}$ ἤ τοι Didymus. πρόϲθεν, conf. H. U. 44. — 137 Aristarchus ἔρυμα: ἔλυμα Aristophanes cum Zenodoto, conf. Cram. An. Par. III, 9, 6; 282, 5. — 138 ἔρυτο Aristarchus. — 139 ἄρ' ὀϊϲτὸϲ: ἄρα χαλκὸϲ Zenodotus. ἐπέργαψε χωρὶϲ τοῦ $\bar{\nu}$ Aristarchus. — 140 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 171, 27. — 141 ἐλέφαντα Aristarchus: alii ἐλεφαντά. — 142 διὰ τοῦ $\bar{\iota}$ τινὲϲ τὸ Κάϊρα γράφουϲιν Eust. 456, 12. ἵππων: διχῶϲ καὶ ἵππω (sic) δυϊκῶϲ καὶ πληθοντικῶϲ. ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀριϲτοφάνη μόνωϲ δυϊκῶϲ, conf. Grashof. „das Fuhrwerk bei Homer“ pg. 39. H. T. 144.

τοῖοί τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ
εὐφυέες κνῆμαί τε ἰδὲ cφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
ῥίγηcεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὡc εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆc·
ῥίγηcεν δὲ καὶ αὐτὸc ἀρηίφιλοc Μενέλαοc.
ὡc δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκουc ἐκτὸc ἐόνταc,
ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸc ἐνὶ cτήθεccιν ἀγέρθη.
τοῖc δὲ βαρὺ cτενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸc ἔχων Μενέλαον· ἐπεcτενάχοντο δ' ἑταῖροι·
φίλε καcίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
οἶον προcτήcαc πρὸ Ἀχαιῶν Τρωcὶ μάχεcθαι,
ὥc c' ἔβαλον Τρῶεc, κατὰ δ' ὅρκια πιcτὰ πάτηcαν.
οὐ μέν πωc ἅλιον πέλει ὅρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
cπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ᾗc ἐπέπιθμεν.
εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιοc οὐκ ἐτέλεccεν,
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, cύν τε μεγάλῳ ἀπέτιcαν,
cὺν cφῇcιν κεφαλῇcι γυναιξί τε καὶ τεκέεccιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

V. L. 146 τοῖοί τε H. μιάνθη L. μιάνθεν G. — 147 τε ἰδὲ ACDH LMNO: τε ἠδὲ GE. κάλλ' C. ὑπένερθε AGHO. — 148 ῥίγηcε EGH 1. man. MO. δ' ἄρ DEGHLMO sup. δ' ἀρ A. τὰρ O 1. man. τ' ἄρ N. — 149 εἶδε M. — 150 ῥίγηcε GMO. — 151 δὲ ἴδεν AHLM Lips. Harl. Townl. Vrat. a. Schol. φ 61. Cram. An. Par. III, 334, 15. δὲ ἴδε GO. δ' ἴδεν Mosc. 1. 3. δ' ἴδε E. δ' εἶδεν CS. δ' εἶδε DN Et. Mg. 613, 47. ὡc εἶδε Zonar. Lex. 1424. — 152 ἄψορον οἵ D. ἄψορρόν θ' οἱ M. cτήθεcιν G 1. man. — 153 τοῖc δὲ: τὸν δὲ LN. τόνδε G. τοὺc δὲ Schol. A 364. βαρὺ cτενάχων A Schol. A 364: βαρυcτενάχων CDEGHLMNO. μετέφη: προcέφη CNS et C (Cant.) L apud Bentl. — 154 ἐπεcτονάχοντο GHL. — 155 φῖλε AG: ceteri φίλε. θάνατον ACD. ὄρκι' D. όρκι' A. ἔταμνον: ἔταμον N. γρ. ἔταμον O. — 156 οἷον DL. προ A. τρωcὶ L. — 157 ὡc omisso c' DGS. ᾧ c' Hesych. IV, 333. τρῷεc GL. κατα CL. ϊ όρκια A. — 158 μέν περ S. μέν O. ἄλιον DL. πέλοι C et L apud Bentl. ὅρκιον D. αἷμα κατ' ἀρνῶν M. — 159 ᾗc: αἷc GO Zonar. Lex. 831. — 160 ἐτέλεcεν M. — 162 cφῇcι EGHL 1. man. MNO Schol. B 259. τεκέεccϊ H. — 163 κατα A bis.

A. c. 148 οὕτωc ἀρίcταρχοc ῥίγηcεν δάρ (sic) διὰ τοῦ δ̄ οὐ διὰ τοῦ τ̄ Didymus. — 149 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Ξ 424. — 151 δὲ ἴδεν Herodianus: alii δ' εἶδεν. — 153 altera lectio erat τὸν δὲ....προcέφη, quae est integra in Cod. N. ex his duobus lectionibus conflatae sunt scripturae librorum, qui aut τοῖc δὲ προcέφη aut τὸν δὲ μέτεφη exhibent. cτενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius cτεναχῶν. — 155 φῖλε Ptolem. Ascalonita, vide ad Ε 359 et Eust. 556, 34. — 161 τελεῖ...ἀπέτιcαν: Zenodotus τελέcει et τίcουcιν. placet coniectura Bekkeri ἐκ δὲ pro ἔκ τε scribentis.

ἔϲϲεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο,
Ζεὺϲ δέ ϲφι Κρονίδηϲ ὑψίζυγοϲ, αἰθέρι ναίων,
αὐτὸϲ ἐπιϲϲείῃϲιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶϲι
τῆϲδ' ἀπάτηϲ κοτέων. τὰ μὲν ἔϲϲεται οὐκ ἀτέλεϲτα·
ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχοϲ ϲέθεν ἔϲϲεται, ὦ Μενέλαε,
αἴ κε θάνῃϲ καὶ πότμον ἀναπλήϲῃϲ βιότοιο.
καί κεν ἐλέγχιϲτοϲ πολυδίψιον Ἄργοϲ ἱκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήϲονται Ἀχαιοὶ πατρίδοϲ αἴηϲ·
κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωϲὶ λίποιμεν
Ἀργείην Ἑλένην· ϲέο δ' ὀϲτέα πύϲει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
καί κέ τιϲ ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρῴϲκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
αἴθ' οὕτωϲ ἐπὶ πᾶϲι χόλον τελέϲει' Ἀγαμέμνων,
ὡϲ καὶ νῦν ἅλιον ϲτρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν
ϲὺν κεινῇϲιν νηυϲί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

V. l. 164 ἦμάρ D. ὅτ' ἄν ACE 459, 29; 460, 14; 756, 9; 962, 40. ὅτάν DHMN: ὅταν E 460, 6 N Strabo XIII, 601. Schol. Θ 373, 527. ὀλώλει N. — 165 ἐϋμελίω GO Schol. B 461. εὐμελίω D. ἐϋμελίωι C. ἐϋμμελίου L. — 166 ϲφι AE: ϲφιν CDGHLMOS Schol. Θ 5, I 418. γάρ ϲφιν N, conf. I 236, Σ 185, Ω 143; Λ 734, ξ 86, ο 524. — 167 ἐπιϲείῃϲιν E Schol. Θ 5. ἐπιϲείῃϲι DMO. ἐπιϲείῃϲι Schol. Δ 249. πᾶϲι CDE GHNO: πᾶϲιν ALM Schol. P 595. — 168 τῆϲδ': τῆϲ Schol. β 315. — 169 ϲέθεν ἔϲϲεται: ἔϲεται ϲέθεν Et. Mg. 36, 3. — 170 πότμον: μοῖραν ACDEGHLMNO. γρ. πότμον H. — 171 καί κεν: ἤ κεν Bekk. An. 1155. πολυ͜δίψιον A. πολὺ δίψιον D. — 173 καδ̣δέκεν ACDGHLMNO. τρῳϲὶ L. λίποιμεν AHMO: λίποιεν CDGLNS Cant. Lips. Eton. — 174 πύϲϲει C. — 176 καί κεν D. τριψων GL. — 177 ἐπιθρώιϲκων A: ceteri ἐπιθρώϲκων. — 178 τελέϲει' ADO Cant. Apoll. de Synt. 247, 26; 250, 11: τελέϲει C 1. man. GHLM Schol. B 4. τελέϲει (αι supra) S. τελέϲοι EN. — 179 ἅλιον N. — 180 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CGHMNO. οἴκονδε L. οἰκόνδε E. — 181 κεινῇϲι DEHLMO. κειναῖϲι ναυϲὶ G. νέεϲϲι L. χερϲὶ et supra νηυϲὶ S Cant.

A. c. 170 πότμον Aristarchus pro μοῖραν quod legebatur ἐν ταῖϲ κοιναῖϲ. conf. Λ 263 πότμον ἀναπλήϲαντεϲ. — 171 ἐλέγχιϲτοϲ et ἐλέγχιϲτον Aristarchus (διχῶϲ). πολυδίψιον: τοῦτο ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται, ἢ χωρὶϲ τοῦ δ πολυΐψιον· καὶ ϲὺν τῷ δ δὲ ὑπερβάτωϲ δέχονταί τινεϲ κατὰ ϲυναλοιφὴν μετὰ τοῦ ϲυνδέϲμου τοῦ δέ, ἵν' ᾖ οὕτωϲ „καί κεν ἐλέγχιϲτοϲ πολὺ δ' ἴψιον Ἄργοϲ ἱκοίμην“ [ἢ] πολυΐψιον Ἄργοϲδε ἱκοίμην ἀντὶ τοῦ „εἰϲ Ἄργοϲ“ Strabo VIII, 370, conf. Eust. 461, 7. — 174 Ἀργείην θ' Ἑλένην Zenodotus, conf. Schol. B 161. — 178 τελέϲει' conf. H. U. 243.

ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ' ἐπιθαρϲύνων προϲέφη ξανθὸϲ Μενέλαοϲ·
θάρϲει, μηὴ δέ τί πω δειδίϲϲεο λαὸν Ἀχαιῶν.
οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλοϲ, ἀλλὰ πάροιθεν
εἰρύϲατο ζωϲτήρ τε παναίολοϲ ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆεϲ κάμον ἄνδρεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἲ γὰρ δὴ οὕτωϲ εἴη, φίλοϲ ὦ Μενέλαε·
ἕλκοϲ δ' ἰητὴρ ἐπιμάϲϲεται ἠδ' ἐπιθήϲει
φάρμαχ', ἅ κεν παύϲῃϲι μελαινάων ὀδυνάων.
ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προϲηύδα·
Ταλθύβι', ὅττι τάχιϲτα Μαχάονα δεῦρο κάλεϲϲον,
φῶτ' Ἀϲκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονοϲ ἰητῆροϲ,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρέοϲ υἱόν,
ὅν τιϲ ὀιϲτεύϲαϲ ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼϲ
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέοϲ, ἄμμι δὲ πένθοϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθηϲεν ἀκούϲαϲ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόηϲεν
ἑϲταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ ϲτίχεϲ ἀϲπιϲτάων
λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκηϲ ἐξ ἱπποβότοιο.

V. L. 182 ὥϲ M. τότέ μοι CDO. τότ' ἐμοὶ Apoll. Lex. 17, 22. χάνει L. — 183 ἐπιθαρϲήϲαϲ Vrat. c. — 184 μὴ δέ τι ACDO. μὴ δ' ἔτι LM, ceteri μηδέ τι. πω omnes. δειδίϲεο D. δειδείϲαιο G. — 185 οὐ θὴν καίριον ὀξὺ βέλοϲ πάγη Harl. — 186 ἐρύϲατο D. ἦδ' D. οὐδ'[η] H. ὑπένερθε ACGHM Schol. Δ 135. — 189 ὦ omitt. G. — 190 ἢ δ' D. — 191 ἅ κεν: ἅπερ L. παύϲῃ ϲε G. παύϲῃ τε Mosc. 3. ex corr. — 192 προϲηῦδα D. — 193 ὅτι A. — 195 ὄφρα ADHLMNOS: ὄφρ' CG Ven. B Harl. Townl. ἀτρέοϲ υἱόν AN Townl. ἀτρέωϲ υἱόν D: ἀρχὸν ἀχαιῶν CGHLMOS. γρ. ἀρχὸν ἀχαιῶν A. — 196 ὅν τῖν'[τιϲ] C. τίϲ GM. ἔβαλε G Schol. Γ 315. ἔβαλλε M. — 196, 197 omitt. D, habet O in margine. — 197 τρῴων GL. τῷ μὲν C. — 198 ὥϲ A. ἄρά οἱ MNO. κήρυξ DLN. — 200 * δὲ νόηϲεν: libri δ' ἐνόηϲεν. — 201 ἀμφι A. — 202 τρίκκηϲ AC 1. man. HLMN Harl. Vrat. a. θρήκηϲ D. conf. B 729 οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, qua scripturae inconstantia motus Bothe. coniecit οἳ Τρίκκηϲ οἱ ἕποντ' vel ἕποντ' ἐκ Τρίκκηϲ.

A. c. 184 πω: οὕτω π̅ω̅ ἀρίϲταρχοϲ, οὐχὶ π̅ο̅υ̅, ὥϲ τινεϲ Didymus. in codice π̅ω̅ est scriptum, non π̅ω̅ϲ̅, ut Bekk. edidit. — 194 οὐ περιττόϲ ὁ ϲτίχοϲ Schol. BL. — 195 ὁ ὀβελοϲ καὶ ἀϲτερίϲκοϲ ὅτι νῦν παρέλκει (= περιττόϲ ἐϲτι) Aristonicus. pertinere simul ad vss. 196, 197 monuit Friedlaender. recte, nam in codice his versibus et asterisci et obeli sunt adpicti.

ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
 ὄρϲ' Ἀϲκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
ὅν τιϲ ὀιϲτεύϲαϲ ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδὼϲ
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέοϲ, ἄμμι δὲ πένθοϲ.
 ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε·
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸϲ Μενέλαοϲ
βλήμενοϲ ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅϲϲοι ἄριϲτοι
κυκλόϲ', ὁ δ' ἐν μέϲϲοιϲι παρίϲτατο ἰϲόθεοϲ φώϲ,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωϲτῆροϲ ἀρηρότοϲ ἕλκεν ὀιϲτόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέεϲ ὄγκοι.
λῦϲε δέ οἱ ζωϲτῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆεϲ κάμον ἄνδρεϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκοϲ, ὅθ' ἔμπεϲε πικρὸϲ ὀιϲτόϲ,
αἷμ' ἐκμυζήϲαϲ ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼϲ
πάϲϲε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ϲτίχεϲ ἤλυθον ἀϲπιϲτάων·
οἳ δ' αὖτιϲ κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήϲαντο δὲ χάρμηϲ.
 ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοιϲ Ἀγαμέμνονα δῖον,
οὐδὲ καταπτώϲϲοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεϲθαι,

V. L. 203 προϲηῦδα D. γρ. ἀγόρευεν A. — 204 ὄρϲε' S. — 205 ἴδῃ ACDH Lips. Townl. Eton. Mosc. 1. Apoll. Lex. 125, 12: ἴδῃϲ GLMNOS. ἀρχὸν ἀχαιῶν ACHN Townl. Eton. Apoll. Lex. 125, 12: ἀτρέοϲ υἱόν DGLMOS. — 206 ὅν τϊν'[τιϲ] C. τίϲ GMO. ἔβαλε GO Lips. ἔβαλλε M. — 207 τρώων GL. τὼ μὲν C. — 208 ὡϲ A. φᾶτο D. τοῦ δ' ἄρα N. ὄρινε ACDGHLMO. — 209 βᾶν DHM. ἀνα A. κατὰ M. — 212 κυκλὸϲ D 1. man. κῦκλοϲφ' M. ὅδ' CDGHLMNO. μέϲοιϲι DGHM. — 213 εἷλκεν ACGHMNOS. εἵλκεν D: ἕλκεν L, cf. 122. — 214 πάλιν, άγεν A. — 215 λύϲαι δέ οἱ D. ἦδ' D. ἠδ' Apoll. Lex. 81, 18. ὑπένερθε ACHMO Apoll. Lex. 81, 18. — 216 κάμον: τάμον M. — 217 εἶδεν D. — 218 ἂρ DGHLM. ἀρ A. ἐπί τ' ἤπια φάρμακ' ἔπαϲϲον Plato Rep. III, 408 A. — 219 τά οἱ ποτὲ ACDGHLMNO. — 220 ὄφρά τοι N. τοι DG. οἳ O. — 221 ἐπϊ C. τρώων GL. — 222 οἳ δ' D. οἵδ' CHLMN. αὖθιϲ C. κατα ACDGL. κατά τ' ἔντε' ἔδυντο N. ἔδυνον O. — 223 ἴδηϲ N. ἴδἐϲ M. — 224 καταπτώϲοντ' MN Townl. καταπτώϲϲοντα DE.

A. c. 205—207 νῦν δεόντωϲ λέγονται (Cod. λέγεται) πρὸϲ Μαχάονα ὑπὸ τοῦ κήρυκοϲ Aristonicus, conf. ad 195. — 205 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ ἴδῃ Didymus. — 212 κυκλόϲ' Nicias, Ptolemaeus, Herodianus: κύκλοϲ Aristarchus, conf. Schol. P 392. — 213 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ ἕλκεν, καὶ αἱ πλείουϲ Didymus.

ἀλλὰ μάλα ϲπεύδοντα μάχην ἐϲ κυδιάνειραν.
ἵππουϲ μὲν γὰρ ἔαϲε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
καὶ τοὺϲ μὲν θεράπων ἀπάνευθ᾽ ἔχε φυϲιόωνταϲ
Εὐρυμέδων, υἱὸϲ Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ᾽ ἐπέτελλε παριϲχέμεν, ὁππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματοϲ πολέαϲ διὰ κοιρανέοντα·
αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ ἐὼν ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν.
καί ῥ᾽ οὓϲ μὲν ϲπεύδονταϲ ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
τοὺϲ μάλα θαρϲύνεϲκε παριϲτάμενοϲ ἐπέεϲϲιν·
  Ἀργεῖοι, μή πώ τι μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέϲϲι πατὴρ Ζεὺϲ ἔϲϲετ᾽ ἀρωγόϲ,
ἀλλ᾽ οἵ περ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήϲαντο,
τῶν ἤ τοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπεϲ ἔδονται,
ἡμεῖϲ αὖτ᾽ ἀλόχουϲ τε φίλαϲ καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεϲϲιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν.
  οὕϲ τιναϲ αὖ μεθιένταϲ ἴδοι ϲτυγεροῦ πολέμοιο,
τοὺϲ μάλα νεικείεϲκε χολωτοῖϲιν ἐπέεϲϲιν·
  Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέεϲ, οὔ νυ ϲέβεϲθε;
τίφθ᾽ οὕτωϲ ἔϲτητε τεθηπότεϲ ἠύτε νεβροί,
αἵ τ᾽ ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέοϲ πεδίοιο θέουϲαι,
ἑϲτᾶϲ᾽, οὐδ᾽ ἄρα τίϲ ϲφι μετὰ φρεϲὶ γίγνεται ἀλκή·
ὣϲ ὑμεῖϲ ἔϲτητε τεθηπότεϲ οὐδὲ μάχεϲθε.
ἦ μένετε Τρῶαϲ ϲχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθά τε νῆεϲ

V. l. 226 habet O in margine. — 229 παριϲχέμεν AGHNOS: παραϲχέμεν CDLM Cant. Mor. L apud Bentl. Vrat. A. Mosc. 1. — 230 λάβοι M Harl. διακοιρανέοντα ACDGHLMNO. — 231 ὁ ACDGHLMNO. — 233 ἐπέεϲϲι D. — 234 μήπω τι ACDLMN. μήπω τοι G. μήπω τό H. μήποτε E 466, 23. μεθείετε AHN Townl. — 235 ἐπὶ ψευδέϲϲι E 467, 17: ἐπιψευδέϲϲι E 466, 23. — 236 ὑπερόρκια ACDEGHLMN. — 238 δ᾽ αὖτ᾽ ACDEGHLMOS. — 240 δ᾽ αὖ N, an ὅν τινα δ᾽ αὖ μεθιέντα? conf. Μ 268, Ν 229. — 241 χολωτοῖϲ EO. ἐπέεϲϲι M. — 242 ϲεύεϲθε H. — 243 οὕτωϲ: αὔτωϲ Schol. X 1. ἔϲτητε AHMO: ἕϲτητε CDEGLN Pseudoplut. 123, 17. Schol. X 1. νεβροί: νευροί G. — 245 ἑϲτᾶϲ᾽ D. ἑϲτάϲ᾽ N. τί ϲφι MN. γίγνεται LN: γίνεται CDEGHMO. γείνεται A. — 246 ὡϲ A. ἕϲτητε DEHLN Apoll. Lex. 150, 28. ἑϲτήκατε G. — 247 ἡ DHLMO Schol. Ε 466. τρῷαϲ G. ἐνθά τε ACDM.

A. c. 228 Πειραΐδαο: Πειραίδαο Tyrannio τετραϲυλλάβωϲ. — 235 Hermappias ψεύδεϲϲι: ψευδέϲϲι Ptolemaeus cum Aristarcho, conf. Et. Gud. 573, 24. — 238 ἡμεῖϲ αὖτ᾽ Aristarchus, non δ᾽ αὖτ᾽. — 242 ἐλέγχέεϲ Aristarchus, conf. Schol. Ε 787. mallem ἐλέγχεα ut B 235, Ω 260, Hes. Theog. 26. conf. H. T. 250. — 243 ἔϲτητε: ἕϲτητε Ptolemaeus. — 245 τίϲ ϲφι, non τι ϲφι, Aristarchus, ut Ζ 438.

εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆϲ ἐπὶ θινὶ θαλάϲϲηϲ,
ὄφρα ἴδητ', αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρϲχῃ χεῖρα Κρονίων;
ὣϲ ὅ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν·
ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεϲϲι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήϲϲοντο·
Ἰδομενεὺϲ μὲν ἐνὶ προμάχοιϲ, ϲυὶ εἴκελοϲ ἀλκήν,
Μηριόνηϲ δ' ἄρα οἱ πυμάταϲ ὤτρυνε φάλαγγαϲ.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν γήθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προϲηύδα μειλιχίοιϲιν·
Ἰδομενεῦ, περὶ μέν ϲε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούϲιον αἴθοπα οἶνον
Ἀργείων οἱ ἄριϲτοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
δαιτρὸν πίνωϲιν, ϲὸν δὲ πλεῖον δέπαϲ αἰεὶ
ἕϲτηχ', ὥϲ περ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸϲ ἀνώγῃ.
ἀλλ' ὄρϲευ πόλεμον δ', οἷοϲ πάροϲ εὔχεαι εἶναι.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύϲ, Κρητῶν ἀγόϲ, ἀντίον ηὖδα·

V. l. 248 habet Lips. in margine. εὔπρυμνοι A. ἐπὶ χθονὶ θαλάϲϲηϲ D. — 249 ὄφρ' C Mosc. 1. ἴδοιτ' N. αἴ χ' ὑμῖν D. αἴ κεν ὔμιν Cram. An. Par. III, 135, 13. αἴχ' ὔμμιν M Mosc. 3. ὔμμιν EN. — 250 ὡϲ A. — 251 ἦλθεν ἐπὶ Eust. 179, 17. — 252 οἳ δ' L. οἵδ' HMNO. οἵδ' C (sic). θωρήϲοντο L. θωρίϲϲοντο D. — 253 μὲν ἐπὶ G. ἐνι A. εἴκελοϲ: ἴκελοϲ GMNO Lips. a man. rec. ἴκελοϲ E. — 254 μϋρϊόνηϲ H. — 255 τούϲδε G. — 256 προϲηῦδα D. — 257 περὶ ADHMN Et. Mg. 142, 16. Et. Gud. 47, 55. Cram. Epim. 15, 25; 42, 1: πέρι CGLO Et. Mg. 94, 18; 758, 40. — 258 ἠδ' D. — 259 ἠδ' AD. δαιτὶ D. δαιτὶ A. δαῖθ' H. — 260 κρητῆρι: κρητῆρϲι ACDEGHLMNOS. — 261 κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 262 πίνωϲι DEGO. — 263 ἕϲτηχ' HN. έϲτηχ' A. πιέμεν N. *ἀνώγῃ: ἀνώγοι ACDGHM Athenaeus V, 193. Lucianus 48, 45. ἀνώγει (οι) LN. ἀνώγει EO Vrat. a. b. a. man. sec. — 264 πόλεμον δ' AD. εὔχεαι ACDLNOS Cant. Harl. Vrat. a b.: εὔχεο GHM. — 265 αὖτ', non αὖ, libri mei. ηὖδα D.

A. c. 249 κ' ὔμμιν διὰ τοῦ κ̄ Herodianus, conf. Schol. A 335. — 259 δαιτὶ, conf. H. U. 126. — 260 ἀρίϲταρχοϲ ἑνικῶϲ ἐνικρητηρι Didymus. — 263 ἀνώγῃ: libri aut indicativum aut optativum exhibent, quorum neuter hic ferri potest. in hac re librorum nulla fere est auctoritas, nec quicquam impedit, quominus coniunctivum reponamus, qui hoc loco necessarius est. e. g. conf. librorum scripturas κινήϲει B 147, 395; Π 264, 298; φιλήϲει I 117; ὁρμήϲει N 64; ἡγεμονεύειϲ O 46; ποιήϲει O 363; ἡγεμονεύει Φ 258; ἐθείρει Φ 347; ἐπικλώϲει δ 207; ἀποδώϲει θ 318, et quae exempla congessimus ad Δ 483.

Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
ἔϲϲομαι, ὡϲ τὸ πρῶτον ὑπέϲτην καὶ κατένευϲα·
ἀλλ᾿ ἄλλουϲ ὄτρυνε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιούϲ,
ὄφρα τάχιϲτα μαχώμεθ᾿, ἐπεὶ ϲύν γ᾿ ὅρκι᾿ ἔχευαν
Τρῶεϲ· τοῖϲιν δ᾿ αὖ θάνατοϲ καὶ κήδε᾿ ὀπίϲϲω
ἔϲϲετ᾿, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήϲαντο.
  ὣϲ ἔφατ᾿, Ἀτρείδηϲ δὲ παρῴχετο γηθόϲυνοϲ κῆρ.
ἦλθε δ᾿ ἐπ᾿ Αἰάντεϲϲι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
τὼ δὲ κορυϲϲέϲθην, ἅμα δὲ νέφοϲ εἵπετο πεζῶν.
ὡϲ δ᾿ ὅτ᾿ ἀπὸ ϲκοπιῆϲ εἶδεν νέφοϲ αἰπόλοϲ ἀνὴρ
ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆϲ·
τῷ δέ τ᾿ ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠύτε πίϲϲα
φαίνετ᾿ ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
ῥίγηϲέν τε ἰδὼν ὑπό τε ϲπέοϲ ἤλαϲε μῆλα·
τοῖαι ἅμ᾿ Αἰάντεϲϲι διοτρεφέων αἰζηῶν
δήιον ἐϲ πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγεϲ
κυάνεαι, ϲάκεϲίν τε καὶ ἔγχεϲι πεφρικυῖαι.
καὶ τοὺϲ μὲν γήθηϲεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
  Αἴαντ᾿, Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ϲφῶι μέν, οὐ γὰρ ἔοικ᾿ ὀτρυνέμεν, οὔ τι κελεύω·
αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεϲθαι.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοῖοϲ πᾶϲιν θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι γένοιτο·
τῶ κε τάχ᾿ ἠμύϲειε πόλιϲ Πριάμοιο ἄνακτοϲ

V. l. 266 ἐγὼ M. — 267 τοπρῶτον LMNO. — 268 ὤτρυνε M. κάρη κομώονταϲ A. — 269 ὄρκι᾿ D. — 270. τρῷεϲ L. τοῖϲι DEGMO. δ᾿ αὖ: δὲ C. — 271 ὑπὲρ ὅρκια EO: ὑπερόρκια ACDGHLMN. ὅρκι᾿ ἐδηλήϲαντο Vrat. a. — 272 ὡϲ A. δ᾿ ὑπερώχετο M. — 273 ἦλθεν ἐπ᾿ E. ἀνα A. — 274 τώγ᾿ ἐκορυϲϲέϲθην M. κορυϲέϲθην GL 1. man. — 275 ἀπο A. εἶδε DE bis GHMNO Lips. — 276 κατα A. ὑπο A. — 277 τῷ δ᾿ ἀπάνευθεν N. τῷ δ᾿ ἔτ᾿ H. ἐόντι: ἰόντι MS. ἰόντι ἢ ἐόντι Eust. 471, 28. — 279 ῥίγηϲέ E. — 280 τοῖοι (αι) C. αἰάντεϲϲϊν ἀρηϊθόων H. διοτροφέων GS Lips. — 281 πυκναὶ S. — 282 ϲάκεϲί E. ϲάκεϲϲί N. ϲάκκεϲϲίν D. — 283 καὶ μὲν, τοὺϲ, L. — 284 καὶ ϲφέαϲ DGO. — 286 κελεύω (ϲ) Vrat. b. — 289 πᾶϲι CDGMNO Schol. Β 372. ἐνι A. — 290 τῶ ACDGHLMO. ἡμύϲειε G. ἠμύϲϲειε L.

A. c. 277 Zenodotus ἰόντι: ἐόντι Aristarchus. — 282 κυάνεαι: ἡρώων Zenodotus. πεφρικυῖαι et βεβριθυῖαι Aristarchus διχῶϲ, conf. Schol. Η 62.

χερϲὶν ὑφ' ἡμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ὣϲ εἰπὼν τοὺϲ μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλουϲ·
ἔνθ' ὅ γε Νέϲτορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓϲ ἑτάρουϲ ϲτέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεϲθαι,
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάϲτορά τε Χρομίον τε
Αἵμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆαϲ μὲν πρῶτα ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφι,
πεζοὺϲ δ' ἐξόπιθε ϲτῆϲεν πολέαϲ τε καὶ ἐϲθλοὺϲ
ἕρκοϲ ἔμεν πολέμοιο· κακοὺϲ δ' ἐϲ μέϲϲον ἔλαϲϲεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τιϲ ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
ἱππεῦϲιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺϲ γὰρ ἀνώγει
ϲφοὺϲ ἵππουϲ ἐχέμεν, μὴ δὲ κλονέεϲθαι ὁμίλῳ·
μηδέ τιϲ ἱπποϲύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼϲ
οἶοϲ πρόϲθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεϲϲι μάχεϲθαι,
μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔϲεϲθε.
ὃϲ δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάϲθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.
ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιαϲ καὶ τείχε' ἐπόρθεον
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔχοντεϲ.

V. L. 291 ἡμετέροιϲιν G. ἡμετέρῃϲι O. ἀλοῦϲά D. — 292 ὡϲ A. — 293 λιγὴν M. πηλίων GN. — 294 ὀτρυνέοντα C. — 295 χρόμϊόν CDGHM Et. Mg. 35, 25. τε ϲχέδιόν τε L. — 296 αἱμονά N. κρείοντα G, ut sit nomen proprium. αἵμονά τε κρίοντα θόωνά τε δηΐπυρόν τε Apoll. Lex. 14, 9, conf. N 92. — 297 πρώτιϲτα Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. πρῶτον M. ἵπποιϲι DEGL. ὄχεϲφι CMN Cram. An. Par. III, 283, 9. Pseudoplut. 156, 19: ὄχεϲφιν ADEGHLO. — 298 ἐξόπιθεν ADLO Maxim. Tyr. Diss. XVI, 6. Pseudoplut. 156, 19. ἐξόπιϲθεν CGH. ἐξώπιϲθεν N. ἐξόπιϲθε E. ϲτῆϲε EG. ϲτῆϲαν M. τε AC. — 299 μέϲον CGM. — 300 τίϲ CMNO. πολεμίζῃ DMNOS Schol. Δ 296. πολεμίζειν L. — 301 ἱππεῦϲι GHMNO Lips. ἱππεῦϲι μὲν πρώτοιϲ ἐπετέλλετο Schol. A 16. ἐπιτέλλετο S. τοὺϲ μὲν DLMNO Cant. Harl. Vrat. a. b. μὲν (γαρ supra) A. — 302 μὴ δὲ CDGHLMNO. — 303 μὴ δέ CDLNO. ἱπποϲύνηϲϊ καὶ D. ἠνορέηφϊ CEG Hesych. II, 282. — 304 τρώεϲϲι CGL. — 305 μὴ δ' CDGHMNO. — 306 ὅϲ δ' ἂν E. — 307 ἔγχεϊ D. ἐπειή A. ἐπειὴ CD: ceteri ἐπειή. πολυφέρτερον G. οὕτω ACDEGHLMNO Lips. — 308 ὣϲ δὲ καὶ D. πόλιαϲ A in marg. CDEG LMO: πόλεαϲ AH. πόλειϲ N. ἐπόρθεον A Townl.: ἐπόρθουν CEGHLM NOS. ἐπόρθο D (sic). — 309 ἐνι A. ϲτήθεϲιν GM.

A. c. 295 Χρομίον veteres, conf. H. T. 399. — 299 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔλαϲϲεν, ἄλλοι δὲ ἔεργεν Didymus. — 308 πόλεαϲ Aristarchus, Ptolemaeus, Herodianus: alii πολέαϲ, vel πόλιαϲ. πόλιαϲ legitur etiam Θ 560, 574 πόλιεϲ ο 412. ἐπόρθεον in fine versus scribendum est ut ρ 161 ἐγεγώνεον, conf. H 310, Λ 282, Ξ 116, P 142, Υ 218.

ὣς ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ γέρον, εἴθ᾽, ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ᾽ ἕποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὣς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
ἀλλ᾽ οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ᾽ αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵ περ ἐμεῖο
ὁπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν.
ὣς ἔφατ᾽, Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὗρ᾽ υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθηναῖοι, μήστωρες ἀυτῆς·
αὐτὰρ ὃ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ

V. l. 310 ὡς A. ὄτρυνε HM Harl. — 311 καὶ μὲν τὸν O. — 312 προσηῦδα D. — 313 ἐνι A. — 314 ὣς καὶ γούναθ᾽ G. δέ σοι M. — 315 ὁμοίοιον GH. ὣς G. ὄφελέ N. — 318 μέν τοι ACDEGHMN Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1.: μέν κεν LO. μέν γε Harl. — 319 κατέκταν A. κατέκτον C. — 320 ἀνθρώποις D. ἀνθρώποισι M. — 321 εἴ ποτε Schol. Ε 533. ἔα: ἔην N. ὀπάζει: ἱκάνει ACEGHLMNOS Plato Conviv. 173 A. Schol. Ε 533, Θ 186. ἱκάνοι D. — 322 ὡς O Cram. Epim. 449, 16. Io. Alexandr. 32, 1. ὡς A. ceteri ὣς. μετέσσομαι: μετείσομαι L. — 323 βουλαῖς H. — 324 αἰχμάσουσι G Barocc. Lips. ἐμοῖο G 1. man. MNS Et. Mg. 628, 26. — 325 πεποίθασί DGEMN. βίηφι ADHLMN. βίῃφι CEG. βίηφιν O. — 326 ὡς A. — 328 ἑσταότ᾽ D. ἑσταῶτ᾽ Schol. Κ 167. ἑσταῶτ᾽ N. μνήστορες O. — 329 ὃ ACDGHLMO. αὐτὰρ οἱ N. ἑστήκει AGH Townl. Vrat. b. Mosc. 1.: εἱστήκει CDLMNOS. — 330 παρ D. κεφαλήνων DMO 1. man. ἀμφι AM.

A. c. 319 κατέκταν Herodianus cum Aristarcho, conf. Schol. Β 662. Cram. Epim. 224, 13. — 320 ὁ ἀστερίσκος καὶ ὁ ὀβελός Aristonicus, conf. Ν 729. — 321 ἀρίσταρχος γῆρας ὀπάζει ἐπείγει ἐλαύνει ἀπὸ δὲ τοῦ κάτοπιν ἐσχημάτισται Didymus, conf. Schol. Θ 103 οὕτως ἀρίσταρχος ὀπάζει, ὁ δὲ ἰξίων ἐπείγει, ἐν ἄλλῳ γῆρας ἱκάνει et Ψ 623 ἐπείγει: γράφεται καὶ ὀπάζει καὶ ἱκάνει (καὶ ἔπεισι add. 2. man.). — 329 οὕτως ἀρίσταρχος ἰακῶς ἑστήκει Didymus.

ἕϲταϲαν· οὐ γάρ πώ ϲφιν ἀκούετο λαὸϲ ἀυτῆϲ,
ἀλλὰ νέον ϲυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγεϲ
Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντεϲ
ἕϲταϲαν, ὁππότε πύργοϲ Ἀχαιῶν ἄλλοϲ ἐπελθὼν
Τρώων ὁρμήϲειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺϲ δὲ ἰδὼν νείκεϲϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καί ϲφεαϲ φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ,
καὶ ϲύ, κακοῖϲι δόλοιϲι κεκαϲμένε, κερδαλεόφρον,
τίπτε καταπτώϲϲοντεϲ ἀφέϲτατε, μίμνετε δ' ἄλλουϲ;
ϲφῶιν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοιϲιν ἐόνταϲ
ἑϲτάμεν ἠδὲ μάχηϲ καυϲτείρηϲ ἀντιβολῆϲαι.
πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸϲ ἀκουάζεϲθον ἐμεῖο,
ὁππότε δαῖτα γέρουϲιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέοϲ, ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλωϲ χ' ὁρόῳτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέι χαλκῷ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Ἀτρείδη, ποῖόν ϲε ἔποϲ φύγεν ἕρκοϲ ὀδόντων.
πῶϲ δὴ φῂϲ πολέμοιο μεθιέμεν, ὁππότ' Ἀχαιοὶ

V. l. 331 ἕϲταϲαν DGLO. ἑϲταϲαν A. οὐδέ πω G. γάρ πω HLN. — 332 νέων M. κινοῦντο Vrat. b. — 333 τρῴων GL. plerique τρώων θ': θ' omittunt DHL Townl. οἳ M. — 334 ἑϲτάϲαν GLO. ἕϲταν D. πῦργοϲ HLN. — 335 τρῴων GL. ἄρξειεν Vrat. b. — 336 τούϲδε G. νείκεϲεν H. νείκηϲεν N. — 337 καὶ ϲφέαϲ DLO. — 338 διοτροφέοϲ H. — 339 κερδαλεόφρων N. — 341 ϲφῶϊ Vrat. b. Schol. Ε 2. Apoll. Lex. 147, 14. — 342 καϋϲτείρηϲ AH. καϋϲτήρηϲ D. — 343 πρῶτοι E. ἐμοῖο GLS. — 344 ἐφοπλίζωμεν A. ἐφοπλίζῶμεν (οι) H. ἐφοπλίζομεν L: ἐφοπλίζοιμεν CDE bis GMNOS. — 345 ἔδμεναι: ἔμμεναι L. — 347 ὁρόῳτε C, ceteri ὁρόωτε. ὁρόωτε ἐὰν δέκα G. πῦργοι M. — 349 ἄρ DGHM. — 350 φῦγεν DM. ἔρκοϲ D. — 351 φῂϲ ACEN. φὴϲ GHLMO. φῆϲ D Cram. Epim. 433, 2. μεθειέμεν AN Townl.

A. c. 333 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ θ̄ τρώων ἱπποδάμων· τὸ δὲ ἀχαιῶν ἄμεινον ἀκούειν ἐπαχαιούϲ Didymus. — 334, 335 Aristarchus πύργοϲ Ἀχαιῶν....ἄρξειαν: ἐν τῇ πολυϲτίχῳ „κέν τιϲ ἐναντίον....ἄρξειεν". — 339 κερδαλεόφρον: φαίδιμ' Ὀδυϲϲεῦ Zenodotus. — 343 ἐμεῖο, conf. Apoll. de Pron. 137 B; 138 A; de Synt. 164, 17; 165, 7. — 344 ἐφοπλίζοιμεν defendit G. Hermann. Opusc. II, 38. — 345, 346 ἐν μὲν τοῖϲ ὑπομνήμαϲιν οὐκ ἀθετοῦνται, ἐπαιτιῶνται δὲ αὐτοὺϲ οἱ ἡμέτεροι ὡϲ ἀπρεπεῖϲ Schol. A. — 346 μελιήδέοϲ Herodianus, cf. H. T. 418. — 351 φῂϲ conf. Herod. ad Ρ 174. Cram. Epim. 432, 25. Cram. An. Ox. IV, 354, 20. Eust. 1578, 18. Zonar. Lex. 1805. H. T. 374.

Τρωcὶν ἐφ' ἱπποδάμοιcιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα;
ὄψεαι, ἢν ἐθέληcθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοιcι μιγέντα
Τρώων ἱπποδάμων· cὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζειc.
τὸν δ' ἐπιμειδήcαc προcέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
ὡc γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
οὔτέ cε νεικείω περιώcιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὥc τοι θυμὸc ἐνὶ cτήθεccι φίλοιcιν
ἤπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέειc, ἅ τ' ἐγώ περ.
ἀλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὄπιcθεν ἀρεccόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.
ὣc εἰπὼν τοὺc μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλουc.
εὗρε δὲ Τυδέοc υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
ἑcταότ' ἔν θ' ἵπποιcι καὶ ἅρμαcι κολλητοῖcι·
πὰρ δέ οἱ ἑcτήκει Cθένελοc, Καπανήιοc υἱόc.
καὶ τὸν μὲν νείκεccεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ὤ μοι, Τυδέοc υἱὲ δαΐφρονοc, ἱπποδάμοιο,
τί πτώccειc, τί δ' ὀπιπεύειc πολέμοιο γεφύραc;
οὐ μὲν Τυδέι γ' ὧδε φίλον πτωcκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοιcι μάχεcθαι,
ὡc φάcαν οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
ἤντηc' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φαcὶ γενέcθαι.
ἤ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰcῆλθε Μυκήναc

V. L. 352 τρωcὶν GL. — 353 ἤν κ' ἐθέληιcθα A. μεμήλει N. — 354 τηλεμάχου CG Lips. — 355 τρῴων GL. τρώων θ' Lips. — 357 μύθῳ Vrat. a. — 359 οὔτέ cε ACDH. οὔτε cὲ G. οὔτι cε M. νεικίω D. οὐδὲ κελεύω L. οὔτι κελεύω N. — 360 φίλοιcι M. — 361 μήδεα οἶδε H. — 363 μεταμώνια AE 483, 5 GN Eton.: μεταμώλια CDE 480, 21; 483, 8 HLMOS. — 365 δὲ διὸc υἱὸν L. — 366 ἑcταότ' D. θ' omitt. G. κολλητοῖcι ACDHMO. κολλωτοῖcι Vrat. b. κολλοτοῖcι Lips. — 367 παρ D. ἑcτήκει AGH: εἱcτήκει CDLMNOS. — 368 καὶ μὲν τὸν MS. νείκεcεν DG. — 369 habet A in margine. προcηῦδα D. — 370 ᾤμοι ACG. ὦμοι D. — 371 ὀπιπεύειc ACDN Lips: ὀπιπτεύειc EGHLMOS Et. Mg. 627, 55. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 4. — 372 πτωκαζέμεν EGLM. — 373 προ AL. — 374 ὣc EM. — 375 ἴδον D. πέρι GL.

A. c. 367 οὕτωc ἑcτήκει ἰακῶc ἀρίcταρχοc Didymus. — 370 ᾤμοι, conf. H. U. 188. — 371 ὀπιπεύειc, non ὀπιπτεύειc scribendum esse confirmant libri optimi hic et H 243 et τ 67, et quod semel apud Homerum legitur (Λ 385) παρθενοπῖπα.

ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων.
οἳ δὲ τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπῄνεον, ὡς ἐκέλευον·
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
αὐτὰρ ὃ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληείης.
ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
τάρβει, μοῦνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
ἂψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἷσαν ἄγοντες,
κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,

V. L. 378 οἵ ῥα: οἱ δὲ ALO. οἳ ῥὰ DM. τότε στρατόωνθ' S. τότε στρατόωντο Townl. — 379 λίσοντο δόμεναι D. — 380 οἳ δ' D. οἵδ' CGLMNO. δοῦναι E. — 381 παραίσιμα N. — 382 οἳ δ' DL. οἵδ' CHMN. ᾤχοντο ἰδὲ ACEGHLMNO. ᾤχοντο ἠδὲ DS. πρὸς ὁδοῦ L. — 383 ἀσσωπόν C. ἀσωπόν θ' Barocc. — 384 ἔνθ' αὖ Apoll. Lex. 7, 12. ἀγγελείην D. ἐπὶ ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 7, 12. Et. Mg. 670, 8. Eust. 610, 43: ἔπι Schol. O 339. Eust. 1018, 65. τυδῆ AC 1. man. EHMNO. τυδη^{ει} S. τυδεῖ^{η} L: τυδεῖ C 2. man. DG Mor. Cant. Vrat. a. c. στείλαν G. — 385 ὃ CDGHLMNO. δ' ἐκιχήσατο L. — 386 δαιννυμένους G. ἐτεοκλείης DGM. — 388 πολέσϊ GH. μετα A. καδμείωσιν EN. — 392 ἂψ ἀναερχομένῳ AHNO Townl. Harl. Vrat. a ex coni. ἂψ ἀνερχομένῳ CDEGLMS Mor. Cant. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. λόχον ἦσαν D. λέχος^{ο} N. — 393 δύο E.

A. c. 382 ᾤχοντο ἰδέ, quod omnes fere libri exhibent, recentiores quidam hiatus causa mutaverunt in ᾤχοντ' ἠδέ, perperam, conf. B 697, Δ 147, Z 479, Θ 162, K 573, M 311, Φ 351, X 469, δ 604, λ 337, ϲ 249, ψ 289. — 384 ἐπὶ Aristarchus, non ἔπι, conf. H. T. 176. Τυδῆ, conf. Μηκιστῆ O 339 et Schol. ad h. l. — 390 ὁ ἀστερίσκος conf. Ε 808. — 392 recentiores aut ἂψ ἄρ' ἀνερχομένῳ ut Z 187, aut ἂψ ἀνερχομένῳ aut ἄψ οἱ ἀνερχομένῳ scripserunt. sed nulla hoc loco opus est coniectura; nam ἀναερχομένῳ non magis offendit quam ἀποαίρεο A 230, 275; ἀποαίνυμαι N 262, κ 322, μ 419, ξ 309; καταείσατο Λ 358; ἐπιείσομαι Λ 367, Υ 454; ἐπιεισαμένη Φ 424; ἐπιόψομαι Ι 167, β 294; ἐπιοσσομένω P 381; ἐπιάλμενος H 15, ω 320.

υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκον δὲ νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
γείνατο εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
τῶ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς·
τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δῃώσωσιν ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,

V. l. 395 πολυφόντης A: λυκοφόντης CDEHLMNOS. λυκοφάντης G. γρ. λυκοφόντης A. — 396 ἐφῆκε A. ἐφῆκε GHMO. ἐνεῖκε C. — 397 πάντας δ' G. οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDGHLNO. οἴκονδε M. οἰκόνδε E. — 398 μαίων' ἄρα G. μαίονα ῥὰ NS. μαιονά ῥα Cant. — 400 χέρεια AC 1. man. DLOS Schol. A 80. Cram. Epim. 338, 13; 350, 22. Et. Mg. 809, 2. Et. Or. 166, 13: χέρηα C 2. man. GMN Lips. 1. man. Vrat. A. Cram. An. Par. III, 375, 6. χέρια (η) Vrat. a. χέρῃα E. bis H. ἀμείνων A, ceteri ἀμείνω. — 401 ὥς A. φᾶτο D. — 402 βασιλέως CE. αἰδίοιο D. — 403 omitt. Eton. — 404 ψεύδε' (ο) A. ψεύδε' (α) G. ψεύδεο E 482, 19. — 409 σφετέραισιν ἀτασθαλίαισιν ὤλοντο G. — 410 τῶ ACDGHLMO: τῷ EN. πόθ' CM. ἔνθεο A. — 411 ἆρ ADGHMO. — 412 τέτγα A. σιγῇ ἧσο N. ἧσο D. — 413 ἐγὼν M. — 414 εὐκνήμιδας DGO. — 415 μὲν omitt. M. γὰρ omitt. CG Lips. εἴ κεν: αἴ κεν NS Cant. εἰ μὲν G. — 416 τρῷας GL. δηϊώσωσιν LNO. δηϊόωσιν M. δηώσουσιν D. δῃώσουσιν Vrat. A. δηιώσουσιν E. ἕλωσι δε L. Τρώων ἐκπέρσως' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον Schol. A 407.

A. c. 400 χέρεια, conf. H. T. 379. H. U. 157. ἀμείνω: ἀμείνων Aristarchus. — 404 ψεύδε': Ἡρωδιανὸς τὸ ἐντελὲς ψεύδεό φησιν Schol. V. — 410 τῶ Herodianus: τὼ Apollonius, conf. H. T. 368. ἔνθεο Aristarchus: ἐν θέο Apollonius.

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δῃωθέντων.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέι κῦμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὕπο κινήσαντος·
πόντῳ μέν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμον δέ. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
τόσσον λαὸν ἕπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν,
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' ὄιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

V. l. 417 δηϊωθέντων CDNO Schol. Θ 236. δηιωθέντων AE. — 418 ἀλλά γε AMS. — 419 ῥά CDGHLMNO. ἆλτο: ἄλτο S. ἅλτο CH. χαμᾶζε AEHL: χαμάζε CDGMNO. — 420 στήθεσιν M. — 422 πολυηχέϊ A. — 423 ὕπο: ὑπὸ A. ὑποκινήσαντος CDEGHLMNOS Vrat. b. c. Schol. H 64, Λ 269. — 424 μέν τε AL Vrat. c. μέν τοι M. μὲν τὰ CDEHNO Et. Mg. 531, 17. Et. Gud. 339, 19. μὲν ταπρῶτα S. ταπρῶτα G. — 427 ὡς A. ἐπασσύτερον G. ἐπ' ἀσσύτεροι N. κίνυντο: ὤρνυντο O. — 428 πόλεμον δέ A. κέλευσε N. πόλεμόν δ' ἐκέλευεν οἷσιν H. — 429 ἦσαν D 1. man., nunc ἴσαν ut M. — 430 ἕπεσθαι L. ἐν: ἐνὶ LM. — 431 δεδιότες H. πᾶσι CDGHLMNO. — 433 τρῷες GL. πολυπάμονος A. πολυπάμονος Schol. Γ 2, Ε 137: πολυπάμμονος CDEGHLMNOS Et. Mg. 681, 48 Et. Gud. 490, 13. Heraclides Alleg. C. 30. Schol. Pind. Pyth. VIII, 103. ἐναυλῇ G. — 434 ἑστήκασιν D. ἑστήκωσιν NS Vrat. b. ἑστήκασι: γρ. ἑστήκωσι O.

A. c. 423 ὕπο Ptolemaeus Aristonici, Nicias, Tyrannio: ceteri ὑποκινήσαντος. — 424 τὰ πρῶτα, quod vulgo scribunt, ferendum non est, conf. Α 6, Ζ 489, Μ 420, Ν 679, Ρ 612, Ψ 523, θ 268, 553, quibus locis significat „primum" (das erstemal, einmal). ubi sequitur ἔπειτα vel δεύτερον, non nisi πρῶτον aut πρῶτα est in usu, conf. Γ 330, Δ 442, Κ 344, Λ 17, 244, 301, Π 131, 495, 532, 694, Τ 369, κ 519, λ 27, 640, χ 448. At frequens est usus particulae τε in comparationibus, sicut Δ 442 ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται αὐτὰρ ἔπειτα, qui locus nostro est simillimus. conf. porro Β 145, 456, 463, 470, 481, Γ 25, 33, Δ 483, 485, 487, Ε 88, 89, 137, 138, 139, 141. — 426 ἐὸν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ῑ ἰόν Didymus. — 434 magnopere arridet scriptura ἑστήκωσιν, cuius coniunctivi in comparationibus adhibiti exempla contuli ad vs. 483.

ἀζηχὲϲ μεμακυῖαι, ἀκούουϲαι ὄπα ἀρνῶν,
ὣϲ Τρώων ἀλαλητὸϲ ἀνὰ ϲτρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸϲ θρόοϲ οὐδ' ἴα γῆρυϲ,
ἀλλὰ γλῶϲϲ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔϲαν ἄνδρεϲ.
ὦρϲε δὲ τοὺϲ μὲν Ἄρηϲ, τοὺϲ δὲ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
Δεῖμόϲ τ' ἠδὲ Φόβοϲ καὶ Ἔριϲ ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεοϲ ἀνδροφόνοιο καϲιγνήτη ἑτάρη τε,
ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύϲϲεται, αὐτὰρ ἔπειτα
οὐρανῷ ἐϲτήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
ἥ ϲφιν καὶ τότε νεῖκοϲ ὁμοίιον ἔμβαλε μήϲϲῳ
ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουϲα ϲτόνον ἀνδρῶν.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐϲ χῶρον ἕνα ξυνιόντεϲ ἵκοντο,
ϲύν ῥ' ἔβαλον ῥινούϲ, ϲὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃϲι, πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὡϲ δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεϲφι ῥέοντεϲ
ἐϲ μιϲγάγκειαν ϲυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίληϲ ἔντοϲθε χαράδρηϲ·
τῶν δέ τε τηλόϲε δοῦπον ἐν οὔρεϲιν ἔκλυε ποιμήν·

V. l. 435 ἀκούουϲαι ACDEGHLMNOS Cant. Harl. Eton. Vrat. a. b. c. A. Schol. Є 137. Apoll. Lex. 11, 32. Et. Gud. 431, 26; 584, 27; 601, 8. in Aldina I. et Romana expressum est ἀκούϲαϲαι. — 436 τρώων L. ἀνα G. — 438 γλῶϲϲα ἐμέμικτο G. γλῶϲϲα μέμικτο Vrat. b. γλῶϲϲαι μεμικτο L. πολύκλιτοι (η supra ι) D. — 441 omitt. Townl. — 442 κολύϲϲεται E 495, 16. — 443 κάρην G. — 444 ϲφι G. μέϲω M. μέϲῳ G 1. man. μέϲϲον D. μέϲον Eust. 477, 1. — 445 ὀφελοῦϲα Lips. — 446 οἳ δ' DL. οἵδ' CMNO. ἵκοντο: ἵκανον O. — 447 ϲὺν δ' ἔβαλον Et. Mg. 704, 26. Euseb. Praep. Ev. XIV, 6, 7. ῥηνοὺϲ N. ῥινούϲ τε καὶ ἀϲπίδαϲ ὀμφαλοέϲϲαϲ Aristoph. Pac. 1274. — 448 χαλκεοθωρήκων ACG. αὐτὰρ DL. — 449 ἔπληντο ἀλλήλαιϲι G. ἀλλήλοιϲι CDN Vrat. a. b. ὀρυγμαδὸϲ CDEGHM. — 450 ἐνθάδ' ἅμ' O. ἔνθα δ' ἄρ Max. Tyr. Diss. XXXVI, 4. ἔνθ' ἅμα GL Rhet. Gr. III, 40, 15. ἔνθ' ἅμ' DN. — 451 ὀλλύντων τὲ ACO. ὀλλύντων γε M. τε omitt. H. — 452 χείμαροι O. ῥέοντε C. — 453 μιϲγάγγειαν DGLN. ϲυμβάλετον DGMNO 1. man. ὄμβριμον CGHLMNO ex corr. Mor. Vrat. a. Mosc. 3. Schol. Eurip. Orest. 325. Dionysius de Comp. verb. XVI.

A. c. 447 ϲύν ῥ' ἔβαλον laudat Aristonicus ad 448. — 452 χείμαρροι Nicias: χειμάρροι Ptolemaeus Ascalonita et Herodianus, conf. Eust. 496, 35.

ὣϲ τῶν μιϲγομένων γένετο ἰαχή τε πόνοϲ τε.
πρῶτοϲ δ' Ἀντίλοχοϲ Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυϲτὴν
ἐϲθλὸν ἐνὶ προμάχοιϲι, Θαλυϲιάδην Ἐχέπωλον·
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτοϲ κόρυθοϲ φάλον ἱπποδαϲείηϲ,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρηϲε δ' ἄρ' ὀϲτέον εἴϲω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν,
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε πύργοϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ.
τὸν δὲ πεϲόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
Χαλκωδοντιάδηϲ, μεγαθύμων ἀρχὸϲ Ἀβάντων·
ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελιημένοϲ ὄφρα τάχιϲτα
τεύχεα ϲυλήϲειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή.
νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμοϲ Ἀγήνωρ
πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀϲπίδοϲ ἐξεφαάνθη,
οὔτηϲε ξυϲτῷ χαλκήρεϊ, λῦϲε δὲ γυῖα.
ὣϲ τὸν μὲν λίπε θυμόϲ, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ λύκοι ὣϲ
ἀλλήλοιϲ ἐπόρουϲαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνοϲ υἱὸν Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
ἠίθεον θαλερόν, Ϲιμοείϲιον, ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦϲα παρ' ὄχθῃϲιν Ϲιμόεντοϲ
γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦϲιν ἅμ' ἕϲπετο μῆλα ἰδέϲθαι.
τοὔνεκά μιν κάλεον Ϲιμοείϲιον· οὐδὲ τοκεῦϲι
θρέπτρα φίλοιϲ ἀπέδωκε, μινυνθάδιοϲ δέ οἱ αἰὼν

V. l. 456 ὡϲ A. γένετ' CHLOS. γίνετ' M. πόνοϲ LO: φόβοϲ ACDE bis GHMNS. — 457 τρῴων GL. — 458 θαλαϲϲιάδην S. — 459 ἔβαλεν CHS. — 460 ἆρ DEGLM. ἀρ A. — 461 τόνδε G. τὸν δὴ M. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν DHLMO. — 462 πῦργοϲ HLM. — 463 ἔλαβε: εἷλε S Cant. ἐλεφείνωρ L. — 465 ὑπ' ἐκ ACDGHLMNO. — 467 γάρ ῥ': γὰρ CGLNO Harl. Lips. Townl. Eton. γὰρ ἕλκοντα D. — 468 πλευρᾶ D. — 469 οὔτιϲε G. ξυϲτῷ: χαλκῷ Cant. δὲ omitt. H. — 470 ὡϲ A. — 471 τρῴων GL. καὶ δαναῶν L. οἳ δὲ C. — 472 ἐδνοπάλιξεν Vrat. a. Apoll. Lex. 59, 22. ἐδνοπάλιξε Zonar. Lex. 557. — 473 ἀνθεμίονοϲ D. — 475 ὄχθῃϲι EHLM. ὄχθαιϲι G. — 476 ἐπεὶ ῥὰ GLMO. — 477 τοκεῦϲι ADEGHMO. — 478 θρέπτα E ter LOS Vrat. b. c. Mosc. 3.

A. c. 456 ἀρίϲταρχοϲ ἰαχή τε πόνοϲ τε. οὐ γὰρ γέγονέ πω φυγή Didymus. — 467 particula ῥα neque in caesura semiternaria neque ante ἐρύοντα, quod olim a digammo inchoabat, est necessaria, conf. Δ 506, Ν 598, Ξ 79, Ο 351, 354, Ρ 161, 235, 277, 287, 317, 419. quum autem Δ 492 omnes libri in scriptura ἑτέρωϲ' ἐρύοντα consentiant, vulgatam retinui. vid. Ξ 30, Ρ 403, ε 321, κ 242, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 506. — 478 Aristarchus θρέπτρα: θρεπτά Zenodotus, conf. H. T. 283.

ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν
δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἴγειρος ὥς,
ἥ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκῃ,
λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέι δίφρῳ·
ἣ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέι δουρί.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

V. L. 482 ὃδ' CGLMNO. — 483 εἰαμενεῖ (η supra) L. ἔλεος AD. πεφύκῃ: πεφύκει ACDEGHLMO. — 484 λείῃ L. αὐτὰρ M. ἐπακροτάτῃ M. πεφύασι ACHMNO. πεφύκασι G. — 485 ἁρματοπηγὸς A. αἴθονι D. — 486 ὄφρ' DG Apoll. Lex. 93, 14. περικαλέϊ E. — 487 μὲν ἀζομένη E. ποταμοῦ παρὰ G. — 488 ἄρ ADGLM. — 489 τοῦ: τὸν Vrat. a. αἰολοθώρηξ A. — 490 καθόμιλον D. ὀξέϊ χαλκῷ D. ἐν ἄλλῳ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶι A. — 491 ἅμαρθ' D. ὀδυσσέως DM. ὀδυσέος O. — 493 αὐτῷ: αὐτὸν N. ἔκπεσε: γρ. ἔκφυγε O. ἔκπεσε χειρός, ἢ καὶ ἄλλως κατά τινα τῶν ἀντιγράφων ἔκφυγε χειρός Eust. 499, 37. — 494 ὀδυσσεὺς DGHMO. — 496 ἰών: ἐών lemma Schol. BL.

A. c. 483 πεφύκῃ: ita G. Hermann. Opusc. II, 44 ex coniectura, nam indicativus plusquamperfecti, quem libri consensu tuentur, in comparationibus prorsus est inauditus, quamobrem aut πέφυκεν aut πεφύκῃ est scribendum. coniunctivum ut praeferrem, motus sum locis similibus, quibus indocti librarii coniunctivum perfecti in indicativum plusquamperfecti mutaverunt, decepti simili pronuntiatione sonorum ει et η, qui sexcenties permutantur. exempla sunt haec: P 435 ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἑστήκει ADHLS; εἱστήκει CEG. χ 469 ἕρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ ACEFGIK LNPQRSV. εἱστήκει H ex em. Π 633 ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, ita omnes. Λ 477 ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρει D. σ 133 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρει AN et CKS 1. man. α 316 δῶρον δ' ὅττί κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει ABDH KLMPQV. δ 400 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει ABD 1. man. EFGHIKLM 1. man. NPRSV. ἀμφιβεβήκοι D 2. man. M 2 man.

ἀμφὶ ἓ παπτήναϲ. ὑπὸ δὲ Τρῶεϲ κεκάδοντο
ἀνδρὸϲ ἀκοντίϲϲαντοϲ. ὃ δ᾽ οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἧκεν,
ἀλλ᾽ υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
ὅϲ οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ᾽ ἵππων ὠκειάων.
τόν ῥ᾽ Ὀδυϲεὺϲ ἑτάροιο χολωϲάμενοϲ βάλε δουρὶ
κόρϲην· ἣ δ᾽ ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρηϲεν
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
χώρηϲαν δ᾽ ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύϲαντο δὲ νεκρούϲ,
ἴθυϲαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέϲηϲε δ᾽ Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεϲϲι δὲ κέκλετ᾽ ἀύϲαϲ·
ὄρνυϲθ᾽ ἱππόδαμοι Τρῶεϲ, μὴ δ᾽ εἴκετε χάρμηϲ
Ἀργείοιϲ, ἐπεὶ οὔ ϲφι λίθοϲ χρὼϲ οὐδὲ ϲίδηροϲ
χαλκὸν ἀναϲχέϲθαι ταμεϲίχροα βαλλομένοιϲιν.
οὐ μὰν οὐδ᾽ Ἀχιλεύϲ, Θέτιδοϲ πάιϲ ἠυκόμοιο,
μάρναται, ἀλλ᾽ ἐπὶ νηυϲὶ χόλον θυμαλγέα πέϲϲει.
ὧϲ φάτ᾽ ἀπὸ πτόλιοϲ δεινὸϲ θεόϲ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
ὦρϲε Διὸϲ θυγάτηρ κυδίϲτη τριτογένεια,
ἐρχομένη καθ᾽ ὅμιλον, ὅθι μεθιένταϲ ἴδοιτο.
ἔνθ᾽ Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδηϲε.
χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ ϲφυρὸν ὀκριόεντι
κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸϲ ἀνδρῶν,

V. l. 497 ἀμφί ἑ O. παπτῆναϲ C. ὑπο A. τρῷεϲ GL. — 498 ἀκοντίϲαντοϲ CDEGHM Lips. Schol. α 1. ὅδ᾽ CDGHLMNO. ἄλιον D. — 499 βᾶλε D. — 501 in O man. rec. insertus. τόν ῥ᾽: τὸν δ᾽ O. ὀδυϲϲεὺϲ DGHMO. — 502 κόρϲηϲ H. ἧδ᾽ D. ἥδ᾽ CLN. — 503 τόνδε G. ὄϲϲε κάλυψε ENO: ὄϲϲ᾽ ἐκάλυψε ACHMS. ὄϲϲ᾽ ἐκάλυψεν DL. ὄϲϲὲ ἐκάλυψε G. — 504 δούπηϲε H Et. Mg. 285, 10. ἐπαυτῶι A. ἐπ᾽ ὤμων M. — 506 μέγα AG: μέγ᾽ CDHLMNOS Cant. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐρρύϲαντο O Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 507 δὲ πολλοὶ M. πολλὺ N. προτέρῳ G. — 508 ἐκκατιδὼν ACDGHLMNO. ἐκ κατιδὼν E. τρώεϲϲι GL. δὲ, κέκλετ᾽ D. δ᾽ ἐκέκλετ᾽ L. — 509 τρῷεϲ GL. μὴ δ᾽ ACDGHLMNO. — 510 ἀργείοιϲ (ων superscr.) O. ϲφὶν H. — 511 τὰμεϲίχροα A. — 512 μὰν: μὴν E 508, 26 G. ἀχιλλεὺϲ DGMO. πάϊϲ CS Cant.: ceteri παῖϲ. — 514 ὡϲ A. φᾶτ᾽ D. — 515 τριτογένεια A. — 516 μεθιέντεϲ M. μεθιέντα N. — 517 μοῖρα πέδηϲε: μοῖρ᾽ ἐπέδηϲε ACGHMO. ceteri μοῖρ᾽ ἐπέδηϲεν. — 518 ὀκρυόεντι CLMOS.

A. c. 508 ἐκκατιδὼν, conf. Η 21. — 517 ἀρίϲταρχοϲ μοῖρα πέδηϲε ἰακῶϲ Didymus.

Πείροοϲ Ἰμβραϲίδηϲ, ὃϲ ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·
ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀϲτέα λᾶαϲ ἀναιδὴϲ
ἄχριϲ ἀπηλοίηϲεν· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἐν κονίῃϲι
κάππεϲεν ἄμφω χεῖρε φίλοιϲ ἑτάροιϲι πετάϲϲαϲ,
θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὅϲ ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείροοϲ· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶϲαι
χύντο χαμαὶ χολάδεϲ, τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
τὸν δὲ Θόαϲ Αἰτωλὸϲ ἀπεϲϲύμενον βάλε δουρὶ
ϲτέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκόϲ.
ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόαϲ, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχοϲ
ἐϲπάϲατο ϲτέρνοιο, ἐρύϲϲατο δὲ ξίφοϲ ὀξύ,
τῷ ὅ γε γαϲτέρα τύψε μέϲην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυϲε· περίϲτηϲαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήικεϲ ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερϲὶν ἔχοντεϲ,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦϲαν ἀπὸ ϲφείων· ὃ δὲ χαϲϲάμενοϲ πελεμίχθη.
ὣϲ τώ γ' ἐν κονίῃϲι παρ' ἀλλήλοιϲι τετάϲθην,
ἤ τοι ὃ μὲν Θρῃκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνεϲ· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
ἔνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόϲαιτο μετελθών,
ὅϲ τιϲ ἔτ' ἄβλητοϲ καὶ ἀνούτατοϲ ὀξέι χαλκῷ

V. l. 520 πείρωϲ ACDGHLMOS. ἥρωϲ Strabo VII, 351. ὃϲ ἄρ ADGMO. ὅϲ ῥ' NS. — 521 λάαϲ CDGH. — 522 ἀπηλλοίηϲεν C Vrat. a. ἀπηλλοίωϲεν H 1. man. L. ἀπη λοίωϲεν H post ras. ὅδ' CDGLMNO. κονίῃϲι ACDEGHMO. — 522 πετάϲαϲ DEMO. — 524 ὅδ' CDGHLMNO. ἔβαλέν μιν NS Cant. ἔβαλεν μίν G. — 525 πείρωϲ ACDGHLMS. οὗτα DHL. — 526 χῦντο D Et. Mg. 813, 21. ὄϲϲ' ἐκάλυψε(ν) ACDG ex corr. HLMNO. ὄϲϲε κάλυψεν S Cant. Vrat. a. — 527 τόνδε G. ἀπεϲϲύμενον GMO Townl. Mosc. 3: ceteri ἐπεϲϲύμενον. — 528 ὕπερ D. ὑπὸ M. πνεύμονι: πλεύμονι Phot. Lex. 320. — 529 ὄβριμον AC post ras. DLNO post ras.: ὄμβριμον C 1. man. GHMO 1. man. — 530 ἐρύϲατο DO. — 531 ἔνυτο D. — 532 περιϲτῆϲαν D. — 533 ἀκρόκομοι A. — 535 ἀπο· M. ϲφίων G. ὃ δὲ C. χαϲάμενοϲ DGN Lips. πολεμίχθη GL. — 536 ὡϲ A. ὧϲ οἵγ' G. πετάϲθην D. — 537 ὃ μὲν N. ὅδ' CDMN. — 538 περικτείνοντο CDGMNO, conf. Μ 245, λ 412. — 539 ἔνθά κεν CDHMO Et. Mg. 370, 8. οὐκέτι CDGHLMNOS Et. Mg. 370, 8. Et. Gud. 429, 53. Schol. Soph. Trach. 21. οὐκ ἔτι E. οὔ, κέτι A. δ' ἔργον O. ὀνόϲετο N.

A. c. 527 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ α̅ ἀπεϲϲύμενον Didymus, conf. Ν 516, 567, 650, Ξ 409, 461. — 535 conf. Aristonicum ad Ν 148, ubi Zenodotus ὃ δὲ χάϲϲατο πολλὸν ὀπίϲϲω scripsit. — 538 περικτείνοντο, conf. H. T. 340. — 539 οὐκέτι Ptolemaeus Ascalonita: οὔ κέ τι Aristarchus (ἡ διπλῆ ὅτι περιϲϲὸϲ ὁ κέν Aristonicus), vide Ariston. ad Ν 127.

διvεύοι κατὰ μέϲϲον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰϲ Ἀθήνη
χειρὸϲ ἑλοῦϲα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηνέεϲ ἐν κονίῃϲι παρ' ἀλλήλοιϲι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ε.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰϲ Ἀθήνη
δῶκε μένοϲ καὶ θάρϲοϲ, ἵν' ἔκδηλοϲ μετὰ πᾶϲιν
Ἀργείοιϲι γένοιτο ἰδὲ κλέοϲ ἐϲθλὸν ἄροιτο.
δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθόϲ τε καὶ ἀϲπίδοϲ ἀκάματον πῦρ,
ἀϲτέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅϲ τε μάλιϲτα
λαμπρὸν παμφαίνῃϲι λελουμένοϲ Ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατόϲ τε καὶ ὤμων,

V. L. 541 διvεύει GH. μέϲον DE. ἄγει G. ἄγει (οι) N. ἄγῃ (οι) O. δὲ ἓ G. — 542 ἑλοῦϲα ἀτὰρ E. ἑλοῦϲ' (α) ἀτὰρ G. ἑλοῦϲ' ἀτὰρ H. ἑλοῦϲ' (α, υ) ἀτὰρ A. ἑλοῦϲα αὐτὰρ O. ceteri ἑλοῦϲ' αὐτάρ. ἀπερύκει D. — 543 τρῴων GL. ἤματι D.

A. c. 542 ἑλοῦϲα ἀτάρ, conf. Ahrens. de hiat. Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 11. hanc scripturam confirmant ἐφοπλιϲόμεϲθα ἀτάρ Θ 503; ποτάμοιο ἀτάρ Λ 732; ἀνέπαλτο ἀτάρ Ψ 694; ἰχθυόεντα ἀτάρ ι 83; μεγάροιο ἀτάρ φ 229. conf. porro κανέοιϲιν ἀτάρ Ι 217, Ω 626; ἡμιόνοιϲιν ἀτάρ Η 333; προμάχοιϲιν ἀτάρ Λ 744; ἔπεφνεν ἀτάρ Κ 488; ἐϲτὶν ἀτάρ ρ 307 et Ε 483, 833, Ι 56, Λ 614, Ξ 105, Υ 181, Ψ 265, β 240, ν 243. Ε 287 οὐδ' ἔτυχεϲ ἀτάρ. Ε 485 ἕϲτηκαϲ ἀτάρ. Ψ 104 εἴδωλον ἀτάρ.

V. L. 2 μετα A. πᾶϲϊ M. — 3 γένοιτο ἠδὲ G. — 4 ΔΑΙΕΔΕΟΙ Ambrosianus: ceteri δαῖέ οἱ cum Bekk. Anecd. 1208. Bachm. Anecd. II, 140, 19. Drac. de Metr. 34, 8. Macrob. Sat. V, 13, 34. Suid. Lex. I, 1, 151, 25. Rhet. Gr. III, 234, 6. τινὲϲ γράφουϲι „δαῖε δέ οἱ ἐκ κόρυθοϲ" Eust. 514, 8, qui frustra quaerit, cur hoc loco ν paragogicum sit omissum. — 5 ΑϹΤΕΡΙ Ambros. ἀϲτέρι G Eust. 12, 29. Draco de Metr. 41, 12. Hesych. I, 304. ἀϲτέρ' (ι) A. γράφεται καὶ ἄλλωϲ ἐντελῶϲ „ἀϲτέρι ὀπωρινῷ" Eust. 514, 18. — 6 παμφαίνηϲι MN Lips. cum aliis sine ι subscripto, quod multis locis est omissum.

A. c. 4 δαῖέ οἱ χωρὶϲ τοῦ ν ἐν πολλοῖϲ ἀντιγράφοιϲ φερόμενον Eust. 514, 4. conf. κέ οἱ Ζ 281, Ι 157, Ψ 540 (κέν CDGHL)' γ 258 (κέν GINV), ι 458; sed Φ 567 omnes κέν οἱ habent. κέ ἑ Ι 155. — 6 παμφαίνῃϲι, conf. H. U. 197 et Bäumlein. in Commentat. de Homero editioni Iliadis praefixa pg. XL.

ὦρϲε δέ μιν κατὰ μέϲϲον, ὅθι πλεῖϲτοι κλονέοντο.
ἦν δέ τιϲ ἐν Τρώεϲϲι Δάρηϲ ἀφνειὸϲ ἀμύμων,
ἱρεὺϲ Ἡφαίϲτοιο· δύω δέ οἱ υἱέεϲ ἤϲτην,
Φηγεὺϲ Ἰδαῖόϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
τώ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὁρμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸϲ ὤρνυτο πεζόϲ.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Φηγεύϲ ῥα πρότεροϲ προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ·
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριϲτερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεοϲ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕϲτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδηϲ· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἔκφυγε χειρόϲ,
ἀλλ' ἔβαλε ϲτῆθοϲ μεταμάζιον, ὦϲε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖοϲ δ' ἀπόρουϲε λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸϲ ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιϲτοϲ ἔρυτο, ϲάωϲε δὲ νυκτὶ καλύψαϲ,
ὡϲ δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενοϲ εἴη.
ἵππουϲ δ' ἐξελάϲαϲ μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὸϲ
δῶκεν ἑταίροιϲιν κατάγειν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.

V. L. 8 κατα A. μέϲον G 1. man. M. καὶ ἄριϲτοι H, deletum man. recentiore, quae suprascripsit κλονέοντο. — 9 τρώεϲϲι GL. — 10 ἱερεὺϲ GHMO. ἱρεὺϲ E. υἱέε L post ras. Pseudoplut. 120, 43. ἤϲτην: ἤτην D post ras. L. ἦϲαν C. ἤϲθην N. — 11 ΙΔΟΤΕ Ambros. — 12 ἀποκρινθέντε AE 515, 18 H: ἀποκριθέντε CDGLMNS Lips. Vrat. a. ΤΩΙΟΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΝΤΕ Ambros. ἀποκριθέντεϲ O. ἀποκρινθέντεϲ Harl. sup. ἐναντίω A Ambr. CDL: ἐναντίον GHMNOS Mor. Cant. Harl. Lips. a man. sec. Vrat. A. ὁρμηθήτην A Ambr. DLNO: ὡρμηθήτην CGHMS Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1 οἵ, φηϲιν, ἀποκρινθέντεϲ ἐναντίοι, τῷ Διομήδει ὡρμήθηϲαν Eust. 515, 16 suo more, unde nequaquam colligendum est, exstitisse in aliquo codice scripturam οἵ οἱ ἀποκρινθέντεϲ ἐναντίοι ὡρμήθηϲαν. — 13 omittit C in textu. ΤΩΙ Ambros. ὁ δ' L. ὅδ' C 2. man. GHMNO. ἀπο A. — 14 οἳ δ' L. οἵδ' CDGHMNO. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 15 ῥὰ DGMN. προΐει δολιχόϲκιον A. — 16 τυδείδου G. — 17 ὁ δ' L. ὅδ' CDMNO. — 19 μετὰ μάζιον HM. — 20 ἀπόρουϲε: ἐπόρουϲε N. — 21 περιβῆναι: περιμεῖναι L errore librarii. — 24 ὡϲ A. εἴηι A. — 26 ἑταίροιϲϊ CGNO. ἑτάροιϲϊ HM.

A. c. 9 Δάρηϲ, non Δαρῆϲ, Herodianus, conf. Eust. 515, 2. — 10 ἱρεύϲ: ψιλοῦται Schol. B. το δὲ ἱρεὺϲ ψιλοῦται, ὡϲ ἐν τοῖϲ Ἀπίωνοϲ κεῖται καὶ Ἡροδώρου Eust. 515, 35. — 12 ὁρμηθήτην, conf. K 359 ὁρμήθηϲαν (ita AH et Schol. A τὸ ὁρμήθηϲαν ἰακῶϲ). P 530 ὁρμηθήτην (ita A). κ 214 ὁρμήθηϲαν (ita Q). sed N 496, 526, Ψ 817 in omnibus libris legitur ὡρμήθηϲαν.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἑλοῦς' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
νῶι δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.
ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἁλιζώνων, Ὀδίον μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
[δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μῄονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·

V. L. 27 τρῷες GL. δὲ: δὴ G 2. man. εἶδον M. ἶδον O. — 28 τονδὲ D. ὄχεσφι ACDGMN. — 29 ὀρύνθη M. αὐτὰρ M. — 30 ἑλοῦσα ἔπεσσι G. προσηῦδα D. θούριον H. — 31 ἄρες bis D. ἆρες bis M. τειχεσιπλῆτα A. τειχεσιπλήτα L. τειχεσιπλήτα M. τείχεσι πλῆκτα D. γρ. τειχεσιβλῆτα O. — 32 οὐκ ἂν μὲν[β] δὴ[α] τρῶας[γ] ἐάσσαιμεν L. τρῷας G. — 33 ὁποτέροισι D. ὀρέξει CM Vrat. a. 1. man. c. Schol. H 171. Eust. 519, 8. ὀρέξοι[η] L. ὀρέξοι Eust. 519, 12. — 34 χαζώμεθα DG 1. man. — 35 ὡς A. — 36 τὸν μετέπειτα S. καμάνδρῳ C post ras. GL Mor. Barocc. Harl. — 37 τρῷας GL. ἕλεν M. — 38 πρῶτος: πρότερος H. δ' ἄναξ CGM. — 39 ἀλιζώνων DG 1. man. L. ὀδῖον N. — 40 πῆξε M. — 41 μεσηγὺς DN. ἔλασσε HMO. ἔλασε E. ἤλασεν N. hic versus in Lips. margini est adscriptus. — 42 omitt. AC Townl. Eton, qui habet in margine. δούπησε EMO. — 43 ἐνήρατο C. μαίονος C. τέκτονος H ex corr. pro Μῄονος. — 44 ἐκ τ' ἄρνης G Mor. Cant. ἐξ ἄρνης Vrat. a. — 45 ἄρ GHMN. ἀρ A. δουρὶ, κλυτὸς A. δουρὶ[×] κλυτὸς (sic) O. ἔγχεϊ χαλκῷ L. — 46 κατα A.

A. c. 31 Ἆρες: ἀρὲς Ixio. τειχεσιπλῆτα: τειχεσιβλῆτα Zenodotus, conf. Et. Mg. 756, 18. — 39 Ἁλιζώνων, vide ad B 856. Ὀδίον Herodianus παροξυτόνως. — 44 Τάρνης, ita Strabo IX, 413. Stephan. Byz. 102, 19. Schol. ABD.

ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, ϲτυγερὸϲ δ᾽ ἄρα μιν ϲκότοϲ εἷλε.
τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενῆοϲ ἐϲύλευον θεράποντεϲ·
υἱὸν δὲ Ϲτροφίοιο Ϲκαμάνδριον, αἵμονα θήρηϲ,
Ἀτρεΐδηϲ Μενέλαοϲ ἕλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ἐϲθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμιϲ αὐτὴ
βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεϲιν ὕλη.
ἀλλ᾽ οὔ οἱ τότε γε χραῖϲμ᾽ Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα,
οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗϲιν τὸ πρίν γε κέκαϲτο·
ἀλλά μιν Ἀτρεΐδηϲ δουρὶ κλειτὸϲ Μενέλαοϲ
πρόϲθεν ἕθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔταϲε δουρί.
[ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲεν]
ἤριπε δὲ πρηνήϲ, ἀράβηϲε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Μηριόνηϲ δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονοϲ υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃϲ χερϲὶν ἐπίϲτατο δαίδαλα πάντα
τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰϲ Ἀθήνη·
ὃϲ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆαϲ ἐΐϲαϲ
ἀρχεκάκουϲ, αἳ πᾶϲι κακὸν Τρώεϲϲι γένοντο
οἵ τ᾽ αὐτῷ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέϲφατα ᾔδη.
τὸν μὲν Μηριόνηϲ, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἣ δὲ διὰ πρὸ

V. l. 47 ϲκότοϲ: μόροϲ MN Harl. εἶλε ACEGMN. — 48 ἄρ MN. ἀρ A. ἐϲύλεον ἐϲθλοὶ ἑταῖροι MNS (αἰϲθλοὶ) Cant. — 49 καμάνδριον C post ras. GLS Mor. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. αἴμονα H. — 50 ὀξιόεντι S. — 51 ἄρτεμιϲ ἐϲθλή L. — 53 γε omitt. GLN. γε, χραῖϲμ᾽ A. — 54 οὐδ᾽ DH. ἧϲι HN. αἶϲι G. τοπρίν HMNO. τοπρὶν G. *γε κέκαϲτο: vulgo γ᾽ ἐκέκαϲτο. γ᾽ omitt. GLM. — 55 δουρί, κλυτὸϲ A. δουρικλυτὸϲ CGHL MNO. δουρικλειτὸϲ D. — 56 πρόϲθε Apollon. de Pron. 55 A. — 57 omitt. A in textu CDN 1. man. Lips. Townl. 1. man. ϲτήθεϲϲιν O. ἔλαϲεν MN. — 58 δὲ πρηνὴϲ: δ᾽ ἐξ ὀχέων MS Harl. γρ. πρηνήϲ S. γρ. δὲ πρηνὴϲ M. — 59 ἐνήρατο ACO. — 60 Ἁρμονίδου E. ἁρμονίδεω L. ἁρμονίδαο G. — 61 ἐφίλατο: φίλατο N. ἐφίληϲε S. γρ. ἐφίληϲε O. — 62 τεκτήνατο C. ἐΐϲϲαϲ O. — 63 τρώεϲϲι GL. — 64 οἵ τ᾽ D: ceteri οἵ τ᾽ cum Apoll. de Pron. 53 A; de Synt. 137, 26; 145, 22. ἐκ: ἒκ Apoll. de Pron. 53 A. ᾔδη L. ᾔδει CMN Harl. — 66 κάτα: libri κατὰ. ἣ δὲ C. διὰ πρὸ DEM Schol. O 127.

A. c. 53 χραῖϲμ᾽ Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα: χραῖϲμεν θανάτοιο πέλωρα Zenodotus. — 56 ἕθεν Herodianus: ἑθὲν Dion. Sidonius, conf. Schol. Γ 128, Ε 80. Et. Mg. 124, 17. H. T. 236. — 59 τέκτονοϲ υἱὸν οἱ μὲν ἀκριβέϲτεροι ἐπίθετόν φαϲι Eust. 521, 39. — 60 πάντα: πολλά altera Aristarchi. — 64 ἀθετεῖται Aristonicus. οἵ τ᾽, non οἵ τ᾽ scribendum esse docui H. U. 141. οἵ Herodianus cum Apollonio. ᾔδη Aristarchus, non ᾔδει. — 66 ἣ δὲ Aristarchus, non ἡδὲ, conf. Herod. ad O 127.

ἀντικρὺ κατὰ κύϲτιν ὑπ᾽ ὀϲτέον ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
γνὺξ δ᾽ ἔριπ᾽ οἰμώξαϲ, θάνατοϲ δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ᾽ ἄρ᾽ ἔπεφνε Μέγηϲ, Ἀντήνοροϲ υἱόν,
ὅϲ ῥα νόθοϲ μὲν ἔην, πύκα δ᾽ ἔτρεφε δῖα Θεανὼ
ἶϲα φίλοιϲι τέκεϲϲι, χαριζομένη πόϲεϊ ᾧ.
τὸν μὲν Φυλείδηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆϲ κατὰ ἰνίον ὀξέι δουρί·
ἀντικρὺ δ᾽ ἀν᾽ ὀδόνταϲ ὑπὸ γλῶϲϲαν τάμε χαλκόϲ.
ἤριπε δ᾽ ἐν κονίῃϲ, ψυχρὸν δ᾽ ἕλε χαλκὸν ὀδοῦϲιν.
Εὐρύπυλοϲ δ᾽ Εὐαιμονίδηϲ Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονοϲ, ὅϲ ῥα Ϲκαμάνδρου
ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸϲ δ᾽ ὣϲ τίετο δήμῳ,
τὸν μὲν ἄρ᾽ Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
πρόϲθεν ἕθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλαϲ᾽ ὦμον
φαϲγάνῳ ἀίξαϲ, ἀπὸ δ᾽ ἔξεϲε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεϲϲα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέϲε· τὸν δὲ κατ᾽ ὄϲϲε
ἔλλαβε πορφύρεοϲ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
ὣϲ οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
Τυδείδην δ᾽ οὐκ ἂν γνοίηϲ ποτέροιϲι μετείη,
ἠὲ μετὰ Τρώεϲϲιν ὁμιλέοι ἢ μετ᾽ Ἀχαιοῖϲ.
θῦνε γὰρ ἂμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼϲ
χειμάρρῳ, ὅϲ τ᾽ ὦκα ῥέων ἐκέδαϲϲε γεφύραϲ·
τὸν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰϲχανόωϲιν,
οὔτ᾽ ἄρα ἕρκεα ἴϲχει ἀλωάων ἐριθηλέων,

V. L. 68 ἀμφεκάλυψε AEGHMNO. — 69 πήδαιον ACDEGHLMNOS Vrat. a. b. Mosc. 1. 3. Zonar Lex. 381. ἂρ ADGHLMN. γὰρ Zonar. 381. ἀντίνοροϲ G. — 70 ῥὰ DGLMO. μὲν omitt. G. ἔτραφε Townl. — 72 δουρὶ, κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτόϲ. — 73 ἡνίον N. χαλκῷ M et supra δουρὶ. — 74 ἂν A. ἀνοδόνταϲ DN. — 75 κονίῃ CEGMNOS: κονίῃϲ ADL. κονίῃϲι H ex corr. ἐν ἄλλῳ ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων A. ὀδοῦϲι M. — 77 ῥὰ DGLMN. καμάνδρου C post ras. GL Barocc. Mor. Vrat. b. — 78 ὡϲ A. ἐτίετο DLM. — 79 ἂρ LM. ἀρ A. — 81 ἀποδέξελε M. — 83 ἔλαβε G: ἔλλαχε Porphyrius ad Z 488. πορφύρεοϲ λάβε θάνατοϲ D. — 86 ὁμιλέει EG Barocc. Vrat. a. ἤ: libri ἤ. — 87 ἀμπεδίον ACDGHLMNO. — 88 χειμάρῳ L. ἐκέδαϲε DGM. ἐϲκέδαϲϲε HN. — 89 τε omitt. C. τι Et. Mg. 478, 42, quod postulat Naegelsbach. Anmerk. z. Ilias pg. 37. ἐερμέναι: libri ἐεργμέναι. — 90 ἂρ H. ἀλψάων H: ceteri ἀλωάων. ἐριθηλάων GL.

A. c. 69 Aristarchus Πήδαιον: alii Πηδαῖον. — 76 Εὐαιμονίδηϲ et 79 Εὐαίμονοϲ Ptolemaeus Ascalonita, conf. Eust. 524, 6. — 87 ἀμπεδίον, conf. Schol. ε 329. — 89 ἀρίϲταρχοϲ ἐερμέναι Didymus, conf. Schol. V.

ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίϲῃ Διὸϲ ὄμβροϲ·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
ὣϲ ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγεϲ
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέεϲ περ ἐόντεϲ.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱὸϲ
θύνοντ' ἂμ πεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγαϲ,
αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλ' ἐπαΐϲϲοντα τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ' ἔπτατο πικρὸϲ ὀιϲτόϲ·
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε, παλάϲϲετο δ' αἵματι θώρηξ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυϲε Λυκάονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ·
ὄρνυϲθε Τρῶεϲ μεγάθυμοι, κέντορεϲ ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριϲτοϲ Ἀχαιῶν, οὐδέ ἕ φημι
δήθ' ἀνϲχήϲεϲθαι κρατερὸν βέλοϲ, εἰ ἐτεόν με
ὦρϲεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ· τὸν δ' οὐ βέλοϲ ὠκὺ δάμαϲϲεν,
ἀλλ' ἀναχωρήϲαϲ πρόϲθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεϲφιν
ἔϲτη, καὶ Ϲθένελον προϲέφη, Καπανήιον υἱόν·
ὄρϲο πέπον Καπανηιάδη, καταβήϲεο δίφρου,
ὄφρά μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύϲϲῃϲ πικρὸν ὀιϲτόν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, Ϲθένελοϲ δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
πὰρ δὲ ϲτὰϲ βέλοϲ ὠκὺ διαμπερὲϲ ἐξέρυϲ' ὤμου·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ ϲτρεπτοῖο χιτῶνοϲ.
δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·

V. L. 91 ἐπιβρίϲει CDE ter LM Vrat. A. — 93 ὑπο A. πυκναὶ S. — 94 τρῴων GL. — 96 ἀμπεδίον ACDGHLMNO Apoll. Lex. 63, 12. ἀνπεδίον Townl. ἂν πεδίον E. — 97 τυδείδεω Vrat. b. — 98 τυχὸν N. κατα A. — 99 δια CDGL. δέπτατο D. — 101 ἐπι D. — 102 τρῷεϲ GL. — 103 οὐδέ ἑ φημὶ ACDEGHLMNO. — 104 δηθὰ ϲχήϲεϲθαι E 528, 5 NOS Cant. δῆθ' ἀναϲχήϲεϲθαι C (δῆθ') LM Lips. Mor. δηθὰ ἀναϲχέϲθαι G. γράφεται οὐδέ ἑ φημὶ δῆθ' ἀνϲχήϲεϲθαι Eust. 528, 6. — 106 ὼϲ A. ὣϲ φάτ' D. ὣϲ φάτ' ἐπευχόμενοϲ E 528, 18 M Vrat. b. Harl. — 107 πρόϲθεν ἵπποιϲ G. — 108 καπανήϊοϲ G. — 109 ὄρϲε S· Cant. Vrat. A. ὄρϲεο NO Vrat. a. c. Mosc. 3. καπανιάδη L. καταβήϲαιο GN. — 110 ὄφρά μοι CDLO. ἐρύϲῃϲ N. ἐρρύϲϲηϲ O. — 111 ὼϲ A. ἄρ DGM. ἄλτο C. χαμάζε CGLMN. — 112 παρ CDG. ὤμων N. — 113 ἀνηκόντιζε διὰ: ἀνηκόντιζεν ἀπὸ Eust. 680, 24. δια L.

A. c. 104 ἀρίϲταρχοϲ δῆθ' ἀνϲχήϲεϲθαι Didymus, conf. H. T. 394. ἀρίϲταρχοϲ βέλοϲ Didymus. de alia scriptura nihil est traditum.

κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸc τέκοc, ἀτρυτώνη,
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουcα παρέcτηc
δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φῖλαι Ἀθήνη·
δὸc δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν καὶ ἐc ὁρμὴν ἔγχεοc ἐλθεῖν,
ὅc μ' ἔβαλε φθάμενοc καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φηcι
δηρὸν ἔτ' ὄψεcθαι λαμπρὸν φάοc ἠελίοιο.
ὣc ἔφατ' εὐχόμενοc· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰc Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδαc καὶ χεῖραc ὕπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἱcταμένη ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
θαρcῶν νῦν Διόμηδεc ἐπὶ Τρώεccι μάχεcθαι·
ἐν γάρ τοι cτήθεccι μένοc πατρώιον ἧκα
ἄτρομον, οἷον ἔχεcκε cακέcπαλοc ἱππότα Τυδεύc·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἕλον, ἣ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώcκῃc ἠμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῷ νῦν, αἴ κε θεὸc πειρώμενοc ἐνθάδ' ἵκηται,

V. L. 115 κλῦθί μοι ACDGHL. μευ NO Cant. Harl. μου M. — 117 αὖτ' ἐμὲ ADGN: αὖτέ με CE bis HLMOS Cant. Lips Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. Cram. An Ox. II, 421, 27. φῖλαι AN: φίλαι E bis S Cant. Townl. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. φίλε D. φίλε' CGHLMO Mosc. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. γρ. φίλαι ἀθήνη O. νῦν αὖ με φίλαι Ἀθήνη, οὕτω γάρ τινεc γράφουcι τῶν ἀκριβεcτέρων Eust. 1269, 10. conf. K 280. — 118 δὸc δέ τε μ' vel τέ μ' libri mei. τὸν δέ τ' ἄνδρα Schol. O 119. δὸc δέ τ' ἔμ' Apollon. de Synt. 243, 7; 244, 20. — 119 οὐδέ με φηcὶ ACDGL (φηcὶν) MNO. οὔ ἐμὲ φηcὶ Townl. — 121 ὡc A. — 124 ἔπι A. τρώεccι GL. — 125 cτήθεcι O. — 126 cακεcπάλοc D 1. man. cακκεcπάλοc M. — 128 γιγνώcκῃc N 1. man. O 2. man. γινώcκῃc EMN 2. man. O 1. man. Lucianus XII, 7. Et. Mg.
οι
722, 19. Plato Alcib. II, 150 D. γινώcκηc H. γιγνώcκοιc L. γινώcκοιc ACDG Mosc. 3. Maxim. Tyr. Diss. XIV, 5. Zonar. Lex. 1661. conf. Schol. Ε 451. — 129 τῶ ACDGHLMNO.

A. c. 115 κλῦθί μοι (conf. H. S. 162) non solum hoc loco, sed etiam K 278, β 262, δ 762, ζ 239, 324 in libris optimis scribitur, socordia librariorum, qui ceteris locis (A 37, 451, Γ 97, 304, 456, H 67, 348, 368, Θ 5, 497, K 284, T 101, β 25, 161, 229, ρ 370, 468, c 43, υ 292, φ 68, 275, ω 443, 445) genitivum Homero usitatum non immutaverunt at poëtae Homero recentiores dativo utebantur, ut Theognis 4 cὺ δέ μοι κλῦθι. 13 εὐχομένῳ μοι κλῦθι. Solon 13, 2 κλῦτέ μοι εὐχομένῳ. — 117 φῖλαι scribendum est, non φίλαι vel φίλε', est enim imperativus aoristi ab indicativo ἐφιλάμην, qui legitur Ε 61, ut πείρηcαι A 302, θ 145, φράcαι A 83, ἄλευαι X 285, κατάλεξαι τ 44. — 118 δὸc δέ τέ μ': οὕτωc ἔν τιcιν ἡρωδιανὸc ἡ δὲ γραφὴ τὸν δέ τέ μ' ἄνδρα Schol. A. — 122 ὁ ἀcτερίcκοc, ὅτι ἐντεῦθεν μετενήνεκται εἰc τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνα Aristonicus, conf. Schol. N 61. — 128 optativum γιγνώcκοιc agnoscit Schol. BL. ἠδὲ καὶ ἄνδρα: ἠδ' ἄνθρωπον Zenodotus.

μή τι cύ γ' ἀθανάτοιcι θεοῖc ἀντικρὺ μάχεcθαι
τοῖc ἄλλοιc· ἀτὰρ εἴ κε Διὸc θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃc' ἐc πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
ἣ μὲν ἄρ' ὣc εἰποῦc' ἀπέβη γλαυκῶπιc Ἀθήνη,
Τυδείδηc δ' ἐξαῦτιc ἰὼν προμάχοιcιν ἐμίχθη·
καὶ πρίν περ θυμῷ μεμαὼc Τρώεccι μάχεcθαι,
δὴ τότε μιν τρὶc τόccον ἕλεν μένοc, ὥc τε λέοντα,
ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοιc ὀίεccι
χραύcῃ μέν τ' αὐλῆc ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάccῃ·
τοῦ μέν τε cθένοc ὦρcεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προcαμύνει,
ἀλλὰ κατὰ cταθμοὺc δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται·
αἱ μέν τ' ἀγχιcτῖναι ἐπ' ἀλλήλῃcι κέχυνται,
αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαὼc βαθέηc ἐξάλλεται αὐλῆc·
ὣc μεμαὼc Τρώεccι μίγη κρατερὸc Διομήδηc.
ἔνθ' ἕλεν Ἀcτύνοον καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένοc ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺc μὲν ἔαc', ὃ δ' Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύιδον,

V. L. 130 μή τι cύ γ': μὴ cύγε NS Cant. μὴ cύπερ M. — 131 αὐτὰρ M. εἴ κε: εἰ καὶ D. — 132 τήν γ': τήνδ' M. — 133 ἣ Athenaeus X, 458. ἂρ DGLMN. ἀρ A. ὡc A. — 134 ἐξ αὖτιc L. ἐξαῦθιc C. — 135 καίπερ πρὶν G. τρῴεccι DL. — 136 ἕλε C 1. man. GN. εἷλεν M. ὥc τε D. — 137 ὃν ῥά DE. ὀΐεccι ACDEGMNO. — 138 χραύcει CEO Eust. 1063, 30; 1314, 9. Steph. Byz. 146, 9. ὑπεράλμενον A. ὑπὲρ ἅλμενον Cram. An. Par. III, 152, 27. δαμάccει CE Townl. δαμάcει Vrat. A. — 140 κατα AD 1. man. — 141 omitt. M. ἀγχιcτῖναι D: ἀγχηcτῖναι ACGHL Vrat. c. Schol. B 474, Θ 131. Apoll. Lex. 5, 19. ἀγχηcτίναι N. ἀγχιcτῆναι O Apoll. de Pron. 108 C. ἀγχηcτῆναι E 530, 46; 531, 42. γράφεται δὲ διὰ τοῦ η ἡ προπαραλήγουcα τοῦ ἀγχηcτῆναι Eust. 531, 46. ἀλλήλοιcι DH Vrat. c. Mosc. 1. 2. Schol. Φ 6. ἀλλήλαιcι G. — 142 ὃ ACDGHLMNO. βαθείηc CDG. ἐξάλεται L. — 143 ὡc A. τρῴεccι L. — 144 Ὑπείρονα: ὑπήρονα L. ὑπήνορα MN. — 145 ὕπερ A. — 146 τὸν ἄλλον Vrat. b. et γρ. ἕτερον. κληΐδα DGMN. — 147 νώτων L. ex corr. — 148 ὃ δ' D. ὅδ' CGLNO. πολύϊδον ACDHLMN 2. man. O 1. man. πολύειδον

A. c. 132 τήν γ' οὐτάμεν et τὴν οὐτάμεν Aristarchus, διχῶc: τήν γ' οὐτάcαι Zenodotus. — 136 πτολεμαῖοc ὁ τοῦ ὀροάνδου ἐν τῷ περὶ τῆc ὁπλοποιίαc διὰ τοῦ χ προφέρεται ἔχεν μένοc Didymus. — 138 Ptolemaeus et Herodianus ὑπεράλμενον: ὕπερ ἅλμενον Dionysius. — 141 ἀγχιcτῖναι, conf. P 361, χ 118, ω 181, 449. — 142 Apollonius ἐξάλλεται: alii ἐξ ἅλλεται. — 146 τὸν δ' ἕτερον: τοῦ δ' ἑτέρου Zenodotus. — 148 Πολύιδον Apollonius Archibii, conf. Cram. An. Par. IV, 188, 25 et N 663.

υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος,
τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
βῆ δὲ μετὰ Ξάνθόν τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
ἔνθ' υἷας Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε.
ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
πόρτιος ἠὲ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
ἵππους δ' οἷς ἑτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,

GN 1. man. O 2. man. S Et. Mg. 681, 22. ὁ δὲ Πολύϊδος διφορεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔν τε διχρόνῳ καὶ διὰ διφθόγγου δὲ ἔχων τὴν παραλήγουσαν Eust. 533, 6. conf. N 663, 666.

V. l. 149 Εὐρυδάμαντος: εὐρυμέδοντος M. ὀνειροπόλοιο A. — 150 τοῖς: οἷς E bis. κρίνατ' H. — 151 ἀλλὰ σφέας LMNO. καὶ γάρ σφεας E 532, 38. ἐξενάριξε ACGHMNO. ἐξενάρηξεν D. — 152 ξάνθόν τε AD. θέωνά τε N. φῖνοπος M. — 153 ὁ C. δὲ, τείρετο CL. δὲ τείρετο A Vrat. a. c. A. ὃ δ' ἐτείρετο D. ὅδ' ἐτείρετο GMNO. ὁ δ' ἐτείρετο ES. ὅδ' ἐτείρατο H. — 154 τέκετ': τέκεν H. υἱὸν δ' οὐκέτ' ἄλλον L. — 155 ἐνάριξε D 1. man. MNOS Cant. Vrat. a. b. A. Mosc. 1. 3. — 156 ἀμφοτέρῳ H. ἀμφοτέρων LMN Cant. Vrat. b. πατρὶ μέν τε γόον G. κήδεϊ A. — 157 ἐκνοστήσαντε ACDEGHLMNO. — 158 δια, κτῆσιν S. δια CDGL. — 159 υἷας libri mei cum Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. alii υἱοὺς. δύο GH. — 160 ἐχέμονά DGH. ἐχαίμονά LN. χρόμϊόν CDGHLMNO. — 161 θορῶν C. ἄξει CEN Rhet. Gr. III, 107, 3. ἄξῃ (ει) L. ἄξῃ ADGHMO Barocc. Townl. Lips. 1. man. Vrat. A. Mosc. 1. — 162 κάτα βοσκομενάων ADLO Et. Mg. 123, 37; 342, 11. Et. Gud. 189, 40: κατὰ Cram. Epim. 154, 17: καταβοσκομενάων CEGHMN. — 163 ὡς AD. — 166 omitt. O in textu.

A. c. 156 ἀμφοτέρω: ἀμφοτέρων Zenodotus. — 158 δατέονται Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. — 160 ἐόντας: ἐόντε Aristophanes? cf. Schol. Λ 103. dualem defendit Ahrens. de hiat. Hom. legit. quibusdam generibus pg. 20. — 161 ἄξῃ postulat G. Hermann. Opusc. II, 46. — 162 πόρτιος: βουκόλου Zenodotus. κάτα βοσκομενάων, conf. Δ 230, Ε 332, 763, Π 96, Ρ 207, Ϲ 492, Υ 221, 329, Ω 705, α 247, ε 335, λ 201, ν 377, π 424, τ 48, φ 346, ψ 290.

βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀιστοὶ
καὶ κλέος, ᾧ οὔ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ;
οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἐγώ γε δαΐφρονι πάντα ἐίσκω,
ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
εἰ δ' ὅ γ' ἀνήρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
οὐχ ὅ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
ἕστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
καί μιν ἐγώ γ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆι προϊάψειν,
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.

V. l. 169 εὗρε δὲ MO. — 170 ηὗδα D. — 171 ἰδὲ: ἠδὲ CG. — 172 ᾧ δὴ οὔτις τοι ἐερίζεται G omisso ἐνθάδε γ'. οὔ τίς τοι: libri οὔτις τοι. — 174 ἔφες: ἄφες GL. — 175 ὅδε: ὧδε LN. ἔοργε ACDGHLMNO. — 176 τρῷας GL. πολλῶν τὲ O. — 177 τρῴεσσιν GL. τρώεσσι MO. — 178 ἱερῶν G. ἔπι μῆνις E 535, 45 HM. ἐπὶ μῆνις AL Lips. ἐπιμῆνις CDE 564, 16 GNO. — 180 τρῴων G. — 181 μιν: μὲν GO sup. — 182 γιγνώσκων CLM 2. man. N 2. man. Schol. Ε 183: γινώσκων ADEGHM 1. man. N 1. man O Lips. Schol. Γ 166. — 183 ἵππους δ' M. ἐστι C. — 184 ὅδ' ἀνὴρ Cant. ὃν φημὶ CDGH. ὅ φημι L. δαΐφρονος S. — 185 ὅ γ': ὅδ' E. ἄνευ G. — 187 κιχήμενος S. — 188 γάρ ῥ οἱ D. — 189 δια C. — 190 ἔγωγε φάμην O. — 191 ἐδάμασα M. νύ τις ἐστὶ EGLMN. νύ τις ἔστι DO. νύ τοι ἐστὶ C.

A. c. 178 ἐπὶ μῆνις Aristarchus, κατὰ παρολκὴν τῆς ἐπί, conf. H. U. 261 sqq. — 181 μιν et μὲν Aristarchus, διχῶς. — 183 ἀθετεῖται Aristonicus. — 187 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus.

ἵπποι δ᾽ οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ᾽ ἐπιβαίην·
ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἕνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι
ἑστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
ἵπποισίν μ᾽ ἐκέλευε καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ᾽ ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλον ὀνήσειν.
ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρείδῃ, ἐκ δ᾽ ἀμφοτέροιιν
ἀτρεκὲς αἷμ᾽ ἔσσευα βαλών, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
ἡγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ.
εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
πατρίδ᾽ ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἀπ᾽ ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην

V. l. 193 μεγάροις H. — 195 παρα AD. — 196 ἱστᾶσι L. — 198 ἐνὶ CDGHLMNO: εὖ Vrat. a. ποιητοῖσι D. — 199 ἵπποισί DGNO. με κέλευε D. μ᾽ ἐκέλευσε O. τ᾽ ἐκέλευε H. ἐμμεμαῶτα Mor. Vrat. c. — 200 τρώεσσι GL. — 201 ἔγωγε G. πειθόμην M. ἦτ᾽ D. γρ. εἶτ᾽ ἂν O. πολϋκέρδιον O 1. man. — 203 εἱλομένων EGLM. ἅδην D 1. man. E bis Cram. An. Par. III, 327, 11. ceteri ἄδδην. — 204 ὡς A. ἀτὰρ DO. αὐτάρ δ L. ἐσΐλιον A. ἐς omitt. G. εἰς CMNO. ἠλήλουθα O. hunc versum omitt. H in textu. — 205 τόξοισι DEGMNO Lips. ἄρ DGM. ἀρ A. ἔμελλον CGHLMN: ἔμελλεν ADEO. — 206 ἐφῆκα A. — 207 τὲ καὶ CMO. ἀμφοτέροι|||ϊν O post ras. — 208 ἔσευα G. — 209 τῶ ACGLMNO. τῷ DH. ῥὰ DMNO. — 210 ὅτε τ᾽ C. ὅτε γ᾽ G. — 211 τρώεσσι GL. — 212 ὀφθαλμοῖσι ACDEGMNO. — 213 ὑψερεφὲς ACEH Mor. ὑψιρεφὲς GL post ras. M Barocc. ὑψηρεφὲς DNO Lips. Vrat. b. c. — 214 ἐμοῖο N post ras. S. τάμη Vrat. a. — 215 ἂν μὴ G.

A. c. 194 Ζηνόδοτος μετέθηκεν (ἠθέτηκεν?) Aristonicus. — 203 ἀρίσταρχος ἄδην, ἄλλοι δὲ ἄδδην διὰ β′ δδ Didymus. Nicias ἄδδην, conf. H. T. 179. — 205 ἔμελλον: ἔμελλεν, conf. H. T. 383. — 211 τινὲς μεταγράφουσι „Τρώεσσι φέρων χάριν ἱπποδάμοισιν“ Aristonicus.

χερcὶ διακλάccαc· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
    τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαc, Τρώων ἀγόc, ἀντίον ηὔδα·
μὴ δὴ οὕτωc ἀγόρευε· πάροc δ' οὐκ ἔccεται ἄλλωc,
πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ cὺν ἵπποιcιν καὶ ὄχεcφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε cὺν ἔντεcι πειρηθῆναι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήcεο, ὄφρα ἴδηαι,
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιcτάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεcθαι·
τὼ καὶ νῶι πόλιν δὲ caώcετον, εἴ περ ἂν αὖτε
Ζεὺc ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδοc ὀρέξῃ.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάcτιγα καὶ ἡνία cιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήcομαι, ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ cὺ τόνδε δέδεξο, μελήcουcιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
    τὸν δ' αὖτε προcέειπε Λυκάονοc ἀγλαὸc υἱόc·
Αἰνεία, cὺ μὲν αὐτὸc ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
οἴcετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέοc υἱόν.
μὴ τὼ μὲν δείcαντε ματήcετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶι δ' ἐπαΐξαc μεγαθύμου Τυδέοc υἱόc
αὐτώ τε κτείνῃ καὶ ἐλάccῃ μώνυχαc ἵππουc.
ἀλλὰ cύ γ' αὐτὸc ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,

V. L. 216 διακλάcαc CDEGHO. διακλάξαc A. ὀπήδει Apoll. Lex. 35, 19. — 217 τρῴων CGL. — 218 *μὴ δή: libri μὴ δ'. παρέλκει δὲ ὁ πρῶτοc δε cύνδεcμοc καὶ κεῖται ἀντὶ τοῦ δη Eust. 541, 9. — 219 νώ: νῶ Apoll. Lex. 117, 14. τῶι ἀνδρὶ D. ἵπποιcι DHMNO Lips. ὄχεcφι ACDHN Apoll. Lex. 117, 14. — 220 cυνέντεcι A. πειραθῆναι M. — 221 ἐπιβήcαιο N. — 222 τρῴϊοι G. — 223 διώκειν Plato Laches 191 B. φέυεcθαι G. — 224 τῶ καὶ LO. τῶ et τὼ A eadem manu. πόλιν δὲ AD. εἴπερ : εἴκεν Vrat. a. — 225 ὀρέξει EO. — 226 ἀλλά γε D. ἄλλα γε M. νῦν: δὴ MN Harl. — 227 ἀποβήcομαι ADGHLMNO 2. man. conf. Eust. 542, 16. ἐπιβήcομαι S. ἐπιβήcομαι (ἀπο) CO 1. man. Cant. Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 228 τόνδε: τόνγε E 542, 18 N. μελήcουcι CDELMNO Lips. δ' ἐμοὶ ACHMNO: δέ μοι DEGLS Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. — 231 εἰωθότε L. — 233 οὐδὲ θέλητον DN. — 234 ποθέοντεc DE 557, 31 L. — 236 κτείνει G. ἐλάcῃ DEL. ἐλάcοι G. — 237 ἀλλ' αὐτὸc cύ γ' C. ἔλαυνέ τε M. ἔλαυνέ θ' ἅρματα O.

A. c. 218 μὴ δὴ οὕτωc conf. H. U. 281. — 219 νώ: alii νῷ conf. H. U. 190. — 227 οὕτωc Ἀρίcταρχοc ἀποβήcομαι διὰ τοῦ α Didymus. Zenodotus ἐπιβήcομαι. — 231 οὕτωc εἰωθότι καὶ Ἀρίcταρχοc καὶ cχεδὸν ἅπαντεc Didymus. altera lectio erat εἰωθότε.

τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέι δουρί.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαντεϲ, ἐϲ ἅρματα ποικίλα βάντεϲ,
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέαϲ ἵππουϲ.
τοὺϲ δὲ ἴδε Cθένελοϲ, Καπανήιοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
αἶψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Τυδείδη Διόμηδεϲ, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ ϲοὶ μεμαῶτε μάχεϲθαι,
ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων εὖ εἰδώϲ,
Πάνδαροϲ, υἱὸϲ δ' αὖτε Λυκάονοϲ εὔχεται εἶναι·
Αἰνείαϲ δ' υἱὸϲ μεγαλήτοροϲ Ἀγχίϲαο
εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἵ ἐϲτ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μὴ δέ μοι οὕτω
θῦνε διὰ προμάχων, μή πωϲ φίλον ἦτορ ὀλέϲϲῃϲ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ ϲε πειϲέμεν οἴω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυϲκάζοντι μάχεϲθαι
οὐδὲ καταπτώϲϲειν· ἔτι μοι μένοϲ ἔμπεδόν ἐϲτιν·
ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὔτωϲ
ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰϲ Ἀθήνη.

V. l. 238 τόνδε δ': τόνδ' EN. ἐγὼ E 542, 19. — 239 φωνήϲαντε GL Mosc. 1. βάντε GL Mosc. 1., quod non displicet, conf. 234, 245. — 240 ἐμμεμαῶτεϲ E 543, 30 HM. — 241 τούϲδε G. — 242 αἶψ' ἐπὶ τϋδείδην L. προϲηΰδα D. — 245 ἔχοντε GMN Harl. Mosc. 1. Vrat. b. Lesbonax περὶ ϲχημάτων pg. 186. ἔχοντεϲ Et. Gud. 278, 49. ceteri ἔχονταϲ. ὃ CDM. — 246 δ' omitt. N. — 247 θ' υἱὸϲ C. μεγαλήτοροϲ A sup. DHS Schol. Τ 291. Rhet. Gr. III, 154, 7: μὲν ἀμύμονοϲ AGLMNO Lips. Townl. Barocc. Vrat. a. A. conf. Ε 468, Υ 208. — 248 abest a Vrat. a. δέ οἱ ἔϲτ' ACDEHLM. — 249 ἀλλά γε M. μὴ δέ ACDGLMN. μοι: μεν G. οὕτω ACDE bis GHLMNO. — 250 θύναι G. δια A. ὀλέϲῃϲ EM. — 251 ἂρ DGMN. ἀρ A. ἄρα H. — 252 φόβον μ' L. οὐδέ ϲε CDHLMNO. οὐδε ϲὲ A. οὐδέ με S Cant. ceteri οὐδὲ ϲὲ, conf. 284. οὐδ' ἐμὲ Pseudoplut. 138, 21. ὀΐω CDGMO. — 253 γάρ μοι A. ἐμοὶ S Cant. Mosc. 1. γάρ μοι ceteri cum Apoll. Lex. 54, 17. Schol. Pind. Pyth. VIII, 53. — 254 ἐϲτι DMNO. — 255 ἐπιβαινέμεν: ἐπιβήμεναι EM, conf. Schol. Soph. Trach. 7. αὔτωϲ AEGHLMNO. οὕτωϲ Lips. Townl. — 256 ἀντίοϲ S Cant. μ' οὐκ: δ' οὐκ S. ἐᾷ DGHMNO Aristonicus ad N 515. ἐᾶ CL: ἔα AE Et. Mg. 637, 31. Draco de Metr. 71, 16.

A. c. 238 τόνδε δ' Herodianus ad Ω 17. — 245 ἔχοντε probat Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 20. de duali in hac sede vocabulo praeposita, quod a vocali incipit, conf. Ε 12, Θ 378, θ 361, Λ 103, Ρ 103, ε 477. — 247 μεγαλήτοροϲ scripsi, ut Ε 468, Υ 208. — 249 ἐφ' ἵππων Aristarchus. an alii ἐφ' ἵππουϲ? — 249, 250 δοκεῖ Ζηνόδοτοϲ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆϲ ἠθετηκέναι Aristonicus. — 252 οὐδέ ϲε Ptolem. Ascalonita: οὐδὲ ϲὲ Herodianus. — 256 ἐᾷ: ἔα Herodianus.

τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτιϲ ἀποίϲετον ὠκέεϲ ἵπποι
ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερόϲ γε φύγῃϲιν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
αἴ κέν μοι πολύβουλοϲ Ἀθήνη κῦδοϲ ὀρέξῃ
ἀμφοτέρω κτεῖναι, ϲὺ δὲ τοῦϲδε μὲν ὠκέαϲ ἵππουϲ
αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγοϲ ἡνία τείναϲ·
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένοϲ ἵππων,
ἐκ δ' ἐλάϲαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
τῆϲ γάρ τοι γενεῆϲ, ἧϲ Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺϲ
δῶχ' υἷοϲ ποινὴν Γανυμήδεοϲ, οὕνεκ' ἄριϲτοι
ἵππων, ὅϲϲοι ἔαϲιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.
τῆϲ γενεῆϲ ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίϲηϲ,
λάθρῃ Λαομέδοντοϲ ὑποϲχὼν θήλεαϲ ἵππουϲ·
τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροιϲι γενέθλη·
τοὺϲ μὲν τέϲϲαραϲ αὐτὸϲ ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήϲτωρε φόβοιο.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέοϲ ἐϲθλόν.
ὣϲ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέαϲ ἵππουϲ.

V. l. 257 τούτων M. πάλιν αὔτωϲ D. ὠκέαϲ ἵππουϲ [οι] C. — 258 εἰ γοῦν CEGLM Eust. 1174, 2. φύγηϲι M. — 259 ἐνι AD. — 260 ὀρέξοι L. — 261 τοῦϲδε A: ceteri τούϲδε. — 262 ἐξάντυγοϲ AD. — 263 ἐπαΐξαι ACDEGHMNO. ἐπάϊξαι LS. καλλίτριχαϲ S et in marg. μεμνημένοϲ. — 264 ἐξελάϲαι [κδ'] A. τρῴων GL. μετεϋκνήμιδαϲ A. εὐκνήμϊδαϲ CDGHLN. — 265 τρωΐ L. — 267 ὅϲοι C. ἠώ G. — 268 ἔκλεψε H. — 269 θήλεαϲ ACDEHM: θηλέαϲ GLNO Vrat. A. ὑποϲχὼν θήλεαϲ ἵππουϲ γράφουϲί τινεϲ „ὑποϲχὼν θηλέαϲ ἵππουϲ ἀντὶ τοῦ θηλείαϲ παροξυτόνωϲ, καὶ οὐ προπαροξυτόνωϲ θήλεαϲ" Eust. 558, 19. — 270 τῶν οἵ D. τῶν, οἵ M. ἐνι A. ἐνὶμμεγάροιϲι H. γενέθλη ADEGHMO Cant. Barocc. Vrat. a: γενέθλῃ C Lips. Vrat. c. A. γενέθλη [ηϲ] N. γενέθλαι L. — 271 τοὺϲ: τῶν M. — 272 δῶκε CDEGHMNO. μήϲτωρε ACDEGHLMNO et Heynii omnes. μήϲτωρι [ε] S. conf. Θ 108. — 273 ἀραίμεθα M. κε κλέοϲ AHLO: κεν CDGMNS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Townl. Mosc. 1. 3. ἂν E. conf. ϲ 255, τ 128. — 274 ὥϲ A.

A. c. 258 οὕτωϲ εἰ γοῦν διὰ τοῦ γ̄, εἰ δὴ ἕτεροϲ αὐτὸν φύγῃ Schol. A. εἰ γοῦν tuetur G. Hermann. Opusc. IV, 99. — 263 Αἰνείαο: Αἰνειῶο Zenodotus, non Αἰνείω, conf. ad 323. — 269 Ptolemaeus cum Aristarcho θήλεαϲ: θηλέαϲ Hellanicus. — 272 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μήϲτωρε δυϊκῶϲ, ἐπὶ γὰρ τῶν ἵππων Didymus. — 273 γε λάβοιμεν Bekk. cum J. H. Vossio. de εἴ κεν cum optativo conf. Θ 196 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κὲν Ἀχαιοὺϲ αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβηϲέμεν et Α 60, Β 123, 597, Η 387, Ι 141, Τ 322, Ψ 346.

τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
    καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ·
ἦ μάλα ϲ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.
    ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
    βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ ϲ' ὀΐω
δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
    τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν·
    ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι

V. L. 276 τὸν: τῶν N. τῷ Mosc. 1. — 277 καρτερόθυμε A. — 278 ἢ D. — 279 τύχωμι A: ceteri τύχοιμι cum Et. Mg. 608, 52. Thom. Mag. s. v. νῦν. Drac. de Metr. 151, 5. — 280 ἢ ῥὰ CDGHLMNO. προΐη Vrat. a. δολιχόσκιον A. — 281 διὰ πρὸ MO: ceteri διαπρὸ. — 282 πεπταμένη θώρακι G. — 283 ἐπι D. — 285 ἂν σχήσεσθαι D. ἀνασχήσεσθαι L. — 288 πρίν γ': πρὶν L. ἀποπαύσεσθαι DN: ἀποπαύσασθαι CGHLMOS Cant. Barocc. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἀποπαύσασθαι (ε supra α) A. ἀναπαύσασθαι Townl. πρὶν ἢ L, conf. X 266. — 289 ἄρηα κατὰ λαύρϊνον H. — 290 ὡς A. προέηκε A. — 292 πρύμνην L. — 293 ἐξεσύθη CDEGLNO Vrat. a. A. Lucianus 60, 27. ἐξεσσύθη Vrat. b. ἐξελύθη AHM Mor. Barocc. Cant. Vrat. c. Apoll. Lex. 15, 12. Schol. O 451. ἐξελύθη (ϲ et υ supra) Harl. ἐξελάθη S. ἐξέσυτο Lips. Townl. ἐξεχύθη Mosc. 1. ed. Romana. — 295 παμφανόεντα G. παρέτρεσαν CDEGL. παρέτρεσεν (α supra) H.

A. c. 279 τύχωμι, conf. H. U. 250. — 281 τῆς δὲ: ἣ δὲ? conf. Ε 66, Η 260, Υ 276. — 283 ἐπὶ: οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 288 γ' bis positum delevit Bekkerus, conf. Ε 258, 827, Π 30, Χ 266. — 289 ταλαύρινον Trypho assentiente Herodiano: ταλαύρινον Aristarchus cum Aristophane. — 293 Aristarchus ἐξελύθη, quod explicant τῆς ὁρμῆς ἐπαύσατο: ἐξεσύθη Zenodotus.

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείσας μή πως οἵ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὶ πεποιθώς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην
τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'. ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθά τε μηρὸς
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἔστη γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ,
πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν,
ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο.
ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·

V. l. 297 ἀπόρουσε ACDGMOS 1. man. Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ἐπόρουσε LS 2. man. ἐπώρουσε N. ἀπορουσε (ε superscr.) H. — 298 libri μήπως οἱ: G μή πως οἵ bene, conf. H. U. 144. — 299 ἄρ GLMN. ἀρ A. ὡς D. — 300 προς δέ οἱ N. πάντοσε ἴσην LMNOS Townl. — 301 τοῦ γ': τοῦδ' Mosc. 1. ἀντίος ACGLMNO Harl. Vrat. c. A. Mosc. 3. ἀντίον DEHS. ἔλθῃ N Vrat. A. — 302 ὃ δὲ CD. — 303 δύο ἄνδρε D. — 304 οἷοι: τῶν οἱ Pseudoplut. 115, 49. ὃ O. πάλε N. — 305 ἔνθά τε ACDHMNO. ἔνθα γε G Mosc. 1. — 306 ἰσχίῳ: ἰνίῳ Cram. An. Ox. II, 372, 28. δέ τε μιν ACL. καλέουσι ACDEGHMNO. — 307 τένοντε omnes. — 308 ἄπο H. — 310 ἀμφὶ δέ οἱ ὄσσε E. ἐκάλυψε ACEGHMNO. — 312 ἄρ DGMNO. ἀρ A. — 314 δ' ἑὸν CDHMNO: δὲ ὃν EGLS Cant. δὲ ὄν·A. δ' ὃν Vrat. b. — 315 * πτύγμα κάλυψεν: libri πτύγμ' (A πτύγ' μ') ἐκάλυψεν. — 317 ἐνι AD. στήθεσι E. στήθεξι N. ἐκ θυμόν, non ἀπὸ, libri mei cum Cant. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. ἕληται N. — 318 ὑπεξέφερε DLMNO Lips. πτολέμοιο N Harl.

A. c. 302 Aristarchus ἰάχων: ἰαχῶν Tyrannio. — 308 Herodianus ἀπὸ: ἄπο Ptolemaeus. — 310 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ Ἕκτορος λέγεται (Λ 356) Aristonicus.

οὐδ᾽ υἱὸϲ Καπανῆοϲ ἐλήθετο ϲυνθεϲιάων
τάων, ἃϲ ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ,
ἀλλ᾽ ὅ γε τοὺϲ μὲν ἑοὺϲ ἠρύκακε μώνυχαϲ ἵππουϲ
νόϲφιν ἀπὸ φλοίϲβου, ἐξ ἄντυγοϲ ἡνία τείναϲ.
Αἰνείαο δ᾽ ἐπαΐξαϲ καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
ἐξέλαϲε Τρώων μετ᾽ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
δῶκε δὲ Δηιπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάϲηϲ
τῖεν ὁμηλικίηϲ, ὅτι οἱ φρεϲὶν ἄρτια ᾔδη,
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἥρωϲ
ὧν ἵππων ἐπιβὰϲ ἔλαβ᾽ ἡνία ϲιγαλόεντα,
αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ
ἐμμεμαώϲ· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ,
γιγνώϲκων ὅ τ᾽ ἄναλκιϲ ἔην θεόϲ, οὐδὲ θεάων
τάων, αἵ τ᾽ ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουϲιν,
οὔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθοϲ Ἐνυώ.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πολὺν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων,
ἔνθ᾽ ἐπορεξάμενοϲ μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὸϲ
ἄκρην οὔταϲε χεῖρα μετάλμενοϲ ὀξέι δουρὶ
ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸϲ ἀντετόρηϲεν
ἀμβροϲίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ χάριτεϲ κάμον αὐταί,
πρυμνὸν ὕπερ θέναροϲ. ῥέε δ᾽ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
ἰχώρ, οἷόϲ πέρ τε ῥέει μακάρεϲϲι θεοῖϲιν·
οὐ γὰρ ϲῖτον ἔδουϲ᾽, οὐ πίνουϲ᾽ αἴθοπα οἶνον,
τοὔνεκ᾽ ἀναίμονέϲ εἰϲι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

V. l. 321 ἐρύκακε GNO. εἰρύκακε L. — 322 ἐξάντυγοϲ AD. — 324 τρῴων GL. εὐκνήμϊδαϲ CDGHLN. — 325 περὶ: πέρι GLN. — 326 ἤδηι D. ᾔδῃ GL. ἤιδει C. — 327 ἔπι AN. ἐπὶ CDHLMO. — 330 ὃ δὲ CD. — 331 γιγνώϲκων LN: γινώϲκων ACDEGHMO. ἔην θεὰ G. — 332 κατακοιρανέουϲιν ACDEGHLMNO. — 333 οὔτάρ H. ἆρ DEGMN. ἀρ A. — 334 ῥα κίχανε G. — 336 abhinc usque ad vers. 635 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 336 δουρὶ: χαλκῷ H Lips. — 337 ἀμβληχρὴν LS. δὲ διὰ χροὸϲ L. ἀντετόρηϲε D. — 338 δια DN. ὃν οἱ D. — 339 ὑπὲρ MNO. — 341 ἔδουϲιν D. πίνουϲιν DN. — 342 ἀναίμονεϲ εἰϲὶ GHL.

A. c. 322 Herodianus ἀπὸ. — 323 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει αἰνειῶο (cod. αἰνείω), οὐκ ἔϲτι δὲ αἰνειώϲ ὡϲ πετεώϲ Aristonicus, conf. 263. — 329 κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ: κρατερωνύχεϲ᾽ ἵπποιϲ Zenodotus. — 331 ὅ τ᾽, conf. H. S. 265. — 332 κάτα κοιρανέουϲιν Ptolem. Ascalonita: κατακοιρανέουϲιν defendit Herodianus. — 337 ἀβληχρήν: ἀβλήχρην Heraclides Milesius, conf. Herod. et Eustath. ad Θ 178. Cram. Epim. 95, 11. Osann. Quaest. Hom. III, 5.

ἣ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕλοιτο·
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηιοτῆτος·
ἦ οὐχ ἅλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀίω
ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου
ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππω.
ἣ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους·
φῖλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δὸς δέ μοι ἵππους,
ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ,
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

V. l. 343 ἡ δὲ C. μέγ' ἰάχουσα ACGHMS Lips. κάμβαλεν ACL 1. man. NS: ceteri κάββαλεν. — 344 ἐρύσατο ADEGH Lips.: ἐρύσσατο CLS cum aliis. — 346 ενι D. ἐνι N. ἕλοιτο ADEGLMNOS Cant. Lips. Harl. Townl. Barocc. Vratt. Mosc. 1.: ἕληται CH. — 348 θυγάτηρ CNO. πολέμοιο O. — 349 ἤ GNO: ceteri ἦ. ὅτι N. ὑπεροπεύεις AN. — 351 πόλεμόνδε DN. πόλεμόνδε (γε) C. καὶ εἴ γ' H. ῥιγήσειν καὶ εἰ χ' ἑτέρωθι πυθῃ πόλεμόν γε G. — 352 ἠδ' AD. ἤδ' CGHM. ἀλύους' H. ἀκέους' Et. Gud. 25, 24. Et. Orionis 4, 1. ἀπεβήσετο AD Vrat. b. 1. man. c.: ἀπεβήσατο CEGHLNO Cram. Epim. 23, 3; 273, 1. Bekk. An. 380, 24. Bachm. Anecd. I, 72, 4. Et. Gud. 25, 24. Eust. 654, 54. ἀπεβήσ|||το M. — 353 ἄρ ADGLMN. — 355 εὗρεν δ' D. — 357 ἡ δὲ C. — 358 ἐλισσομένη S. — 359 φῖλε GM: ceteri φίλε. κασίγνητε κόμισαί C 1. man. DEGHMNO Harl. Townl. Vrat. a. b. Et. Mg. 526, 48: κασίγνητ' ἐκκόμισαι AC 2. man. L. Lips. κασίγνητε ἐκκόμισαί S. δέ με G. δὸς δέ μοι ADEHLMNOS. δός τέ μοι C. — 360 ἐστί AGMNO. — 361 λίαν G. — 362 ὃς δή γε E 357, 11.

A. c. 343 ἰάχουσα: ἰαχοῦσα Tyrannio. — 344 ἐρύσατο dedi ex optimis libris, conf. Β 859, Λ 363, Ο 290, Υ 194, 450, α 6, ξ 279, χ 372. — 350 ἔν τισι γράφεται „εἰ δὲ καὶ ἐς“ Schol. LV. — 352 ἀλύους': ἀλύους' Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 186. — 359 φῖλε Ptolemaeus Ascalonita, conf. ad Δ 155. σημειωτέον ὅτι καὶ ἀκεφάλοις χρῆται ὁ ποιητής, ὥστε οὐ χρὴ περισπᾶν τὸ „φίλε κασίγνητε“ Schol. DV ad Χ 379. δὸς δέ μοι libri fere omnes. quod cur Heynio suspectum fuerit non video, conf. Matth. Gramm. § 626.

ὣϲ φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρηϲ δῶκε χρυϲάμπυκαϲ ἵππουϲ.
ἡ δ' ἐϲ δίφρον ἔβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
πὰρ δέ οἱ Ἶριϲ ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερϲί,
μάϲτιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδοϲ, αἰπὺν Ὄλυμπον.
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ
λύϲαϲ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόϲιον βάλεν εἶδαρ·
ἡ δ' ἐν γούναϲι πῖπτε Διώνηϲ δῖ' Ἀφροδίτη,
μητρὸϲ ἑῆϲ· ἡ δ' ἀγκὰϲ ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίϲ νύ ϲε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκοϲ Οὐρανιώνων
μαψιδίωϲ, ὡϲ εἴ τι κακὸν ῥέζουϲάν ἐνωπῇ;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη·
οὖτά με Τυδέοϲ υἱόϲ, ὑπέρθυμοϲ Διομήδηϲ,
οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃϲ ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατόϲ ἐϲτιν.
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιϲ αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοιϲι μάχονται.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
τέτλαθι τέκνον ἐμὸν καὶ ἀνάϲχεο κηδομένη περ.
πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοιϲι τιθέντεϲ.
τλῆ μὲν Ἄρηϲ, ὅτε μιν Ὦτοϲ κρατερόϲ τ' Ἐφιάλτηϲ,

V. l. 363 τῇ δ' ἄρ' ἄρηϲ CG(ἄρ)HOS Cant. Vrat. b. Mosc. 1.: τῇ δ' ἄρηϲ ADLMN. — 364 ἠδ' CHLMNO. ἀκαχημένη G. ἀκαχεμένη H ex corr. ἀκηχεμένη (α η superscr.) S. ἀκαχ|||μένη O. — 365 παρ CD. ἶριϲ DG. ἔβαινεν A. χερϲί GHMNO. — 366 μάϲτιξε EGNO 1. man. μάϲτιζεν L. μάϲτιζε N ex corr. ἐλάαν G. ἀέκοντε GO Cant. Barocc. Rhet. Gr. III, 233, 16. ἄκοντε ceteri cum Cram. Epim. 398, 6. Macrob. Sat. VI, 7, 14. Gell. Noct. Att. II, 6, 11. Drac. de Metr. 13, 5. ἄκοντ' ἐπετέϲθην H. — 369 λύϲαϲ M. παρα C. πάρ δ' G. περὶ A. — 370 ἡ δ' A Athenaeus X, 458. ἠδ' CGLMNO. πῖπτε Athenaeus X, 458. Schol. Ε 357: πίπτε ACDGHILMNO. — 371 ἡ δ' D. ἠδ' CGLMNO. ἣν: ἥν D. — 372 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDEGHLNO. — 373 τίϲ νυ ϲε D. — 374 ὡϲ εἴ τι CDEM Apoll. Lex. 69. 29. Et. Mg. 344, 55: ὡϲεί τι AGHLNO. ἐν ὠπῇ O et γρ. ἐνωπῖ ἤγουν ἐνώπ (sic). — 375 φιλομειδὴϲ ACGNO 1. man. Lips. — 376 οὖτα ACDGHLMN. — 377 πτολέμοιο N. — 378 πολυφίλτατοϲ ἐϲτίν D. φίλτατοϲ ἐϲτίν LN. — 379 τρώων G. — 380 δαναοί τε Vrat. a. b. — 383 πολλοί: πολλὰ OS. — 385 ὅτέ μιν A. Ἐπιάλτηϲ Heracl. Alleg. C. 32. conf. Zonar. Lex. 790.

A. c. 366 de scriptura ἀέκοντε vid. H. U. 98. — 374 τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἐνιπῇ Schol. BL.

παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας.
καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιή, περικαλλὴς Ἠερίβοια,
Ἑρμέᾳ ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάις Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῷ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ' Ἀίδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀιστόν,
εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνήρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀιστὸς
ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,

V. L. 386 ἐνι D. — 387 * τρεισκαίδεκα: libri τρισκαίδεκα. — 388 καὶ AC. — 389 περικαλὴς ἐρίβοια G. — 390 ἑρμείαι A. ἑρμείᾳ Cant. ἑρμεῖ S. ἑρμέα τ' M. ὁ δ' DL. ὅδ' ACHMNO. ἔκλεψεν HL. — 392 ὅτέ μιν A. πάϊς AS: ceteri παῖς. — 394 καί μιν ADLS Cant. Barocc. Mosc. 1.: κέν μιν HMNO. καί μιν περ G. καί περ C et rec. man. γρ. κέν μιν. εὖχος N et supra ἄλγος. — 396 ὡυτὸς DLMNO. ωὑτὸς ACEGH Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. ωὑτὸς Bekk. Anecd. 803, 23. — 397 ὀδύναισιν G. — 398 ὃ ACDGHLMNO. — 399 κῆρ' AC. ὀδύναισι G. — 400 ἐνὶ ACEGHLMNO. ἐνι D. ἐλήλατο EMNO Vrat. a. b. A. κηδε δ' ἓ θυμῷ G Mor. Barocc. — 401 ἐπϊ CD. — 402 κατὰ θνητός AMNO. κατὰ θνητός et καταθνητός E. γε τέτυκτο O Vrat. A. ceteri γ' ἐτέτυκτο. — 403 ὀμβριμοεργὸς ACG Eust. 564, 28. Cram. Epim. 305, 27. ὀβριμουργός S. ὅς: ὅδ' Cram. Ep. 51, 29. ὡς Cram. Ep. 73, 27. — 404 ἔχουσι ACGHMNO. — 405 ἔπι A. ἐπι D. — 406 νηπϊον H. τὸ ἤδη G. κατα D. 1. man. Τυδέος υἱός: καὶ κατὰ θυμόν E.

A. c. 387 τρεισκαίδεκα, conf. H. T. 229. — 394 τότε καί μιν: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τότε κέν μιν Schol. V. — 397 Πύλῳ: πύλῳ Aristarchus ἀντὶ τοῦ πύλῃ, conf. Apollodorum II, 7, 3. Schol. V ad Π 203. Apollon. de Coni. 511. Eust. 563, 27. — 401 ἐπὶ, non ἔπι Schol. B. — 403 ὀβριμοεργός: αἰσυλοεργός Aristarchus. ὅς: διὰ τοῦ τ ὅτ' οὐκ ὄθετ' Schol. LV, voluit ὅ τ' = ὅτι τε. — 405 ἐπί: οὐκ ἀναστρεπτέον Schol. B.

ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸϲ ὃϲ ἀθανάτοιϲι μάχηται,
οὐδέ τί μιν παῖδεϲ ποτὶ γούναϲι παππάζουϲιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
τῶ νῦν Τυδείδηϲ, εἰ καὶ μάλα καρτερόϲ ἐϲτι,
φραζέϲθω μή τίϲ οἱ ἀμείνων ϲεῖο μάχηται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηϲτίνη,
ἐξ ὕπνου γοόωϲα φίλουϲ οἰκῆαϲ ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουϲα πόϲιν, τὸν ἄριϲτον Ἀχαιῶν,
ἰφθίμη ἄλοχοϲ Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃϲιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸϲ ὀμόργνυ·
ἄλθετο χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἳ δ' αὖτ' εἰϲορόωϲαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοιϲ ἐπέεϲϲι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώϲεαι, ὅττί κεν εἴπω;
ἦ μάλα δή τινα Κύπριϲ Ἀχαιιάδων ἀνιεῖϲα
Τρωϲὶν ἅμα ϲπέϲθαι, τοὺϲ νῦν ἔκπαγλα φίληϲε,
τῶν τινα καρρέζουϲα Ἀχαιιάδων ἐυπέπλων

V. L. 407 μάχηται DE 564, 38 HLMN Harl. Lips. Vrat. b. 2. man. c. Et. Mg. 266, 25. ΜΑΧΗΤΑΙ Ambros. μάχεται E 564, 36: μάχοιτο ACGOS. — 408 οὐδέ τι μιν ADLMNO. ποτὶ: ἐν Eust. 1283, 36. — 410 τῶι CDGLMO. ΤΩΙ Ambros. τῷ AHN. κρατερόϲ GHL. ἐϲτι A Ambros. CEHLMO. — 411 μή τιϲ οἱ ACDHLMNO. ἀμείνω ϲοῖο S. — 412 ἀδραϲτίνη G. — 413 ἐξύπνου D. ἀγείρῃ Lips. Mosc. 1. — 414 Διομήδουϲ ἱπποδάμειᾳ Et. Mg. 480, 43. — 415 ΙΦΘΙΜΗΙ Ambros. — 416 ἤ ῥὰ ACDGHLMN. ἀμφοτέραιϲιν G. ἰχῶ A Ambros. E 566, 30 N Mor. Et. Mg. 480, 57. Et. Gud. 286, 53. Zonar. Lex. 1135. Bekk. An. 1233. ἰχὼ S: ἰχὼρ CDGLM. ἰχῶρ HO Cant. Eust. 984, 21. τὸ δὲ γράφειν ἰχῶρ μετὰ τοῦ ρ̄ κατὰ ἀποκοπὴν μόνου τοῦ τελευταίου φωνήεντοϲ οὐ πάνυ ἀρέϲκει τοῖϲ παλαιοῖϲ Eust. 566, 32. ὀμόργνυ: ὄμορξεν Et. Mg. 480, 57. ἀπομόργνυ H. — 417 ἄλφετο H. ἄλθετο δὲ χεὶρ A. — 418 αἳ δ' AL αἴδ' CHMNO. — 420 μῦθον M. — 421 ῥά τϊ μοι CHM. ῥὰ τί μοι LN. ἤ ῥα τί μοι D. — 422 ἢ D. ЄΝΙЄΙϹΑ Ambros. — 423 τρῳϲὶν L. ἅμα ϲπέϲθαι CDGHMN Mor. Harl. Townl. ἅμ' ἑϲπέϲθαι A Ambros. ELOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. *ἔκπαγλα φίληϲε: ἔκπαγλ' ἐφίληϲε A Ambros. CEGHLMNO Rhet. Gr. III, 205, 30. — 424 τινὰ EM. καρρέζουϲ^α G. καταρέζουϲα N. ἐϋπέπλων ACEGHLNS Rhet. Gr. III, 205, 30. Apoll. Lex. 95, 27. εὖ πέπλων M.

A. c. 408 οὐδέ τί μιν: διχῶϲ, καὶ οὐδέ τέ μιν Schol. V. — 416 χειρόϲ: ἡ Ἀριϲτάρχειοϲ ἑνικῶϲ· ἡ Ζηνοδότου χερϲίν Schol. LV. — 424 ἐϋπέπλων, conf. H. U. 85.

πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὔ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήια ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ᾽ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ᾽ Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ᾽ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
γιγνώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ᾽ ὅ γ᾽ ἄρ᾽ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο, ἵετο δ᾽ αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
τρὶς μὲν ἔπειτ᾽ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ᾽ Ἀπόλλων.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
δεινὰ δ᾽ ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
φράζεο Τυδείδη, καὶ χάζεο, μὴ δὲ θεοῖσιν
ἶσ᾽ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ᾽ ἀνθρώπων.
ὣς φάτο, Τυδείδης δ᾽ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνείαν δ᾽ ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γε τέτυκτο·

V. l. 425 χρυσέῃ: χρυσῇ A Ambros. CDEGHLMNOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. καταμύξατο EN: κατεμύξατο A Ambr. CDGHLMO Rhet. Gr. III, 205, 30. ἀραιήν E bis HO: ceteri ἀραιήν. — 426 φᾶτο D. μείδησε DGN. μείδισε. MO. — 427 καὶ ῥὰ GM. χρυσέην: χρυσῆν A Ambr. CD(ῆν)GHLMNOS. — 428 τέκνον ἐμόν, οὔ τοι Cicero ad Atticum XIV, 13, 2. Plutarchus de Aud. poët. 14. — 431 οἳ C. — 432 ἐπώρουσε N. — 433 γιγνώσκων ALN: ceteri γινώσκων. χεῖρα O. — 434 ὅγ᾽ ἄρ AN. ὃ γὰρ CDLMO Lips. Mosc. 1. ὅγε οὐδὲ G. ἵετο DHM. — 435 ἄπο ACDGHLM. δύσαι N. — 437 στυφέλιξε L. — 438, 439 omitt. A. — 439 δεινά γ᾽ Mosc. 1. — 440 μὴ δὲ ACDGHLMNO. — 441 ἶσα θέλε GO. — 442 χαμαί τ᾽ ἐρχομένων ἀνθρώπων G. — 444 ἀλευάμενος: ἀλευόμενος AGNS Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 445 ἀπάτερθεν: ἀπάνευθεν S Cant. conf. Schol. Θ 10. — 446 εἰν: ἐν CDEO Schol. Pind. Ol. VIII, 55. γε τέτυκτο O: ceteri γ᾽ ἐτέτυκτο praeter G qui γ᾽ omittit.

A. c. 425 καταμύξατο Aristarchus. ἀραιὴν Aristarchus, conf. H. T. 201. — 428 οὔ τοι Apollonius, conf. de Pron. 105 A: οὐ τοὶ Zenodotus, vid. Cram. Epim. 409, 14. — 443 Ἀρίσταρχος τυτθόν, οὐ πολλόν Schol. L, conf. Π 710.

ἤ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
αὐτὰρ ὃ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεϲι τοῖον,
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶεϲ καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ ϲτήθεϲϲι βοείαϲ
ἀϲπίδαϲ εὐκύκλουϲ λαιϲήϊά τε πτερόεντα.
δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προϲηύδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
Ἆρεϲ Ἄρεϲ βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεϲιπλῆτα,
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχηϲ ἐρύϲαιο μετελθὼν
Τυδείδην, ὃϲ νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα ϲχεδὸν οὔταϲε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ.
ὣϲ εἰπὼν αὐτὸϲ μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
Τρῳὰϲ δὲ ϲτίχαϲ οὖλοϲ Ἄρηϲ ὤτρυνε μετελθών,
εἰδόμενοϲ Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
υἱάϲι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεϲϲι κέλευεν·
ὦ υἱεῖϲ Πριάμοιο, διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ,
ἐϲ τί ἔτι κτείνεϲθαι ἐάϲετε λαὸν Ἀχαιοῖϲ;

V. L. 449 ὃ ACDGHLMNO. — 450 τ' omitt. LN. τε A. ἴκελον ACDGHLN. τεύχεϲι τοῖο G Mor. — 451 ἆρ ADGLMNO. τρῷεϲ GL. — 452 δηίουν DHNO Lips. ἀλλήλουϲ Zonar. Lex. 502. ϲτήθεϲι G. ϲτήθεϲφι D Vrat. b. — 453 ἐϋκύκλουϲ C. — 454 προϲηΰδα DG. — 455 ἆρεϲ ἄρεϲ C. ἆρεϲ bis M. ἄρεϲ bis DNO. — 456 δὴ omitt. A. τόνδ': τὸν E. — 457 μάχοιτο: μάχηται Vrat. b. conf. 407. — 458 πρῶτα ACDEGHLM Barocc.: πρῶτον NO, cf. 883. — 460 μὲν omitt. O Flor. Rom. — 461 τρῳὰϲ G Cram. Epim. 442, 15. τρωὰϲ D 2. man. NO Mor. Harl. τρωῖαϲ C. τρῶαϲ D 1. man. E Schol. Υ 44. Lesbonax περὶ ϲχημάτων 183. τρώων AHMS. τρῴων L. διττὴ φέρεται γραφὴ τοῦ πρώτου ποδόϲ· ἢ γὰρ κτητικῶϲ Τρῳὰϲ ὀξυτόνωϲ λέγει τὰϲ Τρωικάϲ, ἢ μᾶλλον προπεριϲπωμένωϲ Τρῶαϲ ϲτίχαϲ Eust. 571, 17. τινὲϲ γράφουϲι „Τρῳὰϲ δὲ ϲτίχοϲ ἠλὸϲ Ἄρηϲ ὤτρυνεν" Cram. Epim. 442, 15. γρ. τρώων O. — 462 θρακῶν G. — 463 υἷαϲι DO. υἱέϲι LN. διοτροφέεϲϲι G. κέλευϲεν ACGLNO Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. — 464 διοτροφέοϲ GHO. — 465 εἰϲ τί A. ἐάϲατε Cant. Et. Mg. 382, 10. ἀχαιῶν CM.

Ar. c. 455 ἀρέϲ Ixion, conf. 31. — 461 Τρῴαϲ Antimachus, Sinopensis, Cypria: Τρῶαϲ Ptolemaeus Ascalonita, ἡ κοινή. tertia scriptura nec Nicanori neque Eustathio cognita erat, nam Τρώων est glossema ut ex scholio Nicanoris colligo ἵν' ᾖ Τρῶαϲ ἀντὶ τοῦ Τρώων. οὖλοϲ, conf. Herod. ad K 134. — 465 ἐϲ τί ἔτι: ἐϲτίετι Ptolem. Ascalonita, conf. Et. Mg. 382, 10.

ἢ εἰϲ ὅ κεν ἀμφὶ πύληϲ εὖ ποιητῇϲι μάχωνται;
κεῖται ἀνήρ, ὅν τ' ἶϲον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείαϲ, υἱὸϲ μεγαλήτοροϲ Ἀγχίϲαο.
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίϲβοιο ϲαώϲομεν ἐϲθλὸν ἑταῖρον.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
ἔνθ' αὖ Cαρπηδὼν μάλα νείκεϲεν Ἕκτορα δῖον·
Ἕκτορ, πῇ δή τοι μένοϲ οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεϲκεϲ;
φῇϲ που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶοϲ ϲὺν γαμβροῖϲι καϲιγνήτοιϲί τε ϲοῖϲι.
τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼν ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆϲαι,
ἀλλὰ καταπτώϲϲουϲι κύνεϲ ὣϲ ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖϲ δ' αὖ μαχόμεϲθ', οἵ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουροϲ ἐὼν μάλα τηλόθεν ἵκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίη, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
κὰδ δὲ κτήματα πολλά, τά τ' ἔλδεται, ὅϲ κ' ἐπιδευήϲ.
ἀλλὰ καὶ ὣϲ Λυκίουϲ ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸϲ

V. L. 466 ἢ L: ceteri ἤ. εἰϲ ὅ κεν M. ἐϲόκεν L. εἰϲόκ' AN. ceteri εἰϲόκεν. πύλαιϲ EG. πύληϲ N. πύληϲιν DH. εὖ ποιητῇϲι DGL. εὐποιητῇϲι A. εὐποιήτῃϲι CH Schol. Π 636. εὖ ποιητοῖϲι O. Harl. Townl. εὐποιήτοιϲι MN Vrat. b. — 467 ὅν τ': ὃν Eust. 580, 16. — 468 post hunc in H et Vrat. b. insertus est versus „εὔχεται ἐκγεγάμεν μήτηρ δέ οἱ ἔϲτ' ἀφροδίτη", qui legitur Ε 248. — 469 φλοίϲβου CG. — 470 ὄτρυνε Vrat. b. — 471 νείκεϲϲεν M. — 472 πῇ DEHMO. πή ACL. ποῖ N Vrat. b. Mosc. 1. — 473 φῇϲ CDEH 1. man. Schol. BL. φῆϲ vel φήϲ AGH ex corr. LMNOS Cram. Epim. 432, 29. — 474 γαβροῖϲι G. ϲυγαμβροῖϲι D. καϲιγνήτεϲϲί N. ϲοῖϲι ACDEGHMNO. — 475 ἐγὼν ACDEHLN: ἐγὼ GMO. δύναμαι DGHO. οὔτε νοῆϲαι H. — 477 δ' αὖ: δὲ GM Lips. Harl. Mosc. Schol. Β 131. τὲ C, conf. ad Ο 478. οἵ πέρ CD, ceteri οἵπερ. τ' omitt. N. — 478 * ἵκω: libri ἥκω. — 479 ἔπι Io. Alexandr. 26, 32. Et. Mg. 342, 12. Et. Gud. 189, 41: ἐπὶ ACDEGLMNO Io. Alexandr. 4, 3. Cram. Epim. 154, 19. Schol. Β 839. ἐπϊ H. — 481 καδδὲ CDEGHLMNO Cram. Epim. 364, 2. τὰ δ' S. ὅϲ κ': ὅϲ τ' CHMOS. ὃϲ L. ἐπιδεύει O. — 482 ὦϲ O: ceteri ὣϲ.

A. c. 466 ποιητοῖϲι δὲ Ἀρίϲταρχοϲ, Ζηνόδοτοϲ δὲ ποιητῇϲι Schol. LV. τὸ εὖ οὐ θέλουϲι κατ' ἰδίαν προφέρεϲθαι, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροιϲ φηϲὶ τὴν δοτικὴν „εὐποιήτῃϲι πύλῃϲι" παρωνύμωϲ. κἀγὼ δὲ ϲυγκατατίθεμαι Herodianus ad Π 636. conf. Lobeck. Paralip. 497. Grashof „das Hausgeräthe bei Homer" pg. 11, not. 11. — 473 φῇϲ: Ἀρίϲταρχοϲ περιϲπᾷ καὶ τὸ ῑ οὐ γράφει. λέγει γὰρ ἐὰν εἶχε τὸ ῑ, ἐνεϲτὼϲ ὤφελλεν εἶναι Zonar. Lex. 1805. conf. Herod. ad Ρ 174. Eust. 1578, 18. H. U. 192. — 477 ἔνειμεν: οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου, conf. Didym. ad Β 131. — 478 ἵκω, non ἥκω, poëtam usum esse veteres tradiderunt, conf. H. T. 288.

ἀνδρὶ μαχήϲαϲθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
οἷόν κ᾽ ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἤ κεν ἄγοιεν·
τύνη δ᾽ ἕϲτηκαϲ, ἀτὰρ οὐδ᾽ ἄλλοιϲι κελεύειϲ
λαοῖϲιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεϲϲι.
μή πωϲ, ὡϲ ἀψῖϲι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένηϲθε·
οἳ δὲ τάχ᾽ ἐκπέρϲουϲ᾽ εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
ϲοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτάϲ τε καὶ ἦμαρ,
ἀρχοὺϲ λιϲϲομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέωϲ ἐχέμεν, κρατερὴν δ᾽ ἀποθέϲθαι ἐνιπήν.
ὣϲ φάτο Cαρπηδών, δάκε δὲ φρέναϲ Ἕκτορι μῦθοϲ.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ᾽ ὀξέα δοῦρα κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέϲαϲθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ᾽ ἐλελίχθηϲαν καὶ ἐναντίοι ἔϲταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπέμειναν ἀολλέεϲ οὐδὲ φόβηθεν.

V. l. 483 μαχέϲϲαϲθαι ADS. μαχέϲαϲθαι CGNO. μαχέϲθαι H. οὔ τί: οὔτι libri. — 484 οἷόν κ᾽: οἷον E 574, 1. οἷον ἄν E 572, 25. ἢ κ᾽ ἄγοιεν H. — 485 ἕϲτηκαϲ DM. — 486 λαοῖϲι ACDEGHMNO. ὤρεϲϲι ACGMNO. — 487 ἀψίϲι DGH. ἀψῖϲιν A. ἀψῖϲι O. ἁλόντεϲ E. λίνοιο ἑλόντε Et. Mg. 183, 32. — 488 ἀνδρᾶϲι D. κῦρμα ADHN. γένοιϲθε C. — 459 οἳ AC. ἐκπέρϲουϲιν AD. ἐκπέρϲωϲιν M. ἐκπέρϲωϲ᾽ C Harl. Mosc. 2. εὖ ναιομένην ACDEGLO. εὐναιομένην HMN. ὑμήν: ὑμῖν OS Lips. — 490 καὶ ϲὲ χρὴ Et. Gud. 386, 39. μέλλειν HM. νύκτάϲ τε M. νύκταϲ τὲ C. ἦμαρ D. — — 491 λιϲϲόμεν$\overset{\omega}{\text{οι}}$ D. τηλεκλειτῶν DLS Lips. 1. man. Cant. Townl. Vrat. b. c. τηλεκλητῶν ACGNO. τηλεκλητῶν τ᾽ M. τηλεκλειτῶν γ᾽ H. τηλεκλυτῶν Schol. M 49. — 492 κρατερὴν CDEGM Et. Mg. 126, 23: χαλεπὴν AHLNOS Cant. Vrat. a. b. Schol. Θ 523. — 493 φᾶτο D. — 494 ἆλτο AM. ἄλτο C. χαμάζε ACDGHLMNO. — 496 μαχέεϲθαι L. — 497 οἴδ᾽ ACHLMNO. — 498 οὐδὲ φόβηθεν ACH 2. man. MNOS Vrat. c. Mosc. 1.

A. c. 483 μαχήϲαϲθαι Aristarchus, conf. ad A 298, 304, B 377, Γ 290. — 487 ἀψῖϲι: ψιλωτέον τὸ ἀψῖϲι εἰϲ ἰδιότητα Schol. BLV. φαϲὶ δὲ τὰ ϲχόλια δέον εἶναι βαρύνεϲθαι τὸ ἀψίϲ ὡϲ Αἰολικόν. λέγουϲι δὲ ὅτι ψιλοῦται τὸ ᾱ παραλόγωϲ ἐνταῦθα Schol. D. conf. Eust. 574, 21. haesitabant viri docti in duali ἁλόντε, cuius prima syllaba hoc loco praeter consuetudinem poëtae producitur. hanc anomaliam facili coniectura „λίνου πανάγροιο ἁλόντεϲ" sanavit Bentleius, sed neque Heynius, qui Bentleium verum vidisse sibi persuasum habet, nec recentiores eam receperunt, nam dualis librorum et scholiorum consensu firmatur. quodsi emendatione esset opus, posses cum etymologico λίνοιο scribere, sed in vulgata mihi acquiescendum esse putavi. alii alia tentaverunt, in his Clarkius „λίνου που ἁλόντε", Bothius „λίνου ἀλύοντε", Axtius coniect. Hom. (1860) pg. 5 „ὡϲ πανάγροιο λίνου ἀψῖϲιν ἁλόντεϲ".

ὡc δ' ἄνεμοc ἄχναc φορέει ἱερὰc κατ' ἀλψὰc
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε καὶ ἄχναc·
αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣc τότ' Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονιcάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐc πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδεc ἵππων,
ἂψ ἐπιμιcγομένων· ὑπὸ δ' ἔcτρεφον ἡνιοχῆεc.
οἱ δὲ μένοc χειρῶν ἰθὺc φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θοῦροc Ἄρηc ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεccιν ἀρήγων,
πάντοc' ἐποιχόμενοc· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰc
Φοίβου Ἀπόλλωνοc χρυcαόρου, ὅc μιν ἀνώγει
Τρωcὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
οἰχομένην· ἣ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖcιν ἀρηγών.
αὐτὸc δ' Αἰνείαν μάλα πίονοc ἐξ ἀδύτοιο
ἧκε, καὶ ἐν cτήθεccι μένοc βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείαc δ' ἑτάροιcι μεθίcτατο· τοὶ δὲ χάρηcαν,
ὡc εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προcιόντα
καὶ μένοc ἐcθλὸν ἔχοντα· μετάλληcάν γε μὲν οὔ τι.
οὐ γὰρ ἔα πόνοc ἄλλοc, ὃν ἀργυρότοξοc ἔγειρεν
Ἄρηc τε βροτολοιγὸc Ἔριc τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
τοὺc δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυccεὺc καὶ Διομήδηc
ὤτρυνον Δαναοὺc πολεμιζέμεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ

V. L. 499 ἀλψὰc Townl., ceteri ἀλωὰc. — 500 τε omitt. G. τὲ H. — 501 κρίνῃ AH post ras. MO: κρίνει CDELN Et. Mg. 181, 52. Zonar. Lex. 362; 1254. κρίνοι G. — 502 αἵδ' CLMNO. ὑπολευκαίνοντο L. — 503 ὕπερθ' ἐγένοντο GLMN Vrat. c. Mosc. 1. κονιcάλῳ CDEGH Lips. Vrat.: κονιccάλῳ ALMNO Heraclides Alleg. c. 10. δν ῥὰ GHL. — 505 ὑπο CD. — 506 οἳ δὲ C. — 507 τρώεccιν GL. — 508 ἐκρέαινεν D 2. man. ἐκράαινεν L. δὲ κραίαινεν M. — 510 τρωcὶ DHN Schol. Θ 2. τρῳcὶ G. τρῳcὶν L. ἐγεῖραι: ἀγεῖραι E 577, 13. Schol. Θ 2. ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἀγεῖραι γράφουcιν, ἀλλὰ „Τρωcὶ θυμὸν ἐγεῖραι" Eust. 577, 17. — 511 ἣ CDHLMO. γὰρ ῥὰ HL. πέλε GO. ἀρήγων M. ἀρηγόc CDN. — 513 cτήθεcι GM. — 514 μεθ' ἵcτατο A. τοὶ: οἱ E. οἳ M. • δὲ χάρηcαν: libri δ' ἐχάρηcαν. — 516 οὔ τι: οὐδέν D. — 518 τὲ CDNO. — 520 ὤτρυναν Mosc. 2. πολεμίζειν E. οἳ δὲ C. ἠδὲ Harl. Townl. Mosc. 1.

A. c. 499 τὸ ἀλωὰc μετὰ προcγεγραμμένου ι γράφουcιν οἱ παλαιοί Cram. An. Par. III, 211, 9, conf. H. U. 212. — 500 Πτολεμαῖοc τοὺc δωδεκαcυλλάβουc cτίχουc ἐκτιθείc φηcι καὶ τοῦτον οὕτω γράφεcθαι „εὖτ' ἂν ξανθὴ Δητήτηρ" Schol. LV. — 502 κατ' ὀξεῖαν δὲ τὸ ἀχυρμιαί Schol. BL. — 511 ἀρηγών: Ἀρίcταρχοc ὀξυτόνωc Schol. V.

οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
νηνεμίης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος βορέαο καὶ ἄλλων
ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵ τε νέφεα σκιόεντα
πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτέ τις ἀλκή.
ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου, Δηικόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,

V. L. 521 τρώων G. ὑποδείδισαν Rhet. Gr. III, 130, 6. ἰωκάς: ἰωὰς O. — 523 ὄρεσιν E. — 525 ζαχρειῶν ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 81, 1. Et. Mg. 389, 34. Zonar. Lex. 906. ζαχρειῶν et ζαχρηῶν Hesych. II, 254. — 526 πνοιῇσι CDEGHNO Lips. Schol. O 171. διασκίδνασιν N Apoll. Lex. 10, 4. διασκέδασθεν Et. Mg. 20, 30. διασκίδνησιν Schol. O 171. — 527 τρῶας G. οὐδὲ φέβοντο CH 1. man. N Vrat. a. b.: ceteri οὐδ' ἐφέβοντο. — 528 πόλλα ἢ μακρὰ. Eust. 579, 35. — 529 ἔστε GMO Et. Mg. 381, 58: ἐστὲ ACDEHLN Et. Mg. 107, 43. — 530 τ' omitt. L. — 531 αἰδομένων δ' ACDEHMNOS Cant. Harl. Schol. Soph. Ai. 676, 1079. Schol. Pind. Nem. IX, 85. Apoll. Lex. 15, 7. Eust. 654, 38. δ' omittunt GL. — 532 $\overset{\text{o}}{\text{ὤ}}$ρνυται C. οὔτέ τις ACGHLMN. — 534 Αἰνείω Schol. B 461: αἰνείεω ACDGHLMN. αἰνείαο O. Δηικόωντα: δημοκόωντα CH Vrat. b. Schol. E 326. — 535 τρῶες GL. τέκεσσι ACDHMNO Schol. E 326. τεκέεσσι G. — 537 τὸν ῥὰ DL. — 538 ἦδ' ACDGHLMNO. διὰ πρὸ MO. διὰ προδεείσατο D. χαλκὸς ALO Vrat. b. in marg. Barocc.: καὶ τῆς CDGHMN, ut Δ 138. praestat χαλκός, conf. P 518, ω 524. — 539 ἐγγαστρὶ Apoll. Lex. 115, 10. ἔλασσε ACDGHNO. — 540 δούπησε DO. δὲ πεσών: ἤριπε δὲ πρηνὴς M Harl. Mosc. 1. ἐπαυτῶ M.

A. c. 531 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, vide Didym. ad O 563. — 534 Αἰνείω, ut Ἑρμείω O 214, Βορέω Ξ 395, Ψ 692, Ξ 533, Ἀσίω B 461, ἐυμμελίω Δ 47, 165, Z 449.

υἷε Διοκλῆοϲ, Κρήθωνά τε Ὀρϲίλοχόν τε,
τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ
ἀφνειὸϲ βιότοιο, γένοϲ δ᾽ ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅϲ τ᾽ εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίηϲ,
ὃϲ τέκετ᾽ Ὀρϲίλοχον πολέεϲϲ᾽ ἄνδρεϲϲιν ἄνακτα·
Ὀρϲίλοχοϲ δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
ἐκ δὲ Διοκλῆοϲ διδυμάονε παῖδε γενέϲθην,
Κρήθων Ὀρϲίλοχόϲ τε μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἡβήϲαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰϲ εὔπωλον ἅμ᾽ Ἀργείοιϲιν ἑπέϲθην,
τιμὴν Ἀτρείδῃϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
ἀρνυμένω· τὼ δ᾽ αὖθι τέλοϲ θανάτοιο κάλυψεν.
οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεοϲ κορυφῇϲιν
ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείηϲ τάρφεϲιν ὕληϲ·
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόαϲ καὶ ἴφια μῆλα
ϲταθμοὺϲ ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
ἀνδρῶν ἐν παλάμῃϲι κατέκταθεν ὀξέι χαλκῷ·
τοίω τὼ χείρεϲϲιν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμέντε
καππεϲέτην, ἐλάτῃϲιν ἐοικότεϲ ὑψηλῇϲι.
τὼ δὲ πεϲόντ᾽ ἐλέηϲεν ἀρηΐφιλοϲ Μενέλαοϲ,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοϲ αἴθοπι χαλκῷ,
ϲείων ἐγχείην· τοῦ δ᾽ ὤτρυνεν μένοϲ Ἄρηϲ,
τὰ φρονέων, ἵνα χερϲὶν ὑπ᾽ Αἰνείαο δαμείη.
τὸν δ᾽ ἴδεν Ἀντίλοχοϲ, μεγαθύμου Νέϲτοροϲ υἱόϲ,

V. ι. 542 κρίθωνά D. — 543 ῥὰ LMN. ἐϋκτημένη D. φηρῇ: φῦρη H. φορῇ NO. — 545 ὅϲ τ᾽: ὃϲ E. — 546 τέκεν Mosc. 2. τέκ᾽ H. ὀρϲ̄ί-λοχον D. ὀρτίλοχον Townl. πολέεϲϲϊν C. πολέεϲϊν (c) G. πολέεϲϲϊ δ᾽ H. — 547 ἆρ ADGHMNO. — 548 διδυμάωνε G. παῖδεϲ H. 1. man. — 550 ἆρ ADGMNO. ἡβήϲαντεϲ M. βήϲαντε O. — 551 εἰϲ: ἐϲ O. — 552 ἀτρείδῃϲ᾽ GHLMNO. — 556 ἆρ ADGLMNO. — 557 ϲταθμούϲ τ᾽ N. αὐτὼ: αὐτοὶ EN. — 559 τοίῳ H. τὼ: τοὶ O. χείρεϲιν O. δαμέντεϲ Mor. Barocc. — 560 ἐοικότε L Mosc. 1. ὑψηλῇϲι AEHMNO. ὑψηλοῖϲϊ C. — 561 ἀρηΐφιλοϲ, non βοὴν ἀγαθόϲ, libri mei cum Mor. Cant. Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 563 τοῦ: τῷ Mosc. 1. ὤτρυνε DGNO Lips.

A. c. 543 Φηρῇ: τὸ Φηρῇ περιϲπᾶται κατὰ τὴν παράδοϲιν· ἡ μέντοι ἀναλογία ἠξίου βαρύνεϲθαι Et. Mg. 791, 45. παραλόγωϲ δὲ ἡ Φηρὰ κατὰ τοὺϲ παλαιοὺϲ ὀξύνεται, ὡϲ οὕτω τετριμμένη τῇ παραδόϲει Eust. 580, 43. — 549 (542) Ὀρϲίλοχοϲ: Ὀρτίλοχοϲ Zenodotus teste Schol. HQ ad γ 489. conf. Schol. LV ad 542 ὁ πρόγονοϲ διὰ τοῦ τ̄, ὁ παῖϲ διὰ τοῦ ϲ̄. — 555 τάρφεϲιν Herodianus: ταρφέϲιν Tyrannio, conf. Herod. ad O 606. — 560 δυϊκῶϲ τὸ ἐοικότεϲ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. V.

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν
μή τι πάθοι, μέγα δέ ϲφαϲ ἀποϲφήλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράϲ τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεϲθαι·
Ἀντίλοχοϲ δὲ μάλ' ἄγχι παρίϲτατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείαϲ δ' οὐ μεῖνε θοόϲ περ ἐὼν πολεμιϲτήϲ,
ὡϲ εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοιϲι μένοντε.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺϲ ἔρυϲαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερϲὶν ἑταίρων,
αὐτὼ δὲ ϲτρεφθέντε μετὰ πρώτοιϲι μαχέϲθην.
ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀϲπιϲτάων·
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδηϲ δουρὶ κλειτὸϲ Μενέλαοϲ
ἑϲταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήϲαϲ·
Ἀντίλοχοϲ δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,
ἐϲθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέϲτρεφε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέϲον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέϲον ἐν κονίῃϲιν.
Ἀντίλοχοϲ δ' ἄρ' ἐπαΐξαϲ ξίφει ἤλαϲε κόρϲην·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀϲθμαίνων εὐεργέοϲ ἔκπεϲε δίφρου
κύμβαχοϲ ἐν κονίῃϲιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμουϲ.
δηθὰ μάλ' ἑϲτήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείηϲ,
ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃϲι,

V. L. 566 περὶ HLNO Schol. O 568, X 251. Et. Mg. 273, 10. πέρι AGM. περι CD. παρὰ Zonar. Lex. 544. δῖε CM. ποιμένα Zonar. Lex. 544. — 567 πάθοι LO: πάθῃ ACDEGHMNS et Heynii libri. Schol. O 568. Zonar. Lex. 544. δέ ϲφαϲ GHLMO Mor. Vrat. a. Apoll. de Pron. 127 C. Et. Mg. 128, 22: δέ ϲφεαϲ ACDEN. δὲ ϲφέαϲ Zon. Lex. 270. — 568 ὀξιόεντα S. — 571 μεῖναι GM. — 572 εἶδε EMO. ἴδε A. δύω AGM. — 573 οἳ δ' ADL: οἴδ' CHMNO. — 575 ϲτραφθέντε M. ϲτραφέντε O et γρ. ϲτρεφθέντε. — 578 τὼ μὲν M. ἂρ AGM. δουρικλυτὸϲ ACDGMN. — 579 κατα A. παρὰ Harl. Townl. κληῗδα DGMNO. — 581 ὃ δ' ADMNO. ὅδ' CGHL. — 582 χειρὸϲ Vrat. A. — 583 πέϲον: πέϲεν L. κονίῃϲι D. — 584 ἂρ AGDMO.
Υ
ἄρ' omitt. LN. κόρϲϊν G. — 586 κονίηϲι M. ἐπι D. βρεχμόν A. βρεγμόν N Cant. βρεγχμόν S. — 587 εἱϲτήκει ACDEGHLMNOS Schol. Z 201. γάρ ῥ' ἀμάθοιο ACD 1. man. E Lips. Schol. I 593. γὰρ ἀμάθοιο MNO Vrat. a. Mosc. 1. 3. a prim. man. Apoll. Lex. 27, 10. Ammon. de Diff. s. v. ψάμαθοϲ. δ' ἂρ ἀμάθοιο G. γὰρ ψαμάθοιο D 2. man. HL. — 588 κονίῃϲι CDHMNO.

A. c. 567 ϲφαϲ: ϲυϲταλτέον διὰ τὸ μέτρον Schol. NV. — 587 ἑϲτήκει, non εἱϲτήκει, Aristarchus.

τοὺϲ ἵμαϲ' Ἀντίλοχοϲ, μετὰ δὲ ϲτρατὸν ἤλαϲ' Ἀχαιῶν.
τοὺϲ δ' Ἕκτωρ ἐνόηϲε κατὰ ϲτίχαϲ, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺϲ
κεκληγώϲ· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγεϲ
καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα ϲφιν Ἄρηϲ καὶ πότνι' Ἐνυώ,
ἡ μὲν ἔχουϲα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηιοτῆτοϲ,
Ἄρηϲ δ' ἐν παλάμῃϲι πελώριον ἔγχοϲ ἐνώμα,
φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόϲθ' Ἕκτοροϲ, ἄλλοτ' ὄπιϲθε.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνοϲ, ἰὼν πολέοϲ πεδίοιο,
ϲτήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλα δὲ προρέοντι,
ἀφρῷ μορμύροντα ἰδών, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίϲϲω,
ὣϲ τότε Τυδείδηϲ ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ·
ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν·
τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷϲ γε θεῶν, ὃϲ λοιγὸν ἀμύνει·
καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνοϲ Ἄρηϲ βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώϲ.
ἀλλὰ πρὸϲ Τρῶαϲ τετραμμένοι αἰὲν ὀπίϲϲω
εἴκετε, μὴ δὲ θεοῖϲ μενεαινέμεν ἶφι μάχεϲθαι.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, Τρῶεϲ δὲ μάλα ϲχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμηϲ,
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέϲθην Ἀγχίαλόν τε.
τὼ δὲ πεϲόντ' ἐλέηϲε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἄμφιον, Ϲελάγου υἱόν, ὅϲ ῥ' ἐνὶ Παιϲῷ

V. L. 589 τοὺϲ ἵμαϲ' ACDGHLMNOS Harl.: vulgo τοὺϲ δ' ἵμαϲ', quod cum ne unus quidem ex libris meis exhibeat, neque paraphrastes apud Bekkerum agnoscat, meram coniecturam esse iudico — 591 τρώων GL. — 592 κρατεραὶ CGHMN Lips. ϲφὶν G. — 595 ὄπιϲθε ACDH: ὄπιϲθεν EGLMNO. — 596 τόνδε G. τοὺϲ δὲ M. Harl. ῥίγηϲεν D. — 597 ϲτήῃ CO Et. Mg. 73, 47. Zonar. Lex. 139. ϲτήη D. ϲτηη L. — 598 ὠκυρρόω N. ἅλα δὲ DH. — 599 ὀπίϲω Apoll. Lex. 30, 15. — 600 ἀναχάζετο S. εἶπε δὲ L. εἶπε τὲ N. — 602 ἔμμεναι N. — 604 Ἄρηϲ: ἀνὴρ Cram. Epim. 223, 25; 248, 30. — 605 τρῷαϲ GL. — 606 μὴ δὲ ACDHLMNO: vulgo μηδέ. μενεαινέμεν G. — 607 ἄρ DM. ἄρ (α superscr.) O. τρῷεϲ GL. — 608 δύω DGHNO. — 609 ἐγχίαλόν τε O. — 610 τώδε G. – 612 ὅϲ ῥ': ὅϲ γ' O. παιϲϲῷ G. πεϲϲῶ L. Παίϲῳ Zonar. Lex. 247.

A. c. 597 ϲτήῃ, conf. H. U. 198. — 605 μενεαινέμεν: μενεαίνετε Ahrens. de hiat. Hom. leg. quibusdam generibus pg. 31. conf. Γ 459. — 609 Aristarchus Μενεϲθῆν, alii Μενέϲτην διὰ τοῦ τ. τὸ δὲ Ἀγχίαλον ψιλωτέον· κύριον γὰρ Schol. LV. conf. H. T. 416. — 612 Παιϲῷ Strabo XIII, 589. Herodianus ad B 828. Et. Mg. 119, 33.

ναῖε πολυκτήμων πολυλήιος· ἀλλά ἑ μοῖρα
ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
δεῖσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
οἳ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
    ὣς οἳ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἠύν τε μέγαν τε,
ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
υἱός θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
    Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

V. l. 613 πολυκτήμων πολυλήϊος C. — 614 ἦκ' ἐπϊκουρήσοντα C. — 615 ῥὰ DGL. κατα H. βάλε O. — 616 πάγεν L. — 617 δούπησε MNO. ὃδ' ADMNO. ὃδ' CG. — 618 τρῷες GL. ἐπι AC. — 620 ὃ ACDGLMNO. προβὰς ACDNO Lips. — 621 ἂρ ADGMN. — 622 βελέεσσι CDEGHNO. — 623 κρατερὴν: κρατερῶν Apoll. Lex. 27, 20. τρῴων GL. — 625 οἵ ἑ: οἳ καὶ A. — 626 ἀπο O. ὃ δὲ CD. χασάμενος EN. πολεμίχθη GL. — 628 ἠύν: αἰῦν M. — 630 οἵδ' ACLMNO. — 632 τόν κε LN. τοῦ δὲ Ammon. de Diff. s. v. πρότερος. πρῶτος Mosc. 1. προς A. ἔειπε CGHMNO. — 633 σαρπηδὼν O. Σαρπήδων Apollon. Lex. 140, 23. — 634 ἐνθάδε ὄντι E. — 635 δέ σε φασὶ CDEGHLMNO. — 636 abhinc codex A a prima manu est scriptus. πολλῶν S. — 637 οἱ A. ἐπι D.

A. c. 630 ἰόντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἰόντε κεῖται Schol. L. conf. Schol. Z 121.

ἀλλ' οἷόν τινά φαϲι βίην Ἡρακληείην
εἶναι, ἐμὸν πατέρα θραϲυμέμνονα θυμολέοντα,
ὅϲ ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντοϲ
ἓξ οἴηϲ ϲὺν νηυϲὶ καὶ ἀνδράϲι παυροτέροιϲιν
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωϲε δ' ἀγυιάϲ.
ϲοὶ δὲ κακὸϲ μὲν θυμόϲ, ἀποφθινύθουϲι δὲ λαοί.
οὐδέ τί ϲε Τρώεϲϲιν ὀίομαι ἄλκαρ ἔϲεϲθαι
ἐλθόντ' ἐκ Λυκίηϲ, οὐδ' εἰ μάλα καρτερόϲ ἐϲϲι,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλαϲ Ἀίδαο περήϲειν.
τὸν δ' αὖ Ϲαρπηδών, Λυκίων ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·
Τληπόλεμ', ἤ τοι κεῖνοϲ ἀπώλεϲεν Ἴλιον ἱρὴν
ἀνέροϲ ἀφραδίῃϲιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντοϲ,
ὅϲ ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππουϲ, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
ϲοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἐξ ἐμέθεν τεύξεϲθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχοϲ ἐμοὶ δώϲειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣϲ φάτο Ϲαρπηδών, ὃ δ' ἀνέϲχετο μείλινον ἔγχοϲ
Τληπόλεμοϲ. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
ἐκ χειρῶν ἤιξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέϲϲον
Ϲαρπηδών, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲϲ ἦλθ' ἀλεγεινή·

V. L. 638 ἀλλ' οἷον A Ambr. CDEGHLMNOS: ἀλλοῖόν τινα Diodorus IV, 32; 49. τινὰ φαϲὶ DGHL. τινα φαϲὶ N. τινά φηϲῖ M. ἡρακλείην G. — 639 θραϲυμήμονα S. — 640 ὃϲ ποτὲ D. ΩϹΠΟΤΕ Ambros. — 641 ΟΙΗϹ Ambros. οἴηϲιν νηυϲὶ D. οἴῃϲι νηυϲὶ Mosc. 1. — 642 ἐξαλαπάξαι G. δ'ἀγυιάϲ: γυναῖκαϲ S in margine. — 644 οὐδέ τϊ ϲε ACDGLN. ita vel οὐδέ τί ϲε E Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. 2. Ambrosianus. οὐδέ τιϲϊ M. οὐδ' ἔτι HO. τρῴεϲϲιν GL. οἴομαι H. — 645 κρατερόϲ CH 1. man. LN. ἐϲϲὶ L. — 646 ἐμοὶ A Ambros. CDHLM Lips. Barocc. Vrat. a. ἐμοῦ GNOS Cram. An. Par. III, 303, 27. — 647 αὖ: ἄρ Mosc. 1. ηὗδα D. — 650 ἕρξαντα GNO 2. man. ῥέξαντα Vrat. a. ἠνείπαπε Lips. — 651 ὧν: τῶν A. ἕνεκα D. ἦλθε A Ambros. CDEGHMNO. — 653 δ' omitt. L. ὑπο A. δαμέντα: δαμέντι N 1. man. O. — 654 ἀίδη N. — 655 ὥϲ A. ὃ δ' DHMNO ὅδ' CGL. μείλινον: χάλκεον O. — 656 ἁμαρτῇ A Ambros. CGLMN Harl. Mosc. 1. ὁμαρτῇ DEO. ὁμαρτῆ HS. ὁμαρτῇ γράφεται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 592, 20. — 657 ἤιξαν: ΗΙΞΕΝ Ambros. —

A. c. 638 ἀλλ' οἷον Aristarchus, Aristophanes, Heracleo, Philoxenus, Herodianus, Pius: ἀλλοῖον Tyrannio. ἀλλ' οἷον Nicias et Parmeniscus, conf. Schol. δ 242. Ἡρακληείην: Ζηνόδοτοϲ δὲ καὶ ἀμέτρωϲ γράφει ἡρακλείην Schol. A. conf. Schol. B 658. — 656 Herodianus et Ptolemaeus ἁμαρτῇ: ἁμαρτὴ Aristarchus, conf. Herod. ad Φ 162. Zonar. Lex. 164. Eustath. 592, 19. — 657 ἤιξαν Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι τὰ δόρατα ἤιξαν, H. T. 383 sq.

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε,
μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἦ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
τῶ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὅ γε Κοίρανον εἷλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.

V. l. 659 ἐκάλυψε CEGHMNO. — 661 βεβλήκει CDGHLMNOS: βεβλήκει^ν A (ν 2. man. add.). — 662 ἐγχριμφθεῖσα ACGHLNO: ἐγχριφθεῖσα DM Vrat. b. c. Mosc. 3. δ'ἔτι ACEHLMNO Lips. Mosc. 1. 2. δέ τι DGS. δέ τε Vrat. a. ἄμυνε D. ἄμεινεν G. — 663 οἳ μὲν C. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 664 μακρῷ Harl. — 665 ἐπεφράσσατ' NO. οὐδὲ νόησεν L. οὐδ' ἐνόησε ACDEGMNO. vulgo οὐδ' ἐνόησεν. — 666 ἐπιβαίη AG. — 668 εὐκνήμιδες CDGHM. — 669 δέ μιν δῖος G. — 670 μέμησε O. μαίησε H. — 671 μερμήριζε L Vrat. b. — 672 ἤ: ἢ L. προτέρωι A. ἐριγδούποιο A. διώκει M Lips. 1. man. — 673 ἦ A: ceteri ἤ. ἀπο ACDH. — 674 ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 675 ἀποκτάμεν' LN. — 676 τῶ ACDGMNO. τω L. τῷ H. ῥὰ CLMN. κατα D. τρέπε L Mosc. 2. — 677 χρομίον τε AD: χρόμϊόν τε CEGHLMNO. — 678 τ' ἄλϊόν L. ἀλῖον H. πρίτανίν L. — 679 πλείονας N. κτᾶνε D. — 680 ἂρ DGMNO. ἀρ A.

A. c. 661 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ν̄ βεβλήκειν Didymus, conf. H. T. 194 sq. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 499. — 665 τὸ μέν: ἔν τισι τό οἱ οὔτις Schol. A. ἔν τισι τό τοι Schol. L. — 672 προτέρῳ conf. H. U. 186. — 678 Ἅλιον Herodianus: τινὲς δὲ καὶ τὸ Ἅλιος κύριον ἐνταῦθα παροξύνουσι Eust. 593, 34.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖϲι· χάρη δ' ἄρα οἱ προϲιόντι
Ϲαρπηδών, Διὸϲ υἱόϲ, ἔποϲ δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖϲιν ἐάϲῃϲ
κεῖϲθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγώ γε
νοϲτήϲαϲ οἶκον δὲ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὔ τι προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ,
ἀλλὰ παρήϊξεν λελιημένοϲ ὄφρα τάχιϲτα
ὤϲαιτ' Ἀργείουϲ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
οἳ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
εἷϲαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸϲ περικαλλέι φηγῷ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦϲε θύραζε
ἴφθιμοϲ Πελάγων, ὅϲ οἱ φίλοϲ ἦεν ἑταῖροϲ.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύϲ·
αὖτιϲ δ' ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ βορέαο
ζώγρει ἐπιπνείουϲα κακῶϲ κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηι καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ
οὔτέ ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτέ ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίϲϲω
χάζονθ', ὡϲ ἐπύθοντο μετὰ Τρώεϲϲιν Ἄρηα.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕϲτατον ἐξενάριξαν

V. L. 683 ἔειπε ACGHMNO. — 684 μὴ δέ NO. ἔλωρ D. — 686 ἡμετέρῃ EM. οὐκ: οὐδ' S Cant. ἆρ DGMNO. ἀρ A. — 687 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMNO. οἴκονδε G. οἰκόνδε E. — 689 ὡϲ A. — 690 παρήϊξε EGLMNO. — 691 ἄπο CL. — 692 οἳ μὲν C. ἆρ DGLMNO. ἀρ A. — 696 δὲ λίπε Vrat. b. — 697 αὖθιϲ CE Schol. X 475. Pseudoplut. 115, 18; 160, 12. ἐμπνύνθη Schol. X 475: libri ἀμπνύνθη. ἀμπνύθη (ν supra) A. ἀμπνύϲθη Townl. γρ. ἀμπνύνθη A. περὶ δ' ἒ G Mor. πνοὴ N Lips. πνοιῆ M. — 698 ζώγρει: ζώει L. κεκαφηῶτα O. — 700 οὔτέ ποτε ACGLMNO. οὐτέ ποτε D. οὐδέποτε H. ἐπὶ: ἀπὸ Ammon. de Diff. s. v. ἀπό. — 701 οὔτέ ποτ' CGLMNO. οὐτέ ποτ' AD. οὐδέποτ' H. ἄντ' ἐφέροντο A. ἀντιφέροντο G. μάχῃ: μάχην L. ὀπίϲω E. — 702 μετα A. τρῴεϲϲιν GL. — 703 ἐξενάριξαν ACGM Mor. Barocc. Harl. Lips.: ἐξενάριξεν DEHLNOS Cram. An. Par. III, 278, 16.

A. c. 695 Πελάγων: Ϲελάγων Ptolemaeus Oroandae. — 697 ἔν τιϲι διὰ τοῦ ε ἐμπνύνθη γρ. ita Aristarchum scripsisse testantur Schol. X 475, ε 458. — 700 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ ἀμφότερα διὰ τοῦ ε, προτρέποντο καὶ ἐπὶ νηῶν Didymus: alii προτράποντο et ἀπό. — 703 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ α [ἐ]ξενάριξαν Didymus.

Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάις καὶ χάλκεος Ἄρης;
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέςτην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον καὶ Ὀρέςβιον αἰολομίτρην,
ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεςκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνῃ κεκλιμένος Κηφιςίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόηςε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑςμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος; ἀτρυτώνη,
ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέςτημεν Μενελάῳ,
Ἴλιον ἐκπέρςαντ' εὐτείχεον ἀπονέεςθαι,
εἰ οὕτω μαίνεςθαι ἐάςομεν οὖλον Ἄρηα.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηςε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυςάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέςβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεςςι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, ςιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς.
τῶν ἦ τοι χρυςέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
χάλκε' ἐπίςςωτρα προςαρηρότα, θαῦμα ἰδέςθαι·
πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰςὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
δίφρος δὲ χρυςέοιςι καὶ ἀργυρέοιςιν ἱμᾶςιν

V. L. 704 ἕκτωρ τὲ ACMO. — 706 τρῆχον τόντ' A. — 707 ὑπέρβιον O et γρ. ὀρέςβῖον. — 709 κηφῖςίδι A. κηφιςίδι CDGHN Harl. Townl. Mosc. 2. Pausanias IX, 38, 7. Et. Mg. 500, 21; 566, 21. Eustath. 1046, 13. κϊφῖςΐδϊ N. κεφηςίδι M. κεφιςςίδι L. κηφιςςίδι E Strabo IX, 407; 408. Eust. 267, 20; 556, 17. conf. B 522. παρ D. οἱ, ἄλλοι A. — 711 τὸν δ' M. — 712 omitt. D in textu. ἐνι A. — 713 προςηῦδα D. — 714 ὢ AE.
ὑ α
— 715 ἀπέςτημεν H. — 716 ἴλϊόν τ' H. ἐκπέρςαντ' A. — 718 ἄγὲ δὲ M. — 720 ἣ μὲν C. ἐποιχομένη: ἐπειγομένη O. χρυςάμπυκας A. ἔντυεν ACDEGH 1. man. ἔντυνεν H ex corr. LMNOS. — 721 θεά: θεῶν N. — 722 ὀχέεςςι C: ὀχέεςφι ADGHLMNOS Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. ὄχεςφι Vrat. a. — 723 ὀκτάκνημα A. — 724 libri ἤτοι. ὕπερθε ACGMNO. — 725 ἐπίςωτρα GN Lips. — 727 δῖφρος M. χρυςέοις M Et. Mg. 279, 30. χρυςέηςι καὶ αργυρέηςιν ἱμᾶςι D.

A. c. 708 Ὕλῃ: Ὕδῃ Zenodotus. — 725 ἔν τιςι γρ. ὀπίςςωτρα διὰ τοῦ ō Schol. A. conf. Υ 394, 502.

ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι.
τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀυτῆς.
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
δεινήν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἐστεφάνωται,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή,
ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
δεινή τε σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

V. L. 728 εἰσι AC. ἄντυγες εἰσὶ DGHL(εἰσὶν)MO. ἄντυγες ἀμφὶς N. — 729 ἐξαργύρεος D. ἄκρῳ: αὐτῷ D. — 730 δῆσεν D. — 731 κάλλ' M. καδδ' ἔβαλεν H. χρύσεια D. χρύσεα O. ἤγαγεν: ἔβαλεν M. γρ. ἤραρεν Vrat. b. in marg. — 734 ἐανὸν N. ἐπούδα M. — 735 χερσὶ M. — 736 ἡ δὲ CD. νεφεληγερέταο A. — 737 εἰς E. θωρήσετο G. — 738 ἄρ GLN. ἀρ A. ἀρ D. ὤμοισι DEGMO. βάλετ': βάλεν O. βάλ' Lips. αἰγίδα: ἀσπίδα Mor. et Barocc. in marg. θυσανόεσσαν E 600, 25 Lips. θυσανόεσσαν (σ supra) A. — 739 περὶ CDEMN. ἐστεφάνωται AEHLM Harl. Vrat. c. A. Mosc. 2. 3.: ἐστεφάνωτο CDGNO Lips. ἐστεφάνωτο (αι supra) S. — 740 ἓν δ' ἔρις A. δὲ κρυόεσσα: δ' ὀκρυόεσσα G. — 744 πόλεων CDEGHLMNS Schol. Δ 308. Hesych. II, 40: πολίων O. πολίων (ε supra) A. πρϋλλέεσσ' M. — 745 ποσσὶ G. βήσατο O. — 746 τῷ: ᾧ E. δάμνησι CDEGLMNO: δάμνῃσι AH. — 747 τοῖσι GNO Lips. οἷσιν τε L. τοῖσιν δὲ H. δὲ O. ὀβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη C.

A. c. 734, 735 asterisci. οὐ δεόντως Θ 385, 386. ὁ δὲ Ζηνόδοτος τούτους μὲν ἀθετεῖ, ἐκείνους δὲ καταλείπει Aristonicus, sed conf. Didymum, qui Θ 385 adnotavit ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν. — 736 ἡ δὲ Herodianus cum Aristarcho: alii ἠδὲ, conf. Ariston. ad O 127. — 739 πέρι Herodianus. — 744 πόλεων Herodianus ad Δ 308. — 746 δάμνησι Dion. Sidonius: δάμνῃσι Aristarchus. — 746, 747 εἰς τὴν Ὀδύσσειαν (α 100, 101) μετάκεινται, itaque asterisci, conf. Schol. α 99.

Ἥρη δὲ μάϲτιγι θοῶϲ ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππουϲ·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃϲ ἔχον Ὧραι,
τῇϲ ἐπιτέτραπται μέγαϲ οὐρανὸϲ Οὔλυμπόϲ τε,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφοϲ ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέαϲ ἔχον ἵππουϲ.
εὗρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδοϲ Οὐλύμποιο.
ἔνθ' ἵππουϲ ϲτήϲαϲα θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προϲέειπε·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεϲίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα,
ὁϲϲάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεϲε λαὸν Ἀχαιῶν
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόϲμον, ἐμοὶ δ' ἄχοϲ· οἳ δὲ ἕκηλοι
τέρπονται Κύπρίϲ τε καὶ ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων
ἄφρονα τοῦτον ἀνέντεϲ, ὃϲ οὔ τινα οἶδε θέμιϲτα;
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώϲεαι, αἴ κεν Ἄρηα
λυγρῶϲ πεπληγυῖα μάχηϲ ἐξ ἀποδίωμαι;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἄγρει μάν οἱ ἔπορϲον Ἀθηναίην ἀγελείην,
ἥ ἑ μάλιϲτ' εἴωθε κακῇϲ ὀδύνῃϲι πελάζειν.

V. L. 748 ἐπεμαίετ' ἄρ: ἐπεμαίετο E. ἄρ DGLMNO. ἀρ A. — 749 αὐτόμαται libri cum Et. Mg. 579, 13. Cram. Epim. 281, 21. Rhet. Gr. II, 361, 10: αὐτόματοι E Rhet. Gr. II, 407, 26. Eust. 1148, 29; 1901, 4. μῦκον GM. — 750 τῆϲ' O. ταῖϲ G. τῆϲ κ' H. τῇϲιν D. — 752 ῥὰ LMNO. κεντρηνεκέαϲ L. — 753 εὗρον δ' εὐρύοπα θεῶν ἄτερ N conf. A 498. — 754 πολυδειράδοϲ A. ὀλύμποιο E. — 756 ἐξείρετο ADEGHMOS Cant. Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 1.: ἐξήρετο CLN Lips. προϲέειπε ADGHLMNO: μετέειπεν E. μετέειπε Mosc. 2. — 757 ἄρῃ ADHN ex corr. Vrat. 1. (sic) Mosc. 1. 2. ceteri ἄρει Harl. ἄρει et ἄρῃ. ὦ πάτερ οὐ νεμεϲίζει ὁρῶν τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Apoll. Lex. 16, 31. κρατερὰ CDGMNO Lips. τάδ' ἀΐδηλ' ἔργα S. τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Cant. Harl. — 758 ὅϲ||τοιόντε καὶ οἷον G post ras. ὁϲϲάτῖόν (sic) H. — 759 κατα D. οἳ δὲ C. — 760 τὲ καὶ CN. — 762 ἦ ῥα τί μοι DGHMO. ῥὰ N. — 763 ἐξαποδίωμαι CDEGHLMNO. — 764 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε LS Cant. Vrat. b. Mosc. 1. — 765 μήν οἱ G. νῦν μοι et ἀγελίην Apoll. Lex. 6, 20. — 766 κακαῖϲ ὀδύναιϲι G.

A. c. 757 ἄρῃ non ἄρει hic et Φ 112, 431 cum melioribus libris est scribendum. καρτερὰ ἔργα, οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ τάδε ἔργ' ἀΐδηλα Didymus. — 763 ἐξ ἀποδίωμαι scripsi propter caesuram bucolicam quae dicitur, conf. B 84, Δ 230, E 157, 332, Π 96, 252, P 207, Υ 212, 221, 329, X 444, Ψ 477, α 247, ε 335, λ 201. — 764 ἡ διπλῆ, ὅτι ἔνιοι γράφουϲι „τὴν δ' αὖτε προϲέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε“, unde colligi potest alteram scripturam esse Aristarcheam.

ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην
μεϲϲηγὺϲ γαίηϲ τε καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
ὅϲϲον δ' ἠεροειδὲϲ ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲιν
ἥμενοϲ ἐν ϲκοπιῇ, λεύϲϲων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
τόϲϲον ἐπιθρῴϲκουϲι θεῶν ὑψηχέεϲ ἵπποι.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἶξον ποταμώ τε ῥέοντε,
ἧχι ῥοὰϲ Ϲιμόειϲ ϲυμβάλλετον ἠδὲ Ϲκάμανδροϲ,
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη
λύϲαϲ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε·
τοῖϲιν δ' ἀμβροϲίην Ϲιμόειϲ ἀνέτειλε νέμεϲθαι.
αἳ δὲ βάτην τρήρωϲι πελειάϲιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
ἀνδράϲιν Ἀργείοιϲιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι
ἕϲταϲαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο
εἰλόμενοι, λείουϲιν ἐοικότεϲ ὠμοφάγοιϲιν
ἢ ϲυϲὶ κάπροιϲιν, τῶν τε ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν,
ἔνθα ϲτᾶϲ' ἤυϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
Ϲτέντορι εἰϲαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
ὃϲ τόϲον αὐδήϲαϲχ', ὅϲον ἄλλοι πεντήκοντα·

V. ι. 767 ὡϲ A. — 768 μάϲτιξε GNO. μάϲτιζεν Lips. ἀέκοντε GN Vrat. a. ceteri ἄκοντε, conf. 366. ἄκοντ' ἐπετέϲθην A, perperam, conf. H. U. 77 et 113. — 769 τε omitt. G. — 770 ὁϲϲόν τ' H. εἶδεν D. 1. man. (?) G. — 771 λεύϲων CG. — 772 ἐπιθρώϲκουϲι A Ambr. CDEGHLMNOS: ἔπι θρώϲκουϲι nullus. ὑψηχέεϲ A. ὑψηυχέεϲ L. ὑψαυχέεϲ G ex corr. Mosc. 1. ὑψαύχενεϲ quod ex Longino afferunt est glossema, conf. Schol. B et Et. Mg. 785, 50 ὑψηχέεϲ ἵπποι: παρὰ τὸ εἰϲ ὕψοϲ ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν, ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὑψαύχενεϲ. Suidas et Zonar. Lex. 1791. ὑψηχήϲ: ὁ ὑψαύχην. — 773 ἵξον ADLM. — 774 ἦχι CDGLMNO: ᾗχι AH. Schol. Υ 138. Rhet Gr. III, 101, 22; 154, 20. Io. Alexandr. 5, 25. Cram. An. Ox. III, 369, 11. Suidas I, 1, 230, 7. ΗΙΧΙ Ambros. ἔνθα Schol. Q ad κ 513. ϲυμβάλετον GO. κάμανδροϲ C post ras. GLM Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. Io. Alex. 5, 25. — 776 ΛΥϹΑϹ Ambros. πολὺν DGMO. ἔχευε NO. — 777 τοῖϲι CEGL 1. man. NO Lips. ἀβροϲίην L. ἀμβροϲίηϲ D. νέμεϲθαι: νέεϲθαι M. — 778 αἳ: libri al. τὼ Schol. Soph. El. 977. Oed. Colon. 1676. Eurip. Alc. 924. Zonar. Lex. 758. πελειᾶϲιν D. ὁμοῖαι: ὁμοίω Schol. Eurip. Alc. 924. — 781 ἔϲταϲαν DL. ἀμφι D. — 782 εἱλόμενοι GM. εἱλούμενοι A. λέουϲιν D. ὠμοφάγοιϲι D. — 783 κάπροιϲι CDEGMNO Lips. οὐ καλαπαδνόν A. — 785 εἰϲαμένη: εἰδομένη HS Cant. Vrat. b. εἰϲομένη L. — 786 ὃϲ: ἢ S. αὐδήϲαϲ, χ' L.

A. c. 774 ἧχι Aristarchus et Dionysius, conf. ad A 607. — 786 ἔν τιϲιν οὐκ ἦν ὁ ϲτίχοϲ Schol. BL. ἄλλοι δέ φαϲιν ἐν πολλοῖϲ τῶν ἀντιγράφων μὴ κεῖϲθαι τὸν ϲτίχον Eust. 607, 30.

αἰδὼϲ Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδοϲ ἀγητοί·
ὄφρα μὲν ἐϲ πόλεμον πωλέϲκετο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
οὐδέ ποτε Τρῶεϲ πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
οἴχνεϲκον· κείνου γὰρ ἐδείδιϲαν ὄβριμον ἔγχοϲ·
νῦν δὲ ἑκὰϲ πόλιοϲ κοίληϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχονται.
ὣϲ εἰποῦϲ' ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
Τυδείδῃ δ' ἐπόρουϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν
ἕλκοϲ ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαροϲ ἰῷ.
ἱδρὼϲ γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέοϲ τελαμῶνοϲ
ἀϲπίδοϲ εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
ἂν δ' ἴϲχων τελαμῶνα κελαινεφὲϲ αἷμ' ἀπομόργνυ.
ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο φώνηϲέν τε·
ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύϲ.
Τυδεύϲ τοι μικρὸϲ μὲν ἔην δέμαϲ, ἀλλὰ μαχητήϲ.
καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴαϲκον
οὐδ' ἐκπαιφάϲϲειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόϲφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελοϲ ἐϲ Θήβαϲ πολέαϲ μετὰ Καδμείωναϲ,
δαίνυϲθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροιϲιν ἕκηλον·

V. L. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεϲ L. ἀγητοί: ἄριϲτοι L. — 788 ἐϲ: εἰϲ O. — 789 τρῷεϲ GL. προ A. δαρδανείων M. δαρδανίων Lips. Δαρδανιδάων Pseudoplut. 103, 33. — 790 ᾤχνεϲκον Cant. ὄμβριμον CG Barocc. — 791 δὲ ἑκὰϲ ACELMNOS Cant. Harl. Townl. Mosc. 1. 2. 3. Vrat. b. δ' ἑκὰϲ D Lips. δ' ἕκαθεν GH. κοίλαιϲ G. ἐπι A. — 792 ὡϲ A. εἰπὼν H 1. man. — 793 τυδείδην NS. — 794 τόν γε: τόντε H. τόνδε O. ἵπποιϲι DGMNO. ὄχεϲφι CO. — 797 εὐκύκλου ἢ ἀμφιβρότηϲ E 608, 33, conf. B 398, M 402, Υ 281. ἐϋκύκλου C. τείρετο LNOS: τρίβετο CDGHM
ριβ
Barocc. Harl. Vrat. b. in marg. Mosc. 1. 2. τείρετο A. τείρετο ἢ τρίβετο E 608, 34. δὲ χερϲι D. — 798 ἀν CDGL. ἄν τ' Vrat. a. ἰϲχὼν Mosc. 3. ἀϲχὼν Vrat. c. ἀπομόργνυ ACGLNO Lips. Vrat. a. b. A. Mosc. 2. ἀπεμόργνυ DEHMS. — 800 ὀλίγον οἷ AG Apoll. de Pron. 44 C; 52 B; 53 A; 103 C. Et. Mg. 616, 28; 621, 45. Et. Gud. 420, 45. Schol. Pind. Ol. I, 55; Nem. X, 147. Schol. Aristoph. Pac. 763; Av. 1635: ὀλίγον οἱ CDEHLNO Apoll. de Synt. 143, 28. Et. Gud. 425, 42. Zonar. Lex. 1441. Phot. Lex. 239. Suidas II, 1, 1080, 16; 1081, 12; II, 2, 149, 20. Schol. Pind. Ol. XI, 26. ὀλίγόν οἱ M. παῖδ' C. — 802 πολεμίζειν Eust. et Et. Mg. 658, 8 cum omnibus fere libris: πολεμιζέμεν H. — 803 ἐκπεφάϲϲειν G. ἐκπε[αι]-φάϲϲειν M. — 804 πολλέαϲ D. μετα A. — 805 ἐνι A.

A. c. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεϲ Aristarchus ut Δ 242, Ω 239; sed. conf. B 235, Ω 260. ἀγητοί et ἄριϲτοι Aristarchus, διχῶϲ. — 791 Zenodotus et Aristophanes δὲ ἑκάϲ: δ' ἕκαθεν Aristarchus, conf. Didym. ad N 107. — 797 ἀρίϲταρχοϲ τῷ τείρετο, ἄλλοι δὲ τῷ τρίβετο Didymus.

αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος·περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα.
σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάιξ γυῖα δέδυκεν,
ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
γιγνώσκω σε θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτέ τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ.
τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιγνώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. l. 806 ὃ ACDGHLMNO. κρατερὸν CDGHNO Lips. τοπάρος O. τοπάρος GL post ras. N. — 807 δὲ, νίκα D. — 808 τοίη οἱ ADHLMNOS Lips. Harl. Vrat. A. οἷ Cant. τοίη τοι CE Townl. Vrat. c. Mosc. 3. τοίη δὴ G. ἐγὼ DLOS. — 809 * δ' ἤ τοι: libri δ' ἤτοι. H Lips. δή τοι. παρά θ': παραδ' H. — 810 καὶ σὲ G. — 811 ἀλλὰ σεῦ D. ἀλλά σε G. πολυάϊξ ACDEGHLMNO Schol. O 709. δέδυικεν C. λέλυκεν L. — 812 νύ σε που CDNO. νύ σε ποῦ GM. νυ σέ που E. ἴσχει: ἔχει G. — 813 Τυδέως E. ἔκγονος ἐσσὶ GL. ἔγγονος Vrat. b. οἰνίδαο DG. — 815 γιγνώσκω LN: γινώσκω ACDEGHMO. — 816 τῶ ACDGHL. τῷ E. τώ MNO. — 817 οὔτέ τι AMNO. οὔτέ τί CH. οὐτέ τι GL. ἴσχει: ἔχει G. οὔτέ τις ACMNO. οὐτέ τις GL. οὐδέ τις H. — 818 σέων: σῶν ACDEGHLMNOS. σὴν et ἐφετμὴν ἃς ἐπέτελλεν Schol. Z 129. — 819 θεοῖσιν DL. — 821 ἔλθῃσ': ἔλθῃ LMO Vrat. b. ἔλθῃσιν G. εἰς O. τήν γ': τὴν L. — 824 γιγνώσκω LN: γινώσκω ACDEGHMO Apoll. Lex. 30, 21. ἀνὰ A. ἄνα Apoll. Lex. 30, 21. ἀνακοιρανέοντα CDEGHLMNO.

A. c. 807 ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει τούτῳ στίχον „ῥηϊδίως, τοίη οἱ ἐγὼν ἐπίταῤῥοθος ἦα“ Aristonicus. — 808 τοῦτον τὸν στίχον οὐχ εὑρῆσθαι καθόλου φασὶν ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Didymus, conf. Δ 390, cui versui asteriscus est adpictus. — 814 ὅτι ἔνιοι „τὴν δ' αὖτε προσέειπε [βοὴν ἀγαθὸς]“ Aristonicus. – 818 Ἀρίσταρχος σέων γράφει Schol. LV. conf. Μ 424 αὐτέων, Ο 656 πρωτέων, Β 131, Ι 544 πολλέων. — 821 τήν γ': τήν, conf. ad 132. — 824 ἀνὰ, non ἄνα, Aristarchus.

Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,
μήτε ϲύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθόϲ εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
τύψον δὲ ϲχεδίην μὴ δ' ἅζεο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόϲαλλον,
ὃϲ πρῴην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ ϲτεῦτ' ἀγορεύων
Τρωϲὶ μαχήϲεϲθαι, ἀτὰρ Ἀργείοιϲιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεϲϲιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλαϲται.
ὣϲ φαμένη Ϲθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
χειρὶ πάλιν ἐρύϲαϲ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέωϲ ἀπόρουϲεν.
ἣ δ' ἐϲ δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινοϲ ἄξων
βριθοϲύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρά τ' ἄριϲτον.
λάζετο δὲ μάϲτιγα καὶ ἡνία Παλλὰϲ Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριϲτον, Ὀχηϲίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρηϲ ἐνάριζε μιαιφόνοϲ· αὐτὰρ Ἀθήνη

V. ι. 827 μή τϊ ϲύγ' M. τό γε ACDGHLN Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. τόνγε EO Townl. Vrat. a. τόνδε S Cant. Lips. Mosc. 3. τὸν M Harl. μήτέ τιν' ACDGHLMNO Bekk. An. 835, 23. ἄλλον: ἄλλων Cant. Vrat. a. — 828 ἐγὼ O. — 829 ἀλλά γ' H. — 830 μὴ δ' ACDGHLMNO. ἄζεο GN Lips. — 831 ἀλλοπρόϲαλλον AC. — 832 πρῴην AEG: ceteri πρώην. πρῶτον Schol. B 14, P 24. ἐμοί τε: ἔμοιγε Schol. B 12. — 833 τρῳϲὶ L. μαχήϲαϲθαι HLO Vrat. A. Mosc. 3. μαχέϲθαι (ϲα supra) G. μαχέϲαϲθαι Vrat. a. αὐτὰρ M. — 834 μετα A. λέληϲται G. — 835 ὡϲ A. καθ' ἵππων N. χαμᾶζε AE: χαμάζε CDGHLMNO. — 836 ἐρύϲαϲα D. ὃ δ' LMNO. ὁδ' CG. ἂρ GLMNO. ἀρ A. ἐμμαπέωϲ: γρ. ἐμμεμαώϲ Vrat. b. in marg. ἐπόρουϲεν N. — 837 ἡδ' CGLMNO. παρὰ OS 1. man. — 838 φήγινοϲ libri cum Apoll. Lex. 162, 9: πήδινοϲ Et. Mg. 669, 40. Hesych. III, 330. — 839 ἄγε NO Lips. ἄγε θεάν G. — 840 δέ: δὴ G 2. man. γὰρ H. — 841 πρῶτα L. post hunc in C insertus est versus, qui legitur 846. in A ordo est 841, 846, 842—845, 847 adscripto ad vs. 846. scholio „ἐν ἄλλῳ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ μετὰ τέϲϲαραϲ ϲτίχουϲ κεῖται". — 842 ὃ μὲν C. ἐξενάριζεν AD: ἐξενάριξεν CGHLMNOS. — 844 ἐνάριζε ACHL Vrat. b. a. Townl.: ἐνάριξε D(ξεν)GNOS Cant. Lips. Harl. Vrat. a. c. ἐξενάριξε M.

A. c. 832 πρῴην, conf. H. U. 218. — 838 οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ φήγινοϲ „πήδινοϲ" γράφουϲιν Eust. 613, 9. — 838, 839 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 839 διὰ τοῦ δὲ αἱ ἀριϲτάρχου ἄνδρα δ' ἄριϲτον Didymus. — 842 ἐξενάριζεν Aristarchus: ὅτι τινὲϲ γράφουϲιν ἐξενάριξεν Aristonicus, in his Zenodotum fuisse suspicor, conf. Ariston. ad Λ 368. — 844 ἐνάριζε Aristarchus, cf. Ariston. ad 842.

δῦν' Ἄϊδοϲ κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμοϲ Ἄρηϲ.
ὠϲ δὲ ἴδε βροτολοιγὸϲ Ἄρηϲ Διομήδεα δῖον,
ἤ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔαϲε
κεῖϲθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺϲ Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
πρόϲθεν Ἄρηϲ ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἔγχεϊ χαλκείῳ μεμαὼϲ ἀπὸ θυμὸν ἑλέϲθαι·
καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦϲα θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη
ὦϲεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώϲιον ἀϊχθῆναι.
δεύτεροϲ αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρειϲε δὲ Παλλὰϲ Ἀθήνη
νείατον ἐϲ κενεῶνα, ὅθι ζωννύϲκετο μίτρην·
τῇ ῥά μιν οὖτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
ἐκ δὲ δόρυ ϲπάϲεν αὖτιϲ. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεοϲ Ἄρηϲ,
ὅϲϲόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρεϲ ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντεϲ ἄρηοϲ·
τοὺϲ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμοϲ εἷλεν Ἀχαιούϲ τε Τρῶάϲ τε
δείϲανταϲ· τόϲον ἔβραχ' Ἄρηϲ ἆτοϲ πολέμοιο.
οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ
καύματοϲ ἐξ ἀνέμοιο δυϲαέοϲ ὀρνυμένοιο,

V. l. 845 ὄμβριμοϲ C. — 846 omitt. M, conf. ad 841. δὲ εἶδε D. δὲ οἶδε G Vrat. A. δ' εἶδε H ex corr. δ' εἶδε Vrat. b. — 847 ἔαϲε ACGMNO. — 848 κεῖϲθ' ὅθι πρῶτον μῖν NS. κεῖϲθ' ὅθι μιν πρῶτον Cant. πρῶτα C. ἐξένυτο G. — 849 ὃ ACDGHLMNO. ῥὰ NS. — 850 οἵδ' CGLMNO. — 852 ἀπο ACDHL. ἑλέϲθαι A Ambr. NS Cant. Harl.: ὀλέϲϲαι CDGHLMO. γρ. ὀλέϲϲαι A. — 853 τό γε: τότε Harl. Townl. — 854 ὑπ' ἐκ CDEGHMO. ΥΠ' ΕΚ Ambros. ὑπὲκ N. ὑπεκ G. ἀπ' ἐκ Vrat A. ὑπὲρ A. — 855 δεύτερον DS Cant. ὁρμᾶτο MN. — 856 ἐπέρειϲε (η supra) N. ἐπέρεξε Vrat. a. — 857 ζωνύϲκετο DE bis LMN Lips. Vrat. c. Mosc. 2. μίτρην omnes libri cum Hesych. II, 260. — 858 τῇ ῥά μιν: ἔνθα μιν E. οὔτα G. δια AD. — 859 ἐν δὲ A. αὖθιϲ C. ὅδ' CLMNO. — 860 ἐννεάχιλοι AG. ἐννεάχειλοι S. γρ. ἐννεάχειλοι O. δεκάχειλοι S. γρ. δεκάχειλοι O, conf. Eust. 614, 44. — 861 ϲυνάγοντεϲ E bis. — 862 ἆρ ADGLNO. ὑπο CDHLMN. τρῷαϲ G. — 863 τόϲϲον DO Mor. — 864 ἐρεβενὴ G. — 865 ἐξ EGHLMNO.

A. c. 857 Herodianus μίτρην: μίτρῃ Aristarchus. ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων „ὅθι ϲτελλέϲκετο μίτρῃ“ Didymus. Homerus et accusativo (Ξ 181, Ψ 140) et dativo (Κ 77, ϲ 67) ζώννυϲθαι iungit. — 860 Aristophanes ἐννεάχιλοι: ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus, conf. Schol. V ad Ξ 148. ὅϲϲόν τ': ὅϲϲον δ' Aristophanes, ibidem. — 862 βαρυτονητέον τὴν ὑπό Herodianus.

τοῖοϲ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεοϲ Ἄρηϲ
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεϲϲιν ἰὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμωϲ δ' ἵκανε θεῶν ἕδοϲ, αἰπὺν Ὄλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆϲ,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεϲίζῃ ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεί τοι ῥίγιϲτα θεοὶ τετληότεϲ εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεϲϲι φέροντεϲ.
ϲοὶ πάντεϲ μαχόμεϲθα· ϲὺ γὰρ τέκεϲ ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήϲυλα ἔργα μέμηλεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντεϲ, ὅϲοι θεοί εἰϲ' ἐν Ὀλύμπῳ,
ϲοί τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεϲθα ἕκαϲτοϲ·
ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι οὔτέ τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖϲ, ἐπεὶ αὐτὸϲ ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
ἣ νῦν Τυδέοϲ υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον ϲχεδὸν οὔταϲε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ·
ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέεϲ πόδεϲ· ἦ τέ κε δηρὸν

V. L. 867 εὐρὺ D. — 868 δ' omitt. Lips. — 869 παρ D. — 870 δεῖξε CNO. καταρέον D. — 871 προϲηῦδα D. — 872 κρατερὰ CGMO Lips. ἔργ' ἀΐδηλα N Cant. τάδ' ἀΐδηλ' ἔργα S. — 873 αἰεί τι H. τετληκότεϲ N. — 874 χάριν ἄνδρεϲϲι EHNO Cant. Harl. Townl. Mosc. 2.: χάριν δ' ACDGLM. — 875 μαχόμεθα EMNO 1. man. — 876 μέμηλε O. — 877 γὰρ omitt. G. εἰϲ' CNO. — 878 δεδμήμεθα CNO. — 879 οὔτε τι ACEHLMNO. — 880 ἀνιεῖϲ Schol. Ξ 131: ἀνίειϲ ACDEGHLO 1. man. Lips. Et. Mg. 109, 50. ἀνίηϲ NO 2. man. S Cant. Lips. 2. man. ἀνείηϲ M. — 881 ὑπερφίαλον ADGL: ὑπέρθυμον CHMNOS Lips. — 882 ἀνέηκεν A. ἐπαθανάτοιϲι A. θεοῖϲι ACDGHMNO. — 883 πρῶτα H Vrat. b. πρώτην Et. Mg. 676, 37, conf. 458. ἐπι A. — 884 αὐτῷ 'μοι (sic!) μοι G. ἶϲοϲ D. — 885 ὑπήνεγκαν LN Et. Orionis 53, 4. ἦ τὲ καὶ O. κεν G.

A. c. 872 καρτερὰ ἔργα: γράφεται ἔργ' ἀΐδηλα Schol. LV, conf. ad 757. — 874 χάριν ἄνδρεϲϲι: χάριν δ' ἄνδρεϲϲι Aristarchus, conf. Λ 68 ἐλαύνωϲῑν ἀνδρόϲ, Λ 371 κεκλιμένοϲ ἀνδροκμήτῳ et ad Β 198. — 880 ἀνιεῖϲ, conf. μεθιεῖϲ Ζ 523, δ 732; μεθιεῖ Κ 121; τιθεῖ Ν 732, α 192; διδοῖϲ Ι 164; διδοῖ Ι 515, δ 237, ρ 350; τιθεῖν Theognis 286; ϲυνιεῖν 1237; διδοῦν 1329. alii ἀνίειϲ perperam; haec enim verba apud poetas et Iones saepenumero coniugationem contractorum in εω et οω sequuntur, quod confirmat frequens usus formarum τιθεῖ, ξυνιεῖϲ, τιθεῖϲι, ἱεῖϲι, διδοῖ, διδοῦϲιν, ἐδίδουν, ἐδίδου, ἴουν, ἵειϲ, ἵει, quas neque scriptores prosae orationis plane aspernantur. — 881 Aristarchus ὑπερφίαλον: ὑπέρθυμον αἱ δημώδειϲ.

αὐτοῦ πήματ' ἔπαςχον ἐν αἰνῇςιν νεκάδεςςιν,
ἤ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇςι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
μή τί μοι ἀλλοπρόςαλλε παρεζόμενος μινύριζε.
ἔχθιςτος δέ μοί ἐςςι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουςιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἐςτὶν ἀάςχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ ςπουδῇ δάμνημ' ἐπέεςςι.
τῶ ς' ὀίω κείνης τάδε πάςχειν ἐννεςίῃςιν.
ἀλλ' οὐ μάν' ς' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐςςί, ἐμοὶ δέ ςε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀίδηλος,
καί κεν δὴ πάλαι ἦςθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήςαςθαι.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάςςεν

V. L. 886 αἰνῇςι CMNO Et. Mg. 600, 10. αἰναῖςι G. — 887 ἤ: εἴ H sup. NO. ἢ Schol. Π 445. Bekk. An. 1202. ἧ Cram. An. Par. IV, 232, 33. κε Et. Gud. 236, 30. Schol. Π 445. Cram. An. Par. IV, 232, 33. κεν ACDEGHLMNOS Lips. Apoll. Lex. 27, 5. Et. Mg. 306, 52. Schol. Θ 111. Bekk. An. 1202. Cram. An. Ox. IV, 359, 11; 363, 30. χαλκιοτυπαῖςι G. τυπῇςι ACDHO. — 888 ἂρ DGMNO. ἀρ A. νεφεληγερέτα A. — 889 μήτϊ μοι CLMNO. ἀλλοπρόςαλλε A. — 890 δέ μοι ἐςςὶ ACDEGHLMNO. — 891 τοι: τις N. τοι omitt. HL. — 892 ἐςτὶν: αἰὲν Et. Mg. 1, 30. — 893 ἐπέεςςι ACGNO Et. Mg. 247, 8. — 894 τῶ ACDGHLMO. οἴω DH. ἐννεςίῃςι H. — 895 μάν: μέν Vrat. b. — 896 ἐμοὶ (η sup.) S. ἐςςί: ἐςςὶν MO. ς' ἐγείνατο HM. — 897 γε omitt. CL. ἄλλου (οιο sup.) C (οιο man. rec.). τε θεῶν γίνευ H. — 898 ἦςθα: ἦςθας ADO 1. man. S. νέρτερος Townl. Lips. — 899 ὡς A. ἀνώγειν AC Townl.: ἀνώγει GHLMNOS. ἀνῶγεν D. ἄνωγεν δ καὶ ἀνώγει γράφεται Eust. 619, 21. — 900 ἐπϊ C. ὀδυνήφατα A. πάςςεν ACDHL Lips. Mosc. 1. φάρμακ' ἔπαςςεν Harl.: πάςςων EGMNOS Vrat. A.

A. c. 887 ζὼς Herodianus: ζῶς Ptolemaeus Ascalonita, conf. Et. Mg. 413, 30. Eust. 618, 10. τὸ ἤ κεν γράφεται μὲν διὰ τοῦ η̄ παρὰ τοῖς ἀκριβεςτέροις Eust. 618, 6. — 891 asteriscus; κακῶς A 177. — 898 ἐνέρτερος: ἐνέρτατος Zenodotus. de forma ἦςθας conf. Eust. 1773, 30 Αἴλιος Διονύςιος γράφει ὅτι καὶ τὸ οἶςθα καὶ τὸ οἶςθας ἄμφω Ἑλληνικά, καθὰ καὶ ἦςθα καὶ ἦςθας. hoc Nauckius Euripidi tribuit, quem Helen. 587. ἐνθάδ' ἦςθας ἐν Τροίᾳ scripsisse coniecit, conf. Ion. 999 οἶςθας, qua forma usus est Alexis comicus apud Athen. III, 118, a. — 900 ἰακῶς φάρμακα πάςςεν Schol. A, quod si est Didymi, Aristarchus sequentem versum omisit.

[ἠκέϲατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητόϲ γ' ἐτέτυκτο].
ὡϲ δ' ὅτ' ὀπὸϲ γάλα λευκὸν ἐπειγόμενοϲ ϲυνέπηξεν
ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκόωντι,
ὣϲ ἄρα καρπαλίμωϲ ἰήϲατο θοῦρον Ἄρηα.
905 τὸν δ' Ἥβη λοῦϲεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕϲϲε·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
αἳ δ' αὖτιϲ πρὸϲ δῶμα Διὸϲ μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ Ἀλαλκομενηὶϲ Ἀθήνη,
παύϲαϲαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκταϲιάων.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ζ.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιϲ αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυϲε μάχη πεδίοιο,
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
μεϲϲηγὺϲ Ϲιμόεντοϲ ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

V. L. 901 omitt. CDL Townl. in textu, Lips. Vrat. A. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ ὁ ϲτίχοϲ οὐχ εὕρηται A in margine. γρ. φάρμακα πάϲϲων ἠκέϲατ', οὐ μὲν γάρ τι κατὰ θνητόϲ γε τέτυκτο C in margine. κατὰ θνητόϲ MO. κατὰ θνητὸν Vrat. b. κατὰ θνητοὺϲ Vrat. a. γε τέτυκτο S Cant. — 902 ἐπειγόμενον DGS Mor. Townl. man. sec. Mosc. 1. 2. — 903 περιτρέφεται Cram. An. Par. III, 215, 20. Apoll. Lex. 130, 14. Eust. 1339, 19. Schol. Ξ 308: libri περιϲτρέφεται. — 904 ὡϲ A. — 905 τόνδε G. λοῦϲε GNO Lips. χαρίεντά τε HS Vrat. a. εἵματα ἕϲϲεν D. ἕϲϲε AMNO. — 906 παρ CD. — 907 αἳ δ' DMNO. αἶδ' CGL. αἶδ' H. — 909 παύϲαϲθαι Mosc. 1. βροτολοιγὸν A. ἄρην ACDEGHLMNO. ἄρη' Cant. ἄρηα S.

A. c. 903 περιτρέφεται Herodianus apud Eust. 620, 14 et Cram. An. Par. III, 215, 14. conf. ι 246, Ε 477, ubi sex libri περιϲτρέφετο pro περιτρέφετο exhibent. — 906 asteriscus (cum obelo, qui deest in codice): ὀρθῶϲ Α 405, ubi vide Aristonicum. τὸ ἔποϲ Ζηνόδοτοϲ ἀθετεῖ Schol. B. Ἀρίϲταρχοϲ ἀθετεῖ Schol. LV. — 909 Ἄρην Herodianus, conf. ad 757. sed haud scio an Ἄρη praeferendum sit, quod propter hiatum, qui h. l. est nullus (conf. ad B 198) in Ἄρην mutatum videtur esse.

V. L. 1 τρώων L. — 2 δ' ἄρ': δ' ἀρ DGMNO. δ' ἀρ A. γὰρ H. δὲ E. ἔνθα ἴθυϲε DMNOS Schol. Θ 106. — 3 ἰθυνόντων S. — 4 ἰδὲ: ἠδὲ GN.

A. c. 4 ἐν τοῖϲ ἀρχαίοιϲ (i. e. in exemplaribus prioris editionis Aristarcheae. τοῖϲ Ἀριϲταρχείοιϲ Lehrsius. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν Ἀριϲταρχείων Bekkerus) ἐγέγραπτο „μεϲϲηγὺϲ ποταμοῖο Ϲκαμάνδρου καὶ ϲτομαλίμνηϲ." διὸ καὶ ἐν τοῖϲ ὑπομνήμαϲι φέρεται. καὶ ὕϲτερον δὲ περιπεϲὼν (sc. Ἀρίϲταρχοϲ) ἔγραψε „μεϲϲηγὺϲ Ϲιμόεντοϲ ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων" Aristonicus. Χάρηϲ (Χαῖριϲ) δὲ γράφει μεϲϲηγὺϲ ποταμοῖο Ϲκαμάνδρου καὶ Ϲιμόεντοϲ Schol. BLV, conf. H. T. 81, n. 147.

Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ, ἕρκοϲ Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόωϲ δ' ἑτάροιϲιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλών, ὃϲ ἄριϲτοϲ ἐνὶ Θρῄκεϲϲι τέτυκτο,
υἱὸν Ἐυϲϲώρου, Ἀκάμαντ' ἠύν τε μέγαν τε.
τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτοϲ κόρυθοϲ φάλον ἱπποδαϲείηϲ,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρηϲε δ' ἄρ' ὀϲτέον εἴϲω
αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
Τευθρανίδην, ὃϲ ἔναιεν ἐυκτιμένῃ ἐν Ἀρίϲβῃ
ἀφνειὸϲ βιότοιο, φίλοϲ δ' ἦν ἀνθρώποιϲι·
πάνταϲ γὰρ φιλέεϲκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
ἀλλά οἱ οὔ τιϲ τῶν γε τότ' ἤρκεϲε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόϲθεν ὑπαντιάϲαϲ, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήϲιον, ὅϲ ῥα τόθ' ἵππων
ἔϲκεν ὑφηνίοχοϲ· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆϲον δ' Εὐρύαλοϲ καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·
βῆ δὲ μετ' Αἴϲηπον καὶ Πήδαϲον, οὕϲ ποτε νύμφη
νηὶϲ Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸϲ ἀγαυοῦ Λαομέδοντοϲ
πρεϲβύτατοϲ γενεῇ, ϲκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεϲϲι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
ἣ δ' ὑποκυϲαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
καὶ μὲν τῶν ὑπέλυϲε μένοϲ καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιϲτηιάδηϲ, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐϲύλα.
Ἀϲτύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμοϲ Πολυποίτηϲ·

V. L. 6 τρῴων GL. — 7 βαλών: λαβὼν H. ἐν M. — 8 εὐϲώρου N. ἀκάμαντα MO. — 9 τὸν ῥὰ βάλε G. — 10 πέρηϲεν H. ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 11 τονδε D. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν CHLMOS et Heynii libri praeter Mor. — 12 ἄζυλοy Vrat. 1 (sic). ἂρ DGLMNO. ἀρ A. — 14 ἀνθρώποιϲι ACDEGHNO. — 15 πάνταϲ μὲν Schol. Ζ 305. ἔπι: ἐπὶ CGL. ἔπι O (sic). ἐνὶ HN. ἐπιοικία D. — 16 τῶν γε: τόνγε A. — 17 ἀπηῦρα D. ἀπηύρεν G ex corr. — 18 ὃϲ ῥὰ DNO. — 19 ὑφ' ἡνίοχοϲ ACDH 1. man. LMO 1. man. τὼ δ': τὼ H. τώγ' G. — 20 δρῆϲόντ' H. ἐξενάριξε ACGHMNO. — 22 νηῖϲ βαρβαρέη N. — 24 δὲ ἓ G. δ' ἑ D. — 26 ἣδ' CGHLMNO. ὑποκυϲαμένη NO: ὑποκυϲϲαμένη ACDEGHLMS Lips. διδυμάον' ἐγείνατο M Mosc. 1. — 27 καὶ μὴν . . . . ἐπέλυϲε Mosc. 1. — 28 μηκιϲτιάδηϲ DL. — 29 ἄϲτυλλον Mosc. 3. ἂρ DEGLMNO. ἀρ A.

A. c. 21 οἱ περὶ Ἀρίϲταρχον Πήρεχον τὴν Πήδαϲον λέγουϲιν Schol. BLV.

Πιδύτην δ' Ὀδυϲεὺϲ Περκώϲιον ἐξενάριξεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκροϲ δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχοϲ δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεϲτορίδηϲ, Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Ϲατνιόεντοϲ ἐϋῤῥείταο παρ' ὄχθαϲ
Πήδαϲον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήιτοϲ ἥρωϲ
φεύγοντ'· Εὐρύπυλοϲ δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηϲτον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ
ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο,
ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτὼ μὲν ἐβήτην
πρὸϲ πόλιν, ᾗ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
αὐτὸϲ δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίϲθη
πρηνὴϲ ἐν κονίῃϲιν ἐπὶ ϲτόμα. πὰρ δέ οἱ ἔϲτη
Ἀτρεΐδηϲ Μενέλαοϲ ἔχων δολιχόϲκιον ἔγχοϲ.
Ἄδρηϲτοϲ δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίϲϲετο γούνων·
ζώγρει Ἀτρέοϲ υἱέ, ϲὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸϲ κειμήλια κεῖται,
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ,
τῶν κέν τοι χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἔπειθε.

V. l. 30 πηδύτην O Barocc. Vrat. a in margine. ὀδυϲϲεὺϲ DGHLM. περκάϲιον Lips. — 31 δ' ἄρ' ἐτάονα Lips. Vrat. b. 1. man. δ' Ἀρετάονα ἢ δ' ἄρ Ἐτάονα Eust. 623, 9. — 32 αὔληρον M. αὔκληρον N. ἐνήρατο DDGHO. ἐνείρατο Cant. — 34 εὐρείταο O. ἐϋρρύταο N. παρόχθαϲ D. ὄχθαιϲ Strabo XIII, 606. — 35 Φύλακον: Ϲχεδίον Herodianus περὶ μον. λέξ. 18, 6. — 37 ἄρ DGLMNO. ἀρ A. — 38 ζωιὸν C. ἕλεν L. ἵπποι E 656, 9. ἀτυζόμενοι Eust. 656, 9. Apoll. Lex. 46, 22. — 39 ἔνι CE: ἐνὶ GHLM. ἐνιβλαφθέντε ADNO Vrat. b. — 41 οἵπερ N Vrat. a. — 42 ἐξεκυλίϲθην H. – 43 ἐπι D. παρ CD. — 45 ἄρ DGLMNO. ἐλίϲϲετο CDGHLMO. λαβὼν, ἐλίϲϲετο N (ἐ 2. man.) — 46 ἀτρέωϲ N. δέξ' G. — 47 κεῖνται G Barocc. — 48 πολύκμητόϲ A. — 49 τῶν: τῷ O 1. man. κέν: καί DN. ἀπειρέϲι' G. — 50 αἴ E Lips. εἴ κε με N. — 51 ὡϲ A. ἐνι A. ἔπειθε HNOS. ἔπειθεν ADM. γρ. ἔπειθε C man. rec. ὄρινε CGL Barocc. Mor. Leid. Mosc. 2. utrumque Harl. ὄρινεν A sup.

A. c. 34 ναῖε δὲ: ὃϲ ναῖε (νάε?) Zenodotus. Ϲατνιόεντοϲ: ὁ γεωγράφοϲ φηϲὶν ὅτι τινὲϲ Ϲαφνιόεντα λέγουϲιν Eust. 623, 20, cf. Strab. XIII, 606. — 51 ἔπειθε ut Ι 384, 386, 587, Μ 173, Π 842, Χ 78, α 43, η 258, ι 33, 500, ψ 230, 337, cum libris melioribus scribendum est, non ὄρινεν, quod recentiores fere omnes receperunt. nam Adrastus pretio proposito Menelao persuadere volebat, ut vitae suae parceret, non autem animum eius ad misericordiam commovere.

καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
δώϲειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
ἀντίοϲ ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήϲαϲ ἔποϲ ηὔδα·
ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ cὺ κήδεαι οὕτωϲ
ἀνδρῶν; ἦ ϲοὶ ἄριϲτα πεποίηται κατὰ οἶκον
πρὸϲ Τρώων· τῶν μή τιϲ ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
χεῖράϲ θ' ἡμετέραϲ, μηδ' ὅν τινα γαϲτέρι μήτηρ
κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃϲ φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντεϲ
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεϲτοι καὶ ἄφαντοι.
ὣϲ εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ,
αἴϲιμα παρειπών· ὃ δ' ἀπὸ ἕθεν ὤϲατο χειρὶ
ἥρω' Ἄδρηϲτον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδηϲ δὲ
λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βὰϲ ἐξέϲπαϲε μείλινον ἔγχοϲ.
Νέϲτωρ δ' Ἀργείοιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
ὦ φίλοι ἥρωεϲ Δαναοί, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ,
μή τιϲ νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενοϲ μετόπιϲθε
μιμνέτω, ὥϲ κε πλεῖϲτα φέρων ἐπὶ νῆαϲ ἵκηται,
ἀλλ' ἄνδραϲ κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
νεκροὺϲ ἂμ πεδίον ϲυλήϲετε τεθνηῶταϲ.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.

V. l. 54 ἀντίον Vrat. a. b. ἀντίοϲ H post ras. ηὖδα G. — 55 τί ἦ A Io. Alexandr. 42, 22. τιή EO. ceteri τίη. οὕτωϲ ACDGHLMNOS Barocc. Mor. Cant. Townl. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 2. 3. Cram. Epim. 190, 12. αὔτωϲ E Io. Alex. 42, 22. — 56 ἦ: ἢ GH. coi: ϲοι ACGHMO. τοι E. πεποίηνται Townl. — 57 τρώων CGL. ὑπεκφύγῃ S. ἐκφύγοι H. ὑπ' ἔκφυγε Vrat. a. — 58 μὴ δ' ACGLMNO. — 59 φέρει N. μὴ δ' ACDGHLMN. φύγῃ Vrat. a. — 61 ὡϲ A. ἔτρεψεν: παρέπειϲεν AHNO Vrat. a. Cram. An. Par. III, 385, 12. γρ. ἔτρεψεν AO. conf. H 120, N 788. — 62 αἴϲιμα: αἴϲια Bekk. An. 831 16. ὅδ' CGHLMNO. ἀπὸ: ἀπαὶ S Cant. Vrat. A. τινὲϲ μεταγράφουϲιν ἀπαὶ ἕθεν Eust. 625, 12. — 64 οὗτα DG Et. Mg. 637, 48. κατὰ: καταὶ Schol. E 256. ὅδ' CGLMN. — 65 ἀπέϲπαϲε Vrat. b. — 66 δ' omitt. Draco de Metr. 16, 8. — 68 μετόπιϲθε ACDEGM. — 69 ὥϲ κε Lips. Mosc. 1. ὥϲ κεν ACGHLMNOS Pseudoplut. 157, 30. ὡϲ καὶ D. ὡϲ ἂν EO sup. — 71 νεκρούϲ ῥ' S. ἀμπεδίον ACDEGHLMNO Pseudoplut. 157, 30. Schol. O 349. ἂν πεδίον Eust. 1019, 3. ϲυλήϲεται H. τεθνειῶταϲ CD(ώ)EGMN Pseudoplut. 157, 30. τεθνηιῶταϲ A. τεθνειῶταϲ (η sup.) O. — 72 ὡϲ A. ὄτρυνε Lips. 1. man. Vrat. a.

A. c. 54 ἀντίοϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ϲ, ἄλλοι (Zenodotus teste Schol. B) δὲ διὰ τοῦ ν Didymus, conf. H. T. 193. — 59 τινὲϲ δὲ γράφουϲι φέρει Schol. A. — 69 κε πλεῖϲτα, conf. H. U. 15. — 71 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τεθνηῶταϲ Didymus. Zenodotus Τρώων ἀμπεδίον ϲυλήϲομεν ἔντεα νεκρῶν.

ἔνθά κεν αὖτε Τρῶεϲ ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰϲανέβηϲαν ἀναλκείῃϲι δαμέντεϲ,
εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραϲτὰϲ
Πριαμίδηϲ Ἕλενοϲ, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριϲτοϲ·
Αἰνεία τε καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνοϲ ὔμμι μάλιϲτα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριϲτοι
πᾶϲαν ἐπ' ἰθύν ἐϲτε μάχεϲθαί τε φρονέειν τε,
ϲτῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερϲὶ γυναικῶν
φεύγονταϲ πεϲέειν, δηίοιϲι δὲ χάρμα γενέϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγαϲ ἐποτρύνητον ἁπάϲαϲ,
ἡμεῖϲ μὲν Δαναοῖϲι μαχηϲόμεθ' αὖθι μένοντεϲ,
καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Ἕκτορ, ἀτὰρ ϲὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
μητέρι ϲῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουϲα γεραιὰϲ
νηὸν Ἀθηναίηϲ γλαυκώπιδοϲ ἐν πόλει ἄκρῃ,
οἴξαϲα κληῖδι θύραϲ ἱεροῖο δόμοιο,
πέπλον, ὅϲ οἱ δοκέει χαριέϲτατοϲ ἠδὲ μέγιϲτοϲ
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καί οἱ πολὺ φίλτατοϲ αὐτῇ,
θεῖναι Ἀθηναίηϲ ἐπὶ γούναϲιν ἠυκόμοιο,

V. l. 73 ἔνθά κεν ACDHMN. αὖτε: αὖ G. τρῷεϲ GL. ἀρηϊφίλων A. — 74 εἰϲ ἀνέβηϲαν A. ἀναλκίῃϲι AO. — 75 ἂρ DMNO. ἀρ A. αἰνεία τὲ N. — 76 οἰωνοπόλων A. — 77 αἰνεία τὲ A. ὔμμι AGHMN. — 78 τρῴων GL. — 79 ἐπιθύν ἐϲτὲ D. ἰθὺν ἐϲτὲ ACGHLMNO. — 80 προ A. — 81 πάντῃ ADE Bekk. An. 832, 11: ceteri πάντη. — 82 δῄοιϲῑ H. δηίοιϲι τε D. — 83 ἐπωτρύνητον O. — 86 πόλιν δὲ AD. μετέρχεο: μετοίχεο E Vrat. a. — 87 δὲ: δὴ Mor. Barocc. ϲυνάγουϲα G Mor. Barocc. — 89 κληῖδι DGMN. — 90 ὃϲ οἱ ACDEGHLMNOS: recentiores ex coni. ὅ οἱ. — 91 ἐνῖμμεγάρῳ H. μεγάροιϲι E. καὶ ὃϲ et γρ. καί οἱ L. πολυφίλτατοϲ D. — 92 ἀθηναίοιϲ L.

A. c. 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριϲτοϲ: Ἀμμώνιοϲ ὡϲ Ἀριϲτάρχειον (Cod. Ἀρίϲταρχοϲ) προφέρεται καὶ ταύτην τὴν γραφὴν „μάντίϲ τ' οἰωνοπόλοϲ τε". ἔργον δὲ τὸ ϲαφὲϲ εἰπεῖν· διὸ διχῶϲ Didymus, conf. H. T. 103. — 87 τινὲϲ „γεραιράϲ" ἀναγινώϲκουϲιν. ἵνα δηλοῖ τὰϲ ἱερείαϲ Schol. BLV. — 87, 88 εἰϲ τὸ γλαυκώπιδοϲ ϲτικτέον, καὶ λείπει ἡ εἰϲ...... ἢ περιϲϲοὶ οἱ δύο ϲτίχοι Schol. BL. — 90 ὅϲ οἱ: τὴν ὅϲ ὀξυτονητέον διὰ τὴν οἱ ἀντωνυμίαν, ἥτιϲ νῦν ἐγκλιτική ἐϲτιν Herodianus, qui igitur ὅϲ οἱ, non ὅ οἱ, legit. recentiores fere omnes ὅ οἱ scribunt, quod omni librorum auctoritate caret. qua coniectura non opus esse docent alii loci, quibus digammum pronominis tertiae personae neglectum est, conf. οὐδέ τίϲ οἱ Z 101; πέπλου ὅν οἱ Ε 338; ἀπείληϲαν γάρ οἱ B 665; μέγηρε γάρ οἱ Ψ 865; porro Z 289, λ 44·', ν 430, ο 105.

καί οἱ ὑποςχέςθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἤνις ἠκέςτας ἱερευςέμεν, αἴ κ᾽ ἐλεήςῃ
ἄςτυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόςχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήςτωρα φόβοιο,
ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιςτον Ἀχαιῶν φημι γενέςθαι.
οὐδ᾽ Ἀχιλῆά ποθ᾽ ὧδέ γ᾽ ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅν πέρ φαςι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ᾽ ὅδε λίην
μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰςοφαρίζειν.
ὣς ἔφαθ᾽, Ἕκτωρ δ᾽ οὔ τι καςιγνήτῳ ἀπίθηςεν.
αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων cὺν τεύχεςιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ᾽ ὀξέα δοῦρα κατὰ cτρατὸν ᾤχετο πάντῃ
ὀτρύνων μαχέςαςθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἱ δ᾽ ἐλελίχθηςαν καὶ ἐναντίοι ἔςταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ᾽ ὑπεχώρηςαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φὰν δέ τιν᾽ ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀςτερόεντος
Τρωςὶν ἀλεξήςοντα κατελθέμεν· ὣς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεςςιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύςας·
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ᾽ ἐπίκουροι,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

V. L. 93 δυοκαίδεκα AGL. γρ. δύο καὶ δέκα ὡς ὁ μέγας θεςςαλωνίκης εὐςτάθιος ἰςχυρίζεται O. — 94 ἤνιε AN. ἦνις GLO Cram. Epim. 283, 6. ἀκέςτας G. ἐλεήςει D. 2. man. — 95 ἄςτύ τε A. ἄςτυ τὲ HMN. τρῴων CG. — 96 ὥς κεν Lips. ἀπόςχοι Vrat. a. — 97 μύςτωρα L. — 98 κράτιςτον HM Lips. ἀχαιῶν φημι ACD 1. man. EGHLMNO. — 99 γε δείδημεν H. γε δείδιμεν Vrat. a. γ᾽ omitt. Lips. Vrat. b. — 100 ὅν πέρ φαςι E: ὅνπερ φαςὶ ACDGHLMNO. ἐξέμμεναι ACDGHLMNOS: ἐξ ἔμμεναι E. ἐξ ἔμμεναι nullus. — 101 οὐδέ τις οἱ CDGM οὐδέ τι, ςοὶ A. — 102 ὡς A. ὣς φάτο L. — 103 ἄλτο A. ἇλτο S. χαμάζε CDGLMNO. — 104 πάντῃ AEH Schol. Γ 379: ceteri πάντη. — 105 μαχέςαςθαι: μαχέεςθαι E. — 106 οἳ δ᾽ D. οἵδ᾽ CGLMNO. ἐναντίον H, conf. Ε 497, Λ 214, Ρ 343. — 107 ὑποχώρηςαν S. — 109 τρῳςὶν GL. ἀλεξήςαντα Townl. μετελθέμεν L. ὣς ELO: ὡς ACDGHMN Lips. Et. Mg. 328, 47. — 110 τρῴεςςιν GL. — 111 τρῷες GL. τηλεκλητοὶ GNO Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. τηλεκλ[ει]ητοί S. τρῶές καὶ λύκῖοι καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταί H. — 112 ἔςτε AGMO Et. Mg. 381, 58: ἐςτὲ DHLN Eust. 556, 46. μνήςαςθαι H. μνήςεςθε Vrat. a.

A. c. 96 αἴ κεν; ἀρίςταρχος ὥςκεν τυδέος Didymus. — 97 τινὲς οὕτως διεῖλον ἄγριον, εἶτα αἰχμητὴν κρατερόν, εἶτα μήςτωρα φόβοιο. Ἀπολλόδωρος δὲ διχῶς ἄγριον αἰχμητήν, εἶτα κρατερὸν μήςτωρα φόβοιο Nicanor. — 109 ἤτοι cτικτέον ἐπὶ τὸ κατελθέμεν, ἵνα ἀφ᾽ ἑτέρας ἀρχῆς λέγηται τὸ ὣς ἐλέλιχθεν ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐλέλιχθεν, ἢ cυναπτέον, ἵν᾽ ᾖ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτε. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον Nicanor. — 112 Zenodotus ἀνέρες ἔςτε θοοί, καὶ ἀμύνετον ἄςτεϊ λώβην.

ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουϲιν
εἴπω βουλευτῇϲι καὶ ἡμετέρηϲ ἀλόχοιϲι
δαίμοϲιν ἀρήϲαϲθαι, ὑποϲχέϲθαι δ' ἑκατόμβαϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν ϲφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ.
Γλαῦκοϲ δ', Ἱππολόχοιο πάιϲ, καὶ Τυδέοϲ υἱὸϲ
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέρων ϲυνίτην μεμαῶτε μάχεϲθαι.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
τίϲ δὲ ϲύ ἐϲϲι φέριϲτε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκαϲ ἁπάντων
ϲῷ θάρϲει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόϲκιον ἔγχοϲ ἔμειναϲ.
δυϲτήνων δέ τε παῖδεϲ ἐμῷ μένει ἀντιόωϲιν.
εἰ δέ τιϲ ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθαϲ,
οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖϲιν ἐπουρανίοιϲι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντοϲ υἱόϲ, κρατερὸϲ Λυκόοργοϲ,
δὴν ἦν, ὅϲ ῥα θεοῖϲιν ἐπουρανίοιϲιν ἔριζεν·

V. L. 113 βείω: βέω Zonar. Lex. 385, 388. βίω Et. Gud. 109, 26. προτὶ ADGHNO Schol. O 194, X 421. Cram. Epim. 402, 11. Et. Mg. 198, 7. πρὸ τὶ CM: ποτὶ LS Zonar. Lex. 385, 388. Cram. Epim. 202, 22. — 114 ἀλόχοιϲι ACDHNO. — 115 ὑποϲχέϲθαι θ' E. — 116 ὡϲ A. κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D 1. man. — 120 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω A, conf. Ψ 814. μεμαῶτεϲ G. — 121 οἵ δ' DLMNO. οἵδ' CH. — 123 ϲὺ ἐϲϲὶ DHLMN. κατὰ θνητῶν ACDE bis HLMNO Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. καταθνήτων Schol. K 204. — 124 ἔνι ADG Apoll. de Synt. 306, 28. Schol. Ψ 718. Et. Mg. 123, 43: ἐνὶ CELMNO Schol. B 839. ἐνι H Et. Gud. 67, 12. — 125 τοπρὶν N. τοπρὶν G. νῦν μέν Vrat. b. γε omitt. GL. πολλὸν L. — 126 ὅ τ' A: ceteri ὅτ'. ὅτε μὲν δολιχόϲκιον Vrat. a. δολιχόϲκιον A. — 128 ἀθανάτων $\overset{\text{γε}}{\text{δε}}$ H. οὐρανοῦ: οὐρανὸν G. — 130 Δρύαντοϲ παῖϲ Pseudoplut. 113, 7. λυκόοργοϲ A. λυκοῦργοϲ L. λυκόεργοϲ N Vrat. b. Rhet. Gr. III, 107, 6; 200, 29. — 131 ὅϲ ῥὰ DLN.

A. c. 113 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ διὰ τοῦ κε ὄφρα κ' ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ ἄν Didymus. — 119 ἡ διπλῆ, ὅτι μετατιθέαϲί τινεϲ ἀλλαχόϲε ταύτην τὴν ϲύϲταϲιν Aristonicus. — 121 Ζηνόδοτοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ δυϊκῶϲ ἰόντε· ἐν δὲ τοῖϲ ἔμπροϲθεν (cf. Schol. E 630) εἰρήκαμεν Ἀριϲτάρχου εἶναι τὴν δυϊκὴν γραφήν Didymus. — 124 ἔνι Herodianus ad Ψ 718. — 128 κατ' οὐρανὸν Aristarchus.

ὅϲ ποτε μαινομένοιο Διωνύϲοιο τιθήναϲ
ϲεῦε κατ' ἠγάθεον Νυϲήιον· αἳ δ' ἅμα πᾶϲαι
θύϲθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυϲοϲ δὲ φοβηθεὶϲ
δύϲεθ' ἁλὸϲ κατὰ κῦμα, Θέτιϲ δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸϲ γὰρ ἔχε τρόμοϲ ἀνδρὸϲ ὁμοκλῇ.
τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύϲαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντεϲ,
καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάιϲ· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοιϲιν ἀπήχθετο πᾶϲι θεοῖϲιν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεϲϲι θεοῖϲ ἐθέλοιμι μάχεϲθαι.
εἰ δέ τίϲ ἐϲϲι βροτῶν, οἳ ἀρούρηϲ καρπὸν ἔδουϲιν,
ἆϲϲον ἴθ', ὥϲ κεν θᾶϲϲον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προϲηύδα φαίδιμοϲ υἱόϲ·
Τυδείδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνειϲ;
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμοϲ χαμάδιϲ χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωϲα φύει, ἔαροϲ δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

V. l. 132 ὃϲ τότε Rhet. Gr. III, 234, 10. διωνύϲοιο ACGHO Lips. Et. Mg. 280, 8. Strabo XV, 687. Schol. Pind. Pyth. IV, 138. Rhet. Gr. III, 234, 10. διονύϲοιο N Schol. Apoll. Rhod. III, 118. διονύϲϲοιο LM. Διωνύϲϲοιο E 629, 33. διονύϲιο D. — 133 κατηγάθεον A. νυϲήϊον ACDHMNO Barocc. Vrat. b. Lips. Strabo XV, 687. Rhet. Gr. III, 234, 11. Apoll. Lex 82, 11. Et. Mg. 5, 52: νυϲϲήιον E bis Cram. Ep. 64, 17. νηϲήϊον G. νιϲήιον L. αἳ δ' Heraclid. Alleg. C. 35. αἵδ' CDGMNO. — 134 κατέχευον G Barocc. Heraclid. Alleg. C. 35. — 135 διόνυϲοϲ DE. διόνυϲϲοϲ N. διώνυϲϲοϲ HLM. — 136 κατα A. κατὰ omitt. D. — 137 δὲ ἔχε Cant. — 138 ὀδύϲϲαντο N. — 139 * πάιϲ: libri παῖϲ. ἂρ GLMNO. ἀρ A. — 140 θεοῖϲι D. — 141 οὐ γὰρ ἐγὼ H. — 142 δέ τιϲ ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO. οὗ H et supra οἳ. — 143 ἄϲϲον CEGHMNO: ἄϲϲον DL. ἀϲϲον A. ὥϲ κε EO. — 144 τῶ δ' N. αὖ H. προϲηῦδα D. — 145 τί ἦ D. τί ἡ A: ceteri τίη: γενετὴν Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. ἐρεείνηϲ A. — 146 τοίη δὲ ADM Steph. Byz. 370, 5. τοίηδε E bis G Schol. Apoll. Rhod. I, 5. τοίη, omisso δὲ, LO: τοιῆδε CHN Eust. 812, 50. Strabo XIV, 651. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Diog. Laert. IX, 11, 6. Stob. Floril. 98, 29. Schol. Aristoph. Av. 686. Rhet. Gr. III, 201, 24; 240, 15. Et. Mg. 225, 32; 761, 20; 802, 15. — 148 ἔαρόϲ τ' L. ἔαροϲ δτε[illegible]γίνεται G. ἐπιγίγνεται L: ἐπιγίνεται ADE bis MNOS Lips. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13. ἐπιγείνεται CH. ἐπεγείνατο Vrat. a. ὥρη: ὥρῃ AE bis HS.

A. c. 135 φοβηθεὶϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. χολωθεὶϲ Aristonicus. — 143 ἆϲϲον: ἄϲϲον Herodianus, conf. Et. Mg. 158, 13. Cram. Epim. 42, 28. H. T. 206. — 146 τοίη δὲ Aristarchus et Herodianus, non τοιῆδε. — 148 Ἀριϲτοφάνηϲ γράφει τηλεθόωντα, καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων ἀκούει, καὶ τὸ ὥρῃ μετὰ τοῦ ῑ γράφει κατὰ δοτικήν Didymus.

ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει, ἣ δ' ἀπολήγει.
εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
τῷ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ὤπασαν. αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἣ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
τεθναίης ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε·

V. L. 149 ἣ μὲν C. ἡ μὲν ADGHLMNO Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἡμὲν ES Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. ἣ δ' MNO. ἡ δ' ADGH Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἠδ' CELS Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. — 150 δὲ θέλεις N. ἐθέλεις, καὶ A. — 153 ἐνθάδε CGLMNO Schol. K 44. ἔνθα καὶ S. ὃ: ὃς LMNO Apoll. Lex. 98, 2. — 154 ὃ δ' DLMNO. ὃδ' CG. τέκεν M Harl. Mosc. 3. — 155 αὐτὰρ ὃ D. ἔτικτεν libri omnes. βελλερεφόντην LS. — 156 τῷδε G. κάλλός τε A. — 157 κακ' ἐμήσατο A(κὰκ')CDEGHLMNOS et Heynii libri. — 158 ἔλασεν G 1. man. L. φέρτερος (ατος) A. — 159 γάρ οἱ ACDGHMN 2. man. S: γάρ μιν ALN 1. man. O Vrat. a. Mosc. 1. γρ. Ζεὺς γάρ οἱ A. γρ. γάρ οἱ O. γρ. μιν C man. rec. ὑπο D. ἐδάμασσε AC. ἐδάμασεν E. τε δάμασσε Vrat. a. — 160 ἐπεμήνατο CH Eust. 1809, 8. δῖα GL. διάντεια H. — 161 μιγῆναι G. τὸν οὔτοι Plutarchus de Aud. poët. 11. — 162 βελλερεφόντην LS. — 163 ἣ δὲ C. προσηῦδα D. — 164 βελλερεφόντην LS. — 165 μ' (οι) A. ἔθελε DEGO Lips. ἔθελ' ἐν MNS Vrat. A, conf. Cram. An. Ox. IV, 316, 23. — 166 τὸν δὲ: τὸν δ' D. τόνδ' G. ἄκουσε ACEGHLO. —

A. c. 149 ἣ μὲν — ἣ δ': Alexio ἡμὲν — ἠδ'. — 150 ὑποστικτέον εἰς τὸ ἐθέλεις, ἵνα ᾖ τὸ δαήμεναι ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ δάηθι Nicanor, conf. ad Φ 487. εἰδῇς Ἀρίσταρχος περισπᾷ Herodianus. — 155 ἔτικτεν: ἰακῶς τὸ τίκτεν ἀρίσταρχος Didymus. Βελλεροφόντην: καὶ ὁ Βελλεροφόντης δέ, φασιν, Ἐλλεροφόντης ἐν τοῖς Ζηνοδότου εὕρηται Eust. 289, 39. — 157 ἀρίσταρχος ἰακῶς κακὰ μήσατο Didymus. — 160 δῖ' Ἄντεια Herodianus. τινὲς δὲ Διάντεια ὁμοῦ ἀναγινώσκουσι, κακῶς Schol. BL.

κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, ϲεβάϲϲατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίηνδέ, πόρεν δ' ὅ γε ϲήματα λυγρά,
γράψαϲ ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἶξε Ξάνθόν τε ῥέοντα,
προφρονέωϲ μιν τῖεν ἄναξ Λυκίηϲ εὐρείηϲ.
ἐννῆμαρ ξείνιϲϲε καὶ ἐννέα βοῦϲ ἱέρευϲεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ᾔτεε ϲῆμα ἰδέϲθαι,
ὅττί ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ϲῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευϲε
πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένοϲ οὐδ' ἀνθρώπων,
πρόϲθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέϲϲη δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουϲα πυρὸϲ μένοϲ αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεϲϲι πιθήϲαϲ.
δεύτερον αὖ Ϲολύμοιϲι μαχήϲατο κυδαλίμοιϲι·
καρτίϲτην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόναϲ ἀντιανείραϲ.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·

V. l. 167 ϲεβάϲατο GL 1. man. M. τό γε: τόδε L. — 168 λυκίην δὲ A. λυκίην γε L. λυκίηνδ' ἔπορεν H. πόρε G Lips. — 169 πυκτῷ CHMNO Lips. Cant. Vrat. a. c. Mosc. 1. 3. Apoll. Lex. 55, 24. Schol. H ad α 141. Cram. An. Ox. IV, 320, 3; 324, 27. γρ. πτυκτῶ O. πτυκτῇ Bekk. An. 784, 26. τυκτῷ GL. — 170 ἠνώγει CDEGHMNO Et. Mg. 115, 29. Cram. An. Par. III, 347, 13. ἀνώγει L. ἠνώγειν A. — 171 ὃ ACDGHLMNO. λυκίην δὲ AD. θεοῦ E. — 172 ἵξε CL. ἶξε A. ἵξεν D. ἶξεν M. ἦξε G. ξάνθόν τε ACD. — 173 τίεν CGNO. — 174 ἐννῆμαρ μὲν LNO. ξείνιϲε EL. — 175 φάνη CLNO. — 176 ϲήματ' L. — 177 ὅ,ττι G. παρὰ CGHLMNO. παρα D. περὶ S. — 178 libri ἐπειδὴ. — 179 μὲν ῥὰ GL. ἐκέλευϲε ACDEGMO. — 180 ἡ δ' MNO. ἥδ' CGHL. ἄρ LMNO. ἀρ A. — 181 ὄπιθε CDGO 2. man. ὄπιϲθεν H Lips. ὄπιϲθε O 1. man. δὲ omitt. CG. μέϲη G. — 184 μαχέϲϲατο ACDE 635, 50 HLMNS Strabo XII, 573; XIII, 630; XIV, 667. Schol. A 298. μαχέϲατο E 635, 29 GO. κυδαλίμοιϲι ACDGMNO. κυδαλίμοιϲ H. — 185 κρατίϲτην H Lips. δὴ: δὲ E 635, 29 GL Vrat. a. τήν γε: τῆνδε GL Barocc. Vrat. a. ἔμμεναι L et γρ. δύμεναι. — 186 τοτρίτον DNO. τοτρίτον M. — 187 δ' ἂρ DEGMNO. δ' ἀρ A. δ' ἀναερχομένω HL, conf. Δ 392. ἀπερχομένῳ Lips. πυκνὸν H. δόλον A in marg. CD 1. man. EGLMNO. λόχον AD ex corr. H. ὕφαινε ACGHLMNO.

A. c. 170 οὕτωϲ ϲὺν τῷ ν̄ ἠνώγειν Ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 171 ὑπ': μετ' Ixion. — 174 ἀρίϲταρχοϲ καὶ ξείνιϲϲε καὶ ξείνιζε Didymus. — 187 ἀνερχομένῳ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε̄ ἐπερχομένῳ Didymus. fallitur Schol. V Ἀρίϲταρχοϲ ἀπερχομένῳ.

κρίναc ἐκ Λυκίηc εὐρείηc φῶταc ἀρίcτουc
εἷcε λόχον· τοὶ δ' οὔ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·
πάνταc γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντηc.
ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωcκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν,
δῶκε δέ οἱ τιμῆc βαcιληίδοc ἥμιcυ πάcηc·
καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενοc τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆc καὶ ἀρούρηc, ὄφρα νέμοιτο.
ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴcανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύc,
ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Cαρπηδόνα χαλκοκορυcτήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνοc ἀπήχθετο πᾶcι θεοῖcιν,
ἤ τοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήιον οἶοc ἀλᾶτο,
ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
Ἴcανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρηc ἄτοc πολέμοιο
μαρνάμενον Cολύμοιcι κατέκτανε κυδαλίμοιcι,
τὴν δὲ χολωcαμένη χρυcήνιοc Ἄρτεμιc ἔκτα.
Ἱππόλοχοc δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέcθαι·
πέμπε δέ μ' ἐc Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
αἰὲν ἀριcτεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

V. L. 188 ἐείκοcι φῶταc ἀρίcτουc Townl Et. Mg. 538, 41. γρ. καὶ εἴκοcι φῶταc L. — 189 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMO. οἴκονδε E bis GN. — 190 πάνταc δὲ L. βελλερεφόντηc LS. — 191 γίνωcκε ACDEGHLMNO Lips. Cant. Mor. Vrat. A. — 192 δίδου γ' ὅγε H. δίδου ὅγε Lips. — 193 βαcῑλήϊοc N. — 194 οἱ, λύκιοι A. — 195 ὄφρα νέμοιτο: πυροφόροιο ALO, conf. M 314. γρ. ὄφρα νέμοιτο A. γρ. ὄφρα νέμηται O. — 196 ἡ δ' H. ἠδ' CGLMNO. βελλεροφοντῑ G. βελλερεφόντῃ LS. — 199 ἠδ' CHLMNO. χαλκοκορυcτήν A. — 200 καὶ κεῖνοc AE: κἀκεῖνοc C post. ras. DGHLMNO. θεοῖcι DO. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ κεῖνοc Aristoteles Probl. XXX, 1. — 201 ἦτοι Schol. Pind. Ol. XIII, 130. ὃ CDGLMO. καππεδίον ACDEGHLMNO Aristot. Probl. XXX, 1. Schol. Pind. Ol. XIII, 130. Et. Mg. 62, 24. Rhet. Gr. III, 115, 29. ὅ γ' ἐc πεδίον Rhet. Gr. II, 251, 17. — 203 Ἴcανδρον: Πείcανδρον Strabo XII, 573; XIII, 631. — 204 κατέκτα Lips. κυδαλίμοιcι ACDGMNO. — 205 τήνδε H. κ||||||έκτα D. — 206 *δ' ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε ACDEGHLMNOS Athenaeus X, 458. τοῦ φημὶ libri cum Athenaeo. — 207 τροίαν G. ἐπέτελλε D.

A. c. 201 τὸ δὲ ἀλήιον οἱ μὲν ἐψίλωcαν (in his Aristarchus) οἱ δὲ ἐδάcυναν Schol. A, conf. Et. Mg. 62, 34. — 206 δ'.ἔμ' ἔτικτε scripsi contra libros, ut N 452, τ 181. pronomen enim hoc loco premendum est propter notionem discretivam, vel ut verbis veterum grammaticorum utar ὅτι ἀντιδιαcταλτικῶc κεῖται, cf. H. U. 280.

μὴ δὲ γένος πατέρων αἰϲχυνέμεν, οἳ μέγ' ἄριϲτοι
ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
ταύτηϲ τοι γενεῆϲ τε καὶ αἵματοϲ εὔχομαι εἶναι.
ὣϲ φάτο, γήθηϲεν δὲ βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ.
ἔγχοϲ μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
αὐτὰρ ὃ μειλιχίοιϲι προϲηύδα ποιμένα λαῶν·
ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνοϲ πατρώιόϲ ἐϲϲι παλαιόϲ·
Οἰνεὺϲ γάρ ποτε δῖοϲ ἀμύμονα Βελλεροφόντην
ξείνιϲ' ἐνὶ μεγάροιϲιν ἐείκοϲιν ἤματ' ἐρύξαϲ·
οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοιϲι πόρον ξεινήια καλά·
Οἰνεὺϲ μὲν ζωϲτῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντηϲ δὲ χρύϲεον δέπαϲ ἀμφικύπελλον,
καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμαϲ' ἐμοῖϲι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃϲιν ἀπώλετο λαὸϲ Ἀχαιῶν.
τῶ νῦν ϲοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνοϲ φίλοϲ Ἄργεϊ μέϲϲῳ
εἰμί, ϲὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·

V. L. 209 μὴ δὲ ACDGHLMNO: μηδὲ E. — 210 ἔντε φύρῃ L. — 211 ταύτηϲ: τοίηϲ Schol. Plat. Gorg. 449 A. τοι: τῆϲ Plato Soph. 268 D. δὴ G. γενεᾶϲ D. τε καὶ: καὶ H Cant. Schol. Plat. Gorg. 449 A. Bekk. Anecd. 356, 18. Bachm. Anecd. I, 44, 27. Zonar. Lex. 87 τοι καὶ L. καὶ εὔχομαι αἵματοϲ εἶναι Lips. Mosc. 3. — 212 ὡϲ A. γήθηϲε CG Lips. ῥίγηϲε (θη) N, θη man. rec., quae ῥι delevit. — 213 πολυβοτείρηι D. — 214 ὃ ACDGHLMNO. προϲηΰδα D. — 215 ῥα HO. ῥὰ DN. πατρωϊοϲ ἐϲϲὶ EGLMNO. — 216 βελλερεφόντην LS. — 217 ξείνιϲ' ἐνὶ EHLNO. ἐνι CD. ξείνιϲ' ἐν GM. ξείνιϲεν ἐν A Mor. γρ. ξείνιϲ' ἐνιμεγάροιϲιν A. ἐνῖμμεγάροιϲιν C. ἧματ' DG. — 218 οἳ δὲ C. — 220 βελλερεφόντηϲ LS. χρύϲειον GLN. — 221 καὶ τόγ' ἐγὼ H. κατέλιπον C post. ras. DMN. δώμαϲιν D. ἐμοῖϲι A Ambr. CDHMNO. — 222 μέμνημ' H. — 223 ΚΑΛΛΙΠ' Ambros. θήβαιϲιν (η) H. — 224 τῶ ACGHLMNO. τῶι D. ΤΩΙ Ambros. ξέ|||νοϲ ἄργεϊ μέϲϲῳ εἰμί G post ras. deleto man. rec. εἰμί in versu 225 et φίλοϲ super ξένοϲ scripto. φίλοϲ omitt. M. — 225 εἶμι M. δὲ|||λυκίῃ G. τῶν: τὸν N Townl. 1. man. Vrat. a. conf. Ω 481, ο 228, 238, υ 219. — 226 ἔγχεα MNO Harl. Townl. Leid. Mosc. 1. a. man. sec. 3. ἔγχεα (ϲι) A. ἔγχε||||| (ϲι) C: ἔγχεϲι DEGHLS Lips.

A. c. 213 ἐνὶ χθονὶ Bekk. ex coni. collatis Η 441, Λ 378, adde Κ 374, Λ 574, Ο 317, Υ 279, Φ 69, 168, Χ 276. sed Ψ 876 poëta dixit ἄψ ἐπὶ γαίῃ πρόϲθεν Μηριόναο πάγη ποδόϲ, quem locum Bekkerus non tetigit. ceteris locis ἐπὶ χθονί (γαίῃ) significat „auf die Erde“, non „in die Erde“, conf. Γ 89, 114, Ζ 473, Θ 73, Μ 158, Π 310, Ρ 58, ω 553. — 222, 223 ἄτοποι οἱ δύο ϲτίχοι Schol. LV. — 226 Aristarchus ἔγχεα δ' ἀλλήλων: Zenodotus ἔγχεϲι δ' ἀλλήλουϲ.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι
κτείνειν, ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποςcὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ coὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἵδε
γνῶcιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.
ὣc ἄρα φωνήςαντε, καθ' ἵππων ἀίξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιςτώcαντο.
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύc,
ὃc πρὸc Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
χρύcεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ' ὡc Cκαιάc τε πύλαc καὶ φηγὸν ἵκανεν,
ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδάc τε καcιγνήτουc τε ἔταc τε
καὶ πόcιαc· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖc εὔχεcθαι ἀνώγει
πάcαc ἑξείηc· πολλῇcι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεcτῆc αἰθούcῃcι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεcαν θάλαμοι ξεcτοῖο λίθοιο,
πληcίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδεc
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηcτῇc ἀλόχοιcι.

V. l. 227 τρῷεc L. τρῶεc ἐμοὶ Harl. τρῷεc ἐμοὶ G. κλητοί O Mor. Barocc. Vrat. a. — 228 κτείνειν, ὃν ACEGL. ὅν γε N. ὅν γ' M. ὃν τε Cant. θεόc τε S Cant. πόροι EGLMN Lips. Cant. Harl. πορῆ (οι supra) S. — 229 coι HL. ἐναιρέμεν, ὃν DEL. — 230 ἀλλήλοιc' G. ἀλλήλοιcι S. ἀλλήλων Schol. Z 234. ἐπαμείψωμεν DH. ἀπαμείψομεν S. οἶδε AD: ceteri οἵδε. — 232 ὡc A. φωνήcαντεc et ἀΐξαντεc O 1. man. — 233 βαλέτην LO. γρ. λαβέτην O. καὶ ἐπιcτώcαντο E 638, 30 Vrat. a. κἀπιcτώcαντο M. — 234 ἔνθ' αὖ G. ἔνθά τε D. — 235 προc A. ἄμειβε AGHLMNO Lips. — 236 ἐννεαβοίων A. — 237 φηγὸν CDEGHLMN: πύργον AOS Cant. Lips. Mor. suprascr. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 170, 13. Hesych. IV, 335. καὶ φηγὸν A suprascr. γρ. φηγὸν S Lips. — 238 τρώων GL. — 239 καcιγνήτουc τὲ A. — 240 ὃ δ' DHMNO. ὅδ' CGL. — 241 πάcαc libri omnes. — 242 ἵκανε ACGHMNO. — 243 ξεcταῖc L. αἰθούccῃcϊ H. αἰθούccηιcε A. — 244 ενέcαν D. ἔcαν C. ἔccαν NO. γρ. ἔνεcαν O. πεντήκοντα ἔcαν G. — 245 πληcίον DMNOS Barocc. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 3. πληcίον A: ceteri πληcίοι. ἐνθάδε HNO. ἔνθάδε M. — 246 παρὰ μνηcτῆιc' A. μνηcταῖc G. παρ' αἰδοίῃc M Townl. Vrat. b. παρ' αἰδίηc H. ἐν ἄλλῳ παραιδοίηc ἀλόχοιcι A. ἀλόχοιcι ACDEGHMNO.

A. c. 229 δύνηαι Aristarchus cum ceteris: δυνῆαι Tyrannio, cf. H. T. 228. — 239 Herodianus et Ptolemaeus Ascalonita ἔταc: ἕταc Alexio, conf. Eust. 641, 58. — 241 Aristarchus πάcαc ἑξείηc: ἔν τιcι γράφεται πᾶcι μάλ' ἑξείηc Aristonicus. — 244 ἔνεcαν Aristarchus.

κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆϲ
δώδεκ' ἔϲαν τέγεοι θάλαμοι ξεϲτοῖο λίθοιο,
πληϲίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃϲ ἀλόχοιϲιν.
ἔνθά οἱ ἠπιόδωροϲ ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐϲάγουϲα, θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θραϲὺν εἰλήλουθαϲ;
ἦ μάλα δὴ τείρουϲι δυϲώνυμοι υἷεϲ Ἀχαιῶν
μαρνάμενοι περὶ ἄϲτυ· ϲὲ δ' ἐνθάδε θυμὸϲ ἀνῆκεν
ἐλθόντ' ἐξ ἄκρηϲ πόλιοϲ Διὶ χεῖραϲ ἀναϲχεῖν.
ἀλλὰ μέν', ὄφρά κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
ὡϲ ϲπείϲῃϲ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲι
πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸϲ ὀνήϲεαι, αἴ κε πίῃϲθα.
ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένοϲ μέγα οἶνοϲ ἀέξει,
ὡϲ τύνη κέκμηκαϲ ἀμύνων ϲοῖϲιν ἔτῃϲι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ,

V. l. 247 ἐναντίον N Vrat. b. — 248 ἔϲϲαν N. — 249 πληϲίον DMO 1. man. S. πληϲίοι A. ἐνθάδε HLNO. ἔνθα γε G. ἔνθά γε Vrat. b. — 250 παρ' αἰδοίηιϲ' A. παραιδοίηϲ D. αἰδοίηϲ M. αἰδῖηϲ H. αἰδοίαιϲ G. παρὰ μνηϲταῖϲ Mor. ἀλόχοιϲι DHM. ἐν ἄλλῳ παρὰ μνηϲτῆϲ ἀλόχοιϲι A. — 251 ἔνθά οἱ ACDGHLMNO. ἠπιόδωροϲ A. ἐναντίον Mosc. 2. — 252 εἰϲάγουϲα EL. — 253 ἐνδ' M Harl. ἄρά οἱ O Et. Mg. 803, 31. ὀνόμαζε ACDGHLMNO. — 256 περιάϲτυ A. — 257 πόλεωϲ S. πόληοϲ M. — 258 καίτοι DG. — 259 ἀθανάτοιϲι AGHLMNO. — 260 δὲ καὐτὸϲ H Et. Mg. 628, 10. Et. Gud. 422, 24. δε καὐτὸϲ D. δὲ καὶ αὐτὸϲ G Athenaeus II, 35. Schol. Γ 246. Eust. 1077, 54. δὲ αὐτὸϲ Eust. 641, 13; 1765, 31. δὲ κ' αὐτὸϲ Et. Mg. 618, 26. Et. Gud. 429, 52. Eust. 640, 43. δέ καὐτὸϲ AC 2. man. δέ κ' αὐτὸϲ C 1. man. LMNO Schol. Υ 311, γ 255. Eust. 1774, 47. Cram. Epim. 306, 8; 322, 23; 332, 19. An. Par. III, 357, 12. — 261 δὲ omitt. H. κεκμηότι L. οἶνοϲ μένοϲ μέγα ἀέξει O. οἶνοϲ μάλα μένοϲ ἀέξει L. μέγα omitt. M. μέγα ϲθένοϲ οἶνοϲ ἀέξει Boissonad. Anecd. I, 114. — 262 ἔτῃϲι CDM post. ras. O. ἐτηιϲι A. — 263 τὴν δ' ἐπαμείβετ' Vrat. a. κορυθαιόλοϲ D.

A. c. 250 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ παραιδοίηιϲ' (sic) Didymus. — 260 δέ κ' αὐτὸϲ Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, conf. Ariston. ad Υ 311, qui hoc loco corrigendus est ὅτι τὸ πλῆρέϲ ἐϲτι κε (cod. καὶ) αὐτόϲ. Ὁμηρικὸν δὲ τὸ τὸν κὲ (cod. καί) περιττὸν εἶναι. Herodianus utramque scripturam novit, δὲ καὐτὸϲ et δέ κ' αὐτόϲ, conf. H. U. 283 sq. — 262 ἔτῃϲι: ἔτῃϲι, conf. 239.

μή μ' ἀπογυιώϲῃϲ μένεοϲ, ἀλκῆϲ τε λάθωμαι·
χερϲὶ δ' ἀνίπτοιϲιν Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἔϲτι κελαινεφέι Κρονίωνι
αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάαϲθαι.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν πρὸϲ νηὸν Ἀθηναίηϲ ἀγελείηϲ
ἔρχεο ϲὺν θυέεϲϲιν ἀολλίϲϲαϲα γεραιάϲ·
πέπλον δ', ὅϲ τίϲ τοι χαριέϲτατοϲ ἠδὲ μέγιϲτοϲ
ἔϲτιν ἐνὶ μεγάρῳ καί τοι πολὺ φίλτατοϲ αὐτῇ,
τὸν θὲϲ Ἀθηναίηϲ ἐπὶ γούναϲιν ἠυκόμοιο,
καί οἱ ὑποϲχέϲθαι δυοκαίδεκα βοῦϲ ἐνὶ νηῷ
ἤνιϲ ἠκέϲταϲ ἱερευϲέμεν, αἴ κ' ἐλεήϲῃ
ἄϲτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχουϲ καὶ νήπια τέκνα,
αἴ κεν Τυδέοϲ υἱὸν ἀπόϲχῃ Ἰλίου ἱρῆϲ,
ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν πρὸϲ νηὸν Ἀθηναίηϲ ἀγελείηϲ
ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύϲομαι, ὄφρα καλέϲϲω,
αἴ κ' ἐθέλῃϲ' εἰπόντοϲ ἀκουέμεν. ὥϲ κέ οἱ αὖθι
γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιοϲ ἔτρεφε πῆμα

V. L. 265 μένεοϲ δ' LO. μένεοϲ τ' G. δ' omittunt ACDEHMNS Cant. Lips. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 40, 2. — 266 ἀνίπτοιϲι CDEGHLMNO. ἀνίπτηϲι S. — 267 πη AEO: ceteri πῃ. ἔϲτι: ἐϲτὶ CEGLMNO. ἐϲτι D. — 269 ϲὺ μὲν: ϲύγε N. προϲ A. — 270 ϲυν AD. θϋέϲϲιν L. θυέεϲϲι D (sic). ἀολλίϲϲαϲα ADGL· Et. Mg. 116, 50: ἀολλίϲαϲα CEHN. ἀολίϲαϲα MO. ἀολλήϲαϲα S. γερεάϲ G. γρ. καὶ γεραιράϲ A. — 271 πέπλον ACDGMNO. πέπλον (ω suprascr.) H. πέπλων L Barocc. Harl. Lips. suprascr. Vrat. a. Mosc. 2. πέπλοϲ Vrat. b. Mosc. 1. 3. ὅϲ τίϲ ACMNO: ceteri ὅϲτιϲ. — 272 ἐϲτὶν O. ἐνι A. ἐν G Lips. ἐνὶμμεγάρῳ HS. καί ϲοι N. πολυφίλτατοϲ D. — 273 ἐπι A. — 274 δυοκαίδεκα ACGL. ἐνι AD. — 275 ἦνιϲ GLO. ἱερευϲαίμεν D. αἴ κ': εἰ Vrat. a. ἐλεήϲει N Vrat. a. — 276 ἄϲτύ τε A. ἄϲτυ τὲ HLMN. τρῴων GL. — 277 ἀπόϲχοι G Mor. Barocc. — 278 ἄγριον· αἰχμητὴν· κρατερὸν A. ἄγριον· αἰχμητὴν κρατερὸν· μήϲτωρα L. — 280 ἔρχεο D. καλέω G. κελεύϲω Vrat. a. 1. man. — 281 ὥϲ κέ οἱ ACGLMNO Cant. Mor. Mosc. 1. ὡϲ καί οἱ DH Townl. Mosc. 2. ὥϲ κέν οἱ E Lips. — 282 ἔτραφε DEMO.

A. c. 265 δ' post μένεοϲ omittit Aristarchus, conf. Eust. 641, 27, eaque sola est vera ac genuina lectio, quam consensus omnium fere librorum tuetur. accedit auctoritas Platonis, qui in Cratylo 415 A. locum nostrum ita laudat „μή μ' ἀπογυιώϲῃϲ μένεοϲ", unde apparet, Platonem genetivum μένεοϲ ad ἀπογυιώϲῃϲ retulisse. — 266 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ διὰ τοῦ η ἀνίπτηιϲιν Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. ἀνίπτηϲιν· οὐκ ἔϲτι δὲ ἡ εὐθεῖα ἀνίπτηϲ Aristonicus, conf. H. T. 388. — 268 Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus εὐχετάᾰϲθαι: alii εὐχεταᾶϲθαι.

Τρωςί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παιςίν.
εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴςω,
φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀιζύος ἐκλελαθέςθαι.
ὣς ἔφαθ', ἡ δὲ μολοῦςα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοιςι
κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλιςςαν κατὰ ἄςτυ γεραιάς.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήςετο κηώεντα,
ἔνθ' ἔςάν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Ϲιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
ἤγαγε Ϲιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
ὃς κάλλιςτος ἔην ποικίλμαςιν ἠδὲ μέγιςτος,
ἀςτὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεςςεύοντο γεραιαί.
αἳ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
τῇςι θύρας ὤιξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κιςςηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.
αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶςαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέςχον.
ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦςα Θεανὼ καλλιπάρῃος
θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούναςιν ἠυκόμοιο,

V. ι. 283 τρωςὶ L. τρωςί τὲ N. παιςί D. — 284 γ' εἴδοιμι LMNO Mor. — 285 κε C Lips.: κεν: A Ambr. DEGHLMNOS. ἀτέρ που A. ἐπιλαθέςθαι Vrat. A. — 286 ὡς A. ἡ δὲ C. ἀμφιπόλοιςι A Ambr. CGHMNO. — 287 ταὶ: αἱ E. ἄρ DGMO. ἀρ A. ἀόλλϊςαν CDH. ἀόληςαν N. — 288 κατεβήςατο CDGLMO. καταβήςετο H. κατεβήςετο (α supra ε) A. ΗΔ' ЄΙϹ ΟΙΚΟΝ ΙΟΥϹΑ ΠΑΡΙϹΤΑΤΟ ΦΩΡΙΑΜΟΙϹΙΝ Ambrosianus. eundem habet D in margine manu recentiore scriptum. — 289 ἔςάν AL Schol. B 255. Bekk. An. 1154: vulgo ἔςαν. οἱ, πέπλοι AC. παμποίκιλα M. — 290 τὰς: AC Ambros. ἃς Strabo I, 41. — 293 ἀειρομένη M Harl. — 295 ὡς DH. ἔλαμπεν G. — 296 πολλαί τε H. μετεςεύοντο L. μετεςςίλοντο G. — 297 αἳ δ' DMNO. αἵδ' GH. γρ. ἀλλ' ὅτε Lips. ὅτε δὴ D. ἀθηναίης DG. — 298 τάς γε θύρας G. ΚΑΛΛΙΠΑΡΗΟϹ Ambros. cum plerisque: καλλιπάρῃος EHO. — 300 γὰρ: καὶ H. τρῷες GL. — 301 αἳ δ' DMNO. αἵδ' CGHL. χεῖρας ἀνέςχον ἀθήνῃ N. — 302 ἥδ' CHLMNO.

A. c. 285 ἔςτι δὲ καὶ ἄλλη γραφή. „φαίην περ“ Schol. LV. φρέν' ἀτέρπου: φίλον ἦτορ Zenodotus. alii φρέν' ἄτερ που, conf. Eust. 642, 16. in his Aristarchum fuisse patet ex scholio Aristonici ὅτι τὸ cημαινόμενον, εἰ ἐκεῖνον ἴδοιμι τετελευτηκότα, δόξαιμι ἂν ἐκλελῆςθαι τῆς κακοπαθείας καὶ χωρὶς αὐτῆς γεγονέναι. ἔνιοι δὲ ἀγνοήςαντες γράφουςιν ἀτέρπου, conf. Schol. BL et D. — 288 ἐν ταῖς ἀριςτάρχου φέρεται καὶ ἑτέρως „ἡ δ' εἰς οἶκον ἰοῦςα παρίςτατο φωριαμοῖςιν“ (qui habetur o 104) Didymus. — 289 ἔςάν οἱ Aristarchus, conf. Bekk. An. 1154. H. T. 414.

εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο·
πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυϲίπτολι, δῖα θεάων,
ἆξον δὴ ἔγχοϲ Διομήδεοϲ, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πρηνέα δὸϲ πεϲέειν Ϲκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρά τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦϲ ἐνὶ νηῷ
ἤνιϲ ἠκέϲταϲ ἱερεύϲομεν, αἴ κ' ἐλεήϲῃϲ
ἄϲτύ τε καὶ Τρώων ἀλόχουϲ καὶ νήπια τέκνα.
ὣϲ ἔφατ' εὐχομένη; ἀνένευε δὲ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ὣϲ αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
Ἕκτωρ δὲ πρὸϲ δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τά ῥ' αὐτὸϲ ἔτευξε ϲὺν ἀνδράϲιν, οἳ τότ' ἄριϲτοι
ἦϲαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονεϲ ἄνδρεϲ,
οἵ οἱ ἐποίηϲαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτοροϲ, ἐν πόλει ἄκρῃ.
ἔνθ' Ἕκτωρ εἰϲῆλθε διίφιλοϲ, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχοϲ ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸϲ
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύϲεοϲ θέε πόρκηϲ.
τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
ἀϲπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇϲι γυναιξὶν
ἧϲτο καὶ ἀμφιπόλοιϲι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

V. L. 305 ἐρυϲίπτολι A. — 306 ἆξον ADGMN Et. Mg. 15, 23. Schol. C 521. Cram. An. Ox. IV, 369, 32: ἄξον CEHLO Apoll. Lex. 37, 12. Eust. 1287, 10. Cram. Epim. 76, 15. An. Ox. III, 293, 6. — 308 ὄφρά τοι ACDHNO. δυοκαίδεκα AGL. ἐνι A. — 309 ἦνιϲ GLMO. ἀκέϲταϲ G. ἱερευϲέμεν H. ἱερεύϲωμεν LO. — 310 ἄϲτύ τε A. ἄϲτυ τὲ CHMN. τρῴων GL. — 311 ὡϲ A. ἀνένευϲε N. — 312 ὡϲ A. ῥ' omitt. O. — 313 βέβηκε S. — 314 κάλ' ἅτ' ἄρ' Vrat. a. — 315 ἐνι AD. τροίηιϲ D. — 317 ἐγγύθι τε LMNO. — 318 διΐ φίλοϲ ACDGHLMNOS. Pseudoplut. 121, 30. — 319 ἑνδεκάπηχυ A. δ' ἐλάμπετο G. — 321 θαλάμῳ: μεγάροιϲ H. ἕποντα AGHL. ἔχοντα Cram. Epim. 435, 4. — 322 τόξ' ἀφόωντα AD ex corr. GHLMN Lips. Et. Mg. 178, 30. Apoll. Lex. 26, 7. τόξ' ἀφόοντα O. τόξ' ἀφόωντα CE Zonar. Lex. 554. τόξα φόωντα D 1. man. Zonar. Lex. 1821, conf. Et. Mg. 178, 31. — 323 μετά ῥα EN Cant. μετὰ ῥὰ S. μετάρα D. — 324 περικλυτὰ A. ἔργα κέλευε ACDEGHO. ἔργ' ἐκέλευεν LMN. —

A. c. 305 ἐρυϲίπτολι: ἄμεινον ῥυϲίπτολι Schol. ABLV. — 306 ἆξον Herodianus, vid. π. διχρόνων 293, 7. — 308 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, conf. H. T. 228. — 319 ἔχ' ἑνδεκάπηχυ Heracleo, Alexio, Herodianus: alii ἔχεν δεκάπηχυ. ὁ Ἀϲκαλωνίτηϲ οὐδεμίαν προκρίνει Herodianus, conf. Eust. 644, 37. — 322 τὸ δὲ φόωντα τινὲϲ λαμπρύνοντα, παρὰ τὸ φῶϲ· ἢ ἀφόωντα ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶντα, ψηλαφῶντα Schol. LV.

τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
    δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀυτή τε πτόλεμός τε
ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
ὅν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηίοιο θέρηται.
    τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον,
οὔ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
ὥρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω·
ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' όίω.
    ὣς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι·
    δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

V. L. 325 τὸν δ': τόν ῥ' N. νείκεσεν N. ἐπέεσσι ACDGHNO. — 327 οἱ λαοὶ S. περι A. πόλιν GS Lips. — 328 πόλεμός τε GLMO. — 329 ἀμφιδέδηε L. ἀμφιδέδειε (η suprascr.) O. ἀμφιδέδηαι D. σὺ δ' αὖ M. μαχέσσαιο E. — 330 ὅν: εἴ ACDEGHLMNOS. ἴδηις (οι suprascr.) N. — 331 τάχ' G. δηιοῖο D. — 333 οὐχ Vrat. b. — 335 οὔτι H Lips. τρώων GL. τόσον G 1. man. τόσσω N. χόλῳ (ου suprascr.) M et suprascr. τόσσον διχῶς γρ. οὐδέ: οὔτε Townl. νεμέσσι AO Et. Mg. 600, 32: νεμέσσει ACDEGHLNS Lips. Schol. Z 326. νέμεσει (ις suprascr.) M. — 336 ἥμην G. — 337 ἐπέεσσι D. — 339 ἔσεσθαι GN. ἐπαμείβετ' H. — 340 ἀλλά γε N. post ἐπίμεινον 2. man. in L add. ὄφρα. — 341 ἴθι D. — 342 κορυθαιόλος D. — 343 προσηῦδα D. μειλιχίοισι ACDGHMO. μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν S Cant. ἐν ἄλλῳ προσηύδα δῖα γυναικῶν A. — 344 ἐμοῖο L. — 345 ὤφελ' NO. ἤματι D. ὅτέ C. με omitt. GHL. — 346 θυέλλη L.

A. c. 330 εἴ τινα: ἀρίσταρχος ὅντινά που Didymus. — 335 διὰ τοῦ ῑ μακροῦ τὸ νεμέσσι, ὡς Θέτι (C 407) Schol. LV. — 336 ἥμην Herodianus: alii ἧμην.

ἔνθά με κῦμ' ἀπόερϲε πάροϲ τάδε ἔργα γενέϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἀνδρὸϲ ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονοϲ εἶναι ἄκοιτιϲ,
ὃϲ ἤδη νέμεϲίν τε καὶ αἴϲχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένεϲ ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίϲϲω
ἔϲϲονται· τῶ καί μιν ἐπαυρήϲεϲθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε νῦν εἴϲελθε καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
δᾶερ, ἐπεί ϲε μάλιϲτα πόνοϲ φρέναϲ ἀμφιβέβηκεν
εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸϲ καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτηϲ,
οἷϲιν ἐπὶ Ζεὺϲ θῆκε κακὸν μόρον, ὡϲ καὶ ὀπίϲϲω
ἀνθρώποιϲι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐϲϲομένοιϲι.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
μή με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουϲά περ· οὐδέ με πείϲειϲ.
ἤδη γάρ μοι θυμὸϲ ἐπέϲϲυται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεϲϲ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντοϲ ἔχουϲιν.
ἀλλὰ ϲύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέϲθω δὲ καὶ αὐτόϲ,
ὥϲ κεν ἔμ' ἔντοϲθεν πόλιοϲ καταμάρψῃ ἐόντα.
καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύϲομαι, ὄφρα ἴδωμαι
οἰκῆαϲ ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
οὐ γάρ τ' οἶδ', ἤ ἔτι ϲφιν ὑπότροποϲ ἵξομαι αὖτιϲ,

V. l. 348 ἐνθά με ACDHMN Et. Mg. 126, 12. — 349 τάδέ HL. τεκμήραντο C. θεοὶ διετεκμήραντο D. — 350 ὤφειλον L. ὤφελον HM Lips. ὄφελλον O. — 351 δϲ ACDEGMO Mor. Harl. Townl. Vrat. a. ὃϲ ῥ' HN Lips. δϲ ῥ' L. ὅϲ τ' Vrat. b. ἤδηι D. ἤδῃ GL. — 352 οὔτ' ἂρ bis ADEGLMNO οὐτάρ H. ὀπίϲϲωι A. — 353 τῶ ACGHLMNO: τῷ DE. καί μιν ADGHLMO Harl. Vrat. b. Mosc. 1. κέν μιν CEN Lips. γρ. καί μιν A. — 354 ἔπι A. ἐνὶ N. — 355 δάερ HN. ἀμφιβέβηκε O. — 356 ἐμοῖο E bis O. ἄτηϲ: ἀρχῆϲ Vrat. c. Apollon. de Synt. 133, 6. — 357 ἔπι GS. ἐπι CDH. ὥϲ κεν NS Cant. — 358 ἐϲϲομένοιϲι ACDGMNO. — 359 κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D. — 362 τρῴεϲϲ' L. τρώεϲιν GM. τρώεϲϲιν Lips. ἐμοῖο EL. ἔχουϲι N. — 364 ἔντοϲθε CDHO Lips. πτόλιοϲ O. πόληοϲ H. — 365 οἶκόνδε ἐλεύϲομαι O. οἶκονδ' ἐλεύϲομαι EM 1. man. N Lips. Vrat. b. οἶκονδ'ε ἐλεύϲομαι G. οἶκονδ'ἐ, ϲελεύϲομαι M ex corr. οἶκονδ' ἐϲελεύϲομαι ACDHL Cant. Harl. Vrat. a. A. Apoll. de Synt. 341, 1. ὄφρ' ἂν ἴδωμαι M. Lips. ὄφρα ἴδωμεν Et. Gud. 421, 25. Ammon. de Diff. s. v. οἰκῆαϲ. ὄφρα ἴδω H. — 367 οὐ γὰρ ἔτ' οἶδ' Mosc. 3. οὐ γὰρ ἔτι οἶδ' D. οὐ γὰρ ἔτ' οἶδα H. * ἤ: εἰ ACDEGHLMNO. αὖθιϲ C Apoll. Lex. 159, 35.

A. c. 354 ἄγε νῦν: οὕτωϲ νῦν αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. alii fortasse δή. — 355 ἐπεί ϲε Herodianus: alii ἐπεὶ ϲέ. — 356 ἄτηϲ Aristarchus: Zenodotus ἀρχῆϲ, conf. Schol. Γ 300, Ω 28. — 357 ἐπὶ Heracleo et Alexio: ἔπι Ptolem. Ascalonita. — 365 οἶκον δὲ ἐλεύϲομαι Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 22. genuinam lectionem putat esse. cui assentior, conf. H. T. 223. — 367 ἔτι ϲφιν Herodianus, non ἔτί ϲφιν.

ἤ ἤδη μ' ὑπὸ χερcὶ θεοὶ δαμόωcιν Ἀχαιῶν.
    ὣc ἄρα φωνήcαc ἀπέβη κορυθαίολοc Ἕκτωρ.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμουc εὖ ναιετάονταc,
οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροιcιν,
ἀλλ' ἥ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
πύργῳ ἐφεcτήκει γοόωcα τε μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ' ὡc οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
ἔcτη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῇcιν ἔειπεν·
    εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαὶ νημέρτεα μυθήcαcθε·
πῇ ἔβη Ἀνδρωμάχη λευκώλενοc ἐκ μεγάροιο;
ἠέ πῃ ἐc γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
ἢ ἐc Ἀθηναίηc ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάcκονται;
    τὸν δ' αὖτ' ὀτρηρὴ ταμίη πρὸc μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγαc ἀληθέα μυθήcαcθαι,
οὔτέ πῃ ἐc γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐυπέπλων
οὔτ' ἐc Ἀθηναίηc ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι
Τρῳαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάcκονται,
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουcε

V. l. 368 * ἤ: libri ἢ. μ': δ' O. — 369 ὡc A. κορυθαίολοc A. κορυθαιόλοc C 1. man. D. — 370 εὖ ναιετάονταc CDGLMNOS. εὐναιετάονταc AH. — 371 μεγάροιcι DN. — 372 ἀλλ' αὕτη G ex corr. ξὺμπαιδὶ C. ξυμπαιδὶ DH, conf. ι 199 cυμπαιcὶ L, cὺμπαιδὶ Hesych. IV, 120. Π 248 ξυμπᾶcι D Pal., cυμπᾶcι C. ξ 296 cυμφόρτον L. ι 332 cυμμοχλὸν PS. κ 42 cυγχεῖραc A. Κ 19 cυμμῆτιν CDHL Townl. Ϲ 213 κεμπωc Pal. Φ 145 ἐμφρεcὶ A. λ 257 ἐμπύλω A. δ 671 ἐμπορθμῷ A. Τ 251 ἐγχειρί A. ἐῢπέπλῳ CDEGLOS. — 373 ἐφεcτήκει G Et. Mg. 697, 35: ἐφειcτήκει ACDEH 1. man. LMNOS Apoll. Lex. 137, 33. ἐφϊcτήκει H ex corr. — 375 δμωιῇιcιν A: ceteri δμωῇcιν. — 376 μυθήcαcθαι LMS. — 377 πῆ AEHMO Apoll. de Synt. 21, 25; de Coni. 517, 18; de Adv. 616, 14. Et. Mg. 512, 25; 669, 13. Et. Gud. 464, 48. Schol. O 171, P 643: πῇ CDGLN Cram. Ep. 104, 22; 352, 7; 384, 30. An. Ox. III, 267, 21. Apoll. Lex. 131, 8. Ammon. de Diff. s. v. πῇ. ποῖ Thomas Mag. s. v. ὅποι. — 378 πῃ AEH: ceteri πη. ἐῢπέπλων ACDEGHLS Et. Mg. 302, 16. Eust. 1042, 15: εὐπέπλων MNO. — 379 ἔνθά περ ACHN. — 380 τρωιαὶ AL. εὐπλόκαμοι E bis GLMO. post hunc in A insertus est versus, qui legitur 386. — 381 προc AC. ἔειπε N. — 382 ἕκτωρ M. ἐπεί μ' ἄνωγαc N. — 383 οὔτέ ACGHMN. οὔτ' ἄρ πη L. πῃ AMN: ceteri πη. ἢ εἰνατέρων S. ἐῢπέπλων ACDGHLS. — 384 ἔνθό περ ACHL. — 385 τρωιαὶ AL. εὐπλόκαμοι GHMO. — 386 πῦργον G. ἄκουcε ACDGHLMNO.

A. c. 369 de κορυθαιόλοc, quod h. l. duo boni libri exhibent, et multis locis etiam Venetus A, conf. H. T. 421. — 373 ἐφειcτήκει: ἐφεcτήκει Aristarchus. — 375 δμῳῇcιν veteres, conf. H. U. pg. 214.

τείρεϲθαι Τρῶαϲ, μέγα δὲ κράτοϲ εἶναι Ἀχαιῶν.
ἣ μὲν δὴ πρὸϲ τεῖχοϲ ἐπειγομένη ἀφικάνει,
μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὁ δ' ἀπέϲϲυτο δώματοϲ Ἕκτωρ
τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτιϲ ἐυκτιμένας κατ' ἀγυιάϲ.
εὖτε πύλαϲ ἵκανε διερχόμενοϲ μέγα ἄϲτυ,
Ϲκαιάϲ, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξίμεναι πεδίον δέ,
ἔνθ' ἄλοχοϲ πολύδωροϲ ἐναντίη ἦλθε θέουϲα
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτοροϲ Ἠετίωνοϲ,
Ἠετίων, ὃϲ ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέϲϲῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεϲϲ' ἄνδρεϲϲιν ἀνάϲϲων·
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ.
ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντηϲ', ἅμα δ' ἀμφίπολοϲ κίεν αὐτῇ
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουϲ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὔτωϲ,
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀϲτέρι καλῷ,
τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεϲκε Ϲκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀϲτυάνακτ'· οἶοϲ γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.
ἦ τοι ὁ μὲν μείδηϲεν ἰδὼν ἐϲ παῖδα ϲιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίϲτατο δάκρυ χέουϲα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
    δαιμόνιε, φθίϲει ϲε τὸ ϲὸν μένοϲ, οὐδ' ἐλεαίρειϲ

V. l. 387 τρῷαϲ GL. — 388 ἥ μὲν C. προϲ A. — 390 ἦ ῥὰ CDHLMN. ὃ δ' D. ὃδ' CGHLMN. — 391 αὖθιϲ C. εὐκτιμέναϲ O. καταγυιάϲ D. — 392 εὖτέ τε M. εὖτε δὲ N. — 393 τῇ ἄρ' CGLMN Barocc. Harl. Mosc. 1. τῆ ἂρ DHO. τῆι ἀρ A. τῇδ' ἄρ S Cant. Vrat. A. διεξιέναι MN. δϊεξϊέμεναι C. διεξέμεναι DH. πεδίον δὲ A: πεδίοιο D. — 394 ἄλοχοϲ πολύεδνοϲ Mor. e glossa. — 396 ὑποπλάκῳ CDEGHMNO Lips. — 397 ὑπὸπλακίῃ O (sic). ὑπὸ πλακίη D et ex corr. πλακίω. Κιλίκεϲιν E. κιλίκεϲ' MO. ἄνδραϲιν G. ἄνδραϲϲιν Mor. ἄνδρεϲιν M. — 398 χαλκοκορυϲτῆι A. — 399 κῖεν D. — 400 ἐπὶ: ἐνὶ EGL Barocc. κόλπῳ: κόλπον CHNS Lips. conf. I. H. Voss. ad Hymn. in Cererem 187. αὔτωϲ CHLN Townl. αὐτωϲ A. in D non liquet utrum sit αὔτωϲ an αὕτωϲ. αὕτωϲ EGMO. — 402 ῥ' omitt. DG. τόν ῥ' ἄκτωρ H. καμάνδριον C post ras. H post ras. LM. — 403 οἶοϲ: αὐτὸϲ Schol. Ξ 424. ἐρύατο Vrat. c. ἴλιον ἰρὴν Barocc. — 404 μείδιϲεν N. — 405 δακρυχέουϲα libri. δακρυχέουϲα O. — 406 ἀρά οἱ N. ἄρ' οἱ Lips. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 407 φθείϲει A Cram. Ep. 427, 1.

A. c. 390 ἦ: φῆ Passovius, conf. Lehrs. Arist. pg. 105. — 393 τῇ ἄρ' dedi ex libris optimis, quum γάρ quod vulgo scribunt, non nisi hiatus causa positum videatur, vide Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 501. — 402, 403 ἄμφω πρέποντα Schol. BLV.

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
ϲεῦ ἔϲομαι· τάχα γάρ ϲε κατακτανέουϲιν Ἀχαιοὶ
πάντεϲ ἐφορμηθέντεϲ· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ϲεῦ ἀφαμαρτούϲῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
ἔϲται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν ϲύ γε πότμον ἐπίϲπῃϲ,
ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔϲτι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἤ τοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἐκ δὲ πόλιν πέρϲεν Κιλίκων εὖ ναιετόωϲαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, ϲεβάϲϲατο γὰρ τό γε θυμῷ,
ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε ϲὺν ἔντεϲι δαιδαλέοιϲιν
ἠδ' ἐπὶ ϲῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέαϲ ἐφύτευϲαν
νύμφαι ὀρεϲτιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο.
οἳ δέ μοι ἑπτὰ καϲίγνητοι ἔϲαν ἐν μεγάροιϲιν,
οἳ μὲν πάντεϲ ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδοϲ εἴϲω·
πάνταϲ γὰρ κατέπεφνε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
βουϲὶν ἐπ' εἰλιπόδεϲϲι καὶ ἀργεννῇϲ ὀίεϲϲι.
μητέρα δ', ἣ βαϲίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέϲϲῃ,
τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοιϲι κτεάτεϲϲιν,
ἂψ ὅ γε τὴν ἀπέλυϲε λαβὼν ἀπερείϲι' ἄποινα,
πατρὸϲ δ' ἐν μεγάροιϲι βάλ' Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ ϲύ μοί ἐϲϲι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. L. 408 ἢ τάχα L. — 410 δὲ κέρδιον MN. — 411 ἁμαρτούϲῃ GL Lips. οὐχ ἔτ' ἄλλη D. — 412 ἐπεὶ ἂν: ἐπειδὰν L. — 413 οὐδέ μοι ἐϲτὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514. — 414 ἀμὸν DGHLM: ἁμὸν AC Apoll. de Pron. 142 B. ἐμὸν O Lips. Cant. πατέρα 'μον Vrat. A. ἤτοι μὲν γὰρ ἐμὸν πατέρ' ἔκτανε N. idem fortasse voluit Eustathius cum exhibet ἤτοι μὲν γὰρ πατέρα ἐμὸν ἀπέκτανε. ἀπέκτεινε GM. — 415 πέρϲε GNO. πέρϲαι H. εὖ ναιετάωϲαν ACDGMNS. εὖ ναιετάουϲαν ELO ex corr. Barocc. Mor. Vrat. c. εὐναιετάωϲαν H. — 416 κατα ACDL. δὲ κτάνεν Et. Gud. 678, 41. — 417 ἐξενάριξεν D. ϲεβάϲατο GL. ϲεβάϲϲατό γαρ A. — 418 κατέκηε C Schol. Soph. Ai. 574. κατέκηεν L. κατέκηεν D. κατέκαιε S Cant. μῖν κατέθηκε G. ϲυντεύχεϲι D. δαιδαλέοιϲι N. — 419 ἦδ' M. ἐπι A. ἔχευεν DM. ἔχευε O. — 421 οἱ AC post. ras. ἔϲϲαν H. — 422 ἤματι D. — 423 ἀχιλεύϲ C. — 424 ἐπειλιπόδεϲϲι D. ἀργεννῆϲ' O. ἀργενῆϲ CD. ἀργενῆϲ M. ὀΐεϲϲι A Ambr. CDGHNO. — 425 ὑποπλάκῳ ACDEGHNO, conf. 396. — 426 ἤγαγεν CG. ΑΛΛΟΙϹΙΝ Ambros. κτεάτοιϲι D. — 429 αὐτὰρ O. ϲύ μοι ἐϲϲὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514.

A. c. 408 ὅτι τινὲϲ γράφουϲι καὶ ἐμὸν μόρον οὐκ εὖ Schol. A, conf. Schol. Ω 773. — 414 ἀμὸν Demetrius: ἁμὸν Apollonius. — 415 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο̄ ναιετόωϲαν Didymus. — 422 ἰῷ Aristarchus, non ἴῳ, conf. Eust. 652, 51.

ἠδὲ καcίγνητοc, cὺ δέ μοι θαλερὸc παρακοίτηc.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃc χήρην τε γυναῖκα·
λαὸν δὲ cτῆcον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιcτα
ἀμβατόc ἐcτι πόλιc καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχοc.
τρὶc γὰρ τῇ γ' ἐλθόντεc ἐπειρήcανθ' οἱ ἄριcτοι
ἀμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδαc καὶ Τυδέοc ἄλκιμον υἱόν·
ἤ πού τίc cφιν ἔνιcπε θεοπροπίων εὖ εἰδώc,
ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸc ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
  τὴν δ' αὖτε προcέειπε μέγαc κορυθαίολοc Ἕκτωρ·
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶc
αἰδέομαι Τρῶαc καὶ Τρῳάδαc ἑλκεcιπέπλουc,
αἴ κε κακὸc ὣc νόcφιν ἀλυcκάζω πολέμοιο·
οὐδέ με θυμὸc ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐcθλὸc
αἰεὶ καὶ πρώτοιcι μετὰ Τρώεccι μάχεcθαι,
ἀρνύμενοc πατρόc τε μέγα κλέοc ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔccεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιοc ἱρὴ
καὶ Πρίαμοc καὶ λαὸc ἐυμμελίω Πριάμοιο.
ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόccον μέλει ἄλγοc ὀπίccω,

V. l. 430 παρακοίτιc G. παράκοιτιc M. — 431 ἐπι A. — 432 θήῃc AO Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 430, 29. θήηc DH. ΘΗΙΗϹ Ambros. θείηc CGLMNS Lips. Schol. Soph. Ai. 449. — 434 ἄμβατόc CS. — 435 τῇ γ': τῇ δ' H Townl. τῆγ' ἐλθόντεc γρ. καὶ διὰ τοῦ δ̄ καὶ διὰ τοῦ γ̄ A in marg. — 438 ἤ L. που ACDGLNO. τίc: τί AM Vrat. c. θεοπροπίαc CG Barocc. Mor. θεοπροπέων D Lips. θεοπρέων L. — 440 κορυθαιόλοc D. — 441 μέλλει O. — 442 τρῷαc GL. τρωϊάδαc ACDE bis GMN. ἑλκεcιπέπλουc A. — 443 ὡc AD. γρ. καὶ κακὸc ᾇ Eust. 654, 46. γρ. κακὸc ἅ, ἤγουν καθὰ κακόc L. — 444 οὐδὲ μὲ A. οὐδ' ἐμὲ Townl. Mosc. 2. ἀνώγει N. — 445 τρῴεccι GL. — 446 ἠδ': καὶ E Lips. — 447 εὖ μὲν ἐγὼ CGL Vrat. b. Mosc. 2. τόδε: τότε Mosc. 1. κατα AD. — 448 ἔccετ' G. ὅτάν DGNO. — 449 ἐϋμμελίωι A. εὐμελίωι D. ἐϋμελίω GO Townl. ἐϋμμελίου CL. — 450 οὔτι μοι G omisso ἄλγοc. τρῴων GL. ὀπίccωι A. ὀπῖcω D.

A. c. 432 οὕτωc ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ η̄ θήῃc Didymus, conf. H. T. 406. τὸ δὲ θείηc, ὃ δὴ κοινῶc τῇ ει̅ διφθόγγῳ παραλήγεται, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̄ γράφουcιν ἐν τῇ παραληγούcῃ Eust. 653, 42. — 433—439 ἀθετοῦνται cτίχοι ἑπτά Aristonicus. — 434 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἀμβατόc. καλλίcτρατοc διὰ τοῦ η̄ ἀμβάτη Didymus. — 437 Ἀτρείδαc: ὁ Ἰξίων ἐν τῷ πρὸc τοὺc ἠθετημένουc Ἀτρείδα προφέρεται (sc. ὡc Ἀριcτάρχειον) δυϊκῶc Didymus. — 439 αὐτῶν: ἐν ἐνίοιc ἤ νυ καὶ αὐτούc Schol. A.

οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας.
καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη.
καί ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
Ἕκτορος ἥδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
ἀλλά με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
πρίν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
  ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ.
ἂψ δ' ὁ πάις πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,

V. l. 451 οὔτ' ἑκάβης αὐτῆς H. — 452 πολέες τὲ AM. — 453 ὑπ': ἐπ' Mosc. 1. δυσμενέεσσι D. — 454 σεῖ' CHL post ras. MN. σεῖ' (supra o) A. σεῖ DS. σεῖο GO. — 456 ἄργεϊ G. ἄργεϊ οὖσα C Townl. Vrat. A. Mosc. 1. 2. ἰοῦσα (supra ε) H. ἰοῦσα O et supra ἢ ἐοῦσα. ἄλλῃς HN. ἄλλαις G. ὑφαίνῃς L Lips. 1. man. Mosc. 3. ὑφαίνεις D. — 457 φορέεις (supra οι) A. φορέῃς LO. μεσσηΐδος G. — 458 ἐπικείσεται EM. — 459 καὶ τότε H. καταδακρυχέουσαν DGHLMNO. δακρυχέουσαν E. — 460 ἦδε A. — 461 τρώων GL. ἀμφὶ μάχοντο Vrat. c. Mosc. 3. — 463 χήτει ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 166, 28; 167, 33. — 464 τεθνειῶτα CDEGMNS. τεθνειῶτα (supra ηι) A. τεθνειῶτα (supra η) O. κατα CDGL. καλύπτει D. καλύψαι NS Cant. — 465 γέ τι ADLN Mosc. 2. γέ τοι Mosc. 1. γ' ἔτι CGMOS. γέ τι et γ' ἔτι E. σοῦ τ' ἑλκυθμοῖο D. ἑλκυθμοῖο GLMN Mor. Barocc. Mosc. 1. 3. ἑλκυθμοῖο (supra η) C. — 466 ὡς A. — 467 εὐζώνοιο EM. — 468 φίλον N Schol. Nicandr. Alex. 193. — 469 τε ἠδὲ GO. τ' ἠδὲ N Townl. ἱππιοχαίτην A.

A. c. 454 in caesura semiternaria σεῦ, non σεῖ' scribendum est, ut T 273, Φ 398, ο 19, ρ 43. conf. A 541, Z 409, 411, I 426, Σ 77, T 62, Υ 349, Χ 432, Ω 371, ς 268, Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 500. — 463 causam non intelligo, cur recentiores fere omnes χήτεϊ, quod librorum consensus tuetur, in χητεῖ mutaverint, conf. H. U. 71. — 465 Dionysius Sidonius, Alexio, Heracleo γέ τι: γ' ἔτι Ptol. Ascalonita, ab Herodiano reprehensus.

δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήϲαϲ.
ἐκ δ' ἐγέλαϲϲε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸϲ κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωϲαν·
αὐτὰρ ὅ γ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύϲε πῆλέ τε χερϲίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διί τ' ἄλλοιϲίν τε θεοῖϲι·
    Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέϲθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡϲ καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεϲϲιν,
ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάϲϲειν·
καί ποτέ τιϲ εἴποι πατρόϲ γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
κτείναϲ δήιον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
    ὣϲ εἰπὼν ἀλόχοιο φίληϲ ἐν χερϲὶν ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάϲαϲα· πόϲιϲ δ' ἐλέηϲε νοήϲαϲ,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
    δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τίϲ μ' ὑπὲρ αἶϲαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει·
μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

V. L. 471 δ' ἐγέλαϲε GHMN. δὲ γέλαϲϲε O. — 474 κῦϲε EGHMN. πῆλε τὲ CNO. πάλλε O 1. man. — 475 εἶπε τ' N. ἄλλοιϲί DGMNO Lips. θεοῖϲι ACDGO. — 476 ἄλλοί τε AM. ἄλλοι τὲ N. δὴ omitt. O. — 477 ἀριπρεπέα A. τρῴεϲϲιν L. — 478 βίην τ' ἀγαθὸν AELO Mor. Harl. Vrat. a. c. βίην ἀγαθόν τε GHMN Lips. Barocc. Mosc. 1. 2. βίην τ' ἀγαθόν τε C. βοὴν ἀγαθόν τε D. ἄλλοι ὧδε βίην ἀγαθόν τε A. — 479 εἴπῃ L Rhet. Gr. III, 154, 27. εἴποι Schol. N 352. εἴπῃϲι A. ceteri εἴπηϲι. γ' ὅδε: δ' ὅγε ACDEGHLMNO Schol. Γ 43, N 352. δ' ὅδε πολλὸν ἀρείων Rhet. Gr. III, 154, 27. ἀμείνω Schol. N 352. — 480 πολέμου δ' H. φέρει H. — 482 ὡϲ A. ἔθηκε ACEGMO. — 483 ἠδ' CGHLMNO. — 484 ἐλέηϲε: ἐλέαιρε DM Lips. Harl. Mosc. 1. — 485 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 486 μοί γε G. μοι CLMN. λίαν LN. — 487 τιϲ CMN. — 488 οὔτινα φημὶ ADGHLNO Et. Mg. 589, 29. οὔτινά φημι CEM Schol. A 3, α 34. Zonar. Lex. 1369. Apoll. Lex. 113, 12. πεφευγμένον Apoll. Lex. 113, 12.

A. c. 475 εἶπεν: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ δ̄ εἶπε δ' ἐπευξάμενοϲ Didymus. — 479 εἴποι, non εἴπηϲι hoc loco scribendum est, nam πατρόϲ apud poëtam nusquam primam habet correptam, conf. H. U. 9. optativum εἴποι et hoc loco et ad N 352 profert Nicanor, quem memoria lapsum esse non facile adducor ut credam. quodsi coniunctivo opus esset, εἴπῃ esset scribendum, sed precationi magis accomodatus est optativus, quam coniunctivus loco indicativi futuri positus. ἀρίϲταρχοϲ πατρὸϲ γ' ὅδε Didymus.

οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐϲθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰϲ οἶκον ἰοῦϲα τὰ ϲ' αὐτῆϲ ἔργα κόμιζε,
ἱϲτόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοιϲι κέλευε
ἔργον ἐποίχεϲθαι· πόλεμοϲ δ' ἄνδρεϲϲι μελήϲει
πᾶϲιν, ἐμοὶ δὲ μάλιϲτα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάαϲιν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ κόρυθ' εἵλετο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχοϲ δὲ φίλη οἶκον δὲ βεβήκει
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουϲα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμουϲ εὖ ναιετάονταϲ
Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο, κιχήϲατο δ' ἔνδοθι πολλὰϲ
ἀμφιπόλουϲ, τῇϲιν δὲ γόον πάϲῃϲιν ἐνῶρϲεν.
αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἵξεϲθαι προφυγόντα μένοϲ καὶ χεῖραϲ Ἀχαιῶν.
οὐδὲ Πάριϲ δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖϲι δόμοιϲιν,
ἀλλ' ὅ γ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
ϲεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄϲτυ ποϲὶ κραιπνοῖϲι πεποιθώϲ.
ὡϲ δ' ὅτε τιϲ ϲτατὸϲ ἵπποϲ ἀκοϲτήϲαϲ ἐπὶ φάτνῃ,

V. l. 489 ταπρῶτα L. ταπρῶτα EGN. — 490 τὰ ϲ' αὐτῆϲ D: τὰ ϲαυτῆϲ ACEGHLMNOS Et. Mg. 370, 10. Zonar. Lex. 868. Cram. An. Par. IV, 255, 5. Schol. Soph. Ai. 292. Hesych. III, 184. — 493 τοί: οἵ G. ἐκγεγάαϲιν CGM Vrat. b. 1. man. Mosc. 1. ἐγγεγάαϲι D. ἐνγεγάαϲιν A. — 494 ὥϲ A. — 495 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGMNO. οἴκονδε EL. οἶκονδ' ἐβεβήκει H Mosc. 1. — 496 κατα DLNO. δάκρυ' D. δακρυχέουϲα HNO. — 497 εὖ, ναιετάονταϲ A. εὖ ναιετάονταϲ CGNO. εὐναιετάονταϲ DLM. — 499 τῇϲι DEGMNO Lips. πᾶϲιν L. — 500 est in margine cod. O. αἳ μὲν C. ζῳὸν E. γόωιν ENO Lips. Cant. Vrat. b. c. Mosc. 2: ceteri γόον cum Apoll. Lex. 170, 8. Et. Mg. 238, 23. Zonar. Lex. 449. Schol. ν 265. ἐνι A. — 501 ἔτι φάντο Mor. — 503 δόμοιϲι AD. — 505 ϲεῦετ' N. ϲεύατο G. — 506 τίϲ CDM. φάτνῃ: φάτνηϲ Et. Mg. 51, 11.

A. c. 489 τὰ πρῶτα: τινὲϲ πρωτά, ὡϲ γνωτά, ἵν' ᾖ τὰ πεπρωμένα, οὐχ ὑγιῶϲ Schol. A. conf. Cram. Epim. 340, 8 πρωτὸϲ γὰρ ὀξυτόνωϲ ὁ πεπρωμένοϲ ὑποπεπτωκώϲ (τῇ πεπρωμένῃ ὑποπεπτωκώϲ?), ὅθεν καὶ ἐτόλμηϲάν τινεϲ ἀναγινώϲκειν „ἐπὴν τὰ πρωτὰ γένηται“ κατὰ πεπρωμένην. — 490 τὰ ϲ' αὐτῆϲ, cf. H. U. 139. — 490—493 asterisci: ὀρθῶϲ hoc loco et φ 350; κακῶϲ α 356—359, conf. Schol. α 356. — 493 verborum ordinem propter digammum vocis Ἰλίῳ invertit Bekkerus praeeunte Hoffmanno, et scribit πᾶϲι μάλιϲτα δ' ἐμοί, quod legitur α 359, φ 353, idque probavit Friedlaender. in Iahnii Annalibus, 1859, pg. 817. quibus non assentior, cui certum ac deliberatum est, ultra recensiones Alexandrinorum nullo pacto regredi. — 500 γόον Apollonius et Herodianus, conf. Et. Mg. 238, 23. — 506—511 asterisci: κακῶϲ O 263—268.

δεcμὸν ἀποῤῥήξαc, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼc λούεcθαι ἐϋῤῥεῖοc ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοιc ἀΐccονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώc,
ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣc υἱὸc Πριάμοιο Πάριc κατὰ Περγάμου ἄκρηc,
τεύχεcι παμφαίνων ὥc τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
καγχαλόων, ταχέεc δὲ πόδεc φέρον, αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
cτρέψεcθ' ἐκ χώρηc, ὅθι ἧ ὀάριζε γυναικί.
τὸν πρότεροc προcέειπεν Ἀλέξανδροc θεοειδήc·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή cε καὶ ἐccύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίcιμον, ὡc ἐκέλευεc.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη κορυθαίολοc Ἕκτωρ·
δαιμόνι', οὐκ ἄν τίc τοι ἀνήρ, ὃc ἐναίcιμοc εἴη,
ἔργον ἀτιμήcειε μάχηc, ἐπεὶ ἄλκιμόc ἐccι·
ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖc τε καὶ οὐκ ἐθέλειc· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ cέθεν αἴcχε' ἀκούω
πρὸc Τρώων, οἳ ἔχουcι πολὺν πόνον εἵνεκα cεῖο.
ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπιcθεν ἀρεccόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺc

V. L. 507 δεcμὸν δ' G. δεcμὰ διαρρήξαc Et. Mg. 51, 12. θείῃ (vel θείη) ADGHLMNO Cant. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Suidas I, 1, 171, 15. Et. Mg. 51, 12: θείει CE bis Lips. Hesych. I, 102. πεδίονδε Et. Mg. 51, 12. — 508 εὐρεῖοc O. ἐϋρρῆοc N. — 510 ἀΐcονται L. ὃ δ' D 2. man. LMNO. ὅδ' CG. ἀγλαίηφι CEH. ἀγλαιΐ͂φι D 1. man. ἀγλαηΐ͂φι D 2. man. — 511 ῥίμφά ἑ ACDHLN. ῥίμφα ἕ G. — 512 πάϊc D 1. man. pro πάριc. — 513 τεύχεccι M. ὥc τ' L Vrat. c.: ceteri ὥcτ'. ἐμβεβήκει H. — 514 δ' ἕ πόδεc G Mor. — 515 ἆρ CGLMNO. ἀρ A. ἔμελλε ACGHNO. — 516 cτρέψαcθαι G. — 518 ἦ θεῖ' Vrat. c. ἠ D. — 519 αἰνέcιμον N. ἐκέλευεc: ἐκέλευcαc GNO. — 521 δαιμόνιε DG. τίc cοι Bekk. An. 177, 1. τιc τοι CL. αἰνέcιμοc MN. εἴηι A. — 522 τοὖργον Vrat. b. ἄλκιμοc ἐccί GLNO. — 523 ἀλλ' D. μεθίειc ACDE bis GHMOS Bekk. An. 577, 3. μεθίηc LN Lips. Vrat. b. γράφεται δὲ καὶ νῦν τὸ μεθίειc ἐν τῇ ληγούcῃ καὶ διὰ τοῦ η Eust. 660, 15, conf. ad Ε 880. — 524 ὅθ' (superscr. τι) A. ὕπερ A. — 525 τρῴων GL. — 526 τὰ δ': τὸ δ' N Vrat. b.

A. c. 507 conf. G. Hermann. Opusc. II, 43. — 511 Zenodotus ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει, conf. Ariston. ad Ο 405, Ρ 700, C 148. Ποcειδώνιοc ὁ ἀναγνωcτὴc Ἀριcτάρχου ἄνευ διαιρέcεωc τὸ ε ψιλῶc προφέρεται (ῥίμφαε γοῦνα) Aristonicus. — 518 ἠθεῖ': Ἀρίcταρχοc προπεριcπᾷ Herodianus.

δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

Ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ,
τῷ δ' ἅμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὖρον, ἐπεί κε κάμωσιν ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ' ἑλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι

V. L. 527 δώῃ HMN. δώη CGL. δώιηι AD. δῴη Zonar. Lex. 590. αἰειγενέτηισι A. αἰειγενέτῃσι CDGHO. αἰηγενέτῃσϊ N. — 528 στήσεσθαι EH Vrat. b. Et. Mg. 329, 52. μεγάροισι D. — 529 ἐλάσαντες Lips. ἐλάσασιν G. εὐκνήμιδας DGMO.

V. L. 1 Ὡς A. — 3 μέμασσαν G. πολεμίζειν ACDEGL Apoll. de Synt. 45, 6. Et. Mg. 91, 50 et 55: πολεμιζέμεν H. — 5 ἐπεί κε, κάμωσιν A. ἐπεί κε κάμωσιν CE Mosc. 1. ἐπὴν κεκάμωσιν HL. ἐπῆν κεκάμωσιν D. ἐπὰν κεκάμωσιν G. ἐπήν κε κάμωσι Mosc. 2. ἐπεὶ κεκάμωσι Cant. ἐϋξέστῃς (οι) S. ἐλάτῃσι ACDE Cram. Epim. 218, 22. — 6 ἐλαύνοντες: γρ. ἐρέσσοντες A Lips. ὑπο ACH. ὕπο G. — 7 ὡς A. τρώεσσιν L. — 10 φυλομέδουσα ACDH Vrat. b. φιλομέδουσα GLS. — 11 ἕκτωρ δὲ δηϊονῆα G.

A. c. 5 ἐπεί κε: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἐπήν κε Didymus. ἐπήν κε Sidonius teste Schol. V. ὅτι ἔν τισι γράφεται ἐπήν. ἐὰν δὲ οὕτως ἔχῃ, προενεκτέον ὑφ' ἓν κεκάμωσιν ὡς λελάχωσιν Aristonicus. cf. ad A 168. H. T. 294. — 6 ἐλαύνοντες: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἐρέσσοντες Didymus. ὑπὸ Herodianus, non ὕπο. — 7 τὼ: οὕτως ἀρίσταρχος τώ (Cod. τὸ) δυϊκῶς Didymus. ἀμμώνιος ἐν τῷ πρὸς ἀθηνοκλέα „τοὶ τρώεσσι“ προφέρεται πληθυντικῶς Didymus. ad προφέρεται supplendum est ὡς ἀρισταρχειον, vid. H. T. 103 sq. — 9 Ἄρνῃ Zenodotus.

αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
Περγάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τώ γε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῷς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. l. 12 ὑπο A. ὑπὲρ Cant. εὐχάλκου S Apoll. Lex. 97, 13. εὐκύκλου D. λῦσε: λῦσαι D. λύντο S. — 14 κατα A. — 15 ἐπάλμενον D. — 16 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. χαμάδης G. λῦντο CDEG. — 17 τὸν δ' ὡς οὖν L. — 18 ὀλέκοντα L post ras. ἀνὰ κρατερὴν ὑσμίνην Vrat. b. — 19 ῥὰ DGL. — 20 ἱερὴν ACDHLS Cant. Barocc. Mor. Mosc. 1. 2. ἰρὴν G Draco de Metr. 54, 16. — 21 ἐκκατιδὼν ACDGHLS, conf. Δ 508. — 22 συναντίσθην G. παρὰ: περὶ S Cant. — 24 * δὴ αὖ: libri δ' αὖ. θυγάτηρ C. — 25 Οὐλύμποιο: οὐλύμπου γε G. — 26 ἢ D. — 27 οὔτι ACDGHLS Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. alii οὔτοι. τρῷας L. — 28 πείθοιο D. — 29 νῦν μὲν δὴ D. — 30 αὖτε: αὖ E. δ' αὖτε D. μαχήσονται L. libri εἰσόκε. — 32 ἀθανάτοισι D 1. man. Cant. Harl. Vrat. b. c.

A. c. 12 ἀρίσταρχος λῦντο δὲ γυῖα Didymus, conf. 6, 16, Β 135, 397, Μ 159, Ν 28, 117. — 15 Δεξιάδην: τινὲς δεξιάδην ἐπιάλμενον, ἤτοι ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιβαίνοντα Schol. BLV. conf. Et. Mg. 256, 11. Hesych. I, 474. Eust. 662, 4. εἴτε ὄνομα πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητος ἢ τόπου ἐπίρρημα, δύναται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑπομένοις συνάπτεσθαι Nicanor. — 16 λύντο Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι λύντο εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐλύθησαν. — 31 βαρυτονητέον τὸ ὡς Herodianus. — 32 ἀθανάτῃσι: ἀθανάτοισι Zenodotus. Aristophanes ἀμφοτέρῃσι. — 33 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Aristonicus.

ὧδ' ἔστω ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
    τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
    ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
    Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι·
οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
    ὣς ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσου δουρὸς ἑλών· οἳ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἑζέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι

V. l. 35 ἀπουλύμποιο A. μετὰ: κατὰ S Cant. τρῷας L. — 36 ἀνδρῶν omitt. L. — 38 ὄρσομεν CD. — 41 αγασάμενοι G. χαλκοκνήμιδες A. — 43 ὡς A. — 44 σύνθετο: ξύνθετο Plutarchus de Genio Socratis 24. — 45 ἢ ῥὰ DL. ἐφῆνδανε A. μητιόωσι AG. — 46 προς A. ἔειπε C. — 48 ἢ ῥὰ CL. νύ μοι τί CGL. νύ μοι τι DH. δέ τοι εἰμί ACDEGHL. — 49 κάθιζον L. τρῷας L. — 52 γάρ πω τοι CGHL. γὰρ πῶ τοι D. — 53 ὡς Eust. 1780, 20. ἐγὼ G. αἰειγενετάων A. — 54 ὡς A. * αὖτε χάρη: libri αὖτ' ἐχάρη. δ' ἄρ: γρ. δ' αὖτ' ἐχάρη L. — 55 μέσον EG 1. man. τρώων L. — 56 μέσον G. οἳ δ' DLS. οἱ δ' A Cant. Vrat. b. Mosc. 1. vulgo τοὶ δ'. τοίδ' C. ἵδρύθησαν H. — 57 καδδ' CDGHL. εὐκνήμιδας DG. — 58 καδδ' CDGHL. ἄρ AEGL. — 59 αἰγυπίοισι ACG.

A. c. 41 ἀγασσάμενοι: ἀγασσόμενοι Aristarchus. — 53 ἀθετεῖται Aristonicus.

φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀνδράϲι τερπόμενοι· τῶν δὲ ϲτίχεϲ εἵατο πυκναὶ
ἀϲπίϲι καὶ κορύθεϲϲι καὶ ἔγχεϲι πεφρικυῖαι.
οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντοϲ ὑπ' αὐτῆϲ,
τοῖαι ἄρα ϲτίχεϲ εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροιϲιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει.
ὅρκια μὲν Κρονίδηϲ ὑψίζυγοϲ οὐκ ἐτέλεϲϲεν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροιϲιν,
εἰϲ ὅ κεν ἢ ὑμεῖϲ Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυϲὶ δαμήετε ποντοπόροιϲιν.
ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔαϲιν ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν·
τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸϲ ἐμοὶ μαχέϲαϲθαι ἀνώγῃ,
δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμοϲ ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺϲ δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυροϲ ἔϲτω·

V. L. 60 ἐφ': ἐν Barocc. Mor. Schol. Π 233. — 61 εἵατο CD. — 62 πεφρικυῖαι: γρ. καὶ βεβριθυῖαι A. — 63 ἐπιφρὶξ CDE 664, 57; 665, 1; 4 GHL post ras. ἐπὶ φρὶξ L 1. man. ἐπι, φρὶξ S. ἐπίφριξ Lips. Vrat. b. ἔπι φρίξ A Schol. Λ 269, Φ 126. — 64 μελάνει (η supra) S. μελαίνει G Mor. πόντοϲ AC 2. man. DEHLS Vrat. A. Schol. Λ 269, N 340, Φ 126, α 44. Eustath. 967, 40: πόντον C 1. man. G Lips. Vrat. c. utrumque Harl. αὐτῆϲ ACDEHLS Schol. Λ 269, Φ 126: αὐτῇ Lips. Harl. Townl. Ven. B. αὐτοῦ G. — 65 εἵατ' CD. τρῴων L. — 66 ἔειπε ACGH. — 67 τρῷεϲ L. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. — 68 ἐνι A. — 69 ἐτέλεϲεν G 1. man. — 70 ἀμφοτέροιϲι AG. — 71 ἡμεῖϲ L. ἐΰπυργον CL. ἕληται D. ἕλοιτε H Et. Gud. 174, 13. — 72 ἢ καὶ αὐτοὶ G. * δαμήετε: libri δαμείετε. ποντοπόροιϲι D. — 73 δ' ἐν: μὲν ACDEGHL. γὰρ omitt. H. παναχαιῶν A. — 74 τῶν νῦν ὅντινα: γρ. τῶν εἰ καί τινα θυμὸϲ A. θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνώγει H. μάχεϲθαι L. * ἀνώγῃ: libri ἀνώγει. — 76 ἄμμ': ἄμμ' D. ἄμ' Schol. B 302, Γ 280. ἐπι μάρτυροϲ A. ἐπὶ μάρτυροϲ Cram. An. Par. III, 135, 15, quod non displicet.

A. c. 62 πεφρικυῖαι: βεβριθυῖαι, cf. ad Δ 282. — 63 ὁ Ἀϲκαλωνίτηϲ ἀναϲτρέφει „πόντον ἔπι", οὕτωϲ καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ ἄμεινον Herodianus. — 64 Ἀρίϲταρχοϲ πόντον διὰ τοῦ ν̄ καὶ ὑπ' αὐτῇ, τῇ φρικί, ἄλλοι δὲ πόντοϲ ὑπ' αὐτοῦ Didymus, conf. Aristonicum. — 72 δαμήετε scripsi cum Bekkero, δαμείετε enim, quod libri exhibent, neque optativus, nec coniunctivus potest esse; nam η optativi nusquam in ε̄ corripitur et ε̄ in formis coniunctivi, si subsequitur ε̄ vel η̄, non nisi in η̄ producitur, cf. παρϲτήετον ϲ 182, βλήεται ρ 472, H. U. 153. — 73 Aristarchus ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔαϲιν. — 74 ἀνώγῃ scripsi libris invitis, nam ὅϲ τιϲ pro ὅϲ κεν (quicunque) positum cum coniunctivo iungitur, vide A 230, N 234, P 631, Φ 347, α 352, 415, γ 320, ε 448, θ 210, μ 41, 66, ν 214, ξ 106. ο 401, π 76, ϲ 335, υ 335, ω 286.

εἰ μέν κεν ἔμ' ἐκεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
τεύχεα ϲυλήϲαϲ φερέτω κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ,
ϲῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρόϲ με
Τρῶεϲ καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωϲι θανόντα.
εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχοϲ Ἀπόλλων,
τεύχεα ϲυλήϲαϲ οἴϲω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνοϲ ἑκάτοιο,
τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἀποδώϲω,
ὄφρά ἑ ταρχύϲωϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ϲῆμά τέ οἱ χεύωϲιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλληϲπόντῳ·
καί ποτέ τιϲ εἴπῃϲι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
ἀνδρὸϲ μὲν τόδε ϲῆμα πάλαι κατατεθνηῶτοϲ,
ὅν ποτ' ἀριϲτεύοντα κατέκτανε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
ὥϲ ποτέ τιϲ ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέοϲ οὔ ποτ' ὀλεῖται.
ὣϲ ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
αἴδεϲθεν μὲν ἀνήναϲθαι, δεῖϲαν δ' ὑποδέχθαι.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαοϲ ἀνίϲτατο καὶ μετέειπε
νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ ϲτεναχίζετο θυμῷ·
ὤ μοι, ἀπειλητῆρεϲ, Ἀχαιίδεϲ, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔϲϲεται αἰνόθεν αἰνῶϲ,
εἰ μή τιϲ Δαναῶν νῦν Ἕκτοροϲ ἀντίοϲ εἶϲιν.
ἀλλ' ὑμεῖϲ μὲν πάντεϲ ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιϲθε,

V. L. 77 ἔμ' ἐκεῖνοϲ H: ceteri ἐμὲ κεῖνοϲ. — 80 τρῷεϲ καὶ τρῴων L. — 81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν: αἴ κεν πῶϲ μιν Apoll. Lex. 18, 10. δώῃ: δώη CGL. δῴη ADE 666, ϛ et 36 S Apoll. Lex. 18, 10. — 82 προτὶ ACDEGHL: ποτὶ S. — 83 προτὶ ADH: ποτὶ CELS. ἐπὶ G Mor. Barocc. νηὸϲ L. — 84 ἐϋϲέλμουϲ C 1. man. EG. — 85 ὄφρά ἑ ACHL. ὄφρα ἓ DG. ταρχύϲουϲι H. ταρχεύϲωϲι G. ταρχεύωϲι Mor. ταρχήϲωϲι Vrat. b. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 86 χεύϲωϲιν GLS. — 87 εἴποιϲι G. — 88 κατατεθνηῶτοϲ GHL Et Mg. 711, 11: κατατεθνειῶτοϲ ACDES Barocc. Lips. Cant. Vrat. A. Ven. B. Pseudoplut. 162, 39. — 91 ὡϲ A. — 92 ὡϲ A. οἶδ' CGHL. ἀκῆν G. — 93 ἀνήναϲθαι ACGH. ἀρνήϲαϲθαι S. — 94 μετέειπε ACDG. — 95 νείκε' (α) G. δὲ ϲτοναχίζετο CE. δ' ἐϲτοναχίζετο GL Mor. δ' ἐϲτεναχίζετο H Townl. — 96 ᾤμοι ACGH. ὢ μοι D. — 97 τά γ' ἔϲϲεται D. — 98 ἀντίον Townl. εἶϲι DG. — 99 μὲν omitt. H.

A. c. 77 ἔμ' ἐκεῖνοϲ, conf. Ξ 250, κ 397, 414, λ 615, π 151, ρ 110, ψ 76, H. T. 249. — 89 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̅ κατατεθνηιῶτοϲ (sic) Didymus. — 95 νείκει: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων νείκε' ὀνειδίζων ἔξω τοῦ ῑ Didymus. praeter hoc aliud scholium in cod. A margini est adscriptum ἔν τιϲι νείκε' ὀνειδίζων.

ἥμενοι αὖθι ἕκαϲτοι ἀκήριοι, ἀκλεὲϲ αὔτωϲ·
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸϲ θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
νίκηϲ πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ κατεδύϲετο τεύχεα καλά.
ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτοροϲ ἐν παλάμῃϲιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροϲ ἦεν,
εἰ μὴ ἀναΐξαντεϲ ἕλον βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν·
αὐτόϲ τ' Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
δεξιτερῆϲ ἕλε χειρὸϲ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀφραίνειϲ Μενέλαε διοτρεφέϲ, οὐδέ τί ϲε χρὴ
ταύτηϲ ἀφροϲύνηϲ· ἀνὰ δὲ ϲχέο κηδόμενόϲ περ,
μὴ δ' ἔθελ' ἐξ ἔριδοϲ ϲεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεϲθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε ϲτυγέουϲι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺϲ τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆϲαι, ὅ περ ϲέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνοϲ ἑταίρων,
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναϲτήϲουϲιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειήϲ τ' ἐϲτὶ καὶ εἰ μόθου ἔϲτ' ἀκόρητοϲ,

V. L. αὖθι: αὖθιϲ Apoll. Lex. 19, 15. ἀκλεεῖϲ G. αὔτωϲ CEGH Apoll. Lex. 19, 15. αὐτωϲ A. — 101 τῷ δ' ἐγὼν L. τῷ δὲ ἐγὼν E 667, 60. ὕπερθε ACEG Townl.: alii ὕπερθεν. — 102 θεοῖϲι D. — 103 ὡϲ A. κατεδύϲετο G Vrat. c. Mosc. 1. κατεδύϲϲετο H: κατεδύϲατο ACDLS Cant. Mor. Barocc. — 104 βιότοιο: γρ. καὶ θανάτοιο τελευτὴ οἷον θανάϲιμον τέλοϲ A. — 107 αὐτόϲ τ': αὐτὸϲ δ' HS Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 ὀνόμαζε ADG. — 109 διοτροφὲϲ GH. οὐδέ τι ϲε ACDGHL. χρὴ: χρεὼ H. — 110 ἀνὰ δέ, ϲχέο A. ἀνα CD. δὲ ϲχέο DE 668, 8. ἀνα δ' ἔϲχεο GL. ceteri ἀνὰ δ' ἴϲχεο. — 111 μὴ δ' ACDGL. μὴδ' et μηδ' E. μὴ δὲ θέλ' H. — 113 ἀχιλλεὺϲ DEGH. τούτῳ γε: γρ. καὶ τοῦτόν γε A. ἐνὶ CEGH Io. Alex. 3, 28. ἐνι AD. — 117 ἀδειήϲ τ' ἐϲτὶ ACE bis GL Apoll. Lex. 9, 18. ἀδειήϲ γ' ἐϲτὶ H. ἀδειήϲ ἐϲτι DE 669, 36. Townl. Vrat. b. c. γρ. καὶ διὰ τοῦ γε ἀδειήϲ γε A. ἔϲτ': ἐϲτ' G.

A. c. 110 ἀρίϲταρχοϲ ἀναδ ἄνϲχεο, ἀνάϲχου δὲ Didymus. adduci non possum ut credam Aristarchum ἀνὰ δ' ἄνϲχεο scripsisse, quod omnino pro varia lectione non habeo; variant enim libri inter δὲ ϲχέο et δ' ἴϲχεο. illud Herodiani est, ut ex scholio eius patet (τὸ ϲχέο τὴν ὀξεῖαν ἴϲχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν), hoc Schol. Vict. Aristarcho et Herodiano tribuit, non minus a vero aberrans. id unum ei concedere possumus, Aristarchum ἀνὰ δ' ἴϲχεο scripsisse, si enim lectio Aristarchea eadem esset, quae in codice A, librarius more suo οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἀνὰ δὲ ϲχέο scripsisset, de quo dixi H. T. 125 sq. sed ne id quidem certum est, nam haec lex in codice non ubique servatur, quapropter Herodiani et librorum optimorum auctoritatem sequi malebam. — 114 ἀμείνων: Ζηνόδοτοϲ χωρὶϲ τοῦ ν̄ ἀμείνω γράφει Aristonicus, conf. A 80, 249. τὸ δὲ ἀντιβολῆϲαι γράφεται καὶ διὰ τοῦ μ̄ ἀντιμολῆϲαι Schol. A.

φημί μιν ἀϲπαϲίωϲ γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγηϲι
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
ὣϲ εἰπὼν παρέπειϲεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ,
αἴϲιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπείθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόϲυνοι θεράποντεϲ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέϲτωρ δ' Ἀργείοιϲιν ἀνίϲτατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθοϲ Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκάνει·
ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύϲ,
ἐϲθλὸϲ Μυρμιδόνων βουληφόροϲ ἠδ' ἀγορητήϲ,
ὅϲ ποτέ μ' εἰρόμενοϲ μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺϲ νῦν εἰ πτώϲϲονταϲ ὑφ' Ἕκτορι πάνταϲ ἀκούϲαι,
πολλά κεν ἀθανάτοιϲι φίλαϲ ἀνὰ χεῖραϲ ἀείραι
θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω.
αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
ἡβῷμ' ὡϲ ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδεϲ ἐγχεϲίμωροι,
Φειᾶϲ πὰρ τείχεϲϲιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
τοῖϲι δ' Ἐρευθαλίων πρόμοϲ ἵϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ,
τεύχε' ἔχων ὤμοιϲιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτοϲ,
δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπίκληϲιν κορυνήτην
ἄνδρεϲ κίκληϲκον καλλίζωνοί τε γυναῖκεϲ,
οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοιϲι μαχέϲκετο δουρί τε μακρῷ,
ἀλλὰ ϲιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυϲκε φάλαγγαϲ.
τὸν Λυκόοργοϲ ἔπεφνε δόλῳ, οὔ τι κράτεΐ γε,

V. l. 118 φύγηϲι ACDEGH. — 119 πολέμου DE. — 120 ώϲ A. — 121 ὃδ' CGHL. — 124 ὤ: ὦ AD. — 125 ἣ καὶ C. κεν μέγ' οἰμώξειεν D. — 126 omitt. Apoll. de Synt. 89, 13. — 127 ἐνιοίκωι A. — 129 πτώϲονταϲ G. ἀκούϲαι ACL Lips. Cant. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. ἀκοῦϲαι H. ἀκούϲοι G Mor. Barocc. Lips. man. sec. ἀκούϲει DE. — 130 ἀνα A. χεῖραϲ ἀναεῖραι φίλαϲ D. ἀείροι G Mor. Barocc. ἀείρο (οι) H. — 131 ἀπο A. ἀπαὶ GL post ras. S Cant. — 133 ὠκυῤῥόω L. — 135 παρ AD. ἰορδάνου H. — 136 τοῖϲι δ' ἄρ' ἐρευθαλίων H. — 137 ἀρηϊθόου G. — 140 ἆρ EGL. ἀρ A. οὔνεκαρ D. — 142 λυκάοργοϲ G. λυκόεργοϲ Mor. Λυκοῦργοϲ Schol. Z 130. κράτει γε H.

A. c. 127 Zenodotus μειρόμενοϲ et μεγάλ' ἔϲτενεν, non μέγα δ' ἔϲτενεν, conf. Schol. I 616. — 130 φίλαϲ ἄνα: ἐν ταῖϲ ἐξηταϲμέναιϲ Ἀριϲτάρχου βαρείαϲ χεῖραϲ Didymus. — 133 Κελάδοντι: alii Ἀκίδοντι teste Strabone VIII, 348. — 135 Φειᾶϲ: nonnulli Χάαϲ apud Strabonem VIII, 348. alii Φιᾶϲ teste Eust. 671, 18.

ϲτεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
χραῖϲμε ϲιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργοϲ ὑποφθὰϲ
δουρὶ μέϲον περόνηϲεν, ὃ δ' ὕπτιοϲ οὔδει ἐρείϲθη·
τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεοϲ Ἄρηϲ.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸϲ ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον ἄρηοϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργοϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἐγήρα,
δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.
οἳ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδιϲαν οὐδέ τιϲ ἔτλη·
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸϲ ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
θάρϲει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατοϲ ἔϲκον ἁπάντων·
καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχοϲ Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιϲτον καὶ κάρτιϲτον κτάνον ἄνδρα·
πολλὸϲ γάρ τιϲ ἔκειτο παρήοροϲ ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἴθ' ὣϲ ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδοϲ εἴη,
τῷ κε τάχ' ἀντήϲειε μάχηϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
ὑμέων δ' οἵ περ ἔαϲιν ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
οὐδ' οἳ προφρονέωϲ μέμαθ' Ἕκτοροϲ ἀντίον ἐλθεῖν.
ὣϲ νείκεϲϲ' ὁ γέρων, οἳ δ' ἐννέα πάντεϲ ἀνέϲταν.
ὦρτο πολὺ πρῶτοϲ μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδηϲ ὦρτο κρατερὸϲ Διομήδηϲ,

V. l. 143 ϲτεινοπῷ D 2. man. εἰν ὁδῶ L. ἂρ EGL. ἀρ A. ἄρ D. — 144 λυκάοργοϲ G. ὑποφθάϲ: γρ. καὶ ἀναϲτὰϲ A. — 145 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 146 τεύχεα δ' AHS Cant. Harl. τεύχεά τ' CDEGL. τά: ἅ Schol. Υ 265. χάλκειοϲ G. — 147 ἔπειτα φόρει ADEGL Cant. Lips. Harl. Vrat. b. Mosc. 1. ἔπειτ' αὐτὸϲ φόρει C. ἔπειτ' ἐφόρει H. — 148 λυκάοργοϲ G. ἐνιμεγάροιϲιν AD. ἐνὶμμεγάροιϲῖν CH. ἐγήρᾱ AC. — 149 δῶκε δ': δῶκεν D post ras. GHS. — 151 οἳ δὲ C. μάλλ' D. δὲ μέγ' H. post hunc insertus in GS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. versus ἀντίβιον μαχέϲαϲθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. — 152 πολυτλήμων A. — 153 θάρϲει ACDGHL: θάρϲεϊ Apoll. de Pron. 60 C. de Synt. 155, 1. — 154 οἳ CD. δῶκε CDEGL 1. man. εὖχοϲ ἀπόλλων H. — 156 παρῄοροϲ E bis. — 157 ώϲ A. — 158 τῶ ACHL: τῷ DEG. κε: καὶ D. κορυθαιόλοϲ D. — 159 παναχαιῶν A. — 160 οἳ ACDEGHL. — 161 ώϲ A. νείκεϲ' G. οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 162 πρῶτοϲ: πρῶτον S Cant. Lips. 1. man. μὲν omitt. L. — 163 ἐπι AC. ἔπι EGH.

A. c. 144 ὑποφθάϲ: Ἀρίϲταρχοϲ δέ φηϲι καὶ ἀναϲτάϲ, οἷον ἐκ λόχου ἀναϲτάϲ Didymus. — 146 τεύχεα δ': οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ τε τεύχεά τ' ἐξενάριξε Didymus. — 149 δῶκε δ' Aristarchus: alii δῶκεν. — 153 θάρϲει ᾧ: θάρϲει ἐμῷ Zenodotus. — 163 ἐπὶ, non ἔπι, Herodianus, idem 164, 165, 167 ἐπ', non ἔπ' conf. Schol. 167 οὐδὲ ἐνθάδε ἀναϲτρεπτέον, καὶ ὅτι ϲυνήλειπται.

τοῖϲι δ' ἐπ' Αἴαντεϲ, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
τοῖϲι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖϲι δ' ἐπ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ,
ἂν δὲ Θόαϲ Ἀνδραιμονίδηϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
πάντεϲ ἄρ' οἵ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
τοῖϲ δ' αὖτιϲ μετέειπε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
κλήρῳ νῦν πεπάλαϲθε διαμπερέϲ, ὅϲ κε λάχῃϲιν·
οὗτοϲ γὰρ δὴ ὀνήϲει ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ·
καὶ δ' αὐτὸϲ ὃν θυμὸν ὀνήϲεται, αἴ κε φύγῃϲι
δηίου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆϲ δηιοτῆτοϲ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐϲημήναντο ἕκαϲτοϲ,
ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήϲαντο, θεοῖϲι δὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν εἰϲ οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέοϲ υἱόν,
ἢ αὐτὸν βαϲιλῆα πολυχρύϲοιο Μυκήνηϲ.
ὣϲ ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ,
ἐκ δ' ἔθορε κλῆροϲ κυνέηϲ, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντοϲ· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ
δεῖξ' ἐνδέξια πᾶϲιν ἀριϲτήεϲϲιν Ἀχαιῶν.
οἳ δ' οὐ γιγνώϲκοντεϲ ἀπηνήναντο ἕκαϲτοϲ.

V. l. 164, 165, 167 ἔπ' EGH. — 166 ἀνδριφόντῃ DGHL Lips. 1. man. cf. Eust. 673, 52. — 168 ἀν CD. ἐν L. — 169 ἆρ EG. ἀρ A. γὰρ L. — 170 τοῖϲ δ' AHLS Cant. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. τοῖϲι δ' CDG. αὖθιϲ C. — 171 πεπάλαϲθε AG Mor. Lips. πεπάλαχθε C post ras. DEHLS Rhet. Gr. III, 226, 17. Schol. Pind. Ol. VII, 110. Eust. 809, 18. λάχῃϲι DG. — 172 οὗτοϲ: οὕτωϲ D. εὐκνήμιδαϲ DGHL. — 173 ὀνήϲειεν Vrat. A. φύγῃϲι ACDEGH — 174 πολέμου L. — 175 ὡϲ A. οἱ δὲ C. ἐϲημήναντο CGH. — 176 ἒν δ' A. δέβαλον D. — 177 θεοῖϲι δὲ C post ras. DE 674, 42 GL: θεοῖϲ· ἰδὲ AS Ven. B. Cant. Townl. Vrat. c. Mosc. 1. τὸ θεοῖϲι δὲ διαιρεθὲν γράφεται καὶ οὕτωϲ· „ἠρήϲαντο θεοῖϲ“, εἶτα „ἰδὲ χεῖραϲ ἀνέϲχον“ Eust. 674, 46. — 179 λαχεῖν: τυχεῖν L. — 181 ὡϲ A. ἆρ D. — 182 ἒκ A. καδδ' ἔθορε H. ὃν ῥ' C. ἆρ DEGL. ἀρ A. — 183 κῆρυξ ACEH: κήρυξ DGL. ἀν A. ἀνόμιλον D. ἀπάντῃ AE: ceteri ἁπάντῃ. — 185 οἳ δ' L. οἵδ' CH. γιγνώϲκοντεϲ L: γινώϲκοντεϲ ACDE bis GH. ἀπηνήναντο ACEGH.

A. c. 167 Εὐαἵμονοϲ Herodianus, ψιλῶϲ. — 171 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ διὰ τοῦ ϲ πεπάλαϲθε, οὐ διὰ τοῦ χ Schol. A, conf. Schol. et Eustath. ad ι 331. — 173 καὶ δ': καὶ δή? — 177 διχῶϲ καὶ θεοῖϲι δὲ καὶ θεοῖϲ ἰδὲ Schol. A. θεοῖϲι δὲ Alexio et Heracleo: θεοῖϲ ἰδὲ Ptolem. Ascalonita, conf. Γ 318. — 184 ἐνδέξια Herodianus, non ἐν δεξιᾷ, conf. Schol. ρ 365.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντῃ,
ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
ἤ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε φώνησέν τε·
ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήια τεύχεα δύω,
τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι
σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται,
ἠὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὔ τινα δείδιμεν ἔμπης·
οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
οὐδέ τι ἰδρείῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῄιδά γ' οὕτως
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαί τε τραφέμεν τε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' εὔχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
ὣς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

V. L. 186 δή ῥ' ἵκανε A. ἀπάντῃ AE: ceteri ἁπάντη . ἀχαιῶν Vrat. b. 1. man. — 187 κυνέῃ: κυνέην L Et. Gud. 327, 37. — 188 ἤτει ὑπεσχέθαι H. ὃ δ' L. ὅδ' GH. ἂρ DGL. ἔβαλεν GS. — 190 παρ A. — 191 ἤ τοι Et. Mg. 519, 12. ἤτοι μὲν κλῆρος ἐμοὶ G. — 195 τρῶες L.. γε πύθωνται: πεπύθωνται F Vrat. c. Mosc. 3. — 196 ἠὲ: ἠδὲ L. — 197 γάρ τίς με H. ἑλὼν: γρ. ἑκὼν LS. ἀέκοντα A. — 198 οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ ACD ELS et libri apud Heynium cum Et. Mg. 42, 45. Apoll. Lex. 17, 3. Hesych. I, 73. οὐδέ γ' ἀϊδρείῃ G. οὐδ' ἐμὲ: οὐδέ με HL. οὕτως: αὔτως H. — 199 γενέσθαί τε, τραφέμεν τε ACD. γενέσθαί τε G Et. Gud. 244, 21. Cram. Ep. 187, 21. Cram. An. Par. III, 116, 26: vulgo γενέσθαι τε, conf. ad γ 28. τετραφέμεν E 676, 7. — 200 ὣς A. οἳδ' CGL. — 206 ὣς A. ἂρ ADG.

A. c. 186 διχῶς ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο καὶ ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε Didymus. — 193 ἀρίσταρχος δύνω, ἄλλοι δὲ δύω Didymus. — 195—199 στίχοι πέντε ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Didym. ad 198 ἠθέτηντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Ζηνοδότῳ. — 197 ἑκών: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ λ ἑλών Didymus. Ἀρίσταρχος καὶ αἱ πλείους ἑλών Schol. A. — 198 διὰ τοῦ ι (οὐδέ τι ἰδρείῃ) εἶχον αἱ Ἀριστάρχου· ἡ δὲ Ἀριστοφάνους οὐδὲ μὲν ἰδρείῃ Didymus. ἀϊδρείῃ, τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάσει τοῦ α Schol. BL. οὐδ' ἐμέ, non οὐδέ με, Herodianus. — 199 γενέσθαί τε Herodianus, conf. H. T. 413.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ἕccατο τεύχεα,
cεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
ὅς τ' εἶcιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας, οὕς τε Κρονίων
θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεcθαι.
τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
μειδιόων βλοcυροῖcι προcώπαcι· νέρθε δὲ ποccὶν
ἤιε μακρὰ βιβάc, κραδάων δολιχόcκιον ἔγχος.
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰcορόωντες,
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαcτον,
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ cτήθεccι πάταccεν·
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέcαι οὐδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέccατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων cάκος ἠΰτε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
cκυτοτόμων ὄχ' ἄριcτος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·
ὅς οἱ ἐποίηcεν cάκος αἰόλον ἑπταβόειον
ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλαcε χαλκόν.
τὸ πρόcθε cτέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
cτῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγύς, ἀπειλήcας δὲ προcηύδα·
Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ cάφα εἴcεαι οἰόθεν οἶος,
οἷοι καὶ Δαναοῖcιν ἀριcτῆες μετέαcι
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.

V. L. 207 τεύχεα: τεύχη CDEGHLS. τεύχη^εα A. — 208 τε omitt. D. — 209 πόλεμον δὲ ADH. — 210 ξυνἕηκε A. — 211 ἅρ DEG. ἀρ A. — 212 προcώπαcι: προcώποιc L. προcώποιcι DG Vrat. b. A. ποccὶ D. — 213 βιβὰc libri omnes. — 214 τόνδε GL. μὲν: μέγ' ACDGLS. μέγα E 676, 49; 677, 56. — 215 τρῷας L. τρώων G. δὲ: μὲν Pseudoplut. 138, 49. ὑπήλυθε: ἐπήλυθε Plutarchus de Aud. poët. 10. ὑπῆλθεν Eust. 677, 57 et 61. ὑπείληφε Eust. 676, 50. ἕκαcτον: ἑκάcτου DG Vrat. A. pro emendatione. — 216 ἐνι AD. ἐν cτήθεcφι Barocc. Mor. — 218 λαὸν L. καλέccατο H. — 219 πῦργον L. — 220 ἑπταβόειον A. ὅ, οἱ CG. τύχιοc D. κάμε τέκτων Cant. — 221 ἐνὶ CDGHL. ἐνι A Apoll. Lex. 157, 16. — 222 ἐποίηcε CEGL. ἑπταβόειον A. — 224 πρόcθε ADEL. τὸ, πρόcθεν CGH. — 225 ῥὰ DL. — 226 ἕκτωρ H. — 227 μετέαcι ACEG. — 228 ἀχιλῆα CG.

A. c. 207 τεύχεα, conf. H. U. 146. — 213 οὕτωc ἀρίcταρχοc βιβάc Didymus, conf. H. T. 215. — 214 ἀρίcταρχοc τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον Didymus. — 221 Ὕλῃ: οὐδ' ἐνταῦθα εὖ γράφουcί τινεc „Ὕδῃ ἔνι“· οὐ γὰρ ὁ Αἴαc ἐκ Λυδίαc τὸ cάκοc μετεπέμπετο Strabo IX, 408; conf. XIII, 626, Eust. 267, 18; 678, 12.

ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
μή τί μευ ἠύτε παιδὸς ἀφαυροῦ πειρήτιζε
ἠὲ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήια ἔργα.
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων·
οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηίῳ μέλπεσθαι Ἄρηι.
ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 229 ποντοπόροισι ACDEGH. — 230 κεῖται μηνίσας G. — 231 εἰμὲν τοι οἳ H. γρ. τοὶ οἳ Vrat. b. — 232 πολέμοιο D. — 233 κορυθαιόλος D. — 234 habet A in margine. αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε ποῖον ἔειπες S. Cant. Vrat. A. hic versus legitur N 824. — 235 μή τί AE Schol. A 522, Z 465. μεο H. — 236 οἶδε DG. — 238 οἶδ' ἐπὶ: ἠδ' ἐπ' Schol. C 514. ἠδ' ἐπὶ D post ras. οἶδ' ἐπ': ἠδ' ἐπ' D ex corr. LS Cant. Vrat. A. Schol. C 514. τινὲς πειρῶνται μεταγράψαι „ἠδ' ἐπὶ δεξιὰ ἠδ' ἐπ' ἀριστερὰ“ Eust. 678, 52. βῶν ACDEGHS Apoll. Lex. 53, 25. Et. Mg. 608, 21. Zonar. Lex. 414. Hesych. III, 166. Cram. An. Ox. II, 328, 10; 420, 25; IV, 415, 28. Bekk. An. 654, 14. Schol. C 514. βοῶν Cram. An. Ox. II, 399, 3. βοῦν L Et. Mg. 204, 5. Zonar. Lex. 55. — 239 ἀζαλέην· τό AC. τό μοι ἐστὶ ACDGHL Eust. 1160, 8: τό μοί ἐστι E Apoll. Lex. 11, 24. Schol. C 514. ταλαύρηνον G Mor. —. 240 libri ἐπαΐξαι cum Et. Gud. 396, 39; Bekk. Anecd. 654, 16. ἐπαΐξαι. γρ. καὶ ἐπαΐξειν A. hic versus in Cod. D et apud Eust. post 241 est collocatus. — 241 ἐνι D. ἐν E. σταδίῳ (η) S. σταδίῳ Cant. — 242 σε θέλω DH Schol. Λ 612. τοιοῦτον: τοῖον περ L. — 243 ὀπιπεύσας ACD: ὀπιπτεύσας EGHLS. τύχωμι AH Mor. Townl. τύχοιμι CDE bis GLS. γρ. δὲ καὶ τύχῳμι E 679, 41. τύχωμαι Et. Mg. 88, 35. — 244 ῥὰ CDGL.

A. c. 230 ἀπομηνίσας: Ἀρίσταρχος ἐπιμηνίσας Schol. V. conf. H. T. 199. — 238 οὕτως Ἀρίσταρχος βῶν ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα Didymus. Aristophanes βοῦν. τινὲς (Herodianus teste Schol. V) ἔξω τοῦ ν̄ βῶ, καὶ μήποτε πιθανῶς Didymus. ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐγέγραπτο BON, ὅπερ οὐκ ἐνόησαν οἱ διορθωταί Schol. V. — 239 τό μοί ἐστι Aristarchus, conf. H. S. pg. 74. Eust. 679, 26 explicat διό μοι ἐστί. — 241 δηίῳ: δηίων Aristarchus. — 243 τύχωμι, conf. H. U. 250.

ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' ἐίσην.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τὼ δ' ἐκσπασσαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
σύν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διὰ πρὸ
ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον,
εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέι πέτρῳ,
βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

V. l. 247 δια A. — 248 ἑβδομάτῃ δὲ ῥινῷ H. — 250 βάλλε D. πάντοσε ἴσην CHS. πάντος'ε ἴσην D. πάντοσε ἴσην A. — 251 ὄμβριμον CGH. — 254 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. — 255 ἐκσπασαμένω GHL. ἐκσπασάμενοι E. — 257 ἢ A. κάπροισι CDEG. — 259 ἔρρηξε GL 2. man Townl. χαλκὸς S Townl.: χαλκὸν ACDEGHL. ἀνεγνάφθη G Mor. ἀνεγνάμφη Lips. — 260 ἣ δὲ C. διὰ πρὸ L: ceteri διαπρὸ. — 262 τυδείδην D et man. rec. γρ. τμήδην. ἀνακήκιεν Schol. Soph. Phil. 697. — 263 ὣς A: ceteri ὧς. κορυθαίολος A. — 264 ἀναχασάμενος E. — 265 τραχύν G. — 267 ἐπόμφάλιον A. ἐπ' ὀμφάλιον G Cant. Mor. Vrat. A. Mosc. 1. περιήχησε DEG. — 268 δεύτερον H. λάαν G. — 269 ἐπέρησε A. — 271 ὅδ' CGHL. — 272 ἀσπίδι ἐγχριμφθείς ACEGHLS. ἐγχριφθείς D: ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς Mor.

A. c. 256, 257 τοὺς στίχους τούτους οὐ προσίενται ἔνιοι, ὥσπερ οὐδὲ Ζηνόδοτος Schol. A. — 259 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ c̄ χαλκός Didymus, conf. Γ 348, Ρ 44. — 272 ἀρίσταρχος ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς Didymus, conf. H. U. 127. αἶψ': οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄψ Schol. V.

καί νύ κε δὴ ξιφέεϲϲ' αὐτοϲχεδὸν οὐτάζοντο,
εἰ μὴ κήρυκεϲ, Διὸϲ ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιόϲ τε καὶ Ἰδαῖοϲ, πεπνυμένω ἄμφω·
μέϲϲῳ δ' ἀμφοτέρων ϲκῆπτρα ϲχέθον, εἶπέ τε μῦθον
κῆρυξ Ἰδαῖοϲ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώϲ·
μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεϲθον·
ἀμφοτέρω γὰρ ϲφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντεϲ.
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέϲθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήϲαϲθαι·
αὐτὸϲ γὰρ χάρμῃ προκαλέϲϲατο πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.
ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείϲομαι ᾗ περ ἂν οὗτοϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸϲ μέγεθόϲ τε βίην τε
καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατόϲ ἐϲϲι,
νῦν μὲν παυϲώμεϲθα μάχηϲ καὶ δηιοτῆτοϲ
ϲήμερον· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ', εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιϲί γε νίκην·
νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέϲθαι·
ὡϲ ϲύ τ' ἐυφρήνῃϲ πάνταϲ παρὰ νηυϲὶν Ἀχαιούϲ,
ϲούϲ τε μάλιϲτα ἔταϲ καὶ ἑταίρουϲ, οἵ τοι ἔαϲιν·
αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτοϲ

V. l. 273 ξιφέεϲϲι G. — 275 τρῴων GL. ὃδ' CHL. — 277 μέϲϲον Harl. μέϲϲοι E. ἀμφοτέρω Mosc. 1. — 278 κῆρυξ ACGH: κήρυξ DL. — 279 μή κέ τι CD. μὴ δὲ CDGHL. μάχεϲθε Barocc. Mor. Gellius XIII, 25, 18. μάχεϲθαι L. — 280 ϲφῶι: ϲφῶε H. — 281 αἰχμηταὶ G Barocc. Mor. — 282 δ' omitt. H. — 284 ἕκτορα ACDLS: ἕκτορι EGH Lips. Ven. B. — 285 αὐτὸϲ: οὗτοϲ EL. ἐν ἄλλῳ οὗτοϲ γὰρ A. γὰρ: δὲ G 1. man. δὴ G ex corr. — 286 ἧπερ ACD Townl.: εἴπερ GHLS. — 287 κορυθαιόλοϲ D. — 289 ἔγχεϊ EGL. φέρτατοϲ: φέρτεροϲ D. — 290 νῦν μὲν παύϲωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα G (πολέμου) Barocc. Harl. (νὼ μὲν) Townl. ἐν ἄλλῳ νῦν μὲν παύϲωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα A. — 291 δ' αὖτε D. — 292 δώῃ EGH. δώη CL. δῴη AS. δώιηι D. — 294 εὐφρήνῃϲ CEL. εὐφρήνηϲ H. εὐφράνῃϲ G Mor. τε εὐφρήνῃϲ Eust. 1121, 20. ἀχαιοὺϲ: ἀχαιῶν G. — 295 οἵ ϲοι G. οἵ τ' ἔαϲιν D.

A. c. 280 ϲφῶι: ϲφῶε Ixion teste Apollon. de Pronom. 114 A. — 282 asteriscus: κακῶϲ 293. — 289 πινυτήν Aristarchus ὀξυτόνωϲ. — 293 obelus cum asterisco: ὀρθῶϲ 282. — 295 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τρῶας ἐυφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεςιπέπλους,
αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύςονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοιςι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρά τις ὧδ' εἴπηςιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
ἠμὲν ἐμαρνάςθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήςαντε.
ὣς ἄρα φωνήςας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
ςὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωςτῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἤι', ὃ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρηςαν,
ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προςιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄςτυ ἀελπτέοντες ςόον εἶναι.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκῃ.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιςίῃςιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοῖςι δὲ βοῦν ἱέρευςεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρςενα πενταέτηρον ὑπερμενέι Κρονίωνι.
τὸν δέρον ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα.

V. l. 297 τρῶας τ' C. εὐφρανέω CGHL. τρωιάδας A. τρωϊάδας CDGHL Townl. Vrat. b. c. ἑλκεςιπέπλους A. — 298 αἵ τέ μοι CDHL. δύςςονται G. — 299 δῶρα δ' ἄμ' G Mor. δῶρα δέ γ' Harl. Lips. δέ γ' et δ' ἄγ' E 682, 18. ἄγ' omitt. D 1. man. H. — 300 ὄφρά τις ACL. τίς G. τρῴων G. εἴπηιςιν καὶ αἰῶν χαλκοχιτώνων D et suprascr. χαιῶν τε τρώων τε. — 301 ἤ μὲν DEGLS Et. Mg. 141, 31. περὶ DGH. περι A. θυμοβόροιο A. — 302 ἤ δ' A. αὖτε φιλότητι S. ἠδὲ καὶ αὖ φιλότητι Et. Mg. 141, 31. διέτμαγον Mosc. 1. ἀρθμήςαντε ACEHL Et. Mg. 141, 31: ἀρθμήςαντες D Vrat. b. ἁρμοςθέντε G e glossa, conf. Schol. B. — 303 ὡς A. ἐΰτμήτω A. ἐυδμήτῳ E. εὐδμήτῳ G. — 306 οἱ δὲ διακρινθέντες E. διακριθέντε CGHL Lips. Townl. διακρινθέντες Pseudoplut. 116, 16. ὃ μὲν C. — 307 ἤϊε D. ἤϊ' G. ὃδ' CGL. ὁ δὲ τρώων H. τρῴων L. ὅμαδον G. * δὲ χάρηςαν: libri δ' ἐχάρηςαν. — 309 ἀάπτους A. — 310 καί ῥ': καὶ δὴ E. ἀέλποντες G. ἀελπέοντες Hesych. I, 54. ςόον: ςῶον D Barocc. Mor. ςῷον G. — 311 εὐκνήμιδες DGL. — 312 ἄγων D. ἄγον G. κεχαρηότα: κεκαφηότα Et. Mg. 492, 8 diserte. — 313 οἵδ' CL. — 315 ὑπερμενέϊ C. — 316 ἀμφὶ δ' Schol. μ 209. διέχευον A, conf. τ 421, Γ 270.

A. c. 298 δύςονται: γρ. δὲ καὶ θύονται, ὡς Ἡρωδιανός Schol. BL. — 304 ἐΰτμήτῳ: ἀρίςταρχος διὰ τοῦ κ ἐΰκμήτωι Didymus. — 310 ςόον, conf. Schol, Ι 681, Π 252.

μίϲτυλλόν τ' ἄρ' ἐπιϲταμένωϲ πεῖράν τ' ὀβελοῖϲιν,
ὤπτηϲάν τε περιφραδέωϲ, ἐρύϲαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύϲαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐίϲηϲ.
νώτοιϲιν δ' Αἴαντα διηνεκέεϲϲι γέραιρεν
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ὁ γέρων πάμπρωτοϲ ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέϲτωρ, οὗ καὶ πρόϲθεν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
  Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνᾶϲι κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐύρροον ἀμφὶ Ϲκάμανδρον
ἐϲκέδαϲ' ὀξὺϲ Ἄρηϲ, ψυχαὶ δ' Ἄϊδοϲ δὲ κατῆλθον·
τῶ ϲε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦϲαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήϲομεν ἐνθάδε νεκροὺϲ
βουϲὶ καὶ ἡμιόνοιϲιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺϲ
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥϲ κ' ὀϲτέα παιϲὶν ἕκαϲτοϲ
οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντεϲ
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

V. L. 317 μῖϲτῠλον δ' H. ἆρ DGL. ἀρ A. — 320 οὐδ' ἔτι A. — 321 νώτοιϲι E. — 322 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 323 ἕντο L. ἔντο DGH. — 324 τοῖϲ δ' Eust. 1850, 19. πάμπρωτον Plut. Quaest. conviv. VII, 9, 1. ἤρξατο Eust. 1275, 61. μύθῳ Vrat. b. μῦθον Eust. 1850, 19. μύθουϲ Et. Mg. 785, 32, conf. Ι 93. — 326 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν GL. ἔῢ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS. ἐϋφρονέων nullus. — 327 ἀτρείδη (ai) A. ἀτρεῖδαί CGH Barocc. Mor. Harl. παναριϲτῆεϲ ἀχαιῶν L. παναχαιῶν A. — 328 γάρ: μὲν S Cant. Mor. μὲν γὰρ G Harl. δὴ Vrat. b. 1. man. κάρη κομόωντεϲ A: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 329 κάμανδρον L Harl. — 330 ἄϊδοϲ δὲ ADH. — 331 τῶ ACL. τῷ DEH. τώ G. γε χρὴ H. — 332 νεκρούϲ: πάνταϲ Et. Mg. 544, 24. — 333 ἡμιόνοιϲι H. κατακείομεν ACDEHL Lips. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. — 334 ἀπὸ πρὸ A. ἄπο πρὸ CDH. ἄπο προ S. ἀπόπρο GL Mor. ἀποπρὸ Cant. ἄπο πρὸ ἢ μᾶλλον ἀπόπρο E. — 335 ἄγει Schol. Ϲ 332. ὅταν CG. — 336 τύμβον δ' ἐκ πεδίου ἵνα χεύομεν Pseudoplut 156, 8. — 337 ἐκ πεδίου ACDGHLS Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐκ πεδίου ἢ μάλιϲτα ἐν πεδίῳ E 683, 34. προτὶ L.

A. C. 334 ἀπὸ πρὸ Herodianus: ἄπο πρὸ Aristarchus. — 334, 335 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Schol. Δ 174, Ϲ 332. — 336 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ τ̄ τύμβον τ' ἀμφὶ Didymus. — 337 ἐκ πεδίου: ἐν πεδίῳ Aristophanes, conf. ad 436.

πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καί αὐτῶν,
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων·
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
δεινή, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῶ οὔ νύ τι κέρδιον ἧμιν
ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,

V. L. 338 εἶλαρ H. αὑτῶν D ex corr. — 339 ἓν A. — 340 εἴῃ libri et Eustathius. — 342 ἧχ' Townl. Mosc. 1. 3. ἵππους E: ἵππον ACDGHL Barocc. Mor. Harl. Townl. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. ἵππονους S, i. e. ἵππον (ους superscr.). ἀντὶ τοῦ ἵππους D in margine. ἀμφὶς ἔουσα: γράφεται ἀμφὶς ἔχουσα V. — 343 ἐπιβρήσῃ DG. τρώων L. — 344 ὡς A. οἶδ' CL. ὅδ' H. ἐπήνεσαν DGH. — 345 δ' αὖτ' DG. — 346 δεινή τε τραχεῖα G Mor. τε τρηχεῖα H. θύρῃσι ACDGH. ἑστίῃσιν S. ἑστίῃσι Cant. et suprascr. θύρῃσι. — 347 τοῖσι GH Lips. τοῖσι δὴ αὖτ' Vrat. b. ἀντίον ηὔδα A et γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν. — 348 τρῷες L. — 349 ἐνι A. ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει D Vrat. b. 1. man. — 351 Ἀτρείδῃσιν: ἀργείοισιν Harl. νῦν: γρ. μὴ C man. rec. ὅρκια D. — 352 τῶ ACDL: τῷ EH. μαχόμεθα τώ οὔ νύ τοι G. οὐ νύ τϊ H. ἧμιν AD. ἡμῖν ἢ ἧμιν E 684, 50. — 354 ὡς A. ἄρ GL. ἀρ A. καταρέζετο CDH. — 357 ἀντήνωρ D. τάδ' H et sup. ταῦτ'. — 358 ἀμείνονα: ἀμύμονα Townl. — 359 ἀγορεύῃς G.

A. c. 340 εἴη: εἴῃ G. Hermannus ad Vigerum 906. idem Opusc. II, 32 inter εἴῃ et ἤῃ haesitat; sed legitima forma coniunctivi est ἤῃ, producto ε̄ in η, ut ἀνήῃ, θήῃ, σαπήῃ, φανήῃ. — 353 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀρίσταρχος ἐκτελέεσθαι ἵνα ἂν μὴ Didymus. scripsit Aristarchus ἵν' ἄν, non ἐκτελέεσθ' ἵνα ἄν. — 359 εἰ δ' ἐτεὸν: οὕτως ἀρίσταρχος ἄλλοι δίχα τοῦ δ̄ εἰ ἐτεὸν Didymus.

ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεϲαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεϲϲι μεθ' ἱπποδάμοιϲ ἀγορεύϲω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώϲω·
κτήματα δ', ὅϲϲ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεοϲ ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
ἦ τοι ὅ γ' ὣϲ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖϲι δ' ἀνέϲτη
Δαρδανίδηϲ Πρίαμοϲ, θεόφιν μήϲτωρ ἀτάλαντοϲ,
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπε·
[κέκλυτέ μευ Τρῶεϲ καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι κελεύει.]
νῦν μὲν δόρπον ἕλεϲθε κατὰ πτόλιν, ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
καὶ φυλακῆϲ μνήϲαϲθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαϲτοϲ·
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖοϲ ἴτω κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ
εἰπέμεν Ἀτρείδηϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοϲ ὄρωρε·
καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔποϲ, αἴ κ' ἐθέλωϲι
παύϲαϲθαι πολέμοιο δυϲηχέοϲ, εἰϲ ὅ κε νεκροὺϲ
κήομεν· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ', εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροιϲί γε νίκην.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
[δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ ϲτρατὸν ἐν τελέεϲϲιν.]
ἠῶθεν δ' Ἰδαῖοϲ ἔβη κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
τοὺϲ δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούϲ, θεράπονταϲ Ἄρηοϲ,
νηὶ πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονοϲ· αὐτὰρ ὃ τοῖϲι
ϲτὰϲ ἐν μέϲϲοιϲιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·

V. l. 361 τρῴεϲϲι L. ἀγορεύω Lips. — 362 ἀπόφημι A. — 364 ἐπιθεῖναι: ἐπιδοῦναι Eust. 1335, 50. — 365 ὡϲ A. κατὰρ A. ἂρ GL. καταρέζετο CDH. — 367 ὅ, ϲφιν C. ὅϲ ϲφιν GL. ἐῢ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS, conf. 326. μετέειπε C. — 368, 369 omitt. AH. ἐν ἄλλῳ καὶ ἐνταῦθα οὗτοι οἱ ϲτίχοι (368, 369) κεῖνται A in margine. — 368 τρῷεϲ L. — 370 κατὰ πτόλιν ACDGL Barocc. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. κατὰ πόλιν Mor. Vrat. b. κατὰ ϲτρατὸν EHS Cant. γρ. καταϲτρατὸν A. τοπάροϲ G. — 372 κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ ἀχαιῶν HL. — 373 ἀτρείδηϲ' DL. ἀτρείδηϲιν G. — 374 ἀλεξάνδρου G. ὄρωρε ACG. — 375 αἴ κ' ἐθέλωϲι ACDEGHL. αἴκε θέλωϲι S Cant. Vrat. b. — 376 παύϲεϲθαι Vrat. b. — 377 κείομεν ACDH Mor. Barocc. Townl. Lips. Mosc. 1. κῄομεν L. μαχηϲόμεθ' ACDHLS: μαχεϲϲόμεθ' EG Mor. Barocc. — 378 δώῃ GH. δώη CL. δῴη AES. δώιηι D. — 379 ὡϲ A. οἵδ' CGL. * ἠδὲ πίθοντο: libri ἠδ' ἐπίθοντο. — 380 omitt. AD 1. man. L: habent CD in marg. man. rec. EGHS cum aliis. ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ A in margine. ἕλοντο C. — 382 εἰν: ἐν D. — 383 παρὰ CDGHL. παρα A. πρυμνῇ Schol. A 490: πρύμνῃ libri. ὃ ACDGHL. τοῖϲι ACDGH. — 384 μέϲϲοιϲϊ CDG. κήρυξ L.

Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν,
ἠνώγει Πρίαμόϲ τε καὶ ἄλλοι Τρῶεϲ ἀγαυοὶ
εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκοϲ ὄρωρε·
κτήματα μέν, ὅϲ᾽ Ἀλέξανδροϲ κοίλῃϲ ἐνὶ νηυϲὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ᾽, ὡϲ πρὶν ὤφελλ᾽ ἀπολέϲθαι,
πάντ᾽ ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ᾽ οἴκοθεν ἄλλ᾽ ἐπιθεῖναι·
κουριδίην δ᾽ ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔ φηϲιν δώϲειν· ἦ μὴν Τρῶέϲ γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ᾽ ἠνώγεον εἰπεῖν ἔποϲ, αἴ κ᾽ ἐθέλητε
παύϲαϲθαι πολέμοιο δυϲηχέοϲ, εἰϲ ὅ κε νεκροὺϲ
κήομεν· ὕϲτερον αὖτε μαχηϲόμεθ᾽, εἰϲ ὅ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ᾽ ἑτέροιϲί γε νίκην.
ὣϲ ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
μήτ᾽ ἄρ τιϲ νῦν κτήματ᾽ Ἀλεξάνδροιο δεχέϲθω
μήθ᾽ Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃϲ μάλα νήπιόϲ ἐϲτιν,
ὡϲ ἤδη Τρώεϲϲιν ὀλέθρου πείρατ᾽ ἐφῆπται.
ὣϲ ἔφαθ᾽, οἳ δ᾽ ἄρα πάντεϲ ἐπίαχον υἷεϲ Ἀχαιῶν

V. l. 385 habet A in margine. ἀτρείδη ACDH Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἀτρείδα Mor. ἀτρεῖδαι GLS. τὲ καὶ CH. ἀριϲτῆεϲ παναχαιῶν ACGHS Mor. Cant. Barocc. Lips. εὐκνήμιδεϲ ἀχαιοί DL. ἐϋκνήμιδεϲ ἀχαιοί Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. pro var. lect. — 386 τρῷεϲ L. — 387 εἰπέμεν C. αἴ κε περ AL. αἴ κέν πωϲ G. ὔμμι AD. — 388 ὄρωρε ACGH. — 389 ὅϲϲ᾽ AH. κοίλαιϲ G. ἐνι A. νηυϲὶ D. — 390 τροίηνδε L. ὄφελλ᾽ DL. — 391 δόμεναι: δώϲειν E. — 393 οὐ φηϲὶν AD. οὔ φηϲὶν H. οὔ φηϲι E. ἦ μὴν ACGHL Cant. Harl. Townl.: ἦ μιν DES. τρῷεϲ L. — 394 ἠνώγεον ACDGHLS Schol. O 725. ἠνώγειον Schol. Π 8. ἠνώγην Mor. vulgo ἠνώγειν. κε θέλητε D. — 395 παῦϲαι δὴ πολέμοιο G. δυϲηχέοϲ A. — 396 κείομεν ACDH Lips. Vrat. b. κήομεν GL. μαχεϲϲόμεθ᾽ Mor. Barocc. — 397 δώῃ H. δώη CL. δῴη ADS. — 398 ὡϲ A. οἵδ᾽ CGL. ἀκῆν G. — 400 μὴ γάρ τιϲ GH Barocc. Mor. μητάρ τιϲ D. — 401 γνώτω δὲ G. ἐϲτι C. ἐϲτὶ G. — 402 τρώεϲϲιν L. — 403 ὡϲ A. οἳ δ᾽ E. οἵδ᾽ CGL.

A. c. 393 οὕτωϲ ἦ μὴν (non ἦ μιν) Didymus. ita etiam Herodianus, qui comparat B 291 ἦ μὴν καὶ πόνοϲ ἐϲτίν. — 394 ἠνώγεον librorum optimorum et Schol V ad Π 8 firmatur auctoritate, neque ulla est causa cur ab his recedamus et praesens ἀνωγέω pro grammaticorum commento habeamus. ut enim a γέγωνα invenitur imperfectum ἐγεγώνει, ἐγεγώνεον, γέγωνε (vid. H. T. 217), ita ab ἄνωγα ἠνώγει, ἠνώγεον, ἄνωγε. de ἠνώγεον olim dubitavi (H. T. 194), nunc in tanto librorum consensu dubitatio nulla potest esse. — 396 κείομεν, conf. H. U. 159. — 398, 399 ὁ ἀϲτερίϲκοϲ, ὅτι ἐντεῦθεν μετάκειντα εἰϲ τὴν ἀποπρεϲβείαν (I 693 et 696) Aristonicus. — 396 ἀρίϲταρχοϲ τεθνηιώτων, ἄλλοι δὲ τεθνειώτων Didymus.

μῦθον ἀγαςςάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προςέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἰδαῖ', ἦ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἀμφὶ δὲ νεκροῖςιν κατακαιέμεν οὔ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
γίγνετ', ἐπεί κε θάνωςι, πυρὸς μειλιςςέμεν ὦκα.
ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴςτω, ἐρίγδουπος πόςις Ἥρης.
ὣς εἰπὼν τὸ ςκῆπτρον ἀνέςχεθε πᾶςι θεοῖςιν,
ἄψοῤῥον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
οἳ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι
Ἰδαῖος·, ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
ςτὰς ἐν μέςςοιςιν, τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα,
ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐυςςέλμων ἀπὸ νηῶν
ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προςέβαλλεν ἀρούρας,
ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο
οὐρανὸν εἰςανιών· οἳ δ' ἤντεον ἀλλήλοιςιν.
ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαςτον·
ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,

V. L. 404 ἀγαςάμενοι E. — 405 ἆρ ADGL. — 407 οὕτω Eust. 25, 44; sed 687, 10 οὕτως. — 408 ἀμφι AD. νεκροῖςι DEG. κατακαιέμεν: κατακηέμεν GLS. κατακειέμεν CH Townl. Vrat. b. Mosc. 1. κατακειέμεν' E. κατακαιόμεν D. — 409 κατατεθνειώτων ACDS Et. Mg. 791, 20. Rhet. Gr. III, 155, 15. — 410 γίγνετ' ALS: γίνετ' CDGH Rhet. Gr. III, 155, 16. γίνεται E. μεληςέμεν C et man. rec. γρ. μειλιςςέμὲν. — 412 ὡς A. θεοῖςι D. — 413 προτὶ: ποτὶ S. — 414 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. τρῷες L. — 415 ὁμηγυρέες L. προτιδέγμενοι D 1. man. ὁππότ' ἄρ' DH. ὁππότ' ἆρ A(ἀρ) CL Cant. Harl. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. ὁππόταν G. ἔλθοι (η) S. — — 416 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἆρ DGL. ἀρ A. ἀπέειπε ACDGH. — 417 μέςcοιcῖ H. — 418 ἀμφότεροι (ον) L Vrat. c. 1. man. ἀμφοτέρων Mosc. 3. — 419 ἐϋςέλμων DG. γρ. ἐκαρτύναντο φάλαγγας L. — 420 ὤτρυνον ACHLS. ὄτρυνον DG. νέκυας τ' ADGHLS. νέκυάς τ' C. — 422 ἀκαλαρρείτᾶο A. ἀκαλαρείταο βαθυρόου Et. Mg. 44, 36. — 423 εἰς ἀνιών A. οἳ δ' D. οἵδ' (ὧς) CGHL. ἀλλήλοιςι D. — 424 χαλεπὸν C Vrat. b. χαλεπὸν S. — 425 ἆπο ADEGL Bekk. An. 834, 26. ἀπο CH.

A. c. 420 ἀρίςταρχος νέκῡς ἐκτεταμένως καὶ ὀτρύνοντο οὐκ ὄτρυνον Didymus. — 425 ἄπο Herodianus.

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὣς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,

V. l. 426 ἀμαξάων ADLS Mor. Cant. ἁμαξάων CEGH. ἐπάειραν A. — 427 οἳ δὲ C. ἐν ἄλλῳ ἀλλὰ σιωπῇ A. — 428 πυρκαιῆς A. πυρκαῖης S. ἐπενήνεον: γρ. καὶ ἐπινήνεον, καὶ ἔστιν ἰακόν A. — 429 προτὶ ACDHL: ποτὶ GS. — 430 ὡς A. αὔτως A. αὔτως GHL. εὐκνήμιδες DGH. — 431 πυρκαϊῆς A. — 432 ἐπι A. — 433 οὔτάρ A. — 434 τῆμος δ' ἀμφὶ Barocc. Mor. ἆρ L. ἀρ A. * ἤγρετο: libri ἔγρετο. — 436 ποτὶ: κατὶ H (sic). — 437 πύργους θ': θ' omitt. ADHL Cant. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. εἶλαρ H. εἰλαρ A. τὲ A. — 438 ἐνεποίεον A. — 440 ἐπ': ἐν S Cant. ὤρυξαν EG. — 441 ἐν: περὶ HS Cant. — 442 οἳ μὲν C. κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 443 παρ AD. — 444 χαλκοχιτώνων A. — 445 μῦθον D. — 446 τῖς ἐστὶ CEH. τίς ἐστὶ G.

A. c. 428 οὕτως ἀρίσταρχος πυρκαϊάς (sic) κατὰ γενικὴν Didymus, idem αἱ δὲ Ζηνοδότου (cf. H. T. 54, n. 82) πυρκαϊῇ, καὶ ἔστι χαριέστερον. — 434 antiqua scriptura ЄΓΡЄΤΟ pro ἤγρετο grammaticos veteres in errorem induxit, ut omitterent ε in η convertere. nam ἔγρετο aoristus ab ἐγείρω sententiae non convenit, ἀγείρω autem ἤγρετο facit, vel si augmentum neglexeris ἄγρετο, conf. Ω 789. — 436 Aristophanes ἐν πεδίῳ. — 443—464 ἀθετοῦνται στίχοι κβ' Aristonicus. ἠθέτουν οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ Ἀριστοφάνη καὶ αὐτὸς Ἀρίσταρχος Schol. AV, conf. Schol. M 17.

ὅϲ τιϲ ἔτ' ἀθανάτοιϲι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
οὐχ ὁράᾳϲ ὅτι δὴ *αὖτε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
τεῖχοϲ ἐτειχίϲϲαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλαϲαν, οὐδὲ θεοῖϲι δόϲαν κλειτὰϲ ἑκατόμβαϲ;
τοῦ δ' ἦ τοι κλέοϲ ἔϲται ὅϲον τ' ἐπικίδναται ἠώϲ·
τοῦ δ' ἐπιλήϲονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
ἥρῳ Λαομέδοντι πολίϲϲαμεν ἀθλήϲαντε.
    τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
ὢ πόποι ἐννοϲίγαι' εὐρυϲθενέϲ, οἷον ἔειπεϲ.
ἄλλόϲ κέν τιϲ τοῦτο θεῶν δείϲειε νόημα,
ὃϲ ϲέο πολλὸν ἀφαυρότεροϲ χεῖράϲ τε μένοϲ τε·
ϲὸν δ' ἦ τοι κλέοϲ ἔϲται ὅϲον τ' ἐπικίδναται ἠώϲ.
ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
οἴχωνται ϲὺν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
τεῖχοϲ ἀναῤῥήξαϲ τὸ μὲν εἰϲ ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
αὖτιϲ δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιϲι καλύψαι,
ὥϲ κέν τοι μέγα τεῖχοϲ ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
    ὣϲ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον.
δύϲετο δ' ἠέλιοϲ, τετέλεϲτο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
βουφόνεον δὲ κατὰ κλιϲίαϲ καὶ δόρπον ἕλοντο.
νῆεϲ δ' ἐκ Λήμνοιο παρέϲταϲαν οἶνον ἄγουϲαι

V. l. 448 ὅτι DEGL. ΟΤΙ Ambros. ὅτε ACH Townl. Lips. Schol. M 4. * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 449 ἐτειχίϲαντο CEGH Schol. M 4. ἐτεκτήναντο Hesychius III, 152. ἀμφι D. — 452 * δ' ἦ τοι: vulgo δ' ἤτοι. δή τοι AGH. ὅϲον: ὅϲην (ο supra η) A. ΟϹΗΝ Ambros. ὅϲϲον τ' ἐπιϲκίδναται G. τ' omitt. L. — 452 τό τ' ἐγὼ A Ambros. L Schol. Φ 446. ὅτ' ἐγὼ CDGHS. — 453 ἥρωϊ CDG HL Schol. ν 35, ο 157. ἥρωι AS Cant. Barocc. ἥρῳ E. ἀθλήϲαντε ACDS: ἀθλήϲαντεϲ GHL Barocc. Mor. Vrat. b. — 454 τόνδε GHL. νεφεληγερέτα A. — 455 ἐνοϲίγαιε G. ἔειπαϲ C. ἔειπαϲ (εϲ supra αϲ) L. — 456 ἄλλόϲ A. κέν: δή E. — 458 ϲόν: ϲοὶ S. τοῦ L. δή τοι DE 691, 1 et 19 LS Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. ὅϲην (ο supra η) A. ΟϹΗΝ Ambros. τ' omitt. L. — 459 ἄγρει μὲν Mosc. 3. ὅταν CDGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 460 οἴχονται GH Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. — 461 κατάχευε L. κατέχευε H. καταχεύϲω G. καταχεῦϲαι Mor. Lips. — 462 αὖθιϲ C. αὖτίϲ τ' S. καλύψω G. — 464 οἳ μὲν C. — 465 δύϲετό τ' CHL Lips. δύϲϲετό τ' DE bis. δύϲετο τ' (δ supra τ) A. δύϲϲατο δ' G. — 467 παρέϲταϲαν: παρέτρεϲαν Schol. O 705.

A. c. 451 ὅϲον Zenodotus. ἀρίϲταρχοϲ ὅϲην, ἄλλοι δὲ ὅϲον Didymus. — 452 ἀρίϲταρχοϲ τὸ ἐγὼ Didymus. — 453 ἥρῳ Aristarchus διϲυλλάβωϲ, hic et θ 483.

πολλαί, τὰϲ προέηκεν Ἰηϲονίδηϲ Εὔνηοϲ,
τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήϲονι, ποιμένι λαῶν.
χωρὶϲ δ' Ἀτρείδῃϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
δῶκεν Ἰηϲονίδηϲ ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί,
ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι ϲιδήρῳ,
ἄλλοι δὲ ῥινοῖϲ, ἄλλοι δ' αὐτῇϲι βόεϲϲιν,
ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεϲϲι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
δαίνυντο, Τρῶεϲ δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
παννύχιοϲ δέ ϲφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺϲ
ϲμερδαλέα κτυπέων· τοὺϲ δὲ χλωρὸν δέοϲ ᾕρει·
οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδιϲ χέον, οὐδέ τιϲ ἔτλη
πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέι Κρονίωνι.
κοιμήϲαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Θ.

Ἠὼϲ μὲν κροκόπεπλοϲ ἐκίδνατο πᾶϲαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺϲ δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήϲατο τερπικέραυνοϲ

V. L. 470 ἀτρείδῃϲ' DEGHL. — 472 ἔνθεν: ἔνθ' D Et. Gud. 603, 17. ἆρ DEGL. ἀρ A. κάρη κομόωντεϲ AH, ut 459. — 474 δὲ: δ' ἐν G Mor. Barocc., conf. H. U. 60. ῥηνοῖϲ D. αὐτῇϲι ADEGHL: αὐτοῖϲι C Bekk. An. 834, 13. Maxim. Tyrius Diss. XXXIX, 1. Philemo 233, 20. Eust. 1012, 33. βόεϲϲι C. — 475 ἀνδραπόδοιϲ Et. Mg. 146, 45. — 476 κάρη κομόωντεϲ AH. — 477 τρῷεϲ L. — 478 παννύχιον Schol. Θ 2. ϲφι DG Schol. Θ 2. — 482 κοιμίϲϲαντ' L. ἆρ DEGL. ἀρ A.

A. c. 474 ἀυτῇϲι Aristarchus, conf. Aristonicum. — 475 ἀθετεῖται Aristonicus. ἡ τῶν ἀνδραπόδων λέξιϲ νεωτερική ἐϲτι κατὰ τοὺϲ παλαιούϲ. διὸ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ καὶ Ζηνόδοτοϲ ἠθέτουν τὸ ἔποϲ, ἐν ᾧ κεῖται ἡ λέξιϲ αὕτη Eust. 692, 21. ἀνδραπόδεϲϲι: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο ἀνδραπόδοιϲι Didymus. τινὲϲ δὲ ἀνδραπόδοιϲι γράφουϲιν Eust. 692, 24. — 481 πρὶν πιέειν: ἀρίϲταρχοϲ πιέμεναι πρὶν λείψω (sic) Didymus. — 482 Ζηνόδοτοϲ καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρῶτον τῆϲ ἑξῆϲ ῥαψῳδίαϲ ἦρκε ϲτίχον Schol. AB.

A. c. 1 Ζηνόδοτοϲ μετατίθηϲι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸϲ τὸ ,,οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο“ (53) Aristonicus, conf. Schol. ad Θ 53 et Düntzer. Zenod. p. 154.

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
κέκλυτέ μευ πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
[ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτέ τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ·
ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Ἀίδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν', ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσσῃ·

V. l. 4 ὑπὸ ACEG Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ὑπο DHL: ἅμα S. ἤκουον DL. — 5 πάντές τε A. πάντες τὲ C. πάντες θεοὶ DG. — 6 omitt. AD, qui habet in marg. man. recent. scriptum. — 7 μήτέ τις οὖν AEH Apoll. de Synt. 25, 19. μήτε τὶς οὖν C. τόγε libri mei praeter L, in quo abest τόγε, cum Apoll. de Synt. 25, 19. Lucian. 44, 6: τόδε Schol. C 514. Maxim. Tyr. Diss. XXXII, 7. μήτέ τις CEH Apoll. de Synt. 25, 19. — 11 δαναοῖσι ACDEGL. — 12 κατα A. οὔλυμπον δὲ A. — 13 ἥ μιν L. ἤ μὶν DG. ἐς: εἰς E. — 14 ἧχι AEH Plato Phaed. 112 A. Et. Mg. 188, 7. — 16 ἔνερθ' ἀΐδαο Plutarchus de Facie in orb. lunae 25. ὅσσον G. οὐρανὸς ἔστ' ACL. — 17 γνώσσετ' G. ὅσσον G. κράτιστος CG. — 18 εἴ δ' L. πειρήσεσθε Rhet. Gr. III, 144, 25. εἰδῆτε Townl. — 19 χρυσείην ⸗ G. ἐξουρανόθεν A. — 20 πάντες τ' C. — 21 ἂν: ἄν μ' S Mosc. 1. ἐρύσητ' G. πεδίον δὲ A. — 22 μήστωρ': πάντων Aristoteles περὶ ζώων κινήσεως 4. κάμητε HL Vrat. b. γρ. καὶ πάθοιτε A. — 23 ἀλλ' ὅτε κεν Pseudoplut. 125, 27. ἐρύσαι G. ἐρῦσσαι H. — 24 αὐτῆι κεν θαλάσσηι D.

A. c. 7 θεὸς: ἀρίσταρχος θεῶν Didymus. — 10 ἀπάνευθε: ἐν τῇ ἀριστοφάνους ἀπάτερθε, ζηνόδοτος μετόπισθε Didymus. — 23 πρόφρων: πρόσσω Ptolemaeus Oroandae. ἐθέλοιμι: ἀρίσταρχος ἐθέλωμι Didymus.

ϲειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δηϲαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόϲϲον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶϲ ἀγόρευϲεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὖ νυ καὶ ἡμεῖϲ ἴδμεν ὅ τοι ϲθένοϲ οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἔμπηϲ Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήϲαντεϲ ὄλωνται.
ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ·
βουλὴν δ' Ἀργείοιϲ ὑποθηϲόμεθ', ἥ τιϲ ὀνήϲει,
ὡϲ μὴ πάντεϲ ὄλωνται ὀδυϲϲαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἐπιμειδήϲαϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
θάρϲει τριτογένεια, φίλον τέκοϲ· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιοϲ εἶναι.
ὣϲ εἰπὼν ὑπ' ὄχεϲφι τιτύϲκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυϲέῃϲιν ἐθείρῃϲιν κομόωντε,
χρυϲὸν δ' αὐτὸϲ ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάϲθλην
χρυϲείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήϲετο δίφρου.
μάϲτιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην

V. l. 25 περιρρῖον C. περιρίον (ρ superscr.) D. περϊρρῖον H. περιῤῥίον S. περὶ ῥύον L. — 26 τὰ δέ κ' αὖθι Pseudoplut. 125, 27. μετήιορα C. — 27 ὅϲϲον Pseudoplut. 131, 12. εἰμι et εἰμ' A. — 28 ὡϲ A. οἵδ' CGL. ἂρ S. ἀκῆν G. — 29 ἀγόρευϲεν ACGHS Cant. Mor. Vrat. b. c.' Mosc. 1. 3. ἀγόρευε D. ἀγόρευεν L. — 32 εὖ νῦν G. ὅτι ϲθένοϲ G. — 34 οἵ κεν C et man. rec. γρ. εἰ. — 35 ὡϲ ϲὺ AL Vrat. b. εἰ ϲὺ DEGHS. ἢ ϲὺ C. — 37 ὄλονται L. ὀδυϲϲομένοιο L Vrat. b. A. — 38 νεφεληγερέτα A. — 39 οὐ νύ τϊ DHL. οὐ νύ τοι E. οὔ τοι θυμῷ G. — 40 ἤπιοϲ DG. — 41 ὡϲ A. ὑπόχεϲφι DH. τϋτῖϲκετο H. — 42 χρυϲείῃιϲιν ἐθείρῃιϲι κομόωνται D. χρυϲείῃϲιν ἐθείρῃϲι E. κομόωντᾶϲ (ε superscr.) L. 44 εὔτυκτον C. ἐπεβήϲετο CDS Cant. Mor. ἐπϊβήϲετο H. ἐπεβήϲετο (α superscr.) A. ἐπεβήϲατο GL. — 45 μάϲτιξέν τ' S Cant. ἐλάᾳν G. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε.

A. c. 25, 26 Ζηνόδοτοϲ ἀμφοτέρουϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 28—40 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ιγ' ὅτι ἐξ ἄλλων τόπων μετάκεινται Aristonicus. — 29 ἀγαϲϲάμενοι: γράφεται καὶ φραϲϲάμενοι· μᾶλλον δὲ τὸ ἀγαϲϲάμενοι τοῖϲ ἑξῆϲ ϲυνᾴδει Schol. A, conf. Schol. I 694. — 32—34 asterisci: ὀρθῶϲ 463—465. in codice versibus 28—34 asterisci sunt adpicti. — 35 ὡϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ εἰ ϲὺ κελεύειϲ Didymus. — 37 οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου ἐφέρετο (Cod. δὲ ὁ φέρων) Didymus. — 39, 40 asterisci: ὀρθῶϲ X 183, 184.

μεϲϲηγὺϲ γαίηϲ τε καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενοϲ βωμόϲ τε θυήειϲ.
ἔνθ' ἵππουϲ ἔϲτηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
λύϲαϲ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
αὐτὸϲ δ' ἐν κορυφῇϲι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰϲορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
ῥίμφα κατὰ κλιϲίαϲ, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήϲϲοντο·
Τρῶεϲ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο,
παυρότεροι· μέμαϲαν δὲ καὶ ὣϲ ὑϲμῖνι μάχεϲθαι,
χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
πᾶϲαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔϲϲυτο λαόϲ,
πεζοί θ' ἱππῆέϲ τε· πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐϲ χῶρον ἕνα ξυνιόντεϲ ἵκοντο,
ϲύν ῥ' ἔβαλον ῥινούϲ, ϲὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃϲι, πολὺϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρει.
ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
ὄφρα μὲν ἠὼϲ ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ.
ἦμοϲ δ' ἠέλιοϲ μέϲον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

V. l. 47 ἵκανε DEG Schol. Ξ 283. πολλυπίδακα G. — 48 ἔνθα δέ ADGHLS Schol Γ 320. Cram. An. Ox. II, 329, 4: ἔνθα τέ C. — 50 λύϲαϲ δ' H. ἐξοχέων D. κατὰ ACE: περὶ GHLS Cant. Barocc. Harl. Vrat. b. Mosc. 1. περι D, conf. Ε 776, ubi omnes περὶ exhibent. πολὺν D 1. man. G. πολλὴν C. — 52 τρῴων L. — 53 οἵδ' CGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 54 κατα D. ἀπο A. — 55 τρῷεϲ L. αὖθ' ACD EHLS Harl. Townl. Vrat. b. αὖ G. ὡπλίζοντο libri mei cum Eust. — 56 ὣϲ: libri ὦϲ. A ὡϲ. ὑϲμίνῃ DGL. — 57 καὶ προ D. — 59 θ' omitt. Cant. ὀρυγμαδὸϲ C 1. man. GH. — 60 οἳ δ' L. οἵδ' CH. δὴ ἐϲ D. ἵκοντο: ἵκανον L. γρ. ἵκανον A. γρ. καὶ ἵκανον Mosc. 1. — 61 ῥηνοὺϲ D. ϲυν δ' D. — 62 χαλκεοθωρήκων A. αὐτὰρ CDG. — 63 ἔμπληντ' Mosc. 3. ἀλλήλοιϲι Cant. ὀρυγμαδὸϲ CD post ras. GH. — 64 ἔνθ' ἅμα οἰμωγή G Ammon. de Diff. s. v. ἅμα. ἔνθ' ἅμ' C, conf. Δ 450. ἔνθ' ἄρα L. — 65 τὲ καὶ AC. τε omitt. Ammon. l. l. conf. Δ 451. — 67 πίπτε ACDEGHL.

A. c. 48 ἔνθα τε G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59; conf. Ζ 245, 240, Ψ 680. — 54 τινὲϲ γράφουϲι τοὶ δ' αὐτόθι θωρήϲϲοντο Schol. A. — 55 ὡπλίζοντο: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο ὁπλίζοντο Didymus, conf. H. T. 424. — 68 ἀμφιβεβήκει: γρ. ϲὺν τῷ ν ἀμφιβεβήκειν, conf. H. T. 194 sq.

καὶ τότε δὴ χρύςεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἕλκε δὲ μέςςα λαβών, ῥέπε δ' αἴςιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἑζέςθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
ἧκε ςέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
θάμβηςαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν.
    ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέςτωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
οὔ τι ἑκών, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῷ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόςις ἠυκόμοιο,
ἄκρην κὰκ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύαςι, μάλιςτα δὲ καίριόν ἐςτιν.
ἀλγήςας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
ςὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε
φαςγάνῳ ἀίςςων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θραςὺν ἡνίοχον φορέοντες,
Ἕκτορα. καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεςςεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηςε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

V. l. 69 καὶ τότε δή: αὐτὸς δὲ Euseb. Praep. Evang. XIII, 13, 59. — 70 ἐν δὲ τίθει A. ἔνθ' ἐτίθει L. τανηλεγέος A. — 71 τρῴων L. — 72 μέςα G. — 73 πουλυβοτείρηι A. πολυβοτείρῃ D. — 74 τρῴων L. — 76 οἳ δὲ CD. — 77 ὑπο ACDH. εἷλεν: ᾕρει L. ἐν ἄλλῳ δέος ᾕιρει A. — 79 οὐδὲ δύ' D. οὔτ' αἴαντε δύω C. οὐδ' αἴαντε μενέτην Mor. αἴαντε Vrat. A. — 80 δ' οἶος GLS. „ante οἶος deest δ' in Mosc. 1. binis Vindob.“ Heyne. — 83 κακκορυφὴν CDEGL. κάκκοφυφὴν H. ὅθί τε H. ἵνα τε Aristoteles περὶ ζώων γενέςεως V, 5. τε omitt. C 1. man. ἐςτι D. — 86 ςυνδ' C. περι A. — 87 παρηορέας L. παρηορῆας G. παρηορίας Eust. 700, 40; 702, 58. Cram. Epim. 406, 22. Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνε ACEL Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνεν Cram. Epim. 406, 22: ἀπέτεμνε DGHS Cant. Lips. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Cram. Epim. 177, 8. ἀπέτεμνεν Schol. Π 474. — 89 φέροντες G. — 90 ἀπο DG. — 91 ἆρ DGL. ἀρ A.

A. c. 73, 74 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 74 ἑζέςθην: ἐν ἐνίοις διὰ τοῦ ε̄ ἕζεςθεν Schol. A. τὸ δὲ ἑζέςθην ἀντὶ τοῦ ἕζεςθεν, ὡς ἄερθεν. ὅμοιον δέ ἐςτι τῷ „μιάνθην αἵματι μηροί“ (Δ 146) Schol. BL. — 81 ἐτείρετο: ἔν τιςι τῶν ὑπομνημάτων ἐδάμνατο Didymus.

ϲμερδαλέον δ' ἐβόηϲεν ἐποτρύνων Ὀδυϲῆα·
διογενὲϲ Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυϲϲεῦ,
πῇ φεύγειϲ μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸϲ ὣϲ ἐν ὁμίλῳ;
μή τίϲ τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ.
ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντοϲ ἀπώϲομεν ἄγριον ἄνδρα.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἐϲάκουϲε πολύτλαϲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ἀλλὰ παρήιξεν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
Τυδείδηϲ δ' αὐτόϲ περ ἐὼν προμάχοιϲιν ἐμίχθη,
ϲτῆ δὲ πρόϲθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντοϲ,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὦ γέρον, ἦ μάλα δή ϲε νέοι τείρουϲι μαχηταί,
ϲὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ ϲε γῆραϲ ὀπάζει,
ἠπεδανὸϲ δέ νύ τοι θεράπων, βραδέεϲ δέ τοι ἵπποι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήϲεο, ὄφρα ἴδηαι
οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιϲτάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεϲθαι,
οὕϲ ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην, μήϲτωρε φόβοιο.
τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶι
Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲ ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴϲεται, ἦ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃϲιν.

V. L. 92 ἐβόηϲ' ἐν L. ὀδυϲϲῆα DEG. — 94 πῇ AE 701, 48: ceteri πῆ. ποι L Eust. 1664, 10. Maxim. Tyr. Diss. XXI, 10. ὡϲ ADH. — 95 μή τϊϲ CDGHL. — 97 ὡϲ A. — 98 παρήϊξε DG. παρήιε E. — 99 Τυδείδηϲ δ': δ' omitt. Apollon. de Pron. 71 A; 80 B. Et. Mg. 172, 57. αὐτόϲ περ ἐὼν: αὐτὸϲ πονέων Schol. Theocr. XI, 12. — 100 νηληϊάδεω G. — 101 προϲηΰδα D. — 103 ϲή τε H. ὀπάζει: ἱκάνει HS Cant. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ γῆραϲ ἱκάνει A. — 106 τρῷοι H. — 108 αἰνεῖαο D, ο 2. man. αἰνείου H. μήϲτωρε ACDGH Mor. Townl. Lips. Mosc. 1. Schol. Ξ 45: μήϲτωρα ELS Plato Lach. 191 B diserte. οἱ δὲ γράψαντεϲ μήϲτωρε φόβοιο πάνυ ϲφάλλονται τοῦ ὀρθοῦ Eust. 702, 24. — 109 κομείτων EL Cram.
ην ει ων
Epim. 227, 24; 397, 32. κομίτων G. κομείτων A. κομ||ίτην C. κομείτην DH Vrat. b. Mosc. 1. prim. man. Cram. Epim. 397, 30. νῶϊ libri fere omnes cum Apoll. de Pron. 117 C; 118 A. Et. Mg. 416, 23. Cram. Epim. 398, 31: νῶϊν G. νῶιν L. — 110 τρῳϲὶν L. ἱπποδάμοιϲ ACH Mor. Vrat. a. b. Mosc. 1. ἱπποδάμοιϲιν DES Draco de Metr. 52, 7 diserte. ἱπποδάμοιϲϊ θύνομεν G. ἱπποδάμοιϲιν θείνομεν L. — 111 ἦ Townl. Schol. Ε 886.
ει
Eust. 62, 33. η A: εἰ CDEGHLS Eust. 1046, 18.

A. c. 103 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ὀπάζει, ὁ δὲ ἰξίων ἐπείγει Didymus, cf. ad Δ 321. — 108 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarchus μήϲτωρε, conf. ad Ε 272. τὸ δὲ μήϲτωρε τινὲϲ μήϲτωρα ἐπὶ τοῦ Αἰνείου Schol. V. — 109 ἀρίϲταρχοϲ κομείτων Didymus. τώδε Herodianus, παροξυτόνωϲ.

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην,
ἴφθιμος Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην·
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἠνιοπῆα,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου
κεῖσθαι, ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
ἔνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠύτε ἄρνες,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·

V. l. 113 κομίτην CG. — 114 ἴφθιμος AD: ceteri ἴφθιμοι, conf. Ψ 511. — 116 χερσὶ DG. σιγαλόεντα CDEGL: φοινικόεντα AHS Cant. Harl. Vrat. b. c. Mosc. 3. Schol. Π 159. ἐν ἄλλῳ σιγαλόεντα A. γράφεται φοινικόεντα Schol. apud Cram. An. Par. III, 33, 6; conf. 137. — 117 μάστιξε G. φαίνιξεν δ' ἵππους H. — 119 ἀφάμαρτε D. ὁ δ' D. ὅδ' CG. — 120 ὑπεργαθύμου G. — 121 στήθεος L. — 122 ἐξοχέων D. — 123 omitt. in textu DH, qui habent in marg. man. recent. scriptum. αὖτ' ἐλύθη Mosc. 1. — 124 πύκασεν DH. — 126 κεῖσθ' Bekk. Anecd. 835, 13 diserte. ὁ δ' D 1. man. ὅδ' CD 2. man. GHL. ἄρ D 1. man. ἀρ A. — 128 ὃν ῥὰ DL. — 129 δίδου δ' ὅγε ἡνία L. — 130 ἔνθά κε CDHL. ἐνθά κε A Et. Gud. 602, 5. — 131 ἠῦτέ γ' ἄρνες S Cant. — 132 ἄρ DG. ἀρ A. — 133 ἀφῆκεν D. — 134 καδδὲ ACDGHL. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL.

A. c. 113 τὸ δὲ κομείτην Ἀρίσταρχος μὲν κομείτων, Ζηνόδοτος δὲ κομείτην Schol. V. pertinet ad 109. — 128 Ἀρχεπτόλεμον: Ἐρασιπτόλεμον Zenodotus, sed 312 Ἀρχεπτόλεμον, ubi vid. Schol. — 131 ἔν τισι τῶν παλαιῶν φέρονται δύο στίχοι „Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δέ κεν Ἕκτορα δῖον χαλκῷ δῃωθέντα (Cod. δηϊόωντα), δάμασσε δέ μιν Διομήδης“ Schol. V.

δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο,
τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφι.
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
δεῖσε δ' ὅ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
Τυδείδη, ἄγε δὴ αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
ἦ οὐ γιγνώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.
ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
εἴ περ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ

V. L. 135 θεοῖο L. — 136 καταπλήτην L. ὄχεσφι ACDEG. — 137 φύγον CGHLS Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 3. φύγον (ε superscr.) A. φύγεν DE. σιγαλόεντα A post ras. φοινικόεντα ἢ σιγαλόεντα Eust. 703, 26, conf. 116. — 138 ὅγε θυμῶι D. προσέειπε CDG. — 139 * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. — 140 ἦ: ἢ CDE. γινώσκεις ACDEGHL. ὅ τοι: ὅτι CDGHL. — 142 δ' αὖτε D. ἐθέλῃσι ACEGH. αἴκε θέλῃσι D. — 143 εἰρύσαιτο GH Et. Mg. 304, 14. — 144 ἐπεὶ ἢ D. ἐπειὴ A. ceteri ἐπειή. ἐστι ACDG. ἐστὶν L. — 146 κατα A. ἔειπας G Mor. Barocc. ἔειπας (ες superscr.) L. — 147 τόδ': τόγ' G Mor. Barocc. — 148 γάρ: δή E. ἐνι A. τρώεσσ' L. τρώεσσιν D. — 149 τυδείδης δ' D. ὑπ' ἐμοῖο E. — 150 τοτέ D. — 152 ὤμοι ACEGH. ἔειπας CH 1. man. — 153 ἕκτωρ τε H. γε omitt. L. — 154 τρῶες L. — 157 φύγαδε, τράπε A. φύγαδ' ἔτρεπε L Et. Mg. 801, 38. ceteri cum Bekk. An. 1229 φύγαδ' ἔτραπε. — 158 αὖθις C. ἀνιωχμὸν A. ἐπι A. τρῶες L.

A. c. 137 φύγον (ε superscr.): ἀρίσταρχος φύγον, ἄλλοι δὲ φύγεν, ἐν ἄλλῳ δὲ τὸ φοινικόεντα Didymus. — 139 Zenodotus ἄγε νῶϊ φόβονδε. — 157 οὕτως διὰ τοῦ ᾱ τράπε αἱ ἀριστάρχου Didymus.

ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἕδρῃ τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
ἔῤῥε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
ὣς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·

V. L. 160 ἐπι A. μέγα κορυθαιόλος E. κορυθαιόλος A. — 161 περὶ ACD: πέρι EGHL. — 162 ἕδρηι D. κρέασίν τε ἰδὲ ACDEHL. τ' ἠδὲ G. δεπάεσσι ACDEHL. — 163 ἂρ DL. ἀρ A. γὰρ G. ἄντι τέτυξο DH. ἀντ' ἐτέτυξο AG Lips. ἀντετέτυξο CEL Et. Mg. 388, 10. Eust. 1261, 64. ἀντιτέτυξο Mosc. 1. — 166 πάρος γάρ τοι G. — 167 φᾶτο D. μερμήριζεν LS. μερμήριζε Cant. Mor. — 168 ἵππους τὲ C. τε omitt. L. τρέψαι D. καὶ ἀντΐβϊον H. — 169 μερμήριζε S. κατα bis A. — 170 ἂρ DE. ἀρ A. ἰδέων G. γρ. καὶ ἐπ' ἰδαίων A. μητιέτα L. — 171 τρῴεσσι L. — 172 τρῴεσσιν L. — 173 τρῷες L. — 174 ἀνέρες ἐστὲ CHL. — 175 γιγνώσκω L: γινώσκω ACDEGH. — 177 τάδε: τάγε Barocc. μηχανόωντο AC 2. man. D 1. man. GHS: μηχανόωνται C 1. man. D 2. man. Townl. 1. man. μηχανοωνται (ο supra) L. — 178 ἀβλῆχρ' CL. ἀβληχρ" A. ἀβληχρὰ E. ἀμβληχρ' G. ἄβληχρ' Vrat. b. οὐδενόσωρα A. οὐδὲ νόσωρα G. ἀμὸν ACE Apoll. de Pron. 142 A. Apoll. Lex. 2, 22. alii ἀμόν. ἐρύξοι L.

A. c. 163 ἀρίσταρχος αν (τ supra) τοῦ τέτυξο (sic) Didymus. διὰ τοῦ ῑ εἶχον αἱ ἐκδόσεις (h. e. Ἀριστάρχου) ἀντιτέτυξο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ε̄ ἐξέθετο Schol. BCL (Cod. C omitt. ἀντιτέτυξο). alii ἄντι τέτυξο, quibus obloquitur Herodianus. quid Aristarchus scripserit, ἀντὶ τέτυξο an ἀντιτέτυξο, non patet. — 164—166 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτους καὶ ἀριστοφάνης ἠθέτηκεν Didymus. — 166 δαίμονα δώσω: ἐν τῇ Ζηνοδότου πότμον ἐφήσω Didymus. — 168 ὅτι ὑποτάσσουσιν „ἢ μήτε στρέψαι, μήτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι Aristonicus. — 177 οἳ Aristarchus: οἵ' Dionysius Sidonius. — 178 ἀβλήχρ': ἄβληχρ' Heraclides Milesius, conf. Eust. 705, 60. ἀμὸν, conf. ad Z 414.

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςι γένωμαι,
μνημοςύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέςθω,
ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήςω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς
['Αργείους παρὰ νηυςὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].
ὣς εἰπὼν ἵπποιςιν ἐκέκλετο φώνηςέν τε·
Ξάνθέ τε καὶ cὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπέ τε δῖε,
νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπιτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
'Ανδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος 'Ηετίωνος,
ὑμῖν πὰρ προτέροιςι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
οἶνόν τ' ἐγκεράςαςα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόςις εὔχομαι εἶναι.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ ςπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
ἀςπίδα Νεςτορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
πᾶςαν χρυςείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιςτος κάμε τεύχων.
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν 'Αχαιοὺς
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβηςέμεν ὠκειάων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέςηςε δὲ πότνια Ἥρη,
ςείςατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
καί ῥα Ποςειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ηὔδα·

V. L. 179 δὲ: δὴ G ex corr. — 180 ἐπὶ CDG. — 181 δηΐου G. γενέςθω: γένηται Townl. — 182 ἐμπρήςω C. — 183 omitt. ACDHL Townl. Harl. Lips.: habent EGH in marg. 2. man. S cum aliis. καπνοῦ: καπνῷ S Cant. Mor. Vrat. a. c. A. Mosc. 1. 3. περὶ καπνῷ ἤγουν ὑπὸ καπνοῦ E 705, 41. — 185 ξάνθέ τε ACD. ξάνθε τὲ H. λάμπέ τε AC Bekk. Anecd. 1143. — 186 ἀποτίνετε G. — 188 ἡμῖν L. παρ ACD. — 189 ἀνώγοι AD: ἀνώγει CEGHL Barocc. Cant. man. sec. Vrat. b. — 190 ὅς πέρ οἱ AE Apollon. de Synt. 126, 24. ὅςπερ οἵ D. ὅςπερ οἷ L. ὅςτίς οἱ C. — 191 ἐφομαρτῆτον L. αἴ κε λάβωμεν H. — 192 νεςτορίην GL. ἵκει: ἧκει G Vrat. A. Mosc. 3. ἥκει (γ) L. — 193 χρυςίην G. ἔμμεναι GH 1. man. τὲ καὶ C. — 194 ᾠμοιῒν C. ὤμοιςιν L. — 197 αὐτονυχὶ A. αὐτονυχὶ GHL Townl. Vrat. b. Mosc. 1. a pr. man. αὐτονυχεὶ CDES. — 198 ὡς A. — 199 εἰνι A. ἐνὶ Schol. A 528. — 200 καὶ ῥά ποςειδάονα D. ηὖδα D.

A. c. 185 ἀθετεῖται Aristonicus, vid. Schol. T 400, Ψ 295. — 189 καὶ παρ' ἀριςτοφάνει ἀθετεῖται Didymus. in Cod. A est obelus adpictus. ἠθετοῦντο οἱ ςτίχοι παρά τινων Eust. 707, 23. — 191 Aristarchus ἐφαμαρτεῖτον? conf. Schol. M 412, Ψ 414. ὄφρα: οὕτως ἀρίςταρχος, ἄλλοι δὲ αἴκε λάβωμεν Didymus. — 197 αὐτονυχεί: ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ῑ γράφουςιν Schol. L. τὸ δὲ αὐτονυχεί ἐν τοῖς 'Απίωνος μὲν καὶ 'Ηροδώρου διὰ τοῦ ῑ γράφεται, ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ ἔγραψαν Eust. 708, 2.

ὢ πόποι ἐννοϲίγαι' εὐρυϲθενέϲ, οὐδέ νυ ϲοί περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεϲὶ θυμόϲ.
οἳ δέ τοι εἰϲ Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰϲ δῶρ' ἀνάγουϲι
πολλά τε καὶ χαρίεντα· ϲὺ δέ ϲφιϲι βούλεο νίκην.
εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅϲοι Δαναοῖϲιν ἀρωγοί,
Τρῶαϲ ἀπώϲαϲθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενοϲ οἶοϲ ἐν Ἴδῃ.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων·
Ἥρη ἀπτοεπέϲ, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεϲθαι
ἡμέαϲ τοὺϲ ἄλλουϲ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτιν.
ὣϲ οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον·
τῶν δ', ὅϲον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφροϲ ἔεργε,
πλῆθεν ὁμῶϲ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀϲπιϲτάων
εἰλομένων· εἶλει δὲ θοῷ ἀτάλαντοϲ Ἄρηι
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ, ὅτε οἱ Ζεὺϲ κῦδοϲ ἔδωκε.
καί νύ κ' ἐνέπρηϲεν πυρὶ κηλέῳ νῆαϲ ἐίϲαϲ,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεϲὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
αὐτῷ ποιπνύϲαντι θοῶϲ ὀτρῦναι Ἀχαιούϲ·
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
πορφύρεον μέγα φᾶροϲ ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

V. l. 201 ὢ πόποι A. εἰνοϲίγαι' G. ϲοί γε (περ) H. — 203 οἵ AGL. δέ τε εἰϲ G. ἀνάγουϲι ACEGH Pausanias VII, 25, 12. — 205 κε θέλοιμεν S. κ' ἐθέλημεν L. — 206 τρῷαϲ L. ζῆν' EL Schol. N 453. ζῆν' (α) G. ζῆνα HS. ζῆ ACD. — 207 αὐτοῦ: ν'· αὐτοῦ CD. ν'· (α) αὐτοῦ A. — 208 τήνδε GL. μοχθήϲαϲ S. — 209 ἀπτοεπέϲ A. ἔειπαϲ GH 1. man. S Mor. Barocc. — 210 ἔγωιγ' libri: ἐγὼν G Mor. ἐθέλημι L. — 211 ἐπειὴ AE. ἐπεὶ ἢ D. πολυφέρτατοϲ DS. φέρτατοϲ L. — 212 ὡϲ A. οἱ μὲν C. — 213 ἔεργε ACDEGHL. — 214 πλῆϲθεν C. — 215 εἰλομένων· εἴλει EG. — 216 ὅτέ οἱ CGL. ἔδωκε ACGH. — 217 κ' ἐνέπρηϲεν S Cant. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. ἐνέπρηϲεν ἂν E. κ' ἐνέπρηϲε C. κεν ἔπρηϲεν AHL. κεν ἔπρηϲε DG. — 218 ἐπι D. — 220 omitt. L. — 221 φάροϲ DGH.

A. c. 206, 207 ζῆ — ν'· αὐτοῦ Aristarchus et Nicanor, conf. Didymum et Aristonicum ad Ω 331, H. U. 165. Ζῆν G. Hermannus Element. doctr. metr. § 329, p. 110 (4. edit.). — 207 ἔνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενοϲ Zenodotus. — 209 ἀπτοεπὲϲ Aristarchus: alii ἀπτοεπέϲ, conf. Et. Mg. 133, 43. — 213 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἔεργε καὶ ἔρυκε Didymus. Ζηνόδοτοϲ δὲ γράφει τῶν δ' ὅϲον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφροϲ ἔεργεν Schol. A. ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ἀπὸ τάφρου πύργοϲ ἔεργεν Schol. A. — 217 κ' ἐνέπρηϲεν, non κεν ἔπρηϲεν, scribendum esse testantur Θ 182, 235, Ι 242, Μ 198, Ν 319, Ξ 47, Ο 417, 507, 702, Χ 374.

στῆ δ' ἐπ' Ὀδυϲϲῆοϲ μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεϲϲάτῳ ἔϲκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωϲε·
[ἠμὲν ἐπ' Αἴαντοϲ κλιϲίαϲ Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆοϲ, τοί ῥ' ἔϲχατα νῆαϲ ἐΐϲαϲ
εἴρυϲαν ἠνορέῃ πίϲυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·
αἰδὼϲ Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδοϲ ἀγητοί·
πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριϲτοι,
ἅϲ, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέεϲ ἠγοράαϲθε,
ἔϲθοντεϲ κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
πίνοντεϲ κρητῆραϲ ἐπιϲτεφέαϲ οἴνοιο,
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοϲίων τε ἕκαϲτοϲ
ϲτήϲεϲθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸϲ ἄξιοί εἰμεν
Ἕκτοροϲ, ὃϲ τάχα νῆαϲ ἐνιπρήϲει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βαϲιλήων
τῇδ' ἄτῃ ἄϲαϲ καί μιν μέγα κῦδοϲ ἀπηύραϲ;
οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

V. l. 222 μεγακήτεϊ A. — 223 μεϲϲοτάτω L. — 224—226 omitt. ACDGL Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. Mosc. 1. — 224 κλιϲίηϲ S. — 227 ἤϋϲε G Schol. B 408. Et. Mg. 269, 13. — 229 πῆ AE Schol. A 225. Eust. 1198, 12. κενεαυχέαϲ Eust. 1198, 13. κενεαυχέεϲ A. ἠγοράαϲθε A: ἐν ἄλλῳ εὐχετάαϲθε A. — 231 ὀρθοκραιράων A. ὀρθοκεράων G post ras. — 233 τρῴων L. ἀνθ' CDEL Et. Mg. 111, 29. Apoll. Lex. 31, 10. τε post ἑκατὸν omitt. G. — 234 δ' omitt. A. οὐδ' ἑνὸϲ EH: οὐδενὸϲ A Ambros. CDGLS Townl. Vrat. a. b. Mosc. 3. ἄξιοι εἰμὲν GL. ἠμὲν C post ras. — 237 ἄϲαϲ H Lips. Vrat. b. ἀϲᾰϲ A. ΑϹΑϹ Ambr. ἄτηι ᾰ αϲαϲ D, ᾰ man. rec. ἄαϲαϲ CEGL. ἀπηθραϲ E. — 238 δή ποτε φημὶ ACDG. γάρ ποτε φημὶ H. — 239 πολυκληΐδι G. ἐνθάδ' HL.

A. c. 228 ἐλέγχεα: ἐλεγχέεϲ Aristarchus, conf. Didym. ad Ε 787. idem Aristarchus Ε 787 διχῶϲ εἶδοϲ ἄριϲτοι et εἶδοϲ ἀγητοί. — 231 (in Cod. A obelo notatus) περιττὸϲ ὁ ϲτίχοϲ Aristonicus, conf. Ariston. ad Υ 84 et Athenaeum II, 39 ἐπεϲημήνατο ὁ γραμματικὸϲ Ἀρίϲταρχοϲ περιγράφειν τὸν ϲτίχον ὃϲ ἀπὸ κρεωφαγίαϲ αὐχεῖν ποιεῖ τοὺϲ Ἕλληναϲ. „ἔϲθοντεϲ κρέα“ καὶ ἑξῆϲ, ὃν δὴ ϲτίχον ὁ Ἀρίϲταρχοϲ περιγράφων ἀθετεῖ Eust. 1198, 15. — 233 ἄνθ': τὸ πλῆρεϲ ἄντα, ὡϲ καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ ἀρέϲκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼϲ Ἀριϲτάρχῳ ἔδοξεν Schol. BL. Ἀρίϲταρχοϲ ἀναγινώϲκει „Τρώων ἀνθ' ἑκατόν“ Apoll. Lex. 31, 10, conf. Et. Mg. 111, 29. Cram. An. Ox. II, 466, 18. — 235 ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει Didymus. ἧττον ἂν φηϲιν Ἀρίϲταρχοϲ ὀνειδιϲτικὸν εἶναι, εἴπερ οὕτωϲ ἐγέγραπτο „Ἕκτοροϲ, ᾧ δὴ κῦδοϲ Ὀλύμπιοϲ αὐτὸϲ ὀπάζει.“ — 237 ἆϲαϲ dedi ex libris optimis, conf. λ 61 ἆϲε, Τ 95 ἄϲατο.

ἀλλ' ἐπὶ πᾶϲι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
ἱέμενοϲ Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
ἀλλὰ Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτοὺϲ δή περ ἔαϲον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
μὴ δ' οὕτω Τρώεϲϲιν ἔα δάμναϲθαι Ἀχαιούϲ.
ὣϲ φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
νεῦϲε δέ οἱ λαὸν ϲῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέϲθαι.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεϲϲι, τέκοϲ ἐλάφοιο ταχείηϲ·
πὰρ δὲ Διὸϲ βωμῷ περικαλλέι κάββαλε νεβρόν,
ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεϲκον Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὡϲ οὖν εἴδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸϲ ἤλυθεν ὄρνιϲ,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεϲϲι θόρον, μνήϲαντο δὲ χάρμηϲ.
ἔνθ' οὔ τιϲ πρότεροϲ Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
εὔξατο Τυδεΐδαο πάροϲ ϲχέμεν ὠκέαϲ ἵππουϲ
τάφρου τ' ἐξελάϲαι καὶ ἐναντίβιον μαχέϲαϲθαι,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτοϲ Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυϲτήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππουϲ·
τῷ δὲ μεταϲτρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲεν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 240 ἔκηα CDEH 1. man. ἔκηον (α superscr.) A. ἔκηον H ex corr. ἔκηον L. ЄΚΑΙΟΝ Ambros. — 241 ϊέμενοϲ AH 1. man. ἱέμενοϲ CDGH 2. man. L. — 242 τόδέ περ μοι G. ἐπικρήηνον L. ἐπικρήιηινον C. ἐπικρήϊνον G. — 243 δέ περ G. hic versus in G Mor. Barocc. post 244 est collocatus. — 244 omitt. Abrosianus. μὴ δ' ACDGHL. τρῳεϲϲιν L. — 245 ὥϲ A. τόνδε D. ὁ πατὴρ G Mor. Barocc. Vrat. a. ὀλοφύρετο CHLS Vrat. b. 2. man. Vrat. A. ὀλοφύρετο (α superscr.) A. δάκρυ χέοντα G: ceteri δακρυχέοντα. — 246 ϲόον A Ambr. CDEHLS. ϲῶον G Mor. ἔμμεναι DGH. ἀπολέϲθαι libri omnes. — 247 πετεεινῶν GL 1. man. Mor. Barocc. — 249 παρ AD. κάμβαλε CGS. ἐν ἄλλῳ θήκατο νεβρὸν A. — 251 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. εἴδονθ' AC DEHL: εἶδον θ' S Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Vrat. b. εἶδον G. ΙΔΟΝΘ' Ambros. ὅτ' A. ἆρ AEGL. — 252 τρῳεϲϲι L. μνήϲαντό δε A. — 254 τυδείδεω C. ϲχέμεν: ἐχέμεν D 2. man. E. — 255 τάφρον G Mor. τ' omitt. G. καὶ ἀντΐβϊον H. — 256 τρῴων L. — 257 φραδμονίδην (γ superscr.) S. φραγμονίδην Vrat. c. ὃ μὲν C. ἔτραπεν (ε superscr.) A. — 258 μεταϲτραφθέντι L Mor. μεταϲτραφέντι S. δόρι L. — 260 ἐπαυτῶι A. ἐν ἄλλῳ ὑπερώηϲαν δὲ οἱ ἵπποι A.

A. c. 240 δημὸν Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho. — 246 ἀρίϲταρχοϲ οὐδ' ἀπολεῖϲθαι Didymus. — 251 εἴδονθ', conf. Γ 154.

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεῖδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖϲι δ' ἐπ' Αἴαντεϲ, θοῦριν ἐπιεμένοι ἀλκήν,
τοῖϲι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖϲι δ' ἐπ' Εὐρύπυλοϲ, Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ.
Τεῦκροϲ δ' εἴνατοϲ ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
ϲτῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντοϲ ϲάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
ἔνθ' Αἴαϲ μὲν ὑπεξέφερεν ϲάκοϲ· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωϲ
παπτήναϲ, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀιϲτεύϲαϲ ἐν ὁμίλῳ
βεβλήκοι, ὃ μὲν αὖθι πεϲὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεϲϲεν,
αὐτὰρ ὃ αὖτιϲ ἰὼν πάιϲ ὣϲ ὑπὸ μητέρα δύϲκεν
εἰϲ Αἴανθ'· ὃ δέ μιν ϲάκεϊ κρύπταϲκε φαεινῷ.
ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκροϲ ἀμύμων;
Ὀρϲίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὄρμενον ἠδ' Ὀφελέϲτην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
[πάνταϲ ἐπαϲϲυτέρουϲ πέλαϲε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθηϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγαϲ·
ϲτῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπε·

V. ι. 261 τόνδε DL. μετ" A. μέτ' EG. — 262 ἔπ' EGH. θοῦροι G Mor. — 263 ἔπ' EGH. — 264 ἀνδρειφόντηι A. ἀνδριφόντῃ DGH. — 265 ἔπ' GH. εὐαίμονοϲ A. — 266 παλίντονα A. — 267 δ' ἄρ ὑπ' DEGL. δ' ἄρ' ἐπ' H. δὲ παρ' A et γρ. ϲτῆ δ' ἀρ ὑπ' αἴαντοϲ. — 268 ὑπεξέφερε DE. — 269 παπτήιναϲ C. ἐπὶ ἄρ τινα G. — 270 βεβλήκοι CHS: βεβλήκει ADEGL. ὃ μὲν C. ἄπο CDL. ὄλεϲϲεν ACDGLS. ὤλεϲεν E. ὄλεϲκεν H. — 271 ὃ ACDGHL. αὖθιϲ C πάϊϲ ACDEHL. ὡϲ ὑπο A. — 272 ὅδε G. — 273 τρῴων L. — 274 ὅρμενον CG. ὁρμενον A. ὀφελέτην G. ἠδὲ φολέϲτην H. — 275 χρόμιόν CDGL. — 276 πολυαιμονίδην ἀμοπάονα A. ἀμοπάονα DG Mor. Townl. ἀμοπάονα CE 712, 53 H 1. man. L. ἄμ' ὀπάονα H 2. man. Apoll. Lex. 121, 29. οἱ γράφοντεϲ ἄμ' ὀπάονα ἐν δυϲὶ μέρεϲι λόγου ϲφάλλονται τῆϲ ὀρθότητοϲ Eust. 712, 54. — 277 omitt. AC DGL Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. prim. man.: habent HS cum aliis. — 278 τόνδε G. — 279 ἀπὸ CDEGHL. ἄπο A. τρῴων L. — 280 ἔειπε ACGH.

A. c. 270 ἀρίϲταρχοϲ βεβλήκοι Didymus. ὄλεϲϲεν, conf. Δ 516, P 733, T 317, qui loci ostendunt, non opus esse forma iterativa ὄλεϲκεν, quam Bekkerus induxit. — 271 πάιϲ, conf. Ω 259, H. U. 97. — 276 Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον: ψιλωτέον πάντα, ἵνα κύρια γένηται (cf. H. T. 416 sq.). παραιτητέον δὲ τοὺϲ διαλύονταϲ τὸ Ἀμοπάονα Herodianus. idem τὸ Ἀμοπάονα ἐν ἑνὶ μέρει λόγου ἀναγνωϲτέον· κύριον γάρ.

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
βάλλ' οὕτωϲ, αἴ κέν τι φόωϲ Δαναοῖϲι γένηαι
πατρί τε ϲῷ Τελαμῶνι, ὅ ϲ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
καί ϲε νόθον περ ἐόντα κομίϲϲατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα ἐϋκλείηϲ ἐπίβηϲον.
ϲοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὡϲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
αἴ κέν μοι δώῃ Ζεύϲ τ' αἰγίοχοϲ καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεϲβήιον ἐν χερὶ θήϲω,
ἢ τρίποδ' ἠὲ δύω ἵππουϲ αὐτοῖϲιν ὄχεϲφιν
ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχοϲ εἰϲαναβαίνοι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲεφώνεε Τεῦκροϲ ἀμύμων·
Ἀτρεΐδη κύδιϲτε, τί με ϲπεύδοντα καὶ αὐτὸν
ὀτρύνειϲ; οὐ μέν τοι, ὅϲη δύναμίϲ γε πάρεϲτι,
παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠϲάμεθ' αὐτούϲ,
ἐκ τοῦ δὴ τόξοιϲι δεδεγμένοϲ ἄνδραϲ ἐναίρω.
ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχιναϲ ὀιϲτούϲ,
πάντεϲ δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηιθόων αἰζηῶν·
τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυϲϲητῆρα.
ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιϲτὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτοροϲ ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμόϲ.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ ϲτῆθοϲ βάλεν ἰῷ·

V. L. 282 βάλ' D. κέν τοι C. φόοϲ G. — 283 ὅ, ϲ' ἔτρεφε AC. ὃϲ ἔτρεφε DEGHL Mor. — 284 κομίϲατο G. ἐνι AD. — 285 ἐόντ' L. εὐκλείηϲ DEGL. — 286 ἐγών EH. ὃ καὶ G Mor. Barocc. ἔϲται: ἐϲτι H post ras. — 287 αἴ κεν μοι DGH. δώη H. δώη L. δῴη ACDEGS. Ζεύϲ τ' ACDHL Barocc. Harl. Ζεὺϲ GS. — 288 ἰλίου ἐκπέρϲαι G Mor. εὐκτίμενον G. — 289 μετεμὲ A. μετ' ἐμεῦ Apoll. Lex. 136, 28. ἐν χειρὶ θείω D. — 290 ἵππω Townl. ὄχεϲφι D. — 292 προϲέφη G. — 294 οὐ μέν μοι ALS Cant. Townl. πάρεϲτι ACDEGH. — 295 παύϲομαι Vrat. b. man. sec. παύομαι ἢ παύϲομαι Eust. 713, 54. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 296 ἐκ τοῦ: αἰεὶ S in marg. Cant. — 297 προέηκα τανυγλώχιναϲ A. — 298 ἀρηιθόων A. αἰζηῶν H. — 299 καὶ τόνδ' οὐ Suidas I, 1, 943, 4. λυϲιτῆρα D. λυϲϲητῆρα ἢ λωβητῆρα Eust. 714, 7. — 300 ῥὰ CDGL. ἀπαὶ νευρῆϲφιν G. — 301 δὲ ἵετο D. — 302 ἀφάμαρτεν G. ὃ δ' D. ὅδ' CGL.

A. c. 284 παρὰ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἦν· ἠθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει Didymus, conf. Schol. V ad M 371. — 290 οἱ περὶ Ζηνόδοτον καὶ ἀριϲτοφάνην ἵππω Didymus. — 296 δεδεγμένοϲ Aristarchus: Herodianus δεδεχμένοϲ.

τόν ῥ' ἐξ Αἰcύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
καλὴ Καcτιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇcι.
μήκων δ' ὥc ἑτέρωcε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ,
καρπῷ βριθομένη νοτίῃcί τε εἰαρινῇcιν·
ὣc ἑτέρωc' ἤμυcε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιcτὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέcφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θραcὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
ἱέμενον πόλεμον δὲ βάλε cτῆθος παρὰ μαζόν·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώηcαν δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδεc· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκαcε φρένας ἡνιόχοιο.
τὸν μὲν ἔπειτ' εἴαcε καὶ ἀχνύμενόc περ ἑταίρου,
Κεβριόνην δ' ἐκέλευcεν ἀδελφεὸν ἐγγὺc ἐόντα
ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθηcεν ἀκούcαc.
αὐτὸc δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
cμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
βῆ δ' ἰθὺc Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸc ἀνώγει.
ἤ τοι ὃ μὲν φαρέτρηc ἐξείλετο πικρὸν ὀιcτόν,
θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολοc Ἕκτωρ
αὐερύοντα παρ' ὦμον, ὅθι κληὶc ἀποέργει
αὐχένα τε cτῆθόc τε, μάλιcτα δὲ καίριόν ἐcτι,

V. l. 304 ἐξαιcύμηθεν A. ὀπυομένη DG. ὀπηομένη L. — 305 οἰκυῖα G. θεῇcι ACDH Apoll. Lex. 63, 30. καλὴ Καccιέπεια θεοῖc δέμας ἐοικυῖα Athenaeus XIV, 632, qui laudat hunc versum ut μείουρον. — 306 ὥc ACDEH: alii ὡc. κάρην G. ἐνι A. — 306, 307 omitt. L. — 308 ὡc A. ἤμυccε L ex corr. — 309 ἀπο A. νευρῆφιν CE. νευρῆcφιν G. — 311 παρέcφηλε E 714, 20 G. — 313 ϊέμενον A. ἱέμενον H. νιccόμενον D et man. rec. γρ. καὶ ἱέμενον. πόλεμον δὲ A. — 318 ἐκέλευcεν: ἐκάλεcεν Schol. Λ 521. — 319 ὅδ' CGHL. ἀρ DGL. ἀρ A. — 321 ὃ δὲ C. — 322 τεύκροιο D. ἄνωγεν E. ἀνῶγεν D. — 323 ὃ μὲν C. — 324 κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος E. — 325 αὐερύοντα A. αὖ ἐρύοντα C et supra man. rec. γρ. DEGLS αὖ ἐρύοντα. C ὦμον. — 326 ἐcτι ACDH. ἐcτὶ G.

A. c. 304 ἀρίcταρχοc αἰcύμνηθεν, καὶ ἡ Ζηνοδότου καὶ ἡ ἀριcτοφάνουc Didymus. Αἰcύνηθεν (sic) διὰ τοῦ ν̄ καὶ αἱ Ζηνοδότου καὶ ἡ Ἀριcτοφάνουc. ἐξ Αἰcύμηθεν ἴcωc τῆc Νιρέωc Cύμηc (B 671). οἳ δὲ αἰcύμνηθεν, ἀπὸ βαcιλικοῦ γένουc Schol. V. — 311 διχῶc ἀλλ' ὅγε τοῦ μὲν ἅμαρτε καὶ ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτε Didymus. — 325 οὕτωc χωρὶc τοῦ ῑ ἀποέργει Schol. V.

τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκηϲε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
ϲτῆ δὲ γνὺξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεϲε χειρόϲ.
Αἴαϲ δ' οὐκ ἀμέληϲε καϲιγνήτοιο πεϲόντοϲ,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ ϲάκοϲ ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρεϲ ἑταῖροι,
Μηκιϲτεύϲ, Ἐχίοιο πάιϲ, καὶ δῖοϲ Ἀλάϲτωρ,
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ φερέτην βαρέα ϲτενάχοντα.
    ἂψ δ' αὖτιϲ Τρώεϲϲιν Ὀλύμπιοϲ ἐν μένοϲ ὦρϲεν·
οἳ δ' ἰθὺϲ τάφροιο βαθείηϲ ὦϲαν Ἀχαιούϲ·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοιϲι κίε ϲθένεϊ βλεμεαίνων.
ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τε κύων ϲυὸϲ ἀγρίου ἠὲ λέοντοϲ
ἅπτηται κατόπιϲθε, ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκων,
ἰϲχία τε γλουτούϲ τε, ἑλιϲϲόμενόν τε δοκεύει,
ὣϲ Ἕκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωνταϲ Ἀχαιοὺϲ
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίϲτατον· οἳ δὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε ϲκόλοπαϲ καὶ τάφρον ἔβηϲαν
φεύγοντεϲ, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερϲίν,
οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυϲὶν ἐρητύοντο μένοντεϲ,
ἀλλήλοιϲί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶϲι θεοῖϲι
χεῖραϲ ἀνίϲχοντεϲ μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαϲτοϲ·
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριϲτρώφα καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
Γοργοῦϲ ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηοϲ.
    τοὺϲ δὲ ἰδοῦϲ' ἐλέηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,

V. L. 327 ἐπι A. ἐπὶ οἷ D. ἐπί οἱ G. βάλε DEG. ὀκρυόεντι GS. — 328 χεὶρ ACDE. χεῖρ' GHL. ἐπι A. — 331 ἀμφεκάλυψε ACEGH. — 333 αἰχίοιο D. παῖϲ H. — 334 ἐπι AD. ἐπὶ CEGHL. — 335 αὖθιϲ C. τρῷεϲϲιν L. ἓν A. ἔμμενοϲ D. — 336 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 339 ποϲὶ D. διώκων A Townl. πεποιθὼϲ CDEGHLS. γρ. πεποιθὼϲ A. — 340 ἑλιϲϲόμενον AC post ras. DHL. ἑλιϲϲόμενόϲ G Mor. Vrat. c. A. ἑλιϲϲόμενοϲ C 1. man.? δὲ δοκεύει Harl. — 341 ὡϲ A. ὄπαζε D. κάρη κομόωνταϲ AH: ceteri καρηκομόωνταϲ. — 342 οἳ δ' D. οἵδ' G. δὲ, φέβοντο C. δὲ φέβοντο AHLS Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. δ' ἐφέβοντο DEG. — 344 δάμον G. τρῴων L. ὑποχερϲὶ D. — 345 οἳ μὲν C. — 346 θεοῖϲι ACDGH. — 347 ἀνίϲχοντεϲ: ἀναϲχόμενοι Suidas II, 1, 725, 15. — 348 ἀμφιπεριϲτρόφα G. — 349 ἠὲ: ἠδὲ ACDEGHLS et Heynii libri. — 350 τούϲδε G. τούϲδ' D.

A. c. 328 χεὶρ Ptolemaeus Ascalonita: alii χεῖρ'. — 334 vid. Schol. N 423. — 340 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ ἑλιϲϲόμενον, τὸν γὰρ ὗν ἐπιϲτρεφόμενον ὑποτηρεῖ Didymus. — 349 ἀρίϲταρχοϲ γοργοῦϲ οἶματ' ἔχων Didymus. Γοργόνοϲ ὄμματ' ἔχων ἠὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηοϲ Zenodotus. „Γοργοῦϲ ὄμματ' ἔχων" αἱ πλείουϲ τῶν δημωδῶν.

αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ὢ πόποι αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, οὐκέτι νῶϊ
ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδηϲόμεθ' ὑϲτάτιόν περ;
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήϲαντεϲ ὄλωνται
ἀνδρὸϲ ἑνὸϲ ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶϲ
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
καὶ λίην οὗτόϲ γε μένοϲ θυμόν τ' ὀλέϲειε,
χερϲὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενοϲ ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸϲ φρεϲὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇϲι,
ϲχέτλιοϲ, αἰὲν ἀλιτρόϲ, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύϲ·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκιϲ υἱὸν
τειρόμενον ϲώεϲκον ὑπ' Εὐρυϲθῆοϲ ἀέθλων.
ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεϲκε πρὸϲ οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺϲ
τῷ ἐπαλεξήϲουϲαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεϲὶ πευκαλίμῃϲιν,
εὖτέ μιν εἰϲ Ἀίδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ ἐρέβευϲ ἄξοντα κύνα ϲτυγεροῦ Ἀίδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Ϲτυγὸϲ ὕδατοϲ αἰπὰ ῥέεθρα.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν ϲτυγέει, Θέτιδοϲ δ' ἐξήνυϲε βουλάϲ,
ἥ οἱ γούνατ' ἔκυϲϲε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λιϲϲομένη τιμῆϲαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔϲται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκώπιδα εἴπῃ.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦϲα Διὸϲ δόμον αἰγιόχοιο
τεύχεϲιν ἐϲ πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,

V. l. 351 προϲηῦδα D. — 352 ὢ AD. — 353 δαναῶν: γρ. ἀργείων A. — 355 ὃ δὲ C. ἀνεκτῇ L. — 356 πολλὰ κακὰ GL. ἔοργε ACDGHL. — 358 οὕτ(ο)ῶϲ H. μένοϲ καὶ θυμὸν G. ὀλέϲειε ACDH. — 360 ὁὑμὸϲ ACEG. οὑμὸϲ HL. ἀγαθῇϲι ACDEGH. — 361 ἀλιτρὸϲ C 1. man. — 362 οἵ οἱ H. μάλιϲτα πολλάκιϲ L. — 365 ἐξ οὐρανόθεν Apoll. de Synt. 117, 20. — 366 ᾔδη Pausanias VIII, 18, 3. ᾔδε(α)' A. ἐνι A. — 367 προύπεμψεν AG. — 370 δέ με L. — 371 ἔλαβε DG. — 372 ἀχϊλῆα CD. — 373 ἔϲϲεται ἦμαρ ὅταν αὖτε G. ἔϲϲεται ἦμαρ ὅτ' αὖτε Mor. Barocc. ὅταν CL. ὅτε αὖτε Cant. — 374 omitt. H. μὲν οὖν G. νῦν omitt. C. ἐπέντυνε Vrat. c. — 375 καταδύϲα D. — 376 ἴδωμεν Vrat. b. Mosc. 1. ex corr. γρ. ἴδωμεν A. ἴδω G.

A. c. 355 ἀνεκτῶϲ Aristarchus. — 371, 372 ἀθετοῦνται δύο ϲτίχοι Aristonicus. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἦϲαν Didymus.

ἢ νῶι Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἕκτωρ,
γηθήϲει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύραϲ,
ἦ τιϲ καὶ Τρώων κορέει κύναϲ ἠδ' οἰωνοὺϲ
δημῷ καὶ ϲάρκεϲϲι, πεϲὼν ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιχομένη χρυϲάμπυκαϲ ἔντυεν ἵππουϲ
Ἥρη, πρέϲβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸϲ αἰγιόχοιο,
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸϲ ἐπ' οὔδει,
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήϲατο καὶ κάμε χερϲίν,
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῦϲα Διὸϲ νεφεληγερέταο
τεύχεϲιν ἐϲ πόλεμον θωρήϲϲετο δακρυόεντα.
ἐϲ δ' ὄχεα φλόγεα ποϲὶ βήϲετο, λάζετο δ' ἔγχοϲ
βριθὺ μέγα ϲτιβαρόν, τῷ δάμνηϲι ϲτίχαϲ ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖϲίν τε κοτέϲϲεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάϲτιγι θοῶϲ ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππουϲ·
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃϲ ἔχον Ὧραι,
τῇϲ ἐπιτέτραπται μέγαϲ οὐρανὸϲ Οὔλυμπόϲ τε,

V. L. 377 νῶι: νῶϊν DH. κορυθαιόλοϲ A. — 378 προφανέντε A Mosc. 1. ex corr. Mosc. 3. a pr. man. προφανεῖϲα D 1. man. E 718, 61; 1115, 59. Cram. Epim. 373, 22. προφανεῖϲα Vrat. A. γρ. προφανεῖϲα A. προφανείϲαϲ CD 2. man. L Cant. Townl. man. rec. Barocc. Mor. προφανειϲᾶν S. προφανεῖϲαν Vrat. c. προφανηϲαι H. γρ. προφανήϲαιν C man. rec. προφανήϲαιϲ G post ras. — 379 ἤ τιϲ CD. ὅϲ τιϲ καὶ τρῴων L. κορέϲει G Mor. Barocc. Harl. — 380 ἐπι A. — 381 θεὰ γλαυκῶπιϲ ἀθήνη H. — 382 ἡ μὲν CD. ἤντυεν Vrat. c. — 383 omitt. D in textu et Townl. 1. man. ἥρα H. — 385 ἑανὸν HL. — 387 ἣ δὲ C et man. rec. γρ. ἠδὲ, cf. ad Ε 736. — 388 θωρήϲετο G. θωρήξατο Townl. — 390 δάμνηιϲι AD. — 391 τοῖϲι τε D. ὀβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη CG Mor. Barocc. Vrat. b. — 392 θοᾶϲ (?) Mor. ἐπεμαίετο EG. ἆρ CDGL. ἀρ A. ἄρ' omitt. E. — 393 μῦκον H. — 394 ταῖϲ G.

A. c. 377 νῶιν Zenodotus. — 378 Ἀρίϲταρχοϲ προφανέντε, ὡϲ πληγέντε κεραυνῷ (455) δυϊκῶϲ· ὁ δὲ Ζηνόδοτοϲ γηθήϲει προφανείϲαϲ ἰδὼν ἐϲ δοῦπον ἀκόντων Didymus. προφανεῖϲα δὲ γράφει Ἀρίϲταρχοϲ δυϊκῶϲ, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸϲ προφανείϲαϲ βούλεται, ϲυϲτέλλων Δωρικῶϲ τὸ ᾱ. lectio unica vera est προφανέντε, nam ut praetermittam digammum neglectum, neque a substantivis generis feminini formae dualis in ᾱ Homero sunt usitatae, neque usquam apud poetam ᾰϲ in accusativo plur. primae declinationis corripitur, ut apud Hesiodum, Pindarum, Theocritum. — 385—387 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ· Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus, conf. ad Ε 734. — 389 λάζετο: λάζυτο Ptolemaeus Oroandae. — 390, 391 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ Ε 746, 747. — 390 δάμνηϲι Dionysius Sidonius: δάμνῃϲι Aristarchus.

ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώςατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυςόπτερον ἀγγελέουςαν·
βάςκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μὴ δ' ἔα ἄντην
ἔρχεςθ'· οὐ γὰρ καλὰ ςυνοιςόμεθα πτόλεμον δέ.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεςμένον ἔςται·
γυιώςω μέν ςφωιν ὑφ' ἅρμαςιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατά θ' ἅρματα ἄξω·
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
ἕλκε' ἀπαλθήςεςθον, ἅ κεν μάρπτῃςι κεραυνός·
ὄφρ' εἰδῇ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόςον νεμεςίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπω.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουςα,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὄλυμπον.
πρώτῃςιν δὲ πύλῃςι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ ςφ' ἔννεπε μῦθον·
πῇ μέματον; τί ςφῶιν ἐνὶ φρεςὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἐάᾳ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοιςιν.

V. l. 396 ῥὰ CDGL. κεντρηνεκέας A. — 397 εἶδε G. ἄρ DGL. ἀρ A. — 398 ὤτρϋνεν H. — 399 μὴ δ' ACGHL. — 400 πτόλεμον δέ A. πόλεμόνδε DE. πόλεμονδε G. — 401 τόδε καὶ G. ὡς καὶ AS Cant. γρ. τὸ δὲ καὶ τετελεςμένον ἔςται A. — 402 μὲν ςφῶϊν EGL Eust. 641, 24. ἐφ' ἅρματος Et. Gud. 78, 39. — 403 κατα δ' L. κατὰ δ' Vrat. b. κατα θ' D. ἅρματ' EG. — 405 ἀπαλθήςεςθαι S. — 406 ὄφρα ἴδῃ Rhet. Gr. III, 204, 27. ὅταν CD Rhet. Gr. III, 204, 27; 223, 4. — 407 τόςςον G. — 408 ἐνικλᾷν G Zonar. Lex. 644. Cram. An. Ox. II, 363, 24. ὅ, τι G. ὅτι Cram. An. Ox. II, 363, 24. κεν εἴπω L: νοήςω ACDEGLS Et. Mg. 306, 49. Cram. An. Ox. II, 364, 24. Schol. Υ 370. — 409 ὡς A. ἔφατ': φάτο L. ὦρτο δ' G. ἶρις D. ἀελλόπος A. ἀελλόπους G. — 410 omitt. A in textu C 1. man. δ' ἐξ: δὲ κατ' ACDEGHLS. ἰδέων G. ἐπὶ: libri ἐς. — 411 πρώτῃςι DEH. πολυπτύχου A. — 412 δέ ςφιν Townl. ἔνεπε G. — 413 πῆ AEH: ceteri πῇ. μαίματον D. ςφῶϊ G. — 414 ἐᾶ D. ἀργείοιςι D.

A. c. 402 μέν ςφωιν Herodianus. conf. Jo. Alex. 24, 7. Apoll. de Pron. 116 C; 141 B; de Synt. 167, 19. — 405 ἀπαλθήςονται altera Aristarchi. — 406—408 asterisci: οὐκ ὀρθῶς 420—422. — 408 ἀρίςταρχος ὅττι κεν εἴπω Didymus. — 410 δ' ἐξ Aristarchus, conf. Aristonicum ad Λ 196 ὅτι νῦν γραπτέον κατ' Ἰδαίων ὀρέων. ὅταν δὲ ἀπὸ τῆς Ἴδης ἐπὶ τὸν Ὄλυμπον „βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὄλυμπον" ὡς ἀπὸ ἴςου ἐπ' ἴςον.

ὧδε γὰρ ἠπείληϲε Κρόνου πάϊϲ, ᾗ τελέει περ·
γυιώϲειν μὲν ϲφῶιν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
αὐτὰϲ δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
οὐδέ κεν ἐϲ δεκάτουϲ περιτελλομένουϲ ἐνιαυτοὺϲ
ἕλκε' ἀπαλθήϲεϲθον, ἅ κεν μάρπτῃϲι κεραυνόϲ·
ὄφρ' εἰδῇϲ γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν ϲῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔ τι τόϲον νεμεϲίζεται οὐδὲ χολοῦται·
αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττί κεν εἴπῃ.
ἀλλὰ ϲύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεέϲ, εἰ ἐτεόν γε
τολμήϲειϲ Διὸϲ ἄντα πελώριον ἔγχοϲ ἀεῖραι.
ἣ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπέβη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ,
αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸϲ τέκοϲ, οὐκέτ' ἐγώ γε
νῶϊ ἐῶ Διὸϲ ἄντα βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν.
τῶν ἄλλοϲ μὲν ἀποφθίϲθω, ἄλλοϲ δὲ βιώτω,
ὅϲ κε τύχῃ· κεῖνοϲ δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Τρωϲί τε καὶ Δαναοῖϲι δικαζέτω, ὡϲ ἐπιεικέϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πάλιν τρέπε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
τῇϲιν δ' Ὧραι μὲν λῦϲαν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ·
καὶ τοὺϲ μὲν κατέδηϲαν ἐπ' ἀμβροϲίῃϲι κάπῃϲιν,
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸϲ ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐταὶ δὲ χρυϲέοιϲιν ἐπὶ κλιϲμοῖϲι καθῖζον

V. L. 415 omitt. Townl. et substituit versum 401. πάϊϲ Vrat. b. Mosc. 2: παῖϲ ACDGHL. ᾗ: εἰ ACDEGHLS. post hunc G Mor. ὧδε γὰρ ἐξερέει τόδε καὶ τετελεϲμένον ἔϲται. — 416 γυιώϲει L Apoll. de Synt. 167, 16; sed idem de Pron. 24 A γυιώϲειν. — 417 δίφροιο L. κατα DL. ἅρματ' G. — 419 ἀπαλθήϲεϲθαι S Cant. — 420 γλαυκῶπι ACDGHLS Lips. Townl.: γλαυκῶπιϲ Mor. (?) Vrat. a. Mosc. 3. ὅταν CG. ϲῷ: ᾧ G Mor. — 422 εἴωθεν ἐνικλᾶν G. νοήϲῃ ADHS. νοήϲει CG Vrat. b. κεν εἴπῃ L. — 423 ἀλλὰ ϲοὶ L Vrat. b. ϲοί γ' S. κύων ἀδεὲϲ G. ἀδδεὲϲ ACDEHL. — 425 ἄρ DGL. ἀρ ὡϲ A. ἶριϲ D. — 426 προϲ CD. — 427 ὢ A. — 428 νῶϊν CHS Ven. B. νῶι τ' L. νῶ D. πολεμίζειν DE. — 429 ἀποφθειϲθω AE. βιῴτο Mor. — 431 τρῳϲὶ L. — 432 φωνήϲαϲα ἐπέτρεπε L. τράπε CG Barocc. Mor. — 433 τῇϲι G Lips. δ' omitt. D. — 434 ἀβροϲίῃϲι L. ἀμβροϲίοιϲι D. κάπῃϲι GH. — 435 ἔγκλιναν Rhet. Gr. III, 203, 30. προϲενώπια AGL. προενώπια (?) Mor. — 436 κάθιζον ACDGL. καθίζοντο H.

A. c. 415 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̅ ᾗ τελέει περ Didymus. — 420—422 ἀθετοῦνται. asterisci: ὀρθῶϲ 406—408. γλαυκῶπι dedi ex libris melioribus, conf. ε 87 Ἑρμεία χρυϲόρραπι εἰλήλουθαϲ, H. T. 395. — 423, 424 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 423 οὕτωϲ ϲύ διὰ τοῦ υ̅, τὸ δὲ ἀδεὲϲ δι' ἑνὸϲ δ̅ ὁ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. ἀδδεὲϲ Nicias, conf. H. T. 178. — 428 οὕτωϲ νῶϊ χωρὶϲ τοῦ ν̅ Didymus. ὅτι τινὲϲ γρ. ϲὺν τῷ ν̅ κακῶϲ Aristonicus. an Zenodotus? conf. 377.

μίγδ' ἄλλοιcι θεοῖcι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺc δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππουc
Οὔλυμπον δὲ δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκουc.
τῷ δὲ καὶ ἵππουc μὲν λῦcε κλυτὸc ἐννοcίγαιοc,
ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖcι τίθει κατὰ λῖτα πετάccαc·
αὐτὸc δὲ χρύcειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺc
ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποccὶ μέγαc πελεμίζετ' Ὄλυμποc.
αἳ δ' οἶαι Διὸc ἀμφὶc Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
ἥcθην, οὐδέ τί μιν προcεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ᾗcιν ἐνὶ φρεcὶ φώνηcέν τε·
τίφθ' οὕτω τετίηcθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀλλῦcαι Τρῶαc, τοῖcιν κότον αἰνὸν ἔθεcθε.
πάντωc, οἷον ἐμόν γε μένοc καὶ χεῖρεc ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅcοι θεοί εἰc' ἐν Ὀλύμπῳ.
cφῶιν δὲ πρίν περ τρόμοc ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δέ κεν τετελεcμένον ἦεν·
οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἂψ ἐc Ὄλυμπον ἵκεcθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδοc ἐcτίν.

V. L. 438 εὔτροχον DG. — 439 οὔλυμπον δὲ A. οὐλυμπόνδ' ἐδίωκε CEG οὔλυμπον δ' ἐδίωκε H. ἐξείκετο H. — 440 λῦcεν AEHL. ἔλυcε G. ἐνοcίγαιοc G. — 441 ἀμβωμοῖcι ACDEGL Et Mg. 217, 53. Et. Gud. 118, 15. Apoll. Lex. 53, 22. Cram. An. Par. IV, 8, 22. ἀνβωμοῖcϊ H. ἅρμα δ' ἅμα βωμοῖcι Schol. Z 15. κατα ACDH. λῖνα L. πετάcαc DEG Apoll. Lex. 53, 22. Et. Mg. 568, 2. — 442 χρύcεον DL. ἐπι A. — 443 πολεμίζετ' GL. — 444 αἴδ' CDGL. τὲ καὶ C. — 445 οὐδέ τι ADGHL. μὶν G. — 446 ὃ ACDGHL. ἐνι A. — 448 μέν θην ACDEHLS Cant. Townl. μὲν δὴ G e glossa, conf. Eust. 722, 51 οὐ μέν θην ἤγουν οὐ μὲν δή. κάμετόν ACDEGHL Schol. N 620. ἔνι A: ἐνι D. ἐνὶ CEGHL. μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν Eust. 1726, 26. — 449 τρῷαc L. τοῖcι D. — 451 εἶc' CDL. — 452 cφῶϊ G. ὑμῶν E. ἔλαβε G. — 453 τ' ἰδέειν: τε ἰδεῖν E. — 454 ὧδε δὲ ἐξερέω H. τὸ δέ κεν: καί κεν L. τὸ δέ κεν τετελεcμένον ἦεν AS Cant. τὸ δὲ καὶ τετελεcμένον ἔcται CD(τόδε)G(τόδε)H. καί κεν τετελεcμένον ἔπλεν Townl. ἐν ἄλλῳ καί κεν τετελεcμένον ἔπλεν A. — 456 ἐc omitt. G. ἵκεcθε Cant. ἵκεcθαι S, quod perinde est. ἐcτί D.

A. c. 441 οὕτωc ἀρίcταρχοc ´βωμοῖcι. ἐν τοῖc διογένουc ἀμβώνεccι Didymus. Chrysippus ἀμβωμοῖcι, ὑφέν, Aristarchus ἂμ βωμοῖcι, conf. Cram. An. Par. IV, 8, 22. Et. Mg 81, 15. H. T. 189. — 448 μέν θην: ἔcτι δὲ καὶ ἑτεροίαc ἐκδόcεωc γραφὴ ὑποδύcκολοc καθ' Ἡρακλείδην αὕτη· οὐ μέντον κάμετόν γε, ἀντὶ τοῦ οὐ μέντοι Eust. 722, 58. ἰcτέον ὅτι τὸ „οὐ μὲν θὴν κάμετόν γε“ „οὐ μέν τον“ γράφουcί τινεc Ἀργολικῶc τε καὶ Κρητικῶc Cram. An. Par. III, 42, 17. conf. Eust. 1726, 26. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. κάμετόν: καμέτην Zenodotus. — 449 τοῖcιν: ἀρίcταρχοc τοῖον κότον, καὶ ἔχει τινὰ ἔμφαcιν Didymus.

ὣc ἔφαθ’, αἳ δ’ ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
πληcίαι αἵ γ’ ἥcθην, κακὰ δὲ Τρώεccι μεδέcθην.
ἤ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
cκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρῃ δ’ οὐκ ἔχαδε cτῆθος χόλον, ἀλλὰ προcηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εὖ νυ καὶ ἡμεῖc ἴδμεν, ὅ τοι cθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ’ ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ’ αἰχμητάων,
οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήcαντες ὄλωνται.
[ἀλλ’ ἤ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ’, εἰ cὺ κελεύειc·
βουλὴν δ’ Ἀργείοις ὑποθηcόμεθ’, ἥ τις ὀνήcει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυccαμένοιο τεοῖο.]
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
ἠοῦc δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
ὄψεαι, αἴ κ’ ἐθέλῃcθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὀλλύντ’ Ἀργείων πουλὺν cτρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύcεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
ἤματι τῷ, ὅτ’ ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρυμνῇcι μάχωνται,
cτείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
ὣc γὰρ θέcφατόν ἐcτι· cέθεν δ’ ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ’ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ’ ἵκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἵν’ Ἰαπετός τε Κρόνος τε
ἥμενοι οὔτ’ αὐγῇc Ὑπερίονος ἠελίοιο

V. L. 457 ὡc A. αἵδ’ CDL. τὲ καὶ A. — 458 omitt. C 1. man. Lips. ἥcθην D. τρῳεccι L. — 459 ἤτοι ἀκέουc’ ἦν ἀθηναίη H. εἶπε ACEGH. — 461 οὐ κέχαδε Eust. 723, 46, sed 723, 39 οὐκ ἔχαδε, conf. Δ 24. προcηῦδα D. — 463 ὅ τοι: ὅτι L. ἀλαπαδνόν: ἐπιεικτόν CDEGLS. γρ. οὐκ ἐπιεικτὸν A. — 465 post hunc G Barocc. ἀνδρὸc ἑνὸc ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ’ (G οὐκ) ἀνεκτῶc, qui legitur 355. — 466—468 omitt. ACD 1. man. ELS Lips. Townl. 1. man. Vrat. b.: habent D in marg. man. rec. GH. — 466 ὡc cὺ κελεύειc Harl. — 470 ἠοῦc μὲν δὴ καὶ G. — 471 κε θέληcθα H. ἐν ἄλλῳ ἦν ἐθέληιcθα A, conf. Ι 359. βοῶπιc: βοῶπι CS Lips. Townl. Vrat. b. non male. — 472 πολὺν C. — 473 ὄμβριμος CDG Mor. Barocc. — 474 ὄρθαι AE Townl. Vrat. A. Et. Mg. 631, 5. Zonar. Lex. 1470. ὦρθαι CDGHS. ὄρcαι L. — 475 ὅταν CDGHL. οἱ μὲν C. ἐπὶ: παρὰ D. πρύμνοιcι S: ceteri πρύμνῃcι. — 476 περι A. θανόντοc ADGHL Barocc. Mor. Vrat. b. in marg. πεcόντοc CS. γρ. πεcόντοc A. — 477 ὡc A. — 478 ἵκοιαι G. — 480 αὐγαῖc ὑπερήονοc L.

A. c. 463—465 asterisci: κακῶc 32—34. — 470 ἠοῦc: ἄαc Zenodotus. — 475, 476 ἀθετοῦνται cτίχοι δύο Aristonicus.

τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοιcι, βαθὺc δέ τε Τάρταροc ἀμφίc.
οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ cεῦ ἐγώ γε
cκυζομένηc ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ cέο κύντερον ἄλλο.
    ὣc φάτο, τὸν δ' οὔ τι προcέφη λευκώλενοc Ἥρη.
ἐν δ' ἔπεc' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάοc ἠελίοιο,
ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωcὶν μέν ῥ' ἀέκουcιν ἔδυ φάοc, αὐτὰρ Ἀχαιοῖc
ἀcπαcίη τρίλλιcτοc ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
    Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήcατο φαίδιμοc Ἕκτωρ,
νόcφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶροc.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντεc ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε διίφιλοc· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχοc ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸc
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύcεοc θέε πόρκηc,
τῷ ὅ γ' ἐρειcάμενοc ἔπεα Τρώεccι μετηύδα.
    κέκλυτέ μευ Τρῶεc καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆάc τ' ὀλέcαc καὶ πάνταc Ἀχαιοὺc
ἂψ ἀπονοcτήcειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεccαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφαc ἦλθε, τὸ νῦν ἐcάωcε μάλιcτα
Ἀργείουc καὶ νῆαc ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάccηc.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιcόμεcθα· ἀτὰρ καλλίτριχαc ἵππουc

V. L. 481 βαθὺc: πολὺc CG. — 482 οὔ cευ CEH. οὔ c' D. οὔτ' εὖ ἔγωγε L. — 484 ώc A. — 485 ἐν δὲ πέc' Schol. Ω 366. — 486 ἐπι A. — 487 τρῳcὶν L. τρωcὶ DEG. μέν ῥ': μὲν E. ἀέκουcιν A. — 488 τρίλΐcτοc C. τρίλληcτοc D. τριφίλητοc Schol. Theocr. XV, 86. ἐρεβενή DH. — 489 τρῴων L. αὖτ' GHL Townl.: δ' αὖτ' ACDES. — 390 ἔπι Apoll. de Synt. 308, 27: ἐπὶ ACDEGL. ἐνὶ H Vrat. c. — 492 δ' omitt. E. — 493 ῥ' omitt. G. διῒ φίλοc ACDEGHL. — 494 εἶχ' H. ἔχεν δεκάπηχυ Schol. B 67. ἐνδεκά‿πηχυ A. ἐνδεκάπηχυ DG. — 495 περι D. — 496 τρώεccι μετηύδα ACG. πτερόεντα προcηύδα HL. πτερόεντ' ἀγόρευε DS Cant. Vrat. b. A. γρ. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε A. — 497 τρῷεc L. ἠδ' D. — 499 προτὶ ACDHL: ποτὶ EGS. — 503 δόρπά τ' C. ἐφοπλιcόμεcθα ACDEHS Lips. Cant. Townl. Vrat. A. ἐφοπλιcόμεθα Vrat. b. ἐφοπλιcώμεθα G. ἐφοπλιcόμεcθ' L. ἐφοπλιζόμεcθ' Vrat. c. ἀτὰρ ACDS Cant. Lips. Townl. Vrat. A. αὐτὰρ EGHL Mor.

A. c. 493—496 Ζηνόδοτοc περιγράφει. ὁ δὲ Ἀρίcταρχοc οἰκειότερον ἐνταῦθα κεῖcθαι λέγει Aristonicus. — 494 ἔχ' ἐνδεκάπηχυ, conf. ad Z 319. — 501 ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάccηc; ἐπεὶ Διὸc ἐτράπετο φρήν Zenodotus, conf. Ariston. ad K 45. — 503 ἐφοπλιcόμεcθα: ὅτι Ζηνόδοτοc γρ. ἐφοπλίζεcθον. cυγχεῖ δὲ τὸ δυϊκόν Aristonicus. de hiatu conf. ad Δ 542.

λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ,
μή πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
βλήμενος ἢ ἰῷ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
νηὸς ἐπιθρῴσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων.
θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ὧδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, εἰρημένος ἔστω·
τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.

V. L. 504 λύσασθ' Townl. ὑπ' ἐξ CDEGH. ἐξ L. ὑπ' ἐξοχέων A. — 505 πόλεως G Barocc. ἄξεσθε L: ἄξασθε ACDEH Schol. K 167. ἄξατε G. — 507 σῖτον δ' D Schol. K 167, ι 166. ἐπι A. — 509 ἥκει (οι) C. ἵκει Lips. ἥκῃ Schol. K 418. — 510 κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 511 ὁρμήσωνται ACDEGL: ὁρμήσονται S Cant. Mor. ὁρμήσωσϊν H. — 512 ἀσπουδεί Ambros. CDE bis LS Apoll. Lex. 45, 20. ἀσπουδῆ Suidas I, 1, 803, 9. ἐπι βαῖεν A. — 513 τούτων γε: τούτων τε Cram. Epim. 448, 33 et οἴκοθι πέμπει. ΠΕCCΗΙ Ambros. παίσῃ L. πέσσῃ (ο) A. πέσσοι Schol. Ξ 439. — 515 νηῶν H. ἐπιθρώσκων A Ambr. DEGH. γρ. ἐπιθρώσκων C man. rec. ἀποθρώσκων CL Cant. γρ. νηὸς ἀποθρώσκων A. ἀπὸ θρώσκων S. ἱνά L. ἵνα τῖς C. — 516 τρωσὶν L. — 517 διῒ φίλοι ACDEGHL Cram. Epim. 397, 33. — 518 πρωθήβους H Zonar. Lex. 426. ceteri πρωθήβας cum Et. Mg. 228, 11. πολιοκροτάφους A. — 519 περὶ Ambr. CDEGHLS. προτι A et γρ. περὶ ἄστυ. — 520 ἐνὶμμεγαροισϊν C. ἐνι A. — 523 τρῶες L. — 524 μῦθον G ex corr. ὃς: ὡς L. νῦν μὲν Vrat. b. et in marg. γρ. μὲν νῦν. — 525 τρώεσσι L. ἀγορεύω G.

A. c. 513 τούτων: Παρμενίσκος ἐν τῷ α΄ πρὸς Κράτητα ὡς Ἀριστάρχειον γραφὴν προφέρεται κείνων Didymus. πέσσῃ: αἱ Ἀριστοφάνους πέσσοι Didymus. — 524, 525 ἀθετοῦνται δύο στίχοι Aristonicus.

εὔχομαι ἐλπόμενος Διί τ' ἄλλοιςίν τε θεοῖςιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεςςιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουςι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
πρῶι δ' ὑπηοῖοι cὺν τεύχεςι θωρηχθέντες
νηυςὶν ἔπι γλαφυρῇςιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
εἴςομαι, ἤ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώςεται, ἦ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῷ δηώςας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείςεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοιςιν, ὀίω,
κείςεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοιςιν.
ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδηςαν·

V. l. 526 ἔλπομαι εὐχόμενος L Schol. Θ 498, Ξ 45 (Aristonicus). Cram. An. Par. III, 45, 12. Pseudoplut. 132, 23. ἄλλοιςί DGH. θεοῖςι D. — 527 ἐνθάδε G. κηρεςςιφορήτους AC. κηρεςιφορήτους G. κήρεςςι φορητοὺς L. — 529 γρ. ἐπινύκτα A. φυλάξωμεν G. ἡμᾶς G. — 530 ὑπ' ἠοῖοι DE Cram. Epim. 293, 31; 312, 12. Et. Gud. 411, 25. ὑπ' ἠοῖο Cram. Epim. 158, 3. ὑπ' ἠοίῃ Apoll. de Adv. 573, 8. ὑπ' ἠοῖ οἱ A. ὑπ' ἠοῖ C. ὑπ' ἠοῖ GHL Vrat. b. c. A. Et. Mg. 607, 22; 692, 13. Et. Gud. 195, 42. cυν A. — 531 ἐπὶ ACDGHL. — 532 * ἤ κέ μ': εἴ κέ μ' AH. εἴ κε μ' G Cant. εἴ κ' ἔμ'. S. εἴ κε με τυδείδης L. αἴ κέ μ' C Schol. Μ 118. Apoll. Lex. 62, 29. Bekk. Anecd. 1289. αἴ κε μ' DE Zonar. Lex. 74. — 533 ἦ κεν: libri ἤ κεν. H εἴ κεν. G Mor. αἴ κεν. — 534 δηϊώςας HS Lips. Townl. φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ φεροίμην A. — 535 αἴ κ' DES. αἴ κεν G. εἴκ' (a supra ε) A. — 536 ἀλλ' ἐνὶ D. — 538 ἐςαύριον C. εἰ AH: αἰ CDEGLS. ὡς E. — 539 ἀγήρως AGHL Mor.: ἀγήραος CDES Eust. 750, 20. ἥματα D. — 540 δ' omitt. D. — 541 ἥδε A: ceteri ἦδε. κακὰ G Mor. — 542 ὡς A. ὣς δ' L. ἀγόρευεν L. ἐπι D. τρῷες L.

A. c. 526 οὕτως ἡ γραφὴ εὔχομαι ἐλπόμενος, οὐ τὸ ἐναντίον Didymus. ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus. — 527 κηρεςςιφορήτους Aristarchus cυνθέτως, ut παςιμέλουςα, ἐγχεςίμωροι. — 528 ἀθετεῖται Aristonicus. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφεν αὐτόν Didymus. — 530 ὑπηοῖοι, conf. C 277, 303. χθιζὸν ὑπηοῖον δ 656. cτίβη ὑπηοίη ρ 25. substantivum ἠοίη legitur δ 447. — 535—537 ὅτι ἢ τούτους δεῖ τοὺς τρεῖς cτίχους μένειν, οἷς τὸ ἀντίςιγμα (ↄ) παράκειται, ἢ τοὺς ἑξῆς τρεῖς, οἷς αἱ cτίγμαὶ (.) παράκεινται. ἐγκρίνει δὲ μᾶλλον Ἀρίςταρχος τοὺς δευτέρους, ὁ δὲ Ζηνόδοτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔγραφεν Aristonicus. — 538 οὕτως διὰ τοῦ εἰ τὸ εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς, καὶ τὸ ἀγήρως διὰ τοῦ ω̅ Didymus, conf. H. T. 177.

οἳ δ' ἵππους μὲν λῦϲαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,
δῆϲαν δ' ἱμάντεϲϲι παρ' ἅρμαϲιν οἷϲιν ἕκαϲτοϲ·
ἐκ πόλιοϲ δ' ἄξοντο βόαϲ καὶ ἴφια μῆλα
καρπαλίμωϲ, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
ϲῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
[ἕρδον δ' ἀθανάτοιϲι τεληέϲϲαϲ ἑκατόμβαϲ.]
κνίϲην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴϲω
[ἡδεῖαν· τῆϲ δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρεϲ δατέοντο,
οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ ϲφιν ἀπήχθετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ ἐυμμελίω Πριάμοιο].
οἳ δὲ μέγα φρονέοντεϲ ἐπὶ πτολέμοιο γεφύραϲ
εἵατο παννύχιοι, πυρὰ δέ ϲφιϲι καίετο πολλά.
ὡϲ δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄϲτρα φαεινὴν ἀμφὶ ϲελήνην
φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμοϲ αἰθήρ·
ἔκ τ' ἔφανεν πᾶϲαι ϲκοπιαὶ καὶ πρώονεϲ ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄϲπετοϲ αἰθήρ,
πάντα δέ τ' εἴδεται ἄϲτρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
τόϲϲα μεϲηγὺ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάϲτῳ

V. L. 543 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. λύϲαν D. ὑπὸ : ἀπὸ L. ζυγὸν H. — 545 ἄξαντο ACDEGHL Schol. Ι 88. — 547 ἔπι D. — 548 abest ab omnibus libris. — 549 κνίϲην AD 1. man.: κνίϲϲην CD 2. man. EGHL Schol. Φ 363. — 550—552 omittunt omnes. inseruit Barnesius cum v. 548. ex Platonis Alcib. II, 149 D. — 553 οἳ δὲ C. ἐπὶ: ἀνὰ Schol. Ι 88. γεφύραϲ ADGH Barocc. Mor. Schol. Ι 88: γεφύρῃ CLS. γρ. γεφύρῃ A. γεφύρῃ ἢ γεφύραιϲ Eust. 728, 62. γεφύρῃ ἢ καὶ κατὰ γραφὴν ἄλλην ἐπὶ γεφύραιϲ Eust. 729, 3. — 554 εἵατο H. παρὰ δέ ϲφιϲι καίετο πυρά GH. — 555 ὧϲ δ' G. ἀμφι A. — 556 ὅτ' ἔπλετο G. — 557 ἔφανεν ADG Cant. 1. man. Mor. Harl. Townl. 1. man.: ἔφανον CEH. — 557, 558 omitt. L. — 558 οὐρανόθε||| C post ras. ἄρ DEG. ἀρ A. — 559 δὲ εἴδεται G. γέγηθέ τε H. — 560 γρ. καὶ τοῖα μεϲηγὺ καὶ ὡϲ τὰ μεϲηγὺ A. μεϲϲηγὺ L. μεϲηγὺϲ G. — 561 τρῴων CL. — 562 ἄρ EGL. ἀρ A. δέ ἑ ἑκάϲτῳ H.

A. c. 543 λῦϲαν Aristarchus, conf. Didym. ad δ 39. — 555 τινὲϲ δέ, ὡϲ ἐν τοῖϲ Ἀπίωνοϲ καὶ Ἡροδώρου φέρεται, διχοτομήϲαντεϲ (τὴν ϲελήνην) ἐν τῷ φαεινὴν τὸ μὲν φάει παρώξυναν, τὸ δὲ νὴν περιέϲπαϲαν, εἰπόντεϲ τὴν τῷ „φάει νῆν", ὅ ἐϲτι νέην, ἤγουν ἄρτι φωτίζεϲθαι ἀρξαμένην Eust. 729, 25. — 557, 558 ἀθετεῖται, καὶ ὁ ἑξῆϲ δὲ ϲυναθετεῖται αὐτῷ Aristonicus. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. asterisci: ὀρθῶϲ Π 299, 300. de scriptura ἔφανεν conf. H. U. 288 sq. — 562 χίλι': μύρι' Zenodotus, conf. Schol. Θ 56.

εἵατο πεντήκοντα ϲέλαι πυρὸϲ αἰθομένοιο.
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύραϲ,
ἑϲταότεϲ παρ' ὄχεϲφιν, ἐΰθρονον ἠῶ μίμνον.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ι.

Ὣϲ οἱ μὲν Τρῶεϲ φυλακὰϲ ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
θεϲπεϲίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντοϲ ἑταίρη,
πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντεϲ ἄριϲτοι.
ὡϲ δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
βορέηϲ καὶ Ζέφυροϲ, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,
ἐλθόντ' ἐξαπίνηϲ· ἄμυδιϲ δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκοϲ ἔχευεν·
ὣϲ ἐδαΐζετο θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδηϲ δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένοϲ ἦτορ
φοίτα κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κελεύων
κλήδην εἰϲ ἀγορὴν κικλήϲκειν ἄνδρα ἕκαϲτον,

V. ι. 563 εἵατο H. ϲέλαι A. ϲέλᾳ EGS Cant. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. ϲέλα CDL Harl. ϲέλαϲ H. — 564 ἵπποιϲι L. — 565 ἠώ D.

A. c. 563 ϲέλαι: ϲέλαϊ δὲ γραπτέον, οὐ ϲέλαϲ Schol. BL. τὸ ἑκάϲτῳ ϲυναπτέον τῷ ϲέλαϊ, ἵν' ᾖ παρ' ἑκάϲτῳ ϲέλαϊ Cram. An. Par. III, 16, 34, conf. 172, 16. de scriptura ϲέλαι conf. H. T. 297.

V. ι. 1 Ὣϲ A. τρῷεϲ L. — 2 ΘΕϹΠΕϹΙΗΙ Ambros. — 3 βεβουλήατο S. — 4 ἄνεμοι libri. — 5 βορέηϲ A Ambros. CDEHL Strabo I, 28; 29. Apoll. Lex. 12, 1. Schol. Π 765. Schol. Theocr. VII, 111. Eust. 554, 46. Rhet. Gr. III, 100, 12; 202, 27: βορέαϲ G Barocc. Mor. Βορρᾶϲ Rhet. Gr. III, 211, 4. τε: τ' ἐκ Cram. Epim. 47, 3; 87, 28. — 7 πάρεξ C. παρεξ D. πάρεξον ἅλα H. ἔχευεν A Ambros. Townl. Cram. Epim. 379, 17. ἔχευε Strabo I, 53. Schol. μ 276: ἔχευαν CDEGHLS Heynii omnes praeter Townleianum. Et. Mg. 652, 47. Apoll. Lex. 165, 17. Schol. Ω 434, μ 443. — 8 ὡϲ A. ἐνι A. — 9 βεβολημένοϲ: βεβλημένοϲ GS.

A. c. 3 ὅτι ἔνιοι βεβλήατο, καὶ Ζηνόδοτοϲ οὕτωϲ Aristonicus, conf. 9. — 4 [ἡ] ἀριϲτοφάνειοϲ ἀνέμω δυϊκῶϲ Didymus. — 5 βορέηϲ primam in arsi producit, ut τό ῥα Π 228; τὰ περὶ Φ 352; ὃϲ ἔτληϲ Χ 236; τό οἱ Χ 307; διὰ Γ 357, Δ 135; ἐπεὶ Χ 379, Ψ 2. — 6 ἄμυδιϲ Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἅμυδιϲ Nicias, Pamphilus, conf. πάντ' ἄμυδιϲ Μ 385, μ 413; οἵ τ' ἄμυδιϲ Ν 336. — 7 παρὲξ: πάρεξ Tyrannio, conf. H. T. 333. ἔχευεν: διχῶϲ καὶ διὰ τοῦ $\overline{\alpha}$ Didymus.

μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
ἵζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὣς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ,
σχέτλιος, ὃς τότε μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,

V. L. 12 μὴ δὲ CDGHL Vrat. b. c. βοᾷν G. μετα A. — 13 ἵζον CGH. ἵζον A. ἕζον δὲ ἐν Schol. Ι 9. τετιηκότες G. ἀν ACG. — 14 δακρυχέων omnes. ὡς ὅτε κρήνη G. — 15 αἰγίλιπος A. πέτρας G. χέεν Et. Mg. 281, 14. — 16 ὡς A. ὃ ACDGL. βαρυστενάχων CDEGHL. μετηῦδα D. — 18 μέγα: μέγας S Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. ἐνέδυσε Mor. Barocc. — 19 ὃς πρὶν A Ambr. CDGHLS. — 21 κακὴν ἄτην C 1. man. — 22 δυσκλέᾶ A. — 26 ἐγὼ ACDGHLS. — 28 εὐρυάγειαν L. — 29 ὡς A. οἳ δ' D. οἵδ' CH. — 30 ἄνεῳ AE bis GH Et. Gud. 48, 5: ἄνεω CDL Cram. Ep. 15, 17. τετιηκότες G. — 32 μαχέσσομαι Pseudoplut. 149, 37.

A. C. 14 ὥς τε κρήνη μελάνυδρος: Zenodotus δὲ μετ' Ἀργείοισιν ἔειπεν vel μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν, omissis 15 et 16. — 17 ita Aristarchus, πρὸς γὰρ τοὺς ἀρίστους, οὐ πρὸς τὸ πλῆθος ὁ λόγος Aristonicus, conf. Schol. B 110. — 18 ἀρίσταρχος σὺν τῷ σ̄ μέγας Didymus, cf. ad B 111. — 19 ἀρίσταρχος ὃς τότε μέν μοι Didymus, alii πρὶν ut B 112. — 23—25 ἀθετοῦνται Aristonicus. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο, καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει Didymus. asterisci: ὀρθῶς B 116—118. — 23—31 Ζηνόδοτος ἦρκε, τὴν δὲ συνέπειαν οὕτως ποιεῖ· „δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι [ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·] ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο θυμὸν ἀχεύων. τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη (Cod. προσέφη) κρατερὸς Διομήδης“ Aristonicus. — 32 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η μαχήσομαι Didymus.

ἢ θέμις ἐςτὶν ἄναξ ἀγορῇ· cὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδιςας ἐν Δαναοῖςι,
φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
ἴςας' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
coὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
cκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆςθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν, ὅ τε κράτος ἐςτὶ μέγιςτον.
δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέςςυται ὥς τε νέεςθαι,
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάςςης
ἑςτᾶς', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί.
ἀλλ' ἄλλοι μενέουςι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
εἰς ὅ κέ περ Τροίην διαπέρςομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φευγόντων cὺν νηυςὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νῶι δ', ἐγὼ Cθένελός τε, μαχηςόμεθ', εἰς ὅ κε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· cὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν
μῦθον ἀγαςςάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
τοῖςι δ' ἀνιςτάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέςτωρ·

V. L. 33 ἢ Apoll. de Adv. 559, 8 et 14. Cram. An. Par. III, 301, 17. ἡ AD Apoll. Lex. 87, 1. ἥ CGHLS ῇ E Cram. Ep. 192, 14. Pseudoplut. 149, 37. χολώςῃς L. — 34 ἀκμὴν μὲν L. δαναοῖςι ACDEGH. — 35 ἔμεν' EG Mor. Cant. Barocc. Mosc. 3. — 36 ἴςαςιν G. οἱ μὲν νέοι D. — 37 διάνδιχ' ἔδωκε DL. παῖς libri. — 38 cκήπτρῳ A. (ον supra) cκήπτρῳ S. (ρον supra) cκῆπτρον Schol. Δ 3. Rhet. Gr. III, 219, 28. πέρι L. — 39 οὔ τοι: οὔτι ES Lips. 1. man. Vrat. b. c. δῶκε DH. ὅ, τε A: ὅτι GH. — 42 δέ τοι αὐτῷ AC DGHS Et. Mg. 355, 49. δέ τι (ο supra) L. δέ τι E. — 43 δέ τι E. — 44 omitt. Townl. 1. man. αἵ coι E 734, 27. ἕπονται L. — 45 ἀλλά μοι μενέουςϊ C. ἀλλ' ἄλλοι μὲν μενεουςι G. κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 46 εἰςόκε τροίην εὔπυργον ἕλωμεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ G Mor. Barocc. — 47 cυν A. νηυςὶ φίλαις εἰς Rhet. Gr. III, 157, 12. — 48 νῶϊ δ' ἐγὼ libri cum Apoll. de Pron. 23 C. Schol. Ε 219 (Herodianus), I, 77: αὐτὰρ ἐγὼ Schol. Δ 407. — 50 ὡς A. οἵδ' CGL. — 52 τοῖςι δὲ καὶ μετέειπε γερήνιος A in marg.

A. c. 33 ἄναξ ἀγορῇ· cὺ: ἄναξ· ἀγορῇ cὺ Seleucus. — 36 οὕτως ἀρίςταρχος ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· γράφεςθαι δὲ φηςὶ καὶ ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες (ita Zenodotus teste Aristonico) Didymus. — 42 δέ τοι scribendum est cum omnibus libris, neque enim ante neque post αὐτῷ opus est forma coί, conf. Ζ 272, Ι 249, ζ 35, λ 134, 371, χ 345, H. U. 136 sqq. — 43 ἄγχι θαλάςςης: nonnulli ἀμφιέλιςςαι teste Aristonico. — 44 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τυδείδη, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐϲϲι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάνταϲ ὁμήλικαϲ ἔπλευ ἄριϲτοϲ·
οὔ τίϲ τοι τὸν μῦθον ὀνόϲϲεται, ὅϲϲοι Ἀχαιοί,
οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλοϲ ἵκεο μύθων.
ἦ μὴν καὶ νέοϲ ἐϲϲί, ἐμὸϲ δέ κε καὶ πάιϲ εἴηϲ
ὁπλότατοϲ γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζειϲ
Ἀργείων βαϲιλῆαϲ, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ.
ἀλλ' ἄγ' ἐγών, ὃϲ ϲεῖο γεραίτεροϲ εὔχομαι εἶναι,
ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίϲ μοι
μῦθον ἀτιμήϲει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
ἀφρήτωρ ἀθέμιϲτοϲ ἀνέϲτιόϲ ἐϲτιν ἐκεῖνοϲ,
ὃϲ πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντοϲ.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιϲόμεϲθα· φυλακτῆρεϲ δὲ ἕκαϲτοι
λεξάϲθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεοϲ ἐκτόϲ.
κούροιϲιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἀτρείδη, ϲὺ μὲν ἄρχε· ϲὺ γὰρ βαϲιλεύτατόϲ ἐϲϲι.
δαίνυ δαῖτα γέρουϲιν· ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικέϲ.
πλεῖαί τοι οἴνου κλιϲίαι, τὸν νῆεϲ Ἀχαιῶν
ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουϲι·
παϲά τοι ἔϲθ' ὑποδεξίη, πολέεϲϲι δ' ἀνάϲϲειϲ.
πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείϲεαι, ὅϲ κεν ἀρίϲτην
βουλὴν βουλεύϲῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάνταϲ Ἀχαιοὺϲ

V. ι. 53 περὶ ACDHL Schol. ξ 212. πέρι EG. ἐνὶ CEGL. ἔν A. ἐν H. ἐγκάρτεροϲ Schol. Vind. 133. ad ξ 212. κρατερόϲ EGL. — 54 μετα A. ἔπλεϲ L. — 55 οὔτίϲ τοι ADEH Et. Mg. 648, 21. οὔτιϲ ϲοι G. ἀχαιῶν (οἱ) L. — 57 καὶ post κε omitt. DG. κε omitt. L. — 58 ὁπλότατοϲ AHL: ὁπλότεροϲ CDEGS. γρ ὁπλότεροϲ A. γενεῆφιν ACDE. — 59 ἔειπαϲ G. — 61 οὐδέ κε τίϲ ACDEGHL. — 62 ἀτιμήϲει (αι) C, αι man. rec. — 64 ἐρᾶται H. ὀκριόεντοϲ S Cant. Lips. 1. man. — 65 μὲν νῦν Townl. — 66 δόρπά τ' ACG. ἐφοπλιϲόμεθα G. — 67 omitt. Townl. παρὰ: γρ. καὶ περιτάφρον A. περὶ S Cant. ἐκτόϲ: ἐντόϲ Barocc. Mor. — 68 κούροιϲι E. — 69 ἄρχευ G. βαϲιλεύτατοϲ ἐϲϲί DL. — 70 οὔ τοι: οὔτι CG Mor. Mosc. 3. — 72 ἡμάτιαι DH. ἄγουϲι ACEGH. — 73 τοι ἔϲθ' ACDGHL. ϲοι ἐϲτὶν E. ὑποδεξείη A. — 75 βουλεύϲει S Cant. Mor. Vrat. b. Schol. B 371. βουλεύϲοι L. χρεὼν L.

A. c. 57 διὰ τοῦ ε αἱ ἀριϲτάρχου ἦ μὲν καὶ νέοϲ Didymus. — 66 φυλακτῆρεϲ: Ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ α φυλακτῆραϲ, τοὺϲ φύλακαϲ Schol. LV. — 73 ὑποδεξείη Herodianus. ἀρίϲταρχοϲ πόλεϲιν γὰρ ἀνάϲϲειϲ Didymus.

ἐϲθλῆϲ καὶ πυκινῆϲ, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουϲιν πυρὰ πολλά· τίϲ ἂν τάδε γηθήϲειε;
νὺξ δ' ἧδ' ἠὲ διαῤῥαίϲει ϲτρατὸν ἠὲ ϲαώϲει.
ὧϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐκ δὲ φυλακτῆρεϲ ϲὺν τεύχεϲιν ἐϲϲεύοντο
ἀμφί τε Νεϲτορίδην Θραϲυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀϲκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷαϲ Ἄρηοϲ,
ἀμφί τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντοϲ υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.
ἕπτ' ἔϲαν ἡγεμόνεϲ φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάϲτῳ
κοῦροι ἅμα ϲτεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερϲὶν ἔχοντεϲ·
κὰδ δὲ μέϲον τάφρου καὶ τείχεοϲ ἷζον ἰόντεϲ·
ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαϲτοϲ.
Ἀτρείδηϲ δὲ γέρονταϲ ἀολλέαϲ ἦγεν Ἀχαιῶν
ἐϲ κλιϲίην, παρὰ δέ ϲφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραϲ ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖϲ ὁ γέρων πάμπρωτοϲ ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέϲτωρ, οὗ καὶ πρόϲθεν ἀρίϲτη φαίνετο βουλή·
ὅ ϲφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήϲατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν ϲοὶ μὲν λήξω, ϲέο δ' ἄρξομαι, οὕνεκα πολλῶν
λαῶν ἐϲϲι ἄναξ, καί τοι Ζεὺϲ ἐγγυάλιξε

V. L. 76 πικυνῆϲ G. ὅτι (ε supra ι) S. — 77 καίουϲι CDEG. γηθήϲειε ACEGHL Schol. K 204. — 78 ἧδ' A: ceteri ἤδ'. ἠὲ ϲαώϲει ἠὲ διαῤῥαίϲει ϲτρατόν L. — 79 ὡϲ A. οἵδ' CGL. ἠδὲ πίθοντο G: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο. — 80 ϲυν A. τεύχεϲϲιν DG. — 86 ἅμ' ἔϲτειχον AELS Pseudoplut. 156, 23. ἅμ' ἔϲτιχον CDGH. — 87 καδδὲ ACDGHL. ἵζον CG. ἶζον A. — 88 κήαντο Schol. | 77. κῆαντο G. κείαντο (η supra ει) L. κείαντο ACDEH Vrat. b. A 1. man. Lips. διὰ διφθόγγου δὲ καὶ νῦν τὸ κείαντο παρὰ τοῖϲ παλαιοῖϲ ἀντιγράφοιϲ Eust. 737, 14. δόρπα EL: δόρπον ACDGHS. — 90 ϲφιν G. ϲφϊϲϊ C. — 91 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 92 ἐδυτῆοϲ L. ἐξέρον D. ἔντο DG. ἑντο L. — 95 ὅ, ϲφιν AC. ὅϲ ϲφιν GL. εὖ φρονέων CGHLS. ἐϋφρονέων AD. — 97 εἵνεκα L. — 98 λαῶν ἐϲϲὶ ACDEGHL. nullus ἐϲϲὶν. καί ϲοι E. ἐγγυάλιξε ACGH.

A. c. 76 οὕτωϲ γρ. ὅτι δήιοι Didymus. — 78 διαῤῥαίϲει: δι' ἑνὸϲ ρ̄ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 86 ἰακῶϲ τὸ ϲτεῖχον αἱ ἀριϲτάρχου, ἅμα ϲτεῖχον Didymus. — 88 ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ ᾱ δόρπα Didymus. τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν Zenodotus. — 89 ἀρίϲταρχοϲ ἀριϲτέαϲ ἦγεν ἀχαιῶν et ἀρίϲταρχοϲ γέρονταϲ ἀριϲτῆαϲ (sic) Schol. A ex Didymo. forma ἀριϲτέαϲ Pindarus quoque usus est Isthm. VII, 55. — 95 ὅ ϲφιν, non ὅϲ ϲφιν, Aristarchus.

σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνά σφισι βουλεύησθα.
τῶ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται ὅττί κεν ἄρχῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
οὔ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγώ γε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
εἴξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
  τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστιν ἀνήρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

V. l. 99 ἠδὲ: ἠὲ S. ἵνά σφισι ACD: vulgo ἵνα σφίσι. — 100 τῶ ACGHL. τῶι D. σὲ E. πέρι EGHL. περι A. φᾶσθαι ACGHL. φάσθαι E, utrumque D. ἠδ' ἀκοῦσαι G. γρ. ἠδ' ὑποθέσθαι C man. rec. — 101 κρηιῆιναι C. ὅτ' ἄν AH Schol. Ψ 305. ὅτάν CDGL. ὅταν E Cram. An. Par. III, 235, 18. θυμὸν L. ἀνώγει Vrat. b. ἀνώγοι Cram. An. Par. III, 235, 18. — 102 ὅττί A. — 104 ἄλλος: ἄλλον CH et Harl. pro var. lect. καὶ ἄλλον A in marg. — 106 ἐξέτι libri. διογενὲς CE. διογενεῦς[ἐς] D. διογενεῦς AHLS Cant. Vrat. A. διογενοῦς G Vrat. b/ γρ. δϊογενευς C man. rec. γράφεται καὶ ὅτε διογενεῦς Eust. 738, 45. — 107 ἀχιλλῆος GH. — 109 ἀπεμυθεόμην libri: γρ. δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην Hesych. I, 233. — 112 ἀρεσσάμενοι[ο] A. πεπίθωμεν D. πεπίθοιμεν[ω] A. πεπίθοιμεν CEGHLS. — 113 δώροισί G. μειλιχίοισι CEGH. — 115 ψευδῶς G, est glossa, conf. Schol. A τὸ γὰρ ψεῦδος ἀντὶ τοῦ ψευδῶς. — 116 ἀντί γε πολλῶν G. — 117 ἐστιν AD: ceteri ἐστὶν. φιλήσῃ ADEH: φιλήσει CG Barocc. Mor. Vrat. b. 1. man. Suidas I, 1, 478, 1. φιλήσῃ[ει] L. — 118 ἔτισεν ὄλεσσε et γρ. ἔτισε δάμασσε δὲ λαὸν ἀχαιῶν A. δάμασε δὲ πολὺν λαὸν ἀχαιῶν G.

A. c. 99 ἵνά σφισι veteres, conf. H. T. 413. — 100 φάσθαι: φᾶσθαι, conf. H. T. 373. — 106 διογενεῦς: περισπωμένως ἀναγνῶμεν· συναίρεσιν γὰρ ἔπαθε τοῦ διογενέος Schol. AD. — 109 οὕτως ἀρίσταρχος ἀπεμυθεόμην Didymus. alii ἐπεμυθεόμην, conf. Apoll. Lex. 38, 7. — 112 ἀρίσταρχος πεπίθωμεν. ἔστι γὰρ πίθωμεν Didymus.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀαcάμην φρεcὶ λευγαλέῃcι πιθήcαc,
ἂψ ἐθέλω ἀρέcαι δόμεναί τ' ἀπερείcι' ἄποινα.
ὑμῖν δ' ἐν πάντεccι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
ἕπτ' ἀπύρουc τρίποδαc, δέκα δὲ χρυcοῖο τάλαντα,
αἴθωναc δὲ λέβηταc ἐείκοcι, δώδεκα δ' ἵππουc
πηγοὺc ἀθλοφόρουc, οἳ ἀέθλια ποccὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιοc εἴη ἀνήρ, ᾧ τόccα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυcοῖο,
ὅccά μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχεc ἵπποι.
δώcω δ' ἑπτὰ γυναῖκαc ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαc,
Λεcβίδαc, ἅc, ὅτε Λέcβον ἐυκτιμένην ἕλεν αὐτόc,
ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰc μέν οἱ δώcω, μετὰ δ' ἔccεται ἣν τότ' ἀπηύρων,
κούρη Βριcῆοc· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι
μή ποτε τῆc εὐνῆc ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμιc ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέccεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄcτυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωc' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλιc χρυcοῦ καὶ χαλκοῦ νηηcάcθω

V. l. 19 λευγαλέοιcι G Cant. Mor. — 120 ἀπειρέcι' G. — 122 ἑπτ' A, ut 85. — 124 ἀθλοφόρουc A. ποccὶν ἄγοντο L. ποcὶν EG 1. man. — 127 ὅccά μοι ACD 2. man. H. μοι omitt. D 1. man. ὅcc' ἐμοὶ L. ἠνέγκαντο GL Barocc. Mor. Cant. — 128 ἀμύμονα ACDEH. ἀμύμον' G. ἀμύμοναc LS. * ἔργα ἰδυίαc: ἔργ' εἰδυίαc ACDE(ἔργα)GH(ἔργα)L. — 129 εὐκτίμενον G. — 130 νίκων G. κάλλεϊ νίκων Mor. ἐνίκων πᾶcαν ἐπ' αἶαν D 1. man. et in marg. φῦλα γυναικῶν. — 131 μὲν οἳ D. μετα A. ἣν ποτ' Eust. 741, 35. Lips. — 132 κούρη: κούρην ADE 741, 4 et 36 GH. κόρην S. ἐπὶ δὲ E: καὶ ἐπι ACL. καὶ ἐπὶ DGHS Schol. T 175. — 133 τῆc, εὐνῆc ACGH. — 134 ἡ AD. ἣ CGHLS. ἧ E bis, conf. 1178, 58. — 136 θεὸc δῴη Eust. suo more. ἐξαλαπάξαι G Mor. Vrat. b. δῶc' ἐξαλαπάξαι Barocc. — 137 χαλκοῦ καὶ χρυcοῦ C Harl. Vrat. c. Mosc. 3.

A. c. 119 καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει που περὶ αὑτοῦ „ἀλλ' ἐπεὶ ἀαcάμην φρεcὶ λευγαλέῃcι πιθήcαc, ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί", εἰc τὴν αὐτὴν τιθεὶc πλάcτιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ (οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηνέγκατο Διοcκουρίδηc ὁ Ἰcοκράτουc μαθητήc) Athenaeus I, 11. ὡc δὲ καὶ Ἀγαμέμνων ἀάcατο οἴνῳ μεθύων κατὰ τὸν Διοcκουρίδην Eust. 1198, 27. hunc versum Eustath. 1176, 11 post T 137 collocavit. — 128 ἀρίcταρχοc μετὰ τοῦ c ἀμύμοναc Didymus, conf. Schol. 270. Eust. 740, 60. fallitur Aristonicus Aristarcho ἀμύμονα tribuens cum Schol. V ἀμύμονα: οὕτωc Ἀρίcταρχοc, Ζηνόδοτοc δὲ ἀμύμοναc. — 130 ἐξελόμην Aristarchus: Zenodotus ἐξ ἑλόμην, conf. Schol. 131, T 246. — 132 ἀρίcταρχοc κούρη βριcῆοc ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι Didymus, conf. Eust. 741, 36. Schol. I 274.

εἰϲελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί,
Τρωϊάδαϲ δὲ γυναῖκαϲ ἐείκοϲιν αὐτὸϲ ἑλέϲθω,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιϲται ἔωϲιν.
εἰ δέ κεν Ἄργοϲ ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ,
γαμβρόϲ κέν μοι ἔοι· τίϲω δέ μιν ἶϲον Ὀρέϲτῃ,
ὅϲ μοι τηλύγετοϲ τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖϲ δέ μοί εἰϲι θύγατρεϲ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυϲόθεμιϲ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάναϲϲα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃϲι φίλην ἀνάεδνον ἀγέϲθω,
πρὸϲ οἶκον Πηλῆοϲ· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώϲω
πολλὰ μάλ', ὅϲϲ' οὔ πώ τιϲ ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ οἱ δώϲω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεϲϲαν,
Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν.
πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
ἐν δ' ἄνδρεϲ ναίουϲι πολύρρηνεϲ πολυβοῦται,
οἵ κέ ἑ δωτίνῃϲι θεὸν ὣϲ τιμήϲουϲι,

V. l. 138 κέν τε δατεώμεθα S. ἀχαιῶν H. — 139 δὲ omitt. L. — 140 αἴ τε S Cant. — 141 ἀχαιϊκὸν ADHL 2. man. Strabo VIII, 369: ἀχαϊκὸν CEGL 1. man. S. τὸ δὲ Ἀχαιϊκὸν διὰ διφθόγγου ὁ ποιητὴϲ γράφει ἐν τῇ προπαραληγούϲῃ· τὸ γὰρ διὰ τοῦ $\overline{α}$ Ἀχαϊκὸν τῶν ὑϲτέρων ἐϲτί Eust. 742, 15. — 142 ἔῃ Eust. 741, 55; 742, 26. — 143 ἐνι AD. ἐνὶ CEGL Et. Mg. 441, 54. — 144 δέ μοι εἰϲὶ ACDEGHL. θυγατέρεϲ C Lips. ἐνι AD. ἐνὶμμεγάρω C. ἐνιμμεγάρῳ S. ἐϋπήκτῳ CDEHS: εὐπήκτῳ AGL. — 145 καὶ Λαοδίκη: καὶ Ἤλεκτρα Eust. 1483, 29. — 146 κ' omitt. G. κε θέλῃϲι D Townl. Vrat. b. — 147 ἐπὶ μείλια Schol. X 51. Et. Mg. 582, 31. Apoll. Lex. 110, 20. Schol. Apoll. Rhod. III, 146: ἐπιμείλια CDEG HLS. ἐπιμείλια A. — 148 μάλλ' D. ὅϲα L. — 149 εὖ ναιόμενα ACEG. εὐναιόμενα L. — 150 καρδαμίλην GL. ἱρὴν EL. ἵρὴν A. εἰ δὲ καὶ βαρύνεται ἡ πόλιϲ Ἶρα λεγομένη κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οὐκ ἀνάγκη ζητεῖν Eust. 743, 20. — 152 ἔπειαν G. — 153 νέαται: κέαται H ex corr. γρ. καὶ νάεται A. — 154 ἔνθ' G Barocc. πολύρριν[οι] L post ras. πολύρρηνεϲ ceteri. — 155 κέ, ἑ AH. καί ἑ L. οἵ καὶ ἓ G. ὡϲ A. τιμήϲουϲι ACDEGH.

A. c. 140 ἡ διπλῆ ὅτι ἔνιοι ὑποτάϲϲουϲι „τὴν γὰρ ἀπ' αὖτιϲ ἐγὼ δώϲω ξανθῷ Μενελάῳ“ Aristonicus. — 144 ἐϋπήκτῳ, conf. H. U. 85. — 147 ἐπὶ μείλια Alexio et Apollodorus: ἐπιμείλια Aristarchus, conf. Philem. Gramm. 182, 206. Eust. 742, 60. — 150 Aristarchus Ἱρὴν: alii Ἶρην. — 153 Aristarchus νέαται (ἀντὶ τοῦ νέονται): Apollonius κέαται. ὁ δὲ Νικάνωρ ὄνομά φηϲι τὸ νέαται, ὡϲ „τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειοῦ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντοϲ“ (Λ 712) Schol. L. — 154 διὰ τοῦ ἑτέρου $\overline{ρ}$ τὸ πολύρρηνεϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 155 ἀρίϲταρχοϲ τιμήϲονται Didymus, conf. 297.

καί οἱ ὑπὸ cκήπτρῳ λιπαρὰc τελέουcι θέμιcταc.
ταῦτά κέ οἱ τελέcαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
δμηθήτω· Ἀίδηc τοι ἀμείλιχοc ἠδ' ἀδάμαcτοc·
τοὔνεκα καί τε βροτοῖcι θεῶν ἔχθιcτοc ἁπάντων.
καί μοι ὑποcτήτω, ὅccον βαcιλεύτερόc εἰμι
ἠδ' ὅccον γενεῇ προγενέcτεροc εὔχομαι εἶναι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοc ἱππότα Νέcτωρ·
Ἀτρείδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοcτὰ διδοῖc Ἀχιλῆι ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε κλητοὺc ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιcτα
ἔλθωc' ἐc κλιcίην Πηληιάδεω Ἀχιλῆοc.
εἰ δ' ἄγε, τοὺc ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέcθων.
Φοῖνιξ μὲν πρώτιcτα διίφιλοc ἡγηcάcθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαc τε μέγαc καὶ δῖοc Ὀδυccεύc·
κηρύκων δ' Ὀδίοc τε καὶ Εὐρυβάτηc ἅμ' ἑπέcθων.
φέρτε δὲ χερcὶν ὕδωρ, εὐφημῆcαί τε κέλεcθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρηcόμεθ', αἴ κ' ἐλεήcῃ.
ὣc φάτο, τοῖcι δὲ πᾶcιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκεc μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖραc ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆραc ἐπεcτέψαντο ποτοῖο,
νώμηcαν δ' ἄρα πᾶcιν ἐπαρξάμενοι δεπάεccιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ cπεῖcάν τε πίον θ' ὅcον ἤθελε θυμόc,

V. L. 156 ὑπο AD. — 157 καί οἱ C 1. man. DGHL Barocc. Mor. μεταλήξαντι DEGL Lips. Townl. Vrat. b. μεταλάξαντϊ H. μεταλλήξαντι AC. — 158 ἀμείλικτοc G. — 159 καί γε G. καί τι Mor. — 164 οὐκ ἔτ' E. ἀχιλλῆϊ G. — 165 κλητοὺc AC post ras. DEH: κλειτοὺc C 1. man. GLS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ὀτρύνωμεν D. — 166 ἀχιλλῆοc G. — 167 ἐγὼ ADGHL Et. Mg. 362, 36: ἐγὼν CE. οἱ δὲ A. οἵδε HS. τοὶ δὲ CL. γρ. οἵδε C man. rec. — 168 πρῶτα H. διῒ φίλοc ACDEGHL. — 169 ἔπειτα D. μέγαc τε G. — 170 ὁδίοc AC. ὁδιόc L. ὀδῖοc DGH. ἐπέcθω D. — 171 δὲ κέλεcθε CDL. γε κέλεcθε G. — 172 κρονίδηι D (ωνι supra), ωνι man. rec. ἀρεccάμεθ' H. ἐλεήcει L (οι supra). — 173 ὡc A. ἑαδότα DHL. — 176 δεπάεccι D 1. man. — 177 cπείcαν τε· πίον θ' L: ceteri cπεῖcαν τ' ἔπιόν θ' cum Athenaeo V, 180 et Schol. I 222.

A. c. 157 μεταλήξαντι Aristarchus, conf. Schol. 299. — 158 δμηθήτω: καμφθήτω Aristophanes cum Zenodoto. — 159 φηcὶν ὁ Ἀρίcταρχοc ὅτι ἔνιοι ὑποτάccουcι τούτῳ „οὕνεκ' ἐπεί κε λάβηcι πέλωρ ἔχει, οὐδ' ἀνίηcιν“, οὐκ εἶναι δὲ ἀναγκαῖον. — 164 διδοῖc Aristarchus, ὡc ὀρθοῖc. — 167 ἀρίcταρχοc ἐγώ, ἄλλοι δὲ ἐγών Didymus. οἳ δὲ Herodianus: alii οἵδε. — 170 ἑπέcθων ἀντὶ τοῦ ἑπέcθωcαν. γρ. δὲ καὶ χωρὶc τοῦ ν Schol. A. — 177 γράφεται cπεῖcάν τε πίον θ' Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 424; H. U. 99.

ὡρμῶντ' ἐκ κλιϲίηϲ Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
τοῖϲι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ,
δενδίλλων ἐϲ ἕκαϲτον, Ὀδυϲϲῆι δὲ μάλιϲτα,
πειρᾶν ὡϲ πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοϲιγαίῳ
ῥηιδίωϲ πεπιθεῖν μεγάλαϲ φρέναϲ Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ ἱκέϲθην·
τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἠετίωνοϲ ὀλέϲϲαϲ·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλοϲ δέ οἱ οἶοϲ ἐναντίοϲ ἧϲτο ϲιωπῇ,
δέγμενοϲ Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ϲτὰν δὲ πρόϲθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουϲεν Ἀχιλλεὺϲ
αὐτῇ ϲὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδοϲ ἔνθα θάαϲϲεν.
ὣϲ δ' αὔτωϲ Πάτροκλοϲ, ἐπεὶ ἴδε φῶταϲ, ἀνέϲτη.
τὼ καὶ δεικνύμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρεϲ ἱκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
οἵ μοι ϲκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐϲτον.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ προτέρω ἄγε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.

V. l. 180 ὀδυϲῆϊ D. — 181 πειρᾶν G. πεπείθοιεν D. — 182 τώδε H.
ακίδαο
πολυφλοίϲβοιο A. — 183 εὐχομένωι D. ἐνοϲιγαίῳ G. — 184 αἰγιόχοιο D. — 185 μυρμηδόνων G. ἵκοντο CG Barocc. Mor. Harl. Townl. γρ. ἵκοντο A. — 187 καλλῆι L. ἐπι D. ἀργύρεοϲ ζυγὸϲ E Schol. B 293: ceteri ἀργύρεον ζυγὸν cum Plut. de Musica 40. Et. Mg. 412, 7. Et. Gud. 474, 38. Zonar. Lex. 961. περὶ δ' Plutarchus l. l. ἐπί τ' Schol. B 293. — 188 ολέϲαϲ G. — 190 ἐναντίον S Townl. — 191 δέγμενοϲ: γρ. καὶ δέχμενοϲ (Cod. δεχόμενοϲ) διὰ τοῦ χ. ὁπόταν S. ἀείδειν H. — 192 τώδε H. — 193 ϲτᾶν H. ἀχιλεύϲ C. — 194 θάηϲκεν S. θάαϲκεν Vrat. b. man. rec. ἔνθα κάθητο G Mor. Barocc. e glossa conf. Apoll. Lex. 85, 26 θάαϲϲεν: ἐκάθητο. Et. Mg. 441, 4. — 195 ὡϲ A. αὔτωϲ EGHL. αὐτωϲ A. — 196 τώ: γρ. καὶ τοὺϲ A. — 197 ὦ φίλοι L. — 198 παρ' ἀχαιῶν L Schol. A 138. φιλτάτω AG Mor. φέρτεροί Bekk. An. 1144. — 199 ὡϲ A. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 184 πεπιθεῖν: περιϲπαϲτέον Herodianus. — 191 δέγμενοϲ: δέχμενοϲ, conf. ad Θ 296. — 192 δίχα τοῦ ῑ δὲ τὸ προτέρω Schol. V, conf. H. U. 186. — 197 παρμενίϲκοϲ προφέρεται (sc. ὡϲ Ἀριϲτάρχειον) ἱκάνετον ἡμέτερον δὲ Didymus. — 198 καὶ ἐνθάδε τινὲϲ δυϊκῶϲ φιλτάτω Schol. A.

εἷϲεν δ' ἐν κλιϲμοῖϲι τάπηϲί τε ποφρυρέοιϲιν·
αἶψα δὲ Πάτροκλον προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
μείζονα δὴ κρητῆρα Μενοιτίου υἱὲ καθίϲτα·
ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπαϲ δ' ἔντυνον ἑκάϲτῳ·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρεϲ ἐμῷ ὑπέαϲι μελάθρῳ.
ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸϲ αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιοϲ καὶ πίονοϲ αἰγόϲ,
ἐν δὲ ϲυὸϲ ϲιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
καὶ τὰ μὲν εὖ μίϲτυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖϲιν ἔπειρε,
πῦρ δὲ Μενοιτιάδηϲ δαῖεν μέγα, ἰϲόθεοϲ φώϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακιὴν ϲτορέϲαϲ ὀβελοὺϲ ἐφύπερθε τάνυϲϲε,
πάϲϲε δ' ἁλὸϲ θείοιο κρατευτάων ἐπαείραϲ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτηϲε καὶ εἰν ἐλεοῖϲιν ἔχευε,
Πάτροκλοϲ μὲν ϲῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖϲ ἐν κανέοιϲιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύϲ.
αὐτὸϲ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο
τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖϲι δὲ θῦϲαι ἀνώγει

V. L. 200 εἷϲε G. κλειϲμοῖϲι A. πορφυρέοιϲι A. — 202 δέ: τε ES Cant. κέραιε AD 1. man. EGL Lips. Mor. Townl. Aristot. Poet. 25. Schol. O 317: κέραιρε CD ex corr. HS Et. Mg. 414, 30; 504, 36. Athenaeus X, 423, conf. I, 10. utrumque Eust. 1398, 1. ἰϲτέον δὲ ὅτι τῶν τινὰ ἀντιγράφων τὸ κέραιε κέραιρε φαϲίν, ὀλίγα μέντοι καὶ οὐδὲ τὰ ἀκριβέϲτερα Eust. 746, 48. — 204 οἳ L. ὑπέαϲι: ὑπίαϲι Mor. Barocc. — 205 ὦϲ A. φᾶτο D 2. man. — 206 δ κρεῖον C. κάμβαλεν HS Apoll. Lex. 103, 35. — 209 ἔϲχεν H. τάμνε EG Schol. Π 747. τέμνεν L. ἀχϊλεύϲ C. — 210 ἔπειρε ACEG. — 211 δαῖε E. — 212 κατα HL. — 213 ἀθρακιὴν H. ἐφύπερθεν L. ἐφ' ὕπερθε C. ἐφύπερθ' ἐτάνυϲϲε Townl. τάνυϲϲε AC DEH. τάνυϲε G. — 214 πάϲϲε δ' ἄρ' ἀλὸϲ H. — 215 εἰϲ ἐλεοῖϲιν L. ἐλεοῖϲιν G Et. Mg. 298, 35. εἰλέοιϲιν S. ἔχευεν ADGH Apoll. Lex. 66, 9. ἔχευε CS. ἔχευαν Et. Mg. 298, 35. ἔθηκεν L Athenaeus IV, 173. ἔθηκεν ἢ ἔχευε Eust. ἐν ἄλλῳ ἔθηκεν A. — 217 αὐτὰρ G. ἀχϊλεύϲ C. — 218 ἀντίοϲ L. ἶζεν C. — 219 θεοῖϲι δὲ et θεοῖϲ ἰδὲ Eust. 749, 23.

A. c. 203 οὕτωϲ κέραιε χωρὶϲ τοῦ ρ̅ (sc. Aristarchus). μέμνηται καὶ ἡρωδιανόϲ Schol. A. κέραιε δίχα τοῦ ρ̅ Ἀριϲτοφάνηϲ (corrige Ἀρίϲταρχοϲ) Schol. L. — 210 διὰ τοῦ ἑτέρου λ̅ τὸ μίϲτυλε Schol. LV, conf. H. T. 389. — 212 ut hic Aristarchus. ἔν τιϲι γράφεται „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸϲ ἄνθοϲ ἀπέπτατο, παύϲατο δὲ φλόξ Schol. A. μεταγράφουϲιν οὕτωϲ „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸϲ ἄνθοϲ ἀπέπτατο παύϲατο δὲ φλόξ Eust. 748, 41. ἔνιοι δὲ γράφουϲιν „αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαρήνατο, παύϲατο δὲ φλόξ Schol. LV. — 214 ἐπαείραϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἀπαείραϲ, ἀπὸ τῶν κρατευτάων ἄραϲ Didymus.

Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάc.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖραc ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόcιοc καὶ ἐδητύοc ἐξ ἔρον ἕντο,
νεῦc' Αἴαc Φοίνικι. νόηcε δὲ δῖοc Ὀδυccεύc,
πληcάμενοc δ' οἴνοιο δέπαc δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸc μὲν ἐίcηc οὐκ ἐπιδευεῖc
ἠμὲν ἐνὶ κλιcίῃ Ἀγαμέμνονοc Ἀτρεΐδαο
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυcθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸc ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲc εἰcορόωντεc
δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ cαωcέμεν ἢ ἀπολέcθαι
νῆαc ἐυccέλμουc, εἰ μὴ cύ γε δύcεαι ἀλκήν.
ἐγγὺc γὰρ νηῶν καὶ τείχεοc αὖλιν ἔθεντο
Τρῶεc ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ cτρατόν, οὐδ' ἔτι φαcὶ
cχήcεcθ', ἀλλ' ἐν νηυcὶ μελαίνῃcιν πεcέεcθαι.
Ζεὺc δέ cφι Κρονίδηc ἐνδέξια cήματα φαίνων
ἀcτράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα cθένεϊ βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλωc, πίcυνοc Διί, οὐδέ τι τίει
ἀνέραc οὐδὲ θεούc· κρατερὴ δέ ἑ λύccα δέδυκεν.

V. L. 220 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. βάλε C. — 221 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. οἵδ' CGHL. — 222 ἕντο GH. ἐντο DL. — 224 δ' omitt. Schol. Δ 4. ἀχϊλῆϊ H. post hunc S τόνδε (em. τὸν καὶ) φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα. H καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα. — 225 ἀχιλλεῦ GH. ἐΐccηc G. ἐπιδευῆc A et γρ. εἶc. — 226 ἠμὲν: εἰμὲν Eust. diserte. ἐνι AD. — 229 διοτροφὲc H. — 230 ἀπολέ^{cc}cθαι L. — 231 ἐϋcέλμουc CDEGH. — 232 αὔλην G. — 233 τρῷεc L. τηλέκλητοί HL. τηλεκλ^{ει}ῆτοί C. — 234 κηάμενοι E 749, 43: κηάμενοι GL. κειάμενοι AC DE 36, 13; 750, 15 H Lips. Townl. Et. Mg. 485, 12. Schol. K 418, Ξ 425. κατα A. οὐδ' ἔτι AC: οὐδέ τι DEGHLS. φαcὶ ACDE. φαcὶ omitt. H. — 235 cχήcεcθαι DG. μελαίνῃcι DEGHL. — 236 cφι D: cφιν ACGHLS. — 238 πιcινὸc G. — 239 ἓ G.

A. c. 220 θυηλάc Herodianus, ὀξυτόνωc. — 222 ἐξ ἔρον ἕντο: ἄμεινον εἶχεν ἄν, φηcὶν ὁ Ἀρίcταρχοc, εἰ ἐγέγραπτο „ἆψ ἐπάcαντο". ἀλλ' ὅμωc ὑπὸ περιττῆc εὐλαβείαc οὐδὲν μετέθηκεν, ἐν πολλοῖc οὕτωc εὑρὼν φερομένην τὴν γραφὴν Didymus. — 225 ἐπιδευεῖc: Ἀρίcταρχοc δὲ χωρὶc τοῦ c Didymus (ἐπιδεύει vel potius ἐπιδεύῃ). nonnulli ἐπιδευεῖc et ἦμεν pro ἠμὲν teste Aristonico. — 230 cαωcέμεν, conf. Schol. I 681. Bekk. 2. ex coni. cόαc ἔμεν, coll. [A 117,] Θ 246, Ο 502. — 236 cφι (Aristarchus?): cφιν, conf. Schol. V τὸ δὲ cφι δίχα τοῦ ν, H. T. 392; H. U. 24; Δ 166, Λ 734, Ν 713, Ξ 86, ο 524. Aristarchus ἐνδέξια: ἐν δεξιᾷ Ptolem. Ascalonita, conf. Schol. H 184, ρ 365.

ἀρᾶται δὲ τάχιϲτα φανήμεναι ἠῶ δῖαν·
ϲτεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
αὐτάϲ τ' ἐμπρήϲειν μαλεροῦ πυρόϲ, αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
δῃώϲειν παρὰ τῇϲιν ὀρινομένουϲ ὑπὸ καπνοῦ.
ταῦτ' αἰνῶϲ δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰϲ
ἐκτελέϲωϲι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴϲιμον εἴη
φθίϲθαι ἐνὶ Τροίῃ ἑκὰϲ Ἄργεοϲ ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάϲ γε καὶ ὀψέ περ υἷαϲ Ἀχαιῶν
τειρομένουϲ ἐρύεϲθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
αὐτῷ τοι μετόπιϲθ' ἄχοϲ ἔϲϲεται, οὐδέ τι μῆχοϲ
ῥεχθέντοϲ κακοῦ ἔϲτ' ἄκοϲ εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
φράζευ ὅπωϲ Δαναοῖϲιν ἀλεξήϲειϲ κακὸν ἦμαρ.
ὦ πέπον, ἦ μὲν ϲοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺϲ
ἤματι τῷ, ὅτε ϲ' ἐκ Φθίηϲ Ἀγαμέμνονι πέμπε·
τέκνον ἐμόν, κάρτοϲ μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
δώϲουϲ' αἴ κ' ἐθέλωϲι, ϲὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
ἴϲχειν ἐν ϲτήθεϲϲι· φιλοφροϲύνη γὰρ ἀμείνων·
ληγέμεναι δ' ἔριδοϲ κακομηχάνου, ὄφρά ϲε μᾶλλον
τίωϲ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντεϲ.
ὣϲ ἐπέτελλ' ὁ γέρων, ϲὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· ϲοὶ δ' Ἀγαμέμνων

V. l. 241 κόψειν L, omisso ἀπο. — 242 μαλεροῦ (ω supra) πυρόϲ (ï supra) S. — 243 δηϊώϲειν C Townl. δηιῶϲιν D. ὀρυνομένουϲ G. ἀτυζομένουϲ ἢ ὀρινομένουϲ E. ὑπο A. καπνῷ E. — 244 δέδοικα H. κατα AD. φρέναϲ DL. — 245 libri εἴη, non εἴῃ. — 246 φθίϲθαι ACE 749, 52: φθεῖϲθαι DE 750, 44 G. φθέϲθαι H. φθίϲϲεϲθ' ἐν τροίηι L, φθίϲεϲθ 1. man. ἐνι D. ἱπποβάτοιο H. — 248 ὑπό: ὑπ' ἐκ Vrat. b. 2. man. ὀρυγμαδοῦ GH. ὀρυ||'μαδοῦ C post ras. — 249 αὐτῷ τοι ACDE bis GHLS Apoll. de Pron. 147 C; de Synt. 138, 7. Eust. 769, 51. μῆχοϲ: μῆχαρ Schol. Pind. Ol. II, 31. — 250 τε κακοῦ ἄκοϲ εὑρεῖν S Cant. κακοῦ οὔτ' ἄκοϲ Schol. Pind. Ol. II, 31. πολλὺ G. — 251 ἀλεξήϲῃϲ AE bis GS Mor. Cant. ἀλεξήϲειϲ (η supra) L. ἀλεξήϲαιϲ H. ἡμαρ DG. — 252 ὦ πόποι Vrat. A. ἐπετέλετο D. — 253 ἥματι DG. πέμπε ACDEGH. — 254 κράτοϲ EL. — 255 αἴ κε θέλωϲι DGL Townl. δὲ ϲὸν μεγαλήτορα H. — 256 ἐνὶ GL. ἔνι D. ϲτήθεϲφιν L. — 257 ὄφρά ϲε C. — 258 τίωϲ' ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ἠμέν: οἱ μὲν D Vrat. b. 1. man. — 259 ὡϲ A. λήθε' L. — 260 παύεο DGE Mor. Barocc. παύε' (ο supra) A. παῦε (ου supra) Lips. παῦε HL.

A. c. 242 ἐμπρήϲειν: ἀρίϲταρχοϲ ἐμπλήϲειν Didymus. — 246 φθίϲθαι: φθεῖϲθαι, conf. H. T. 375. — 249 αὐτῷ τοι scribendum est cum Apollonio, ut χ 345, conf. H. U. 142.

ἄξια δῶρα δίδωϲι μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ, ϲὺ μέν μευ ἄκουϲον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
ὅϲϲά τοι ἐν κλιϲίῃϲιν ὑπέϲχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
ἕπτ' ἀπύρουϲ τρίποδαϲ, δέκα δὲ χρυϲοῖο τάλαντα,
αἴθωναϲ δὲ λέβηταϲ ἐείκοϲι, δώδεκα δ' ἵππουϲ
πηγοὺϲ ἀθλοφόρουϲ, οἳ ἀέθλια ποϲϲὶν ἄροντο.
οὔ κεν ἀλήιοϲ εἴη ἀνήρ, ᾧ τόϲϲα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυϲοῖο,
ὅϲϲ' Ἀγαμέμνονοϲ ἵπποι ἀέθλια ποϲϲὶν ἄροντο.
δώϲει δ' ἑπτὰ γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαϲ,
Λεϲβίδαϲ, ἅϲ, ὅτε Λέϲβον ἐυκτιμένην ἕλεϲ αὐτόϲ,
ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
τὰϲ μέν τοι δώϲει, μετὰ δ' ἔϲϲεται ἣν τότ' ἀπηύρα,
κούρη Βριϲῆοϲ· ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται
μή ποτε τῆϲ εὐνῆϲ ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
ἣ θέμιϲ ἐϲτὶν ἄναξ ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν.
ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέϲϲεται· εἰ δέ κεν αὖτε
ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωϲ' ἀλαπάξαι,
νῆα ἅλιϲ χρυϲοῦ καὶ χαλκοῦ νηήϲαϲθαι
εἰϲελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί,
Τρωιάδαϲ δὲ γυναῖκαϲ ἐείκοϲιν αὐτὸϲ ἑλέϲθαι,
αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλιϲται ἔωϲιν.
εἰ δέ κεν Ἄργοϲ ἱκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὖθαρ ἀρούρηϲ,
γαμβρόϲ κέν οἱ ἔοιϲ· τίϲει δέ ϲε ἶϲον Ὀρέϲτῃ,

V. l. 261 μεταλλήξαντι ACEGH: μεταλήξαντι DL. Vrat. b. Townl. — 262 δέ κε τοι A. — 263 ὅϲϲά τοι CDH. ἐν: ἐνὶ C. ὑπέϲχατο C. — 264 ἑπτ' A. ἑπτὰ G. — 265 ἐείκοϲιν G. — 266 ἀθλοφόρουϲ A. — 267—269 omitt. Townl. — 267 ἀμύμοναϲ AC suprascr. man. rec. DHLS. ἔργ' εἰδυίαϲ ACDG(ἔργα)HL. — 271 εὐκτίμενον G. ἕλεν L. — 272 ἐξέλεθ' A. φύλα D. — 273 μετα A. ἀπηῦρα D. ἀπηῦρεν G ex corr. L. ἀπηῦρε S Townl. ἀπηύρων Mosc. 3. — 274 κούρην CDGHS. καὶ ἐπὶ AGHLS. καὶ ἐπι CD. — 275 τῆϲ, εὐνῆϲ G. ἐπιβῆναι Vrat. b. — 276 ή A Schol. Θ 111. η D. ἣ Lips. Townl. ἡ CGHLS. ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε C. καὶ ἀνδρῶν G. ἦτ' omitt. L. — 278 ἀλαπᾶξαι D. — 281 ἑλέϲθω Cant. Lips. Mosc. 3. — 283 ἀχαϊκόν GL 1. man. S. εἶθαρ D. 1. man. — 284 ἔηϲ S. ἔῃϲ Cant. τίϲοι H. ἴϲον D.

A. c. 270 ἀμύμονα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ ϲ̄ ἀμύμοναϲ Didymus, conf. 128. — 272 ἐξ ἕλεθ' Zenodotus, conf. 130. — 274 ἀρίϲταρχοϲ γράφει κούρη (Cod. κουρηϲ) βριϲῆοϲ (Cod. βρηϲηοῦϲ) ἐπὶ δὲ μέγαν ὅρκον Didymus, conf. 132. — 276 ἣ θέμιϲ, conf. H. U. 183. — 279 νηήϲαϲθαι Aristarchus.

ὅϲ οἱ τηλύγετοϲ τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
τρεῖϲ δέ οἵ εἰϲι θύγατρεϲ ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυϲόθεμιϲ καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάναϲϲα·
τάων ἥν κ' ἐθέλῃϲθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεϲθαι
πρὸϲ οἶκον Πηλῆοϲ· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώϲει
πολλὰ μάλ', ὅϲϲ' οὔ πώ τιϲ ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
ἑπτὰ δέ τοι δώϲει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἱρὴν ποιήεϲϲαν,
Φηράϲ τε ζαθέαϲ ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδαϲον ἀμπελόεϲϲαν.
πᾶϲαι δ' ἐγγὺϲ ἁλόϲ, νέαται Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
ἐν δ' ἄνδρεϲ ναίουϲι πολύρρηνεϲ πολυβοῦται,
οἵ κέ ϲε δωτίνῃϲι θεὸν ὣϲ τιμήϲουϲι,
καί τοι ὑπὸ ϲκήπτρῳ λιπαρὰϲ τελέουϲι θέμιϲταϲ.
ταῦτά κέ τοι τελέϲειε μεταλήξαντι χόλοιο.
εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδηϲ μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
αὐτὸϲ καὶ τοῦ δῶρα, ϲὺ δ' ἄλλουϲ περ Παναχαιοὺϲ
τειρομένουϲ ἐλέαιρε κατὰ ϲτρατόν, οἵ ϲε θεὸν ὣϲ
τίϲουϲ'· ἦ γάρ κέ ϲφι μάλα μέγα κῦδοϲ ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοιϲ, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι ϲχεδὸν ἔλθοι
λύϲϲαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὔ τινά φηϲιν ὁμοῖον
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓϲ ἐνθάδε νῆεϲ ἔνεικαν.

V. l. 285 ἐνι AD. ἐνὶ CGHL. — 286 δέ οἱ εἰϲι ADL. δέ οἱ εἰϲὶν C. θυγατέρεϲ CGH. ἐνὶμμεγάρωι C. ἐνι AD. ἐϋπήκτῳ CDHLS. εὐπήκτῳ AG. — 289 ὃ δ' D. ὅδ' CGH. ἠδ' L. ἐπιμείλια ACDGHLS. — 291 δέ οἱ δώϲει H Townl. εὖ, ναιόμενα A. εὖ ναιόμενα CG. εὐναιόμενα L. — 292 καρδαμίλην L. ἱρὴν L. ἵρὴν A. — 294 ἔπειαν G. — 295 κέαται H, ut videtur ex corr. ναίεται Barocc. — 296 ναίουϲιν H. πολύρρηνεϲ A. πολύρηνεϲ Townl. πολύῤῥιν οι L, ut 154. — 297 ὡϲ AD. τιμήϲουϲι CDGH. τιμήϲωϲι A. — 298 ὑπο AH. — 299 καί τοι D. μεταλήξαντι DGL Townl. — 301 αὐτὸϲ τε καὶ L. παναχαιοὺϲ AC. — 302 κατα ADH. ὡϲ A. — 303 τίϲουϲιν ἦ καί ϲφι G. καί ϲφι Cant. — 304 ἔλθοι ADGH Mor. Barocc. Townl. Vrat. b. ἔλθῃ CEL. — 305 ἔχοντ' HL. οὔτινα φηϲὶν ACDGHL. — 306 οἱ G. ἔμμεναι E, idem Townl. omisso οἷ.

A. c. 289 Aristarchus ἐπιμείλια, conf. 147. — 292 Ἱρὴν Herodianus cum Aristarcho, conf. 150. — 296 πολύρηνεϲ Aristarchus, conf. 154. — 297 Aristarchus τιμήϲονται, conf. 155, non τιμήϲωνται ut in Cod. A scriptum est τιμήϲωνται ὡϲ ἐλεύϲωνται, nam ἐλεύϲωνται nihil est. — 299 διὰ τοῦ ἑτέρου λ μεταλλήξαντι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. recte Bekkerus τὸ ante μεταλλήξαντι inseruit.

τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ᾗ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
οὔτ᾽ ἐμέ γ᾽ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
οὔτ᾽ ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
κάτθαν᾽ ὁμῶς ὅ τ᾽ ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργώς.
οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὡς δ᾽ ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι

V. L. 309 δὴ omitt. D. ἀποειπεῖν C. — 310 φρονέω GH Lips.: κρανέω ACDL Harl. Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 192, 24. An. Par. III, 301, 27. κρανέω ἢ φρονέω, διχῶς γὰρ γράφεται Eust. 751, 5. γρ. φρονέω C 2. man. ὥσπερ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω Plato Hipp. min. 365 A. ἔσται: ἐστί D. — 311 τρύζοιτε E. τροίζητε D. παρήμενος A Townl. γρ. παρήμενοι A. — 312 μοι ἐκεῖνος G. — 313 κεύθει EGS Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 3. Schol. α 1. Suidas I, 1, 236, 18; I, 2, 571, 6. κεύφῃ H. εἴπῃ libri cum Plat. Hipp. min. 365 A; 370 A. Schol. Α 120, α 1. Bekk. Anecd. 82, 2; 379, 12. Bachm. Anecd. I, 70, 14: βάζει Eust., unde Bothius βάζῃ recepit. — 314 ἐρέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται CGL Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. Plato Hipp. min. 365 A. ἐν ἄλλῳ ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται A. — 315 ἐμέ γ᾽ L. οὔτε μέ γ᾽ CDEH. γρ. οὔτ᾽ ἐμέ γ᾽ C man. rec.: vulgo οὔτ᾽ ἔμεγ᾽. ὀίω CDHL. — 316 ἦεν: ἐστὶν Schol. Plat. Rep. 468 C. — 317 δηΐοισι μετ᾽ ADHS et libri Heynii: δηΐοισιν ἐπ᾽ CEGL. — 318 ἴσηι AD Townl. μοῖραι A. πολεμίζει DEL Schol. Plat. Rep. 468 C. πολεμίζῆι A. — 320 ὅ, τ᾽ CG. ὅ. τε ACG. — 321 οὐδέ τϊ μοι CDGH. περίκειται A. — 322 αἰεὶ ACDEGHL: recentiores αἰὲν, quod in nullo codice fertur. — 323 ἀπτῆσι DL. προφέρῃσι ACDEGH Cram. An. Ox. III, 99, 14.

A. c. 310 ἀρίσταρχος ἤ περ δὴ φρονέω (Cod. φρονίων) Didymus. — 317 ἀρίσταρχος ἐπανδράσι Didymus. — 321 περίκειται Herodianus: περὶ κεῖται Ptolem. Ascalonita. — 322 euphoniae causa scripsi cum libris αἰεὶ ἐμὴν, non αἰὲν. eadem de causa Α 520, α 341, ν 255 non αἰὲν ἐν, αἰὲν ἐνὶ scribendum est, sed cum omnibus libris αἰεὶ, quod primus Bekkerus sustulit. οὕτως ἀρίσταρχος πολεμίζειν κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον Didymus. de alia scriptura nihil tradiderunt veteres.

μάϲτακ', ἐπεί κε λάβῃϲι, κακῶϲ δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
ὣϲ καὶ ἐγὼ πολλὰϲ μὲν ἀύπνουϲ νύκταϲ ἴαυον,
ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρηϲϲον πολεμίζων,
ἀνδράϲι μαρνάμενοϲ ὀάρων ἕνεκα ϲφετεράων.
δώδεκα δὴ ϲὺν νηυϲὶ πόλειϲ ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεζὸϲ δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
τάων ἐκ παϲέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐϲθλὰ
ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόϲκον
Ἀτρείδῃ· ὃ δ' ὄπιϲθε μένων παρὰ νηυϲὶ θοῇϲι
δεξάμενοϲ διὰ παῦρα δαϲάϲκετο, πολλὰ δ' ἔχεϲκεν.
ἄλλα δ' ἀριϲτήεϲϲι δίδου γέρα καὶ βαϲιλεῦϲι·
τοῖϲι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
εἵλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
τερπέϲθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεϲϲιν
Ἀργείουϲ; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείραϲ
Ἀτρείδηϲ; ἦ οὐχ Ἑλένηϲ ἕνεκ' ἠυκόμοιο;
ἦ μοῦνοι φιλέουϲ' ἀλόχουϲ μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅϲ τιϲ ἀνὴρ ἀγαθὸϲ καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡϲ καὶ ἐγὼ τὴν

V. l. 324 ἐπήν κε λάβῃϲι Cram. An. Ox. III, 99, 15. δ' ἄρα οἱ EL. δ' ἄρα οἵ G. δέ τε οἱ ACDH Lips. Harl. Vrat. b. 2. man. δέ τέ οἱ Athenaeus IX, 373. Plutarchus de Amore prolis 2. — 325 μὲν καὶ L. μὲν νύκταϲ ἀΰπνουϲ D. — 326 ἧματα DG. διέπρηϲον CG. — 328 δὴ ϲὺν ACDE 753, 20 GHL Strabo XIII, 584. Schol. Α 163, Φ 550. δὲ ξὺν Schol. Υ 89. δὴ ξὺν Eust. 764, 30. μὲν ϲὺν Max. Tyr. Diss. V, 8. γὰρ ϲὺν Rhet. Gr. III, 167, 3. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 6. ἀλάπαξ' ἀνδρῶν G. — 329 ἔνδεκα φημὶ L. — 331 δῶϲκον S. δώϲκον Cant. — 332 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. θοῆϲι ACDGH. — 333 δια CDGHL. παῦρα διδάϲκετο H. ἔχεϲκε G. — 334 βαϲιλεῦϲι CDEGH. — 335 ἀπο A. μόνου EG. — 336 θυμαρέα (η) L. τῇ περ ἰαύων G Mor. τηπεριαύων L. — 337 τί δε δὴ H. τρώεϲϲιν L. — 339 ἦ ACEGL Townl. Rhet. Gr. III, 124, 9: ἢ DH Et. Mg. 414, 56. Et. Gud. 233, 44. Io. Alexandr. 42, 10. Apoll. Lex. 81, 29. Cram. An. Par. III, 125, 34; 302, 2. Schol. Α 219. Cram. Epim. 193, 1. — 340 ἦ AH Apoll. Lex. 81, 29. Schol. Α 219. Cram. An. Par. III, 125, 34. Et. Mg. 414, 57; 415, 11: ἢ CDEGL Rhet. Gr. III, 115, 16. Apoll. Lex. 163, 6. Cram. An. Par. III, 302, 3. μόνοι EG. — 342 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ L.

A. c. 324 ἀρίϲταρχοϲ κακῶϲ δ' ἀραοι(sic). Didymus. conf. alterum scholium Didymi διὰ τοῦ ἄρα γράφουϲιν αἱ Ἀριϲτάρχου κακῶϲ δ' ἄρα οἱ. αἱ δὲ εἰκαιότεραι κακῶϲ δέ τέ οἱ. recentiores perperam δ' ἄρα οἵ, conf. H. U. 141. — 327 ὀάρων Aristarchus. alii ὀρέων vel ὠρέων. — 336 εἵλετ', ἔχει δ': alii εἵλετ' ἔχειν, quod placuit Herodiano. θυμαρέα Herodianus, non θυμηρέα. — 339 ἦ Herodianus Il. Prosod. Α 219. — 340 ἦ Herodianus Il. Pros. Α 219. — 342 αὐτοῦ Apollon. de Pron. 101 B; de Synt. 141, 5: αὐτοῦ Ptolemaeus Ascalonita.

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτήτην περ ἐοῦϲαν.
νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέραϲ εἵλετο καί μ' ἀπάτηϲε,
μή μευ πειράτω εὖ εἰδότοϲ· οὐδέ με πείϲει.
ἀλλ' Ὀδυϲεῦ ϲὺν ϲοί τε καὶ ἄλλοιϲιν βαϲιλεῦϲι
φραζέϲθω νήεϲϲιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήϲατο νόϲφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχοϲ ἔδειμε, καὶ ἤλαϲε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ ϲκόλοπαϲ κατέπηξεν·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ δύναται ϲθένοϲ Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
ἴϲχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖϲιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεϲκε μάχην ἀπὸ τείχεοϲ ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
ἀλλ' ὅϲον ἐϲ Ϲκαιάϲ τε πύλαϲ καὶ φηγὸν ἵκανεν·
ἔνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγιϲ δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξαϲ καὶ πᾶϲι θεοῖϲι,
νηήϲαϲ εὖ νῆαϲ, ἐπὴν ἅλα δὲ προερύϲϲω,
ὄψεαι, ἢν ἐθέληϲθα καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,
ἦρι μάλ' Ἑλλήϲποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούϲαϲ
νῆαϲ ἐμάϲ, ἐν δ' ἄνδραϲ ἐρεϲϲέμεναι μεμαῶταϲ·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ,
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
ἔϲτι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυϲὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
ἠδὲ γυναῖκαϲ ἐυζώνουϲ πολιόν τε ϲίδηρον

V. L. 343 δουρικτητήν A. δορικτήτην GS. δορυκτήτην C. — 344 ἀπάτηϲε ACDGH. — 346 ὀδυϲϲεῦ DEGH. ἄλλοιϲι DGH. βαϲιλεῦϲι ACDGH. — 348 ἦ μὲν Schol. Ι 167. ἐμοῖο Cant. — 349 ἐπαυτῶι A. — 351 ὡϲ A, ceteri ὧϲ. ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο D Harl. — 352 ὄφρ' ἐγὼ C. ἀχαιοῖϲι DG. — 353 ἀπο A. — 354 ὅϲον S et supra ὅτε. ἵκοιτο S Cant. — 355 ἔνθά ποτ' ACDG. — 356 οὐ θέλω G. πολεμιζέμεν ADHL: πολεμίζειν CEGS Schol. Ι 651. γρ. πολεμίζειν A. — 357 ἱρὰϲ G. θεοῖϲι ACDGH. — 358 ἅλα δὲ D: ceteri ἅλαδέ. — 359 αἴ κ' ἐθέληϲθα L Plato Hipp. min. 370 B. Rhet. Gr. III, 141, 16. αἴ κεν τοι G. μεμήλει L Cant. μεμήλῃ (ει) S. μεμήλοι Vrat. b. — 360 ἑλήϲποντον G. — 362 εἰ δέ κεν: εἴ περ E. εὐπλοΐην CDEH, quod Heynius et Bekkerus receperunt. δώῃ GH: δώῃ ACES. δώιηι D. — 363 ἤματι D 2. man. * κε: κεν ADEGHLS Plato Hipp. min. 370 B. Crit. 44 B. κ' ἐν C. φθίην δ' D. — 364 κάλιπον D. — 365 χαλκὸν καὶ χρυϲὸν C. — 366 εὐζώνουϲ GH.

A. C. 343 δουρικτήτην Herodianus (cum Aristarcho?) conf. Schol. Π 123. — 349 ἤλαϲε τάφρον ἐπ' αὐτῷ: ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἤλαϲεν ἔκτοθι τάφρον Didymus. — 350 ἐν: περὶ Aristarchus.

ἄξομαι, ἄϲϲ' ἔλαχόν γε· γέραϲ δέ μοι, ὅϲ περ ἔδωκεν,
αὖτιϲ ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδηϲ. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡϲ ἐπιτέλλω,
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπιϲκύζωνται Ἀχαιοί,
εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήϲειν,
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένοϲ· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
τετλαίη κύνεόϲ περ ἐὼν εἰϲ ὦπα ἰδέϲθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλὰϲ ϲυμφράϲϲομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτηϲε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτιϲ
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεϲϲιν· ἅλιϲ δέ οἱ. ἀλλὰ ἕκηλοϲ
ἐῤῥέτω· ἐκ γάρ εὑ φρέναϲ εἵλετο μητίετα Ζεύϲ.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸϲ αἴϲῃ.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκιϲ τε καὶ εἰκοϲάκιϲ τόϲα δοίη
ὅϲϲά τέ οἱ νῦν ἐϲτι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
οὐδ' ὅϲ' ἐϲ Ὀρχομενὸν ποτινίϲϲεται, οὐδ' ὅϲα Θήβαϲ
Αἰγυπτίαϲ, ὅθι πλεῖϲτα δόμοιϲ ἐν κτήματα κεῖται,

V. L. 367 ἔλαχόν τε G Barocc. γε omitt. D. γρ. ἄϲϲα λέλογχα (Cod. λελοχ) A. ὅϲπερ AD 2. man. HL: ὥϲπερ CD 1. man. E Harl. Townl. ὅπερ GS Vrat. b. A. — 368 αὖθιϲ C. — 369 ἀγορεύειν E. — 370 ἀμφανδὸν L. ἐπιϲκύζονται DGL Cant. Mor. Townl. — 372 οὐδ': οὐκ E. — 373 τετλαίῃ G. εἰϲῶπα D. — 374 οὐδέ τι CD. οὐδ' ἔτι A. ϲυμφράϲομαι GL 1. man. οὐδεμὲν A. οὐδέμεν G. — 375 αὖθιϲ CL. — 376 ἐξεπάφοιτ' G. — 377 γάρ ἑῦ A. γὰρ εὖ CLS Cant. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. γὰρ ἕο Lips. ex corr. Vrat. A. γάρ οἱ DE bis GH. διπλῆ δὲ ἐνταῦθα γραφή· ἐκ γάρ οἱ φρέναϲ εἵλετο καὶ ἐκ γὰρ εὖ Eust. 757, 14. μητιέτα L. — 378 ἐν καρὸϲ: ὅτι τινὲϲ ἓν μέροϲ λόγου ἀκούϲαντεϲ καὶ προπαροξύναντεϲ „ἔγκαροϲ“ ἔγραψαν καὶ τὸν φθεῖρα ἀπέδωκαν Eust. 757, 26. ἄλλοι δὲ γράφουϲι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνωϲ „ἔγκαροϲ“ καὶ κλίνουϲιν ἔγκαρ ἔγκαροϲ Eust. 757, 35. — 379 τόϲϲα D. δοίῃ G. — 380 ἐϲτι ADG: ceteri ἐϲτί. — 381 ἠδ' ὅϲ' ACDGH Harl. Lips. οὐδ' ὅϲ' E Strabo IX, 414. Pausanias IX, 38, 8. Schol. λ 459. οὐδ' ὅϲα ἐϲ L. ὅϲα ὀρχομενὸν C. ποτινίϲϲεται A. ποτινίϲϲεται C post ras. H Pausanias IX, 38, 8. Strabo IX, 414. Et. Mg. 685, 21. ποτινείϲεται DE Harl. Townl. Schol. λ 459. Eust. 1288, 58. ποτινήϲεται GL. τὸ δὲ ποτινείϲϲεται ὅτι διφορεῖται κατὰ τὴν γραφὴν τῷ τε λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ιϲϲω ῥημάτων, καὶ ὡϲ ἀπὸ τοῦ νέω νείω, τὸ πορεύομαι, ἐν ἄλλοιϲ ῥηθήϲεται Eust. 758, 3, conf. H. T. 316 sq. ἠδ' ὅϲα ACDGHL Harl. Lips. οὐδ' ὅϲα E Strabo IX, 414; XVII, 815. Diodorus I, 45. γρ. οὐδ' ὅϲ' ἐρχομενον καὶ οὐδ' ὅϲα θήβαϲ A. — 382 ὅθι: γρ. καὶ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅθι A, conf. δ 229. δόμοιϲ ἐκτήματα D. ἓν A. ἐνῖ C. ἐνὶ Cant. Strabo XVII, 815. ἔνι Diodorus I, 45.

A. c. 377 γάρ εὑ, conf. H. U. 144.

αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰϲι, διηκόϲιοι δ' ἀν' ἑκάϲταϲ
ἀνέρεϲ ἐξοιχνεῦϲι ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν·
οὐδ' εἴ μοι τόϲα δοίη ὅϲα ψάμαθόϲ τε κόνιϲ τε,
οὐδέ κεν ὧϲ ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείϲει Ἀγαμέμνων,
πρίν γ' ἀπὸ πᾶϲαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυϲείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλοϲ ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰϲοφαρίζοι·
οὐδέ μιν ὧϲ γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέϲθω,
ὅϲ τίϲ οἵ τ' ἐπέοικε καὶ ὃϲ βαϲιλεύτερόϲ ἐϲτιν.
ἢν γὰρ δή με ϲόωϲι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεύϲ θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέϲϲεται αὐτόϲ.
πολλαὶ Ἀχαιΐδεϲ εἰϲὶν ἀν' Ἑλλάδα τέ Φθίην τε
κοῦραι ἀριϲτήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἥν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήϲομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέϲϲυτο θυμὸϲ ἀγήνωρ
γήμαντι μνήϲτην ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

V. L. 383 ἑκατόμπυλοί A. ἑκατοντάπυλαι L. ἂν AE. ἀνὰ D. ἐν L. ἑκάϲταϲ AC: ἑκάϲτην EH Diodorus I, 45. Strabo XVII, 815. ἀνεκάϲτην S. ἑκάϲτῃ DGL Lips. Mor. Mosc. 3. — 384 ἐξιχνεῦϲι G. ἵπποιϲι EL. ἵπποιϲ G. ὄχεϲφι E. — 385 ψάμαθόϲ τε κόνιϲ τε: ψεύδονται ὄγειροι Schol. Theocr. IX, 16. — 386 ὡϲ AD: ceteri ὧϲ· πείϲει ACDE 758, 35 GHL: πείϲῃ E 757, 58 S Cant. recentiores πείϲει'. — 387 ἀπο CDGHL. — 389 χρυϲῇ E. — 390 omitt. Vrat. b. — 391 ὡϲ AD: ceteri ὧϲ. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἑλέϲθω: ἐρέϲθω G Mor. — 392 ὅϲτιϲ οἵ τ' D Cram. Epim. 326, 25: ὅϲτιϲ οἵ τ' ACEGHL Apoll. de Synt. 145, 8. Schol. I 399. ὅϲτιϲ οἵ γ' Pseudoplut. 119, 17. — 393 ϲάωϲι Schol. Π 252. — 394 πηλεὺϲ δή μοι ES Cant. γαμήϲεται L. — 395 πολλαὶ δ' D. ἀχαϊάδεϲ C. ἀχαιϊάδεϲ G. ἀνελλάδα D. ἑλλάδά τε C. — 397 omitt. Townl. 1. man. ἐθέλωμι Apoll. de Coni. 516, 12: ἐθέλοιμι ACDGHLS. — 398, 399 omitt. Mosc. 3. — 398 ἐνθάδε Et. Mg. 9, 45. ἐπέϲϲυται L. ἐπέϲυτο G 1. man. — 399 γήμαντα Mor.

A. c. 383 ἀρίϲταρχοϲ ἑκάϲταϲ, ἄλλοι δὲ ἑκάϲτην Didymus. ἀνὰ ἑκάϲταϲ, οὕτω γὰρ πληθυντικῶϲ καὶ οὐχὶ ἑκάϲτην ἑνικῶϲ πολλοὶ γράφουϲι τῶν παλαιῶν, παραϲημειούμενοι ὡϲ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶϲ λέγει ὁ ποιητήϲ, ἀλλὰ πύλαϲ Eust. 758, 10. — 386 πείϲει magis convenit Achilli irato quam πείϲει', quam scripturam primus Wolfius induxit, quem recentiores praeter Bothium et Spitznerum sunt secuti, conf. G. Herm. Opusc. IV, 44. Bekk. Hom. Bl. 42. — 392 ὅϲτιϲ οἵ Herodianus cum Apollonio. de scriptura ὅϲ τίϲ οἵ τ' conf. H. U. 144. — 393 ϲόωϲι Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. ϲοῶϲι Tyrannio. ϲάωϲι Apio. — 394 γαμέϲϲεται: ἀρίϲταρχοϲ γυναῖκά γε μάϲϲεται Didymus. — 397 ἀρίϲταρχοϲ ἐθέλωμι (Cod. ἐθέλωμαι) Didymus. — 399 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ κατὰ δοτικήν, ἄλλοι δὲ γήμαντα Didymus.

κτήμαϲι τέρπεϲθαι, τὰ γέρων ἐκτήϲατο Πηλεύϲ·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆϲ ἀντάξιον οὐδ᾽ ὅϲα φαϲὶν
Ἴλιον ἐκτῆϲθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ᾽ εἰρήνηϲ, πρὶν ἐλθεῖν υἷαϲ Ἀχαιῶν,
οὐδ᾽ ὅϲα λάινοϲ οὐδὸϲ ἀφήτοροϲ ἐντὸϲ ἐέργει,
Φοίβου Ἀπόλλωνοϲ, Πυθοῖ ἔνι πετρηέϲϲῃ.
ληιϲτοὶ μὲν γάρ τε βόεϲ καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδέϲ τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸϲ δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊϲτὴ
οὔθ᾽ ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκοϲ ὀδόντων.
μήτηρ γάρ τέ μέ φηϲι, θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα,
διχθαδίαϲ κῆραϲ φερέμεν θανάτοιο τέλοϲ δέ.
εἰ μέν κ᾽ αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μέν μοι νόϲτοϲ, ἀτὰρ κλέοϲ ἄφθιτον ἔϲται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ᾽ ἵκωμι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
ὤλετό μοι κλέοϲ ἐϲθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔϲϲεται, οὐδέ κέ μ᾽ ὦκα τέλοϲ θανάτοιο κιχείη.
καὶ δ᾽ ἂν τοῖϲ ἄλλοιϲιν ἐγὼ παραμυθηϲαίμην
οἴκαδ᾽ ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆϲ· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺϲ
χεῖρα ἑὴν ὑπερέϲχε, τεθαρϲήκαϲι δὲ λαοί.
ἀλλ᾽ ὑμεῖϲ μὲν ἰόντεϲ ἀριϲτήεϲϲιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφαϲθε, τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ γερόντων,
ὄφρ᾽ ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεϲὶ μῆτιν ἀμείνω,

V. L. 401 ἐμοὶ ACDHS: ἐμῆϲ EGL Barocc. Mor. Eust. 1039, 45. — 402 εὖ ναιόμενον ACEG. εὐναιόμενον L. — 405 ἔνι AE Schol. Є 422: ἐνὶ CDGHL. — 406 γάρ τοι G. — 407 κτητοί τε H Stobaeus Floril. 118, 2, omisso τε. κτητοὶ δέ τε D. — 408 δὲ ψυχή: δὲ ἀρετὴ Maxim. Tyr. Diss. XXVIII, 6. —. 410 τέ με φηϲὶ ACDGHL. τέ μέ φηϲι Schol. α 34. τ᾽ ἐμέ φηϲι S. — 411 τέλοϲ δὲ D. κῆραϲ: μοίραϲ Schol. Π 687. — 412 μένω Lips. τρώων L. ἀμφιμάχομαι D. — 413 αὐτὰρ G. — 414 ἵκωμι A: ἵκωμαι CDEGHLS. — 415 ὤλετο μέν μοι G. ὤλετο μὲν Rom. ἐπι ADHL. — 416 οὐδέ κε μ᾽ ADEL. οὐδέ κ᾽ ἐμ᾽ Cant. κιχείῃ AG. — 418 ἀποπλεῖν G. δείετε C et suprascr. man. rec. γρ. ή. — 419 γὰρ ἕθεν CG. γὰρ ἔθεν D. — 420 τεθαρρήκαϲι S Cant. — 423 φράζονται Mosc. 3. ἐνι D.

A. c. 401 ἐμοί: ἐνίουϲ φηϲὶν ὁ ἀρίϲταρχοϲ γρ. ἐμῆϲ ψυχῆϲ οὐκ εὖ Didymus. — 405 Φοίβου: γρ. Ζηνόδοτοϲ νηοῦ ἀπόλλωνοϲ Schol. A. — 414 ἵκωμι, conf. H. U. 250. — 416 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ ἐφέρετο Didymus.

ἤ κέ ϲφιν νῆάϲ τε ϲόῳ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῆϲ, ἐπεὶ οὔ ϲφιϲιν ἥδέ γ' ἑτοίμη,
ἣν νῦν ἐφράϲϲαντο ἐμεῦ ἀπομηνίϲαντοϲ.
Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
ὄφρά μοι ἐν νήεϲϲι φίλην ἐϲ πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃϲιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξω.
  ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶϲ ἀπέειπεν.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
δάκρυ' ἀναπρήϲαϲ· περὶ γὰρ δίε νηυϲὶν Ἀχαιῶν·
  εἰ μὲν δὴ νόϲτόν γε μετὰ φρεϲὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυϲὶ θοῇϲι
πῦρ ἐθέλειϲ ἀΐδηλον, ἐπεὶ χόλοϲ ἔμπεϲε θυμῷ,
πῶϲ ἂν ἔπειτ' ἀπὸ ϲεῖο φίλον τέκοϲ αὖθι λιποίμην
οἶοϲ; ϲοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺϲ
ἤματι τῷ, ὅτε ϲ' ἐκ Φθίηϲ Ἀγαμέμνονι πέμπε
νήπιον, οὔ πω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο
οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρεϲ ἀριπρεπέεϲ τελέθουϲι.
τοὔνεκά με προέηκε διδαϲκέμεναι τάδε πάντα,
μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
ὡϲ ἂν ἔπειτ' ἀπὸ ϲεῖο φίλον τέκοϲ οὐκ ἐθέλοιμι
λείπεϲθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποϲταίη θεὸϲ αὐτὸϲ

V. L. 424 ἢ καί ϲφι G Mor. ϲφι Cant. ϲόω A. ϲόοι L. ϲόῃ CDEGHS Eust. 758, 52. — 425 ἐπὶ ACDGHL. γλαφυρῆϲιν DL. ἧδέ γ' A. ἧδέ γ' CH. — 426 ἐφράϲαντο DG. ἀπομηνίϲαντοϲ A. — 427 φοίνιξ DL. δ' ἄμμι παρ' αὖθι μένων Harl. παράμμι D. — 428 ὄφρά μοι ACDG. ἕποιτο D. — 429 οὔ τί μιν E 761, 13. — 430 ὡϲ A. οἵδ' CGL. ἀκῆν G. — 431 ἀγαϲάμενοι D. ἀπέειπε D. ἀπόειπεν G. προϲέειπεν (ἀπέ) H. — 432 φοίνιξ DL. — 433 δάκρυ' ACD 2. man. GLS Schol. Θ 182. Hesych. III, 371: δάκρυ D 1. man. H Apoll. Lex. 134, 29. Schol. Π 3. δάκρυα E, conf. β 81. ἀναπρήϲαϲ A. ἀναπλήϲαϲ G. περὶ AD Zonar. Lex. 483. Etym. Or. 50, 6: πέρι EGL. περῒ CH. δῖε C. δίε, νηυϲὶν AD. — 434 νόϲτόν γε AH. μετα AD. — 435 βάλεαι D Vrat. b. βούλεαι G Mor. Barocc. οὐδ' ἔτι A, conf. 374. θοῇϲι ACDEGHL. — 437 ἀπο A. — 438 ϲοὶ δ' ἔμ' H. — 439 ἤματι D. ὅτι E 761, 64. φθίαϲ G. πέμπε ACDEH. — 440 πτολέμοιο GH. — 441 ἀγορέων ACDEH: ἀγοράων GL. τελέθουϲι ACEGH. τελέθωϲι D. — 442 προέηκε A. — 443 μύθων δὴ G. μύθων τὲ C. ἔμμεναι DH. — 444 ὦϲ AH. πῶϲ L. ἀπο A. οὐκεθέλοιμι D.

A. c. 424 ϲόῳ, conf. ad 681. — 426 ἀπομηνίϲαντοϲ Herodianus cum Alexione et Ptolem Ascalonita.

γῆρας ἀποξύςας θήςειν νέον ἡβώοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώςατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεςκεν, ἀτιμάζεςκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν· ἣ δ' αἰὲν ἐμὲ λιςςέςκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὀιςθεὶς
πολλὰ κατηρᾶτο, ςτυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινῦς,
μή ποτε γούναςιν οἷςιν ἐφέςςεςθαι φίλον υἱὸν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περςεφόνεια.
[τὸν μὲν ἐγὼ βούλευςα κατακτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἀλλά τις ἀθανάτων παῦςεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖςιν καλεοίμην.]
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεςὶ θυμὸς

V. L. 446 ἀποξήςας S. θήςει νέον G. — 447 καλλιγύναικα A. — 448 ὀρμενίδαο D. — 449 περὶ, χώςατο A. περίχώςατο L. πέρι χώςατο ES. ceteri περιχώςατο cum Lips. Mosc. 3. — 451 ἣδ' CGHL. ἐμέ: ἐμῶν S Cant. ἐμεῦ Lips. 1. man. λιςc^{α}έςκετο A. — 452 ἐχθήρειε C. — 453 ἔρξα G. ὀϊθεὶς L. — 454 ἐρινῦς AD: ἐριννῦς CEGHL. — 455 ἐφέςεςθαι G 1. man. ἐφέςθαι Mor. ἐφέςςαςθαι H. ἐφέςαςθαι D. ἐφέζεςθαι CE Harl. — 456 ἐξέμεθεν D. θεὸς δ' ἐτέλειεν E. δὲ τέλειον H. ἐπ ἀράς A. ἐπ' ἀράς DL. — 457 ἐπαινή: αἰπεινή DG. π^{φ}ερςεφόνεια A — 458—461 omittunt libri omnes cum Eustathio. — 459, 460 laudat Plutarchus Coriol. 32 ἀλλά τις ἀθανάτων τρέψεν φρένας, ὅς γ' ἐνὶ θυμῷ δήμου θῆκε φάτιν, idem de Adulatore et amico 33 versum 461 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖςιν καλεοίμην. — 462 ἔνθ' ἐμοὶ ADEHL: ἔνθά μοι CS. ἔνθα μοι Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. γρ. ἐνθά μοι A. ἔνθεν μοι G.

A. c. 446 ἡβώοντα: οὕτως διὰ τοῦ ῶ καὶ ο αἱ ἀριςτάρχου Didymus. — 447 οἷον: τοῖον Zenodotus. Ἑλλάδα καλλιγύναικα: Ὀρμένιον πολύμηλον Demetrius Scepsius apud Strabonem IX, 439 et Eust. 762, 36; vel Ὀρμένιον πολύπυρον teste Eust. 332, 6. — 449 περιχώςατο Alexio, καὶ οὕτως μᾶλλον ἐπεκράτηςεν ἡ παράδοςις: alii πέρι χώςατο, conf. H. T. 338 sq. — 453 τῇ: τῇ οὐ Aristodemus Nysaeus cum Sosiphane, conf. Eust. 763, 9. — 455 γούναςιν οἷςιν: ὅτι τινὲς γράφουςιν ἐμοῖςιν Aristonicus. οὕτως διὰ τοῦ ε ἐφέςςεςθαι Didymus. — 456 Herodianus ἐπαράς et ἐπ' ἀράς. — 457 ἐπαινή: οἱ δὲ γράφουςι „καὶ ἐπ' αὐτῷ Περςεφόνεια" Schol. LV. — 458—461 laudat Plutarchus de Audiendis poetis 8, qui addit ὁ μὲν οὖν Ἀρίςταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς. quos si Aristarchus removisset, in editionibus antearistarcheis et in κοιναῖς scripti fuissent; sed neque Aristonico nec Didymo hi versus cogniti fuerant, unde patet de Aristarcho Plutarchum hariolari.

πατρὸϲ χωομένοιο κατὰ μέγαρα ϲτρωφᾶϲθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶϲ ἐόντεϲ
αὐτοῦ λιϲϲόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροιϲι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ
ἔϲφαζον, πολλοὶ δὲ ϲύεϲ θαλέθοντεϲ ἀλοιφῇ
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸϲ Ἡφαίϲτοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντοϲ.
εἰνάνυχεϲ δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκταϲ ἴαυον·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰϲ ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔϲβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούϲῃ εὐερκέοϲ αὐλῆϲ,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ πρόϲθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή,
καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύραϲ πυκινῶϲ ἀραρυίαϲ
ῥήξαϲ ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆϲ,
ῥεῖα, λαθὼν φύλακάϲ τ' ἄνδραϲ δμῳάϲ τε γυναῖκαϲ.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδοϲ εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
ἐϲ Πηλῆα ἄναχθ'· ὃ δέ με πρόφρον ὑπέδεκτο,
καί μ' ἐφίληϲ' ὡϲ εἴ τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήϲῃ,
μοῦνον τηλύγετον, πολλοῖϲιν ἐπὶ κτεάτεϲϲι,
καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπαϲε λαόν·

V. L. 463 κατα AD. ἐνταῦθα ϲημείωϲαι ὡϲ, εἴ περ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων γράφεται „κατὰ μέγαρα ϲτροφάαϲθαι“ διὰ μικροῦ ο̅, ἔχοι ἂν μεγάλην ἀπορίαν καὶ δύϲλυτον ἡ τοιαύτη γραφή Eust. 764, 2. — 464 πολλά: πολλοὶ Et. Mg. 386, 46. ἕται G. ἀμφὶϲ ἐόντεϲ: ἐν ἄλλῳ ἐγγὺϲ ἐόντεϲ A. — 465 μεγάροιϲι ACDEGH. — 466 εἰλίποδαϲ EGL. — 469 πολὺ δὲ ἐκ G. πολλῶν δ' ἐκ S Apoll. Lex. 98, 5. — 470 εἰνάνυχεϲ C. (ν superscr.) παρά: περὶ G Mor. — 471 οἳ μὲν C. εἶχον C. — 472 ὑπαιθούϲϲηι A. ἐν αἰθούϲῃ L. ὑπ' αἰθούϲηϲ Schol. A 120. Et. Mg. 32, 47. ἐν ἄλλῳ ἐν αἰθούϲϲῃ A. εὐεργέοϲ Schol. A 120. — 473 ἐνι D. ἐπὶ Schol. Ε 137. — 474 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. scriptum. — 476 ἕρκιον EGL. — 477 τ' omitt. D. δμωιάϲ A. δμῶαϲ G. — 478 φεύγων E bis G. φεῦγον δ' C. εὐρυχώροιο D 1. man. G. — 479 μήλων: θηρῶν Harl. — 480 πηλῆ' ἄνακτα G. ἄνακτα A. (χθ' superscr.) γρ. ἐϲ πηλῆα ἄναχθ' A. — 481 μ' ἐφίληϲ' ACS. μ' ἐφίληϲε G Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Apollon. de Synt. 122, 5. μ' ἐφίληϲεν de Synt. 125, 3. με φίληϲεν de Pron. 50 C. Bekk. Anecd. 1145. με φίληϲέ τ' E. με φίληϲ' DHL. ὡϲ εἴτε DE: ceteri ὡϲείτε. φιλήϲῃ AE: φιλήϲει CDGHLS Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. — 482 πολλοῖϲ G. ἐπι A. κτεάτεϲϲι CGH.

A. c. 464 Διονύϲιοϲ ὁ Θρᾷξ ἐν τῷ πρὸϲ Κράτητά φηϲι γεγραμμένου „ἀντιόωντεϲ“ μεταθεῖναι τὸν Ἀρίϲταρχον „ἀμφὶϲ ἐόντεϲ“ Didymus. — 472 ὑπ': ἐν Aristarchus.

ναῖον δ' ἐcχατιὴν Φθίηc Δολόπεccιν ἀνάccων.
καί cε τοcοῦτον ἔθηκα θεοῖc ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεcκεc ἅμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐc δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροιcι πάcαcθαι,
πρίν γ' ὅτε δή c' ἐπ' ἐμοῖcιν ἐγὼ γούνεccι καθίccαc
ὄψου τ' ἄcαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπιcχών.
πολλάκι μοι κατέδευcαc ἐπὶ cτήθεccι χιτῶνα
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὣc ἐπὶ coὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηcα,
τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ cὲ παῖδα θεοῖc ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃc.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμαcον θυμόν μέγαν· οὐδέ τί cε χρὴ
νηλεὲc ἦτορ ἔχειν· cτρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμή τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺc θυέεccι καὶ εὐχωλῇc ἀγανῇcι
λοιβῇ τε κνίcῃ τε παρατρωπῶc' ἄνθρωποι
λιccόμενοι, ὅτε κέν τιc ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
καὶ γάρ τε λιταί εἰcι Διὸc κοῦραι μεγάλοιο,
χωλαί τε ῥυcαί τε παραβλῶπέc τ' ὀφθαλμώ,
αἵ ῥά τε καί μετόπιcθ' ἄτηc ἀλέγουcι κιοῦcαι.

V. L. 488 γούνεccι A Townl. γούναccι C. γούναcι D. γούναcι EGH LS Eust. 1283, 36. καθίcαc EG Eust. 1283, 36. — 489 ὄψου τ': ὄψου ACDHLS Cant. Townl. Vrat. b. — 490 πολλάκιc L. ἐπὶ: ἐνὶ S Cant. cτήθεcφι L. — 492 ὡc A. πολλὰ πάθον LS Cant. ceteri πόλλ' ἔπαθον. πόλλ' ἐμόγηcα libri. — 493 θεὸc γόνον ἐξετέλειεν E. ἐξετέλεccαν GL Mor. — 494 ἀλλὰ cὲ ACDE: ἀλλά cε GHL. ἀχϊλεῦ CH. — 495 ἵνά μοι L. ἀμύνοιc E 767, 30; sed 765, 42 ἀμύνῃc. — 496 ἀχιλλεῦ G. οὐδέ τι cε χρὴ CDEGHL. — 497 τρεπτοὶ L Cram. An. Par. III, 385, 7. — 498 omittit Plato Rep. II, 364 D. — 499 καὶ τοὺc μὲν θυcίαιcι Plato Rep. II, 364 D. εὐχωλαῖcιν ἀγαναῖcι G. εὐχωλῇc' Ά. ἀγανῇcι ACDEH. — 500 κνίccῃ CEGHL. ἐν ἄλλῳ λοίβηc τε κνίcηc τε A. παρατρωπῶcιν G. — 501 ὑπερβήῃ ADEG. ὑπερβήῃ C. ὑπερβῖῃ H. ὑπερβείῃ καὶ ἁμάρτοι L. — 502 τοι λιταί L. τε omitt. G. λιταὶ εἰcὶ κοῦραι διὸc μεγάλοιο H. — 503 ῥυccαί CEHLS. ὀφθαλμὼ CL. ὀφθαλμῷ HS. ὀφθαλμοὺc G. ὀφθαλμῶν AD Townl. Vrat. b, libri longe praestantissimi, cum Et. Mg. 641, 42. ὀφθαλμῶν ἢ ὀφθαλμὼ Eust. 768, 5 et 17. τὸ δὲ παραβλῶπεc ὀφθαλμώ, ἤγουν ὀφθαλμούc, τέτριπται μὲν πλέον τοῦ ὀφθαλμῶν Eust. 768, 46. — 504 μετόπιcθεν LS.

A. c. 488 οὕτωc διὰ τοῦ ε̄ γούνεccι, ἔχει μέντοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄλφα Didymus. — 492 ἀρίcταρχοc πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγηcα Didymus. — 494 ἀλλὰ cὲ Herodianus. — 503 παραβλῶπεc Herodianus, προπεριcπωμένωc.

ἡ δ' ἄτη ϲθεναρή τε καὶ ἀρτίποϲ, οὕνεκα πάϲαϲ
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶϲαν ἐπ' αἶαν
βλάπτουϲ' ἀνθρώπουϲ· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίϲϲω.
ὃϲ μέν τ' αἰδέϲεται κούραϲ Διὸϲ ἆϲϲον ἰούϲαϲ,
τὸν δὲ μέγ' ὤνηϲαν καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὃϲ δέ κ' ἀνήνηται καί τε ϲτερεῶϲ ἀποείπῃ,
λίϲϲονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦϲαι
τῷ ἄτην ἅμ' ἕπεϲθαι, ἵνα βλαφθεὶϲ ἀποτίϲῃ.
ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ ϲὺ Διὸϲ κούρῃϲιν ἕπεϲθαι
τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐϲθλῶν.
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπιϲθ' ὀνομάζοι
Ἀτρεΐδηϲ, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶϲ χαλεπαίνοι,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ ϲε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοιϲιν ἀμυνέμεναι χατέουϲί περ ἔμπηϲ·
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπιϲθεν ὑπέϲτη,
ἄνδραϲ δὲ λίϲϲεϲθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίϲτουϲ
κρινάμενοϲ κατὰ λαὸν Ἀχαιικόν, οἵ τε ϲοὶ αὐτῷ
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ ϲύ γε μῦθον ἐλέγξῃϲ
μηδὲ πόδαϲ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεϲϲητὸν κεχολῶϲθαι.
οὕτω καὶ τῶν πρόϲθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελοϲ χόλοϲ ἵκοι·
δωρητοί τε πέλοντο παράῤῥητοί τ' ἐπέεϲϲι.
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,

V. l. 505 ἀρτίπουϲ CDGH. — 506 ἐπαῖαν D. — 507 αἵ δ' AD. αἵδ' CGL. ταὶ δ' Vrat. b. ὀπίϲω E. — 508 ἄϲϲον ACDEGHL. — 509 τόνδε CGHL. κέ τ' ἔκλυον D. εὐξαμένοιο ACDEGS et Heynii libri: εὐχομένοιο HL. — 510 ὃϲ δ' ἀνήνηται L. ἀνῄνηται ACE bis. καὶ ἐκϲτερεῶϲ G. — 511 δὴ ἄρα E. κίουϲαι G. — 512 ἀποτίνῃ L. γρ. ἀποτίνηι A. — 513 ἀχιλλεῦ G. κούραιϲιν L. — 514 περ omitt. G. ἐπιγνάπται DG Mor. Cant. Harl. Vrat. b. νόον: φρέναϲ E. — 515 γὰρ δὴ μὴ D. φέροι: διδοῖ Schol. Ι 164 ὀνομάζει G. — 516 ἐπι ζαφελῶϲ L. χαλεπαίνῃ G Barocc. — 519 ἅμ' αὐτίκα H Cant. ἅμ' αὐτίκ' S. ὄπιϲθ' G Mor. ὄπιϲθ' ὀνομάζει S Cant. Barocc. (?) — 520 ἄνδρε et ἀρίϲτω G post ras. ἄνδραϲ τε S Cant. δ' ἐλίϲϲεϲθαι Vrat. b. ἐπι προέηκεν A. ἐπὶ ϲὲ προέηκεν G. — 521 ἀχαϊκὸν CGH. οἵτε ϲοι D. οἵ τέ ϲοι H. — 522 τῶν γε μὴ H. — 523 μὴ δὲ CDHL. νεμεϲητὸν G. — 524 τῷ πρόϲθεν G. — 525 κέν τιϲ L. ἥκοι Apoll. Lex. 73, 9. — 526 τ' ἐπέλοντο CEGLS Mor. Aristoteles Rhet. III, 9. παραρητοί DH. ἐπέεϲϲι ACGH. — 527 νέον τε Vrat. A.

A. c. 506 φθάνει: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γρ. φθανέει Aristonicus, conf. Schol. Φ 562. — 509 εὐξαμένοιο: ἀρίϲταρχοϲ εὐχομένοιο Didymus. dedi ex libris fere omnibus εὐξαμένοιο, quod Homero est usitatum, conf. Α 382, 453, Π 236, 531, φ 211. — 516 ἐπιζαφελῶϲ Herodianus.

ὡϲ ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεϲϲι φίλοιϲι.
Κουρῆτέϲ τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλουϲ ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνοϲ ἐραννῆϲ,
Κουρῆτεϲ δὲ διαπραθέειν μεμαῶτεϲ ἄρηι.
καὶ γὰρ τοῖϲι κακὸν χρυϲόθρονοϲ Ἄρτεμιϲ ὦρϲε
χωϲαμένη ὅ οἱ οὔ τι θαλύϲια γουνῷ ἀλῳῆϲ
Οἰνεὺϲ ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβαϲ,
οἴῃ δ' οὐκ ἔῤῥεξε Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόηϲεν· ἀάϲατο δὲ μέγα θυμῷ.
ἡ δὲ χολωϲαμένη δῖον γένοϲ ἰοχέαιρα
ὦρϲεν ἔπι χλούνην ϲῦν ἄγριον ἀργιόδοντα,
ὃϲ κακὰ πόλλ' ἔρδεϲκεν ἔθων Οἰνῆοϲ ἀλῳήν·
πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
αὐτῇϲιν ῥίζῃϲι καὶ αὐτοῖϲ ἄνθεϲι μήλων.
τὸν δ' υἱὸϲ Οἰνῆοϲ ἀπέκτεινεν Μελέαγροϲ,
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτοραϲ ἄνδραϲ ἀγείραϲ
καὶ κύναϲ· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροιϲι βροτοῖϲι·
τόϲϲοϲ ἔην, πολλοὺϲ δὲ πυρῆϲ ἐπέβηϲ' ἀλεγεινῆϲ.
ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀυτήν,
ἀμφὶ ϲυὸϲ κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

V. l. 528 φίλοιϲι ACDEGH Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9. — 529 τ' ἐμάχοντο libri cum Apoll. Lex. 103, 15. Et. Mg. 534, 14. Schol. Є 9. Eust. 282, 7. Strab. VIII, 340; X, 463 et 466. Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9: τε μάχοντο Eust. 305, 31. — 531 ἐρα[illegible]νῆϲ C. ἐρατεινῆϲ C 1. man.(?) G. — 533 τοῖϲ G. ὦρϲε ACDGHL. — 534 χωομένη H. ὅ, οἱ C. ἀλωιῆϲ A. ἀλωιῆϲ C. ἀλωῆϲ G, cf. 540. — 535 ῥέξ' H: ἔρξ' D Harl. Vrat. b. ἔρ^ε^ξ' A. ἔρξ' L. [illegible]ρεξ' C. ἔρεξ' C 1. man. G. — 537 ἀάϲϲατο CL. δέ: γὰρ L. — 538 ἢ δὲ C. — 539 ἔπι A: ἐπι CL. ἐπὶ DEGH. χλοῦνϊν C. θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν ἄγριον οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι Aristoteles Histor. animal. VI, 28. τὸ δὲ ὦρϲε καὶ ἑξῆϲ εὕρηται παρὰ τῷ γεωγράφῳ „θρέψεν ἐπὶ χλούνην ϲῦν·“ παρ' ᾧ καὶ ϲτίχοϲ εὕρηται οὗτοϲ ἐπηγμένοϲ· „οὐδὲ ἐῴκει θηρί γε ϲιτοφάγῳ ἀλλᾶ ῥίῳ ὑλήεντι“ Eust. 772, 46, conf. ι 190, 191. — 540 ἔρδεϲκεν E 738, 23 L. ἀλωιὴν C, utroque spiritu. ἀλῳὴν Eust. 1240, 14. ἀλῳὴν Suidas I, 1, 242, 18. — 541 δένδρεα: δούρατα Max. Tyr. Diss. I, 3. — 542 αὐτῇϲι DEG Et. Mg. 584, 10. Apoll. Lex. 112, 20. Schol. Θ 24. αὐτῇ ϲοι ῥίζοιϲι Et. Gud. 385, 56. αὐτοῖϲιν ἄνθεϲι L. — 544 πολλῶν E. — 545 κε δάμη ADE 773, 58 H. γὰρ ἐδάμη E 770, 27. vulgo κ' ἐδάμη. βροτοῖϲι ACDEGH. — 546 τόϲϲον Cant. πυρῆϲ ἐπέθηκ' L. — 547 ἠδ' CHL. ἔθηκε E bis.

A. c. 534 ἀλῳῆϲ, conf. H. U. 212. — 537 ἢ λάθετ' ἢ οὐκ: ἐκλάθετ' οὐδ' Zenodotus. — 540 ἔρδεϲκεν: ἔῤῥεζεν Ammonius, non ἔῤῥεξεν (Schol. L.)

Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζε,
τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
ἤ τοι ὃ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
τῶν τότε, καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
κλαῖ', ὅτε μιν ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων,
ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
πόλλ' ἀχέους' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία
κικλήσκους' Ἀίδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

V. L. 549 κουρήτων τε AC. — 550 ἀρηΐφιλος A. πολέμιζε ACDEHL. πτολέμιζε G. — 551 τόφρα μὲν D. οὐδὲ δύναντο CE bis HS Cant. Townl. οὐδὲ ἐδύναντο G. οὐδ' ἐδύναντο ADL. — 552 ἔκτοσθε DE. — 554 οἰδαίνει G. στήθεσφι Apoll. Lex. 119, 24. — 555 δ ACDGHL. — 556 παρα A. — 557 μαρπήσσης ACDH Lips. Harl. Vrat. b. μαρπήσης Townl. μαρπίσσης EGLS. — 558 ἴδεω τε H. δς κάλλιστος HL. ἐπὶ χθονίων D. τράφεν ἀνδρῶν H. — 559 καὶ ῥὰ DG. ῥ' ἄνακτος Lips. τόξων G, ut videtur ex corr. — 562 ἆρ DEL. αὐτῇ ἡ αὐτῆς E. — 563 ἀλκυόνος A. οἶτον: οἶκτον H. — 564 κλαῖεν δ μιν L. ἀφήρπασε A et γρ. ἀνήρπασε. — 566 ἐξαρέων AD. ἣ ῥὰ DGL. θεοῖσι ACDEGHL. — 568 πολυφέρβην Schol. λ 423. — 569 ἐπαινὴν: αἰπεινὴν D Vrat. A, conf. 457. ἐπαινετὴν G e glossa. περσεφόνειαν (φ supra π) A. — 570 καθιζομένη S. κόλπῳ (οι supra) S.

A. c. 551 οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐθέλεσκον Aristophanes. — 558 ὁ δ' Ἀντίμαχος τὰ Ὁμήρου κλέπτων παραδιορθοῖ. Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος „Ἴδεώ τ', δς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν" Ἀντίμαχος λέγει „Ἴδεώ θ', δς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν' Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 20. — 564 δτε: οὕτως Ζηνόδοτος χρονικῶς et ἀρίσταρχος κλαῖε ὅ μιν Didymus. — 567 Aristarchus κασιγνήτοιο: alii κασιγνητοῖο.

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἐρινὺς
ἔκλυεν ἐξ ἐρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
ἔνθά μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι
πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδοιο,
ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς
οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
ἐλλίσσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων·
ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐΰζωνος παράκοιτις
λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα

V. L. 571 ἠεροφοίτης G. ἱεροφοῖτις H. ἐρινὺς D post ras. H. ἐριννὺς CEG. ἐρῖνυς A. ἐριννυς L. — 572 ἐρέβευσφιν ACDEGHLS et Heynii omnes. ἀμείλικτον CD. — 573 τῶνδε G. ἀμφι A. ὅμαδος G. — 574 δὲ λίσσοντο ACS Cant. Harl. Lips. δ' ἐλίσσοντο DEH. δ' ἐλίσοντο GL. — 576 ἀμύναι C. ὑπισχόμενοι Et. Mg. 783, 51, conf. ο 463. — 577 ἐρα[illegible]νῆς C. ἐρανῆς D. — 578 ἔνθά μιν ACDL. ἀνώγεον G. περικαλὲς D. — 579 πεντηκοντόγυον A. πεντηκοντόγυιον D. οἰνοπέδιον Apoll. Lex. 153, 28. — 582 ἐπ' ἐμβεβαὼς A. ἐπεμβεβαὼς ἢ ὑπερβεβαὼς E. ὑψηρεφέος A. ὑψιρεφέος C. — 584 τόνγε ACDEH Harl. Lips. Mosc. 3. τόνδε HLS Schol. K 167. κασιγνήτη Schol. K 167. — 585 ἐλλίσονθ' D. ἐλίσσονθ' CHLS Lips. Harl. Schol. K 167. ἐλίσσοντο E. ὃ δὲ C. — 586 οἵ, οἱ AC. οἵ οἱ κήδιστοι L, conf. κ 225. — 587 ὡς A: ceteri ὧς. ἐνι D. — 588 πύκ' ἐβάλλετο ACDEL Harl. Townl. Vrat. b. A: vulgo πύκα βάλλετο. H πῦρ ἐβάλλετο. πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων Eust. 770, 36; 777, 2. — 590 εὔζωνος H.

A. c. 574 οὕτως Ἀρίσταρχος δὲ λίσσοντο (Cod. δ' ἐλίσσοντο) δι' ἑνὸς λ Didymus. — 580 ψιλὴν: διὰ τοῦ ν, ψιλῆς γῆς. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. δῆλον δὲ ὅτι ἐλλείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς ἄροσιν Didymus. — 584 κασίγνηται Aristarchus: alii κασίγνητοι.

κήδε', ὅϲ' ἀνθρώποιϲι πέλει τῶν ἄϲτυ ἁλώῃ·
ἄνδραϲ μὲν κτείνουϲι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουϲι βαθυζώνουϲ τε γυναῖκαϲ.
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸϲ ἀκούοντοϲ κακὰ ἔργα,
βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύϲετο παμφανόωντα.
ὣϲ ὃ μὲν Αἰτωλοῖϲιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
εἴξαϲ ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεϲϲαν
πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτωϲ.
ἀλλὰ ϲὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεϲί, μηδέ ϲε δαίμων
ἐνταῦθα τρέψειε, φίλοϲ· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
νηυϲὶν καιομένῃϲιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροιϲ
ἔρχεο· ἶϲον γάρ ϲε θεῷ τίϲουϲιν Ἀχαιοί·
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθιϲήνορα δύῃϲ,
οὐκέθ' ὁμῶϲ τιμῆϲ ἔϲεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφέϲ, οὔ τί με ταύτηϲ
χρεὼ τιμῆϲ· φρονέω δὲ τετιμῆϲθαι Διὸϲ αἴϲῃ,
ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, εἰϲ ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν ϲτήθεϲϲι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲι·

V. l. 592 κήδεα ὅϲϲ' G. ἁλώῃ G. ἁλώηι A. ἀλῴη E bis, idem 1047, 18; 1268, 27. ἀλώη HL. ἁλώη CD. ὅϲϲα κάκ' ἀνθρώποιϲι πέλει τῶν ἄϲτυ ἀλῴη Aristot. Rhet. I, 7. — 593 ἄνδραϲ μὲν κτείνουϲι: λαοὶ μὲν φθινύθουϲι Aristot. Rhet. I, 7, conf. Z 327. — 594 τὲ C. — 595 ὠρύνετο G. ὠρνύετο S. — 596 ἐδύϲετο CD Schol. N 191. ἐδύϲ^α^ετο A. ἐδύϲατο GLS. ἐδύϲϲατο EH. — 597 ὡϲ A. ὃ μὲν C. ἀπήμυνε DEGH. — 598 δῶρα τέλεϲαν E: ceteri δῶρ' ἐτέλεϲϲαν. — 599 ἄμυνε L. αὔτωϲ AE bis L Mor. οὕτωϲ H. — 600 μή μοι E. μὴ δέ ϲε ACDGHL. — 601 χαλεπὸν ADH: κάκιον CEGLS. γρ. κάκιον A. — 602 νηυϲὶ DEGH. ἐπι A. δώροιϲ ACD EGS: δώρων HL. — 603 ἴϲον D. — 604 δοίῃϲ D 1. man. δύοιϲ Townl. — 605 τιμῆϲ ACDGHS. ἔϲϲεαι G. ἀλαλκῶν D. ἀνάλκων Lips. Vrat. A. — 606 ἀχιλεύϲ C. — 607 φοίνιξ DL. διοτροφὲϲ GH. οὔτε με L. — 608 διὸϲ μοίρᾳ G Mor. Barocc. e glossa. — 609 παρα A. κορωνῇϲιν G. εἰϲ ὅκ' A. εἰϲόκεν DE. ceteri εἰϲόκ'. — 610 μένει D Vrat. c. μέν^οι^ει L. καί με H. ὀρώρει D. Vrat. b. 2. man. ὀρώροι HL. ὀρώιρηι A. — 611 ἐνι AD. ϲῇϲι ACGH.

A. c. 594 δέ τ' ἄλλοι: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει „τέκνα δὲ δήϊοι (δῄοι?) ἄγουϲι Aristonicus. — 602 δώροιϲ: ἀρίϲταρχοϲ ἐπὶ δώρων, ὅ ἐϲτι μετὰ δώρων Didymus. — 605 Aristarchus et Chaeris τιμῆϲ: alii τιμῆϲ pro τιμήειϲ. scripsi cum Aristarcho et libris τιμῆϲ, sed ita, ut non pro genitivo nominis τιμή habeam, sed pro nominativo adiectivi τιμήειϲ, quod si contrahitur non habet ἰῶτα προϲγεγραμμένον, conf. H. U. 221.

μή μοι cύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Ἀτρείδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί cε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.
καλόν τοι cὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅc κ' ἐμὲ κήδῃ.
ἶcον ἐμοὶ βαcίλευε καὶ ἥμιcυ μείρεο τιμῆc.
οὗτοι δ' ἀγγελέουcι, cὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
φραccόμεθ' ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἦ κε μένωμεν.
ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅ γ' ἐπ' ὀφρύcι νεῦcε cιωπῇ
Φοίνικι cτορέcαι πυκινὸν λέχοc, ὄφρα τάχιcτα
ἐκ κλιcίηc νόcτοιο μεδοίατο. τοῖcι δ' ἄρ' Αἴαc
ἀντίθεοc Τελαμωνιάδηc μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲc Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυccεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεcθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιcτα
χρὴ μῦθον Δαναοῖcι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,
οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
ἄγριον ἐν cτήθεccι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
cχέτλιοc, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητοc ἑταίρων
τῆc, ᾗ μιν παρὰ νηυcὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλήc· καὶ μέν τίc τε καcιγνήτοιο φονῆοc
ποινὴν ἢ οὗ παιδὸc ἐδέξατο τεθνηῶτοc·

V. L. 612 cύγχη Townl. ὀδυρόμενοc καὶ ἀχεύων (ita libri omnes) ἢ καὶ ἄλλωc μή μοι cύγχει θυμὸν ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Eust. 778, 12 — 613 οὐδέ τι cε χρὴ ACDGHL. — 614 ἀπέχθηιαι D. ἀπέχθῃ G. — 615 ὅc κέ με AES Cant. Vrat. b. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. ὅc κε με G. ὃc κέ με CH. ὡc κέ με L. κήδει DHS Cant. Vrat. b. 1. man. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. κήδει (η suprascr.) L. — 618 ἔνι Schol. A 436. ἐνι AD. ἐνὶ CDGHL Zonar. Lex. 909. Et. Mg. 393, 54. δ' omitt. H. φαινομένηφι ADL: φαινομένῃφι CEGH. — 619 ἠὲ μένωμεν G Cant. Mor. ἠ|||||ὲ (κ suprascr.) μένωμεν A. — 622 ἆρ DGL. ἀρ A. — 623 μετα ACL. ἔειπε A. — 625 τελευτὴν S. — 626 τῇ δέ θ' ὁδῷ G. τῃιδ' ὁδῶι C. — 627 post hunc εἰπέμεν ἀτρείδῃc ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ G(ἀτρείδῃ)S Cant. Barocc. Mor. Vrat. A, conf. H 373. — 628 ἑαται AD. εἵαται C. προτιδέγμενοι D. ἀχιλεύc C. — 631 ἥν μιν L. — 632 νηλίc G. καί κέν τίc Schol. Ω 694. φονῆοc (οιο suprascr.) A. φόνοιο CDE bis GHLS. — 633 τεθνηῶτοc L Vrat. b. τεθνει-ῶτοc (ηι suprascr.) A. τεθνειῶτοc CDEGHS Schol. Soph. El. 210. Suidas II, 2, 537, 12.

A. c. 612 ἀρίcταρχοc ἐνὶ cτήθεccιν ἀχεύων Didymus. ὀδυρόμενοc κινυρίζων Zenodotus. — 614 μή μοι: μή μοί Ptolemaeus Ascalonita. — 632 τίc τε: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ γε Didymus. φονῆοc Aristarchus, non φόνοιο, ut 567. — 633 τεθνειῶτοc: διὰ τοῦ η αἱ ἀριcτάρχου Didymus

καί ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
ποινὴν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμόν,
αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοί εἰμεν
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἶαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντά τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω μυθήσασθαι·
ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης, ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.

V. l. 634 ὃ μὲν C. ἀλλ' ὁ μὲν Schol. Soph. El. 210. — 635 τοῦ δέ τ': τοῦδ' ἔτ' GL. τοῦδ' D. — 636 δεξαμένῳ AC 1. man. D 1. man. H Schol. Soph. El. 210: vulgo δεξαμένου. ἄληκτόν CDGH. — 637 ἐνι AD. ἐν E. οὕνεκα C. — 638 παρέσχομεν L. — 639 ἄλλά τε ACH. ἐπι A. τοῖσι L. ἵλαον A. — 640 αἴδεσθαι S. ὑπορόφιοι G. δέ τοι εἰμὲν ACDEL. δέ τοι εἶμεν H. δέ τοι ἐσμὲν G. — 642 κήδεστοι Vrat. A. κύδιστοι Schol. ε 310. κ[η]ύδιστοι Lips. ὅσοι D. — 644 κοίραν' ἀχαιῶν G Mor. — 645 πάντα δή μοι H. ἐείσω ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Plato Cratyl. 428 C: ἐείσαο E bis L. — 646 κραδίῃ A. ὁππότ' ἐκείνων ADHL Et. Mg. 824, 32. ὁππότε κείνων CE Cant. Harl. ὁππότ' ἐκείνου G Mor. Pseudoplut. 136, 19. — 647 ὥς μ' libri: ὅς μ' Et. Mg. 160, 36. Et. Gud. 87, 29. Pseudoplut. 136, 19. ἔρεξεν: ἔθηκε Et. Gud. 582, 19. — 648 ὡς εἴ D: ceteri ὡσεί. — 653 σμύξαι ACE bis Et. Gud. 266, 47. Schol. Λ 666. σμίξαι G. σμῦξαι DH Plato Hipp. min. 371 C. Schol. Apoll. Rhod. III, 762. Cram. An. Ox. II, 447, 22. καὶ ἐπισμύξαι Schol. γ 195. ἀργείους τε κατασμύξαι L. γρ. ὅτι καὶ κατά τε φλέξαι A.

A. c. 636 δεξαμένῳ, conf. Κ 187, Ξ 139, ψ 205. — 639 οὕτως ἐπὶ τῇσι ἐν ἁπάσαις Didymus. — 641 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν Aristonicus. — 645 ἐείσω: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων διῃρημένως ἐείσαο Didymus, conf. ἐπεφράσω Φ 410, ἐκρέμω Ο 18, 21, ἐκτήσω ω 193. — 653 οὕτως σμύξαι Ἀρίσταρχος· οἶδε [δὲ] καὶ τὴν φλέξαι γραφήν Didymus.

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλιςίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης ςχήςεςθαι ὀίω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαςτος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
ςπείςαντες παρὰ νῆας ἴςαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυςςεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροιςιν ἰδὲ δμῳῇςι κέλευςε
Φοίνικι ςτορέςαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιςτα.
αἳ δ' ἐπιπειθόμεναι ςτόρεςαν λέχος ὡς ἐκέλευςε,
κώεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.
ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλιςίης ἐυπήκτου·
τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεςβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐύζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ϲκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιςίῃςιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
τοὺς μὲν ἄρα χρυςέοιςι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀναςταδὸν ἔκ τ' ἐρέοντο·
πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
εἴπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυςεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἤ ῥ' ἐθέλει νήεςςιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
τὸν δ' αὖτε προςέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυςςεύς·

V. ι. 654 ἀμφι D. δέ τοι: δέ μιν Plato Hipp. min. 371 C. τῆ 'μῆι A. τῆ μῆι D. τῇ 'μῇ CEG Plato Hipp. min. 371 C. Cram. An. Par. III, 380, 22. τῆ 'μῆ L. τῇ μῇ S. τῆμῇ Apoll. de Synt. 126, 19. τῆμῇ Et. Mg. 757, 25. Schol. N 817. τημῇ Zonar. Lex. 1728. τ' ἠμῇ H. — 655 μάχῃ, ςχήςεςθαι L. ςχήςαςθαι G. — 656 ὡς A. οἳ δὲ C. οἵδ' GL. — 658 ἠδὲ H δμωιῆιςι A. δμωῖςι L. κέλευςε ACG. κέλευε E. ceteri κέλευςεν. — 659, 660 omitt. G et pro his in margine habet ςτίχος φοίνικϊ ςτορέςαι πυκινὸν λέχος ὡς ἐκέλευςε. — 660 αἳ δ' D. αἵδ' CL. ὣς S. ἐκέλευςε ACDH. ἐκέλευεν et ἐκέλευε E. ἐκέλευε Vrat. A. — 662 δίαν DH. ἔμιμνε H. — 663 ἀχϊλεὺς C. ἐϋπήκτου CGH: εὐπήκτου ADEL. — 664 ἦγε ACEGH. — 665 καλλιπάρῃος EHL: ceteri καλλιπάρηος. — 666 παρ C. — 667 εὔζωνος GHL. τὴν οἳ G. ἀχϊλεύς C. — 668 ςκύρρον L. — 669 οἳ δ' CHL. κλιςίῃςιν CG. κλιςίῃς HL. κλιςίην AD, conf. H 313. — 673 εἶπ' CD. εἰπ" A. ὀδυςςεῦ DGH. — 674 ἐθέλῃ Vrat. b. ἀλεξέμεναι ACDGH Harl. Townl. Vrat. b. A. ἀμυνέμεναι ELS. — 675 δ' ἔτ' AEG: δέ τ' CDHL. — 676 προςέειπεν D.

A. c. 654 τῇ ἐμῇ, conf. H. U. 287. — 657 ςπείςαντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριςτάρχου λείψαντες, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων Didymus. — 660 ὡς ἐκέλευςε: Ζηνόδοτος ἐγκονέουςαι Schol. L. — 664 Zenodotus τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ', ἣν Λεςβόθεν ἦγε.

Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει cβέccαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
πιμπλάνεται μένεος, cὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ cὰ δῶρα.
αὐτόν cε φράζεcθαι ἐν Ἀργείοιcιν ἄνωγεν,
ὅππως κεν νῆάς τε cόῳc καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
αὐτὸc δ' ἠπείληcεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
νῆας ἐυccέλμουc ἅλα δ' ἑλκέμεν ἀμφιελίccαc.
καὶ δ' ἂν τοῖc ἄλλοιcιν ἔφη παραμυθήcαcθαι
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆc· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺc
χεῖρα ἑὴν ὑπερέcχε, τεθαρcήκαcι δὲ λαοί.
ὣc ἔφατ'· εἰcὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴαc καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣc γὰρ ἀνώγει,
ὄφρά οἱ ἐν νήεccι φίλην ἐc πατρίδ' ἕπηται
αὔριον, ἢν ἐθέλῃcιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τί μιν ἄξει.
    ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεc ἀκὴν ἐγένοντο cιωπῇ
μῦθον ἀγαccάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶc ἀγόρευcε.
δὴν δ' ἄνεῳ ἦcαν τετιηότεc υἷεc Ἀχαιῶν·
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸc Διομήδηc·
    Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

V. L. 678 οὐ θέλει G. cβέcαι CDEGH. — 680 αὐτόν cε CDLS Apoll. de Synt. 138, 8: αὐτὸν cὲ AGH. — 681 cόῳc: cόῃc AH Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. A. cόηc CLS. cώιηιc D 1. man. cώηιc D 2. man. cόοιc Vrat. c. Mosc. 3. cώcῃc G Mor. Barocc. — 682 φαινομένηφι ADL. φαινομένῃφι CEGH. — 683 ἐϋcέλμουc CDEGH. ἑλξέμεν L. — 685 δήεται DH. — 686 γὰρ ἕθεν CDGHL. — 688 ὡc A. γρ. εἶcι C man. rec. οἷδε A. εἰcὶ δὲ οἵδε Lips. — 689 κήρυκεc H. — 690 φοίνιξ D. παρελέξατο G. ὡc A. — 691 ὄφρά οἱ ACDHL. ὄφρα οἷ G. — 692 οὔτι μὴν D. μὶν G. — 693 ὡc A. οἳ δ' L. οἵδ' CG. — 694 ἀγόρευcε AH. ἀγόρευcεν DEL. ἀγόρευε C Harl. Vrat. A. ἀπέειπε G Cant. Barocc. Mor. ἀπόειπεν S. — 695 ἄνεῳ AEGLS Et. Mg. 266, 9.

A. c. 680 αὐτόν cε Herodianus cum Apollonio: αὐτὸν cὲ Ptolemaeus Ascalonita. — 681 Ἀρίcταρχοc cοῷc καὶ cαῷc Didymus, conf. Herod. ad I 393. — 688-692 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουc τοὺc cτίχουc Ἀριcτοφάνηc ἠθέτει, Ζηνόδοτοc τὸν αὔριον (692) μόνον Didymus. — 694 Ζηνόδοτοc μὲν οὐ γράφει, Ἀρίcταρχοc δὲ ἀθετεῖ Schol. A. Ζηνόδοτοc δὲ τὸν cτίχον οὐκ ἔγραφεν, Ἀριcτοφάνηc δὲ ἠθέτει Didymus. ἀγαccάμενοι: γράφεται καὶ φραccάμενοι, conf. Schol. Θ 29. — 698 μή: διὰ τοῦ δ̄ οὕτωc ἀρίcταρχοc μηδ' ὄφελεc Didymus.

μὴ ὄφελες λίϲϲεϲθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
μυρία δῶρα διδούϲ· ὃ δ' ἀγήνωρ ἐϲτὶ καὶ ἄλλωϲ·
νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃϲιν ἐνῆκαϲ.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνον μὲν ἐάϲομεν, ἤ κεν ἴῃϲιν,
ἤ κε μένῃ· τότε δ' αὖτε μαχήϲεται, ὁππότε κέν μιν
θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνώγῃ καὶ θεὸϲ ὄρϲῃ.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ·
νῦν μὲν κοιμήϲαϲθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
ϲίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεί κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλοϲ ἠώϲ,
καρπαλίμωϲ πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππουϲ
ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸϲ ἐνὶ πρώτοιϲι μάχεϲθαι.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἐπῄνηϲαν βαϲιλῆεϲ,
μῦθον ἀγαϲϲάμενοι Διομήδεοϲ ἱπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ ϲπείϲαντεϲ ἔβαν κλιϲίηνδε ἕκαϲτοϲ,
ἔνθα δὲ κοιμήϲαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

ΙΛΙΑΔΟϹ Κ.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυϲὶν ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

V. l. 698 μὴ ὄφελεϲ AEHLS Schol. Aristoph. Nub. 41. Schol. Eurip. Med. 1. Et. Mg. 586, 18. Et. Gud. 390, 18. Zonar. Lex. 1490. Schol. I 63, Π 25, 74, 76. Apoll. Lex. 7, 17. Cram. An. Ox. II, 431, 5. μὴ ὤφελεϲ D Eust. 1046, 17. μὴ δ' ὄφελεϲ C. μηδ' ὄφελεϲ G. ἀμύμονα Πηλείωνα: ἀμύμονοϲ Αἰακίδαο Schol. Aristoph. Nub. 41. — 699 ὃ δ' D. ὅδ' GHL. ἄλλωϲ: γρ. καὶ αὔτωϲ A. — 703 ἔνι D. ϲτήθεϲϲιν ἀνώγῃ: ἀνώγει Townl. Vrat. c. Mosc. 3. ϲτήθεϲϲιν ὀρίνῃ E. ϲτήθεϲϲι κελεύοι L. — 704 ἐγὼ CD GHLS et Heynii omnes. — 707 ῥοδοδάκτυλοϲ A. ἠώϲ D. — 708 προ AD. — 709 ἐνι AD. ἐν C. — 710 ὥϲ A. οἵδ' CGHL. ἐπῄνηϲαν ACEL Harl. Vrat. b. ἐπῄνεϲαν DGHS. — 712 κλιϲίην δὲ D. κλιϲίηνδ' E. κλιϲίηθεν C et man. rec. γρ. κλιϲίηνδε. — 713 ἔνθαδε D. ἐνθάδε G.

A. c. 700 ἐνῆκαϲ: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ᾱ ἀνῆκαϲ Didymus.

V. l. 1 ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρεϲ [ἱπποκορυϲταὶ] Aristoteles Poet. 25. παναχαιῶν A.

A. c. Φαϲὶ τὴν ῥαψῳδίαν ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέροϲ Ἰλιάδοϲ, ὑπὸ δὲ Πειϲιϲτράτου τετάχθαι εἰϲ τὴν ποίηϲιν Schol. V. φαϲὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ ἐγκαταλεγῆναι τοῖϲ μέρεϲι τῆϲ Ἰλιάδοϲ, ὑπὸ δὲ Πειϲιϲτράτου τετάχθαι εἰϲ τὴν ποίηϲιν Eust. 785, 41. conf. H. T. 12. — 1 ἄλλοι: ὦλλοι Zenodotus, conf. ad B 1.

ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεςὶν ὁρμαίνοντα.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀςτράπτῃ πόςις Ἥρης ἠυκόμοιο,
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέςφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα ςτόμα πευκεδανοῖο,
ὣς πυκίν' ἐν ςτήθεςςιν ἀνεςτενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐν κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἤ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήςειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν ςυρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔςτενε κυδάλιμον κῆρ.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίςτη φαίνετο βουλή,
Νέςτορ' ἔπι πρῶτον Νηλήιον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ ςὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶςιν Δαναοῖςι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ ςτήθεςςι χιτῶνα,
ποςςὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖςιν ἐδήςατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέςςατο δέρμα λέοντος,
αἴθωνος μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
   ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ

V. l. 5 ὅταν CEGL Schol. Λ 4. ἀςτράπτει Schol. Λ 4. ἥρας H. — 7 ὅτε πέρ τε χιὼν: πολλὰς δὲ χιὼν Schol. Aristoph. Nub. 261. — 8 πόθι A. — 9 ὡς A. ἐνὶ L. ἀνεςτενάχιζ' ACDGHLS Cant. Harl. Mor. Townl. Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 22: ἀνεςτονάχιζ' E. — 10 νεόθεν C 1. man. κραδίας G. — 11 ἀθρήςειε CDEHL. — 12 θαύμαζε G Schol. K 408. τὰ καίοντ' Cant. — 13 ςυρίγγων θ' ὅμαδον Aristot. Poet. 25. ἐνόπῆς, ὁμάδου τ' Max. Tyr. Diss. I, 3. ἐνοπῇ id. XXVIII, 2. — 14 νῆας τ' ἀπίδοι D. τ' εἴδοι L. — 15 πολλὰς δ' Vrat. b. — 17 ἦδε A. κατα D. — 18 ἐπι D. ἐπὶ ACGHL. — 19 ςυν S. ςυμμῆτιν CDHL Townl. ἀμείνονα C et man. rec. γρ. ἀμύμονα. τεκτῄναιτο C. — 20 ἀλεξίκακος A. πᾶςι DG. — 21 δ' ἔντυνε L. περι A. — 22 ὑπὸ ACDGH Barocc. Mor. Harl. ὑπαὶ ELS. ἐδύςατο Cant. πέδηλα G. πέδιλλα L. — 23 ἀμφι D. ἑέςςατο CDH. ἕςςατο GLS Barocc. — 25 ὡς A. ὡςαύτως H. αὕτως C ex corr. EGL Schol. K 10. αὐτῷ: αὖ, τῶι A. αὖ τῷ G.

A. c. 10 τρομέοντο: Zenodotus φοβέοντο, conf. Ariston. ad K 25. — 18 Pamphilus ἔπι: ἐπὶ Ptolem. Ascalonita. — 19 ςὺν μῆτιν: εἰςὶν οἳ ἀνέγνωςαν καθ' ἓν μέρος λόγου (ςυμμῆτιν), ὡς εὔμητιν, κακῶς Schol. A. — 25 αὐτῷ Tyrannio: αὖ τῷ Ptolem. Ascalonita, Herodiano utrumque probante.

. ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
τὸν δ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω μὴ οὔ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν
νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
κερδαλέης, ἥ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,

V. L. 26 ἐφίζανεν L. ἔπιπτεν Schol. A 194, Ξ 304. — 27 δή ἑθεν A. πουλλὴν ἐφυγρὴν G. πολλὴν C 1. man. (?) D. — 29 κάλυψε ACDEGH. — 30 κεφαλῆφιν ACEGH. — 31 θείκατο G. — 33 ἄνασσε G. ὡς AD. — 34 τιθείμενον G. τιθέμενον Mor. — 35 παρα A. παρὰ CDEGHL. — 37 ἤ G. ἢ τίν' DL. — 38 ὀτρυνέεις: ὀτρύνεις ACDGHLS. τρῴεσσιν L. ἐπίσκοπον τρώεσσιν D. — 39 οὔ τίς E: ceteri οὔτις. μήποτε οὔτις Eust. 798, 60. — 40 ἀνδράσι δυσμενέεσσι D. — 41 μάλα τοι H. μάλα κεν E. μάλα ἂν Eust. 798, 61. ἔσται: εἴη DE bis Eust. 798, 61. ἔσται^{ειη} A et in marg. γρ. ἔστιν. — 43 διοτροφὲς GH. — 44 ἥ τίς κεν A. εἴ τίς κεν Schol. I 393. ἐρύσεται E Schol. I 393. — 46 ἐπιφρένα θῆκ D. — 48 τόσσα δὲ H. ἐπ' ἤματι ACDEHL: ἐν ἤματι GS Cant. Lips. Mor. Vrat. A. Mosc. 3.

A. c. 32 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ν̄ ἀνστήσων Didymus, conf. H. T. 394. — 38 διήρηκεν ἀρίσταρχος ὀτρυνέεις Didymus. Aristarchus ἐπίσκοπον (ὡς κατάσκοπον): Nicias ἔπι σκοπόν. alii ἐπισκοπόν. — 41 ὁ Ἰξίων ἐστί γράφει Schol. V. δημήτριος ἰξίων ἐν ἄλλῳ θρασυκαρδ Schol. A. — 46 θῆχ': ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων εἶχ' ἱεροῖσιν Didymus. — 48 ἀρίσταρχος ενήματι Didymus.

ὅϲϲ' Ἕκτωρ ἔῤῥεξε διίφιλοϲ υἷαϲ Ἀχαιῶν,
αὔτωϲ, οὔτε θεᾶϲ υἱὸϲ φίλοϲ οὔτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ', ὅϲα φημὶ μεληϲέμεν Ἀργείοιϲι
δηθά τε καὶ δολιχόν· τόϲα γὰρ κακὰ μήϲατ' Ἀχαιούϲ.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεϲϲον
ῥίμφα θέων παρὰ νῆαϲ· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέϲτορα δῖον
εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνϲτήμεναι, αἴ κ' ἐθέλῃϲιν
ἐλθεῖν ἐϲ φυλάκων ἱερὸν τέλοϲ ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνῳ γάρ κε μάλιϲτα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸϲ
ϲημαίνει φυλάκεϲϲι καὶ Ἰδομενῆοϲ ὀπάων
Μηριόνηϲ· τοῖϲιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιϲτα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
πῶϲ γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύειϲ;
αὖθι μένω μετὰ τοῖϲι δεδεγμένοϲ εἰϲ ὅ κεν ἔλθῃϲ,
ἦε θέω μετὰ ϲ' αὖτιϲ, ἐπὴν εὖ τοῖϲ ἐπιτείλω;
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
αὖθι μένειν, μή πωϲ ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ϲτρατόν εἰϲι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ᾗ κεν ἴῃϲθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
πατρόθεν ἐκ γενεῆϲ ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαϲτον,

V. ι. 49 ἔρεξε DG. διΐ φίλοϲ ACDEGHL. — 50 αὔτωϲ EGH Schol. K 167. αὐτωϲ A. φίλοϲ υἱὸϲ G Barocc. — 51 ὅϲϲα G. ἀργείοιϲι ACD. — 52 κακὰ μητίϲατ' L. — 53 Αἴαντε E. αἴαντα G ex corr. cum ceteris. — 54 παρὰ DGL Barocc. ἐπὶ ACHS. ἐπινέϲτορα A. — 55 αἴ κ' ἐθέλῃϲιν EGLS. αἴ κε θέλῃϲιν C. αἴ κε πίθηται ADH. γρ. αἴ κ' ἐθέλῃϲι A. — 56 ἢ δ' D. — 57 κείνου ACDL: κείνῳ GH Heynius, qui κείνου in textu habet, κείνῳ non commemorat. πιθοίατο: π[ϊ]ῦθοίατο H, conf. Wolf. Proleg. 34. — 59 τοῖϲι CDEG. γὰρ ἐτράπομέν γε G. — 61 γάρ τοι[μοι] H. μύθῳ[ον] S. — 62 μετα AD. παρὰ S Cant. — 63 μετὰ ϲ' DG: μετά ϲ' AC EHL. αὖθιϲ G. ἐπὴν αὐτοῖϲ G Mor. εὖ omitt. C in quo add. man. rec. αὖ. ἐπιτείλλω G. ἐπιτέλλω Barocc. — 65 ἀμβροτάξομεν H. ἀβροτάζομεν Schol. Apoll. Rhod. I, 1355. ἀλλήλοιϲιν GL. — 66 ἐρχόμενοι G, conf. E ἐρχομένω ἤγουν ἐρχόμενοι. ϲτρατὸν εἰϲὶ CDL. — 67 ᾗ κε L. ἐγρηγόρθαι G. ἐγρήγορθε L. τὸ ἐγρήγορθαι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων προπαροξύνουϲιν ὡϲ Αἰολικόν Eust. 790, 2. ἄνοχθϊ C.

A. c. 51, 52 ἀθετοῦνται Aristonicus. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει Didymus. — 53 ἀρίϲταρχοϲ δυϊκῶϲ αἴαντε Didymus. ὁ δὲ Τήλεφοϲ λέγει κακῶϲ εἰρηκέναι τὸν Δίθυμον Schol. A. — 54 ἀρίϲταρχοϲ παρὰ νῆαϲ Didymus. — 65 τὸ δὲ ἀβροτάξομεν ψιλωτέον Herodianus. — 67 ἐγρήγορθαι Herodianus, conf. Eust. 790, 5. Et. Mg. 312, 40. Cram. An. Par. III, 79, 4 et 9. Cram. An. Ox. IV, 421, 32. ἄνωχθι Herodianus.

πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοιςιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέςτορα, ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλιςίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀςπὶς καὶ δύο δοῦρε φαεινή τε τρυφάλεια.
πὰρ δὲ ζωςτὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθιςήνορα θωρήςςοιτο
λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προςέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουςι βροτοὶ ἄλλοι;
ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἤ τιν' ἑταίρων;
φθέγγεο, μὴ δ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ ςε χρεώ;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέςτορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώςεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοιςι διαμπερές, εἰς ὅ κ' ἀυτμὴ
ἐν ςτήθεςςι μένῃ καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

V. L. 69 μὴ δὲ CDGHL. — 70 ἄμμι ACDGL: vulgo ἄμμιν. ἡμῖν E bis, idem 791, 44. — 71 ἔπι ADGHLS. ἐπὶ CE. γεινομένοιςιν ACE: γινομένοιςιν DGS. γιγνομένοιςιν HL. — 72 ἀπέπεμψεν L Lips. — 73 ὁ CD GHL. — 74 τόν ῥ' Cant. εὗρε G. — 75 ἔνι AD. ἐνὶ CEHL. πὰρ δὲ G. παρ δ' S. ποικίλ' ἔκειτο ADEGH: ποικίλα κεῖτο CLS Cant. Harl. Vrat. b. 1. man. — 76 δοῦρα S Cant. τριφάλεια L. — 77 παρ D. παναίολος A. — 78 ζώνυθ' D Lips. Townl. ζώνυτο E. εἰς EH. θωρήςοιτο D. — 79 οὔ μιν Townl. Schol. A 250. ἐπέτρεπε CEL Schol. A 250. ἐπέτραπε A. ἐπέτραπε DGHS Mor. Harl. Vrat. b. Schol. Λ 636. — 80 ἄρ GL. ἀρ A. — 81 ἐξερέεινεν L. — 82 οὕτως Vrat. A. ἀνα AD. ἔρχεται DGL Mor. — 83 ὅτέ θ' L. ὅτε γ' G. εὕδουςιν DH. — 84 οὐρίων C 1. man. — 85 μὴ δ' ACDGHL. τίπτε ςε χρειώ G. τίπτε δὲ χρειώ L. — 86 τὸν δ' αὖτε προςέειπεν Vrat. b. suprascr. — 88 γνώςεαι ACDGHS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. pro var. lect. c. A. Mosc. 1. Apoll. de Pron. 31 A; de Synt. 73, 5. εἴςεαι EL, addito in E τουτέςτι γνώςεαι, quod si minus bene esset firmatum, non dubitarem glossema dicere, conf. Hesych. II, 34 εἴςεαι: γνώςῃ. περι D. πέρι EGL. — 89 ἐνέεικε H. — 90 ςτήθεςι G.

A. c. 71 γεινομένοιςιν, conf. Χ 477, Ψ 79, Ω 128, 210, δ 208, η 198. — 79 ἀρίςταρχος ἐπέτρεπε Didymus. — 84 ἀθετεῖται Aristonicus.

πλάζομαι ὧδ᾽, ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ᾽ ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε᾽ Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ᾽ ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρῴσκει, τρομέει δ᾽ ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
ἀλλ᾽ εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ᾽ ὕπνος ἱκάνει,
δεῦρ᾽ ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
δυσμενέες δ᾽ ἄνδρες σχεδὸν εἵαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν᾽ Ἀγάμεμνον,
οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω
κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ᾽ ἕψομ᾽ ἐγώ· ποτὶ δ᾽ αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδείδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ᾽ Ὀδυσῆα
ἠδ᾽ Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ᾽ εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ᾽ Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ᾽ ἐγγύς.

V. l. 91 ὄμμασι, νήδυμος A. — 93 πέρὶ δείδια A. πέρι δείδια CE bis GHLS Athenaeus XV, 688. περιδείδια D. — 94 ἀλαλύκτημαι A. ἀλύκτημαι GH 1. man. L. — 95 ἐκθρώισκει A. ὑπο ADL. ὕπο E Athen. XV, 688. — 96 εἴ τοι G. οὐδέ σε γ᾽ L. — 97 εἰς ADGH. καταβήομεν A. μεταβείομεν Townl. εἴδωμεν D. — 98 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες ES Schol. μ 281. — 99 κοιμήσονται S Cant. Mosc. 3. ἐπιπάγχυ ADGHL Mor. — 100 εἵαται C. ἴσμεν L. — 104 οὔ θην: οὐ δὴ E. μητιέτα L. — 105 ἐκτελέσει DS. που νῦν CDE 791, 54 GHS Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. ἔλπεται GH 1. man. Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. νυν ἐέλπεται (δ supra π) A. νυν ἐέλπεται E 792, 15 L Schol. Φ 428. ὀΐω CDGHL. — 106 ἀχϊλεὺς C. — 107 μεταστρέφῃ L. — 108 ποτι AD. προτὶ CL. — 109 δουρὶ κλυτὸν A. ὀδυσσῆα D. — 111 ἀλλ᾽ ἄγε τις E 792, 45. τοῦσδε A. καλέσειε D. — 112 τ᾽ omitt. L. — 113 ἑκαστάτωι A. καὶ οὐ μάλ᾽ L.

A. c. 93 περιδείδια: πιθανώτερόν πώς ἐστιν ἀναστρέφειν· δύναται δὲ καὶ τὸ ἕτερον Herodianus, conf. H. T. 338 sq. — 95 ἐκ θρώσκει Nicias et ὕπο. — 97 καταβείομεν, conf. H. U. 151. — 98 ἀδηκότες Aristarchus, conf. H. T. 179. ἠδὲ καί: ἠδέι Zenodotus. — 111 τοῦσδε, non τούσδε, veteres.

ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέϲω, εἴ πέρ μοι νεμεϲήϲεαι, οὐδ' ἐπικεύϲω,
ὡϲ εὕδει, ϲοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεϲθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάνταϲ ἀριϲτῆαϲ πονέεϲθαι
λιϲϲόμενοϲ· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτόϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν ϲε καὶ αἰτιάαϲθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεϲθαι,
οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃϲι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰϲορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενοϲ ὁρμήν.
νῦν δ' ἐμέο πρότεροϲ μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέϲτη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓϲ ϲὺ μεταλλᾷϲ.
ἀλλ' ἴομεν· κείνουϲ δὲ κιχηϲόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεϲϲ', ἵνα γάρ ϲφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεϲθαι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
οὕτωϲ οὔ τίϲ οἱ νεμεϲήϲεται οὐδ' ἀπιθήϲει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
ὣϲ εἰπὼν ἔνδυνε περὶ ϲτήθεϲϲι χιτῶνα,
ποϲϲὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖϲιν ἐδήϲατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήϲατο φοινικόεϲϲαν,
διπλῆν, ἐκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοϲ ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆαϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυϲῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

V. L. 115 νεικέω H. εἴ πέρ μοι ACDE. νεμεϲήϲεαι: νεμεϲήϲεται G Mor. γρ. νεμεϲήϲεται A. — 116 ἐπέτρεψε G. — 118 ἀνεκτή C et man. rec. γρ. καὶ ἀνεκτόϲ, conf. Λ 610. — 120 αἰτιάϲαϲθαι Barocc. — 121 μεθίει ACDEGHL, conf. Eust. 793, 40. — 124 μάλ': μέγ' Et. Mg. 574, 31. — 126 δὴ χηϲομεθα [κι] D. προ A. — 127 ἠγερέεϲθαι ACDEGHLS Apoll. Lex. 91, 11. Et. Mg. 471, 8. Et. Gud. 278, 52. Cram. An. Par. III, 374, 12. — 129 οὔτίϲ, οἱ A. οὔτίϲ οἱ DH. οὔτιϲ τοι L. οὔτῖϲ ϲοι C et man. rec. γρ. οἱ. οὔτιϲ ϲοι Townl. — 131 ἐνέδυνε S. ἔδυνε L. ϲτήθεϲι G. — 132 ὕπο A. ὑπαὶ LS. ὑπὸ C et man. rec. γρ. αι. ἐδύϲατο H Cant. πέδηλα G. πέδιλλα L. — 133 ἀμφι A. — 134 ἐπενήνετο L. — 136 χαλκοχιτώνων A. — 137 ἔπειθ' C. ὀδυϲϲῆα G.

A. c. 115 εἴ περ Aristarchus: alii εἰ καί. — 124 ὁ Ἰξίων μέγ' ἐπέγρετο, καὶ μήποτε ἡ Ἀριϲτάρχειοϲ οὕτωϲ εἶχεν Didymus. — 127 ϲφιν: μιν Zenodotus. διὰ τοῦ θ αἱ ἀριϲτάρχου ἠγερέθεϲθαι (Cod. ἠγερεϲθαι). — 129 ἔξω τοῦ τ οὔτιϲ, οἱ Didymus. — 130 διὰ τοῦ ε ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει Schol. A. — 134 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὖλη: οὐλή Nicias.

ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέϲτωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἦλθε κλιϲίης καί ϲφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ ϲτρατὸν οἶοι ἀλᾶϲθε
νύκτα δι' ἀμβροϲίην, ὅ τι δὴ χρειὼ τόϲον ἵκει;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέϲτωρ·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυϲϲεῦ,
μὴ νεμέϲα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεϲθαι.
ὣς φάθ', ὁ δὲ κλιϲίην δὲ κιὼν πολύμητις Ὀδυϲϲεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοιϲι ϲάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον
ἐκτὸς ἀπὸ κλιϲίης ϲὺν τεύχεϲιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὗδον, ὑπὸ κραϲὶν δ' ἔχον ἀϲπίδας· ἔγχεα δέ ϲφιν
ὄρθ' ἐπὶ ϲαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥς τε ϲτεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
εὗδ', ὑπὸ δ' ἔϲτρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεϲφι τάπης τετάνυϲτο φαεινός.
τὸν παρϲτὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέϲτωρ,
λὰξ ποδὶ κινήϲας, ὤτρυνέ τε νείκεϲέ τ' ἄντην·
ἔργεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
οὐκ ἀίεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρῳϲμῷ πεδίοιο

V. L. 139 περι D. — 140 καὶ ϲφέας GL. ἔειπε ACDGH. — 141 οὕτω ἐπὶ A. οὕτως ἐπὶ DH Vrat. b. 2. man. γρ. κατανήας A. κατὰ νῆα κατὰ Lips. ἀλᾶϲθαι G. ἀλάαϲθε L, omisso οἶοι. — 142 διαμβροϲίην D. γρ. καὶ ὀρφναίην A. ὅ, τι [ε] S. ἥκει L. ἵκοι Barocc. Mor. — 145 Ἀχαιοῖς Zonar. Lex. 385. — 146 ἔπε' Townl., ceteri ἕπευ. ἐπεγείρομεν L. ἐπέοικε ACD HL. ἐπέεικε G. ὃν ἐπέοικε E. — 148 ὡς A. ἔφαθ' G. ὃ δὲ C. κλιϲίην δε A. κλιϲίην γε D. — 150 * δὲ κίχανον: libri δ' ἐκίχανον. — 151 ἀμφι D. — 152 κραϲὶ G. ϲφι D. — 154 ὥς τ' ἀϲτεροπὴ DS Cant. ὡς ἀϲτεροπὴ L, conf. Λ 66, 184. διὸς πατρὸς D. — 155 εὗδεν ὑπὸ [αι] δ' L. ῥινὸς Schol. ε 426; Λ 731. — 156 ὕπο AD. ἐπὶ Schol. ε 281. τάπις G. — 157 πὰρ ϲτὰς AG Mor. παραϲτὰς DL. — 158 ὄτρυνέ L. — 159 ἔγρεο CELS: ὄρϲεο ADGH Vrat. b. Eust. 519, 32 διὸ καὶ ὁ Νέϲτωρ τῷ Διομήδει κειμένῳ που φηϲίν· „ἔγρεο μή τίς τοι (καθ)εύδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ", quem versum laudat Diog. Laert. VI, 2, 6 (μήτις ϲοι εὕδοντι κτλ.), conf. Θ 95. — 160 τρῷες L.

A. c. 146 ἀρίϲταρχος χωρὶς τοῦ ῡ ἀλλ' ἔπε' ὄφρα Didymus. — 153 ϲαυρωτῆρος: ϲαυρωτῆρας Aristophanes. — 158 asteriscus: κακῶς ο 45. — 159 διχῶς ἀρίϲταρχος ἔγρεο καὶ ὄρϲεο Didymus. — 160 θρῳϲμῷ Apollonius Archibii: θρωϲμῷ χωρὶς τοῦ ἰῶτα Didymus, conf. H. U. 217.

εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
ὣς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὔ ποτε λήγεις.
οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων
πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί,
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεαίρεις.
ὣς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἴθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἵλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.
ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην

V. l. 161 εἵαται ACH. εἵατ' D. δ' ἔτι: δέ τι CDG. δέ τις Vrat. c. Mosc. 3. δέ τε E Vrat. b. ἐρύκοι Harl. Vrat. c. — 162 ὡς A. ἔφαθ' ὃδ' G. ὁ δ' CL. ὕπνου E. μάλα σφοδρῶς C. ἀνόρουσε ACDGL. ἀνόρουε H. — 163 προσηῦδα D. — 164 σχέτλιος ἐσσὶ CL Et. Mg. 740, 30. — 166 βασιλείων D. — 167 πάντῃ AE: ceteri πάντη. ἀμήχανος ἐσσὶ GL Et. Gud. 602, 3. — 168 αὖτε προσέειπε: ἐν ἄλλῳ ἠμείβετ' ἔπειτα A. — 169 πάντα γέρων Barocc. κατα A. ἔειπας CG. — 170 εἰσὶ DEG 1. man. H. δὲ: καὶ D. — 176 γὰρ ἐσσὶ DG. εἴ με ἐλείρεις G. — 177 ὡς A. ἔφαθ' ὃδ' G. ὁ δ' CDL. ὤμοισιν C. ἐέσσατο CDHL. ἐέσατο G Barocc. — 180 οἵδ' CGL. ἐναγρομένοισιν E. ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν ADHLS Cant. Harl. Vrat. A. ἀγρομένοισι γένοντο CG. — 182 εἵατο D. — 183 περι A. δυσωρήσονται A. δυσωρήσονται CDEGLS Et. Mg. 292, 50. — 184 ὥστε D.

A. c. 161 δ' ἔτι: ἀρίσταρχος ὀλίγος δέ τε. γρ. δὲ καὶ ὀλίγος δ' ἀπο χῶρος ἐέργει Didymus. — 169 φίλος: τέκος Aristophanes. — 176 οὕτως διὰ τοῦ ν̄ ἄνστησον αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 183 δυσωρήσωσιν ex Apoll. Lex. 60, 26 receperunt viri docti.

ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀίοιεν ἰόντων.
τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ
[καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
    οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
    ὣς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἤισαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάασθαι.
τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἑδριόωντο
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
πιπτόντων, ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ
ὀλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
    ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηίων ἕλοι ἐσχατόωντα,
ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἅσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ

V. l. 185 ἔρχεται D. διόρεσφιν D. ὀρυγμαδὸς CGH. ἐπαυτῶι A. ὑπ' αὐτῶι D. ὀρώρει ὑπ' αὐτοῦ H. — 186 ἀπο A. τε σφίσιν GL. τέ σφϊν CD. ὀλώλει Bekk. Anecd. 1146. — 187 ὡς A. τῶν, νήδυμος G. ἀπο D. βλεφάρων G. ὄλωλε Eust. 1073, 58. — 188 φυλασσομένοισι: φυλασσομένων γε G. πεδίον δὲ A. πεδίον γὰρ DGH. — 189 τέτραφθ' Lips. Townl. ἐπι D. τρῴων L. — 191 omitt. AD in t. L Harl. Townl.: habent CD 2. man. in marg. GHS. καὶ σφέας G. — 192 μὴ δέ CHL. — 196 τοῖσι δ' D. — 197 συμμητιάασθαι A. — 200 αὖθις CH. ἐπετράπετ' C. ὄμβριμος CGH Mor. Barocc. — 201 περι ACD. — 202 ἀλλήλοισιν ἐπίφαυσκον L. πίφασκον G. πέφασκον H. — 203 δὲ μύθων ἦρχε: ἐν ἄλλῳ δὲ καὶ μετέειπε A. — 204 πεπίθοι G. αὐτῶ L. — 205 μετα A. τρῷας L. — 206 εἴη τινά που H. — 207 εἴ τινά Harl. Cant. Townl. Et. Mg. 791, 39. φήμην CGH 1. man. Vrat. b. c. γρ. φήμην Townl. ἐνι AD. τρῴεσσι L. — 208 ἅσσά τε ACDGH. μετα D. — 209 παρα A. πόλιν δὲ A.

A. c. 187 νήδυμος Aristarchus σὺν τῷ ν̄. — 208—210 asterisci: κακῶς 409—411.

ἂψ ἀναχωρήϲουϲιν, ἐπεὶ δαμάϲαντό γ' Ἀχαιούϲ.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο καὶ ἂψ εἰϲ ἡμέαϲ ἔλθοι
ἀϲκηθήϲ· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέοϲ εἴη
πάνταϲ ἐπ' ἀνθρώπουϲ, καί οἱ δόϲιϲ ἔϲϲεται ἐϲθλή.
ὅϲϲοι γὰρ νήεϲϲιν ἐπικρατέουϲιν ἄριϲτοι,
τῶν πάντων οἱ ἕκαϲτοϲ ὄιν δώϲουϲι μέλαιναν,
θῆλυν ὑπόρηνον· τῇ μὲν κτέραϲ οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃϲι καὶ εἰλαπίνῃϲι παρέϲται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ·
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
Νέϲτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἀνδρῶν δυϲμενέων δῦναι ϲτρατὸν ἐγγὺϲ ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίϲ μοι ἀνὴρ ἅμ' ἕποιτο καὶ ἄλλοϲ,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρϲαλεώτερον ἔϲται.
ϲύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόηϲεν,
ὅππωϲ κέρδοϲ ἔῃ· μοῦνοϲ δ' εἴ πέρ τε νοήϲῃ,
ἀλλά τε οἱ βράϲϲων τε νόοϲ, λεπτὴ δέ τε μῆτιϲ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεϲθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ,
ἤθελε Μηριόνηϲ, μάλα δ' ἤθελε Νέϲτοροϲ υἱόϲ,
ἤθελε δ' Ἀτρεΐδηϲ δουρὶ κλειτὸϲ Μενέλαοϲ,
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυϲεὺϲ καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεϲὶ θυμὸϲ ἐτόλμα.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδείδη Διόμηδεϲ, ἐμῷ κεχαριϲμένε θυμῷ,

V. l. 210 γ' omitt. G. — 211 ταῦτά κε CDE. ταῦτά $\overset{κ}{τε}$ A. ταῦτά τε Ambr. GHL (τὲ) Cant. Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. in litura. — 212 ЄΙΗΙ Ambros. — 217 δ' omitt. E. — 218 ὡϲ A. οἵδ' GL. — 221 δύναι H. ἐόντων CDEGH Harl. Vrat. b. ἐόντ$\overset{α}{ῶ}$ν AS. ἐόντα L. — 222 τρώων CL. εἴ τιϲ μοι CGHL. — 223 θαρϲαλεώτεροϲ ἐϲτὶν L. ἔϲτι Barocc. Mor. — 224 ϲὺν δὲ Schol. Γ 211. ἐρχομέν$\overset{ν}{ω}$ G. καί τοι L. ὃ ACDGHL. — 225 κέρδιον εἴη G Mor. εἴῃ DL. εἴ πέρ τε ACEH. εἰπέρ τι L. εἴπερ τὶ G. νοήϲει C. νοήϲοι L. — 226 τε omitt. L. — 227 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. ordo in G est 227, 229, 230, 228, 231. — 228 θεράποντε GL. — 230 omitt. S Mosc. 3. δουρὶ κλ$\overset{υ}{ε}$ιτὸϲ A. δουρικλυτὸϲ CG. δουρυκλυτὸϲ DG. ceteri δουρικλειτὸϲ. — 231 ὀδυϲϲεὺϲ DEGS. καταδῦναι: δῦναι S. — 232 τρώων L. ἀεὶ GL. γὰρ ἐνὶ S. — 233 καὶ omitt. HS.

A. c. 216 ὑπόρρηνον δὲ γράφει διὰ τοῦ ἑτέρου $\overline{ρ}$ Schol V. — 224 ἐρχομένω Aristarchus: alii ἐρχομένων.

τὸν μὲν δὴ ἕταρόν γ' αἱρήϲεαι, ὅν κ' ἐθέληϲθα,
φαινομένων τὸν ἄριϲτον, ἐπεὶ μεμάαϲί γε πολλοί.
μὴ δὲ ϲύ γ' αἰδόμενοϲ ϲῇϲι φρεϲὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, ϲὺ δὲ χείρον' ὀπάϲϲεαι αἰδοῖ εἴκων,
ἐϲ γενεὴν ὁρόων, μὴ δ' εἰ βαϲιλεύτερόϲ ἐϲτιν.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖϲ δ' αὖτιϲ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ·
εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέϲθαι,
πῶϲ ἂν ἔπειτ' Ὀδυϲῆοϲ ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὗ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἐν πάντεϲϲι πόνοιϲι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰϲ Ἀθήνη.
τούτου γ' ἑϲπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸϲ αἰθομένοιο
ἄμφω νοϲτήϲαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆϲαι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε πολύτλαϲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτέ τι νείκει·
εἰδόϲι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοιϲ ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώϲ,
ἄϲτρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχωκεν δὲ πλέων νὺξ

V. L. 235 τὸν: τῶν HS Cant. γρ. τῶν C man. rec. — 236 γε πάντεϲ H. — 237 μὴ δὲ ACDGHL. — 238 ὀπάζεαι H, ϲ man. rec. — 239 μὴ δ' CDGHL. βαϲιλεύτατόϲ H Mor. Barocc. ἐϲτιν: εἴη L. — 240 ὥϲ A. ἔδδειϲε E bis. — 241 τοῖϲι δ' D. αὖθιϲ C. προϲέειπε L. — 242 ἔμ' αὐτὸν Townl., ceteri κελεύετέ μ' αὐτὸν cum Apollon. de Pron. 57 C. — 243 ὀδυϲϲῆοϲ DGH. — 244 περὶ ACD Schol. B 831: πέρι EGHL. μέν γε πρόφρων G. — 246 τοῦδ' G 1. man. τούτου 2. man. omisso γ'. — 247 περίοιδε A. περίειδε G. — 249 μή τάρ με D. αἴνεαι D. μήτέ τι ACDHL Apoll. de Synt. 296, 16. Schol. Θ 4. μή τε γε νείκει G. — 250 γὰρ τοιαῦτα H. ἀγορεύοιϲ H. — 251 εἴομεν G. ἄνυται G. — 252 παρῴχηκεν ACEH Hesychius I, 306. Schol. α 58. Aristoteles Poet. 25. παρῴχηκε DGL Schol. I 71. Bekk. Anecd. 1249. Cram. Epim. 375, 12. Rhet. Gr. III, 103, 1. πλέων DE 802, 7 G 2. man. HL Aristot. Poet. 25. Schol. α 58: πλέω AC E 802, 20 G 1. man. S Cant. Lips. Mor. Harl. Vrat. b. 1. man. Hesych. III, 344. Schol. I 71. Cram. Epim. 375, 12. πλέον Porphyrius, Rhet. Gr. III, 103, 1. πλεονύξ Bekk. Anecd. 1249. τὸ δὲ πλέω εἰ μὲν δίχα τοῦ ν γράφεται δηλοῖ ἂν ὡϲ ἡ νὺξ κατὰ πλέω μοῖραν τῶν δύο παρῆλθεν, εἰ δὲ μετὰ τοῦ ν̄ γράφεται, λέγει ἂν ὅτι παρῴχετο πλέων νὺξ τῶν δύο μοιρῶν.

A. c. 240 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου δὲ ἦν Didymus. — 242 κελεύετέ μ' Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus Il. Pros. I 680: κελεύετ' ἔμ' Alexio. — 246 γ' ἑϲπομένοιο Aristarchus: γε ϲπομένοιο Ptolem. Ascalonita. — 247 περίοιδε Aristarchus: alii περὶ vel πέρι οἶδε. — 252 ἀρίϲταρχοϲ παρώιχωκεν Didymus. οὕτωϲ καὶ Δωρόθεοϲ ἐν τριακοϲτῷ πρώτῳ τῆϲ Ἀττικῆϲ λέξεωϲ ἀξιοῖ γράφειν, τὴν μὲν πρώτην διὰ τῆϲ οι̅ διφθόγγου, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τοῦ ω̅, παροίχωκεν, ἀποτεινόμενοϲ πολλὰ πρὸϲ Ἀριϲτόνικον καὶ Τρύφωνα·

τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
ὣc εἰπόνθ' ὅπλοιcιν ἔνι δεινοῖcιν ἐδύτην.
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θραcυμήδης
φάcγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
καὶ cάκοc· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἥ τε καταῖτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυcῆι δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
καὶ ξίφοc· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
ῥινοῦ ποιητήν· πολέcιν δ' ἔντοcθεν ἱμᾶcιν
ἐντέτατο cτερεῶc· ἔκτοcθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
ἀργιόδοντος ὑὸc θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπιcταμένωc· μέccῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήcαc·
Cκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
αὐτὰρ ὃ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
δὴ τότ' Ὀδυccῆος πύκαcεν κάρη ἀμφιτεθεῖcα.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοιcιν ἔνι δεινοῖcιν ἐδύτην,

V. l. 253 δ' ἔτι: δέ τι L. δέ τοι H. — 254 ἐνι D. ἐνὶ EGH Eust. 1168, 62. — 255 ἔδωκε EG. — 256 ἄμφικες G. νηΐ ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. olim vulgo νηυcὶ. — 257 ἀμφι D. κεφαλῆφιν ACEG. ἔθηκε ACDEGH. — 258 ἄλοφον CDE bis GL Et. Mg. 175, 1.
λοφον
Apoll. Lex. 96, 23. ἄφαλον H. καταίτυξ DL. — 259 κάρην GH ex corr. man. rec. — 260 ὀδυccῆϊ DG. — 261 ἀμφι DH. κεφαλῆφιν AEG. ἔθηκε ACDEGH. — 262 πόλεcι EG. δ' ἔνδοθεν G. — 263 ἔκτοcθεν G Vrat. b. c. — 264 ἀργειόδοντος C 1. man. ἀγριόδοντος G. — 265 μέcῃ H. ἐνι DL. πῆλος C. — 266 ῥα C. τὴν ἄρα τ' ἐξ Zonar. Lex. 687. — 268 cκανδείᾳ δ' G. τινὰ δὲ τῶν νεωτέρων ἀντιγράφων καὶ οὐ πάνυ ἀκριβῶν Cκανδείᾳ γράφουcιν ἀντὶ τοῦ ἐν Cκανδείᾳ Eust. 804, 32. — 269 ξυνήϊον G. — 270 ὃ ACDGHL. — 271 πύκαcε E. κάρην GH ex corr. man. rec. — 272 τῶι D. ἐνὶ ACGH. ἐνι D.

ἄλλωc γράφοντας, ἐπιδείξας τὸ οἴχωκεν Ἰακόν· οὕτωc δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικὸc οἶδε τὴν γραφήν Herodianus. Variant libri inter οἴχωκε et ᾤχωκε Aeschyl. Pers. 13; Soph. Ai. 896; Herod. I, 189; IV, 127, 166; VIII, 72, 108, 126; de scriptura ᾤχηκα nihil est traditum.

A. c. 253 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτος οὐδὲ (Cod. δὲ), ἔγραφεν. Ἀριcτοφάνης ἠθέτει Didymus. — 258 ἄλλοφον: Ἀρίcταρχος ἄλοφον Didymus. — 266 Ἐλεῶνοc: Ἑλεῶνοc Ptolem. Ascalonita. ἄλλοι δὲ γράφουcιν ἐξ Ἑλεῶνοc Strabo IX, 439. — 268 Aristarchus Cκάνδειανδ' ut Λ 21 πεύθετο γὰρ Κύπρον δέ, conf. Aristou. ad h. l. et Λ 21.

βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίςτους.
τοῖςι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρῳδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖςι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουςαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυςεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
κλῦθί μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεςςι πόνοιςι παρίςταςαι, οὐδέ ςε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιςτά με φῖλαι Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐυκλεῖας ἀφικέςθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεςςι μελήςει.
δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
ςπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕςπεο Τυδέι δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελλος ᾔει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀςωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς,
αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοιςι
κεῖς'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήςατο ἔργα
ςὺν ςοὶ δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφραςςα παρέςτης.

V. l. 273 βᾶν H. παρ' αὐτόθι G. — 274 ἐρωιδϊὸν C. — 275 εἶδον GL. ὀφθαλμοῖςι ACDGH. — 276 διορφναίην D. — 277 ὄρνιθι Eust. 12, 29; 514, 21. τὸ δὲ χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυςςεὺς οἱ μὲν κατ' ἔκθλιψιν γράφουςι χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυςεύς, οἱ δὲ παλαιοὶ ἐντελῶς γράψαντες παράγουςιν αὐτὸ εἰς ἔνδειξιν ςυνιζήςεως δύο βραχειῶν ςυλλαβῶν τῆς θι καὶ τῆς ο̄ εἰς μίαν βραχεῖαν Eust. 805, 18. ὀδυςςεὺς CDG. — 278 κλῦθί μοι CDH Schol. Soph. Ai. 1. κλῦθί μοι (ευ) A. ἦτέ μοι ACHL. ἡτέ μοι D. — 280 κιννύμενος L. νῦν δ' D. φῖλαι A. φίλαι DE Lips. φίλε' CGHL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. τὸ δὲ φίλαι κατὰ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ὡς ἀπὸ τοῦ φίλημι ῥήματος, πολλὰ μέντοι τῶν ἀντιγράφων ψιλογραφοῦςιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ φίλεε κατὰ ἔκθλιψιν, νῦν αὖτε μάλιςτά με φίλε' Ἀθήνη Eust. 805, 30, conf. ad Ε 117. — 281 ἐϋκλεῖᾰς A. ἐϋκλείας CHL Et. Mg. 392, 20. Zonar. Lex. 908. εὐκλείας DEG. ἐφικέςθαι A. — 382 κεν ACDEGHL. τρῴεςςι L. μελήςῃ C. μελήςει (οι) L. — 284 κλύθι H. ἐμοῖο L Mor. — 286 τε omitt. DGL Lips. ἄγγελος ἦλθε D. — 287 ἆρ DEGL. ἀρ A. ἀςςωπῶ CL. χαλκοχίτωνας A. — 288 ὃ ACDGHL. καδμείοιςι ACGH. — 289 αὐτὰρ DG. ἂψ λιπὼν L. — 290 δία D. ὅτέ οἱ CHL Et. Mg. 691, 41. προφράςα D Townl. Vrat. c.

A. c. 273 κατ' αὐτόθι Herodianus, non καταυτόθι vel κάτ' αὐτόθι. — 274 ἐρῳδιὸν Herodianus, conf. H. U. 215. — 275 Παλλάς: Ζώπυρος δὲ ἀντὶ τοῦ Παλλὰς „πελλὸν" γράφει. τρία γάρ φηςι γένη ἐρωδιῶν, πελλός, πύγαργος, καὶ τρίτος ὁ ἀφροδίςιος Eust. 804, 62, similia Schol. LV. — 277 ἐκ πλήρους ὄρνιθι Schol. V, conf. H. U. 126. — 278 κλῦθί μοι, conf. ad Ε 115. — 281 ἐϋκλεῖας Aristarchus, conf. H. U. 156.

ὣϲ νῦν μοι ἐθέλουϲα παρίϲταϲο καί με φύλαϲϲε.
ϲοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυϲὸν κέραϲιν περιχεύαϲ.
    ὣϲ ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰϲ Ἀθήνη.
οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήϲαντο Διὸϲ κούρῃ μεγάλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὥϲ τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἂμ φόνον, ἂν νέκυαϲ διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
    οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶαϲ ἀγήνοραϲ εἴαϲ' Ἕκτωρ
εὕδειν, ἀλλ' ἅμυδιϲ κικλήϲκετο πάνταϲ ἀρίϲτουϲ,
ὅϲϲοι ἔϲαν Τρώων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ·
τοὺϲ ὅ γε ϲυγκαλέϲαϲ πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·
    τίϲ κέν μοι τόδε ἔργον ὑποϲχόμενοϲ τελέϲειε
δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μιϲθὸϲ δέ οἱ ἄρκιοϲ ἔϲται.
δώϲω γὰρ δίφρόν τε δύω τ' ἐριαύχεναϲ ἵππουϲ,
οἵ κεν ἄριϲτοι ἔωϲι θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν,
ὅϲ τίϲ κε τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδοϲ ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων ϲχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέϲθαι,
ἠὲ φυλάϲϲονται νῆεϲ θοαὶ ὡϲ τὸ πάροϲ περ,
ἦ ἤδη χείρεϲϲιν ὑφ' ἡμετέρῃϲι δαμέντεϲ

V. L. 291 ὡϲ A. — 292 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. b. ἤνιν E. — 293 ἀδμῆτιν L. ἣν ACDGHL Schol. Arat. 132. Apoll. Lex. 9, 20: τὴν S Cant. Schol. B 293, Z 201. οὔ πω: οὔ πώ τιϲ Schol. B 293. οὔπω τιϲ Apoll. Lex. 9, 20. — 294 κέραϲι DGH. περιχεύϲαϲ GH Cant. Townl. — 295 ὡϲ A. — 296 οἳ δ' D. οἶδ' CGL. ἐπεὶ οὖν ἠρήϲαντο L. — 297 βᾶν ῥ' H. — 298 ἀμφόνον ἀννέκυαϲ ACDEH. ἀμφόνον Schol. Θ 441. Cram. An. Par. IV, 8, 28. ἂν φόνον E 810, 11; 860, 50 L. ἀν φόνον G. ἂν νέκυαϲ E 810, 11 L Schol. Θ 441. ἀννέκυάϲ τε G. διά τ': ἀνά τ' Eust. 25, 19; 82, 42. — 299 τρῷαϲ L. εἴαϲ' AD Vrat. b. εἴαϲεν CE bis GHLS. — 300 ἄμυδιϲ G. κικλήιϲκετο A. — 301 ὅϲϲοι ἔαϲι τρώων D. τρῴων L. — 303 τελέϲειε CEGL. τελεέϲϲει Schol. K 204. — 304 ἐπὶ CDEGHL. — 305 γάρ οἱ L. δίφρόν τε C. — 306 ἄριϲτοι ἔωϲι G Barocc. Mor. ἄριϲτοι ἔαϲι L. ἀριϲτεύωϲι ACDHS. ἀριϲτεύουϲιν E 808, 26. ἀριϲτεύωϲιν ἢ ἄριϲτοι ἔωϲι E 806, 19. ἔπι A. — 307 ὅϲ τίϲ C. κε AL: κεν CDEGHS. τλαίῃ AG. οἵ τ' AD. — 308 ὠκυπόρων: ὠκυπόδων L. ἐλθέμεν E 806, 20: ἐλθεῖν E 806, 36; 807, 22. — 309 τοπάροϲ GHL.

A. c. 291 Zenodotus et Aristarchus παρίϲταο: alii παρίϲταϲο. με φύλαϲϲε: πόρε κῦδοϲ Zenodotus. — 292 ἦνιν Ptolemaeus Oroandae: ἤνιν Tyrannio. — 398 ἂμ φόνον: δύο μέρη λόγου εἰϲίν· ἀνὰ φόνον γάρ Et. Mg. 93, 27. — 306 οἵ κεν ἄριϲτοι ἔωϲι θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν Aristarchus. αὐτοὺϲ οἳ φορέουϲιν ἀμύμονα Πηλείωνα Zenodotus. καλοὺϲ οἳ φορέουϲιν α. Π. Aristophanes. — 307 οἷ Herodianus. — 310—312 asterisci: κακῶϲ 397—399.

φύξιν βουλεύουϲι μετὰ ϲφίϲιν, οὐδ' ἐθέλουϲι
νύκτα φυλαϲϲέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότεϲ αἰνῷ.
ὣϲ ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ.
ἦν δέ τιϲ ἐν Τρώεϲϲι Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ,
κήρυκοϲ θείοιο, πολύχρυϲοϲ, πολύχαλκοϲ·
ὃϲ δή τοι εἶδοϲ μὲν ἔην κακόϲ, ἀλλὰ ποδώκηϲ·
αὐτὰρ ὁ μοῦνοϲ ἔην μετὰ πέντε καϲιγνήτῃϲιν.
ὅϲ ῥα τότε Τρωϲίν τε καὶ Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων ϲχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέϲθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ ϲκῆπτρον ἀνάϲχεο, καί μοι ὄμοϲϲον
ἦ μὲν τοὺϲ ἵππουϲ τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ
δωϲέμεν, οἳ φορέουϲιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
ϲοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιοϲ ϲκοπὸϲ ἔϲϲομαι οὐδ' ἀπὸ δόξηϲ.
τόφρα γὰρ ἐϲ ϲτρατὸν εἶμι διαμπερέϲ, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουϲιν ἄριϲτοι
βουλὰϲ βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἠὲ μάχεϲθαι.
ὣϲ φάθ', ὁ δ' ἐν χερϲὶ ϲκῆπτρον λάβε καί οἱ ὄμοϲϲεν·
ἴϲτω νῦν Ζεὺϲ αὐτόϲ, ἐρίγδουποϲ πόϲιϲ Ἥρηϲ,
μὴ μὲν τοῖϲ ἵπποιϲιν ἀνὴρ ἐποχήϲεται ἄλλοϲ
Τρώων, ἀλλὰ ϲέ φημι διαμπερὲϲ ἀγλαϊεῖϲθαι.
ὣϲ φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοϲε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.

V. L. 311 βουλεύονται G. μετα A. οὐδ' ἐθέλουϲι ACEGH. οὐδὲ θέλουϲιν D Cant. οὐδὲ θέλουϲι S. — 312 ἀδηκότεϲ ACDGH Lips. Townl. Vrat. b. ἀδδηκότεϲ ELS. — 313 ὡϲ A. οἳ δ' L. οἵδ' CG. — 314 τρώεϲϲι L. — 316 δ' ἤτοι Et. Mg. 484, 43. ποδώκυϲ G. ποδῶκυϲ Barocc. Mor. Cant. ποδώκηϲ (ῦϲ) L. — 317 ὁ ACDGHL. μετα A. καϲιγνήτηιϲι D. — 318 ὃϲ ῥὰ CDL. τρωϲί G. τρωϲὶν L. — 321 ἀλλά μοι L. ἀλλ' ἄγέ μοι H. ὄμωϲον L. — 322 ἠμὲν DL Schol. A 77. μὴ μὲν τοὺϲ Suidas II, 2, 1181, 2. ἵππουϲ τὲ A. — 323 γράφεται καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα A. — 324 οὐχ' E 808, 33. ἔϲομαι G 1. man. Apoll. Lex. 60, 15. ἄπο GS. ἀπο A. — 325 εἰϲ H. — 328 ὡϲ A. ὃϲ L. ἔφαθ' GL. ὅδ' CGL. ὤμοϲϲεν G. — 329 αὐτὸϲ Ζεὺϲ D. — 331 τρώων ἀλλά ϲε φημὶ L. ἀλλὰ ϲέ φημι EH. ἀλλὰ ϲὲ φημὶ ACDG. — 332 ὡϲ A. ἐπίορκον A. ἐπὶ ὅρκον Vrat. b. ἐπεὶ ὅρκον H. ἐπώμοϲε: ἀπώμοϲε CE 806, 36 GLS. ἀπώμοϲϲεν D. ἀπώμοϲε (ἐ) H. γρ. ἐπ C man. rec. ὤμοϲεν Schol. Γ 276. ὀρόθυνε G.

A: c. 317 καϲιγνήτῃϲιν Aristarchus: Zenodotus καϲιγνήτοιϲι. — 321 οὕτωϲ ἀνάϲχεο διὰ τοῦ ο̄ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 324 ἐν δὲ τῷ οὐχ' ἅλιοϲ ϲκοπὸϲ ἔϲϲομαι γράφουϲιν οἱ περὶ Ἡρόδωρον ὅτι εὕρομεν ἐν πολλοῖϲ εἰϲ τὸ χ̄ ἀπόϲτοφον Eust. 809, 4. — 332 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε τὸ ἐπώμοϲεν αἱ ἀριϲτάρχου Didymus.

αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοιϲιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἕϲϲατο δ' ἔκτοϲθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα,
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίϲειν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώϲ· τὸν δὲ φράϲατο προϲιόντα
διογενὴϲ Ὀδυϲεύϲ, Διομήδεα δὲ προϲέειπεν·
οὗτόϲ τιϲ Διόμηδεϲ ἀπὸ ϲτρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,
οὐκ οἶδ' ἢ νήεϲϲιν ἐπίϲκοποϲ ἡμετέρῃϲιν,
ἤ τινα ϲυλήϲων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντεϲ ἕλοιμεν
καρπαλίμωϲ· εἰ δ' ἄμμε παραφθήῃϲι πόδεϲϲιν,
αἰεί μιν ἐπὶ νῆαϲ ἀπὸ ϲτρατόφι προτιειλεῖν,
ἔγχει ἐπαΐϲϲων, μή πωϲ προτὶ ἄϲτυ ἀλύξῃ.

V. l. 333 ὤμοιϲιν C. ὤμοιϲι βάλλετο G. — 334 εἵϲατο Cram. Ep. 162, 18. εἵϲατο id. 382, 7. ἔκτοϲθε DE. ἔκτοϲθι L. — 335 ἐπὶ, κτιδέην AC. ἐπὶ κτιδέην EGS Apoll. Lex. 105, 19. Schol. Nicandr. Ther. 196. ἐπι κτιδέην D. ἐπ' ἰκτιδέην HL Cant. Lips. Harl. Vrat. A. — 336 προτὶ A: ποτὶ CGLS. ποτι D. ἐπὶ H Vrat. c. ἀπο A. ἂρ DGL. ἀρ A. — 338 ῥ' omitt. E. κάλιφ' DG. ὅμιλλον G. — 339 ἂν E. ἀνοδὸν D. τόνδε L. δ' ἐφράϲατο CDGS Harl. Et. Mg. 799, 25. — 340 ὀδυϲϲεὺϲ DG. — 341 οὗτόϲ τοι ACDEGHLS Cram. Epim. 414, 1 et 18. Ammon. de Diff. s. v. οὗτοϲ. Eust. 1409, 29. — 342 $\overset{\text{ει}}{\text{ἢ}}$ A. — 343 ἤ τινὰ CDL. κατατεθνηώτων L Lips. 1. man. Vrat. b. 2. man. κατατεθνειώτων ACDE bis GHS. — 344 παρ" εξελθεῖν A. παρὲξ ἐλθεῖν Eust. 810, 42. — 345 δεκαὐτὸν D. $\overset{\text{ω}}{\text{ἕλοιμεν}}$ A. — 346 παραφθαίῃϲι AE. παραφθαίηϲι DGH. παραφθάνηϲι L. — 347 ἐπὶ: ποτὶ A. προτὶ CDH. προτὶ ἢ ποτὶ E 810, 18 et 48. ϲτρατόφιν ACDEH LS. ϲτρατόϲφιν G. προτιειλεῖν ACDEGL. ποτιειλεῖν HS. — 348 ἔγχεϊ AG. ἐπ' ἀΐϲϲων L. προτὶ ACDEHL: ποτὶ GS. ἀλίξῃ G.

A. c. 334 πολιοῖο: οὐκ ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ γραφήν „πελιοῖο" Cram. Epim. 344, 4. conf. Et. Mg. 680, 21 πολιοὶ λύκοι: γράφονται καὶ πελειοί (sic), πυῤῥοὶ ἢ μέλανεϲ· ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδοϲ Κ (334) „ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο". — 335 ἐπὶ: ἔπι Ptolem. Ascalonita. κτιδέην Aristarchus, non ἰκτιδέην. — 341 ἀρίϲταρχοϲ οὗτόϲ τιϲ. ὡμολόγουν καὶ αἱ πλείουϲ Didymus, conf. Schol. K 477. — 343 ἀρίϲταρχοϲ [κατα]τεθνηώτων Didymus. asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ 387. — 346 οὕτωϲ ϲχεδὸν αἱ πᾶϲαι Didymus. in codice lemma non est, sed pertinere videtur ad παραφθαίῃϲι, cui iota adscriptum non debetur. quod si coniunctivus est, scribendum est παραφθήῃϲι, ita Thiersch. Gr. § 223 e. — 347 ἀρίϲταρχοϲ ἐπινῆαϲ Didymus.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεϲϲι
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃϲιν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅϲϲόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων, αἳ γάρ τε βοῶν προφερέϲτεραί εἰϲιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείηϲ πηκτὸν ἄροτρον,
τὼ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔϲτη δοῦπον ἀκούϲαϲ·
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποϲτρέψονταϲ ἑταίρουϲ
ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτοροϲ ὀτρύναντοϲ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεϲαν δουρηνεκὲϲ ἢ καὶ ἔλαϲϲον,
γνῶ ῥ' ἄνδραϲ δηίουϲ, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὁρμήθηϲαν.
ὡϲ δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε, εἰδότε θήρηϲ,
ἢ κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον ἐμμενὲϲ αἰεὶ
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέῃϲι μεμηκώϲ,
ὣϲ τὸν Τυδείδηϲ ἠδ' ὁ πτολίπορθοϲ Ὀδυϲϲεὺϲ
λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲϲ αἰεί.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήϲεϲθαι φυλάκεϲϲι
φεύγων ἐϲ νῆαϲ, τότε δὴ μένοϲ ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τιϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
φθαίη ἐπευξάμενοϲ βαλέειν, ὁ δὲ δεύτεροϲ ἔλθοι.

V. l. 349 ὡϲ A. παρ" ἐξ A. πάρεξ CGL Et. Gud. 374, 13. παρεξ D. νεκύεϲει ACDGH. — 350 ὃδ' CGL. ἂρ ACDEG. — 351 ὅϲϲόν τ' C Et. Mg. 642, 36. ὅϲον τ' DG. ἐπι, οῦρα A. ἐπὶ οὖρα E 811, 6. ἐπιοῦρα D 1. man. ἐπίουρα CD 2. man. GHLS Et. Mg. 642, 36. Schol. θ 124. οὖρα ἢ προπαροξυτόνωϲ ἐπίουρα Eust. 811, 10. πέλονται: φέρονται C. — 352 αἲ ACDEGL. — 354 ἐπεδραμέτην CE bis: ἐπιδραμέτην ADGHLS Apoll. Lex. 72, 31, conf. Ψ 418, 433, 447. δδ' D. ὃδ' CGHS. ἂρ ADGL. — 355 κατα D. ἀποϲτρέψανταϲ G. — 356 τρῴων L. — 358 ῥ' omitt. G. γνῶ δ' ἄρα δηΐουϲ S. λαιψηρά τε G Barocc. αἰψηρὰ δὲ Apoll. Lex. 17, 19. — 359 αἶψα: γρ. καὶ ὦκα A. ὁρμήθηϲαν AH: ὡρμήθηϲαν CDEGLS. — 360 καρχαρόδοντε A. κύνεϲ D. κύνε, οἵ τ' ἐπὶ θήρηϲ Pseudoplut. 123, 19. — 362 ἀνυλήενθ' D. μεμηλώϲ Vrat. c. Mosc. 3. μεμυκώϲ Mor. — 363 ὡϲ A. ἠδ' ὁ ACDH Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A: ἠδὲ GL, conf. B 278. — 365 μιγήϲαϲθαι G. φυλάκεϲϲι ACDGH — 366 ἔβαλ' S. — 367 χαλκοχιτώνων A. — 368 φθαίῃ ADG. ὃ δὲ C. ἔλθοι DGH Cant. Barocc. Mor. ἔλθῃ ACE bis LS.

A. c. 349 ὣϲ ἄρα φωνήϲαντε παρέξ Aristarchus. ἐν μέντοι τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ καὶ ἄλλαιϲ ἑτέρωϲ ἐφέρετο· „ὡϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ· ἐλθόντεϲ δ' ἑκάτερθε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεϲϲι κλινθήτην Didymus. — 354 ἀρίϲταρχοϲ ἐπεδραμέτην Didymus. — 359 τὸ ὁρμήθηϲαν Ἰακῶϲ Didymus. — 362 ὁ τε ϲύνδεϲμοϲ οὐκ ἦν ἐν ταῖϲ ἀριϲτάρχου Didymus. scripsit igitur Aristarchus ὑλήεντα, ὃ δὲ προθέῃϲι.

δουρὶ δ' ἐπαΐccων προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
ἠὲ μέν', ἠέ cε δουρὶ κιχήcομαι, οὐδέ cέ φημι
δηρὸν ἐμῆc ἀπὸ χειρὸc ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἦ ῥα, καὶ ἔγχοc ἀφῆκεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτόc.
δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐύξου δουρὸc ἀκωκὴ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔcτη τάρβηcέν τε
βαμβαίνων, ἄραβοc δὲ διὰ cτόμα γίγνετ' ὀδόντων,
χλωρὸc ὑπὸ δείουc. τὼ δ' ἀcθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἁψάcθην· ὁ δὲ δακρύcαc ἔποc ηὔδα·
Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύcομαι· ἔcτι γὰρ ἔνδον
χαλκόc τε χρυcόc τε πολύκμητόc τε cίδηροc,
τῶν κ' ὔμμιν χαρίcαιτο πατὴρ ἀπερείcι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυcὶν Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πολύμητιc Ὀδυccεύc·
θάρcει, μηδέ τί τοι θάνατοc καταθύμιοc ἔcτω·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωc κατάλεξον·
πῇ δὴ οὕτωc ἐπὶ νῆαc ἀπὸ cτρατοῦ ἔρχεαι οἶοc
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουcι βροτοὶ ἄλλοι;
ἤ τινα cυλήcων νεκύων κατατεθνηώτων;
ἤ c' Ἕκτωρ προέηκε διαcκοπιᾶcθαι ἕκαcτα
νῆαc ἔπι γλαφυράc; ἦ c' αὐτὸν θυμὸc ἀνῆκε;
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·

V. L. 370 ἢ μένε G. οὐ δέ cε φημὶ ACGHL. οὐδέ ε φημὶ D. — 371 ἀπὸ υ A. — 372 ἢ ῥὰ CDHL. ἀφῆκεν ε A. — 373 ἐΰξου AGS Cant. Vrat. b. εὔξου Et. Mg. 394, 44. ἐΰξόου CDEHL Schol. K 357. — 374 ὃδ' CGHL. ὁδὰρ D. ἂρ EGL. ἀρ A. — 375 γίνετ' ACDEGHL Et. Mg. 187, 30. — 376 * ὑπὸ: ὕπαὶ ACEGHL. ὑπ' αἰδείουc D. — 377 ἀψάcθην omnes, non ἡψάcθην, conf. B 171, O 127, Ψ 666. ὃ L. ηὖδα D. — 379 πολύκμητόc A. — 380 χ' ὔμμιν DG Mor. Townl. Vrat. b. χ' ὑμῖν H. ὧν ὑμῖν E. — 383 μηδέ τι τοι ACDG. μὴ δέ τι τοι HL. coι E. — 384 κατάλεξον: γρ. ἀγόρευcον L. — 385 πῆ AEH: ceteri πη. ποῖ Harl. γρ. ποῖ C. τίφθ' S Cant. γρ. ποῦ A. δὴ Eust. 810, 30: ceteri δ'. — 386 διορφναίην D. γρ. ἀμβροcίην Vrat. b. ὅτε γ' G. ὅτε Lips. omisso θ'. — 387 ἤ L: ceteri ἤ. ἢ τινὰ D. κατατεθνειώτων DS. κατατεθνειότων G. κατατεθνηώτων ει H. — 388 ἤ: libri ἤ. ἢ c' D. — 389 νῆαc ἀνα D. ἐπι A. ἐπὶ CGHL. * ἦ c': ἤ c' ACH. ἡ cὲ αὐτὸν E. ἢ cαυτὸν DGL. θυμὸν ἀνώγει L. ἀνῆκε ACGH. — 390 ὕπο ACL. δὲ τρέμε Schol. H 216.

A. c. 373 ἐύξου: ἐΰξοῦ Ptolem. Ascalonita. — 376 ὑπὸ, conf. H. U. 47, E 817, N 224, O 4, ε 52, ι 236, 396. — 387 ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (343) μετάκειται Aristonicus. ἠθέτει καὶ Ἀριcτοφάνηc Didymus. οὕτωc ἀρίcταρχοc, ἄλλοι δὲ κατατεθνειώτων Didymus.

πολλῇςίν μ' ἄτῃςι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
δωςέμεναι κατένευςε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυςμενέων ςχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέςθαι,
ἠὲ φυλάςςονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἦ ἤδη χείρεςςιν ὑφ' ἡμετέρῃςι δαμέντες
φύξιν βουλεύουςι μετὰ ςφίςιν, οὐδ' ἐθέλουςι
νύκτα φυλαςςέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
τὸν δ' ἐπιμειδήςας προςέφη πολύμητις Ὀδυςςεύς·
ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός,
ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράςι γε θνητοῖςι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεςθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;

V. L. 391 πολλῇςί E. ἄτῃςιν D. παρεκνόον ACD post ras. HL. — 392 πηλείονος G. — 393 χαλκῷ omitt. H. — 398 βουλεύουςι GL Mor. Harl. γρ. βουλεύουςι C man. rec. βουλεύοιτε ACDH. ἐθέλουςι G Mor. Harl. ἐθέλουςιν L. γρ. οὐδ' ἐθέλουςι C man. rec. ἐθέλοιτε ACDH. ἐν ἄλλῳ φύξιν βουλεύουςι μετὰ ςφίςιν οὐδ' ἐθέλουςι A. — 399 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες LS. vulgo ἀδηκότες cum CDGH Lips. Townl. Vrat. b. — 400 δ' omitt. L — 402 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 404 ἄλλῳ ἢ DG. ἀχιλλῆϊ G. ὃν E. — 408 πῶς δαὶ AHL Apoll. de Synt. 6, 9; 77, 9. Ammon. de Diff. s. v. δαί. Bekk. Anecd. 971, 11; 1178. Apoll. Lex. 56, 27. Et. Gud. 132, 47. πῶς δὲ DG Cram. Anecd. Par. III, 13, 17; 284, 28. πῶς δέ τε H suprascr. πῶς δ' αἱ CE.

A. c. 391 ἀριςτοφάνης ἤπαφεν ἕκτωρ Didymus. — 397—399 παρὰ Ἀριςτοφάνει ἠθετοῦντο, ἐν δὲ ταῖς Ἀριςτάρχου ἐγέγραπτο εἰ ἤδη Didymus. οὕτως γραπτέον βουλεύουςι καὶ [ἐ]θέλουςι, τὸ γὰρ ςφίςιν ἐν τῷ περί τινών ἐςτι λόγῳ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς, ᾧ ἀκόλουθα δεῖ εἶναι τὰ ῥήματα Aristonicus. τῶν παρακειμένων ὀβελῶν οὐκ ἔςτιν αἰτίαν εὑρεῖν διὰ τῶν Ἀριςταρχείων ὑπομνημάτων. Ἀμμώνιος δὲ ὁ Ἀριςτάρχειος πρῶτον μὲν ςτιγμαῖς φηςὶ τὸν Ἀρίςταρχον παραςημειώςαςθαι, εἶτα δὲ καὶ τέλειον ἐξελεῖν, τάχα διὰ τὸ ἐπὶ δευτέρου προςώπου τὸ ςφίςι τετάχθαι καὶ ἄνωθεν (310—312) μετενηνέχθαι Schol. A. haec primo adspectu inter se videntur pugnare, cuius discrepantiae causam fuisse puto diversitatem utriusque recensionis Aristarchi, qui in posteriore hos versus damnavit, in priore βουλεύουςι et ἐθέλουςι scripsit, eosque punctis notavit, quibus ostenderet, se dubitare an genuini essent. — 408 δαὶ Aristarchus, conf. H. T. 220. ὅτι ςύνδεςμος ὁ και (sic) καὶ οὐκ ἄρθρον Aristonicus.

ἅϲϲά τε μητιόωϲι μετὰ ϲφίϲιν, ἢ μεμάαϲιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυϲὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ
ἂψ ἀναχωρήϲουϲιν, ἐπεὶ δαμάϲαντό γ' Ἀχαιούϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέωϲ καταλέξω.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖϲιν, ὅϲοι βουληφόροι εἰϲί,
βουλὰϲ βουλεύει θείου παρὰ ϲήματι Ἴλου,
νόϲφιν ἀπὸ φλοίϲβου· φυλακὰϲ δ', ἃϲ εἴρεαι, ἥρωϲ,
οὔ τιϲ κεκριμένη ῥύεται ϲτρατὸν οὐδὲ φυλάϲϲει.
ὅϲϲαι γὰρ Τρώων πυρὸϲ ἐϲχάραι, οἷϲιν ἀνάγκη,
οἳ δ' ἐγρηγόρθαϲι φυλαϲϲέμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοιϲ. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὕδουϲι· Τρωϲὶν γὰρ ἐπιτραπέουϲι φυλάϲϲειν·
οὐ γάρ ϲφιν παῖδεϲ ϲχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκεϲ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
πῶϲ γὰρ νῦν Τρώεϲϲι μεμιγμένοι ἱπποδάμοιϲιν
εὕδουϲ', ἦ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεοϲ υἱόϲ·
τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέωϲ καταλέξω.
πρὸϲ μὲν ἁλὸϲ Κᾶρεϲ καὶ Παίονεϲ ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγεϲ καὶ Καύκωνεϲ δῖοί τε Πελαϲγοί.
πρὸϲ Θύμβρηϲ δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυϲοί τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγεϲ ἱππόμαχοι καὶ Μῄονεϲ ἱπποκορυϲταί.

V. L. 409 ἅϲϲά τε ACDHL. ἅϲϲά τε Et. Mg. 167, 36. ἅϲϲα τε Eust. 813, 36. μετα D. μεμάαϲι D. — 410 πόλιν δὲ AD. — 413 τοὶ γὰρ ACGH. ἐγὼ ϲοὶ L. ἐγώ ϲοι Harl. ἐγὼ δὴ G. καταλέξω: ἀγορεύϲω D Townl. — 414 εἰϲὶ DG. — 415 ϲήματι: ϲήματοϲ Schol. Λ 166. — 416 ἀπο A. ἤρεαι G. — 418 ὅϲϲαι μὲν CGHL Barocc. Mor. Cant. Harl. Lips. Vrat. A. ὅϲ-γὰρ μὲν ϲαι γὰρ DE bis. Zonar. Lex. 880. μὲν A. γὰρ S. τρώων L. — 419 οἵδ' C. οἵ γ' G Barocc. οἵ τ' L Vrat. b. — 420 πολύκλητοί τ' ἐπίκουροι AGHS Cant. Mor. Harl. — 421 εὕδουϲιν ADH. τρωϲὶ DEG. τρωϲὶ L. — 422 ϲφι DG. εἵαται D. — 423 προϲέβη L. πολύμητιϲ A. — 424 γὰρ δὴ H νῦν Harl. γὰρ δὴ A. τ' ἄρ νῦν Lips. Mosc. 3. τρώεϲϲι L. ἱπποδάμοιϲι D. — 425 εὕδουϲιν G. ἦ A: ceteri ἢ. — 427 τοὶ γὰρ DGH Barocc. ἐγώ τοι AHS Barocc. ἐγὼ δὴ G. ἀτρακέωϲ G. ἀγορεύϲω D. — 428 ἀργυρότοξοι Cram. An. Ox. II, 458, 12. — 430 μυϲϲοί D. — 431 ἱππόμαχοι L: ceteri ἱππόδαμοι. μηϊόνεϲ DH.

A. c. 409—411 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ 208—210. — 413 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἀγορεύϲω Didymus. — 424 νῦν Nicanor. — 425 ἦ Herodianus. — 427 καὶ ταῦτα Schol. BL. — 431 ἀρίϲταρχοϲ ἱππόμαχοι Didymus.

ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,
Θρήικες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάις Ἠϊονῆος.
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἠέ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέι δεσμῷ,
ὄφρά κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μὴ δή μοι φύξίν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἁμάς.
εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἠὲ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,

V. L. 432 τί ἢ Et. Mg. 415, 20. τί ἤ με Schol. A 219. τίη γέ με G. τίη μεθ H. τίη μὲ διεξερέεσθαι ταῦτα ἕκαστα Mor. Barocc. διεξερέεσθαι Apoll. Lex. 82, 2. παρεξερέεσθαι Schol. A 219. Et. Mg. 415, 20. — 433 τρῴων L. — 434 οἶδ' A. νεήλιδες L. — 435 σφι D Schol. Eurip. Rhes. 393. πάις E: παῖς ACDGHLS. — 437 ὅμοιοι G. — 438 ἅρματα δὲ χρυσῷ HL Lips. τὲ A. — 440 κατὰ θνητοῖσιν AEHL. — 441 ἄνδρεσσι DEGH. — 442 μὲν omitt. Lips. Mosc. 3. νῦν omitt. Cant. ἐμὲ μὲν νηυσὶν πελάσσετον Vrat. A. πελάσσατον Mosc. 3. ὠκυπόροισι D. — 443 ἠέ, με A. ἢ ἐμὲ D ex corr. H. — 444 ὄφρά κεν ACH. πειραθῆτον H. ἐμοῖο S. — 445 ἤ ῥα AGS Cant. Mor. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. ἢ ῥὰ C. ἢ ῥὰ H. ἢ ῥα D. ἠὲ EL. οὐκί: οὐχὶ G. — 446 ἂρ DG. ἀρ A. — 447 φύξίν γε A. — 448 ἀμάς C: ἀμὰς ADE 819, 19 ἐμὰς GHL (om. ἐς) Townl. in ras. χεῖρας ἐμεῖο ἢ μᾶλλον χεῖρας ἐς ἀμὰς Eust. 817, 36. — 449 καί σε CD. ἀπολύσομαι ἠὲ μεθῶμαι G. ἀπολύσομαι Barocc. — 450 εἴ τε Apoll. Lex. 64, 33. ἦτε D. ἦσθα H 1. man. L. γρ. ἤισθα H. — 451 διοπτεύσων (ειν supra) S. διοπτεύσειν Vrat. b. 1. man. ἀντίβιον E. πτολεμίξων D. πτολεμίξων (ειν supra) S. πτολεμίζων H. πολεμίζειν L. πολεμίξων ACEG Cant. Harl. Vrat. A. — 452 ὕπο A. δαμεὶς ACDEGHLS. τυπεὶς A sup. γρ. τυπεὶς Vrat. b. ἀπο CDH. ὀλέσσας (η supra) H.

A. c. 445 ἀρίσταρχος ἠὲ κατ' αἶσαν Didymus. οὐκί, non οὐχί, Aristarchus conf. H. T. 328. — 419 ἀπολύσομεν Schol. V. μεθῶμεν, conf. B 299 δαῶμεν, X 381 πειρηθῶμεν. — 452 ἀρίσταρχος ὀλέσσαις Didymus.

οὐκέτ' ἔπειτα cὺ πῆμά ποτ' ἔccεαι Ἀργείοιcιν.
ἦ, καὶ ὃ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
ἁψάμενοc λίccεcθαι, ὃ δ' αὐχένα μέccον ἔλαccε
φαcγάνῳ ἀΐξαc, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρcε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃcιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖοc Ὀδυccεὺc
ὑψόc' ἀνέcχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενοc ἔποc ηὔδα·
χαῖρε θεὰ τοίcδεccι· cὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιβωcόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτιc
πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππουc τε καὶ εὐνάc.
ὣc ἄρ' ἐφώνηcεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόc' ἀείραc
θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ cῆμά τ' ἔθηκε,
cυμμάρψαc δόνακαc μυρίκηc τ' ἐριθηλέαc ὄζουc,
μὴ λάθοι αὖτιc ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλοc ἷξον ἰόντεc.
οἳ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδηκότεc, ἔντεα δέ cφι
καλὰ παρ' αὐτοῖcι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόcμον,

V. L. 454 ὃ μέν μοι L. — 455 ὃδ' CGHL. ἔλαccε ACEG. — 456 ἀπο D. — 457 φθεγγομέν|||(η) H. φθεγγομένη Aristoteles de Part. animal. III, 10. γράφεται φθεγγομένη Eust. 818, 4. Schol. L. τοῦδε Macrob. Sat. V, 13, 2. — 458 κεφαλῆφιν CEG. — 459 λυκίην G. — 460 τάδ' L. — 461 ὑψόθ' H. ἀνέcχε S. — 462 τοῖcδεccι ACDEL. τοῖcδέccι H. τοῖcδεcι Bekk. Anecd. 863, 1. τοῖc, δή γε cὲ G. — 463 ἐπιβωcόμεθ' ADHL. ἐπιβωcόμεθα E 818, 15 et 44 G. ἐπιβωcόμεθ'(δ) S. ἐπιδωcόμεθ'(βω) C, add. βω man. rec. ἐπιδωcόμεθ' Ven. B Lips. 1. man. αὖθῐc C. — 464 θρηῖκῶν H. ἵππουc τε: ἐν ἄλλῳ ἀγυρίν τε A. τὲ H. — 465 ὡc A. ἂρ G. ἀπο A. — 466 ἀνα D. δῆλον Cant. ἐπι A. cῆμ' ἔθηκεν L. ἔθηκε ACDEH. ἔχευαν Bekk. An. 797, 12. — 468 αὖθῐc C. — 470 θρηϊκῶν H. ἷξον CEHL Et. Mg. 750, 38. Apoll. Lex. 151, 2: ἷξον A. ἵξον D Et. Gud. 524, 47. ἦξαν G. ἷξαν Cant. — 471 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἀδηκότεc ACDGH Barocc. Townl. Vrat. b. ἀδδηκότεc ELS. cφι CDG Schol. K 153. — 472 αὐτοῖcιν E.

A. c. 457 φθεγγομένου, conf. H. T. 28. — 463 ἀρίcταρχοc ἐπιδωcόμεθα, ἵν' ᾖ δώροιc τιμήcομεν Didymus. ἐπιβωcόμεθα, εἰc βοήθειαν ἐπικαλεcόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωcόμεθα, ἵν' ᾖ δώροιc τιμήcομεν Et. Mg. 357, 52, conf. Apoll. Lex. 73, 1 et 2. βώcομαι est forma Ionica, qua Herodotus saepissime, Homerus α 378, β 143 usus est. — 465 διήλλαττον αἱ ἀριcτάρχου ὑψόcε καὶ ὑψοῦ Didymus. — 466 cὺν τῷ ν̄ μυρίκην Didymus. δέελον Aristarchus.

τριϲτοιχί· παρὰ δέ ϲφιν ἑκάϲτῳ δίζυγεϲ ἵπποι.
Ῥῆϲοϲ δ' ἐν μέϲῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέεϲ ἵπποι
ἐξ ἐπιδιφριάδοϲ πυμάτηϲ ἱμᾶϲι δέδεντο.
τὸν δ' Ὀδυϲεὺϲ προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
οὗτόϲ τοι Διόμηδεϲ ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓϲ νῶιν πίφαυϲκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖϲ.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένοϲ· οὐδέ τί ϲε χρὴ
ἑϲτάμεναι μέλεον ϲὺν τεύχεϲιν, ἀλλὰ λύ' ἵππουϲ·
ἠὲ ϲύ γ' ἄνδραϲ ἔναιρε, μελήϲουϲιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἔμπνευϲε μένοϲ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιϲτροφάδην, τῶν δὲ ϲτόνοϲ ὤρνυτ' ἀεικὴϲ
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
ὡϲ δὲ λέων μήλοιϲιν ἀϲημάντοιϲιν ἐπελθών,
αἴγεϲιν ἢ ὀίεϲϲι, κακὰ φρονέων ἐνορούϲῃ,
ὣϲ μὲν Θρήικαϲ ἄνδραϲ ἐπῴχετο Τυδέοϲ υἱόϲ,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
ὅν τινα Τυδείδηϲ ἄορι πλήξειε παραϲτάϲ,
τὸν δ' Ὀδυϲεὺϲ μετόπιϲθε λαβὼν ποδὸϲ ἐξερύϲαϲκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπωϲ καλλίτριχεϲ ἵπποι
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
νεκροῖϲ ἀμβαίνοντεϲ· ἀήθεϲϲον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βαϲιλῆα κιχήϲατο Τυδέοϲ υἱόϲ,
τὸν τρειϲκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα

V. l. 473 τριϲτοιχί DL Vrat. b. τριϲτοιχεί ACEGH. τριϲτοιχί (ει) S. παρα D. — 474 μέϲϲῳ εὕδεϲκε G Mor. — 475 ἐξ επιδιφριάδοϲ A. — 476 τοὺϲ (ον) S. τοὺϲ Cant. ὀδυϲϲεὺϲ DGH 1. man. ἰδὼν προπάροιθεν G. διομήδεά A. — 478 νῶϊ DE Schol. Κ 447. πίφαϲκε GH Vrat. b. πέφνομεν S. — 479 οὐδέ τι ϲε ACDGHL. χρὴ omitt. H. — 480 ϲυν AD. — 481 ἠὲ ϲὺ δ' L. ἢ ϲύγε E bis. μελήϲουϲι CDEG. δ' ἐμοί A Harl. δέ μοι CDEG HLS, conf. Ε 228. — 482 ὡϲ A. — 484 ἐρυθαίνετο: φοινίϲϲετο Schol. Aristoph. Pac. 302. Suidas II, 2, 1563, 16. — 486 ἐνορούϲοι G Vrat. A. Mosc. 3. ἐνορούϲει CL. — 487 ὡϲ A. — 488 δυώδεκ' G. αὐτὰρ H. — 490 ὀδυϲϲεὺϲ DG. ἐξερύϲαϲκε ACDEG. — 491 κατα D. καλΐτρϊχεϲ H. — 492 μὴ δὲ CDGH. — 493 ἀήθεϲϲον AEL Schol. Ε 231. ἀέθεϲϲον D. ἀήθεϲϲον (αν) C. ἀήθεϲϲαν GH Harl. αὐτόν Schol. Ε 231. — 495 τριϲκαιδέκατον AGH. ἀπηῦρα D.

A. c. 475 ἐξ Herodianus: alii ἒξ. — 477 οὗτόϲ τοι Aristarchus. — 478 οὓϲ Aristarchus, alii ὃν. — 489 πλήξειε: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ πλήξαϲκε Didymus. — 495 τρειϲκαιδέκατον Schol. A. ἀντὶ τοῦ τρειϲκαιδεκατ (sic) A in margine, conf. H. T. 229.

ἀϲθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέϲτη
τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνηϲ.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυϲεὺϲ λύε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
ϲὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶϲι καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου
τόξῳ ἐπιπλήϲϲων, ἐπεὶ οὐ μάϲτιγα φαεινὴν
ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήϲατο χερϲὶν ἑλέϲθαι·
ῥοίζηϲεν δ' ἄρα πιφαύϲκων Διομήδεϊ δίῳ.
αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
ἢ ὅ γε δίφρον ἑλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόϲ' ἀείραϲ,
ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρῃκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
εἷοϲ ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἱϲταμένη προϲέφη Διομήδεα δῖον·
νόϲτου δὴ μνῆϲαι μεγαθύμου Τυδέοϲ υἱὲ
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ, μὴ καὶ πεφοβημένοϲ ἔλθῃϲ,
μή πού τιϲ καὶ Τρῶαϲ ἐγείρῃϲιν θεὸϲ ἄλλοϲ.
ὣϲ φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶϲ ὄπα φωνηϲάϲηϲ,
καρπαλίμωϲ δ' ἵππων ἐπεβήϲετο· κόψε δ' Ὀδυϲϲεὺϲ
τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν.
οὐδ' ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξοϲ Ἀπόλλων,
ὡϲ ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέοϲ υἱὸν ἕπουϲαν·

V. l. 496 κεφαλῆφιν ACEG. — 497 οἰνίδαο D. — 498 ἂρ DEG. ἀρ A. ὀδυϲϲεὺϲ DH. — 499 ϲυν D. ἤιειρεν A. εἴηρεν L. — 501 ποικίλην G. — 502 ῥοίζηϲε EG Bekk. Anecd. 771, 17. ῥοίζεϲκεν Barocc. πιφάϲκων GH Bekk. An. 771, 17. — 503 δ CDGHL. μερμήριξε A. ὅ, τι G. κύντατον ACGHL Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 3. κύντερον DES. ἕρδοι GL. — 504 τεύχεα κεῖτο L. — 505 ἦ A: ceteri ἤ. ὑφοῦ L. — 506 ἢ ὄγε τῶν C. θρηκῶν ἀνδρῶν D. ἀπο CDL. — 507 * εἷοϲ: libri ἕωϲ. δ ACDGHL. κατα D. τόφρ' ἀθήνη L. — 508 προϲεφώνει (η superscr.) C. — 510 ἐπι AD. ἐπὶ CEGHL. μή κεν L. ἔλθηιϲ et ἔλθοιϲ D eadem manu. — 511 μή που τιϲ ACDGHL. τρῷαϲ L. ἐγείρῃϲι DE bis GH. — 512 ὡϲ A. ὁ δὲ C. θεᾶϲ προφωνηϲάϲηϲ S. — 513 ἐπεβήϲετο ACHLS Cant. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήϲατο DE ter G. κόψε ACDEGHL Cant. Mor. Harl. Vrat. b. — 515 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν A: ἀλαοϲκοπιὴν CDE ter GL Et. Mg. 57, 10. ἀλαοϲκοπιὴν (ν superscr.) H. vulgo ἀλαοϲκοπίην. ἔχεν Mosc. 3.

A. c. 497 ἀθετεῖται Aristonicus. οὔτε ἐν Ζηνοδότῳ (scribendum ἐν τῇ Ζηνοδότου vel παρὰ Ζηνοδότῳ) οὔτε ἐν τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ ἐφέρετο Didymus. — 505 διχῶϲ ὑψοῦ καὶ ὑψόϲε Didymus, conf. 465. — 513 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἐπεβήϲατο Didymus. κόψε primus restituit Spitznerus cum libris fere omnibus: vulgo κόπτε, quod in libris meis non inveni. — 515 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν Aristarchus: ἀλαὸν ϲκοπιὴν Zenodotus, conf. H. T. 184.

τῇ κοτέων Τρώων κατεδύϲετο πουλὺν ὅμιλον,
ὦρϲεν δὲ Θρῃκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήϲου ἀνεψιὸν ἐϲθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούϲαϲ,
ὡϲ ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔϲταϲαν ὠκέεϲ ἵπποι,
ἄνδράϲ τ' ἀϲπαίρονταϲ ἐν ἀργαλέῃϲι φονῇϲιν,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄϲπετοϲ ὦρτο κυδοιμὸϲ
θυνόντων ἄμυδιϲ· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
ὅϲϲ' ἄνδρεϲ ῥέξαντεϲ ἔβαν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθι ϲκοπὸν Ἕκτοροϲ ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυϲεὺϲ μὲν ἔρυξε διίφιλοϲ ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Τυδείδηϲ δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χείρεϲϲ' Ὀδυϲῆι τίθει, ἐπεβήϲετο δ' ἵππων.
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην
[νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
Νέϲτωρ δὲ πρῶτοϲ κτύπον ἄιε φώνηϲέν τε·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ψεύϲομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμόϲ.
ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύποϲ οὔατα βάλλει.
αἲ γὰρ δὴ Ὀδυϲεύϲ τε καὶ ὁ κρατερὸϲ Διομήδηϲ
ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλαϲαίατο μώνυχαϲ ἵππουϲ.
ἀλλ' αἰνῶϲ δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωϲιν
Ἀργείων ὤριϲτοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

V. L. 517 τρψων L. κατεδύϲατο GS. κατεδύϲϲετο L. πολὺν D. — 518 ὦρϲε GL. — 519 ὁ δ' L. ὅδ' C. — 520 ἔρημον Lips. Townl. Mosc. 3. ἔϲταϲαν A. — 521 ἄνδράϲ τ' A. ἀϲπέρονταϲ G. ἀργαλέοιϲι Cant. φόνηιϲι D. — 522 ἂρ DEGL. ἀρ A. ὀνόμηνεν H. ὀνόμινεν D. — 523 τρψων L. — 526 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἵκοντο G Barocc. — 527 ὀδυϲϲεὺϲ DG. ἔρυκε Vrat. b. διῒ φίλοϲ ACDGHL. — 528 χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 529 ὀδυϲϲῆϊ G. ἐν ἄλλῳ ὀδυϲῆϊ δίδου A. ὀδυϲϲῆοϲ ἐτίθει S. ἐπεβήϲετο ACGHL Barocc. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήϲατο D ex corr. — 530 μάϲτιζεν L. δ' ἵππουϲ ACGH: δ' ὀδυϲεὺϲ L Barocc. Mor. Townl. δ' ὀδυϲϲεὺϲ G. ἐν ἄλλῳ μάϲτιξεν δ' ὀδυϲϲεύϲ A. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε. — 531 omitt. AC Townl.: habent DEGHLS. ἐπὶ H. — 534 ἔτυμόν τοϊ ἐρέω A. ἔτυμόν τοι GH Mor. Barocc. — 535 μ' omitt. L. ἀμφι D. — 536 γάρ ὀδυϲϲεύϲ τε D. ὀδυϲϲεύϲ G. — 537 ὧδ': ὡϲ δ' Et. Mg. 175, 20. Apoll. Lex. 48, 20. τρψων L. — 538 κατα AD. πάθειεν (οι above ει) L. — 539 οἱ ἄριϲτοι libri. ὑπο A. τρψων L. ὀρυγμαδοῦ C 1. man. GH.

A. c. 522 Zenodotus ante 520 collocavit. — 534 παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐκ ἦν ὁ ϲτίχοϲ Schol. V. — 538 ἀρίϲταρχοϲ δείδοικα μεταφρεϲὶ Didymus, conf. δ 825. retinui κατὰ φρένα, ut Α 555, Ι 244, ω 353. — 539 ἀρίϲταρχοϲ ἀργείων ὤριϲτοι καὶ ἄνευ τοῦ ῑ Didymus, conf. H. U. 202 sq.

οὔ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καί ῥ' οἳ μὲν κατέβηϲαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντεϲ
δεξιῇ ἠϲπάζοντο ἔπεϲϲί τε μειλιχίοιϲι.
πρῶτοϲ δ' ἐξερέεινε Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
εἴπ' ἄγε μ' πολύαιν' Ὀδυϲεῦ, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ὅππωϲ τούϲδ' ἵππουϲ λάβετον· καταδύντεϲ ὅμιλον
Τρώων; ἦ τίϲ ϲφωε πόρεν θεὸϲ ἀντιβολήϲαϲ;·
αἰνῶϲ ἀκτίνεϲϲιν ἐοικότεϲ ἠελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεϲϲ' ἐπιμίϲγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυϲὶ γέρων περ ἐὼν πολεμιϲτήϲ·
ἀλλ' οὔ πω τοίουϲ ἵππουϲ ἴδον οὐδὲ νόηϲα.
ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀίω δόμεναι θεὸν ἀντιάϲαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ ϲφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διόϲ, γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ὦ Νέϲτορ Νηληιάδη, μέγα κῦδοϲ Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεόϲ γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνοναϲ, ἠέ περ οἵδε,
ἵππουϲ δωρήϲαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰϲιν.
ἵπποι δ' οἵδε γεραιὲ νεήλυδεϲ, οὓϲ ἐρεείνειϲ,
Θρηίκιοι· τὸν δέ ϲφιν ἄνακτ' ἀγαθὸϲ Διομήδηϲ
ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρουϲ δυοκαίδεκα πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.

V. l. 540 ἂρ ADEGL. — 541 ἐπι D. — 542 δεξιῇϲ S Cant. Vrat. b. A. Mosc. 3. δεξίῃ τ' et δεξίῃ Eust. 823, 6. μειλιχίοιϲι ACDGH. — 544 εἶπ' L. εἰπ' A. ὀδυϲϲεῦ DEG. — 545 ὅπως (π superscript) C. τοῦϲδ' A. τοὺϲ D. καταδύντε S Cant. καταδύντ' ἐϲ L. — 546 τρώων L. ἤ τϊ H. τί ϲφῶε C 1. man. D. ϲφῶε GHL. ὑμῖν, i. e. ϲφῶι Eust. 823, 10. ϲφῶε, πόρεν A. πόρε G. — 547 ἐοικότας (εϲ superscript) S. — 548 οὐδέ τι φημὶ ACDEGL. οὐδ' ἔτι φημὶ H. — 549 παρα A. — 550 τοιούϲδ' G. τοιούτουϲ L. * οὐδὲ νόηϲα: libri οὐδ' ἐνόηϲα. — 551 ὔμμ' DG. οἴω D. θεῶν L. — 552 γάρ ϲφωε S. γὰρ ϲφῶε DL. νεφεληγερέτα A. — 556 γε θέλων CDS Cant. Lips. Townl. οἷδε A. — 557 ΔΩΡΗϹΕΤ' Ambros. δωρήϲετ' L. δωρήϲεται Townl. δωρήϲαιτο H. δωρήϲοιτο E. ἐπεὶ ἤ A. ἐπειή E: vulgo ἐπειή. πολυφέρτεροί εἰϲι D. πολυφέρτερόϲ ἐϲτιν S. πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτιν Cant. — 558 οἷδε AD. οἵγε L. — 559 θρήκιοι S. ἄνακτα L. — 560 παρ CD. παρ' ἑταίρουϲ G. δυοκαίδεκα AGH. δυωκαίδεκα L.

A. c. 545 λάβετον: λαβέτην Zenodotus. — 546 οὕτωϲ ϲφωε διὰ τοῦ ε καὶ πόρεν ἰακῶϲ. οὕτωϲ καὶ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανόϲ Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ϲφῶϊ Aristonicus. ϲφῶε Ixion, conf. Apoll. de Pron. 114 A. alii ϲφω ἔπορεν. — 548 ἐπιμίϲγομαι: ὁ Ἰξίων ἀναμίϲγομαι Schol. V.

τὸν τρειϲκαιδέκατον ϲκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα ϲτρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶεϲ ἀγαυοί.
ὣϲ εἰπὼν τάφροιο διήλαϲε μώνυχαϲ ἵππουϲ
καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴϲαν χαίροντεϲ Ἀχαιοί.
οἳ δ' ὅτε Τυδείδεω κλιϲίην εὔτυκτον ἵκοντο,
ἵππουϲ μὲν κατέδηϲαν ἐυτμήτοιϲιν ἱμᾶϲι
φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεοϲ ἵπποι
ἕϲταϲαν ὠκύποδεϲ μελιηδέα πυρὸν ἔδοντεϲ.
νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνοϲ
θῆκ' Ὀδυϲεύϲ, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμαϲϲαίατ' Ἀθήνῃ.
αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάϲϲῃ
ἐϲβάντεϲ κνήμαϲ τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούϲ.
αὐτὰρ ἐπεί ϲφιν κῦμα θαλάϲϲηϲ ἱδρῶ πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸϲ καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔϲ ῥ' ἀϲαμίνθουϲ βάντεϲ ἐυξέϲταϲ λούϲαντο.
τὼ δὲ λοεϲϲαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆροϲ Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυϲϲόμενοι λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟϹ Λ.

Ἠὼϲ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοιϲι φόωϲ φέροι ἠδὲ βροτοῖϲι·

V. L. 561 τριϲκαιδέκατον AGL. — 562 τὸν ῥὰ CL. — 563 τὲ H. τε omitt. G. τρῷεϲ L. — 565 ἦϲαν C. — 566 οἵδ' CGL. ὅτε δὴ H. τυδείδαο G. ἐύτυκτον C. ἐΰτΰκτον H. — 567 ἱμᾶϲι A Ambr. CEGH. — 569 ἑϲταϲαν AD. ἔϲταϲαν GL. — 570 ἐνι AD. ἐν S. — 571 θῆχ' ὀδυϲεὺϲ C. ὀδυϲϲεὺϲ DG. ἱερὸν G Lips. ἑτοιμαϲαίατ' CD. ἑτοιμαϲαίατο E. — 573 τε ἰδὲ ACDEH Apoll. Lex. 109, 4. τε ἠδὲ G. τ' ἠδὲ Et. Mg. 570, 3. Cram. Epim. 172, 7. τε ἰδ' αὖ λόφουϲ L. τε ἰδ' αὖ λόφον Harl. — 574 ϲφι G. — 575 ἀπο A. ἀνέψυχεν L. ἀνέψυχε Townl. ἀνέψυχθε GH. — 576 εὐξέϲταϲ D. ἐϋξέϲτουϲ S. — 577 τώδε G. — 579 ἀφυϲϲόμενοι A Harl. ceteri ἀφυϲϲάμενοι.

A. c. 561 τινὲϲ γράφουϲι τὸν τετρακαιδέκατον ϲκοπὸν εἵλομεν Aristonicus. — 579 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ· ἄλλοι δὲ ἀφυϲϲάμενοι Didymus, conf. ad Γ 295.

V. L. 2 ὄρνυθ' Townl. φέρῃ EL ex em. Lips. Harl. βροτοῖϲι ACDGH.

Ζεὺϲ δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέραϲ μετὰ χερϲὶν ἔχουϲαν.
ϲτῆ δ' ἐπ' Ὀδυϲϲῆοϲ μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἥ ῥ' ἐν μεϲϲάτῳ ἔϲκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωϲε,
ἠμὲν ἐπ' Αἴαντοϲ κλιϲίαϲ Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆοϲ, τοί ῥ' ἔϲχατα νῆαϲ ἐίϲαϲ
εἴρυϲαν ἠνορέῃ πίϲυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
ἔνθα ϲτᾶϲ' ἤυϲε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι', Ἀχαιοῖϲιν δὲ μέγα ϲθένοϲ ἔμβαλ' ἑκάϲτῳ
καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι.
τοῖϲι δ' ἄφαρ πόλεμοϲ γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεϲθαι
ἐν νηυϲὶ γλαφυρῇϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρείδηϲ δ' ἐβόηϲεν ἰδὲ ζώννυϲθαι ἄνωγεν
Ἀργείουϲ· ἐν δ' αὐτὸϲ ἐδύϲετο νώροπα χαλκόν.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλάϲ, ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρηϲ δῶκε ξεινήιον εἶναι.
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέοϲ, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐϲ Τροίην νήεϲϲιν ἀναπλεύϲεϲθαι ἔμελλον·
τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενοϲ βαϲιλῆι.
τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἶμοι ἔϲαν μέλανοϲ κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυϲοῖο καὶ εἴκοϲι καϲϲιτέροιο·
κυάνεοι δὲ δράκοντεϲ ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖϲ ἑκάτερθ', ἴριϲϲιν ἐοικότεϲ, ἅϲ τε Κρονίων

V. L. 3 ἐπι A. — 4 μετα A. — 8 ἀχῖλῆοϲ C. τοί ῥ': οἵ E. ἔϲχατοι L. — 10 μέγά τε C. — 11 ἀχαιοῖϲι CDE Schol. Aristoph. Acharn. 16. — 12 κραδίῃ CDH. ἄληκτον CD Lips. — 15 ἠδὲ G. ἐβόηϲ' ἠδὲ Barocc. ζώνυϲθαι CDE 827, 7. — 16 ἐδύϲατο ACDE bis G. ἐδύϲϲατο HL. ἐδύϲετο Cant. ἐνδύϲατο νώροπα χαλκὸν (ῶ) S. — 17 κνημίδαϲ CGH. πρῶτον G. περι A. ἔθηκε ACGH. — 18 ἐπὶ ϲφυρίοιϲ DH. ἐπιϲφυρέοιϲιν L. — 19 θώρακα G. περι D. ἔδυνε ACDGH. — 20 Κινύραϲ Schol. Pind. Nem. VIII, 28. — 21 κύπρον δὲ AD. — 22 ἀναπλεύϲαϲθαι C Cant. Schol. A 105. — 24 δή τοι HL Harl. δῆτα Et. Mg. 618, 1. οἶμοι C. — 26 προτι AD. ποτὶ CEHS. — 27 ἑκάτερθεν S. ἑκάτερθι (εν) L. ἴριϲιν DEH. ἴρεϲϲιν Hesych. II, 369. Apoll. Lex. 92, 29. Townl.

A. c. 13, 14 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶϲ B 453, 454. καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει δὲ ἠθετοῦντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἦϲαν Didymus. — 26 ἐν τῇ Ἀριϲτοφάνουϲ ϲμερδαλέοι δὲ δράκοντεϲ ἐλειχμῶντο Didymus. — 27 Ζηνόδοτοϲ ἐρίδεϲϲιν Schol. A.

ἐν νέφεϊ cτήριξε, τέραc μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιcιν βάλετο ξίφοc· ἐν δέ οἱ ἧλοι
χρύcειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
ἀργύρεον, χρυcέοιcιν ἀορτήρεccιν ἀρηρόc.
ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀcπίδα θοῦριν,
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦcαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦcαν ἐείκοcι καccιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέcοιcιν ἔην μέλανοc κυάνοιο.
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργὼ βλοcυρῶπιc ἐcτεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμόc τε Φόβοc τε.
τῆc δ' ἐξ ἀργύρεοc τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεοc ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦcαν
τρεῖc ἀμφιcτρεφέεc, ἑνὸc αὐχένοc ἐκπεφυυῖαι.
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφοc καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸc ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴcω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπηcαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
τιμῶcαι βαcιλῆα πολυχρύcοιο Μυκήνηc.
    ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαcτοc
ἵππουc εὖ κατὰ κόcμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέεc cὺν τεύχεcι θωρηχθέντεc
ῥώοντ'· ἄcβεcτοc δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.

V. l. 28 νέφεcι Vrat. b. Schol. Γ 121. cτήριξεν D. — 29 ἀμφι D. ἄρ DGL. ἀρ A. ὤμοιcι D. ἧλοι L. ἥλοι A. — 30 χρύcεοι D. αὐτὰρ H. — 32 ἀν DH. ἐν δ' CL. γρ. ἀν C man. rec. πολυδαίδαλον A. θούρην G. — 33 περὶ CDHL. — 35 ἒν A. ἔην: ἦν CL. — 36 ἐπι D. βλοccυρῶπῐc C. ἐcτεφάνωται Schol. Λ 40. — 38 ἐξ, non ἒξ' libri. ἐξαργύρεοc CD. αὐτοῦ ADG Mor. Barocc. αὐτῷ CEH ex corr. S Et. Mg. 328, 35. αὐτῶν L. — 40 ἀμφιcτεφέεc CDHS. ἀμφιcτεφέεc ἢ ἀμφιcτρεφέεc E 829, 10. — 42 καθ' ὕπερθεν Vrat. b. — 43 δοῦρα E bis Vrat. A. — 44 ἀπ' αὐτόθι L. — 45 ἐπι D. δ' ἐγδούπηcαν (ε) A. δὲ γδούπηcαν DG. δ' ἐκδούπηcαν CL Vrat. A. δ' ἐνδούπηcαν Harl. — 48 κατα D. αὖτ' ἐπι A. τάφρον L. — 49 cυν A. τεύχεccι G.

A. c. 28 οὕτωc ἰακῶc τὸ cτήριξε Didymus, alii igitur νέφει ἐcτήριξε. — 33, 34 scribebatur πέρι .... ἦcαν et περὶ ... ἦcαν teste Herodiano. — 36 ἐπὶ Herodianus. — 38 αὐτοῦ: οὕτωc Ἀρίcταρχοc. γράφεται δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ Didymus. — 40 οὕτωc αἱ Ἀριcτάρχου cὺν τῷ ρ̄ ἀμφιcτρέφεεc Didymus. — 45 ἐγδούπηcαν Aristarchus.

φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρῳσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὣς τίετο δήμῳ,
τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
ἠίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην.
οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ
παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα,
ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
οἱ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

V. l. 51 μέγ' ADS Cant. Mor. Harl. Barocc. μεθ' CGHL Apoll. Lex. 162, 29. ἱππέων D. ἐπι A. — 52 μετεκείαθον DH. ἓν A. — 53 κατα C. ἐέρσας E. — 54 ἐξαιθέρος A. ἔμελλε ACDEGH. — 55 πολλὰς δ' Townl. προϊάμψειν S. — 56 τρφες L. θρωισμῶι A: ceteri θρωσμῷ. — 57 πουλυδάμαντα L. πολυδάμαντα D. — 58 τρωσὶ C. ὡς AD. ἐτίετο H. — 59 πόλυμον S. — 60 ἀθανάτοισι D. — 61 παντός' ἐΐσην ADGH Mor. Harl. παντόσε ἴσην CEL post ras. S. — 63 τότε Mor. Mosc. 3. ὅτε D. ποτὲ H. αὖθϊς C. σκοτόεντα Vrat. b. — 64 ὅτε E. τοτὲ CD 1. man. ποτὲ D 2. man. μέν τοι D. τε omitt. L. ὅτε μέν γε Vrat. A. φάνεσκε D. — 66 ὥς τ' ἀστεροπὴ G. ὡς ἀστεροπὴ Mor. conf. K 154. — 67 οἵδ' CGHL. ὡς Rhet. Gr. III, 201, 26. — 68 ἐλαύνωσιν: ἐλαύνουσιν CDEL. ἐλαύνοντο Schol. Theocr. X, 2. κατάρουραν A. — 69 κριθῶν ACDEGHL cum ceteris et Schol. T 222. — 70 ὡς A. τρῷες L.

A. c. 51 φθὰν Aristarchus. μέγ' Aristarchus et Herodianus: μεθ' Schol. V. — 55 οὕτως ἀρίσταρχος κεφαλὰς ἐνθάδε Didymus, conf. Ariston. et not. ad A 3. — 56 θρῳσμῷ, conf. H. U. 217. — 62 οὔλιος: alii αὔλιος teste Aristonico, conf. Et. Mg. 641, 6. — 64 ὁτὲ Herodianus, Il. Prosod. A 493. — 66 ὥς τε στεροπή, conf. ad K 154. — 69 κριθέων scribendum est vel contra libros, nam genetivus primae declinationis non nisi praecedente iota in ῶν desinit. Eadem de causa corrigendae sunt librorum scripturae σῶν E 818; πρώτων O 656; ἀργεννῶν C 529; ῥιζῶν Φ 243. excipitur τῶν K 253, μ 64.

δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
ἴcαc δ' ὑcμίνη κεφαλὰc ἔχεν· οἳ δὲ λύκοι ὣc
θῦνον. Ἔριc δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύcτονοc εἰcορόωcα·
οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοιcιν,
οἱ δ' ἄλλοι οὔ cφιν πάρεcαν θεοί, ἀλλὰ ἕκηλοι
cφοῖcιν ἐνὶ μεγάροιcι καθείατοc, ἧχι ἑκάcτῳ
δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχαc Οὐλύμποιο.
πάντεc δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
οὕνεκ' ἄρα Τρώεccιν ἐβούλετο κῦδοc ὀρέξαι.
τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὃ δὲ νόcφι λιαcθεὶc
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίων,
εἰcορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆαc Ἀχαιῶν
χαλκοῦ τε cτεροπήν, ὀλλύντάc τ' ὀλλυμένουc τε.
ὄφρα μὲν ἠὼc ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόc·
ἦμοc δὲ δρυτόμοc περ ἀνὴρ ὡπλίccατο δεῖπνον
οὔρεοc ἐν βήccῃcιν, ἐπεί τ' ἐκορέccατο χεῖραc
τάμνων δένδρεα μακρά, ἅδοc τέ μιν ἵκετο θυμόν,
cίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρέναc ἵμεροc αἱρεῖ,
τῆμοc cφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγαc

V. l. 71 δηΐουν CDL. δήϊον οἱ δ' ἕτεροι Schol. Τ 222. οὐδέτεροι L. — 72 ὑcμίνῃ ACEGH Eust. 847, 53; 1181, 42. ἔχον CGHL. εἶχεν[ον] S. εἶχον Eust. 832, 4; 847, 54. οἳ δὲ C. ὡc A. — 73 ἄρ E. ἆρ[α] A. ἄρα χαῖρε CL. εἰcορόωντα Mosc. 3. — 74 γὰρ ῥὰ L. παρετύγχανεν D. — 75 cφι D. — 76 cφοῖcιν ACDH Harl. Lips. Mosc. 3. ἐν cφοῖcιν μεγάροιc ἐκάθηντο E. οἷcιν GLS. γρ. οἷcιν A. ἐνι AD. καθήατο S. ἧιχι AD. ἔνθα E. — 77 κατα A. κατὰ cτίχαc D. ὀλύμποιο G. — 79 τρῴεccιν L. — 80 ἆρ CGL. ἀρ A. ἄρ D. ὃ δὲ C. — 81 ἀπάνευθ' ἐκαθέζετο H. — 82 τρῴων L. τε omitt. G. — 83 τ' ἀcτεροπὴν L. ὀλύνταc τ' ὀλυμένουc τε D. ὀλλύνταc[ων] τ' ὀλλυμένουc[ων] τε S. — 85 πίπτε ACDEGHL. δε D. — 86 ὡπλίcατο DEG Schol. Θ 53. δεῖπνον ACDEHLS Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. δόρπον G. — 87 ἐμβήcηιcιν D. ἐμ βήccῃcιν Hesych. III, 242. βήcῃcιν G 1. man. L Townl. ἐπεί γ' E. τε κορέccατο L. — 88 ἄδοc A: ceteri ἅδοc. τέ μιν εἵλετο Townl. θυμῷ L. — 89 cίτου τὲ ACH. περι A. — 90 φάλαγγα Plutarchus de Aud. poët. 6.

A. c. 72 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἡ ὑcμίνη τὰc κεφαλὰc ἴcαc εἶχεν Didymus. ἄλλοι δὲ ἴcαc δ' ὑcμίνῃ κεφαλὰc ἔχον Schol. A. — 75 πάρεcαν Herodianus. — 76 ἀρίϲταρχοc χωρὶc τοῦ ῑ τὸ ἧχι Didymus, conf. ad A 607. — 78—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. τούτουc καὶ Ἀριcτοφάνηc ἠθέτει, παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus. — 86 δεῖπνον: Zenodotus δόρπον. — 88 ἄδοc Herodianus cum Aristarcho, conf. H. T. 179. μάκρ' ἄδδοc Christ. griech. Lautlehre pg. 265.

κεκλόμενοι ἑτάροιϲι κατὰ ϲτίχαϲ. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτοϲ ὄρουϲ', ἕλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
ἤ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενοϲ ἀντίοϲ ἔϲτη·
τὸν δ' ἰθὺϲ μεμαῶτα μετώπιον ὀξέι δουρὶ
νύξ', οὐδὲ ϲτεφάνη δόρυ οἱ ϲχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆϲ ἦλθε καὶ ὀϲτέου, ἐγκέφαλοϲ δὲ
ἔνδον ἅπαϲ πεπάλακτο· δάμαϲϲε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺϲ μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ϲτήθεϲι παμφαίνονταϲ, ἐπεὶ περίδυϲε χιτῶναϲ·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἶϲόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξεναρίξων,
υἷε δύω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήϲιον, ἄμφω
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε· ὁ μὲν νόθοϲ ἡνιόχευεν,
Ἄντιφοϲ αὖ παρέβαϲκε περικλυτόϲ· ᾧ ποτ' Ἀχιλλεὺϲ
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι δίδη μόϲχοιϲι λύγοιϲι,
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεϲϲι λαβών, καὶ ἔλυϲεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ ϲτῆθοϲ βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖϲ ἔλαϲε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
ϲπερχόμενοϲ δ' ἀπὸ τοῖιν ἐϲύλα τεύχεα καλὰ

V. l. 91 κατα D. ἐν CG Harl. Mor. ἐκ[ἐν] S. ἐκ D. ἂν L. ἀν A. ἂν[ἐκ] H. γρ. ἐκ δ' ἀγαμέμνων A. — 94 ἀντίον G. — 96 ῥῆξ'[νύ] H. δόρυ ϲχέθε C Apoll. Lex. 97, 13. δόρυ ἔϲχεθε Townl. χαλκοβάρεια A. — 98 δάμαϲε G 1. man. — 99 αὐτόθι L. — 100 περίδηϲε L. περίδυϲε A. — 101 ὃ CDG HL. ῥιϲόν τε G. ἐξεναρίζων L. — 102 δύο D 2. man. τε καὶ H. — 103 ἐόντε L Eust. 502, 28. Schol. Δ 499. Et. Gud. 410, 31. ἐόνταϲ libri praeter L. — 104 οὗϲ ποτ' E. ὅν ποτ' Apoll. Lex. 169, 34. ἀχιλεὺϲ C. — 105 κνήμαιϲι G. κνήμηϲι Harl. λύγοιϲι ACDEG Zonar. Lex. 481. Apoll. Lex. 169, 34. — 107 τῶν τότε S Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 κατα A. βάλεν χαλκήρεϊ δουρὶ D Vrat. b. A. — 109 παρ' L. ἔλαϲεν D. — 110 ἀπο D.

A. c. ἀρίϲταρχοϲ βιάνορα Didymus. — 94 ἀντίοϲ: ἀντίον Zenodotus et Aristophanes. — 97 ἐγκέφαλοϲ δέ: ὅτι Ἀπολλώνιοϲ ποιεῖ ἐγκέφαλον δέ, καὶ τὸν ἑξῆϲ ἀθετεῖ Aristonicus, conf. H. T. 56. — 100 περίδυϲε χιτῶναϲ: ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα Aristonicus. — 101 βῆ ῥ' Ἶϲον Aristarchus: βῆ Ἶϲον Zenodotus. Βήριϲον Posidippus, conf. Apoll. de Synt. 66, 5. ἀρίϲταρχοϲ δὲ, Ἶϲόν τε καὶ ἄντιφον γράφει G in margine. — 103 ἀριϲτοφάνηϲ ἐόντε Didymus. — 104 ᾧ: ὅν Zenodotus, conf. Ariston. ad 106 et 111. — 106 ὅτι τὸ πλῆρεϲ ποιμαίνοντε, Ζηνόδοτοϲ δὲ ἔοικε δέχεϲθαι ποιμαίνοντα, καὶ γὰρ „ὅν ποτε“ γράφει Aristonicus.

γιγνώϲκων· καὶ γάρ ϲφε πάροϲ παρὰ νηυϲὶ θοῇϲιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδηϲ ἄγαγεν πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ.
ὡϲ δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείηϲ νήπια τέκνα
ῥηιδίωϲ ϲυνέαξε λαβὼν κρατεροῖϲιν ὀδοῦϲιν,
ἐλθὼν εἰϲ εὐνήν, ἁπαλόν τέ ϲφ' ἦτορ ἀπηύρα·
ἡ δ' εἴ πέρ τε τύχῃϲι μάλα ϲχεδόν, οὐ δύναταί ϲφι
χραιϲμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμοϲ αἰνὸϲ ἱκάνει·
καρπαλίμωϲ δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
ϲπεύδουϲ', ἱδρώουϲα, κραταιοῦ θηρὸϲ ὑφ' ὁρμῆϲ·
ὣϲ ἄρα τοῖϲ οὔ τιϲ δύνατο χραιϲμῆϲαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοιϲι φέβοντο.
    αὐτὰρ ὃ Πείϲανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
υἱέαϲ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοϲ, ὅϲ ῥα μάλιϲτα
χρυϲὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένοϲ ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἴαϲχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόνταϲ, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέαϲ ἵππουϲ·
ἐκ γάρ ϲφεαϲ χειρῶν φύγον ἡνία ϲιγαλόεντα,
τὼ δὲ κυκηθήτην· ὃ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὣϲ
Ἀτρείδηϲ· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέϲθην·
    Ζώγρει Ἀτρέοϲ υἱέ, ϲὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοιϲ κειμήλια κεῖται,
χαλκόϲ τε χρυϲόϲ τε πολύκμητόϲ τε ϲίδηροϲ,
τῶν κέν τοι χαρίϲαιτο πατὴρ ἀπερείϲι' ἄποινα,

V. l. 111 γιγνώϲκων L: γινώϲκων ACDGH. παρα A. θοῆιϲι D. — 112 ἀχῖλεύϲ C. — 115 ἀπηύρᾱ A. ἀπηῦρα D. — 116 ἡ δ' D. ἣδ' CG. εἴ πέρ DE. ϲφι AC. — 117 γὰρ μὲν G. ὑπο ACDH. ὑπότρομοϲ G. — 119 κρατεροῦ CL. — 120 ὡϲ AD 1. man. ὣϲ ρα S. — 121 τρῴων L. — 122 ὃ ACDGHL. — 123 ὅϲ ῥὰ L. — 125 εἴαϲχεν G. — 126 δὴ omitt. S. δύω GS. δύῷ H. παῖδ' ἔλαβε Vrat. b. τοῦπερ δὴ λάβε παῖδε δύο Lips. — 127 ἐόντᾰϲ L. — 128 γὰρ ϲφέαϲ L. γὰρ ϲφῶν G. γὰρ ϲφῶν Mosc. 3. φύγον libri mei. — 129 τώδε G. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ὡϲ A. — 131 ἀτρέωϲ G Barocc. Harl. — 132 ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοιϲ: ἐν ἀφνειοῦ πατρόϲ D Mosc. 3. γράφεται ἐν ἀφνειοῦ πατρόϲ Eust. 836, 26. — 133 πολύκμητόϲ A. — 134 κέν τι Lips.

A. c. 116 ὅτι δύναται ἑκατέρωϲ ἀναγινώϲκεϲθαι, καὶ κατὰ διαϲτολὴν τύχῃϲι, καὶ τετύχῃϲι ὡϲ λελάχωϲι Aristonicus. — 123 δαΐφρονοϲ: Zenodotus κακόφρονοϲ. — 125 εἴαϲχ': εἴα? — 127 ἐόνταϲ: ἐόντε conf. 103. — 128 φύγον: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ φύγεν Didymus. — 129 οὕτωϲ ἐναντίον Didymus, conf. H. T. 193. — 132 Ζηνόδοτοϲ πολλὰ δ' ἐν ἀντιμάχοιο πατρόϲ Didymus.

εἰ νῶι ζωοὺϲ πεπύθοιτ᾽ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
ὣϲ τώ γε κλαίοντε προϲαυδήτην βαϲιλῆα
μειλιχίοιϲ ἐπέεϲϲιν· ἀμείλικτον δ᾽ ὄπ᾽ ἄκουϲαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονοϲ υἱέεϲ ἐϲτόν,
ὅϲ ποτ᾽ ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
ἀγγελίην ἐλθόντα ϲὺν ἀντιθέῳ Ὀδυϲῆι,
αὖθι κατακτεῖναι μηὴ δ᾽ ἐξέμεν ἂψ ἐϲ Ἀχαιούϲ,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸϲ ἀεικέα τίϲετε λώβην.
ἦ, καὶ Πείϲανδρον μὲν ἀφ᾽ ἵππων ὦϲε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸϲ ϲτῆθοϲ· ὁ δ᾽ ὕπτιοϲ οὔδει ἐρείϲθη.
Ἱππόλοχοϲ δ᾽ ἀπόρουϲε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
χεῖραϲ ἀπὸ ξίφεϊ τμήξαϲ ἀπό τ᾽ αὐχένα κόψαϲ,
ὅλμον δ᾽ ὣϲ ἔϲϲευε κυλίνδεϲθαι δι᾽ ὁμίλου.
τοὺϲ μὲν ἔαϲ᾽· ὁ δ᾽ ὅθι πλεῖϲται κλονέοντο φάλαγγεϲ,
τῇ ῥ᾽ ἐνόρουϲ᾽, ἅμα δ᾽ ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺϲ ὄλεκον φεύγονταϲ ἀνάγκῃ,
ἱππεῖϲ δ᾽ ἱππῆαϲ, ὑπὸ δέ ϲφιϲιν ὦρτο κονίη
ἐκ πεδίου, τὴν ὦρϲαν ἐρίγδουποι πόδεϲ ἵππων,
χαλκῷ δηιόωντεϲ. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ᾽, Ἀργείοιϲι κελεύων.
ὡϲ δ᾽ ὅτε πῦρ ἀίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέϲῃ ὕλῃ,
πάντῃ τ᾽ εἰλυφόων ἄνεμοϲ φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

V. ι. 136 προϲηυδάτην L deest augmentum hoc loco et X 90. προϲηύδα, προϲηύδων, μετηύδα nusquam augmento carent. — 139 ποτε ἐν E. ἐνι D. τρῴων L. — 140 ὀδυϲϲῆϊ DGH. — 141 μὴ δ᾽ ACDGHL Et. Mg. 347, 43. — 142 τίϲεται D. — 143 ὦϲε Eust. 835, 43. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 144 ὃ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGL. οὖδαϲ ἔρειϲεν L. — 145 ἐξενάριξε ACEG. — 146 ἀπο ACH. ἀπό δ᾽ τ᾽ A. — 147 ὄλμον DH. ὡϲ AD. κιλίνδεϲθαι L. — 148 ὅδ᾽ CGH. — 149 τῆ ῥα G. εὐκνήμιδεϲ CDGHL. ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν Schol. Λ 167. — 151 ἱππεῖϲ δ᾽: ἱππῆεϲ δ᾽ D Schol. AD ad Λ 153. ὕπο DGLS. δέ ϲφιν GL. — 152 τήν ῥ᾽ H. ἐρίγδουποι A. — 153 δηϊόοντεϲ G. αὐτὰρ H. — 155 ὥϲ δ᾽ G. — 156 πάντη DE: ceteri πάντῃ. φέρει: φέροι Mosc. 3. γράφεται καὶ ἄνεμοϲ ϲτρέφει Eust. 838, 2.

A. c. 135 ζωούϲ: Aristophanes ζωώ. — 138 δαΐφρονοϲ: κακόφρονοϲ Zenodotus, ut 123, teste Schol. V. — 142 τοῦ: οὗ Zenodotus. τινάϲ φηϲιν Ἀρίϲταρχοϲ [γράφειν] ϲφοῦ πατρόϲ, αὐτὸϲ δὲ τοῦ πατρόϲ Schol. AV. — 144 ἀρίϲταρχοϲ οὖδαϲ ἔρειϲεν Didymus, non οὔδει ἐρείϲθη ut Schol. V. — 146 τμήξαϲ: ἀρίϲταρχοϲ πλήξαϲ Didymus, conf. H. T. 341. — 151 ἱππῆεϲ δ᾽ ἱππῆαϲ ὑπὸ ϲφίϲι δ᾽ Lehrsius Quaest. Ep. 242 ex coniectura. tum vero scribendum esset ὑπό ϲφιϲι, non ὑπὸ ϲφίϲι, quod idem est atque ὑφ᾽ ἑαυτοῖϲ.

προῤῥιζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδης δ' ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
οἳ δὲ παρ' Ἶλου σῆμα, παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
ἱέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
οἳ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
ἅς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ
πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δὲ φέβοντο.
πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων

V. L. 157 πρόριζοι D. — 158 ὡς A. ἂρ DL. ἀρ A. ἄρα G. ὑπατρείδηι A. ἐπ' ἀτρείδῃ L. πίπτε CDEGHL. — 160 κειν" A. κεῖν' C. κεινὰ G. ἀνα AD. — 161 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 162 γύπεσσι DEGL. — 166 οἳ δὲ C. παρίλου D. παρ' ἴλλου Harl. Vrat. A. Mosc. 3. — 167 καππεδίον ACDGHL. κὰπ πεδίον Strabo XIII, 593. Schol. K 415. — 168 ἱέμένοι DG. πόλεως ACDEGHLS. ὃ δὲ C. ἀεὶ G. — 169 δὲ παλάσσετο ACDGH Harl. Vrat. b. δ' ἐπαλάσσετο EL. — 170 τε omitt. G. ἵκοντο: ἵκανον H. — 171 ἄρα δϊίσταντο G. καὶ omitt. L. — 172 οἵδ' CH. οἵ δέ τι L. καμμέσσον ADH. καμμέσον CGL. ὡς A. — 173 ἐκ νυκτὸς G. — 174 ἀναφαίνετ' G. — 175 δ' omitt. G. ὀδοῦσι ACDEG. — 177 ὡς A. — 178 οἳ C. δὲ φέβοντο CE 838, 42 HLS Townl. δὲ ἐφέβοντο G. δ' ἐφέβοντο ADE 838, 38. — 179 κάππεσον H.

A. c. 157 ἐπειγόμενοι Aristarchus. — 165 σφεδανὸν Aristarchus, non σφεδανῶν ut Φ 542, conf. H. T. 354. — 168 πόλιος correxit F. A. Wolfius, conf. Ε 791, Ζ 364, Θ 505, 545, Υ 52, Φ 540, 563, 567, 608, Χ 456, 464, Ω 329, ubi libri fere omnes πόλιος exhibent; sed Ε 744 in libris πόλεων legitur pro πόλιων. — 179, 180 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται, ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἀριστείαν τάξιν ἔχουσι, νῦν δὲ οὔ Aristonicus. prior versus non legitur in Patroclia sed tantum posterior Π 699, qui in Cod. A asteriscum non habet adpictum, neque ex-

Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἐνίσπες.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

V. L. 180 ἀτρείδαο G. ὑπο A. περὶ πρὸ AEH. περὶ προ CD. πέρι πρὸ L. θῦιεν A. — 181 ἔμελλον CGH Lips. Harl. un. Vrat. man. rec. — 182 δὴ ῥά L. — 183 ἴδης ἐκ G. πηδηέσσης G. — 184 δὲ στεροπὴν CDE 839, 10 GHL. δὲ ᾶστεροπὴν A. — 185 ὤτρυνεν D. χρυσόπτερον A. — 186 ἐνίσπες A: ἔνισπε CDGHLS Schol. Aristoph. Av. 877. — 187 ὄφρα μέν HL. — 189 ἀναχωρήτω Townl. ἀνάχθω L. — 190 δῃοισϊ H. κατα A. — 192 ἅλεται EGHL Et. Orionis 65, 1. ἅ[ ]λεται C. ἅλλεται Et. Mg. 59, 13; 307, 11. ἁλέται A Zonar. Lex. 593. ἀλεται D. τότέ οἱ CL. — 193 εἰσόκε libri. ἐϋσέλμους CDG. — 194 ἐπι ADH. ἔλθοι C Mosc. 3. — 195 ὡς A. — 198 κολλητοῖσι D. — 201 τεὴν D. — 202 ὄφρα μέν κεν ὁράᾳς Schol. A 225.

stat ad eum scholium Aristonici. Ζηνόδοτος οὐκ ἔγραφεν, Ἀριστοφάνης δὲ ἠθέτει τὸν „Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσίν" Didymus. secundum Schol. V Aristophanes utrumque eiecit, Zenodotus neutrum, nisi forte scribendum est Ζηνόδοτος δὲ οὐ γράφει.

A. c. 184 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ᾱ ἀστεροπήν Didymus, conf. K 154, Λ 66. — 186 βάσκ' ἴθι: βάσκιθι Tyrannio, conf. ad B 8. — 192 ἅλεται Herodianus.

θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἢ δουρὶ τυπεὶς ἢ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
κτείνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
δύῃ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δὲ μάχη, σταν̣ δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρους', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
ἢ αὐτῶν Τρώων ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠύς τε μέγας τε,
ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα,
μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον·
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἥν·

V. L. 203 ἀναίροντα Lips. — 204 ἀπόεικε Vrat. A. — 205 δήοισι H. κατα A. — 207 ἅλεται CGHL. ἄλεται A. ἀλεται D. τότε σοι C 2. man. GL Mor. Harl. Vrat. A. τότε οἱ C 1. man. Lips. Townl. ἐγγϋαλῖξω H. — 208 εἰσόκε libri. ἐϋσέλμους DG. — 209 ἐπϊ CD. ἔλθοι C Mosc. 3. — 210 ἣ μὲν C. ἄρ DGL. ἀρ A. ὥς AD. εἰποῦσα G. ἀπεβήσατο μακρὸν ὄλυμπον G Barocc. Mor. — 211 ἐξοχέων D. ἆλτο C. ἅλτο Townl. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 212 δοῦρε Harl. κατα D. πάντῃ AE: ceteri πάντη. — 213 μάχεσθαι S. μαχέεσθαι Harl. — 214 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. — 216 στᾶν δ' C. ἐν δ': ἐκ δ' CDHL Townl. Vrat. b. — 217 ἔθελε DEG 1. man. — 218 ἔσπετε H. — 219 ἀντίος CDGH: ἀντίον E 839, 61 LS Cant. Vrat. b. man. sec. ἀντίος (ν superscr.) A. — 220 τρώων L. ἢ καὶ κλειτῶν G. ἠὲ κλητῶν Townl. — 222 ἐν: ἐνὶ L, conf. B 661, Γ 201. — 223 κισσεὺς S. κισσὶς L. ἐνι D. ἐνῖ H. — 224 θεανῶ D. καλλιπάρῃον EHL: ceteri καλλιπάρηον. A καλλιπάρηον.

A. c. 215 ἑτέρωθεν: ἔν τισιν καὶ αὐτοὶ Schol. A. — 219 ἀντίος Zenodotus et Aristophanes: ἀντίον Aristarchus. — 222 μήλων: θηρῶν Zenodotus. — 223 Κισσῆς ὡς Ἑρμῆς Herodianus.

γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
ϲὺν δυοκαίδεκα νηυϲὶ κορωνίϲιν, αἵ οἱ ἕποντο.
τὰϲ μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆαϲ ἐίϲαϲ,
αὐτὰρ ὃ πεζὸϲ ἐὼν εἰϲ Ἴλιον εἰληλούθει·
ὅϲ ῥα τότ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονοϲ ἀντίοϲ ἦλθεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Ἀτρείδηϲ μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχοϲ,
Ἰφιδάμαϲ δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκοϲ ἔνερθε,
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸϲ ἔρειϲε βαρείῃ χειρὶ πιθήϲαϲ·
οὐδ' ἔτορε ζωϲτῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβοϲ ὣϲ ἐτράπετ' αἰχμή.
καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
ἕλκ' ἐπὶ οἷ μεμαὼϲ ὥϲ τε λίϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸϲ
ϲπάϲϲατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦϲε δὲ γυῖα.
ὣϲ ὃ μὲν αὖθι πεϲὼν κοιμήϲατο χάλκεον ὕπνον
οἰκτρόϲ, ἀπὸ μνηϲτῆϲ ἀλόχου, ἀϲτοῖϲιν ἀρήγων,
κουριδίηϲ, ἧϲ οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
πρῶθ' ἑκατὸν βοῦϲ δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέϲτη,
αἶγαϲ ὁμοῦ καὶ ὄϊϲ, τά οἱ ἄϲπετα ποιμαίνοντο.
δὴ τότε γ' Ἀτρείδηϲ Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
    τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲε Κόων, ἀριδείκετοϲ ἀνδρῶν,
πρεϲβυγενὴϲ Ἀντηνορίδηϲ, κρατερόν ῥά ἑ πένθοϲ
ὀφθαλμοὺϲ ἐκάλυψε καϲιγνήτοιο πεϲόντοϲ.
ϲτῆ δ' εὐρὰξ ϲὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,

V. l. 227 μετα AL. — 228 δυοκαίδεκα ACG. — 230 ὁ ACDGHL. ἐών AH. — 231 ὅϲ ῥά DL. ἀντίοϲ A. ἦλθε D. — 232 οἵδ' CGHL. ἐπαλλήλοιϲιν A. — 233 παρ D pro παραί. — 234 κατὰ θώνην L. θώρακοϲ G. ἔνερθε ACE Apoll. Lex. 81, 14. — 235 ἐπι D. ἔρειϲε: ἔρυκε L. — 236 παναίολον A. — 237 μόλιβοϲ ACDEHL Apoll. Lex. 15, 13. μόλυβδοϲ G ex corr. Vrat. A. ὡϲ AD. — 238 τότε D 1. man., nunc τόγε. εὐρὺ κρείων A. — 239 ἐπί οἱ E 840, 64 H. ἐπι οἱ D. λῖϲ S. — 240 ϲπάϲατο CDEG. — 241 ὡϲ AD 1. man. E. ὁ μὲν C. — 242 ἄπο CD 2. man. post ras. EGH. ἀλόχοιο C. — 243 χάριν οἶδε CH. ἔδωκε ACDEGH. — 244 ἔδωκεν G. — 245 ὄϊαϲ C. — 246 ἐξενάριξε ACG. — 247 ἀν A. ἀνόμιλον D. — 248 ἀριδείκετοϲ A. — 249 κρατερὸν ῥαοι H. ῥὰ ἔπενθοϲ G.

A. c. 230 διχῶϲ καὶ ἐών καὶ ἰών Didymus. — 239 οἷ Herodianus. Aristarchus λίϲ: λῖϲ Aeschrio, conf. Eust. 841, 23. — 251 εὐρὰξ Herodianus, conf. Eust. 842, 43.

νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέϲην, ἀγκῶνοϲ ἔνερθεν,
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε φαεινοῦ δουρὸϲ ἀκωκή.
ῥίγηϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἀλλ' οὐδ' ὧϲ ἀπέληγε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο,
ἀλλ' ἐπόρουϲε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲϲ ἔγχοϲ.
ἤ τοι ὁ Ἰφιδάμαντα καϲίγνητον καὶ ὄπατρον
ἕλκε ποδὸϲ μεμαώϲ, καὶ ἀύτει πάνταϲ ἀρίϲτουϲ·
τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον ὑπ' ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ
οὔτηϲε ξυϲτῷ χαλκήρεϊ, λῦϲε δὲ γυῖα·
τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραϲτάϲ.
ἔνθ' Ἀντήνοροϲ υἷεϲ ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βαϲιλῆι
πότμον ἀναπλήϲαντεϲ ἔδυν δόμον Ἄϊδοϲ εἴϲω.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν
ἔγχεΐ τ' ἄορί τε μεγάλοιϲί τε χερμαδίοιϲιν,
ὄφρά οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκοϲ ἐτέρϲετο, παύϲατο δ' αἷμα,
ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δῦνον μένοϲ Ἀτρεΐδαο.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουϲαν ἔχῃ βέλοϲ ὀξὺ γυναῖκα,
δριμύ, τό τε προϊεῖϲι μογοϲτόκοι εἰλείθυιαι,
Ἥρηϲ θυγατέρεϲ πικρὰϲ ὠδῖναϲ ἔχουϲαι,
ὣϲ ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένοϲ Ἀτρεΐδαο.
ἐϲ δίφρον δ' ἀνόρουϲε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·

V. l. 252 κατα D. — 254 ῥίγηϲε E. τ' (δ') ἄρ' A. ἂρ DGL. — 255 οὐδὲ L. ὦϲ libri. πολέμοιο S. — 256 ἀνεμοτρεφὲϲ A. — 257 ὃ ADGHL. ὁ omitt. C. — 258 μεμαὼϲ omitt. L. — 259 ἀνόμιλον AD. — 261 κάρην G. — 262 ἔνθα G. ὑπατρείδηι A. — 263 ἔδυν ADEGH: ἔβαν CLS Cant. Lips. Townl. — 264 ὃ ACDGHL. — 265 ἔγχει H. χερμαδίοιϲι D. — 266 ὄφρά οἱ ACDHL Et. Mg. 106, 21. ἐξωτειλῆϲ A. — 267 ἐτέρϲατο G 2. man. — 268 ὀξεῖαι δ', non ὀξεῖαι, libri mei cum Cant. Mor. Harl. Townl. ὀδῦναι CD. — 269 ὅταν CDEHL Schol. A 519, Θ 513. Schol. Pind. Ol. VIII, 111. Schol. Apoll. Rhod. I, 262. Plutarchus de Amore prolis 4. — — 270 τό, τε AH. τό τοι C. τό γε Harl. Vrat. A. προϊεῖϲαι D. προϊᾶϲι Plutarchus de Amore prolis 4. μογοϲτόκοι A. εἰλήθυιαι G. — 271 θυγατέραϲ D. — 272 ὀξεῖαι D. ὀδῦναι CD. — 273 ἐπέτελλε ACGH. — 274 ἔπι A. ἐπὶ CDEGHL. ἐλαύνειν AD. — 275 ἤϋϲε DG.

A. c. 257 ὄπατρον Herodianus, ψιλῶϲ, conf. Eust. 843, 9. — 263 ἔδυν Herodianus. — 270 Aristarchus μογοϲτόκοι: alii μογόϲτοκοι, conf. Eust. 843, 55.

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὑμεῖϲ μὲν νῦν νηυϲὶν ἀμύνετε ποντοπόροιϲι
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺϲ
εἴαϲε Τρώεϲϲι πανημέριον πολεμίζειν.
ὣϲ ἔφαθ', ἡνίοχοϲ δ' ἵμαϲεν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην·
ἄφρεον δὲ ϲτήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,
τειρόμενον βαϲιλῆα μάχηϲ ἀπάνευθε φέροντεϲ.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ ἐνόηϲ' Ἀγαμέμνονα νόϲφι κιόντα,
Τρωϲί τε καὶ Λυκίοιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
οἴχετ' ἀνὴρ ὤριϲτοϲ, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχοϲ ἔδωκε
Ζεὺϲ Κρονίδηϲ. ἀλλ' ἰθὺϲ ἐλαύνετε μώνυχαϲ ἵππουϲ
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχοϲ ἄρηϲθε.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
ὡϲ δ' ὅτε πού τιϲ θηρητὴρ κύναϲ ἀργιόδονταϲ
ϲεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ ϲυῒ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
ὣϲ ἐπ' Ἀχαιοῖϲιν ϲεῦε Τρῶαϲ μεγαθύμουϲ
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ, βροτολοιγῷ ἶϲοϲ Ἄρηι.
αὐτὸϲ δ' ἐν πρώτοιϲι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεϲ' ὑϲμίνῃ ὑπεραέι ἶϲοϲ ἀέλλῃ,
ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕϲτατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ, ὅτε οἱ Ζεὺϲ κῦδοϲ ἔδωκεν;
Ἀϲαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην

V. l. 277 νῦν omitt. D. ποντοπόροιϲι ACG. — 278 οὔ κε με μητιέτα L. — 279 τρῴεϲϲι L. πανημέριον A. — 280 ὡϲ A. φάθ' D. ἵμαϲε EL. — 281 ἐπὶ ACDGHL. ἀέκοντε Harl. Lips.: ἄκοντε libri mei. — 282 δὲ, νέρθε A: δ' ἔνερθε HLS Cant. Townl. — 283 φέροντε S. — 284 ἐνόηϲεν L. — 285 τρῳϲί L. — 286 τρῷεϲ L. — 287 ἔϲτε AD: ἐϲτὲ CGHL. — 288 ὤριϲτοϲ AH. μέγα G. ἔδωκε ACDEGH. — 290 ἄρηιϲθε D. — 291 ὡϲ A. — 292 ὅτέ H. ποῦ C. που DH. θηρατὴρ H. — 293 ϲεύει C. κάπρίῳ (ψ) S. κάπρῳ Vrat. A. Mosc. 3. — 294 ὡϲ A. ἀχαιοῖϲι CEG. ϲεῦεν D. τρῴαϲ L. — 297 ὑπεραεῖ H. — 298 ἤ, τε A. καθ' ἀλλομένη D. — 300 ὅτέ οἱ CGH. πριαμίδηϲ βροτολοίγωι ἶϲοϲ ἄρηϊ A. — 301 ἀϲαῖον ACDEH Harl. Townl.: ἀϲϲαῖον GLS.

A. c. 290 ὑπέρτερον: ἀρίϲταρχοϲ ὑπέρτεροι Didymus. — 297 ὑπεραέϊ Herodianus. ὅτι ἔν τιϲι γράφεται ὑπὲρ οὔρεοϲ ἶϲοϲ ἀέλλῃ Aristonicus. — 301 Ἀϲαῖον Herodianus.

καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον
Αἴcυμνόν τ' Ὦρόν τε καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην.
τοὺc ἄρ' ὅ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
πληθύν, ὡc ὁπότε νέφεα Ζέφυρος cτυφελίξῃ
ἀργεcτᾶο νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόcε δ' ἄχνη
cκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆc·
ὣc ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
ἔνθά κε λοιγὸc ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
καί νύ κεν ἐν νήεccι πέcον φεύγοντεc Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυccεύc·
Τυδείδη, τί παθόντε λελάcμεθα θούριδοc ἀλκῆc;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵcταcο· δὴ γὰρ ἔλεγχοc
ἔccεται, εἴ κεν νῆαc ἕλῃ κορυθαίολοc Ἕκτωρ.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήcομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
ἡμέων ἔccεται ἦδοc, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺc
Τρωcὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτοc ἠέ περ ἡμῖν.
ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦcε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριcτερόν· αὐτὰρ Ὀδυccεὺc
ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτοc.
τοὺc μὲν ἔπειτ' εἴαcαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυcαν·
τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡc ὅτε κάπρω

V. L. 304 τοῦc A. ἄρ D. ἀρ A. — 305 ὀπότ' ἂν νέφεα H. Ζέφυροc νέφεα LS Strabo I, 29. cτυφελίξει CE 845, 55 et 59. cτυφελίζει E 845, 51. — 306 ἀργέcταο L. ἀργεcτάο Et. Mg. 136, 28. ceteri ἀργεcτᾶο cum Apoll. Lex. 42, 26. Strab. I, 29. — 308 πολυπλάγκτοιο A. πολυπλάκτοιο DGH. — 309 κάρηνα L. δάμναντο L. λαῶν E 845, 56: ἀνδρῶν E 846, 28. — 310 ἔνθά κε ACDGHL. γένοιτο S. ἔργ' ἐγένοντο L. — 313 παθόντεc D. — 314 δεῦρο omitt. C. παρ' ἔμ' A. παρὲμ' D. παρ' ἐμ' G. — 315 αἴ κε C. ἕλῃ νῆαc E. ἕλοι L. κορυθαιόλοc DE. — 318 ἡμῶν E. ἦδοc D. εἶδοc G. — 319 τρῳcὶν L. τρωcὶ DE. τρωcί γε βούλεται G. βούλεται CDEG HLS Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. A. — 320 χαμᾶζε AD. χαμάζε GHL. χάμᾶζε (sic) C ex corr. — 321 κατα A. — 323 εἴαcεν DH Lips. ἀπέπαυcεν DH. — 324 ἀν A. ἂν E. ἀνόμιλον D. κάπρῳ L.

A. c. 306 ἀργεcτᾶο Herodianus προπεριcπωμένωc. — 314 ἵcταcο: ἵcταο Aristarchus cum Zenodoto, conf. H. T. 292. — 318 ἦδοc Herodianus: ἧδοc Trypho, conf. H. T. 270. — 319 βόλεται Aristarchus, conf. α 234.

ἐν κυcὶ θηρευτῇcι μέγα φρονέοντε πέcητον·
ὣc ὀλέκον Τρῶαc πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀcπαcίωc φεύγοντεc ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον.
ἔνθ' ἑλέτην δίφρόν τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίcτω,
υἷε δύω Μέροποc Περκωcίου, ὃc περὶ πάντων
ᾔδεε μαντοcύναc, οὐδὲ οὗc παῖδαc ἔαcκε
cτείχειν ἐc πόλεμον φθιcήνορα· τὼ δέ οἱ οὔ τι
πειθέcθην· κῆρεc γὰρ ἄγον μέλανοc θανάτοιο.
τοὺc μὲν Τυδείδηc δουρὶ κλειτὸc Διομήδηc
θυμοῦ καὶ ψυχῆc κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυcεὺc καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
ἔνθά cφιν κατὰ ἶcα μάχην ἐτάνυccε Κρονίων
ἐξ Ἴδηc καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλουc ἐνάριζον.
ἤ τοι Τυδέοc υἱὸc Ἀγάcτροφον οὔταcε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰcχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
ἐγγὺc ἔcαν προφυγεῖν, ἀάcατο δὲ μέγα θυμῷ.
τοὺc μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸc
θῦνε διὰ προμάχων, εἵωc φίλον ὤλεcε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόηcε κατὰ cτίχαc, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺc
κεκληγώc· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγεc.
τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγηcε βοὴν ἀγαθὸc Διομήδηc,
αἶψα δ' Ὀδυccῆα προcεφώνεεν ἐγγὺc ἐόντα·

V. L. 325 θηρευτῆc L. πέcοιτον L. — 326 ὡc A. τρῷαc L. παλινορμένω A. πάλιν ὀρμένω E 847, 6 et 22 S Vrat. b. A. — 329 πέρι GL. — 330 οἶδεν μαντοcύναc H. οὐδ' ἑοὺc ACDEGHL Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 3. οὐδὲ ἑοὺc Mor. Vrat. b. ἔαcκε ACDEGH. — 331 εἰc D. τώδε οἱ G. — 332 μέλανεc G. — 333 δουρὶ, κλυτὸc (ει) A. δουρὶ κλυτὸc Vrat. b. δουρϊκλυτὸc CD. — 334 ἀπηῦρα D. — 335 ἱππόδαμόν A. ἱππόδομον D. ὀδυccεὺc DGH. ἐξενάριξε L. — 336 ἔνθά cφιν ACGHL. ἔνθά cφι D. κατ' G. ἐτάνυcε DEGL. — 337 τοὶ δ': οἳ δ' LS. οἵδ' GH. — 339 οὐ γάρ οἱ ACDEGLS: οὐδέ οἱ H. ἐν ἄλλῳ οὐδὲ γὰρ ἵπποι A. — 340 ἦcαν C. πρὸ φυγὴν G. — 341 ἀπάνευθεν L. ὃ ACDGHL. — 342 δια A. οἷοc φίλον H 1. man. — 344 τρῴων L. — 345 τόνδε G. ῥίγηcεν AD. ἐρίγηcε H. ἐρίγηρε S. ἰδὼν ἐνόηcε C Lips. Townl. γράφεται ἐνόηcε A. γράφουcί τινεc ἰδὼν ἐνόηcε Eust. 848, 24, conf. Λ 599.

A. c. 325 διχῶc θηρευτῆρcι καὶ θηρευτῇcι Didymus, conf. Μ 41, H. T. 281. — 326 παλινορμένω Aristarchus et Hermappias: πάλιν ὀρμένω Tyrannio, cf. Et. Mg. 648, 33. — 330 οὐδὲ οὗc hic et B 831 scriptum est invitis libris, qui οὐδ' ἑοὺc exhibent; nam ε in ἑούc nullo pacto produci potest, nihil autem obstat, quin ε ante ϝούc in caesura semiseptenaria producatur. — 339 οὐ γάρ οἱ dedi ex libris optimis: recentiores digammi causa οὐδέ οἱ ex Bentlei coniectura, conf. ad B 665.

νῶιν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ ϲτέωμεν καὶ ἀλεξώμεϲθα μένοντεϲ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυϲκόμενοϲ κεφαλῆφιν,
ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκόϲ,
οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τρίπτυχοϲ αὐλῶπιϲ, τήν οἱ πόρε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
ϲτῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν καὶ ἐρείϲατο χειρὶ παχείῃ
γαίηϲ· ἀμφὶ δὲ ὄϲϲε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
ὄφρα δὲ Τυδεΐδηϲ μετὰ δούρατοϲ ᾤχετ' ἐρωὴν
τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείϲατο γαίηϲ,
τόφρ' Ἕκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἂψ ἐϲ δίφρον ὀρούϲαϲ
ἐξέλαϲ' ἐϲ πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
δουρὶ δ' ἐπαΐϲϲων προϲέφη κρατερὸϲ Διομήδηϲ·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγεϲ θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ ϲ' ἐρύϲατο Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλειϲ εὔχεϲθαι ἰὼν ἐϲ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν ϲ' ἐξανύω γε καὶ ὕϲτερον ἀντιβολήϲαϲ,
εἴ πού τιϲ καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθόϲ ἐϲτι.
νῦν αὖ τοὺϲ ἄλλουϲ ἐπιείϲομαι, ὅν κε κιχείω.
ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριξεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδροϲ, Ἑλένηϲ πόϲιϲ ἠυκόμοιο,

V. l. 347 ὄμβριμοϲ CH. — 348 ϲτέωμεν ADGHLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Et. Mg. 727, 28. ϲταίωμεν C Vrat. A. ϲτέομεν E bis Mosc. 3. ἀλεξώμεθα CDGH, conf. X 231. — 349 ἦ ῥὰ CDGHL. δολιχόϲκιον A. — 350 κεφαλῆφι D. κεφαλῆφιν E ter. κεφαλῆιφι A. — 351 κακκόρυθα AC DGL. κάκκόρυθα H. ἄπο A. — 354 ὦκα πέλεθρον L. ἀπέλαθρον G. — 355 ἐρειπὼν C. — 356 ἀμφι D. — 357 δόρατοϲ C. — 358 δια A. καταείϲατο A. γαίῃ C Schol. M 103. Hesych. II, 422. γαίῃ Lips. — 359 * ἔμπνυτο: libri ἄμπνυτο. — 362 ἤ τέ τοι D. ἤ τε τοι G. — 363 νῦν δ' C. ϲ' omitt. L ἐρύϲατο ACDEGHL: ἐρύϲϲατο recentiores quidam cum Barnesio. — 366 εἴ που τιϲ ADHL. εἰ που τῖϲ C. ἤ πού τιϲ G. ἐμοί γε AC: ceteri ἔμοιγε. θεὸϲ E. ἐϲτι ACDEGH. ἐϲτίν L. ἐν ἄλλῳ ἐπιτάρροθοϲ εἴη A. — 367 δ' αὖ D. — 368 δουρὶ κλυτὸν A. δουρικλειτὸν L. ἐξενάριζεν A: ceteri ἐξενάριξεν. — 369 ἠϋκόμοιο A.

A. c. 348 ϲτέωμεν, conf. H. U. 152. μένοντεϲ: μένοντε Zenodotus. — 356 obelus cum asterisco, ὀρθῶϲ E 309. προηθέτει Ἀριϲτοφάνηϲ· Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 359 ἔμπνυτο, ni fallor, Aristarchus, conf. H. T. 290. — 363 ἐρύϲατο, conf. ad B 859. — 368 ἐξενάριξεν Zenodotus. ἀρίϲταρχοϲ παρατατικῶϲ ἐξενάριζεν Didymus, conf. Ε 842.

Τυδείδῃ ἔπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
cτήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
ἤ τοι ὃ μὲγ θώρηκα Ἀγαcτρόφου ἰφθίμοιο
αἴνυτ' ἀπὸ cτήθεcφι παναίολον ἀcπίδα τ' ὤμων
καὶ κόρυθα βριαρήν· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε
καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ταρcὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲc ἰὸc
ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὃ δὲ μάλα ἡδὺ γελάccαc
ἐκ λόχου ἀμπήδηcε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
    βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡc ὄφελόν τοι
νείατον ἐc κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἑλέcθαι.
οὕτω κεν καὶ Τρῶεc ἀνέπνευcαν κακότητος,
οἵ τέ cε πεφρίκαcι λέονθ' ὡc μηκάδεc αἶγεc.
    τὸν δ' οὐ ταρβήcαc προcέφη κρατερὸc Διομήδηc·
τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπῖπα,
εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον cὺν τεύχεcι πειρηθείηc,
οὐκ ἄν τοι χραίcμῃcι βιὸc καὶ ταρφέεc ἰοί·
νῦν δέ μ' ἐπιγράψαc ταρcὸν ποδὸc εὔχεαι αὔτωc.
οὐκ ἀλέγω, ὡc εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάιc ἄφρων·

V. L. 370 ἐπι A. ἐπὶ CDGHL. — 371 ἀνδροκμήτωι A. ἔργωι C et man. rec. γρ. τύμβῳ. — 372 ἴλλου Cant. cum aliis. 373 ὃ μὲν C. — 374 cτήθεcφιν G. ὦμον L. — 375 ὃ δὲ C. ἀνεῖλκε CDEGHS. ἀνεῖλκεν L. ἄνελκεν A. — 376 ἔκφυγε: ἔκπεcε L, conf. B 266. — 377 διαμπερὲc GHL. — 378 ὃ δὲ C. μάλ' L. γελάcαc D Barocc. — 379 λόχου τ' G. ηὖδα D. — 380 βέβλη' H. ὄφελόν γε Vrat. A. — 381 θυμὸν ὀλέccαι H. ὀλέcαι ἢ μᾶλλον ἑλέcθαι Eust. 850, 10. — 382 καὶ omitt. GL. τρῷεc L. — 383 οἵ τέ cε ACDEHL. — 385 κέραι A. κέρα DEGL Et. Mg. 504, 56. Cram. An. Ox. II, 382, 31. κέρᾳ H. καίρ (ε supra) C. κέρ' Apoll. Lex. 98, 11. Eust. 401, 41. παρθενοπίπα DGL. ἕτεροι δὲ παρθενοπῖα γράφουcιν E 851, 57. — 388 νῦν δ' ἐμ' Mosc. 3. ταρcῷ Apoll. Lex. 55, 24. αὐτωc A. αὔτωc GEH Bekk. An. 238, 27; 630, 30. Pseudoplut. 138, 30. οὕτωc Cram. An. Ox. III, 69, 19 (Cod. A αὕτωc). — 389 ὡc εἴ με ACDEHL Apoll. Lex. 22, 31. ὡcεί με G Et. Gud. 364, 6. βάλῃ Suidas I, 1, 196, 5.

A. c. 370 ἔπι Herodianus. — 375 ἀνεῖλκε Schol. BL: Aristarchus ἄνελκε, conf. H. T. 238. — 383 οἵ τε cὲ Alexio. — 385 cὺν τῷ ῑ ἔγραψάν τινεc τὸ κέραι, ἵνα ᾖ δοτική, ὁμοίωc τὸ δέπαι (κ 316) καὶ „γήραι ὕπο λιπαρῷ“ (λ 136). οὕτωc δὲ καὶ δοκεῖ ἐπικρατεῖν ἡ παράδοcιc, ὡc καὶ Ἀλεξίων ἀξιοῖ Herodianus. alii κέρα πληθυντικῶc, conf. Cram. An. Ox. II, 382, 29, H. U. 179. Aristarchum κέραι scripsisse colligo ex scholio Aristonici „ὅτι κέραι οὐ τῇ τριχὶ ψιλῶc, ἀλλ' ἐμπλοκῆc τι γένοc. τὸ δὲ παρθενοπῖπα τινὲc παρθενοπῖα, παρθένοιc ἐοικώc Schol. A.

κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον ἄνδρα τίθηϲι·
τοῦ δὲ γυναικὸϲ μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰϲι παρειαί,
παῖδέϲ τ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέεϲ ἠὲ γυναῖκεϲ.
    ὣϲ φάτο, τοῦ δ' Ὀδυϲεὺϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἔϲτη πρόϲθ'· ὃ δ' ὄπιϲθε καθεζόμενοϲ βέλοϲ ὠκὺ
ἐκ ποδὸϲ ἕλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸϲ ἦλθ' ἀλεγεινή.
ἐϲ δίφρον δ' ἀνόρουϲε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
    οἰώθη δ' Ὀδυϲεὺϲ δουρὶ κλυτόϲ, οὐδέ τιϲ αὐτῷ
Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβοϲ ἔλλαβε πάνταϲ·
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
    ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι
πληθὺν ταρβήϲαϲ· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἁλώω
μοῦνοϲ· τοὺϲ δ' ἄλλουϲ Δαναοὺϲ ἐφόβηϲε Κρονίων.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοϲ διελέξατο θυμόϲ;
οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
ὃϲ δέ κ' ἀριϲτεύῃϲι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
ἑϲτάμεναι κρατερῶϲ, ἤ τ' ἔβλητ' ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
    εἷοϲ ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων ϲτίχεϲ ἤλυθον ἀϲπιϲτάων,

V. l. 391 ὑπεμεῖο A. ἐμοῖο GHS. ἐπαύροι L. — 392 ἄνδρα: αἶψα libri. τίθηϲι ACDEGHL. — 393 μέν τοι G. τ' omitt. EH. ἀμφίδρυφοι εἰϲὶ GL. — 394 παῖδέϲ τ' CDH Townl. παῖδεϲ δ' (τ) A. ὅδ' αἵματι G. ὁ δὲ αἵματι E. ἐρέφθων L. — 395 περὶ, πλέεϲ A. περιπλέεϲ CDHL. — 396 ὡϲ A. ὀδυϲϲεὺϲ DG. δουρὶ κλυτὸϲ A. — 397 ὅδ' CGH. ὀξὺ ἢ ὠκὺ E 852, 48. — 398 * ἕλκ': εἷλκ' ACDGHLS. εἷλκεν E. — 399 ἐπέτελλε ACGHS. — 400 ἐπὶ ACDGHL. ἐλαύνειν HL. ἤχθετο γὰρ κῆρ: γρ. ὠκέαϲ ἵππουϲ A. — 401 ὀδυϲϲεὺϲ DG. δουρὶ κλυτὸϲ A. — 402 παρέμιμνε E. ἔλαβε DG. — 404 ὤμοι ACDE bis G. μέγα μὲν (κεν) Harl. — 405 ἀλώω DL. — 407 τί ἤ Io. Alex. 42, 24. τί ἢ Cram. An. Par. III, 302, 23. τιή Eust. 1274, 61. libri τίη. — 408 ὅτι DG. — 409 ἔνι omitt. L. τὸν δὲ A: τόνδε CDEGHLS. χρειώ GL. — 410 ἤτε βάλ' D. — 411 * εἷοϲ: ἕωϲ ACDEGH 1. man. L Draco de Metr. 8, 15. εἵωϲ H ex corr. ὃ ACDGHL. — 412 τρῴων L.

A. c. 391 ἔν τιϲι γράφεται ἐπαύρω Schol. A. — 392 αἶψα: ἀρίϲταρχοϲ ἄνδρα τίθηϲι Didymus. — 395 περὶ πλέεϲ Ptolemaeus Ascalonita et Alexio: περίπλεεϲ Tyrannio. — 397 ἕλκ', conf. 357. — 404 ὤμοι, conf. H. U. 188. — 409 τὸν δὲ Tyrannio, probante Herodiano: τόνδε Alexio, conf. H. T. 362.

ἕλϲαν δ' ἐν μέϲϲοιϲι, μετὰ ϲφίϲι πῆμα τιθέντεϲ.
ὡϲ δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνεϲ θαλεροί τ' αἰζηοὶ
ϲεύωνται, ὃ δέ τ' εἶϲι βαθείηϲ ἐκ ξυλόχοιο
θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇϲι γένυϲϲιν,
ἀμφὶ δέ τ' ἀίϲϲονται, ὑπαὶ δέ τε κόμποϲ ὀδόντων
γίγνεται, οἳ δὲ μένουϲιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα,
ὥϲ ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυϲῆα διίφιλον ἐϲϲεύοντο
Τρῶεϲ. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπίτην
οὔταϲεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενοϲ ὀξέι δουρί,
αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε.
Χερϲιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀίξαντα,
δουρὶ κατὰ πρότμηϲιν ὑπ' ἀϲπίδοϲ ὀμφαλοέϲϲηϲ
νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
τοὺϲ μὲν ἔαϲ', ὃ δ' ἄρ' Ἱππαϲίδην Χάροπ' οὔταϲε δουρί,
αὐτοκαϲίγνητον εὐηγενέοϲ Ϲώκοιο.
τῷ δ' ἐπαλεξήϲων Ϲῶκοϲ κίεν, ἰϲόθεοϲ φώϲ·
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰὼν καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
    ὦ Ὀδυϲεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο,
ϲήμερον ἢ δοιοῖϲιν ἐπεύξεαι Ἱππαϲίδῃϲι,
τοιώδ' ἄνδρε κατακτείναϲ καὶ τεύχε' ἀπούραϲ,

V. L. 413 μετα D. μετά ϲφιϲι E bis H. — 414 ἀμφι D. — 415 ϲεύωνται ADELS Cant. Townl. Vrat. b.: ϲεύονται CGH. ὃ δέ τ' L. ὅδέ τ' H. ὅδε τ' G. — 416 γναμπτοῖϲι CHL Mor. Harl. 1. man. Lips. γναπτοῖϲι Barocc. γναπτῇϲι Townl. γένυϲιν E bis GL 1. man. γένυϲι Apoll. Lex. 42, 24. — 417 ἀμφι D. ἀμφί τε ἀΐϲϲονται AGHL Barocc. ἀμφί τ' ἀΐϲϲονται CES. ἀίϲϲοντα L. — 418 γίγνεται GL: γίνεται ACDEH. — 419 ὣϲ ῥὰ DL. ὀδυϲϲῆϊ G. ὀδυϲϲῆα D. διΐ φίλον ACDEGHL. ἐϲεύοντο L. — 420 τρῷεϲ L. ὃ δὲ C. μὲν omitt. G: δηϊοπήτην G. διοπίδην L. — 421 ὕπερθε μετάλμενοϲ HS Harl. Vrat. b. Mosc. 3. γρ. καὶ ὕπερθε μετάλμενοϲ A. δουρί: γρ. χαλκῷ A. — 422 καὶ ὅρμενον C. ὅρμενον Harl. ἐξενάριξε CH. — 423 χερϲιδάμαντα A. ἀΐξαντα AD: ἀΐϲϲοντα CHLS Barocc. Mor. Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἀΐϲοντα G. γρ. καὶ ἀΐϲϲοντα A. — 424 κατα AD. — 425 νύξ' D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 426 ὅδ' CGHL. ἂρ CDGL. ἀρ A. — 427 αὐτοκαϲίγνητον A. — 428 φῶϲ D. — 429 μάλα G. — 430 ὀδυϲϲεῦ EG. ὀδυϲεὺϲ H. ἅτε EG. αὖτ' Mosc. 3. — 431 ἱππαϲίδῃϲι ACE. γρ. ἱπαϲιδήϊν A. — 432 τοιῶδ' A.

A. c. 413 ἕλϲαν Herodianus. idem μετὰ ϲφίϲι. τιθέντεϲ: δὲ ἕλϲαν Zenodotus. — 421 οἳ δὲ ὕπερθε μετάλμενοϲ Schol. BL. — 424 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ δουρὶ κατα προτμηϲτιν (sic) Didymus. κατὰ πρόϲμηϲιν διὰ τοῦ ϲ̄. ἔν τιϲι κεῖται τὸ τ̄ (διὰ τοῦ τ̄?) Schol. V. — 427 εὐηγενέοϲ: εὐηφενέοϲ, conf. Schol. Ψ 81. — 432 τοιώδ', non τοιῶδ', Herodianus. ὅτι ἀκαίρωϲ προϲέῤῥιπται τὸ ἡμιϲτίχιον „καὶ τεύχε' ἀπούραϲ" Aristonicus.

ἤ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶϲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέϲϲῃϲ.
ὣϲ εἰπὼν οὔτηϲε κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην.
διὰ μὲν ἀϲπίδοϲ ἦλθε φαεινῆϲ ὄβριμον ἔγχοϲ,
καὶ διὰ θώρηκοϲ πολυδαιδάλου ἠρήρειϲτο,
πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔαϲε
Παλλὰϲ Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκαϲι φωτόϲ.
γνῶ δ' Ὀδυϲεὺϲ ὅ οἱ οὔ τι τέλοϲ κατακαίριον ἦλθεν,
ἂψ δ' ἀναχωρήϲαϲ Ϲῶκον πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
ἆ δείλ', ἦ μάλα δή ϲε κιχάνεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
ἤ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυϲαϲ ἐπὶ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι.
ϲοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
ἤματι τῷδ' ἔϲϲεϲθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
εὖχοϲ ἐμοὶ δώϲειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτιϲ ὑποϲτρέψαϲ ἐβεβήκει,
τῷ δὲ μεταϲτρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
ὤμων μεϲϲηγύϲ, διὰ δὲ ϲτήθεϲφιν ἔλαϲϲε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
ὦ Ϲῶχ', Ἱππάϲου υἱὲ δαΐφρονοϲ, ἱπποδάμοιο,
φθῆ ϲε τέλοϲ θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξαϲ.
ἆ δείλ', οὐ μὲν ϲοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. L. 433 ἢ A. ἦ CD. ὑπο CD. ὀλέϲϲειϲ DS Cant. — 434 ὡϲ A. οὔταϲε L. πάντοϲε, ἶϲην AD. πάντοϲε ἴϲην L post ras. S. — 435 ὄμβριμον CH. — 436 δια A. ἠρήρϊϲτο H. — 437 χρό' ἐέργαθεν L. οὐδ' ἔτ' Lips. ἔαϲε AGH Lips. ἔαϲϲε C. — 438 ἀθήνη G. — 439 ὀδυϲϲεὺϲ EG. ὅτϊ οὔτϊ C. τέλοϲ A: ceteri βέλοϲ. καταϲκαίριον ADHL Schol. Λ 451: ceteri κατὰ καίριον. ἦλθε D. — 441 ἆ δεῖλ' H. ὦ δεῖλ' L. — 442 μὲν ἔμ' ACGHLS Lips. Townl. Mosc. 2. 3. vulgo μέν ῥ' ἔμ' cum DE. τρώεϲϲι L. — 443 ἐγὼν EG. — 444 ἤματι D. ἔϲεϲθαι EGL 1. man. δ' omitt. L. δαμέντι DG Lips. δαμέντε L. — 445 ἀίδῃ L. — 446 ὁ μὲν C. αὖθιϲ C Schol. Π 697. — 448 ἔλαϲϲε ACGH. ἔλαϲε E. — 449 δούπηϲε G 1. man. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 450 ϲῶκ' L. — 452 ἆ D. δεῖλ' CHL. δειλὲ E bis. δύϲμοροϲ, οὐδ' ἄρα τῷγε πατὴρ Plutarchus Consol. ad Apoll. 30.

A. c. 437 Zenodotus χρόα: χροὸϲ Aristarchus. — 439 βέλοϲ Zenodotus. ἀρίϲταρχοϲ τέλοϲ Didymus. αἱ Ἀριϲτάρχου οὕτωϲ τέλοϲ καὶ ϲχεδὸν ἅπαϲαι Schol. A. κατὰ καίριον Aristarchus cum Zenodoto. — 441 δείλ': δειλέ· οὕτωϲ δὲ καὶ Ἀρίϲταρχοϲ ἔγραφεν ἐκ πλήρουϲ, ὡϲ Δίδυμοϲ μαρτυρεῖ Nicanor. περιϲπᾷ οὖν τὸ ἆ δεῖλε. ἐν δὲ τῇ Ὁμηρικῇ προϲῳδίᾳ ...... Schol. ap. Cram. An. Par. III, 177, 1. — 442 μὲν ἔμ': de productione brevis syllabae solita in semiternaria dixi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. conf. Η 77, Υ 243, φ 32. — 446 φύγαδε Herodianus. — 450 ἐκ πλήρουϲ ἀρίϲταρχοϲ ὦ ϲῶκε (Cod. ὡϲ ὦκε) Didymus. — 451 Aristarchus τέλοϲ: βέλοϲ Zenodotus, conf. 439 — 452 δείλ': δειλέ Aristarchus, ut 441.

ὅcce καθαιρήcουcι θανόντί περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
ὠμηcταὶ ἐρύουcι περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντεc.
αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦcί γε δῖοι Ἀχαιοί.
  ὣc εἰπὼν Cώκοιο δαΐφρονοc ὄβριμον ἔγχοc
ἔξω τε χροὸc ἕλκε καὶ ἀcπίδοc ὀμφαλοέccηc·
αἷμα δέ οἱ cπαcθέντοc ἀνέccυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
Τρῶεc δὲ μεγάθυμοι ὅπωc ἴδον αἷμ' Ὀδυcῆοc,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντεc ἔβηcαν.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίcω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρουc.
τρὶc μὲν ἔπειτ' ἤυcεν, ὅcον κεφαλὴ χάδε φωτόc,
τρὶc δ' ἄιεν ἰάχοντοc ἀρηίφιλοc Μενέλαοc.
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προcεφώνεεν ἐγγὺc ἐόντα·
  Αἶαν διογενὲc Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
ἀμφί μ' Ὀδυccῆοc ταλαcίφρονοc ἵκετ' ἀυτή,
τῷ ἰκέλη, ὡc εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶεc, ἀποτμήξαντεc ἐνὶ κρατερῇ ὑcμίνῃ.
ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
δείδω μή τι πάθῃcιν ἐνὶ Τρώεccι μονωθείc,
ἐcθλὸc ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖcι γένηται.

V. L. 453 θανόντί περ A. — 454 ἐρύουcι ACDEH 1. man. L. ἐρύουcιν Et. Mg. 822, 11: ἐρύcουcι GH ex corr. S Cant. Barocc. Mor. Harl. πυκνὰ: μακρὰ H. — 455 ἔμ' εἴ κε θάνω: ἐπεί κε θάνω Eust. cum libris. κτεριοῦcί με libri cum Bachm. Anecd II, 268, 18. — 456 ὡc A. ὄμβριμον CH. — 457 ἔξω τ' ἐκ χροὸc C. ἔξω δ' ἐκ Ven. B. ἕλκε L: εἷλκε ACDGHS. εἷλκεν E. — 459 τρῷεc L. δὲ: δ' αὖ L Harl. Vrat. b. Mosc. 3. conf. Ε 27, Ν 737, ο 229. ὅπωc ἴδον ADG Mor. et pro var. lect. Vrat. b. ὅταν ἴδον Barocc. ἐπεὶ ἴδον CEHLS. γρ. καὶ ἐπεὶ ἴδον A. ὀδυccῆοc DG. — 462 ὅccον G. — 463 ἀρηΐφιλοc A. — 464 ἆρ DG. ἀρ A. προcεφώνει E. — 466 ταλαcίφρονοc A. ἵκετο φωνὴ ACDEGS Cant. Lips. Mor. Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 467 ἰκέλη CDGHL. ὡc, εἴ A. ὡc εἴ CEH Schol. Ξ 1, Π 22. ὡc εἰ D Et. Mg. 198, 50. ὧc εἴ L. ὡcεί G Et. Gud. 530, 7. βιῴcατο Vrat. b. Mosc. 3 — 468 τρῷεc L. ἐνι AD. — 470 πάθηιcι A. πάθῃcι μετὰ GH Barocc. Harl. Townl. Mosc. 3. πάθῃcιν μετὰ Zonar. Lex. 483. γρ. μετὰ Τρώεccι A. πάθῃcιν ἐνὶ Τρώεccιν ἢ μετὰ Τρώεccι E 856, 22. ἐνι AD. τρῴεccι L.

A. c. 454 ὠμηcταὶ Aristarchus: ὠμῆcται Tyrannio. ἐρύουcι Aristarchus: ἐρυοῦcι Alexio. hanc futuri formam poëtae solitam indocti librarii mutaverunt in ἐρύcουcι, conf. Ξ 422, Ο 351, Ρ 235, 396, Χ 67; τανύω φ 97, 127, 174; ἀνύω Δ 56, Λ 265. — 455 ἀρίcταρχοc αὐτὰρ ἔμ' εἴ κε θάνω Didymus, conf. Herod. ad 454. — 457 ἀρίcταρχοc ἕλκε Didymus. — 458 δέ οἱ Aristarchus: δὲ οὗ Zenodotus. — 459 ὅπωc ἴδον retinui cum libris optimis, conf. Μ 208, γ 373. magis usitatum est ἐπεὶ ἴδον, conf. Δ 217, Ε 27, Λ 745, Μ 83, Ο 279, Π 427, C 225, Χ 236, β 155. — 466 ἀρίcταρχοc ἵκετ' ἀϋτὴ Didymus, conf. Schol. V.

ὣc εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕcπετο ἰcόθεοc φώc.
εὗρον ἔπειτ' Ὀδυcῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶεc ἕπον ὡc εἴ τε δαφοινοὶ θῶεc ὄρεcφιν
ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆc· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεccι
φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρωρῇ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάccεται ὠκὺc ὀιcτόc,
ὠμοφάγοι μιν θῶεc ἐν οὔρεcι δαρδάπτουcιν
ἐν νέμεϊ cκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
cίντην· θῶεc μέν τε διέτρεcαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει.
ὥc ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυcῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶεc ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωc
ἀίccων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲc ἦμαρ.
Αἴαc δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων cάκοc ἠύτε πύργον,
cτῆ δὲ παρέξ· Τρῶεc δὲ διέτρεcαν ἄλλυδιc ἄλλοc.
ἦ τοι τὸν Μενέλαοc ἀρήιοc ἔξαγ' ὁμίλου
χειρὸc ἔχων, εἵωc θεράπων cχεδὸν ἤλαcεν ἵππουc.
Αἴαc δὲ Τρώεccιν ἐπάλμενοc εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα,
οὖτα δὲ Λύcανδρον καὶ Πύραcον ἠδὲ Πυλάρτην.
ὡc δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸc πεδίον δὲ κάτειcι

V. l. 472 ὡc A. ὃ μὲν C. ὅδ' CGHL. φῶc D. — 473 εὗρεν H. ὀδυc-
ωι
cῆα G. διῒ φίλον ACDEGHL. ἂρ DGL. ἀρ A. αὐτὸν A. — 474 τρῷεc L. * ἕπον: libri ἕπονθ'. ὡc εἴ τε ADE: ceteri ὡcεί τε. δαφεινοὶ G. θῷεc GH. ὄρεcφι D. — 475 ἀμφέλαφον D. ὅν τ': ὅν ῥ' G Barocc. Mor. — 476 ἄπο A. ἀπὸννευρῆc L. πόδεccι ACDEGH. — 477 ὀρώρει D. — 478 ἐπειδὰν L. τόνδε H. πικρὸc ὀϊcτοc D. — 479 θῷεc GH. — 480 post τε add. man. rec. in G οἱ. λὶν L Apoll. Lex. 108, 31. λίν' Et. Mg. 567, 6. λῖν' H. ceteri λῖν cum Schol. Λ 239. Bekk. Anecd. 1231. — 481 θῷεc G. ὃ ACDGHL. — 482 ὧc ῥὰ DL. ὀδυccῆα G. ποικιλομήτιν G. ποικιλομῆτιν L 1. man. ποικιλόμητιν Mosc. 3. — 483 τρῷεc L. ἕπον: ἕποντο DE Flor. Rom. πολλοί τ' ἄλκιμοι H. — 484 ἔγχεϊ ἀμύνεν (sic) D. — 485 ἦλθεν D. πῦργον G. post hunc add. in G Barocc. χάλκεον ἑπταβόειον. ὅ οἱ τύχιοc κάμε τεύχων, qui legitur Η 220. — 486 πὰρ' ἐξ A. τρῷεc L. τρῶεc δ' ἔτρεccαν H. — 488 χειρὸc ἑλὼν Townl — 489 τρῴεccιν L. — 490 οὔτα CDGL. — 491 οὔτα DGL. πύραccον καὶ πυλάρτην G. — 492 πεδίον δὲ D. πεδίον δε A. κάτειcι ACDEGHL. •

A. c. 474 ἕπον dedi ex coniectura, ut 483 libri fere omnes exhibent, nam medio poëta non utitur, conf. H. S. pg. 108. de productione syllabae brevis in caesura semiternaria egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 505. — 480 cκιερῷ: γλαφυρῷ Zenodotus. λῖν Herodianus: Aristarchus λὶν, conf. 239. — 492 κάτειcι: δίηται Zenodotus.

χειμάῤῥους κατ' ὄρεςφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
ἐςφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυςγετὸν εἰς ἅλα βάλλει,
ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἕκτωρ
πεύθετ', ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριςτερὰ μάρνατο πάςης,
ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Cκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιςτα
ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄςβεςτος ὀρώρει
Νέςτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖςιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
ἔγχεΐ θ' ἱπποςύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
οὐδ' ἄν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόςις ἠυκόμοιο,
παῦςεν ἀριςτεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
ἰῷ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
τῷ ῥα περίδειςαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
μή πώς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἕλοιεν.
αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προςεφώνεε Νέςτορα δῖον·
ὦ Νέςτορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ἄγρει, cῶν ὀχέων ἐπιβήςεο, πὰρ δὲ Μαχάων
βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιςτ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάςςειν.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηςε Γερήνιος ἱππότα Νέςτωρ.
αὐτίκα δ' ὧν ὀχέων ἐπεβήςετο, πὰρ δὲ Μαχάων

V. L. 493 κατόρεςφιν D. ὀπάζων Schol. Δ 487. — 495 δ' ἀφυςγετὸν C. — 496 ώς A. — 497 πω δ' ἕκτωρ S. — 498 ἐπεὶ ῥὰ DL. ἐπαρῖςτερὰ H. — 499 παρ A. καμάνδρου L Harl. ῥὰ DGL. ἔνθα μάλιςτα E. — 500 πίπτε ACDEGHL. — 502 μετα A. — 503 ἔγχει θ' H. ἀλάπαζε G post ras. ἀλάπαδνε S. ἀλάπαξε φάλαγγα Et. Gud. 601, 21. — 504 πω: που L. — 506 μαχάονά τε G. — 507 κατα A. — 508 ῥὰ L. περίδειςαν L: ceteri περίδδειςαν. πνέοντες G. — 509 μή πως μιν ACDHL. μετακλινθέντος (ες supra) A. μετακλιθέντος CH Lips. cum aliis. — 512 παρ D. — 513 μενέτω S pro βαινέτω. τάχιςτα DG. — 514 ἰατρὸς Plato Symp. 214 B. — 516 ώς A. — 517 ἐπεβήςατο GH. παρ CD.

A. c. 495 Aristarchus ἀφυςγετὸν: ἀφύςγετον Tyrannio. — 503 νέων pars maior grammaticorum: νεῶν Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita. — 516 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριςτοφάνης προηθέτει· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. laudant hunc versum Max. Tyr. Diss. X, 2. Stobaeus Floril. 102, 1. Pseudoplut. 157, 46.

βαῖν', Ἀϲκληπιοῦ υἱόϲ, ἀμύμονοϲ ἰητῆροϲ·
μάϲτιξεν δ' ἵππουϲ, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέϲθην
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Κεβριόνηϲ δὲ Τρῶαϲ ὀρινομένουϲ ἐνόηϲεν
Ἕκτορι παρβεβαώϲ, καί μιν πρὸϲ μῦθον ἔειπεν·
Ἕκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὁμιλέομεν Δαναοῖϲιν
ἐϲχατιῇ πολέμοιο δυϲηχέοϲ· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶεϲ ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴαϲ δὲ κλονέει Τελαμώνιοϲ· εὖ δέ μιν ἔγνων·
εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοιϲιν ἔχει ϲάκοϲ. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖϲ
κεῖϲ' ἵππουϲ τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιϲτα
ἱππῆεϲ πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντεϲ
ἀλλήλουϲ ὀλέκουϲι, βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὄρωρεν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἵμαϲεν καλλίτριχαϲ ἵππουϲ
μάϲτιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆϲ ἀίοντεϲ
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ,
ϲτείβοντεϲ νέκυάϲ τε καὶ ἀϲπίδαϲ· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπαϲ πεπάλακτο καὶ ἄντυγεϲ αἱ περὶ δίφρον,
ἃϲ ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγεϲ ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπιϲϲώτρων. ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενοϲ· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἧκε κακὸν Δαναοῖϲι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρόϲ.
αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο ϲτίχαϲ ἀνδρῶν

V. L. 519 μάϲτιξε E bis G. ἵππουϲ ACD: ἐλάαν E bis GHLS Cant. Barocc. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. γρ. ἐλάαν A. ἀέκοντε Lips.: ἄκοντε libri mei. — 520 ἔπι A. ἐπὶ CDEGHL — 521 τρῷαϲ L. ἐνόηϲε C. — — 523 δαναοῖϲι DG. — 525 τρῷεϲ L. ἐπίμιξ D (sic). ἄλλοι C et suprascr. αὐτοί. — 528 κεῖθ' Lips. ἵππουϲ τὲ AH. ἵππουϲ καὶ ἅρμα L. ἅρματ' CGS Cant. Mor. Vrat. A. ἅρματα D. — 530 ὀρώρει D Lips. Townl. ὄρώρει H. — 531 ὧϲ A. ἵμαϲε DEG. — 532 τοί: οἱ Schol. Pind. Pyth. III, 48. — 533 τρῷαϲ L. — 535 αἳ περι A. παρὰ δίφρον Mor. — 536 ἂρ DG. ἀρ A. — 537 ἐπιϲώτρων GL. ἐπὶ ϲώτρων D. ὁ δὲ ἵετο C. — 538 ῥῆξαί τε A. ἒν A. — 539 δ' ἐχάζετο H. — 540 ὁ ACDGHL. αὐτὰρ τῶν ἄλλων Plutarchus de Aud. poët. 6.

A. c. 528 κεῖϲ': κεῖθ' Zenodotus. — 537 ἀπ' ἐπιϲϲώτρων: οὕτωϲ κατὰ ϲυναλοιφὴν ἐν ταῖϲ Ἀριϲτάρχου Didymus, i. e. non ἀπὸ πιϲϲώτρων vel ἀπ' ὀπιϲϲώτρων, conf. Schol. A ad Ε 725 ἔν τιϲι γρ. ὀπίϲϲωτρα διὰ τοῦ ο, quam lectionem servant A Syr. Υ 394; D Ψ 505; A Ψ 519. „Quaeres: quomodo ergo alii legerunt? Scilicet ἐπιϲϲοότρων“ Heynius, male. — 538 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ῥῆξαι τε διὰ τοῦ τε Didymus. — 539 ἀρίϲταρχοϲ δουρὶ κατὰ δοτικήν Didymus.

ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοιcί τε χερμαδίοιcιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
[Ζεὺc γάρ οἱ νεμεcᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]
Ζεὺc δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρcε·
cτῆ δὲ ταφών, ὄπιθεν δὲ cάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέccε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικώc,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸc ἀμείβων.
ὡc δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεccαύλοιο
ἐccεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶcι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέcθαι
πάννυχοι ἐγρήccοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήccει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον ἀίccουcι θραcειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάc τε τρεῖ ἐccυμενόc περ·
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόcφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣc Αἴαc τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ἤιε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυcὶν Ἀχαιῶν.
ὡc δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήcατο παῖδας
νωθήc, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶc ἐάγη,
κείρει τ' εἰcελθὼν βαθὺ λήιον· οἱ δέ τε παῖδες
τύπτουcιν ῥοπάλοιcι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·

V. L. 544 omittunt libri: laudant Aristoteles Rhet. II, 9 (νεμέcαcχ'). Plutarchus de Aud. Poët. 6, 14 (γάρ τοι νεμεcᾷ .... μάχοιο). Pseudoplut. 137, 35 (de Vita et poësi Homeri II, 132). — 544 αἴαντι EL. ὑψίζυγος A. ἐc φόβον G. ὦρcε ACEGH. — 545 ὄπιcθεν G. ὄπιcθε E. cάκος θέτο L. hunc versum omitt. H. — 546 τρέcε G. — 548 ἄπο A. μεcαύλοιο DG Apollon. Lex. 13, 27. — 549 ἐccεύοντο ACDEGHLS. κῦνες GH. τὲ A. — 550 οἵ τέ μιν ACEH. οἱτέ μιν D. ceteri οἵτε μιν. πίαρ DG. — 551 παννύχιοι L. ἐγρήcοντες DL. ὃ δὲ C. — 552 πρήcει D. πράccῃ G. — 553 ἀντίον CDGL Mor. Harl. Vrat. b. ἀντίοι AEHS, conf. P 662. — 555 ἀπὸ νόcφιν CDEL. ἀπὸ νόcφι G. vulgo ἀπονόcφι. — 556 ὡc A. τρῴων L. — 557 ἀέκων A. πέρι L. δῖεν G. — 558 ὥc δ' G. — 559 νωθεῖc G. πέρι G. — 560 βαθυλήϊον D. — 561 τύπτουcι DEG. βίῃ δέ τε νηπίῃ GH.

A. c. 546 ἀριcτοφάνηc δι' ὅμιλον Didymus. — 548—557 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 549 οὕτωc διὰ τοῦ ō ἐccεύοντο Didymus, haud dubie falsus, nam Aristarchum fugere non potuit, in comparatione imperfecto locum non esse, sed aoristo. ad similem locum O 272, ubi libri mei omnes ἐccεύοντο exhibent, idem Didymus adnotavit ἀρίcταρχος ἐccεύαντο διὰ τοῦ ᾱ καὶ ἅπαcαι, quem secutus et hoc loco ἐccεύαντο scripsi, quod recentiores editores auctore G. Hermanno Opusc. II, 49 receperunt. — 551 κρειῶν Herodianus. — 553 ἀρίcταρχος διὰ τοῦ ῑν ἀντίον Didymus. — 555 ἀπὸ νόcφιν, conf. H. U. 88.

ϲπουδῇ τ' ἐξήλαϲϲαν, ἐπεί τ' ἐκορέϲϲατο φορβῆϲ·
ὣϲ τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι πολυηγερέεϲ τ' ἐπίκουροι
νύϲϲοντεϲ ξυϲτοῖϲι μέϲον ϲάκοϲ αἰὲν ἕποντο.
Αἴαϲ δ' ἄλλοτε μὲν μνηϲάϲκετο θούριδοϲ ἀλκῆϲ
αὖτιϲ ὑποϲτρεφθείϲ, καὶ ἐρητύϲαϲκε φάλαγγαϲ
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάϲκετο φεύγειν.
πάνταϲ δὲ προέεργε θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ὁδεύειν,
αὐτὸϲ δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεϲηγὺ
ἱϲτάμενοϲ· τὰ δὲ δοῦρα θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν ϲάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόϲϲω,
πολλὰ δὲ καὶ μεϲϲηγύ, πάροϲ χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵϲταντο, λιλαιόμενα χροὸϲ ἆϲαι.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲ' Εὐαίμονοϲ ἀγλαὸϲ υἱὸϲ
Εὐρύπυλοϲ πυκινοῖϲι βιαζόμενον βελέεϲϲι,
ϲτῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλε Φαυϲιάδην Ἀπιϲάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυϲεν.
Εὐρύπυλοϲ δ' ἐπόρουϲε καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἐνόηϲεν Ἀλέξανδροϲ θεοειδὴϲ
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπιϲάονοϲ, αὐτίκα τόξον
ἕλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀιϲτῷ

V. l. 562 ϲπουδῇ τ' ACD(ϲπουδὴ)EGH et Heynii libri. ϲπουδῇ δ' L, ita Dindorf. Spitzner. ἐξήλαϲαν E. ἐξέλαϲϲαν G. ἐξήλαϲϲε D. ἐπί τε κορέϲϲατο D. ἐκορέϲατο E. — 563 ὡϲ A. — 564 τρῷεϲ L. πολυηγερέεϲ: τηλεκλειτοί A Ambr. DH. τηλεκλητοί GLS Cant. Mor. Townl. man. rec. τηλεκλεῖτοί (η supra) C, conf. Z 111. — 565 ξϋϲτοῖϲϊν H. ξυϲτοῖϲ μέϲϲον L. — 567 αὖθιϲ CL Lips. ὑποϲτραφεὶϲ G. — 568 τρῴων L. ὅτε L. ὁτὲ C et D ex corr. man. rec., uterque ὅτε 1. man. φεύγειν ACDGLS. φεύγειν (ων supra) H. φεύγειν ἢ φεύγων E. φεύγων Townl. — 569 ἐπι A. — 570 τρῴων L. θύνε DH. — 571 ἀπο A. — 572 ὄρμενα CDGH. — 573 πολλά δε D. μεϲηγὺ CD. χρόα καλὸν Mosc. 3. Rhet. Gr. III, 246, 11, conf. O 316. — 575 ἐνόηϲεν CDHL. εὐδαίμονοϲ Lips. — 576 πυκνοῖϲι Cant. βελέεϲϲι ADGH. — 577 ῥὰ DGL. — 578 φαϲιάδην G Barocc. Townl. — 579 ὑπο AD. — 583 ἕλκετ' AGLS Cant. Vrat. A. εἷλκε τ' Vrat. b. Mosc. 3. εἷλκεν CDH. ἐν ἄλλῳ εἷλκεν ἐπευρυπύλωι A.

A. c. 562 ἐκορέϲϲατο Schol. V. — 564 ἀρίϲταρχοϲ πολυηγενέεϲ (sic) τ' ἐπίκουροι Didymus. recte Schol. V πολυηγερέεϲ, ἐκ πολλῶν ἀγερθέντεϲ. — 568 φεύγειν, conf. M 32 ποταμοὺϲ ἔτρεψε νέεϲθαι. δ 260 κραδίη τέτραπτο νέεϲθαι. — 583 ἕλκετ', conf. A 194, 210 et τόξα τιταίνεϲθαι E 97, Λ 370, φ 259.

δεξιόν· ἐκλάϲθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ϲτῆτ' ἐλελιχθέντεϲ καὶ ἀμύνετε νηλεὲϲ ἦμαρ
Αἴανθ', ὃϲ βελέεϲϲι βιάζεται· οὐδέ ἕ φημι
φεύξεϲθ' ἐκ πολέμοιο δυϲηχέοϲ. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ἵϲταϲθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
ὣϲ ἔφατ' Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
πληϲίοι ἔϲτηϲαν, ϲάκε' ὤμοιϲι κλίναντεϲ,
δούρατ' ἀναϲχόμενοι. τῶν δ' ἀντίοϲ ἤλυθεν Αἴαϲ,
ϲτῆ δὲ μεταϲτρεφθείϲ, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνοϲ ἑταίρων.
ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο δέμαϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο·
Νέϲτορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήιαι ἵπποι
ἱδρῶϲαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόηϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἑϲτήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακήτεϊ νηί,
εἰϲορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεϲϲαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προϲέειπε
φθεγξάμενοϲ παρὰ νηόϲ· ὃ δὲ κλιϲίηθεν ἀκούϲαϲ
ἔκμολεν ἶϲοϲ Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ·
τίπτέ με κικλήϲκειϲ Ἀχιλεῦ; τί δέ ϲε χρεὼ ἐμεῖο;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. L. 586 ἤϋϲε G et 2. man. δὴ pro δὲ. — 588 ἀμύνατε Harl. ἦμαρ D. — 589 Αἴαντι E. αἴανθ' (τι) A, conf. 544. οὐδέ ἑ φημὶ ACDEGHL. — 590 φεύξαϲθ' Lips. Mosc. 3. φεύξεϲθαι L. — 592 ὡϲ A. οἳ δὲ C. αὐτῶι D. — 593 ἑϲτηϲαν A. ἔϲτηϲαν CDEL. ἔϲτάϲαν (η) G. ἔϲταϲαν Townl. Mosc. 3. Flor. ἔϲταϲαν H. ῴμοιϲι C. — 594 ἀντίοϲ libri mei. ἐν ἄλλῳ τῶν δὲ ϲχεδὸν ἤλυθεν αἴαϲ A. ἦλθεν C 1. man. — 595 μεταϲτραφθεὶϲ G. — 596 οἳ μὲν C. μάρνατο H. — 597 φέρων L. ΝΗΛΗΪΟΙ Ambros. νηλήϊοι L Townl. 1. man. — 600 εἱϲτήκει ACDEGHLS. πρύμνῃ libri. — 601 ἰῶκα τὲ L. — 602 προϲέειπε ACE Rhet. Gr. III, 203, 17. — 604 ἶϲοϲ D. ΑΡΧΗΙ Ambros. — 606 τίπτέ με ACHL. ἀχιλλεῦ DEG. πῆ δέ ϲε χρειὼ ἐμεῖο G. τί δέ τε E. τί δὲ χρειὼ L. ЄΜΟΙΟ Ambros. — 607 ἀχϊλεύϲ C. τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκηϲ δῖοϲ ἀχιλλεύϲ G Mor. Barocc.

A. c. 589 Αἴανθ' ὅϲ: Αἴαντοϲ Zenodotus. — 597 Νηλήιαι: alii Νηλήιον teste Schol. V. — 600 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει Didymus. — 601 ὅτι τινὲϲ γράφουϲιν ἰῶ, εἶτα καταδακρυόεϲϲαν Aristonicus.

διϊε Μενοιτιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαριςμένε θυμῷ,
νῦν ὀίω περὶ γούνατ᾽ ἐμὰ cτήcεcθαι Ἀχαιοὺc
λιccομένουc· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ᾽ ἀνεκτόc.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν Πάτροκλε διίφιλε Νέcτορ᾽ ἔρειο,
ὅν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦ τοι μὲν τά γ᾽ ὄπιcθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
τῷ Ἀcκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτόc·
ἵπποι γάρ με παρήιξαν πρόccω μεμαυῖαι.
ὣc φάτο, Πάτροκλοc δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ᾽ ἑταίρῳ,
βῆ δὲ θέειν παρά τε κλιcίαc καὶ νῆαc Ἀχαιῶν.
οἳ δ᾽ ὅτε δὴ κλιcίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μέν ῥ᾽ ἀπέβηcαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
ἵππουc δ᾽ Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντοc
ἐξ ὀχέων· τοὶ δ᾽ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
cτάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν᾽ ἁλόc· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐc κλιcίην ἐλθόντεc ἐπὶ κλιcμοῖcι καθῖζον.
τοῖcι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐυπλόκαμοc Ἑκαμήδη,
τὴν ἄρετ᾽ ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρcεν Ἀχιλλεύc,
θυγατέρ᾽ Ἀρcινόου μεγαλήτοροc, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ
ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριcτεύεcκεν ἁπάντων.
ἥ cφωὶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν

V. l. 608 τῷ ἐμῷ GH: τῷ᾽ μῷ CE Plutarchus de Aud. poët. 13. τῶ᾽ μῶ AL. ΤΩΙ ΜΩΙ Ambros. τῶι μῶι D. τὠμῷ S Et. Mg. 657, 26. τῷμῷ Apoll. de Synt. 126, 18. — 609 οἴω CDEL. ΟΙΩΙ Ambros. — 610 ἀνεκτόc ADEHL: ἀνεκτή CG Vrat. b. man. sec. — 611 διῒ φίλε ACD GHL. ἔροιο Ammon. de Diff. s. v. ἐρωτᾶν. — 613 ὄπιcθεν G. ἔοικε AC DGH Schol. A 299. — 614 αὐτὰρ H. εἶδον CG. — 615 omitt. Townl. 1. man. παρήϊcαν S. πρόcω DG. — 616 ὡc A. — 617 θέειν: ἐν ἄλλῳ βῆ δ᾽ ἰέναι A. νῆαc ἐΐcαc CH Lips. Ven. B. — 618 οἵδ᾽ CGL. ἀλλ᾽ ὅτε H. — 619 μέν ῥ᾽: μὲν E. πολυβότειραν D. — 621 ἐξοχέων D. τοὶ δ᾽ ACD Harl. Mosc. 3. οἳ δ᾽ LS. οἵδ᾽ H. οἱ δ᾽ EG. — 622 cτᾶν δὲ CH. ποτι D. πνοιῇι C. πνοὴν E. — 623 κάθιζον CDGHL. — 624 κυκεῶ D. ἐϋπλόκαμοc A. εὐπλόκαμοc EGH. — 625 ὅτε πέρcεν CEL: ὅτ᾽ ἔπερcεν ADGHS Harl. Mosc. 3. — 626 ἣν οἱ G. οἱ omitt. L. οἱ, ἀχαιοὶ A. — 628 cφωϊν ADH Apoll. Lex. 135, 14. cφῶϊν CEL Athenaeus XI, 492. cφῶϊ G.

A. c. 608 τῷ ἐμῷ: τῷ᾽ μῷ, conf. H. U. 287. — 610 ἀνεκτόc Herodianus cum Aristarcho, conf. K 118. — 622 οὕτωc διὰ τοῦ τέ cτάν τε Didymus. τε δυϊκῶc Schol. V. lectio Aristarchea erat cτάν τε, aliorum cτὰν δὲ, nam si cτάντε scripsisset δυϊκῶc, non opus erat illud adnotare, quum pluralem cτάντεc versus non admittat. — 625 ὅτε πέρcεν, conf. H. U. 86 sq. — 627 ἥ cφωϊν Herodianus.

καλὴν κυανόπεζαν ἐΰξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆϲ
χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπαϲ περικαλλέϲ, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιόϲ,
χρυϲείοιϲ ἥλοιϲι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέϲϲαρ' ἔϲαν, δοιαὶ δὲ πελειάδεϲ ἀμφὶϲ ἕκαϲτον
χρύϲειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένεϲ ἦϲαν.
ἄλλοϲ μὲν μογέων ἀποκινήϲαϲκε τραπέζηϲ
πλεῖον ἐόν, Νέϲτωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
ἐν τῷ ῥά ϲφι κύκηϲε γυνὴ εἰκυῖα θεῇϲιν
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήϲτι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
πινέμεναι δὲ κέλευϲεν, ἐπεί ῥ' ὥπλιϲϲε κυκειῶ.
τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
μύθοιϲιν τέρποντο πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἐνέποντεϲ.
Πάτροκλοϲ δὲ θύρῃϲιν ἐφίϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ.
τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸϲ ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,

V. L. 629 κυανόπεζαν A: ἐπαυτῆϲ A. αὐτῆϲ CDHL Lips. Athen. XI, 492. αὐτῇ EGS. γρ. ἐπ' αὐτῇ A. — 630 χάλκεον D. κυάνεον G. ἐπι D. — 631 ἠδὲ: πὰρ δὲ Apollon. Lex. 168, 12. οἱ μὲν ἀλφίτου ἱεροῦ γράφουϲιν ἀκτήν, οἱ δὲ ἱερὸν ἀκτήν E 868, 29. — 632 παρ CD. γηραιὸϲ G. — 634 πελίαδεϲ D. ἀμφὶ CS. — 635 ὑποπυθμένεϲ CD 1. man. H Athenaeus XI, 492. ὕπο πυθμένεϲ Athen. XI, 491. ceteri ὑπὸ πυθμένεϲ cum Apoll. Lex. 161, 1. — 640 κνήϲτι ACDE Athen. XI, 492. Suidas II, 1, 302, 17; 304, 20. Apoll. Lex. 101, 5. Et. Gud. 330, 33. Zonar. Lex. 1224. κνῆϲτι L. κνήϲτῃ G. κνήϲτεῖ H. κνήϲτεῖ S. κνήϲτει Phot. Lex. 227. Suidas II, 1, 1043, 5. κνήϲτεϊ Et. Mg. 522, 16. χαλκείῳ Et. Gud. 330, 33. ἐπι DH. λευκὰ πάλυνε CEGH Athenaeus XI, 492. λευκὰ πάλυνεν DL. γρ. λευκὰ πάλυνε A. λευκ" ἐπάλυνε A. hunc versum laudat Plato in Ione 538 C κνήϲτι χαλκείῃ, παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον. — 641 δὲ κέλευϲεν L: vulgo δ' ἐκέλευϲεν. δ' ἐκέλευεν H Athenaeus l. l. ὥπλιϲε GES. κυκεῶ G. — 643 μύθοιϲι DGL. — 645 τόνδε G. ἀπο H.

A. c. 632 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ ἦγ' (Cod. ειγ') ὁ γεραιὸϲ, καὶ εἶχ' ὁ γεραιόϲ Didymus. — 635 ὑπὸ πυθμένεϲ Alexio cum Aristarcho: alii ὑποπυθμένεϲ, quam scripturam defendit Athenaeus XI, 492 contra Dionysium Thracem, quem κατὰ διαίρεϲιν ἀναγνῶναι tradidit, conf. Eust. 869, 5 sqq. — 636 ἄλλοϲ Ptolem. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho: alii ἄλλοϲ vel ὦλλοϲ, rursus alii ἀλλ' ὃϲ (de Machaone), quibus adversatur Athenaeus XI, 493. — 639 κνῆ: τινὲϲ τῶν Ἀριϲταρχείων ἐκδόϲεων „κνέε τυρόν" λέγουϲι κατὰ διάλυϲιν Eust. 872, 18. — 640 κνήϲτι: τινὲϲ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφουϲιν ἐκ τοῦ κνῆϲτιϲ κνήϲτεωϲ Ἀττικῶϲ Eust. 872, 1, male, conf. similes formas dativi Z 335, C 407. Ψ 315, 316, 318, 560, Ω 18, γ 381, λ 191, ν 299. — 641 κυκειῶ Herodianus.

ἐϲ δ' ἄγε χειρὸϲ ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάαϲθαι ἄνωγε.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
οὐχ ἕδοϲ ἐϲτὶ γεραιὲ διοτρεφέϲ, οὐδέ με πείϲειϲ.
αἰδοῖοϲ νεμεϲητὸϲ ὅ με προέηκε πυθέϲθαι,
ὅν τινα τοῦτον ἄγειϲ βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸϲ
γιγνώϲκω, ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
νῦν δὲ ἔποϲ ἐρέων πάλιν ἄγγελοϲ εἶμ' Ἀχιλῆι.
εὖ δὲ ϲὺ οἶϲθα γεραιὲ διοτρεφέϲ, οἷοϲ ἐκεῖνοϲ
δεινὸϲ ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιοϲ ἱππότα Νέϲτωρ·
τίπτέ τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺϲ ὀλοφύρεται υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ὅϲϲοι δὴ βέλεϲιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεοϲ, ὅϲϲον ὄρωρε κατὰ ϲτρατόν· οἱ γὰρ ἄριϲτοι
ἐν νηυϲὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδείδηϲ, κρατερὸϲ Διομήδηϲ,
οὔταϲται δ' Ὀδυϲεὺϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἠδ' Ἀγαμέμνων·
[βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλοϲ κατὰ μηρὸν ὀιϲτῷ·]
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῷ ἀπὸ νευρῆϲ βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐϲθλὸϲ ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
ἦ μένει εἰϲ ὅ κε δὴ νῆεϲ θοαὶ ἄγχι θαλάϲϲηϲ
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸϲ δηίοιο θέρωνται,
αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπιϲχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲϲ
ἔϲθ' οἵη πάροϲ ἔϲκεν ἐνὶ γναμπτοῖϲι μέλεϲϲιν.
εἴθ' ὣϲ ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδοϲ εἴη,

V. l. 646 κατα CDL. ἄνωγε ACE. — 647 εἶπε τὲ L. — 648 διοτροφὲϲ G 1. man. H. πείϲῃϲ Townl. — 649 προἕηκε A. — 651 γιγνώϲκω L: γινώϲκω ACDGH. — 652 νῦν δ' GL. ἔποϲ ἐξερέων L. — 653 διοτροφὲϲ G 1. man. H. — 654 τάχά CD. ἀνήρ, οἷοϲ καὶ ἀναίτιον αἰτιάαϲθαι Plutarchus de Adul. et amico 26. — 656 τίπτ' GL, omisso τ'. ἄρ CDGL. ἀρ A. τὰρ H. ὧιδ' D. ἀχιλλεὺϲ EGH. — 657 βέλεϲι D. βελέεϲϲι S. οὐ δέ τι A. οἶδε ACDH. — 658 πένθοϲ D. κατα D. — 659 νηυϲὶ DE. — 661 οὔταται S. ὀδυϲϲεὺϲ DEG. δουρὶ κλυτὸϲ unus A. — 662 omitt. ACDEHL Lips.: habent C in marg. man. rec. D in marg. 3. man. GS et si Heynio fides est habenda omnes libri eius praeter Lips. — 664 ἀχῒλεὺϲ C. — 666 ἢ CGL Townl. ἡ A. εἰϲόκε omnes. — 667 δῄοιο H. δηοῖο Mosc. 3. δηοῖο Lips. — 668 κτεινώμεθα G. ἐπὶ ϲχερὼ C. ἐπιϲχερῷ G. ἐμοὶ ἲϲ G Barocc. Mor. — 669 γναπτοῖϲι G et un. Vrat. μέλεϲϲι D. — 670 ὡϲ A. τέ μοι ADEH Eust. 885, 33, conf. Ψ 629. vulgo δέ μοι ut H 157.

A. c. 650 ἄγειϲ Aristarchus. — 652 πάλιν ἄγγελοϲ Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus Ascalonita: alii παλινάγγελοϲ. — 659 οὐτάμενοι Aristarchus: Pamphilus οὐταμένοι.

ὡϲ ὁπότ' Ἠλείοιϲι καὶ ἡμῖν νεῖκοϲ ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλαϲίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
ἐϲθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃϲ ἐν Ἤλιδι ναιετάαϲκε,
ῥύϲι' ἐλαυνόμενοϲ. ὁ δ' ἀμύνων ᾗϲι βόεϲϲιν
ἔβλητ' ἐν πρώτοιϲιν ἐμῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ἄκοντι,
κὰδ' δ' ἔπεϲεν, λαοὶ δὲ περίτρεϲαν ἀγροιῶται.
ληίδα δ' ἐκ πεδίου ϲυνελάϲϲαμεν ἤλιθα πολλήν,
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλαϲ, τόϲα πώεα οἰῶν,
τόϲϲα ϲυῶν ϲυβόϲια, τόϲ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ἵππουϲ δὲ ξανθὰϲ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
πάϲαϲ θηλείαϲ, πολλῇϲι δὲ πῶλοι ὑπῆϲαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλαϲάμεϲθα Πύλον Νηλήιον εἴϲω
ἐννύχιοι προτὶ ἄϲτυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεύϲ,
οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμον δὲ κιόντι.
κήρυκεϲ δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
τοὺϲ ἴμεν, οἷϲι χρεῖοϲ ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
οἳ δὲ ϲυναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορεϲ ἄνδρεϲ
δαίτρευον· πολέϲιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖοϲ ὄφειλον,
ὡϲ ἡμεῖϛ παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωϲε βίη Ἡρακληείη

V. L. 672 ἀμφι D. βοηλαϲίηϲ D Vrat. b. A. βοηλαϲίῆϲ S. — 673 ὑπεροχίδην C Lips. ναιετάαϲκε ACEGH. — 674 ῥύϲει H. ὅδ' CGHL. οἷϲι Mor. — 675 ἀπο A. ὑπὸ L. — 676 καδδ' ACGHL. καδδέπεϲεν D. ἔπεϲε E. — 677 ϲυνελάϲαμεν DG. — 678 τόϲϲα G. μήλων L et γρ. οἰῶν. — 679 ϲυβόϲια ACEGHS Apoll. Lex. 146, 7. Strabo VIII, 351. Zonar. Lex. 1688. Hesych. IV, 89. ϲυβώϲια D. ϲυβόϲεια L Townl., quod probat Thiersch. Gramm. § 147, 11. conf. Ξ 101. — 680 ἵππουϲ τε G. — 681 πολλαῖϲι G. πωλῇϲι D. ὑπῆϲαν: ὑπῆρχον L. — 182 ὡϲ τὰ E. ἠλαϲάμεθα G. — 683 προτὶ ACDEG. πρὸ τὶ H. ποτὶ LS. γέγηθε DG. — 684 πόλεμον δὲ A. — 685 δὲ λίγαινον DES. φαινομένηφι AD. φαινομένῃφι CEGH. — 686 χρέωϲ A. χρέοϲ DEG Mosc. 3. χρε[illegible]οϲ C. ὠφείλετ' D Mos. 3. ὤφείλετ' H. — 687 οἳ δὲ C. — 688 πολέϲι EG. πολλεϲῖν C. ὄφειλον ADHL: ὄφελλον CE Barocc. ὄφειλλον G. — 689 ὦϲ DEGHL. — 690 γάρ ῥ' ADE: γὰρ ἐκάκωϲε CGHLS Lips. Cant. Ven. B. Vrat. b. A. Flor. Rom. βίη ἡρακληείῃ H.

A. c. 672 ἀρίϲταρχοϲ ἑνικῶϲ βοηλαϲίῃ Didymus. — 677 Aristarchus ληῖδα: λήιδα Menecrates. — 686 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χρεῶϲ (sic) Didymus. Ἀριϲτοφάνηϲ δὲ χρεῖοϲ καὶ ὠφείλετο Schol A. hoc falsum esse nemo non videt, nam χρεῖοϲ ὠφείλετ' versus non minus recusat, quam χρέωϲ ὀφείλετ', quod est in Cod. A. differt scriptura inter χρέωϲ ὠφείλετ' et χρεῖοϲ ὀφείλετ': illud est Aristarchi, hoc Aristophanis. — 688 ὄφειλον: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ὄφελλον Didymus. — 689 ὡϲ Aristarchus: alii ὥϲ, utrumque Nicanor, sed praefert ὡϲ. Πύλῳ: alii ἐν πόλει ἦμεν teste Schol. D. — 690 γάρ ῥ': γὰρ, conf. Β 39, Ξ 30, Ρ 403, ε 321, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, 506.

τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅϲϲοι ἄριϲτοι.
δώδεκα γὰρ Νηλῆοϲ ἀμύμονοϲ υἱέεϲ ἦμεν·
τῶν οἶοϲ λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντεϲ ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντεϲ Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνεϲ,
ἡμέαϲ ὑβρίζοντεϲ, ἀτάϲθαλα μηχανόωντο.
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶυ μέγ' οἰῶν
εἵλετο κρινάμενοϲ τριηκόϲι' ἠδὲ νομῆαϲ.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖοϲ μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
τέϲϲαρεϲ ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖϲιν ὄχεϲφιν
ἐλθόντεϲ μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδοϲ γὰρ ἔμελλον
θεύϲεϲθαι· τοὺϲ δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείαϲ
κάϲχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένοϲ ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄϲπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐϲ δῆμον ἔδωκε
δαιτρεύειν, μή τίϲ οἱ ἀτεμβόμενοϲ κίοι ἴϲηϲ.
ἡμεῖϲ μὲν τὰ ἕκαϲτα διείπομεν, ἀμφί τε ἄϲτυ
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖϲ· οἳ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντεϲ
ἦλθον ὁμῶϲ αὐτοί τε πολεῖϲ καὶ μώνυχεϲ ἵπποι
πανϲυδίῃ· μετὰ δέ ϲφι Μολίονε θωρήϲϲοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔ πω μάλα εἰδότε θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
ἔϲτι δέ τιϲ Θρυόεϲϲα πόλιϲ, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντοϲ·
τὴν ἀμφεϲτρατόωντο διαρραῖϲαι μεμαῶτεϲ.

V. l. 691 κατα CD. ἔκταθεν ACDGS. δὲ κτάθεν Harl. ἔκτα^θ^νεν H. ἔκτανεν L Vrat. A. Rom. ἔκταθεν ἢ ἔκτανεν Eust. 874, 23; 879, 26. ὅϲοι D. — 692 ἀμύμον^οϲ^εϲ L. ἀμύμονεϲ H: ceteri ἀμύμονοϲ cum Cant. Barocc. Mor. Schol. λ 286. Schol. Apoll. Rhod. I, 152. υἷεϲ L Schol. λ 286. ὗεϲ H. — 694 χαλκοχίτωνεϲ A. — 695 ὑμέαϲ G. μηχανόωνται Schol. Κ 68. — 696 τὲ C. — 697 τριακόϲια G. — 698 τὸ χρεῖοϲ L. γαίῃ L et γρ. δῖῃ. — 700 μετάεθλα D. τρίποδαϲ S. — 702 κάχεϲθε H. ἀφίῃ G. — 704 ἔδωκε ACEGH. — 705 μή τίϲ οἱ AE: ceteri μήτιϲ οἱ. — 706 ἀμφὶ δὲ A Harl. ἀμφι δὲ D. ἀμφί τ' G. γρ. ἀμφί τε ἄϲτυ A. — 707 ἔρδομεν C 2. man. E bis. ἱερὰ EGH. θεοῖϲι D. οἳ δὲ C. — 709 παϲϲυδίῃ EGL: ceteri πανϲυδίῃ cum Cant. Lips. μετα D. μολίωνε CD. μολίον' ἐθωρήϲϲοντο Lips. — 710 ὄντ' L. — 711 ἔϲτι δέ τ^ιϲ^ θρυόεϲϲα D. — 712 ἐπαλφειῶι D. ἀλφειοῦ G Barocc. Schol. I 153. νεάτη H. πυμάτη Strabo VIII, 349. — 713 ἀμφ' ἐϲτρατόωντο AH Vrat. b. διαρρέϲαι L.

A. c. 694 Ἐπειοί: ὅτε ἔν τιϲι γράφεται Ἀχαιοί Aristonicus. — 699 ὑποπτεύεται ὡϲ νόθον Schol. BLV ad Θ 185. — 705 μετάκειται ἐκ τῶν ἐν Ὀδυϲϲείᾳ (ι 42) λεγομένων Aristonicus. Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ ἔγραφε Didymus. — 709 πανϲυδίῃ Aristarchus, conf. H. T. 394.

ἀλλ᾽ ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ᾽ Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θέουϲ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου θωρήϲϲεϲθαι
ἔννυχος, οὐδ᾽ ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
ἀλλὰ μάλ᾽ ἐϲϲυμένουϲ πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺϲ
εἴα θωρήϲϲεϲθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππουϲ·
οὐ γάρ πώ τί μ᾽ ἔφη ἴδμεν πολεμήια ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧϲ ἱππεῦϲι μετέπρεπον ἡμετέροιϲι,
καὶ πεζόϲ περ ἐών, ἐπεὶ ὧϲ ἄγε νεῖκοϲ Ἀθήνη.
ἔϲτι δέ τιϲ ποταμὸϲ Μινυήιοϲ εἰϲ ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνηϲ, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆεϲ Πυλίων, τὰ δ᾽ ἐπέῤῥεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανϲυδίῃ ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
ἔνδιοι ἱκόμεϲθ᾽ ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντεϲ ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ᾽ Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποϲειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ᾽ ἑλόμεϲθα κατὰ ϲτρατὸν ἐν τελέεϲϲι,
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεϲιν οἷϲιν ἕκαϲτοϲ
ἀμφὶ ῥοὰϲ ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφίϲταντο δὴ ἄϲτυ διαῤῥαῖϲαι μεμαῶτεϲ.
ἀλλά ϲφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄρηοϲ·
εὖτε γὰρ ἠέλιοϲ φαέθων ὑπερέϲχεθε γαίηϲ,
ϲυμφερόμεϲθα μάχῃ Διί τ᾽ εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.

V. l. 715 ἀπολύμπου CD. θωρήϲεϲθαι GL 1. man. — 716 ἀέκοντα A. κατα DH. κατὰ GL. — 717 ἐϲϲυμένωϲ Cant. — 718 θωρήϲεϲθαι G. ἀπέκρυψε GL. — 719 πω CH. τι E. — 720 ὧϲ AD Io. Alexandr. 31, 34: ceteri ὥϲ. ἡμετέροιϲι ACDGH. — 721 ὧϲ Cram. Epim. 449, 15. — 722 μινύνιοϲ G. — 724 ἐπέρρεον ADGL Mor. Barocc. ἐπέρρεεν CE bis HS Rhet. Gr. III, 232, 20. ἔθνεα πολλὰ Mor. Barocc. Cant. — 725 ἐνθάδε Mor. Barocc. ἔνθα γε παϲϲυδίη G. παϲϲυδίῃ EL. — 726 ἔνδειοι E. εὔδειοι L. — 726, 727 ἐνδϊοι ῥέξαντεϲ ὑπερμένεϊ ἱερὰ καλὰ G. — 727 ὑπερμένε D. ὑπερμενέ᾽ L. — 728 ταῦρόν τ᾽ Townl. ποϲιδάωνι A. ποϲειδάονι G. — 729 ἀγελείην G Mor. Barocc. ἀγελείῃ Townl. — 730 ειλόμεϲθα D. ἑλόμεθα G. κατα D. τελέεϲϲι ACDEGH. — 731 ἐπ᾽ ἔντεϲιν L. — 732 ἀμφι D. — 733 δὴ (ἐ) A. δι᾽ ἄϲτυ L Townl. Vrat. b. διαρραῖϲαι AD Harl. διαπραθέειν CEGHLS. γρ. διαπραθέειν A. — 734 ϲφι L: ϲφιν ACDEGH. προπάροιθε, φάνη C. — 735 ὑπερέϲχε G. — 736 ἐμφερόμεϲθα Vrat. A. μάχην L.

A. c. 714 ἀλλ᾽ ὅτε: ἄλλο τε Bekker. (2) ex coniectura. — 720 ὧϲ Herodianus cum Aristarcho et Tyrannione, conf. A 116, Γ 159, H. T. 380. — 730 δόρπον: δεῖπνον Zenodotus, conf. Λ 86. — 733 διαῤῥαῖϲαι reposui ex libris optimis, conf. 713.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἶσος,
πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλισίου ἔνθα κολώνη

V. l. 738 πρῶτον Barocc. κόμισα E. — 740 θυγατέρ' H. ἔχε D. — — 741 ᾔδη ADE. ἤδη GL. ᾔδει CS Cant. Vrat. b. ἤδει H. εἶδεν Schol. Theocr. II, 16. ὅσσα G. — 744 στῆν DG. ῥὰ D. αὐτὰρ G. μεγάθυμοι ἵπποι L. ἀχαιοί Mor. — 746 ἱππέων G. — 747 ἐγὼ G. ἐνόρουσα DH: ἐπόρουσα ACEGLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. A. Flor. — 749 φύντες pro φῶτες L. ὑπο A. — 750 μολίωνε CGL. — 751 μὴ σφῶε DGHL. εὐρὺ κρείων A. — 753 ἐγγυάλιξε ACDEG. — 754 διά, σπιδέος A. διὰ σπιδέος C 1. man. Apoll. Lex. 144, 3: δι' ἀσπιδέος C man. rec. DEGHLS Et. Gud. 85, 26. — 755 κτείνοντες αὐτοὺς D. — 756 ὄφρα G. μέσφ' ἐπὶ Strabo VIII, 342. — 757 ὠλένης L. ἀλισίου AD: ἀλεισίου CDGLS Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. Strabo VIII, 342; 352. Eust. 304, 32. Et. Mg. 61, 39. ἀλ(ει)ησίου H. ἀλησίου E Steph. Byz. 72, 17. conf. B 617, ubi libri omnes ἀλεισίου.

A. c. 737 ὅτι τινὲς καὶ Ἀχαιῶν γράφουσιν Aristonicus, conf. 694. — 747 ἐνόρουσα dedi pro ἐπόρουσα, conf. 91, 149, 216. — 751 σφῶι Zenodotus? conf. A 8, K 546, H. T. 356 sq. — 754 διὰ σπιδέος Zenodotus, Amerias, Herodianus (ἡρωδιανὸς διὰ σπιδέος Schol. A): δι' ἀσπιδέος Aristarchus, Crates, Ptolem. Ascalonita. utrumque probavit Alexio. conf. Et. Mg. 271, 8. Eust. 882, 53. Hesych. I, 302. — 757 Ἀλισίου Aristarchus. ἡ δὲ γραφὴ τῆς προπαραληγούσης τοῦ Ἀλησίου διφορεῖται· ὁ μὲν γὰρ τὰ ἐθνικὰ γράψας κατὰ στοιχεῖον (Steph. Byz. 72, 17) διὰ τοῦ η οἶδεν αὐτήν· ὁ δὲ ἐτυμολόγος (Et. Mg. 61, 37) διὰ διφθόγγου Eust. 883, 6.

κέκληται, ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέςτορί τ' ἀνδρῶν.
ὣς ἔον, εἴποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράςιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήςεται· ἦ τέ μιν οἴω
πολλὰ μετακλαύςεςθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
ὦ πέπον, ἦ μὲν ςοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
ἤματι τῷ, ὅτε ς' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
νῶι δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυςςεύς,
πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
Πηλῆος δ' ἱκόμεςθα δόμους εὖ ναιετάοντας
λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον
ἠδὲ ςέ, πὰρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
πίονα μηρί' ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύςειον ἄλειςον
ςπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖςι.
ςφῶι μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶι δ' ἔπειτα

V. L. 758 κέκλιται H Et. Mg. 61, 39 cum glossa ὅπου ἡ κολώνη παράκειται. αὖθις CH. — 759 ἔνθα δὲ L. — 760 ἂψ ἐπὶ L. βουπρασίου[ιο] C. — 761 πάντως δ' H. — 762 ὣς ἔην G Mor. εἴποτ' ἔην γε ACDE bis GH Suidas I, 2, 749, 15. Et. Mg. 317, 55(?). ἀχϊλεὺς C. — 763 [η]εὖ τέ μιν H. ὀΐω DGL. — 764 μετακλαύςαςθαι H Lips. ἀπο CDHL. — 765 ὧιδ' ἐπέτελλε D. — 766 πέμπε ACDEGH. — 767 νῶϊν H. δὲ ἔνδον ACE. δ' ἔνδον DGHL. — 768 πάντα κάλ' L. ἐπέτελλε AGH ὡς ἐκέλευε C. — 769 εὖ ναιετάοντας ACDGHL. — 770 ἀγείροντες ACDEGH Townl. Vrat. b. Schol. Θ 2. ἐγείροντες L. ἀγείραντες edit. veteres praeter Rom. πουλυβότειραν A. πολυβότειραν D. πουλυβότειραν ἢ καλλιγύναικα E 875, 52. ἐν ἄλλῳ καλλιγύναικα A. — 772 παρ C. ἀχιλλῆα G. — 773 ἔκηε ACDE GLS. ἔκηε H. ἔκηεν Schol. X 66. βοῶν G Mor. Barocc. — 774, 775 omitt. H in textu. — 775 ἱεροῖςι ACDG. — 776 ἀμφι D. βοῶν G Barocc.

A. c. 762 εἴ ποτ' ἔον γε recte Buttmannus Ampl. Gramm. I. pg. 530* ex L et Lips. revocavit, eumque secuti sunt recentiores. — 763 τῆς: antiqua scriptura videtur fuisse ἧς, conf. P 25 ἧς ἥβης ἀπόνητο. Bekk. 2 Ϝῆς. — 767 νῶι Aristarchus. δέ τ' ἔνδον in libris meis non reperi; quare Heynio fidem non habeo, qui ex libris suis variam scripturam non affert nisi δὲ ἔνδον ex Veneto utroque. δέ τ' ἔνδον editum est inde a Florentina, idque retinui, nam hiatus δὲ ἔνδον excusari non potest. — 767—785 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἠθετοῦντο καὶ παρὰ Ἀριςτοφάνει Didymus. — 773 ἀρίςταρχος μηρία καῖε Didymus.

ϲτῆμεν ἐνὶ προθύροιϲι· ταφὼν δ' ἀνόρουϲεν Ἀχιλλεύϲ,
ἐϲ δ' ἄγε χειρὸϲ ἑλών, κατὰ δ' ἑδριάαϲθαι ἄνωγε,
ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοιϲ θέμιϲ ἐϲτίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύοϲ ἠδὲ ποτῆτοϲ,
ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεϲθαι·
ϲφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
Πηλεὺϲ μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆι
αἰὲν ἀριϲτεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
ϲοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιοϲ, Ἄκτοροϲ υἱόϲ·
τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτεροϲ ἐϲτιν Ἀχιλλεύϲ,
πρεϲβύτεροϲ δὲ ϲύ ἐϲϲι· βίῃ δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλ' εὖ οἱ φάϲθαι πυκινὸν ἔποϲ ἠδ' ὑποθέϲθαι,
καί οἱ ϲημαίνειν· ὃ δὲ πείϲεται εἰϲ ἀγαθόν περ.
ὣϲ ἐπέτελλ' ὁ γέρων, ϲὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
ταῦτ' εἴποιϲ Ἀχιλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πίθηται.
τίϲ δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ ϲὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναιϲ
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφαϲίϲ ἐϲτιν ἑταίρου.
εἰ δέ τινα φρεϲὶν ᾗϲι θεοπροπίην ἀλεείνει,
καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸϲ ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλὰ ϲέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλοϲ λαὸϲ ἑπέϲθω
Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόωϲ Δαναοῖϲι γένηαι·
καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεϲθαι,
αἴ κέ ϲε τῷ ἴϲκοντεϲ ἀπόϲχωνται πολέμοιο
Τρῶεϲ, ἀναπνεύϲωϲι δ' ἀρήιοι υἷεϲ Ἀχαιῶν

V. l. 777 ἐνι D. προθύρηϲι Vrat. b. ἀχϊλεύϲ C. — 778 κατα CDHL. ἐδριάαϲθαι DG. ἄνωγε CDEH. — 779 τε pro τ' εὖ E. — 780 τάρπωμεν L. — 781 μύθοιϲι D. ὕμμ' DH. ὕμ' G: ἅμ': ἄμμιν E 884, 9. — 782 ϲφῶ δε D. ϲφῶϊ δὲ G. τὼ: οἱ E. ἐπέτελον D. — 783 ἀχιλλῆϊ G. — 785 ϲοὶ δὲ ὁ πατὴρ ἐπέτελλε E 875, 58. αὖ L Mor. ὧιδ' A. — 786 ὑπέρτεροϲ: ὑπέρτατόϲ Et. Mg. 225, 34; 228, 16. Zonar. Lex. 427. ἀχιλεύϲ C. — 787 ϲὺ ἐϲϲὶ GL. — 788 εὖ οἷ D, gravis 2. man. φᾶϲθαι ACDH. ἦδ' D ex corr. man. rec. ἠδ' ὑποθέϲθαι ἢ ἠδ' ἐπακοῦϲαι E. — 789 ὃ δὲ C. — 790 ὡϲ D 1. man. — 791 ἀχιλλῆϊ G. — 792 κεν C. ϲυν D. ὀρίνειϲ H. — 795 παρ D. ὑπέφραδε L. — 796 ϲὲ μὲν S Cant. — 797 κέν τοι C. ἥν που τί φόοϲ G. ἥν πού τι Barocc. φάοϲ Eust. 1060, 45. γένηται G Mor. γένοιϲθε ἢ γένηαι E. γένοιο Eust. 1060, 45; 1128, 55. — 798 πόλεμον δὲ AD. — 799 τῷ γ' Schol. Γ 166. εἴϲκοντεϲ Lips. τῶι ἴϲκοντεϲ D 1. man., nunc τῷ ἐΐϲκοντεϲ ex corr. ἀπόϲχονται D. — 800, 801 omitt. L.

A. c. 782 Ζηνόδοτοϲ ἠθελέτην Aristonicus. — 794, 795 Ζηνόδοτοϲ περιέγραψεν Aristonicus. — 799 ἴϲκοντεϲ Zenodotus, Alexio, Herodianus: εἴϲκοντεϲ Aristarchus, vid. Et. Mg. 272, 13.

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευϲιϲ πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτεϲ κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ
ὤϲαιϲθε προτὶ ἄϲτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων.
ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε,
βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆαϲ ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆαϲ Ὀδυϲϲῆοϲ θείοιο
ἷξε θέων Πάτροκλοϲ, ἵνά ϲφ' ἀγορή τε θέμιϲ τε
ἤην, τῇ δὴ καί ϲφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
ἔνθά οἱ Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ ἀντεβόληϲε,
διογενὴϲ Εὐαιμονίδηϲ, κατὰ μηρὸν ὀιϲτῷ,
ϲκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιοϲ ῥέεν ἱδρὼϲ
ὤμων καὶ κεφαλῆϲ, ἀπὸ δ' ἕλκεοϲ ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόοϲ γε μὲν ἔμπεδοϲ ἦεν.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἆ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ὣϲ ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδοϲ αἴηϲ
ἄϲειν ἐν Τροίῃ ταχέαϲ κύναϲ ἀργέτι δημῷ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲϲ Εὐρύπυλ' ἥρωϲ,
ἤ ῥ' ἔτι που ϲχήϲουϲι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοί,
ἦ ἤδη φθίϲονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντεϲ.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλοϲ βεβλημένοϲ ἀντίον ηὔδα·
οὐκέτι διογενὲϲ Πατρόκλειϲ ἄλκαρ Ἀχαιῶν
ἔϲϲεται, ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέονται.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντεϲ, ὅϲοι πάροϲ ἦϲαν ἄριϲτοι,

V. L. 801 ὀλίγη δέ τιϲ G. ἀνάπαυϲιϲ Lips. — 802 ῥεῖα δ' ἂν L. κεκμηῶταϲ A. κεκμηκόταϲ G. — 803 ὤϲεϲθε CGS Mor. Barocc. Harl. Lips. Vrat. b. A. ὤϲεϲθαι H. προτιάϲτυ D. πρὸ τὶ H. ποτὶ S. — 804 ὡϲ A. ἐνι A. ὄρινε ACH. ὄρυνε G. — 805 βῆδε D. ἐπὶ νῆαϲ Townl. ἀχιλλῆα G. — 806 ὀδυϲῆοϲ D. — 807 ἵξε D. ἶξε A. ἦξε G. ἵνά ϲφ' ACHL Bekk. An. 1154: vulgo ἵνα ϲφ'. — 808 ἤην: εἶεν G Barocc. εἴην (ἐν supra) H. βωμὸϲ G. — 809 ἔνθά οἱ ACDL. ἀντεβόληϲε ACG Townl. — 810 κατα A. — 811 κατα A. κατὰ δὴ G 2. man. — 813 γέ μιν D. — 814 ἄλκιμοϲ: γρ. ἀγλαόϲ Vrat. b. — 815 προϲηῦδα D. — 816 ἆ D. ὢ G Mor. Barocc. — 817 ὡϲ AE. ἂρ DL Apoll. Lex. 67, 14. ἀρ A. — 818 ἄϲϲειν Barocc. ἐνὶ L. ἀργέτη L. ἀργέτι δημῷ: γρ. ἠδ' οἰωνούϲ A. — 819 διοτροφὲϲ GH. — 820 ἤ ῥ' ACDEH. ἤ ῥά τι πού G. — 821 ἦ A: ceteri ἤ. — 822 βεβλημένοϲ AD EGHS Mor. Barocc. Vrat. b. πεπνυμένοϲ CL. ἐν ἄλλῳ πεπνυμένοϲ A. ηῦδα D. — 824 μελαίνῃϲι DG. — 825 ὅϲοι πάντεϲ ἦϲαν H.

A. c. 802, 803 ἀθετοῦνται καὶ ἀϲτερίϲκοι παράκεινται Aristonicus. ὀρθῶϲ Π 44, 45, ubi vid. Schol. — 807 ἵνά ϲφ', conf. H. T. 413.

ἐν νηυςὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
χερςὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ cθένος ὄρνυται αἰέν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν cὺ cάωcον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀιcτόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάccε,
ἐcθλά, τά cε προτί φαcιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
τὸν μὲν ἐνὶ κλιcίῃcιν ὀίομαι ἕλκος ἔχοντα,
χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
κεῖcθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν ἄρηα.
τὸν δ' αὖτε προcέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
πῶc τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίcπω,
ὃν Νέcτωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·
ἀλλ' οὐδ' ὧc περ cεῖο μεθήcω τειρομένοιο.
ἦ, καὶ ὑπὸ cτέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
ἐc κλιcίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείαc.
ἔνθά μιν ἐκτανύcαc ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
ὀξὺ βέλος περιπευκέc, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
χερcὶ διατρίψαc, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάcαc
ἔcχ' ὀδύναc· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρcετο, παύcατο δ' αἷμα.

V. L. 826 νηυcὶ D. — 827 ὑπὸ DEL. τρῴων L. ὄρνυτ' G. ὤρνυται L. αἰὲν ACDEGHL cum libris Heynii. — 828 ἐπινῆαc ἀχαιῶν D. — 829 μηροῦ τ' L. — 830 χλιαρῷ Lips. 2. man. Vrat. A. ἐπι DL. ἐπὶ δὲ G. — 831 προτι D. φαcὶν CDE 886, 58 GHL. — 832 δικαιότεροc G Mor. Barocc. — 833 ἰατρὸc Et. Mg. 678, 24. γὰρ omitt. G. ἠδὲ: καὶ G. — 834 ἐνι D. ἐν L. — 836 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. τρῴων L. — 838 πῶc τάρ A. πῶc τ' ἄρ CDGL. πῶc ἄρ E. πῶc κεν Cram. Epim. 367, 29. Schol. Ω 22. — 839 ὄφρ' omitt. L. ἐνίcπων L. ἐνίψω Cram. Ep. 141, 27. — 840 ἐπέτελε D. — 842 ὑπο L. — 843 ἐν κλϊcῖῃ H. — 844 ἔνθά μιν CDHL. μὶν G. μαχαίρῃ omitt. H. — 845 περιπευκὲc A. — 846 χλιαρῷ Cant. Lips. Vrat. A. — 847 ὀδυνήφατον A.

A. c. 831 δεδιδάχθαι: Ζηνόδοτοc δεδάαcθαι Didymus. — 832 δικαιότατοc Aristarchus. — 838 ἔοι: Ζηνόδοτοc διὰ τοῦ η ἔην Didymus. — 841 cεῖο μεθήcω: Ζηνόδοτοc δὲ ἀμελήcω· ποιητικώτερον δὲ τὸ ἕτερον Didymus. cεῖ', quod Bekkerus ante ἀμελήcω inseruit, non est in codice, nec poëta eo est usus, sed cεῦ, conf. ad Ζ 454.

ΙΛΙΑΔΟϹ Μ.

Ὣϲ ὁ μὲν ἐν κλιϲίῃϲι Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱὸϲ
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶεϲ ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφροϲ ἔτι ϲχήϲειν Δαναῶν καὶ τεῖχοϲ ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήϲαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλαϲαν, οὐδὲ θεοῖϲι δόϲαν κλειτὰϲ ἑκατόμβαϲ,
ὄφρά ϲφιν νῆάϲ τε θοὰϲ καὶ ληίδα πολλὴν
ἐντὸϲ ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὔ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸϲ ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺϲ
καὶ Πριάμοιο ἄνακτοϲ ἀπόρθητοϲ πόλιϲ ἔπλε,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχοϲ Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅϲϲοι ἄριϲτοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἳ μὲν δάμεν, οἳ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλιϲ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυϲὶ φίλην ἐϲ πατρίδ' ἔβηϲαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποϲειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχοϲ ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένοϲ εἰϲαγαγόντεϲ,
ὅϲϲοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλα δὲ προρέουϲι,

V. l. 1 ὁ μὲν C. κλιϲίῃ G. — 2 οἳ L. οἵδ' CH. δὲ μάχοντο AGS Harl. Mosc. 2. ceteri δ' ἐμάχοντο cum Ambrosiano. — 3 τρῷεϲ L. ἆρ DEGL. ἀρ A. ΑΡ' Ambros. ἔμελλε A Ambr. CDEGH. — 5 ἀμφι D. ΑΜΦΙΤΕ Ambros. 1. man., nunc ΔΕ. — 7 ὀφρά ACDGH. ϲφι DG. — 8 ἐχῶν (ο supra) H. — 9 τῶ καὶ C Vrat. b. A. Flor. τό κεν Townl. τὸ καὶ ADG HLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Apollon. de Synt. 289, 8: de Adverb. 613, 25. Apoll. Lex. 153, 29. — 10 ἀχϊλεὺϲ C. — 11 ἔπλε A Ambr. CS. ἔπλεν EH Rhet. Gr. III, 103, 20. ἔπλευ DG. ἦεν L. — 12 δε C. μέγα omitt. G. — 13 κατα C 1. man. τρῴων L. ὅϲοι D. — 14 οἵδ' D. οἵδ' CHL. δὲ λίποντο AES Lips. Mosc. 2. Rhet. Gr. III, 103, 23. ceteri δ' ἐλίποντο cum Ambrosiano et Schol. O 2. — 16 ἐϲ πατρίδα γαῖαν ἔβηϲαν D. — 17 τότε δηριόωντο Et. Mg. 266, 40. τότ' ἐδηριόωντο Zonar. Lex. 500. libri τότε μητιόωντο cum Apoll. de Coni. 524, 1. ποϲιδάων A. — 18 εἰϲάγοντεϲ G. — 19 ἅλα δὲ AD. προρέουϲι ACEGH: προρέουϲιν Ambr. DL Schol. in Plat. Euthyphr. 3 C.

A. c. 11 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔπλε Didymus, quod Bekkerus mutavit in ἔπλεν, fortasse deceptus Scholio V Ἀρίϲταρχοϲ ἔπλεν ϲὺν τῷ ν̄ ἐκ τοῦ ἔπελεν ϲυγκοπὴν δεχόμενοϲ. Ζηνόδοτοϲ ἔπλε. ἀποκοπὴ τοῦ ἔπλετο, cuius fides est nulla. etiam Nicanor laudat ἔπλε. de ν̄ paragogico conf. H. U. 162.

Ῥῆϲόϲ θ' Ἑπτάποροϲ τε Κάρηϲόϲ τε Ῥοδίοϲ τε
Γρήνικόϲ τε καὶ Αἴϲηποϲ δῖόϲ τε Ϲκάμανδροϲ
καὶ Ϲιμόειϲ, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεϲον ἐν κονίῃϲι καὶ ἡμιθέων γένοϲ ἀνδρῶν·
τῶν πάντων δμόϲε ϲτόματ' ἔτραπε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐϲ τεῖχοϲ ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺϲ
ϲυνεχέϲ, ὄφρά κε θᾶϲϲον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸϲ δ' ἐννοϲίγαιοϲ ἔχων χείρεϲϲι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμαϲι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέϲαν μογέοντεϲ Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίηϲεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήϲποντον,
αὖτιϲ δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιϲι κάλυψε,
τεῖχοϲ ἀμαλδύναϲ· ποταμοὺϲ δ' ἔτρεψε νέεϲθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόϲθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὣϲ ἄρ' ἔμελλον ὄπιϲθε Ποϲειδάων καὶ Ἀπόλλων
θηϲέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχοϲ ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸϲ μάϲτιγι δαμέντεϲ
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐελμένοι ἰϲχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότεϲ, κρατερὸν μήϲτωρα φόβοιο.

V. L. 20 θ' omitt. L. κάρηϲϲόϲ D. ῥόδιόϲ CDHL. — 21 κάμανδροϲ GL Mor. Barocc. — 25 ἵει G. ἱει D. ὗε G. — 26 ϲυννεχὲϲ A Harl. Schol. M 12. ὄφρά κε ACH. — 28 θεμέλια G. πέμπε ACDEGHL. — 30 ἐποίηϲε C 1. man. EG. ἐποίηϲαν Vrat. b. 1. man. ἐλήϲποντον G. — 31 αὖθιϲ C. κάλυψε AGH. — 32 ἔϲτρεψε Schol. M 33. — 33 κὰρ ῥόον EH: καρρόον A. καρρόον CDG Apoll. Lex. 95, 28. καρρόον L Harl. Lips. Mosc. 2. Et. Mg. 467, 22. ἵεν GH. ἱεν D. ἵη A. γρ. καὶ ἵεν A. καλλίροον C Lips. — 34 ὡϲ A. ἂρ DE bis L. ἔμελλεν H. ποϲ[illegible]ων A. — 35 ἀμφι DHL. δεδήει E ter H. — 36 εὔδμητον G. — [illegible] ACDEGH[illegible]αφυρῇϲι G. ἐελμένοι ADH 1. man. S. Apoll. Lex. [illegible] ἐεργμέν[illegible]91, 27 GH sup. Barocc. Mor. Harl. Vrat. in litu[illegible]ένοι [illegible] E 891, 24 et 29. — 39 δειδιότεϲ κρατερὸν. μή[illegible]

A. c. 20 Aris[illegible]rchus Κάρηϲο[illegible] T[illegible]ast
τὸ Κάρηϲοϲ ἓν [illegible] τὸ ϲ Hero[illegible] Po[illegible]
890, 7. — 25 ἐ[illegible]ρ: ἓν δ' [illegible]
νῆμαρ τινὲϲ [illegible] γράφο[illegible]
Κράτηϲ ἐϲτί[illegible] 890, 35 [illegible]
διὰ τοῦ ἑτέ[illegible] Didym[illegible]
mus. — 3[illegible] scripta[illegible]
qui ἵει pr[illegible]
ἡ κοινὴ [illegible] Her[illegible] ει
ὣϲ ἤμελ[illegible]

αὐτὰρ ὅ γ' ὡς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένεϊ βλεμεαίνων·
οἳ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίοι ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα δὲ στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύσῃ, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὣς Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐύτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.

V. L. 40 τοπρόσθεν HL. τὸ πρῶτον C. μάρνατο S. ἶσος D. — 41 ὅταν CEHL. θηρευτῆσι ACDEGH. — 42 κάπρος G. — 43 ἀρτύναντας G. — 44 ἀντίοι libri. ἀντίοι ἢ ἀντίον E 891, 43. — 46 ἀγηνορίῃ S. — 47 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ταρφέά C. τάρφεά Apoll. Lex. 7, 22. — 48 ὅππῃ AE: ceteri ὅππη· ἰθύσει CDEL. ἰθύσει (η) S. — 49 ὡς A. ἐλίσσεθ' CL Cant. Mor. ἐλίσεθ' Townl. ἐλίςεθ' G. ἐλίσσεθ' H. — 50 διαβαίνειν E. διαβήμεναι Townl. οὐ δὲ A. — 51 χραιμέτιζον (ε) C. δ' ἐχρεμέτιζον H. — 52 χείλει ἑσταότες L. χείλεϊ ἢ δισυλλάβως χείλει ἑσταότες καὶ ἄλλως δὲ χείλει ἐφεσταότες E 892, 26. ἐφεσταῶτες Townl. ἀπο CH. ἄπο L. — 53 ἄρ EGL. ἀρ A. τ' ἄρ' et man. rec. γρ. γὰρ C. οὐ γὰρ Townl. — 54 ἐπϊρρεφέες G Barocc. Mor. Cant. Harl. — 55 ἕστασαν G. ὕπερθε CDG Townl. — 56 ἠρήρειστ' οὓς ἕστασαν Pseudoplut. 156, 44. ἕστασαν H. — 58 εὔτροχον G. ἐΰξοον Vrat. A. ἐύξοον ἢ ἐύτροχον E. — 59 ἐσβαίῃ H. τελέουσι ACGH. ἢ τελέουσι Vrat. A.

A. c. 40 ἐμάρνατο: ἀριστοφάνης ἐμαίνετο Didymus. — 41 ἔν τισι θηρευτῆρσι Schol. A, conf. ad Λ 325. — 44 ἀντίοι: γρ. ἀντίον, οὕτως γὰρ ἀρίσταρχος Didymus. — 46 ἀγηνορίη: οὕτως χωρὶς τοῦ ῑ ἀρίσταρχος, ὃς γρ. ἡ ἀγηνορία Didymus. — 49 ἐλλίσσεθ' et εἱλίσσεθ' Nicanor. τὸ δὲ ἑλίσσετο ἀμφεβλήθη· τινὲς μὲν γὰρ ἐδάσυναν, νοοῦντες αὐτὸ ἀντὶ τοῦ εἱλίσσετο, ἐστρέφετο, τινὲς δὲ ἐψίλωσαν Eust. 892, 23. — 54 ἀριστοφάνης διαπασαν (sic) Didymus. — 55 ἕστασαν Aristarchus, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus, δασέως. iidem v. 56 ἕστασαν, ψιλῶς, conf. Et. Mg. 382, 21. — 59 ἐσβαίη: καββαίη Zenodotus et Aristophanes.

Ῥῆcόc θ' Ἑπτάπορόc τε Κάρηcόc τε Ῥοδίοc τε
Γρήνικόc τε καὶ Αἴcηποc δῖόc τε Cκάμανδροc
καὶ Cιμόειc, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεcον ἐν κονίῃcι καὶ ἡμιθέων γένοc ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόcε cτόματ' ἔτραπε Φοῖβοc Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐc τεῖχοc ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺc
cυνεχέc, ὄφρά κε θᾶccον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸc δ' ἐννοcίγαιοc ἔχων χείρεccι τρίαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμαcι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέcαν μογέοντεc Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίηcεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήcποντον,
αὖτιc δ' ἠιόνα μεγάλην ψαμάθοιcι κάλυψε,
τεῖχοc ἀμαλδύναc· ποταμοὺc δ' ἔτρεψε νέεcθαι
κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόcθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὣc ἄρ' ἔμελλον ὄπιcθε Ποcειδάων καὶ Ἀπόλλων
θηcέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχοc ἐύδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸc μάcτιγα δαμέντεc
νηυcὶν ἔπι γλαφυρῇcιν ἐελμένοι ἰcχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότεc, κρατερὸν μήcτωρα φόβοιο.

V. l. 20 θ' omitt. L. κάρηccόc D. ῥόδιόc CDHL. — 21 κάμανδροc GL Mor. Barocc. — 25 ἵει G. ἱει D. ὗε G. — 26 cυννεχὲc A Harl. Schol. M 12. ὄφρά κε ACH. — 28 θεμέλια G. πέμπε ACDEGHL. — 30 ἐποίηcε C 1. man. EG. ἐποίηcαν Vrat. b. 1. man. ἐλήcποντον G. — 31 αὖθιc C. κάλυψε AGH. — 32 ἔcτρεψε Schol. M 33. — 33 κὰρ ῥόον EH: καρρόον A. καρρόον CDG Apoll. Lex. 95, 28. καῤῥόον L Harl. Lips. Mosc. 2. Et. Mg. 467, 22. ἵεν GH. ἱεν D. ἵη A. γρ. καὶ ἵεν A. καλλίροον C Lips. — 34 ὡc A. ἂρ DE bis L. ἔμελλεν H. ποcιδάων A. — 35 ἀμφι DHL. δεδήει E ter H. — 36 εὔδμητον G. — 38 ἐπὶ ACDEGHL. γλαφυρῇcι G. ἐελμένοι ADH 1. man. S. Apoll. Lex. 62, 31: ἐεργμένοι CE 891, 27 GH sup. Barocc. Mor. Harl. Vrat. in litura. ἐεργμένοι ἢ ἐελμένοι E 891, 24 et 29. — 39 δειδιότεc κρατερὸν. μήcτωρα A.

A. c. 20 Aristarchus Κάρηcοc: Καρηcόc Tyrannio, conf. Eust. 890, 2. τὸ Κάρηcοc ἓν ἔχει τὸ c̄ Herodianus. Ῥοδίοc Herodianus, conf. Eust. 890, 7. — 25 ἐννῆμαρ: ἓν δ' ἦμαρ Callistratus teste Schol. B. τὸ δὲ ἐννῆμαρ τινὲc δι' ἑνὸc γράφουcι νῦ καὶ δαcύνουcιν ὧν καὶ ὁ Μαλλώτηc Κράτηc ἐcτίν Eust. 890, 35. — 26 cυνεχὲc: ἀρίcταρχοc καὶ ἀριcτοφάνηc διὰ τοῦ ἑτέρου ν̄ Didymus. — 30 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἐποίηcεν Didymus. — 33 variat scriptura inter ἵεν, ἵεν et ἵει, conf. Herod. ad h. l., qui ἵει praefert, ἵεν vero reicit. vide Et. Mg. 467, 22. Eust. 891, 13. ἡ κοινὴ ἵει ἐcτίν Herodianus. — 34 ἄρ' ἔμελλον: Ζηνόδοτοc γράφει ὡc ἤμελλον ὄπιcθε Aristonicus.

αὐτὰρ ὅ γ' ὡϲ τὸ πρόϲθεν ἐμάρνατο ἶϲοϲ ἀέλλῃ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεϲϲι καὶ ἀνδράϲι θηρευτῇϲι
κάπριοϲ ἠὲ λέων ϲτρέφεται ϲθένεϊ βλεμεαίνων·
οἱ δέ τε πυργηδὸν ϲφέαϲ αὐτοὺϲ ἀρτύναντεϲ
ἀντίοι ἵϲτανται καὶ ἀκοντίζουϲι θαμειὰϲ
αἰχμὰϲ ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὔ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα δὲ ϲτρέφεται ϲτίχαϲ ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὅππῃ τ' ἰθύϲῃ, τῇ τ' εἴκουϲι ϲτίχεϲ ἀνδρῶν·
ὣϲ Ἕκτωρ ἀν' ὅμιλον ἰὼν ἐλλίϲϲεθ' ἑταίρουϲ,
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδεϲ, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεϲταότεϲ· ἀπὸ γὰρ δειδίϲϲετο τάφροϲ
εὐρεῖ', οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν ϲχεδὸν οὔτε περῆϲαι
ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέεϲ περὶ πᾶϲαν
ἕϲταϲαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ ϲκολόπεϲϲιν
ὀξέϲιν ἠρήρει, τοὺϲ ἕϲταϲαν υἷεϲ Ἀχαιῶν
πυκνοὺϲ καὶ μεγάλουϲ, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵπποϲ εὔτροχον ἅρμα τιταίνων
ἐϲβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουϲι.

V. L. 40 τοπρόϲθεν HL. τὸ πρῶτον C. μάρνατο S. ἶϲοϲ D. — 41 ὅταν CEHL. θηρευτῇϲι ACDEGH. — 42 κάπροϲ G. — 43 ἀρτύναντaϲ G. — 44 ἀντίοι libri. ἀντίοι ἢ ἀντίον E 891, 43. — 46 ἀγηνορίῃ S. — 47 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ταρφεά C. τάρφεά Apoll. Lex. 7, 22. — 48 ὅππῃ AE: ceteri ὅππη· ἰθύϲει CDEL. ἰθύϲει (η supra) S. — 49 ὡϲ A. ἐλίϲϲεθ' CL Cant. Mor. ἐλίϲεθ' Townl. ἐλίϲεθ' (ϲ infra) G. ἑλίϲϲεθ' H. — 50 διαβαίνειν E. διαβήμεναι Townl. οὐ δὲ A. — 51 χραιμέτιζον (ε supra) C. δ' ἐχρεμέτιζον H. — 52 χείλει ἑϲταότεϲ L. χείλεϊ ἢ διϲυλλάβωϲ χείλει ἑϲταότεϲ καὶ ἄλλωϲ δὲ χείλει ἐφεϲταότεϲ E 892, 26. ἐφεϲταῶτεϲ Townl. ἀπο CH. ἄπο L. — 53 ἂρ EGL. ἀρ A. τ' ἄρ' et man. rec. γρ. γὰρ C. οὐ γὰρ Townl. — 54 ἐπϊρρεφέεϲ G Barocc. Mor. Cant. Harl. — 55 ἕϲταϲαν G. ὕπερθε CDG Townl. — 56 ἠρήρειϲτ' οὓϲ ἕϲταϲαν Pseudoplut. 156, 44. ἕϲταϲαν H. — 58 εὔτροχον G. ἐΰξοον Vrat. A. ἐΰξοον ἢ εὔτροχον E. — 59 ἐϲβαίῃ H. τελέουϲι ACGH. ἢ τελέουϲι Vrat. A.

A. c. 40 ἐμάρνατο: ἀριϲτοφάνηϲ ἐμαίνετο Didymus. — 41 ἔν τιϲι θηρευτῆρϲι Schol. A, conf. ad Λ 325. — 44 ἀντίοι: γρ. ἀντίον, οὕτωϲ γὰρ ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 46 ἀγηνορίη: οὕτωϲ χωρὶϲ τοῦ ῑ ἀρίϲταρχοϲ, ὃϲ γρ. ἡ ἀγηνορία Didymus. — 49 ἐλλίϲϲεθ' et εἱλίϲϲεθ' Nicanor. τὸ δὲ ἐλίϲϲετο ἀμφεβλήθη· τινὲϲ μὲν γὰρ ἐδάϲυναν, νοοῦντεϲ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ εἱλίϲϲετο, ἐϲτρέφετο, τινὲϲ δὲ ἐψίλωϲαν Eust. 892, 23. — 54 ἀριϲτοφάνηϲ διαπαϲαν (sic) Didymus. — 55 ἕϲταϲαν Aristarchus, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus, δαϲέωϲ. iidem v. 56 ἕϲταϲαν, ψιλῶϲ, conf. Et. Mg. 382, 21. — 59 ἐϲβαίη: καββαίη Zenodotus et Aristophanes.

δὴ τότε Πουλυδάμας θραςὺν Ἕκτορα εἶπε παραςτάς·
Ἕκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.
ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· ςκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
ὀξέες ἑςτᾶςι, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἔνθ' οὔ πως ἔςτιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεςθαι
ἱππεῦςι· ςτεῖνος γάρ, ὅθι τρώςεςθαι ὀίω.
εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεςςι δὲ ἵετ' ἀρήγειν,
ἦ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέςθαι,
νωνύμνους ἀπολέςθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
εἰ δέ χ' ὑποςτρέψωςι, παλίωξις δὲ γένηται
ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεςθαι
ἄψορρον προτὶ ἄςτυ ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες ςὺν τεύχεςι θωρηχθέντες
Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
οὐ μενέους', εἰ δή ςφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.

V. L. 61 τ' omitt. D. ἠδ' A. τρῴων L. ἐπικούρῶν A. — 62 διά: γρ. περὶ A. ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους, ἢ κατά τινας, οὐ μέντοι καλῶς, ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους E 892, 55. — 63 ἢ δὲ C. περάαν G. ἐναυτῆι A. ἀν' αὐτὴν C. — 64 ἑςτᾶςι DG: ceteri ἑςτᾶςιν. προτὶ D Schol. V. ποτὶ A. περὶ CGHLS Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. b. Flor. — 65 οὔπω G Barocc. ἐςτὶν ACL. ἐςτὶ G ἐςτι D. — 66 ἱππεῦςιν DH. — 67 εἰ μὲν γὰρ δὴ ACDEGHL. εἰ μὲν δὴ S. πάγχι L. ἀλαπάξει L. — 68 τριὤεςςι L. δὲ ἵετ' L: δὲ βούλετ' ACDEGHS. βούλετο νίκην ἢ μάλιςτα Τρώεςςι δὲ βούλετ' ἀρήγειν Eust. 893, 5. — 69 ἤτ' D. ἐγὼν Bachm. Anecd. II, 142, 6. ἔγωγε θέλοιμι L. — 70 νωνύμνους AH Apoll. Lex. 117, 20: νωνύμους CDGLS. νωνύμους ἢ νωνύμνους E. — 71 παλίωξις A. δὲ: τὲ G. — 72 ἐνιπλήξομεν H. — 73 οὐκ ἔτ' E. οἴω CDH. — 74 πρὸ τὶ H. ἑλιχθέντων ACGL. ελιχθέντων D. — 75 ἐγὼ ACDEGHLS cum libris Heynii. — 76 τάφρον G Barocc. — 78 ἀολέες D.

A. c. 64 ἑςτᾶςι προτὶ, conf. Φ 532 ἔλθωςι προτὶ, Χ 217 Ἀχαιοῖςι προτὶ, Κ 347 ςτρατόφι(ν) προτιειλεῖν, H. U. 254 sq. — 66 ἱππεῦςι: ἱππῆας Aristophanes cum Zenodoto. — 67 ἀριςτοφάνης εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ Didymus, pro Ἀριςτοφάνης habet Schol. V Ἀρίςταρχος. — 68 βούλετ': ἵετ' (sic) ἀρήγειν οὕτως πᾶςαι Didymus, de πᾶςαι conf. H. T. 138 sqq. — 70 νωνύμνους, conf. H. U. 274. — 77 Ζηνόδοτος διὰ τοῦ τ̄ τὼς ἂν ἐγὼ εἴπω Didymus. — 79 Ζηνόδοτος καὶ ἀριςτοφάνης πεῖραρ ἑνικῶς Didymus.

ὣϲ φάτο Πουλυδάμαϲ, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθοϲ ἀπήμων,
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων ϲὺν τεύχεϲιν ἆλτο χαμᾶζε.
οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶεϲ ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
ἀλλ' ἀπὸ πάντεϲ ὄρουϲαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαϲτοϲ
ἵππουϲ εὖ κατὰ κόϲμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·
οἳ δὲ διαϲτάντεϲ, ϲφέαϲ αὐτοὺϲ ἀρτύναντεϲ,
πένταχα κοϲμηθέντεϲ ἅμ' ἡγεμόνεϲϲιν ἕποντο.
    οἳ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴϲαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἳ πλεῖϲτοι καὶ ἄριϲτοι ἔϲαν, μέμαϲαν δὲ μάλιϲτα
τεῖχοϲ ῥηξάμενοι κοίληϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχεϲθαι.
καί ϲφιν Κεβριόνηϲ τρίτοϲ εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεϲφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἕκτωρ.
τῶν δ' ἑτέρων Πάριϲ ἦρχε καὶ Ἀλκάθοοϲ καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἕλενοϲ καὶ Δηίφοβοϲ θεοειδήϲ,
υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτοϲ δ' ἦν Ἄϲιοϲ ἥρωϲ,
Ἄϲιοϲ Ὑρτακίδηϲ, ὃν Ἀρίϲβηθεν φέρον ἵπποι
αἴθωνεϲ μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Ϲελλήεντοϲ.
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺϲ πάιϲ Ἀγχίϲαο,
Αἰνείαϲ, ἅμα τῷ γε δύω Ἀντήνοροϲ υἷε,
Ἀρχέλοχόϲ τ' Ἀκάμαϲ τε, μάχηϲ εὖ εἰδότε πάϲηϲ.
Ϲαρπηδὼν δ' ἡγήϲατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸϲ δ' ἕλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀϲτεροπαῖον·
οἳ γάρ οἱ εἴϲαντο διακριδὸν εἶναι ἄριϲτοι

V. L. 80 ὡϲ A. ἄδε CDE 893, 30 et 47. — 81 ἐξοχέων AD. ἄλτο D. χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 82 τρῷεϲ L. — 83 ἀπο D. ἄπο G. ἀποπ βάντεϲ L. ἀποβάντεϲ H. — 85 αὖτ' H. ἐπιτάφρωι A. τάφρον L. — 86 ἀρτύναντο L. — 87 ἕποντο: ἕκαϲτοι L. γρ. ἕκαϲτοϲ A. — 88 οἳ μὲν C. ἕκτορ' A. — 90 τεῖχόϲ τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήϲειν (ἐμπρήϲειν G Barocc.) πυρὶ νῆαϲ GS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. fragm. Mosc. ἐν ἄλλῳ τεῖχοϲ ῥηξάμενοι κοιλῆιϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχεϲθαι A ut in textu. — 91 παρ DH. ἂρ G. ἀρ A. — 94 ἑλενοϲ H. — 95 δύο CD, conf. H. U. 46. τρίτοϲ: τρίτατοϲ DG. πριάμου τρίτατοϲ Barocc. Mor. Vrat. b. — 96 τὸν C. — 97 ἄπο AG Io. Alexandr. 26, 30: ἀπὸ CDHL. — 98 παῖϲ H. — 99 τῷ γε: τῷδε H. — 101 ἡγεῖτο L: ceteri ἡγήϲατ', D ἡγήϲατο. ἀγακλυτῶν Draco de Metr. 10, 23. — 102 προϲ CD. — 103 οἳ γὰρ DG. οἳ γάρ CHL.

A. c. 85 αὖθ': τὸ ὅλον αὖτε ἐπιτάφρῳ Schol. A. τινὲϲ αὖθι Schol. V. — 87 ἕποντο: alii ἕκαϲτοι teste Nicanore. — 101 ἡγεῖτο defendit Ahrens. de hiatus Homerici legitimis quibusdam generibus pg. 24, conf. 88, 91, 93, 98.

τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
  ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
ἀλλ' οὐχ' Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
εἵσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς

V. L. 104 μετὰ δ' H. μετ' αὐτὸν G. ὃ δ' DL. ὅδ' CGH. δια A. — 105 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. πυκτῇσι G. βόεσσι ACDGH. — 106 οὐδέ τ' ἔφαντο ACDGHLS cum libris Heynii. οὐ γὰρ ἔφαντο E. — 107 σχήσεσθαι DG. μελαίνῃσι DEG. — 108 ἄλλοι πάντες D. τρῷες L. τηλεκλειτοί AC DG 1. man. H. Townl. 1. man. Vrat. b. τηλεκλητοί G 2. man. L. τελεκλειτοί (η supra ει) S. — 111 ἵππον Cant. — 112 αὐτοῖσι DG. πέλασσεν G. νηυσὶ D. θοῇσι ACDGH. — 113 ἆρ CDEGL. ὑπο AGHL. — 114 ἵπποισι DEL. ὄχεσφι D. — 115 ἐπινοστήσειν L. προτι D. πρὸ τὶ H. ποτὶ GS. — 116 πρόσθε D. δυσώνυμον A. — 117 ἔγχει C 1. man. DH. δευκαλίονος G. δευκαλίωνος Mor. Barocc. — 118 ὅπου Ἀχαιοὶ E. — 119 νείσοντο D Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Fragm. Mosc. νίσοντο (ει supra ι) C. νίσσοντο (ει supra ι) H. νίσοντο Vrat. b. ἵπποισι DEG. ὄχεσφι CDG. — 120 τὲ H. ἅρματα DG. — 121 ἐπικεκλισμένας G. — 122 ἑτάρων G. — 123 σαώσειαν G. μετα A. — 124 ἔχεν οἵδ' L. — 125 κεκλήγοντες ACDEHS: κεκληγότες GL Townl. ἔφατο H.

A. c. 106 οὐδ' ἔτ' Barnesius correxit, conf. Indic. ad editionem meam Odysseae pg. 347. — 119 νίσσοντο, conf. H. T. 316 sq. — 125 κεκλήγοντες Herodianus. videntur fuisse qui κεκληγῶτες scriberent conf. Did. ad Π 430 κεκλήγοντες: κεκληγῶτες ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου. Ξ 30 κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι. Herod. ad μ 256 ἐὰν διὰ τοῦ ω̄ προπερισπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ντ, ὡς λέγοντας.

σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηι.
τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
αἵ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
ὣς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
οἳ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας
ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
οἳ δ' ἤ τοι εἵως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·

V. L. 126 μελαίνῃσι DG Schol. O 56. — 128 υἱέας G. — 129 υἱέα Townl. — 131 πυλάων CDEHLS: θυράων AG. γρ. καὶ πυλάων A. — 132 ἔστασαν EGL. ὡς ὅτε δρύες (L δρῦες) ἐν GL Mor. τε omitt. C post ras. Lips. τοι pro τε Vrat. b. A. ὑψικάρηνοι A. — 133 ἤματα DG. ἠμα-πάντα A. — 134 ῥίζῃσι DEG. διηνεκέεσ' G. διηνεκέες Mor. Cant. — 135 ὡς A. τὼ: τοὶ E. βίηφι ADHL. βίῃφι CEG. — 136 οὐδὲ φέβοντο ACE 896, 6 LS Townl. Lips. Eton. (?) fragm. Mosc Schol N 389. — 137 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. εὐθὺς Rhet. Gr. III, 237, 7. εὔδμητον GH. — 138 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. ὕψος L. — 139 ἀμφιάνακτα D. καὶ post ἄνακτα omitt. L. — 140 ἀδάμαντα ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Harl. fragm. Mosc. Vrat. b. Flor. ἀκάμαντα L. — 141 οἵδ' CGH. οἳ δή τοι L. οἱ δή τοι D Harl. Townl. fragm. Mosc. ἕως E. ἕως (τε) H. εὐκνήμιδας DGH. ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΑΣ Ambros. ἐϋκνήμιδας ἀχαιοὺς C. — 143 ὄρνυον ADLS Schol. M 127 ΟΡΝΥΟΝ Ambros.: ὤρνυον CEGH Barocc. Townl. ἐόντας L Barocc. Cant. Vrat. A. Flor. ΕΟΝΤΑΣ Ambros. ἐόντας (ες) S. ἀμύνασθαι E.

A. c. 127, 128 ἀνέρας .... ἀρίστους, υἷας ὑπερθύμους: ἀνέρε ..... ἀρίστω, υἷε ὑπερθύμω Zenodotus et Aristophanes. — 130 τινὲς ἐπάγουσι τῷ ἶσον Ἄρηϊ „υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καινείδαο" (= B 746) Schol. V. — 131—153 Ἡφαιστίων δὲ διπλῆν τὴν γραφὴν εἶναι ἔφη, καὶ δεῖν περιγράφειν ἢ τοὺς ι' στίχους (131—140) τοὺς ἀπὸ τοῦ „τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε" μέχρι τοῦ „Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα", ἢ τοὺς ιγ' (141—153) τοὺς ἀπὸ τοῦ „οἱ δ' ἤτοι εἵως μὲν" μέχρι τοῦ „λαοῖσι καθύπερθε" Porphyrius. — 137 αὔας Ptolem. Ascalonita et Herodianus: αὐάς Nicias. — 138 ἔκιον: κιέτην Aristophanes cum Zenodoto, conf. Schol. 127. — 139 Ἰαμενὸν Aristarchus ψιλῶς. Ptolem. Ascalonita inter Ἰαμενὸν et Ἱαμενόν haesitat, conf. Et. Mg. 463, 31 et Herodianum ad 193, qui assentitur Aristarcho. — 142 οὕτως Ἀρίσταρχος ἐόντες κατὰ τὴν εὐθεῖαν Didymus,

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεccυμένους ἐνόηcαν
Τρῶαc, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβοc τε,
ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόcθε μαχέcθην,
ἀγροτέροιcι cύεccιν ἐοικότε τώ τ' ἐν ὄρεccιν
ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοcυρτὸν ἰόντα,
δοχμώ τ' ἀΐccοντε περὶ cφίcιν ἄγνυτον ὕλην,
πρυμνὴν ἐκτάμνοντεc, ὑπαὶ δέ τε κόμποc ὀδόντων
γίγνεται, εἰc ὅ κέ τίc τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
ὣc τῶν κόμπει χαλκὸc ἐπὶ cτήθεccι φαεινὸc
ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶc ἐμάχοντο
λαοῖcιν καθύπερθε πεποιθότεc ἠδὲ βίηφιν.
οἳ δ' ἄρα χερμαδίοιcιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
βάλλον ἀμυνόμενοι cφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλιcιάων
νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδεc δ' ὥc πῖπτον ἔραζε,
ἅc τ' ἄνεμοc ζαὴc νέφεα cκιόεντα δονήcαc
ταρφειὰc κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
ὣc τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθεc δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν
βαλλόμεναι μυλάκεccι καὶ ἀcπίδεc ὀμφαλόεccαι.
δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ

V. L. 144 τρῷαc L. αὐτὰρ G γένετ' CDL. φόβοc: πόνοc L. — 145 ΤΩΙ Ambr. πρόcθεν G. ἀΐξαντε: ὁρμήcαντε? Eust. 896, 25. — 146 ἐοικότεc DHS Townl. Vrat. b. A. τώ τ': οἵ τ' H Townl. ὄρεccι DH. — 147 ΔΕΧΕΤΑΙ Ambros. δεδέχαται H. δέχατο . . . . ἐόντα Zonar. Lex. 1229. — 148 δοχμῶ L. περι τέ cφιcιν D. περὶ δέ cφιcι Townl. in C man. rec. add. δὲ post περί. — 149 ἐκτάμνοντε CH Lips. post ras. ὑπαι D. — 150 γίγνεται L. ΓΙΓΝΕΤΑΙ Ambr. γίνεται ADEGH Draco de Metr. 28, 15. τε omitt. L. ἐκ E 896, 33: ἀπὸ E 896, 36. ἕλοιτο Barocc. — 151 ώc AD 1. man. ἐπὶ: ἐνὶ L. cτήθεcφι D. — 153 λαοῖcι DE. καθῦπερθε A. καθύπερθεν G. βίηφι ADH. βίηφι CEG. — 154 οἵδ' CGHL. εὐδμήτων DH. — 155 cφῶν δ' D. — 156 ὣc E. πῖπτον A Schol. M 278: πίπτον CDEGHL. — 158 πολυβοτείρη D. — 159 ώc AD 1. man. — 160 τρῴων L. κόρυθεc A. ἀμφ' αὐτὸν L. αὖον D. ἀΰτεον H. ἀΰτευν ἤγουν ἀΰτεον E 897, 15. — 161 βαλλόμεναι (ων) A. — 162 δὴ ῥὰ CDHL. ᾤμωξέ τε G. καὶ ἐπεπλήγετο L. ὡ . . . μηρῷ C ex corr. man. rec. D Townl., conf. O 113, 397, ν 198.

A. c. 144 φόβοc Aristarchus. — 147 οὕτωc ἐν ἁπάcαιc δέχαται Didymus. — 148 δοχμώ Herodianus. — 153 λαοῖcιν: λάεccιν Zenodotus. τὸ δὲ βίηφι χωρὶc τοῦ ῑ ἐcτιν Schol. V, conf. H. U. 185. — 157 ζαήc Ptol. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho, vide Herod. ad μ 313: alii ζάηc. — 158 Aristarchus et Ptolem. Ascalonita ταρφειάc: ταρφείαc Dionysius Thrax, conf. Herod. ad T 355, A 52. — 159 οὕτωc διὰ τοῦ ο̄ ῥέον. ὁμηρικὸν τὸ cχῆμα Didymus. alii ῥέεν, conf. Schol. N 617. — 160 ἀμφ' αὖον Herodianus. — 161 ἀρίcταρχοc βαλλομένων ἄλλοι δὲ βαλλόμεναι Didymus. βαλλόμεναι: οὕτω Ζηνόδοτοc Schol. V.

Ἄϲιοϲ Ὑρτακίδηϲ, καὶ ἀλαϲτήϲαϲ ἔποϲ ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ ϲὺ φιλοψευδὴϲ ἐτέτυξο
πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἐφάμην ἥρωαϲ Ἀχαιοὺϲ
ϲχήϲειν ἡμέτερόν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ.
οἳ δ', ὥϲ τε ϲφῆκεϲ μέϲον αἰόλοι ἠὲ μέλιϲϲαι
οἰκία ποιήϲωνται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέϲϲῃ,
οὐδ' ἀπολείπουϲιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντεϲ
ἄνδραϲ θηρητῆραϲ ἀμύνονται περὶ τέκνων,
ὣϲ οἵ γ' οὐκ ἐθέλουϲι πυλάων καὶ δύ' ἐόντε
χάϲϲαϲθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἁλῶναι.
ὣϲ ἔφατ', οὐδὲ Διὸϲ πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸϲ ἐβούλετο κῦδοϲ ὀρέξαι.
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃϲι μάχην ἐμάχοντο πύλῃϲιν.
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὣϲ πάντ' ἀγορεῦϲαι.
πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχοϲ ὀρώρει θεϲπιδαὲϲ πῦρ
λάινον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμὸν
πάντεϲ, ὅϲοι Δαναοῖϲι μάχηϲ ἐπιτάρροθοι ἦϲαν.
ϲὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱόϲ, κρατερὸϲ Πολυποίτηϲ,
δουρὶ βάλεν Δάμαϲον κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυϲ ἔϲχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀϲτέον, ἐγκέφαλοϲ δὲ

V. l. 163 ηὖδα D. — 164 φιλοψευδὴϲ A. φιλοψευδήϲ γ' S. — 166 ἡμέτερόν τε Townl. — 167 οἵδ' CGHL. — 168 ποιήϲωνται AD Lips. 2. man. Vrat. b. 1. man. ποιήϲονται CEGHLS Rhet. Gr. III, 158. 12. ἔπι AE: ἐπὶ CDGL Rhet. Gr. III, 158, 12. Et. Gud. 392, 25. ἐνὶ H. — 169 ἀπολείπουϲι DEG. — 171 ὡϲ AD 1. man. οἵ γ': οἵδ' DL. ἐόντεϲ DG Barocc. — 172 χάϲαϲθαι DEG. ἠὲ κτάμεν D. κατακτάμεν' G. ἀλῶναι A. — 173 ὡϲ A. πεῖθεν H. πεῖϲε L. πεῖθε G post ras. — 175 πύλῃϲι G. — 176 δ' ἐμὲ L. ὡϲ AD. ἀγορεῦϲαι (ειν) A. — 177 πάντῃ AE: ceteri πάντη, ita Rhet. Gr. III, 218, 8; 238, 22. — 179 ἀκαχήατο LS Cant. Eton. 1. man. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. θυμὸν libri mei cum Cant. Harl. Eton. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἐν ἄλλῳ θυμῷ A. — 180 ὅϲϲοι G. — 181 ϲυνδ' CD. — 183 βάλε G. χαλκοπαρήου A. χαλκοπαρείου G. — 184 διὰ πρὸ ADL: ceteri διαπρὸ. δι' αὐτῆϲ Townl. — 185 χαλκείη ACD: ἱεμένη L Barocc. Townl. ἱεμένη G. ἱαμένη H, conf. Υ 399 (Ο 543, Υ 280, Φ 70).

A. c. 171 Aristarchus οἵδ', alii οἵ γ'. — 175—181 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἠθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριϲτοφάνει, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus, vid. Ariston. ad O 414.

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμαςςε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν·
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωςτῆρα τυχήςας.
αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυςςάμενος ξίφος ὀξὺ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
πλῆξ' αὐτοςχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείςθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέςτην
πάντας ἐπαςςυτέρους πέλαςε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
    ὄφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἳ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
οἳ πλεῖςτοι καὶ ἄριςτοι ἔςαν, μέμαςαν δὲ μάλιςτα
τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήςειν πυρὶ νῆας,
οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεςταότες παρὰ τάφρῳ.
ὄρνις γάρ ςφιν ἐπῆλθε περηςέμεναι μεμαῶςιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριςτερὰ λαὸν ἐέργων,
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεςςι πέλωρον
ζωόν, ἔτ' ἀςπαίροντα· καὶ οὔ πω λήθετο χάρμης.
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ ςτῆθος παρὰ δειρὴν
ἰδνωθεὶς ὀπίςω· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε
ἀλγήςας ὀδύνῃςι, μέςῳ δ' ἐνὶ κάββαλλ' ὁμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγηςαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

V. L. 186 δάμηςε G. μιν omitt. G. — 187 Πέλωρα Vrat. b. ὅρμενον C. ὁρμενον A. — 189 κατα A. — 190 αὖθις C. ἐρυςάμενος D. — 191 διομίλου D. ὅμιλον H. — 192 ὅδ' CGHL. ἂρ ADGL. οὔδει ἐρείςθη: οὖδας ἔρειςεν L. — 194 πέλαςεν H. — 195 οἵ ACDGHL. ἐνάριξαν S. ἀπέντεα D. ὑπ' ἔντεα H. — 196 οἱ ACDGHL. — 197 omitt. A in textu. — 198 τε omitt. L. ῥῆξαι .... ἐνιπρῆςαι D, ceteri ῥήξειν et ἐνιπρήςειν cum Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. — 199 ἑςταότες L. παρα A. περὶ H. τάφρον DH Townl. — 200 ἀπῆλθε G. μεμαῶςι D. μεμαῷςϊν G. — 204 γάρ αὐτον A Apoll. de Pron. 33 A; 41 C; 77 C. Plato Ion. 539 B. Bekk. Anecd. 1153. ἔχοντα omitt. G et τὸ post κατὰ add. — 205 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀποέθεν A. χαμᾶζε ADE Apoll. de Pron. 97 C; de Adv. 599, 19: χαμάζε CGHL. — 206 ἐνι CD. ἐν S. ἐγκάββαλ' H Townl. Plato Ion. 539 C. κάμβαλ' CS Lips. Vrat. A. Flor. — 207 πέτετο: ἕπετο Plato l. l. πέτετο ποτὶ πνοιῇς G. — 208 τρῷες L. ὅπως: ἐπεὶ Draco de Metr. 6, 24. Bachm. Anecd. II, 185, 1. Villoison. Anecd. II, 86. ὄφιν: ὄπφιν S. ὄ|||φιν Cant. ὄφ͞ιν H.

A. c. 192 οὖδας ἔρειςεν Aristarchus, conf. Λ 144. — 193 Ἰαμενὸν Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 139. — 201 Aristarchus ὑψιπέτης, alii ὑψιπετῆς (ab ὑψιπετήεις Χ 308). — 204 γάρ αὐτον Herodianus cum Apollonio. — 205 ἰδνωθείς Alexio cum ceteris, ψιλῶς. — 208 ὄφιν:

κείμενον ἐν μέϲϲοιϲι, Διὸϲ τέραϲ αἰγιόχοιο.
δὴ τότε Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
  Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώϲ μοι ἐπιπλήϲϲειϲ ἀγορῇϲιν
ἐϲθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, ϲὸν δὲ κράτοϲ αἰὲν ἀέξειν·
νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥϲ μοι δοκεῖ εἶναι ἄριϲτα.
μὴ ἴομεν Δαναοῖϲι μαχηϲόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδε γὰρ ἐκτελέεϲθαι ὀίομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωϲὶν ὅδ' ὄρνιϲ ἦλθε περηϲέμεναι μεμαῶϲι,
[αἰετὸϲ ὑψιπέτηϲ ἐπ' ἀριϲτερὰ λαὸν ἐέργων,]
φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεϲϲι πέλωρον
ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάροϲ φίλα οἰκί' ἱκέϲθαι,
οὐδ' ἐτέλεϲϲε φέρων δόμεναι τεκέεϲϲιν ἑοῖϲιν.
ὣϲ ἡμεῖϲ, εἴ πέρ τε πύλαϲ καὶ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν
ῥηξόμεθα ϲθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωϲι δ' Ἀχαιοί,
οὐ κόϲμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευϲόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
πολλοὺϲ γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕϲ κεν Ἀχαιοὶ
χαλκῷ δῃώϲωϲιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόποϲ, ὃϲ ϲάφα θυμῷ
εἰδείη τεράων καί οἱ πειθοίατο λαοί.
  τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·

V. L. 209 μέϲϲω H. — 211 πωϲ AC. — 212 ἔοικε ACEGH. — 213 πάρεξ DH. ἐνι AD. — 214 οὔτέ ποτ' ACGHL. ϲόνδε C. κράτοϲ: ἐν ἄλλῳ ϲὸν δὲ κλέοϲ A. — 215 νῦν αὖτ' ACDHL Lips., vulgo νῦν δ' αὖτ'. ἐρέω G. ἄριϲτον ἢ ἄριϲτα E. — 216 μαχηϲάμενοι D. — 218 τρῳϲὶν L. ὄρνιϲ ἐπῆλθε ACDEGHLS. μεμαῶϲι CD. — 219 omitt. A in textu CD in t. H in text. Lips. — 221 ἄφαρ δ' ἕηκε D. οἰκία G. οἰκι' οἰκέϲθαι D. — 222 οὐδὲ τέλεϲϲε S. — 223 ὡϲ AD 1. man. εἴπέρ τε ACDEGH: vulgo εἴπερ τε. — 224 εἴξουϲϊ C. — 225 ναῦφι L. ναῦϲφιν Barocc. αὐτοκέλευθ D. — 226 τρῴων L. — 227 δηϊώϲουϲιν G Lips. Flor. δηϊόϲουϲιν L. δηϊόϲωϲιν C. δηϊώϲωϲιν D. δηϊώϲωϲι Townl. Vrat. b. δῃώϲωϲιν H. δῃώϲωϲι Fragm. Mosc. Eton. — 228 ᾠδέ H. ὑπεκρίνετο G. ὑπεκρίν(αι)το H. ὑποκρίνατο Eton. Fragm. Mosc. — 229 ΕΙΔΕΙΗΙ Ambros. ΠΕΠΙΘΟΙΑΤΟ Ambros. — 230 ἀρ D. ἀρ A. ἆρ CL. ἄρα G. κορυθαιόλοϲ A.

ἄλλοι δὲ ὄπφιν μετέγραψαν Eust. 900, 12, conf. 1577, 53; 1775, 35. ὄφιν Herodianus apud Villoison. Anecd. II, 86.

A. c. 211 Aristarchus ἐπιπλήϲϲειϲ διὰ τοῦ π: alii ἐνιπλήϲϲειϲ. — 218 ὄρνιϲ ἦλθε: χωρὶϲ τῆϲ προθέϲεωϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus, conf. ὡϲ δ' ὄρνῑϲ ἀπτῆϲι I 323; ἔϲτι πόλῑϲ Ἐφύρη Z 152; Κιϲϲηῒϲ ἄλοχοϲ Z 299. — 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη Aristarchus: Zenodotus τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ.

Πουλυδάμα, cὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύειc·
οἶcθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆcαι.
εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ cπουδῆc ἀγορεύειc,
ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρέναc ὤλεcαν αὐτοί,
ὃc κέλεαι Ζηνὸc μὲν ἐριγδούποιο λαθέcθαι
βουλέων, ἅc τέ μοι αὐτὸc ὑπέcχετο καὶ κατένευcε·
τύνη δ' οἰωνοῖcι τανυπτερύγεccι κελεύειc
πείθεcθαι, τῶν οὔ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωcι πρὸc ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
εἴτ' ἐπ' ἀριcτερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
ἡμεῖc δὲ μεγάλοιο Διὸc πειθώμεθα βουλῇ,
ὃc πᾶcι θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἀνάccει.
εἷc οἰωνὸc ἄριcτοc, ἀμύνεcθαι περὶ πάτρηc.
τίπτε cὺ δείδοικαc πόλεμον καὶ δηιοτῆτα;
εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντεc
νηυcὶν ἐπ' Ἀργείων, cοὶ δ' οὐ δέοc ἔcτ' ἀπολέcθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιοc οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ cὺ δηιοτῆτοc ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
παρφάμενοc ἐπέεccιν ἀποτρέψειc πολέμοιο,
αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶc ἀπὸ θυμὸν ὀλέccειc.
ὣc ἄρα φωνήcαc ἡγήcατο, τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεcπεcίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺc τερπικέραυνοc
ὦρcεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἥ ῥ' ἰθὺc νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
θέλγε νόον, Τρωcὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοc ὄπαζε.

V. L. 231 οὐκέτι G. — 232 ΑΜΕΙΜΟΝΑ Ambr. ἀμύμονα S et in marg. ἀμείνονα. τοῦδε: τούτου L. — 234 ἐξάρα ACD. — 236 ἅc τέ AE GL. ἃc τέ CDH: vulgo ἅcτε. κατένευcε A Ambr. CEGH. — 238 μετὰ τρέπομ' A. μετατρέπομαι GL. — 239 ἐπιδέξι' Cant. Mor. ἠώ τ' D. — 240 ἐπαριcτερὰ A. — 243 ἀμύναcθαι ES Rom. Bekk. Anecd. 1271. Schol. Eurip. Phoen. 902. — 245 γε omitt. H. περικτεινώμεθα ACDEGH Stob. Floril. VIII, 4. alii περὶ κτεινώμεθα. — 246 ἐπαργείων A. — 248 ἀφίξεαι D Cant. ἤ ἔτιν D. εἴ τέ τιν' C. — 249 ἀποcτρέψειc CDEGHLS Cant. Mor. Harl. Eton. Fragm. Mosc. Lips. ἀποτρέψῃc Townl. πολέμοιο: πολεμίζειν H. — 250 ὑποδουρὶ A. ἀπὸ omitt. G. ἀπο AC. ὀλέcειc G. ὀλέccῃc Eton. Lips. Fragm. Mosc. — 251 ὡc A. οἱ δ' E. — 252 τερπικέραυνοc A. — 253 ὦρcεν: ὦcεν G. θύελλα D. — 255 τρῳcὶν L. τρωcὶ CDEG Schol. Ε 334. ὄπαζε ACGH. ὄπαccεν (ζ) L. ὀπάζει Et. Mg. 627, 27. Schol. Ε 334.

A. c. 231 Πουλυδάμα Aristarchus: Zenodotus et Chamaeleo Πουλυδάμαν. — 246 παρὰ Ζηνοδότῳ νηυcὶν ὑπαργείων Didymus.

τοῦ περ δὴ τεράεϲϲι πεποιθότεϲ ἠδὲ βίηφι
ῥήγνυϲθαι μέγα τεῖχοϲ Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
κρόϲϲαϲ μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξειϲ,
ϲτήλαϲ τε προβλῆταϲ ἐμόχλεον, ἃϲ ἄρ' Ἀχαιοὶ
πρώταϲ ἐν γαίῃ θέϲαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰϲ οἵ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἵ γε ῥινοῖϲι βοῶν φράξαντεϲ ἐπάλξειϲ
βάλλον ἀπ' αὐτάων δηίουϲ ὑπὸ τεῖχοϲ ἰόνταϲ.
    ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοϲε φοιτήτην, μένοϲ ὀτρύνοντεϲ Ἀχαιῶν.
ἄλλον μειλιχίοιϲ, ἄλλον ϲτερεοῖϲ ἐπέεϲϲι
νείκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχηϲ μεθιέντα ἴδοιεν·
    ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅϲ τ' ἔξοχοϲ ὅϲ τε μεϲήειϲ
ὅϲ τε χερειότεροϲ, ἐπεὶ οὔ πω πάντεϲ ὁμοῖοι
ἀνέρεϲ ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπαϲι.
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώϲκετε. μή τιϲ ὀπίϲϲω
τετράφθω ποτὶ νῆαϲ ὁμοκλητῆροϲ ἀκούϲαϲ,
ἀλλὰ πρόϲϲω ἵεϲθε καὶ ἀλλήλοιϲι κέλεϲθε,
αἴ κε Ζεὺϲ δώῃϲιν Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
νεῖκοϲ ἀπωϲαμένουϲ δηίουϲ προτὶ ἄϲτυ δίεϲθαι.
    ὣϲ τώ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.

V. L. 256 βίηφι ACDGHL. βίηφι E bis. — 258 ἔριπον ADH Lips. Townl. Vrat. b.' 1. man. — 259 ἐμόχλευον GHS Apoll. Lex. 134, 33. ἀρ A. ἆρ DEL. — 261 αὐέρυον A. αὖ ἔρυον CDEGHLS. — 262 νυ CDH. — 263 οἵ γ' ἐν HLS Cant., conf. H 474, N 406, H. U. pg. 60. — 264 αὐτέων G. ἰόνταϲ: ἐόνταϲ S Cant. — 265 κελευτιόων δ' ἐπὶ πύργῳ Schol. N 125. — 266 φοιτοίτην G Barocc. κατά τινα τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφεται φοιτείτην ὡϲ τὸ κομείτην (Θ 113). — 267 ἐπέεϲϲι ACGH Rhet. Gr. II, 391, 7. — 269 μεϲϲήειϲ G. — 271 ἅπαϲι ACDEGH. — 272 γιγνώϲκετε L: *γινώϲκετε* ACDEGH. — 273 ποτὶ CHLS. ποτι A: vulgo προτί. ἀκούϲαϲ AG Barocc. Harl. ἀκούων CDHLS Et. Mg. 625, 14. A . . . ΩΝ Syr. γρ. καὶ ἀκούων A. — 274 πρόϲω LS Syr. ἵεϲθε A. ἴεϲθε CGHL. ἵεϲθαι D. — 275 αἴ κεν D. δώιηϲιν AD. ΔΩΗϹΙΝ Syr. — 276 νῖκοϲ C Townl. Eton. Vrat. A. Fragm. Mosc. προτὶ ACG. πρὸ τὶ H. προτιάϲτυ D. ποτὶ LS. — 277 ὡϲ A. τώ γε: οἵγε H. ὤτρυναν D. ἀχαιῶν οὺϲ S.

A. c. 276 ἀρίϲταρχοϲ νῖκοϲ διὰ τοῦ ῑ Didymus. Ἡρωδιανὸϲ διὰ μόνου τοῦ ῑ Schol. BL. τὸ δίεϲθαι ἡ παράδοϲιϲ προπαροξύνει Herodianus, conf. Et. Mg. 273, 14. Zonar. Lex. 48. H. T. 226. — 277 κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων προβάοντε, οἷον προβαίνοντεϲ καὶ ἀμείβοντεϲ τόπον ἐκ τόπου. διχῶϲ οὖν Didymus.

τῶν δ', ὥϲ τε νιφάδεϲ χιόνοϲ πίπτωϲι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺϲ
νιφέμεν, ἀνθρώποιϲι πιφαυϲκόμενοϲ τὰ ἃ κῆλα·
κοιμήϲαϲ δ' ἀνέμουϲ χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰϲ καὶ πρώοναϲ ἄκρουϲ
καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
καί τ' ἐφ' ἁλὸϲ πολιῆϲ κέχυται λιμέϲιν τε καὶ ἀκταῖϲ,
κῦμα δέ μιν προϲπλάζον ἐρύκεται· ἄλλά τε πάντα
εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίϲῃ Διὸϲ ὄμβροϲ·
ὣϲ τῶν ἀμφοτέρωϲε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐϲ Τρῶαϲ, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐϲ Ἀχαιούϲ,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχοϲ ὕπερ πᾶν δοῦποϲ ὀρώρει.
οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶεϲ καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
τείχεοϲ ἐρρήξαντο πύλαϲ καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Ϲαρπηδόνα μητίετα Ζεὺϲ
ὦρϲεν ἐπ' Ἀργείοιϲι, λέονθ' ὣϲ βουϲὶν ἕλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀϲπίδα μὲν πρόϲθ' ἔϲχετο πάντοϲ' ἐίϲην,
καλὴν χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺϲ
ἤλαϲεν, ἔντοϲθεν δὲ βοείαϲ ῥάψε θαμειὰϲ
χρυϲείῃϲ ῥάβδοιϲι διηνεκέϲιν περὶ κύκλον·
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόϲθε ϲχόμενοϲ, δύο δοῦρε τινάϲϲων,

V. L. 278 πίπτουϲι D. πίπτωϲιν ἔραζε Townl. — 279 ὅτέ H. μητιέτα L. — 280 πιφαϲκόμενοϲ GH Mor. — 281 κοιμίϲαϲ CL Cant. Lips. κοιμίϲϲαϲ Harl. ὄφρ' ἂν καλύψοι L. — 282 ἄκραϲ H. — 283 λωτεῦντα AC DEGHLS Syr. Apoll. Lex. 109, 21. Pseudopl. 106, 40. — 284 ἐφαλὸϲ D. πολιῆϲ omitt. D. λιμέϲι E. — 285 ἄλλά τε ACHL. — 286 εἴλυται D 2. man. HL. εἰλῦται AD 1. man. εἰλῦται ἢ εἰλύαται E 904, 55, conf. 905, 25. εἰλύατο Vrat. b. 1. man. γρ. εἰλύαται A, ita CG. καθ' ὕπερθ' CD. ἔτ' D pro ὅτ'. ἐπιβρίϲει CEH. — 287 ὡϲ AD 1. man. ἀμφοτέρωθε ἢ ἀμφοτέρωϲε E. ποτῶντο G. — 288 αἱ μὲν C. ἂρ DEG. ἀρ A. εἰϲ τρῶαϲ G. τρῷαϲ L. αἳ δ' D. αἳδ' CGHL. τρῴων L. — 289 ὑπερ AD. ὑπὲρ CEGH. ὄρωρεν H. — 290 τρῷεϲ L. — 291 ἐρήξαντο Lips. — 292 ἂρ DEGL. ἀρ A. ΑΡ' Syr. ἑὸν omitt. D. μητιέτα L. — 293 ἀργείοιϲιν D. ὡϲ AD 1. man. [ΕΛΙ]ΞΕΙΝ Syr. — 294 πρόϲθεν ϲχέτο L. ἔχετο πάντοϲε ἴϲιν S. πάντοϲε ἴϲην DL. πάντοϲε ἴϲην A. — 295 χαλκείην: χρυϲείην Vrat. b. A. ἐξήλατον S Cant. — 296 ἔλαϲεν H. ἔντοϲθε CE bis. ἔραψε H. — 297 χρυϲείοιϲ D. χρυϲείαιϲ E. διηνεκέεϲϲι G. — 298 ἂρ DG. ἀρ A. δοῦρα G Mor.

A. c. 281 ἔμπεδον Aristarchus: ἄϲπετον Massiliensis. — 283 λωτεῦντα: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ο̅ λωτοῦντα Didymus. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου καὶ ἡ Μαϲϲαλιωτικὴ Schol. V, conf. Schol. L ἡ Μαϲϲαλιωτικὴ ἔκδοϲιϲ λέγει λωτοῦντα. — 286 εἰλῦται vel εἴλυται Herodianus. — 295 ἐξήλατον Zenodotus et Nicanor: ἐξήλατον Aristarchus, conf. Eust. 905, 60 sqq. — 296 ἤλαϲεν: ἐξέλαϲ' Zenodotus. — 297 Ptolem. Ascalonita et Herodianus περὶ κύκλον: alii περίκυκλον.

βῆ ῥ' ἴμεν ὥϲ τε λέων ὀρεϲίτροφοϲ, ὅϲ τ' ἐπιδευὴϲ
δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸϲ ἀγήνωρ
μήλων πειρήϲοντα καὶ ἐϲ πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
εἴ περ γάρ χ' εὕρῃϲι παρ' αὐτόφι βώτοραϲ ἄνδραϲ
ϲὺν κυϲὶ καὶ δούρεϲϲι φυλάϲϲονταϲ περὶ μῆλα,
οὔ ῥά τ' ἀπείρητοϲ μέμονε ϲταθμοῖο δίεϲθαι,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενοϲ, ἠὲ καὶ αὐτὸϲ
ἔβλητ' ἐν πρώτοιϲι θοῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ἄκοντι·
ὥϲ ῥα τότ' ἀντίθεον Ϲαρπηδόνα θυμὸϲ ἀνῆκε
τεῖχοϲ ἐπαΐξαι διά τε ῥήξαϲθαι ἐπάλξειϲ.
αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προϲέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο·
Γλαῦκε, τί ἢ δὴ νῶι τετιμήμεϲθα μάλιϲτα
ἕδρῃ τε κρέαϲίν τε ἰδὲ πλείοιϲ δεπάεϲϲιν
ἐν Λυκίῃ, πάντεϲ δὲ θεοὺϲ ὣϲ εἰϲορόωϲι;
καὶ τέμενοϲ νεμόμεϲθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθαϲ,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ πυροφόροιο.
τῶ νῦν χρὴ Λυκίοιϲι μέτα πρώτοιϲιν ἐόνταϲ
ἑϲτάμεν ἠδὲ μάχηϲ καυϲτείρηϲ ἀντιβολῆϲαι,
ὄφρά τιϲ ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
οὐ μὰν ἀκληεῖϲ Λυκίην κάτα κοιρανέουϲιν

V. l. 300 εἴη D. ἔην G. — 301 εἰϲ A. γρ. καὶ ἐϲ πυκινὸν A. — 302 γάρ ἄν χ' εὕρηϲι G. παραυτόφι DE. παρ' αὐτὸν Lips. — 303 ἐν κυϲὶ H. δούρεϲι C 1. man. G. δούραϲι E. περι AD. — 304 οὐρά D. ῥα C. μέμονεν H. — 305 ἀλλ' ὃ γὰρ DGH. ἀρ A. ἄρ' omitt. L. ὄγε ἢ E. ἥρπαζε D 1. man. S. — 306 ἀπο A. — 307 ὥϲ ῥὰ GL. ὡϲ ἄρα D. ἀνῆκε ACG Syr. — 308 ἐπαΐξαι Schol. Π 558: ἐπαΐξαι ACDEGL Syr. Eust. 900, 38. ἐπαΐξαϲ H. — 310 τί, ἡ νῶϊ A. τι δὴ νῶϊ D. ΤΊΗΔΕΝΩ͂Ι Syr. — 311 κρέαϲί τε ἠδὲ G. τε ἰδὲ ACDEHL Syr. ΔΕΠΑΕϹϹΙ Syr. — 312 ὡϲ A. εἰϲορόωϲι ACDEGH. ΕΙϹΟΡΌΩϹΙΝ Syr. — 313 παρόχθαϲ D. — 314 καλλὸν D. πυρροφόροιο C. πυρϊφόροιο G. — 315 τῶ ACGHL Syr. τῷ DE. μετὰ CEGH. — 316 καϋϲτείρηϲ ACGH. καυϲτηρῆϲ D. ἀϋϲτηρῆϲ S. ἀντιβολῆϲαι A. — 317 ὄφρά τιϲ ACDH. ᾧδ' H. λυκΐων ὧδ' εἴπη C. — 318 οὐ μὴν L Vrat. b. ἀκληεῖϲ ADHLS Cant. Harl. Lips. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Vrat. b. Schol. K 167. ΑΚΛΉΕΙϹ Syr. ἀκλεεῖϲ CG. ἀκλειεῖϲ E 906, 27; 907, 49. διὰ τοῦ η (ἀκληεῖϲ) πολλὰ τῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων ἔχει Eust. 907, 53. κάτα κοιρανέουϲιν H: κατακοιρανέουϲιν ACDEGL Schol. K 167. ΚΑΤΑΚΟΙΡΑΝΈΟΥϹΑΝ Syr.

A. c. 303 τὸ δὲ δούραϲι „δούρεϲϲι" γράφουϲιν οἱ ἀκριβέϲτεροι Eust. 906, 19. — 311 τε ἰδὲ, conf. ad Δ 147. — 318 οὕτωϲ ακλεεϲ αἱ ἀριϲτάρχου καὶ αἱ χαριέϲτεραι Didymus. ἀκλεεϲ δὲ 'Αρίϲταρχοϲ κατὰ ϲυγκοπὴν ὡϲ τὸ δυϲκλέα (B 115) Schol. A. scribendum est ἀκληεῖϲ ut ζαχρηεῖϲ M 347, 360.

ἡμέτεροι βαςιλῆες, ἔδουςί τε πίονα μῆλα
οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς
ἐςθλή, ἐπεὶ Λυκίοιςι μέτα πρώτοιςι μάχονται.
ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
ἔςςεςθ', οὔτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοιςι μαχοίμην
οὔτέ κε cὲ cτέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεςτᾶςιν θανάτοιο
μυρίαι, ἃς οὐκ ἔςτι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθηςε.
τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγης' υἱὸς Πετεῶο Μενεςθεύς·
τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴςαν κακότητα φέροντες.
πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
ἡγεμόνων, ὅς τίς οἱ ἀρὴν ἑτάροιςιν ἀμύναι·
ἐς δ' ἐνόης' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
ἑςταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλιςίηθεν ἰόντα,
ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔ πώς οἱ ἔην βώςαντι γεγωνεῖν·
τόςςος γὰρ κτύπος ἦεν, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
βαλλομένων ςακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
καὶ πυλέων· πᾶςαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς

V. L. 319 ἔδουςι δὲ Townl. τε omitt. Syr. — 320 οἶνον δ' Vrat. A. — 321 μετα A. μετὰ CDEGHL Syr. — 322 περι, τόνδε S. φυγόντε ACH Harl. Lips. Eton. Fragm. Mosc. φυγόντες DEGLS Syr. Pseudoplut. 146, 55. Clem. Alexandr. Strom. VI, 2 § 21. — 324 οὔτέ κεν ACDGH. ἐνι AD. πρώτοιςι: προμάχοιςι S Cant. — 325 οὔτέ κε ACH. οὐτέ κε D. κέ ςε EL Syr. μάχην ἀνὰ C. εἰς Clem. Alex. l. l. — 326 ἐφεςτᾶςι DGL. ἐφέςταςαν Vrat. A. — 327 βροτὸν φυγεῖν G. — 328 ἠέ τω δόξαν L. εἴ κε τῳ εὖχος Clem. Alexandr. — 329 ὡς A. ἔφατ'ο L. ἐπετράπετ' C. ἀπίθηςε ACG Syr. — 330 ἰθὺς: γρ. εὐθὺς Lips. ἰθὺς βλήτην G. ἄγοντες GL Barocc. — 331 τούςδε G. ῥίγηςεν C 1. man. Lips. ῥίγηςε G. — 333 πάπτηνεν C. πάπτηνε E. ἄ̄να AD. — 334 ὅςτίς οἱ ACD. εἴ τϊς οἱ H. ἀμύνει G Mor. Barocc. ἀμῦναι D. ἀμύνοιεν L. — 335 ἐνόηςε αἴαντας G. — 336 ἑςταότες L. — 337 οὔ πώς C. οὔπω G. βώςοντι L. — 338 τόςος E. τόςςον Apoll. Lex. 54, 3. ἷκε ACE. ἧκεν GL. ΙΚΕΝ Syr. ἷκεν DH. ἧκε Et. Mg. 171, 34. — 339 τριφαλειῶν L. — 340 πᾶςαι A Apoll. Lex. 75, 16. Et. Mg. 657, 25: πάςας CDEGHLS Syr. Barocc. Townl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. cum plerisque. πάςαις Harl. ἐπῴχατο AH Et. Mg.

A. c. 330 οὕτως ἀρίςταρχος μέγα ἔθνος ἄγοντε δυϊκῶς Didymus. — 333 πύργον: τεῖχος Bekker. (2) ex coniectura. — 337 Aristarchus γεγωνεῖν: γεγώνειν Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 217. — 340 οὕτως ἀρίςταρχος πάςας γὰρ ἐπώχατο Didymus. τὸ δὲ ἐπῴχατο διὰ τοῦ ᾱ καὶ

ἱϲτάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντεϲ ἐϲελθεῖν,
αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην·
ἔρχεο δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντα κάλεϲϲον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριϲτον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
ὧδε γὰρ ἔβριϲαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάροϲ περ
ζαχρηεῖϲ τελέθουϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
εἰ δέ ϲφιν καὶ κεῖθι πόνοϲ καὶ νεῖκοϲ ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶοϲ ἴτω Τελαμώνιοϲ ἄλκιμοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ἑϲπέϲθω τόξων εὖ εἰδώϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθηϲεν ἀκούϲαϲ,
βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχοϲ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ϲτῆ δὲ παρ' Αἰάντεϲϲι κιών, εἶθαρ δὲ προϲηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέοϲ φίλοϲ υἱὸϲ
κεῖϲ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάϲητον,
ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριϲτον ἁπάντων
εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ·
ὧδε γὰρ ἔβριϲαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάροϲ περ

368, 35; 657, 25. ἐπώχατο Harl. Apoll. Lex. 75, 16. ἐπῴχετο CDGS Syr. ἐπώχετο L Barocc. Fragm. Mosc. Vrat. A. ἐπῴχετο ἢ ἐπῴχατο E. τοίδε CG.

V. l. 341 εἰϲελθεῖν H. — 342 ΑΙΑΝΤΕ Syr. — 343 αἴαντα ACDGHS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. αἴαντε EL Syr. — 344 ὃ ACDGHL. γάρ χ' ἄριϲτον G. — 345 τεύξεται D. — 346 τοπάροϲ H. τοπάροϲ L, accentu supra ō eraso. — 347 ζαχρεεεῖϲ G. ξαχρῆϲ (ει) H. — 348 ϲφι DG Syr. κακεῖθι DH Syr. κἀκεῖθι G. — 349 ἄλκιμοϲ υἱοϲ D. ἄλκιμοϲ omitt. G. — 350 ἅμ' ἑπέϲθω CDGS. ἅμα ϲπέϲθω H. ΑΜΑϹΠΕϹΘΩ Syr. — 351 ὡϲ A. κῆρυξ ACGH. κήρυξ DL Syr. — 352 δε D. θέων DG. παρὰ AD: κατὰ CGHS Syr. Cant. Harl. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Schol. M 333. κατὰ λαὸν L. γρ. κατὰ τεῖχοϲ A. — 353 ϲτῆ δὲ παρ': ϲτῆ δ' ἂρ ἐπ' E. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων κάλλιον ἔχουϲι τὸ ϲτῆ δὲ παρ' Αἰάντεϲϲι Eust. 905, 35. προϲηῦδα D. — 355 διοτροφέοϲ H. — 356 ἀντιάϲητε G. — 347 ὃ ACDGHL. — 358 τεύξεται G. — 359 τοπάροϲ HL.

ϲὺν τῷ ῑ (conf. Et. Mg. 368, 35), οἷον ἐπικεκλιμέναι ἦϲαν, ἐπέκειντο. Ζηνόδοτοϲ ἐπῴχετο Aristonicus. ἐὰν γράφεται ἐπῴχετο, τὸ πρὸ αὐτοῦ πάϲαϲ γραφέϲθω, unde patet Aristarchum non πάϲαϲ sed πᾶϲαι scripsisse, quod exhibet Venetus A. conf. Apoll. Lex. 75, 14. Et. Mg. 657, 25.

A. c. 342, 343 Αἴαντα: Αἴαντε Zenodotus. — 348 ἐκ πλήρουϲ τὸν ϲύνδεϲμον καὶ κεῖθι (Aristarchus), Didymus. ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει εἰ δέ ϲφιν κἀκεῖϲε Aristonicus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει Didymus. — 359 ὧδε Aristarchus: Zenodotus κεῖϲε.

Ζαχρηεῖϲ τελέθουϲι κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμοϲ καὶ νεῖκοϲ ὄρωρεν,
ἀλλά περ οἶοϲ ἴτω Τελαμώνιοϲ ἄλκιμοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ἑϲπέϲθω τόξων εὖ εἰδώϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ.
αὐτίκ' Ὀιλιάδην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἶαν, ϲφῶι μὲν αὖθι, ϲὺ καὶ κρατερὸϲ Λυκομήδηϲ
ἑϲταότεϲ Δαναοὺϲ ὀτρύνετον ἶφι μάχεϲθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖϲ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύϲομαι αὖτιϲ, ἐπὴν εὖ τοῖϲ ἐπαμύνω.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ,
καί οἱ Τεῦκροϲ ἅμ' ᾖε καϲίγνητοϲ καὶ ὄπατροϲ·
τοῖϲ δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
εὖτε Μενεϲθῆοϲ μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
τείχεοϲ ἐντὸϲ ἰόντεϲ, ἐπειγομένοιϲι δ' ἵκοντο,
οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξειϲ βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶϲοι,
ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ·
ϲὺν δ' ἐβάλοντο μάχεϲθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀυτή.
Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ ἄνδρα κατέκτα,
Ϲαρπήδοντοϲ ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών, ὅ ῥα τείχεοϲ ἐντὸϲ
κεῖτο μέγαϲ παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατοϲ· οὐδέ κέ μιν ῥέα
χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

V. L. 360 Ζαχρειεῖϲ G. κατα D. ΚΡΑΤΕΡΗΝ ΥϹΜΙΝΗΝ Syr. — 361 ΟΡΩΡΕ Syr. — 362 ἄλκιμοϲ omitt. G. — 363 ἅμα ἐπέϲθω CDGS. ΑΜΑ ϹΠΕϹΘΩ Syr. — 364 ὡϲ A. — 365 προϲηῦδα D. — 366 αὖθι omitt. H. ϲὺ καὶ: καὶ ὁ GH. — 368 κεῖθι εἶμι G. — 369 omitt. G Barocc. αὖθϊϲ CH. εὖ omitt. C in quo man. rec. substituit καὶ. ἐπιτείλω ἢ ἐπαμύνω E. — 371 ἤϊε A in marg. DGL. ΉΙΕ Syr. — 372 τοῖϲ δ' ἄρα H. πανδήων G. — 373 ΟΥΤΕ ΜΕΝΕϹΘΗ͂ΟϹ Syr. — 374 omitt. Syr. ἐελδομένοιϲι Townl. ἐπειγομένοιϲ δὲ ἵκοντο L. ἵκοντο: ἵκανον S Cant. Vrat. b. pro var. lect. — 375 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. — 377 ϲυν D. ἐβάλλοντο G. — 379 Ἐπικλῆα: Ὀϊκλῆα Apoll. Lex. 140, 20. — 380 ὀκρυόεντι L. ὃ ῥὰ L. ὃϲ ῥὰ G. ὅϲ ῥα D 2. man. — 381 οὐδέ κε μιν CH Syr. κε omitt. D. κεν G. ῥεῖα H. — 382 χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ A in marg. CL. χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲιν H Townl. χείρεϲϲιν ἀμφοτέραιϲ E. χείρεϲϲιν ἀμφοτέροιϲιν D. χείρεϲιν ἀμφοτέρῃϲ

A. c. 360 Ζαχρηεῖϲ Herodianus. — 363 ἀθετεῖται Aristonicus. — 365 Ὀϊλιάδην: ἄρ' Ἰλιάδην Zenodotus, conf. Ν 694, 712; Ξ 442; Ο 333. — 366 ϲφῶι: ϲφῶε Zenodotus. — 368 κεῖϲ': ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κεῖθι Aristonicus. — 371 εἴρηται (350, 362) ὅτι διεϲκεύαϲται Schol. A. — 372 ἀθετεῖται Schol. V. — 382 χείρεϲϲ' ἀμφοτέρῃϲ ἔχοι Aristarchus: „χειρί γε τῇ ἑτέρῃ ἔχοι“ αἱ κοινότεραι.

οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείραϲ,
θλάϲϲε δὲ τετράφαλον κυνέην, ϲὺν δ' ὀϲτέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδιϲ κεφαλῆϲ· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼϲ
κάππεϲ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀϲτέα θυμόϲ.
Τεῦκροϲ δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
ἰῷ ἐπεϲϲύμενον βάλε τείχεοϲ ὑψηλοῖο,
ᾗ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦϲε δὲ χάρμηϲ.
ἂψ δ' ἀπὸ τείχεοϲ ἆλτο λαθών, ἵνα μή τιϲ Ἀχαιῶν
βλήμενον ἀθρήϲειε καὶ εὐχετόῳτ' ἐπέεϲϲι.
Cαρπήδοντι δ' ἄχοϲ γένετο Γλαύκου ἀπιόντοϲ,
αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόηϲεν· ὅμωϲ δ' οὐ λήθετο χάρμηϲ,
ἀλλ' ὅ γε Θεϲτορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήϲαϲ
νύξ', ἐκ δ' ἔϲπαϲεν ἔγχοϲ· ὃ δ' ἑϲπόμενοϲ πέϲε δουρὶ
πρηνήϲ, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Cαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν
ἕλχ', ἣ δ' ἕϲπετο πᾶϲα διαμπερέϲ, αὐτὰρ ὕπερθε
τεῖχοϲ ἐγυμνώθη, πολέεϲϲι δὲ θῆκε κέλευθον.
τὸν δ' Αἴαϲ καὶ Τεῦκροϲ ὁμαρτήϲανθ' ὃ μὲν ἰῷ
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ ϲτήθεϲϲι φαεινὸν
ἀϲπίδοϲ ἀμφιβρότηϲ· ἀλλὰ Ζεὺϲ κῆραϲ ἄμυνε
παιδὸϲ ἑοῦ, μὴ νηυϲὶν ἔπι πρυμνῇϲι δαμείη·
Αἴαϲ δ' ἀϲπίδα νύξεν ἐπάλμενοϲ, οὐδὲ διὰ πρὸ

Lips. Eton. χειρί γε τῇ ἑτέρῃ AG Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. Schol. M 449. ἔχοι A in marg. CGHL Lips. Townl. Eton. φέροι AH sup. Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. χείρεϲϲιν ἀμφοτέραιϲ ἢ χειρί γε τῇ ἑτέρῃ ἔχοι τουτέϲτι κρατοίη ἢ φέροι Eust. 910, 11.

V. L. 383 τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. εἰϲι D 2. man. G. ὅδ' CGHL. ἆρ ADEGL. ἐν ἄλλῳ ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷοϲ A. — 384 θραῦϲε ἢ θλάϲϲε E. ἄραξε ACEGH Syr. — 385 ὃ δ' L. ὅδ' CGH. ἆρ DEG. ἀρ A. ἄρ' omitt. L Syr. — 386 ἀφ' ὑψηλοῦ: γρ. ἀπευεργέοϲ A. — 388 ἐϲϲύμενον S. — 389 ΒΡΑΧΕΙΟΝΑ Syr. — 390 δ' omitt. D. ἄλτο L. ἀλτο C. — 391 εὐχετόῳτο EG. ἐπέεϲϲι ACDEH Syr. — 395 νύξ' ἐν δ' H. ἔϲπαϲ' L. ὃ δ' DL. ὅδ' C. ἐπάλμενοϲ πέϲε G. δὲ ϲχόμενοϲ περὶ δουρί Hesych. IV, 120. βάλε δουρὶ Vrat. b. — 396 ἀμφι D. — 397 ἆρ ADGL. ϲτιβαρῇϲι L. — 398 ἥδ' CGL. ὕπερθε ACE Syr. — 399 ἐγυμνώθην D. δ' ἔθηκε H. — 401 ϲτήθεϲϲι CEHLS Syr. Cant. Lips. Fragm. Mosc. ϲτήθεϲφι ADG. — 402 ἄμυνε ACDEGH Syr. — 403 ἐπὶ ACDGHL Syr. πρύμνῃϲι libri. δαμείῃ AG. — 404 νύξε μετάλμενοϲ L. οὐδὲ CD 1. man. HL Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἠδὲ (ου supra) A. ἠ δὲ D ex corr. EGS. γρ. ἠ C sup. διαπρὸ libri.

A. c. 391 ἀθρήϲειε Herodianus, ψιλῶϲ. — 401 ϲτήθεϲϲι: ϲτήθεϲφι conf. B 388, 544, Ε 452, 822, M 151, 425. — 404 οὕτωϲ οὐδὲ διά πρό αἱ Ἀριϲτάρχου. ἡ δὲ κοινὴ ἠ δὲ διά πρό Didymus.

ἤλυθεν ἐγχείῃ, ϲτυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
χώρηϲεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιοϲ· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸϲ ἐέλπετο κῦδοϲ ἀρέϲθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοιϲιν ἑλιξάμενοϲ Λυκίοιϲιν·
ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ;
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
μούνῳ ῥηξαμένῳ θέϲθαι παρὰ νηυϲὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτοϲ ὑποδείϲαντεϲ ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπέβριϲαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ
τείχεοϲ ἔντοϲθεν, μέγα δέ ϲφιϲι φαίνετο ἔργον·
οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τεῖχοϲ ῥηξάμενοι θέϲθαι παρὰ νηυϲὶ κέλευθον,
οὔτέ ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίουϲ ἐδύναντο
τείχεοϲ ἂψ ὤϲαϲθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλαϲθεν.
ἀλλ' ὥϲ τ' ἀμφ' οὔροιϲι δύ' ἀνέρε δηριάαϲθον,
μέτρ' ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
ὥ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴϲηϲ,
ὣϲ ἄρα τοὺϲ διέεργον ἐπάλξιεϲ· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων

V. L. 406 χώρηϲε EG. χώρηϲαν C 1. man. D Fragm. Mosc. 1. man. οὐδ' ὅ γε: οὐδέ γε G Mor. Barocc. — 407 ἐέλδετο C 2. man. GH Syr. Mor. Barocc. ἐέλδεται L. ἐέλπετο (δ supra π) A. ἔλπετο E. — 408 ἀντιθέοιϲι καθαπτόμενοϲ S Cant. Townl. ἐλιξάμενοϲ H. — 409 ἆρ DEGHL Barocc. Townl. ἀρ A. τίπτ' ἆρ Vrat. b. μεθειέετε H Townl. — 410 δέ μοι ἐϲτὶ ACDEHL. — 411 παρα A. — 412 ἐφομαρτεῖτε EHL Syr. ἐφομαρτεῖτον ACDGS Mor. Barocc. Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. ἐφομαρτεῖτον (ε supra ο) Townl. δέ τοι: δέ τι S Cant. Mor. Barocc. δέ τ' G. — 413 ὡϲ A. οἵ δὲ C. ὑποδείϲαντεϲ L: ceteri ὑποδδείϲαντεϲ. — 414 ἐπέβρηϲαν D. βουληφόρον A. ἀμφιάνακτα D. — 416 ἔντοϲθε CD. ἔνδοθεν E. δέ ϲφι G. — 419 οὔτέ ποτ' ACGHL. — 420 ὤϲεϲθαι G Vrat. A. ταπρῶτα G. ΤΑΠΡΩ͂ΤΑ Syr. — 421 οἱ δ' ὥϲτ' Apoll. Lex. 125, 3. οὔροιϲιν H. — 422 ἐπιξύνωι A. — 423 ὥ τ': οἵ τ' Townl. ἐνι AD. ἐρίζετον DG Townl. ἴϲηϲ: νίκηϲ Apoll. Lex. 169, 33. — 424 ὡϲ AD 1. man. ἆρ S. οἵ δ' D. οἴδ' CGL. αὐτάων DL. post hunc insertus est in GL versus βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεϲιν ἐγχείῃϲιν, conglutinatus ex Μ 155 et Ϲ 534.

A. c. 407 ἐέλπετο Aristarchus: alii ἐέλδετο. — 412 ἀρίϲταρχοϲ ἐφαμαρτεῖτε, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτον, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτε Didymus, conf. ad Ψ 414 διχῶϲ ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον. — 420 οὕτωϲ πέλαϲθεν ἰακῶϲ Didymus. — 423 Ζηνόδοτοϲ ὥϲτ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ Didymus.

δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέι χαλκῷ,
ἠμὲν ὅτεῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,
ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται·
ὧς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
ὧς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων

V. L. 425 ΔΗΟΥΝ Syr. δηΐουν DH. δῄουν ἢ δηΐουν E, conf. Ε 452. στήθεσφι Vrat. A. — 426 ἐϋκύκλους C. — 427 κατα D 1. man. — 428 ὅτεῳ: ὅτῳ A Ambr. CEGS Schol. Ο 449. ὅτω DHL Syr. γυμνωθέντι L. — 430 πάντῃ AEH Schol. Φ 20. πάντη Ambros. CDGL Syr. δή: δὲ G. δ' οἱ L. — 431 τρῴων L. — 432 omitt. Ambrosianus. ὧς: libri ὥς. A ὡς. — 433 ἔχεν Apoll. Lex. 149, 4. ὥς τε: ᾧτε Cram. Epim. 446, 23 et 28 diserte. ᾧτε Io. Alexandr. 32, 6 et Et. Mg. 825, 23 pro ὡσείτε. χερνήτης Apoll. Lex. ἀλῆτις Apoll. Lex. 24, 9. — 434 εἰρίον D 2. man. E. — 435 ἄροιτο Rhet. Gr. II 295, 27. ἕληται Schol. Π 7. — 436 ὡς AD 1. man. ἐπι D. ἴσα G. πόλεμος Lips. Flor. — 437 δὴ omitt. C 1. man. ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ Ambros. δῶκε A Ambr. CEGH Syr. — 438 ἐσύλλατο L. — 439 ἤϋσε DG. τρῴεσσι L. δαναοῖσι H. — 440 τρῷες L. ῥήγνυσθέ τε L. — — 441 ἐνΐετε H. ἐνείετε Townl. — 442 ὡς A. ἔφατ' AE. οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 443 οἳ μὲν C. — 445 λάαν DGH. ὅς ῥὰ DGL.

A. c. 428 Zenodotus ὅτεῳ: altera lectio ὅτῳ videtur Aristarcho deberi. — 430 Aristarchus δή: δ' ἢ Tyrannio. — 433 ᾧτε Herodianus teste Eustath. 117, 39. — 435 οὕτως μετὰ τοῦ ν ἀνεικέα, ἔξω νείκους. ἄμεινον δέ φησιν (sc. Ἀρίσταρχος) ἀεικέα, τὸν εὐτελῆ. ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον προφέρεται ἀμεμφέα μισθόν Didymus. ἔν τισι μετὰ τοῦ ν ἀνεικέα, ἔξω νείκους Schol. A. — 444 ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες: ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυον αὐδὴν Zenodotus, conf. Ariston. ad 439 et 442.

ἑϲτήκει πρόϲθε, πρυμνὸϲ παχύϲ, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺϲ ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίϲτω
ῥηιδίωϲ ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεοϲ ὀχλίϲϲειαν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰϲ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶοϲ.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω.
ὡϲ δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρϲενοϲ οἰὸϲ
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθοϲ ἐπείγει,
ὣϲ Ἕκτωρ ἰθὺϲ ϲανίδων φέρε λᾶαν ἀείραϲ,
αἵ ῥα πύλαϲ εἴρυντο πύκα ϲτιβαρῶϲ ἀραρυίαϲ,
δικλίδαϲ ὑψηλάϲ· δοιοὶ δ' ἔντοϲθεν ὀχῆεϲ
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶϲ ἐπαρήρει.
ϲτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ἰών, καὶ ἐρειϲάμενοϲ βάλε μέϲϲαϲ,
εὖ διαβάϲ, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλοϲ εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρουϲ θαιρούϲ· πέϲε δὲ λίθοϲ εἴϲω
βριθοϲύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆεϲ
ἐϲχεθέτην, ϲανίδεϲ δὲ διέτμαγεν ἄλλυδιϲ ἄλλη
λᾶοϲ ὑπὸ ῥιπῆϲ. ὁ δ' ἄρ' ἔϲθορε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντοϲ ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
ϲμερδαλέῳ, τὸν ἕεϲτο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερϲὶ

V. l. 446 ἑϲτήκει CEHS Cant. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. A: εἱϲτήκει ADGL. ΙϹΤΉΚΕΙ Syr. πρόϲθεν CEL. ὕπερθε D. — 447 κεν GL. δύω CG. — 448 ἐπάμαξαν D. ἐφ' ἅμαξαν CGL Mor. Vrat. b. ὀχλίϲειαν EL 1. man. S. ὀχλήϲειαν DG Mor. Barocc. — 449 τῶν οἳ νῦν βροτοί εἰϲι Pseudoplut. 115, 49. εἰϲι DG. ὅ G. — 450 θῆκε S Cant. πάιϲ: libri παῖϲ. — 451 δ' omitt. E. φέροι Townl. — 452 ὀλίγον τε CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Harl. Fragm. Mosc. ὀλίγόν τε A. vulgo ὀλίγον δέ, cui scripturae fides est nulla. — 453 ὡϲ AD 1. man. — 454 αἳ ῥὰ G. ΡΑΤΕΠΥΛΑϹ Syr. — 455 ἔκτοϲθεν Townl. — 456 ἐπημοιβοὶ G. ΚΛΗΕΙϹ Syr. — 457 ἐν ἄλλῳ ϲτῆ δ' ἀρ ἐπουδὸν ἰὼν A. μέϲαϲ E. — 458 οἷ: libri οἱ. — 459 ἀπ' omitt. D. ἐπ' CG Syr. Vrat. b. 2. man. Eton. Fragm. Mosc. θηροὺϲ L. δὲ: δὴ G. δ' αὖ L. — 460 ἀμφι DH. ἄρ ADEGL. — 461 ϲχεθέτην G. δὲ omitt. Syr. διέτμαγον DG ex corr. HL Flor. ἄλλῃ E. — 462 ὑπὸ AD GH Syr. Et. Mg. 552, 57. Cram. An. Ox. III, 385, 11. Schol. Soph. Oed. Col. 195. Bekk. Anecd. 1181, 1219, 1259: ὑπαὶ CL Schol. Μ 12. Eust. 387, 21; 1447, 53. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ E. ὅδ' CGHL. ἂρ DGL. ἀρ A. ἄρ' omitt. H Schol. Π 558. — 464 ἕεϲτο CDH. χερϲὶ ACG Syr.

A. c. 446 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει χωρὶϲ τοῦ ῑ Didymus. — 450 καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτει. Ζηνόδοτοϲ δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 451 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̅ φέρει Didymus. — 458 μή οἷ scribendum est, non μή οἱ, propter reflexivam pronominis notionem, conf. H. U. 144 sq. — 462 λᾶοϲ Herodianus. ὑπὸ Herodianus: ὕπο Tyrannio. de ὑπαὶ conf. H. U. 62.

δοῦρ' ἔχεν. οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

V. L. 465 ΕΧΟΝ Syr. οὔ κεν τίς L. οὐκ ἄν τίς ACEGHS Syr. Schol. N 1. οὐκ ἂν D, accentus 2. man. ἐρυκάκοι libri cum Schol. N, 1. ἐρυκάκη D. — 466 πέρι δ' ὄσσε L. περὶ δ' Cant. Vrat. b. pro var. lect. δεδήει DEH. ὄσσἐδεδήει G. — 467 τρώεσσι ἐλιξάμενος L. — 468 ὀτρύνοντος ἄκουσαν Schol. M 12. — 469 οἳ μὲν C. οἳ δὲ C. — 470 ΔΕΦΟΒΗΘΕΝ Syr. δὲ φόβηθεν Townl. Fragm. Mosc. ceteri δ' ἐφόβηθεν. — 471 ἀνα AD.

A. c. 465 ἀρίσταρχος οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας Didymus. — 468 οὕτως διὰ τοῦ ο ὀτρύνοντι Didymus. alii igitur ὀτρύναντι, conf. β 422, ι 488, 561, ξ 79, ο 217, 287.

Specimen Codicis C Φ 195-204.

οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος ὠκεανοῖο·
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε διὸς μεγάλοιο κεραυνόν·
δεινήν τε βροντὴν ὅτ᾽ ἀπ᾽ οὐρανόθεν σμαραγήσῃ·
Ἦ ῥα· καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
τὸν δὲ κατ᾽ αὐτόθι λεῖπεν ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα·
κείμενον ἐν ψαμάθοισι· δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ·
τὸν μὲν ἄρ᾽ ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο·
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·

Ἀ(ς)· κλονότης ὅλκη· ἢ ἐπὶ
πολλὰ μεγάλη εἰσίν·
αἰτωλικὴ τεῖχος· λίπαχος·
τυρρηνικὸν· λίωχον· μυε
τόθον· αἰγύπτιον· πα
μφύλιον· ἰκάριον· αἰγαῖ·
ἑλλήσποντος· μέλας κόλ
πος· ἄξεινος· κασπία,
ἐρυθρά:-

Ἠπειρεὰ· ναθόεσ τοὺς ἐ
μαντὸν ἢ ἰόγμος προ
φαροῖ θυμαθείης· ἀν
τὶ τοῦ μαλερᾶς· νάουσι
δὲ, τὸ ἀναπαύουσι:-

χθοὶ εἰ(κ)ει αὐτὰς τὶ ἰχθύ·
ἐπαοῦ τὸ ὄξο χέλας πί
νονται, οὗτο ποδεμα

Specimen Codicis D. Λ 711 - 721.

[illegible]

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS POSTERIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MDCCCLXXVI.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ν.

Ζεὺϲ δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα νηυϲὶ πέλαϲϲε,
τοὺϲ μὲν ἔα παρὰ τῇϲι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζὺν
νωλεμέωϲ, αὐτὸϲ δὲ πάλιν τρέπεν ὄϲϲε φαεινώ,
νόϲφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενοϲ αἶαν
Μυϲῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐϲ Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄϲϲε φαεινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεϲϲιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖϲιν.
οὐδ' ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοϲίχθων·
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧϲτο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτηϲ κορυφῆϲ Ϲάμου ὑληέϲϲηϲ

Varia lectio. 1 δ' om. E. τρῶιαϲ CL. τε om. G Barocc. πέλαϲϲε ACDEG: πέλαϲϲεν HL. πέλαϲε Lips. πέλαϲεν Flor. — 2 παρα A. — 3 τρέπε D. τρέψεν S. τράπεν Bachm. Anecd. II, 141, 7. φαεινῶι L. — 4 ἱπποπόλων AC. ἱππώλων G. καθόρώμενοϲ A. — 5 ἀγχϊμάχων H ex corr. Vrat. A. — 6 γλακτοφάγων A. γαλακτοφάγων L Lips. Barocc. τ' ἀβίων τε D. τὲ H. — 7 ἔτι om. D. 1. man. Lips. τράπεν G. φαεινῶι L. — 8 τινὰ ἔλπετο E Barocc. κατα A. — 9 τρώιεϲϲιν CL. ἀρηξέμεν AGH Harl. Lips.: ἀρηγέμεν CDLS. ἀρήξειν E suo more. γρ. καὶ ἀρήξειν A. — 10 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν A: vulgo ἀλαοϲκοπιὴν. ἀλαοϲκοπϊὴν C. εἶχεν L. — 11 ὁ ACDGHL Apoll. Soph. 86, 16. πόλεμόν EGL Cram. Ep. 204, 31.

Adnotatio critica. 2 παρὰ: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ περὶ τῇϲι· μήποτ' οὖν διχῶϲ Didymus. τινὲϲ πρὸϲ τῇϲι Schol. V. ἐχέμεν: Ζηνόδοτοϲ δὲ ὀχέμεν Sch. V. — 5 Μυϲῶν: Μοιϲῶν Posidonius apud Strab. VIII, 296. ἀγαυῶν: alii Ἀγαυῶν teste Apoll. Soph. 3, 23; cf. Hesych. I, 15. — 6 Ἀβίων Aristarchus: alii ἀβίων cf. Apoll. Soph. 3, 17 et ἀβιῶν ibid. 3, 30. ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ τε̄ δικαιοτάτων ἀνθρώπων Didymus. alii δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων cf. Apoll. Soph. l. l. Et. Mg. 232, 48. Nicol. Damasc. apud Stob. Floril. V, 73. — 8 ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ε̄ οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων Didymus (an alii ὅ τ' pro ὅ γ'?). — 10 ἀλαὸϲ ϲκοπιὴν: Zenodotus ἀλαὸν ϲκοπιὴν, vid. K 515. — 12 ἀκροτάτηϲ κορυφῆϲ: ἀκροτάτηϲ κορυφῆϲ Aristophanes. Ϲάμου Aristarchus: alii Ϲάου teste Didymo.

Θρηικίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶϲα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλιϲ καὶ νῆεϲ Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸϲ ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺϲ
Τρωϲὶν δαμναμένουϲ, Διὶ δὲ κρατερῶϲ ἐνεμέϲϲα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεοϲ κατεβήϲετο παιπαλόεντοϲ
κραιπνὰ ποϲὶ προβιβάϲ· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποϲϲὶν ὑπ' ἀθανάτοιϲι Ποϲειδάωνοϲ ἰόντοϲ.
τρὶϲ μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάϲ· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεϲι λίμνηϲ,
χρύϲεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεϲφι τιτύϲκετο χαλκόποδ' ἵππω,
ὠκυπέτα, χρυϲέῃϲιν ἐθείρῃϲιν κομόωντε.
χρυϲὸν δ' αὐτὸϲ ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάϲθλην
χρυϲείην εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήϲετο δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίηϲεν ἄνακτα·
γηθοϲύνῃ δὲ θάλαϲϲα διίϲτατο. τοὶ δὲ πέτοντο
ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεοϲ ἄξων·
τὸν δ' ἐϲ Ἀχαιῶν νῆαϲ ἐύϲκαρθμοι φέρον ἵπποι.
ἔϲτι δέ τι ϲπέοϲ εὐρὺ βαθείηϲ βένθεϲι λίμνηϲ,

V. L. 13 ἔνθεν μὲν G Barocc. ἐφαίνετο: φαίνετο L. — 15 ἄρ D. ἆρ G. — 16 τρωϲὶ DG Townl. τρωιϲὶν C. τρῳϲὶ δαμνηζομένουϲ L. — 17 κατεβήϲετο CDEHL Cant. Vrat. b. Lips. Flor.: κατεβήϲατο G. κατεβήϲετο (α superscr.) A. παιπαλοέϲϲηϲ L. — 18 post hunc Rhet. Gr. I, 255, 11 add. καὶ κορυφαὶ Τρώων τε πόλιϲ καὶ νῆεϲ Ἀχαιῶν, qui legitur Υ 60. — 19 ποϲιδάωνοϲ A. — 20 τέταρτον C 1. man. DG Flor. Lips. Vrat. A. — 21 ἔνθα δέ ACDEGHLS et Heynii libri. ἔνθα τέ Strabo VIII, 386. — 23 ὑπόχεϲφι D. ἵππωι L. — 24 ὠκυπέται L. ὠκυπέταϲ E. χρυϲέοιϲιν G. ἐθείρηϲι D Lips. Vrat. A. κομόωνταϲ Eust. 918, 12. — 25 ἔνδυνε H Vrat. A. περι A. — 26 εὔτυκτον omnes praeter Rom. ἐπεβήϲατο G. — 27 ἐλάαν G. ἐπι A. ἄταλλεν κήτε' L. αὐτοῦ ACDGHLS Cant. Mor. Harl. Lips. Townl. Vrat. Schol. Ξ 296: αὐτῷ E Flor. Rom. Max. Tyr. Diss. XXXII, 7. ἐν ἄλλῳ ὑπαυτῶ A. — 28 κευθμῶνοϲ L. ἠγνοίηϲεν CDEHL Rhet. Graec. I, 255, 14. ἠγνοίηϲαν G. ἠγνοίηϲεν (α superscr.) A. — 29 γηθοϲύνῃ AEG Vrat. A ex corr. Rhet. Gr. II, 361, 12. Eust. 993, 19: γηθοϲύνη CDHL Vrat. A 1. man. Apoll. Soph. 54, 27. δὲ πέτοντο Rhet. Gr. I, 255, 14: libri δ' ἐπέτοντο. — 30 ὕπερθεν D. — 31 τῶν δ' D. ἐΰϲκαρθμοι A.

A. c. 21 δέ: recentiores τέ ex coni. G. Hermanni ad Hymn. in Ven. 59; sed conf. Ζ 245. 249. Θ 48. θ 363. — 28 ἀρίϲταρχοϲ ἠγνοίηϲαν, ἄλλοι δὲ ἠγνοίηϲεν Didymus. — 29 γηθοϲύνῃ: ὅτι χωρὶϲ τοῦ ι γραπτέον τὸ γηθοϲύνη· ἔϲτι γὰρ ἀρϲενικὸν γηθόϲυνοϲ Aristonicus. γηθοϲύνῃ Aristophanes et Herodianus. γηθόϲυν' ἡ δὲ Herodicus.

μεϲϲηγὺϲ Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέϲϲηϲ·
ἔνθ᾽ ἵππουϲ ἔϲτηϲε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων
λύϲαϲ ἐξ ὀχέων, παρὰ δ᾽ ἀμβρόϲιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποϲϲὶ πέδαϲ ἔβαλε χρυϲείαϲ,
ἀῤῥήκτουϲ ἀλύτουϲ, ὄφρ᾽ ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοϲτήϲαντα ἄνακτα· ὁ δ᾽ ἐϲ ϲτρατὸν ᾤχετ᾽ Ἀχαιῶν.
Τρῶεϲ δὲ φλογὶ ἶϲοι ἀολλέεϲ ἠὲ θυέλλῃ
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτεϲ ἕποντο,
ἄβρομοι αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆαϲ Ἀχαιῶν
αἱρήϲειν, κτενέειν δὲ παρ᾽ αὐτόφι πάνταϲ ἀρίϲτουϲ.
ἀλλὰ Ποϲειδάων γαιήοχοϲ ἐννοϲίγαιοϲ
Ἀργείουϲ ὤτρυνε βαθείηϲ ἐξ ἁλὸϲ ἐλθών,
εἰϲάμενοϲ Κάλχαντι δέμαϲ καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προϲέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, ϲφὼ μέν τε ϲαώϲετε λαὸν Ἀχαιῶν
ἀλκῆϲ μνηϲαμένω, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγώ γ᾽ οὐ δείδια χεῖραϲ ἀάπτουϲ
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχοϲ ὑπερκατέβηϲαν ὁμίλῳ·
ἕξουϲιν γὰρ πάνταϲ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί·
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
ᾗ ῥ᾽ ὅ γ᾽ ὁ λυϲϲώδηϲ φλογὶ εἴκελοϲ ἡγεμονεύει,
Ἕκτωρ, ὃϲ Διὸϲ εὔχετ᾽ ἐριϲθενέοϲ πάιϲ εἶναι.
ϲφῶιν δ᾽ ὧδε θεῶν τιϲ ἐνὶ φρεϲὶ ποιήϲειεν,

V. L. 33 καὶ Ἴμβρου: Ϲάμοιό τε Schol. B 634. — 34 ποϲιδάων A. — 35 ἐξοχέων D. παρα CL. — 36 ἔβαλλε C. — 37 ἀρήκτουϲ Lips — 38 ὁ δ᾽ D. ὅδ᾽ CGL. — 39 τρῶιεϲ CL. ἴϲοι D. ἠὲ: ἠδὲ GL Mor. Barocc. Vrat. b. d. — 41 αὐΐαχοι A. ἔλπονται Apoll. Soph. 3, 6. — 42 παραυτόφι D. παρ᾽ αὐτόθι C Flor. παραυτόθι Harl. Lips. Vrat. b. d. A. ΑΥΤΟΘΙ Pap. cf. H. T. 449. ἀχαιούϲ ADEL: ἀρίϲτουϲ CGH Vrat. d. Harl. γρ. ἀρίϲτουϲ A. — 43 ποϲιδάων A. ἐννοϲίγαιοϲ A. — 47 ϲφῶι G. μέν τε: μέν κε DH Apoll. Soph. 147, 13 (et ϲαώϲεται). ϲαώϲατε Lips. ϲαώϲετον D. — 48 μνηϲάμενοι E bis. μὴ δὲ ACDGHL: vulgo μηδὲ cum E. — 49 ἔγωγ᾽ libri. — 50 τρώιων CL. ὑπὲρ κατέβηϲαν Vrat. b. — 51 ἕξουϲι DEGH Lips. Vrat. A. πάνταϲ ACGHL Cant. Barocc. Lips. Vrat. d. πάντεϲ DS Townl.: vulgo ἅπανταϲ cum E. εὐκνήμιδεϲ DEG. — 52 τῆδε CH. τῆδε G. περὶ δείδια A. — 53 ὅγ᾽ (superscr. δ) A. ὅδ᾽ ὁλυϲϲώδηϲ L. εἴκελοϲ C. ἴκελοϲ ES Vrat. A. ἴκελοϲ G. — 55 τιϲ θεῶν ἐνι D.

A. c. 41 αὐΐαχοι: αὐίαχοι Dionysius Thrax et Chrysippus Stoicus, conf. Herod. ad Λ 461. N 441. Ψ 327. — 51 ἕξουϲιν: ϲχήϲουϲιν Aristophanes.

αὐτώ θ᾽ ἑϲτάμεναι κρατερῶϲ καὶ ἀνωγέμεν ἄλλουϲ·
τῶ κε καὶ ἐϲϲύμενόν περ ἐρωήϲαιτ᾽ ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιοϲ αὐτὸϲ ἐγείρει.
ἦ, καὶ ϲκηπανίῳ γαιήοχοϲ ἐννοϲίγαιοϲ
ἀμφοτέρω κεκοπὼϲ πλῆϲεν μένεοϲ κρατεροῖο,
γυῖα δ᾽ ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὕπερθεν.
αὐτὸϲ δ᾽ ὥϲ τ᾽ ἴρηξ ὠκύπτεροϲ ὦρτο πέτεϲθαι,
ὅϲ ῥά τ᾽ ἀπ᾽ αἰγίλιποϲ πέτρηϲ περιμήκεοϲ ἀρθεὶϲ
ὁρμήϲῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
ὣϲ ἀπὸ τῶν ἤιξε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων.
τοῖιν δ᾽ ἔγνω πρόϲθεν Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ,
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντα προϲέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τιϲ νῶι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι,
μάντεϊ εἰδόμενοϲ κέλεται παρὰ νηυϲὶ μάχεϲθαι·
οὐδ᾽ ὅ γε Κάλχαϲ ἐϲτί, θεοπρόποϲ οἰωνιϲτήϲ·
ἴχνια γὰρ μετόπιϲθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ᾽ ἔγνων ἀπιόντοϲ· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
καὶ δ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι φίλοιϲι
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι,
μαιμώωϲι δ᾽ ἔνερθε πόδεϲ καὶ χεῖρεϲ ὕπερθε.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρεϲ ἄαπτοι
μαιμῶϲιν, καί μοι μένοϲ ὤρορε, νέρθε δὲ ποϲϲὶν

V. L. 56 αὐτῶ D. — 57 τῶ ACDGHL: vulgo τῷ. ἐρωήϲετ᾽ H. 1. man. Vrat. A. ἐρωήϲητ᾽ G ex corr. — 58 εἴ κέν μιν C Vrat. b. 1. man.
κεν ηι
d. καί A. ἐγειρει A Townl. ἐγείρῃ C. — 59 ἐννοϲίγαιοϲ A. ἐνοϲίγαιοϲ G. — 60 κεκοφὼϲ S. πλῆϲε EG Lips. — 61 δὲ θῆκεν EG Mor. — 63 περιμήκεοϲ A. — 64 ὁρμήϲῃ AH Townl. Lips. Vrat. b. d.: ὁρμήϲει CDEGLS Apoll. de Synt. 289, 6. ὁρμήϲαι Et. Mg. 631, 53. διώκειν omnes. — 65 ὡϲ AD 1. man. ποϲιδάων A. — 66 τοῖιν: τοίην D. τοῖον L p. ras. ὁ ἴλῆοϲ D. 2. man. — 67 ἀρ A. ἂρ DGL. — 68 νῶϊν L. ἔχουϲι ACDEGH: ἔχουϲιν L. — 69 μάντεϊ ACE 920, 55 G: μάντει E 920, 50 H Vrat. A. μάντῖ DL. — 70 θεοπρόποϲ A. θεοπρόπιοϲ H. — 71 γάρ: δὲ Schol. Γ 396. κνιμάων D. — 73 δ᾽ ἐμοὶ ACEH: δέ μοι DGL. ἐνι A. φίλοιϲι ACDEGH: φίλοιϲιν L. — 74 πολεμίζειν omnes. — 75 ὕπερθε ACDGH: ὕπερθεν EL. — 77 νῦν καὶ: καὶ νῦν G. — 78 μαιμῶϲι DE. μαιμώωϲιν ἐμοὶ G. νέρθε ποδεϲϲιν A et in marg. νερθε δὲ ποϲϲὶν.

A. c. ˙59 διχῶϲ ἀρίϲταρχοϲ (cod. ἀριϲτοφ) καὶ κεκοφὼϲ καὶ κεκοπώϲ. ἐν δὲ τῇ χίᾳ καὶ ἀντιμάχου κεκοπών Didymus. — 61 asteriscus; οὐκ ὀρθῶϲ Ψ 772, vid. Ε 122. — 71 ἴχνια: γρ. καὶ ἴθματα. Ζηνόδοτοϲ δὲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἴχματα Didymus.

ἔϲϲυμαι ἀμφοτέροιϲι· μενοινώω δὲ καὶ οἶοϲ
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεϲθαι.
ὣϲ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον,
χάρμῃ γηθόϲυνοι, τήν ϲφιν θεὸϲ ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺϲ ὄπιθεν γαιήοχοϲ ὦρϲεν Ἀχαιούϲ,
οἳ παρὰ νηυϲὶ θοῇϲιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
καί ϲφιν ἄχοϲ κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοιϲι
Τρῶαϲ, τοὶ μέγα τεῖχοϲ ὑπερκατέβηϲαν ὁμίλῳ.
τοὺϲ οἵ γ' εἰϲορόωντεϲ ὑπ' ὀφρύϲι δάκρυα λεῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεϲθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοϲίχθων
ῥεῖα μετειϲάμενοϲ κρατερὰϲ ὤτρυνε φάλαγγαϲ.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήιτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήϲτωραϲ ἀϋτῆϲ·
τοὺϲ ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
αἰδὼϲ Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἐγώ γε
μαρναμένοιϲι πέποιθα ϲαωϲέμεναι νέαϲ ἁμάϲ·
εἰ δ' ὑμεῖϲ πολέμοιο μεθήϲετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεϲϲι δαμῆναι.
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι,
δεινόν, ὃ οὔ ποτ' ἐγώ γε τελευτήϲεϲθαι ἔφαϲκον,
Τρῶαϲ ἐφ' ἡμετέραϲ ἰέναι νέαϲ, οἳ τὸ πάροϲ περ
φυζακινῇϲ ἐλάφοιϲιν ἐοίκεϲαν, αἵ τε καθ' ὕλην
θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται

V. L. 79 οἶοϲ: αὐτὸϲ L. — 81 ώϲ A. — 82 ϲφι G. — 83 ὄπιϲθεν DG. ὄπιϲθε Vrat. A. — 85 ῥ' om. E. — 86 κατα A. ἐγίγνετο L: ἐγίνετο ACDEH. ἐγένετο G. δερκομένοιϲι ACDEGH: δερκομένοιϲιν L. — 87 τρῶαϲ om. L. — 88 ὀφρῦϲι D. — 89 φεύξεϲθαι ACDEL: φεύξαϲθαι GH Barocc. Vrat. b. ὑπ' ἐκ ADEGHH'L: ὑπεκ C. ὑπὲκ A. — 90 κρατερῶϲ H. — 91 ἐπι CGL. ἐπι ADH. ἦλθε κελεύων καὶ λήϊτον D. (β γ α) — 92 δηΐπυλον Townl. δηΐπυτον Vrat. d. — 93 τὲ AGH'. μύϲτωραϲ G. — 95 ὕμμιν DGH'. ἔγωγε libri. — 96 ἁμάϲ ACEG Apoll. de Pron. 127 C. 142 B. Apoll. Soph. 27, 18. Et Mg. 79, 28: ἀμάϲ DHH'L Vrat. d. — 98 ὑπο A. τρῴεϲϲι L. — 101 τοπάροϲ AL. τοπάροϲ G. — 102 φυζακινοῖϲ Pseudopl. 137, 50. — 103 παρδαλίων CGHL Mor. Cant. Harl. Lips. Et. Mg. 410, 13. Phot. Lex. 52. Schol. β 289: πορδαλίων ADH' 1. mau. Schol. ε 368. Apoll. Soph. 82, 33. 134, 5. Suidas II, 2, 103, 16. Hesych. II, 270.

A. c. 92 Πηνέλεων: διὰ τοῦ ō ἀριϲτοφάνηϲ Πηνέλεον Didymus. — 103 θώων Aristarchus, Diocles, Dionysius Thrax, Herodianus: θωῶν Pamphilus. παρδαλίων Aristarchus, cf. H. T. 331.

αὔτως ἠλάϲκουϲαι ἀνάλκιδεϲ, οὐδ' ἔπι χάρμη·
ὣϲ Τρῶεϲ τὸ πρίν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ Ἀχαιῶν
μίμνειν οὐκ ἐθέλεϲκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
νῦν δὲ ἑκὰϲ πόλιοϲ κοίληϲ ἐπὶ νηυϲὶ μάχονται
ἡγεμόνοϲ κακότητι μεθημοϲύνῃϲί τε λαῶν,
οἳ κείνῳ ἐρίϲαντεϲ ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουϲι
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάϲ.
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιόϲ ἐϲτιν
ἥρωϲ Ἀτρείδηϲ, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
οὕνεκ' ἀπητίμηϲε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέαϲ γ' οὔ πωϲ ἔϲτι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶϲϲον· ἀκεϲταί τοι φρένεϲ ἐϲθλῶν.
ὑμεῖϲ δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδοϲ ἀλκῆϲ
πάντεϲ ἄριϲτοι ἐόντεϲ ἀνὰ ϲτρατόν. οὐδ' ἂν ἐγώ γε
ἀνδρὶ μαχηϲαίμην, ὅϲ τιϲ πολέμοιο μεθείη
λυγρὸϲ ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεϲϲῶμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονεϲ, τάχα δή τι κακὸν ποιήϲετε μεῖζον
τῇδε μεθημοϲύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεϲὶ θέϲθε ἕκαϲτοϲ
αἰδῶ καὶ νέμεϲιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκοϲ ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυϲὶ βοὴν ἀγαθὸϲ πολεμίζει
καρτερόϲ, ἔρρηξεν δὲ πύλαϲ καὶ μακρὸν ὀχῆα.

V. L. 104 αὔτωϲ AEGH. ἐπὶ CDEHH'L. ἐπι A. χάρμη ACE. χαρμῇ H'. χάρμην H. χάρμηϲ Barocc. — 105 ὡϲ AE. τρῷεϲ L. τοπρίν G. — 107 δὲ ἑκάϲ: δ' ἕκαθεν ACDEGHH'LS et Heynii libri. ἐπι A. ναυϲὶ L. — 108 μεθημοϲύνῃϲι: μεθημοϲύνῃ GL. τὲ G. — 109 ἐρείϲαντεϲ G. ἐθέλουϲι ACDEGHH'. — 110 ἀν A. — 111 ἐϲτι H. — 112 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 113 οὕνεκα ἠτίμηϲε G. ἀπ' ἠτίμηϲεν D. — 114 οὔπω G. ἐϲτὶ ACDEGHH'L. μεθηέμεναι G. μεθηϲέμεναι Vrat. A. — 115 θᾶττον G. ἀκεϲταί τε H. — 116 οὐκ ἔτι D. καλλὰ G. μεθείετε H'. — 117 ἔγωγε libri. — 118 μαχεϲϲαίμην ACEGHH'LS et libri Heynii. Plutarchus de Adulat. et amico 33. μαχεϲϲέμην Lips. μαχεϲαίμην D. μεθείη: μεθείει AC Townl. μεθίει GHL Mor. Cant. Harl. Vrat. b. 1. man. A μεθείη (ιει) H'. — 119 omitt. C. 1. man. habet in marg. man. rec. νεμεϲῶμαι Lips. Et. Mg. 432, 33. περι AD. — 121 τῆι δὲ D. μεθίμοϲύνη L. θέϲθαι GL Barocc. — 122 αἰδὼ D. ὄρωρε H'. — 123 ἕκτωρ δὲ Cant. παρα A. — 124 κρατερὸϲ G. ἔρρηξε DGHL Barocc. Lips. Vrat. A. Schol. C 275.

A. c. 107 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ νῦν δὲ ἑκὰϲ πόλιοϲ Didymus; Aristarchus igitur δ' ἕκαθεν. — 115 τοι: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ τε ἀκεϲταί τε Schol. A. — 118 μαχηϲαίμην, vid. H. T. 308.

ὣϲ ῥα κελευτιόων γαιήοχοϲ ὦρϲεν Ἀχαιούϲ.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Αἴανταϲ δοιοὺϲ ἵϲταντο φάλαγγεϲ
καρτεραί, ἃϲ οὔτ᾽ ἄν κεν Ἄρηϲ ὀνόϲαιτο μετελθὼν
οὔτέ κ᾽ Ἀθηναίη· λαοϲϲόοϲ· οἱ γὰρ ἄριϲτοι
κρινθέντεϲ Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντεϲ δόρυ δουρί, ϲάκοϲ ϲάκεϊ προθελύμνῳ.
ἀϲπὶϲ ἄρ᾽ ἀϲπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυϲ κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ·
ψαῦον δ᾽ ἱππόκομοι κόρυθεϲ λαμπροῖϲι φάλοιϲι
νευόντων· ὣϲ πυκνοὶ ἐφέϲταϲαν ἀλλήλοιϲιν.
ἔγχεα δ᾽ ἐπτύϲϲοντο θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ϲειόμεν᾽· οἳ δ᾽ ἰθὺϲ φρόνεον, μέμαϲαν δὲ μάχεϲθαι.
Τρῶεϲ δὲ προὔτυψαν ἀολλέεϲ, ἦρχε δ᾽ ἄρ᾽ Ἕκτωρ
ἀντικρὺ μεμαώϲ, ὀλοοίτροχοϲ ὣϲ ἀπὸ πέτρηϲ,
ὅν τε κατὰ ϲτεφάνηϲ ποταμὸϲ χειμάρροοϲ ὤϲῃ,
ῥήξαϲ ἀϲπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέοϲ ἔχματα πέτρηϲ·
ὕψι δ᾽ ἀναθρῴϲκων πέτεται, κτυπέει δέ θ᾽ ὑπ᾽ αὐτοῦ
ὕλη· ὃ δ᾽ ἀϲφαλέωϲ θέει ἔμπεδον, εἷοϲ ἵκηται
ἰϲόπεδον, τότε δ᾽ οὔ τι κυλίνδεται ἐϲϲύμενόϲ περ·
ὣϲ Ἕκτωρ εἵωϲ μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάϲϲηϲ

V. l. 125 ὣϲ ῥὰ GH'L. ὢ ῥα H. ὦϲεν Mor. — 126 ἀρ A. ἆρ DGHH'L. αἴαντε L. — 127 κρατεραὶ G. οὔτ᾽ ἄν κεν: οὔτε κεν S; οὐδέ κεν G. — 128 οὔτέ κ᾽ ACH'L. οἳ γὰρ H. — 129 κριθέντεϲ CDGHH' Lips. Vrat. A. τρῷαϲ L. τρῶαϲ τὲ H. — 130 φράξαντε H. — 131 ἀϲπὶϲ δ᾽ ἀϲπίδ᾽ ἔρειδε Plutarchus Amat. 17, 10. ἆρ CGHH'. ἀρ A. κόρυϲ δὲ κόρυν G Plutarchus l. l. — 132 ψαῦόν θ᾽ Schol. K 258. φάλοιϲι ACEGHH' Schol. K 258. Rhet. Gr. II, 249, 12. — 133 πύκίνοὶ L Vrat. A. — 134 δὲ πτύϲϲοντο AGS. δ᾽ ἐπτήϲϲοντο L. δ᾽ ἐπτύϲϲοντο CDEHH' Apoll. Soph. 75, 13. Et. Mg. 695, 17. Δ᾽ ΕΠΤΥϹϹΟΝΤΟ Syr. ἄπο A. — 135 οἵ δ᾽ D. οἵδ᾽ CGH'L. — 136 τρῷεϲ L. ἆρ DEGHH'L ἀρ A. — 137 ὀλοοίτροχοϲ A. ὀλοότροχοϲ CGH'. ὀλοότροχοϲ Barocc. Mor. ὀλοοίτρίχοϲ L. ὥϲ AD GHH'L. πέτρου Schol. Λ 269. — 138 χειμάροοϲ H. ΧΕΙΜΆΡΡΟϹ Syr. χείμαῤῥοϲ (ει) GL Vrat. A. ὥϲει C Schol. Λ 269. Et. Mg. 726, 42. ὥϲῃ L Vrat. b. — 140 ὕψι δ᾽ DEGHH'. ΥΨΙΔ᾽ Syr. ὕψι τ᾽ CLS Schol. Φ 126. ἀναθρώιϲκων A: ceteri ἀναθρώϲκων. — 141 ΥΛΗΙ Syr. ὃ om. H. ὅδ᾽ CDGHL. * εἷοϲ ἵκηται: εἵωϲ ἵκηται C. ἕωϲ ἵκηται AE 925, 32 L. ἕωϲ ἂν ἵκηται et γρ. ὄφρ᾽ ἂν Lips. ὄφρ᾽ ἂν ἵκηται DE 924, 51 GHH'S Syr. εἰϲόκεν ἔλθῃ Schol. Λ 269. — 143 ὡϲ A.

A. c. 132 ἱππόκομοι Herodianus προπαροξυτόνωϲ. — 137 ὀλοοίτροχοϲ Demetrius Gonypesus, Hermappias, Nicias, Aristeas, Aristonicus. ὀλοοιτρόχοϲ Comanus et Ptolemaeus Ascalonita, conf. Cram. A. P. III, 285, 25. Et Mg. 622, 39.

ῥέα διελεύcεcθαι κλιcίαc καὶ νῆαc Ἀχαιῶν
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇc ἐνέκυρcε φάλαγξι,
cτῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείc. οἱ δ' ἀντίοι υἷεc Ἀχαιῶν
νύccοντεc ξίφεcίν τε καὶ ἔγχεcιν ἀμφιγύοιcιν
ὦcαν ἀπὸ cφείων· ὃ δὲ χαccάμενοc πελεμίχθη.
ἤυcεν δὲ διαπρύcιον Τρώεccι γεγωνώc·
Τρῶεc καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
παρμένετ'· οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ cχήcουcιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν cφέαc αὐτοὺc ἀρτύναντεc,
ἀλλ', ὀίω, χάccονται ὑπ' ἔγχεοc, εἰ ἐτεόν με
ὦρcε θεῶν ὤριcτοc, ἐρίγδουποc πόcιc Ἥρηc.
ὣc εἰπὼν ὤτρυνε μένοc καὶ θυμὸν ἑκάcτου.
Δηίφοβοc δ' ἐν τοῖcι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδηc, πρόcθεν δ' ἔχεν ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην,
κοῦφα ποcὶ προβιβὰc καὶ ὑπαcπίδια προποδίζων.
Μηριόνηc δ' αὐτοῖο τιτύcκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην
ταυρείην· τῆc δ' οὔ τι διήλαcεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβοc δὲ
ἀcπίδα ταυρείην cχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖcε δὲ θυμῷ
ἔγχοc Μηριόναο δαΐφρονοc· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωc
ἂψ ἑτάρων εἰc ἔθνοc ἐχάζετο, χώcατο δ' αἰνῶc

V. L. 144 ῥεῖα δ' ἐλεύcεcθαι ACDEGHH'LS Syr. — 145 δή: διά H. πυκιναῖc L. ἐνέκυρε H. φάλαγξι ACDGHH'L Syr. Vrat. A. Eust. 923, 43.: φάλαγξιν E. — 146 ῥὰ DGHL. ἐγχριφθείc H' Vrat. b. d. A. οἵδ' CGHH'L. — 147 ξίφεcῖ G Lips. — 148 ἀπο A. ὃ δὲ C. χαcάμενοc DGH Lips. πολεμίχθη GH'. — 149 ἤϋcε G. 1. man. H. δὲ omitt. L. τρώεcι H. τρῴεccι L. — 150 τρῷεc L. — 151 οὔ τοι: οὔ τι CEG Flor. Rom. — 153 ὀίω: οἴω DEHH'L. ΟΙΩ Syr. χάcονται D. ἐτεόν περ H'. — 154 ὤριcτοc AE. ὥριcτοc Vrat. d. ἄριcτοc H. — 155 ὡc A. — 157 omitt. D in textu, habet in marg. man rec. ἔχεν: ἔcχεν G. πάντοcε, ἴ̆cην A. πάντοcε ἴcην CD m. rec LS. ΠΑΝΤΟCΕΙCΗΝ Syr. — 158—160 omitt. H. — 158 ὑπαcπίδια ACE 925, 61; 961, 8. ὑπ' ἀcπίδια D Vrat. b. d. ὑπ' ἀcπίδα GL Lips. Flor. Apoll. Soph. 158, 1. — 159 δ' αὐτοῖο: δ' ἐν τοῖcι Apoll. Soph. 153, 10. — 160 καταcπίδα A. πάντοcε, ἴ̆cην A. πάντοcε ἴcην CDLS. ΠΑΝΤΟCΕΙCΗΝ Syr. — 161 τῆc οὔτι Vrat. A. — 163 cχέτο G. ἀπο A. ἀπο (αἱ) L. — 165 ἄψ: ἈΨΔ' Syr.

A. c. 144 ῥέα διελεύcεcθαι: οὕτωc Ἀρίcταρχοc. οἱ δὲ ῥεῖα δ' ἐλεύcεcθαι Schol. V. conf. Didym. ad Υ 263 Ἀρίcταρχοc ἔξω τοῦ ῑ ῥέα. — 148 χαccάμενοc πελεμίχθη: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει ὃ δὲ χάccατο πολλὸν ὀπίccω Aristonicus.

ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὅ ξυνέαξε.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυίππου Μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς,
ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
νισσόμενον πόλεμον δὲ κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. L. 166 τὲ H. ξυνέαξε ACDEGH. ΞΫΝΈΑΞΕ Syr. — 168 κλισίηφι ACEG (Lips. Mor. Vrat. A). — 171 πολυΐππου A. — 172 ναῖε δὲ: ὃς ναῖε C. πήδασον Flor. ΫΙΑϹ Syr. — 173 μηδεσικάστην A. μηδεκασίστην L. μηδεσικάτην Lips. — 174 νῆες C. 1. man. G. — 175 ἂψ δ' Et. Mg. 184, 35. εἰς: ἐς E. τρώεσσι ACDH Syr. τρώεσσιν L. — 176 παρ AD. τῖεν AC. τέκεσσι ACDH Syr.: τέκεσσιν EGL. — 177 τόν ῥ': τόν ῥα G. τὸν δ' Syr. Vrat. A. — 178 ὅδ' CGHL. αὖτ' ἔπεσεν: ἐν ἄλλῳ αἶψ' ἔπεσεν A. ἔπεσε G Lips. — 179 κορυφῇ ACEL: κορυφῆς DGHS Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. conf. B 456. Π 634. — 180 ταμνομένη ACDEGHS Cant. Mor. Lips. Harl. Vrat. τεμνομένη L Syr. Flor. πελάσσει C. — 181 ὡς A. ἀμφι D. βράχεν D. — 182 ὁρμήθη Lips. 1. man. ἀπο ACDHL. — 185 ὁ δ' L ὅδ' CDG. ΌΔ' Syr. υἷα L. — 186 νῑσόμενον AC. νισόμενον Townl. Lips. Vrat. d. νεισόμενον D Syr. ν̈ισσόμενον H (ει 2. man.). πόλεμον δὲ A: ceteri πόλεμόνδε. κατα A. — 187 ἐπαυτῶι A.

A. c. 166 ξυνέαξε: Ζηνόδοτος ξυνέηξε, cf. Schol. N 257. — 168 ὅ οἱ: τινὲς ἅ οἱ ὡς „κῆτος, ἃ μυρία βόσκει" (μ 97) Schol. V. — 172 ναῖε δὲ: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὃς νάε Πήδαιον Aristonicus. — 179 κορυφῇ: οὕτως Ἀρίσταρχος ἑνικῶς. ἄλλοι δὲ κορυφῆς Didymus.

Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοιϲ ἀραρυῖαν
κρατὸϲ ἀφαρπάξαι μεγαλήτοροϲ Ἀμφιμάχοιο·
Αἴαϲ δ' ὁρμηθέντοϲ ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτοροϲ· ἀλλ' οὔ πῃ χροὸϲ εἴϲατο, πᾶϲ δ' ἄρα χαλκῷ
ϲμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀϲπίδοϲ ὀμφαλὸν οὖτα,
ὦϲε δέ μιν ϲθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάϲϲατ' ὀπίϲϲω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺϲ δ' ἐξείρυϲϲαν Ἀχαιοί.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Ϲτιχίοϲ δῖόϲ τε Μενεϲθεύϲ,
ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμιϲαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
ὥϲ τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίηϲ μετὰ γαμφηλῇϲιν ἔχοντε,
ὥϲ ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυϲτὰ
τεύχεα ϲυλήτην· κεφαλὴν δ' ἁπαλῆϲ ἀπὸ δειρῆϲ
κόψεν Ὀιλιάδηϲ κεχολωμένοϲ Ἀμφιμάχοιο,
ἧκε δέ μιν ϲφαιρηδὸν ἑλιξάμενοϲ δι' ὁμίλου·
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέϲεν ἐν κονίῃϲι.
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποϲειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεϲόντοϲ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλιϲίαϲ καὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν

V. l. 190 ὀρέξατο: ἀκόντιϲε S. γρ. ἀκόντιϲε Harl. Lips. — 191 οὔπηι ADE. ceteri οὔπη. C οὔπω. — 192 κεκάλυπτο D (an κεκάλυπτο, ὁ δ' ἀϲπίδοϲ?). ὁ δ' D. ὅδ' CGL. ἄρ DGL. ἄρ A. οὔτα C. — 193 ὅδ' CG. δὲ, χάϲϲατ' L. δ' ἐχάϲϲατ' ACEG 2. man. S. δ' ἐχάϲατ' G 1. man. ὀπίϲϲωι A. — 194 ἐξείρυϲαν GL Vrat. A. Flor. ἐξέρυϲϲαν H. — 195 ϲτιχίοϲ AC DHL. ϲτυχίοϲ G. ϲτύχιοϲ Barocc. Mor. δῖοϲ τὲ H. — 196 μετα A. λαὸν: ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνοϲ A. — 197 μεμαῶτε CD Flor. Rom. — 198 ὕπο ACG. ὑπὸ DEHL. καρχαροδόντων A. — 199 ἀναρωπήϊα A. ἀνα ῥοπήϊα D. — 200 μετα A. γαμφϋλῇϲιν L. ἜΧΟΝΤΕϹ Syr. ἔχοντεϲ Cant. — 201 ὧϲ ῥὰ L. ὮϹ ΑΡΑ Syr. ἔχοντο A. δύω: δύ' G Vrat. A. κορυϲταὶ L. — 202 ὑπὸ δειρῆϲ Vrat. b. 2. man. — 203 ὁ ἰλιάδηϲ D. Ὀϊληάδηϲ E. — 204 ἐλιξάμενοϲ C. ἐλιξόμενοϲ L. — 205 κονίῃϲι ACDGH: κονίῃϲιν EL. — 206 ΠΕΡῚ ΚΗΡῚ Syr. ΠΟϹΙΔΑΩΝ Syr. ποϲειδάων A, sed ceteris locis ποϲιδάων. — 207 ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι: ΕΝῚ ΚΡΑΤΕΡῆΙ ΥϹΜΊΝΗΙ Syr.

A. c. 190 ὀρέξατο: τινὲϲ δὲ ἀκόντιϲε Schol. V. — 191 Aristarchus χρόοϲ (διῃρημένωϲ ἀντὶ τοῦ χρώϲ): χροὸϲ Herodianus et Aristarchus teste Alexione (itaque fortasse διχῶϲ). Zenodotus χρώϲ. — 198 αἶγα: αἶγε Zenodotus. — 203 κόψεν Ὀιλιάδηϲ: κόψε γὰρ Ἰλιάδηϲ Zenodotus, cf. H. T. 322.

ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεϲϲι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺϲ δ' ἄρα οἱ δουρὶ κλυτὸϲ ἀντεβόληϲεν
ἐρχόμενοϲ παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένοϲ ὀξέι χαλκῷ.
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖϲ ἐπιτείλαϲ
ἤιεν ἐϲ κλιϲίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν· τὸν δὲ προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων
εἰϲάμενοϲ φθογγὴν Ἀνδραίμονοϲ υἷι Θόαντι,
ὃϲ πάϲῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖϲιν ἄναϲϲε, θεὸϲ δ' ὣϲ τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰϲ Τρωϲὶν ἀπείλεον υἷεϲ Ἀχαιῶν;
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύϲ, Κρητῶν ἀγόϲ, ἀντίον ηὔδα·
ὦ Θόαν, οὔ τιϲ ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιοϲ, ὅϲϲον ἐγώ γε
γιγνώϲκω· πάντεϲ γὰρ ἐπιϲτάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτέ τινα δέοϲ ἴϲχει ἀκήριον οὔτέ τιϲ ὄκνῳ
εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέι Κρονίωνι,
νωνύμνουϲ ἀπολέϲθαι ἀπ' Ἄργεοϲ ἐνθάδ' Ἀχαιούϲ.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάροϲ μενεδήιοϲ ἦϲθα,

V. L. 209 ὀτρύνεον Lips. τρῴεϲϲι L. — 210 δουρί, κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτὸϲ. — 212 βεβολημένοϲ edd. vett. — 213 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἐπίϲτειλαϲ L. — 214 ἐϲ κλιϲίην ACGHL Syr. Cant. Mor. Lips. Vrat. d. ἐκ κλιϲίηϲ D. ἐκ κλιϲίηϲ (ϲ, ν suprascr.) S. — 215 ἀντιάαν G. — 216 φθογγὴν: φωνὴν GL Mor. Barocc. υἷι: ΥΙΕΙ Syr. — 218 ὡϲ AD. ἐτίετο G. add. D in marg. 3. man. H Cant. Townl. in marg. Lips. in marg. τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων. L τῶ μιν ἐειϲάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα. — 220 τρωϲὶν L. — 221 ηὔδα D. — 222 ὦ Θόαν: ὦ πέπον D. νῦν γ': νῦν ACDEHS Syr. Cant. Harl. Lips. Vrat. b. d. Eust. 904, 20. ἔγωγε libri. — 223 γιγνώϲκω GL: γινώϲκω ACDEH Syr. Eust. 904, 21. πτολεμίζειν AGHLS Syr. Mor. Barocc. πολεμίζειν CDE Eust. 904, 21. Vrat. A. — 224 οὔτέ τινα ACDGH Eust. 904, 21. ΟΥΤΕΤΙΝΑ Syr. οὔτέ τιϲ ACDGHL Eust. 904, 21. — 225 ἀναδύεται D Lips. πτόλεμον G. ἀλλά πω S. οὕτω ACDEGHL Syr. — 226 μέλλει δι' φίλον L. — 227 νωνύμνουϲ AH Syr. Eust. 928, 60: νωνύμουϲ CDE 928, 39 GLS Cant. Mor. Harl. υἷαϲ ἀχαιῶν A et γρ. καὶ ἐνθάδ' ἀχαιούϲ. — 228 τοπάροϲ G. τοπάροϲ DHL.

A. C. 222 ἀρίϲταρχοϲ μετὰ τοῦ γ̄ νῦν γ' αἴτιοϲ Didymus. νῦν δ' αἴτιοϲ Aristophanes teste Schol. V. — 224 οὔτέ: ἔν τιϲι των ἀντιγράφων διὰ τοῦ δ̄ε̄, οὐδέ Schol. A. — 225 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ ἀνδύεται αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἀδδύεται Schol. V. cf. H. T. 294.

ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
τῶ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
σπεύδειν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
νῶι δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτῆτα;
ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,

V. l. 229 ὀτρύνοις Townl. ὅθι: ὅτε ACL Vrat. A. ὅθι τε Lips. — 230 τῶ ACDGHL. ΤΩ Syr. νῦν μήποτ' G. κέλευε δὲ H Syr. — 231 ποσιδάων A Syr. — 232 ἔτι νοστήσειεν: ἐκνοστήσειεν G. — 234 ἐπ' ἤματι D. ΜΕΘΕΗΣΙ Syr. — 235 ΔΕΥ̓ΡΟΤΕΥΧΕΑ Syr. — 236 γενώμεθα: γενοίμεθα Cram. A. P. III, 334, 8. ἐόντε: ἐόντες G Barocc. — 237 συμφερτή: ἀφερτὴ Et. Mg. 176, 29 diserte. — 238 ΕΠΙΣΤΊΜΕΣΘΑ Syr. ἐπισταίμεθα H. ἐπιστάμεσθα DL Lips. Vrat. A. ἐπιστάμεθα EGS. ἐπιστάμεθα πολεμίζειν Eust. 929, 22. — 239 ὡς A. ὃ μὲν C. αὖθϊς C. ἀμπόνον ACDEG HL Et. Mg. 85, 54. ἀν πόνον Lips. Vrat. b. — 240 ἐΰτυκτον C: ceteri εὔτυκτον. ἵκανε ACG Syr. — 241 δῦσσετο H Lips. Rom. — 242 βῆ ῥ' Vrat. d. ἴμεν' H. ἐναλίγγιος G. — 245 ὡς AD 1. man. περι A. σθήθεσφι G Barocc. Mor. Vrat. b. 2. man. conf. Β 388, 544. Ε 452, 722. Μ 151, 401, 425. — 247 ᾔει: εἴη Lips. — 248 τόνδε G.

A. c. 229 γρ. καὶ ὅθι μεθιέντα Schol. A. Ζηνόδοτος δὲ ὅτις μεθίῃσι πόνοιο Didymus. — 237 συμφερτὴ δ' ἀρετή: Ζηνόδοτος συμφερτὸς δὲ βίη Didymus. add. Schol. V καὶ Ἀριστοφάνης. — 245 περί: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἐνιστήθεσσι Didymus. — 246 Aristarchus θεράπων ἐΰς: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης δουρι κλυτος (sic) Didymus. alii θεραπωνεύς.

ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
['Ιδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·
δούρατα δ', αἴ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ ὀίω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
τῶ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀίω.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ηὔδα·

V. l. 252 μετ' ἐμ' G. μετεμ" A. μετέμ'. L. μετ' ἐμεῦ D. οὐδέ τοι ACDHL Cant. Townl. Vrat. b. d. Lips.: οὐδέ τι EG. — 253 ἐνι A. ἐν L Lips. κλισίῃ G. — 254 πεπνυμένος: δουρικλυτὸς L. — 255 omitt. ACD Syr. Townl. in textu: habent C in marg. man rec. D in marg. 3. man. EGHLS Townl. in marg. ἔν τισι μετὰ τοῦτον φέρεται „'Ιδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων" Schol. V ad 254. — 256 εἴ τϊ τοι C. εἴ τί που Herodianus περὶ σχημάτων apud Villois. Anecd. Gr. II, 88. εἴ που τοι Herod. ap. Dindorf. 48, 1. ἐνι A. κλισίηφι L. — 258 δηϊφόβοιο A. — 259 ηῦδα D. — 260 ΔΟΎΡΑΤΑΤ' Syr. δούρατά γ' C. αἴ κε θέληισθα D Syr. Townl. δήεις GS. δήσεις Cram. Ep. 122, 24. — 261 κλισίης Harl. προσενώπια AGL Syr. — 263 ἱστάμενοι L. — 264 τῶ ACDGHL Syr. ἐστι AH Syr. ἐστὶ C. δούρατ' ἐστὶ G Flor. Rom. δοῦρα τάτ' ἐστι D. — 266 ηῦδα D. add. D in marg. 3. man. ἰδομενεὺ κρητων βουληφορε χαλκοχιτώνων, conf. 255. — 268 τρώων L. ἐστὶν L. — 269 ἐμὲ φημὶ ACDG. ἐμέ φημι EHL Apoll. de Pron. 52 B; 59 A. de Synt. 139, 22. — 270 ἀνα D. — 272 ποῦ CDH. — 274 τόνδ' ἆρ G. ηῦδα D.

A. c. 257 κατεάξαμεν: Ζηνόδοτος κατεήξαμεν, conf. 166.

οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐϲϲι· τί ϲε χρὴ ταῦτα λέγεϲθαι;
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυϲὶ λεγοίμεθα πάντεϲ ἄριϲτοι
ἐϲ λόχον, ἔνθα μάλιϲτ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὅ τε δειλὸϲ ἀνήρ, ὅϲ τ' ἄλκιμοϲ, ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼϲ ἄλλυδιϲ ἄλλῃ,
οὐδέ οἱ ἀτρέμαϲ ἧϲθαι ἐρητύετ' ἐν φρεϲὶ θυμόϲ,
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρουϲ πόδαϲ ἵζει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα ϲτέρνοιϲι πατάϲϲει
κῆραϲ διομένῳ, πάταγοϲ δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼϲ οὔτέ τι λίην
ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐϲίζηται λόχον ἀνδρῶν,
ἀρᾶται δὲ τάχιϲτα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένοϲ καὶ χεῖραϲ ὄνοιτο.
εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενοϲ ἠὲ τυπείηϲ,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπιϲθε πέϲοι βέλοϲ οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλά κεν ἢ ϲτέρνων ἢ νηδύοϲ ἀντιάϲειε
πρόϲϲω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριϲτύν.
ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣϲ
ἑϲταότεϲ, μή πού τιϲ ὑπερφιάλωϲ νεμεϲήϲῃ.

V. L. 275 οἷοϲ ἐϲϲὶ DG. οἷοϲ γ' ἐϲϲὶ L. — 276 εἰ γὰρ δὴ H. εἰ δὴ γὰρ Vrat. d. παρα A. λεγώμεθα Et. Gud. 374, 10. — 277 διβείδεται S. ἀνδρῶν: ἀνδρόϲ Schol. A 227. — 278 ὅτ' ἄλκιμοϲ G. ὅτε ἄλκιμοϲ Et. Mg. 261, 32. ὥϲ τ' ἄλκιμοϲ Apoll. Soph. 56, 31. ἔνθ' ἄλκιμοϲ Lips. — 279 ἀλύδιϲ L Flor. ἄλλη C. ἄλλωϲ G. — 281 omitt. Pseudopl. 138, 40. ἐπαμφοτέρουϲ A. — 282 δέ τε οἱ CDGHL. — 283 δϊομένω (ου) H. γίγνετ L: γίνετ' ACDGH Pseudopl. 138, 40. Schol. Arist. Nub. 377. Stob. Floril. 51, 15. γίνεται E. — 284 οὔτέ τι ADGHL. — 285 ἐπειδὰν libri: recentiores ἐπὴν δὴ vel ἐπεί κεν ex coniectura. — 287 τεόν τε L. — 288 γάρ κε: γάρ καὶ L Vrat. b. d. γάρ καὶ (ε) H. γὰρ βεβλεῖο Et. Mg. 200, 2. βλῆο C. βλῆϲ (em. βλῆο) Cr. Ep. 167, 4. — 289 οὔ κεν ἐν H. ἐν: ἐπ' Pseudopl. 157, 20. Stob. Flor. 7, 14. ὄπιϲθεν C. ὄπιϲθεν Lips. πέϲῃ G. Barocc. ἐνὶ: ἐπὶ Stob. Flor. 7, 14. — 290 ϲτέρνων: ϲτέρνοιο G Cant. Mor. (an ϲτέρνου?). ἀντιάϲειε ACEGH. — 291 πρόϲω G. ἱεμένοιο CDH Vrat. b. d. μετα A. ὀαριϲτήν G. — 292 ἀλλά γε D Harl. μὴ κέτι D. νήπιοι G. ὡϲ A. — 293 μή που τιϲ CDHL. μή πωϲ τιϲ E Rom.

A. c. 287 τεόν γε: οὕτω διὰ τοῦ γε ϲυνδέϲμου αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 288 γάρ κε: Bekk. 2. γάρ τε ex coni. sed conf. εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν B 123. Θ 205. εἴ περ γάρ κ' Ὀδυϲεὺϲ μενοινήϲειε β 246. εἴ περ ἂν ἀείδοιεν B 597. αἴ κέ περ ἡδὺ γένοιτο H 387. ἥν περ γὰρ φύγῃ X 487. (Γ 25. Ε 224. 232. Λ 391. Μ 302). formam βλεῖο tuentur Schol. N 288. Cram. Ep. 91, 28. Et. Mg. 200, 1. Suidas I, 2, 213, 8. conf. Buttm. Gramm. ampl. II. pg. 126 et 274. — 289 οὐκ ἂν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ οὐκ ἂν διὰ τοῦ ᾱ, αἱ δὲ κοιναὶ οὔ κεν Didymus.

ἀλλὰ cύ γε κλιcίην δὲ κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχοc.
ὣc φάτο, Μηριόνηc δὲ θοῷ ἀτάλαντοc Ἄρηι
καρπαλίμωc κλιcίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχοc,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώc.
οἷοc δὲ βροτολοιγὸc Ἄρηc πόλεμον δὲ μέτειcι,
τῷ δὲ Φόβοc φίλοc υἱὸc ἅμα κρατερὸc καὶ ἀταρβὴc
ἕcπετο, ὅc τ' ἐφόβηcε ταλάφρονά περ πολεμιcτήν·
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκηc Ἐφύρουc μέτα θωρήccεcθον,
ἠὲ μετὰ Φλεγύαc μεγαλήτοραc· οὐδ' ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροιcι δὲ κῦδοc ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνηc τε καὶ Ἰδομενεύc, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
ἤιcαν ἐc πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τὸν καὶ Μηριόνηc πρότεροc πρὸc μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἂρ μέμοναc καταδῦναι ὅμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸc cτρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέccουc,
ἢ ἐπ' ἀριcτερόφιν; ἐπεὶ οὔ ποθι ἔλπομαι οὕτω
δεύεcθαι πολέμοιο κάρη κομόωνταc Ἀχαιούc.
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύc, Κρητῶν ἀγόc, ἀντίον ηὔδα·
νηυcὶ μὲν ἐν μέccῃcιν ἀμύνειν εἰcὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντέc τε δύω Τεῦκρόc θ', ὃc ἄριcτοc Ἀχαιῶν
τοξοcύνῃ, ἀγαθὸc δὲ καὶ ἐν cταδίῃ ὑcμίνῃ·
οἵ μιν ἄδην ἐλόωcι καὶ ἐccύμενον πολέμοιο,

V. L. 294 κλιcίην δὲ A: ceteri κλιcίηνδε. ὄβριμον: ὄμβριμον CHL. — 295 ὡc A. — 297 πολέμοιο G Lips. Flor. — 298 libri πόλεμόνδε. μέτειcι ACD EGH. — 301 ἄρ ADEGHL Apoll. Soph. 80, 12. ἐκ Θρῄκηc Ἐφύρουc: εἰc Ἐφύρουc πόλεμον Pausan. IX, 36, 2. μεταθωρήccεcθον CD. μεταθωρήcεcθον GHL. μέτα θωρήcεcθον Apoll. Soph. 80, 12. μέτα θωρήccοντο Strabo IX, 442. — 302 μετα AL. — 303 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέροιc L. — 304 τὲ καὶ CH. — 306 πρότερον S. προc D. ἔειπε ACGH. — 307 πῇ AEH: ceteri πῆ. τ' ἄρ: τἄρ D. — 308 ἢ: libri ἤ. ἐπι A. δεξιόφι Schol. B 233. Et. Mg. 500, 9. μέccον Flor. παντὸc cτρατοῦ — 309 οὕτω man. rec. addit. in H. — 309 ἔλπομ' D. οὕτω ADEGHL Apoll. Soph. 58, 1: vulgo οὕτωc. — 310 κάρη κομόωνταc solus A. — 311 ηὖδα D. — 312 μέcοιcιν G. — 313 δύο D. τεῦκροc δc G. — 314 δὲ om. L. — 315 ἄδην C (D 1. man.?). δ ἄδην D (spiritus et alterum δ 2. man.). ἐλόωcϊ C. ἐλόωcιν Lips.

A. c. 298 οὕτω μετὰ τῆc μετὰ προθέcεωc μέτειcι Schol. A. — 309 οὔ ποθι: τινὲc δὲ οὔ ποτε Schol. V. — 315 ἄδην: ἄδην, cf. H. T. 179. ἐλόωcι Aristarchus, conf. Aristonicum, qui explicat ἄδην ἐλόωcιν ἀντὶ τοῦ κορεcθῆναι αὐτὸν ποιήcουcιν. κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων οἵ μιν ἄδην ἄcουcι (cod. ἐάcουcι), ὅ ἐcτι κορέcουcιν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ „ἆcειν ἐν Τροίῃ ταχέαc κύναc“ (Λ 817). οὕτωc Ἀρίcταρχοc Didymus. ὅτι Ζηνόδοτοc ἀγνοήcαc τὸ cημαινόμενον πεποίηκε (μεταπεποίηκε?) καὶ ἐccύμενον πολεμίζειν Aristonicus.

[Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν].
αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶιν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἴδομεν ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἦέ τις ἡμῖν.
    ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ᾗ μιν ἀνώγει.
    οἳ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκήν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην,
ὣς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέι χαλκῷ.

V. L. 316 omitt. ACD Townl.: habent D in marg. 3. man. EGHLS Townl. in marg. man. rec. — 319 ὅτι μὴ Lips. αὐτός γε: αὐτός τε H Vrat. d. — 321 εἴξει H. — 324 ἀχϊλῆϊ C. — 325 ἔν γ': ἔν τ' G. ἐν δ' H. αὐτοσταδίηι A. οὔπω G. ἐςτὶν ACEGHL. ἐστιν D. — 326 ὧδ' om. L. ἐπαριστερ A. — 327 ἴδομεν D. — 328 ὡς A. — 329 ἀφίκοιτο L Harl. Lips. κατα A. στρατὸν om. L. — 330 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἴκελον H. — 331 συνέντεσι A. ἔντεσσι G. δαιδαλέοισι ACG. μαρμαίροντας H Vrat. d. σὺν τεύχεσι λευγαλέοισι Lips. ἐν ἄλλῳ ἐνέντεσι μαρμαίροντας A. — 333 ἐπι A. πρύμνησι, non πρυμνῇσι, libri. — 334 ὑπο A. ὑπαὶ L. — 335 ἤματι D. τε om. GL. — 336 ὀμίχλην ADL: ὁμίχλην CEGH, conf. A 359. — 337 ὡς D 1. man. ὁμός': ὁμῶς D. ὁμῶς (ὁν) L. ἐνι AD Syr.

A. c. 318 κείνων: οὕτως πληθυντικῶς αἱ Ἀριστάρχου Didymus. alii igitur κείνου, sc. Ajacis Telamonii. ἀάπτους: Ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους, sed conf. Herod. ad A 567 ἀάπτους: οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν δὲ ταῖς Ἀριστοφάνους γλώτταις διὰ τοῦ ε ἐγέγραπτο ἀέπτους. H. T. 175. — 333 πρυμνῇσι vid. H. T. 346.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθιϲίμβροτοϲ ἐγχείῃϲι
μακρῇϲ, ἃϲ εἶχον ταμεϲίχροαϲ· ὄϲϲε δ᾽ ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοϲμήκτων ϲακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδιϲ. μάλα κε θραϲυκάρδιοϲ εἴη,
ὃϲ τότε γηθήϲειεν ἰδὼν πόνον οὐδ᾽ ἀκάχοιτο.
τὼ δ᾽ ἀμφὶϲ φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
ἀνδράϲιν ἡρώεϲϲιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺϲ μέν ῥα Τρώεϲϲι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδαϲ ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέϲθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
Ἀργείουϲ δὲ Ποϲειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρῃ ὑπεξαναδὺϲ πολιῆϲ ἁλόϲ· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωϲὶν δαμναμένουϲ, Διὶ δὲ κρατερῶϲ ἐνεμέϲϲα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροιϲιν ὁμὸν γένοϲ ἠδ᾽ ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺϲ πρότεροϲ γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη·
τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρῃ δ᾽ αἰὲν ἔγειρε κατὰ ϲτρατὸν ἀνδρὶ ἐοικώϲ.

V. L. 339 ἔφριξε EL Schol. Δ 282. Φ 126. φθιϲίβροτοϲ GL Schol. Eurip. Phoen. 1105. ἐγχείῃϲι ACEG: ἐγχείῃϲιν DHL Syr. Schol. B 148. — 340 μακρῆϲ᾽ H. ταμεϲίχροαϲ A. ἄμεργεν Schol. Ε 336. — 341 αὐγῇ χαλκείῃ L. ἀπολαμπομενάων ACDEGHL Mor. Schol. Ε 336. — 342 τὲ (bis) CH. — 343 μάλά κεν C. θραϲυκάρδιοϲ A. — 344 τότε: τόγε H. — 345 δύο D. κραταιώ: κρατερώ DG. — 346 ἡρώεϲϲιν ἐτεύχετον Schol. K. 364: ἡρώεϲϲι τετεύχετον ADL Cram. Ep. 397, 15. ἡρώεϲϲι τετεύχατον CEH Townl. τετεύχατο GS. ΗΡΩΕ . . . . ΕΑΛΥΓΡΑ Syr. ἐν ἄλλῳ ἡρώεϲϲιν ἐτευχετο[ν] A. — 347 μέν ῥα AC: ceteri μὲν ἄρα. τρῴεϲϲι L. νίκην: κῦδοϲ Schol. A 5. — 348 ἀχιλλῆα G. οὐδέ τι AHL Vrat. d: ceteri οὐδ᾽ ὅγε cum Schol. Θ 36. — 349 ὀλέϲθαι: ὀλέϲϲαι CH. ἀχαϊκὸν E Lips. — 350 υἱέα est forma poëtae insolita neque Atticis cognita: passim ea utebantur poëtae Alexandrini, Callimachus h. in Cer. 80. epigr. 10, 3. Theocr. XIII, 8. Apoll. Rhod. II, 803. IV, 1493. — 351 ποϲιδάων A. — 352 γὰρ ῥὰ L. γὰρ δὴ G. — 353 τρῳϲὶν L. τρωϲὶ DEG 1. man. Lips. Flor. Schol. Z 479. — 355 ᾔδη ADE. ΗΔΗ Syr. ἤδῃ HL. ἤδει CG Mor. Barocc. Pseudopl. 181, 28. — 356 τῷ ACDGHL Syr. ῥὰ L. ἀμφαδίῃ AE 936, 55; 64. G. ἀμφαδίη CHS Lips. Vrat. d. ἀλέεινε ACDGL Syr. — 357 ΛΑΘΡΗ Syr., κατα A.

A. c. 346 ἐτεύχετον: τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ᾱ τετεύχατον Cram. Ep. 397, 16. conf. K 364. C 582. — 347 μέν ῥα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ Ζεὺϲ μὲν ἄρα Didymus. — 348 οὐδέ τι: ἀριϲτοφάνηϲ οὐδ᾽ ὅγε πάμπαν Didymus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. — 356 ἀμφαδίην ut H 196. ε 120.

τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιίου πολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄῤῥηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας,
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
ᾔτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.

V. l. 358 τοὶ δ': οἳ δ' D. τὼ δ' L. ΕΙΔΕΡΙΔΟΣ Syr. πτολέμοιο DHS Lips. Flor. — 359 πεῖρας (ρ) Cant. — 360 τό: ὃ E. — 362 τρώεσσι L. μετάλμενος libri mei, Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. d. ἐν ἄλλῳ τρώεσσιν ἐπάλμενος A. ὦρσε ACH Schol. Ε 153. — 363 πέφνε δ' ἄρ G. Καβήσσοθεν Steph. Byz. 344, 13. — 364 ὅς ῥά GL. πτολέμοιο Strabo XIII, 600. — 366 κασάνδρην CE Lips. ὑπίσχετο L. δέ: δή G ex corr. γὰρ H. — 367 ἀέκοντας A. — 368 ὑπό τ' ἔσχετο: ὑπέσχετο DEG Syr. (sine accentu) Rom. κατένευσε ACEGH: κατένευσεν DL Syr. — 369 πιθήσας: πεποιθὼς H Vrat. d. — 372 φορέεσκεν D. γαστέρι τύψεν D. πῆξε ACEGH Syr. — 373 δούπησε G Flor. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 374 ΑΘΡΥΟΝΕΥ͂ Syr. περὶ ACH. περι D Syr. πέρι EGL Schol. Pind. Pyth. VIII, 56. Apoll. Soph. 14, 29. Et. Mg. 36, 12. Rhet. Gr. III, 92. 24. — 375 δὴ πάντα: δὴ ταῦτα Rhet. Gr. III, 92, 25. ὡς ὑπέστης L Flor. — 376 ὃ δ' DL. ὅδ' CG.

A. c. 358 τοί: οὕτως ἀριστοφάνης (ἀρίσταρχος?) ἄλλοι δὲ οἱ δ' ἔριδος Didymus. — 359 ἀμφοτέροισι et ἀλλήλοισι Aristarchus διχῶς. — 363 Καβησόθεν ἔνδον: Ἑκάβης νόθον υἱὸν Argolica. alii ἐνδονέοντα, κεκινημένον. — 364 μετά: ἀριστοφάνης κατὰ κλέος Didymus. conf. Λ 227 μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν. Pind. Pyth. IV, 125 ἤλυθον κατὰ κλέος. — 367 ἀπωσέμεν (Zenodotus? Sch. V). ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν Didymus. — 371 Aristarchus βιβάντα. — 373 τινὲς δὲ κερτομέων ἔπος ηὔδα Sch. V. — 374 αἰνίζομ': φέρεται καὶ διὰ τοῦ ξ αἰνίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσομαι. Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι Didymus.

καί κέ τοι ἡμεῖϲ ταῦτά γ' ὑποϲχόμενοι τελέϲαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδοϲ ἀρίϲτην,
Ἄργεοϲ ἐξαγαγόντεϲ, ὀπυιέμεν, εἴ κε ϲὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρϲῃϲ εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυϲὶ ϲυνώμεθα ποντοπόροιϲιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὔ τοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.
ὣϲ εἰπὼν ποδὸϲ ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην
ἥρωϲ Ἰδομενεύϲ. τῷ δ' Ἄϲιοϲ ἦλθεν ἀμύντωρ
πεζὸϲ πρόϲθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
αἰὲν ἔχ' ἡνίοχοϲ θεράπων· ὃ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενοϲ βάλε δουρὶ
λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲεν.
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε τιϲ δρῦϲ ἤριπεν ἢ ἀχερωίϲ,
ἠὲ πίτυϲ βλωθρή, τήν τ' οὔρεϲι τέκτονεϲ ἄνδρεϲ
ἐξέταμον πελέκεϲϲι νεήκεϲι νήιον εἶναι·
ὣϲ ὃ πρόϲθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυϲθείϲ,
βεβρυχώϲ, κόνιοϲ δεδραγμένοϲ αἱματοέϲϲηϲ.
ἐκ δέ οἱ ἡνίοχοϲ πλήγη φρέναϲ, ἃϲ πάροϲ εἶχεν·
οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμηϲεν, δηίων ὑπὸ χεῖραϲ ἀλύξαϲ,
ἂψ ἵππουϲ ϲτρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχοϲ μενεχάρμηϲ
δουρὶ μέϲον περόνηϲε τυχών· οὐδ' ἤρκεϲε θώρηξ
χάλκεοϲ, ὃν φορέεϲκε, μέϲῃ δ' ἐν γαϲτέρι πῆξεν.

V. l. 377 ΤΑΫΤΥΠΟϹΧΟΜΕΝΟΙ Syr. τελευτήϲαιμεν G. — 379 ὀπυέμεν DG Vrat. A. εἴ κε: αἴ κε Vrat. d εἰϲόκε ϲὺν D. ἄμμϊ CDH Lips. — 380 εὖ ναιόμενον ACEHL: ceteri εὐναιόμενον. — 381 ἐπι A. ϲυνώμεθα: γρ. ϲυνθώμεθα G. ποντοπόροιϲι D. — 382 ἐεδνωταὶ AE Lips. εἰμεν: ἡμεν C. ἐϲμεν D. κακοὶ εἰμὲν E. — 383 ἕλκε: εἷλκε ACDEGHLS . . . . . ΚΕΚΑΤΑ Syr. κατὰ: δια A. διὰ C. γρ. κατὰ κρατερὴν A. — 384 ἄϲϲιοϲ Vrat. A. — 386 ἡνίοχοϲ G. ὅδε G. ϊετο A. ἵετο C. ΐετο D. — 388 ὑπανθερεῶνα H διὰ πρὸ D. διαπρο C Syr. ceteri διαπρὸ cum. Schol. Π 188. χαλκὸϲ L. ἔλαϲϲε H. — 389 ὡϲ, ὅϲ τε G et γρ. ὅτε τϊϲ. δρὺϲ CD. — 390 βλωθρὴν G post ras. et γρ. βλωθρὴ. τὴν δ' Lips. — 391 νεΐον (η supra) C. — 392 ὡϲ A. ὁ ACDGHL. — 395 ὅγε τόλμηϲεν GS. ΟΓΕΤΟΛΜΗϹΕΝ Syr. τόλμηϲε Lips. Vrat. A. — 396 ἥππουϲ G. — 398 ΜΕϹΗ Ambr. ἐν: ἐνὶ G Mor.

A. c. 381 ἕπευ: conf. Didym. ad K 146 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ῡ ἀλλ' ἔπε' ὄφρα. — 382 ἐεδνωταὶ (οὕτωϲ πᾶϲαι): ἐεδνῶται Tyrannio. — 383 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἕλκε Didymus. — 384 ἦλθεν ἀμύντωρ: ἀρίϲταρχοϲ ἦλθ' ἐπαμύντωρ Didymus, cf. Ξ 449. Ο 540. — 389 ἀχερωίϲ: alii ἀχελωίϲ teste Eust. 959, 1. — 390 οὔρεϲι τέκτονεϲ: οὐρεϲιτέκτονεϲ Nicias ὑφ' ἕν. — 391 νεήκεϲι (καὶ Ἀλεξίων): νεηκέϲι Ptolem. Ascalonita.

αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀϲθμαίνων εὐεργέοϲ ἔκπεϲε δίφρου,
ἵππουϲ δ᾽ Ἀντίλοχοϲ, μεγαθύμου Νέϲτοροϲ υἱόϲ,
ἐξέλαϲε Τρώων μετ᾽ ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ.
Δηίφοβοϲ δὲ μάλα ϲχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆοϲ,
Ἀϲίου ἀχνύμενοϲ, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ
Ἰδομενεύϲ· κρύφθη γὰρ ὑπ᾽ ἀϲπίδι πάντοϲ᾽ ἐίϲῃ,
τὴν ἄρ᾽ ὅ γε ῥινοῖϲι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεϲκε, δύω κανόνεϲϲ᾽ ἀραρυῖαν·
τῇ ὕπο πᾶϲ ἐάλη, τὸ δ᾽ ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχοϲ,
καρφαλέον δέ οἱ ἀϲπὶϲ ἐπιθρέξαντοϲ ἄυϲεν
ἔγχεοϲ· οὐδ᾽ ἅλιόν ῥα βαρείηϲ χειρὸϲ ἀφῆκεν,
ἀλλ᾽ ἔβαλ᾽ Ἱππαϲίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ᾽ ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυϲε.
Δηίφοβοϲ δ᾽ ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύϲαϲ·
οὐ μὰν αὖτ᾽ ἄτιτοϲ κεῖτ᾽ Ἄϲιοϲ, ἀλλά ἕ φημι
εἰϲ Ἄϊδόϲ περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήϲειν κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ὤπαϲα πομπόν.
ὣϲ ἔφατ᾽, Ἀργείοιϲι δ᾽ ἄχοϲ γένετ᾽ εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιϲτα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἀχνύμενόϲ περ ἑοῦ ἀμέληϲεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θέων περίβη καί οἱ ϲάκοϲ ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ᾽ ὑποδύντε δύω ἐρίηρεϲ ἑταῖροι,
Μηκιϲτεύϲ, Ἐχίοιο πάιϲ, καὶ δῖοϲ Ἀλάϲτωρ,

V. l. 399 ὅ γ᾽: ὃ L. — 401 ἐξέλαϲϲε H. τρώιων CL. εὐκνήμιδαϲ CDGHL. ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΑϹ Ambr. — 404 ὃ μὲν C. — 405 πάντοϲε, ἴϲηι A. ΠΑΝΤΟϹΕ ΙϹΗΙ Ambros. πἄντοϲε ἴϲῃ DGSL (ἴϲην). ἀϲπίδα D 1. man. — 406 ἂρ ADGH. ὅ γε CD Lips.: ὅγ᾽ ἐν AGHLS et Heynii libri. Zon. Lex. 520. Draco de Metr. 80, 4. ΟΓ᾽ ΕΝ ΡΙΝΟΙϹΙ Ambros. conf. ad Μ 263. — 408 τῇ: τὴν D. τῇ δ᾽ ὕπο Vrat. d. ὑπο A. ὑπὸ DL. ἑάλη EGL: ceteri ἐάλη cum Scholl. Λ 192. Φ 536. ἐάληι A. τόδ᾽ A. — 410 ἄλιον ῥὰ L. — 411 ἀλλὰ βάλ᾽ D. ἔβαλλ᾽ C. — 412 ἧπαρ A. ὑπο bis A. δ᾽ omitt. L. δὲ γούνατ᾽ S. ἔλυϲε ACG: cet. ἔλυϲεν. — 414 ἄτιτοϲ A. ἀλλά ἑ φημὶ ACD EGHL. — 415 ἐόντα S. κρατεροῖο: κρυεροῖο Cant. — 416 κατα AD. — 420 ἀμφεκάλυψε ACDG. ἀμφικάλυψε Vrat. d. — 421 ὑποδῦντε D. — 422 habet A in marg.

A. c. 399 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ γε αὐτὰρ ὃ ἀϲθμαίνων Didymus. — 407 κανόνεϲϲ᾽: ἐκ πλήρουϲ αἱ ἀριϲτάρχου κανόνεϲϲι Schol. A. conf. H. T. 396. — 415 [ὅτι] ἰόντα διὰ τοῦ ι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 423 οὕτω διὰ τοῦ ε αἱ ἀριϲτάρχου ϲτεναχόντε, οὐ διὰ τοῦ α Didymus. ϲτεναχόντα Zenodotus.

νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
ἥρω' Ἀλκάθοον, γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἱπποδάμειαν,
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
κάλλεϊ καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆι Ποσειδάων ἐδάμασσε
θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
ἀτρέμας ἑσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

V. L. 423 ἐπι A. ἐπὶ CDHL. στενάχοντε AE: στενάχοντα CDGHLS Cant. Vrat. d. A. Flor. στενάχοντες Lips. — 424 ἰδομενεῦς A Bekk. Anecd. 1204. 1236. 1241. Cram. A. O. III, 233, 31. (Et. Gud. 278, 30): ἰδομενεὺς CDEGHLS cum Schol. Φ 305. ἵετο ACD. — 425 τρῴων L. καλῦψαι H. — 426 ἀχαιῶν Mor. Barocc. — 429 ὤπυε DL. ἱπποδάμειαν A. — 430 περι D. — 432 κάλλει Schol. A 115. ἠδὲ S. τούνεκα A. — 433 ὤριστος A. ὤριστος EL. ὥριστος H. ἐνι A. ἐν DG. τινὲς ἄλλους ὑποτάσσουσι „πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας, Πριαμίδας θ', οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν, εἷος (cod. ἕως) ἔθ' ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος Schol. V. conf. Eust. 940, 61. — 434 ποσιδάων A. ἐδάμασσε ACDGH. — 435 φαεινὼ CH Vrat. d. A. Lips. Flor. Rom. — 436 ἐξοπίσῳ H. — 437 στήλη D. δένδρον Lips. ὑψιπέτηλον A. — 439—441 omitt. L. — 439 ῥῆξε DE Lips. ἀμφι DH. — 440 ἀπο A. — 441 ἐρῑκόμενος A. ἐρικόμενος Vrat. d. Apoll. Soph. 76, 12. περι A. — 442 δούπησε Lips. πεπήγει AC 1. man. ἐπεπήγη G. — 443 πελέμιζεν AD: πελέμιξεν CEGLS Cram. Ep. 392, 1. πελέμιξε Et. Mg. 722, 53. πολέμιξεν H.

A. c. 424 Ἰδομενεὺς: τινὲς περισπῶσιν Schol. V. οἱ δὲ μένευς, ἀντὶ τοῦ μένους Schol. V. — 428 ἥρων τινὲς Ἀττικῶς Schol. V. — 443 πελέμιζεν: οὕτω διὰ του ζ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ ξ Didymus.

ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀΰσας·
Δηίφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐίσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτως·
δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστασ' ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃ οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
ὣς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
ἂψ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσαιτο καὶ οἷος.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἱκάνει.

V. L. 444 ἐνθάδ' H. ὄμβριμος CH. — 446 δή τι: δή τοι L. δή τῖ σ' ἐΐσκομεν H Townl. Vrat. d. Flor. — 447 ἀντιπεφᾶσθαι ACD Vrat. A. Lips. ἀντιπεφῶσθαι G. ἀντιπεφάσθαι EL Eust. 938, 26. 1346, 4. 1348, 32. ἀντὶ πεφάσθαι H: Schol. Ω 213. οὕτως ACDHL Lips. Harl. Townl. Vrat. αὔτως S Eust. 938, 26. αὔτην G. — 448 ἐναντίον: ἐνάντίος CE 938, 29. 941, 37. GHLS. γρ. καὶ ἐναντίος A. — 449 ἴδῃ L: ἴδῃς AEGH et Heynii libri cum Apoll. Soph. 55, 16. Et Mg. 238, 7. ἴδῃς CDS. — 450 τέκεν D Vrat. A. ἐπίουρον A. — 452 * ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε D man. rec. post ras. H Vrat. d. δ' ἐμέ, τίκτε A. vulgo δ' ἐμὲ τίκτε cum CD 1. man. EGL. πολέεσσ' CGH Vrat. b. d. — 454 ἄλλοισϊν C. τρῳεσσιν L. — 455 ὡς A. — 456 ἤ: εἴ CHS Cant. Vrat. d. ἑταρίσαιτο D. ἑταρίσατο Lips. Vrat. A. — 457 πειρήσσαιτο H. — 458 ᾧδε G. — 460 ἑσταότα D. — 461 ἄρ ADEGHL. — 462 προσηῦδα D. — 463 τρώιων CL. — 464 εἴ πέρ τι σε ACEHL. ἱκάνοι L.

A. c. 446 οὕτως ἀρίσταρχος δή τι ἐΐσκομεν χωρὶς τοῦ σ̄ Didymus. — 447 οὕτως: οὕτω διὰ τοῦ ō ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ᾱ Didymus conf. H. T. 209. — 449 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ σ̄ ἴδῃ Didymus. — 450 ἐπίουρον Aristarchus, Zenodotus, Trypho, Ptol. Ascalonita, Herodianus: alii ἔπι οὖρον. conf. Apoll. Soph. 104, 7 οἱ μὲν κατ' ἀναστροφὴν ἀναγινώσκουσι καὶ περισπῶσι τὴν οὖρον. — 452 ἔμ' ἔτικτε, conf. Ζ 206. τ 181. — 456 ἀρίσταρχος ἤ τινα. ἄλλοι δὲ εἴ τινα Didymus.

ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅϲ ϲε πάροϲ γε
γαμβρὸϲ ἐὼν ἔθρεψε δόμοιϲ ἔνι τυτθὸν ἐόντα·
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἐξενάριξεν.
    ὣϲ φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὄρινε,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώϲ.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβοϲ λάβε τηλύγετον ὥϲ,
ἀλλ' ἔμεν', ὡϲ ὅτε τιϲ ϲῦϲ οὔρεϲιν ἀλκὶ πεποιθώϲ,
ὅϲ τε μένει κολοϲυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίϲϲει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόνταϲ
θήγει, ἀλέξαϲθαι μεμαὼϲ κύναϲ ἠδὲ καὶ ἄνδραϲ·
ὣϲ μένεν Ἰδομενεὺϲ δουρὶ κλυτόϲ, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρουϲ,
Ἀϲκάλαφόν τ' ἐϲορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήϲτωραϲ ἀυτῆϲ·
τοὺϲ ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
    δεῦτε φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνετε· δείδια δ' αἰνῶϲ
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδαϲ ταχύν, ὅϲ μοι ἔπειϲιν,
ὃϲ μάλα καρτερόϲ ἐϲτι μάχῃ ἔνι φῶταϲ ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβηϲ ἄνθοϲ, ὅ τε κράτοϲ ἐϲτὶ μέγιϲτον.
εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτοϲ, ἠὲ φεροίμην.

V. L. 465 ἐπαμυνέμεν L. ἐπαμείνομεν S. πάροϲ γε ACDHLS Syr. Lips. Harl. Cant. Mor. Vrat. b. d. πάροϲ περ recentiores post Wolfium. — 466 ἔνι ACE; ἐνὶ GHL. ἐνι D. — 467 δουρί, κλυτὸϲ A. δουρὶ κλυτὸϲ G. — 468 ὡϲ A. ἐνι A. ὄρινε AC Syr. — 469 πολέμοιο Lips. — 470 ὡϲ A. — 471 ὡϲ ὅτε: ὥϲ τέ Eust. 942. 37. τῖϲ CL. — 473 οἰοπώλῳ Lips. — 474 ὀφθαλμῶι D. — 476 ὡϲ A. δουρί, κλυτὸϲ A. δουρῖ κλυτὸϲ H. — 477 βοηθόον A. βοηθόον CGL Barocc. Harl. Lips. Vrat. d. βοῇ θοὸν DHS. — 480 προϲηῦδα D. — 481 μοι οἴῳ ἀμύνατε E. — 483 ἔνι ACEH. ἐνὶ G. ἐνι DL. — 484 καὶ δ': καί γ' Et. Gud. 234, 57. — 485 ὁμηλικίῃ CL Syr. Schol. Ε 153: ὁμηλικίῃ AEGH. ὁμηλικίην D. γε. γενοίμεθα A. γεγενοίμεθα E. γεγενήμεθα Vrat. d. ἐπὶ: ἐνὶ CEGHLS. Schol. Ε 153. ἐνι D. — 486 μέγα κλέοϲ Harl. Lips. ΉΚΕ ΦΕΡΟΙΜΗΝ Syr. conf. Ι 702. Ϲ 308. Χ 246. 253. Ξ 184. ο 300.

A. c. 465 ἕπευ, conf. 381. οὕτω ϲχεδὸν ἅπαϲαι ἐπαμύνωμεν (sic) Didymus. τινὲϲ ἐπαμῦναι Schol. V. πάροϲ γε, conf. Ρ 270. Χ 302 et Ο 256 ubi eadem lectionis varietas. — 480 ἐν πολλοῖϲ οὐ φέρεται Schol. V. — 485 ὁμηλικίῃ: Ζηνόδοτοϲ δὲ ὁμηλικίην ϲὺν τῷ ν̄ ἔγραφεν Didymus. ἀρίϲταρχοϲ τῷδ' ἐπὶ θυμῷ Didymus et in altero scholio καὶ πᾶϲαι οὕτωϲ εἶχον, conf. π 99. ω 511.

ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντεϲ ἕνα φρεϲὶ θυμὸν ἔχοντεϲ
πληϲίοι ἔϲτηϲαν, ϲάκε' ὤμοιϲι κλίναντεϲ.
Αἰνείαϲ δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷϲ ἑτάροιϲι,
Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἐϲορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνεϲ Τρώων ἔϲαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕπονθ', ὡϲ εἴ τε μετὰ κτίλον ἕϲπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνηϲ· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
ὣϲ Αἰνείᾳ θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι γεγήθει,
ὡϲ ἴδε λαῶν ἔθνοϲ ἐπιϲπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοϲχεδὸν ὡρμήθηϲαν
μακροῖϲι ξυϲτοῖϲι· περὶ ϲτήθεϲϲι δὲ χαλκὸϲ
ϲμερδαλέον κονάβιζε τιτυϲκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρεϲ ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
Αἰνείαϲ τε καὶ Ἰδομενεύϲ, ἀτάλαντοι Ἄρηι,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ·
Αἰνείαϲ δὲ πρῶτοϲ ἀκόντιϲεν Ἰδομενῆοϲ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ,
αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίηϲ
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον ϲτιβαρῆϲ ἀπὸ χειρὸϲ ὄρουϲεν.
Ἰδομενεὺϲ δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαϲτέρα μέϲϲην,
ῥῆξε δὲ θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸϲ
ἤφυϲ'· ὃ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
Ἰδομενεὺϲ δ' ἐκ μὲν νέκυοϲ δολιχόϲκιον ἔγχοϲ
ἐϲπάϲατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήϲατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέϲθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεϲϲιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,

V. l. 487 ὡϲ A. οἵδ' CL. — 488 ἔϲταϲαν C Flor. — 489 ἑτάροιϲι ACG Syr. — 491 οἵ οἱ: ΤΟΙΟΙ Syr. τρῳων L. — 492 ὡϲεί libri. μετα A. ἕϲπεται D. ἕππετο H. — 493 δὲ ἄρα φρένα L. — 494 ὡϲ A. αἰνείαο S. ἐνι A. — 495 ἐπιϲπώμενον Apoll. Soph. 70, 18. — 496 οἳ δ' D. οἵδ' CL. — 497 περι ADH Syr. — 498 κονάβηϲε Cant. — 499 δύω D. ἔξοχον AGH Syr. Harl. Townl. Flor.: ἔξοχοι CDELS Lips. Rom. — 500 τὲ H. ἄρηοϲ L. — 501 ἵεντ' CD Vrat. b. ἴεντ' A. — 503 ὃ μὲν C. ΟΜΕΝ Syr. — 504 κατα A. — 505 ἀπο AH. — 507 ῥῆξε δέ οἱ G Flor. Rom. δια CL. — 508 ἦφιϲ' L. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 509 δολιχόϲκιον A. — 510 ἄρ ACDEGHL. — 512 οὐδ' ἄρ ἔτ' L. ὁρμηθῆναι Mor. Barocc.

A. c. 499 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ ἔξοχον ἅπαϲαι Didymus. — 502 πρῶτοϲ: ἡ Ἀριϲτοφάνουϲ πρόϲθεν, καὶ μήποτε βέλτιον· πρότερόϲ γὰρ ἂν εἶπεν Didymus. — 510 ἄρ' ἔτ' ἄλλα: alii ἄρα τἄλλα teste Herodiano.

οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος οὔτ' ἀλέαϲθαι.
τῷ ῥα καὶ ἐν ϲταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲϲ ἦμαρ,
τρέϲϲαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδεϲ φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ
Δηίφοβοϲ· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲϲ αἰεί.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀϲκάλαφον βάλε δουρί,
υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχοϲ
ἔϲχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυϲτο βριήπυοϲ ὄβριμοϲ Ἄρηϲ
υἷοϲ ἑοῖο πεϲόντοϲ ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυϲέοιϲι νέφεϲϲιν
ἧϲτο Διὸϲ βουλῇϲιν ἐελμένοϲ, ἔνθά περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦϲαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀϲκαλάφῳ αὐτοϲχεδὸν ὡρμήθηϲαν·
Δηίφοβοϲ μὲν ἀπ' Ἀϲκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπαϲε, Μηριόνηϲ δὲ θοῷ ἀτάλαντοϲ Ἄρηι
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενοϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρὸϲ
αὐλῶπιϲ τρυφάλεια χαμαὶ βόμβηϲε πεϲοῦϲα.
Μηριόνηϲ δ' ἐξαῦτιϲ ἐπάλμενοϲ αἰγυπιὸϲ ὣϲ
ἐξέρυϲε πρυμνοῖο βραχίονοϲ ὄβριμον ἔγχοϲ,
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτηϲ,
αὐτοκαϲίγνητοϲ, περὶ μέϲϲῳ χεῖρε τιτήναϲ,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυϲηχέοϲ, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππουϲ
ὠκέαϲ, οἵ οἱ ὄπιϲθε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο
ἕϲταϲαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντεϲ·
οἳ τόν γε προτὶ ἄϲτυ φέρον βαρέα ϲτενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρόϲ.

V. l. 513 ἄρ ACDEGL. ἐπαΐξαι ACDEGHL Syr. — 515 τῶ ACHL Syr.: τῷ DEG. ῥὰ HL. ἦμαρ D. — 515 ΤΡΕϹϹΕ Syr. τρέϲαι E. — 516 τοῦδε D. — 517 ἔχε C 1. man. D Lips. ΕΧΕ Syr. — 518 ὁ δ' D. ὅδ' CGL. — 519 ὄμβριμον C. — 520 ὁ δ' D. ὅδ' CHL. — 521 πω L. πῶ CG. ὄμβριμοϲ CD ex corr. 2. man. H. ὄμβριμοϲ L. — 522 ἐνι A. — 523 ὅγ' ἄρ CG. ὁ γὰρ A Lips. ΟΓΑΡ Syr. ὃ γὰρ DHL, conf. Ε 434. ὑπο AH. ΕΝΙ Syr. ἐπὶ Mor. χρυϲέοιϲ D. νέφεϲιν E. — 524 ἔνθά περ AC. ἐνθά περ DGL. — 526 οἱ δ' D. οἵδ' CGHL. ΑΛΚΑΘΟΩΙ Syr. conf. 496. — 527 ἀπαϲκαλάφου H. — 531 ἐξ αὖτιϲ D. ἐξαῦθιϲ C. αἰγϋπτϊὸϲ H. ὡϲ A. — 532 ὄμβριμον CH. — 534 περι H. μέϲϲω ACEH. „nusquam μέϲϲῳ legitur" Heyne. — 535 ἐξῆγε CE Lips. Flor. — 536 οἱ om. D. — 537 ἔϲταϲαν L. ποικίλα χαλκῷ D et γρ. ἔχοντεϲ man. rec. — 538 πρὸ τὶ C. προϲτὶ G. — 539 κατα CHL. ἔρεε H. ἔρρει Vrat. A.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει.
ἔνθ' Αἰνέαϲ Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούϲαϲ
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὀξέι δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωϲε κάρη, ἐπὶ δ' ἀϲπὶϲ ἑάφθη
καὶ κόρυϲ, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατοϲ χύτο θυμοραϊϲτήϲ.
Ἀντίλοχοϲ δὲ Θόωνα μεταϲτρεφθέντα δοκεύϲαϲ
οὖταϲ' ἐπαΐξαϲ, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶϲαν ἔκερϲεν,
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουϲα διαμπερὲϲ αὐχέν' ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶϲαν ἔκερϲεν· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἐν κονίῃϲι
κάππεϲεν ἄμφω χεῖρε φίλοιϲ ἑτάροιϲι πετάϲϲαϲ.
Ἀντίλοχοϲ δ' ἐπόρουϲε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶεϲ δὲ περιϲταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοϲ
οὔταζον ϲάκοϲ εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴϲω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέι χαλκῷ
Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων
Νέϲτοροϲ υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖϲι βέλεϲϲιν.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺϲ
ϲτρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχοϲ ἔχ' ἀτρέμαϲ, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
ϲειόμενον ἐλέλικτο· τιτύϲκετο δὲ φρεϲὶν ᾗϲιν
ἤ τευ ἀκοντίϲϲαι, ἠὲ ϲχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυϲκόμενοϲ καθ' ὅμιλον,
Ἀϲιάδην, ὅ οἱ οὖτα μέϲον ϲάκοϲ ὀξέι χαλκῷ

V. L. 541 ἔνθ' αἰνέαϲ AC 1. man. L Lips.: ἔνθ' αἰνείαϲ C 2. man. DEHS Townl. Vrat. b. A. Rom. αἰνείαϲ δ' (omisso ἔνθ') G. — 542 ἐπι A. ἐπί οἱ DG. τεταρμενον H 1. man. ὀξέϊ δουρὶ χαλκῷ H. — 543 ἑάφθη DGHLS Vrat. A. Cram. Ep. 168, 24. Apoll. Soph. 61, 30. Et. Mg. 307, 27. Et. Or. 64, 5. Zonar. Lex. 593: ἑάφθη ACE Townl. Lips. Rom. Suidas I, 2. 73, 10. — 544 ἀμφϊ H. χῦτο D. — 545 μεταϲτραφέντα L. 546 ἀπο CHL. ceteri ἀπὸ cum Aristot. Hist. anim. III, 3. — 548 ἀπο HL. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. κονίῃϲι ACEG. — 549 πετάϲαϲ CDEH Lips. — 550 δ' omitt. D. — 551 τρῷεϲ L. — 552 οὐδὲ δύναντο AEGS: οὐδ' ἐδύναντο CDHL Lips. Vrat. d. A. — 553 ἐπιγράψαι: ἐπιγνάψαι L. — 554 περὶ H. περι AC. πέρι DGL ῥα om. D. ποϲιδάων A. — 557 ἔχ' om. L. — 559 ἤ τεῦ H. ἀκοντίϲαι DEL Lips. Rom. Apoll. Soph. 153, 12. — 560 τιτυϲκόμενοϲ (ον supra) S. τιτυϲκόμενον L. — 561 ὅϲ οἱ ACDGHL: recentiores ὅ οἱ ex coni. οὖτα DH.

A. c. 541 ἔνθ' Αἰνέαϲ Herodianus cum Aristarcho: alii Αἰνείαϲ δ'. — 543 ἑάφθη Aristarchus, Trypho, Tyrannio, Herodianus: ἑάφθη Ammonius conf. Cram. Ep. 168, 15. H. T. 231. — 544 δέ οἱ: Π 514, 580 δέ μιν. — 546 ἀπὸ: Ζηνόδοτοϲ διὰ δὲ φλέβα Didymus. — 551 περιϲταδὸν: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ᾱ παραϲταδόν Didymus. — 561 ὅϲ οἱ: ὅ οἱ conf. α 300. γ 198. 308. ξ 3. φ 416. Ε 338. Ζ 90. Ν 211. ὅ οἱ Aristarchus α 300.

ἐγγύθεν ὁρμηθείϲ· ἀμενήνωϲεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποϲειδάων βιότοιο μεγήραϲ.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥϲ τε ϲκῶλοϲ πυρίκαυϲτοϲ
ἐν ϲάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμιϲυ κεῖτ' ἐπὶ γαίηϲ·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Μηριόνηϲ δ' ἀπιόντα μεταϲπόμενοϲ βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεϲηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιϲτα
γίγνετ' ἄρηϲ ἀλεγεινὸϲ ὀιζυροῖϲι βροτοῖϲιν.
ἔνθά οἱ ἔγχοϲ ἔπηξεν· ὃ δ' ἑϲπόμενοϲ περὶ δουρὶ
ἤϲπαιρ' ὡϲ ὅτε βοῦϲ, τόν τ' οὔρεϲι βουκόλοι ἄνδρεϲ
ἰλλάϲιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήϲαντεϲ ἄγουϲιν·
ὣϲ ὃ τυπεὶϲ ἤϲπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρά οἱ ἐκ χροὸϲ ἔγχοϲ ἀνεϲπάϲατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρωϲ Μηριόνηϲ· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
Δηίπυρον δ' Ἕλενοϲ ξίφεϊ ϲχεδὸν ἤλαϲε κόρϲην
Θρηικίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖϲα χαμαὶ πέϲε, καί τιϲ Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποϲϲὶ κυλινδομένην ἐκόμιϲϲε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ' ἄχοϲ εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήϲαϲ Ἑλένῳ ἥρωι ἄνακτι,
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.

V. L. 562 ἀμενήνωϲεν A. ἀμενήνωϲε CE. ἀμενοίνηϲεν L. — 563 ποϲιδάων A. μεγήραϲ C. — 564 ϲκῶλον πυρίκαυϲτον Apoll. Soph. 143, 3. — 565 ϲάκεϊ D. ἐπι A. γαίηϲ ADEG: γαίῃ CHL Lips. Vrat. d. — 566 ἀλεείνον (ω) G. add D in marg. man sec. πάντοϲε παπταίνων μή τιϲ χρόα καλὸν ἐπαύρῃ, qui legitur 649. eundem add. Harl. in textu. — 568 τὲ C. μεϲϲηγὺ D Flor. Rom. — 569 γίγνετ' L: γίνετ' ACDEGH Schol. Soph. Ai. 253. Cram. Ep. 78, 4. Schol. B 381. Δ 461. Et. Mg. 440, 35. Apoll. Soph. 41, 12. γίνεται Zon Lex. 289. βροτοῖϲι Lips. Vrat. A. Flor. — 570 ἔνθά οἱ ACDGHL. ὃ δ' D. ὅδ' CGL. δ' ἑϲπόμενοϲ AC DEGHL Et. Gud. 508, 2. Cram. Ep. 392, 3. δὲ ϲπόμενοϲ Schol. K 246. δὲ ϲχόμενοϲ Apoll. Soph. 148, 13. Hesych. IV, 120. ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ ϲχόμενοϲ A. conf. M 395. — 572 ἰλλᾶϲιν D. ἰθλάϲιν L. δήϲαντεϲ: δαμάϲαντεϲ Lips. — 573 ὡϲ A. ὃ ACDHL. ἔϲπαιρε H. — 574 ὄφρά οἱ ACDGHL. ἐκ χειρὸϲ DL (χερὸϲ). ἀνέϲπατ' C. — 575 τόνδε D. ὄϲϲε κάλυψε ACE Townl. Vrat. b. d. καλύψεν D. ὄϲϲ' ἐκάλυψε GH. ἐκάλυψεν L. — 576 ξίφει H. κορϲὺν L. — 577 ἀπο DHL. — 578 ἢ μὲν C. ἀποπλαχθεῖϲα Lips. Vrat. A. πέϲεν D. — 579 μετα A κυλινδουμένην HL ἐκόμιϲϲε ACDGHL. ἐκόμιϲε E. — 583 ὃ δὲ C. ἀνέλκε L. ἄνελκεν A. ἀνεῖλκε CD GH. ἀνεῖλκεν E.

A. c. 570 δ' ἑϲπόμενοϲ: τινὲϲ δὲ ϲχόμενοϲ ἀντὶ τοῦ ϲυνεχόμενοϲ Schol. BL.

τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
ἵετ' ἀκοντίϲϲαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιϲτῷ.
Πριαμίδηϲ μὲν ἔπειτα κατὰ ϲτῆθοϲ βάλεν ἰῷ
θώρηκοϲ γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸϲ ὀιϲτόϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέοϲ πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
θρῴϲκωϲιν κύαμοι μελανόχροεϲ ἢ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆροϲ ἐρωῇ,
ὣϲ ἀπὸ θώρηκοϲ Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶϲ ἑκὰϲ ἔπτατο πικρὸϲ ὀιϲτόϲ.
Ἀτρεΐδηϲ δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,
τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺ διὰ χειρὸϲ ἐλήλατο χάλκεον ἔγχοϲ.
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
χεῖρα παρακρεμάϲαϲ· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχοϲ.
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸϲ ἔρυϲεν μεγάθυμοϲ Ἀγήνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδηϲεν ἐυϲτρεφεῖ οἰὸϲ ἀώτῳ,
ϲφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείϲανδροϲ δ' ἰθὺϲ Μενελάου κυδαλίμοιο
ἤιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοϲ δέ,
ϲοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
Ἀτρεΐδηϲ μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχοϲ,
Πείϲανδροϲ δὲ ϲάκοϲ Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔταϲεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήϲατο χαλκὸν ἐλάϲϲαι·

V. l. 584 ἂρ AGD. ὁμαρτήτην ACDEGHLS Hesych. I, 139. ὃ CG. — 585 ἵετ' DH Vrat. d. ἴετ' A. ἀκοντίϲαι CEG Flor. Rom. ὁ δ' D. ὃδ' CGL. ἀπο A. ἀπαὶ L. νευρῆφιν CEGL. — 587 ἀπο CDH. δία δ' ἔπτατο L, conf. Ε 99. — 588 ἀπο A. ἀλωιὴν A. ἀλωὴν G. καθ' ἀλωὴν S. — 589 θρῴϲκωϲιν A. θρώϲκωϲιν DL. θρώϲκωϲι E Cant. Lips. Vrat. b. ex em. A. θρώϲκουϲιν H Athen. II, 54. θρῴϲκουϲι Cram. Epim. 203, 21. θρώϲκουϲι CG Flor. — 590 ὑπο A. ὑπὸ CDEGH. ὑπαὶ LS Cant. λυγρῇ Vrat. b. — 591 ὡϲ A. — 592 ἀποπλαχθεὶϲ Vrat. b. d. A. Lips. — 594 ᾗ: ἣ CGHS conf. Eust. 948, 54. τόξῳ: χαλκῷ H Vrat. d. — 595 δια A. — 597 χάλκεον ἔγχοϲ Vrat. A. Flor. — 598 ἔρυϲϲε D. — 599 ἐϋϲτρόφῳ ACEGHLS. εὐϲτρόφωι D. — 602 τέλοϲ δὲ A. — 604 οἳ δ' D. οἵδ' CG HL. ἰόντε G. — 605 παραὶ: παρὰ GL Lips. Vrat. A. Flor. — 607 διὰ πρὸ G Schol. Β 382. Υ 265. δϊαπρο C. ceteri διαπρὸ. ἐλάϲαι D.

A. c. 584 ἀρίϲταρχοϲ ὁμαρτήδην ὡϲ τμήδην Didymus. — 588 ἀλωὴν conf. H. U. 212. — 589 θρῴϲκωϲιν conf. H. U. 217. — 594 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἧι ῥ' ἔχε Didymus. — 599 ἀρίϲταρχοϲ ἐϋϲτρεφεῖ ὡϲ ἀπὸ τοῦ ἐϋϲτρεφέϲ Didymus, conf. Ν 716. Ο 463. φ 408.

ἔϲχεθε γὰρ ϲάκοϲ εὐρύ, κατεκλάϲθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχοϲ· ὃ δὲ φρεϲὶν ᾗϲι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ἀργυρόηλον
ἆλτ' ἐπὶ Πειϲάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀϲπίδοϲ εἵλετο καλὴν
ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
μακρῷ ἐυξέϲτῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
ἦ τοι ὃ μὲν κόρυθοϲ φάλον ἤλαϲεν ἱπποδαϲείηϲ
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προϲιόντα μέτωπον
ῥινὸϲ ὕπερ πυμάτηϲ· λάκε δ' ὀϲτέα, τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
πὰρ ποϲὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέϲον ἐν κονίῃϲιν.
ἰδνώθη δὲ πεϲών· ὃ δὲ λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
λείψετέ θην οὕτω γε νέαϲ Δαναῶν ταχυπώλων
Τρῶεϲ ὑπερφίαλοι, δεινῆϲ ἀκόρητοι ἀυτῆϲ.
ἄλληϲ μὲν λώβηϲ τε καὶ αἴϲχεοϲ οὐκ ἐπιδευεῖϲ,
ἣν ἐμὲ λωβήϲαϲθε, κακαὶ κύνεϲ, οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸϲ ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείϲατε μῆνιν
ξεινίου, ὅϲ τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρϲει πόλιν αἰπήν.
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

V. l. 608 ἔϲχεθε: ἔϲχετο EHLS. γρ. ἔϲχετο A. ἐνι A. — 609 ἐέλπετο AG: ἔλπετο CDEHL SMor. Vrat. A. Flor. fortasse recte. — 611 ἆλτ' C. ὃ δ' D. ὃδ' CHL. — 612 ἐΰχαλκον G: cet. εὔχαλκον. ἀμφι GL. πελέκωι CDL. πελέκκω^{ει} S. — 613 εὐξέϲτω L. ἐφίκοντο: ἀφίκοντο H Eust. 949, 60. — 614 ἤλαϲεν om. C, in quo man. rec. δεινὸν ante φάλον inseruit. — 615 ὑπο A. ὑπαὶ GL. ὑπὲρ Apoll. Soph. 109, 5. Et. Mg. 570, 7. ὃ δὲ C. μέτοπον G. — 616 ὑπερ A. ὑπὲρ CDEHL Apoll. Soph. 139, 2. Et. Mg. 704, 25. τώδε G. — 617 παρ AD. αἱματόεντα libri mei cum Cant. Mor. Lips. Harl. Vratt. Flor.: αἱματόεντε R Eust. 950, 15. αἱματόεντα ἢ αἱματόεντε, γράφεται γὰρ ἀμφοτέρωϲ Eust. 950, 14. — 618 ὃ δὲ C. — 619 ἐξενάριξεν D. ἐξενάρηξε καὶ οἰχόμενοϲ G. ηῦδα D. — 620 λείψετε θὴν D. — 621 τρῷεϲ L. — 622 αἴϲχαιοϲ G. — 623 λωβήϲαϲθαι^{ε} G. κακαὶ ACDEGL: κακοὶ HS Mor. Vrat. A. conf. P 127. 255. C 179. Ω 409. τ 372. υ 14. — 624 ἐδδείϲατε libri. — 625 ὅϲ τέ CDHL. ὃϲ τέ E. ceteri ὅϲτε. ποθ' ὔμμι DH Townl. πόλιν αὐτήν C Lips. γρ. αἰπήν Lips. — 626 κτήματα πολλά: ἐν ἄλλῳ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ A.

A. c. 608 ἔϲχεθε conf. Λ 96. Μ 184. Υ 398. — 609 καὶ ἐέλπετο: Ζηνόδοτοϲ μέγα δ' ἤλπετο νίκην Didymus. — 610 ξίφοϲ ἀργυρόηλον: χείρεϲϲι μάχαιραν Zenodotus. — 613 ἐφίκοντο: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ αφικεϲθ (sic) ἀριϲτοφάνηϲ αφικεϲθ' (sic) Didymus. quid Aristophanes scripserit ἀφικέϲθην an ἐφικέϲθην, quod Schol. V exhibet, non liquet. — 617 δυϊκῶϲ τὸ αἱματόεντε Schol. BL. πέϲον: οὕτω διὰ τοῦ ō ὁ πέϲον Didymus. ita Aristarchus, conf. H. T. 384.

μάψ οἴχεςθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεςθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυςὶν μενεαίνετε ποντοπόροιςι
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
ἀλλά ποθι cχήςεςθε, καὶ ἐςςύμενοί περ, ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ cέ φαςι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· cέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
οἷον δὴ ἄνδρεςςι χαρίζεαι ὑβριςτῇςι,
Τρωςίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάςθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέςαςθαι ὁμοιίου πολέμοιο.
πάντων μὲν κόρος ἐςτί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔαςιν.
ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
cυλήςας ἑτάροιςι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοιςιν ἐμίχθη.
ἔνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βαςιλῆος,
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίξων
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέςον cάκος οὔταςε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διά πρὸ δυνήςατο χαλκὸν ἐλάςςαι·

V. l. 627 παρ' (ε superscr.) A et in lemmate περ. παρ' αὐτῆς DS. — 628 νῦν δ' H Vrat d. νηυςὶ DE Lips. Vrat. A. ποντοπόροιςι ACEG. — 630 cχήςεςθαι G. — 631 τέ cε φαςὶ ACDGHL. πέρι HL. φρένα L. — 633 ὑβριςτῇςι ACDEGH. ὑβριςτῆρςι Lips. — 634 τρωςὶν L. τρωςῖ CD. τῶν: ὧν E. — 635 κορέςαςθαι καὶ DELS. ὁμοίοιο Vrat. A. πτολέμοιο DH, quod succurrit scripturae ὁμοιίοο. — 637 τὲ H. — 638 τῶν κεν (ητ superscr.) Lips. ὧν περ R. ἔξερον CDG. εἶναι CDGH. — 639 ἀκόρεςτοι L. — 640 ὡς A. ἔντεα G Flor. Rom. — 641 ἑτάροις ἐδίδου C. — 642 αὖ H. αὖτ' omitt. DL Townl. Vrat. A. ἐξαυθὶς C. — 643 ἔνθά οἱ ACDGL. ἔπαλτο S. πυλαιμένεος A. — 644 ὃς ῥὰ D. ὅς ῥα Flor. Rom. ἔςπετο ES Lips. πτολεμίξων Lips. adnotante Heynio, sed Ernestius ex Lips. πολεμίζων affert, cui magis fidem habeo. πτολεμίζων ACDG. πολεμίζων EHLS Townl. γρ. πολεμίζειν Lips. — 645 αὖθὶς C. hunc versum omitt. Townl. 1. man. — 646 ἀτρείδεω Townl. — 647 διὰ προ G. διαπρο CD. ceteri διαπρό. ἐλάςαι D.

A. c. 627 οἴχεςθ' ἀνάγοντες: οἴχεςθον ἄγοντες Zenodotus. παρ': διχῶς αἱ ἀριςτάρχου καὶ διὰ τοῦ ε (περ) Didymus. — 637 περιςςὸν αὐτὸν εἶναι φαςί τινες Schol. AV. — 644 πτολεμίξων, conf. λ 493 ἕπετ' ἐς πόλεμον. variant libri inter πολεμίξω et πολεμίζω etiam B 328. K 451. O 179. Ω 667.

ἂψ δ' ἑτάρων εἰc ἔθνοc ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
πάντοcε παπταίνων, μή τιc χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνηc δ' ἀπιόντοc ἵει χαλκήρε' ὀιcτόν,
καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιcτὸc
ἀντικρὺ κατὰ κύcτιν ὑπ' ὀcτέον ἐξεπέρηcεν.
ἑζόμενοc δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερcὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥc τε cκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείc· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλογόνεc μεγαλήτορεc ἀμφεπένοντο,
ἐc δίφρον δ' ἀνέcαντεc ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ cφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
ποινὴ δ' οὔ τιc παιδὸc ἐγίγνετο τεθνηῶτοc.
τοῦ δὲ Πάριc μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνοc γάρ οἱ ἔην πολέcιν μετὰ Παφλαγόνεccι·
τοῦ ὅ γε χωόμενοc προΐει χαλκήρε' ὀιcτόν.
ἦν δέ τιc Εὐχήνωρ, Πολυίδου μάντιοc υἱόc,
ἀφνειόc τ' ἀγαθόc τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
ὅc ῥ' εὖ εἰδὼc κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸc ἔβαινε.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸc Πολύιδοc,
νούcῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίcθαι οἷc ἐν μεγάροιcιν,

V. L. 648 χάζετο S. — 650 ἵει A. — 651 ἔβαλεν D Vrat. A. κατα AH. κατὰ DEL. — 652 κατα H. διὰ A. — 653 καταῦθι L. — 654 ἐπι A. — 657 δ' omitt. A. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 658 μετὰ: παρὰ ηι Schol. Ε 576. — 659 ἐγίγνετο L: ἐγίνετο ACDEGH. γίνετο S. τεθνειῶτοc A. τεθνειῶτοc CDGS. τεθνεῶτοc H. — 660 τοῦδε D. — 661 πολέcι Lips. μετα D. παφλαγόνεccι ACD 2. man. G. μυρμιδόνεccιν D 1. man. conf. Π 240. — 662 χωόμενον G. — 663 πολυΐδου ACDEGHL et Heynii libri. Et. Mg. 400, 10. Cram. An. Par. I, 285, 6: πολυείδου S Syr. Schol. Pind. Ol. XIII, 78 et 81. Πολύιδοc ὁ κατὰ τὴν γραφὴν τῆc παραληγούcηc διφορούμενοc Eust. 937. 49. conf. 953, 27. μάντεοc L. — 665 ἔβαινε ACDEGH Syr. — 666 πολλάκιc E. πολύϊδοc ACDEGHL. ΠΟΛΥΕΙΔΟC Syr. πολυείδηc S. — 667 φθῖcθαι A. φθεῖcθαι CH Vrat. b. d. ΦΘΊCΘΑΙ Syr. cum ceteris.

A. c. 657 ἀνέcαντεc: ἀναθέντεc Apollon. Rhodius. ἀθετεῖται Schol. BL. — 658, 659 ἀθετοῦνται. εἰ δὲ μένοιεν οἱ cτίχοι οὗτοι, νοητέον ὁμωνυμίαν εἶναι Aristonicus. Ἀριcτοφάνηc ἀθετεῖ Schol. V. ἔνιοι δὲ πιθανῶc μεταγράφουcι „μετὰ δ' οὔ cφι πατὴρ κίε“ Schol. AD. — 662 ἁπλοῦc ὁ cτίχοc ἐcτὶ καὶ ἀποίκιλοc Schol. BL. — 663 Πολυίδου: Πολύϊδοc· οὕτωc καὶ Ἀπολλώνιοc ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ ἔcτι, φηcί, πολυίδμων μάντιc ὤν. οὕτωc δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται ὑπὸ Ἀριcτοφάνουc· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενοc, καὶ Cοφοκλῆc δ' ἐν Μάντεcι cυνέcτειλεν „ὁρῶ πρόχειρον Πολυΐδου τοῦ μάντεωc“ καὶ πάλιν „οὐκ ἔcτιν εἰ μὴ Πολυίδῳ τῷ κοιράνῳ“. conf. Et. Mg. 681, 22. Et. Gud. 474, 24. Ε 148.

ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυϲὶν ὑπὸ Τρώεϲϲι δαμῆναι·
τῶ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
νοῦϲόν τε ϲτυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατοϲ· ὦκα δὲ θυμὸϲ
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, ϲτυγερὸϲ δ' ἄρα μιν ϲκότοϲ εἷλεν.
  ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο δέμαϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυϲτο διίφιλοϲ, οὐδέ τι ᾔδη,
ὅττί ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριϲτερὰ δηιόωντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδοϲ Ἀχαιῶν
ἔπλετο· τοῖοϲ γὰρ γαιήοχοϲ ἐννοϲίγαιοϲ
ὤτρυν' Ἀργείουϲ, πρὸϲ δὲ ϲθένει αὐτὸϲ ἄμυνεν·
ἀλλ' ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλαϲ καὶ τεῖχοϲ ἐϲᾶλτο,
ῥηξάμενοϲ Δαναῶν πυκινὰϲ ϲτίχαϲ ἀϲπιϲτάων,
ἔνθ' ἔϲαν Αἴαντόϲ τε νέεϲ καὶ Πρωτεϲιλάου
θῖν' ἔφ' ἁλὸϲ πολιῆϲ εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
τεῖχοϲ ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιϲτα
ζαχρηεῖϲ γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
  ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονεϲ ἑλκεχίτωνεϲ,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντεϲ Ἐπειοὶ
ϲπουδῇ ἐπαΐϲϲοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
ὦϲαι ἀπὸ ϲφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖϲιν
ἦρχ' υἱὸϲ Πετεῶο Μενεϲθεύϲ, οἳ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδαϲ τε Στιχίοϲ τε Βίαϲ τ' ἐΰϲ· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδηϲ τε Μέγηϲ Ἀμφίων τε Δρακίοϲ τε,

V. L. 668 ἠὲ μετ' D. ὑπο H. τρώεϲϲι L. — 669 τῶ ACGHL Syr.: τῷ DE. θωιὴν AC. — 670 νοῦϲον τὲ C. πάθοι: πάθῃ E bis Lips. πάθη S. — 671 ὑπο A. — 672 ἀπο A. ἀπαὶ L. ϲτυγερὸν S. ἀρά G. — 673 ὡϲ A. οἳ μὲν C. — 674 διῒ φίλοϲ ACDHL. ΔΙΙΦΙΛΟϹ Syr. δὴ φίλοϲ G. ᾔδη ADH. ΗΔΗ Syr. ἤδη L. ᾔδει CG Cant. Vrat. b. 1. man. A. — 675 ἐπαριϲτερὰ A. — 678 ΠΡΟϹΘΕΝΕΙ Syr. — 679 ταπρῶτα C post ras. L. ἐϲᾶλτο G. ἐπᾶλτο Vrat. b. — 680 πυκνὰϲ Lips. Vrat. A. — 681 αἴαντοϲ. νῆεϲ Vrat. d. πρωτεϲιλάου A. — 682 ὕπερθε ACDG Syr. — 683 δέδμητο Townl. — 684 ζαγρηεῖϲ G. γίγνοντο L: γίνοντο ACDGH Syr. ἐγίνοντο E. ΜΑΧΗϹ Syr. μάχαι S. — 685 ἑλκεχίτωνεϲ A. — 686 φθίοι ADG. Αἴπειοι E. — 687 οὐδὲ δύναντο ACEHLS Lips. ΟΥΔΕΔΥΝΑΝΤΟ Syr. vulgo οὐδ' ἐδύναντο. — 688 ἀπο AD. ἴκελον E. ἴκελον G. — 690 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. — 691 ϲτιχίοϲ ACEH. ϲτιχῖοϲ D. ϲτίχϊόϲ L. ϲτίχόϲ τε G (sic). — 692 μέγηϲ τ' Vrat. A. δρακίοϲ ACDEH. δράκιόϲ GL.

A. c. 692 οὕτω μέγηϲ ἔξω τοῦ τε· οὐ γάρ ἐϲτι φυλείδηϲ Didymus. Zenodotum Μέγηϲ τ' scripsisse docemur ab Aristonico ad Κ 174.

πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἤ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάις τοῦ Φυλακίδαο·
οἳ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
ἀλλ' ἤ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,

V. l. 693 προ AD. φθίων τε G. φθίων τὲ S. — 696 ἀπὸ ACH Syr. — 697 μητρυῆς D. — 698 ὃ CDGHL. ἐφίκλοιο G. — 699 ˊοἳ μὲν C. προ AD. — 701 ταχὺς αἴας D et man. rec. υἱός. — 702 ἠδ' ἠβαιόν G. — 704 ἀμφι AD. σφι ACEH Syr. — 705 πρυμνοῖσι D Lips. Vrat. A. πολὺς δ' HS. ἀνεκηκίει (α superscr.) A. ἀνεκήκιεν HLS Syr. Vrat. b. d. ἀνακηκίῃ Mor. — 706 ζυγὸς οἶος ἐΰξοος Vrat. A. οἶον D. εὔξοον H. — 707 ἱεμένω H. ἱεμένων Schol. Apoll. Rhod. II, 396. καταῶλκα A. τέμει ACGH 1. man. Harl. Vrat. d.: τέμνει DEH ex corr. LS Syr. et Heynii libri cum Apoll. Soph. 170, 31. — 708 ὡς A. πὰρ βεβαῶτε E Rom.. ἕστασαν AEGL. ἀλλήλοιιν ACDE: ἀλλήλοισιν GHLS Syr. Harl. Vrat. d. — 709 libri ἦτοι. — 710 ἄλλοι ἕπονθ' HL. ΟΙ̃ΟΙ Syr. — 711 γοῦνα θ' G. ἵκητο E. — 712 αρ A. ἄρ EGHL. ἄρα νηληϊάδηι D (sic). — 713 σφι: σφιν CE 956, 19. H. οὐδ' ἄρ σφιν Harl. σταδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν (corr. μεμήλει) Strabo X, 449. κῆρ: ΗΤΟΡ Syr. — 715 εὐκύκλους C.

A. c. 702 Ζηνόδοτος χάζετ' ἀπ' αἴαντος Didymus. — 705 χωρὶς τοῦ ν̄ ἀνεκηκίει (sic) καὶ διὰ τοῦ ῑ Didymus. πολὺς δ' ἀνακηκίει: χωρὶς τοῦ δὲ αἱ πᾶσαι Schol. V. — 712 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ: ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ Zenodotus, conf. M 365. H. T. 322. — 713 οὕτως ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ν̄ σφι, ἀριστοφάνης δὲ σὺν τῷ ν̄ Didymus.

ἀλλ' ἄρα τόξοιϲιν καὶ ἐυϲτρεφεῖ οἰὸϲ ἀώτῳ
Ἴλιον εἰϲ ἅμ' ἕποντο πεποιθότεϲ, οἷϲιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντεϲ Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγαϲ.
δή ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόϲθε ϲὺν ἔντεϲι δαιδαλέοιϲι
μάρναντο Τρωϲίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ,
οἳ δ' ὄπιθεν βάλλοντεϲ ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμηϲ
Τρῶεϲ μιμνήϲκοντο· ϲυνεκλόνεον γὰρ ὀιϲτοί.
ἔνθά κε λευγαλέωϲ νηῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων
Τρῶεϲ ἐχώρηϲαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν,
εἰ μὴ Πουλυδάμαϲ θραϲὺν Ἕκτορα εἶπε παραϲτάϲ·
Ἕκτορ, ἀμήχανόϲ ἐϲϲι παραῤῥητοῖϲι πιθέϲθαι.
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸϲ πολεμήια ἔργα,
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλειϲ περιίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὔ πωϲ ἅμα πάντα δυνήϲεαι αὐτὸϲ ἑλέϲθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸϲ πολεμήια ἔργα·
[ἄλλῳ δ' ὀρχηϲτύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·]
ἄλλῳ δ' ἐν ϲτήθεϲϲι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺϲ
ἐϲθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίϲκοντ' ἄνθρωποι,
καί τε πολέαϲ ἐϲάωϲε, μάλιϲτα δὲ καὐτὸϲ ἀνέγνω.

V. L. 716 τόξοιϲι E Strabo. ἐυϲτρεφεῖ: libri ἐυϲτρόφῳ cum Schol. Δ 90 et Strabone. εὐϲτρόφῳ HL, conf. 599. — 717 οἷϲι μάλιϲτα L Rom. — 718 τρῴων L. — 719 δὴ ῥὰ DL. δή ῥα τόθ' οἱ μὲν: οἱ μὲν γὰρ E. οἳ μὲν C. δαιδαλέοιϲι ACEG Syr. — 720 τρῳϲὶν L. τρωϲὶ D Lips. — 721 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. ὄπιθε E. ὄπιϲθεν D Flor. ΟΥΔ' ЄΤΙ Syr. — 722 τρῷεϲ L. μημνίϲκοντο G. — 723 ἐνθά κε ACDGHL. ἄπο, καὶ G. ἄπο etiam ACHL Syr. ἀπο D. — 724 τρῷεϲ L. ποτὶ F. — 725 πουλϊδάμαϲ G. — 726 ἀμήχανοϲ ἐϲϲὶ L. παραρητοῖϲι G Syr. Townl. — 727 πέρι EGL. περϊ CDH. — 728 πέρι ἴδμεναι L. περὶ ἴδμεναι S. περιέμμεναι Mor. Barocc. περιέμμεναι ἢ περιίδμεναι E 956, 36. — 729 πάντα θεοὶ δόϲαν ἀνθρώποιϲιν Schol. Δ 320. — 730 omitt. G. ἔδωκε: δῶκε L. — 731 omitt. ACDEHS Vrat. d. Townl. 1. man. Schol. Δ 320. Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudoplut. 146, 39: habent D et H in marg. man. rec. GL Lips. Vrat. A. Lucianus XXXIII, 23. Clemens Alexandr. Strom. IV, 21 § 135. — 732 τίθει S Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudopl. 79, 23. τιθεῖ ἢ τίθει E. νόον τίθει Townl. — 734 πολέαϲ: πολεῖϲ CHS Lips. Harl. Vrat. A. Flor. Rom. πόλειϲ DG Pseudopl. 79, 23; 146, 39. πολεῖϲ ἢ πόλειϲ E. ἐϲάωϲεν D. δέ κ' αὐτὸϲ ACHL Schol. Υ 311. δὲ κ' αὐτὸϲ E. δεκαὐτὸϲ D. δ' ἐκ αὐτὸϲ G.

A. c. 716 ἐυϲτρεφεῖ Aristarchus, conf. ad 599. — 731 Ζηνόδοτοϲ ὁ Μαλλώτηϲ προϲτίθηϲιν Schol. V, conf. Eust. 957, 10. — 732 τιθεῖ νόον: νόον τιθεῖ. οὕτωϲ Ἀριϲτοφάνηϲ Schol. V. — 733 πολλοί: ἀριϲτοφάνηϲ πολλὸν Didymus. — 734 πολεῖϲ Herodianus: alii πόλειϲ. restitui cum Wolfio et Bekkero formam genuinam πολέαϲ, etiam O 66. Υ 313. Φ 59. 131 in πολεῖϲ corruptam. δέ κ' αὐτὸϲ Aristarchus teste Schol. Υ 311, sed conf. Ariston. ad h. l. ὅτι κατὰ ϲυναλοιφὴν ἐκλη-

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πάντῃ γάρ cε περὶ cτέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβηcαν,
οἱ μὲν ἀφεcτᾶcιν cὺν τεύχεcιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεccι κεδαcθέντες κατὰ νῆαc.
ἀλλ' ἀναχαccάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίcτους·
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶcαν ἐπιφραccαίμεθα βουλήν,
ἤ κεν ἐνὶ νήεccι πολυκλήιcι πέcωμεν,
αἴ κ' ἐθέλῃcι θεὸc δόμεναι κράτος, ἦ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἐγώ γε
δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποcτήcωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυcὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης cχήcεcθαι ὀίω.
ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων cὺν τεύχεcιν ἅλτο χαμᾶζε,]
καί μιν φωνήcας ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
Πουλυδάμα, cὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίcτους·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖc' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύcομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖc ἐπιτείλω.
ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώc,

V. L. 735 ἄριcτα: ἄριcτον Barocc. Mor. ἄριcτον ἢ ἄριcτα E. — 736 libri πάντη cum Et. Mg. 253, 3: πάντῃ E Apoll. Soph. 144, 29. Athenaeus I, 18. περὶ: περϊ CDL. πέρι Et. Mg. 253, 3. δέδηε ACDEG HL Apoll. Soph. Et Mg. l. l. δέδηεν Eust. 958, 2. — 737 τρῷιες L. δὲ: δὴ Rom. δ' αὖ Vrat. b. — 738 οἱ μὲν C. ἀφεcτᾶcι DE Lips. Vrat. A. Flor. cυν A. οἱ δὲ C. — 741 δὲ μάλα S. ἐπιφραcαίμεθα C. ἐπιφραccοίμεθα Vrat. A. — 742 ἐνι A. ἐν L. νήεccιν D. πολϋκλῖηιcϊ C. πολυκληῖcι G. πέcοιμεν E bis. — 743 ἤκ' Mor. εἴ κ' Barocc. κε θέληcι H. — 744 παρ ACD. ἔλθοιμεν CDEH. ἡ γὰρ H. ἦ γὰρ ἂν ἔγωγε L. ἔγωγε libri omnes. — 745 ἀποcτήcωνται AE Townl. Rom. Apoll. Soph. 39, 11. Hesych. I, 158. Et. Mg. 725, 15. Zonar. Lex. 271. ἀποcτήcονται Cram. Epim. 119, 18; 280, 16: ἀποτίcωνται CGHL Cant. Harl. Lips. Vrat. A. Flor. Schol. BV. ἀποτίcονται DS Vrat. d. ὑποcτήcονται Ammon. de Diff. s. μητρεῖcθαι. — 746 παρα A. πὰρ L. ἄτος C. — 748 ὡc A. ἅδε: ἄδε DE 957, 7. G. utrumque Eust. 958, 31. — 749 omitt. AH in textu Vrat. d.: habent CDGH in marg. man. rec. LS. ἅλτο C. χαμάζε CGL. — 750 προcηῦδα D. — 751 ἐρύκακε G. ἐρύρακε L. — 753 αὖθϊc C. εὖ omitt. C, in quo add. man. rec. καὶ. — 754 ῥὰ -CDGHL. νεφόεντι D (ε a 2. man.).

A. c. πτέον, ἵνα διαιρῆται, μάλιcτα δὲ καὶ αὐτόc. G. Hermannus Opusc. IV, 21 δέ τ' αὐτόc, quem secutus est Bekkerus coll. Ζ 185. conf. H. U. 286. — 751 Πουλυδάμαν Zenodotus et Chamaeleo, conf. Μ 231. Ξ 470.

κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἳ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὃ Δηιφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἳ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδέ με πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ.
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς.

V. L. 755 δια A. τρώων L. πέτετο καὶ ἐπικούρων E. — 756 οἳ δ' D. οἵδ' CL. οἱ δ' ἐπὶ Mor. οἱ δ' ἐπανθοίδην H Townl. — 757 ἤκουον αὐδὴν Vrat. b. — 758 δ ACDGHL. — 760 ἀνα L. ὅπου ἐφεύροι H. — 762 ἐπι AD. ἐπὶ CGHL. πρύμνῃσιν omnes. — 763 κέατο: κέαται C Et. Gud. 309, 4 et 5. — 764 οἵδ' CHL. — 767 θρασύνονθ' H. — 768 ἐπέεσσι ACDH. — 769 γυναικομανὲς L. — 771 τ' omitt. H. — 772 ὤλετο: ᾤχετο Bekk. Anecd. 937, 9. ἄκρας Cram. An. Ox III, 376, 3. — 773 σῶς non σόος omnes. σοι αἰπὺς S. — 775 τοι: σοι Eust. 959, 18. — 776 ἐρωήσειν Harl. πτολέμοιο G. — 777 οὐδέ με ACLS Flor.: vulgo οὐδ' ἐμὲ. — 778 ἐξοῦ G. — 779 ἐκ τοῦ δ': vulgo ἐκ τοῦδ', conf. O 69 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι τεύχοιμι. α 212 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον. θ 540 ἐκ τοῦ δ' οὔ πω παύσατ'. ἡμεῖς ἐνθάδε ὄντες ὁμιλέομεν Et. Gud. 427, 47. — 780 δε D. κατέκταθον Lips.

A. c. 772 κατ' ἄκρης: alii κατὰ κρῆς, conf. Schol. A τινὲς δὲ κρῆς μονοσυλλάβως, ἐπεὶ καὶ κρῆθέν φησιν.

οἴω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
οἴχεϲθον μακρῇϲι τετυμμένω ἐγχείῃϲιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ ϲε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖϲ δ' ἐμμεμαῶτεϲ ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆϲ δευήϲεϲθαι, ὅϲη δύναμίϲ γε πάρεϲτι.
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔϲτι, καὶ ἐϲϲύμενον, πολεμίζειν.
ὣϲ εἰπὼν παρέπειϲεν ἀδελφειοῦ φρέναϲ ἥρωϲ.
βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιϲτα μάχη καὶ φύλοπιϲ ἦεν,
ἀμφί τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμύν τ' Ἀϲκάνιόν τε Μόρυν θ', υἷ' Ἱπποτίωνοϲ,
οἵ ῥ' ἐξ Ἀϲκανίηϲ ἐριβώλακοϲ ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺϲ ὦρϲε μάχεϲθαι.
οἳ δ' ἴϲαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆϲ πατρὸϲ Διὸϲ εἶϲι πέδον δέ,
θεϲπεϲίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίϲγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ,
κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣϲ Τρῶεϲ πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότεϲ, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντεϲ ἅμ' ἡγεμόνεϲϲιν ἕποντο.
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶϲοϲ Ἄρηι,
Πριαμίδηϲ· πρόϲθεν δ' ἔχεν ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην,

V. l. 781 οἴῳ DH. — 782 οἴχεϲθ' ἐν S. τετυγμένω Townl. — 783 χεῖρε HL. φόνον: φόβον Mor. — 784 ὅππῃ AE: vulgo ὅππῃ. D ὅπῃ. ϲε: ϲου Lips. 1. man. — 785 δὲ μεναῶτεϲ CDHS Lips. Mor. Vrat. d. ἑϲπόμεθ' L. οὐδέ τι φημὶ ACDEG (φυμὶ) HL. — 786 δευήϲεϲθε L. πάρεϲτι ACDEG. — 787 παρ ACD. πτολεμίζειν G. — 788 ὡϲ A. ἀδελφεοῦ H. — 789 βᾶν D. — 791 πολυφήτην ACDH Cant. Vrat. b. d. Townl.
η
Harl. Lips.: πολυφοίτην GS. πολυφοίτην L. — 792 πάλμύν τ' A. πάλμων τ' D ex corr. μύρον θ' L. υἷε G Flor. Rom. υἱὸν S. addit Strabo XII, 565 Μυϲῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα _◡◡__. — 793 ἤλυθον L. — 795 οἳ δ' D. οἶδ' CHL. — 796 ἥ ῥά C. ὑπο A. διὸϲ om. L. πέδον δὲ A. πέδοντε L. πεδίονδε Lips. — 797 ἔνθα τε πολλὰ Mor. Barocc. — 798 παμφλάζοντα L. — 799 φαληρώωντα L. φαλακρυόωντα Bekk. An. 865, 32. προ CD. — 800 ὡϲ A. τρῶεϲ L. προ CH. — 803 πρόϲθεν ADHLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Harl Vrat. b. d. A. πρὸ ἕθεν CG. πάντοϲε, ἶϲην A. πάντοϲε ἴϲην DGL Lips. ΠΑΝΤΟϹ' ЄΊϹΗΝ Syr.

A. c. 785 δ' ἐμμεμαῶτεϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ μεμαῶτεϲ Didymus. — 797 οὕτω μετὰ τοῦ δὲ ϲυνδέϲμου θεϲπεϲίῳ δ' ὁμάδῳ Didymus. — 803 πρὸ ἕθεν Schol. A (Herodianus?).

ῥινοῖϲιν πύκινήν, πολλὸϲ δ' ἐπελήλατο χαλκόϲ·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοιϲι φαεινὴ ϲείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγαϲ ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πωϲ οἷ εἴξειαν ὑπαϲπίδια προβιβῶντι·
ἀλλ' οὐ ϲύγχει θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν Ἀχαιῶν.
Αἴαϲ δὲ πρῶτοϲ προκαλέϲϲατο μακρὰ βιβάϲθων·
    δαιμόνιε, ϲχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίϲϲεαι αὔτωϲ
Ἀργείουϲ; οὔ τοί τι μάχηϲ ἀδαήμονέϲ εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸϲ μάϲτιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θήν πού τοι θυμὸϲ ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆαϲ· ἄφαρ δέ τε χεῖρεϲ ἀμύνειν εἰϲὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίη ἐὺ ναιομένη πόλιϲ ὑμὴ
χερϲὶν ὑφ' ὑμετέρῃϲιν ἁλοῦϲά τε περθομένη τε.
ϲοὶ δ' αὐτῷ φημι ϲχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήϲῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοιϲ ἀθανάτοιϲι
θάϲϲοναϲ ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχαϲ ἵππουϲ,
οἵ ϲε πόλιν δ' οἴϲουϲι κονίοντεϲ πεδίοιο.
    ὣϲ ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸϲ ὄρνιϲ,
αἰετὸϲ ὑψιπέτηϲ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸϲ Ἀχαιῶν
θάρϲυνοϲ οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·

V. L. 804 ῥινοῖϲι D. Lips. Vrat. A. — 805 ἀμφι D. — 806 πάντῃ AEG: ceteri πάντη cum. Syr. ἀμφι L. — 807 * εἴ πωϲ οἷ: εἰ, πώϲ, οἱ A. εἴ πωϲ οἳ D. εἴ πωϲ οἱ CG. vulgo εἰ πώϲ οἱ cum E. ЄΙΠΩϹΟΙ Syr. ὑπ' ἀϲπίδια ADHS Vrat. d. ὑπάϲπίδια G. ὑπ' ἀϲπίδι L. ὑπαϲπίδια CE. ὑπ' ἀϲπίδα Vrat. b. προβιβῶντι ACDEGHLS Syr. — 808 ἐνι A. — 809 βιβάϲκων L. ΠΡΟΚΑΛЄϹϹΑΤΟ ΦΩΝΗϹЄΝΤЄ Syr. — 810 τί ἡ AC. τιὴ E. vulgo τίη. αὔτωϲ: αὔτωϲ A. αὔτωϲ E. οὕτωϲ CGHS Syr. — 811 οὔ τοί τι EG. τι om. C. ἀδαήμονεϲ εἰμὲν L. ἐϲμὲν C. — 813 που CG. ἐέλδεται S. ἐξαλαπάξαι H Vrat. d. — 814 δέ τοι C. ΆΦΑΡΔЄ́ΟΙ (T) Syr. ἀμύνειν omnes. — 815 ἦ καὶ HL. εὖ ναιομένη ACHLS. εὖ νεομένη G. vulgo εὐναιομένη. ὑμὴ: ὑμῖν L. ὔμμιν Mor. Barocc. Flor. — 816 ἡμετέροιϲιν Lips. ὑμετέρῃϲιν G. — 817 φημι CL: ceteri φημί. — 818 ἀθανάτοιϲι ACDGH. — 819 ἰρήκων CDG Vrat. A. Flor. Et. Mg. 443, 13. Et. Gud. 255, 55. ἰ̈ρήκων A. ἔμμεναι C Lips. Vrat. A. — 821 ὥϲ A. ἄρά οἱ G. οἱ omitt. HL. — 822 ἔπι ADL. — 823 ὁ δ' D. ὅδ' CL.

A. c. 807 εἴ πωϲ οἷ, conf. H. U. 144. — 808 Ζηνόδοτοϲ ὑποτάϲϲει „λίην γάρ ϲφιν πᾶϲιν ἐκέκριτο θάρϲεϊ πολλῷ" Aristonicus. — 809 βιβάϲθων: βιβαϲθῶν Tyrannio. — 810 ἀρίϲταρχοϲ αὔτωϲ ἄλλοι δὲ οὕτωϲ Didymus. — 822 ὑψιπέτηϲ Aristarchus, non ὑψιπετῆϲ cf. H. T. 372.

Αἴαν ἁμαρτοεπές, βουγάιε, ποῖον ἔειπες·
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
εἰς ὅ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη

V. L. 824 ἁμαρτοεπὲς C. ποῖον ACDGHS Syr. οἷον EL Barocc. Rom. Et. Mg. 443, 13. ἔειπας CL Rom. — 825 αἲ γὰρ CEH. αἰ A. AI Syr. γε omitt. C Lips. πάϊς ACDE (bis) GHS ΠΑΙΣ Syr. παῖς L. — 826 ἤματα D. τέκε Lips. — 828 ἧδε A. φέροι EL Cant. ἀργείοισι ACD EGH Syr. — 829 τοῖσι: τοῖς γε L (γε 2. man. add.). αἴ κε θελήσῃς Lips. — 830 ὅτι χρόα H. — 831 τρώων L. κορέεις ACDEHL: κορέσεις G Cant. pro var. lect. Harl. Vrat. A. — 832 ἔπι A. ἐν ἄλλῳ παρανευσιν (sic) A. — 833 ὧς A. — 834 ἔπι ACDL. — 835 οὐδὲ λάθοντο Townl: ceteri οὐδ' ἐλάθοντο . . . . . . ΆΘΟΝΤΟ Syr. — 836 τρώων L.

A. c. 824 Ζηνόδοτος βουγήιε διὰ τοῦ η, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ Didymus, conf. Eust. 962, 14. ἄλλοι δὲ βουκάκιε γράφουσιν Eust. 962, 11.

V. L. 2 προσηῦδα D. — 3 μαχάων L. μαχάον Lips. Vrat. A. b. — 4 παρα A. νηυσὶ μάχη Cant. — 5 πῖνε H. — 6 εἰσόκε libri. λουτρὰ E.

θερμήνῃ καὶ λούcῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴcομαι ἐc περιωπήν.
ὣc εἰπὼν cάκοc εἷλε τετυγμένον υἷοc ἑοῖο,
κείμενον ἐν κλιcίῃ, Θραcυμήδεοc ἱπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀcπίδα πατρὸc ἑοῖο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοc, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
cτῆ δ' ἐκτὸc κλιcίηc, τάχα δ' εἴcιδεν ἔργον ἀεικέc,
τοὺc μὲν ὀρινομένουc, τοὺc δὲ κλονέονταc ὄπιcθε,
Τρῶαc ὑπερθύμουc· ἐρέριπτο δὲ τεῖχοc Ἀχαιῶν.
ὡc δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγοc μέγα κύματι κωφῷ,
ὀccόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὔτωc, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἑτέρωcε,
πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸc οὖρον,
ὣc ὁ γέρων ὥρμαινε δαϊζόμενοc κατὰ θυμὸν
διχθάδι', ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
ἦε μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάccατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην. οἳ δ' ἀλλήλουc ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δέ cφι περὶ χροΐ χαλκὸc ἀτειρὴc
νυccομένων ξίφεcίν τε καὶ ἔγχεcιν ἀμφιγύοιcι.
Νέcτορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέεc βαcιλῆεc
πὰρ νηῶν ἀνιόντεc, ὅcοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδηc Ὀδυcεύc τε καὶ Ἀτρείδηc Ἀγαμέμνων.

V. L. 7 θερμήινηι C. λούcηδ' D om. καὶ. ἄπο AEH Rom. ἀπὸ DG. ἀπο CL. — 8 εἰc Vrat. A. — 9 ὡc A. ἑοῖο: ἑῆοc Eust. 964, 20 et 21. Rom. — 11 παμφαίνων D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 14 ὄπιcθε ACH: ceteri ὄπιcθεν. — 15 τρῷαc L. ἐρέρειπτο C. — 16 πορφύρῃ ADEGHL Apoll. Soph. 106, 12. 133, 32. Schol. Λ 269. Et. Gud. 360, 2: πορφύρει CS Lips. Vrat. A. Schol. Pind. Pyth. IV, 373. Et. Mg. 684, 13. — 18 αὔτωc ACDL. ΑΥ̓ΤΩC Syr. αὔτωc EGH Schol. Λ 269. ἄρα τε: ἄρ τε Schol. Λ 269. οὐδ' ἑτέρωcε ACDGHL Syr. Cant. Mor. Vrat. A. Flor. οὐδετέρωcε E. — 19 κεκρυμμένον L. — 20 ὡc A. ὅρμαινε D. κατα A. — 21 καθ' ὅμιλον G Flor. — 24 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. — 25 περι A. — 26 ξίφεcι Lips. Vrat. A. ἀμφιγύοιcι AEHL. — 27 διϊοτροφέεc H. — 28 παρ ACD. βεβλήατο: βεβολήατο Schol. ι 5. — 29 ὀδυcεύc C. ὀδυccεύc DG.

A. c. 16 πορφύρῃ: ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρει διὰ τοῦ ει Didymus. — 18 αὔτωc, conf. H. T. 210 et Γ 220 τ' αὔτωc. Ψ 268 ἔτ' αὔτωc. ξ 151 οὐκ αὔτωc. οὕτωc οὐδ' ἄρα τε διὰ τοῦ τε αἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 21 διχθάδι' ἢ Herodianus: alii διχθαδίῃ ἤ.

πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνῇσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῶ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
ἠιόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
τῶ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀυτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός,
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δείδω μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς·
κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

V. l. 30 γάρ ῥ' ACDEH: γὰρ GL Harl. Lips. Vrat. A. Flor. conf. Ρ 403. ε 321. κ 242. φ 32. ῥ' in caesura semiternaria non opus esse docui Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 506. ἀπάνευθεν E. νῆας L. — 31 θιν" ἐφ' A. θίν' ἐφ' G. ἐφ' CEHL. πεδίον δὲ A. — 32 ἔπι A. libri πρύμνησιν. — 35 τῶ ACDHL: τῷ EG Apoll. Soph. 135, 26. Schol. Μ 258. ῥά DL. εἴρυσαν L Flor. ἔρυον Schol. Μ 258. Apoll. Soph. 135, 26. Et. Mg. 689, 26. — 36 ξυνεέργαθεν E. ἄκρας D. — 37 τῶ ACL. τῷ EGH Phot. Lex. 324. Suidas II, 2, 238, 15. τώ ρ D. τώ ῥ' Cram. Ep. 95, 25. — 38 ἀθρόοι AE 966, 9. σφι ACDEH Lips.: σφιν GL. — 39 ἔνι A. — 40 πτῆξε: πῆξε C post ras. G Vrat. d. ἔνι A. — 43 φθεισήνορα δεῦρ' ἵκάνεις A et in marg. φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις. δεῦρ' ἱκάνεις Flor. Rom. — 44 δείδω: δείδια L. μηδή A. μή μοι τελέσῃ[c] C. τελέσοι Barocc. ὄμβριμος C. — 45 ὅς ποτ' C. ἐπηπείλης' CL. ἔνι A. — 46 παρ AD. προτιΐλιον A. προτὶ libri mei, non ποτὶ. — 47 ἐνὶ πρῆσαι D. ἐμπρῆσαι L. — 48 τὼς AHL Harl. Mor. Lips. θ' ὣς DEGS. θ' ὡς C. ἐν ἄλλῳ κεῖνός γε A (i. e. γ' ὡς), conf. Β 330. τὰ νῦν δὴ Barocc. Mor.

A. c. 32 πρυμνῇσιν Crates: πρύμνησιν Herodianus. — 36 διχῶς αἱ ἀριστάρχου μακρὸν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης πολλόν Didymus. — 37 ὀψείοντες Aristarchus: ὀψαΐοντες Zenodotus (?). οὐ ψαύοντες. Ptolemaeus ὁ ἐπιθέτης, conf. Eust. 966, 5. — 38 ἀθρόοι: ἄθρόοι Herodianus cum Aristarcho. — 40 ἀθετεῖται. Aristarchus πτῆξε: πῆξε Dion. Sidonius et Herodianus. — 44 δείδω: ἐν τῇ ἀριστοφάνους δείδια Didymus. — 45 ὥς ποτ': ἀριστοφάνης ὅς ποτε διὰ τοῦ ō Didymus. — 48 τὼς Ptolem. Ascalonita, conf. Β 330.

ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν
ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὣς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
ᾗ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέι φίλον εἶναι
[νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς].
ᾔδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι

V. L. 49 ὦ πόποι A. ἤ ρα G. ῥὰ CL. εὐκνήμιδες DHL Lips. — 50 ἀχῖλεύς C. — 51 οὐδὲ θέλουσι Townl. ἐνὶ Mor. libri πρύμνησι, conf. 32. νέεσσι ACDEGH. — 53 ἤδη H. ἄλλως: ἄλλω G. — 54 παρατεκτήιναιτο C. — 55 μὲν δὴ κατήρϊπεν C. — 56 εἶλαρ C. Rom. — 57 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. ἔχουσι ACDG. — 58 νωλεμέως H. — 60 ἐπὶ μὶξ D ἧκει L. — 62 ῥέξει: ἄλλοι νόος γ' ἐρξει A. νόος γ' ἔρξει L. πόλεμόν δ' S. ἄμμϊ C. — 63 ἐστὶ ACDEGHL. — 65 ἐπι A. ἐπὶ CDGHL. — 67 ἔπι ACEGL Apoll. Soph. 82, 6. Cram. An. Par. III, 301, 22. ἐπὶ Cram. Ep. 192, 19. ἐπι DH.
ω
πολλὰ πάθον L. ἔλπετο δὲ θυμὸς L. — 68 νηῶν τὲ A. εἶλαρ CH. — 70 omitt. A in textu C 1. man. DL Vrat. b: habent A in marg. C in
ν
marg. man. rec. GS. νωνύμους CH. νωνύμους G. ἀπάργεος A. — 71 μὲν omitt. E. ὅτε ACDEGHL 1. man. S: ὅτι L ex corr. Et. Gud. 286, 26. Cram. An. Ox. II, 375, 10. ἐπάμυνεν D. — 72 ὅτι: ὅτε L. θεοῖσι ACDGH.

A. c. 58 γνοίης: ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ σ̄ γνοίη Didymus. — 60 ἐπιμὶξ Aristarchus ὀξυτόνως. — 67 διήλλατον αἱ Ἀριστάρχου οἷς ἔπι καὶ ᾗ ἔπι Didymus. — 71 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ε̄ Didymus.

κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἠὲ ἁλώῃ.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀιζύομεν κακὰ πολλά;
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

ν
V. l. 73 κυδαίει (sic) G ex corr. κῦδαίνει H Vrat. A. ἔδησε D. — 74 ἐγώ ACDEGHLS: ἐγὼν recentiores cum Wolfio et Ernestio. — 75
α
νῆες: νῆας DEGHLS Eust. 965, 34: νῆες A Schol. Ξ 31. νῆες C (α man. rec. supr.). — 76 πάσας δ' H. ἐρύσομεν C Flor. — 77 ὁρμίσομεν Barocc. Lips. Eust. 968, 34 et 43. Schol. Apoll. Rhod. II, 1282. ὁρμήσομεν G Flor. Et. Mg. 393, 57. εἰς ὅ κεν Et. Mg. 4, 32: libri εἰσόκεν. ἔλθοι CL. — 78 ἀβροτάτη D. — 79 τρῷες L. — 80 ἀνα A. κακὸν οὐδ' ὑπαλύξαι Max. Tyr. Diss. XLI, 3. — 81 προφύγοι L. ἤ περ ἁλῴη ἢ καὶ ἄλλως ἠὲ ἁλῴη Eust. 967, 55. ἁλώηι A. ἁλώη DG. ἁλώιη C. ἁλῴη Eust. 968, 61 Lips. Vrat. A. Flor. — 82 ἄρ A. ἀρ D. — 84 ὄφελες D Lips. Vrat. A. ὤφελες E. ἄλλου στρατοῦ D. — 85 μὴ δ' ACDGHL. μήδ' E. ἄμμιν: ἡμῖν C. — 86 ἔδωκεν H. — 87 φθιόμεθα ἕκαστοι Lips. — 88 τρῴων L. — 90 μή τϊς τ' C. τις ἄλλος EL edd. vett. μή τις ἔτ' ἄλλος Vrat.
γ
A. b. d. — 91 δια AL. ἄροιτο H. — 92 ἐπίσταιτο: ἐπίσταται E (bis) L Cant. Harl. pro var. lect. Townl. Vrat. b. A. Rom. conf. θ 240. ἐπίστατο Lips. — 94 τοσσοῖδ' AL. τοσσοὶ δ' D. τόσσοιδ' G. ὅσσοισι D Lips. μετ-αργείοισιν A.

A. c. 74 ἐγώ conf. H. T. 232. — 89 αἱ Ζηνοδότου ἐκπέρσειν οὐ καλλείψειν Didymus.

νῦν δέ cευ ὠνοcάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
ὃς κέλεαι πολέμοιο cυνεcταότοc καὶ ἀυτῆς
νῆας ἐυccέλμους ἅλα δ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωcὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουcί περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
cχήcουcιν πόλεμον νηῶν ἅλα δ' ἑλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουcιν, ἐρωήcουcι δὲ χάρμης.
ἔνθά κε cὴ βουλὴ δηλήcεται ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυcεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
νῆας ἐυccέλμους ἅλα δ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη ὃς τῆcδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίcποι,
ἢ νέος ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀcμένῳ εἴη.
τοῖcι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἐγγὺς ἀνήρ, οὐ δηθὰ ματεύcομεν, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεcθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάcηcθε ἕκαcτος,
οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι,
Τυδέος, ὃν Θήβῃcι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,

V. L. 95 cεῦ: cε Eust. 969, 11. ὠνοccάμην C. ἔειπας L. — 97 ἑλκέμεν: ἕλκειν Plato Leg. IV, 706 D, conf. H. T. 32. — 98 τρῳcὶ L. γένοιτο C. ἐπεὶ κρατέουcι S. ἐελδομένοιcί περ Plato l. l. — 99 ἐπϊρρέποι C Barocc. ἐπιρρέπει Lips. — 100 cχήcουcι DE Lips. cχήcουcιν πολέμου Plato. ἅλα δι' ἑλκομενάων E. — 101 ἀποπτανέουcιν ACDEG Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A. Apoll. Soph. 40, 5. ἀπαπτανέουcιν H. ἀποπαπτανέουcιν L cum Hesychio. — 102 ἔνθά κε ACDGHL. ὄρχαμε ἀνδρῶν S. δηλήcεται οἷ' ἀγορεύειc Plato. — 104 πῶc ADL. περ Lips. Flor. — 105 ἐγών: ἐγὼ C Lips. Ven. B. ἀέκοντά c' L. — 106 εὐcέλμουc D. — 107 ὅc: ὅcτϊc C Lips. ὅcτιc δή γ' vel δέ γ' S. ὃc τῆc δε τ' Cant. ἐνίcπῃ E Schol. Apoll. Rhod. I, 665. — 108 ἠὲ νέοc H. γρ. ἄcμενοc Lips. — 110 αἴ κε θέλητε CDS Townl. — 111 πείθεcθαι: ἐξείπω Apoll. Soph. 4, 33. κότῳ ἢ χόλῳ Eust. 970, 40. χόλῳ 971, 16. — 112 γενέηφι CEG Et. Mg. 225, 35. Rhet. Gr. III, 95, 26. Pseudopl. 153, 14. νεώτεροc EL Rom. νεώτατοc εἰμὶ AD, εἰμὶ etiam L. ὕμιν D. — 113 ἐξαγαθοῦ A. — 114 κατα CDH. καλύπτει AC Harl. Lips. Ven. B Rom. Pausanias IX, 18, 2: κάλυψε DEGHL (ψεν) S Flor. γρ. κάλυψε A.

A. c. 95 ἀθετεῖται, καὶ Ἀριcτοφάνηc προηθέτει. asteriscus, ὀρθῶc P 178. cεῦ: cε Zenodotus. — 112 οὕτω νεώτατοc ὑπερθετικῶc ὡμολόγουν ἅπαcαι Didymus. — 114 Ζηνόδοτοc ἠθέτει, παρὰ Ἀριcτοφάνει δὲ οὐκ ἦν Didymus. τὸ δὲ κάλυψεν Ἰακῶc (cod. ἰωνικῶc) Didymus? — 115 Πορθεῖ, conf. Πηλεῖ Ω 61. Ἀχιλλεῖ Ψ 792. Ὀδυcεῖ ε 398. ν 35.

ᾤκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἐτεόν περ.
τῶ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὅν κ' ἐὺ εἴπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δέ, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκῃ·
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
  ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
  οὐδ' ἀλαὸς σκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,

V. L. 116 ᾤκεον: Cram. An. Ox. III, 260, 16 Ὅμηρος μόνος ἐφυλάξατο δίφθογγον εἰπὼν „οἴκεον ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι". εἶπε δὲ Ἰακῶς οὐκ Ἀττικῶς (ex Herodiano). — 117 ante 116 collocat Strabo X, 463. δ' omitt. Apoll. Soph. 6, 18. — 118 ἐμοῖο ACDE 971, 23 GH Harl. Vrat. d. Bekk. An. 916, 27: ἐμεῖο E 970, 50 L Apoll. Dysc. de Pron. 137 C. de Synt. 164, 7. ἔξοχος ἄλλων H Barocc. Mor. Vrat. d. αὐτῶν: γρ. καὶ αὐτοῦ A. — 119 ὃ μὲν C. μεῖνε: μίμνε Townl. Schol. Ξ 117. ἐν ἄλλῳ μίμνε A. — 122 ἀφνειὸς H Vrat. d. — 123 πῦρροφόροι C. ἔσαν: ἦσαν CDG. — 125 ὡς ἐτεόν περ ACDEGHLS. ὡς ἐτεόν γε Vrat. d. — 126 τῶ AL: τῷ CDGH Schol. Λ 786. γε om. G. — 127 ἀτιμήσητε Flor. ὅν κεν εὖ EG Flor. Rom. — 128 πόλεμον δὲ AD. — 130 μή που τις ACDGHL. — 131 ὀτρυνέοντες G: ceteri ὀτρύνοντες. τοπάρος HL. — 133 ὡς A. οἵδ' GHL. οἱ δέ γε τοῦ C. τοῦ μῦθον κλύον Lips. ἠδὲ πίθοντο EL: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο, D ἠδ'. — 134 βάν ῥ' D Barocc. Mor. ἄρά σφιν Schol. Z 367. Bekk. An. 1154. ἀρά σφιν G. vulgo ἄρα σφιν. — 135 ἀλαοσσκοπιὴν A. ἀλεοσκοπιὴν G. vulgo ἀλαοσκοπιὴν, ita etiam A in margine. εἶχεν DG. ἀργυρότοξος ἀπόλλων D 1. man. et in marg. man. rec. κρείων ἐνοσίχθων.

A. c. 118 ἐμοῖο: οὕτως ἀρίσταρχος. ζηνόδοτος δὲ ἐμεῖο οὐκ ὀρθῶς Didymus, cf. H. T. 251. — 125 ἀρίσταρχος εἰ ἐτεόν περ. αἱ δὲ δημώδεις ὡς ἐτεόν περ Didymus. — 135 ἀλαὸς σκοπιὴν: ὅτι ζηνόδοτος γράφει οὐδ' ἀλαὸν σκοπίην (sic) Aristonicus.

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς,
δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
ἀλλ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
σοὶ δ' οὔ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὣς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·

V. L. 136 μετ A. — 137 χεῖρα H Lips. Flor. Rom. χεῖρά C. — 138 προσηῦδα D. — 139 ἀχιλῆος CD. ἀχιλέως Lips. — 140 ἐνὶ A. — 141 δερκομένῳ ACDHLS Eust. 1073, 57. Schol. Π 516: δερκομένου EG Flor. Rom. οὔ οἱ: οὔ τι Cram. Ep. 363, 13. — 142 ὃ μὲν C. ὡς AGH. σιφλώσειε ACDGHL. — 144 τρώων L. — 145 κονίσσουσιν ADEGHL. κονίσσουσι C Lips. κονίσουσι Et. Mg. 528, 46. Zonar. Lex. 1246. Cram. An. Par. IV, 75, 31. κονίσουσιν solus A. αὐτὸς ACD Lips: αὐτοὺς EG HLS Lips. suprascr. ἐν ἄλλῳ σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτούς A. — 146 πρὸ τὶ H. ποτὶ Rom. — 147 hunc bis deinceps habet Venetus A. ὡς A. ἄϋσσεν D. — 148 ὅσσόν τ' AH. ὅσσον τ' CGL Schol. Ε 744. ὅσον τ' E. ὅσσον δ' D. ἐννεάχιλοι A. δεκάχιλοι A. — 150 στήθεσσιν Barocc. Mor. — 151 ἀχαιοῖσι C Lips. — 152 κραδίηι CD Lips. ἄληκτον CDE Lips. Townl. Vrat. A. cum aliis. — 153 ὀφθαλμοῖσι ACGH. — 154 ἀπὸρρίου DS. ἀποῤῥίου Townl. Vrat. A. — 155 ἀνα AD.

A. c. 136 ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει „ἀντιθέῳ Φοίνικι ὀπάονι Πηλείωνος" Aristonicus. — 142 περισσὸς ὁ στίχος καὶ ἡ λέξις νεωτέρων Schol. V. — 148 ὅσσόν τ': ἡ ἀριστοφάνους διὰ τοῦ δε ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον Didymus. ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus, conf. Schol. Ε 860. — 152 ἄληκτον, conf. H. U. 52.

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἥμενον εἰςεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτήν,
εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
ᾗ χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.
ἔνθ' ἥ γ' εἰςελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμβροσίῳ ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

V. L. 157 πολυπιδάκου H. Mor. Vrat. d. hunc et sequentem omitt. Syr. — 160 ὅπως D. ΟΠΩC Syr. (π 2. man.). — 161 ἧδε A. κατα A. — 162 εὖ, ἐντύνασαν A. ἐντύνασάν ἑ αὐτὴν Apoll. de Pron. 102, C. ἑαυτὴν ACDEGHLS. ЄΑΥΤΗΝ Syr. conf. P 551. ρ 387. θ 396. — 163 εἴ πως libri mei et Cram. Ep. 192, 21. An. Par. III, 301, 24. ᾗ πως Apoll. Soph. 82, 8. ἐν ἄλλῳ ὅπως A (?). ἡμείραιτο G. ἱμείροιτο H. — 165 χεύει L (an χεύει'). χεϋεν S. ἐπι AD. πευκαλίμῃσι ACDG Syr. — 166 βῇ G. ΒΗΡ' ΙΜΕΝ Syr. εἰς C. — 167 ἐπῆρσε ACDGHL Syr. — 168 κληῖδι AD. τὴν δ' ACDE 974, 38 GHL Cant. Harl. Townl. Vrat. A. edd. vett. Schol. Δ 3. Cram. Epim. 27, 31. 52, 5. τὴν οὐ S. ἣν οὐ Eust. 974, 34 et 37. τὸν δ' οὐ Zonar. Lex. 224. Et. Mg. 105, 15. Cram. Ep. 330, 1. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος γράφουσιν Eust. 974, 39. ἀνῷγεν: ἀνοῖγεν L. ἄνωγεν Cram. Ep. 27, 31. Et. Mg. 105, 15. ἄνψγε Cram. Ep. 52, 5. ἀνῷγε 330, 1. — 169 ἧγ' A. θύρας: γρ. καὶ πύλας Schol. V. — 170 πρῶτα S. ἀπο A. χροὸς ἀθανάτοιο Plutarchus Quaest. Conviv. VI, 9, 7, 2. — 171 λύματα: ῥύμματα Schol. Arist. Ach. 17 diserte. κάθηιρεν AC. κάθηραν Et. Gud. 376, 26. κάθηραν Et. Mg. 568, 53. πάντ' ἐκάθηρεν Lips. ἀλείψατο δὲ χρόα λευκόν Athenaeus XV, 688. — 172 ἑδανῷ: ἐδανῷ Apoll. Soph. 62, 21. ἑανῷ Athenaeus l. l. Schol. Ξ 346. τό ῥα οἱ DG. θυόμενον Apoll. Soph. l. l. ἦεν: εἶεν L.

A. c. 157 ἀρίσταρχος πολυπίδακος, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus. H. T. 343. — 162 ἓ αὐτήν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἑωυτήν Aristonicus. — 168 τριχῶς ἡ γραφή ἐστι, τὴν δέ τὴν κλεῖν, τὸν δέ τὸν θάλαμον, τὰς δὲ τὰς θύρας Schol. BLV. ἀνῷγεν: προπερισπαστέον. πρόσκειται δὲ τῷ ω̄ τὸ ῑ Schol. A. — 169 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θύρας ἐπιθεῖσα φαεινάς Aristonicus.

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀυτμή.
τῷ ῥ' ἥ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς,
καλοὺς ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσι,
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος, ὅττί κεν εἴπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

V. L. 173 τοῦ: οὗ Athenaeus I, 17. κινημένοιο Apoll. Soph. 67, 25. κατὰ L: ποτὶ ACDEGH S Syr. Athenaeus I, 17. IX, 406. XV, 688. Apoll. Soph. 67, 25. — 174 ἐς: εἰς Athenaeus I, 17. Schol. ε 205. — 176 πλεξαμένη Lips. ἔπλεξε: ἔπεξε S. — 178 ἀμφι D. ἀρ' A. ἀρ D. ἄρ EGH. ἑανὸν H. ἕσσαθ' HL. — 179 ἐνι AH. ἔνι L. δαίδαλα πάντα DL Barocc. Mor. — 180 ἐν ἐτῇισι (sic) A. ἐν ἐτῆσι Lips. ἐνετῆσϊν H. ἐνε-
ηι
τοῖσϊ C. κατα AH. — 182 ζώνην ACDEGHS Syr. Apoll. Soph. 81, 14.
ηι
Et. Mg. 414, 16: ζώνη L. ἀραρυίη L. ἀραρυῖαν A. — 182 ΕΝΔΈΟΙΕΡ-ΜΑΤΑ Syr. ἕρματα Et. Mg. 375, 46. ἐϋτρήτοις λωβοῖσιν L. λοβοῖσι ACDEGH Et. Mg. 375, 46. 569. 11. Apoll. Soph. 76, 30. Cram. An. Ox. II, 387, 10. λωβοῖσιν Schol. A 486 ΛΟΒΟΙСΙΝ Syr. — 185 λευκὸν libri mei cum Schol. α 332. ἐν ἄλλῳ λαμπρὸν δ' ἦν A. ὡς A. — 186 ὑπο A. ὑπαὶ EGL. ἐδήσετο Vrat. d. πέδιλλα L. — 187 libri ἐπειδή. περι A. — 188 βῆ δ' ἴμεν H. — 189 προς AH. μετὰ μῦθον Mor. ἔειπε D. — 190 ἦ ῥα νύ μοι τί D. νϋ H. — 191 τόγε: τῶγε L. — 192 τρώεσσιν L.

A. c. 173 ἀρίσταρχος καταχαλκοβατὲς Didymus. — 177 ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης καλοὺς καὶ μεγάλους Didymus. — 181 ἀρίσταρχος ζώνηι, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν Didymus, conf. Ε 857. Ψ 130. Κ 77. ς 67. — 183 τρίγληνα μορόεντα Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho: alii τρίγλην' ἀμορόεντα.

Ἥρη, πρέϲβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
αὖδα ὅ τι φρονέειϲ· τελέϲαι δέ με θυμὸϲ ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέϲαι γε καὶ εἰ τετελεϲμένον ἐϲτί.
τὴν δὲ δολοφρονέουϲα προϲηύδα πότνια Ἥρη·
δὸϲ νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε ϲὺ πάνταϲ
δαμνᾷ ἀθανάτουϲ ἠδὲ θνητοὺϲ ἀνθρώπουϲ.
εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίηϲ,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεϲιν, καὶ μητέρα Τηθύν, cf. Diod. Sic. III 56
οἵ με ϲφοῖϲι δόμοιϲιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
δεξάμενοι Ῥείηϲ, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺϲ
γαίηϲ νέρθε καθεῖϲε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάϲϲηϲ.
τοὺϲ εἶμ' ὀψομένη, καί ϲφ' ἄκριτα νείκεα λύϲω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆϲ καὶ φιλότητοϲ, ἐπεὶ χόλοϲ ἔμπεϲε θυμῷ.
εἰ κείνω γ' ἐπέεϲϲι παραιπεπιθοῦϲα φίλον κῆρ
εἰϲ εὐνὴν ἀνέϲαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεί κέ ϲφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔϲτ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔποϲ ἀρνήϲαϲθαι·
Ζηνὸϲ γὰρ τοῦ ἀρίϲτου ἐν ἀγκοίνηϲιν ἰαύειϲ.
ἦ, καὶ ἀπὸ ϲτήθεϲφιν ἐλύϲατο κεϲτὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθά τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·

V. L. 195 αὖδα D. ὅ, τι G. τελέϲϲαι H. ἀνώγει L. ἐν ἄλλῳ ἀνώγει (εν superscr.) A. — 196 τελέϲϲαι H. ἐϲτί CDGH Syr. Plutarchus de Adulat. et amico 22. ἐϲτίν AEL. — 197 προϲηῦδα D. — 198 δόϲ μοι νῦν CD Lips. ἐν ἄλλῳ δόϲ μοι νῦν A (?). νῦν δόϲ μοι E. ἥμερον G. — 199 δαμνᾶϲ D. δαμᾶ S. — 201 ὠκεανόνγε H. — 202 οἵ με ϲφοῖϲι ACD Lips. 1. man. Vrat. A. οἵ μ' ἐν ϲφοῖϲι A in marg. EGHLS Syr. ἐΰτρεφον ACDEGL. εὔτρεφον H. ἀτήταλλον H. — 203 ὅτε περ S. — 205 εἶμ': ΙΜ' (ε superscr.) Syr. (ε 2. man.). ϲφ': ϲφιν E. — 208 κείνω: κείνων LS Vrat. A. κείνουϲ omisso γ' E. παραὶ πεπιθοῦϲα AH. παραὶ πεπῖθουϲα C. — 209 ἀνἔϲαιμι A. ὠνέϲαιμϊ G. ΟΜΩΟΙΘΗΝΑΙ Syr. ὁμοιωθῆναι Apoll. Soph. 32, 13. φιλότητα Lips. — 211 φιλομειδὴϲ CG Lips. Vrat. A. edd. vett. — 212 γ' ἔποϲ D, γ' man. rec. add. — 214 ἀπο A. — 215 ἔνθα δέ οἱ CDEGH LS. ЄΝΘΑΔЄ Syr. τέτυκται Lips. Schol. O 322.

A. c. 199 δαμνᾷ: δάμνᾳ Aristarchus apud Schol. V. — 202 οἵ με ϲφοῖϲι: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ οἵ μ' ἐν (cod. με) ϲφοῖϲι Didymus, conf. H. T. 126. perperam Schol. V ϲὺν τῇ ἐν αἱ Ἀριϲτάρχου. — 203 Ῥείηϲ: διὰ τοῦ ᾱ ῥείαϲ αἱ ἀριϲτάρχου. οὕτω καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 205—207 asterisci; οὐ καλῶϲ 304—306. — 208 κείνω: κείνουϲ Zenodotus et Aristophanes. — 213 ἀθετεῖται. προηθέτει καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ. — 215 ἔνθα τέ οἱ G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59. sed conf. ad N 21.

ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότηϲ, ἐν δ' ἵμεροϲ, ἐν δ' ὀαριϲτὺϲ
πάρφαϲιϲ, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερϲὶν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ ϲέ φημι
ἄπρηκτόν γε νέεϲθαι, ὅτι φρεϲὶ ϲῇϲι μενοινᾷϲ.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
μειδήϲαϲα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
ἣ μὲν ἔβη πρὸϲ δῶμα Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀΐξαϲα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶϲα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν
ϲεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν ὄρεα νιφόεντα,
ἀκροτάταϲ κορυφάϲ· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν·
ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήϲετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰϲαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντοϲ.
ἔνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο, καϲιγνήτῳ θανάτοιο,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

V. L. 216 om. Lips. ἔνι δ' ἵμεροϲ Boisson. Anecd. IV, 450. ἐ δ' ὀαριϲτὺϲ S. — 217 φρονεόντοϲ (ων) L. φρονέοντα Et. Mg. 546, 58. φρονέοντοϲ Aristot. Eth. Nicom. VII, 7. — 218 ἔβαλε S. ὀνόμαζε ACDEGHL Syr. — 219 τῇ DG Suidas II, 2, 1098, 2. τεῷ δ' G. τεῷ δὲ E. ἐνικάτθεο L. — 220 ἐνὶ D. οὐδέ ϲε φημὶ ACDEGHL. — 221 γε, νέεϲθαι A. γενέϲθαι GS Apoll. Soph. 41, 3. φρεϲὶν ἧϲι D. — 222 ὡϲ A. μείδηϲεν: γήθηϲε Lips. Harl. conf. Eust. 977, 59 Ἥρα ἐγήθηϲε. — 223 ἑῷ: μέϲωι A. μέϲῳ ἢ ἑῷ E. ἐγκάτεθετο (sic) D. ἐνικάτθετο L. — 225 λίπε DE Lips. λεῖπεν (ϊ) C. — 227 ϲεύατ': ἐν ἄλλῳ ἔϲϲυτ' ἐφ' ἱπποπόλων A. τινὲϲ ἱππονόμων Schol. V. γράφεται ἱπποκόμων Lips. νιφόεντα: ϲκιόεντα LS. — 228 omittit Strabo I, 25. μάρπε HS. — 229 Ἄθωο Eust. 479, 5. ἀθόωι DH (ῳ) Syr. πόντῳ Schol. Γ 122. ἐβήϲετο ACHL Lips. Harl. Vrat. b. d. Et. Mg. 347, 9: ἐβήϲατο DEGS Syr ἐδύϲατο Eust. 479, 5. 1830, 62. — 230 εἰϲ ἀφίκανε A. θείοιο ἄνακτοϲ D 1. man. L. πόλιν θόαντοϲ ἄνακτοϲ Barocc. — 232 ἄρά οἱ GL. οἳ D. ὀνόμαζε D. — 233 τε omitt. D.

A. c. 216 ἐν δ': ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ἡ δ' ὀαριϲτύϲ (Cod. ὁ ἀρυϲτύϲ) Didymus. — 219 τῇ: τινὲϲ δὲ καὶ ϲὺν τῷ ῑ γράφουϲιν (τῇ), οὐχ ὑγιῶϲ Apoll. Soph. 152, 3. — 221 γε νέεϲθαι Aristarchus: Demetrius γενέεϲθαι ἀντὶ τοῦ γενήϲεϲθαι. — 223 ἀρίϲταρχοϲ μέϲῳ, ἄλλοι δὲ ἑῷ Didymus. ἑῷ: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ. Ζηνόδοτοϲ δὲ μέϲῳ Schol. V. — 229 ἐπὶ: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἐϲ πόντον ἐβήϲετο καὶ μήποτε ἄμεινον Didymus.

ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔποϲ ἔκλυεϲ, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
κοίμηϲόν μοι Ζηνὸϲ ὑπ' ὀφρύϲιν ὄϲϲε φαεινώ,
αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώϲω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεί,
χρύϲεον· Ἥφαιϲτοϲ δέ κ' ἐμὸϲ πάιϲ ἀμφιγυήειϲ
τεύξει ἀϲκήϲαϲ, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποϲὶν ἥϲει,
τῷ κεν ἐπιϲχοίηϲ λιπαροὺϲ πόδαϲ εἰλαπινάζων.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲεφώνεε νήδυμοϲ ὕπνοϲ·
Ἥρη, πρέϲβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήϲαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅϲ περ γένεϲιϲ πάντεϲϲι τέτυκται·
Ζηνὸϲ δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε Κρονίονοϲ ἄϲϲον ἱκοίμην,
οὐδὲ κατευνήϲαιμ', ὅτε μὴ αὐτόϲ γε κελεύοι.
ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυϲϲεν ἐφετμή,

V. L. 234 ἠμὲν δή ADGH. εἰ μὲν LS Lips. et γρ. καὶ ἤ. ἢ μὲν E Mor. Townl. Vrat. A. b. d. ἤμεν C. conf. A 453. Π 236. γρ. καὶ εἰ μὲν δή ποτε, ὃ καὶ κρεῖττον Eust. 981, 30. ἐμεῦ ἔποϲ editores ante Wolfium: ἐμὸν libri mei cum Harl. Cant. Lips. Townl. Vrat. b. d. A. Flor. — 235 πείθεο ES. πεῖθε D. δέ κε τοι A. δὲ καί τοι D. ἰδέω χάριν ACDHS Syr. Ven. B. Harl. Mor. Vrat. A. d. Et. Mg. 806, 56. εἰδέω (ϊ) χάριν EG. χάριν εἰδέω L. ἤματα D. — 236 κοίμηϲόν H. κοίμιϲϲον L Harl. κοίμιϲον C Lips. Vrat. A. — 237 παραπλέξομαι G ex corr. παραλήξωμαι φιλότητι E. — 239 ἐμόϲ: ἐμοι S. πάϊϲ ACDEGHLS. — 240 (ξ) TEYXEI Syr. ὑπο H. — 241 ἐπίϲχοιεϲ AC. ЄΠΙϹΧΟΙΑϹ Syr. — 243 θυγάτηρ L. — 244 ἔγωγε libri. — 246 post hunc apud Plutarchum de Facie in orbe lunae 24. laudatur versus ἀνδράϲιν ἠδὲ θεοῖϲ, πλείϲτην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵηϲιν, quem Crateti tribuit. — 247 κρονίωνοϲ D. ἐγὼ Κρονίωνοϲ Et. Mg. 540, 29. Cram. Epim. 230, 30. ἄϲϲον: ἄϲϲον AD Syr. — 248 ΚΑΤ' ЄΥΝΗϹΑΙΜ' Syr. κελεύει (οι) L. κελεύει E Barocc. Lips. αὐτόϲ γε Κρονίων Apoll. Soph. 79, 8. — 249 ἄλλο, τεὴ ACH. ἄλλο τεὴ EG Cram Ep. 412, 24. Pseudopl. 105, 33. ἄλλοτε, ἡ L. ἄλλοτε ϲὴ Cant. Vrat. b. ἄλλο τεῇ . . . . . . ἐφετμῆι D. ΑΛΛΟΤЄΗ' . . . . ЄΦЄΤΜΗΙ Syr. ἄλλοτε ᾗ . . . . ἐφετμῇ S Mor. Lips. Harl. Cram. Ep. 63, 18. Et. Orionis 26, 32. ἄλλοτε ϲῇ . . . ἐφετμῇ Vrat. A. ЄΠЄΝΥϹϹЄΝ Syr.

A. c. 235 ἀρίϲταρχοϲ χάριν εἰδέω, αἱ δὲ δημώδειϲ εἰδέω χάριν Didymus. — 236 Aristarchus cum Aristophane ὑπ': ἐπ' Zenodotus. — 241 οὕτωϲ· ἡρωδιανὸϲ ἐπίϲχοιεϲ Schol. A. idem Alexander Cotiaensis ἐν τῷ ι' τῶν παντοδαπῶν. τινὲϲ ἐπάγουϲιν „αὐτὰρ ἐπὴν δὴ νῶϊ κατευνηθέντε ἴδηαι, ἀγγεῖλαι τάδε πάντα Ποϲειδάωνι ἄνακτι" Schol. V. — 242 προϲεφώνεε νήδυμοϲ, non προϲεφώνεεν ἥδυμοϲ, Aristarchus. — 249 οὕτω κατ' εὐθεῖαν ἄλλο, τεὴ καὶ ἀρίϲταρχοϲ καὶ ἡρωδιανὸϲ Schol. A. ita etiam Alexio. ἄλλοτε ᾗ . . . ἐφετμῇ Parmeniscus. ἄλλο τεῇ . . . ἐφετμῇ Zenodotus et Ptolemaeus ὁ ἐπιθέτηϲ.

ἤματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
ἤ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
ὄρσας' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας,
νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει· καί κέ μ' ἄιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
εἰ μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
τὴν ἱκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
ἅζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
ὕπνε, τί ἢ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
ἦ φῂς ὣς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δὲ κέ τοι χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν.

V. l. 250 ἤματι D. ὅτε, κεῖνος A. ὅτε κεῖνος Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. ὅτ' ἐκεῖνος CDEGHLS. — 251 ἔμπλεεν H. ἰλιόθι S. τρῴων L. — 252 ἔθελξα διὸς L. — 253 νήδιμος L. — 254 ἐπι AD. — 255 κόονδ' C. conf. Eust. 983, 32 ἕτεροι δὲ Κόον ἔγραψαν ἐν συστολῇ. εὖ ναιομένην ACDEGL Et. Mg. 507, 57. Schol. Pind. Nem. IV, 40. Eust. 622, 2. ceteri εὐναιομένην. — 256 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. ἐπεγρόμενος ἢ ἀνεγρόμενος E. χαλέπαινε ACDEGH Syr. χαλέπηνε S. — 257 κυτα A. 258 κέ μ': κ' ἔμ' S Cant. ὑπ' αἰθέρος L. — 259 δμήτειρα: δμήτηρα Et. Mg. 609, 13. τὸ δὲ δμήτειρα γράφουσί τινες μήτειρα Eust. 983, 56. conf. Et. Gud. 393, 3. ἐσάωσε — φεύγων (260) omitt. H in textu. — 260 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. ὁ δὲ παύσατο H in marg. — 261 ἅζετο: αἴδετο Eust. 680, 55. ibid. ἔρδοι. ἔρδοι: ῥέξῃ Eust. 984, 37. — 264 τί ἡ A. τιὴ E. ceteri cum Syr. τίη. μετα A. — 265 ἤ GS Schol. Ξ 355. Cram. An. Par. III, 374, 22. ὡς ACGL Syr. Cram. A. P. III, 374, 22. τρῴεσσιν L. ἀρηξέμεν ACDHLS Syr. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Vrat. b.: ἀρηγέμεν EG Schol. Ξ 355. Cram. A. P. III, 374, 22. ζῆν' D ex corr. EGLS. ζῆ et 266 ν' ὡς ACD 1. man. H Lips. Vrat. d. Rom. ΖΗΙ et 266 Ν' ΩϹ Syr. conf. ad Θ 206. Ζῆν Schol. Ξ 355. Ζῆνα Cram. A. P. III, 374, 22. — 266 ἡρακλεῖος Townl. πέρι χώσατο GL. — 267 δὲ καί L. δὲ καί τοι χάρων (τ superscr.) G. — 268 ΟΠΥΙΕΜΕΝ Syr.

A. c. 255 Κόων δ': Κόον δ' Callistratus. — 259 οὕτως ἐν πάσαις δμήτειρα. ἀριστοφάνης καὶ ζηνόδοτος μήτειρα Didymus. perperam Schol. V αἱ πᾶσαι μήτειρα. — 265 ἦ: ἤ Ptolem. Ascalonita. Ζῆ — et 266 ν' ὡς Aristarchus conf. H. U. 165. — 266 περιχώσατο: πέρι χώσατο cf. ad I, 449.

[Παϲιθέην, ἧϲ αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.]
ὣϲ φάτο, χήρατο δ' ὕπνοϲ, ἀμειβόμενοϲ δὲ προϲηύδα·
ἄγρει νῦν μοι ὄμοϲϲον ἀάατον Ϲτυγὸϲ ὕδωρ·
χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντεϲ
μάρτυροι ὦϲ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶϲ ἐόντεϲ,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώϲειν χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Παϲιθέην, ἧϲ τ' αὐτὸϲ ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
ὤμνυε δ' ὡϲ ἐκέλευε, θεοὺϲ δ' ὀνόμηνεν ἅπανταϲ
τοὺϲ ὑποταρταρίουϲ, οἳ Τιτῆνεϲ καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοϲέν τε τελεύτηϲέν τε τὸν ὅρκον,
τὼ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄϲτυ λιπόντε,
ἠέρα ἑϲϲαμένω, ῥίμφα πρήϲϲοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἱκέϲθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρϲου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπο ϲείετο ὕλη.
ἔνθ' ὕπνοϲ μὲν ἔμεινε πάροϲ Διὸϲ ὄϲϲε ἰδέϲθαι,
εἰϲ ἐλάτην ἀναβὰϲ περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ

V. L. 269 omitt. AC in text. D in text. L Syr. Ven. B Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Mosc. 2: habent C et D in marg. GHS Cant. Vrat. b. edd. vett. ἧϲ: ἣν S. αἰὲν ἱμείρεαι CGH Cant. Vrat. b. edd. vett. — 270 χήιρατο AC. προϲηῦδα D. — 271 νῦν μοι: δή μοι Et. Mg. 1, 21. ἄατον CS Vrat. A. Flor. — 272 πουλυβότειραν A. — 273 νῶϊ C. νῶϊν ἅπαντα Vrat. d. — 274 ὦϲ'[1], οἳ A. ὦϲιν ἔνερθε θεοὶ ἢ ὅϲϲοι ἔνερθε θεοὶ Eust. 984, 55. ὦϲιν ἔνερθε Rom. κρόνου S. — 275 ἢ μεν D. ᾗ μὲν G. ἠμὲν Schol. A 77. ἢ μὲν Lips. suprascr. μὴν. — 276 παϲιθέην A. παϲϲιθέην Lips. ἧϲ τ' ACDGH Syr. τῆϲ τ' L. ἧϲ E. ἥματα DE. — 277 ὡϲ A. θεὰ λευκώλενοϲ: ΒΟΩΠΙϹ ΠΟΤΝΙΑ Syr. — 279 τιτᾶνεϲ Lips. Vrat. A. — 280 ὀμοϲϲέν D. — 281 λῆμνον τε καὶ ἴμβρον S. λιπόντεϲ Barocc. — 282 ἀέρα δ' Harl. — 288 ἱκέϲθην: ἵκανον Vrat. d. Strabo XIII, 543. — 284 ΛΕΚΤΟΝ Syr. ἐπι A. — 285 ὑπεϲείετο ACDEGHLS Syr. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Flor. Rom. ὕλη: γρ. ἴδη Lips. — 286 ὕπνοϲ αἰὲν ἔμεινε D. ἔμεινε (ιμνε) A. πάροϲ [διὸϲ] ἄϲϲον ἱκέϲθαι Cant. Vrat. A. — 287 εἰϲελάτην A. ἐνίδηι A.

A. c. 274 Aristarchus μάρτυροι: μάρτυρεϲ Zenodotus, conf. Γ 280. — 276 ἧϲ τ': Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ ἔξω τοῦ τε, ἧϲ αὐτὸϲ ἐέλδομαι Didymus. — 279 ἐν δὲ τῷ „οἳ Τιτῆνεϲ καλέονται“ προϲγράφουϲί τινεϲ καὶ ἕτερον ϲτίχον τοῦτον „ὤμνυε δ' ἐκ πέτρηϲ κατειβόμενον (corrige καταλειβόμενον vel quod praefero καταειβόμενον) Ϲτυγὸϲ ὕδωρ“ Eust. 985, 33. — 285 ἀρίϲταρχοϲ ὑπο (sic) εἶτα ϲείετο ἰακῶϲ, οὕτωϲ καὶ Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus.

μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
ἔνθ' ἧςτ' ὄζοιςιν πεπυκαςμένος εἰλατίνοιςιν,
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεςςι
χαλκίδα κικλήςκουςι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προςεβήςετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμιςγέςθην φιλότητι
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέαςι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
τὸν δὲ δολοφρονέουςα προςηύδα πότνια Ἥρη·
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεςιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
οἵ με ςφοῖςι δόμοιςιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί ςφ' ἄκριτα νείκεα λύςω.
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεςε θυμῷ.

V. L. 288 μακροτάτη G Syr. ἀκροτάτη Pseudopl. 125, 33. πεφυῖα D. πεφυκυῖα Et. Gud. 237, 49. — 289 ὄζοιςι CD Syr. Lips. πεπυκνωμένος L et γρ. πεπυκαςμένος. εἰλατίνοιςι C. — 290 ὄρεςςι ACDEGH Syr. Schol. N 390. — 292 προςεβήςατο DES Syr. Rom. προςεφήςετο G. — 294 ἔρος E non male: ceteri ἔρως. πυκνὰς Lips. πυκινὰ S. ἀμφεκάλυψε H. — 295 οἷον: οἷος L. γρ. καὶ οἷος A. πρῶτόν περ ACL. πρῶτον παρεμιςγέςθην Harl. πρώτιςτον DEGHS Syr. Vrat. A. Lips. Mosc. 2. μιγέςθην D. ἐμιγέςθην ES Vrat. A. Mosc. 2. ἐμιςγέτην Lips. — 296 λήθοντε: λήθοντο Schol. A 609. ἐλάθοντο Schol. Theocr. XV, 64. — 297 αὐτῆς: αὖτις S. ὀνόμαζε D Syr. — 298 πῆι A: ceteri πῇ. ποῖ ἢ τίπτε E. κατ A. — 300 προςηύδα omitt. C. προςηῦδα D. προςέφη L Lips. — 303 οἵ με ACD Lips. Vrat. A. ceteri οἵ μ' ἐν. γρ. οἵ μ' ἐν ςφοῖςι A, ita in marg. ex correctura. ἐΰτρεφον ACDGHL. — 304 ΤΟΥϹ ΙΜ Syr. (ε 2. man. add.). — 306 post hunc add. Syr. ЄΙ ΚЄΙΝΩΓ' ЄΠЄЄϹϹΙ ΠΑΡΑΙΠЄΠΙΘΟΥϹΑΦΙΛΟΝ ΚΗΡ ЄΙϹЄΥΝΗΝΑΝЄϹΑΙΜΙΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΦΙΛΟΤΗΤΙ.

A. c. 295 πρῶτόν περ: οὕτως ἀρίςταρχος. ἄλλοι δὲ πρώτιςτον Didymus. — 299 τῶν κ' ἐπιβαίης: ζηνόδοτος καὶ ἀριςτοφάνης ἔξω τοῦ κε ςυνδέςμου τῶν ἐπιβαίης Didymus. — 301 ἀθετοῦνται οἱ ςτίχοι (301—306?) Schol. BL. — 303 οἵ με ςφοῖςι: οἵ μ' ἐν ςφοῖςι, conf. 202. — 304—306 ἀθετοῦνται. ἠθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ Schol. A. asterisci; ὀρθῶς 205—207.

ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
ἑϲτᾶϲ', οἵ μ' οἴϲουϲιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
νῦν δὲ ϲεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
μή πώϲ μοι μετέπειτα χολώϲεαι, αἴ κε ϲιωπῇ
οἴχωμαι πρὸϲ δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
Ἥρη, κεῖϲε μὲν ἔϲτι καὶ ὕϲτερον ὁρμηθῆναι,
νῶι δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶϲ ἔροϲ οὐδὲ γυναικὸϲ
θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι περιπροχυθεὶϲ ἐδάμαϲϲεν,
οὐδ' ὁπότ' ἠραϲάμην Ἰξιονίηϲ ἀλόχοιο,
ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήϲτωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάηϲ καλλιϲφύρου Ἀκριϲιώνηϲ,
ἣ τέκε Περϲῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοίνικοϲ κούρηϲ τηλεκλειτοῖο,
ἣ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Ϲεμέληϲ οὐδ' Ἀλκμήνηϲ ἐνὶ Θήβῃ,
ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἡ δὲ Διώνυϲον Ϲεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖϲιν·
οὐδ' ὅτε Δήμητροϲ καλλιπλοκάμοιο ἀνάϲϲηϲ,
οὐδ' ὁπότε Λητοῦϲ ἐρικυδέοϲ, οὐδὲ ϲεῦ αὐτῆϲ,

V. L. 307 πρυμνωρείηι A. πρυμνωρίη L 1. man. πρυμνωρείᾳ E. πολυπιδάκου ACDEHS Vrat. d.: πολυπίδακοϲ A in marg. GL Syr. Schol. Ξ 304. — 308 ϲτᾶϲ' H. οἴϲονται L. — 309 ΔΈϹΕΥ Syr. — 310 μή πωϲ μοι ACDHL. μή πώϲ μοι EG Syr. μετ' ἔπειτα A. μετόπιϲθε DS Mor. Barocc. κοτέϲϲεαι Mor. Barocc. — 311 βαθυρρόου A. — 312 νεφεληγερέτα A. Ζεῦϲ G. — 313 μέν ἐϲτι ACDHL Syr. ἐϲτὶ G. — 314 εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντεϲ DEHS Syr. Barocc. Lips. Vrat. d. — 315 πῶ H. ἔροϲ: ἔρωϲ AC 1. man. DHL. — 316 ἐνι A. περιπροχυθεὶϲ A. περιχυθεὶϲ HS. ἐδάμαϲϲε G Flor. Rom. — 317 ἰξιονείηϲ L. Lips. — 319 οὐδ' ὁπότε Vrat. A. καλλιϲφύρου A. ἀκριϲεώνηϲ G. — 321 ÓΤΕΠΕΡ Syr. — 322 μίνων τε L Vrat. d. ceteri μίνω τε. μίνω καὶ Flor. Rom. ΜΙΝΩΑ Syr. — 323 καὶ ἀλκμήνηϲ D. ἐνι AG. — 325 ἡ δὲ C. διόνυϲον C. βροτοῖϲι D. — 327 οὐδ' ὅτε λητοῦϲ H.

A. c. 307 πολυπίδακοϲ Aristarchus, conf. 157. — 310 μετέπειτα: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ μετόπιϲθε Didymus. — 316 περιπροχυθεὶϲ: περιπλεχθεὶϲ Ixio. — 317—327 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ια'. καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει Schol. A. — 322 ἀρίϲταρχοϲ μίνων ϲὺν τῷ ν̄, Ζηνόδοτοϲ χωρὶϲ τοῦ ν̄ Didymus. τινὲϲ Μίνωνα Schol. V.

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετάων
εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγώ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτέ τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι ἠέλιός περ,
οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἑρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.

V. L. 328 ὥς σέο libri cum Apollon. de Synt. 166, 5: ὥς σεο Et. Mg. 637, 58. Et. Gud. 204, 28. Bekk. Anecd. 1145. αἱρεῖ G. αιρεῖ A. — 329 προσηῦδα D. — 330 ἔειπας C. — 332 τάδε ADL. ΤΑΔΈ Syr. — 335 οὐκ ἂν ἔπειτα Barocc θεῶν πρὸς δῶμα Lips. προς A. — 336 ἀναστᾶσα D Lips. Flor. ΕΙΗΙ Syr. — 338 ἔστι D Lips. — 341 νεφεληγερέτα (ω) A. — 342 θεῶν CDEGL Schol. Ξ 315. θεὸν H. θεὸν A Syr. Mosc. 2. Vrat. d. μήτέ ACEGH Schol. Ξ 315. ΜΗΤΈΤΙΝ 'ΆΛΛΟΝ Syr. τιν' ἄλλον Vrat. d. τῖν' ἄλλον ἀνδρῶν H. — 343 ΑΘΑΝΑΤΟΝΤΟΙΌΝ Syr. ἐγὼν G. — 344 οὐδ' ἄρ S. ΠΕΡ' Syr. — 345 πέλει CD. — 346 ῥὰ DGL. ἔμαρψεν Eust. 1683, 11. παῖς libri cum Apoll. Soph. 5, 9. Rhet. Graec. II, 287, 21. — 347 ὑπο ACDH. ὕπο Rhet. Gr. II, 359, 14. φῦεν G. — 318 λωτὸν ἑρσήεντα ἠδὲ Apoll. Soph. 63, 1. τ' ἑρσήεντ' ἠδὲ Schol. K 75. ἠδὲ D. 1. man. Zon. Lex. 1759. — 349 ἄπο A. ἔεργε ACDEG Syr.

A. c. 340 εὔαδεν: τῇ πρώτῃ συλλαβῇ ψιλωτέον, τῇ δὲ δευτέρᾳ δασυντέον Et. Gud. 216, 51. εὐνή: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνήν Didymus. — 349 οὕτως ἀρίσταρχος ἔεργε Didymus. ἐν δέ τισιν ἄειρε καὶ ἔερπε· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ἵκανε. Ζηνόδοτος ἵν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην Didymus.

τῷ ἔνι λεξάϲθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕϲϲαντο
καλὴν χρυϲείην· ϲτιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἕερϲαι.
ὣϲ ὁ μὲν ἀτρέμαϲ εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείϲ, ἔχε δ' ἀγκὰϲ ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν νήδυμοϲ ὕπνοϲ,
ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοϲιγαίῳ.
ἀγχοῦ δ' ἱϲτάμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖϲι Ποϲείδαον ἐπάμυνε,
καί ϲφιν κῦδοϲ ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύϲ, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
ὣϲ εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖϲιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοιϲι μέγα προθορὼν ἐκέλευϲεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆαϲ ἕλῃ καὶ κῦδοϲ ἄρηται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φηϲὶ καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺϲ
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲι μένει κεχολωμένοϲ ἦτορ·
κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔϲϲεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖϲ ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοιϲιν.

V. L. 350 ἐνι DH. δεξάϲθην A et in marg. λεξαϲθην· ἐπῐ H. — 351 ἀπέπτίτον L. ἕερϲαι A Eust. 990, 64. 991, 28. — 352 ώϲ AE ὁ μὲν C. ἀνα A. — 353 εἶχε H. — 354 ἐπι A. — 356 προϲηῦδα D. — 357 πρόφρον δὴ S. πρόφρων δὴ Mor. Et. Gud. 558, 9. ποϲείδαον DH Bekk. An. 1199. Ποϲειδᾶον Cram. An. Ox. III, 394, 4. ποϲίδαον A et in marg. ποϲείδαον. ποϲειδάων CGL Schol. Ξ 266. Et. Mg. 79, 4. Cram. Epim. 426, 28. ΠΟϹΙΔΑΩΝ (ε supra) Syr. (ε 2. man.). ἐπάμυνε ADEL Syr. Schol. Ξ 266: ἐπάμυνον CGHS Lips. Vrat. A. d. Bekk. An. 1199. Et. Mg. 79, 4. Cram. An. Ox. III, 394, 4. — 358 μῖνυνθά τϊ C. — 359 αὐτῷ: αὐτὸν Schol. B 2. περι ADHL. κῶμα κάλυψα ACE 991, 53. GS Schol. B 2. ἐν ἄλλῳ κῶμ' ἐκάλυψα A, ita DE 987, 30 HL Vrat. b. d. ΚΩΜΑΚΑΛΥΨΑ Syr. — 360 φυλότητι G. εὐνηθεῖϲα S. — 361 ώϲ A. ὁ μὲν C. — 362 δαναοῖϲι D Syr. — 363 προθορῶν H Lips. ЄΚЄΛЄΥЄ Syr. — 364 δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε, conf. H U. 281. μεθείεμεν A in t. H Vrat. A. d. μεθείομεν D. μεθίετε (μεν supra) S Harl. quod placet. μεθίετε Lips. vulgo μεθίεμεν, quod etiam A in margine habet. — 365 κύδοϲ ἕλοιτο Lips — 366 ἀχϊλεὺϲ C. — 367 ἐπι AH. ἐπὶ CDGL. — 368 λῦην H. εἴ κέν, οἱ A. — 360 ἀλλήλοιϲι D.

A. c. 351 ἀπέπιπτον: Ζηνόδοτοϲ ἐπέπιπτον Didymus. male Schol. V Ζηνόδοτοϲ γράφει ἀνέπιπτον. ἕερϲαι: ἐέρϲαι Ptolem. Ascalonita conf. Eust. 991, 26. ἐπάγουϲι δέ τινεϲ „δή ῥα τότ' ὀφθαλμοῖϲι Διὸϲ χύτο νήδυμοϲ ὕπνοϲ" Schol. V. — 354 νήδυμοϲ Aristarchus. — 366 εὔχεται: ἔλπεται Zenodotus.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
χείρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροΐ νώροπα χαλκόν,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρά σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

V. L. 370 ἐγὼ ACDGLS Syr. ἐγὼν H. — 371 ἀσπίδας DEGHS: ἀσπίδες ACL Syr. ἐνι A. — 372 παναίθῃισιν A. παναίθῃσι DE Lips. κορύθεσσι ACEG Syr. — 373 χερσὶ D Lips. δὲ ACDEHLS Syr. Vrat. d. vulgo χερσίν τε. — 374 ΕΓΩ Syr οὐδέ τι φημὶ DEGHLS. ΟΥΔΕΤΙ Syr. — 376 ἔχει: ἔχῃ ACDHL Syr. Cant. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. — 377 δοτῳ H. ὃ δ' D. ὅδ' CGH. — 378 ὡς A. οἳ δ' L. οἵδ' C. ΗΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. vulgo ἠδ' ἐπίθοντο. — 379 οὐτάμενοί τε D. — 380 ὀδυσσεύς DE GH Flor. Rom. — 381 ἐπι H. — 382 μὲν ἐσθλὸν G χέρεια ACDGHS Syr. Schol. A 80. χέρῃα E. χέρηα Cram. Ep. 350, 25. χέρηι δὲ χείρονα L. δόσκεν libri cum Schol. A 80. Cram. Ep. 350, 25: δόσκον H Rom. — 383 αὐτοὶ ἐπεὶ L. ἕσαντο C. περι AH. — 384 σφιν G. δέ σφι Lips. ποσιδάων A Syr. 1. man. ποσειδάων A in marg. Syr. ex corr. — 386 ἴκελον G. ἴκελον E. ἴκελον A in marg. ceteri εἴκελον cum Et. Gud. 164, 33. Apud Zonar. 714 et Et. Orion. 63, 3 legitur εἴκελος ἀστεροπῇ. τόδ' οὐ D. — 387 ἐν δαῆι D.

A. c. 372 παναίθῃσιν Euphranor, Herodianus: παναιθῆσιν οἱ πλείους Schol. A. οὕτως ὁ Εὐφράνωρ· οἱ πλείους δὲ ὀξύνουσι τὴν τοιαύτην λέξιν ὡς ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου δηλοῦται Eust. 992, 59. — 376 ἀρίσταρχος διὰ τῆς (cod. τοῦ) ΕΙ διφθόγγου ἔχει Didymus. — 376, 377 ἀθετοῦνται. Ἀριστοφάνης προηθέτει· Ζηνόδοτος οὐδὲ γράφει Schol. A. — 382 οὕτως ἀρίσταρχος δοσκον (sic) Didymus. ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκεν· καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον Didymus. οὕτως Ἀρίσταρχος δόσκεν· ἐν τισι δὲ δῶκεν Schol. L. τὸ δὲ „χείρονι δόσκε" δόσκον γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τουτέστιν ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς Eust. 992, 44. — 387 δαΐ Herodianus: δάϊ Ptolem. Ascalonita.

Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἤ τοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέω ἀλεγεινῇ·
οὔτε πυρὸς τόσσός γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ
δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
ἤ τοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·

V. l. 388 τρῴας L. δ' αὖ L Cant. ἐκόσμεε G: ἐκόσμει ACDEHL Syr. Cant. Mor. Lips. Vrat. b. d. conf. H. U. 97. — 389 δὴ ῥὰ L. ἐνοτάτην D. πολέμοιο E bis — 390 ποσιδάων A Syr. ποσειδάων A in marg. — 391 ὃ μὲν C. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. — 392 ποτι A. προτὶ L. — 393 οἳ δὲ C. δὲ ξύμβησαν D. — 394 τόσσον D Lips. ποτῒ H. προτὶ G. — 395 πάντοθεν Cant. βορέῳ G. βορέα S. πνοιῆι ἀνέμου C. ἀνέμων Lips. — 396 τόσσός γε DH. τόσος γε Et. Mg. 214, 36. τόσσος τε G Flor. πέλει Et. Mg. 214, 36: ποτὶ DE bis GS Syr. Schol. N 41. ποτι AC. ποθι HL. τόσσος γὰρ πέλεται Schol. Apoll. Rhod. III, 861. — 397 βήσσηις' A. — 398 τόσσόν γε D. περὶ DLS Harl περι A: ποτὶ CEG. ποτι H. Syr. — 399 ἐπρίει S. ὅς τε: ὅτε L 1. man. ὅττε L 2. man. — 400 ὅσση: τόσση DGHS Syr. Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Flor. ὅσση ἢ τόσση E. τρῴων L. — 401 ἀϋσσάντων CG Vrat. A. — 403 ЄΠΙΤЄΤΡΑΠΤΟ Syr. τράπετο Lips. πρὸς ἰθύει D. ΠCΟCΙΘΥΜΟΥΔ Syr. ἀφάμαρτε ACDEGHL Syr. — 404 ῥὰ L. περι AH. τέτασθον L. πετάσθην G. — 405 libri ἤτοι. ὃ δὲ C.

A. c. 389 οὕτω διὰ τοῦ ᾱ γραπτέον τάνυσσαν Didymus. — 394, 395 Zenodotus post 399 collocavit. — 396 τόσσος Aristarchus: τοσσός Tyrannio. — 397 ὤρετο: ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ὤρορε, καί ἐστιν ὅμοιον τῷ „ὦρορ' ἐπαΐξας" (B 146) Didymus. — 398 οὕτω διὰ τοῦ ν̄ τόσσον γε Didymus. Ζηνόδοτος τόσσος γε Schol. A, conf. Schol. V ad 396. ὑψικόμοισιν: τὸ δὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἀγαθοκλῆς, ὥς οἱ παλαιοί φασιν, δρυσὶν ἰξοφόροισι γράφει Eust. 994, 41. — 400 ὅσση: ἔξω τοῦ τ̄ αἱ ἀριστάρχου. οὕτω καὶ Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης Didymus.

τώ οἱ ῥυϲάϲθην τέρενα χρόα. χώϲατο δ' Ἕκτωρ,
ὅττί ῥά οἱ βέλοϲ ὠκὺ ἐτώϲιον ἔκφυγε χειρόϲ,
ἂψ δ' ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ
χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
πὰρ ποϲὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἓν ἀείραϲ
ϲτῆθοϲ βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγοϲ, ἀγχόθι δειρῆϲ,
ϲτρόμβον δ' ὣϲ ἔϲϲευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντῃ.
ὡϲ δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆϲ πατρὸϲ Διὸϲ ἐξερίπῃ δρῦϲ
πρόῤῥιζοϲ, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμὴ
ἐξ αὐτῆϲ· τὸν δ' οὔ περ ἔχει θράϲοϲ, ὅϲ κεν ἴδηται
ἐγγὺϲ ἐών, χαλεπὸϲ δὲ Διὸϲ μεγάλοιο κεραυνόϲ,
ὣϲ ἔπεϲ' Ἕκτοροϲ ὦκα χαμαὶ μένοϲ ἐν κονίῃϲι.
χειρὸϲ δ' ἔκβαλεν ἔγχοϲ, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀϲπὶϲ ἑάφθη
καὶ κόρυϲ, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
οἳ δὲ μέγα ἰάχοντεϲ ἐπέδραμον υἷεϲ Ἀχαιῶν,
ἐλπόμενοι ἐρύεϲθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰϲ
αἰχμάϲ· ἀλλ' οὔ τιϲ ἐδυνήϲατο ποιμένα λαῶν
οὐτάϲαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβηϲαν ἄριϲτοι,
Πουλυδάμαϲ τε καὶ Αἰνείαϲ καὶ δῖοϲ Ἀγήνωρ

V. L. 406 τῶι οἱ D. ῥυϲάϲθην ACDEGHLS et libri apud Heynium. ΕΡΥϹΑϹΘΗΝ Syr. — 407 ὅττι δή E. Rom. — 409 ἐπιόντα Lips. — 410 τὰ ῥὰ L. αἴχματα D 1. man. corr. eadem man. ἔχματα. — 411 παρ ADH. — 412 βεβλήκει ACDE 995, 19; 49; 50; 56. GHLS Syr. Schol. Λ 26. ἐβεβλήκει ἢ βεβλήκει Eust. 995, 45. scriptura βεβλήκειν, quam exhibent Wolf. Bothe. Bekker. Dindorf. omni caret librorum auctoritate. — 413 ὡϲ A. περι CH. πάντῃ AEG: ceteri πάντη. — 414 ΟϹ Ambros. ὑπὸ DEH Harl. Vrat. d. Mor. Cant. Lips. ΥΠΟ Syr. ὑπαὶ CGLS Flor. Rom. πληγῆϲ AH Harl. Vrat. d. ῥιπῆϲ CDEGLS Syr. Mor. Cant. Lips. γρ. ὑποριπῆϲ A. ἐξέριπε Mor. — 415 γίγνεται L: γίνεται A Ambr. C 2. man. DEGH Syr. γίνετ' C 1. man. ΟΔΜΗΙ Ambros. — 416 οὔ περ: οὔ κεν Barocc. — 418 ΩϹΠΕϹΕΝ Ambr. ὦκα: ὠκὺ L. κονίῃϲι A Ambr. CDEG Syr. — 419 ἐπαυτῷ H. ἑάφθη CEHLS. — 420 omitt. Ambros. et A in textu, qui habet in marg. infer. man. rec. ἀμφι D. — 421 οἳ δὲ C. μέγ' Lips. — 422 ΕΡΥϹΑϹΘΑΙ Ambros. — 423 δυνήϲατο L. ἐδυνήϲετο Lips. ἐδύνατο Mor. Barocc. — 424 ἄριϲτοι: ἐν ἄλλῳ περίβηϲαν ἅπαντεϲ A. — 425 τὲ H.

A. C. 412 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ βεβλήκει Didymus. Zenodotus et Aristophanes βεβλήκειν. ν paragogico opus non esse monent Ε 899. Ζ 170. Η 394. ε 112. μ 160. 242. ρ 359. vid. H. T. 195. — 416 Aristophanes τὸν (τῶν?) δ' οὔ τιν' ἔχει θράϲοϲ ὅϲ τιϲ ἴδηται. — 418 ἀρίϲταρχοϲ ὠκὺ Didymus. Massiliensis et Chia ὦκα. — 419 ἑάφθη Aristarchus, cf. ad N 543. ἑάφθη Ammonius, vid. Cram. Ep. 168, 15.

Cαρπηδών τ', ἀρχὸc Λυκίων, καὶ Γλαῦκοc ἀμύμων.
τῶν δ' ἄλλων οὔ τίc εὑ ἀκήδεcεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀcπίδαc εὐκύκλουc cχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
χερcὶν ἀείραντεc φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππουc
ὠκέαc, οἵ οἱ ὄπιcθε μάχηc ἠδὲ πτολέμοιο
ἕcταcαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντεc·
οἳ τόν γε προτὶ ἄcτυ φέρον βαρέα cτενάχοντα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖοc ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντοc, ὃν ἀθάνατοc τέκετο Ζεύc,
ἔνθά μιν ἐξ ἵππων πέλαcαν χθονί, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
χεῦαν· ὁ δ' ἐμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖcιν,
ἑζόμενοc δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲc αἷμ' ἀπέμεccεν.
αὖτιc δ' ἐξοπίcω πλῆτο χθονί, τὼ δέ οἱ ὄccε
νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλοc δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ' ὡc οὖν ἴδον Ἕκτορα νόcφι κιόντα,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεccι θόρον, μνήcαντο δὲ χάρμηc.
ἔνθα πολὺ πρώτιcτοc Ὀιλῆοc ταχὺc Αἴαc
Cάτνιον οὔταcε δουρὶ μετάλμενοc ὀξυόεντι
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶc ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθαc Cατνιόεντοc.

V. l. 427 οὔ τίc, εὑ A. οὔτιc εὖ EG Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valckenaer. pg. 241. οὔτιc cεῦ H Apoll. Soph. 20, 12. εὐακήδεcεν C. ἀκήδεcεν ADEGHS Lips. Cant. Mor. Harl. Mosc. 2. ἀκήδηcεν Townl. Vrat. b. d. Apoll. Soph. 20, 12. ἀκήδηc' L. — 428 ἐϋκύκλουc CG Flor. αρ A Ambr. ἄρ GHL. — 429 ἀείροντεc L Lips. — 431 ἕcταcαν A. — 433 ΟΤΕΔΕ Ambr. ἵξον DL. ἶξον A. ἐϋῤῥῆοc L. εὐρεῖοc S Townl. — 435 ἔνθά μιν ACDGHL. καδδέ CDGHL. — 436 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. * ἐμπνύνθη: ἀμπνύνθη libri. ὀφθαλμοῖcι D. — 437 ἱζόμενοc S. ἀπέμεccεν: ἀπέμαccεν ACDS Schol. O 11. — 438 αὖθϊc C. ἐξ ὀπίcω Et. Mg. 171, 43. τὼ δέ οἱ ACEHLS Lips. Mor. Vrat. d.: καδδέ οἱ DGS. τὼ ἢ κὰδ E. — 440 οὖν omitt. L. εἶδον H. νόcφιν ἐόντα ACS Lips. γρ. νόcφι
o
κιόντα A. — 441 τρώεccι om. H. τρῴεccι L. θόρων C. — 444 οἰνοπίδην Barocc. Mor. Strabo XIII, 605 et 619. — 445 οἴνοπι Mor. Strabo. ὄχθη L. ὄχθαιc Strabo XIII, 605.

A. c. 427 τῶν δ': τῶν τ' Zenodotus. διήλλαττον αἱ Ἀριcτάρχου
ε
ἀκήδεcαν καὶ ἀκηδέcατο Didymus. — 434 ἀθάνατοc: ἀθάνατον Zenodotus, conf. Aristonicum ad Φ 2. — 436 ἐμπνύνθη, non ἀμπνύνθη, Aristarchum scripsisse conieci H. T. 190. — 437 ἀρίcταρχοc ἀπέμεccεν Didymus. ἀπέμαccεν Zenodotus, conf. Ariston. ad O 11. — 438 τὼ δέ οἱ: οὕτωc ἀρίcταρχοc. ἄλλοι δὲ καδδε οι οccε (sic) Didymus. — 445 ὄχθαc: Ζηνόδοτοc παρ' ὄχθηc (ὄχθῃc?) Schol. V. τινὲc δὲ Cαγγαρίοιο Schol. V.

τὸν μὲν Ὀιλιάδηc δουρὶ κλυτὸc ἐγγύθεν ἐλθὼν
οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶεc καὶ Δαναοὶ cύναγον κρατερὴν ὑcμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμαc ἐγχέcπαλοc ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδηc, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
υἱὸν Ἀρηιλύκοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχοc
ἔcχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃcι πεcὼν ἕλε γαῖαν ἀγοcτῷ.
Πουλυδάμαc δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύcαc·
οὐ μὰν αὖτ' ὀίω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
χειρὸc ἄπο cτιβαρῆc ἅλιον πηδῆcαι ἄκοντα,
ἀλλά τιc Ἀργείων κόμιcε χροΐ, καί μιν ὀίω
αὐτῷ cκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδοc εἴcω.
ὣc ἔφατ', Ἀργείοιcι δ' ἄχοc γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιcτα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε,
τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέcεν ἄγχι μάλιcτα.
καρπαλίμωc δ' ἀπιόντοc ἀκόντιcε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμαc δ' αὐτὸc μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶc ἀίξαc, κόμιcεν δ' Ἀντήνοροc υἱόc
Ἀρχέλοχοc· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευcαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆc τε καὶ αὐχένοc ἐν cυνεοχμῷ,
νείατον ἀcτράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρcε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ cτόμα τε ῥῖνέc τε
οὔδει πλῆντ' ἤ περ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεcόντοc.

V. L. 446 ὀιλιάδηc D. δουρί, κλυτὸc A. — 447 οὔταcε καλλαπάρην ACDHLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. δδ' D. ὃδ' EGHL. ἂρ AGH. — 448 τρῷεc L. ξύναγον E Rom. — 449 ἐπι· HL. ἐγχέcπαλοc A. — 451 ἀρηϊλύκοιο A. ἀρηϊλυκίοιο S. εὐρυλύκοιο Lips. ὄμβριμον C Flor. δόμβριμον S. — 452 δ δ' D. ὃδ' CGHL. — 453 δ' om. H. μακρὰ βιβάcθων AHS Harl. Vrat. d. γρ. μακρὸν ἀύcαc A. — 454 οἴω E Lips. Rom. πανθοΐδαο L: ceteri πανθοίδαο. — 455 ἀπὸ ACDHL. ἄλιον D. — 456 κόμιcεν DH. — 458 ὡc A. — 459 ὄρινε ACDEGHL Plutarchus Plat. Quaest. 3. — 462 πουλιδάμαc G. ἀλεύcατο S. — 463 λϊκρϊφὴc C. κόμιcε DE Lips. — 464 ἀρχίλοχοc S. γὰρ ῥὰ DL. — 465 ὃν ἔβαλε E. τόν ῥ' ἔβαλε D Lips. κεφαλήν τε H Vrat. d. τὲ A. ἐν omitt. G. cυνεχμῷ S. — 466 ἀπο CHL. τένοντε: τένονταc Lips. — 467 τοῦδε πολυ D. προτέρη ACDGHL et Heynii libri: πρότερον E Rom. cτόμά τε C. ῥίνεc τε D. — 468 οὐδεϊ ACDEGHL Et. Mg. 676, 47. Cram. Ep. 150, 20. πλήντ' D. γοῦνα καὶ κνῆμαι D. πεcόντα Vrat. d.

A. c. 449 ἦλθεν ἀμύντωρ conf. N 384. τινὲc ἦεν Schol. V. — 456 οὕτωc κόμιcε χωρὶc τοῦ ν̄ Didymus, conf. H. T. 392. — 463 λικριφὶc Aristarchus ὀξυτόνωc. — 464 Ἀρχέλοχοc Aristarchus. — 468 οὔδει, conf. H. U. 15.

Αἴαϲ δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
    φράζεο Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲϲ ἐνίϲπεϲ,
ἦ ῥ' οὐχ οὗτοϲ ἀνὴρ Προθοήνοροϲ ἀντὶ πεφάϲθαι
ἄξιοϲ; οὐ μέν μοι κακὸϲ εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ καϲίγνητοϲ Ἀντήνοροϲ ἱπποδάμοιο,
ἢ παῖϲ· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιϲτα ἐῴκει.
    ἦ ῥ' εὖ γιγνώϲκων, Τρῶαϲ δ' ἄχοϲ ἔλλαβε θυμόν.
ἔνθ' Ἀκάμαϲ Πρόμαχον Βοιώτιον οὔταϲε δουρὶ
ἀμφὶ καϲιγνήτῳ βεβαώϲ· ὃ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
τῷ δ' Ἀκάμαϲ ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύϲαϲ·
    Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
οὔ θην οἴοιϲίν γε πόνοϲ τ' ἔϲεται καὶ ὀιζὺϲ
ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεϲθε καὶ ὔμμεϲ.
φράζεϲθ' ὡϲ ὑμῖν Πρόμαχοϲ δεδμημένοϲ εὕδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι καϲιγνήτοιό γε ποινὴ
δηρὸν ἄτιτοϲ ἔῃ. τῶ καί τέ τιϲ εὔχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροιϲιν ἀρῆϲ ἀλκτῆρα λιπέϲθαι.
    ὣϲ ἔφατ', Ἀργείοιϲι δ' ἄχοϲ γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιϲτα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·

V. ι. 469 αὖτ', ἐγέγωνεν A. αὖτ' ἐγέγωνεν DH Townl. Mosc. 2. Vrat. d. αὖτε γέγωνεν CGL. πουλιδάμαντι G. — 470 ἔνιϲπε CDEGHLS et Heynii libri: ἐνίϲπεϲ solus A. ἔνιϲπεϲ Cram. Ep. 290, 32. — 471 ἦ δὴ οὐχ E. οὐκ G. ἀντιπεφᾶϲθαι ACDEL. ἀντιπεφάϲθαι H. ἀντιπεφᾶπται G, conf. N 447. — 472 οὐ μέν τοι S. ἐξ H: ceteri ἔξ cum Jo. Alex. 28, 4. — 474 παῖϲ omnes praeter L, qui πάϊϲ exhibet. ἐῴκει: ἐν ἄλλῳ ἔοικεν A. — 475 γιγνώϲκων L: γινώϲκων ACDEGH. τρῷαϲ L. ἔλαβε H. θυμόν ACDHL Harl. Lips. Ven. B. Mor. Vrat. A: θυμῷ EG Flor. Rom. θυμοῦ Cant. — 477 δ δ' D. ὅδ' CHL. — 479 ἰόμοροι H Vrat. A. — 481 ὔμμεϲ DH. — 482 ὔμμϊν H. ὔμμιν Cant. ὑμῖν et ὑμῶν Harl. ἡμῶν Lips. — 483 ἵνα μή τοι S. ἐν ἄλλῳ ἔγχει ἐμῷ μή τοι τι A. γε: τε S. ποινῇ Vrat. d. — 484 ἔῃ: εἴῃ D Lips. καί τέ τῖϲ H. Vrat. d. vulgo καί κέ τιϲ. G καὶ κε τιϲ. Lips. omitt. κε. — 485 ἐνι A. ἐνῖμμεγάροιϲ C. μεγάροιϲ AEGHL. μεγάροιϲιν D. μεγάροιϲι S. ἄρεωϲ ADGHS et Heynii libri. ἄρεωϲ (o supra ω) C. ἄρεοϲ EL. λιπέϲθαι: γενέϲθαι ES Rom. γνωϲτὸν ἐνὶ μεγάροιϲιν ἄρηοϲ ἀλκτῆρα γενέϲθαι Et. Gud. 603, 29, conf. C 100.

A. c. 469 Ζηνόδοτοϲ ἀμύμονα πουλυδαμαντ (sic) Didymus. — 470 Πουλυδάμα: Πουλυδάμαν Zenodotus. — 474 ἀριϲτοφάνηϲ αὐτῷ γάρ ῥα φυὴν ἄγχιϲτα ἔοικεν Didymus. — 477 ὕφελκε h. l. libri omnes; ceteris locis plerique εἷλκε pro ἕλκε, cf. H. T. 238. — 484 ἔῃ ἄτιτοϲ Heyne. Clarke. conf. God. Herm. ad Aesch. Agam. 72. καί τέ τιϲ God. Hermannus Opusc. IV, 41 ex coniectura, quae confirmatur scriptura codd. H. Vrat. d. — 485 μεγάροιϲιν ἀρῆϲ Zenodotus: Aristarchus μεγάροιϲ ἄρεω conf. C 100. 213. H. T. 203.

ὡρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέωο ἄνακτος· ὃ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φὴ κώδειαν ἀνασχὼν
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,

V. l. 488 ὃ δ' D. ὅδ' GHL. — 489 πηνελέοιο CDEGHLS et Heynii libri. πηνελέωο A. πηνέλεω Cant. γρ. δὲ πηνελέωο Harl. ὃ δ' DL. ὅδ' CH. — 490 τὸν δὲ μάλιστα Mor. Barocc. — 491 τρώων L. ὄπασσε AC DH Pausan. II, 3, 4. ὄπαζε S. ὤπασεν E. — 492 ἄρ DGHL. αρ A. ὑπο ADHL. — 494 libri διαπρὸ. — 495 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. πετάσας E Lips. — 496 πηνέλεος E Vrat. d. δ' ἐρυσσάμενος G Flor. Rom. — 497 χαμᾶζε ADEH: χαμάζε CGL — 498 πήλικι D. κάρην G. 2. man. ὄμβριμον CHS. — 499 ὁ δὲ φῆ AE Schol. C 253. Suidas II, 2, 1456, 2. ὁ δὴ φὴ G Schol. Nicandr. Alex. 215. ὁ δεφη Apoll. Soph. 106, 4. ὃ δ' ἔφη D. ὅδ' ἔφη CH. ὁ δ' ἔφη LS Lips. Vrat. A. b. d. — 500 τρώεσσι L. ηὖδα D. — 501 τρῶες L. — 503 ἡ om. D. ἀλεγεινορίδαο L. — 505 συν A. — 506 ὑπο ACDH. τρόμος ἔλλαβε γυῖα ACEH (ἔλαβε) S (εἵλετο) Cant. Barocc. Mor. Lips. Rom. χλωρὸν δέος εἷλεν DGL. γρ. τοὺς ἄρα πάντας ὑπο χλωρὸν δέος εἷλε A.

A. c. 499 φὴ (= ὡς) Zenodotus: Aristarchus φῆ (= ἔφη), conf. Eust. 999, 25. — 500 Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμά ὁμοίως τῷ ἔβη δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον (500), ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον Schol. A. Ἀρίσταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεται καὶ ἀθετεῖ τὸν ἑξῆς (500) Schol. A. οὐδέποτε τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσοντος τὴν λέξιν (φράσαι) διόπερ Ἀρίσταρχος ἐν τῇ Ξ (cod. P) τῆς Ἰλιάδος ἠθέτηκεν „πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος“ Apoll. Soph. 165, 9, 10 et 11 conf. Bekk. Praef. Schol. in Hom. Iliad. pg. III. Lehrs. Arist. p. 93. — 505 σὺν: ἐν Zenodotus et Aristophanes, conf. Γ 159 ἐν νηυσὶ νεέσθω. ἰέναι σὺν νηί γ 323. κ 323. ω 152. ἐλθεῖν α 182. ι 373. Ε 641. (ἐν νηὶ β 263). ἱκέσθαι γ 61. βαίνειν Δ 181. ἀλάομαι γ 302. φεύγειν Β 74. 140. γ 165 πέμπειν Α. 183. 389.

πάπτηνεν δὲ ἕκαϲτοϲ, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
ἔϲπετε νῦν μοι μοῦϲαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουϲαι,
ὅϲ τιϲ δὴ πρῶτοϲ βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ.
Αἴαϲ ῥα πρῶτοϲ Τελαμώνιοϲ Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυϲῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχοϲ καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνηϲ δὲ Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκροϲ δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδηϲ δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸϲ ἄφυϲϲε
δῃώϲαϲ· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
ἔϲϲυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
πλείϲτουϲ δ' Αἴαϲ εἷλεν, Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ υἱόϲ·
οὐ γάρ οἵ τιϲ ὁμοῖοϲ ἐπιϲπέϲθαι ποϲὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεϲϲάντων, ὅτε τε Ζεὺϲ ἐν φόβον ὄρϲῃ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε ϲκόλοπαϲ καὶ τάφρον, ἔβηϲαν
φεύγοντεϲ, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερϲίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεϲφιν ἐρητύοντο μένοντεϲ,

V. L. 507 πάπτηνε H Flor. πάπτηινεν C. ὅπῃ A Schol. Ο 1. ὅποι EG ceteri ὅπη cum Cram. An. Ox. II, 337, 22. φύγει D. φύγῃ Cant. Lips. — 508 ἕϲπετε H. — 509 ἀνδράγρι' A. — 510 ἤιρατ' ACD. ἤρετο ἢ ἤρατο E. ἐπεί ῥ': ἐπεί περ Mor. μάχηϲ S. κλειτὸϲ C. — 511 αἴαϲ μὲν C. ῥὰ GL. οὗτα Lips. Flor. — 512 καρτερόθυμον S. — 513 φάλκυν Vrat. A. φάλτην Barocc. Mor. conf. N 791. ἐξενάριξε AC. — 515 ἐνήιρατο ACD. περιφήτην: πολυφήτην? cf. N 791. — 516 ἆρ ADGHL. — 517 οὖτα κατὰ λαπάρην DG. οὔταϲε καλλαπάρην ACEHLS Lips. Rom. γρ. οὖτα κατὰ λαπάρην A, conf. 447. οὔταϲε Schol. P 24. δια CH. διὰ τ' ἔντεα Mor. ἄφυϲϲε ACGHL. — 518 δηϊώϲαϲ H. — 519 ὄϲϲε κάλυψε DHL Cant. Townl. Vrat. d. ὄϲϲ' ἐκάλυψε ACG. — 520 ἄνδραϲ εἷλεν Ὀϊλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ Schol. K 110. — 521 γάρ οἱ τϊϲ H. — 522 ἔμφοβον C. ὄρϲῃ L Cant. ὄρϲη S. ὤρϲῃ G Vrat. d. Flor. ὄρϲηι A. ὦρϲεν CDH. ὦρϲε E Lips. Townl. Rom.

A. c. 509 ἀθετοῦϲι διὰ τὸ ξένον τῆϲ λέξεωϲ (ἀνδράγρια) Schol. ABL.

V. L. 2 ὑπο A. — 3 οἳ μὲν C. παρόχεϲφιν D.

χλωροὶ ὑπὸ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων,
αἷμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει

V. L. 4 ὑπὸ Lips. Et. Mg. 262, 19. Bekk. An. 1209. libri ὑπαὶ. D ὑπαι. — 5 χρυσοθρόνου A. — 6 ἂρ ADEGH. τρῷας L. — 8 ποσιδάωνα A, in marg. ποσειδάωνα. — 9 ἀμφι D. — 10 εἵαθ' H. ὃ δ' D. ὃδ' CHL. — 11 ἀφαυρότερος S Vrat. A. — 12 τόνδε H. — 13 προς CH. — 18 ἢ Schol. Λ 441. Ο 21. Σ 239. Φ 397. Heracl. Alleg. 40. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. μέμνησ' Rhet. Gr. III, 244, 23. ὅτ' ἐκρέμω L post ras. Lips. Cant. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. ὅτε ἐκρέμω Rhet. Gr. III, 244, 23. — 19 περι A. — 21 ἠλάστεον: ἐλάτεον S. ἠλάτεον Vrat. A. κατα A. — 23 ἀνίκηται G. — 24 ὀλιγηπελέων AHL. ὡς AD. θυμὸν AC 1. man. DH Lips. 1. man. Harl. Mosc. θυμὸς C ex corr. E ter GLS Lips. suprascr. ἀνΐει A. ἀνήει HL. ἀνῄει Cant. Vrat. d. ἀνίῃ Townl. οὐδ' ὧς θυμὸς ἀνῆκεν Jo. Alex. 32, 2.

A. c. 4 Aristarchus et Herodianus ὑπαὶ: ὕπαι Tyrannio. — 5 προστιθέασι δὲ καὶ τὸ „ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα" (Β 42) Schol. V. — 10 Herodianus εἵαθ': εἷαθ' Aristarchus. κῆρ ἀπινύσσων Aristarchus, Ptol. Ascalonita, Alexio, Herodianus: κῆρ ἀπινύσκων Aristophanes. alii κῆρα πινύσσων. — 15 τινὲς ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς Schol. V. — 17 οὕτω διὰ τοῦ η ἐπαύρηαι Didymus. ἐπαυρῆαι Tyrannio, conf. H. T. 228. — 18 διὰ τοῦ ῆι μέμνηι εἶχον πᾶσαι Didymus. — 18—31 Ζηνόδοτος οὐδὲ ὅλως τὴν κόλασιν τῆς ἥρας γράφει Schol. A. — 22 τινὲς γράφουσι „πρίν γ' ὅτε (cod. πρὶν τότε) δή σ' ἀπέλυσα πέδων, μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι" Schol. V, conf. Eust. 1003, 13. — 23 βηλοῦ: βήλου Crates. — 24 ἀρίσταρ-

ἀζηχὴϲ ὀδύνη Ἡρακλῆοϲ θείοιο,
τὸν cὺ ξὺν βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦϲα θυέλλαϲ
πέμψαϲ ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωϲα,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικαϲ.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυϲάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτιϲ
Ἄργοϲ ἐϲ ἱππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήϲαντα.
τῶν ϲ' αὖτιϲ μνήϲω, ἵν' ἀπολήξῃϲ ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃ, ἤν τοι χραίϲμῃ φιλότηϲ τε καὶ εὐνή,
ἣν ἐμίγηϲ ἐλθοῦϲα θεῶν ἄπο καί μ' ἀπάτηϲαϲ.
ὣϲ φάτο, ῥίγηϲεν δὲ βοῶπιϲ πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήϲαϲ' ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἴϲτω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸϲ εὐρὺϲ ὕπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Ϲτυγὸϲ ὕδωρ, ὅϲ τε μέγιϲτοϲ
ὅρκοϲ δεινότατόϲ τε πέλει μακάρεϲϲι θεοῖϲι,
ϲή θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχοϲ αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόϲαιμι·
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων
πημαίνει Τρῶάϲ τε καὶ Ἕκτορα, τοῖϲι δ' ἀρήγει,
ἀλλά που αὐτὸν θυμὸϲ ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένουϲ δ' ἐπὶ νηυϲὶν ἰδὼν ἐλέηϲεν Ἀχαιούϲ.
αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθηϲαίμην
τῇ ἴμεν, ῇ κεν δὴ ϲὺ κελαινεφὲϲ ἡγεμονεύῃϲ.

V. ʟ. 26 ξυν A. ξυμβορέηι D cum Schol. Apoll. Rhod. I, 1300. — 27 μιτιόωϲα G. — 28 κόων sine δ' Lips. conf. Ξ 255. εὖ ναιομένην AC DEGLS. — 29 ἐγὼ Lips. ἔνθεν: αὖτιϲ Cant. ἐρυϲάμην D. αὖτιϲ: αὖθϊϲ C (Vrat.). — 31 αὖθϊϲ C. τῶν αὖτιϲ Cant. ἀπολήξῃϲ DE Lips. Barocc. Vrat. A. — 32 ὄφρα ἴδῃϲ ACDE bis Mor. Townl. frgm. Mosc. Vrat d. Rom. Plutarchus de Aud. poët. 4. ὄφρ' εἰδῇϲ GLS. ὄφρα ἴδοι Lips. ἤν τι EL. — 34 ὥϲ A. — 35 προϲηῦδα D. — 36 ὕπερθε ACDE frgm. Mosc. Vrat. A. Flor. Schol. O 21. Pausanias VIII, 18, 2 ὕπερθεν Schol. Θ 1. — 38 τε om. L. θεοῖϲι AGEGH. — 39 ἱερὰ D Lips. — 40 ἐγὼ ποτὲ L. — 41 ποϲιδάων A et in marg. ποϲειδάων. — 42 πημαίνειν Lips. τρῷαϲ L. — 43 omitt. frgm. Mosc. θυμὸϲ αὐτὸν L. — 45 κἀκείνῳ EG HLS. κακείνωι D. καὶ κείνῳ AC Ven. B. Cant. Harl. frgm. Mosc. Cram. Ep 412, 28. — 46 τῇ C. ἡγεμονεύῃϲ AE Harl frgm. Mosc. ἡγεμονεύειϲ CDHLS Cant. Barocc. Townl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. Suidas II, 2, 1098, 8. ἡγεμονεύοιϲ G.

A. c. χοϲ θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμόϲ. ἔϲτι δὲ ὁ τῆϲ ὁμηρικῆϲ (cod. ἀριϲτάρχου) φράϲεωϲ χαρακτήρ „οἵ ϲ' ὠτειλῆϲ αἷμ' ἀπολιχμήϲονται (Φ 122) Didymus. — 31 ἀπολήξῃϲ: διὰ τοῦ ἑτέρου λ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 32 ἴδῃ Aristarchus. cf. H. T. 285. — 33 οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριϲτοφάνει ἦν Didymus. — 44 τειρομένουϲ: κτεινομένουϲ Aristophanes, Argolica, Massiliensis, conf. Eust. 1005, 18. — 45 καὶ κείνῳ: ἐκ πλήρουϲ ἀρίϲταρχοϲ τὸν καί ϲύνδεϲμον Didymus.

ὣϲ φάτο· μείδηϲεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
εἰ μὲν δὴ ϲύ γ' ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη
ἶϲον ἐμοὶ φρονέουϲα μετ' ἀθανάτοιϲι καθίζοιϲ,
τῶ κε Ποϲειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
αἶψα μεταϲτρέψειε νόον μετὰ ϲὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέωϲ ἀγορεύειϲ,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεϲϲον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον.
ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃϲι Ποϲειδάωνι ἄνακτι
παυϲάμενον πολέμοιο τὰ ἃ πρὸϲ δώμαθ' ἱκέϲθαι,
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃϲι μάχην ἐϲ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
αὖτιϲ δ' ἐμπνεύϲῃϲι μένοϲ, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
αἳ νῦν μιν τείρουϲι κατὰ φρέναϲ, αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
αὖτιϲ ἀποϲτρέψῃϲιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρϲαϲ,
φεύγοντεϲ δ' ἐν νηυϲὶ πολυκλήιϲι πέϲωϲι
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ· ὃ δ' ἀνϲτήϲει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε πολέαϲ ὀλέϲαντ' αἰζηοὺϲ
τοὺϲ ἄλλουϲ, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Ϲαρπηδόνα δῖον.

V. L. 47 ὥϲ A. μείδηϲε H Lips. — 48 καί μιν φωνήϲαϲ Vrat. b. προϲηῦδα D. — 49 βοῶπι AL: ceteri βοῶπιϲ, conf. Θ 420. Ϲ 385. 424. Ω 88. ε 87. ω 192. de productione vocalis brevis ante π conf. H. U. 65. — 50 ἴϲον D. καθίζειϲ ES Barocc. Townl. — 51 τῶ ACDHL: τῷ G. κεν G Flor. ποϲιδάων A et in marg. ποϲειδάων. γε omitt. Harl. Townl. — 52 μετατρέψειε S. μετα A. — 54 μετα A. κάλεϲον G. ἐν ἄλλῳ κέλευϲον A. — 55 κλιτότοξον G. χρυϲότοξον C (κλῦτο 2. man. add.). — 56 ἣ μὲν C. ἀχαιῶν μετὰ λαὸν C. χαλκοχιτώνων A. — 57 ποϲιδάωνι A. — 58 παυϲαμένῳ E bis Rom. πολέμϊο G. — 59 μάχην ἐϲ A. — 60 αὖθϊϲ CL. ἀμπνεύϲῃϲι L. λελάθοι H frgm. Mosc. — 61 τείρουϲιν κατα D. — 62 αὖθϊϲ C. ὑποϲτρέψῃϲι Mor. — 63 πολυκλῖῃϲι G. πέϲωϲι ACDEGH Schol. Ο 56: πέϲωϲιν L. — 64 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀνϲτήϲοι L. ἀνϲτήϲῃ E. ἀνϲτήϲειεν S. — 66 πολέαϲ: πολεῖϲ ADEGHS et Heynii libri Schol. Ν 734. πολοὺϲ C. ὀλέϲοντ' A et in marg. ὀλέϲαντ'. — 67 μετα H.

A. c. 49 ἀριϲτοφάνηϲ μετὰ τοῦ ϲ̄ βοῶπιϲ. καὶ ἔϲτιν εὐφραδέϲτερον Didymus. — 53 οὕτω διὰ τοῦ γε ἐτεόν γε καὶ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 56—57 καὶ παρὰ ἀριϲτοφάνει ἠθέτηντο Didymus. — 63, 64 ἀθετοῦνται, ὅτι ψεῦδοϲ Schol. A. — 64 ἀνϲτήϲει ὃν Aristarchus: τινὲϲ ἀνϲτήϲειεν Schol. A. — 64—77 Ζηνόδοτοϲ οὐδ' ὅλωϲ ἔγραφεν Schol. A. — 66 Ἰλίου προπάροιθε conf. ad Β 325.

τοῦ δὲ χολωϲάμενοϲ κτενεῖ Ἕκτορα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερέϲ, εἰϲ ὅ κ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ἀθηναίηϲ διὰ βουλάϲ.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖϲιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάϲω,
πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥϲ οἱ ὑπέϲτην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευϲα κάρητι,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτιϲ ἥψατο γούνων,
λιϲϲομένη τιμῆϲαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἀίξῃ νόοϲ ἀνέροϲ, ὅϲ τ' ἐπὶ πολλὴν
γαῖαν ἐληλουθὼϲ φρεϲὶ πευκαλίμῃϲι νοήϲῃ
„ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα," μενοινήῃϲί τε πολλά,
ὣϲ κραιπνῶϲ μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεϲϲι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι Διὸϲ δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντεϲ

V. L. 68 ἀχῖλεύϲ C. — 69 ἐκ τοῦ δή τοι Cant. παλλίωξιν DH. — 70 εἰϲόκ' libri. — 71 ἕλοιεν: ἕλωϲιν C Lips. 1. man. — 72 τοπρὶν EL. οὐ τὰρ H. ἄρ ADEGL. παύω AGL Harl. frgm. Mosc. παύϲω DEH Lips. παύω (c supra) C. οὔτέ CGL. οὐτέ H. ἄλλον ACEGHL Harl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc.: ἄλλων D. — 75 πρώτωι C 1. man. — 76 ἤματι D. — 77 τιμῆϲαι: τῖϲαι Lips. ἀχιλῆα CD Lips. — 78 ὡϲ A. βοῶπιϲ πότνια ἥρη S Harl. — 79 βῆ δ' ἐξ ἰδαίων S Harl. Lips. — 80 ὅτ' ἂν ἀΐξῃ ADG Rom. Schol. Apoll. Rhod. II, 541. ὅταν ἀΐξῃ C Et. Mg. 342, 14. 606, 30. Et. Gud. 411, 46. Zonar. Lex. 1405. Cram. An. Ox. III, 22, 3. Schol. Λ 269. Υ 291. ὅτ' ἂν vel ὅταν ἀΐξῃ Ven. B. Mor. frgm. Mosc. Vrat. b. ὅτ' ἂν ἀΐξῃ ἢ ὅταν ἀΐξῃ E. ὅτ' ἀναΐξῃ HL Lips. ἀΐξει S. — 81 ἐληλευθὼϲ H. ἐληλυθὼϲ Lips. νοήϲει E. νοήϲει (η supra) L. νοήϲοι Schol. Λ 269. — 82 εἴην ACD 1. man. (?) E Ven. B. Cram. An. Par. III, 20, 21. ἴην S. εἴη D post ras. GHL. frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 342, 15 (ubi explicatur εἴην). Apoll. Soph. 111, 15 (ubi omitt. ἤ). ἔνθα ἴη ἢ Schol. Λ 269. εἴην, ἤην et εἴη Eust. 1007, 2. μενοινήϲειέ ACDEGHL Schol. Λ 269. Apoll. Soph. 111, 15. — 83 ὡϲ A. διέπτα Lips. — 84 ἀπῆλθεν S. — 85 οἳ δὲ C.

A. c. 69 ἡ διπλῆ ϲὺν ἀϲτερίϲκῳ (qui deest in codice), conf. M 71. — 71 αἰπὺ ἕλοιεν: ἀρίϲταρχοϲ ἴλιον ἐκπέρϲωϲιν Didymus. ἀθετεῖται, conf. Schol. Δ 46. M 115. — 72 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ παύω Didymus. ἄνευ τοῦ ϲ̄ οἱ περὶ Ἡρωδιανὸν Schol. BLV. — 78 τινὲϲ μετὰ τοῦτον γράφουϲι „Ζῆν' ὑποταρβήϲαϲα, νόοϲ δέ οἱ ἄλλα μενοίνα" Schol. V. — 79 δὲ κατ': δ' ἐξ Zenodotus conf. Θ 410. — 82 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔνθ' εἴην μετὰ τοῦ ν̄ καὶ διὰ τῶν β' ῃ̄ μενοινήῃϲί τε Didymus.

πάντες ἀνήιξαν καὶ δεικανόωντο δέπαςςιν.
ἣ δ' ἄλλους μὲν ἔαςε, Θέμιςτι δὲ καλλιπαρῄῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουςα,
καί μιν φωνήςας' ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
"Ηρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας.
ἦ μάλα δή ςε φόβηςε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος "Ηρη·
μή με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶςθα καὶ αὐτή,
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
ἀλλὰ ςύ γ' ἄρχε θεοῖςι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐίςης·
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶςιν ἀκούςεαι ἀθανάτοιςιν,
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύςκεται· οὐδέ τί φημι
πᾶςιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρηςέμεν, οὔτε βροτοῖςιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦςα καθέζετο πότνια "Ηρη,
ὤχθηςαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δὲ γέλαςςε
χείλεςιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύςι κυανέῃςιν
ἰάνθη· πᾶςιν δὲ νεμεςςηθεῖςα μετηύδα·
νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυςέμεν ἄςςον ἰόντες,

V. l. 86 καὶ ἐδεικανόωντο CH Vrat. d. δεπάεςςιν D Vrat. A. — 87 ἣ δ' D. ἤδ' CGHL. ἔαςςε C edd. vett. καλλιπαρῄῳ EGH. ceteri καλλιπαρήῳ. — 88 ἐναντίος L. ἦλθε φέρουςα Lips. Harl. frgm. Mosc. — 89 προςηῦδα D. — 91 ςε φόβηςε ADG: ceteri libri mei ς' ἐφόβηςε. πάϊς G: ceteri παῖς. ὅς τοι: ςός τοι Lips. ὅς τις frgm. Mosc. — 92 βοῶπις πότνια ἥρη S. ἐν ἄλλῳ βοῶπις πότνια A (?). — 93 διήρεο C. — 94 ἐκείνου ACDEGHLS Schol. O 97. οἷος θυμὸς ἐκείνου Lips. ἀπεινής Barocc. — 95 ἐνι G. — 96 μετα A. — 97 πιφάςςεται Mor. οὐδέ τι φημὶ ACDEGL. οὐδέ τε S. οὐδέ ἑ φημῖ H. γρ. ἑ Lips. — 98 θυμῷ H Vrat. b.
ε
d. κεχαρϊςαίμεν C. — 99 εἴ πέρ τις ACDEHL. ἔτι omitt. G Flor. ἐΰφρων G, an δαίνυτ' ἐΰφρων? sed conf. H. U. 96. — 100 ἣ μὲν C. ἂρ ADGHL. ὡς D. — 101 ὄχθηςαν H Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. ὤχθηςαν libri mei praeter H, Eust. conf. A 570. ἤδ' CHL. ἡ δὲ, γέλαςςε A frgm. Mosc. ἐγέλαςςε CDGL. — 102 μετώπου L. κυανέοιςιν L. — 103 πᾶςι D. μετηῦδα D. προςηύδα H Townl. — 104 Ζηνὸς Barocc.
αδ
ἀφρονέοντες A. ἀφραδέοντες C Mor. μενεαίνομεν ἰςοφαρίζειν Heracl. Alleg. 2. — 105 ἦ DG. ἠέ τι L Harl. ἄςςον A.

A. c. 86 δέπαςςιν Aristarchus: ἐπέεςςιν Zenodotus. ἐν ἐνίοις „κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαςτος" (ut Ψ 203) οὐκ εὖ Schol. A. — 94 ἐκείνου: κείνου Aristarchus. — 104 ἀφρονέοντες: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα (sic) Didymus. τινὲς ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι Schol. V.

ἢ ἔπει ἠὲ βίῃ· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτει τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ', ὅττί κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ.
ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τόν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
τίσασθαι φόνον υἷος ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.
ὣς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα·
ἔνθά κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο καὶ σάκος ὤμων,
ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
χάλκεον· ἣ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

V. L. 106 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 107 φησὶ CDE Lips. Vrat. A. θεοῖσι ACDGH. — 108 κάρτεϊ libri. H κράτεϊ. — 109 τῶ ACDHL: τῷ EG. ότι D. ὅττί A. ὔμμϊ H. ἄμμι ἢ ὔμμι E — 111 ἔνι ACHL Schol. O 142. ἐνι D. ἐνὶ G. — 112 τὸν φησὶν ACDEL. εἶναι C et man. rec. γρ. ἔμμεναί. ὄμβριμος CH. — 113 ὡς A. θαλερῷ . . . . μηρῷ D Et. Mg. 441, 40. — 114 δ' ἔπος ηὔδα AE Lips. Rom.: δὲ προσηύδα CGHLS. δὲ προσ^{ε}ηῦδα D. — 115 μοι omitt. L. — 116 τίσασθαι A. τίσεσθαι Cant. — 117 εἴπέρ μοι ACEH. Schol. Z 488. Eust. 1002, 45. εἰπέρ D. — 118 κεῖσθ' H. αἵματος L. — 119 ὡς A. κέκλετο GL Flor. — 120 ἐδύσατο CS Vrat. A. Barocc. frgm. Mosc. Lips. ἐδύσ^{ε}ατο A ἐδύσσατο E. ἐδύσσετο Rom. ἔντεα δύσετο L. παμφανόεντα Barocc. — 121 ἔνθά AC. κ' ἔτι ACH Lips. Townl. Vrat. d. κέ τι S Harl. Vrat. A. frgm. Mosc. κέ τις DEGL. — 122 παρ AD. — 123 ἀθηναίη D. περιδδείσασα libri. — 124 δι' ἐκ ACDGHL. μὲν ἐκ ἢ δι' ἐκ E. θάασσε ACG. θάασε Townl. — 126 ὤμοιιν H Vrat. d. — 126 ἔστησεν CD. στηβαρῆς G. ἀπο A et supr. εκ. ἀπὸ DGH Harl. Mor. Vrat. A. ἐκ CL. ἀπὸ ἢ ἐκ E. — 127 ἥδ' CGHL. ἡδ' D. καθήπτετο Townl. 2. man.

A. c. 114 οὕτως καὶ ἡ ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι ἔπος ηὔδα, οὐ προσηύδα Didymus. conf. 398. — 123 περιδείσασα, διὰ τοῦ ἑτέρου δ αἱ ἀριστάρχου Didymus, conf. H. T. 390. — 127 ἣ δ' Aristarchus, alii ἡδ'. cf. H. T. 269.

μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὔτως
οὔατ' ἀκουέμεν ἐςτί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
οὐκ ἀΐεις ἅ τέ φηςι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήςας κακὰ πολλὰ
ἄψ ἴμεν Οὔλυμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοιςι κακὸν μέγα πᾶςι φυτεῦςαι;
αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἶςι κυδοιμήςων ἐς Ὄλυμπον,
μάρψει δ' ἑξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῶ c' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήςεται· ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥῦςθαι γενεήν τε τόκον τε.
ὣς εἰποῦς' ἵδρυςε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέςςατο δώματος ἐκτὸς
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖςι μετάγγελος ἀθανάτοιςι·
καί cφεας φωνήςας' ἔπεα πτερόεντα προςηύδα·
Ζεὺς cφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιςτα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδηςθε,
ἔρδειν, ὅττί κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

V. l. 128 μαινόμενε: δαιμόνιε Et. Mg. 68, 46. Et. Gud. 38, 36. Zonar. Lex. 140. Cram. An. Par. IV, 109, 27. ἠλέ: ἠλεὲ D. 2. man. HL Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 83, 19. Schol. Υ 67. ἦ CD Lips. αὔτως EGH. αὐτως A. — 129 δ' omitt. G. ἀπόλωλε καὶ αὐτὸς Barocc. Mor. — 130 ἅ, τε, φηςὶ A. ἅτε φηςὶ CDE (φηςὶν) GHL. — 131 ἤδη Lips. παρ ADG. εἰληλούθει L. — 132 ἣ CDEL. ἠὲ θέλεις G Flor. — 133 οὔλυμπον δὲ AD. — 134 αὐτὰρ ὁ τοῖς G Vrat. A. Flor. μέγα πῆμα S. ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεῦςαι A. — 135 τρῷας L. — 136 ὃ δ' AD. ὅδ' CGHL. εἰς H. ἐςόλυμπον A. — 137 ἐξείης G. — 138 τῶ ACDH: τῷ GL. ἑῆος ACDGL Schol. Ω 528 (ἦος). ἑοῖο H. γρ. ἑοῖο L. — 139 τοῦ γε AL Townl. Vrat. b: τοῦδε CDEGH. — 140 πεφάςςεται S Vat. — 141 ῥύςθαι D. — 142 ἔνι ACEGHL: 'ἐνὶ D. — 144 θ' erasum in L. μετ' ἄγγελος ACLS Mor. Vrat. b. frgm. Mosc. μετάγγελος DEGH. εἰ δὲ γράφεται θεοῖςι μέτ' ἄγγελος, οὐκ ἂν εἴη ἀπῳδόν Eust. 1009, 51. ἀθανάτοιςι ACDG. — 145 προςηῦδα D. — 146 εἰςΐδην A. κέλεται L. ἐλθεῖν ES. — 147 τ' omitt. L. εἰςῶπα AD. ἰδέςθαι L. ἴδεςθε Lips. — 148 ἕρδειν HL. ὅττί A. ὅ, ττι G. ὅτι D. κ' ἐκεῖνος S Vat. Vrat. b. κἀκεῖνος D. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει DS Vat. Vrat. b. ἀνώγει H, sed ἐποτρύνῃ.

A. c. 134 κακὸν μέγα πᾶςι Aristophanes: Zenodotus θεοῖς μέγα πῆμα. — 138 ἑῆος: ἑοῖο Zenodotus. — 139 τοῦ γε: Ζηνόδοτος καὶ ἀριςτοφάνης τοῦδε Didymus. — 147, 148 ἀθετοῦνται. καὶ ἀριςτοφάνης προηθέτει Schol. A.

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀίξαντε πετέσθην.
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἥμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
ὅττί οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσσῃ
μεῖναι, ἐπεί εὕ φημι βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα

V. L. 149 ἣ μὲν C. ἂρ ADHL. — 150 ἐνὶ D. ἀναΐξαντε S. — 151 ἴδην θ' (δ) Mor. πολυπῖθακα C. — 152 ἀνα A. — 153 ἀμφι D. — 155 οὐδὲ σφῶϊν GH. σφῶϊν D (acc. 2. man.) θυμῷ: θυμὸν D. — 156 ὅττί οἱ AH. ἐπέεσσιν D. πιθέσθαι Lips. — 157 ἶριν D. πρότερον S. προσηῦδα D (acc. 2. man.). — 158 ποσιδάωνι A et in marg. ποσειδάωνι. ΠΟCΙΔΑΩΝΙ Syr. — 159 μὴ δὲ CDGHL. — 161 ἔρχεσθαι: ἔρχεσθ' ἢ LS Vat. γρ. ἔρχεσθ' ἢ μεταφύλα A. — 162 ἐπέεσσϊν C Lips. ἐπιπείσεται: ἐπιπείθεται Et. Mg. 69, 39. „in ed. Flor. et Aldd. erat cum codd. parte ἐπέεσσι πεπείσεται“ Heyne. — 163 δ' ἤπειτα A. δῆπειτα H. δή 'πειθα E. δ' ἤπειτα CDGL Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. Flor. ΔΗΠΕΙΤΑ Syr. κατα A. — 164 ΟΎΔΕ Syr. καρτερός C Lips. ἐπειόντα παλάσθαι S. — 165 ἔο φημὶ CDEGHLS. ἐπεί, εὔ φημὶ A. ἐπεὶ εὖ frgm. Mosc. ἐπεί εὕ φημι Bekk. An. 1146. πολυφέρτερος A. — 167 φᾶσθαι ACDGHL Lips. — 168 ὡς A. — 169 κατ' Ἰδαίων: μετ' ἰδέων L. — 170 ὅτ' ἂν ADGH 1. man. Lips.: ὅταν CEH 2. man. L.

A. c. 159 ἀγγεῖλαι Herodianus, non ἄγγειλαι. — 162 μοι: μου Ammonius. — 164 ταλάσσῃ: τινὲς θελήσῃ Schol. V. — 166, 167 ἀθετοῦνται. asterisci, ὀρθῶς 182, 183. — 169 δὲ κατ': ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐξ ἰδαίων Aristonicus, conf. 79.

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆϲ αἰθρηγενέοϲ βορέαο,
ὣϲ κραιπνῶϲ μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶριϲ,
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη προϲέφη κλυτὸν ἐννοϲίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
ἦλθον δεῦρο φέρουϲα παραὶ Διὸϲ αἰγιόχοιο.
παυϲάμενόν ϲ' ἐκέλευϲε μάχηϲ ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεϲθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰϲ ἅλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεϲϲ' ἐπιπείϲεαι, ἀλλ' ἀλογήϲειϲ,
ἠπείλει καὶ κεῖνοϲ ἐναντίβιον πολεμίξων
ἐνθάδ' ἐλεύϲεϲθαι· ϲὲ δ' ὑπεξαλέαϲθαι ἀνώγει
χεῖραϲ, ἐπεὶ ϲέο φηϲὶ βίῃ πολὺ φέρτεροϲ εἶναι
καὶ γενεῇ πρότεροϲ· ϲὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶϲόν οἱ φάϲθαι, τόν τε ϲτυγέουϲι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη κλυτὸϲ ἐννοϲίγαιοϲ·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθόϲ περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
τρεῖϲ γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓϲ τέκετο Ῥέα,

V. L. 171 ὑπὸ: ὑπαὶ ACDEGHLS. ΥΠΟ Syr. conf. M 462. Ξ 414. T 358. Φ 12. H. U. 62. αἰθρηγενέοϲ A. αἰθριγενέοϲ L. — 172 ὡϲ AD 1. man. — 174 κυανοχαῖτα A. — 175 παραι D. παρὰ Apoll. Soph. 7, 10. πὰρ Lips. — 176 ϲ' ἐκέλευϲε: ϲε κέλευϲε ES Syr. Cant. Townl. ϲε κέλευε Vrat. b. frgm. Mosc. γρ. κέλευε A. ϲε κέλεται AC Lips. (an κέλεταί ϲε) conf. B 28. 65. — 177 ἔρχεϲθαι ACDHL Syr. Cant. Barocc. Harl. Lips. Townl. frgm. Mosc. Vrat. b. d. ἔρχεϲθ' ἢ GS conf. 161. — 179 καὶ κεῖνοϲ ACEHL Lips. Vrat. b. d. frgm. Mosc. Rom. ΚΑΙΚ[ΕΙΝΟϹ] Syr. κἀκεῖνοϲ GS Schol. Θ 150. κακεῖνοϲ D. πολεμίζων AL Cant. Mor. Lips. Townl. Vrat. d. A. πτολεμίξων DH: πολεμίζων ES Syr. Schol. Θ 150. πτολεμίζων CG Vrat. b. — 180 ὑπεξαλέϲθαι L. ἄνωγε DS Harl. Vat. — 181 ΒΙΗΦΙ Syr. πολὺφέρτεροϲ DG. — 182 ὤθεται C. — 183 ΙϹΟΝΕΜΟΙ Syr. οἱ ACDHL: οἷ G. φάϲθαι HL: φᾶϲθαι ACDG Lips. τόν τοι C. — 184 τῆνδε GL. — 185 ὢ πόποι AGH. — 186 καθέζει G. — 187 τ' omitt. D Vrat. A. τε κρόνου Syr. Lips. Pseudopl. 126, 12. τέκρόνου H. γρ. ἐκ κρόνου Lips. τὸ δὲ τρεῖϲ γάρ τ' ἐκ Κρόνου γράφεται καὶ δίχα προθέϲεωϲ τρεῖϲ γάρ τε Κρόνου Eust. 1012, 25. τέκετο ῥέα libri mei praeter G (τέκε ῥήη) et Cant. Barocc. Harl. Townl. Vrat. d. A. τέκε Ῥεῖα Pseudopl. 126, 12. γράφεται οὓϲ τέκε Ῥέα κατά τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 1012, 34. alii τέκε Ῥείη teste Eust. 1012, 35. τέκε ῥέα frgm. Mosc. Vrat. b.

A. c. 179 καὶ κεῖνοϲ: ἐκ πλήρουϲ τὸν [καὶ] ϲύνδεϲμον ἀρίϲταρχοϲ Didymus. πολεμίξων: Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ ζ Didymus. πολεμίξων δὲ διὰ τοῦ ξ. Ἀρίϲταρχοϲ δὲ διὰ τοῦ ϲ (ζ?) Schol. V, cui fidem non habeo. — 182, 183 asterisci, κακῶϲ 166, 167. — 187 τ' ἐκ Κρόνου: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τῶν β' κ.

Ζεὺϲ καὶ ἐγώ, τρίτατοϲ δ' Ἀίδηϲ, ἐνέροιϲιν ἀνάϲϲων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδαϲται, ἕκαϲτοϲ δ' ἔμμορε τιμῆϲ·
ἤ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
παλλομένων, Ἀίδηϲ δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺϲ δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃϲι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸϲ Ὄλυμποϲ.
τῶ ῥα καὶ οὔ τι Διὸϲ βέομαι φρεϲίν, ἀλλὰ ἕκηλοϲ
καὶ κρατερόϲ περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
χερϲὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὣϲ δειδιϲϲέϲθω.
θυγατέρεϲϲιν γάρ τε καὶ υἱάϲι βέλτερον εἴη
ἐκπάγλοιϲ ἐπέεϲϲιν ἐνιϲϲέμεν, οὓϲ τέκεν αὐτόϲ,
οἵ ἕθεν ὀτρύνοντοϲ ἀκούϲονται καὶ ἀνάγκῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμοϲ ὠκέα Ἶριϲ·
οὕτω γὰρ δή τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἤ τι μεταϲτρέψειϲ; ϲτρεπταὶ μέν τε φρένεϲ ἐϲθλῶν.
οἶϲθ' ὡϲ πρεϲβυτέροιϲιν ἐρινύεϲ αἰὲν ἕπονται.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Ἶρι θεά, μάλα τοῦτο ἔποϲ κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ·
ἐϲθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελοϲ αἴϲιμα εἰδῇ.

V. L. 190 ἦτοι libri et Schol. Ο 21. — 191 παλλομένην Schol. Ο 21. ἔλαχεν H. 1. man. δὲ λάχεν Schol. Ο 21. — 192 δὲ λάχ' Schol. Ο 21. δ' ἔλαχεν L. ἐν omitt. G. νεφέλῃϲι ACDEG: νεφέλῃϲιν L Schol. Ο 21. νεφέεϲϲιν Schol. Π 365. — 193 δ' ἔτι ACEGL Schol. Ο 58. 189. Υ 58. ε 244. δέ τι DH Suidas II, 2, 1221, 9. Schol. Ο 21. δέ τοι S, alterum Schol. Ο 21. — 194 τῶ ACDL Syr. τῷ EGH Et. Mg. 196, 11, ibid. βείομαι. ῥὰ D 2. man. HL. — 195 ἐνι A. ἐνί G. μοῖρα D. μοίρᾳ L. — 196 μή τί AEHL. ὡϲ AD 1. man. δειδίϲϲεϲθαι L. ΔΕΙΔΙΞΕϹΘΩ Syr. — 197 θυγατέρεϲϲι G Lips. Flor. Cram. An. Ox. II, 331, 11. υἱάϲιν D. κέρδιον ACDGHL Syr. et Heynii libri praeter Vat. Cram. An. Ox. II, 331, 11. κέρδιον ἢ βέλτερον E. εἴη: εἶναι HL Vrat. d. — 198 αἰνιϲϲέμεν D. ΕΝΙϹΝΕΜΕΝ Syr. (alterum c man. rec.). — 199 οἵ ἕθεν A Schol. Ο 258. οἱ ἕθεν D (acc. et spirit. 2. man.). οἳ ἕθεν CEGHL Schol. Α 114. — 202 φέρο G. — 203 ἢ τὶ L. ΗΤΕ Syr. εἴ τι Lips. μέν τε: μέν τοι L. δή τοι S. δέ τε Stob. floril. XX, 42. δέ τοι Eust. 625, 9. 1338, 16. τρεπταὶ δέ τοι Cram. An. Par. III, 385, 9. — 204 πρεϲβυτάτοιϲιν S Vat. ἐριννύεϲ CDEGL Syr. — 205 ποϲιδάων A in textu Syr. 1. man. — 206 μᾶλα D. κατα A. νημερτὲϲ ἢ κατὰ μοῖραν E.

A. c. 192 εὐρὺν: ὅτι Ζηνόδοτοϲ αἰπύν Aristonicus. — 197 ἀρίϲταρχοϲ βέλτερον εἴη Didymus. Aristophanes κάλλιον, κέρδιον, οἱ εἰκαιότεροι. — 197 τινὲϲ υἱέϲιν Schol. V. — 207 εἰδῇ: Ζηνόδοτοϲ διὰ τοῦ π εἴπῃ Didymus.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότ' ἂν ἰcόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴcῃ
νεικείειν ἐθέλῃcι χολωτοῖcιν ἐπέεccιν.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μέν γε νεμεccηθεὶc ὑποείξω·
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήcω τό γε θυμῷ·
αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίηc ἀγελείηc,
Ἥρηc Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίcτοιο ἄνακτοc
Ἰλίου αἰπεινῆc πεφιδήcεται, οὐδ' ἐθελήcει
ἐκπέρcαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτοc Ἀργείοιcιν,
ἴcτω τοῦθ', ὅτι νῶιν ἀνήκεcτοc χόλοc ἔcται.
ὣc εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐννοcίγαιοc,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεcαν δ' ἥρωεc Ἀχαιοί.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυcτήν·
ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχοc ἐννοcίγαιοc
οἴχεται εἰc ἅλα δῖαν ἀλευάμενοc χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχηc ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ νέρτεροί εἰcι θεοί, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc.
ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεccηθεὶc ὑπόειξε
χεῖραc ἐμάc, ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γε τελέcθη.
ἀλλὰ cύ γ' ἐν χείρεccι λάβ' αἰγίδα θυccανόεccαν,
τῇ μάλ' ἐπιccείων φοβέειν ἥρωαc Ἀχαιούc·

V. L. 209 ὁππόταν CGL Syr. Schol. Z 488. ἰcόμοιρον D Lips. Flor. 211 εἴ τι pro ἦτοι L. μέν κεν S. — 214 ΗΡΗCΘ' Syr. τὲ H. — 215 οὐδὲ θελήcει S. οὐδὲ ἐθελήcει D. — 216 δοῦναί τε S Vat. — 217 νῶϊ D. ἀνήκεcτον ἄλγοc Schol. Pind. Ol. VI, 12. — 218 ὡc A. ἀχαϊκὸν S. — 220 ἀπόλλονα G. — 221 φοῖβε omitt. H. — 223 ἀλευόμενοc H. — 224 γάρ τε ACD Cant. Townl. Flor. γὰρ καὶ S. vulgo γάρ κε cum Eust. et Schol. A 399. — 225 νέρτεροί CHGS Schol. A 399. Herodianus π.
ἐ
μονήρ. λέξ. 45, 27. Cram. Epim. 66, 30. νέρτεροί A. ἐνέρτεροι DEL Mor. Cant. Townl. Lips. frgm. Mosc. Rom. — 226 πολυκέρδιον D. ἠδέ οἱ EGHLS ἠδὲ οἵ D: vulgo ἠδὲ οἷ cum AC Apoll. de Synt. 144, 13. de Pron. 54 B. Schol. Ε 64. — 227 ἔπλετο omitt. L. ὑπόειξε ACDEGH. — 228 οὔτι D pro οὔ κεν. γε τελέcθη C: ceteri γ' ἐτελέcθη. — 229 θυcανόεccαν CDEGS Lips. 1. man. Townl. frgm. Mosc. al. — 230 τῇ ADS Harl. Vrat. d. Townl. frgm. Mos. Flor. Schol. Χ 221. τῇ H. 1. man. L. τὴν CEGH ex corr. ἐπιcείων E Barocc. Lips. Vrat. d.

A. c. 211 ἀρίcταρχοc νῦν μέν γε, ἄλλοι δὲ νῦν μέν κε Didymus. — 212—217 ἀθετοῦνται. — 214 τινὲc Ἥρηc Ἡφαίcτου τε καὶ Ἑρμείαο Schol. A. — 225 οἵπερ νέρτεροί εἰcιν: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει οἵπερ νέρτατοι Aristonicus, conf. Ε 893. Υ 57. — 226 οἱ Ptolemaeus Ascalonita ἐγκλιτικῶc: οἷ Herodianus, conf. H. U. 141.

coì δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἕκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήςποντον ἵκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράcομαι ἔργόν τε ἔπος τε,
ὥc κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύcωcι πόνοιο.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸc ἀνηκούcτηcεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἴρηκι ἐοικὼc
ὠκέι φαccοφόνῳ, ὅc τ' ὤκιcτος πετεηνῶν.
εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐcαγείρετο θυμόν,
ἀμφὶ ἓ γιγνώcκων ἑτάρουc· ἀτὰρ ἆcθμα καὶ ἱδρὼc
παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸc νόοc αἰγιόχοιο.
ἀγχοῦ δ' ἱcτάμενος προcέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τί ἢ δὲ cὺ νόcφιν ἀπ' ἄλλων
ἧc' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί cε κῆδοc ἱκάνει;
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προcέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
τίc δὲ cύ ἐccι φέριcτε θεῶν, ὅc μ' εἴρεαι ἄντην;
οὐκ ἀίειc ὅ με νηυcὶν ἔπι πρυμνῇcιν Ἀχαιῶν
οὓc ἑτάρουc ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸc βάλεν Αἴαc
χερμαδίῳ πρὸc cτῆθοc, ἔπαυcε δὲ θούριδοc ἀλκῆc;
καὶ δὴ ἐγώ γ' ἐφάμην νέκυαc καὶ δῶμ' Ἀίδαο
ἤματι τῷδ' ἵξεcθαι, ἐπεὶ φίλον ἄιον ἦτορ.

V. L. 232 οὖν οἵ D. οἵ H. μέγα τόφρἂν D. — 233 ἵκονται E. — 234 ἔργόν τε H. — 235 ὥc ^{τ}κε A. ὥc τε E Vrat. A. Rom. αὖθίc C. — 236 ὡc A. — 237 ἵρηκι D. ἴρηκι A. — 238 φαccοφόνωι A. — 239 εὗρε δ' υἱὸν L. — 240 οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι DGHL Lips. Vrat. d. Rom. ἐcαγείρατο CDE. εἰcαγείρατο H. ἐcαγείρετο AGL Harl. Vat. — 241 ἀμφί ἑ D ex corr. E. γιγνώcκων L Lips.: γινώcκων ACDEGH. — 244 τί ἤ A: ceteri τίη. δε H. — 245 ὀλιγηπελέων A. πού τι cε A. ποῦ τι cε C. ποῦ τί cε D. που τί cε HL. — 246 ὀλιγοδρανέων A. κορυθαιόλος AD man. rec. Flor. Rom. προcέφη ἑκάεργος ἀπόλλων D 1. man. — 247 δε H. cὺ ἐccὶ HL. — 248 ἐπὶ ACGHL. ἐπι D. — 249 ὀλέκοντα: γρ. cτέλλοντα Lips. — 251 καὶ μὴν ἔγωγ' H. — 252 ἤματι D. τῶδε L. ἴξεcθαι: ὄψεcθαι ACDEGHLS et Heynii libri.

A. c. 231—235 ἀθετοῦνται. καὶ παρὰ ἀριcτοφάνει ἠθετοῦντο Schol. A. — 232 ὄφρ' ἂν: διὰ τοῦ τ̄ τόφρ' ἂν ἀχαιοί οἱ ἀριcτάρχου Didymus. — 240 οὕτωc ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ ō ἐcαγείρετο παρατατικῶc. ἄλλοι δὲ ἐcαγείρατο διὰ τοῦ ᾱ Didymus. — 241 ἀμφὶ ἓ Apollodorus: alii ἀμφίε Cram. Epim. 66, 30. ὀρθοτονητέον τὴν ἓ Herodianus. — 252 ἀρίcταρχοc ἴξεcθαι, καὶ [ἔcτιν] οὐκ ἄχαριc ἡ γραφή Didymus.

τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων·
θάρϲει νῦν· τοῖόν τοι ἀοϲϲητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἴδηϲ προέηκε παρεϲτάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυϲάορον, ὅϲ ϲε πάροϲ γε
ῥύομ', ὁμῶϲ αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νυν ἱππεῦϲιν ἐπότρυνον πολέεϲϲι
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐλαυνέμεν ὠκέαϲ ἵππουϲ·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποιϲι κέλευθον
πᾶϲαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωαϲ Ἀχαιούϲ.
ὣϲ εἰπὼν ἔμπνευϲε μένοϲ μέγα ποιμένι λαῶν.
ὡϲ δ' ὅτε τιϲ ϲτατὸϲ ἵπποϲ ἀκοϲτήϲαϲ ἐπὶ φάτνῃ,
δεϲμὸν ἀποῤῥήξαϲ, θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
εἰωθὼϲ λούεϲθαι ἐυῤῥεῖοϲ ποταμοῖο,
κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοιϲ ἀίϲϲονται· ὃ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώϲ,
ῥίμφά ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὣϲ Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδαϲ καὶ γούνατ' ἐνώμα
ὀτρύνων ἱππῆαϲ, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
οἳ δ' ὥϲ τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
ἐϲϲεύαντο κύνεϲ τε καὶ ἀνέρεϲ ἀγροιῶται·
τὸν μέν τ' ἠλίβατοϲ πέτρη καὶ δάϲκιοϲ ὕλη
εἰρύϲατ', οὐδ' ἄρα τέ ϲφι κιχήμεναι αἴϲιμον ἦεν·

V. l. 253 ἄναξ διὸϲ υἱὸϲ C Lips. — 255 παριϲτάμεναι Vrat. d. frgm. Mosc. — 256 πάροϲ γε CDHLS Lips. Harl. Mor. Vrat. d. frgm. Mosc. πάροϲπερ (γε) A. vulgo πάροϲ περ, conf. ad N 465. — 258 ἀλλά γε Vrat. d. πολέεϲϲι ACGH. — 259 omitt D in textu, habet in marg. 2. man. ἐπὶ CDGHL. ἐπι A. γλαφυροῖϲιν D. ἐλαύνειν S Vat. — 260 προπάροιθεν ἰὼν Lips. κέλευθον: κελεύϲω C et sup. man. rec. γρ. κέλευθον. — 261 ἐϲ μόθον διϊέναι C et sup. man. rec. γρ. πᾶϲαν λειανέω. — 262 omitt. L. ὡϲ A. ἔπνευϲε Vrat. b. A. — 263 ἐπι A. φάτνηϲ Et. Mg. 51, 10. — 264 δεϲμὰ διαῤῥήξαϲ θείῃ πεδίονδε Et. Mg. 51, 12. θείει D. — 265 ἐϋρρῆο S. ἐϋρρῆοϲ (ει) L. εὐρρεῖοϲ H. — 266 ἔχῃ Vrat. d. — 266 ὤμοιϲ' A. ἀγλαΐϲϲονται S. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀγλαΐηιφι C. — 268 ῥίμφά ἑ ACDHL. — 271 οἵδ' CGHL. — 272 ἐϲϲεύοντο ACDEGHL et Heynii libri, conf. Λ 549. — 274 τί ϲφι S Vat.

A. c. 265—268 ἀθετοῦνται. asterisci, ὀρθῶϲ Z 508—511. dissentit a se Aristonicus, vid. Schol. Z 506, ubi sex versibus asteriscos adpictos esse confirmat. Ζηνόδοτοϲ τοῦτον μόνον γράφει, Ἀρίϲταρχοϲ δὲ καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ τρεῖϲ Schol. V. — 272 ἀρίϲταρχοϲ ἐϲϲεύαντο διὰ τοῦ ᾱ, καὶ ἅπαϲαι Didymus.

τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠυγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὣς Δαναοὶ εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
οἷον δὴ αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἕκτωρ. ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα

V. l. 275 ὑπαὶ GL: ὑπὸ ACDEH Lips. Mor. Townl. frgm. Mosc. λῖς GS. — 276 ἀπέτρεπε Lips. — 277 ὡς A. — 279 ἴδων H. ἐπεσσύμενον στίχας Vrat. d. — 280 πᾶσι GH Lips. Flor. παραι D. παρὰ Vrat. d. — 281 τοῖσσϊ H. — 283 ἑ omitt. C. Lips. — 284 ἐρίσειαν DEH. Schol. I 443. — 285 ὅ, σφιν C. ὅς σφιν L Vrat. d. εὖ φρονέων CHLS Vrat. A. Lips. Flor. ceteri ἐϋφρονέων. — 286 ὦ πόποι AH. — 287 * οἷον δὴ: libri οἷον δ'. ἐξ αὖτις D. ἐξαῦθϊς C. — 288 ἢ D. θή μιν G. — 288—290 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 289 θανέμεν Lips. τελαμωνίδαο G. — 290 ἐρύσατο DL. ἐρρύσσατο Mor. — 291 ὅς δὴ D. ἕκτορα ὅς πολλῶν E. ὑπο ACL. — 292 ἔσεσθαι G Flor. — 294 ἐγὼ CDGLS frgm. Mosc. ἐγὼν AH. — 295 μὲν: δὲ Et. Mg. 115, 37. Schol. Δ 287 Cram. Ep. 14, 10. προτὶ CL. — 296 ἐνι A. — 297 εἴ κε L: εἴ κεν CDEGH Vrat. A. Flor. ὥς κεν A Harl. pro var. lect. γρ. καὶ εἴ κεν A. — 298 ἀνεχόμενοι Lips. ὀΐω CGH Lips Rom.

A. c. 277 εἵως: τείως Zenodotus. — 285 ὅ σφιν Aristarchus. — 287 δὴ: conf. H. U. 281. N 633.

θυμῷ δείϲεϲθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑϲμίνην ἤρτυνον, ἀριϲτῆαϲ καλέϲαντεϲ,
Ἕκτορι καὶ Τρώεϲϲιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίϲϲω
ἡ πληθὺϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶεϲ δὲ προὔτυψαν ἀολλέεϲ, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
μακρὰ βιβῶν· πρόϲθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
εἱμένοϲ ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
δεινὴν ἀμφιδάϲειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺϲ
Ἥφαιϲτοϲ Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐϲ φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χείρεϲϲιν ἔχων ἡγήϲατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέεϲ, ὦρτο δ' ἀυτὴ
ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀιϲτοὶ
θρῷϲκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεϲϲηγύ, πάροϲ χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵϲταντο λιλαιόμενα χροὸϲ ἆϲαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερϲὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαόϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων

V. L. 299 δείϲεϲθαι: δειδίϲϲεϲθαι DL. — 300 ὥϲ A. οἳ δ' H. οἵδ' CL. libri ἠδ' ἐπίθοντο. — 301 οἳ μὲν C. ἄρ ADGHL. αἴαντε EL Cant. Townl. Flor. Rom.: αἴαντα CDGHS. αἴαντα (ε) A. — 302 ἄρῃ H. — 303 ὑϲμίνῃ L. ἤρτυον Vrat. b. — 304 τρῴεϲϲιν L. — 306 τρῷεϲ L. ἀρ A. ἄρ (ῶν) DEGHL. — 307 βιβῶν frgm. Mosc. Vrat. b. βιβὼν LS. βιβὰϲ H. βιβὰϲ ἢ βιβῶν Eust. 1016, 58. δὲ κί': δ' ἔκι' ALS Mor. — 308 ὤμοιϲιν ACHS Vrat. b. d. A. αἰγίδα: γρ. ἀϲπίδα H man. rec. τινὲϲ ἀϲπίδα Eust. 1016, 29. — 309 ἀριπρεπέϲ D. — 311 ἄρ ADGHL. — 313 ἄπο A. ἀπαὶ L. νευρῆφι E. νευρῆφιν ὀϊϲτοί Townl. — 314 θρώιϲκον A: ceteri θρῷϲκον. δὲ δὴ δοῦρα D — .316 χρόα καλὸν G: λευκὸν ACDEHL Cant. Harl. Townl. conf. Λ 573. — 317 ἐν γαί' ἵϲτατο L. — 318 ἔχ': εἶχεν E. ἀτρέμαϲ L. — 319 πίπτε ACGHL: πῖπτε DE. — 320 κατενῶπα CEG 1. man. L Et. Mg. 344, 57. κατένῶπα AH. κατὲνώπα D (acc. et spir. 2. man.). κατ' ἐνῶπα G ex corr. Et. Mg. 496, 7.

A. c. 301 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ αἴαντε δυϊκῶϲ Didymus. — 302 Aristarchus Μέγην: Μεγῆν Ptolem. Ascalonita cum aliis. — 307 βιβάϲ: ἀρίϲταρχοϲ βιβῶν Didymus. Zenodotus βοῶν, conf. 686. — 314 θρῷϲκον, conf. H. U. 217. — 320 Aristarchus κατενῶπα: κατένωπα Alexio et Herodianus, conf. Eust. 1017, 60. Et. Gud. 307, 26. Cram. An. Par. III, 20, 28.

ϲεῖϲ᾽, ἐπὶ δ᾽ αὐτὸϲ ἄυϲε μάλα μέγα, τοῖϲι δὲ θυμὸν
ἐν ϲτήθεϲϲιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
οἳ δ᾽, ὥϲ τ᾽ ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ᾽ οἰῶν
θῆρε δύω κλονέωϲι μελαίνηϲ νυκτὸϲ ἀμολγῷ,
ἐλθόντ᾽ ἐξαπίνηϲ ϲημάντοροϲ οὐ παρεόντοϲ,
ὣϲ ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδεϲ· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἧκε φόβον, Τρωϲὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοϲ ὄπαζεν.
ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδαϲθείϲηϲ ὑϲμίνηϲ.
Ἕκτωρ μὲν Ϲτιχίον τε καὶ Ἀρκεϲίλαον ἔπεφνε,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
τὸν δὲ Μενεϲθῆοϲ μεγαθύμου πιϲτὸν ἑταῖρον·
Αἰνείαϲ δὲ Μέδοντα καὶ Ἴαϲον ἐξενάριξεν·
ἤ τοι ὃ μὲν νόθοϲ υἱὸϲ Ὀιλῆοϲ θείοιο
ἔϲκε Μέδων, Αἴαντοϲ ἀδελφεόϲ· αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκῃ γαίηϲ ἄπο πατρίδοϲ, ἄνδρα κατακτάϲ,
γνωτὸν μητρυιῆϲ Ἐριώπιδοϲ, ἣν ἔχ᾽ Ὀιλεύϲ·
Ἴαϲοϲ αὖτ᾽ ἀρχὸϲ μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸϲ δὲ Ϲφήλοιο καλέϲκετο Βουκολίδαο.
Μηκιϲτῆ δ᾽ ἕλε Πουλυδάμαϲ, Ἐχίον δὲ Πολίτηϲ
πρώτῃ ἐν ὑϲμίνῃ, Κλονίον δ᾽ ἕλε δῖοϲ Ἀγήνωρ.
Δηίοχον δὲ Πάριϲ βάλε νείατον ὦμον ὄπιϲθε
φεύγοντ᾽ ἐν προμάχοιϲι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲεν.
ὄφρ᾽ οἳ τοὺϲ ἐνάριζον ἀπ᾽ ἔντεα, τόφρα δ᾽ Ἀχαιοὶ
τάφρῳ καὶ ϲκολόπεϲϲιν ἐνιπλήξαντεϲ ὀρυκτῇ

V. L. 321 ἐπι AH. — 322 ἔθελξεν G. — 323 οἳ δ᾽ D ex corr. οἴδ᾽ CGHL. — 324 κλονέωϲι A Barocc. Harl. frgm. Mosc. κλονέουϲι CDEGHLS. — 325 ἐλθόντ᾽ (ε suprascr.) A. ἐξ ἀπίνηϲ E. — 326 φόβηθεν D Vrat. A. — 327 θῆκε φόβον H Vrat. d τρωϲὶ DGH Lips. Vrat. A. Flor. Rom. Schol. Ε 334. τρῳϲὶ L. ὄπαζε H. — 328 δ᾽ omitt. L. κεδαϲθείϲηϲ (ϲ suprascr.) D. — 329 ϲτίχιον L. ἔπεφνε ACDGH. — 330 χαλκοχιτώνων: καρτεροθύμων Vrat. b. frgm. Mosc. γρ. καρτεροθύμων A. — 333 ἤτοι libri. ὃ μὲν C. — 335 ἄπο AD ex corr. ἀπὸ D 1. man. — 337 ἴαϲοϲ μὲν αὖτ᾽ ἀρχὸϲ D. — 339 μηκιϲτῆν G Vrat. b. Flor. μηκιϲτῆν Cant. μηκιϲτῆ (ν suprascr.) C (ν add. 2. man.). ἰχίον S. — 340 κλόνιον GL. κλονίων D. — 341 δηΐλοχον L. ὦμον C. ὄπιϲθε ACG. — 342 διὰ πρὸ GH. διὰ δε χαλκὸν D. — 343 οἳ ACDGHL. ἀπέντεα AD. — 344 ϲκολόπεϲϲϊ H.

A. c. 333 Ὀιλῆοϲ: ὁ Ἰλῆοϲ Zenodotus.

ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
ὣς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἳ δὲ σὺν αὐτῷ
πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους
ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ᾗσι.
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάις ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,

V. l. 346 τρῳεσσιν L. — 347 ἐπισεύεσθαι ἐᾷν G Flor. — 348 ἐγὼ Lips. Flor. ἑτέρωθι: ἑτέρωσε Pseudopl. 117, 29. ἐθέλοντα νοήσω Pseudopl. 157, 9. Rhet. Gr. I, 276, 18, conf. B 391. — 349 οἷ D (acc. 2. man.). μητίσσομαι DEGH Pseudopl. 157, 9. Rhet. Gr. I, 276, 19. — 351 ἀλλὰ καὶ ες ἐρύουσι A. κύνες γ' L. ἐρύσουσι Cant. — 352 ὡς A. κατ' ὠμαδὸν L. — 353 τρῳεσσι L. τρώεσσιν ἐπὶ CDES Cant. Mor. Vrat. b. d. Lips. frgm. Mosc. τρώεσσιν ἐπι H. τρώεσσι ἐπι A. στίχους D (ου 2. man.). οἳ δὲ C. — 356 βαθείῃις C. βαθείας Schol. Ξ 15. ποσὶν D ἐρίπων A Lips. Townl. ἐρίπτων Schol. Ξ 15. ποσὶ καὶ χερσὶν ἐρίπτων Et. Gud. 307, 2. — 357 μέσον Lips. 1. man. DE. κατάβαλλε L. γεφύρωσε D Lips. 1. man. — 358 ἐπι DH. — 359 γίγνεται L Syr. γίνεται ACEGH. γίνετ' [illegible]. ᾗσι A Ven. B. Harl. frgm. Mosc. ᾗσιν L. ῃισι D. ᾗσϊ H. ᾗσι Vrat. d. εἶσι Flor. C et γρ. ἥσει man. rec. ἥσει EG. HCЄI Syr. ἥσει est lapsus librariorum, non varia lectio, conf. φήσει α 168. ἀποδώσει θ 318. ποιήσει O 363. κινήσει B 147, 395. Π 264, 298. φιλήσει I 117. ὁρμήσει N 64. ἐπικλώσει δ 207. ᾗσι confirmatur analogia formarum φθῇσιν Ψ 805. ᾗσιν T 202. θ 147, 163. φῇσιν α 168. δῷσι A 129. α 379. β 144. θ 318. — 361 ἐρίτιμον: πολύτιμον D. ἔρειπε: ἔριπε AD Townl. frgm. Mosc. ἔργασε pro ἔρειπε L. — 362 παῖς ACHL Lips.: πάϊς DEGS. ΠΆΪC Syr. — 363 ποιήσει CDEGL Lips. edd. vett.: ποιήσῃ AH Cant. Barocc. Harl. Mor. frgm. Mosc. Vrat. d. Apoll. Soph. 12, 33.

A. c. 347 ἐπισσεύεσθαι: ἐπισσεύεσθὸν Zenodotus. — 351 Aristarchus et Herodianus ἐρύουσι: ἐρυοῦσι Alexio. — 353 κατὰ στίχας ut Λ 91. conf. Γ 326. Є 590. Λ 343. Π 820. — 356 ποσσὶν: χερσὶν Zenodotus.

ἄψ αὖτις cυνέχευε ποcὶν καὶ χερcὶν ἀθύρων.
ὥc ῥα cὺ ἤιε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
cύγχεαc Ἀργείων, αὐτοῖcι δὲ φύζαν ἐνῶρcαc.
ὣc οἳ μὲν παρὰ νηυcὶν ἐρητύοντο μένοντεc,
ἀλλήλοιcί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶcι θεοῖcι
χεῖραc ἀνίcχοντεc μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαcτοc·
Νέcτωρ αὖτε μάλιcτα Γερήνιοc, οὖροc Ἀχαιῶν,
εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰc οὐρανὸν ἀcτερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίc τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ
ἢ βοὸc ἢ ὄιοc κατὰ πίονα μηρία καίων
εὔχετο νοcτῆcαι, cὺ δ' ὑπέcχεο καὶ κατένευcαc,
τῶν μνῆcαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲc ἦμαρ,
μὴ δ' οὕτω Τρώεccιν ἔα δάμναcθαι Ἀχαιούc.
ὣc ἔφατ' εὐχόμενοc, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺc
ἀράων ἀίων Νηληιάδαο γέροντοc.
Τρῶεc δ' ὡc ἐπύθοντο Διὸc κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοιcι θόρον, μνήcαντο δὲ χάρμηc.
οἳ δ', ὥc τε μέγα κῦμα θαλάccηc εὐρυπόροιο
νηὸc ὑπὲρ τοίχων καταβήcεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
ἲc ἀνέμου· ἣ γάρ τε μάλιcτά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὣc Τρῶεc μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχοc ἔβαινον,
ἵππουc δ' εἰcελάcαντεc ἐπὶ πρυμνῇcι μάχοντο
ἔγχεcιν ἀμφιγύοιc αὐτοcχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντεc

V. L. 364 αὖθϊc CL. ποcὶ D Lips. Vrat. A. — 365 ὣc ῥὰ GL. ὣc ἄρα cὺ D. — 366 φῦζαν H Syr. — 367 ὡc A. — 368 θεοῖcι ACDGH Syr. — 370 νέcτωρ δ' H Syr. — 372 τιc τοι ACH. τιc cοι G.* εἴποτε τίc τοι L. — 373 οἰὸc H. κατα ACDGH. μετὰ πιονα L. — 375 ἦμαρ D ex corr. — 376 μὴ δ' ACDGHL. τρῴεccιν L. δάμνεcθαι Barocc. — 377
ον
ὡc A. μητιέτα L. — 379 τρῷεc L. ἐπύθετο H. κτύπον libri mei cum Lips. Harl. Mor. Vat. Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. Eust. νόον Heynius cum Ernestio, nescio unde, fortasse ex interpretatione paraphrastae, qui νοῦν habet. — 381 οἵδ' CGHL. — 382 ἐπείγει EL. — 383 ἀνέμοιο D. ἧ ACDEH. ἡ γάρ ῥα Harl. — 384 ὡc A. τρῷεc L.
ηcαν
ἔβαινον AC. — 385 μάχονται Eust. 1021, 20. Schol. Π 367. — 386 ἄγχεcιν G. ἀμφιγύοιcιν G. οἳ μὲν C. — 387 οἵδ' CGHL. ἀπο A. ὑψιμελαινάων G. ΑΠΟΒΑΝΤΕϹ Ambros.

A. c. 365 ἤιε Crates et Herodianus: ἧιε Aristarchus, conf. Eust. 1020, 16. Et. Mg. 469, 53. Zonar. Lex. 981. — 373 ὄιοc: τινὲc οἰὸc Schol. V. ita Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, cf. ad Γ 198. — 377 ἔκτυπε: ἔκλυε Zenodotus.

μακροῖϲι ξυϲτοῖϲι, τά ῥά ϲφ' ἐπὶ νηυϲὶν ἔκειτο
ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ ϲτόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλοϲ δ', εἵωϲ μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε
τείχεοϲ ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλιϲίῃ ἀγαπήνοροϲ Εὐρυπύλοιο
ἧϲτό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοιϲ, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέϲματ' ἔπαϲϲε μελαινάων ὀδυνάων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχοϲ ἐπεϲϲυμένουϲ ἐνόηϲε
Τρῶαϲ, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβοϲ τε,
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
χερϲὶ καταπρηνέϲϲ', ὀλοφυρόμενοϲ δ' ἔποϲ ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπηϲ
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκοϲ ὄρωρεν·
ἀλλὰ ϲὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγώ γε
ϲπεύϲομαι εἰϲ Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίϲ δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ ϲὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφαϲίϲ ἐϲτιν ἑταίρου.
τὸν μὲν ἄρ' ὣϲ εἰπόντα πόδεϲ φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιο
Τρῶαϲ ἐπερχομένουϲ μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρουϲ περ ἐόνταϲ ἀπώϲαϲθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶεϲ Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγαϲ
ῥηξάμενοι κλιϲίῃϲι μιγήμεναι ἠδὲ νέεϲϲιν.

V. l. 388 ϲφ': ϲφιν E. ἐπι A. — 389 ΙΜΕΝΑΧΑΛΚϹΝ Ambr. εἵμενα χαλκόν S. — 390 τρῷεϲ L. — 391 ἀμφ' ἐμάχοντο AG 2. man. H. 2. man. Syr. ΑΜΦΕΜΑΧΟΝΤΟ Ambros. — 392 ἐνι A. ἐν Vrat. A. — 394 ἀκήματ' ACGHL post ras. S Et. Mg. 47, 42. ΑΚΗΜΑΤ' Ambr. Syr. ἀκήματα E Apoll. Soph. 18, 24. ἀκέϲματ' D Lips. — 395 libri ἐπειδὴ. ἐνόηϲε ACEH Syr. ЄΝΟΗϹЄΝ Ambr. — 396 τρῷαϲ L. γένετ' CDE. γίνετ' G Flor. — 397 ἆρ ADEGHL. ΑΡ Ambr. ΩΙ et ΜΗΡΩΙ Ambros. ὦ||| D post ras. — 398 καταπρηνέεϲϲ' C Lips. Flor. δ' ἔποϲ ηὔδα AGL: δὲ προϲηύδα CDHS (om. δὲ) Syr. Barocc. Vrat. b. d. — 400 περιμενέμεν S. — 401 ϲὲ μέν: ϲέ περ Schol. O 398. ποτὶ τέρπετο GH. ἔγωγε libri. — 402 ϲπεύϲομ' C. ἵν' ἐποτρύνω πολεμεῖν L. — 403 οἶδεν L. — 404 παραίφαϲιϲ ἐϲτὶν CDGL. — 405 ἆρ GHL. — 406 τρῷαϲ L. οὐδὲ δύναντο ADGS. δύναντο etiam Eust. 1022, 39. vulgo οὐδ' ἐδύναντο. — 407 ἀμύνεϲθαι παρὰ S. παρα H. — 408 οὐδέ ποτε ACHL Vrat. d. frgm. Mosc. Rom. οὔτέ ποτε DG. οὔτε ποτὲ E. τρῷεϲ L. — 409 ἠδὲ: οὐδὲ ACDHLS. οὐδὲ νέεϲϲιν ἢ ἠδὲ νέεϲϲι Eust. 1022, 39. ἐν ἄλλῳ ἠδὲ νέεϲϲιν A.

A. c. 393 ἔτερπε λόγοιϲ: τινὲϲ ἔτερπε λόων (cod. λούων conf. κ 361) Schol. V. — 394 ἔν τιϲιν ἀκέϲματ', οὕτω δὲ καὶ ἀρίϲταρχοϲ, διχῶϲ (cod. χῶϲ) οὖν Didymus. — 398 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔποϲ ηὔδα Didymus, conf. 114.

ἀλλ' ὥϲ τε ϲτάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει
τέκτονοϲ ἐν παλάμῃϲι δαήμονοϲ, ὅϲ ῥά τε πάϲηϲ
εὖ εἰδῇ ϲοφίηϲ ὑποθημοϲύνῃϲιν Ἀθήνηϲ,
ὣϲ μὲν τῶν ἐπὶ ἶϲα μάχη τέτατο πτόλεμόϲ τε.
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃϲι μάχην ἐμάχοντο νέεϲϲιν.
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντοϲ ἐείϲατο κυδαλίμοιο.
τὼ δὲ μιῆϲ περὶ νηὸϲ ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάϲαι καὶ ἐνιπρῆϲαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὃ τὸν ἂψ ὤϲαϲθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλαϲϲέ γε δαίμων.
ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμοϲ Αἴαϲ,
πῦρ ἐϲ νῆα φέροντα, κατὰ ϲτῆθοϲ βάλε δουρί·
δούπηϲεν δὲ πεϲών, δαλὸϲ δέ οἱ ἔκπεϲε χειρόϲ.
Ἕκτωρ δ' ὡϲ ἐνόηϲεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖϲιν
ἐν κονίῃϲι πεϲόντα νεὸϲ προπάροιθε μελαίνηϲ,
Τρωϲί τε καὶ Λυκίοιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
 Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
μὴ δή πω χάζεϲθε μάχηϲ ἐν ϲτείνεϊ τῷδε,
ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο ϲαώϲατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα ϲυλήϲωϲι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεϲόντα.
 ὣϲ εἰπὼν Αἴαντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
τοῦ μὲν ἅμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάϲτοροϲ υἱόν,
Αἴαντοϲ θεράποντα Κυθήριον, ὅϲ ῥα παρ' αὐτῷ
ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροιϲι ζαθέοιϲι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατοϲ ὀξέι χαλκῷ,
ἑϲταότ' ἄγχ' Αἴαντοϲ· ὃ δ' ὕπτιοϲ ἐν κονίῃϲι
νηὸϲ ἄπο πρυμνῆϲ χαμάδιϲ πέϲε, λύντο δὲ γυῖα.

V. L. 411 δαΐμονοϲ A. — 413 ὡϲ A. — 416 τὼ δὲ ἰῆϲ Vrat. A. ἔχοντο L. οὐδὲ δύναντο ACD 1. man. ES Vrat. b. Rom. ΟΥΔΕΔΥΝΑΝΤΟ Syr. — 417 ὁ ACDGHL Eust. 1022, 41. ἐνὶ πρῆϲαι GH. νῆαϲ ACD EGHLS Syr. cum libris Heynii. — 418 ὁ ACDGHL. ἐπέλαϲϲέ ἑ S. — 419 υἷα: υἱὸν D suprascr. al. man. καλΐτορα C 1. man. καλλίτορα S. — 420 νῆαϲ D (αϲ 2. man.) L Vrat. A. — 421 δούπηϲε Lips. — 422 ὀφθαλμοῖϲι G Flor. Rom. — 423 νεὼϲ CDHL. νηὸϲ G Flor. Rom. — 424 τρωϲί L. τὲ H. — 425 τρῷεϲ L. — 426 ϲτένεϊ H 1. man. — 427 ϲαώϲετε Vrat. d. ϲαώϲομεν Schol. Ε 266. — 429 ὡϲ A. — 430 ὁ δ' D. ὅδ' CGH. μήϲτοροϲ C. — 431 ὅϲ ῥὰ L. — 432 ζαθέοιϲι ACD. — 433 ἔβαλε E Lips. ὑπερ A. — 434 ὁ δ' D 1. man. ὅδ' CD 2. man. GHL. κονίῃϲι ACDGH. — 435 ἀπὸ CD 2. man. EGHL. ἄπο A. λῦντο CDGHL. λῦτο Cant.

A. c · 414 ἐκ τούτου διεϲκεύαϲται ὁ τῆϲ τειχομαχίαϲ ϲτίχοϲ (Μ 175), itaque asteriscus. — 417 ἀρίϲταρχοϲ νῆα, ἄλλοι δὲ νῆαϲ Didymus. — 419 υἷα: υἱόν, conf. H. U. 46.

Αἴας δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
    Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
    ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἤλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὅ γ' Ἀστυνόῳ, Προτιάονος υἱέι, δῶκεν,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

V. L. 436 ἐρρίγησεν H. — 439 μεγάροισι ACDEGH. — 441 ὃ, τοῦ G et supra 2. man. τοί. — 442 ὡς A. — 443 παλίντονον A. — 444 ἰοδόκον A. βέλεα CDEHL Cant. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. b. d. βέλη edd. vett. ἐφίη Barocc. ἀφίει Vrat. b. — 446 ἀγαβοῦ H. πανθοΐδαο L: ceteri πανθοίδαο. — 447 ὁ μὲν C. ἵππους: ἵππων H Vrat. d. — 448 ῥὰ DHL. — 449 τρώεσσι L. — 450 ἱεμένων ADHS Vrat. A. Rom. ἱεμένων Townl. ἱεμένῳ CGL Lips. (suprascr. ἱεμένου). ἱεμένων περ ἢ κατὰ δοτικὴν πτῶσιν ἱεμένῳ περ Eust. 1025, 9. — 453 κεῖν' DG. — 454 πολυδάμας G. ἐναντίος ACS Cant. Barocc. Mor. Lips. Ven. B. frgm. Mosc. Vrat. b. ἐναντίον DGL. ἐναντίον (suprascr. ς) H. — 455 ἀστυνόωι C. προτιάνορος frgm. Mosc. δῶκε ACDGH. — 456 ἐπότρυνε H Vrat. d. — 457 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν (om. ἵππους) H Vrat. d. αὖθις C.

A. C. 439 τοκεῦσιν: τέκεσσιν Zenodotus (Aristarchus teste Schol. BL). — 444 ἰοδόκον Herodianus, Alexio, Attalus: ἰόδοκον alii. — 449—451 ἀθετοῦνται. asterisci, ὀρθῶς P 291, 292. — 450 διχῶς Ἀρίσταρχος καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων Didymus. — 451 ὄπισθε: πρόσθε Aristophanes apud Schol. V.

Τεῦκροϲ δ' ἄλλον ὀιϲτὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ
αἴνυτο, καί κεν ἔπαυϲε μάχηϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριϲτεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸϲ πυκινὸν νόον, ὅϲ ῥα φύλαϲϲεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχοϲ ἀπηύρα,
ὅϲ οἱ ἐυϲτρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
ἰὸϲ χαλκοβαρήϲ, τόξον δέ οἱ ἔκπεϲε χειρόϲ.
Τεῦκροϲ δ' ἐρρίγηϲε, καϲίγνητον δὲ προϲηύδα·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχηϲ ἐπὶ μήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρηϲ, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρόϲ,
νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόϲτροφον, ἣν ἐνέδηϲα
πρώιον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρῴϲκονταϲ ὀιϲτούϲ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέαϲ ἰοὺϲ
κεῖϲθαι, ἐπεὶ ϲυνέχευε θεὸϲ Δαναοῖϲι μεγήραϲ·
αὐτὰρ χερϲὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ ϲάκοϲ ὤμῳ
μάρναό τε Τρώεϲϲι καὶ ἄλλουϲ ὄρνυθι λαούϲ.
μὴ μὰν ἀϲπουδί γε δαμαϲϲάμενοί περ ἕλοιεν
νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ, ἀλλὰ μνηϲώμεθα χάρμηϲ.
ὣϲ φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ἔθηκεν,
αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφ' ὤμοιϲι ϲάκοϲ θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐύτυκτον ἔθηκεν
[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφοϲ καθύπερθεν ἔνευεν.]

V. L. 459 μάχηϲ ACEGHLS. μάχην D. ἐπϊ AH. — 461 * ὅϲ ῥα φύλαϲϲεν: libri ὅϲ ῥ' ἐφύλαϲϲεν. ὅϲ ῥ' ἑ φύλαϲϲεν D ex corr. ὅϲ ῥ' ἐφύλαϲϲεν D 1. man. — 462 αὐτὰρ D. — 463 εὐϲτρεφέα D. ἐΰϲτροφέα G. — 464 παρεπλάγχη L. — 466 δε ῥίγηϲε D 3. man. δ' ἐρίγηϲε H. — 467 ὢ πόποι AH. ἐν ἄλλῳ ὦ πέπον H. ἢ D. ἐπι ACDHL. — 468 ἡμέτεροϲ L. — 469 ἔρρηξε CD. ἐΰϲτροφον S. γρ. ἐΰϲτροφον Lips. νεοϲτρεφέα Schol. Θ 328. — 470 ἂν ἔχοιτο D 3. man. L. θρώιϲκονταϲ A: θρώϲκονταϲ ceteri. — 473 μεγῄραϲ C. — 475 τρῴεϲϲι L. — 476 ἀϲπουδεί CDEGHLS δαμαϲάμενοι Lips. — 477 ἐΰϲέλμουϲ H Lips. μνηϲαίμεθα Barocc. Harl. — 478 ὣϲ A. ὁ δὲ ACDGH et Heynii libri. vulgo ὁ δ' αὖ. ὃ δ' αὖ L. — 479 τετραθέλυμνον A. — 480 εὔτυκτον libri. — 481 omitt. AHLS Barocc Mor. Harl. Lips. Townl. frgm. Mosc. habent CDG.

A. c. 459 Ζηνόδοτοϲ μάχηϲ, ἄλλοι δὲ μάχην, καὶ ἀριϲτοφάνηϲ δὲ μάχην Didymus. conf. O 15, 250. Δ 191. Μ 389. Ρ 602. δ 35. — 467 ὢ πόποι: ὦ πέπον Zenodotus? vid. Schol. Ρ 171. — 469 νεόϲτροφον: εὕρομεν δὲ καὶ ἐύϲτροφον γεγραμμένον καὶ ἔχει τινὰ ἐπίταϲιν Didymus. — 470 πρώιον: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει πρῴην Aristonicus. ἀμφότερα γράφεϲθαί φηϲιν ὁ Ἀρίϲταρχοϲ Didymus.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέςτη.
"Εκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωςί τε καὶ Λυκίοιςιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύςας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔςτε, φίλοι, μνήςαςθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖςιν
ἀνδρὸς ἀριςτῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράςι γίγνεται ἀλκή,
ἠμὲν ὁτέοιςιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃςιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεςθ' ἐπὶ νηυςὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὔμεων
βλήμενος ἠὲ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίςπῃ,
τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε ςόη καὶ παῖδες ὀπίςςω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται ςὺν νηυςὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάςτου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροιςιν·
αἰδὼς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέςθαι
ἠὲ ςαωθῆναι καὶ ἀπώςαςθαι κακὰ νηῶν.
ἦ ἔλπεςθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος "Εκτωρ,
ἐμβαδὸν ἵξεςθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαςτος;
ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

V. L. 484 εἶδε DE Lips. Vrat. A. Cram. Ep. 449, 11. — 485 τρῳςί L. — 486 τρῷες L. — 487 ἐςτὲ CHL. — 488 ἀνα AD. γὰρ ρ ἴδον C (ρ add. man. rec.). εἶδον D. — 490 γίγνεται L: γίνεται ACDEGH. — 491 ὀτέοιςι E Vrat. A. Et. Mg. 636, 33. ὑπέρτατον H Vrat. d. ἐγγυαλίξει CE Rom. Et. Mg. 636, 33. ἐγγυαλίζει S. — 492 ἢ δ' D. μινύθει CES Et. Mg. 636, 33. Barocc. Vrat. b. A. Rom. ΜΙΝΎΘΗΙϹΙ ΚΑΙ Syr. μινύθῃςιν Apoll. de Coni. 502, 20. μινύθῃςι Vrat. d. ἀμῦναι H 1. man. Vrat. d. — 493 ὧς D. 2. man. — 494 ἐν νηυςὶν Vrat. b. νηυςὶ διαμπερὲς Lycurgus adv. Leocr. § 103. υμμέων C cum utroque spiritu supra υ. — 495 ἐπίςπει C. — 496 περι AH. — 497 ςόη καὶ νήπια τέκνα Lycurgus, conf. Schol. BL. Eust. 1028, 56. — 498 καὶ κλῆρος καὶ οἶκος Lycurgus. — 499 οἴχονται EG Barocc. Lips. Mor. Cant. Harl. ἤκωνται, ἤικωνται, ἵκωνται, ἤικχωνται codd. Lycurgi. — 500 ὡς A. — 501 ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰςας Lips. — 504 ἢ CGH Schol. O 700. εἰ νῆας L. κορυθαιόλος ADE Rom. — 506 ἢ CDGHL

A. c. 491 ὀτέοιςιν Herodianus. — 494 ἡ ὑμέων ἀντωνυμία ἀπόλυτός ἐςτι καὶ οὐκ ἔχουςα ἀντιδιαςτολήν. διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν Herodianus.

Ἕκτοροϲ, ὃϲ δὴ νῆαϲ ἐνιπρῆϲαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔϲ γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεϲθαι.
ἡμῖν δ' οὔ τιϲ τοῦδε νόοϲ καὶ μῆτιϲ ἀμείνων,
ἢ αὐτοϲχεδίῃ μῖξαι χεῖράϲ τε μένοϲ τε.
βέλτερον ἢ ἀπολέϲθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι,
ἢ δηθὰ ϲτρεύγεϲθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
ὧδ' αὔτωϲ παρὰ νηυϲὶν ὑπ' ἀνδράϲι χειροτέροιϲιν.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου.
ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Ϲχεδίον, Περιμήδεοϲ υἱόν,
ἀρχὸν Φωκήων, Αἴαϲ δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνοροϲ ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμαϲ δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
τῷ δὲ Μέγηϲ ἐπόρουϲεν ἰδών· ὃ δ' ὕπαιθα λιάϲθη
Πουλυδάμαϲ. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοιϲι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὅ γε Κροίϲμου ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρί.
δούπηϲεν δὲ πεϲών· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐϲύλα.
τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουϲε Δόλοψ, αἰχμῆϲ εὖ εἰδώϲ,
Λαμπετίδηϲ, ὃν Λάμποϲ ἐγείνατο φέρτατον υἱόν,
Λαομεδοντιάδηϲ, εὖ εἰδότα θούριδοϲ ἀλκῆϲ,

V. L. 508 ΕϹΤΕΧΟΡÒΝ Syr. ἐλθεῖν Eust. 1029, 25; 60. 1030, 2. sed 1029, 9 ἐλθέμεν. — 510 αὐτοϲχεδίην Harl. μίξαι ACL. ΜΙΞΑΙ Syr. (ε suprascr. 2. man.). — 511 ἢ βιῶναι C. — 513 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. αὔτωϲ A Syr. αὔτωϲ EGH. ὑπ': ἐν ἢ ὑπ' E. ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΙϹΙ Syr. εἰ δὲ γράφεται ἀνδράϲι παυροτέροιϲι Eust. 1029. 21. — 514 ὡϲ A. — 515 ϲχέδιον L. τινὲϲ Ϲχέδιον Eust. 1030, 10. — 516 φωκήων Lips. ΦΩΚΕΙΩΝ Syr. λαομέδοντα frgm. Mosc. — 518 ἐξενάριξε ACDGH: ἐξενάριξεν L Syr. Pausanias IX, 26, 5. — 519 ἑταῖρον C. — 520 τῷδε H. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 521 ἀπήβροτεν S. — 522 πάνθου: πανθόου Mor. non male. conf. Γ 146. Ρ 9. 23, 40, 59. ἐνι AD. ἐνὶ τρώεϲϲι H Vrat. d. δαμῆναι: μιγῆναι Harl. — 524 δούπηϲε H Lips. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 525 libri εὖ cum Schol. Λ 302. — 526 φέρτατον υἱὸν ACHL Syr. Lips. frgm. Mosc. Vrat. d. φέρτατον ἀνδρῶν S Harl. γρ. ἀνδρῶν Lips. φέρτατοϲ ἀνδρῶν DG.

A. c. 513 οὕτω γραπτέον ὧδ' αὔτωϲ (sic) Schol. A. — 516 Φωκήων: τινὲϲ ἀρχὸν Ἀθηναίων Schol. V. τὰ τοιαῦτα διχῶϲ ἐν ταῖϲ Ἀριϲτάρχου εὑρίϲκομεν καὶ διὰ τοῦ ει Φωκείων καὶ διὰ τοῦ η Φωκήων Didymus ad B 517. — 523 Κροίϲμου: Κροῖϲμον? conf. N 438 ἀτρέμαϲ ἑϲταότα ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρί. Π 597 τὸν Γλαῦκοϲ ϲτῆθοϲ μέϲον οὔταϲε δουρί. H. S. 227.

ὃϲ τότε Φυλείδαο μέϲον ϲάκοϲ οὔταϲε δουρὶ
ἐγγύθεν ὁρμηθείϲ· πυκινὸϲ δέ οἱ ἤρκεϲε θώρηξ,
τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοιϲιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺϲ
ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρηϲ ποταμοῦ ἄπο Ϲελλήεντοϲ.
ξεῖνοϲ γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐυφήτηϲ
ἐϲ πόλεμον φορέειν, δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
ὅϲ οἱ καὶ τότε παιδὸϲ ἀπὸ χροὸϲ ἤρκεϲ' ὄλεθρον.
τοῦ δὲ Μέγηϲ κόρυθοϲ χαλκήρεοϲ ἱπποδαϲείηϲ
κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶϲ δὲ χαμᾶζε
κάππεϲεν ἐν κονίῃϲι, νέον φοίνικι φαεινόϲ.
εἶοϲ ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
τόφρα δέ οἱ Μενέλαοϲ ἀρήιοϲ ἦλθεν ἀμύντωρ,
ϲτῆ δ' εὐρὰξ ϲὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπιϲθεν·
αἰχμὴ δὲ ϲτέρνοιο διέϲϲυτο μαιμώωϲα,
πρόϲϲω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐλιάϲθη.
τὼ μὲν ἐειϲάϲθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
ϲυλήϲειν· Ἕκτωρ δὲ καϲιγνήτοιϲι κέλευϲε
πᾶϲι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν,
ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδαϲ βοῦϲ
βόϲκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπὸ νόϲφιν ἐόντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέεϲ ἤλυθον ἀμφιέλιϲϲαι,
ἂψ εἰϲ Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεϲϲι,

V. L. 530 ὃν ἐφόρει E. — 531 ἐξεφύρηϲ A. ἀπο DHL. — 532 εὐφήτηϲ libri. — 534 ἀπο A. ἤρκεϲ': ἤρκει DHS Vrat. d. conf. N 440. — 537 χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖΕ Syr. — 539 * εἶοϲ ὃ: ἕωϲ ὃ ACDH 1. man. L. ЄΩϹΟ Syr. εἵωϲ ὃ H ex corr. ἕοϲ ὅτῳ G. ἤλπετο ACDEGHLS Syr. et Heynii libri conf. 701. — 540 ἦλθεν ἀμύντωρ: ἦλθ' ἐπαμύντωρ frgm. Mosc. γρ. ἐν ἄλλῳ ἦλθ' ἐπαμύντωρ A. — 541 ϲυν A. βάλλε H. ὄπιϲθεν omitt. L. — 513 πρόϲω E. ϊ̓εμένη CD. ϊ̔εμένω H. ἱεμένῳ Vrat. d. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 544 ἐειϲάϲθη L. τὼ μὲν καὶ ἐειϲάϲθην Lips. — 545 κέλευϲε ACDEH Barocc. Lips. Vrat. d. A. Rom. κέλευε G Syr. κέλευεν Apoll. Soph. 95, 30. κέλευϲεν L. — 546 ἐνένιπεν ACGH Syr. Barocc. Mor. frgm. Mosc. Lips. Flor. Strabo XIII, 586. ἐνένιπε L. ἐνένιϲπεν Vrat. A. b. man. sec. Rom. ἐνένιϲπε E bis. ἐνένϊππεν D. ἐνένιπτεν Cant. γρ. ἐνένιπτεν G 2. man. — 547 μελάνϊπον D. ὃ δ' D. ὅδ' ACGHL. εἰλίποδαϲ G. — 548 περκώπῃ L. ἀπὸ νόϲφιν D: ἄπο νόϲφιν Vrat. b. ceteri ἀπονόϲφιν. — 550 εἰϲ omitt. E. τρώεϲϲι CDE. τρῴεϲϲιν L.

A. c. 537 χαμᾶζε veteres, H. T. 377. — 539 ἔλπετο Aristarchus? conf. Didym. ad P 603. — 510 ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarchus? conf. ad N 384.

ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ. ὃ δέ μιν τίεν ἶϲα τέκεϲϲι·
τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήϲομεν; οὐδέ νυ ϲοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
οὐχ ὁράᾳϲ, οἷον Δόλοποϲ περὶ τεύχε' ἕπουϲιν;
ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔϲτιν ἀποϲταδὸν Ἀργείοιϲι
μάρναϲθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρηϲ
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν κτάϲθαι τε πολίταϲ.
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕϲπετο ἰϲόθεοϲ φώϲ.
Ἀργείουϲ δ' ὤτρυνε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ὦ φίλοι, ἀνέρεϲ ἔϲτε, καὶ αἰδῶ θέϲθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλουϲ τ' αἰδεῖϲθε κατὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.
αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονεϲ ϲόοι ἠὲ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέοϲ ὄρνυται οὔτέ τιϲ ἀλκή.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξαϲθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔποϲ, φράξαντο δὲ νῆαϲ
ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺϲ Τρῶαϲ ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
Ἀντίλοχ', οὔ τιϲ ϲεῖο νεώτεροϲ ἄλλοϲ Ἀχαιῶν,
οὔτε ποϲὶν θάϲϲων οὔτ' ἄλκιμοϲ ὡϲ ϲὺ μάχεϲθαι·
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενοϲ ἄνδρα βάλοιϲθα.
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν αὖτιϲ ἀπέϲϲυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ

V. L. 551 omitt. Syr. παρ A. παρ' D. παρὰ Lips. ὃ δὲ L. τέκεϲϲι ACDG. — 552 ΤΟΝΔ' Syr. ἐνένϊππεν D conf 546. ἐνένιϲπεν Vrat. A. ὀνόμαζε AL Syr. Lips. — 553 ΠΕΡ' Syr. — 555 περϊ CDH. — 556 ἔτ' om. D. ἐϲτὶν CDEH. ἀργείοιϲι ACDG Syr. Eust. 1029, 12. — 557 κατὰ κτάμεν A. — 558 κτάϲθαί τε A. κτάϲθαι τὲ L. κτᾶϲθαί τε CDG Vrat. A. — 559 ὡϲ A. ὁ μὲν C. ἤρχεν L. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 561 ἐϲτὲ CDHL. ἐνι A. — 562 omitt. D in textu S Cant. in textu Vrat. A. κατα AH. — 563 δ' omitt. D. ἣ ἐπέφανται H. — 564 οὐτὰρ H. ἀρ A. οὔτέ τιϲ ACDGHL — 565 ὡϲ A. οἳ δὲ C. ἀλεξέμεναι H Vrat. d. — 566 δὲ βάλοντο L. δὲ ἐβάλοντο G. δ' ἐβάλλοντο Lips. — 567 ἔγχεϊ AC Lips. ἑρκεϊ et ἑρκει A in marg. ἐπι H. διὰ Eust. 1031, 18. τρῷαϲ ἤγειρεν L. — 568 ὤτρυνε μέγαϲ τελαμώνιοϲ αἴαϲ Barocc. Mor. — 570 οὐδὲ . . . . οὐδ' H. ποϲὶ E Lips. — 571 τρῴων L. βάληϲθα LS. βάλῃϲθα E Rom. — 572 ὡϲ A. ὁ μὲν C. αὖθϊϲ C. ἐπέϲϲυτο CS. ἀπέϲτιχε L. ὀρόθυνε D.

A. c. 554 ἀνεψιόο κταμένοιο? conf. ad B 325. — 555 περὶ, non πέρι, Ptolem. Ascalonita et Herodianus. — 556 ἕπευ, conf. K 146. N 381, 465. — 563 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, conf. Ε 531.

ἀμφὶ ἓ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
ἀλλ' Ἱκετάονος υἱόν, ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
θηρητὴρ ἐτύχησε βαλών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὣς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὅ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ

V. L. 574 ἀμφὶ ἑ E. παπτήνας Є. ὑπο AH. τρῷες L. κελάδοντο Lips. — 575 ἀκοντίσαντος CDEL Lips. Vrat. A. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 577 νῖσόμενον AC. νισόμενον DH 1. man. Townl. Vrat. d. νεισόμενον Harl. frgm. Mosc. Vrat. A. νισσόμενος G. πόλεμον δὲ A. — 578 δούπησε D. ὄσσ' ἐκάλυψεν CL. πεσὼν ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ DG Harl. versum omitt. Vrat. b. d. — 579 ἀντίλοχον (c supra ν) G. ὣς ὅτ' ἐπὶ H. λέων ὣς Barocc. Mor. Harl. pro var. lect. ἐπι A. — 580 ἀΐξει CE 1030, 61. 1031. 48. L ex corr. εὐνῆφι E. — 581 ἐτύχησε: ἔτυχε G Flor. Rom. — 582 ὡς ἐπι A. — 583 οὐ λάθετ' Vrat. b. — 584 ἀντίον L. — 586 ἂρ EG. ἀλλ' ὃ γὰρ ACDHL Vrat. d. ἀλλὰ παρέτρεσε Mor. Barocc. ἀλλὰ παραίτρεσε Lips. ἀλλ' ὁ παρέτρεσσε Vrat. A. — 587 κύνας S Lips. ἀμφι AD. βόεσσι ACDEGL. — 589 ἐπι H. τρῷες L. — 591 μετὰ στρεφθεὶς A. — 592 τρῷες L. δὲ: δ' αὖ Harl. Lips. ὠμοφάγοισι ACDE. — 593 δὲ τέλειον H Vrat. d. — 594 ὅ, σφισιν AC. ὅς σφισιν H. ὅς φησιν E. ὅς σφιν L. — 596 βούλετο Lips. ὀρέξειν Cant.

A. c. 587 ἀμφὶ βόεσσι: ἀμφί οἱ αὐτῷ Zenodotus.

ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεύς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
ἔσσεσθ'. ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
ᾗ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες ἠύτε πέτρη
ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,

V. l. 598 ἐμβάλῃ ACDEGHLS et Heynii libri. θέτιος L Et. Gud. 260, 29. 474, 48. conf. Πάριος Γ 325. δ' omitt. D. — 599 ἐπικρήνειε
ειν
CH. μητιέτα L. — 602 τρῴων L. ὀρέξαι A. ὀρέξειν DGLS Townl. Flor. — 603 ἐπὶ CEGHL. ἔπι AD. — 605 μαίνεται ὡς Rhet. Gr. I, 256, 7. ἐγχεσπάλος A. ἐγχεσπάλος D conf. H. T. 421. — 606 ἐν τάφρεσιν libri mei cum Cant. Mor. Lips. Flor.: editores ante Wolfium ἐνὶ. — 607 γίνετο ACDEGHL. γίγνεται Rhet. Gr. I, 256, 7. γίνεται Et. Mg. 177, 48. γίνετ' ὀδόντων Apoll. Soph. 49, 3. — 608 βλοσυροῖσιν C. — 609 σμαρδαλέον S. μαρναμένοιο: μαινομένοιο Schol. Φ 5. — 611 πλεόνεσσϊν H. — 613 ἔσσεσθαι D. ἐπώρουσε S. — 614 ἀθήνη L. ὑπο A. ὑπαὶ Lips. βίηφι ACLS. βίῃφι DGH. δαμῆναι S in marg. — 615 ἔθελε ACDE Harl.
β α
Lips. non male. στίχας ῥῆξαι C. — 616 πλεῖστον: πλεῖον E. — 617 ὡς A. — 619 ἠλίβατος: alii ἠλίβατος teste Eust. 1033, 34.

A. c. 601 ἔμελλε: ἀριστοφάνης τοῦ μέλλεν ἰακῶς Didymus, pro ἀριστοφάνης repone ἀρίσταρχος. — 606 τάρφεσιν: ταρφέσιν Tyrannio. — 607 ἀφλοισμός: ἄφλοισμος Tyrannio. — 609 μαρναμένοιο: τοῦτο ἄν τις σημειώσαιτο πρὸς τὸ „τινάσσετο μαινομένοιο". γράφουσι γάρ τινες μαρναμένοιο Schol. A ad Φ 5. — 610—614 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ ἦσαν Schol. A.

ἥ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
αὐτὰρ ὃ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
ἐν δ' ἔπεϲ' ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πέϲῃϲι
λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δέ τε πᾶϲα
ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸϲ ἀήτη
ἱϲτίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουϲι δέ τε φρένα ναῦται
δειδιότεϲ· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
ὣϲ ἐδαΐζετο θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅ γ' ὥϲ τε λέων ὀλοόφρων βουϲὶν ἐπελθών,
αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεοϲ μεγάλοιο νέμονται
μυρίαι, ἐν δέ τε τῇϲι νομεύϲ, οὔ πω ϲάφα εἰδὼϲ
θηρὶ μαχήϲαϲθαι ἕλικοϲ βοὸϲ ἀμφὶ φονῇϲιν·
ἤ τοι ὃ μὲν πρώτῃϲι καὶ ὑϲτατίῃϲι βόεϲϲιν
αἰὲν ὁμοϲτιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέϲϲῃϲιν ὀρούϲαϲ
βοῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶϲαι ὑπέτρεϲαν· ὣϲ τότ' Ἀχαιοὶ
θεϲπεϲίωϲ ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ

V. l. 621 τροφέοντα A. ϲτροφόεντα L. τροφέονται ἢ τροφόεντα, γράφεται γὰρ διχῶϲ Eust. 1033, 41. αὐτὴν ACD frgm. Mosc. αὐτὴν S et in marg. ἀκτήν. ἀκτῇ H. ἀκτή vel αὐτή L. ἀκτῇ Towul. αὐτῇ G Vrat. d. A. αὐτῇ Vrat. b. ἀκτὴν ἢ ἀκτῇ ἢ μᾶλλον αὐτὴν Eust. 1033, 27. — 622 ὡϲ AD 1. man. τρῷαϲ L. οὐδὲ φέβοντο ACGS Towul. frgm. Mosc.: vulgo οὐδ' ἐφέβοντο. — 623 ὃ ACDGHL. — 624 ἐνὶ νηῒ GS Cant. Rhet. Gr. III, 106, 25 non male, sed conf. Π 437. ι 535. λ 115. πέϲῃϲι ACDEG Rhet. Gr. I, 259, 12. III, 106, 25. πέϲῃϲιν HL Schol. A 593. — 625 λάβρον: λαῦρον τινὲϲ διὰ τῆϲ αυ διφθόγγου Eust. 1033, 58. * ὑπό: ὑπαὶ ACDE bis GHLS et Heynii libri., Rhet. Gr. I, 259, 12. ἀνεμοτραφὲϲ Barocc. — 626 ἄχνη CG (cum glossa ὁ ἀφρόϲ) S Et. Mg. 181, 50. ἀνέμοιό τε C Mor. Apoll. Soph. 12, 3. ἀήτη A Apoll. Soph. 12, 3: vulgo ἀήτηϲ, ita libri fere omnes et Hesych. I, 61. Rhet. Gr. I, 259, 12. Ὅμηροϲ δεινὸϲ ἀήτη (libri ἀήτηϲ) ὡϲ κλυτὸϲ Ἱπποδάμεια Suidas I, 1, 1231, 11. — 627 ἐβρέμεται C. — 628 ὑπ' ἐκ CEGL Stob. Flor. 59, 8. ὑπεκ A. vulgo ὑπὲκ. — 629 ὡϲ D 1. man. ἐνι A. — 631 εἰαμενῇ DHL. ἐλεοϲ ADGH Lips. — 632 θηρὶ› χειρὶ Barocc. μαχέϲαϲθαι ACDEG HLS et Heynii libri. ἀμφι AL. — 634 ἤτοι Eust. 1035, 22: ceteri ἤτοι. — 635 αἰέν: αἰεὶ H. ὁμοϲτιχάνει S. ὃ L. — 636 ὡϲ D 1. man.

A. c. 621 οὕτωϲ αὐτήν μετὰ τοῦ ν̄ Ἀρίϲταρχοϲ, τὴν πέτραν Didymus. — 622 ὣϲ Δαναοὶ Τρῶαϲ: ἐξ' ἀλόϲ, ὣϲ Δαναοὶ alii teste Aristonico. — 626 ἄχνῃ: Ζηνόδοτοϲ χωρὶϲ τοῦ ῑ ἄχνη Didymus. ἀήτη: ὅτι ἀρϲενικῶϲ δεινὸϲ ἀήτη, ἀλλ' οὐ δεινή, ὡϲ κλυτὸϲ Ἱπποδάμεια (Β 742). ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντεϲ ποιοῦϲι δεινὸϲ ἀήτηϲ· ἀλλ' οὐ δεῖ γράφειν οὕτωϲ Aristonicus, conf. H. T. 385. — 633 μαχήϲαϲθαι Aristarchus, conf. H. T. 308.

πάντες, ὃ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων·
τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πήληξ
σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
κτεῖν'· οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου
χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἕκτορα δῖον.
εἴσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν

V. L. 638 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. οἷον DG. — 639 ἄνακτος: ἀέθλων H Vrat. d. frgm. Mosc. Schol. Pind. Ol. III, 50. εὐρυσθῆος ἀέθλων A in marg. διττὴ γὰρ ἐνταῦθα γραφὴ „ὃς Εὐρυσθῆος ἀέθλων" καὶ „ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος" Eust. 1035, 50, conf. 1035, 35. — 640 ἀγγελίῃς H. ἴχνεσκε L. ἡρακλείῃ G. — 641 ἀμείνων: ἀμύμων Vrat. d. — 642 παντοίην ἀρετὴν L Eust. 1050, 36. Plutarchus de Sera numinis vindicta 7. παντοίην ἀρετὴν ἢ παντοίας ἀρετὰς Eust. 1035, 53. ἢ μὲν πόδας ἢ δὲ D. — 643 μηκυναίων G. — 644 ὅσρα A. ὃς ῥὰ L. ἐγγυάλιξε ACD. — 645 μετ' ὄπισθεν A. ἐν ἀσπίδος, non ὑπ', libri mei cum Cant. Lips. Harl. Townl. Vrat. A. frgm. Mosc. Flor.: ὑπ' Rom. πᾶλτο CE bis H Lips. — 646 ποδηνεκέ' AH 1. man. ποδηνεκὲς CDEGH 2. man. LS. — 647 ἐνὶ βλαφθεὶς: ἐνιβλαφθεὶς CDEGH, conf. Z 39. — 648 σμαρδαλέον S. περι A. παρὰ S. κροτάφοιο Cant. — 650 στήθεσι E. — 651 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 652 μάλα δείδισαν ACEHL Lips. Mor. Vrat. d.: μάλ' ἐδείδισαν DS. μάλα ἐδείδισαν G. — 653 περϊ CH. — 656 πρωτέων ACL Lips. προτέρων DEGHS γρ. προτέρων Lips. γρ. πρώτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων A. αὐτοῦ: αὐτοὶ A. παρα H. ἔμιμνον EHL Mor. Vrat. d.

A. c. 640 ἀγγελίης Aristarchus: Zenodotus ἀγγελίην. — 645 διχῶς δὲ τὸ στρεφθεὶς καὶ διὰ τοῦ ᾱ καὶ διὰ τοῦ ε̄ Schol. A. πάλτο: κατ' ἔνια τῶν ἀντιγράφων χωρὶς τοῦ π̄ ἆλτο Didymus. — 651 περ: Ἑλλάνικος δὲ Αἰολικῶς νομίζει τὴν περί περ' εἰρῆσθαι Aristonicus. conf. Eust. 1036, 1. Ἄτταλος δὲ συγκοπήν φησιν, ὡς ἐν τῷ „πὰρ Ζηνί" (Δ 1) Schol. V. — 656 πρωτέων Aristarchum scripsisse colligo ex Schol. ad Ξ 31.

ἀθρόοι, οὐδὲ κέδαςθεν ἀνὰ ςτρατόν· ἴςχε γὰρ αἰδὼς
καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοιςι.
Νέςτωρ αὖτε μάλιςτα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
λίςςεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαςτον·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔςτε, καὶ αἰδῶ θέςθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήςαςθε ἕκαςτος
παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήςιος ἠδὲ τοκήων,
ἠμὲν ὅτεῳ ζώουςι καὶ ᾧ κατατεθνήκαςι·
τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
ἑςτάμεναι κρατερῶς· μὴ δὲ τρωπᾶςθε φόβον δέ.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάςτου.
τοῖςι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦςεν Ἀθήνη
θεςπέςιον· μάλα δέ ςφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράςςαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἠμὲν ὅςοι μετόπιςθεν ἀφέςταςαν οὐδὲ μάχοντο,
ἠδ' ὅςςοι παρὰ νηυςὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇςιν.
οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
ἑςτάμεν, ἔνθά περ ἄλλοι ἀφέςταςαν υἷες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάςθων,
νώμα δὲ ξυςτὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃςι,

V. l. 657 αθρόοι A. οὐδὲ κέδαςθεν ACE Mor. Townl Rom. ςκέδαςθεν frgm. Mosc. vulgo οὐδ' ἐκέδαςθεν. ἀνα A. — 658 ἀλλήλοιςι AC DG. — 659 νέςτωρ δ' GH Vrat. d. edd. vett. αὖτε: γάρ τε S. — 660 τεκέων Flor. Rom. — 661 ἐςτὲ CEHL ἐνι A. — 662 ἐπϊ CDH. — 664 ἠ μὲν D. ὅτω D ex corr. H ex corr. ὅτῳ Barocc. Mor. ζώουςιν H. κατατεθνήκαςι ACDEG. κατεθνήκωςιν Vrat. d. — 665 ὕπερ ACDEGHL. — 666 ἱςτάμεναι Barocc. μὴ δὲ ACDGL. μὴ δε H. τρωπᾶςθε CDE 1036, 42. Harl. Lips. τρωπᾶςθαι (ε superscr.) A. τρωπᾶςθαι Eust. 1036, 25. 1040, 1. Townl. frgm. Mosc. Vrat. b. A. τροπάαςθε G Cant. Flor. τροπᾶςθε Vrat. d. τροπάαςθαι H. τρωπάαςθαι L. τροπώαςθαι S. φόβον δὲ A.: ceteri φόβονδε. — 667 ὡς A. ὄτρυνε A. — 669 ςφιν G Flor. — 670 προς A. προ L Lips. et γρ. πάρ. πὰρ Vrat. b. πρὸς ἢ πὰρ E. πτολέμοιο CDGH Barocc. Ven. B. — 671 δ' ἐφράςςαντο ACDGHLS Schol. B 408. N 123. Δ' ЄΦΡΑϹϹΑΝΤΟ Ambros. δ' ἐφράςαντο E. δὲ φράςςαντο Schol. O 668. ἑτέρους E. — 672 μετ' ὀπιςθεν A. οὐδὲ μάχοντο S Townl.: οὐδ' ἐμάχοντο ceteri. — 673 omitt. Lips ἦδ' D. ἠδ' ὅςςι G. ἠδ' ὁπόςοι S Cant. ΘΟΗΙϹΙ Ambr. — 674 ἄρ ADGHL. ἥνδανε DH. — 675 omitt. L. ἔνθά περ ACDH. ἀφέςταςαν ADEL Lips. Cant. Harl. Townl. Vratt. Flor. Rom.: ἐφέςταςαν CGHS. ЄΦЄϹΤΑϹΑΝ Ambros. — 676 βιβάςκων L Cant. βιβάςςων S. — 677 παλάμῃςι ACDEGH: παλάμῃςιν L Ambros. (sine accentu).

A. c. 665 ἀναςτρεπτέον τὴν πρόθεςιν Herodianus. — 668–673 ἀθετοῦνται Aristonicus.

κολλητὸν βλήτροιϲι, δυωκαιεικοϲίπηχυ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποιϲι κελητίζειν ἐὺ εἰδώϲ,
ὅϲ τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίϲυραϲ ϲυναείρεται ἵππουϲ,
ϲεύαϲ ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄϲτυ δίηται
λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέεϲ τέ ἑ θηήϲαντο
ἀνέρεϲ ἠδὲ γυναῖκεϲ· ὃ δ' ἔμπεδον ἀϲφαλὲϲ αἰεὶ
θρῴϲκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὣϲ Αἴαϲ ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
φοίτα μακρὰ βιβάϲ, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
αἰεὶ δὲ ϲμερδνὸν βοόων Δαναοῖϲι κέλευε
νηυϲί τε καὶ κλιϲίῃϲιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥϲ τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸϲ αἴθων
ἔθνοϲ ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοϲκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
ὣϲ Ἕκτωρ ἴθυϲε νεὸϲ κυανοπρῴροιο,

V. L. 678 δύω καὶ εἰκοϲίπηχυ AC. δύω καὶ εἰκοϲίπηχυ D ex corr. GL. δυωκαιεικοϲίπηχυ D 1. man. H. — 679 ὡ δ' ὅτ' G. ἵππηϲι L. κελητίζειν A. ΚΕΛΗΘΙΖΕΙΝ Ambr. εὖ libri. — 680 ϲυναείρεται A: ϲυναγείρεται Ambros. CDGHLS et Heynii libri. ϲυναγείρεται ἢ ϲυναείρεται Eust. — 681 ϲέβαϲ δ' ἐκ L. πρὸ τὶ C. ποτὶ S. δίηται AD Cant. Lips. Townl. Vrat. b: διώκῃ Ambr. C 1. man. (?) H frgm. Mosc. διώκοι C ex corr. L. διώκει EGS Flor. Rom. γρ. διώκηι A. — 682 λαοφόρον A. τε, ἕ, θεήϲαντο A. τε ἐθεήϲαντο GLS δὲ ἐθηήϲαντο Vrat. A. Flor. — 683 ἢ δὲ D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 684 θρῴϲκων AH: ceteri θρώϲκων. οἳ δὲ C. — 685 ὡϲ A. — 686 βιβῶν LS. βιβῶν frgm. Mosc. γρ. βιβών A. — 687 βοάων Barocc. κέλευε ACDEGH. — 688 ἀμυνέμεν' Lips. — 690 πετεεινῶν Vrat. b. — 691 ποταμῶν S. ποταμῷ Harl. πάρα ACGH Harl. Lips. παρὰ D. παραβοϲκομενάων ELS Vrat. b. d. frgm. Mosc. Rom. conf. ad Ε 162. — 692 δουλιχοδούρων L. versum omitt. C. — 693 νεὼϲ CDE 1038, 21. L Harl. Vrat. b. d. frgm. Mosc. νεὼϲ (o supra) H. κυανοπρῴιροιο A.

A. C. 678 δυωκαιεικοϲίπηχυ Herodianus ὑφ' ἕν. τινὲϲ δὲ κατὰ παράθεϲιν, conf. Eust. 1037, 42. — 680 ϲυναγείρεται ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλῶν τοὺϲ ἐπιτηδείουϲ καὶ οἷον ἀρίϲτουϲ καὶ ἰϲοταχεῖϲ ϲυναγάγῃ ἐκλεξάμενοϲ. οἱ δὲ ϲυναείρεται ἀντὶ τοῦ ϲυζεύξῃ, ὡϲ τὸ „ϲὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶϲιν" (K 499) Schol. BL, conf. Porphyr. Ζητήματα Ὁμηρικὰ cap. 8. — 686 βιβάϲ: βιβῶν conf. H. T. 215. — 688 τινὲϲ ἐπιϲυνάπτουϲι τούτῳ τόνδε „ἀλλὰ πολὺ προθέεϲκε τὸ ὃν μένοϲ οὐδενὶ εἴκων" (X 459) Schol. V. — 693 κυανοπρῴροιο: κυανοπρωίρου conf. H. U. 219.

ἀντίοϲ ἀίξαϲ· τὸν δὲ Ζεὺϲ ὦϲεν ὄπιϲθε
χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
αὖτιϲ δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυϲὶν ἐτύχθη.
φαίηϲ κ' ἀκμῆταϲ καὶ ἀτειρέαϲ ἀλλήλοιϲιν
ἄντεϲθ' ἐν πολέμῳ· ὦϲ ἐϲϲυμένωϲ ἐμάχοντο.
τοῖϲι δὲ μαρναμένοιϲιν ὅδ' ἦν νόοϲ· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφαϲαν φεύξεϲθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεϲθαι·
Τρωϲὶν δ' ἔλπετο θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἑκάϲτου
νῆαϲ ἐνιπρήϲειν κτενέειν θ' ἥρωαϲ Ἀχαιούϲ.
οἳ μὲν τὰ φρονέοντεϲ ἐφέϲταϲαν ἀλλήλοιϲιν·
Ἕκτωρ δὲ πρυμνῆϲ νεὸϲ ἥψατο ποντοπόροιο,
καλῆϲ ὠκυάλου, ἣ Πρωτεϲίλαον ἔνεικεν
ἐϲ Τροίην, οὐδ' αὖτιϲ ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸϲ Ἀχαιοί τε Τρῶέϲ τε
δῄουν ἀλλήλουϲ αὐτοϲχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
τόξων ἀικὰϲ ἀμφὶϲ μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱϲτάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντεϲ,
ὀξέϲι δὴ πελέκεϲϲι καὶ ἀξίνῃϲι μάχοντο
καὶ ξίφεϲιν μεγάλοιϲι καὶ ἔγχεϲιν ἀμφιγύοιϲι.
πολλὰ δὲ φάϲγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδιϲ πέϲον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων

V. l. 694 ἀντίοϲ libri mei. ἀίξαϲ: ἀΐϲϲων AC. γρ. ἀΐξαϲ A. ὦϲεν: ὦρϲεν ACDGLS et Heynii libri praeter Vrat. d, qui consentit cum H. ὦρϲεν ἢ μᾶλλον ὦϲεν Eust. 1038, 27 et 1035, 12, vide 1039, 34. ὄπιϲθε AG: ceteri ὄπιϲθεν. ὀπίϲω Eust. 1035, 12. 1038, 27. — 696 αὖθϊϲ C. — 697 ἀλλήλοιϲι D Vrat. A. — 698 ὡϲ ACD. — 699 libri ἤτοι. — 700 φεύξαϲθαι L Lips. Vrat. b. ὑπ' ἐκ CDEGHL. ὑπεκ A. — 701 τρωϲὶ DE Lips. τρῳϲὶν L. ἔλπετο E Lips. ἥλπετο ACDGHLS. conf. 539. ἐνι A. — 702 κτανέειν D Barocc. δ' ἥρωαϲ H. — 703 οἳ μὲν CD. — 704 νεὼϲ CDE 1039, 10. Mor. Vrat. b. τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ō μικροῦ γράφουϲι τὸ νεόϲ Eust. 1039, 10. ποντο‿πόροιο A. — 706 αὖθϊϲ C. ἐπήγαγε H Vrat. d. — 707 τρῷεϲ L. — 708 δηΐουν DGL. αὐτο‿ϲχεδὸν A. — 709 ἀμφὶϲ, μένον A. ἠμφιεϲμένον Apoll. Soph. 15, 15. — 712 ξίφεϲι E Lips. μεγάλοιϲ Apoll. Soph. 28, 12. ἀμφιγύοιϲι AC DEG. — 714 πέϲον AEL: πέϲεν CDGH Lips. Vrat. d. A. frgm. Mosc. Flor.

A. c. 694 ἀρίϲταρχοϲ ὦϲεν ὄπιϲθε χωρὶϲ τοῦ ρ̄ καὶ ἀντίοϲ διὰ τοῦ ϲ̄ Didymus. — 698 ἄντεϲθ': ἀντέϲθ' Tyrannio. ὦϲ: ϲτικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμῳ καὶ τὸ ἑξῆϲ καθ' αὑτό Nicanor, conf. Z 109. N 133. τ 442. X 259. — 705 ὠκυάλου Herodianus: alii ὠκυάλου, ψιλῶϲ. — 711 ἀθετεῖ Ἀρίϲταρχοϲ (?) Schol. BL. — 712 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarcho adversatur Dionysius propter versum 713, sed conf. Ariston. ad vs. 714. — 714 οὕτω διὰ τοῦ ῡ πέϲον Didymus.

ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρυμνῆθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
ἄφλαστον μετὰ χερcὶν ἔχων, Τρωcὶν δὲ κέλευεν·
    οἴcετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀυτήν·
νῦν ἥμιν πάντων Ζεὺc ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦcαι
ἡμῖν πήματα πολλὰ θέcαν κακότητι γερόντων,
οἵ μ' ἐθέλοντα μάχεcθαι ἐπὶ πρυμνῇcι νέεccιν
αὐτόν τ' ἰcχανάαcκον ἐρητύοντό τε λαόν.
ἀλλ' εἰ δή ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺc
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸc ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
    ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοιcιν ὄρουcαν.
Αἴαc δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεccιν·
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, ὀιόμενοc θανέεcθαι,
θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸc ἐίcηc.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἑcτήκει δεδοκημένοc, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶαc ἄμυνε νεῶν, ὅc τιc φέροι ἀκάματον πῦρ·
αἰεὶ δὲ cμερδνὸν βοόων Δαναοῖcι κέλευεν·
    ὦ φίλοι ἥρωεc Δαναοί, θεράποντεc Ἄρηοc,
ἀνέρεc ἔcτε, φίλοι, μνήcαcθε δὲ θούριδοc ἀλκῆc·
ἦέ τινάc φαμεν εἶναι ἀοccητῆραc ὀπίccω,
ἦέ τι τεῖχοc ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράcι λοιγὸν ἀμύναι;
οὐ μέν τι cχεδόν ἐcτι πόλιc πύργοιc ἀραρυῖα,
ᾗ κ' ἀπαμυναίμεcθ' ἑτερακλέα δῆμον ἔχοντεc·

V. L. 716 οὐχὶ μεθίει libri cum Apollon. de Adv. 573, 6. οὔτι μεθίει Schol. Apoll. Rhod. I, 1089. — 717 μετα A. τρῳcιν L. δ' ἐκέλευεν CD EGHLS. δὲ κέλευεν A Vrat. b. frgm. Mosc. — 718 ὤρνυτ' A. — 719 ἥμιν ACDH: vulgo ἡμῖν. ἔδωκε AEG. — 722 με θέλοντα Cram. An. Par. III, 288, 8. ἐπὶ πρύμνηcιν ἀχαιῶν Townl. — 724 δὴ ῥὰ L. τότε βλάπτε ADEL Townl. Vrat. b. d. τότε βλάπτεν H. τότ' ἔβλαπτε C. τότ' ἔβλαπτεν G Flor. Rom. τοτ' ἔβλαπτε S. — 726 ὡc A. οἳ δ' D. οἴδ' CHL. μᾶλλον: πάντεc Vrat. d. — 729 ἑπταπόδην A. — 730 ἄρ' omitt. EL. ἂρ AGH. ἑcτήκει AL Barocc. Lips. Vrat. d. frgm. Mosc. εἱcτήκει CDGS. ἱcτήκει H. — 731 τρῷαc L. φέροι: φέρει DEGL Lips. Harl. — 732 δαναοῖcιν ἐκέλευεν L. — 734 ἀνέρεc ἐcτὲ CEHL. — 735 ἦέ D. τιναc φαμὲν ACDEGH. τινὰc φαμὲν L. — 736 ἦέ D. ἤ ἔτι S. ἀμῦναι CDL. ἀμύνη H. — 737 μέν τι DH 1. man. S. Townl. Vrat. d. μέν τοι L Vrat. b. μέν τιc ACEGH ex corr. — 738 ἐπαμυναίμεcθ' Harl. Lips. Vrat. b. d. A. ἀπαμυναίμεcθ' A. ἐπαμυνέμεcθ' C. ἑτεραλκέα A.

A. c. 716 οὐχὶ μεθίει: Zenodotus οὐκ ἐμεθίει, conf. ad Π 762. — 730 ἑcτήκει Aristarchus, non εἱcτήκει. — 737 οὕτωc μέν τι χωρὶc τοῦ c ἀρίcταρχοc Didymus.

ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰϲ ἥμεθα πατρίδοϲ αἴηϲ·
τῶ ἐν χερϲὶ φόωϲ, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
ὅϲ τιϲ δὲ Τρώων κοίληϲ ἐπὶ νηυϲὶ φέροιτο
ϲὺν πυρὶ κηλείῳ χάριν Ἕκτοροϲ ὀτρύναντοϲ,
τὸν δ' Αἴαϲ οὔταϲκε δεδεγμένοϲ ἔγχεϊ μακρῷ·
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοϲχεδὸν οὖτα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Π.

Ὣϲ οἱ μὲν περὶ νηὸϲ ἐυϲϲέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλοϲ δ' Ἀχιλῆι παρίϲτατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων ὥϲ τε κρήνη μελάνυδροϲ,
ἥ τε κατ' αἰγίλιποϲ πέτρηϲ δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
τίπτε δεδάκρυϲαι Πατρόκλειϲ ἠύτε κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θέουϲ' ἀνελέϲθαι ἀνώγει,
εἰανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐϲϲυμένην κατερύκει,
δακρυόεϲϲα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·

V. L. 739 τρῴων L. πεδίῳ: ἐν ἄλλῳ τρώων ὁμάδῳ A. — 741 τῶ ACL: τῷ DGH. τῶν Harl. μειλιχίῃ ACDEH: μειλιχίη G 1. man. LS. — 742 ἢ D. μαιμόων Lips. Vrat. A. — 743 τρῴων L. κοιλὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἄγοιτο G Harl. Flor. ἐπὶ νηυϲὶν ἄγοιτο L. — 744 κελέωι D. ὀτρύνοντοϲ H frgm. Mosc. — 745 ὀξέϊ χαλκῷ CG Mor. Flor. ὀξέϊ δουρὶ E 1040, 13 et 39. Rom. — 746 δὲ ἢ δὴ Eust. οὗτα CGL.

A. c. 741 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ϲὺν τῷ ῑ μειλιχίῃ Didymus. μειλιχίη Dionysius Thrax, conf. Schol. AV et Eust. 1040, 36.

V. L. 1 ἐΰϲέλμοιο CDE. εὐϲέλμοιο Townl. Vrat. a (sic). b. — 2 ἀχιλῆι H. — 3 μελάνυδροϲ A. — 4 δνοφερὸν: γνοφερὸν S. χέει: χέεν Et. Mg. 27, 44. — 8 μητρὶ κλαίουϲ' Schol. Soph. Trach. 1073. — 9 εἰανοῦ D. — 10 ὄφρ' ἂν ἕληται LS Vrat. b.

A. c. 5 ᾤκτειρε: θάμβηϲε Aristarchus. — 10 Ζηνόδοτοϲ δακρυόεϲϲα δέ μιν προϲδέρκεται Didymus.

τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης, κρατερὸς Διομήδης,
οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀιστῷ.
τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται
ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.

V. l. 11 ἴκελος CDEGL. κατα ADGHL. — 12 ἠέ A Jo. Alex. 42, 5: ceteri ἠέ. ἢ ἔτι Cram. Ep. 193, 5. ἠέ D. ἢ ἔτι S, cf. O 736. πιφάσκεαι S Apoll. de Synt. 137, 4. ἤ A Jo. Alex. 42. 5: ceteri ἤ. — 13 ἠέ A Jo. Alex. 42, 6. ἠέ D. ceteri ἠέ. ἐξ ACH. ἐξ G Cant. Townl. Lips. Flor. ἐξέκλυες D 1. man. LS. ἐξ, ἔκλυες D (diastole 2. man. add.). — 14 μὰν: μὲν E. — 15 μετα A. μυρμιδόνεσσι ACDGH. — 16 τῶν καὶ D. ἀκαχήμεθα CGL Vrat. A. τεθνηώτων CL Cant. Mor. Vrat. A. τεθνειώτων [η] D. τεθνειώτων [ηι] A. τεθνειώτων EGHS. — 17 ἦε A Jo. Alex. 42, 7: ceteri ἠέ. — 18 ἐπὶ CDGHL. ἐπι A. σφῆις C. — 19 ἐξαῦδα H. — 20 βαρὺ, στενάχων A. βαρυστενάχων CDEGL. δ' ἀπαμειβόμενος Rhet. Gr. III, 88, 30. προσέφη H 1. man. S Barocc. Lips. Vrat. A. d. Πατροκλῆς Vrat. d. ἱππεὺς H 1. man. S Vrat. d. ἱππεῦς Lips. γρ. τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πάτροκλος ἱπών (sic) G. — 21 πηλῆος L Harl. πηλέως EH Vrat. d. Πηλέως υἱὲ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν Plutarchus de Aud. poët. 13. — 23 εἰ μὲν γὰρ G. ἔσαν G. — 24 νηυσὶ CDE Lips. — 25 βέβλητο Vrat. A. — 26 ὀδυσσεὺς G. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 27 κατα H. — 28 μέν γ' E. μὲν ἰητροὶ L Harl. Lips. εἰητροὶ G. ἀμφεπένοντο Eust. 887, 3. — 29 ἕλκος ἀκειόμενον Apoll. Soph. 19, 11. ἀκειάμενοι ACHL Vrat. A. Rom. ἀχϊλεῦ C.

A. c. 12 ἢ ἐμοὶ Apollonius de Pron. 57 B. de Synt. 137, 4. ἤ Herodianus. — 16 διὰ τοῦ η̅ τεθνηώτων (sic) αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 21 Πηλέως υἱέ: οὕτως Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ὑπομνηματισάμενοι Ἰακῶς (i. e. Πηλέος) Schol. V. — 25 ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἄρθρου βέβληται μὲν τυδείδης Didymus.

μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτόϲ γε λάβοι χόλοϲ, ὃν ϲὺ φυλάϲϲειϲ,
αἰναρέτη. τί ϲευ ἄλλοϲ ὀνήϲεται ὀψίγονόϲ περ,
αἴ κε μὴ Ἀργείοιϲιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνηϲ;
νηλεέϲ, οὐκ ἄρα ϲοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύϲ,
οὐδὲ Θέτιϲ μήτηρ· γλαυκὴ δέ ϲε τίκτε θάλαϲϲα
πέτραι δ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόοϲ ἐϲτὶν ἀπηνήϲ.
εἰ δέ τινα φρεϲὶ ϲῇϲι θεοπροπίην ἀλεείνειϲ,
καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸϲ ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόεϲ ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπαϲϲον
Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόωϲ Δαναοῖϲι γένωμαι.
δὸϲ δέ μοι ὤμοιιν τὰ ϲὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἴ κέ με ϲοὶ ἴϲκοντεϲ ἀπόϲχωνται πολέμοιο
Τρῶεϲ, ἀναπνεύϲωϲι δ' ἀρήιοι υἷεϲ Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευϲιϲ πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτεϲ κεκμηότας ἄνδραϲ ἀϋτῇ
ὤϲαιμεν προτὶ ἄϲτυ νεῶν ἄπο καὶ κλιϲιάων.
ὣϲ φάτο λιϲϲόμενοϲ μέγα νήπιοϲ· ἦ γὰρ ἔμελλεν

V. L. 30 ἐμέ γ' AGH Vrat. b. d. Mosc. b. alii ἔμεγ'. ἐμὲ γοῦν CEL. λάβῃ Lips. φυλάϲϲοιϲ C. — 31 αἰναρέτη A. αἰναρέτα Barocc. Mor. αἶν' ἀρετῇ S. ἕτεροι γράφουϲιν αἶν' ἀρετῆϲ τίϲ ϲευ ἄλλοϲ ὀνήϲεται. ἄλλοι δὲ αἰναρέτηϲ γράφουϲιν κατ' εὐθεῖαν πτῶϲιν Eust. 1043, 52. τίϲ ϲευ E bis G 2. man. τίϲ ϲ' ὀνήϲεται [β] ἄλλοϲ [α] L. τίϲ ϲευ . . . ὀνόϲϲεται Apoll. Soph. 14, 15. τίϲ ϲε . . . . ὀψιγόνων Cram. An. Ox. III, 389, 21. τίϲ ϲε [η] . . . . ὀνόϲϲεαι ὀψιγόνων Cram. An. Ox. III, 390, 14. — 32 ἀμύνοιϲ L. ἀμύνειϲ Barocc. — 33 ἄρα δή ϲοι πατὴρ Cram. Epim. 296, 4. — 34 ϲε, τίκτε L. ϲ' ἔτικτε ACDE bis. Cant. Mor. Lips. Mosc. b. Vrat. b. Rom. Hypothes. Schol. Pind. Isthm. Plutarchus de Adul. et amico 26. — 35 πέτραι τ' H bene. πέτρα δ' ἠλίβατοϲ Lips. ἀποινήϲ L. — 36 ἀλεείνηϲ Eust. 1042, 16. L. ἀλεείνῃϲ Harl. — 37 τινά ϲοι Eust. 1042, 16. παρ AG. παρ' D. ἐπίφραδε Vrat. A. — 39 που CL. — 40 δέ omitt. Eust. 205, 41. 977, 10. — 41 αἴ κέ με CE Mor. Lips. Mosc. b. Vrat. b. Rom αἴ κε με LS. vulgo αἴ κ' ἐμὲ. ἀπόϲχονται Barocc. πτολέμοιο Flor. Rom. — 42 τρῷεϲ L. ἀναπνεύϲουϲι LS. — 43 ἀνάπνευϲιϲ Eust. 1044, 24: ἀνάπαυϲιϲ Eust. 1044, 38. πτολέμοιο G. — 44 δὲ κακμῆτεϲ L. κεκμηκόταϲ E. — 45 ὤϲομεν S. ὤϲοιμεν Vrat. A. ποτὶ ES Flor. Rom. — 46 ὢϲ A. ἔφατο G.

A. c. 31 αἰναρέτη Aristarchus: alii αἶν' ἀρετῆϲ Schol. A. conf. Cram. An. Par. III, 386, 1. Eust. 1043, 46. Et. Mg. 36, 9. Suidas I, 2, 38, 5. Zonar. Lex. 70. Cram. An. Ox. II. 6, 12. — 35 ὅτι: ὅτε Aristarchus teste Schol. V. — 41 εἴϲκοντεϲ Aristarchus: ceteri ἴϲκοντεϲ conf. Schol. Λ 799. — 44, 45 asterisci, οὐκ ὀρθῶϲ Λ 802, 803.

οἵ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέcθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήcαc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
ὤ μοι διογενὲc Πατρόκλειc, οἷον ἔειπεc·
οὔτε θεοπροπίηc ἐμπάζομαι, ἥν τινα οἶδα,
οὔτέ τί μοι πὰρ Ζηνὸc ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχοc κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃcιν ἀμέρcαι,
καὶ γέραc ἂψ ἀφελέcθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκῃ·
αἰνὸν ἄχοc τό μοί ἐcτιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην, ἣν ἄρα μοι γέραc ἔξελον υἷεc Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτιccα πόλιν ἐυτείχεα πέρcαc,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδηc ὡc εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάcτην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάcομεν· οὐδ' ἄρα πωc ἦν
ἀcπερχὲc κεχολῶcθαι ἐνὶ φρεcίν· ἦ τοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυcέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆαc ἐμὰc ἀφίκηται ἀυτή τε πτόλεμόc τε.
τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεccι φιλοπτολέμοιcι μάχεcθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφοc ἀμφιβέβηκε
νηυcὶν ἐπικρατέωc, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάccηc
κεκλίαται χώρηc, ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντεc,

V. ι. 47 οἵ τ' αὐτῷ H Mor. Vrat. b. d. Rhet. Gr. III, 103, 16. Apollon. de Pron. 58 B. οἵ τ' Vrat. A. οἱ G. λιτέcθαι: λιπέcθαι CL. λιτ[ε]ᾶcθαι S. — 48 τόνδε L. — 49 ᾧμοι CH. ἔειπαc C Mor. Barocc. — 50 οὔτε:.οὔτι Zonar. Lex. 708. ἥντινα D. — 51 οὔτέ ACDGHL. τι μοι ACHL. παρ' D. ὑπέφραδε L. — 53 ὁππότε δὲ . . . . . ἐθέλῃcεν Et. Mg. 82, 3. — 54 ὅ, τε H. προβεβήκῃ AD Townl. Vrat. A: προβεβή[η]κει C. προβεβήκει EGHL. — 55 αἰνὸc G. τό: τόδε H. μοι ἐcτὶν CEGHL. μοι ἐcτιν A. — 56 ἐξέλον G. — 57 κτεάτιccα et κτεάτιcα Eust. 1045, 33; 57. εὐτείχεον C Lips. Townl. — 58 omitt. Vrat. d. — 59 ὡc εἴ A: ceteri ὡcεί. — 60 προτετῦχθαι H. ἄρα περ G Flor. — 61 ἐνι A. — 62 καταπαυcέμεν' Lips. ὁπόταν ACEGHL. — 63 πόλεμοc EGL Flor. — 64 ὤμοιcι Eust. 1044, 41. ἐμὰ omitt. H. — 65 μηρμιδόνεccι G. — 66 τρῴων L. ἀμφιβέβηκε ACDEGH. — 67 οἳ δὲ C.

A. c. 47 Herodianus λιτέcθαι: λίτεcθαι Ptolem. Ascalonita. — 50 ἀρίcταρχοc εἴ τινα οἶδα διὰ τοῦ ει Didymus. — 53 δή: τιc Aristarchus teste Schol. V. — 58 μ' ἕλετο Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 11. — 59 μετανάcτην: μετανάcτιν (ita Bekk. pro μεταναcτεῖν) Rhianus cum Massiliensi.

Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίον κατέχουσι μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
ἀλλὰ καὶ ὧς Πάτροκλε νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην
ἂψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι,

V. L. 69 τρῳων L. ἐπι C. βέβηκε ACDEGL: βεβήκει H Harl. Vrat. d. A. — 70 ἐπϊλεύσουσϊ C. λεύσουσι Eust. 1046, 16. L Townl. μέτωπα Schol. Z 10. — 71 κε Lips. — 72 εἴ μη L. — 74 παλάμῃσι ACDEGH Schol. I 709. — 75 μαίνετ' D. ἄπο GS. ἀπο CHL. — 76 οὐδέπω libri. — 78 τρῳσὶ L. οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 80 ὡς A: ceteri ὧς. ἄπο DGHLS. ἀπο C. — 82 ἀπο ACDHL. — 83 ἐνὶ φρεσὶ Lips. — 84 ἄρηαι libri mei cum Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. b. Flor.: ἄροιο E Rom. — 85 ἀτὰρ οἳ ACHL Et. Mg. 128, 18. περικαλλέα A. περικαλέα D. — 86 ἀπονάσωσι D. ἀπονάσωσιν Lips. ἀπονάσσωσι προτὶ L, conf. M 64. Φ 532. X 217. πρὸς δ' E. — 87 δ' ἐλάσας Vrat. d. A. αὖ τοι: αὖτε DH Barocc. Mor. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. — 88 δῴη ADEG Cram. An. Ox. II, 353, 18. IV, 392, 30. δῴῃ H. δώῃ CL. κῦδος: κύδε' ἄρεσθαι Cram. An. Ox. II, 353, 18. — 89 ἐμοῖο G Schol. Pind. Ol. IX, 115. — 90 τρῳσὶ L. θείῃς Townl. — 91 μὴ δ' CDEGH.

A. c. 71 οὕτως ἐναύλους διὰ τοῦ ν̄ Didymus. — 76 ἔν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον Didymus. — 86 ἀπονάσσωσιν: ἀποδάσσωσιν Bekk. 2. ex coni. — 87 αὖ τοι Herodianus. — 89, 90 Ζηνόδοτος ἦρκεν Aristonicus. — 90 δέ με Ptolem. Ascalonita: alii δ' ἐμέ. — 91 μηδ' ἐπαγαλλόμενος: μὴ σύγ' ἀγαλλόμενος Zenodotus.

Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
θήῃς, τοὺς δέ τ' ἐᾶν πεδίον κάτα δηριάασθαι.
αἲ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
μήτέ τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν

V. L. 92 τρῷας L. προτὶ ADHL. πρὸ τὶ C. ποτὶ EG Flor. Rom. ποτ' S. — 93 αἰεὶ γενετάων A. — 94 ἐμβήῃ AGHL Cram. Ep. 430, 23. ἐμβῄη C Eust. 1047, 28. 1127, 58. ἐμβήη D Apoll. Soph. 67, 11. Eust. 1046, 43. τοῦςγε A. — 95 πάλιν, τρωπάασθαι A. πάλιν τροπάασθαι CLS Lips. Mor. Harl. Vrat. b. A. πάλιν τρωπᾶσθαι ἢ παλιντροπάασθαι E. πάλιν τρωπᾶσθαι GH Zonar. Lex. 1753. τρωπάσθαι D. νήεσσι ACDG. — 96 θήῃς ACDH. θήῃς seu θήης Cant. Lips. Townl. Vrat. d. Mosc. 2. θείης GL Eust. 1044, 36. 1046, 64. 1047, 37. θήης antigrapha vetera teste Eust. 1047, 31. τοὺς δέ τ' AD. τους δέ τ' C. τούςδε τ' L Barocc. Mor. Harl. τοὺς δὲ δ' E. τοὺς δε δ' H. τούςδε δ' ἔα G Flor. κάτα AH Mosc. 2. καταδηριάασθαι CDEGL. — 98 μήτέ τις ACEGH. μήτε τίς D. τρῴων L. φύγῃ Lips. ἔασι ACDEG. ἔασσι Vrat. A. — 99 μήτέ τις ACD EGL. μήτε τῖς H. νῶϊν: νῶϊ EL, conf. N 326. ἐκδῦμεν E bis H: ἐκδύμεν ACDG. ἐκδύμεν' Lips. ἐκδίμεν L. — 100 λύωμεν ACEGHL Mor. Barocc. Vrat. b. d. Apoll. Soph. 104, 5. Plutarchus de Aud. poët. 8.
οι
λύωμεν D. λύημεν S. ἕλωμεν Lips. — 101 ὥς A. — 102 οὐκ ἔτ' Eust. 1048, 41. Rhet. Gr. III, 117, 11. βελέεσσι ACDGH Rhet. Gr. III, 117, 11. — 103 δάμνα δέ μιν L. τρῷες L. — 104 δεινὴν CEG Lips. Ven. B: δεινὴ ADHS Townl. Mosc. 2. δεινὸν L. περι A. — 106 καπφάλαρ' AC (et supra man. rec. γρ. καὶ) DGHL Cram. Epim. 428, 10. καμφάλαρ' S. κὰπ φάλαρ' E. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ἔκαμνε A Lips. ἔκαμψεν Barocc. Mor.

A. c. 92 ὅτι Ζηνόδοτος προτὶ ἴλιον αἰπὺ δίεσθαι Aristonicus. — 93—96 Ζηνόδοτος ἦρκε. γράφει δὲ „μή σ' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ" Aristonicus. — 94 ἐμβήῃ et 96 θήῃς Aristarchus, conf. H. T. 405 sqq. — 95 πάλιν τρωπᾶσθαι Apollodorus: παλιντροπάασθαι Nicias. — 97—100 ἀθετοῦνται Aristonicus. Ζηνόδοτος ὑπώπτευκεν Schol. V. — 104 δεινὴν Herodianus σὺν τῷ ν̄. — 105 βάλλετο: γράφεσθαί φησιν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ τύπτετο δ' αἰεὶ καπφάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π̄ Aristonicus. — 106 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ καὶ συνδέσμου καὶ φάλαρα γράφων πάντως βραχὺ διέστελλεν ἐπὶ τὸ αἰεὶ Nicanor.

ἔμπεδον αἰὲν ἔχων ϲάκοϲ αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντεϲ βελέεϲϲιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄϲθματι, κὰδ δέ οἱ ἱδρὼϲ
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺϲ ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
ἀμπνεῦϲαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐϲτήρικτο.
ἔϲπετε νῦν μοι μοῦϲαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουϲαι,
ὅππωϲ δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεϲε νηυϲὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντοϲ δόρυ μείλινον ἄγχι παραϲτὰϲ
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆϲ παρὰ καυλὸν ὄπιϲθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ
πῆλ' αὔτωϲ ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείη χαμάδιϲ βόμβηϲε πεϲοῦϲα.
γνῶ δ' Αἴαϲ κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγηϲέν τε,
ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχηϲ ἐπὶ μήδεα κεῖρε
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ, Τρώεϲϲι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νηὶ θοῇ· τῆϲ δ' αἶψα κατ' ἀϲβέϲτη κέχυτο φλόξ.
ὣϲ τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
μηρὼ πληξάμενοϲ Πατροκλῆα προϲέειπεν·
ὄρϲεο διογενὲϲ Πατρόκλειϲ, ἱπποκέλευθε·
λεύϲϲω δὴ παρὰ νηυϲὶ πυρὸϲ δηίοιο ἰωήν.
μὴ δὴ νῆαϲ ἕλωϲι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·

V. l. 107 ἔχον Apoll. Soph. 67, 21. οὐδὲ δύναντο AE 1048, 21; 36. GL: οὐδ' ἐδύναντο CDH Cant. Mor. Vrat. b. d. A. — 108 τελέεϲϲιν Barocc. Mor. — 109 καδδέ ACDGHL. — 110 ἔρρεεν: ῥέεν H. οὐδέ πῃ A Eust. 1048, 25; 47: ceteri πη. οὐδέ πω Barocc. οὐδέ τι D. — 111 ἐμπνεῦϲαι S. πάντῃ ADE 1048, 19; 48. G Schol. Soph. Ai. 866. πάντη CHL Rhet. Gr. II, 254, 4. III, 117, 15. ἐϲτήρικται Schol. Soph. Ai. 866. — 112 ἔϲπετε H. — 113 ὅπωϲ Lips. — 115 αἰχμὴν Schol. Plat. Charmid. 153 A. παρα H. — 116 ἀπάρραξε C. — 117 αὔτωϲ EGH Apoll. Soph. 60, 7. Cram. An. Ox. III, 112, 3. αύτωϲ A. αὐτὸϲ Schol. Υ 370. ἐν χερϲὶ Barocc. — 118 χαμάδηϲ D. — 120 θεῶν: θεοῦ H (Vrat. d. Mosc. 2.). ἐπι ACDH. κεῖρε AC Lips. Mosc. 2. Ven. B.: κείρει A in marg. DE bis GHL Eust. 1085, 4. κήρει S. — 121 τρώεϲϲι L. βούλετ' ἀρήγειν D Vrat. b. A. — 122 τοὶ δ': οἵδ' H. οἱ δ' Vrat. b. ἔβαλον Lips. — 123 ἄϲβεϲτοϲ S. — 124 τῆϲ μὲν πρύμνηϲ D. 1. man. Vrat. A. — 127 λεύϲω C Ven. B. Lips. Townl. Schol. Ι 186. δηΐοιο πυρὸϲ C. ἰωήν ACD Harl. Schol. ε 404: ἐρωήν EGHLS Ven. B. Lips. Townl. Schol. Ι 186. — 128 οὐκ ἔτι G. πέλονται DH Vrat. b. d.

A. c. 117 κόλον Ptolem. Ascalonita et Herodianus, παροξυτόνωϲ. — 120 ἀρίϲταρχοϲ κεῖρε χωρὶϲ τοῦ ῑ, ἄλλοι δὲ κείρει Didymus. — 123 κατ' ἀϲβέϲτη Aristarchus. videntur fuisse qui legerent καταϲβεϲτὴ vel αἶψ' ἀκαταϲβέϲτη. — 127 ἰωήν: ἐν τῇ μαϲϲαλιωτικῇ ἐρωήν Didymus.

δύϲεο τεύχεα θᾶϲϲον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
ὣϲ φάτο, Πάτροκλοϲ δὲ κορύϲϲετο νώροπι χαλκῷ.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλὰϲ ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνε
ποικίλον, ἀϲτερόεντα, ποδώκεοϲ Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐύτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφοϲ καθύπερθεν ἔνευεν.
εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ἔγχοϲ δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονοϲ Αἰακίδαο,
βριθὺ μέγα ϲτιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶοϲ ἐπίϲτατο πῆλαι Ἀχιλλεύϲ,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆϲ, φόνον ἔμμεναι ἡρώεϲϲιν.
ἵππουϲ δ' Αὐτομέδοντα θοῶϲ ζευγνῦμεν ἄνωγε,
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιϲτα,
πιϲτότατοϲ δέ οἱ ἔϲκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇϲι πετέϲθην,

V. L. 129 δύϲϲεο DG edd. vett. ἀγείρω: ἐγείρω L. huic adscriptus est in margine cod. D man. rec. μυρμιδόνων ἦν που τι φ[όωϲ] δαναοῖϲι γενηα[ι], qui versus etiam in Vrat. A est additus. — 130 ὢϲ A. — 131 κνημῖδαϲ CH Lips. Vrat A. πρῶτον G Flor. Rom. ἔθηκε ACD. — 133 περι A. ἔδυνε ACDGHL. — 135 ἆρ ADGHL. ὤμοιϲι Lips. — 136 μέγά τε C. τε omitt. L. — 137 ἐΰτυκτον C: ceteri εὔτυκτον, L εὔθηκτον. ἔθηκε G. — 138 καθ' ὕπερθεν Vrat. b. A. male, nam καταvεύω ubique notionem habet adnuendi, nutu affirmandi. ἔνευε D. — 139 δοῦρε, non δοῦρα, libri mei cum Lips. Harl. Cant. Mor. Vrat. b. d. Mosc. 2. πυλάμηφιν CEG. — 140 αἰακίδαω G. πηλείδαο L. — 141 ϲτιβαρόν τε τὸ L. — 142 πᾶλαι Lips. ἀχϊλεὺϲ C. — 143 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. πόρε ACDEGL: τάμε H Cant. Vrat. b. d. Porphyrius ad Z 201. Schol. Pind. Nem. III, 55. — 145 ζευγνῦμεν: libri ζευγνύμεν cum Schol. Π 99. scriptura ζευγνῦμεν confirmatur analogia formarum τιθήμεναι Ψ 83, 247 (τιθήμενον K 34) et ῑμεναι Υ 365, conf. Buttm. Ampl. Gram. I, pg. 515. ἄνωγε ADGH. — 146 ἀχϊλῆα C. — 147 ἔνι ADHL: ἐνὶ EG. ἐνϊ C. — 148 τῷ δέ κεν Vrat. A. ὠκέαϲ omitt. D. — 149 βάλιον L: ceteri βαλίον. τώ: τὼ δ' D.

A. c. 140 Ζηνόδοτοϲ τοῦτον ἀθετήϲαϲ τοὺϲ ἑξῆϲ τέϲϲαραϲ οὐκ ἔγραφεν Aristonicus. — 141—144 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Schol. T 387. asterisci, κακῶϲ T 388—391, ubi vide Aristonicum. — 143 διχῶϲ καὶ τάμε καὶ πόρε Didymus (?), conf. Porphyrium ad Z 201. — 144 ἀρίϲταρχοϲ ἐν κερυφῆιϲ διὰ τοῦ ν̄ Didymus, conf. Schol. T 391.

τοὺϲ ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη,
βοϲκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορίῃϲιν ἀμύμονα Πήδαϲον ἵει,
τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνοϲ ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύϲ,
ὃϲ καὶ θνητὸϲ ἐὼν ἕπεθ' ἵπποιϲ ἀθανάτοιϲι.
    Μυρμιδόναϲ δ' ἄρ' ἐποιχόμενοϲ θώρηξεν Ἀχιλλεὺϲ
πάνταϲ ἀνὰ κλιϲίαϲ ϲὺν τεύχεϲιν· οἳ δὲ λύκοι ὣϲ
ὠμοφάγοι, τοῖϲίν τε περὶ φρεϲὶν ἄϲπετοϲ ἀλκή,
οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεϲι δῃώϲαντεϲ
δάπτουϲιν· πᾶϲιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
καί τ' ἀγεληδὸν ἴαϲιν ἀπὸ κρήνηϲ μελανύδρου
λάψοντεϲ γλώϲϲῃϲιν ἀραιῇϲιν μέλαν ὕδωρ
ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματοϲ· ἐν δέ τε θυμὸϲ
ϲτήθεϲιν ἄτρομόϲ ἐϲτι, περιϲτένεται δέ τε γαϲτήρ.
τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖϲιν ἀρήιοϲ ἵϲτατ' Ἀχιλλεὺϲ
ὀτρύνων ἵππουϲ τε καὶ ἀνέραϲ ἀϲπιδιώταϲ.
    πεντήκοντ' ἦϲαν νῆεϲ θοαί, ᾗϲιν Ἀχιλλεὺϲ
ἐϲ Τροίην ἡγεῖτο διίφιλοϲ· ἐν δὲ ἑκάϲτῃ
πεντήκοντ' ἔϲαν ἄνδρεϲ ἐπὶ κληῖϲιν ἑταῖροι·

V. l. 150 ἔτεκεν L Apoll. Soph. 43, 31. τέκετο E. ποδάργη (κ supra γ) C. ποδάρκη S. — 151 παραὶ G Rom. παρὰρρόον C. παρὰῤῥόον S. παράῤῥοον Townl. Ὠκεανοῖο: Ἠριδανοῖο multa antigrapha teste Eust. 1050, 63. — 152 ἵῃ Barocc. — 153 ἀχῖλεύϲ C. — 154 ἀθανάτοιϲι ACDGH. — 155 ἆρ ADGHL. ἀχῖλεύϲ C. — 156 οἳ δὲ C. ὡϲ AD. — 157 τοῖϲι L Lips. περῖ H. παρὰ S. φρέναϲ Flor. — 158 δηϊώϲαντεϲ DL Vrat. A. — 159 δάπτουϲι E. πᾶϲιν omitt. H. παρῄιον L. — 160 ἰᾶϲιν G. ἰᾶϲι Vrat. b. Flor. ἴάϲι A et in marg. ἴαϲιν. ἰάϲϲι Et. Mg. 301, 25. ἐπὶ Vrat. A. μελανύδρου A. — 161 λάπτοντεϲ Et. Mg. 556, 51. λάμποντεϲ Et. Gud. 362, 52. γλώϲϲαιϲιν Et. Gud. 127, 37. ἀραιῇϲι EG Lips. Flor. Rom. ἄραιῇϲι Townl. duplici spiritu. — 162 ἐν δέ γε E. — 163 ἄτρομοϲ ἐϲτὶ HL. περὶ ϲτένεται A. τε omitt. G. — 165 ἀμφ': ἀφ' L. — 166 ῥώοντο D. ἀχῖλεύϲ C. — 168 πεντήκοντά τ' G. ἀχῖλεὺϲ C. — 169 διῒ φίλοϲ ACDEGHL. ἐν δὲ: ἐν δ' ἄρ' C Barocc. Vrat. b. d. A. ἐν δ' ἆρ H. ἐν δ' ἆρ ἢ ἐν δὲ Eust. — 170 ἐπι A. κληῖϲιν: κλιϲίῃϲιν S.

A. c. 150 Ποδάργη: πόδαργοϲ Zenodotus. — 156 πάνταϲ: πάντῃ Zenodotus, conf. πάντῃ ἀνὰ ϲτρατόν A 384. κατὰ ϲτρατὸν ᾤχετο πάντῃ Ε 495. Ζ 104. Λ 212. πάντῃ ἐποιχόμενοι Ζ 81. Κ 167. — 159 παρήια αἵματι φοινά? — 160 ἴαϲιν Zenodotus (?), Apollonius, Herodianus, conf. Et. Mg. 467, 15. Cram. An. Ox. IV, 346, 18; 347, 5. — 161 λάψοντεϲ: λάψαντεϲ Zenodotus. ἀραιῇϲιν Aristarchus, vide H. T. 201.

πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
υἱὸς Σπερχειοῖο, διιπετέος ποταμοῖο·
ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷι,
ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευε,
παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεϊφόντης
ἠράσατ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένῃσιν
ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐξάγαγε πρὸ φόωσ δὲ καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγάς,
τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὐ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,

V. l. 171 ἂρ ADGHL. — 172 ἤνασσε ACDGHL. — 173 μέν: δὲ Et. Gud. 512, 24. αἰολοθώρηξ A. — 174 διῒ πετέος G. δϊοπετέος H. υἱὸς Σπερχειοῖο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς Aristonicus ad Φ 2. — 175 ὃν: τὸν DGHS. — 177 βόῤῥῳ Vrat. A. περιήρεος A. υἷι ACDEGHLS et Heynii libri: υἱῷ primus Bekk. intulit. — 178 πορὼν omitt. L. πορῶν Lips. Mosc. 2. ἀπερείσια ἄποινα Vrat. b. ἔδνα DH. — 179 ἡγεμόνευε ACDEGH. — 180 τόν ρ D. καλὴ omitt. L. — 181 φύλλαντος D. κρατὺς: θρασὺς L. κράτος Vrat. A. — 182 μετα CDHL. μελπομένῃσι E. — 183 χρυσηλακάτου A. — 186 περὶ ACDEGHL. θέειν D. ταχὺν omitt. D 1. man. — 187 ἐπειδὴ libri. μογοστόκος A. Εἰλήθυια Euseb. Praep. Ev. III, 1, 5. — 188 ἐξάγαγεν AC. προφόωσ δὲ DH. πρὸ φόωσ δὲ G. πρὸ φάοσδε C. προφόωσδε E. πρὸ φόωσδε Euseb. Praep. Ev. III, 1, 5. Suidas II, 2, 1521, 15. φώωσ δὲ A, conf. T 118. εἶδεν D. — 190 ἔδνα DGH. — 191 εὐ: libri εὖ.

A. c. 175 χωρὶς τοῦ τ̄ ὃν τέκε ἀρίσταρχος. οὕτως καὶ ἀριστοφάνης Didymus. — 177 υἷι Herodianus: alii υἱεῖ. — 183 ἀθετεῖται Schol. V. — 185 ἀκάκητα Aristarchus: ceteri ἀκακῆτα. — 188 οὕτως καὶ ἀριστοφάνης φώωσ δέ, Ζηνόδοτος προφόωσ δέ Didymus, conf. Schol. T 118.

ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μή τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος·
σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὖτις, ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε.
ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·

V. l. 192 ἀμφάγαπαζόμενος D. ὡς εἴ AD: ceteri ὡσεί. υἱὸν omitt. G. — 193 ἡγεμόνευε ACDGH. — 194 μετέπρεπεν ἡγεμόνεσσιν L. — 196 φοίνιξ D. — 197 πέμπτος L. — 198 ἀχϊλεὺς C. — 199 ἔϋ κρίνας A. εὖ κρίνας DGHL Flor. ἐϋκρίνας CE 961, 6. 1054, 27. Rom. ЄΥ Syr. ἐπι CDHL. ἔτελλε ACDH Syr. — 200 μήτις GL. — 201 ἐπι A. θοῇσϊ H. τρώεσσι ACDEG. τρώεσσιν H Syr. τρῴεσσιν L. — 202 ὑπο D. — 204 παρα H. — 205 ποντοπόροισι D. — 206 αὖθϊς C. — 207 ταυθ' ἅμ' H. ΤΑΫΘ' ΑΜ Syr. θάμ' ἐβάζετε libri cum Et. Gud. 577, 27. Cram. Epim. 448, 12. πέφαντε H. — 208 ἑῆς S. τοπρίν CL. γεράασθε H. — 209 ἔνθά τις ACDGHL. ЄΝΘΆΤΙϹ Syr. τρῴεσσι L. — 211 ἄρθεν Cram. An. Ox. II, 338, 7: libri ἄρθεν. — 212 λίθοισι A Ambr. CDEGH Rhet. Gr. II, 249, 17. Cram. An. Ox. IV, 117, 12. — 213 βίας: βίαν Cram. An. Ox. IV, 117, 13. — 214 ὣς γὰρ ἄρον E. — 215 ἂρ AEH.

A. c. 202 μ' ᾐτιάασθε: μητιάασθε Zenodotus. — 207 ταῦτά μ' Aristarchus: ταυθ' ἅμ' Hermias Crateteus. ἀρίσταρχος ἰακῶς θαμὰ βάζετε Didymus. — 211 ἄρθεν Aristarchus.

ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖϲι φάλοιϲι
νευόντων· ὣϲ πυκνοὶ ἐφέϲταϲαν ἀλλήλοιϲι.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήϲϲοντο,
Πάτροκλόϲ τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντεϲ,
πρόϲθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
βῆ ῥ' ἴμεν ἐϲ κλιϲίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
καλῆϲ δαιδαλέηϲ, τήν οἱ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸϲ ἄγεϲθαι, ἐὺ πλήϲαϲα χιτώνων
χλαινάων τ' ἀνεμοϲκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
ἔνθα δέ οἱ δέπαϲ ἔϲκε τετυγμένον, οὐδέ τιϲ ἄλλοϲ
οὔτ' ἀνδρῶν πίνεϲκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
οὔτέ τεῳ ϲπένδεϲκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατοϲ καλῆϲι ῥοῇϲι,
νίψατο δ' αὐτὸϲ χεῖραϲ, ἀφύϲϲατο δ' αἴθοπα οἶνον.
εὔχετ' ἔπειτα ϲτὰϲ μέϲῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰϲανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε, Πελαϲγικέ, τηλόθι ναίων,

V. L. 216 φάλοιϲι A Ambr. CDGH Syr. Cram. An. Ox. IV, 117, 16. — 217 ὡϲ A. πυκινοὶ CL Lips. Vrat. A. Rom. ἀλλήλοιϲι A Ambr. CGH. — 218 θωρήϲϲεϲθον A Rom. γρ. θωρήϲϲοντο A, ita CDEGHLS Ambr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Flor. — 219 τε omitt. L. — 220 πολεμίζειν Ambr. S Vrat. A. ἀχϊλεὺϲ C. — 221 ἀπο ACD: ceteri ἀπὸ cum Schol. Δ 3. I 219. Et. Mg. 351, 51. Zonar. Lex. 946. ἀνέῳγε ACDG Et. Mg. 351, 51. Zonar. Lex. 946. ΑΝΕΩΓΕ Ambr. Syr. ἀνέῳγεν HL Lips. Schol. Δ 3. I 219. — 223 ἔϋ, πλήϲαϲα C. ἔϋ πλήϲαϲα A. ἐϋπλήϲαϲα DE 1054, 13. 1056, 19 et 54. Rom. εὐπλήϲαϲα HL. ἐμπλήϲαϲα (omisso ἐὺ) G Flor. — 224 ΧΛΑΙΝΩΝ Ambr. ἀνεμοϲκεπέων A. τὲ C. — 225 οὐδέ: ΟΥΤΕ Ambr. οὔτέ C. — 227 οὔτέ τεῳ ACEGH. οὔτε τεωι D. οὔτε τέω L. ΟΥΤΕΤΕΩΙ Syr. οὔτε τέωϲ S. θεῶν: θεῶι D. ὅτι: ὅτε CEGS Athenaeus XI, 781. — 228 τόῤῥα H Lips. Rom. τόν ῥα CS Syr. ἐκάθηιρε AC. — 229 δ' ἔνιψ' ACDE Mosc. 2 ΔΕΝΙΖ' Syr.: vulgo δὲ νίψ'. ῥοῇϲι ACDEG Syr. — 230 ἀφύϲϲετο Vrat. A. — 231 omitt. Mosc. 2 ΕΠΕΙΤ' ΑΝϹΤΑϹ Syr. ϲτὰϲ ἐν μέϲωι D. — 232 εἰϲ ἀνιδὼν A. — 233 πελαϲγικέ: γράφεται καὶ πελαργικὲ Eust. 1057, 54.

A. c. 223 Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ θῆκ' ἐπὶ νηὸϲ ἰόντι Didymus. — 227 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ὅτι μὴ διί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε̅ ὅτε Didymus. — 228 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τόρα διὰ τοῦ ἑνὸϲ ρ̅ Didymus. conf. Schol. Apoll. Rhod. 1, 769 οἱ δὲ Ἀριϲτάρχειοι δι' ἑτέρου ρ̅ ἔχουϲι τὰϲ τοιαύταϲ γραφάϲ, ὡϲ Ἡρακλέων φηϲὶ ἐν τῇ π' τῆϲ Ἰλιάδοϲ τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. III, 37 οἱ δὲ Ἀριϲτάρχειοι [δι' ἑτέρου ρ̅] γράφουϲιν ὡϲ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ (laud. Π 228) φηϲὶν Ἡρακλέων. — 233 Δωδωναῖε: Φηγωναῖε Zenodotus apud Steph. Byz. 247, 4 sub Δωδώνη. alii Βωδωναῖε teste eodem pg. 247, 7.

Δωδώνης μεδέων δυϲχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Ϲελλοὶ
ϲοὶ ναίουϲ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδεϲ χαμαιεῦναι.
ἠμὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔποϲ ἔκλυεϲ εὐξαμένοιο,
τίμηϲαϲ μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
αὐτὸϲ μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
ἀλλ' ἕταρον πέμπω πολέϲιν μετὰ Μυρμιδόνεϲϲι
μάρναϲθαι· τῷ κῦδοϲ ἅμα πρόεϲ εὐρύοπα Ζεῦ,
θάρϲυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεϲίν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
εἴϲεται, ἤ ῥα καὶ οἶοϲ ἐπίϲτηται πολεμίζειν
ἡμέτεροϲ θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρεϲ ἄαπτοι
μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηοϲ.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
ἀϲκηθήϲ μοι ἔπειτα θοὰϲ ἐπὶ νῆαϲ ἵκοιτο
τεύχεϲί τε ξὺν πᾶϲι καὶ ἀγχεμάχοιϲ ἑτάροιϲιν.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύϲ.
τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευϲε·
νηῶν μέν οἱ ἀπώϲαϲθαι πόλεμόν τε μάχην τε

V. L. 234 δὲ, ϲελλοὶ A: δέ ϲ' Ἑλλοί Hesych. IV, 20. γράφουϲιν ἀμφὶ δέ ϲ' Ἑλλοί Eust. 1057, 59. καὶ γὰρ οὕτω τινὲϲ λέγουϲι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ „ἀμφὶ δὲ Ἐλλοὶ ϲοὶ ναίουϲιν“ Et. Mg. 709, 31. — 235 ἀνιπτόποδεϲ. χαμαιεῦναι A. — 236 ἤ μὲν CHLS. εἰ μὲν ἢ μᾶλλον ἦ μὲν Eust. ἐμοὶ Flor. εὐχομένοιο S. — 238 ἠδ' AD 2. man. ἤδ' H. ἠδέ τι L. τόδε κρήηνον L. ἐπικρήηνον C. ἐπικρήηνον G. — 239 ἐν ἀγῶνι νηῶν D. — 240 ἕτερον πέμψω E. πολέϲι G. μετα A. μυρμιδόνεϲϲι ACG. — 241 πρόέϲ A. — 242 ἐνι A. ЄΚΤΩΡ' Syr. — 243 ἤ ῥα A Townl. ἦρα D. ἤ ῥὰ C 1. man. HL. ἤ ῥὰ C ex corr. ΉΡΑ Syr. ἐπίϲτηται ACDGH Syr. Schol. Π 83: ἐπίϲταται ELS Lips. Vrat. A. Rom. — 244 ἡ οἷ D. ἧ οἷ H. — 245 μετα D. — 246 ἀπο A. ναῦφϊ μαχοίμην L. — 247 ἵκοιτο: ΙΚΈϹΘΩ Syr. — 248 ξὺν, πᾶϲι A: ξυμπᾶϲι D. ϲυμπᾶϲϊ C. ΞΎΜΠΑϹΙ Syr., idem Schol. Ω 22. conf. adn. ad Z 371. K 19. Λ 87. C 213. T 251. Φ 145. δ 671. ι 199. 332. κ 42. λ 257. ξ 296. ἐγχεμάχοιϲ S. ἀγχιμάχοιϲ Barocc. Mor. ἑτάροιϲι D. — 248, 249 omitt. Vrat. A. — 249 ὡϲ A. μητιέτα L. — 250 ἔδωκεν D. δῶκε Eust. 1586, 5. δῶκε θεὸϲ Eust. 644, 9. ἑτερόνδ' G. ἀνένευϲε ACDEH Syr. Athen. VIII, 350. Rhet. Gr. III, 31, 6. ἀνένευε Mor. — 251 μέντοι C Rhet. Gr. III, 31, 7. μὲν οἱ A.

A. c. 234 δυϲχειμέρου: πολυπίδακοϲ Zenodotus. Ϲελλοί: ἡ διπλῆ πρὸϲ τὸ τῆϲ γραφῆϲ ἀμφίβολον· οἱ μὲν γὰρ Ϲελλούϲ, οἱ δὲ Ἑλλοὺϲ ἐξεδέξαντο Aristonicus. conf. Strab. VII, pg. 328. — 237 obelus cum asterisco, ὀρθῶϲ A 454. Ζηνόδοτοϲ οὐδὲ γράφει· Ἀριϲτοφάνηϲ ἀθετεῖ Schol. V. — 243 ἐπίϲτηται: ἐπιϲτέαται Zenodotus.

δῶκε, ϲόον δ' ἀνένευϲε μάχηϲ ἐξ ἀπονέεϲθαι.
ἤ τοι ὃ μὲν ϲπείϲαϲ τε καὶ εὐξάμενοϲ Διὶ πατρὶ
ἂψ κλιϲίην εἰϲῆλθε, δέπαϲ δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
ϲτῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλιϲίηϲ, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
εἰϲιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
οἳ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντεϲ
ἔϲτιχον, ὄφρ' ἐν Τρωϲὶ μέγα φρονέοντεϲ ὄρουϲαν.
αὐτίκα δὲ ϲφήκεϲϲιν ἐοικότεϲ ἐξεχέοντο
εἰνοδίοιϲ, οὓϲ παῖδεϲ ἐριδμαίνωϲιν ἔθοντεϲ,
αἰεὶ κερτομέοντεϲ, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχονταϲ,
νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεϲϲι τιθεῖϲι.
τοὺϲ δ' εἴ περ παρά τίϲ τε κιὼν ἄνθρωποϲ ὁδίτηϲ
κινήϲῃ ἀέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντεϲ
πρόϲϲω πᾶϲ πέτεται καὶ ἀμύνει οἷϲι τέκεϲϲι.
τῶν τότε Μυρμιδόνεϲ κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντεϲ
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτάροιϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰϲαϲ·
Μυρμιδόνεϲ, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆοϲ,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ,
ὡϲ ἂν Πηλεΐδην τιμήϲομεν, ὃϲ μέγ' ἄριϲτοϲ
Ἀργείων παρὰ νηυϲὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντεϲ,
γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

V. L. 252 ϲῶον D. ἐξαπονέεϲθαι ACDEGHL Syr. Rhet. Gr. III, 31, 8. ἐξ ἀπονέεϲθαι Schol. Π 13. — 253 libri ἦτοι. ,τὲ H. — 254 κλιϲίηνδ' H Lips. ἐνι AD. — 255 ϲτῆ δε D. — 256 εἰϲϊδέειν A. τρῴων L. — 257 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. — 258 τρωϲὶ L. φρονέοντεϲ ἔβηϲαν Vrat. b. A. — 259 ἐοικότεϲ εἰνοδίοιϲι Pseudoplut. 122, 40. — 260 παῖδαϲ D 1. man. ἐριδμαίνωϲιν libri fere omnes cum Schol. I 540. Apoll. Soph. 63, 17. Et. Mg. 319, 9: ἐριδμαίνουϲιν E Harl. ἐριδμαίρωϲιν S. ἐριδαίνουϲιν Pseudoplut. 122, 42. — 261 ἔπι ACDEGHL. οἰκοί' G. ἔχονταϲ AEHL: ἔχοντεϲ CD 1. man. S Syr. Barocc. Lips. 1. man. Mosc. 2. a pr. man. — 262 τιθεῖϲι ACDEGH Syr. — 263 δ' omitt. Syr., 1. man. παρὰ AH. πάρα D 2. man. παρα CD 1. man. L. ὁδοίτηϲ L. — 264 κινήϲῃ ADHL Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. κινήϲει CEG. κινήϲει' Harl. ἀέκων A. οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. — 265 τέκεϲϲι ACDEGH. τεκέεϲϲι S. — 265, 266 omitt. H in textu, habet in marg man. rec. — 268 κέκλετο Townl. — 269 ἀχιλλῆοϲ E. — 270 ἐϲτὲ CEGHL. — 271 τιμήϲωμεν H Lips. — 272 ἀγχίμαχοι Vrat. A. — 273 εὐρὺ κρείων A. εὐρυκρείων C. ceteri εὐρυκρείων cum Apoll. Soph. 84, 15.

A. c. 252 διχῶϲ γράφεται καὶ ϲόον καὶ ϲάον Didymus, conf. Schol. I 681. — 254 οὕτωϲ ἀπέθηκε διὰ τοῦ ᾰ Didymus. — 261 ἀθετεῖται. ἠθέτει καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ. ἀρίϲταρχοϲ ἔχονταϲ διὰ τοῦ ᾱ καὶ ἅπαϲαι Didymus. — 272 Σέλευκοϲ ἀθετεῖ Schol. V.

ἣν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν οἰμώξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν
ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,

V. L. 275 ὡς A. — 276 δὲ πέσον Mosc. 2. τρῷες L. ἀμφι DH. — 277 σμαρδαλέον S. — 278 τρῷες CL. — 279 συνέντεσι AD. — 281 ναῦφιν G Flor. — 282 ἀποῤῥῖψαι E Rhet. Gr. III, 105, 11: ἀποῤῥίψαι AC DGHL. — 283 πάπτηνεν C. πάπτηνε G Flor. ὅπηι A. ceteri ὅπῃ. ὅποι E Vrat. A. φύγῃ EL. — 285 κατα ACD. μέσον G. πλεῖστοι καὶ ἄριστοι Barocc. Mor. — 286 παρα ADH. παρὰ CGL. πρύμνῃ libri. — 287 πυραίχμην A. — 288 ἐξαμυδῶνος D. εὐρὺ ῥέοντος ACDEGHLS. — 289 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. κονίῃσι ACDEG. — 290 ἀμφιφόβηθεν C Lips. ceteri ἀμφεφόβηθεν. H ἀμφ' ἐφόβηθεν. — 291 ἅπασι D. — 293 ἔλασε D Lips. κατα CDH. ἔσβεσε G. αἰθόμενον: ἐν ἄλλῳ ἀκάματον πῦρ A. — 294 δὲ φόβηθεν Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐφόβηθεν. — 295 τρῷες L. ἐφέχυντο H. — 296 ἀνα DH. — 297 οὔρεος L. — 298 κινήσῃ ADE 1060. 49 HL Cant. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. κινήσει C Eust. 1060, 41. Schol. Π 66. κινήσειν G (an κινῆσιν?). στεροπηγερέτα A.

A. c. 281 Aristarchus ἐλπόμενοι: ἐλπόμεναι Zenodotus. — 288 conf. ad B 849. — 290 ἀρίσταρχος ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν Didymus.

ἔκ τ' ἔφανεν πᾶϲαι ϲκοπιαὶ καὶ πρώονεϲ ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄϲπετοϲ αἰθήρ,
ὣϲ Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωϲάμενοι δήιον πῦρ
τυτθὸν ἀνέπνευϲαν, πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.
οὐ γάρ πώ τι Τρῶεϲ ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίϲταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα κεδαϲθείϲηϲ ὑϲμίνηϲ
ἡγεμόνων. πρῶτοϲ δὲ Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱὸϲ
αὐτίκ' ἄρα ϲτρεφθέντοϲ Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲε·
ῥῆξεν δ' ὀϲτέον ἔγχοϲ, ὃ δὲ πρηνὴϲ ἐπὶ γαίῃ
κάππεϲ'. ἀτὰρ Μενέλαοϲ ἀρήιοϲ οὖτα Θόαντα
ϲτέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀϲπίδα, λῦϲε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδηϲ δ' Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύϲαϲ
ἔφθη ὀρεξάμενοϲ πρυμνὸν ϲκέλοϲ, ἔνθα πάχιϲτοϲ
μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεοϲ αἰχμῇ
νεῦρα διεϲχίϲθη· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
Νεϲτορίδαι δ' ὃ μὲν οὔταϲ' Ἀτύμνιον ὀξέι δουρὶ
Ἀντίλοχοϲ, λαπάρηϲ δὲ διήλαϲε χάλκεον ἔγχοϲ·
ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάριϲ δ' αὐτοϲχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουϲε καϲιγνήτοιο χολωθείϲ,
ϲτὰϲ πρόϲθεν νέκυοϲ· τοῦ δ' ἀντίθεοϲ Θραϲυμήδηϲ

V. L. 299 ἔφανεν AL Cant. Harl. ἔφανε D. ἤφανεν Harl. ἔφανον EG. ἔφαναν CH Lips. Ven. B. Vrat. b. Mosc. 2. conf. Θ 557. H. U. 288 sq. — 300 ἄρ' omitt. E. ἂρ ADGHL. ὑπὲῤῥάγη G (gravis et spir. 2. man.). ἀπεῤῥάγη L. — 301 ὡϲ A. νηῶν: νηὸϲ L. — 302 πολέμῳ Lips. γίνετ' ACDEGHL Et. Mg. 380, 45. — 303 γάρ πω τι DL. πῶ C. τρῷεϲ L. — 304 φοβέοντο: ἐφέβοντο H Vrat. d. ἀπο H. — 305 ἆρ AD GHL: ἂν E. ὑποεῖκον A. — 306 ὑϲμήνηϲ G. — 308 αὐτίκα δ' ἄρα L. — 309 διὰ πρὸ GH. διὰ προ C. διαπροδε D. ἔλαϲϲε ACG. — 310 ῥῆξε G Flor. ἐπι H. γαίῃ DGHL Cant. Vrat. b. d. Flor. γαίηϲ ACES, conf. 413. 579. P 300. Φ 118. — 311 οὗτα CDL. — 315 μυιὼν AD Et. Mg. 593, 52. μυιῶν Cant. Apoll. Soph. 114, 4. μυῶν G Lips. Flor. μύων Et. Gud. 398, 50. ἀνθρώπων Apoll. Soph. 114, 4. περῖ H. αἰχμῆ: γρ. ὁρμῆ Lips. — 316 ὄϲϲε κάλυψε AD Cant. Townl. Vrat. b. d. κάλυψεν HL. ὄϲϲ' ἐκάλυψε CEG. — 317 ὃ μὲν C. — 319 μάρηϲ Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. αὐτοϲχεδὸν G. — 321 πρόϲθε DE Vrat. A. προπάροιθε νέκυοϲ Harl.

A. O. 299, 300 asterisci, οὐκ ὀρθῶϲ Θ 557, 558. — 305 ἀνθίϲταντο: alii ἄνθ' ἵϲταντο. ὑπόεικον conf. H. T. 403. — 313 ἐφορμηθέντα: ὑφορμηθέντα Aristophanes teste Schol. BL.

ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάcαι, οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν,
ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
δρύψ᾽ ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ᾽ ὀcτέον ἄχρις ἄραξε.
δούπηcεν δὲ πεcών, κατὰ δὲ cκότος ὄccε κάλυψεν.
ὣc τὼ μὲν δοιοῖcι καcιγνήτοιcι δαμέντε
βήτην εἰc ἔρεβος, Ϲαρπηδόνος ἐcθλοὶ ἑταῖροι,
υἷεc ἀκοντιcταὶ ᾿Αμιcωδάρου, ὅc ῥα Χίμαιραν
θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέcιν κακὸν ἀνθρώποιcιν.
Αἴαc δὲ Κλεόβουλον ᾿Οιλιάδης ἐπορούcαc
ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
λῦcε μένος, πλήξαc ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
πᾶν δ᾽ ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, τὸν δὲ κατ᾽ ὄccε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεωc δὲ Λύκων τε cυνέδραμον· ἔγχεcι μὲν γὰρ
ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ᾽ ἠκόντιcαν ἄμφω·
τὼ δ᾽ αὖτιc ξιφέεccι cυνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλαcεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
φάcγανον ἐρραίcθη· ὃ δ᾽ ὑπ᾽ οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεωc, πᾶν δ᾽ εἴcω ἔδυ ξίφος, ἔcχεθε δ᾽ οἶον
δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ᾽ ᾿Ακάμαντα κιχεὶc ποcὶ καρπαλίμοιcι
νύξ᾽ ἵππων ἐπιβηcόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, κατὰ δ᾽ ὀφθαλμῶν κέχυτ᾽ ἀχλύc.
᾿Ιδομενεὺc δ᾽ ᾿Ερύμαντα κατὰ cτόμα νηλέι χαλκῷ
νύξε· τὸ δ᾽ ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρηcε
νέρθεν ὑπ᾽ ἐγκεφάλοιο, κέαccε δ᾽ ἄρ᾽ ὀcτέα λευκά·

V. L. 324 ἀπο A. μυιώνων AD Vrat. A. Mosc. 2. conf. ad 315. ἀποδ᾽ A. ἄραξε ACD 1. man. G. — 325 δούπηcε E Lips. ὄcc᾽ ἐκάλυψεν G. — 326 δαμέντε omnes, non δαμέντεc. — 328 ἀμιcαδάρου L. ἀμυcωδάρου Harl. ὃc ῥὰ DL. — 329 ἀνθρώποιcι D. — 331 ζωὸν ἔλαβε S. κατα H. αὖθιc E. — 332 λῆcε μένος G. ξίφει αὐχένα πλήξαc L. — 333 πᾶc G. ὑποθερμάνθη Schol. Λ 534. κατόccε D. — 334 ἔλαβε E. — 335 ἔγχεcι μὲν γὰρ — 337 λύκων μὲν omitt. H in textu et versus 336, 337 in margine habet scriptos man. rec. — 337 αὖθϊc C. — 338 καυλόν: καλὸν ACDHL Cant. θάλον S. καυλῷ Mor. Barocc. — 339 ὃ δ᾽ D. ὃδ᾽ CGHL. ἀπ᾽ οὔατος Vrat. b. θεῖνε ACDGL Syr. — 340 ἔcχε δὲ οἶον G Flor. Rom. ἔcχε δ᾽ οἶον H. — 342 κιχεὶc: χικεὶc G. καρπαλίμοιcι ACDGHL Syr. — 343 κατα DH. — 344 omitt. Lips. κατα DL. — 345 ἐρύβαντα S. ἐριδάμαντα L. — 346 δόρι L. ἐξεπέρηcε ACDG . . . . ЄΡΗϹЄ Syr. — 347 κέαcε E Townl. κέδαcε Lips. et γρ. κέαcε. ἂρ ADEGHL. ὀcτέα χαλκά L.

A. c. 324 ἄχριc Aristarchus.

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντεϲ, ἐνέπληϲθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματοϲ ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ ϲτόμα καὶ κατὰ ῥῖναϲ
πρῆϲε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφοϲ ἀμφεκάλυψεν.
οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνεϲ Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαϲτοϲ.
ὡϲ δὲ λύκοι ἄρνεϲϲιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοιϲι
ϲίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵ τ' ἐν ὄρεϲϲι
ποιμένοϲ ἀφραδίῃϲι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντεϲ
αἶψα διαρπάζουϲιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούϲαϲ·
ὣϲ Δαναοὶ Τρώεϲϲιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυϲκελάδου μνήϲαντο, λάθοντο δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ.
Αἴαϲ δ' ὁ μέγαϲ αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυϲτῇ
ἵετ' ἀκοντίϲϲαι· ὃ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
ἀϲπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένοϲ εὐρέαϲ ὤμουϲ,
ϲκέπτετ' ὀϊϲτῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωϲκε μάχηϲ ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὣϲ ἀνέμιμνε, ϲάω δ' ἐρίηραϲ ἑταίρουϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφοϲ ἔρχεται οὐρανὸν εἴϲω
αἰθέροϲ ἐκ δίηϲ, ὅτε τε Ζεὺϲ λαίλαπα τείνῃ,
ὣϲ τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβοϲ τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἕκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδεϲ ϲὺν τεύχεϲι, λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓϲ ἀέκονταϲ ὀρυκτὴ τάφροϲ ἔρυκε.

V. l. 348 δὲ τίναχθεν EG. — 349 ἀνα D. ῥίναϲ G. — 350 πρῆϲϲε H. ΑΜΦΕΚΑΛΥΨΕ Syr. — 351 ἄρ ADEGHL Eust. 1061, 24. ἕλεν C. ἕκαϲτον Eust. 1061, 24. ΕΚΑϹΤΟΝ Syr. ἐν ἄλλῳ ἄνδραϲ ἀρίϲτουϲ A. — 352 ἄρνεϲιν E. ἐπίχραον S. ἐρίφοιϲι ACDEG Syr. — 353 ὑπ' ἐκ ACDE GHL. ΥΠ' ΕΚ Syr. ἐρεύμενοι C 1. man. ὄρεϲι ACDGL Syr. — 354 ἀφραδίῃϲιν G. διέτμαγεν ACDEGHL Schol. Π 507: διέτμαγον S Syr. οἱ δὲ C. — 356 ἀπέχραον G. οἱ δὲ C. — 358 ἐφέκτορι D. ὑφ' ἕκτορι L. — 359 ἴετ' D. ἀκοντίϲαι EL Vrat. A. Lips. ἀκοντίϲαι (ϲ superscr.) D. ὁ δ' L. ἰδρείῃ CDH Lips. — 360 κεκαλυμμένοι Lips. — 362 ΓΙΓΝΩϹΚΕ Syr. γίνωϲκε ACDEGHL. — 363 ὣϲ D. ὡϲ AG. ceteri ὧϲ. — 365 τείνῃ: τείνει E. τείνειηι (ηι superscr.) D (i. e. τείνει). τείνοι Barocc. Mor. — 366 ὡϲ A. γένετ' CE Lips. φόφοϲ G. — 367 κατα D. — 368 ϲυν D. λῖπε L. — 369 ἔρυκε ACDGH. ΕΕΡΓΕ Syr.

A. c. 352 ἐπέχραον: ἐπέχρων Aristophanes? conf. Schol. β 50. — 353 οὕτωϲ αἵ τε θηλυκῶϲ αἱ ὄϊεϲ Didymus. — 354 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̄ διέτμαγεν Didymus, conf. Ariston. ad Π 507 et adnot. ad Α 531. — 365 λαίλαπα: ἐν τοῖϲ ὑπομνήμαϲι κατὰ δοτικὴν ἦν λαίλαπι Schol. LV.

πολλοὶ δ᾽ ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
ἄξαντ᾽ ἐν πρώτῳ ῥύμῳ λίπον ἅρματ᾽ ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ᾽ ἕπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ᾽ ἄελλα
σκίδναθ᾽ ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ᾽ ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαόν,
τῇ ῥ᾽ ἔχ᾽ ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ᾽ ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ᾽ ἀνακυμβαλίαζον.
ἀντικρὺ δ᾽ ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ᾽ Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ᾽ ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
ὡς δ᾽ ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
ἤματ᾽ ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεύς, ὅτε δὴ ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ᾽ ἀποτμήγουσι χαράδραι,

V. l. 370 ἐρυσάρματες A. ἐρυσάρματοι (ες) Lips. ὠχέες G. — 373 τρῳσὶ L. οἳ δὲ C. οἳ δ᾽ D. οἱ δ᾽ Lips. οἷδ᾽ H. φόφῳ G. — 374 ἀέλλη ACD EGHLS Syr. Vrat. A. Lips. edd. vett. sed ἄελλα confirmatur analogia formae θύελλα. — 375 ὑπαὶ ACEGHLS Syr. et Heynii libri. ὑπαι D. — 376 πρὸ τὶ C. ποτὶ L. προτιάστυ D. ἐν ἄλλῳ ἄψορρον προτὶ ἄστυ ἐλιχθέντων ὑπαχαιῶν A. — 377 εἶδε CE. — 378 ὑπο L. ἄξωσι G. — 379 πρηνέες ἐξοπίσω δίφροι H. ἐξοχέων D. ἀνακυμβαλίαζον A Syr. ἀν᾽ ἐκυμβαλίαζον S: vulgo ἀνεκυμβαλίαζον cum Apoll. Soph. 34, 2. Zonar. Lex. 219. Et. Mg. 96, 54. Cram. An. Par. IV, 11, 6. — 380 ἀνατάφρον G. ὑπέκθορον Cant. — 381 omitt. ACDHS Syr. Vrat. d. Flor. habent EGL. — 382 ἐπι AD. κέλλετο Vrat. A. — 383 ἵετο A. ἵετο D. ὠκέας G. — 384 ΩΣΔΟΘ᾽ Syr. ὑπο A. βέβριθε: βέβρυχε Barocc. Mor. Vrat. A. — 385 ἦματ᾽ D. ἤματι χειμερίω L. λαβρότατον Eust. 1066, 2 et libri: λαυρότατον Eust. 1065, 44 et 64 Lips. Rom. χέῃ L ex corr. — 386 δὴ ἄνδρεσσι CH Syr. Mosc. 2. Lips. δή ῥ᾽ ἄνδρεσσι AE Rom. δή τ᾽ ἄνδρεσσι GL Cant. Townl. Vrat. A. Flor. δῆ τ᾽ D. δῆ τ᾽ S. χαλεπήινη C. — 387 εἶ ἀγορῇ G. κρίνειε Et. Mg. 197, 7. — 389 τε omitt. G. — 390 κλιτῦς CEGL Syr. κλιτῦς (sic) A. κλειτῦς H. κλιτὺς D Townl.

A. c. 372 σφεδανὸν: οὕτως ὡς σφοδρὸν προείρηται Schol. A conf. H. T. 354. — 379 ἀνακυμβαλίαζον: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀνεκυμβαλίαζον Didymus. — 390 κλιτῦς: κλιτὺς Herodianus. χαράδραι Aristarchus, προπαροξυτόνως.

ἐc δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα cτενάχουcι ῥέουcαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὣc ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα cτενάχοντο θέουcαι.
Πάτροκλοc δ' ἐπεὶ οὖν πρώταc ἐπέκερcε φάλαγγαc,
ἂψ ἐπὶ νῆαc ἔεργε παλιμπετέc, οὐδὲ πόληοc
εἴα ἱεμένουc ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεcηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεοc ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταΐccων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
ἔνθ' ἤ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ
cτέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀcπίδα, λῦcε δὲ γυῖα·
δούπηcεν δὲ πεcών. ὃ δὲ Θέcτορα, Ἤνοποc υἱόν,
δεύτερον ὁρμηθείc· ὃ μὲν εὐξέcτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἧcτο ἀλείc· ἐκ γὰρ πλήγη φρέναc, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία ἠίχθηcαν· ὃ δ' ἔγχεϊ νύξε παραcτὰc
γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων,
ἕλκε δὲ δουρὸc ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγοc, ὡc ὅτε τιc φὼc
πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενοc ἱερὸν ἰχθὺν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
ὣc ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ cτόμ' ἔωcε· πεcόντα δέ μιν λίπε θυμόc.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεccύμενον βάλε πέτρῳ

V. L. 391 ΕΙϹΔ' Syr. — 393 ἐξορέων AD. ἐπὶ κὰρ CEGHL Schol. B 443. Herodianus περὶ διχρόνων 283, 7. Suidas I, 2, 409, 7. Draco de Metr. 36, 21. Cram. Ep. 227, 14. ἐπὶ κάρ' Apoll. Soph. 73, 20. ἐπικάρ AD Vrat. A. Et Mg. 360, 17. Zonar. Lex. 855. δέ τε: δέ τ' E Lips. μηνύθει δέ τοι ἐργ' ἀνδρῶν Apoll. Soph. 73, 20. — 393 ὡc A. τρωιαὶ AL Vrat. d. τρῳαὶ H. τρωὰι CE Syr. τροαὶ G. τρώων D. cτενάχονται H. — 394 ΠΡΩΤΑΙϹΕΝΕΚΕΡϹΕΦΑΛΑΓΞΙ Syr. ἐπέκυρcε D Townl. Lips. Vrat. d. ἀπέκερcε Cant. δ' ἀπέκερcε S. — 395 παλιμπετὲc A. παλϊπετέc H. — 396 ἱεμένουc D. ἐπιβαίνειν L. — 398 ἀπετίνυτο ADE 1067, 4 GH Barocc. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἀπετίννυτο CE 1066, 49 L. — 399 ἤτοι πρῶτον πρόνοον βάλε H. ἐν ἄλλῳ βάλε ποιμένα λαῶν A. — 401 ὃ δὲ C. ἴνωποc D. — 402 δεύτεροc E. ὃ μὲν C. ἐΰξέcτωι ACD Vrat. A. εὐξένῳ G. ἐνι D. — 403 ἀλεὶc AEGL Lips. Townl. Vrat. A. καὶ γὰρ L. — 404 ὅδ' CGHL. — 405 δια A. ὀδόνταc Vrat. A. — 406 ἕλκε ACDEHL Townl. Vrat. d. Mosc. 2.: εἷλκε G. τῖc C. — 407 ἐπὶ ACEGHL Athenaeus VII, 284. ἐπι D. ἰχθῦν ACD Et. Mg. 468, 13; 20; 45. — 408 ἐνὶ ἤνοπι Schol. Ω 81. — 409 εἷλκ' CDGS. εἷλκεν E Lips. δίφοιο G. κεχηνότα C. — 410 καδδ' ACDGHL. ἂρ ADEGHL. — 411 ἐρύλαον D Harl. Mosc. 2. man. rec. ἐρύαλον ACGH. εὐρύλαον LS. εὐρύαλον Cant. Mor. Lips. Schol. Δ 461. ἐπεccύμενον (c) A. ἐπεccύμενοc D. πέτρῳ ἢ πέτρῃ E.

A. c. 393 τρῳαὶ veteres, conf. H. U. 214. — 406 ἕλκε χωρὶc τοῦ ῑ ἀρίcταρχοc, καὶ ἑξῆc (409) ὡc ἕλκ' ἐκ δίφροιο Didymus.

μέσσην κὰκ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
Ἰφέα τ' Εὔιππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
  Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
χέρσ' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
  αἰδὼς ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
  ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

V. L. 412 κακκεφαλήν ACDGH Schol. Δ 461. κὰκκεφαλήν L. ἢ δ' D. ἥδ' CGHL. — 413 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 414 ἀμφι D. δέ μιν libri cum Schol. B 2. δ 793: δέ οἱ Schol. Δ 461, conf. N 544. — 415 εὐρύμαντα L. — 416 ἔχιόν L: ceteri ἐχίον. πύρην G: ceteri πύριν. Lips. πύρον. — 417 ἐφέα G. πολύμηλον A. — 418 πέλασεν H. — 419 δ' omitt. Mor. Barocc. ὡς εἶδεν ἀμιτρ. Lips.. ἀμιτροχίτωνας A. — 420 ὑπὸ CGL. ὑπο A. δαμέντας: θανόντας L. — 421 ἆρ DGHL. ἀρ A. λυκίοισι C. λυκίηθεν (οισι) D. — 422 θοοὶ ἔστε AD: θοοὶ ἐστὲ CGHL. θοοί ἐστε E Plutarchus de Aud. poët. 11. — 423 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. A. — 424 ὧδε D. πολλὰ κακὰ EH. ἔοργε ACDEGHL. — 425 τρῷας L. ἐπὶ G. πολλῶν καὶ Barocc. — 426 ῥὰ CGHL. ἅλτο C: ceteri ἆλτο. χαμᾶζε ADEGH: χαμάζε CL. — 428 οἶδ' D. οἵδ' CGHL. Cram. Epim. 102, 27. ὡς δ' ὅτε αἰγυπιοὶ Barocc. — 429 κλάζονται G. κλάζοντες L. μάχωνται ADL Townl. μάχονται CE GHS. μάχοντε Lips. — 430 ὡς ACDGHL. κεκλήγοντες ACDEGH: κεκληγότες LS. ἐπαλλήλοισιν D. ἐπ' ἀλλήλοις ἐπόρουσαν Flor. — 431 παῖς libri.

A. c. 415 Ἀμφοτερὸν Aristarchus, ὀξυτόνως, conf. H. T. 400. — 422 θοοὶ ἔστε, conf. 494. — 430 κεκλήγοντες: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου κεκληγῶτες Didymus, conf. H. T. 296.

ὤ μοι ἐγών, ὅ τέ μοι Cαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεςὶν ὁρμαίνοντι,
ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέςςης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἦ ἤδη ὑπὸ χερςὶ Μενοιτιάδαο δαμάςςω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴςῃ,
ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυςηχέος ἐξαναλῦςαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, cὺ δ' ἐνὶ φρεςὶ βάλλεο cῇςιν·
αἴ κε ζὼν πέμψῃς Cαρπηδόνα ὃν δὲ δόμον δέ,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃςι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑςμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄςτυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖςιν κότον αἰνὸν ἐνήςεις.
ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐςτί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἤ τοι μέν μιν ἔαςον ἐνὶ κρατερῇ ὑςμίνῃ
χέρς' ὕπο Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,

V. L. 433 ὤιμοι ACE. αἶ αἶ ἐγών Plato Rep. III, 388 C. ὅτε libri. μοι: μϊν H. — 434 ὕπο A. — 435 μέμονεν H. μαίμον' ἐν φρεςὶν S. — 436 ἢ G. ἀπὸ GHL Flor. ἄπο D. — 437 θείωι D. ἐν ACDEHL Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Cram. Ep. 110, 11: ἐνὶ G. — 438 ἢ AD: ceteri ἤ. ὑπο A. δαμάςω D. — 440 ἔειπας ἢ ἔειπες E. — 442 ἐθέλοις Vrat. b. — 443 ἔρδ' GL. οὔ τι L 1. man. — 444 ἐνι D. ἐν E. — 445 κεν Vrat. A. κε ζωὸν DH. κεν ζωὸν LS. κεν ζῶντα E. ὃν δὲ δόμον δὲ AD: ceteri ὅνδε δόμονδε. — 447 ἄπὸ A. — 449 τοῖςι D Lips. Vrat. A. — 450 εἴ τοι: ἤτοι AE. φίλος CGH: φίλον ADL Mor. Cant. Vrat. A. φίλον ἢ φίλος E, conf. Ψ 548. — 451 libri ἤτοι. ἐνι AD. — 452 ὑπὸ CDEGL. ὑπο A. — 453 ἐπεὶ δὴ: ἐπειδὴ ACEH Barocc. Mor. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Rom. Apoll. Soph. 17, 12. vulgo ἐπὴν δὴ cum DGL. ἐν ἄλλῳ ἐπὴν δὴ τότε (sic) A. ἐπεὶ δὴ cum coniunctivo legitur Λ 478; ἐπεὶ O 363. 680. β 135 (?). υ 86. λίπῃ: λίπε Apoll. Soph. 17, 12. Eust. 1062, 13. ψυχή ται G. τε omitt. L.

A. c. 433 de scriptura ᾤμοι conf. H. U. 188. — 431—461 Ζηνόδοτος περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. — 437 de ἐν in hac sede versus conf. 514. Υ 385. ν 322. ρ 526. τ 271. Β 610. Γ 244. Ε 574. Ν 398. Ο 606. 624. Ρ 514. 753. Υ 435. Χ 426. α 51. δ 782. θ 53. ι 535. κ 290. λ 115. μ 264. ρ 157. c 84. 438 ἤ, non ἦ, Herodianus. — 445 οὕτως Ἀρίςταρχος μονοςυλλάβως ζῶν (sic). ἄλλοι δὲ ζωόν Didymus. ζών, non ζῶν, scribitur teste Herodiano ad Ε 887. — 450 Ἀρίςταρχος φίλος ἐςτί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐςτί Didymus.

πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
εἰϲ ὅ κε δὴ Λυκίηϲ εὐρείηϲ δῆμον ἵκωνται,
ἔνθά ἑ ταρχύϲουϲι καϲίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε ϲτήλῃ τε· τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ θανόντων.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αἱματοέϲϲαϲ δὲ ψιάδαϲ κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλοϲ ἔμελλε
φθίϲειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρηϲ.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
ἔνθ' ἦ τοι Πάτροκλοϲ ἀγακλειτὸν Θραϲύμηλον,
ὅϲ ῥ' ἠὺϲ θεράπων Σαρπηδόνοϲ ἦεν ἄνακτοϲ,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαϲτέρα, λῦϲε δὲ γυῖα.
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερον ὁρμηθείϲ, ὃ δὲ Πήδαϲον οὔταϲεν ἵππον
ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀίϲθων.
κὰδ δ' ἔπεϲ' ἐν κονίῃϲι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμόϲ.
τὼ δὲ διαϲτήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ ϲφι
ϲύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήοροϲ ἐν κονίῃϲι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸϲ εὕρετο τέκμωρ·
ϲπαϲϲάμενοϲ τανύηκεϲ ἄορ παχέοϲ παρὰ μηροῦ,
ἀίξαϲ ἀπέκοψε παρήορον οὐδὲ μάτηϲε·

V. L. 451 θανατόν γε L. — 455 εἰϲ ὅκε A: vulgo εἰϲόκε. D εἰϲόκεν. δὴ omitt. C. ἵκωνται: ἐν ἄλλῳ ἵκοιτο A. — 456 ἔνθά ἑ ACDGHL. ὄφρά ἑ Stob. Floril. 123, 7. ταρχύϲωϲι H Barocc. Lips. Vrat. b. d. A. Stobaeus. καϲίγνητόϲ G. — 458 ὡϲ A. — 460 ἔμελλε ACDGH. — 461 ἐνὶ L. — 462 οἵδ' CGHL. — 463 πάτροκλοϲ μὲν CG Ven. B. θραϲύμηλον ACEL Barocc. Mor. θραϲύδημον DHS Lips. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ θραϲύδημον A. θραϲυμήδην G Cant. — 464 ἦεν ἄριϲτοϲ S. — 467 δεύτερον CDH. δεύτεροϲ$^{\nu}$ A. vulgo δεύτεροϲ. ὃ δὲ C. — 468 δὲ ξιὸν G. ὃ δ' D. ὅ δ' CGL. ἀΐϲϲων Lips. — 469 καδδ' ACDG. κάδδ' Cram. Ep. 218, 24. 253, 9; 18. 281, 17. καδδέπεϲ' HL. ἔπεϲ' ἐν: ἔπεϲεν Vrat. d. Cram. Ep. 281, 17. ἔπεϲε 253, 9 et 18. ἄπο CDHL. — 470 ζυγὸν: ζυγὸϲ Vrat. A. ξύλον Cram. Ep. 268, 7. ϲφι ACEGHL post ras. vulgo ϲφιν. — 471 παρῄοροϲ H. κονίῃϲι ACDEGH. — 472 δουρὶ κλυτὸϲ A Vrat. b. d.: ceteri δουρικλυτὸϲ. εὕρετο: εὕρατο C Lips. — 473 ϲπαϲάμενοϲ C Vrat. A. τανάηκεϲ Vrat. A. — 474 παρῄορον H. οὐδὲ μάτηϲε D. οὐδὲ μάτηϲεν S. οὐδ' ἐμάτηϲε ACGH. οὐδ' ἐμάτηϲεν EL.

A. c. 451 νήδυμον Aristarchus μετὰ τοῦ ν̄. — 467 διὰ τοῦ ν̄ γραπτέον τὸ δεύτερον ὁρμηθείϲ Didymus. οἱ ὑπομνηματιϲταὶ δεύτερον διὰ τοῦ ν̄ Schol. V. ἐν τῇ Φιλήμονοϲ οὕτωϲ ἐφέρετο „ὁ δὲ Πήδαϲον ἤλαϲεν ἵππον" Didymus. γράφει Ἀρίϲταρχοϲ „ὁ δὲ Πήδαϲον ἀγλαὸν ἵππον, τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνοϲ ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύϲ, ὃϲ καὶ θνητὸϲ ἐὼν ἕπεθ' ἵπποιϲ ἀθανάτοιϲι (153, 154), τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον" Schol. V.

τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρϲι τάνυϲθεν·
τὼ δ' αὖτις ϲυνίτην ἔριδοϲ πέρι θυμοβόροιο.
ἔνθ' αὖ Ϲαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριϲτερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχεοϲ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕϲτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλοϲ· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλοϲ ἔκφυγε χειρόϲ,
ἀλλ' ἔβαλ' ἔνθ' ἄρα τε φρένεϲ ἔρχαται ἀμφ' ἁδινὸν κῆρ.
ἤριπε δ' ὡϲ ὅτε τιϲ δρῦϲ ἤριπεν ἢ ἀχερωίϲ,
ἠὲ πίτυϲ βλωθρή, τήν τ' οὔρεϲι τέκτονεϲ ἄνδρεϲ
ἐξέταμον πελέκεϲϲι νεήκεϲι νήιον εἶναι·
ὣϲ ὃ πρόϲθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυϲθείϲ,
βεβρυχώϲ, κόνιοϲ δεδραγμένοϲ αἱματοέϲϲηϲ.
ἠύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθών,
αἴθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεϲϲι βόεϲϲιν,
ὤλετό τε ϲτενάχων ὑπὸ γαμφηλῇϲι λέοντοϲ,
ὣϲ ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸϲ ἀϲπιϲτάων
κτεινόμενοϲ μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιϲτὰ μετ' ἀνδράϲι, νῦν ϲε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἤμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν·
νῦν τοι ἐελδέϲθω πόλεμοϲ κακόϲ, εἰ θοόϲ ἐϲϲι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτοραϲ ἄνδραϲ
πάντῃ ἐποιχόμενοϲ Ϲαρπηδόνοϲ ἀμφιμάχεϲθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸϲ ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.

V. L. 475 τάνυϲθε H. — 476 αὖθϊϲ C. ξυνίτην Cant. Vrat. A. περὶ DGL Mosc. 2. Rom. — 473 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 480 ἔφυγε S. — 481 ἀμφαδινὸν D. αδινὸν A. ἀδινὸν C Hesych. I, 46. vulgo ἀδινὸν. — 482 τιϲ omitt. L. τῖϲ C. — 483 τήν τ': τὴν L. — 484 ἐξέτεμον Vrat. A. — 485 ὡϲ A. ὃ ACDHL κεῖτο omitt. G Rom. — 486 κονίηϲ Vrat. A. — 487 ἀγέληφι CEH. — 488 ἐν: ἐν (π) A. ἐπ' E 1072, 12 H Mor. Barocc. Vrat. b. d. A. ἐνειλιπόδεϲϲι D. εἱλιπόδεϲϲι G Flor. βόεϲϲι A. — 489 τε omitt. L. ὑπο A. γαμφηλοῖϲι L. — 490 ὡϲ A. ὑπο AH. — 492 πέπων Mor. — 493 ἔμμεναι Lips Vrat. A. Flor. — 494 τοὶ G. θοὸϲ ἐϲϲὶ L. — 495 ὤτρυνον G Vrat. d. — 496 πάντη ADEGH. πάντη CL. ἀμφὶ μάχεϲθαι A. — 497 omitt. C. 1. man. πέρὶ A. περιμάρναο CHL.

A. c. 483 οὔρεϲι τέκτονεϲ Aristarchus: οὐρεϲιτέκτονεϲ Nicias. ὑφ' ἕν, conf. N 390. — 486 βεβρυχώϲ: τινὲϲ διὰ τοῦ κ̄, κακῶϲ Schol. V. — 488 διὰ τοῦ ν̄ ἐν εἰλιπόδεϲϲι αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 492 ἄμεινον γράφειν πάροϲ πολεμιϲτὰ ἀντὶ τοῦ πέπον Schol. V. — 494 κακόϲ: τινὲϲ θραϲύϲ γράφουϲιν Schol. BL. — 497 πέρι μάρναο: περιμάρναο Aristarchus, ὑφ' ἕν.

ϲοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδοϲ
ἔϲϲομαι ἤματα πάντα διαμπερέϲ, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
τεύχεα ϲυλήϲωϲι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεϲόντα.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶϲ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
ὣϲ ἄρα μιν εἰπόντα τέλοϲ θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺϲ ῥῖνάϲ θ'. ὁ δὲ λὰξ ἐν ϲτήθεϲι βαίνων
ἐκ χροὸϲ ἕλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένεϲ αὐτῷ ἕποντο·
τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεοϲ ἐξέρυϲ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνεϲ δ' αὐτοῦ ϲχέθον ἵππουϲ φυϲιόωνταϲ,
ἱεμένουϲ φοβέεϲθαι, ἐπεὶ λίπεν ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχοϲ γένετο φθογγῆϲ ἀίοντι·
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅ τ' οὐ δύνατο προϲαμῦναι.
χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
ἕλκοϲ, ὃ δή μιν Τεῦκροϲ ἐπεϲϲύμενον βάλεν ἰῷ
τείχεοϲ ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἑτάροιϲιν ἀμύνων.
εὐχόμενοϲ δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
κλῦθι ἄναξ, ὅϲ που Λυκίηϲ ἐν πίονι δήμῳ
εἶϲ ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύναϲαι δὲ ϲὺ πάντοϲ' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὡϲ νῦν ἐμὲ κῆδοϲ ἱκάνει.
ἕλκοϲ μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
ὀξείῃϲ ὀδύνῃϲιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
τερϲῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὦμοϲ ὑπ' αὐτοῦ·

V. L. 498 ἐγὼ omitt. H — 499 ἤματα D. εἴ κε μ' GL. εἰ κέ μ' D. ἐν ἄλλῳ εἴ κεν ἀχαιοὶ A. — 501 ὤτρυνε G. — 502 ὡϲ A. — 503 ὀφθαλμούϲ τε Lips. Vrat. A. ῥῖνάϲ θ' C. ῥινάϲ τε D. ὁ δὲ C. ἐν omitt. L. ϲτήθεϲϲῐ C. — 504 εἷλκε ACDEGHS. ἕλκε L. ποτὶ CDHS Lips. Vrat. A. — 505 αἰχμίν G. τε omitt. Schol. N 574. — 506 αὐτοὺϲ L. — 507 ἰεμένουϲ H. φοβέεϲθ' C. λίπεν ADH Lips. Mosc. 2. λίπον CEGL. — 509 δὲ ἡ ἦτορ G. ὅτ' libri. — 510 χειρὶ λαβὼν δ' Vrat. d. χειρὶ δ' ἔχων Cram. Ep. 291, 6. πεῖρε γὰρ H. τεῖρέ τε Vrat. A. αὐτὸν: αἰνῶϲ Flor. — 511 ἐπεϲϲύμενοϲ C 1. man. — 512 ὑψυλοῖο G. ἀνὴρ ἑτάροιϲιν S. — 513 ἑκηβόλον ἀπόλλωνα Harl. — 515 εἶϲ AD: ceteri εἰϲ. ἐνι D. ἐν LS. πάντοϲ': παντὸϲ Rhet. Gr. III, 159, 11 diserte. δέ τε πόντοϲ G. — 516 κηδομενῳ (ου) H. — 517 γὰρ omitt. HL. κρατερόν EG Lips. ἀμφι D. δέ μιν E. — 518 ὀξείαιϲ ὀδυναῖϲ E bis. — 519 βαρύθη L. βαρύθῃ Lips. ὦμοϲ ὕπερθε H Vrat. d. (ὕπερθεν).

A. O. 504 εἷλκε: ἕλκε Aristarchus. idem ἔχοντο pro ἕποντο. — 507 διὰ τοῦ ε̄ λίπεν, ἐπειδὴ τὰ ἅρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθηϲαν . . . Ζηνόδοτοϲ δὲ διὰ τοῦ ο̄ λίπον Didymus. — 508 ἀίοντι Aristarchus, προπαροξυτόνωϲ. — 515 πάντοϲ' ἀκούειν Herodianus cum Aristarcho: παντὸϲ Zenodotus.

ἔγχος δ' οὐ δύναμαι cχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεcθαι
ἐλθὼν δυcμενέεccιν. ἀνὴρ δ' ὤριcτος ὄλωλε,
Cαρπηδών, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
ἀλλὰ cύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεccαι,
κοίμηcον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροιcι
κεκλόμενος Λυκίοιcιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
   ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτίκα παῦς' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
αἷμα μέλαν τέρcηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗcιν ἐνὶ φρεcί, γήθηcέν τε,
ὅττί οἱ ὦκ' ἤκουcε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
πάντῃ ἐποιχόμενος, Cαρπηδόνος ἀμφιμάχεcθαι·
αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάcθων,
Πουλυδάμαντ' ἔπι Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυcτήν.
ἀγχοῦ δ' ἱcτάμενος ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
   Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελαcμένος εἰc ἐπικούρων,
οἳ cέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
θυμὸν ἀποφθινύθουcι· cὺ δ' οὐκ ἐθέλειc ἐπαμύνειν.
κεῖται Cαρπηδών, Λυκίων ἀγὸς ἀcπιcτάων,
ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃcί τε καὶ cθένεϊ ᾧ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμας' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.

V. L. 521 ἀνὴρ ὃς ἄριcτος Harl. ὄλωλε A. — 522 ὃ δ' DHL. ὅδ' C. ᾧ παιδὶ ACDEGHLS et Heynii libri. οὗ παιδὸς Schol. C 171. vide N 464. P 563. — 523 cὺ πέρ μοι C. κρατερὸν E Lips. ἕλκος: ἄλγος C Harl. ἄκεcαι C. — 524 κοίμηcον ADEH: κοίμιcον CGL 1. man. S Vrat. A. κοίμιccον L 2. man. Harl. Townl. „κοίμιcον ceteri codd. in his Lips. sicque editum erat ante Barnes." Heyne. ἑτάροιcι ACDGH. — 526 νέκυϊ ACDG. νέκυν κατατεθνειῶτα Lips. νέκυν κατατεθνηῶτα L. κατα- ει τεθνηῶτι AH. κατατεθνηῶτι Vrat. A. κατατεθνειῶτι CDEGS. — 527 ὥc A. — 528 ἄπο D. — 529 τέρcῃνε H. — 530 ἔγνῳ H. ἐνι AD. — 531 ὅττί οἱ A. ἄναξ θεὸc S. — 532 ὄτρυνεν A. ὄτρυνε D. ὤτρυνε CE HL Lips. λυκείων G. — 533 πάντῃ ADEGH: cet. πάντη. ἀμφὶ μάχεcθαι Lips. — 534 τρῷας L. βιβάcκων L. — 535 ἐπὶ CDGL. ἐπι A. — 538 εἶc AD: vulgo εἰc. C εἲc cum gravi et circumflexo. — 539 ἑοὶ cέθεν G. — 540 ἐπαμῦναι D Cant. Harl. Vrat. A. ἐπαμύναι Lips. — 543 ὕπο A.

A. c. 522 ᾧ παιδὶ: οὗ παιδὸc Aristarchus, conf. Schol. C 171. — 523 ἄκεccαι: ἀκέccαι Aristarchus. — 526 οὕτωc διὰ τοῦ η αἱ ἀριcτάρχου κατατεθνηῶτι Didymus. — 542 εἴρυτο Aristarchus: εἰρῦτο Tyrannio, vide Zon. Lex. 683.

ἀλλὰ φίλοι πάρϲτητε, νεμεϲϲήθητε δὲ θυμῷ,
μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίϲϲωϲι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνεϲ Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅϲϲοι ὄλοντο,
τοὺϲ ἐπὶ νηυϲὶ θοῇϲιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃϲιν.
ὣϲ ἔφατο, Τρῶαϲ δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθοϲ
ἄϲχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί ϲφιϲιν ἕρμα πόληοϲ
ἔϲκε καὶ ἀλλοδαπόϲ περ ἐών· πολέεϲ γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸϲ ἀριϲτεύεϲκε μάχεϲθαι.
βὰν δ' ἰθὺϲ Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα ϲφιν
Ἕκτωρ χωόμενοϲ Ϲαρπηδόνοϲ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺϲ
ὦρϲε Μενοιτιάδεω Πατροκλῆοϲ λάϲιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προϲέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν ϲφῶιν ἀμύνεϲθαι φίλον ἔϲτω,
οἷοί περ πάροϲ ἦτε μετ' ἀνδράϲιν, ἢ καὶ ἀρείουϲ.
κεῖται ἀνήρ, ὃϲ πρῶτοϲ ἐϲήλατο τεῖχοϲ Ἀχαιῶν,
Ϲαρπηδών. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικιϲϲαίμεθ' ἑλόντεϲ,
τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμαϲαίμεθα νηλέι χαλκῷ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξαϲθαι μενέαινον.
οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ,
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνεϲ καὶ Ἀχαιοί,
ϲύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεϲθαι
δεινὸν ἀΰϲαντεϲ· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

V. L. 544 δὲ omitt. H Vrat. A. — 545 ἀπο ACDHL. ἀεικίϲωϲι E
ει ι
Apoll. Soph. 10, 28. ἀικήϲϲωϲϊ H. — 547 οὒϲ E. — 548 τρῷαϲ L. κατακρῆθεν ADG Eust. 1257, 55. κατάκρῆθεν H. κατάκρηθεν Vrat. A. κατ' ἀκρῆθεν S. κατ' ἄκρηθεν C. κατάκρηθεν ἢ κατακρῆθεν E. — 549 ἐπεί ϲφιν CDL Lips. ἐπί ϲφιν Apoll. Soph. 147, 21. — 552 βᾶν C. – 554 μενοιτιάδεω ACDH Lips. μενοιτιάδαο LS. μενοιτιάδαω G. — 555 αὐτῷ G. — 556 αἴαντεϲ L. φίλον ἔϲτω: ἐν ἄλλῳ μένοϲ ἔϲτω A. — 557 μετ' ἀνδρῶν L. — 558 ἐϲῆλατο A. ἐϲύλα Thomas Mag. sub v. ϲυλῶ. — 559 ἀεικιϲόμεθα E. — 560 τεύχε' ἀπ' S. ἀφελώμεθα D Vrat. b. 1. man.
οἱ
d. ἀφελώμεθα H καί κέ τιν' G. — 562 ὡϲ A. οἳ δὲ C. — 563 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 565 νέκυϊ ACDG. κατατεθνηῶτι L Mor. Vrat. A. κατατεθνειῶτι ACDGHS. — 566 ἀΐϲαντεϲ G.

A. c. 548 κατὰ κρῆθεν Aristarchus; alii κατ' ἄκρηθεν teste Schol. V, conf. κατ' ἄκρηϲ N 772. O 557. X 411. Ω 728. κατὰ κρῆθεν legitur λ 588. Hymn. V, 182. Hesiod. Theog. 574. ἀπὸ κρῆθεν Hesiod. Scut. Herc. 7. — 558 Aristarchus ἐϲῆλατο: ἐ-ϲήλατο Lysanias, conf. Eust. 1075, 45. — 559 εἴ Aristarchus (λείπειν φαϲὶν αἱ ἀριϲτάρχου τὸ εὖ ἂν ἔχοι Schol. A): εὖ Rhianus.

Ζεὺϲ δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυϲε κρατερῇ ὑϲμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχηϲ ὀλοὸϲ πόνοϲ εἴη.
ὦϲαν δὲ πρότεροι Τρῶεϲ ἑλίκωπαϲ Ἀχαιούϲ·
βλῆτο γὰρ οὔ τι κάκιϲτοϲ ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεϲϲιν,
υἱὸϲ Ἀγακλῆοϲ μεγαθύμου, δῖοϲ Ἐπειγεύϲ,
ὅϲ ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἤναϲϲε
τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐϲθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξαϲ
ἐϲ Πηλῆ' ἱκέτευϲε καὶ ἐϲ Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι πέμπον ἕπεϲθαι
Ἴλιον εἰϲ εὔπωλον, ἵνα Τρώεϲϲι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυοϲ βάλε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλήν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶϲα κεάϲθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐπὶ νεκρῷ
κάππεϲεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατοϲ χύτο θυμοραϊϲτήϲ.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχοϲ γένετο φθιμένου ἑτάροιο,
ἴθυϲεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἐοικὼϲ
ὠκέι, ὅϲ τ' ἐφόβηϲε κολοιούϲ τε ψῆράϲ τε·
ὣϲ ἰθὺϲ Λυκίων Πατρόκλειϲ ἱπποκέλευθε
ἔϲϲυο καὶ Τρώων, κεχόλωϲο δὲ κῆρ ἑτάροιο·
καί ῥ' ἔβαλε Ϲθενέλαον, Ἰθαιμένεοϲ φίλον υἱόν,
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένονταϲ.
χώρηϲαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
ὅϲϲη δ' αἰγανέηϲ ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενοϲ ἢ ἐν ἀέθλῳ

V. L. 567 ἐπι D. κρατερὴν ὑϲμίνην S. — 568 περὶ S. εἴη AH. — 569 πρότερον Barocc. Mor. τρῷεϲ L. — 570 μετα A. — 571 ἐπηγεὺϲ AHS Harl. Lips. Vrat. d. — 572 εὖ, ναιομένωι A. εὖ ναιομένῳ CDHLS. vulgo εὐναιομένῳ. ἤναϲϲε ACDGH. — 573 τοπρὶν DEL. τότε γ': τό γ' L. — 574 πηλῆα D. εἰϲ Πηλῆ Schol. O 339. — 575 οἳ δ' D 1. man., nunc ὃ δ'. οἵδ' CGHL. ἀχϊλῆϊ CD. πέμπεν D. — 576 libri εὔπωλον. τρῴεϲϲι L. — 578 ἦδ' CGL. ἤδ' H. — 579 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἐπὶ γαίῃ S. — 580 ἀμφι AD. χῦτο D. θάνατοϲ κεῖτο L. θυμοραϊϲτήϲ C. — 581 ἆρ ADEGH. — 582 ἴθυϲε D. — 582 ἴρηκι DHL Schol. P 755. ῖρηκι A. — 584 ὡϲ AG. — 585 τρῴων L. κεχόλωτο G Cant. Flor. — 586 ἔβαλεϲ Lips. ἰθαιμενέοϲ Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 587 ἀπο D. τένοντε G. τέ(τε)νονταϲ A, conf. Ε 307. Κ 456. Ξ 466. Ρ 721. Υ 478. Χ 396. γ 449. H. U. 168. — 589 τέτυκτο G. — 590 ἀφέῃ: ἀφέηκε LS. ἀφῆκε Lips. προέῃ Vrat. A.

A. c. 574 Πηλῆ': alii Πηλῆ, conf. Schol. O 339, in quo comparantur Μηκιϲτῆ et Τυδῆ Δ 384.

ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηίων ὕπο θυμοραϊςτέων,
τόςςον ἐχώρηςαν Τρῶες, ὤςαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀςπιςτάων,
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεςςι.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος ςτῆθος μέςον οὔταςε δουρὶ
ςτρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπηςεν δὲ πεςών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιούς,
ὡς ἔπες' ἐςθλὸς ἀνήρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
ςτὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυςτήν,
Λαόγονον, θραςὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, ςτυγερὸς δ' ἄρα μιν ςκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεςθαι ὑπαςπίδια προβιβῶντος.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόςςω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνιςκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
[αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον ςτιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουςεν.]

V. l. 591 ἢ E. ὑπὸ CDGL. ὕπο H. — 592 ἐχώςαντο S. τρῷες L. — 594 ἔκτεινε GL Lips. δὲ omitt. L. — 596 ὄλβωι τὲ A. μυρμιδόνεςςι ACDEGH. — 598 ἐξ ἀπίνης G. — 599 πυκινὸν: γρ. δεινὸν Lips. ἔλαβ' DH Townl. Lips. Vrat. d. — 600 τρῷες L. — 601 ἂρ ADGHL. — 603 τρῴων L. — 604 ἱερεὺς Lips. Rom. — 605 ὡς A. — 606 τόν ῥ' ἔβαλε κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος Schol. Δ 461. — 607 ἀπὸ: ἀπαὶ L. — 608 μηριόνην S. — 609 τεύξαςθαι GS Vrat. b. ὑπ' ἀςπίδια ADH. προβιβῶντος ACDEGHLS, conf. N 158. 807. — 610 ὃ μὲν C. — 611 ἐξόπιςθεν DG Lips. — 612 ἐνὶ ςκίμφη G. ἐνὶ ςκήφθη Vrat. A. ἐνιςκήφθη Schol. Δ 457. ἐπι CD. δουρίαχος L. — 613 ἀφίη Mor. Barocc. ὄμβριμος C. — 614, 615 omittunt ACD in textu EH in textu LS Lips. Harl. Townl. Vrat. d. A. habent D et H in marg. man. rec. G, conf. N 504.

A. c. 607 ἔν τιςιν ἐφέρετο „Μηριόνης δ' ἀνέπαλτο φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη Schol. V. — 613 ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριςτάρχου οὐκ ἐφέρετο καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὀβελος (cod. ἄλογος) αὐτῷ παρέκειτο Schol. V. vide Osann. Anecd. Rom. pg. 246.

Αἰνείαϲ δ' ἄρα θυμὸν ἐχώϲατο φώνηϲέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν ϲε καὶ ὀρχηϲτήν περ ἐόντα
ἔγχοϲ ἐμὸν κατέπαυϲε διαμπερέϲ, εἴ ϲ' ἔβαλόν περ.
τὸν δ' αὖ Μηριόνηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν ϲε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
πάντων ἀνθρώπων ϲβέϲϲαι μένοϲ, ὅϲ κέ ϲευ ἄντα
ἔλθῃ ἀμυνόμενοϲ· θνητὸϲ δέ νυ καὶ ϲὺ τέτυξαι.
εἰ καὶ ἐγώ ϲε βάλοιμι τυχὼν μέϲον ὀξέι χαλκῷ,
αἶψά κε καὶ κρατερόϲ περ ἐὼν καὶ χερϲὶ πεποιθὼϲ
εὖχοϲ ἐμοὶ δοίηϲ, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ·
Μηριόνη, τί ϲὺ ταῦτα καὶ ἐϲθλὸϲ ἐὼν ἀγορεύειϲ;
ὦ πέπον, οὔ τοι Τρῶεϲ ὀνειδείοιϲ ἐπέεϲϲι
νεκροῦ χωρήϲουϲι· πάροϲ τινὰ γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερϲὶ τέλοϲ πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
τῶ οὔ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεϲθαι.
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἅμ' ἕϲπετο ἰϲόθεοϲ φώϲ.
τῶν δ' ὥϲ τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸϲ ὀρώρῃ
οὔρεοϲ ἐν βήϲϲῃϲ· ἔκαθεν δέ τε γίγνετ' ἀκουή·
ὣϲ τῶν ὤρνυτο δοῦποϲ ἀπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ

V. L. 617 τάχα μέν ϲε Mor. Barocc. — 618 ϲε βάλον περ D Vrat. A. ϲ' ἔβαλόν γε L. — 618—620 omitt. S. Vrat. d. — 619 δουρὶ κλυτὸϲ A Vrat. b. d.: ceteri δουρικλυτὸϲ. ηὗδα D. — 620 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 621 ϲβέϲαι CDE Vrat. A. ὅϲ κέ ϲευ ACD EGHL: vulgo ὅϲ κε ϲεῦ male. — 622 τέτευξαι Lips. — 623 τυχὸν D. — 624 αἶψά τε S Flor. καὶ post κε omitt. C. — 625 δοίηιϲ A. δῴηϲ G Flor. δώϲειϲ Lips. ἐν ἄλλῳ δώιηϲ A. κλυτοπώλωι C. — 626 ὡϲ A. ἐνένιϲπε HS Townl. Vrat. b. d. ἐνένειπτε G. — 628 οὔτοι ACHL Cant. Harl. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. οὔτι DEG. τρῷεϲ L. ὀνειδίοιϲ EL. ἐπέεϲϲι ACDE. — 629 καθείξει G. — 631 τῶ ADHL: τῷ CEG. οὔτοι L. — 632 ὡϲ A. ὁ μὲν C. ἦρχεν L. ὁ δ' DL. ὅδ' CH. ἕπετο H. ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸν ἑκάϲτου L. — 633 ὀρυγμαδὸϲ CGH. * ὀρώρῃ: ὀρώρει ACHLS Vrat. A. ὄρωρεν DE bis G. ἐν τιϲιν ὄρωρεν A. — 634 βήϲϲῃϲ' L. βήϲϲῃ E. γίγνετ' L: γίνετ' ACDEGH. — 635 ὡϲ A. ὄρνυτο DS. ἀπο H. εὐρυόδείηϲ A. εὐρυοδείηϲ C.

A. c. 633 οὕτωϲ ὀρώρει ἀρίϲταρχοϲ Didymus, cui, vel potius librario, fidem non habeo, nam plusquamperfectum in comparationibus locum non habet, quod Aristarchum fugere non potuit. ὀρώρῃ primus correxit Bekkerus, conf. adnot. ad Δ 483. — 634 ἀκουή: ἀριϲτοφάνηϲ ἀϋτμή (sic) Didymus.

χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐυποιητάων,
νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίῃσιν
ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ,
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἠὺς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν·

V. L. 636 βοῶν τ': βοῶν E 1079, 14. 679, 21. εὐποιητάων AC. εὖ ποιητάων DHL. Vrat. b. d. εὖ ποιητάων ἢ εὐποιητάων E 1079, 14 et 24. εὐποιητάων G Apoll. Soph. 52, 3. Et. Mg. 204, 2. Eust. 98, 38. 679, 21. — 639 βελέεσσϊν H. κονίηισι D. — 640 εἴλυτο: εἴρυτο D. — 641 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. περι A. — 642 ἐνιβρομέωσι ACDHL Athen. XI, 495. ἐνιβρεμέωσι Cram. Ep. 50, 17. ἐνὶ βρομέωσι E. ἐπὶ βρομέωσι G. βρομέουσι Harl. Lips. Vrat. A. περὶ γλαγέας CH. εὔγλαγέας Athen. XI, 495. πολυγλαγγέας Apoll. Soph. 55, 1. κατα ACDH — 643 ἐνειαρίνηι D. — 644 ὡς A. — 646 ἐφράζετο S. — 647 πατροκλῆος Lips. μερμερίζων G Flor. — 648 καὶ κεῖνον ACEH Lips. Vrat. d. A. Mosc. 2. κακεῖνον DG. κἀκεῖνον LS. ἐνι AD. — 649 ἐπαντιθέωι A. — 650 δηϊώσῃ G. δηιώσῃ L. δηιώσει C (an δῃώσει' et ἕλοιτο?). — 651 ἢ libri. ὀφέλειεν Lips. Vrat. A. Rom. ὀφέλλει δὴ πόνον G Flor. — 654 ἐξαῦθις C. τρῷας L. — 655 προτιάστυ D. πρὸ τὶ C. πρωτὶ G. — 656 θυμὸν ἐνῆκεν ACDGHL Harl. Vrat. b. Mosc. 2. Flor. θυμὸν ἐνῶρσεν Townl. Lips. suprascr. Rom. φύζαν ἐνῆκεν Lips. Vrat. b. φύζαν ἐνῶρσεν S Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. φύζαν ἐνῆκεν ἢ κατά τινας θυμὸν ἐνῶρσεν Eust.

A. c. 636 ἄμεινον εἶχε φησὶν ὁ ἀρίσταρχος εἰ ἐγέγραπτο βοῶν εὐποιητάων ἔξω τοῦ τε συνδέσμου Didymus. — 638 Σαρπηδόνα δῖον: ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν σαρπηδόνι δίῳ Didymus. — 640 εἴλυτο, conf. H. T. 240. — 648 ἐκ πλήρους καὶ κεῖνον αἱ ἀριστάρχου Didymus.

ἐϲ δίφρον δ' ἀναβὰϲ φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλουϲ
Τρῶαϲ φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸϲ ἱρὰ τάλαντα.
ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντεϲ, ἐπεὶ βαϲιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέεϲ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεϲον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυϲϲε Κρονίων.
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Ϲαρπηδόνοϲ ἔντε' ἕλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ
δῶκε φέρειν ἑτάροιϲι Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε κελαινεφὲϲ αἷμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Ϲαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λοῦϲον ποταμοῖο ῥοῇϲι
χρῖϲόν τ' ἀμβροϲίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕϲϲον·
πέμπε δέ μιν πομποῖϲιν ἅμα κραιπνοῖϲι φέρεϲθαι,
ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοϲιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
θήϲουϲ' ἐν Λυκίηϲ εὐρείηϲ πίονι δήμῳ,
ἔνθά ἑ ταρχύϲουϲι καϲίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε ϲτήλῃ τε· τὸ γὰρ γέραϲ ἐϲτὶ θανόντων.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸϲ ἀνηκούϲτηϲεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐϲ φύλοπιν αἰνήν,

V. l. 657 ἔτραπε: ἔτρεπε L Lips. Vrat. d. — 658 τρῷαϲ L. — 659 ἀλλὰ φόβηθεν DL: ceteri ἀλλ' ἐφόβηθεν. — 660 βεβλαμμένον AC. βεβλαμένον S Flor. Rom.: βεβλημμένον DG. βεβλημένον Cant. Barocc. Mor. Lips. βεβολημένον H Vrat. d. A. δεδαϊγμένον L Mosc. 2 δεδαϊγμένον ἢ βεβλημένον E. γρ. δεδαϊγμένον ἦτορ A. — 661 ἐπαυτῶι A. ἅμ' αὐτῷ Mor. Vrat. d. A. — 662 ἐτάνυϲε Lips. Townl. Vrat. d. — 663 οἳ δ' D. οἵδ' CHL. ἂρ ADE. — 664 χάλκαια A. — 666 ἀπόλλωνι D. νεφεληγερέτα A. — 667 εἶδ' CDGL. κελενεφὲϲ D Flor. κάθηρον CH. — 668 ἐκ μελέων Harl. Vrat. A. ϲαρπηδόνι L. — 669 ἀπὸ προφέρων A. ἄπο προφέρων GHLS. ἀποπροφέρων CD Syr. ἄπο προφέρων ἢ ἀπόπρο φέρων Eust. ῥοῇϲι ACDEGL Syr. — 670 χρίϲον τ' DG. ΧΡΕΙϹΟΝΤ' Syr. χρῖϲον δ' (δ') S Townl. Cant. Lips. χρῖϲόν τ' A. ἀμβροϲίην H Vrat. d. περῖ CD. περῖ τ' H. εἵματ' ἕϲϲον D. — 672 διδυμάοϲι τοί L. οἵ ῥά μιν G. — 673 θήϲουϲιν λυκίηϲ DGL Vrat. b. Flor. γρ. θήϲουϲιν λυκίηϲ A. — 674 ἔνθά ACDGH. ἑ: οι H. ταρχύϲωϲι Vrat. b. Schol. O 545. ταρχήϲωϲι Vrat. A. ταρχήϲουϲι Lips. — 675 τὲ A. — 676 ὡϲ A. — 677 φύλωπιν G.

A. c. 666 Ζηνόδοτοϲ διεϲκεύακε γράφων „καὶ τότ' ἄρ' ἐξ Ἴδηϲ προϲέφη Ζεὺϲ ὃν φίλον υἱόν“ Aristonicus. — 667 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτει Schol. V. — 668 ἀρίϲταρχοϲ ϲαρπηδόνι κατὰ δοτικὴν Didymus. — 669 ἀπὸ πρὸ Philoxenus: ἄπο πρὸ Ptolemaeus Ascalonita. — 677 Ζηνόδοτοϲ περιῄρηκε Aristonicus.

αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Ϲαρπηδόνα δῖον ἀείραc,
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων, λοῦϲεν ποταμοῖο ῥοῇϲι
χρῖϲέν τ' ἀμβροϲίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕϲϲε·
πέμπε δέ μιν πομποῖϲιν ἅμα κραιπνοῖϲι φέρεϲθαι,
ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοϲιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
κάτθεϲαν ἐν Λυκίηϲ εὐρείηϲ πίονι δήμῳ.
Πάτροκλοϲ δ' ἵπποιϲι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύϲαϲ
Τρῶαϲ καὶ Λυκίουϲ μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάϲθη,
νήπιοϲ· εἰ δὲ ἔποϲ Πηληϊάδαο φύλαξεν,
ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανοϲ θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεί τε Διὸϲ κρείϲϲων νόοϲ ἠέ περ ἀνδρῶν·
[ὅϲ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίωϲ, ὅτε δ' αὐτὸϲ ἐποτρύνῃϲι μάχεϲθαι·]
ὅϲ οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀνῆκεν.
ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕϲτατον ἐξενάριξαϲ
Πατρόκλειϲ, ὅτε δή ϲε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεϲϲαν;
Ἄδρηϲτον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἔχεκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίϲτορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλαϲον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺϲ ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαϲτοϲ.

V. l. 679 ἀπὸ προφέρων AH. ἄπο προφέρων GS. ἀποπροφέρων CD Syr. ἀποπρὸ, φέρων L. ῥοῇϲι ACGH Syr. — 680 χρίϲέν τ' D. χρίϲεν τ' G. ΧΡΕΙϹΕΝΤ Syr. χρῖϲέν τ' (δ superscr.) A. χρῖϲεν δ' HS Cant. Townl. Vrat. d. χρίϲεν δ' Lips. Flor. περϊ CD. περὶ τ' H. εἵματ' ἕϲϲε D. ἕϲϲε ACL Syr. — 681 κρεπνοῖϲι D. — 682 omitt. Lips. διδυμάοϲι τοί HL Vrat. d. — 685 τρῷαϲ L. μετεκείαθε H. — 686 πηληϊάδεω DHS. πηληϊάδεω ἐφύλαξεν Harl. φύλαξε D. — 687 ὑπ' ἔκφυγε D. — 688 ΑΙΕΙΓΕ Syr. αἰεί γε Barocc. Mor. Townl. ἤ ἔπερ A. ἀνδρόϲ AH Syr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. ἀνδρὸϲ ἢ ἀνδρῶν E. γρ. ἀνδρῶν A. — 689, 690 omitt. AD Syr. ἰϲτέον δὲ ὅτι ἔν τιϲι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ „κρείϲϲων νόοϲ ἠέπερ ἀνδρῶν" οὐ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆϲ δύο γνωμικοὶ ϲτίχοι Eust. 1081, 36. — 689 ὀφείλετο G. — 690 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. ἐποτρύνει C. ἐποτρύνηϲε H. — 691 ὅϲ οἵ G. ὅϲ τε καὶ D. ἐνι A. ἐπὶ C. ἐνῆκεν DGS Harl. Vrat. A. Mosc. 2. ΕΝΗΚΕ Syr. — 693 θάνατον δὲ D. θάνατόνδ' ἐκάλεϲϲαν CEHLS Barocc. Vrat. d. Mosc. 2. θάνατον δ' ἐκάλεϲϲαν A. ΔΕΚΑΛΕϹϹΑΝ Syr. — 694 ἀντίνοον Lips. ἔχεκλον: ὀπίτην Lips. Townl. γρ. καὶ ἔχεκλον Lips. conf. Λ 301. — 695 πέρινον Vrat. d. — 696 βούλιον S. — 697 φύγαδε μνώοντο ACDH Syr. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. φύγαδ' ἐμνώοντο GLS.

A. c. 688 κρείϲϲων: ὅτι τινὲϲ χωρὶϲ τοῦ ν̄ γράφουϲι κρείϲϲω Aristonicus in his Zenodotum fuisse existimo, conf. H. T. 302. — 690 ὅτε: τότε Aristophanes P 178 teste Didymo et Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 287, 3. — 697 ἕλεν: ἕλεϲ Zenodotus.

ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερςί, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔςτη τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεςςι δ' ἀρήγων.
τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεςτυφέλιξεν Ἀπόλλων
χείρεςς' ἀθανάτῃςι φαεινὴν ἀςπίδα νύςςων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέςςυτο δαίμονι ἶςος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήςας προςέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
χάζεο διογενὲς Πατρόκλεις· οὔ νύ τοι αἶςα
cῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ ςέο πολλὸν ἀμείνων.
ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίςςω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Cκαιῇςι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίζε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάςςας,
ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήςειεν ἀλῆναι.
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίςτατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ἀνέρι εἰςάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
Ἀςίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
αὐτοκαςίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεςκε ῥοῇς ἔπι Cαγγαρίοιο·

V. l. 698 ἔνθά ACDGHL. ΕΝΘΆΚΕΝ Syr. κε H. — 699 περὶ πρὸ AE bis G Schol. Π 669. περιπρο L post ras. Syr. vulgo περιπρὸ. ἔγχεςι L. θῦιεν AH. — 702 τρεὶς D 1. man. ἐπ' ἢ ὑπ' E. — 703 ἀπεςτίφέλιξεν L. — 704 χείρεςς' ACDEHL Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. χείρεςιν G. χείρεςςιν Flor. Rom. χείρεςι τ' S. — 706 δεινὸν ὁμοκλήςας L. προςέφη ἑκάεργος ἀπόλλων DGLS Syr. et plerique codd. Heynii. γρ. προςέφη ἑκάεργος ἀπόλλων A. ἔπεα πτερόεντα προςηύδα ACH Cant. Vrat. d. — 707 οὐ νύ τοι CDHS. οὐ νύ τί πω L. — 708 ὕπο AH. πέρθε S. πέρςαι Harl. τρώων L. — 709 οὐχ ὑπ' H Vrat. d. ἀχϊλῆος CD. ὃ περ Lips. Vrat. A. Rom. — 710 ὡς A. ἀναχάζετο G. τυτθὸν ὀπίςςω H. ὀπίςω (ο supra) D. — 711 ἀλευάμενος A. ἀλευόμενος GH Mor. Barocc. — 713 κατα A. αὖθις C Cant. Barocc. Rom. — 714 ἀλῆναι CDEG. αληναι A. — 715 ἄρ οἱ S. παρέςτη L. — 718 αὐτοκαςίγνητος A. — 719 φρυγίῃ ACDEHL Cant. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. φρυγίην G Syr. Strabo XIII, 590. ῥοαῖς E. ῥοῆς G. ἐπὶ CDEGL. ἔπι AH.

A. c. 707 ἀρίςταρχος οὐ νύ πω αἶςα Didymus. — 710 πολλὸν: τυτθὸν Zenodotus, conf. Schol. Ε 444. — 716 οὕτως εἰςάμενος· ἐπιφέρει γοῦν τῷ μιν ἐειςάμενος Didymus.

τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
"Ἕκτορ, τίπτε μάχηϲ ἀποπαύεαι; οὐδέ τί ϲε χρή.
αἴθ' ὅϲον ἥϲϲων εἰμί, τόϲον ϲέο φέρτεροϲ εἴην,
τῶ κε τάχα ϲτυγερῶϲ πολέμου ἀπερωήϲειαϲ.
ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ,
αἴ κέν πώϲ μιν ἕληϲ, δώῃ δέ τοι εὖχοϲ Ἀπόλλων."
ὣϲ εἰπὼν ὃ μὲν αὖτιϲ ἔβη θεὸϲ ἂμ πόνον ἀνδρῶν,
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευϲε δαΐφρονι φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
ἵππουϲ ἐϲ πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύϲεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοιϲιν
ἧκε κακόν, Τρωϲὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδοϲ ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλουϲ μὲν Δαναοὺϲ ἔα οὐδ' ἐνάριζεν·
αὐτὰρ ὃ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχαϲ ἵππουϲ.
Πάτροκλοϲ δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε
ϲκαιῇ ἔγχοϲ ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
μάρμαρον ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
ἧκε δ' ἐρειϲάμενοϲ, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτόϲ,
οὐδ' ἁλίωϲε βέλοϲ, βάλε δ' Ἕκτοροϲ ἡνιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆοϲ Πριάμοιο,
ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέι λᾶι.
ἀμφοτέραϲ δ' ὀφρῦϲ ϲύνελεν λίθοϲ, οὐδέ οἱ ἔϲχεν
ὀϲτέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέϲον ἐν κονίῃϲιν
αὐτοῦ πρόϲθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼϲ
κάππεϲ' ἀπ' εὐεργέοϲ δίφρου, λίπε δ' ὀϲτέα θυμόϲ.

V. L. 720 προϲεφώνεε φοῖβοϲ ἀπόλλων G: προϲέφη διὸϲ υἱὸϲ ἀπόλλων ACDHLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. — 721 ЄΚΤΩΡ Syr. οὐδέ τι ϲε ACDGHL. — 722 ὅϲϲον C. — 723 τῶ ACDHL. ΤΩ Syr. τῷ G. ἀπεροήϲειαϲ G. — 724 ἔφεπε: ἔπεχε L, conf. 732. — 725 κεν D. πωϲ ACDGHL. ἕλοιϲ C Barocc. Vrat. d. δώῃ AG Syr. δώιη D. δῴη H. δώη CL. — 726 ώϲ A. ὁ μὲν αὖθϊϲ C. ἀμπόνον ADGHL. ἂν πόνον CE. ἀνπόνον Lips. Cant. Vrat. A. εἰϲ πόνον Flor. Rom. — 727 δὲ κέλευϲε Vrat. b. ЄΚΤΩΡ' Syr. — 728 ἐπ πόλεμον Vrat. d. — 730 τρωϲὶ C Lips. τρῳϲὶ L. — 731 omitt. S. ἐνάριξε Cant. Harl. Lips. Mosc. 2. — 732 ὁ ACDGHL. ἔπεχε GL. ἐν ἄλλῳ ἔπεχε A. ἔφεπε ACDEHS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. Mosc. 2. Rom. — 733 ἄλτο C. χαμάζε CL Vrat. A. χαμαζε H. — 734 ἑτέρηφι CH. — 735 ὀκριόεντα (ὀκρυόεντα Harl. Vrat. d. A.) τόν libri: recentiores ὀκριόενθ' ὃν ex coni. Bentlei. περι CDH. χεῖρ' L. ἐκάλυψε G Flor. Rom. — 736 χάζετο EH. ἄζετο AD. ἄζετο CGLS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. Townl. Flor. Schol. A et V. — 738 ἀγακλεῖοϲ Hesych. I, 12. ἀγακλῆοϲ μεγάθυμον C. (linea transversa in codice nomina propria notantur). — 740 ϲύνελε Lips. Vrat. A. — 742 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ὁ δ' omisso ἄρ' Et. Mg. 146, 51. ἂρ ACDEHL. ὅδ' ἄρ' νευτῆρι Vrat. A. — 743 ἀπευεργέοϲ H.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προςέφης Πατρόκλεις ἱππεῦ·
ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ.
εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέςειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρῴσκων, εἰ καὶ δυςπέμφελος εἴη,
ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωι βεβήκει,
οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ Πατρόκλεις ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὣς δηρινθήτην,
ὥ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀυτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέι χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
ὡς δ' εὖρός τε νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν

V. L. 744 ἐπὶ κερτομέων G. προςέφη Lips. Vrat. A. πατροκλῆς ἱππεύς Vrat. A. ἱππεύ (ων suprascr.) H. — 745 ὦ πόποι ADH. ὡς ACDEHL Harl. Mor. Vrat. b. Mosc. 2. Flor. Apoll. de Adv. 604, 12. ὣς Cant. Lips. ὃς S Jo. Alex. 42, 14. Athenaeus I, 13. Rhet. Gr. III, 93, 1. III, 206, 8. Lips. suprascr. ὁς G. — 747 κορέςη S. ὅδε omitt. H. — 748 ἀποθρώισκων solus A: ceteri ἀποθρώσκων. — 749 ὃς νῦν Mor. — 750 ῥὰ CDGL. κυβιστῆρες L Rom., conf. C 605. δ 18. — 751 ὡς A. κεβρϊόνϊ C. ἥρῳ H. — 752 οἶμα C. — 753 ἑῇ L. — 754 ὡς A. ἐπι D. ἅλςο C. ἅλτο Barocc. — 755 αὖ Lips. Vrat. A. ἅλτο C. χαμάζε CL. — 756 ὡς AG. δηρινθήτην: δηρινθῆναι κατά τινας, μάλιστα δὲ δηριθῆναι (h. e. δηριθήτην) δίχα τοῦ ν̄ Eust. 1085, 13. — 757 περι ADHL. — 758 ἄμφω πειτάοιτε (sic) G. — 759 ὡς A. — 761 ἵεντ' CD. — 762 κεφαλῆφιν CDE Ambr. (sine accentu). οὐχί: οὔτι LS Lips. μεθείη CS. μεθείει H. — 763 ἔχε CD. — 764 τρῷες L. συνάγον G. — 765 νότος τε C. ἀλλήλοισιν S Mosc. 2. Schol. V ad Ξ 394.

A. c. 748 δυςπέμφελος εἴη: δυςπέμφελοι εἶεν Zenodotus. — 762 οὐχὶ μεθίει: Zenodotus οὐκ ἐμεθίει teste Didymo ad O 716. Aristarchus οὐχὶ poëtae abiudicavit, quid autem his duobus locis scripserit, οὐκὶ an οὔ τι, non liquet, conf. H. T. 328.

οὔρεος ἐν βήσσῃς βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει
ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτὸν δέ,
καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι,
σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος,
ἔνθ' ἄρα τοι. Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή.

V. l. 766 πολεμιζέμεν DL Vrat. b. — 768 τανυήκεας A. ΤΑΝΑΗΚΕΑϹ Ambros. τανήκεας G. τανυκέας S. — 770 ὣς A. τρῶες L. — 771 δηῖουν G Flor. οὐδέτεροι L. — 772 ἀμφοξέα D. δοῦρα πεπήγει DGL. ΔΟΥΡΑΠΕΠΗΓΕΙ Ambr. δοῦρα πεπήγει (ἐ) A. δοῦρ' ἐπεπήγει CEHS Harl. Vrat. b. d. A. — 773 ἄπο G. νευρῆφι E bis G. — 774 ἐστυφέλιξαν ACHL Vrat. b. d. ἐστυφέλιξε DEG. ἐστυφέλιξεν S. — 775 ὅδ' ἐν GL. ὃ δὲ C. ὁ δὲ ADEHS Ven. B. Harl. Lips. Mor. Vrat. b. d. Mosc. 2. conf. ω 39. — 778 τόφρα μὲν AE Rom. πῖπτε EH Bekk. Anecd. 761, 3. πίπτε ACDGL. — 779 μετενίσσετο AEHL Barocc. Lips. Cant. Vrat. b. d. A. μετενείσετο DG Harl. μετενῖσετο C Townl. βουλυτὸν δὲ A. βουλυτὸ̌ν δὲ (sic) D. βουλητονδε G. — 780 ῥ' omitt. S. — 782 τρῴων L. τρώων τ' Vrat. b. A. — 783 δ' ἐν τρωσὶ Vrat. d. κακὰ τρωσὶν S. κακὰ τρωσὶ Vrat. A. τρῳσὶ L. ἐνόρουσε ACDGH. ΕΝΟΡΟΥϹΕ Ambros. ἐπόρουσεν L. — 784 ἐνόρουσε Townl. Mosc. 2. — 786 τὸ omitt. H. — 787 ἄρά τοι L. πάτροκλε, φάνη C. Πάτροκλ' ἐφάνη Eust. 1086, 47; sed 1081, 50 Πάτροκλε φάνη.

A. c. 774 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἐστυφέλιξαν Didymus. — 775 ἀρίσταρχος ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι σὺν τῷ ν̄ Didymus. — 776 asteriscus; κακῶς ω 40.

ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑϲμίνῃ
δεινόϲ· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόηϲεν·
ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένοϲ ἀντεβόληϲε·
ϲτῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
χειρὶ καταπρηνεῖ, ϲτρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄϲϲε.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸϲ κυνέην βάλε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποϲϲὶν ὑφ' ἵππων
αὐλῶπιϲ τρυφάλεια, μιάνθηϲαν δὲ ἔθειραι
αἵματι καὶ κονίῃϲι· πάροϲ γε μὲν οὐ θέμιϲ ἦεν
ἱππόκομον πήληκα μιαίνεϲθαι κονίῃϲιν,
ἀλλ' ἀνδρὸϲ θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
ῥύετ', Ἀχιλλῆοϲ· τότε δὲ Ζεὺϲ Ἕκτορι δῶκεν
ᾗ κεφαλῇ φορέειν, ϲχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθροϲ.
πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεϲϲιν ἄγη δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
βριθὺ μέγα ϲτιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἀϲπὶϲ ϲὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέϲε τερμιόεϲϲα.
λῦϲε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων.
τὸν δ' ἄτη φρέναϲ εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
ϲτῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
ὤμων μεϲϲηγὺϲ ϲχεδόθεν βάλε Δάρδανοϲ ἀνήρ,
Πανθοΐδηϲ Εὔφορβοϲ, ὃϲ ἡλικίην ἐκέκαϲτο
ἔγχεΐ θ' ἱπποϲύνῃ τε πόδεϲϲί τε καρπαλίμοιϲιν·
καὶ γὰρ δὴ τότε φῶταϲ ἐείκοϲι βῆϲεν ἀφ' ἵππων
πρῶτ' ἐλθὼν ϲὺν ὄχεϲφι, διδαϲκόμενοϲ πολέμοιο·
ὅϲ τοι πρῶτοϲ ἐφῆκε βέλοϲ Πατρόκλειϲ ἱππεῦ,

V. L. 788 τοι omitt. D. ἐνι AD. — 789 ὃ μὲν C. κατα H. — 790 ἀντεβόληϲε ACDEG. — 791 ὄπιθεν ACEHL Vrat. A. Et. Mg. 628, 10. ὄπιϲθε D Lips. Flor. πλῆξε DL Lips. Flor. εὐρέα LS. — 792 ϲτρεφεδίνηθεν AC. — 794 ἢ δὲ C. εἶχε D. ὑφ': ἐφ' S. — 797 μεαίνεϲθαι G. — 798 χάριέν G. ΚΑΡΊЄΝ Syr. — 799 ἀχϊλῆοϲ C. — 800 ἐν κεφαλῇ S. — 801 ἐάγη L. χείρεϲϲ' ἐάγη Vrat. A. δολιχόϲκιον· A. — 803 omitt. G. ϲυν D. πέϲεν D. — 805 ὑπο ACHL. ΥΠΟ Syr. — 806 ὄπιθε E. ὄπιϲθεν H. — 807 μεϲϲηγὺϲ ACDHL Mor. Townl. μεϲϲηγὺ G Syr. μεϲϲηγὺϲ ἢ μεϲϲηγὺ Eust. — 808 πανθοΐδηϲ L: ceteri πανθοίδηϲ. ΗΛΥΚΙΗΝ Syr. ἡλικίῃ Vrat. A. — 809 πόδεϲϲι τὲ H. καρπαλίμοιϲι ACDGH Syr. καρπαλίμῃϲιν L. — 810 δήποτε ACDEGS et Heynii libri. δὴ τότε HL. ΔΗΤΟΤЄ Syr. — 812 πρῶτον L.

A. c. 801 οὕτω πᾶν δέ οἱ, ἐν δέ τιϲι τῷ δέ οἱ Didymus. — 807 ϲχεδόθεν βάλε: ϲχεδὸν οὔταϲε Zenodotus, vide Schol. P 15. — 810 δὴ τότε Aristarchus: alii δή ποτε.

οὐδὲ δάμαϲϲ᾽· ὁ μὲν αὖτιϲ ἀνέδραμε, μίκτο δ᾽ ὁμίλῳ
ἐκ χροὸϲ ἁρπάξαϲ δόρυ μείλινον, οὐδ᾽ ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ᾽, ἐν δηιοτῆτι.
Πάτροκλοϲ δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμαϲθεὶϲ
ἂψ ἑτάρων εἰϲ ἔθνοϲ ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων.
"Εκτωρ δ᾽ ὡϲ εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ ϲτίχαϲ, οὖτα δὲ δουρὶ
νείατον ἐϲ κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλαϲϲε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, μέγα δ᾽ ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
ὡϲ δ᾽ ὅτε ϲῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήϲατο χάρμῃ,
ὥ τ᾽ ὄρεοϲ κορυφῇϲι μέγα φρονέοντε μάχεϲθον
πίδακοϲ ἀμφ᾽ ὀλίγηϲ· ἐθέλουϲι δὲ πιέμεν ἄμφω·
πολλὰ δέ τ᾽ ἀϲθμαίνοντα λέων ἐδάμαϲϲε βίηφιν·
ὣϲ πολέαϲ πεφνόντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
"Εκτωρ Πριαμίδηϲ ϲχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
καί οἱ ἐπευχόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Πάτροκλ᾽, ἦ που ἔφηϲθα πόλιν κεραϊζέμεν ἁμήν,
Τρωιάδαϲ δὲ γυναῖκαϲ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούραϲ
ἄξειν ἐν νήεϲϲι φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
νήπιε· τάων δὲ πρόϲθ᾽ "Εκτοροϲ ὠκέεϲ ἵπποι
ποϲϲὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ᾽ αὐτὸϲ
Τρωϲὶ φιλοπτολέμοιϲι μεταπρέπω, ὅ ϲφιν ἀμύνω

V. l. 813 οὐδὲ δάμαϲϲ᾽: οὐδ᾽ ἐδάμαϲϲ᾽ ACEH Cant. Vrat. A. Mosci 2. Rom. οὐδ᾽ ἐδάμαϲ᾽ D. ΟΥΔΕΔΑΜΑϹ Syr. ὁ μὲν C. οὐ μὲν G. αὖθΗ CG. — 814 ὑπέμεινε ACDEGH Syr. — 815 ἐόντα L. — 816 omitt. lc. in textu, habet in marg. man. rec. — 817 ἂψ δ᾽ H. ΑΨΔ᾽ Syr. — 8 8 ΕΙ̃ΔΕ Syr. Lips. — 820 δέ οἱ H Syr. οὖτα EHL. — 821 διὰ πρὸ DG. δϊαπρο C. διαπρὸ AEHL Syr. Rom. ἔλαϲϲε ACGH Syr. — 822 δούπηϲε Eust. 1087, 56. 1123, 8. — 824 ὥ τ᾽ ACDEHLS Syr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom. τώ τ᾽ G Flor. ὄρεοϲ ἐν L. μάχεϲθαι L Syr. — 825 ἀμφολίγηϲ D (ὑφέν 2. man.). πινέμεν G Flor. — 826 βίηφι ADHL. βίηφι CEG. ΒΙΗΦΙΝ Syr. — 827 πέφνοντα libri mei. — 828 ἔγχεϊ: δόρι Schol. Π 117. — 829 πτερόεντα προϲηύδα ACLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. πτερόεντ᾽ ἀγόρευε(ν) DGH et nonnulli apud Heynium. — 830 bis scriptus est in Syr. ἁμήν: ἀμήν D 1. man. EGL. αἰπὴν D sup. ἄμμιν Harl. ἀμῖν Cant. — 831 δὲ omitt. L. ἧμαρ D. — 834 ΠΟΛΕΜΙΖΈΜΕΝ Syr. — 835 τρῳϲὶ L. ὅ, ϲφιν AC. ὅ ϲφιν (ϲ superscr.) L. ὅϲϲφϊν H. ΌϹϹΦΙΝ Syr.

A. c. 827 πέφνοντα Aristarchus: πεφνόντα Tyrannio.

ἦμαρ ἀναγκαῖον· ϲὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἆ δείλ', οὐδέ τοι ἐϲθλὸϲ ἐὼν χραίϲμηϲεν Ἀχιλλεύϲ,
ὅϲ πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλειϲ ἱπποκέλευθε
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ, πρίν γ' Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ ϲτήθεϲϲι δαῗξαι.
ὥϲ πού ϲε προϲέφη, ϲοὶ δὲ φρέναϲ ἄφρονι πεῖθε.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προϲέφηϲ Πατρόκλειϲ ἱππεῦ·
ἤδη νῦν Ἕκτορ μεγάλ' εὔχεο· ϲοὶ γὰρ ἔδωκε
νίκην Ζεὺϲ Κρονίδηϲ καὶ Ἀπόλλων, οἵ με δάμαϲϲαν
ῥηιδίωϲ· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων·τεύχε' ἕλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοϲιν ἀντεβόληϲαν,
πάντέϲ κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντεϲ.
ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ καὶ Λητοῦϲ ἔκτανεν υἱόϲ,
ἀνδρῶν δ' Εὔφορβοϲ· ϲὺ δέ με τρίτοϲ ἐξεναρίζειϲ.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, ϲὺ δ' ἐνὶ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲιν·
οὔ θην οὐδ' αὐτὸϲ δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέϲτηκεν θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή,
χερϲὶ δαμέντ' Ἀχιλῆοϲ ἀμύμονοϲ Αἰακίδαο.
ὣϲ ἄρα μιν εἰπόντα τέλοϲ θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδοϲ δὲ βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωϲα, λιποῦϲ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.

V. L. 836 ΗΜΑΡ' Syr. ϲέδ' ἐνθάδε L Flor. γύπεϲ L. ἔδωνται E. — 837 οὐδέ τι τοι D. ἀχϊλεύϲ C. — 838 ὅϲ που τοι HL. δϲ ποῦ τοι C. ὅϲ που ϲοι DG Flor. ὅϲ που ϲοὶ S. ὅϲ πού ϲοι Barocc. Harl. Vrat. A. Flor. ἐπέτελλεν Cant. Harl. Vrat. A. — 840 ἐπὶ EHL Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἐπι A. ἀνὰ DS. ἀναγλαφυρὰϲ G. πρίν γ' ἕκτοροϲ GLS Syr. et nonnulli apud Heynium: πρὶν ἕκτοροϲ ACDEH Barocc. Cant. Vrat. b. d. Mosc. 2. conf. C 334. ἀνδροφόνοιο: ΙΠΠΟΔΑΜΟΙΟ Syr. — 841 περι AH. — 842 ὥϲ που ϲε ACGHL. ὥϲ πού ϲοι D. ΠΟΥϹΟΙ Syr. ϲοὶ δ' οὐ φρέναϲ Harl. Vrat. A. πεῖθε ACGH Syr. — 843 πρὸϲ ἔφηϲ H. — 844 ἕκτωρ D. ἔδωκε ACDEGL Syr. — 845 με δάμαϲϲαν D Townl. ΜΕΔΑΜΑϹϹΑΝ Syr. ceteri μ' ἐδάμαϲϲαν. — 847 εἴ πέρ ADEH: vulgo εἴπερ cum Et. Mg. 112, 51. — 848 πάντέϲ κ' A. πάντεϲ ἂν Rom. αὐτόθ': αὐτίκ' Cant. Vrat. A. — 851 δέ ϲοι L. ἐνι D. — 852 βέῃ: βαίηι C Vrat. A. — 853 παρέϲτηκε CEG Syr. Lips. Flor. Rom. — 854 δαμέντι E. — 855 ὡϲ A. κάλυψε ACG Syr. — 856 ἄϊδοϲ δὲ AD. ἄϊδόϲδ' ἐβεβήκει HLS Vrat. A. Plut. de Aud. poët. 2. ἀιδόϲδε κατῆλθεν Athenaeus XI, 507. — 857 ἀνδροτῆτα ACDEHLS Syr. Lips. Flor. Rom. et plerique Heynii libri. Plato Rep. III, 386 D. Et. Mg. 102, 56. 417, 39. Et. Gud. 45, 30. 234, 57. Hesych. I, 189. Schol. α 1. Athenaeus XI, 507. Cram. An. Par. IV, 403, 10. ἀδροτῆτα G. ἁδροτῆτα καὶ ὕβριν Plutarchus de Aud. poët. 2. ἁδροτῆτα Cant. Mor. conf. Ω 6. H. U. 8.

A. c. 842 οὕτω διὰ τοῦ ε̄, ϲε προϲέφη Didymus.

τὸν καὶ τεθνηῶτα προϲηύδα φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
Πατρόκλειϲ, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίϲ δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεύϲ, Θέτιδοϲ πάιϲ ἠυκόμοιο,
φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶϲ ἀπὸ θυμὸν ὀλέϲϲαι;
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆϲ
εἴρυϲε, λὰξ προϲβάϲ, τὸν δ' ὕπτιον ὦϲ' ἀπὸ δουρόϲ.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο·
ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέεϲ ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓϲ Πηλῆι θεοὶ δόϲαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ρ.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέοϲ υἱὸν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Πάτροκλοϲ Τρώεϲϲι δαμεὶϲ ἐν δηιοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοϲ αἴθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥϲ τιϲ περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκοϲ κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
ὣϲ περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
πρόϲθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔϲχε καὶ ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην,

V. l. 858 τεθνειῶτα ACDEGHS Syr. et Heynii libri: τεθνηῶτα L Mor. προϲηῦδα D. — 859 τί νυ μοι AGL: τί νῦν μοι D. — 860 ἀχιλλεὺϲ G. πάϊϲ CG. ΠΑΙϹ Syr. ceteri παῖϲ. — 861 φθήῃ GH. φθείη S. φθαίη Cant. Harl. φθήῃ ἤγουν φθαίη Eust. ΦΘΉΗ Syr. ἐμῷ: ὑμῶν Schol. X 331. ἀπο CDGHL. — 862 ὢϲ A. — 863 προϲβὰϲ: προβὰϲ CGS Lips. προβιβὰϲ Vrat. A. ἀπο L. — 864 ἐπ' ἢ μετ' Eust. — 866 ἱέμενοϲ βάλλειν E. — 867 ἄβροτοι L Townl. ὃϲ πηλῆϊ G.

A. c. 864 ἐκ πλήρουϲ τὸ δαμεντ (sic) ἀρίϲταρχοϲ Didymus, conf. H. T. 398. — 858 διὰ τοῦ η τὸ τεθνηῶτα ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 867 τινὲϲ γράφουϲιν „ἤματι τῷ, ὅτ' ἔγημε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον" Schol. V.

V. l. 1 οὐδ': οὐκ L. ἀτρέωϲ Harl. ἀρηΐφιλον A. — 2 τρῴεϲϲι L. — 3 δια A. — 4 ἀμφι D. ἂρ ADEGHL Apoll. Soph. 27, 26. 133, 30. AP Ambr. βαῖνεν C. — 6 περι A. — 7 δόρατ' G. δούρατ' H. πάντοϲε ἴϲην DLS Townl. Lips. Vrat. A. πάντοϲε ἴϲην A. ΠΑΝΤΟϹΕ ΙϹΗΝ Ambr.

A. c. 7 οἱ: οὗ Zenodotus.

τὸν κτάμεναι μεμαώϲ, ὅϲ τιϲ τοῦ γ' ἀντίοϲ ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸϲ ἐυμμελίηϲ ἀμέληϲε
Πατρόκλοιο πεϲόντοϲ ἀμύμονοϲ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔϲτη, καὶ προϲέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφέϲ, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
οὐ γάρ τιϲ πρότεροϲ Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑϲμίνην·
τῶ με ἔα κλέοϲ ἐϲθλὸν ἐνὶ Τρώεϲϲιν ἀρέϲθαι,
μή ϲε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη ξανθὸϲ Μενέλαοϲ·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάαϲθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιοϲ τόϲϲον μένοϲ οὔτε λέοντοϲ
οὔτε ϲυὸϲ κάπρου ὀλοόφρονοϲ, οὗ τε μέγιϲτοϲ
θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι περὶ ϲθένεϊ βλεμεαίνει,
ὅϲϲον Πάνθου υἷεϲ ἐυμμελίαι φρονέουϲιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνοροϲ ἱπποδάμοιο
ἧϲ ἥβηϲ ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καί μ' ὑπέμεινε,
καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖϲιν ἐλέγχιϲτον πολεμιϲτὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἕ φημι πόδεϲϲί γε οἷϲι κιόντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούϲ τε τοκῆαϲ.
ὥϲ θην καὶ ϲὸν ἐγὼ λύϲω μένοϲ, εἴ κέ μευ ἄντα

V. l. 8 τοῦ γ': τοῦτ' S. ἔλθῃ Cant. Lips. Vrat. b. d. — 9 ἐϋμελίηϲ EG Vrat. A. ἀμέληϲε ACDGH Ambr. — 10 ἆρ AG. — 12 διοτροφὲϲ H. — 14 τρῴων L. κλητῶν Harl. — 15 κατα AD. — 16 τῶ ACDHL. ΤΩΙ Ambr. τῷ G. μ' ἔα H. ἐϲθλὸν omitt. C. ἐνι AD. τρῴεϲϲιν L. — 17 βαλὼν ἀπὸ μελιηδέα Lips. ἀπο CH. δὲ μελϊηδέα C. — 18 τόνδε GL. — 20 παρδάλιοϲ CGHL Townl. Vrat. A. Flor. πορδάλιοϲ A Ambr. DES Rom. Pseudoplut. 188, 3. — 21 ϲυόϲ, κάπρου τ' Pseudoplut. l. l. ὀλοόφρονοϲ C. οὔτε μάλιϲτα L Pseudoplut. l. l. — 22 ἐνι AD. ϲτήθεϲϲϊν περῖ δὲ H. περι AD. μέγα pro περὶ Lips. — 23 ἐϋμελίαι G. ЄΥΜЄΛΙΑΙ Ambr. φρονέουϲιν: φορέουϲιν L. Frgm. Mosc. Townl. Ambr. (sine accentu). φρονέουϲιν ἢ φορέουϲιν Eust. γρ. φορέουϲι Lips. — 25 ἀπόναθ' C. ὅτ' ἐμ' Vrat. b. ὑπέμεινε A Ambr. CDEG. — 27 οὐδέ ἑ φημὶ ADEGHL. οὐδέ μέ C (corr. 2. man.). γ' ἑοῖϲι Vrat. A. — 28—159 absunt a cod. D, folia duo in quaque pagina 33 versus. — 29 ὥϲ δὴ S. ὥϲ θήν G. ceteri ὥϲ θην cum Apoll. Soph. 88, 2.

A. c. 9 Πάνθου: Πανθόου Bekk. 2. conf. O 522. — 20 διὰ τοῦ ᾱ αἱ ἀριϲτάρχου παρδάλιοϲ Didymus. — 27 διὰ τοῦ τε οὐδέ τε ἀρίϲταρχοϲ Didymus.

στήῃϲ. ἀλλά ϲ' ἐγώ γ' ἀναχωρήϲαντα κελεύω
ἐϲ πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίοϲ ἵϲταϲ' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιοϲ ἔγνω.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενοϲ δὲ προϲηύδα·
νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲϲ ἦ μάλα τίϲειϲ
γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνεϲ, ἐπευχόμενοϲ δ' ἀγορεύειϲ,
χήρωϲαϲ δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦϲι γόον καὶ πένθοϲ ἔθηκαϲ.
ἦ κέ ϲφιν δειλοῖϲι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκαϲ
Πάνθῳ ἐν χείρεϲϲι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ.
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητοϲ πόνοϲ ἔϲται
οὐδέ τ' ἀδήριτοϲ, ἤ τ' ἀλκῆϲ ἤ τε φόβοιο.
ὣϲ εἰπὼν οὔτηϲε κατ' ἀϲπίδα πάντοϲ' ἐίϲην·
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόϲ, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀϲπίδι ἐν κρατερῇ. ὃ δὲ δεύτεροϲ ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδηϲ Μενέλαοϲ ἐπευξάμενοϲ Διὶ πατρί,
ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ϲτομάχοιο θέμεθλα
νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸϲ ἔρειϲε βαρείῃ χειρὶ πιθήϲαϲ·
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένοϲ ἤλυθ' ἀκωκή.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 30 ϲτήῃϲ ADGL Cram. Ep. 430, 27. ϲτήηϲ CEH. ϲτῆηϲ G. ἔγωγ' ADEHL Cant. Mor. Harl. Vrat. a. b. d. frgm. Mosc. Lips. ἔγωγε C Vrat. A Flor. ἔγω G Rom. — 31 ἐϲ: εἰϲ E 1093, 19. ἱέμεναι H. μὴ δ' ACGHL. μήδ' E. — 34 δϊοτροφὲϲ H. ἦ τάχα L. — 37 ἀρητὸν ADE Rom. Apoll. Soph. 43, 26. Et. Mg. 140, 40. ἄῤῥητον seu ἄρρητον CGH LS Lips. Mor. Vrat. A. d. Flor. ὅτι δὲ τὸ ἀρητὸν πένθοϲ ἄῤῥητόν τινεϲ γράφουϲι δῆλον Eust. 1093, 60. — 38 ἢ καὶ C. — 39 τε omitt. H. Lips. — 40 πάνθῳ ἐνὶ Lips. mallem πανθόῳ ἐν. — 42 οὐδ' ἔτ' Vrat. A. ἠδ' ἀλκῆϲ ἠδὲ CL Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. A. frgm. Mosc. οὔτ' ἀλκῆϲ οὔτε EGHS Flor. Rom. — 43 πάντοϲε, ῖϲην A. πάντοϲε ἴϲην L. πάντοϲ ἐῗϲην G. — 44 ἔῤῥηξε EG Vrat. A. Flor. Rom. χαλκὸϲ AL. χαλκόν[c] H. γράφεται οὐδ' ἔῤῥηξε χαλκόϲ Eust. 1094, 14. ἀνεγνάμφη HL. — 45 ἀϲπίδι ἐν ACH frgm. Mosc. ἀϲπίδι ἐνὶ S Townl. Vrat. d. Flor. Rom. vulgo ἀϲπίδ' ἐνὶ, conf. H. U. 127. ὄρνυτο Barocc. — 47 κατα A. — 49 ἀντικρὺ libri cum Apoll. Soph. 32, 6. Schol. Plat. Charmid. 153 A. Schol. P 47. δ' ἀπ'[β] αὐχένοϲ ἀπαλοῖο[α] ἤλυθ'[γ] H. — 50 δούπηϲε G Lips. Flor.

A. c. 30—32 asterisci; οὐκ ὀρθῶϲ Υ 196—198. — 34 μάλα: ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων ἦ τάχα τίϲειϲ Schol. V. — 41 ἔτι: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ π ἐπὶ δηρὸν Didymus. — 42 ἀρίϲταρχοϲ ἀμφότερα διὰ τοῦ δ ἠδ' ἀλκῆϲ ἠδὲ φόβοιο Didymus. — 44 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ χαλκόϲ, ἄλλοι δὲ χαλκόν Didymus, conf. ad Γ 348.

αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεϲϲιν ὁμοῖαι
πλοχμοί θ', οἳ χρυϲῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐϲφήκωντο.
οἷον δὲ τρέφει ἔρνοϲ ἀνὴρ ἐριθηλὲϲ ἐλαίηϲ
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλιϲ ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουϲι
παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
ἐλθὼν δ' ἐξαπίνηϲ ἄνεμοϲ ϲὺν λαίλαπι πολλῇ
βόθρου τ' ἐξέϲτρεψε καὶ ἐξετάνυϲϲ' ἐπὶ γαίῃ·
τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐυμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδηϲ Μενέλαοϲ ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐϲύλα.
ὡϲ δ' ὅτε τίϲ τε λέων ὀρεϲίτροφοϲ, ἀλκὶ πεποιθώϲ,
βοϲκομένηϲ ἀγέληϲ βοῦν ἁρπάϲῃ, ἥ τιϲ ἀρίϲτη·
τῆϲ δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖϲιν ὀδοῦϲι
πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύϲϲει
δῃῶν· ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνεϲ τ' ἄνδρέϲ τε νομῆεϲ
πολλὰ μάλ' ἰύζουϲιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουϲιν
ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέοϲ αἱρεῖ·
ὣϲ τῶν οὔ τινι θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἐτόλμα
ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
ἔνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδηϲ, εἰ μή οἱ ἀγάϲϲατο Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ὅϲ ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρϲε θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἀνέρι εἰϲάμενοϲ, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·

V. L. 52 πλοχμὴ θ' L. ἐϲφήκοντο S Lips. Apoll. Soph. 78, 1. ἐϲφήκωνται C: ceteri ἐϲφήκωντο cum Schol. B 872. C 401. Et. Mg. 385, 5. Phot. Lex. 23. Suid. II, 1, 213, 7. Eust. 1393, 34. — 54 ἀναβέβρυκεν frgm. Mosc. γρ. καὶ ἀναβέβροχεν Eust. 1095, 7. — 55 τηλεθάον A. δονέουϲι CEG: ceteri δονέουϲιν. — 56 βρίει S. — 57 ἐλθών τ' Schol. Λ 256. δ' omitt. Cant. — 58 ἐξέϲτραψε L. γαίην Schol. Λ 256. γαίῃ ἢ ἐπὶ γαίηϲ E. — 59 ἐϋμελίην G. — 61 τε omitt. L Lips. frgm. Mosc. ὀρεϲίτροφοϲ A. ἀλκῇ C. — 62 ἁρπάϲει CE Lips. — 63 ἐξ omitt. G. ἐξαυχέν' H. ὀδοῦϲι ACG. — 64 πάντα omitt. H. λαφύϲϲῃ G. λαφύϲῃ S. — 65 δηΐων L Lips. δηϊῶν H. δηϊόων S. τόν γε: τόνδε C. τ' omitt. C. ἄνδρέϲ τε H. ἄνδρεϲ τὲ C. — 66 ἀπὸ πρόϲθεν H. οὐδὲ θέλουϲιν CES Lips. — 67 ἐλθέμεναι ἐπεὶ χλωρὸν H. δριμὺϲ χόλοϲ ἢ μᾶλλον χλωρὸν δέοϲ Eust. 1095, 49. — 68 ὡϲ A. — 70 ἔνθά κε ACH. φέρεν Vrat. A. — 72 θοῷ: θεῷ Vrat. b.

A. c. 51 χαρίτεϲϲιν ὁμοῖαι: χαρίτεϲϲι μέλαιναι Zenodotus. — 54 ἀναβέβρυχεν: ἀναβέβροχεν Zenodotus.

καί μιν φωνήcας ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
"Ἕκτορ, νῦν cὺ μὲν ὧδε θέειc ἀκίχητα διώκων,
ἵππουc Αἰακίδαο δαΐφρονοc· οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ἀνδράcι γε θνητοῖcι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεcθαι,
ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
τόφρα δέ τοι Μενέλαοc ἀρήιοc, Ἀτρέοc υἱόc,
Πατρόκλῳ περιβὰc Τρώων τὸν ἄριcτον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυcε δὲ θούριδοc ἀλκῆc.
ὣc εἰπὼν ὁ μὲν αὖτιc ἔβη θεὸc ἂμ πόνον ἀνδρῶν.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχοc πύκαcε φρέναc ἀμφιμελαίναc·
πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ cτίχαc, αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοc αἴθοπι χαλκῷ,
ὀξέα κεκληγώc, φλογὶ εἴκελοc Ἡφαίcτοιο
ἀcβέcτῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέοc ὀξὺ βοήcαc·
ὀχθήcαc δ' ἄρα εἶπε πρὸc ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
Πάτροκλόν θ', ὃc κεῖται ἐμῆc ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆc,
μή τίc μοι Δαναῶν νεμεcήcεται, ὅc κεν ἴδηται.
εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνοc ἐὼν καὶ Τρωcὶ μάχωμαι
αἰδεcθείc, μή πώc με περιcτείωc' ἕνα πολλοί·
Τρῶαc δ' ἐνθάδε πάνταc ἄγει κορυθαίολοc Ἕκτωρ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοc διελέξατο θυμόc;

V. l. 75 θέειc: νοέειc Apoll. Soph. 20, 6. — 76 οἵδ' CGHL. — 77 δαμῆναι E. ἧδ' H. — 80 τρῴων L. ἔπεφνε AH Schol. P 62. — 82 ὡc A. ὃ μὲν C. αὖθϊc C. ἀμπόνον ACGHL. ἀνπόνον S Cant. Mor. Lips. Flor. Rom. ἂν πόνον E. — 83 ἀμφὶ μελαίναc CG. ita quaedam antigrapha teste Eust. 1096, 34. — 84 πάπτηινεν C. ἂρ EGHL. ἀρ A. κατα A. ἔγνῳ H. — 86 οὐταμένηc ὠτειλῆc Cant. — 87 δια A. — 88 ἴκελοc E. ἵκελοc G. εἴκελοc C. — 89 λάθεν: λάθ' Lips. — 91 ᾤμοι ACE. ἐγὼ Lips. κατα L. κατὰ EG. λίπω κλυτὰ H Vrat. d. — 93 μή τίc E: ceteri μήτιc. — 94 τρῳcὶ L. — 95 μή πώc E: ceteri μήπωc. πέριcτείωc' A Ambr. EHLS Et. Mg. 449, 35. Cram. Ep. 202, 24 et Heynii libri. περιcείωc' G. περιcτήωc' C Bekk. Anecd. 761, 1. — 96 τρῷαc L. κορυθαιόλοc AE Rom. — 97 τί ή A: ceteri τίη.

A. c. 73 Μέντῃ: τινὲc γράφουcι Πείρῳ Schol. V. — 75 τὸ δὲ ἀκίχητά φαcι Ποcειδώνιον τὸν Ἀριcτάρχου ἀναγνωcτὴν τοῖc ἑξῆc προcνέμειν, καὶ τὸν Ἀρίcταρχον ἀποδέχεcθαι Nicanor, conf. Eust. 1096, 14. — 89 ἀcπέτῳ Bentleius. υἷα λάθ' Barnesius ex coni. — 95 ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ η̄ περιcτήωιcι (sic) Didymus.

ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθῃ.
τῷ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.
εἷος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος

V. L. 98 ἐθέλῃ AHL Harl. Lips. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. ἐθέλῃσι Townl. ἐθέλει CE. ἐθέλοι G. — 99 τάχά οἱ AC. μέγα κῦμα C. ΚΥΛΙCΘΗΙ Ambr. — 100 τῶ ACHL. ΤΩΙ Ambr. τῷ EG. — 102 Αἴαντός τε Schol. Θ 249. — 103 αὖθϊς C. ἐπιμνησώμεθα Townl. — 104 εἴ πως: εἴπερ C. — 105 ἀχιλῆ H. φέρτατον AL Barocc. Mor. Vrat. A. Eust. 1097, 27: φέρτερον CE 1097, 24 GHS. φόρτατον et γράφεται δὲ καὶ φέρτατον Et. Mg. 798, 47. — 106 * εἷος: ἕως A Ambr. CGHL. ὃ ACGHL. ὅρμαινε Vrat. A. κατα bis A. — 107 ἐπῑ CH. τρῴων L. ἆρ AGHL. — 108 ἐξοπίσσω L. — 109 λῖς EHS: ceteri λὶς cum Apoll. Soph. 108, 31. — 110 ὃν ῥὰ GL. ἀπο L. — 111 ἔγχεϊ Cant. ἐνὶ φρεσὶν GHL Lips. Flor. Rom. — 112 ἀέκων A. ἀέκον G. ἀπο AL. μεσαύλοιο CGH Lips. Vrat. A. Flor. — 113 ὡς A. — 114 μετὰ στρεφθεὶς A. μεταστρεφεὶς C. — 116 ἐπαριστερὰ A. — 118 φόβον omitt. L Lips. — 119 θέων S. — 120 περι HL.

A. c. 103 ἰόντες: Ζηνόδοτος ἰόντε δυϊκῶς Didymus. — 109 λὶς Aristarchus: λῖς Aeschrio, conf. H. T. 307. — 110 δίωνται: οὕτως δίενται ὡς τίθενται μέμνηται ὁ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ μ΄ Schol. A. conf. Herod. ad M 276. — 112 ἀέκων, conf. H. T. 418.

ϲπεύϲομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆι προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
ὣϲ ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
ἕλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέι χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρῳῇϲιν ἐρυϲϲάμενοϲ κυϲὶ δοίη.
Αἴαϲ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ϲάκοϲ ἠύτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐϲ ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
ἐϲ δίφρον δ' ἀνόρουϲε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
Τρωϲὶ φέρειν προτὶ ἄϲτυ, μέγα κλέοϲ ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴαϲ δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ϲάκοϲ εὐρὺ καλύψαϲ
ἑϲτήκει ὥϲ τίϲ τε λέων περὶ οἷϲι τέκεϲϲιν,
ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι ϲυναντήϲωνται ἐν ὕλῃ
ἄνδρεϲ ἐπακτῆρεϲ· ὃ δέ τε ϲθένεϊ βλεμεαίνει·
πᾶν δέ τ' ἐπιϲκύνιον κάτω ἕλκεται ὄϲϲε καλύπτων·
ὣϲ Αἴαϲ περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.
Ἀτρεΐδηϲ δ' ἑτέρωθεν, ἀρηίφιλοϲ Μενέλαοϲ,
ἑϲτήκει μέγα πένθοϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἀέξων.
Γλαῦκοϲ δ', Ἱππολόχοιο πάιϲ, Λυκίων ἀγὸϲ ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, εἶδοϲ ἄριϲτε, μάχηϲ ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
ἦ ϲ' αὔτωϲ κλέοϲ ἐϲθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.

V. L. 121 ϲπεύϲωμεν H. (o supra ω) ἀχῖλῆϊ CH. — 122 τάγ'||| L post ras. Lips. omisso τεύχε'. κορυθαιόλοϲ A. — 123 ὥϲ A. ὄρινε ACGHL. — 124 δια A. — 125 Πατρόκλοιο Schol. P 186. — 127 ἐρυϲάμενοϲ Lips. δῴη E Rom. — 129 ἀναχάζεθ' S. — 131 τρῳϲὶ L. ἔμμεναι ἀνδρῶν Mor. — 133 ἑϲτήκει AE 1098, 40 et 51 GH 1. man. L 1. man. S Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. εἱϲτήκει CE 1098, 54 H 2. man. L 2. man. Gellius XIII, 7, 4. ἑϲτήκειν nullus — 134 ϲυναντήϲωνται AGH Cant. Mor. Vrat. b. Frgm. Mosc ϲυναντήϲονται CEL Plutarchus de Amore prolis 2. — 136 καλύπτον CH Et. Mg. 364, 4. — 137 ὥϲ A. — 139 ἑϲτήκει AEH 1. man. Cant. Mor. Harl. Lips. (?) Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. εἱϲτήκει CGH 2. man. LS. — 141 omitt. A in textu. ἕκτορα G. — 142 ἕκτορ: ἕκτωρ Vrat. d. ἕκτορ ὦ G. — 143 ϲ' omitt. S. αὔτωϲ GH. αύτωϲ A.

A. c. 127 Τρῳῇϲιν veteres conf. H. U. 214. P 255. C 179. libri τρωῇϲιν. — 133 ὅτι χωρὶϲ τοῦ ῑ εἱϲτήκει Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 244. — 134—136 παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦϲαν Didymus. — 136 καλύπτων: διὰ τοῦ ω̅ γράφεϲθαι ϲυνεφώνουν ἅπαϲαι Didymus. — 139 ἑϲτήκει: [οὕτωϲ] ἔξω τοῦ ῑ Didymus.

φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄϲτυ ϲαώϲειϲ
οἶοϲ ϲὺν λαοῖϲι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάαϲιν·
οὐ γάρ τιϲ Λυκίων γε μαχηϲόμενοϲ Δαναοῖϲιν
εἶϲι περὶ πτόλιοϲ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τιϲ χάριϲ ἦεν
μάρναϲθαι δηίοιϲιν ἐπ' ἀνδράϲι νωλεμὲϲ αἰεί.
πῶϲ κε ϲὺ χείρονα φῶτα ϲαώϲειαϲ μεθ' ὅμιλον,
ϲχέτλι', ἐπεὶ Cαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον,
κάλλιπεϲ Ἀργείοιϲιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέϲθαι,
ὅϲ τοι πόλλ' ὄφελοϲ γένετο, πτόλεϊ τε καὶ αὐτῷ,
ζωὸϲ ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύναϲ ἔτληϲ.
τῶ νῦν, εἴ τιϲ ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείϲεται ἀνδρῶν,
οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήϲεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
εἰ γὰρ νῦν Τρώεϲϲι μένοϲ πολυθαρϲὲϲ ἐνείη,
ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδραϲ ἐϲέρχεται, οἳ περὶ πάτρηϲ
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυϲαίμεθα Ἴλιον εἴϲω.
εἰ δ' οὗτοϲ προτὶ ἄϲτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτοϲ
ἔλθοι τεθνηὼϲ καί μιν ἐρυϲαίμεθα χάρμηϲ,
αἶψά κεν Ἀργεῖοι Cαρπηδόνοϲ ἔντεα καλὰ
λύϲειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴϲω·
τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέροϲ, ὃϲ μέγ' ἄριϲτοϲ
Ἀργείων παρὰ νηυϲὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντεϲ.
ἀλλὰ ϲύ γ' Αἴαντοϲ μεγαλήτοροϲ οὐκ ἐτάλαϲϲαϲ

V. L. 144 ὅππωϲ καὶ C. ϲαώϲειϲ AE 1099, 65; 1100, 3. Frgm. Mosc. Cram. Ep. 31, 23. Et. Gud. 87, 19. ϲαώϲῃϲ CE 1099, 11; 42 GL Ammon. de Diff. s. v. πόλιϲ. Et. Gud. 473, 43. ϲαώϲηϲ H. — 145 οἶοϲ γὰρ ϲὺν γαμβροῖϲι τοὶ H. — 146 γε omitt. C. δαναοῖϲι H. — 147 τῖϲ C. — 148 δηΐοιϲι μετ' ACEGHLS et Heynii libri, conf. I 317. — 149 πῶϲ κέν ϲοι L. ϲοὶ χείρωνα Lips. — 151 κάλλιπεϲ οἰωνοῖϲιν S Harl. Lips. κῦρμα HS. — 152 ὅϲ τιϲ Lips. πόλεῖ L Vrat. A. — 154 τῶ ACHL. τῷ EG. ἐπιπτείϲϲεται G. — 156 τρώεϲϲι L. — 157 εἰϲέρχεται EGL Lips. Flor. Rom. οἳ omitt. C. περι A. — 158 δῆριν ἔχουϲιν Cant. Vat. Harl. Townl. Vrat. b. A. γρ. ἔθεντο Vrat. b. — 160 προτιάϲτυ D. πρὸτὶ C. ποτὶ S. — 161 ἔλθη S. ἔλθῃ Cant. Frgm. Mosc. τεθνηώϲ H Townl. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. Cant. τεθνηιώϲ AL. τεθνειώϲ CDGS. χάρμῃϲ H. χάρμῃ L Lips. χάρμη S. — 163 καί κ': καὶ δ' Apoll. Soph. 65, 6. κ' omitt. S.

A. o. 144 ϲαώϲειϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ϲαώϲῃϲ διὰ τοῦ η̄ Didymus. — 148 δηΐοιϲιν ἐπ' Aristarchus teste Didymo ad I 317. — 149 Aristarchus ὅμιλον: ὁμίλου Zenodotus. — 153 κύναϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κύον ἔτληϲ, ἄλογον δέ Aristonicus. — 161 οὕτωϲ διὰ τοῦ η̄ τεθνηιώϲ (sic) Didymus.

ϲτήμεναι ἄντα κατ' ὄϲϲε ἰδὼν δηίων ἐν ἀυτῇ,
οὐδ' ἰθὺϲ μαχέϲαϲθαι, ἐπεὶ ϲέο φέρτερόϲ ἐϲτι.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τί ἢ δὲ ϲὺ τοῖοϲ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεϲ;
ὢ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην ϲε περὶ φρέναϲ ἔμμεναι ἄλλων,
τῶν ὅϲϲοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουϲι·
νῦν δέ ϲευ ὠνοϲάμην πάγχυ φρέναϲ, οἷον ἔειπεϲ,
ὅϲ τέ με φῄϲ Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
οὔ τοι ἐγὼν ἔῤῥιγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεί τε Διὸϲ κρείϲϲων νόοϲ αἰγιόχοιο,
ὅϲ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίωϲ, ὁτὲ δ' αὐτὸϲ ἐποτρύνει μαχέϲαϲθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵϲταϲο καὶ ἴδε ἔργον,
ἠὲ πανημέριοϲ κακὸϲ ἔϲϲομαι, ὡϲ ἀγορεύειϲ,
ἦ τινα καὶ Δαναῶν ἀλκῆϲ, μάλα περ μεμαῶτα,
ϲχήϲω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντοϲ.
ὣϲ εἰπὼν Τρώεϲϲιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύϲαϲ·
Τρῶεϲ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρεϲ ἔϲτε, φίλοι, μνήϲαϲθε δὲ θούριδοϲ ἀλκῆϲ,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆοϲ ἀμύμονοϲ ἔντεα δύω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάϲ.

V. L. 168 μάχεϲθαι L Lips. ἐϲτι ACDGH. φέρτεροϲ ἐϲτὶν L. — 169 ἄρ ADGH. κορυθαιόλοϲ ADH. — 170 τίη δε A. τί δε ϲυ D. ἔειπαϲ Plut. de Aud. poët. 11. — 171 ὤ πόποι A Vrat. d. Frgm. Mosc. Rom. ὢ πόποι CEG. ὦ πέπον DHLS Flor. Plutarchus de Aud. poët. 11. περϊ H. — 172 ναιετάουϲι ACDEGH. — 173 δὲ ϲεῦ L. — 174 ὅϲ τέ με AD EGHL. ὅϲ τ' ἐμὲ C Frgm. Mosc. φῄϲ EG. φῆιϲ D. μ' ἔφηϲ H Vrat. d. — 175 οὔτι ES Harl. Vrat. A. Cram. Ep. 382, 19. ἐγὼ G Flor. Cram. Ep. 382, 19. — 176 αἰεὶ δὲ Townl. αἰγιόχοιο: ἠέ περ ἀνδρόϲ C Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. A. γρ. ἠέ περ ἀνδρόϲ H, conf. Π 688. ἠέ περ ἀνδρῶν Vat. — 178 ὁτὲ: ὅτε CDHL. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων καὶ νῦν παροξυτόνωϲ ἔχει ὅτε δ' αὐτὸϲ ἐποτρύνει Eust. 1101, 39. ἐποτρύνει μαχέϲαϲθαι ἢ ἐποτρύνῃϲι μάχεϲθαι Eust. 1101, 29. conf. Π 690. μαχέεϲθαι L Lips. Harl. — 181 ἦ: libri ἤ. μάλα: μέγα G et edd. vett. — 183 ὡϲ A. τρώεϲϲιν L. ἀΐϲαϲ G. — 184 τρῷεϲ L. — 185 ἔϲτε AD: ἐϲτὲ CGHL. φίλοι omitt. L Lips. — 186 ὄφρ' ἂν ἐγὼ δύω κατὰ τεύχεα Πηλείωνοϲ Et. Gud. 154, 1.

A. c. 171 ὢ πόποι: παρὰ Ζηνοδότῳ ὦ πέπον, οὐ κακῶϲ Didymus. — 172 τὰ τοιαῦτα εἴωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. A. — 173 ϲευ: ϲε Zenodotus: asteriscus; οὐκ ὀρθῶϲ Ξ 95. — 174 με φῄϲ Alexio: μ' ἔφηϲ Ptolem. Ascalonita. — 178 ὁτὲ: παρὰ ἀριϲτοφάνει τότε δ' αὐτὸϲ Didymus.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
δηίου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρουϲ
ὦκα μάλ', οὔ πω τῆλε, ποϲὶ κραιπνοῖϲι μεταϲπών,
οἳ προτὶ ἄϲτυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
ϲτὰϲ δ' ἀπάνευθε μάχηϲ πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
ἤ τοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Τρωϲὶ φιλοπτολέμοιϲιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ, ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνεϲ
πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπαϲϲε
γηράϲ· ἀλλ' οὐχ υἱὸϲ ἐν ἔντεϲι πατρὸϲ ἐγήρα.
τὸν δ' ὡϲ οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺϲ
τεύχεϲι Πηλείδαο κορυϲϲόμενον θείοιο,
κινήϲαϲ ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήϲατο θυμόν·
ἆ δείλ', οὐδέ τί τοι θάνατοϲ καταθύμιόϲ ἐϲτιν,
ὃϲ δή τοι ϲχεδὸν εἶϲι· ϲὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνειϲ
ἀνδρὸϲ ἀριϲτῆοϲ, τόν τε τρομέουϲι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνεϲ ἐνηέα τε κρατερόν τε,
τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόϲμον ἀπὸ κρατόϲ τε καὶ ὤμων
εἵλευ· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κράτοϲ ἐγγυαλίξω,
τῶν ποινὴν ὅ τοι οὔ τι μάχηϲ ἐκ νοϲτήϲαντι

V. L. 188 ὡϲ A. κορυθαιόλοϲ AD (?) GH Flor. Rom. — 190 μεταϲπῶν H. — 191 προτιάϲτυ D. πρὸτὶ C. ποτὶ S. πηλείδαο ACDGH et Heynii libri praeter Barocc. πηλείωνοϲ L Barocc. ἐν ἄλλῳ πηλείωνοϲ A. πηλείδαον S. — 192 πολυδακρύου AD: ceteri πολυδακρύτου. — 193 ἤτοι libri cum Apoll. Soph. 1, 12. ὃ μὲν C. ἃ, δῶκε AL. πρὸτὶ C. — 194 τρωϲὶ L. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. τεύχε' ἔδυνε G et edd. vett. τεῦχεα δῦνε ACL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. A. Frgm. Mosc. δῦνεν DH, conf. Γ 327. 339. Ε 164. Ζ 28. Τ 12 (χ 109). ω 498. — 196 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἄρ' C. ἂρ E. ὄπαϲϲε ACDGHL. ὤπαϲϲε E Lips. — 198 ἶδε D Lips. Vrat. A. νεφεληγερέτα A. — 199 τεύχεϲι λαμπόμενον μεγαθύμου πηλείωνοϲ H Vrat. d. — 200 ῥὰ CD 2. man. GHL. ἄρα D 1. man. ποτὶ S. προτιὸν D. — 201 οὐδέ τι τοι ACDGHL. οὐκέτι τοι S Cant. — 202 ὡϲ δὴ L Lips. ϲχεδὸν εἶϲι L Lips. ϲχεδόν ἐϲτι (εἶϲι) A. ϲχεδόν ἐϲτι (η) CDEGHS. ἄβροτα Mor. δύνειϲ S. — 203 τε omitt. L Lips. τρέμουϲι S. — 204 ἐνηέά C. — 205 ἄπο H. — 206 εἷλεϲ G Vat. Flor. γε omitt. L Lips. — 207 ὅτι οὔτι GH Cant. Mor. Vat. Vrat. b. A. Flor. ἐκνοϲτήϲαντι CDEGHL Schol. Θ 187. ἐκνοϲτήϲαντα Vrat. A. νοϲτήϲαντοϲ Vrat. b.

A. c. 201 δείλ' Herodianus: δειλέ Aristarchus? conf. Λ 441. 452. — 202 ἐϲτι: ἀρίϲταρχοϲ εἶϲιν Didymus. conf. β 284. Ζ 27.

δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι.
ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε,
Φόρκύν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
τῶ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω,
ἠὲ σαωθήτω· ἣ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,

V. l. 209 ἐποφρῦσϊ H. — 212 κλητοὺς H. κλύτοὺς L. — 213 ῥὰ D 2. man. HL. δέ σφιν L Lips. πᾶσι ACDEGH Lips. — 214 μεγαθύμῳ πηλείωνι A: ceteri μεγαθύμου πηλείωνος. ἕτεροι δέ φασιν ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνϊ ἰνδάλλετο Eust. 1103, 1. — 215 ὤτρυνε E Vrat. A. ἐποιχόμενος: παριστάμενος Vrat. A. παριστάμενον Vrat. b. ἐπέεσσι ADGH. — 216 θερσίλοχόν: ὀρσίλοχόν S Cant. Barocc. Mor. — 217 δισήνορα D. δεισίνορα G. δηΐνορα Vrat. A. βιήνορα S Cant. ἱππόθοόν: ἱππόνοόν Mor. — 218 φόρκύν A. χρόμιόν CDGHL. — 219 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. abest etiam a Lips. et Townl. et signo notatus est in A. — 220 ἐπῖ κούρων H. — 221 οὐδε H. — 223 τρώων L. — 224 ὑπ': ἀπ' GH Frgm. Mosc. — 225 τα H. — 227 τῶ ACDHL: τῷ EG. ἰθὺς omitt. D 1. man. — 228 ῆ ADL. ἡ GH. ἤ C. — 229 τεθνηῶτά (ηι) H Cant. Townl. τεθνειῶτά A. τεθνεῶτά L Lips. τεθνειῶτά CD EGS. — 230 τρῷας L. ἐρύσει G Vrat. b. d. εἴξει GH Vrat. b. d. A.

A. c. 214 μεγαθύμῳ Πηλείωνι: οὕτως ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν. ἄλλοι δὲ (αἱ κοιναὶ ἐκδόσεις teste Schol. A) μεγαθύμου πηλείωνος Didymus. Ζηνόδοτος Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος Schol. V. — 215 ὤτρυνεν: Ζηνόδοτος (?) ὄτρυνεν Schol. A. — 229 τεθνηῶτα: διὰ τοῦ η ἀρίσταρχος Didymus.

ἥμιϲυ τῷ ἐνάρων ἀποδάϲϲομαι, ἥμιϲυ δ' αὐτὸϲ
ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέοϲ ἔϲϲεται ὅϲϲον ἐμοί περ.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἰθὺϲ Δαναῶν βρίϲαντεϲ ἔβηϲαν,
δούρατ' ἀναϲχόμενοι· μάλα δέ ϲφιϲιν ἔλπετο θυμὸϲ
νεκρὸν ὑπ' Αἴαντοϲ ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι· ἦ τε πολέϲϲιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότ' ἄρ' Αἴαϲ εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ὦ πέπον ὦ Μενέλαε διοτρεφέϲ, οὐκέτι νῶι
ἔλπομαι αὐτώ περ νοϲτηϲέμεν ἐκ πολέμοιο.
οὔ τι τόϲον νέκυοϲ περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὅϲ κε τάχα Τρώων κορέει κύναϲ ἠδ' οἰωνούϲ,
ὅϲϲον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃϲι,
καὶ ϲῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφοϲ περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺϲ ὄλεθροϲ.
ἀλλ' ἄγ' ἀριϲτῆαϲ Δαναῶν κάλει, ἤν τιϲ ἀκούϲῃ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,
ἤυϲεν δὲ διαπρύϲιον Δαναοῖϲι γεγωνώϲ·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
οἵ τε παρ' Ἀτρείδῃϲ, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

V. l. 231 τῷ G Townl. Vrat. A. Flor. τῶν[ι] A. τῶν CDEHLS Frgm. Mosc. Rom. — 232 ἕξω: ἄξω Vrat. A. ὅϲον Lips. — 233 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. ἔβαν D. — 234 δέ ϲφιϲιν ACDEG. δέ ϲφιν S Harl. γάρ ϲφιϲιν H Vrat. d. γάρ ϲφιν L Lips. ἔλπετο ACEGLS Ven. B. Harl. Lips. ἤλπετο DH Barocc. Vrat. d. — 236 οἵ τε πολέϲϲιν L. ἐπ A. ἀπῆρα G. — 237 ἆρ ADGHL. — 238 νῶϊν C Frgm. Mosc. — 239 αὐτῷ G. περινοϲτηϲαίμεν L. νοϲτηϲαίμεν[ε] D. νοϲτήϲαιμεν Lips. νοϲτηϲαίμεν C. — 240 οὔτοι G. περιδείδια EH Vrat. A. Rom. Schol. Ο 642. πέρι δείδια CDG LS. πέρι, δείδια A. — 241 τρῴων L. κορέει ACDG Lips. Harl. Flor. κορέη L. κορέϲει EHS Rom. κορέϲῃ Mor. Barocc. ἢ δ' D. — 242 ἐμοὶ Eust. 1104, 35, sed ἐμῇ 1104, 57. περιδείδια EHL Rom. Schol. Ο 642. πέρι δείδια ACDG. πάθῃϲι ACDEGHL. — 243 περῒ CDH. — 244 ἡμῖν δ': ἡμῖν DG Cant. Flor. δ' ἡμῖν S. ἡμῖν τ' αὖ L. — 246 ὡϲ A. — 247 ἤϋϲε G Vrat. A. Flor. Rom. — 249 ἀτρείδῃϲ' L. ἀτρείδῃ D Harl. Cant. Vrat. b. A. καὶ μενελάῳ: ποιμένι λαῶν S Vrat. A.

A. c. 231 ἀρίϲταρχοϲ κατὰ δοτικὴν ἥμιϲυ τῷ ἐνάρων Didymus. — 234 ἔλπετο: οὕτωϲ Ἀριϲτοφάνηϲ διὰ τοῦ ε̅· γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ η̅ Didymus. Ἀριϲτοφάνηϲ δὲ ἔλπετο γράφει Schol. V. equidem non Aristophanem sed Aristarchum ἔλπετο scripsisse credo, conf. Schol. P 603 διὰ τοῦ ε̅ αἱ ἀριϲτάρχου ἔλπετο. de Aristarchi et Aristophanis nominibus confusis conf. H. T. 25. adn. 47. — 240 περιδείδια Ptolem. Ascalonita: πέρι δείδια Aristarchus teste Schol. V, conf. H. T. 339. — 242 περιδείδια: οὐκ ἀναϲτρεπτέον τὴν πρόθεϲιν Herodianus.

δήμια πίνουϲιν καὶ ϲημαίνουϲιν ἕκαϲτοϲ
λαοῖϲ· ἐκ δὲ Διὸϲ τιμὴ καὶ κῦδοϲ ὀπηδεῖ.
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι διαϲκοπιᾶϲθαι ἕκαϲτον
ἡγεμόνων· τόϲϲη γὰρ ἔριϲ πολέμοιο δέδηεν.
ἀλλά τιϲ αὐτὸϲ ἴτω, νεμεϲιζέϲθω δ' ἐνὶ θυμῷ
Πάτροκλον Τρῳῇϲι κυϲὶν μέλπηθρα γενέϲθαι.
    ὣϲ ἔφατ', ὀξὺ δ' ἄκουϲεν Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ.
πρῶτοϲ δ' ἀντίοϲ ἦλθε θέων ἀνὰ δηιοτῆτα,
τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺϲ καὶ ὀπάων Ἰδομενῆοϲ,
Μηριόνηϲ, ἀτάλαντοϲ Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
τῶν δ' ἄλλων τίϲ κεν ᾗϲι φρεϲὶν οὐνόματ' εἴποι,
ὅϲϲοι δὴ μετόπιϲθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
    Τρῶεϲ δὲ προὔτυψαν ἀολλέεϲ· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇϲι διιπετέοϲ ποταμοῖο
βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
ἠιόνεϲ βοόωϲιν ἐρευγομένηϲ ἁλὸϲ ἔξω,
τόϲϲῃ ἄρα Τρῶεϲ ἰαχῇ ἴϲαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἔϲταϲαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντεϲ,
φραχθέντεϲ ϲάκεϲιν χαλκήρεϲιν. ἀμφὶ δ' ἄρά ϲφι
λαμπρῇϲιν κορύθεϲϲι Κρονίων ἠέρα πολλὴν

V. L. 250 πίνουϲι E Lips. Et. Mg. 265, 29. ἕκαϲτα Harl. ἕκαϲτοι Vrat. b. — 251 λαῶν H Vrat. d. — 252 δέ μοι ἐϲτὶ CDEHL. διαϲκοπιάαϲθαι Lips. — 254 ἐνι AD. — 255 τρωῇϲι CEL. τρωῇϲιν D. κυϲὶ E Lips. — 256 ὡϲ A. ὣϲ φάτο τοῦ δ' ἤκουϲεν H Vrat. d. οἰϊλῆοϲ G. — 257 ἀνα D. — 259 ἀνδριφόντῃ GH Townl. Vrat. d. — 260 τίϲ κεν ᾗϲιν ἐνὶ φρεϲὶν Frgm. Mosc. τίϲ κεν ἑῇϲιν ἐνὶ Vrat. d. τίϲ ἂν ᾗϲι φρεϲὶν Eust. Rom. ἐν ἄλλῳ τίϲ κ' ἥιϲιν ἐνιφρεϲίν A. εἴποι: εἴπῃ HS Vat. Mor. Frgm. Mosc. Vrat. A. — 262 τρῷεϲ L. ἂρ ADEGHL. — 263 ἐπι D. διιπετέοϲ A. — 264 βέβρυχε EG Lips. Flor. Rom. βεβρύχει L. ποτι A. ποτὶρρόον CH. ποτιρρόον D. ποτίῤῥοον Townl. Frgm. Mosc. alii. ἀμφι D. — 265 βοάουϲιν Pseudopl. 109, 14. ἰϲτέον ὅτι οὐ μόνον πληθυντικῶϲ γράφεται ἠιόνεϲ βοόωϲιν, ἀλλὰ καὶ ἐν γενικῇ ἑνικῇ ἄκραι ἠιόνοϲ Eust. 1106, 50. — 266 τρῶεϲ ἰαχῇ ἴϲαν ACD 1. man. (nunc τρώων post ras.) EHL (τρῷεϲ) S Cant. Barocc. Mor. Vat. Vrat. d. Frgm. Mosc. τρώων ἰαχὴ γένετ' G Flor. — 267 ἔϲταϲαν EL. ἑϲταϲαν A. ἀμφι D. — 268 ϲάκεϲι G Flor. Rom. ἀμφι D. ἄρά G. ϲφι ACE 1110, 7 L Lips. Vrat. A. ceteri ϲφιν. — 269 λαμπρῇϲι CDEG. πολλὴν: πουλὺν Mor. Cant. πουλὴν S. πολλὴν ἢ μᾶλλον πουλύν Eust.

A. c. 250 ἕκαϲτοϲ: ἔν τιϲι διὰ τοῦ ᾱ ἕκαϲτα Didymus. — 260, 261 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν Aristonicus. — 263 διιπετέοϲ: διειπετέοϲ Zenodotus vel Zenodorus, conf. H. T. 226. — 264 βέβρυχεν: ἐν τῇ κατ' ἀριϲτοφάνουϲ βεβρύχῃ Didymus. — 268 φραχθέντεϲ: Ζηνόδοτοϲ ἀρθέντεϲ Didymus.

χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῶ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν ἱέμενοί περ,
ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῒ εἴκελος ἀλκὴν
καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηιδίως ἐκέδασσεν ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἦ τοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
Ἱππόθοος, ποδὸς ἕλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.

V. L. 270 ἤχθαιρε ACEH Frgm. Mosc. Vrat. d. ἤχθηρε DG Rom. ἤχθηρε S. ἔχθηρε L Lips. πάρος γε omitt. C 1. man. — 272 μίσησε G Schol. C 376. ἄρά G. κῦρμα DS. κυσὶ post γενέσθαι in D colloc. — 273 τρῳῇσιν AL. τρωῇσιν CH. τρωῇσι DE. τῶ ADHL: τῷ CEG. καί οἱ: κεν οἱ Cant. Vat. κέ οἱ S. ἐν ἄλλῳ ὦρσεν ἀχαιούς A. — 274 τρῷες L. — 276 τρῷες L. ἱέμενοι H. — 277 abhinc usque ad vs. 577 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 278 ἀπέσεσθαι G Flor. Rom. γὰρ σφέας GH. — 279 πέρι μὲν A. περῒ δ' H. ἔργ' ἐτέτυκτο ADGH Vat. Vrat. b. d. A. — 281 ἴκελος E Vrat. A. ἵκελος G. — 282 ὄρεσι G. — 283 ἐκέδασεν G Flor. ἐλιξάμενος GH. βήσας G. — 285 τρῴων L. — 287 ποτὶ ACEGHL. ποτι D. — 288 libri ἤτοι. — 289 ἕλκε L Lips.: εἷλκε ACDEGHS et Heynii libri. κατα D. — 290 παρὰ: περὶ Et. Mg. 750, 34. τένοντας: τένοντε AHS Cant. Vrat. d. Frgm. Mosc. conf. H. U. 169. — 291 τρῴεσσι L. — 292 ἱεμένων AEH ex corr. S et nonnulli apud Heynium. ἱεμένων C: ἱεμένῳ DH 1. man. L Lips. Vat. Vrat. d. ἱέμενον G. ἱέμενος Harl.

A. c. 270 ἤχθαιρε: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε̅ ἔχθαιρε Didymus, conf. Schol. Υ 306. — 292 ἱεμένων Aristarchus: alii ἱεμένῳ, conf. Didymus ad Ο 450 διχῶς ἀρίσταρχος καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων.

τὸν δ' υἱὸϲ Τελαμῶνοϲ ἐπαΐξαϲ δι' ὁμίλου
πλῆξ' αὐτοϲχεδίην κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου·
ἤρικε δ' ἱπποδάϲεια κόρυϲ περὶ δουρὸϲ ἀκωκῇ
πληγεῖϲ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
ἐγκέφαλοϲ δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆϲ
αἱματόειϲ· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένοϲ, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτοροϲ ἧκε χαμᾶζε
κεῖϲθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέϲε πρηνὴϲ ἐπὶ νεκρῷ,
τῆλ' ἀπὸ Λαρίϲηϲ ἐριβώλακοϲ, οὐδὲ τοκεῦϲι
θρέπτρα φίλοιϲ ἀπέδωκε, μινυνθάδιοϲ δέ οἱ αἰὼν
ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντοϲ μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντοϲ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοϲ
τυτθόν· ὃ δὲ Ϲχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
Φωκήων ὄχ' ἄριϲτον, ὃϲ ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
οἰκία ναιετάαϲκε πολέϲϲ' ἄνδρεϲϲιν ἀνάϲϲων,
τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέϲην· διὰ δ' ἀμπερὲϲ ἄκρη
αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέϲχε.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ἀράβηϲε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴαϲ δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοποϲ υἱόν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα μέϲην κατὰ γαϲτέρα τύψε·
ῥῆξε δὲ θώρηκοϲ γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸϲ
ἤφυϲ'· ὃ δ' ἐν κονίῃϲι πεϲὼν ἕλε γαῖαν ἀγοϲτῷ.
χώρηϲαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύϲαντο δὲ νεκρούϲ,

V. l. 293 ἀπαΐξαϲ L. — 294 χαλκοπαρῄου AEHL: ceteri sine iota adscripto. — 295 ἤρϋκε C ex corr. ἔρεικε D ex corr. κόρυϲ omitt. L Lips. — 299 χαμᾶζε DE: χαμάζε ACGHL. — 300 ὃ δ' AD. ὅδ' CDHL. ἄγχ': ἄχ' G. — 301 λαρίϲϲηϲ ACEGHL: λαρίϲηϲ D Strabo XIII, 620, conf. B 841. τοκεῦϲι ACDGHL. — 302 θρέπτρα ACDEH Cant. Townl. Frgm. Mosc.: θρέπτα GLS Lips. Vrat. A. Flor. conf. Δ 478. — 304 δ' αὖ C. δ' ἄντ' Vrat. A. — 305 ὃ μὲν C. — 306 ὃ δὲ C. ϲχέδιον AL. μεγάθυμον G Flor. ἰφίτου μεγαθύμου τυδέοϲ υἱόν D (υἱόν add. man. rec.). — 307 κλητῷ Vrat. A. — 308 πολλέϲϲ' C. πόλεϲιν D. ἀνδράϲϲιν Rom. ἄνδρεϲϲιν libri mei. — 309 δια ACHL. — 310 αἰχμὴ χαλκείη H. ἀνέϲχε CGH. — 313 κατα DG. τύψε CGH. — 314 δέ οἱ θώρηκοϲ H. — 315 ὃ δ' AD. ὅδ' CGHL. — 317 μέγα: μέγ' ACDGHLS et Heynii libri. correxit Barnesius, conf. Δ 506. ἐρύοντο H. εἰρύϲατο G. ἐρρύϲαντο Vrat. A.

A. c. 302 θρέπτρα: θρεπτὰ Zenodotus, conf. Schol. Δ 478. — 307 Φωκήων: φηϲὶν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωροϲ καὶ διὰ διφθόγγου τὴν παραλήγουϲαν τοῦ Φωκήων γράφεϲθαι, conf. Didymum ad B 517.

Φόρκύν θ' Ἱππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
ἔνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰϲανέβηϲαν ἀναλκείῃϲι δαμέντεϲ·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδοϲ ἕλον καὶ ὑπὲρ Διὸϲ αἶϲαν
κάρτεϊ καὶ ϲθένεϊ ϲφετέρῳ· ἀλλ'' αὐτὸϲ Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε δέμαϲ Περίφαντι ἐοικώϲ,
κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅϲ οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
κηρύϲϲων γήραϲκε, φίλα φρεϲὶ μήδεα εἰδώϲ·
τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶϲ ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύϲϲαιϲθε
Ἴλιον αἰπεινήν; ὡϲ δὴ ἴδον ἀνέραϲ ἄλλουϲ
καρτεΐ τε ϲθένεΐ τε πεποιθόταϲ ἠνορέῃ τε
πληθεΐ τε ϲφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχονταϲ.
ἡμῖν δὲ Ζεὺϲ μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖϲι
νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄϲπετον οὐδὲ μάχεϲθε.
ὣϲ ἔφατ', Αἰνείαϲ δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
ἔγνω ἐϲ ἄντα ἰδών, μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήϲαϲ·
Ἕκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
αἰδὼϲ μὲν νῦν ἧδέ γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰϲαναβῆναι ἀναλκείῃϲι δαμένταϲ.
ἀλλ' ἔτι γάρ τίϲ φηϲι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραϲτὰϲ
Ζῆν', ὕπατον μήϲτωρα, μάχηϲ ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
τῶ ῥ' ἰθὺϲ Δαναῶν ἴομεν, μὴ δ' οἵ γε ἕκηλοι

V. L. 318 φόρκυνά θ' L Vrat. A. φόρκυν omisso θ' A Frgm. Mosc. φόρκυν' H. — 319 ἔνθά κεν ACDGHL. τρῷεϲ L. — 320 εἰϲ ἀνέβηϲαν H. ἀναλκίῃϲι (ϊ superscr.) ADH Vrat. d. ἀναλκείῃϲι S. — 321 κε omitt. C Vrat. A. — 322 κάρτεῖ τε καὶ C. — 324 κήρυκι libri et edd. vett. cum Herodiano περὶ διχρ. 268, 4. Cram. Ep. 233, 17. Et. Mg. 511, 47. Et. Gud. 320, 37. Drac. de Metr. 28, 8. 56, 6. Schol. K 258. κήρυκ' Barnesius, conf. H. U. 127. Ἠπυτίδῃ κήρυκι ὅϲ οἱ Bothius, male. — 325 φρενὶ A. — 327 εἰρύϲαιϲθε EG edd. vett. εἰρύϲεϲθε DH Vrat. d. εἰρύϲαϲθε AS Vrat. b. A. ἐρύϲϲαιϲθε Townl. — 330 πλήθει H bene. ὑπερδεᾶ C Vrat. A. Et. Mg. 778, 38, cf. δ 728. — 331 ἡμῖν: ὑμῖν ES Cant. Ζεὺϲ μὲν omitt. L, μὲν A. δαναοῖϲι ACDG. — 333 δὲ ἑκατηβόλον AS, an δὲ ἐκηβόλον? — 334 ἐϲ ἄντα H: ceteri ἐϲάντα. ἕκτορι Vat. Vrat. A. — 335 τ' omitt. L. τρῴων L. ἐπίκουροι L. — 336 ἧδέ γ' C. ἥδε γ' D. ἠδ' Lips. γ' omitt. L Lips. — 337 ἀναλκίῃϲι (ϊ superscr.) ACGH. ἀναλκείῃϲι S. — 338 τιϲ φηϲὶ CDL. — 339 ἐπιτάροθον A. — 340 τῶ CDGHL: τῷ A. μὴ δ' ACDGHL. μὴ δή γε Harl. οἵ γε: οἵ γ' L. οἵδε G Flor.

A. c. 334 ἐϲ ἄντα, conf. H. T. 243.

Πάτροκλον νηυςὶν πελαςαίατο τεθνηῶτα.
ὣς φάτο, καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔςτη·
οἳ δ' ἐλελίχθηςαν καὶ ἀναντίοι ἔςταν Ἀχαιῶν.
ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔταςε δουρί,
υἱὸν Ἀρίςβαντος, Λυκομήδεος ἐςθλὸν ἑταῖρον.
τὸν δὲ πεςόντ' ἐλέηςεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
cτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντιςε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἱππαςίδην Ἀπιςάονα, ποιμένα λαῶν,
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυςεν,
ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
καὶ δὲ μετ' Ἀςτεροπαῖον ἀριςτεύεςκε μάχεςθαι.
τὸν δὲ πεςόντ' ἐλέηςεν ἀρήιος Ἀςτεροπαῖος,
ἴθυςεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖςι μάχεςθαι·
ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε· ςάκεςςι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
ἑςταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτέ τιν' ἐξοπίςω νεκροῦ χάζεςθαι ἀνώγει
οὔτέ τινα προμάχεςθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, ςχεδόθεν δὲ μάχεςθαι.
ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιςτῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

V. L. 341 νηυςὶ ACDL Lips. τεθνηῶτα A Cant. Harl. Townl. τεθνειῶτα (ηι supra) L. τεθνειῶτα (η supra) S. τεθνειῶτα CDGH. — 342 ῥὰ L. προμάχων: πρὸ φίλων Lips. — 343 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἐναντίον G. — 344 λειόκριτον G edd. vett. — 346 ἀρηΐφιλος μενέλαος L. — 346—351 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 348 ἀπιςάονα: ἀμυθάονα G Mor. Barocc. Vrat. b. — 349 ὑπο CD. hunc versum omitt. Vat. — 351 μετὰ ςτεροπαῖον Vrat. d. — 353 ἴθυςε Vrat. A. ὃ ACDGH. — 354 πάντῃ ADEG: πάντη CHL. — 355 προ CH. — 357 οὔτέ τιν' ACDEGH. οὐδέ τιν' L. νεκροῦ μάχεςθαι L Vrat. A. — 358 οὔτέ τινα ACDEGHL. ἄλλων: ἄλλον C. — 359 ςχεδόθεν τε CHE Harl. Townl. Vrat. d. Et. Mg. 193, 34. — 361 τοί: οἱ Apoll. Soph. 5, 20. ἀγχιςτῖνοι AC post ras. D: ἀγχηςτῖνοι C 1. man. EGHS et Heynii libri cum Apoll. Soph. 5, 20. ἀγχιςτῖνοι (η supra) L. conf. χ 118. ω 181. 449. Cram. An. Ox. II, 319, 19. Et. Mg. 14, 45. — 362 τρῴων L. — 363 οἳ ACDGHL. ἀναιμωτεί L Lips. ceteri ἀναιμωτί. γε μάχοντο E Mor. Townl. ceteri γ' ἐμάχοντο. — 364 φθίνιθον L. μέμνοντο L Lips. μέμνητο G. ἀεὶ H.

ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτέ ποτ' ἠέλιον ϲῶν ἔμμεναι οὔτε ϲελήνην.
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπί θ' ὅϲϲον ἄριϲτοι
ἕϲταϲαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶεϲ καὶ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφοϲ δ' οὐ φαίνετο πάϲηϲ
γαίηϲ οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντεϲ βέλεα ϲτονόεντα,
πολλὸν ἀφεϲταότεϲ. τοὶ δ' ἐν μέϲῳ ἄλγε' ἔπαϲχον
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλέι χαλκῷ
ὅϲϲοι ἄριϲτοι ἔϲαν. δύο δ' οὔ πω φῶτε πεπύϲθην,
ἀνέρε κυδαλίμω, Θραϲυμήδηϲ Ἀντίλοχόϲ τε,
Πατρόκλοιο θανόντοϲ ἀμύμονοϲ, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεϲϲι μάχεϲθαι.
τὼ δ' ἐπιοϲϲομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόϲφιν ἐμαρνάϲθην, ἐπεὶ ὣϲ ἐπετέλλετο Νέϲτωρ

V. l. 365 καθ' ὅμιλον ACDH Harl. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. A. ἀν' ὅμιλον GL Lips. edd. vett. ἀν' ἢ καθ' E. ἀλεξαίμεναι (ε supra) C. φόνον ACHLS Harl. Cant. Mor. Frgm. Mosc. πόνον EG edd. vett. χόλον αἰπύν D. — 366 οἳ μὲν C. — 367 οὔτέ ποτ' ACDGHL. ϲῶν L Lips. ϲόον ACDEGH Pseudoplut. 129. 6. οὐδὲ ϲελήνην A. — 368 μάχηϲ ἔπι E. μάχηϲ ἔπι θ' Cant. Mor. Harl. Lips. Vat. Townl. Flor. μάχηϲ ἐπί θ' AD 1. man. (?) S Ven. B. Vrat. A. Frgm. Mosc. μάχηϲ· ἐπί θ' CH ex em. μάχηϲ ἐπεί θ' Vrat. b. μάχηϲ ἔπει θ' G. μάχη· ἐπί θ' H 1. man. μάχη ἐπί θ' Vrat. d. μάχη ἔπι θ' L. μάχη|| ἐπί θ' ὅϲοι D post ras. ὅϲϲον: libri ὅϲϲοι. — 369 ἔϲταϲαν DEL. κατατεθνηῶτι AGS Cant. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. κατατεθνειῶτι CDHL. — 370 τρῷεϲ L. τρῶέϲ τε καὶ εὐκνήμιδεϲ editores ante Wolfium. εὐκνήμιδεϲ ADGHL. — 371 ἔκηλοι D. πίπτατο δ' αὐγῇ G. — 373 δὲ μάχοντο GH edd. vett. ceteri δ' ἐμάχοντο. — 375 ἀφεϲταῶτεϲ D. μέϲϲῳ H. — 377 ὅϲοι D. δύω DH. πεπύϲθην: πυθέϲθην S Cant. — 378 κυδαλίμῳ AH. — 379 θανόντοϲ: πεϲόντοϲ CD Vrat. d. ἀλλ' ἔτ': ἀλλά τ' L Lips. — 380 ἐνὶ: ἐν L. τρῴεϲϲι L. — 381 πόλεμον D et in marg. γρ. καὶ θάνατον. — 382 ἐμαρνάϲθην: μαρνάϲθην? conf. Θ 127. Ξ 406. γ 140. Ω 281. sed etiam H 303 ἠμὲν ἐμαρνάϲθην librorum consensus tuetur.

A. c. 368 τὸ ἑξῆϲ ἐφ' ὅϲϲον, καὶ οὐκ ἀναϲτρεπτέον· ὁ δὲ τε πλεονάζει. ἔϲτι γὰρ ὁ λόγοϲ καὶ ὁ νοῦϲ οὕτωϲ· ἐφ' ὅϲϲον οἱ ἄριϲτοι ἕϲταϲαν, ἐπὶ τοϲοῦτο ἀέρι κατείχοντο. Ζηνόδοτοϲ ἐπὶ τόϲϲον. Ἀριϲτοφάνηϲ μάχῃ ἔνι Schol. V. scholiasta igitur legebat μάχηϲ ἐπί θ' ὅϲϲον, Schol. B μάχην ἐπί θ' ὅϲϲοι, quod patet ex interpretatione eius ὅϲοι γὰρ ἄριϲτοι ἐπὶ τὴν μάχην. quid veteres scripserint, pro certo affirmari non potest, quum scholia A deficiant. μάχηϲ ὅϲϲον τ' ἐπ' ἄριϲτοι Lachmannus ex coni.

ὀτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
τοῖϲ δὲ πανημερίοιϲ ἔριδοϲ μέγα νεῖκοϲ ὀρώρει
ἀργαλέηϲ· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲϲ αἰεὶ
γούνατά τε κνῆμαί τε πόδεϲ θ' ὑπένερθεν ἑκάϲτου
χεῖρέϲ τ' ὀφθαλμοί τε παλάϲϲετο μαρναμένοιιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸϲ μεγάλοιο βοείην
λαοῖϲιν δώῃ τανύειν, μεθύουϲαν ἀλοιφῇ·
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαϲτάντεϲ τανύουϲι
κυκλόϲ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰϲ ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶϲα διὰ πρό·
ὣϲ οἵ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
ἕλκεον ἀμφότεροι· μάλα δέ ϲφιϲιν ἔλπετο θυμόϲ,
Τρωϲὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖϲ
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλοϲ ὀρώρει
ἄγριοϲ· οὐδέ κ' Ἄρηϲ λαοϲϲόοϲ οὐδέ κ' Ἀθήνη
τόν γε ἰδοῦϲ' ὀνόϲαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλοϲ ἵκοι.
τοῖον Ζεὺϲ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
ἤματι τῷ ἐτάνυϲϲε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πώ τι
ᾔδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.

V. L. 383 πόλεμόνδε omnes. — 384 πανημερίου A. — 385 ἀργαλέοιϲ L. δὲ omitt. D. — 386 θ' omitt. D. — 387 παλάϲϲοντο D. μαρναμένοιϲιν C Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. d. ceteri μαρναμένοιϊν, quod defendit Eustathius οἷα οὐχ ἁπλῶϲ ἐπὶ πλήθουϲ ῥηθέν, ἀλλ' ἐπὶ δυάδοϲ μερῶν τοῦ τε Τρωϊκοῦ τοῦ τε Ἀχαικοῦ. — 388 ἀμφὶ G. — 390 λαοῖϲι ADE. δώῃ ACDL. δῴῃ EG. δοίῃ H Vrat. d. — 391 τανύουϲι ACDEG. — 392 δέ τε: δέ τ' CD. — 393 τανύεται D. τε omitt. CD. διὰ πρὸ G: vulgo διαπρό. — 395 εἵλκεον ACDEGHLS et Heynii libri. δέ ϲφιϲιν ACDHLS Harl. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. d. A. δέ ϲφιν Lips. vulgo γάρ ϲφιϲιν cum G Flor. ἔλπετο CDGL Lips. Mor. Frgm. Mosc. Townl. Vrat. b. Flor. ἤλπετο AHS Rom. — 396 τρωϲὶ D. τρῳϲὶν L. μέν ῥ' ἐρύειν ACHS Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. ῥ' in caesura semiternaria et ante ἐρύειν opus non esse docent permulti loci, conf. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. προτὶ: ποτὶ S ut fere semper. — 397 ἐπὶ ACDG. ἔπι L. ἀνὰ H Vat. Vrat. d. ἀνὰ ἢ ἐπὶ E. νεῖκοϲ ὀρώρει C. — 398 ἄγριον C. οὐδέ κ': οὐδ' ἂν E. — 399 τὸν δ' A. τὸν δὲ S. τόνδε Cant. τόν γ' Lips. Vrat. b. εἰδοῦϲ' Vrat. b. ἥκει L Lips. ἵκῃ D. ἥκοι Apoll. de Pron. 109 A. — 400 Ζεὺϲ περὶ D. — 401 ἤματι D. ἄρά πω A. ἄρα πῶ C. — 402 τεθνειότα CL Cant. Harl. Lips. Frgm. Mosc. τεθνειῶτα D. τεθνηῶτα A. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 392 κυκλόϲ': κύκλοϲ Aristarchus. κύκλῳ Zenodotus, conf. Δ 212. H. S. pg. 90. — 395 εἵλκεον: ἕλκεον Aristarchus. scriptura γάρ pro δέ orta videtur ex interpretatione. ἔλπετο Aristarcho tribuo, conf. ad 234.

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
τείχει ὕπο Τρώων· τό μιν οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ
τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃϲιν
ἂψ ἀπονοϲτήϲειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκπέρϲειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ ϲὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸϲ ἐπεύθετο νόϲφιν ἀκούων,
ἥ οἱ ἀπαγγέλλεϲκε Διὸϲ μεγάλοιο νόημα·
δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόϲον, ὅϲϲον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττί ῥά οἱ πολὺ φίλτατοϲ ὤλεθ' ἑταῖροϲ.
οἳ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντεϲ
νωλεμὲϲ ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλουϲ ἐνάριζον·
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐυκλεὲϲ ἀπονέεϲθαι
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶϲι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
εἰ τοῦτον Τρώεϲϲι μεθήϲομεν ἱπποδάμοιϲιν
ἄϲτυ πότι ϲφέτερον ἐρύϲαι καὶ κῦδοϲ ἀρέϲθαι.
ὣϲ δέ τιϲ αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήϲαϲκεν·
ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάνταϲ ὁμῶϲ, μή πώ τιϲ ἐρωείτω πολέμοιο.

V. L. 403 γὰρ: γάρ ῥ' Harl. Vrat. A. Frgm. Mosc. γάρ ρ' C. γαρ ῥ' H conf. Ξ 30. ε 321. κ 242. φ 32. Annal. Gymn. Austr. 1871. pg. 506. — 404 ὑπὸ ACDGHL. τρώων L. ὅ μιν A. τῶ μιν D. τὸ μὲν H. ἔλπετο ACDEGHLS Ven. B. Mor. Cant. Harl. Townl. Frgm Mosc. Vrat. b. d. A. θυμὸν Vrat. d. — 405 τεθνάμεν ἂν H. ἐνὶ χριμφθέντα A. ἐνιχριφθέντα Vrat. b. ἐνιχριμφέντα E Vrat. d. πύλαιϲ H. — 406 ἤλπετο H: ceteri ἔλπετο. — 407 ἐκπέρϲαι D. — 408 τό γε: τόδε AS Cant. Vat. νόϲφιν: χωρὶϲ Cant. Vat. e glossa. — 410 γ' omitt. H. οὔ οἱ: οὔ τοι L. — 411 ὅτι DH. πολυφίλτατοϲ D. ἑταίρων L. — 412 οἳ δ' A. οἵδ' CD GHL. — 413 ἐγχρίπτοντο A. ἐχρίμπτοντο D Mor. Harl. Vat. Vrat. b. A. Lips. ἐνάριζεν H. — 414 εἴπιϲκεν G. — 415 οὐ μὰν CEHL Lips. Flor. Rom. Cram. Ep. 188, 9. Bachm. Anecd. II, 66, 17. οὐ μὴν Vat. οὐκ ἂν AS. οὐ μὲν DG. ἥμιν CDEG Cram. Ep. 188, 9. Bachm. Anecd II, 66, 17. ἡμῖν HLS Lips. Vrat. d. A. εὐκλεὲϲ DHL Lips. Vrat. d. A. ἐϋπλεὲϲ G. γράφουϲι μέν τινεϲ οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεέϲ Eust. 1112, 34. — 416 ἐπὶ ACDEGHL. — 417 ἥμιν CG. ἡμιν D. ἡμῖν AEHL. πολυκέρδιον D. — 418 ἢ τοῦτον G et olim vulgo: εἰ ACDEHL Cant. Harl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. τρώεϲϲι L. ἱπποδάμοιϲι D. — 419 ποτὶ ACDGHL. ἐρῦϲαι ACD. ἐρύϲειν Harl. Vrat b. A. — 420 ὧϲ δέ τιϲ ACDHL Cant. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ὧδε δέ τιϲ G Mor. — 422 μή πω τιϲ ADEGH. μή πω τῖϲ C. μή πωϲ L Lips. τῖϲ L.

A. c. 404—425 Ζηνόδοτοϲ οὐ γράφει Schol. V. — 415 et 417 ἧμιν conf. H. T. 275. — 420 Ἀρίϲταρχοϲ ἀθετεῖ Schol. V ad 404.

ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκε, μένοϲ δ' ὄρϲαϲκεν ἑκάϲτου.
ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο, ϲιδήρειοϲ δ' ὀρυμαγδὸϲ
χάλκεον οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέροϲ ἀτρυγέτοιο·
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχηϲ ἀπάνευθεν ἐόντεϲ
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέϲθην ἡνιόχοιο
ἐν κονίῃϲι πεϲόντοϲ ὑφ' Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο.
ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεοϲ ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
πολλὰ μὲν ἂρ μάϲτιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλιχίοιϲι προϲηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήϲποντον
ἠθελέτην ἰέναι οὔτ' ἐϲ πόλεμον μετ' Ἀχαιούϲ,
ἀλλ' ὥϲ τε ϲτήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέροϲ ἑϲτήκῃ τεθνηότοϲ ἠὲ γυναικόϲ,
ὣϲ μένον ἀϲφαλέωϲ περικαλλέα δίφρον ἔχοντεϲ,
οὔδει ἐνιϲκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ ϲφι
θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδιϲ ῥέε μυρομένοιϲιν
ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη
ζεύγληϲ ἐξεριποῦϲα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέηϲε Κρονίων,
κινήϲαϲ δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήϲατο θυμόν·
ἆ δειλώ, τί ϲφῶι δόμεν Πηλῆι ἄνακτι
θνητῷ, ὑμεῖϲ δ' ἐϲτὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε.
ἦ ἵνα δυϲτήνοιϲι μετ' ἀνδράϲιν ἄλγε' ἔχητον;

V. L. 423 τίϲ τ' AS. τῖϲ C. ὤρϲαϲκεν CLS Townl. ἑκάϲτου ADGH LS et Heynii libri. ἕκαϲτοϲ C. vulgo ἑταίρου cum ed. Rom. — 424 ϲιδήρεοϲ L. ὀρυγμαδὸϲ CGH. — 425 ἵκε C. — 427 ἐπειδὴ libri. — 429 αὐτομέδων γε AS Cant. Vrat. A. male, conf. 474. — 431 προϲηῦδα D: κελεύων Apoll. Soph. 42, 16. — 434 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 435 ἑϲτήκει ADHLS Cant. Mor. Lips. Vat. Vrat. b. d. Schol. a 1. εἱϲτήκει CEG. correxit G. Hermannus. τεθνηότοϲ AGHS. τεθνῃότοϲ L. τεθνειότοϲ CE. τεθνειῶτοϲ D Vrat. A. Schol. a 1. — 436 ἔχοντε CS Cant. Townl Frgm. Mosc. Vrat. b. d. quod non displicet. — 437 ἐνιϲκίμψαντε CE 1114, 20 H Vat. Harl. Rom. ἐνὶ ϲκίμψαντε Townl. ἐνιϲκίψαντε L Eust. 1114, 21. Frgm. Mosc. man. sec. ἔνι ϲκίψαντε AS. ἔνι ϲκήψαντε Vrat. A. ἐνιϲκήψαντε G Flor. Philemo gramm. 90. 134. ἐνιϲκίμψαντεϲ Vrat. d. ἐνιϲκήψαντεϲ D. ἐνιϲκήψαντε ἢ ἐνιϲκίμψαντε Eust. 1113, 19. — 438 μυρομένοιϊν HS Cant. Vrat. d. A. — 439 ποθῇ G Cant. Flor. δ' ἐμαίνετο HL Cant. — 440 ἀμφοτέρωθεν AS Caut. Harl. Vat. ἀμφοτέρωϲε HL Townl. Vrat. d. ἀμφοτέροϲε D. ἀμφοτέροιϲι CG et olim vulgo. ἀμφοτέροιϲιν ἢ ἀμφοτέρωθεν Eust. — 441 μυρομένῳ G. μυρομένουϲ δ' ὧδ' ἄρα τούϲγε Townl. — 442 ποτὶ AS Cant. πρὸ τὶ HL. — 445 ἢ D. ἔχητε L Lips. ἔχοιτον A.

A. c. 435 ἑϲτήκῃ conf. ad Δ 483. — 439 ποθῇ ut Iliadis proprium recepit Bekkerus, idem δ' ἐμιαίνετο.

οὐ μὲν γάρ τί πού ἐϲτιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸϲ
πάντων, ὅϲϲά τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει.
ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμαϲι δαιδαλέοιϲιν
Ἕκτωρ Πριαμίδηϲ ἐποχήϲεται· οὐ γὰρ ἐάϲω.
ἦ οὐχ ἅλιϲ ὡϲ καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὔτωϲ;
ϲφῶιν δ' ἐν γούνεϲϲι βαλῶ μένοϲ ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα ϲαώϲετον ἐκ πολέμοιο
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· ἔτι γάρ ϲφιϲι κῦδοϲ ὀρέξω,
κτείνειν, εἰϲ ὅ κε νῆαϲ ἐυϲϲέλμουϲ ἀφίκωνται
δύῃ τ' ἠέλιοϲ καὶ ἐπὶ κνέφαϲ ἱερὸν ἔλθῃ.
ὣϲ εἰπὼν ἵπποιϲιν ἐνέπνευϲεν μένοϲ ἠΰ.
τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδαϲ δὲ βαλόντε
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶαϲ καὶ Ἀχαιούϲ.
τοῖϲι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενόϲ περ ἑταίρου,
ἵπποιϲ ἀΐϲϲων ὥϲ τ' αἰγυπιὸϲ μετὰ χῆναϲ·
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεϲκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
ῥεῖα δ' ἐπαΐξαϲκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶταϲ, ὅτε ϲεύαιτο διώκειν·
οὐ γάρ πωϲ ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ

V. L. 446 τι που ἐϲτὶν AL. τί που ἐϲτὶν DG. τι ποῦ ἐϲτϊν H. τί ποτ' ἐϲτὶν Plat. Axioch. 367 D. Stobaeus Flor. 98, 51 et 75. ὀϊζυρότερον H Vrat. d. — 447 ὅϲϲά τε CEH. ὅϲα D. ἔπι πνείει A. ἐπιπνείει CDEGHL Plat. Axioch. 367 D. Stob. Flor. 98, 51 et 75. Pseudoplut. 71, 10. Schol. X 431. Plutarchus de Amore prolis 3. Schol. Soph. Trach. 1162. — 448 γε omitt. L. — 449 ἐπωιχήϲεται A. ἐάϲϲω Vrat. A. — 450 ἦ ACDEGH. Apoll. Soph. 170, 14. idem ἀγάλλεται pro ἐπεύχεται. ἔχῃ Vrat. A. αὔτωϲ AEGH Apoll. Soph. — 451 γούναϲϲι G: ceteri γούνεϲϲι. βάλω Frgm. Mosc. ἦ δ' D. — 453 ἐπὶ ACDGHL. ἀνὰ Vat. γάρ ϲφιν L Lips. — 454 εἰϲ ὅ κεν D: ceteri εἰϲόκε. εὐϲέλμουϲ D. εὐϲϲέλμουϲ H. — 455 omitt. C 1. man. Vat. ἐπι HL. ἔλθοι HS Vrat. d. — 456 ἐνέπνευϲε DG. ἐπέπνευϲε Vrat. A. — 457 οὖδαϲδε AC. οὖδαϲδε D. vulgo οὖδάϲδε. — 458 τρῷαϲ L. — 459 αὐτομέδων μεταχνύμενοϲ L Lips. — 460 μετα H. — 461 ῥέα DH Mor. Barocc. ῥεῖα ACEGL Vrat. A. ὑπ' ἐκ ADEGL. τρῴωιν L. ὀρυγμαδοῦ CGH. — 462 ἐπαΐξεϲκε CH. — 463 ὅτε ϲεύαιτο A. ὅτ' ἐϲϲεύαιτο S Cant. ὅτ' ἐϲϲεύετο GHL Mor. Townl. Vrat. b. d. A. Flor. ὅτ' ἐϲϲεύατο Frgm. Mosc. Vat. ὅτ' ἐϲϲεύοντο C. ὅτ' ἐπεϲϲεύετο D, conf. Ψ 198. — 464 οἷον D. οἷον θ' ἱερῶι A. ἰόνθ' G Flor.

A. c. 456 ἐνέπνευϲεν μένοϲ ἠΰ Aristarchus: μένοϲ πολυθαρϲὲϲ ἐνῆκεν Zenodotus, qui addit αὐτὸϲ δ' Οὔλυμπον δὲ μετ' ἀθανάτοιϲι βεβήκει Schol. V. cf. Schol. 545. μετ' ἀθανάτοιϲι βεβήκει a consuetudine poëtae abhorret, conf. A 221 Οὔλυμπον δὲ βεβήκει μετὰ δαίμοναϲ ἄλλουϲ. A 423. O 54. 161. 177. γ 366. δ 258. ζ 54. θ 294. 456. itaque corrigendum est μετ' ἀθανάτουϲ ἐβεβήκει.

ἔγχει ἐφορμᾶϲθαι καὶ ἐπίϲχειν ὠκέας ἵππους.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸϲ Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
ϲτῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προϲηύδα·
Αὐτόμεδον, τίϲ τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
ἐν ϲτήθεϲϲιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρέναϲ ἐϲθλάϲ;
οἷον πρὸϲ Τρῶαϲ μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνοϲ· ἀτάρ τοι ἑταῖροϲ ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
αὐτὸϲ ἔχων ὤμοιϲιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προϲέφη, Διώρεοϲ υἱόϲ·
Ἀλκίμεδον, τίϲ γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλοϲ ὁμοῖοϲ
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆϲίν τε μένοϲ τε,
εἰ μὴ Πάτροκλοϲ, θεόφιν μήϲτωρ ἀτάλαντοϲ,
ζωὸϲ ἐών; νῦν αὖ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν μάϲτιγα καὶ ἡνία ϲιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήϲομαι, ὄφρα μάχωμαι.
ὣϲ ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούϲαϲ
καρπαλίμωϲ μάϲτιγα καὶ ἡνία λάζετο χερϲίν,
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουϲε. νόηϲε δὲ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνείαν προϲεφώνεεν ἐγγὺϲ ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τώδ' ἐνόηϲα ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
ἐϲ πόλεμον προφανέντε ϲὺν ἡνιόχοιϲι κακοῖϲι.
τῶ κεν ἐελποίμην αἱρηϲέμεν, εἰ ϲύ γε θυμῷ
ϲῷ ἐθέλειϲ, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
τλαῖεν ἐναντίβιον ϲτάντεϲ μαχέϲαϲθαι ἄρηι.

V. l. 465 ἔγχεϊ C. ἐπιϲχνεῖν G. ἐπιϲχεῖν Vrat. A. — 467 αἰμονίδαο AHLS Cant. αἱμονίδαο DG. ἁρμονίδαο C Townl. Frgm. Mosc. — 468 ὄπιϲθεν D. ὄπιθε Lips. προϲηΰδα D. — 469 τοι νῦν H. — 470 ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν A. ϲτήθεϲϲι τέθεικε D. — 471 τρῷαϲ L. μάχεϲθαι L Lips. 1. man. — 473 ὤμοιϊν Vrat. A. — 474 αὖτ' omitt. A. διώρεωϲ G. — 475 τίϲ τ' ἄρ Townl. — 476 δμῆϲίν G. — 478 νῦν αὖ ACGHL Barocc. Lips. Mor. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. νῦν δ' αὖ DS. κιχάνει: κάλυψεν CDH Mor. Vrat. d. A. — 480 ἀποβήϲομαι: ἐπιβήϲομαι AS conf. Ε 227. — 481 βοηθόον: βοῇ θοὸν AS Vrat. A., conf. Ν 477. — 485 τρώων L. — 487 κακοῖϲι ACDGH. — 488 τῶ CDGL. τῷ AH. τώ κεν (ἤγουν οὕϲ οι κεν) ES Rom. — 489 ἐθέλοιϲ CHS Frgm. Mosc. ἐθέλειϲ A, conf. Ψ 894. ἐπεὶ οὔτιν' D. νῶϊν DG Flor.

A. c. 465 ἐπίϲχειν Herodianus cum Aristarcho: ἐπιϲχεῖν Ptolem. Ascalonita. — 481 βοηθόον Aristarchus: βοῇ θοόν, οἱ ἀπὸ τῆϲ ϲχολῆϲ Schol. V.

ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲεν ἐὺϲ πάιϲ Ἀγχίϲαο.
τὼ δ' ἰθὺϲ βήτην βοέῃϲ εἰλυμένω ὤμουϲ,
αὔῃϲι ϲτερεῇϲι· πολὺϲ θ' ἐπελήλατο χαλκόϲ.
τοῖϲι δ' ἅμα Χρομίοϲ τε καὶ Ἄρητοϲ θεοειδὴϲ
ἤιϲαν ἀμφότεροι· μάλα δέ ϲφιϲιν ἔλπετο θυμὸϲ
αὐτώ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχεναϲ ἵππουϲ·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεϲθαι
αὖτιϲ ἀπ' Αὐτομέδοντοϲ. ὁ δ' εὐξάμενοϲ Διὶ πατρὶ
ἀλκῆϲ καὶ ϲθένεοϲ πλῆτο φρέναϲ ἀμφιμελαίναϲ.
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προϲηύδα, πιϲτὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰϲχέμεν ἵππουϲ,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἐγώ γε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεοϲ ϲχήϲεϲθαι ὀίω,
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆοϲ καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶι κατακτείναντα, φοβῆϲαί τε ϲτίχαϲ ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἤ κ' αὐτὸϲ ἐνὶ πρώτοιϲιν ἁλώῃ.
ὣϲ εἰπὼν Αἴαντε καλέϲϲατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἤ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἵ περ ἄριϲτοι,
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεϲθαι ϲτίχαϲ ἀνδρῶν,
νῶιν δὲ ζωοῖϲιν ἀμύνετε νηλεὲϲ ἦμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβριϲαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἕκτωρ Αἰνείαϲ θ', οἳ Τρώων εἰϲὶν ἄριϲτοι.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούναϲι κεῖται·

V. l. 491 πάϊϲ: παῖϲ H — 492 εἰλημμένῳ G. — 493 ϲτερεοῖϲι Lips. — 494 χρόμιόϲ ACDGHL. — 495 ἔλπετο DEGL Lips. Mor. Vrat. b. ἤλπετο ACHS. — 496 ἐλάαν: ἐλέειν H Vrat. d. — 497 ἄρ ADGHL. — 498 αὖθϊϲ CD. ἔπ' (α superscr.) D. ὅδ' ACDGHL. πατρὴ G. — 500 προϲηῦδα D. — 501 ἀλκιμέδον A. ἵππω CH Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. — 502 μεταφρένῳ (ον superscr.) H. μετάφρενον ἢ μεταφρένῳ Eust. 1116, 12. — 503 ϲχήϲαϲθαι Barocc. μάχηϲ ϲχήϲεϲθαι C. — 504 πρίν κ' A. ἀχϊλῆοϲ C. — 505 φοβήϲαι δὲ G. — 505—510 omitt. Vrat. A. — 506 ἁλώιη A. ἁλῴη E. ἁλώῃ CDGS et olim vulgo. ἁλώην H. ἐνὶ τρώεϲϲιν ἀλοίῃ Lips. ἀλοίῃ (ωι superscr.) L. ἀλοίη Harl. — 509 ἤτοι libri. ὅϲϲοι ἄριϲτοι CG Flor. ὅϲοι D. — 510 ἀμύναϲθαι C Cant. Mor. — 511 νῶϊ D. δὲ: δ' ἐν A. ἀμύνατε Mor. Barocc. ἦμαρ D. — 512 κατὰ ADEGL. κατα H. καταδακρυόεντα C. — 513 ἕκτωρ τ' C. τρῴων L.

A. c. 494 Χρομίοϲ veteres, conf. H. T. 399. — 495 ἔλπετο, conf. 234. 395. 404.

11*

ἥcω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήcει.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόcκιον ἔγχοc,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην·
ἡ δ' οὐκ ἔγχοc ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴcατο χαλκόc,
νειαίρῃ δ' ἐν γαcτρὶ διὰ ζωcτῆροc ἔλαccεν.
ὡc δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιοc ἀνήρ,
κόψαc ἐξόπιθεν κεράων βοὸc ἀγραύλοιο,
ἶνα τάμῃ διὰ πᾶcαν, ὃ δὲ προθορὼν ἐρίπῃcιν,
ὣc ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέcεν ὕπτιοc· ἐν δέ οἱ ἔγχοc
νηδυίοιcι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντοc ἀκόντιcε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοc·
πρόccω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδει ἐνιcκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχοc πελεμίχθη
ἔγχεοc· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένοc ὄβριμοc Ἄρηc.
καί νύ κε δὴ ξιφέεcc' αὐτοcχεδὸν ὁρμηθήτην,
εἰ μή cφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταίρου κικλήcκοντοc.
τοὺc ὑποταρβήcαντεc ἐχώρηcαν πάλιν αὖτιc

V. L. 515 διὶ: θεῷ E. μελήcῃ C. — 516 ῥὰ ACDGHL. — 517 παντόcε ἴcην ADLS Lips. Vrat. A. — 518 ἢδ' CDGHL. διὰ πρὸ H. δϊαπρο C: ceteri διαπρὸ. δεείcατο καὶ τῆc C. — 519 δϊα H. ἔλαcεν D. — 520 ὅταν ACDE (om. δ') GL Eust. 1001, 29. αἰζηὸc AG Flor. αἰζη|ὸc D. — 521 ἐξόπιcθε D. ἐξόπιcθεν Lips. — 522 ἵνα τάμῃ G. τάμεν Et. Mg 471, 15. δϊα CH. ὃ δὲ C. προθορῶν ἐρύπηcιν L. ἐρίπηιcι D. — 523 ἄρ AD GH. προθορῶν L. — 524 νηδύι D. νηδύοιcι L Lips. Vrat. A. Flor. λῦε DG. λῦcε E. λύcε Vrat. d. — 525 δ' omitt. L. — 526 ὃ μὲν C. ἀλεύατο D. — 527 ἐξόπιcθεν G Lips. Flor. Rom. ἐξόπιcθε D. — 528 ἐνιcκήμφη C. ἐνιcκήφθη Vrat. A, conf. 437. ἐπϊ H. — 529 ὄμβριμοc CD Lips. — 530 ξιφέεc' D. ξίφεc' A. ὁρμηθήτην A Vrat. d. ὡρμήθηcαν H et supra γρ. οὐτάζοντο. ceteri ὡρμηθήτην, conf. Ε 12. — 531 cφω': cφω CGLS. μὴ cφῶ A. cφώ D. cφῶ H Vrat. d. cφῶ' Frgm. Mosc. διέκρινον Schol. K 546. μεμαῶτε ACDGLS: μεμαῶταc H Vrat. d. — 522 οἵδ' Vrat. A. — 533 ἐχώριcαν D. αὖθϊc C.

A. c. 530 in editionibus inde a Florentina legebatur ὡρμηθήτην, quod Wolfius correxit in ὁρμηθήτην, iure, nam hae formae dualis augmento solent carere, conf. ἀψάcθην Κ 377. ἀιχθήτην Ω 97. ἀειρέcθην Ψ 501. ἀπειλήτην λ 318. ἀρνύcθην Χ 160. προcαυδήτην Λ 136. Χ 90. cυναντέcθην Η 22 cυναντήτην π 333. ἱκέcθην Λ 328. Ι 185. Ψ 215. β 150. κ 117. (exc. Ξ 283). ἵκεcθον Θ 456. ἰδέτην β 152. φ 222. ἐcιδέcθην ω 101. ἀφέτην Λ 642. ἴτην Ζ 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. φ 244. ἑλέτην Ε 576. Η 8. Λ 328. χ 187. ἐχέτην Ε 569. C 580. ἀγέτην γ 439. ἑπέcθην Ε 571. ἐίκτην Α 104. Φ 285. Ψ 379. δ 662. excipiuntur ἠθελέτην Κ 228. Ρ 433. ἠθέλετον Λ 782. ὠρχείcθην θ 378, quod cum cod. Q ὀρχείcθην scribi oportet.

Ἕκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομίος θεοειδής,
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ,
κείμενον· Αὐτομέδων δέ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι,
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερείονά περ καταπέφνων.
ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑςμίνη
ἀργαλέη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβᾶςα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἠύτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖςι τανύςςῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυςθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
ἀνθρώπους ἀνέπαυςεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
ὣς ἣ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάςαςα ἓ αὐτὴν
δύςετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαςτον.
πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουςα προςηύδα
ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
εἰςαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

V. l. 534 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. ἕκτωρ τ' Barocc. Vat. Frgm. Mosc. τ' ἠδὲ omnes. χρόμιος CDGL. — 535 ἄρκτον A. ἄρρητον Lips. δέ κε Et. Mg. 140, 37. καταῦθι A. καταῦθι D. ἧτορ D. — 538 ὀλίγον τι Vrat. b. A. θανόντος: δαμέντος Harl. — 541 ἄν G. ἀνὰ D Mor. Vat. Townl. Vrat. d Frgm. Mosc. ἀνα H. ὕπερθε D. — 542 ὡς D. κατα CDH. — 547 τανύςςει CE: ceteri τανύςςῃ cum Cram. An. Par. III, 14, 18. — 548 ἐξουρανόθεν A. — 549 δυςταρπέος A. — 550 δὲ ἔπαυςεν Schol. Theocr. IV, 10. — 551 ἡ CDGHL. omitt. A. πυκάςαςά Apoll. de Synt. 140, 8. πυκάςαςάν Apoll. de Pron. 102 C. ἓ αὐτὴν L Lips. Mor. Flor. Schol. Ι 342. ἑ αὐτήν Apoll. de Pron. 102 C. de Synt. 140, 8. ἑαυτὴν ACDGH Townl. Vrat. A. Frgm. Mosc. Flor. Rom. Schol. Θ 122. ἑαυτὴν ἢ μᾶλλον ἓ αὐτήν Eust. — 552 δύςςετ' L. — 553 ἀτρέως Vrat. d. ἐποτρύνουςα ACDHS Cant. Barocc. Mor. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ἐποτρύναςα GL Lips. Flor. — 554 ὃ ACDGHL.

A. c. 531 ςφω' Herodianus ad Κ 546 et Apollonius Dysc. de Pron. 113 C. — 534 τ' ἠδὲ: fortasse scriptum erat τε ἰδὲ, quod Δ 147. Ζ 479. Θ 162. Κ 573. Μ 311. Φ 351. Χ 469. δ 604. λ 337. ς 249. ψ 289 omnes fere libri exhibent. cf. etiam Β 697. Δ 382. — 539 καταπέφνων Aristarchus, conf. Schol. Π 827. H. T. 341. — 545 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ· τινὲς οὐδὲ γράφουςι Schol. V. — 551 ἓ αὐτὴν Herodianus ad Ι 342: ἑωυτήν Zenodotus, conf. Schol. Ξ 162. H. T. 252.

ϲοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδοϲ
ἔϲϲεται, εἴ κ' Ἀχιλῆοϲ ἀγαυοῦ πιϲτὸν ἑταῖρον
τείχει ὕπο Τρώων ταχέεϲ κύνεϲ ἑλκήϲωϲιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶϲ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ·
Φοῖνιξ, ἄττα γεραιὲ παλαιγενέϲ, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτοϲ ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῶ κεν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι παρεϲτάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐϲεμάϲϲατο θυμόν·
ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸϲ αἰνὸν ἔχει μένοϲ, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηιόων· τῷ γὰρ Ζεὺϲ κῦδοϲ ὀπάζει.
ὣϲ φάτο, γήθηϲεν δὲ θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη,
ὅττί ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήϲατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοιϲι καὶ ἐν γούνεϲϲιν ἔθηκε,
καί οἱ μυίηϲ θάρϲοϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἐνῆκεν,
ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸϲ ἀνδρομέοιο
ἰϲχανάᾳ δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρϲευϲ πλῆϲε φρέναϲ ἀμφιμελαίναϲ.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντιϲε δουρὶ φαεινῷ.
ἔϲκε δ' ἐνὶ Τρώεϲϲι Ποδῆϲ, υἱὸϲ Ἠετίωνοϲ,

V. L. 557 ἀχιλλῆοϲ D. — 558 τείχη Barroc. Mor. ὑπὸ CDGHL Barocc. Mor. τρώων L. ἑλκύϲουϲιν AGS Cant Mor. Townl. Vrat. d. A. Flor. ἑλκύϲϲουϲιν L. ἑλκήϲουϲιν CDH Vrat. b. Frgm. Mosc. ἑλκήϲωϲι Harl. — 559 ἀλλ' ἔρχεο A. ὤτρυνε G. — 560 ἀγαθὸϲ διομήδηϲ Barocc. Mor. — 561 φοίνιξ L. γεραιὲ διογενὲϲ Vat. διοτρεφὲϲ Vrat. A. — 562 ἀπερύκει Lips. — 563 τῶ CDL: τῷ AEGH. παριϲτάμεναι Vrat. A. — 564 ἐϲεβάϲϲατο D. ἐπεβάϲϲατο AS. ἐϲεμάϲϲετο H 1. man. Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ἐϲεμάϲετο Vrat. d. ἐπεμάϲϲατο Cant. 1. man. — 569 γούναϲϊν C. γούναϲϲιν DGH et olim vulgo. γούνεϲιν Flor. γούνεϲϲιν ALS Cant. Lips. Frgm. Mosc. ἔθηκε ACDEG. — 570 μυίαϲ C. ἐνῆκεν ACGHS. ἐνῆκε D. ἔθηκεν L Barocc. Mor. Vrat. A. Schol. Є 2. ἔθηκε Lips. in marg. Pseudoplut. 122, 33. ἐνῆκεν ἢ ἔθηκεν Eust. — 571 εἰργομένη GL. ἐεργομένη Frgm. Mosc. an ἥ καὶ ἐεργομένη? ἀνδρομέδοιο D. — 572 λαρότατον L. λαρὸν δέ οἱ E. — 573 θάρϲουϲ CE edd. vett. πλῆϲε EL: πλῆϲεν ACDGH Schol. O 4. Bekk. Anecd. 1209. φέναϲ C. ἀμφὶ μελαίναϲ CL. — 575 ἔϲκε δ' ἐνί: ἦν δέ τιϲ ἐν Harl. Athenaeus VI, 236. τρώεϲϲι L.

A. c. 558 scripsi cum Heynio ἑλκήϲωϲιν, nam εἴ κε apud Homerum cum indicativo futuri nusquam iungitur, conf. Υ 181. (311). ρ 80. ο 524. — 564 ἐϲεμάϲϲατο, conf. Υ 425. — 573 θάρϲευϲ: conf. Θ 368. λ 37. η 118. Hesiod. Op. 502. ο 533. ω 394. 398. [Ι 106. Ν 424]. Hesiod. Scut. 334. 460. Theocr. VII, 2; 46. Alcaeus Frgm. 15, 4. Hipponax Frgm. 19, 2. Nicandr. Ther. 2. 17. 592. Alexiph. 321. 366. 375. 511.

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
ἀΐξαντα φόβον δέ, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων]
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξε·
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις

V. l. 576 τε omitt. A. τῖεν G. — 577 δήμω (ου) D, ου 2. man. — 578 τὸν ῥὰ DL. κατα G. ζωστῆρ' ἔβαλε H Vrat. d. — 579 φόβον δὲ A. διὰ πρὸ G. δϊὰπρο C ceteri διαπρὸ. ἔλασσε ACH. ἔλασε DG. — 580 δούπησε D. — 581 ὑπ' ἐκ ACDGHL. τρῴων L. ἔρυσε D. — 583 ἀσσιάδῃ L. — 584 οἰκίαι A. — 585 omitt. AC 1. man. Frgm. Mosc. Townl. 1. man. προσέφη διὸς υἱὸς ἀπόλλων H Vrat. d. — 586 ἕκτωρ Vrat. d. τίς κέν σ' ἄλλος H. — 587 ὑπέτρεσσας H. τοπάρος L. πάρος γε A, conf. N 465. O 256. — 589 ὑπ' ἐκ ACDGHL. τρῴων L. — 590 ἐνι A. προμάχοισιν G. ποδῆν C. — 591 ὡς A. ἄχεος μεγάλη ἐκάλυψεν ἀχλύς C. — 592 δια AH. — 593 θυσανόεσσαν DEGS Lips. Flor. Rom. — 594 κατα ACDG HL. — 595 * δὲ τίναξε: δ' ἐτίναξε ACDG. — 596 τρῴεσσι L. φόβησε H. — 597 πρῶτος δὲ D. ἦρχε ACDEHL Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. ἦρξε GS Flor. — 598 πρόσσω C Vrat. A. — 599 ἐπὶ λίγδην D. ἐπιλλίγδην S Caut. γράψε DE Et. Mg. 361, 50.

A. c. 582 Zenodotus Ἕκτορα δὲ φρένα δῖος (θοῦρος?) Ἄρης ὄτρυνε μετελθών Aristonicus. — 590 υἱὸν: υἷ' Bentleius ex coni. — 595 τὴν: γῆν Zenodotus.

αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήιτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὁρμηθέντα
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐυκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε, καί κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ,
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
    μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
    ὣς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους

V. L. 600 ὃ ACDE 1120, 11 HL. ῥ' omitt. Harl. Vrat. A. Flor. ἔβαλεν C. σχεδόθεν G Flor. — 601 δ' αὖθ' C. — 603 παπτήνας CDG. οὐκ ἔτι L. οὐκέτ' D. ἔλπετο ACDHL Lips. Townl. Vrat. b. d. A. Rom. ἤλπετο GS Flor. — 604 ἕλκος ἔχων Cant. μαχέσσασθαι L. μαχήσασθαι Barocc. τρώεσσιν L. — 606 κατα H. — 607 δὲ ἄγη E. τὸ δὲ ἐάγη δύναται καὶ δισυλλάβως ἐνταῦθα γραφῆναι Eust. 1120, 18. δ' ἐφόβηθεν DG LS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. Flor. ceteri δ' ἐβόησαν. — 608 τρῷες L. ὃδ' CDGHL. — 609 ἐφεσταῶτος D. ἀπο H. μὲν ῥὰ ποτὶ τυτθὸν L. — 610 ὃ ACDGHL. θ̈' ὀπάονα D. — 611 εὐκτιμένης DGH Vrat. A. ἔπλετ' αὐτῶ Lips. — 612 νῆας C. — 613 καί κεν DL. τρωσὶ L. — 615 ἤλυθεν D. ἤμαρ D. — 617 βάλε G. ὑπο H. ἂρ ADEGHL. ὀδόντων Harl. — 618 δϊα H. διὰ δὲ — ὀχέων (619) omitt. D. — 619 κατα CDL. — 620 ἔλαβε DEH Lips. φίλῃσι ACDGH. — 622 ἐπι A. — 623 omitt. Vrat. d. γιγνώσκεις L: γινώσκεις ACDEGH. ὅτι Lips. κράτος Lips. — 624 ὡς A. ἵμασε D. καλῖτρϊχας H.

A. c. 603 διὰ τοῦ ε̄ αἱ ἀριστάρχου ἔλπετο Didymus. — 607 οὕτως ἀρίσταρχος τοίδ' ἐβόησαν Didymus. — 623 ὅ τ': vulgo ὅτ' conf. H. S. 265.

νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· δὴ γὰρ δέοϲ ἔμπεϲε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεύϲ, ὅτε δὴ Τρώεϲϲι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
„ὢ πόποι, ἤδη μέν κε, καὶ ὃϲ μάλα νήπιόϲ ἐϲτι,
γνοίη ὅτι Τρώεϲϲι πατὴρ Ζεὺϲ αὐτὸϲ ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅϲ τιϲ ἀφήῃ,
ἢ κακὸϲ ἢ ἀγαθόϲ· Ζεὺϲ δ' ἔμπηϲ πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὔτωϲ πᾶϲιν ἐτώϲια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίϲτην,
ἠμὲν ὅπωϲ τὸν νεκρὸν ἐρύϲϲομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοιϲ ἑτάροιϲι γενώμεθα νοϲτήϲαντεϲ,
οἵ που δεῦρ' ὁρόωντεϲ ἀκηχέδατ' οὐδ' ἔτι φαϲὶν
Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο μένοϲ καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ
ϲχήϲεϲθ', ἀλλ' ἐν νηυϲὶ μελαίνῃϲιν πεϲέεϲθαι.
εἴη δ' ὅϲ τιϲ ἑταῖροϲ ἀπαγγείλειε τάχιϲτα

V. L. 625 ἐπὶ ACDGH. — 627 τρώεϲϲ' ἐδίδου C. τρῴεϲϲι L. ἑτεραλκέα A. — 629 ὦ πόποι AGH. ἤδη: ἢ δὴ H Vrat. d. non male, conf. B 337. μέν κε ACDGHL Lips. Mor. Vat. Townl. Vrat. d. Frgm. Mosc. μέν γε S Flor. μὲν ἂν Eust. μάλα: μέγα Mor. Vat. ἐϲτι ACDEGH. νήπιοϲ ἐϲτὶν L. — 630 τρῴεϲϲι L. αὐτὸϲ ἀρήγει ACDEHS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vat. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. ἐν ἄλλῳ ἀμύνοι A. Ζεὺϲ κῦδοϲ ὀπάζει GL Lips. Flor. et olim vulgo. — 631 * ἀφήῃ: ἀφείῃ D Flor. ἀφίει EHL Cant. Lips. Vrat. d. Rom. ἀφίῃ S. ἀφήει Barocc. Mor. ἐφείῃ CG Frgm. Mosc. Vrat. b. ἐφίει Vrat. A. ἐφίηι A et in marg. διχῶϲ καὶ ἀφείῃ. — 632 πάντα C. ἰθύει L Lips. — 633 αὔτωϲ GH. αὐτωϲ A. ἔρραζε H. — 634 αὐτοί τε Vrat. A. φραζόμεθα D. — 635 ἐρύϲομεν C. — 636 γενοίμεθα G Flor. — 637 οἵ που νῦν DH Townl. Vrat. b. d. ἤ που Harl. οὐδέ τι φαϲὶν ACDGS Cant. Mor. Vrat. b. οὐδέ τε L Lips — 639 μελαίνῃϲι E Lips. Vrat. A. — 640 εἴη: ἴοι L. ὅϲ τιϲ: ὥϲ τιϲ Cant. Vat.

A. c. 631 scripsi ἀφήῃ, quam coniunctivi formam legitimam indocti librarii corruperunt in eas scripturas, quas libri exhibent. quas ut spernerem ductus sum similibus librorum scripturis B 34. Γ 436. Ζ 432. Η 72. Π 96. Τ 27. 375. Υ 64. Χ 73. 246. Ω 417. ε 378. 471. ε 394. κ 301. 341. ο 51. ψ 233, de quibus egi H. T. 405. H. U. 153. Optativum h. l. a consuetudine poëtae alienum puto, et qui loci ad eum confirmandum afferuntur, partim diversi sunt, ut Χ 348. Ψ 294. Ζ 286. Aesch. Prom. 292. Arist. Th. 872. partim corrigendi, ut τ 511 ἕλῃ (ita ACKMPQS). Theogn. 689 ἤῃ. de coniunctivo cum ὅϲ τιϲ iuncto conf. Α 230. 543. 554. Ν 234. Ο 491. 492. Τ 265. Υ 363. Φ 103. 347. Χ 73. α 352. 416. γ 320. ε 448. θ 148. 210. κ 39. λ 428. μ 41. 66. ν 214. ξ 106. ο 401. ϲ 336. υ 335. ω 286. — 637 δεῦρ': οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ· ἄλλοι δὲ οἵ που νῦν Didymus.

Πηλείδῃ, ἐπεὶ οὔ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύϲθαι
λυγρῆϲ ἀγγελίηϲ, ὅτι οἱ φίλοϲ ὤλεθ' ἑταῖροϲ.
ἀλλ' οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶϲ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ ϲὺ ῥῦϲαι ὑπ' ἠέροϲ υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ποίηϲον δ' αἴθρην, δὸϲ δ' ὀφθαλμοῖϲιν ἰδέϲθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεϲϲον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτωϲ.
ὣϲ φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν ϲκέδαϲεν καὶ ἀπῶϲεν ὀμίχλην,
ἠέλιοϲ δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶϲα φαάνθη·
καὶ τότ' ἄρ' Αἴαϲ εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ϲπέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφέϲ, αἴ κεν ἴδηαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέϲτοροϲ υἱόν,
ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆι δαΐφρονι θᾶϲϲον ἰόντα
εἰπεῖν, ὅττί ῥά οἱ πολὺ φίλτατοϲ ὤλεθ' ἑταῖροϲ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε βοὴν ἀγαθὸϲ Μενέλαοϲ,
βῆ δ' ἰέναι ὥϲ τίϲ τε λέων ἀπὸ μεϲϲαύλοιο,
ὅϲ τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃϲι κύναϲ τ' ἄνδραϲ τ' ἐρεθίζων,
οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶϲι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέϲθαι
πάννυχοι ἐγρήϲϲοντεϲ· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὔ τι πρήϲϲει· θαμέεϲ γὰρ ἄκοντεϲ
ἀντίον ἀίϲϲουϲι θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν,

V. L. 641 οὐδὲ πυθέϲθαι Harl. Townl. — 642 ὅτί οἱ H. οἱ omitt. G. — 643 οὔ πῃ AH. ceteri οὔπῃ. οὔπω GL Lips. Mor. Barocc. Flor. — 644 ἐν ἄλλῳ ἠέρι γὰρ κεκάλυπται A. — 645 ῥύϲαι ACD. — 646 ποίηϲόν τ' Schol. Γ 280. ἰδέϲθαι: ἐν ἄλλῳ ὁρᾶϲθαι A. — 647 ὄλεϲον H. — 648 ὡϲ A. τὸν δ' ὁ πατὴρ L Mor. Barocc. Vrat. A. δάκρυ χέοντα A. ceteri δακρυχέοντα. — 649 κέδαϲεν Lips. ὀμίχλην E 1121, 42 GH: ὁμίχλην ACDE 1121, 38 L conf. A 359. — 650 ἐπϊ CDH. ἐπὶ πᾶϲι φαάνθη Plutarchus de Primo frigido 9, 3. — 651 ἂρ CDHL. ἀρ A. — 652 ϲκέπτεο δὴ Mor. Vat. ϲκεπτέον αὖ Lips. διοτροφὲϲ H. — 653 μεγαθύμου ACDHLS Cant. Mor. Lips Vat. Vrat. b. Frgm. Mosc. μεγάθυμον G edd. vett. conf. 306. — 654 ὤτρυνον D. ἀχιλλῆϊ D. θάϲϲον D. — 655 ὅτι D. πολυφίλτατοϲ D. — 656 ὡϲ A. ἀπέθηϲε G. — 657 ὥϲ τϊϲ τε L. ὡϲ τίϲ τε A. ἀπο A. μεϲαύλοιο CE Vrat. A. — 658 ὅτ' ἐπεὶ G. ἂρ κεκάμῃϲι L. ceteri ἄρ κε κάμῃϲι, A κε, κάμῃϲι. κύναϲ ἄνδραϲ τ' H. — 659 οἵ τέ EGHL. πίαρ D. πεῖαρ H. — 659, 660 omitt. C in textu Mor. Barocc. — 660 παννύχιοι EG Rom. ἐκρήϲϲοντεϲ G. — 661 ἰθύνει ἢ μάλιϲτα ἰθύει E. — 662 ἀντίον DS Mor. Cant. Vat. Vrat. b. ἀντίοι ἢ ἀντίον E. ceteri ἀντίοι, conf. Λ 553. ἀπο H.

A. c. 658 κε κάμῃϲι: alii κεκάμῃϲι ὑφ' ἕν teste Aristonico, conf. Schol. A 168. H 5. — 662 Aristarchus ἀντίον, conf. Λ 553.

καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐccύμενόc περ·
ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόcφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὣc ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸc Μενέλαοc
ἤιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηίοιcι λίποιεν.
πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεcc' ἐπέτελλεν·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
νῦν τιc ἐνηείηc Πατροκλῆοc δειλοῖο
μνηcάcθω· πᾶcιν γὰρ ἐπίcτατο μείλιχοc εἶναι
ζωὸc ἐών· νῦν αὖ θάνατοc καὶ μοῖρα κιχάνει.
ὣc ἄρα φωνήcαc ἀπέβη ξανθὸc Μενέλαοc,
πάντοcε παπταίνων ὥc τ' αἰετόc, ὅν ῥά τέ φαcιν
ὀξύτατον δέρκεcθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδαc ταχὺc οὐκ ἔλαθε πτὼξ
θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενοc, ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔccυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
ὣc τότε cοὶ Μενέλαε διοτρεφὲc ὄccε φαεινὼ
πάντοcε δινείcθην πολέων κατὰ ἔθνοc ἑταίρων,
εἴ που Νέcτοροc υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιτο·
τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόηcε μάχηc ἐπ' ἀριcτερὰ πάcηc
θαρcύνονθ' ἑτάρουc καὶ ἐποτρύνοντα μάχεcθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱcτάμενοc προcέφη ξανθὸc Μενέλαοc·

V. L. 664 ἀπὸ νόcφιν D: ceteri ἀπονόcφιν, conf. H. U. 88. τετιηότι θυμῷ: ἐν ἄλλῳ τετιημένοc ἦτορ A. — 665 ἄπο A. — 666 ἀέκων A. πέρι (οι) GL. περι D. — 667 προ ACL. λίπειεν L. λίποιε C. — 668 ἐπέτελλε D. αἰάντεccι κέλευε G Flor. Rom. — 670 πατρόκλοιο S. — 671 πᾶcι DE Lips. Apoll. Soph. 163, 28. — 672 νῦν αὖ ADEHL Barocc. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. νῦν δ' αὖ G edd. vett. νῦν γὰρ C. μοῖρα κάλυψεν H. — 673 ὡc A. — 674 ὃν A. ῥά τε φαcὶν ACDGHL. — 675 ὑπὸυρανίων A. πετεεινῶν DL Harl. — 679 ὡc A. τότε cὺ L Lips. cοι D. διοτρεφὲc omitt. C 1. man. δϊοτροφὲc H. — 680 δινήcθην L. δινήcθην (ει) L. δινήcθην H. — 681 ἴδοιτο ACD Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ἴδοιο EGHS Flor. Rom. ἴδοιε L Lips. — 682 τόνδε H. ἆψα νόηcε Lips. — 683 ἑταίρουc H Lips. Flor. post hunc insertus est in H et Vrat. d. θεcπέcϊον γάρ cφϊν φόβον ἔμβαλε φοῖβοc ἀπόλλων, qui legitur P 118. — 684 ἔπεα πτερόεντα προcηῦδα Vat.

A. c. 681 οὕτωc ἀρίcταρχοc ἴδοιτο, τὰ ὄccε δηλονότι Didymus. οἳ μὲν μετὰ τοῦ ν̄, οἳ δὲ χωρὶc τοῦ ν̄, οἱ δὲ ἀπὸ τῆc cχολῆc ἴδοιο γράφουcιν Schol. BL.

Ἀντίλοχ᾽, εἰ δ᾽ ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι
λυγρῆϲ ἀγγελίηϲ, ἣ μὴ ὤφελλε γενέϲθαι.
ἤδη μὲν ϲὲ καὶ αὐτὸν ὀίομαι εἰϲορόωντα
γιγνώϲκειν ὅτι πῆμα θεὸϲ Δαναοῖϲι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ᾽ ὤριϲτοϲ Ἀχαιῶν,
Πάτροκλοϲ, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖϲι τέτυκται.
ἀλλὰ ϲύ γ᾽ αἶψ᾽ Ἀχιλῆι, θέων ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν,
εἰπεῖν, αἴ κε τάχιϲτα νέκυν ἐπὶ νῆα ϲαώϲῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε᾽ ἔχει κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
ὣϲ ἔφατ᾽, Ἀντίλοχοϲ δὲ κατέϲτυγε μῦθον ἀκούϲαϲ.
δὴν δέ μιν ἀμφαϲίη ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
δακρυόφι πλῆϲθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔϲχετο φωνή.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣϲ Μενελάου ἐφημοϲύνηϲ ἀμέληϲε,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε᾽ ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
Λαοδόκῳ, ὅϲ οἱ ϲχεδὸν ἔϲτρεφε μώνυχαϲ ἵππουϲ.
τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδεϲ φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ἔποϲ ἀγγελέοντα.
οὐδ᾽ ἄρα ϲοὶ Μενέλαε διοτρεφὲϲ ἤθελε θυμὸϲ
τειρομένοιϲ ἑτάροιϲιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχοϲ, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοιϲιν ἐτύχθη·
ἀλλ᾽ ὅ γε τοῖϲιν μὲν Θραϲυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
αὐτὸϲ δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει,

V. L. 685 εἶδ᾽ C. αἶ δ᾽ A. αἶδ᾽ D. ἆρ δ᾽ ἄγε L Lips. διοτροφὲϲ GH Rom. πίθηαι Eust. 1122, 66. — 686 ἣ εἰ μὴ H. ἣ μὴ Lips. — 687 μέν ϲε καὶ C, conf. Ζ 338. Θ 293. ζ 35. saepius pronomen personale accedente καὶ αὐτόϲ accentum suum servat, conf. Τ 178. Ψ 80. ζ 39. 60. ρ 583. — 688 γιγνώϲκειν L: γινώϲκειν ACDEGH. — 689 τρῴων L. ᾿ὤριϲτοϲ A. ἄριϲτοϲ G Lips. Zon. Lex. 1574. δώριϲτοϲ Vrat. d. ἄριϲτοϲ et γρ. καὶ ὤριϲτοϲ E, conf. H. U. 283. — 691 ἀχιλλῆι D. — 693 γυμνὸν ἐπεὶ L. κορυθαιόλοϲ A Rom. — 694 ὡϲ A. — 695 ἀφαϲίη CDS Townl. conf. δ 704. — 696 δακρυόφιν CDEGHL. πλῆϲθε C. — 697 ὡϲ A. ceteri ὣϲ. ἀμέληϲε ACDGH. — 698 τάχα δὲ τεύχε᾽ Lips. — 700 τὸν δὲ D. δακρυχέοντα omnes, etiam A. — 701 ἀχιλλῆϊ D. — 702 ϲοι D. δϊοτροφὲϲ H. θυμῷ (ὸϲ) S. — 703 ἀμύνειν E 1122, 47. ἀπῆλθε H. — 704 ποιλΐοιϲϊν (υ) H. ἐτύχθηι A. — 705 τοῖϲι DG edd. vett. δῖον ἧκεν Lips. ἀνῆκεν A. ἐνῆκεν Vrat. A. — 706 αὖτ᾽ omitt. L Lips. πάτροκλον ἥρωα Harl.

A. c. 688 κυλίνδει Aristarchus teste Herodiano et Eust. 1123, 4. vid. H. T. 299. — 689 ὤριϲτοϲ Aristarchus, ni fallor, conf. Didym. ad Ι 539 ἀρίϲταρχοϲ ἀργείων ὤριϲτοι καὶ ἄνευ τοῦ ῑ. — 696 ad δ 705, ubi idem versus legitur, adnotavit Didymus αἱ Ἀριϲτάρχου ἔϲκετο ἀντὶ τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γάρ εἰϲιν οἱ γράφοντεϲ ἔϲχετο.

cτῆ δὲ παρ' Αἰάντεccι θέων, εἶθαρ δὲ προcηύδα·
κεῖνον μὲν δὴ νηυcὶν ἐπιπροέηκα θοῇcιν,
ἐλθεῖν εἰc Ἀχιλῆα πόδαc ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
οὐ γάρ πωc ἂν γυμνὸc ἐὼν Τρώεccι μάχοιτο·
ἡμεῖc δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίcτην,
ἠμὲν ὅπωc τὸν νεκρὸν ἐρύccομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆc θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγαc Τελαμώνιοc Αἴαc·
πάντα κατ' αἶcαν ἔειπεc ἀγακλεὲc ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ cὺ μὲν καὶ Μηριόνηc ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν ἀείραντεc φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπιcθε
νῶι μαχηcόμεθα Τρωcίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
ἶcον θυμὸν ἔχοντεc, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάροc περ
μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοιcι μένοντεc.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸc ἀγκάζοντο
ὕψι μάλα μεγάλωc· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸc ὄπιcθε
Τρωικόc, ὡc εἴδοντο νέκυν αἴρονταc Ἀχαιούc.
ἴθυcαν δὲ κύνεccιν ἐοικότεc, οἵ τ' ἐπὶ κάπρῳ
βλημένῳ ἀίξωcι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕωc μὲν γάρ τε θέουcι διαρραῖcαι μεμαῶτεc,
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖcιν ἑλίξεται ἀλκὶ πεποιθώc,
ἄψ τ' ἀνεχώρηcαν διά τ' ἔτρεcαν ἄλλυδιc ἄλλοc.

V. L. 707 cτῆ δ' ἄρ' ἐπ' G Flor. δὲ μετ' Vrat. A. θέων ACDGHL Cant. Mor. Harl. Lips. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. Rom. κιὼν Vrat. A. Barocc. Flor. — 708 ἐπὶ προέηκα G. — 709 ἀχῒλλῆα D. ὀΐω ACDL Flor. Rom. — 710 κεχολωμένον ἕκτορι δίῳ: κεχολώμενοc ἀτρείωνι A in marg. — 711 τρῴεccι L. — 713 ἐρύcομεν G Lips. Flor. — 714 τρῴων L. φύγωμεν AEGL Lips. φύγοιμεν CDHS utrumque recte. conf. H. U. 236. — 718 ὄπιcθε AC et Heynii libri omnes (?) ὄπιcθεν DHL Lips. Vrat. A. ὀπίccω G. — 719 τρωcί DE. τρῳcίν L. — 720 τοπάροc HL. — 721 μένοντεc omnes. — 722 ὡc A. οἵδ' CL. ἀπο A. — 723 ἐπῑ CD. ὄπιcθε ACD Schol. P 607: ὄπιcθεν GHL Lips. Et. Mg. 38, 17. — 724 εἰδοντὸν D ex corr. (1. man. εἰδοντο). εἶδον τὸν Et. Mg. 38, 17. εἶδον Flor. ἴδον G. αἴραντac A Harl. Vrat. d. ἄραντac Et. Mg. 38. 17. ἄραντεc Eust. 1124, 34 et 36. — 725 οἵτ': οἳ E. — 726 ἀΐξουcι L Lips. προ GL. — 727 εἵωc HS, bene si μὲν omittitur. διαρράcαι H. δ' ἀρραῖcαι L. — 728 ῥ' omitt. E. ὅτε δούρ' ἐν G. ἑλίξεται ACD. ἀΐξεται S Cant. ἀλκῆ G. ἀλκῄ Lips. — 729 abhinc usque ad finem codex A recentiore manu est scriptus. ἄψ τ': ἂψ ACS Cant. ἂψ δ' H non male. αἶψά τ' L Lips. διά δ' H. ἄλλοc: ἄλλοι G.

A. c. 721 ἀριcτοφάνηc δυϊκῶc μένοντε Didymus. — 724 ἄραντac Choeroboscus apud Et. Mg. 38, 17 diserte. conf. H. U. 201. — 727 ἕωc Nicanor.

ὣϲ Τρῶεϲ εἵωϲ μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο
νύϲϲοντεϲ ξίφεϲίν τε καὶ ἔγχεϲιν ἀμφιγύοιϲιν·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταϲτρεφθέντε κατ' αὐτοὺϲ
ϲταίηϲαν, τῶν δὲ τράπετο χρώϲ, οὐδέ τιϲ ἔτλη
πρόϲϲω ἀίξαϲ περὶ νεκροῦ δηριάαϲθαι.
    ὣϲ οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆαϲ ἔπι γλαφυράϲ· ἐπὶ δὲ πτόλεμοϲ τέτατό ϲφιν
ἄγριοϲ ἠΰτε πῦρ, τό τ' ἐπεϲϲύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνηϲ φλεγέθει, μινύθουϲι δὲ οἶκοι
ἐν ϲέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἲϲ ἀνέμοιο.
ὣϲ μὲν τοῖϲ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
ἀζηχὴϲ ὀρυμαγδὸϲ ἐπήιεν ἐρχομένοιϲιν·
οἳ δ', ὥϲ θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένοϲ ἀμφιβαλόντεϲ
ἕλκωϲ' ἐξ ὄρεοϲ κατὰ παιπαλόεϲϲαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἠὲ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸϲ
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ ϲπευδόντεϲϲιν·
ὣϲ οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπιϲθεν
Αἴαντ' ἰϲχανέτην, ὥϲ τε πρὼν ἰϲχάνει ὕδωρ
ὑλήειϲ, πεδίοιο διαπρύϲιον τετυχηκώϲ,
ὅϲ τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴϲχει, ἄφαρ δέ τε πᾶϲι ῥόον πεδίον δὲ τίθηϲι
πλάζων· οὐδέ τέ μιν ϲθένεϊ ῥηγνῦϲι ῥέοντεϲ·

V. l. 730 τρῷεϲ L. τρῶεϲ χ' Vat. τέωϲ E 1124, 43. — 731 ξίφεϲί D. ἀμφιγύηιϲιν D. ἀμφὶ γύοιϲιν A. — 733 δ' ἐτράπετο GL Flor. δὲ τρέπετο EH Rom. ceteri δὲ τράπετο, conf. φ 412. — 734 δηριάαϲθαι: δηρίϲαϲθαι CDE Mor. Barocc. Vrat. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. δουρίϲαϲθαι G. — 735 οἵ γε μεμαῶτε AGS Cant. Flor. τώγε μεμαῶτε Vat. οἵ γ' ἐμμεμαῶτε DHL Lips. Rom. ἐμμεμαῶτεϲ C. — 736 ἐπὶ ACD GHL. ϲφι L Lips. — 738 ὅρμενον C. ὅρμαινον D. — 740 τὲ H. ἀνδρῶν ἀϲπιϲτάων Townl. — 741 ὀρυγμαδὸϲ CGH — 742 οἳ δ' A. οἵδ' DGHL. ὡϲ Schol. Ψ 111. ἡμίονεϲ A. ἡμίονι G. οἰμίονοι L. — 743 ἕλκουϲιν E. κατα H. — 744 μέγα δόρυ C Vrat. b. — 745 ϲπουδόντεϲϲι H. — 746 οἵ γ' ἐμμεμαῶτε HL Lips Rom. οἵγεμμεμαῶτε C. οἵγ' ἐμμεμαῶτεϲ D. τώ γ' ἐμμεμαῶτε Vat. οἵγε μεμαῶτε AGS Cant. Flor. — 747 ὥϲ τε: ὥϲ περ L. — 748 τετυχηκὸϲ Lips. τετυχηὼϲ Heraclides apud Osann. Quaest. Hom. IV, pg. 21. — 750 παϲίροον A. πᾶϲϊρρόον H. τίθηϲι AC DEGL. — 751 οὐδέ τι μιν AG. οὐδέ τί E οὐδέ τε CDHL Barocc. Mor. Townl. Lips. Vrat. b. „alii οὐδ' ἔτι" Heyne. ῥήγνυϲι D.

A. c. 735 οἵ γ' ἐμμεμαῶτε Aristarchus, conf. H. T. 254. — 746 ἐμμεμαῶτε: οὕτω διὰ τῶν δύο μ̄. τινὲϲ δὲ οἱ μὲν ἄρ' ἐμμεμαῶτε Schol. V, conf. ad 735. — 751 Ἀριϲτοφάνηϲ οὐδέ τί μιν Schol. V.

ὣϲ αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίϲϲω
Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖϲι μάλιϲτα,
Αἰνείαϲ τ' Ἀγχιϲιάδηϲ καὶ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ.
τῶν δ', ὥϲ τε ψαρῶν νέφοϲ ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν,
οὖλον κεκλήγοντεϲ, ὅτε προΐδωϲιν ἰόντα
κίρκον, ὅ τε ϲμικρῇϲι φόνον φέρει ὀρνίθεϲϲιν,
ὣϲ ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὖλον κεκλήγοντεϲ ἴϲαν, λήθοντο δὲ χάρμηϲ.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέϲον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνετ' ἐρωή.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ϲ.

Ὣϲ οἳ μὲν μάρναντο δέμαϲ πυρὸϲ αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχοϲ δ' Ἀχιλῆι πόδαϲ ταχὺϲ ἄγγελοϲ ἦλθε.
τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεϲμένα ἦεν·
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοὶ
νηυϲὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δή μοι τελέϲωϲι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

V. L. 752 μάχην ἀνέεργον αἴαντε ὀπίϲϲω C. ἐνέργον ὀπίϲω E. — 753 τρῴων L. οἵδ' ACDGHL. — 755 ψαρῶν γένοϲ H Vrat. d. — 756 κεκλήγοντεϲ libri mei: κεκληγότεϲ Lips. Vrat. A. apud Heynium discrepantiam lectionis video nullam. — 757 ὅϲ τε DG. ὅϲ τιϲ L Lips. ϲμικροῖϲι Barocc. Cant. Mor. μικρῇϲι Townl. — 758 ἄρ ADEGH. ὑπ': ἐπ' H Vrat. d. αἰνείαν τε καὶ ἕκτορα Townl. — 759 κεκλήγοντεϲ ut supra: κεκληγότεϲ Lips. Vrat. A. ἦϲαν C. δὲ omitt. L. — 760 τε omitt. L. τάφρωι D Vat. — 761 γίγνετ' EL Rom.: γίνετ' ACDGH.

A. c. 757, 759 κεκλήγοντεϲ et κεκληγῶτεϲ Aristarchus διχῶϲ? conf. ad M 125. Π 430. H. T. 296.

V. L. 1 μάρναντο πυρὸϲ μένοϲ H Vrat. d. — 2 ἀχιλλῆϊ D. ἦλθε ACDEG. — 4 εἶεν C 1. man. — 5 εἶπεν D. — 6 ὤιμοι AC. ᾤμοι E 1127, 54. 1128, 4; 6; 31. τί ταρ A. τί τὰρ H. τί γὰρ Barocc. τί τ' ἄρ CDGL. κάρη κομόωντεϲ AH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 7 ἐπικλονέονται CDEGHL. ἐπικλονέουϲι Cant. — 8 τελέῃϲι θεὸϲ E. κακὰ μήδεα HL Lips. Vrat. d. θυμοῦ Lips.

A. c. 7 νηυϲὶν ἔπι Herodianus.

ὥϲ ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε
Μυρμιδόνων τὸν ἄριϲτον ἔτι ζώοντοϲ ἐμεῖο
χερϲὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάοϲ ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
ϲχέτλιοϲ· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωϲάμενον δήιον πῦρ
ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἴμεν, μὴ δ' Ἕκτορι ἶφι μάχεϲθαι.
    εἶοϲ ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρά οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέϲτοροϲ υἱὸϲ
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
    ὤ μοι Πηλέοϲ υἱὲ δαΐφρονοϲ, ἦ μάλα λυγρῆϲ
πεύϲεαι ἀγγελίηϲ, ἣ μὴ ὤφελλε γενέϲθαι.
κεῖται Πάτροκλοϲ, νέκυοϲ δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ.
    ὣϲ φάτο, τὸν δ' ἄχεοϲ νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρῃϲι δὲ χερϲὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεϲϲαν
χεύατο κὰκ κεφαλῆϲ, χαρίεν δ' ᾔϲχυνε πρόϲωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸϲ δ' ἐν κονίῃϲι μέγαϲ μεγαλωϲτὶ τανυϲθεὶϲ
κεῖτο, φίλῃϲι δὲ χερϲὶ κόμην ᾔϲχυνε δαΐζων.
δμῳαὶ δ', ἃϲ Ἀχιλεὺϲ ληίϲϲατο Πάτροκλόϲ τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερϲὶ δὲ πᾶϲαι
ϲτήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάϲτηϲ.
Ἀντίλοχοϲ δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖραϲ ἔχων Ἀχιλῆοϲ· ὃ δ' ἔϲτενε κυδάλιμον κῆρ·

V. L. 9 ἔειπε ACDGH. — 11 ὑπὸ ACEGHL. τρῴων L. — 12 δὴ omitt. H. — 13 ἤ τ' D. — 14 νῆαϲ ἐπ' ἂψ ἰέναι CDE bis L Cant. Mor. Barocc. Lips. Vat. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. Rom. νῆαϲ ἐπ' A. νῆαϲ ἔπ' S. lectio Aristarchea est in cod. H et fortasse in Vrat. d. μὴ δ' ACGHL: μηδ' D Schol. Π 93. μηδὲ E. — 15 * εἷοϲ: ἕωϲ ACDEGHL. conf. ad A 193. ὃ CDGHL. κατα A. — 16 τόφρά οἱ ACDHL. — 18 ὤιμοι AC. ᾤμοι E. πηλέωϲ E. — 19 πεύϲεται Apoll. Soph. 7. 11. — 20 κοῖται G. δὲ διαμφιμάχονται Townl. — 21 κορυθαιόλοϲ ADEG Rom. — 24 κὰκ κεφαλῆϲ E: κακκεφαλῆϲ ACDL post ras. Vrat. A. Et. Mg. 528, 31. κάκκεφαλῆϲ GHL 1. man. (?). — 25 μέλαινα Lips. — 26 κονίῃ E. — 27 φίλην δέ τε χερϲὶ Cant. — 28 δμῳαὶ L 1. man. δμωαὶ ceteri et L post ras. ἀχιλλεὺϲ DE bis G. ληῖϲατο CDE bis Cant. Lips. Vrat. A. — 31 ὕπο AHL Vrat. b. — 33 ἀχιλλῆοϲ D ex corr. ὅδ' CDGHL.

A. c. 10, 11 ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριϲτοφάνουϲ οὐκ ἦϲαν οἱ δύο Schol. A. — 14 ἀρίϲταρχοϲ ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἴμεν Didymus. Ἀρίϲταρχοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἴμεν Schol. AV. — 28 δμῳαὶ veteres.

δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήϲειε ϲιδήρῳ.
ϲμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουϲε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεϲϲιν ἁλὸϲ παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
πᾶϲαι, ὅϲαι κατὰ βένθοϲ ἁλὸϲ Νηρηίδεϲ ἦϲαν.
ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
Νηϲαίη Ϲπειώ τε Θόη θ' Ἁλίη τε βοῶπιϲ,
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουϲά τε Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶϲ καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημερτήϲ τε καὶ Ἀψευδὴϲ καὶ Καλλιάναϲϲα·
ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναϲϲα,
Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐϋπλόκαμόϲ τ' Ἀμάθεια
ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθοϲ ἁλὸϲ Νηρηίδεϲ ἦϲαν.
τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο ϲπέοϲ· αἳ δ' ἅμα πᾶϲαι
ϲτήθεα πεπλήγοντο, Θέτιϲ δ' ἐξῆρχε γόοιο·
κλῦτε καϲίγνηται Νηρηίδεϲ, ὄφρ' ἐῢ πᾶϲαι
εἴδετ' ἀκούουϲαι, ὅϲ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
ὤ μοι ἐγὼ δειλή, ὤ μοι δυϲαριϲτοτόκεια,

V. L. 34 ἀπαμήϲειε Townl. ceteri ἀποτμήξειε cum Eust. 1129, 49. Cram. Ep. 106, 19. 120, 5. ἀποτμήϲειε Eust. 1129 55. ἀποτμήϲῃ Et. Mg. 260, 11. — 35 ϲμαρδαλέον S. — 36 βένθεϲιν E Lips. — 37 κώκυϲέ E. ἄρ ACDEGHL. ἀμφ' ἀγέροντο D Cant. ἀμφἀγέροντο A. hunc et sequentem vs. omitt. S. — 39 ἄρ ADGH. ἔνθ' ἄρα ἦν γλαύκεια L Lips. — 42 ἀγαυὴ ACDGL. — 45 ἀγακλυτὴ L. — 46 ἀψευδῆϲ G. — 47 ἔνθα δ' ἔην ACDHLS Cant. Lips. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ἐνθάδ' ἔην Townl. Harlei. ἔνθα δε ἦν G. ἔνθα δὲ ἦν edd. vett. — 48 εὐπλόκαμοϲ DE. ἀμάθυια ACDLS Mor. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. et codex Battavus, vid. Valcken. ad Ammon. pg 166. τινὲϲ Ἀμάθυιαν ἐτόλμηϲαν γράφειν Eust. 1130, 57. ἀμάθεια GH Eust. 1130, 2; 57. Suidas II, 1, 1269, 12. — 49 ἄλλαί θ' A. — 50 αἵδ' CDGHL. — 52 καϲίγνητοι HL Lips. εὖ libri. — 53 ἔνι EGHL. ἐνι ACD. — 54 ᾤμοι bis ACE. ὤμοι ἐγὼ Et. Mg. 261, 31. δυϲαριϲτοτόκεια A.

A. c. 34 ἀποτμήξειε: οὕτω Ζηνόδοτοϲ. ἀρίϲταρχοϲ ἀπαμήϲειε, conf. φ 301. fallitur Schol. V Ἀρίϲταρχοϲ ἀποτμήϲειε. — 39—49 ὁ τῶν Νηρεΐδων χόροϲ προηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ. ὁ δὲ Καλλίϲτρατοϲ οὐδὲ ἐν τῇ Ἀργολικῇ φηϲὶν αὐτοὺϲ φέρεϲθαι Schol. A. cf. Eust. 1131, 20. — 39 Γλαύκη Aristarchus βαρυτόνωϲ. Θάλεια: ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ θ ἄλεια παρὰ τὴν ἅλα Didymus. — 42 Ἀγαυή, vide Herod. ad. Ι 150. Ο 445. — 44 Δεξαμένη: τινὲϲ ὀξυτόνωϲ Schol. B. — 46 Νημερτὴϲ et Ἀψευδὴϲ Aristarchus ὀξυτόνωϲ. — 53 ἔνι: ἀριϲτοφάνηϲ ἐπικήδεα (?) Didymus.

ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶϲοϲ·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψαϲα, φυτὸν ὣϲ γουνῷ ἀλῳῆϲ,
νηυϲὶν ἐπιπροέηκα κορωνίϲιν Ἴλιον εἴϲω
Τρωϲὶ μαχηϲόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτιϲ
οἴκαδε νοϲτήϲαντα, δόμον Πηλήιον εἴϲω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάοϲ ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραιϲμῆϲαι ἰοῦϲα.
ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκοϲ, ἠδ' ἐπακούϲω,
ὅττί μιν ἵκετο πένθοϲ ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
    ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα λίπε ϲπέοϲ· αἳ δὲ ϲὺν αὐτῇ
δακρυόεϲϲαι ἴϲαν, περὶ δέ ϲφιϲι κῦμα θαλάϲϲηϲ
ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
ἀκτὴν εἰϲανέβαινον ἐπιϲχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέεϲ ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
τῷ δὲ βαρὺ ϲτενάχοντι παρίϲτατο πότνια μήτηρ,
ὀξὺ δὲ κωκύϲαϲα κάρη λάβε παιδὸϲ ἑοῖο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
    τέκνον, τί κλαίειϲ; τί δέ ϲε φρέναϲ ἵκετο πένθοϲ;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεϲται
ἐκ Διόϲ, ὡϲ ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο χεῖραϲ ἀναϲχών,
πάνταϲ ἐπὶ πρυμνῇϲιν ἀλήμεναι υἷαϲ Ἀχαιῶν,
ϲεῦ ἐπιδευομένουϲ, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
    τὴν δὲ βαρὺ ϲτενάχων προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. l. 55 ἥ τ': ἣ E. — 56 ὅδ' CDGL. — 57 ὡϲ A. ἀλωιῆϲ A: ceteri ἀλωῆϲ· — 58 κορωνῆιϲιν D. — 59 τρῳϲὶ L. αὖθϊϲ C. — 61 ζώιη C. ζώῃ Harl. Vat. Townl. ἠελίοιο D. — 62 οὐδέ τι οἱ ACDGHL. χραιϲμῆϲαι ὄλεθρον H Vrat. d. — 63 ἴδωμι AD: ἴδοιμι CELS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. ἴδωμαι GH Vrat. d. Flor. Rom. — 64 ὅττί μιν AC. ἀπο CDS. ἄπο E Lips. Flor. Rom. Bekk. An. 931, 21. — 65 ὡϲ A. λίπεν H. αἳ δὲ C. — 66 περι D. δέ ϲφηϲι D. δέ ϲφι CS Lips. δέ ϲφιν L. — 68 εἰϲ ἀνέβαινον D. εἰϲανέβηϲαν A. γρ. εἰϲ ἀνέβηϲαν A. ἐπιϲχαιρῶ L Lips. ἐπὶ ϲχερῶ CG. ἐπὶ ϲχερῶ D. — 69 ἀχιλλῆα D. — 70 βαρὺ ϲτενάχοντι AH Frgm. Mosc. Schol. A 364. βαρυϲτενάχοντι CDEGL. — 71 ἑῆοϲ Cant. Harl. Vat. ἑοῖο D. ἑοῖο ACGHLS Pseudoplut. 144, 24. ἑοῖο ἢ μᾶλλον ἑῆοϲ Eust. 1131, 44, ὃ δαϲύνεται παρὰ πολλοῖϲ teste Eust. 1131, 45. — 72 ῥ' omitt. Vrat. d. — 73 δέ ϲευ S. — 74 ἐξαῦδα D. — 75 ᾧ ἄρα LS Harl. Vat. — 76 πρύμνηϲιν libri. ἀλήμεναι CGL Lips. — 77 τ' omitt. D. — 78 τήνδε G. βαρὺ ϲτενάχων AH Vrat. d. ceteri βαρυϲτενάχων. ἀχϊλεύϲ C.

A. c. 57 ἀλῳῆϲ conf. H. U. 212. — 63 ἴδωμι, conf. H. U. 250. — 64 ἀπὸ: Ἀρίϲταρχοϲ φυλάττει τὸν τόνον Herodianus.

μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἕκτωρ
δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
ζώειν οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἕκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

V. l. 80 ἦδος D Lips. ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἑταῖρον πάτροκλον Vrat. A. — 81 περϊ C. πέρι HL. τίον H Lips. — 82 ἀπώλεσσα H. — 83 δηϊώσας GH Flor. διώσας Lips. — 85 ἤματι DG. — 86 αἴθ' ACD: ὡς EG HS Apoll. de Synt. 249, 28. ὧς L. ὡς ὄφελες A in marg. ἁλίῃσι ACD GHL. — 88 εἴη libri. — 89 ἀπὸ φθιμένοιο Vrat. d. αὖθις CDG. — 90 οὐδέ με DEHS Vrat. A. οὐδὲ ἐμὲ G. ἄνωγε EGLS Lips. ἀνώγει CD Barocc. Mor. Vrat. b. A. — 92 τυπεὶς: δαμεὶς L. ἀπο CHL. — 93 μενοιτιάδαο AES Cant. Rom. ἀποτίσει H Vrat. d. — 94 ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα A. κατα A. καταδακρυχέουσα C. καταδακρυχέουσα DGHL Syr. — 95 τέκνον ἔσεαι D. ἀγοράζεις Diog. Laert. VI. 2, 6. — 97 τήνδε G. ἀχϊλεύς C. τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς Aeschines adv. Timarchum § 150. — 98 ἆρ ADGHL. — 99 ὃ μὲν D. ἐπαμῦναι ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν Aeschines. — 100 ἐμοῖο G Barocc. δὲ, δῆσεν A. δὲ δῆσεν CDEGL et Heynii libri fere omnes. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 2. Et. Gud. 216, 47. Eust. 1139, 12. δὲ δῆσεν H et ex corr. δ' ἔδησεν.

A. c. 88 εἴη: ἤῃ? — 92 ὑπὸ: ὕπο Herodianus. idem ἀπὸ. — 100 προπερισπαστέον τὸ δῆσεν. τὸ γὰρ ε̅ τοῦ δέ ἐστι Schol. V. τὸ δὲ δῆσεν δισσύλλαβον ἐκδεκτέον ποιητικόν, καὶ τὸ ε̅ τοῦ προκειμένου ἐστὶ συνδέσμου Herodianus. ἀρῆς Ptolem. Ascalonita, Herodianus, αἱ εἰκαιότεραι: Ἄρεω Aristarchus teste Didymo (ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ω̅ ἄρεω). conf. Et. Mg. 138, 2. Eust. 1133, 10. Schol. Ξ 485.

νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐc πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος οὐδ' ἑτάροιcι
τοῖc ἄλλοιc, οἳ δὴ πολέεc δάμεν Ἕκτορι δίῳ,
ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυcὶν ἐτώcιον ἄχθοc ἀρούρηc,
τοῖοc ἐών, οἷοc οὔ τιc Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονέc εἰcι καὶ ἄλλοι.
ὡc ἔριc ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
καὶ χόλοc, ὅc τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅc τε πολὺ γλυκίων μέλιτοc καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν cτήθεccιν ἀέξεται ἠΰτε καπνόc·
ὡc ἐμὲ νῦν ἐχόλωcεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάcομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ cτήθεccι φίλον δαμάcαντεc ἀνάγκῃ.
νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίληc κεφαλῆc ὀλετῆρα κιχείω,
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺc ἐθέλῃ τελέcαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆοc φύγε κῆρα,
ὅc περ φίλτατοc ἔcκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ἀλλά ἑ μοῖρ' ἐδάμαccε καὶ ἀργαλέοc χόλοc Ἥρηc.
ὣc καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείcομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέοc ἐcθλὸν ἀροίμην,
καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρῃcιν χερcὶ παρειάων ἁπαλάων
δάκρυ' ὀμορξαμένην ἁδινὸν cτοναχῆcαι ἐφείην·

V. L. δ' ἔδηcεν S Syr. Cant. Vrat. A. Et. Mg. 138, 17. Apoll. Soph. 62, 26. ἀρῆc CDEGHLS Syr. et Heynii libri praeter Vrat. d. Apoll. Soph. 41, 27. 62, 26. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 17. Et. Gud. 216, 47. ἄρηc Vrat. d. Eust. 1139, 12. ἄρεω Et. Mg. 138, 2. ἀρῆc (εω supra) A. — 101 δ' omitt. G Flor. — 102 φόωc ἢ φάοc E. ἑτάροιcι ACDEGH Syr. — 103 οἳ δὲ G. — 104 νηυcὶ κορωνίcιν ἄχθοc Plato Apol. 28 D. — 105 οἷοc omitt. L Lips. — 106 ἀγορῇ δέ τι D. ἀμείνονεc εἰcὶ L. — 107 καὶ ἀνθρώπων Aristoteles Eth. Eud. III, 1. — 108 χαλεπῆναι H. — 111 ὦc D. — 114 Δ' ΙΜ' (ε supra) Syr. (ε 2. man.). — 116 ἐθέλοι C ex corr. E. τελέccαι G Lips. ἠδ' D. τελέcαι καὶ Barocc. Mor. Vrat. A. — 117 οὐδὲ γὰρ βίη L Lips. — 118 ὅc περ: ὅc κεν Porphyrius ad Ζ 488. — 119 μοῖρ' ἐδάμαccε ACDEHS Barocc. Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. μοῖρα δάμαccε GL Lips. Flor. Porph. ad Ζ 488. ΜΟΙΡΑΔΑΜΑCCΕ Syr. — 121 ἀράμην (οι supra) H. — 122 δαρδανίων L. — 123 ἀμφοτέρῃcι DEH Frgm. Mosc. — 124 δάκρυ' ACEGHL: δάκρυ D Harl. Vat. Frgm. Mosc.

A. c. 124 scripsi δάκρυ' cum plerisque, conf. Ι 433. β 81. θ 88.

γνοῖεν δ', ὡϲ δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
μηδέ μ' ἔρυκε μάχηϲ φιλέουϲά περ· οὐδέ με πείϲειϲ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐϲτι,
τειρομένοιϲ ἑτάροιϲιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεϲϲιν ἔχονται,
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
αὐτὸϲ ἔχων ὤμοιϲιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἕ φημι
δηρὸν ἐπαγλαϊεῖϲθαι, ἐπεὶ φόνοϲ ἐγγύθεν αὐτῷ.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν μή πω καταδύϲεο μῶλον ἄρηοϲ,
πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦϲαν ἐν ὀφθαλμοῖϲιν ἴδηαι·
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
τεύχεα καλὰ φέρουϲα παρ' Ἡφαίϲτοιο ἄνακτοϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πάλιν τράπεθ' υἷοϲ ἑῆοϲ,
καὶ ϲτρεφθεῖϲ' ἁλίῃϲι καϲιγνήτῃϲι μετηύδα·
ὑμεῖϲ μὲν νῦν δῦτε θαλάϲϲηϲ εὐρέα κόλπον,
ὀψόμεναι τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρόϲ,
καί οἱ πάντ' ἀγορεύϲατ'· ἐγὼ δ' ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον
εἶμι παρ' Ἥφαιϲτον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃϲιν

V. L. ΔΑΚΡΥ Syr. ὀμορξαμένην D. ἀδινὸν (α suprascr.) A: ceteri ἀδινόν. ϲτοναχῆϲαι ADEHLS Syr. Rom. Eust. 178, 27. 1949, 28. Et. Gud. 603, 39. ϲτοναχῖϲαι C. ϲτεναχῆϲαι G Flor. — 125 ὡϲ δηρὸν δὴ L. δὴ omitt. C. πεπαύμην S Cant. Harl. Vrat. d. A. — 126 μὴ δέ ACGH. μὴ δ' ἔμ' L. — 127 τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ Vrat. A. — 128 τοῦτο DS. ταῦτα ἢ τοῦτο E. γε omitt. D. ἐϲτι ACDEGH Syr. — 129 ἑτάροιϲ E. — 130 τρώεϲϲιν L. — 131 κορυθαιόλοϲ A. κορυθαιόλοϲ DGH Flor. Rom. — 132 ΟΥΔΕΈ Syr. οὐδέ ἑ φημὶ ACDEHL. οὐδὲ ἑ φημὶ G. — 133 ἀπαγλαϊεῖϲθαι L Lips. φόβοϲ (ν suprascr.) H. — 136 omitt. D in textu. ἠῶθι L Lips. ἠελίωι καταδύντι D. — 137 φέρουϲα D post ras. — 138 ὡϲ A. ἑῆοϲ H Vrat. d. ἑῆοϲ D Harl. Vat. ΕΗΟϹ Syr. ἑοῖο ACGLS. ἐν ἄλλῳ υἱοϲ εηοϲ A — 141 ὀψόμεναί γε D. — 143 κυκλοτέχνην S. αἴ κε θέλῃϲι H. αἴκε θέλῃϲιν L Vrat. A. αἴκε θελήϲει Vrat. b. d.

A. c. λ 530. οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἄλλοι δὲ αδινᾶι (sic) Didymus. in textu cod. A scriptum est ἀδινον (α suprascr.), quum autem scripturae ἀδινά, ita enim pro ἀδινᾶι est legendum, alia non possit esse opposita quam ἀδινὸν vel ἀδινόν, haec est lectio Aristarchea. legitur ἀδινὰ ϲτεναχίζων Ψ 225. ω 317. ἀδινὰ ϲτενάχω Ω 123. η 274. ἀδινὸν praeter hunc locum nusquam. — 138 ἑῆοϲ: ἑοῖο fortasse Zenodotus, conf. Α 393. Ο 138. Τ 342. Ω 528. 550. Η. Τ. 233. — 142 ἀγορεύϲατ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγορεῦϲαι καὶ ὑποφαίνει τὸ ὁμηρικὸν ἔθοϲ Didymus.

υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
ὣϲ ἔφαθ', αἳ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάϲϲηϲ αὐτίκ' ἔδυϲαν·
ἣ δ' αὖτ' Οὔλυμπον δὲ θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπον δὲ πόδεϲ φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεϲπεϲίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτοροϲ ἀνδροφόνοιο
φεύγοντεϲ νῆάϲ τε καὶ Ἑλλήϲποντον ἵκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
ἐκ βελέων ἐρύϲαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆοϲ·
αὖτιϲ γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαόϲ τε καὶ ἵπποι
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάιϲ, φλογὶ εἴκελοϲ ἀλκήν.
τρὶϲ μέν μιν μετόπιϲθε ποδῶν λάβε φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μεμαώϲ, μέγα δὲ Τρώεϲϲιν ὁμόκλα·
τρὶϲ δὲ δύ' Αἴαντεϲ, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
νεκροῦ ἀπεϲτυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼϲ
ἄλλοτ' ἐπαΐξαϲκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ϲτάϲκε μέγα ἰάχων· ὀπίϲω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡϲ δ' ἀπὸ ϲώματοϲ οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται

V. l. 144 υἷι H, non male. παμπανόωντα H. — 145 ὡϲ A. αἳδ' CDGHL. ὑπο A. αὐτίκ' ἔ H, om. δυϲαν. — 146 ʽΗΜὲΝΑΡ' Syr. ἦδ' CDGHL. οὔλυμπον δὲ A. ΟΎΛΥΜΠΟΝΔὲ Syr. — 147 ΗΙΕΙΜΕΝΟΦΡΑ Syr. ἐνείκαι ACH Syr. Cant. Lips. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. d. ἐνείκη L. ἐνείκῃ Barocc. Harl. Vrat. b. A. ἐνείκοι DG edd. usque ad Bekkerum. conf. φ 196. Theocr. I, 134. V, 125. eadem lectionis varietas est apud Atticos, conf. Soph. Trach. 774. Frgm. 105, 4. Eurip. Iph. Aul. 724. Rhes. 259. Arist. Eccles. 807. Plat. Phaedr. 279 A. Rep. I, 330 A. Isocr. 15, 10. Xenoph. Conv. 2, 3. Dem. 9, 76. 14. 26. 23, 28. 25 20, ubi ἐνέγκοι est praeferendum. — 148 ἂρ AGL. οὔλυμπον δὲ A. ΟΥΛΥΜΠΟΝΔὲ Syr. οὔλυμπόν δὲ G. — 149, 150 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 149—151 omitt. Frgm. Mosc. — 150 ἑλλίϲποντον G. — 151 οὐδέ κε: ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἄρα A. εὐκνήμιδεϲ DH. — 152 νέκυν: ἄνακτα L Lips. ἀχιλλέωϲ D. — 153 αὖθϊϲ C. τόν γε: τόνδε C Townl. — 154 τὲ AC. ἴκελοϲ G. ἴκελοϲ E Draco de Metr. 54, 14. ῖκελοϲ A. ἜΙΚΕΛΟϹ Syr. (ε add. 2. man.). — 155 μετ' ὄπιϲθε A. ποδὸϲ D. — 156 μεμαὼϲ ἐπῖ δὲ H. μετὰ δὲ Et. Mg. 625, 22. Zonar. 1448 τρῴεϲϲιν L. — 157 αἴαντε DH Lips. — 158 ἀπεϲτυφάλιξαν C. ὃδ' CDGHL. — 159 omitt. Vrat. A. κατα H. — 160 μέγ' ἰάχων L Lips. — 161 ἀπο A.

A. c. 154—156 Ζηνόδοτοϲ γράφει οὕτωϲ· „Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάιϲ ϲυῖ εἴκελοϲ ἀλκήν, ὅϲ μιν τρὶϲ μετόπιϲθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' ἄΰτει, ἑλκέμεναι μεμαώϲ, κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸϲ ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ ϲκόλοπάϲ οἱ ταμόνθ' ἁπαλῆϲ ἀπὸ δειρῆϲ" Aristonicus. — 160 ἰάχων: ἀχέων Zenodotus.

ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι,
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἄγγελος ἦλθε θέουσ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    ὄρσεο Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ᾽ ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἕστηκε πρὸ νεῶν. οἳ δ᾽ ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἳ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἳ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ᾽ ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ᾽ ἄνα, μηδ᾽ ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
σοὶ λώβη, αἴ κέν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.

V. L. 163 ὣς ῥὰ CDGHL. κορυσταὶ HL Lips. Vrat. A. — 164 ἀπο AG. δειδίξεσθαι D Syr. Townl. conf. Υ 432. — 165 εἴρυ$\overset{σ}{σ}$εν L. εἴρυσέν CDH Lips. εἴρυσέ E Cant. Townl. ἥρατο EH. — 167 ΟΥΛΥΜΠΟΥ Syr. θωρήσεσθαι H. θωρύσσεσθαι G. — 168 ἄλλων τὲ C. προ D. — 169 προσηῦδα D. — 170 ὄρσε Lips. ΕΚΠΑΚΛΌΤΑΤ᾽ Syr. — 171 πατρόκλῳ libri. — 172 προ H. οἳ δ᾽ L. οἵδ᾽ CDH. — 173 οἳ μὲν CD. περι AH. περὶ D. τεθνηῶτος H Cant. Townl. τεθν$\overset{ει}{η}$ῶτος S. τεθν$\overset{Η}{ει}$ῶτος A. τεθνειῶτος C DGL Syr. Lips. edd. vett. — 174 οἳ δὲ CD. ἐρύσσ$\overset{α}{ε}$σθαι A. ἐρύσασθαι D Lips. Vrat. A. Rom. προτὶ CDHL Syr. Lips. cum aliis. — 175 τρῷες L. — 176 τέ ἑ A. ΤΈΕ Syr. δέ γε Cant. Harl. ἀνώγει AC Syr. ἄνωγε GHL Lips Harl. Mor. Cant. Vat. Vrat. d. Schol. Χ 397. ἄνωγεν DS. ἐν ἄλλῳ ἄνωγεν A. ἀνώγει ἢ ἄνωγε E. — 177 ἀνα G. ἀπὸ C. ἐπὶ Schol. Χ 397. ὑπὸ δειρῆς EH. — 178 μὴ δ᾽ ἔτι ACL. μὴ δέ τι GS Vrat. A. μηδέ τι D Frgm. Mosc. ΜΗΔΈΤΙ Syr. μηκέτι Harl. Apollon. de Coni. 500, 5. Apoll. Soph. 30, 20. θυμὸς Apoll. Soph. — 179 τρῳῇσι AL: ceteri τρωῇσι. κυσὶ E Syr. Lips. — 180 αἵ κεν τι A. κέν τοι C. ᾐσχυμένος L Lips. Vat. Vrat. A. ἔλθοι CE bis Rom. ΕΛΘΗϹ Syr.

A. c. 171 ἀρίσταρχος κατὰ γενικὴν πατρόκλου **Didymus**. retinui dativum libros secutus, quem confirmant Ζ 361. Θ 414. Μ 369. Ν 465. Ξ 357. Ϲ 99. — 174 ἠνεμόεσσαν: αἰπὺ θέλοντες Zenodotus transpositis versibus 176. 177. conf. ad 154.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεά, τίς γάρ ϲε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προϲέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
ἔγχεϊ δηιόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
αἴ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

V. L. 181 ἀχῖλεύς C. — 182 τίς τ' ἄρ S Cant. ἦκε ACDG Syr. — 185 ΟΥΤ' . . . . . . ΟΥΤΈΤΙϹ Syr. — 186 οὔλυμπον Flor. Rom. ἀγάνιφον Vrat. A. — 187 ἀχῖλεύς C. — 188 πῶς τὰρ AC. ΤΑΡ Syr. τ' ἂρ GL. γὰρ H. πῶς δὴ ἔλθω Eust. μετὰ μόθον C. τεύχε' ἐκεῖνοι ACDEG HL Syr. et Heynii libri. τεύχεα κεῖνοι nullus. — 189 θωρήσεσθαι H. — 191 πάρ' οἰσέμεν CD Frgm. Mosc. Jo. Alex. 28, 16. Schol. Β 150. Ι 456. Ϲ 400. Φ 588. παρ' οἰσέμεν GL Cram. An. Ox. II, 433, 8. παροισέμεν AH Syr. Townl. Vrat. A. — 192 οὔ τευ οἶδα ACEH Frgm. Mosc. Townl. Lips. Rom. ἀλλ' οὐδ' οὔτευ οἶδα L ἀλλ' οὐδ' οὔτ' εὖ οἶδα D. ἀλλ' οὐδ' οὐδέ τευ οἶδα Ven. B. ἀλλ' οὐδ' εὖ οἶδα Vrat. A. οὐ θην οἶδα GS Cant. Flor. οἶδα μὴ ἂν H. τοῦ ἂν L. — 194 ὅγ' ACDEGHLS Syr. ὅδ' Dindorfius, nescio unde. ἔλπομαι D. ἐνι AD. πρώτοισιν DE 1137, 57 GH LS Syr. τρώεσσιν AC Townl. Frgm. Mosc. ἐνὶ τρώεσσιν ἢ μάλιστα ἐνὶ πρώτοισιν Eust. 1137, 26. ὁμιλεῖν C Vrat. b. — 195 ἔγχει Flor. περι AH Syr. — 197 ἴσμεν G Flor. ὅτι CG edd. vett. ὅτι ἢ [illegible] τοι Eust. τεύχεα G. — 198 αὔτως GH. αὐτως A Syr. αὐτὸς L Lips. τρώεσσι L. — 199 αἴ κεσ' D. αἴ κεν G Flor ὑποδείσαντες G: ceteri ὑποδδείσαντες. — 200 τρῶες L. ἀρῆϊ G. hunc et sequentem omitt. Syr. — 201 omitt. S Cant. Vat. Townl. Frgm. Mosc. ἀνάπνευσις: ἀνάπαυσις Harl.

A. c. 182 γάρ: τάρ altera Aristarchi, conf. H. T. 359. — 191 πάρ' οἰσέμεν Aristarchus et Herodianus. — 197 κατ' ἔνια καλὰ τεύχε' ἔχονται Schol. A. — 198 αὔτως: αὐτὸς Zenodotus et Aristophanes. — 199 ὑποδείσαντες Aristarchus, cf. H. T. 39?.

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήιοι ἀμφιμάχωνται,
οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρηι
ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
αἴ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
ἔνθα στὰς ἤυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστυ περιπλομένων δηίων ὕπο θυμοραϊστέων,

V. L. 202 ἦ μὲν C. ἀρ A. ἄρ DGHL. ὡς AD. — 203 ἀχϊλεὺς CH. διῒ φίλος ACDGHL. ΔΙΙΦΙΛΟΣ Syr. ἀμφι D. αὐτὰρ ἀθήνη H Syr. Vrat. d. — 204 ὤμοις' H. ἰφθίμοις βάλεν Schol. O 229. θυσανόεσσαν DEGS Lips. Flor. Rom. — 205 ἀμφι D. κεφαλὴν Flor. — 206 δαῖεν Vrat. A. παμφανόωσα L. — 207 ἐξάστεος D. — 208 ἀμφιμάχονται CDEG Syr. ἀμφὶ μάχονται S. „ἀμφὶ μάχονται et ἀμφιμάχονται scribitur" Heyne. — 209 κρίνωνται GH Syr. Vat. Vrat. d. Frgm. Mosc. — 210 καταδῦντι CL. — 211 ὑψόθι Vat. — 212 γίγνεται G Syr. γίνεται ADEHL Lips. Flor. Rom. γίνετ' C. — 213 ΚΕΜΠΩΣ Syr. (N 2. man.). ἀρῆς: ἄρεως ADE 1139, 11 HL Syr. Barocc. Frgm. Mosc. ἄρεος CE 1138, 11 GS Lips. Vrat. b. Flor. Rom. τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων ἐκτείνουσιν ἐνταῦθα τὴν λήγουσαν τοῦ ἄρεως Eust. 1139, 13. ἄρηος Vrat. A. — 214 ἀχϊλῆος CD 1. man. Lips. ἵκανε CDEGH. – 215 ἐπι A. ἐπ' ἀχαιοὺς ἢ ἐς ἀχαιοὺς Eust. — 217 δὲ omitt. G. παλὰς L. — 218 αὐτὰρ G Flor. τρῴεσσιν L. τρωσὶν ἂν Harl. ἐνάσπετον ACG. — 219 ἀριζήλῃ φωνῇ D. ὅτι Lips. — 220 ὑπο AD 1. man. ὑπὸ D 2 man. EGHL Syr. θυμοραϊστέων C. θυμοραϊστάων Lips. Vrat. A. θῦμοραϊστῶν H.

A. c. 207 οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θρᾷκά φασιν Ἀρίσταρχον πρώτῃ ταύτῃ χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι καὶ γράψαι „ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται" Didymus. — 208 ἀμφιμάχωνται, v. G. Hermannum, Op. II, 55. — 210 Ζηνόδοτος ἄστυ ποτὶ (cod. ποτὲ) σφέτερον Didymus. — 211 ἐπήτριμοι: ἐπητριμοὶ Ptol. Ascalonita, conf. Eust. 1139, 4. — 213 * ἀρῆς: ἀρίσταρχος ἄρεω Didymus, conf. ad v. 100. Eust. 1139, 14.

ὣϲ τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὡϲ οὖν ἄιον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶϲιν ὀρίνθη θυμόϲ· ἀτὰρ καλλίτριχεϲ ἵπποι
ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄϲϲοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆϲ μεγαθύμου Πηλεΐωνοϲ
δαιόμενον· τὸ δὲ δαῖε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
τρὶϲ μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
τρὶϲ δὲ κυκήθηϲαν Τρῶεϲ κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτεϲ ἄριϲτοι
ἀμφὶ ϲφοῖϲ ὀχέεϲϲι καὶ ἔγχεϲιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀϲπαϲίωϲ Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύϲαντεϲ
κάτθεϲαν ἐν λεχέεϲϲι· φίλοι δ' ἀμφέϲταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ ϲφι ποδώκηϲ εἵπετ' Ἀχιλλεὺϲ
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴϲιδε πιϲτὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
τόν ῥ' ἤ τοι μὲν ἔπεμπε ϲὺν ἵπποιϲιν καὶ ὄχεϲφιν
ἐϲ πόλεμον, οὐδ' αὖτιϲ ἐδέξατο νοϲτήϲαντα.
ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰϲ ἀέκοντα νέεϲθαι·
ἠέλιοϲ μὲν ἔδυ, παύϲαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδοϲ κρατερῆϲ καὶ ὁμοιίου πολέμοιο.
Τρῶεϲ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆϲ ὑϲμίνηϲ
χωρήϲαντεϲ ἔλυϲαν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
ἐϲ δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάροϲ δόρποιο μέδεϲθαι.

V. L. 222 omitt. Barocc. Townl. οἵ δ' GL. οἵδ' CH. οὖν omitt. C. — 223 αὐτὰρ E. — 225 ἔκπληγον HS Vrat. A. — 226 ὑπερ A. — 227 τὸ δὲ δαῖε AC Vrat. d Frgm. Mosc. τὸ δ' ἔδαιε DEH. τόδ' ἔδαιε GLS. τὸν δ' ἔδαιε Lips. — 228 ὑπὲρ: ὑπ' ἐκ E. ἀπὸ Schol. C 35. ἀχϊλεύϲ C. — 229 δὲ κυκήθηϲαν DEL Syr. Lips. Cant. Vrat. d. A. Schol. C 35. δ' ἐκυκήθηϲαν ACGH Flor. τρῷεϲ L. κλητοί Barocc. — 231 ἀμφι D. ὀχέεϲϲι: ἐν ἄλλῳ ξιφέεϲϲι (cod. ξίφεϲϲι) A. καὶ ἔντεϲιν Vrat. d. — 232 ὑπ' ἐκ EGHL. ὑπὲκ AD 2. man. ὑπεκ CD 1. man. — 233 ἀμφ' ἔϲταϲαν A. ἀμφέϲταϲαν Flor. ἀφέϲταν Lips. — 234 μετα AD. ἀχϊλεύϲ C. — 235 εἴϲῖδε H. — 236 φερέτρῳ G Flor. Et. Mg. 790, 54. — 237 ἵπποιϲι DL Lips. Vrat. A. ὄχεϲφι D Lips. — 238 εἰϲ E Vrat. A. αὖθϊϲ C. — 239 ἐν ἄλλῳ ἠέλιον μὲν ἔπειτα A. — 240 πέμπεν A. Harlei. — 242 πτολέμοιο CDGH Syr. Flor. — 243 τρῷεϲ L. δ' αὖ E Vrat. A. ἀπο H. ἐν ἄλλῳ ἐπὶ θρωϲμῷ πεδιοιο A. — 244 ὑφάρμαϲϊν H.

A. c. 222 χάλκεον: χαλκέην Zenodotus. — 230, 231 Ζηνόδοτοϲ γράφει „ἔνθα δὲ κοῦροι ὄλοντο δυώδεκα πάντεϲ ἄριϲτοι οἷϲιν ἐνὶ βελέεϲϲι“ Aristonicus. — 231 ἀμφὶ ϲφοῖϲ Apoll. de Pron. 142 A.

ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὃ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω.
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
ἀλλ' ὃ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὃ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
        ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε
ἄστυ δὲ νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἐγώ γε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
ἐλπόμενος νῆας αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας.
νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος ἄρηος δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν

λ η
V. L. 247 ἔχε: ἕλε H Vrat. b. d. A. ἔχε A. ἀχϊλεύς C. — 248 δειρὸν H. ἀπέπαυτ' G Flor. conf. Υ 43. — 250 πανθοΐδης L: ceteri πανθοίδης. ὃ ACDGHL. ὀπίσω G. — 252 ὁ μὲν ἂν E. ὃδ' D. ὅδ' CGHL. — 253 ὅ, σφιν C. ὅ σφιν ADH Flor. Rom. ὅς σφιν GL. ΟCCΦΙΝ Syr. εὖ φρονέων HLS Lips. Flor. ἐΰφρονέων ACG. εὐφρονέων D. — 254 ἀμφι ACDH. φράζεσθαι G. — 255 ἄστυ δὲ ADGL. — 256 ἐμπεδίῳ H. παρα A. ἀπο D. τείχεος εἰμὲν CEGHL. — 257 ΑΝΗΡ' Syr. πολεμίζεσθ' S. πολεμιζέμεν Vat. — 260 νῆας γ' G. νῆάς γ' E Flor. Rom. γ' abest ab omnibus fere libris. — 261 ποδόκεα G. — 262 ἐκείνου ACDEGHL Syr. οὐδ' ἐθελήσει H Vrat. d. A. — 263 τρῷες L. — 264 ἄρεος AC Ven. B. Harlei. — 265 μαχήσεται: ἐν ἄλλῳ μαχέσσεται A. — 266 προτϊ H. προτιάστυ D. πίθεσθε δέ μ' ὧδε L. ὧδε γὰρ ἔσται: γρ. ὧς γὰρ ἄμεινον L. — 268 οὐδ' ἄμμε S. ΕΟΝΤΟC Syr.

A. c. 247 τρόμος: φόβος Zenodotus, conf. Τ 14. — 262 κείνου Aristarchus, conf. Ο 94. — 265 μαχήσεται Aristarchus, non μαχέσσεται. — 266 πίθεσθε: πιθέσθε Tyrannio teste Schol. V.

ὅϲ κε φύγῃ, πολλοὺϲ δὲ κύνεϲ καὶ γῦπεϲ ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατοϲ ὧδε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖϲ ἐπέεϲϲι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ ϲθένοϲ ἕξομεν, ἄϲτυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι ϲανίδεϲ τ' ἐπὶ τῇϲ ἀραρυῖαι
μακραὶ ἐύξεϲτοι ἐζευγμέναι εἰρύϲϲονται.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
ϲτηϲόμεθ' ἂμ πύργουϲ· τῷ δ' ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃϲιν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεοϲ ἄμμι μάχεϲθαι.
ἂψ πάλιν εἶϲ' ἐπὶ νῆαϲ, ἐπεί κ' ἐριαύχεναϲ ἵππουϲ
παντοίου δρόμου ἄϲῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλαϲκάζων.
εἴϲω δ' οὔ μιν θυμὸϲ ἐφορμηθῆναι ἐάϲει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρϲει· πρίν μιν κύνεϲ ἀργοὶ ἔδονται.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, ϲὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύειϲ,
ὃϲ κέλεαι κατὰ ἄϲτυ ἀλήμεναι αὖτιϲ ἰόνταϲ.
ἦ οὔ πω κεκόρηϲθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπεϲ ἄνθρωποι
πάντεϲ μυθέϲκοντο πολύχρυϲον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγαϲ ὠδύϲατο Ζεύϲ.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάιϲ ἀγκυλομήτεω

V. l. 271 φύγοι S Cant. κῦνεϲ D. γύπεϲ C. — 272 τρῴων L. γένοιντο Harl. — 273 πιθοίμεθα Harl. ἐν ἄλλῳ πιθοίμεθα A. — 275 ϹΑΝΙΔΕϹΔ' Syr. — 276 εὔξεϲτοι H. εἰρύϲονται DEG Syr. — 277 omitt. H in textu. Syr. habet lacunam. ὑπηοῖοι D 1. man. ὑπ' ἠοῖοι AEGH Ammon. de Diff. s. ὄρθροϲ. ὑπ' ἠῷοι Cant. ὑπ' ἠοῖ CL Vrat. A. ἐπ' ἠοῖ Lips. conf. ad Θ 530. — 278 ἀμπύργουϲ ACH Harl. Townl. Mor. Frgm. Mosc. ἂν πύργουϲ D ex corr. E. ἀνπύργουϲ GL Syr. Vrat. d. ἀπύργουϲ D 1. man. κε θέλῃϲιν CDS. ΚΈΟΕΛΗϹΙΝ Syr. — 279 ἐκ νηὸϲ Mor. — 280 ΑΨ' Syr. — 281 ἄϲει C. — 282 ἐάϲϲει C. — 283 κύνεϲ ἠδ' οἰωνοί Schol. A 29. — 284 ἆρ ADGHL. κορυθαιόλοϲ AG Flor. Rom. — 285 οὐκ ἔτ' G. — 286 κέλαι G. αὖθϊϲ C. — 287 ἣ CEGL. ἐερμένοι Vrat. b. ἐεργμένοι Barocc. Mor. Vrat. A. — 288 γὰρ omitt. H. — 290 καλά: πολλά Vat. κατά S. — 291 δὲ δὴ: ΔΈ ΚΑῚ Syr. μηϊονίην D. ΜΗΟΝΊΗΝ Syr. — 292 ἥκει GS Cant. Lips. Harl. Vrat. b. A. Flor. Rom. ὠδύϲϲατο L. — 293 νῦν δ' ὅτε δὴ L Lips πάιϲ: παῖϲ libri.

A. c. 285 Πουλυδάμα: Πουλυδάμαν Zenodotus, conf. ad M 231. Ξ 470. — 287 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει κεκόρηϲθον, ϲυγχέων τὸ δυϊκόν Aristonicus. — 292 ἵκει: ἥκει, conf. H. T. 287.

κῦδος ἀρέϲθ' ἐπὶ νηυϲὶ θαλάϲϲῃ τ' ἔλϲαι 'Αχαιούϲ,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
οὐ γάρ τιϲ Τρώων ἐπιπείϲεται· οὐ γὰρ ἐάϲω.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡϲ ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντεϲ.
νῦν μὲν δόρπον ἕλεϲθε κατὰ ϲτρατὸν ἐν τελέεϲϲι,
καὶ φυλακῆϲ μνήϲαϲθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαϲτοϲ·
Τρώων δ' ὃϲ κτεάτεϲϲιν ὑπερφιάλωϲ ἀνιάζει,
ϲυλλέξαϲ λαοῖϲι δότω καταδημοβορῆϲαι,
τῶν τινα βέλτερόν ἐϲτιν ἐπαυρέμεν ἤ περ 'Αχαιούϲ.
πρῶι δ' ὑπηοῖοι ϲὺν τεύχεϲι θωρηχθέντεϲ
νηυϲὶν ἔπι γλαφυρῇϲιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέϲτη δῖοϲ 'Αχιλλεύϲ,
ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃϲι, τῷ ἔϲϲεται. οὔ μιν ἐγώ γε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυϲηχέοϲ, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
ϲτήϲομαι, ἤ κε φέρῃϲι μέγα κράτοϲ, ἦ κε φεροίμην.
ξυνὸϲ 'Ενυάλιοϲ, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
ὣϲ Ἕκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶεϲ κελάδηϲαν,
νήπιοι· ἐκ γάρ ϲφεων φρέναϲ εἵλετο Παλλὰϲ 'Αθήνη.
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνηϲαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔ τιϲ, ὃϲ ἐϲθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ ϲτρατόν· αὐτὰρ 'Αχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεϲτενάχοντο γοῶντεϲ.
τοῖϲι δὲ Πηλείδηϲ ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,

V. L. 294 τ' ἔλϲαι: τ' ἔλαϲαι CG. τ' ὀλλέϲ' Barocc. Mor. — 295 μή κέ τι L. νοήματα omitt. L. ἐνι D. — 296 τρῴων L. ἐπὶ πείϲεται A. — 297 ἐγὼ ACDGHLS Syr. et Heynii libri. recentiores ἐγὼν. — 298 κατα D. τελέεϲϲι ACDGHL Syr. — 299 ἕκαϲτοι Lips. — 300 τρῴων L. 302 τινα ACDH: τινὰ EGL. οὔ περ ἀχαιούϲ G. — 303 πρωῒ ἢ πρῶϊ E. ὑπηοῖοι H 1. man. Syr. Flor. ὑπ' ἠοῖοι ADEH ex corr. ὑπ' ἠῶοι Cant. ὑπ' ἠοῖ CGL Vrat. A., conf. ad 277. — 304 ἐπὶ ACEGHL Syr. ἐπι D. — 305 δ' omitt. H. παρα A. ἀχῖλεὺϲ C. — 306 αἴκε θέληιϲι D Vrat. A. τὸ ἔϲϲεται L Lips. ἔγωγε libri. — 307 πολέμου E 1143, 50. 1144, 40 L, bene. — 308 ϲτήϲομαι καί κε H. ἠὲ φεροίμην Vrat. A. ΗΚΕΦΕΡΟΙΤΟ Syr., quod Bekk. 2. recepit. — 309 καὶ τὸν κτενέοντα Lucianus 59, 10. — 310 ὡϲ AD 1. man. ΈΚΤΩΡ' Syr. ἀγόρευεν G Vrat. A. Flor. Rom. ἐπι D. τρῷεϲ L. — 311 γάρ ϲφεων ACEH Syr. γὰρ ϲφέων DGL. ΦΡΕΝΑϹ ΕΞΕΛΕΤΟ ΖΕΥϹ Syr. cf. T 137. — 312 ΓᾺΡ' Syr. ἐπήνεϲϲαν L. ἐπῄνεϲαν Lips. — 313 δ' ἂρ ADHL. γὰρ Cant. δ' ἀρ οὔτι G. ἄρ' omitt. E. — 314 κατα H. — 315 ἀναϲτενάχοντο G. γοῶντεϲ: βοῶντεϲ LS Lips. — 316 αδινοῦ A: ceteri ἀδινοῦ. ἐξήρχε G.

A. c. 313 οὔ τιϲ: οὔ τι Epaphroditus teste Schol. V.

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λὶς ἠυγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ·
ὣς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντά τε ληΐδος αἶσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλήν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος·
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.

V. l. 317 στήθεσιν E. — 318 ΠΟΛΛᾺ ΜΆΛΑ Syr. δηθὰ μάλα Et. Mg. 263, 27. ὥς τε L: vulgo ὥστε. ὥς περ Rom. λῖς G. — 319 ὕπο AHL. ἐλαφηβόλος A. ἁρπάσει CEL. — 320 ὅ δέ τ' G. ὁ δ' ἄχνυται D. — 321 πολλά τ' L. δ' ἔτι L Lips. ἀνέρι Harl. ἀνέρ' Vrat. A. — 322 δριμὶς G. — 323 ὁ ACDGHL. βάρυ στενάχων A: βαρυστενάχων CDEGHL Syr. μετεφώνει AC. γρ. μετεφώνεε A. ΜΥΡΜΙΔΟΝΕϹϹΙ Syr. — 324 ὢ AD. Ω̃ Syr. ἤματι G. — 325 μεγάροισι ACDEG Syr. — 326 εἰσοπόεντα A. — 327 λαχόντά τε solus A. λαχόντα δὲ L. — 329 ἐρεῦσαι: ἐρεύθειν Aeschines adv. Timarchum § 144. — 330 ἐνι AD. οὐδ' ἐμὲ ACDEHL Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A: οὐδέ με GS Flor. — 332 ΜΉΤΗΡ' Syr. — 333 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἑταῖρε Aeschines adv. Timarchum § 148. — 334 γ' omitt. S Vrat. A, conf. ad Π 840. ἐνείκαι D. ἐνεῖκαι[ω] S. ἐνείκω L Lips. Barocc. Harl. Aeschines l. l. — 335 σοῖο Harl. σεῖο ACDEGHLS Syr. et Heynii libri cum Aesch. adv. Tim. § 148. σοῖο primus recepit Bekkerus. φονέως[ῆο] C. — 336 προπάροιθεν D. — 337 τρῴων CL.

A. c. 317 διὰ τοῦ ϲ̄ ἅπασαι ἀνδροφόνους Didymus, conf. Schol. Ψ 18.

τόφρα δέ μοι παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲι κείϲεαι αὔτωϲ,
ἀμφὶ δέ ϲε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδεϲ βαθύκολποι
κλαύϲονται νύκτάϲ τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουϲαι,
τὰϲ αὐτοὶ καμόμεϲθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
πιείραϲ πέρθοντε πόλειϲ μερόπων ἀνθρώπων.
ὣϲ εἰπὼν ἑτάροιϲιν ἐκέκλετο δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἀμφὶ πυρὶ ϲτῆϲαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιϲτα
Πάτροκλον λούϲειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἳ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵϲταϲαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντεϲ·
γάϲτρην μὲν τρίποδοϲ πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέϲϲεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λοῦϲάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰϲ πλῆϲαν ἀλείφατοϲ ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεϲϲι δὲ θέντεϲ ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
ἐϲ πόδαϲ ἐκ κεφαλῆϲ, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδαϲ ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνεϲ Πάτροκλον ἀνεϲτενάχοντο γοῶντεϲ·
Ζεὺϲ δ' Ἥρην προϲέειπε καϲιγνήτην ἄλοχόν τε·
ἔπρηξαϲ καὶ ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη,
ἀνϲτήϲαϲ' Ἀχιλῆα πόδαϲ ταχύν· ἦ ῥά νυ ϲεῖο

V. L. 338 μοι omitt. E. αὔτωϲ CDL. αὐτωϲ A. ΑΥΤΩϹ Syr. αὖτωϲ GEH et olim vulgo. — 339 ἀμφι D. δέ ϲε ACDE: vulgo δὲ ϲέ. τρωιαὶ AL. ΤΡΩΪΑΙ Syr. τρῳαὶ H: vulgo τρωαί. — 340 νύκτάϲ τε solus A. ἥματα G. δακρυχέουϲαι ACDEGHL Syr. — 341 καμόμεθα E bis. βίηφί AEH. — 342 ΠΕΡΘΟΝΤΕϹ Syr. πέρθονται D. πόλιϲ H 1. man. nunc πόλειϲ ex corr. — 343 ὡϲ A. ἀχϊλεύϲ C. — 344 ϲτήϲαι D. — 345 ἄπο AE. ἀπὸ D. ἀπο CGL. ΑΠΟ Syr. ἀπόβροτον H. — 346 οἳ δὲ C. λοετροχόον A. ἔϲταϲαν HL Lips. κηλείω H. — 347 ἂρ ADEGHL. ÁΡ' Syr. ἔχεύαν EG Lips. Flor. χεῦαν L. ὑπο DHL. δαίον D. — 348 ἄφεπε D. — 349 ἐπειδὴ libri: ἐπεὶ L Lips. (om. δὴ). ζέϲεν CEGHL Vrat. A. Lips. Flor. ζέϲαν D. ἐνιήνοπι A. ἐνι D. ἐν H Harl. Vrat. d. ἐπὶ C Vat. — 351 πλήϲαν D. ἐνεώροιο L Lips. ἐννεόροιο G. — 352 ἑανῶ DH. ἑανῷ Flor. Bekk. An. 1226. — 353 ἐϲ omitt H. καθύπερθεν D. καθ' ὕπερθε A. — 354 ἀχιλλῆα D. — 355 ἀνεϲτονάχοντο Vat. ἐϲτενάχοντο S. γοώντεϲ D. — 356 ἥρην προϲέειπεν D. ἥρην ἐκάλεϲϲε Plutarchus Quaest. conviv. IX, 1, 2, 3. — 357 βοῶπι ACH. ΒΟΩΠΙϹ Syr. cum ceteris, conf. O 49. — 358 ἀχιλλῆα D. ἦ ῥα νυ D.

A. c. 338 αὔτωϲ: διὰ τοῦ ᾱ αὔτωϲ (sic) πᾶϲαι εἶχον Didymus. αὔτωϲ, non αὔτωϲ scribendum, conf. τ' αὔτωϲ Γ 20. ἔτ' αὔτοϲ Ψ 268. οὐκ αὔτωϲ Ξ 151. — 352 λιτὶ Aristarchus et Herodianus: alii λῖτι. — 356—368 Ζηνόδωροϲ πειρᾶται ἀποδεικνύναι διεϲκευαϲμένον τοῦτον τὸν τόπον, ἐπῶν ιγ' Porphyrius.

ἐξ αὐτῆϲ ἐγένοντο κάρη κομόωντεϲ Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπιϲ πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπεϲ.
καὶ μὲν δή πού τιϲ μέλλει βροτὸϲ ἀνδρὶ τελέϲϲαι,
ὅϲ περ θνητόϲ τ' ἐϲτὶ καὶ οὐ τόϲα μήδεα οἶδε·
πῶϲ δὴ ἐγώ γ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίϲτη,
ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα ϲὴ παράκοιτιϲ
κέκλημαι, ϲὺ δὲ πᾶϲι μετ' ἀθανάτοιϲιν ἀνάϲϲειϲ,
οὐκ ὄφελον Τρώεϲϲι κοτεϲϲαμένη κακὰ ῥάψαι;
ὣϲ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸϲ ἀλλήλουϲ ἀγόρευον·
Ἡφαίϲτου δ' ἵκανε δόμον Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀϲτερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοιϲι,
χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸϲ ποιήϲατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα ἑλιϲϲόμενον περὶ φύϲαϲ,
ϲπεύδοντα· τρίποδαϲ γὰρ ἐείκοϲι πάνταϲ ἔτευχεν
ἑϲτάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋϲταθέοϲ μεγάροιο,
χρύϲεα δέ ϲφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάϲτῳ πυθμένι θῆκεν,
ὄφρά οἱ αὐτόματοι θεῖον δυϲαίατ' ἀγῶνα,
ἠδ' αὖτιϲ πρὸϲ δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέϲθαι.
οἳ δ' ἤ τοι τόϲϲον μὲν ἔχον τέλοϲ, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προϲέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεϲμούϲ.

V. L. 359 ἐξαυτῆϲ C eraso spiritu D. κάρη κομόωτεϲ ADH: ceteri καρηκομόωντεϲ. — 361 ἔειπαϲ DH. — 362 δήπου τιϲ ADGHL. — 363 ὅϲ που E. θνητόϲ ἐϲτι ADEL Lips. τόϲϲα E. οἶδε ACDEGHL. — 364 ἔγωγ' libri. ἣ φημὶ ACD (ἥ) EGH. ἔμμεν' E. ἔμμεναι D. — 365 τὲ H. — 367 τρώεϲϲι L. ῥέξαι H Vrat. d. in H suprascr. man. rec. ῥάψαι. — 368 ὥϲ A. οἳ μὲν C. — 369 ἡφαίϲτοιο GS. ἵκανε D. ἷκανε A. — 370 μετὰ πρεπέ' A. ἀθανάτοιϲι ACDEG. — 372 ἱδρόωντα D. ἐλιϲϲόμενον CDG. φύϲϲαϲ CHL Lips. — 373 γὰρ omitt. L Lips. — 374 ἐϲτάμεναι D. τοίχον D. εὐϲταθέοϲ DH Lips. — 375 ὑπόκυκλα C — 376 ὄφρά οἱ ACL. αὐτόμαται S. δυϲαίατ' AC Frgm. Mosc. δυϲέατ' Townl. δύϲονται DGHS. Vrat. A. Flor. Rom. Apoll. Soph. 6, 5. Et. Mg. 15, 52. Cram. An. Par. IV, 87, 12, conf. H 298. δύϲωνται L Lips. δυϲαίατ' ἢ δύϲονται Eust. ἐν ἄλλῳ δύϲονται ἀγῶνα A, conf. Aristot. Polit. I, 4. — 377 ἠδ' D. ἦδ' αὖθϊϲ C. — 378 οἶδ' A. οἶδ' CL. οἳ δὴ τόϲϲον H. οἳ δή τοι Vrat. d. Et. Mg. 750, 40. οἱ δή τοι Schol. X 322. οἱ δ' ἤτοι τόϲον D. vulgo οἱ δ' ἤτοι. — 379 δεϲμὰ Barocc. Mor.

A. c. 364 ἐγώ γ': ἐγὼν Zenodotus. — 375 ὑπὸ κύκλα: alii ὑπόκυκλα teste Herodiano, conf. Schol. AB. Cram Ep. 250, 9. Et. Mg. 782, 54. Cram. An. Par. III, 288, 27. Lobeck. Paralip. 384. — 376 δυϲαίατ' ἀγῶνα: ἐν ταῖϲ εἰκαιοτέραιϲ θεῖον κατὰ δῶμα νέοιντο (A νέονται) Schol. AV Townl. apud Cram. An. Par. III, 288, 29.

ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃϲι πραπίδεϲϲι,
τόφρά οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἴδε προμολοῦϲα Χάριϲ λιπαροκρήδεμνοϲ,
καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνειϲ ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάροϲ γε μὲν οὔ τι θαμίζειϲ.
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα πρόϲω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖϲεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυϲ ποϲὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιϲτον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιϲτε, πρόμολ' ὧδε· Θέτιϲ νύ τι ϲεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ·
ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸϲ ἔνδον,
ἥ μ' ἐϲάωϲ', ὅτε μ' ἄλγοϲ ἀφίκετο τῆλε πεϲόντα
μητρὸϲ ἐμῆϲ ἰότητι κυνώπιδοϲ, ἥ μ' ἐθέληϲε
κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτιϲ θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο.
τῇϲι παρ' εἰνάετεϲ χάλκευον δαίδαλα πολλά,
πόρπαϲ τε γναμπτάϲ θ' ἕλικαϲ κάλυκάϲ τε καὶ ὅρμουϲ
ἐν ϲπῆι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόοϲ Ὠκεανοῖο

V. l. 380 ταῦτα πονεῖτο L. εἰδυίῃϲι CH 1. man. ἰδίῃϲι S et γρ. ἰδυίῃϲι. εἰδείῃϲι Lips. ἰ̓δύῃϲιν D. πραπίδεϲϲι ACDG. — 381 omitt. A et D in textu, Papyrus ab Harrisio repertus (H. T. 446). τόφρά οἱ ACD GH. — 382 ἴδεν HL Schol. Δ 151. προμολοῦϲαν Lips. λιπαροκρήδεμνοϲ A. — 383 ὤπυε DG. περῖ κλῦτὸϲ H. — 384 ἄρά οἱ G. ἄρα οἳ D. ὀνόμαζε ACDGH. — 386 θαμίζοιϲ Vat. — 387 προτέρωι AD, conf. H. U. 186. ἵνά ϲοι H. παρ ACDGH. παρα L. παρὰ Lips. — 388 ὤϲ A. φωνήϲαϲ' ἡγήϲατο S Cant. Vat. — 389 καθῆϲεν CD. ἐπι DH. — 390 ὑπο D. θρήνυϲ DG. — 392 νύ τοι L Lips. — 394 ῥά νυ μοι G. ρα νύ μοι D. ἦ δή μοι Eust. — 396 ἐθέληϲε ACDEH libri Heynii Flor. Rom. ἐθέλεϲκε θ' G. — 398 τε omitt. L. θέτιϲ δ' A. — 399 post hunc scriptus est in D vs. 403, sed man. rec. deletus. — 400 παρεινάετεϲ CDL. πολλά: πάντα Barocc. — 401 πόρπαϲ, omisso τε, LS. πόρπακαϲ γναμπτάϲ Lips. γναπτὰϲ Townl. τ' ἕλικαϲ D. — 402 δὲῤῥόοϲ C.

A. c. 381 ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτοϲ εὑρέθη, ἀπέϲτραπτο δέ Schol. A. — 385 Θέτιϲ τανύπεπλοϲ ἱκάνειϲ ἡμέτερον δέ Zenodotus. — 400 πολλά: Ζηνόδοτοϲ καὶ ἀριϲτοφάνηϲ δαίδαλα πάντα Didymus.

ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄcπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ᾔδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴcαν, αἵ με cάωcαν.
ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶ με μάλα χρεὼ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ Ζωάγρια τίνειν.
ἀλλὰ cὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύcας ἀποθείομαι ὅπλά τε πάντα.
ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέcτη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
φύcας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλά τε πάντα
λάρνακ' ἐc ἀργυρέην cυλλέξατο, τοῖc ἐπονεῖτο·
cπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόcωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε cτιβαρὸν καὶ cτήθεα λαχνήεντα,
δῦ δὲ χιτῶν', ἕλε δὲ cκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
χρύcειαι, Ζωῇcι νεήνιcιν εἰοικυῖαι.
τῇc ἐν μὲν νόος ἐcτὶ μετὰ φρεcίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ cθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴcαcιν.

V. l. 403 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. — 405 ἔcαν E 1149, 32 G Flor. Rom. ἦcαν S: ceteri ἴcαν. μ' ἐcάωcαν libri. — 406 ἡ ACDGHL. ἵκει ACDGH Barocc. Lips. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. ἥκει LS edd. vett. τῶ ACGHL. τώ D. τῷ E. χρεὼν C. χρὴ E Harl. Vat. — 407 θέτιν D. — 408 οἵ D, acc. man. rec. ξυνήια Harl. — 409 φύccαc HL conf. 372. 412. 468. 470. ὅπλά τε H. ὅπλα τὲ C. — 411 ὑπο ADH. ῥώωντο L. ἀραιαί A. ἀραιαί C. ceteri ἀραιαί cum Apoll. Soph. 139, 29. Hesych. I, 269. II, 497. — 412 φύccαc HL. ὅπλά τε CE 1150, 50. — 413 εἰc E. cυνελλέξατο H. — 414 ἀμφι ACD. πρόcωπον ἰδ' Barocc. πρόcωπον Vrat. A. ἀπομόργνυ ADEGH: ἀπεμόργνυ CLS Lips. Frgm. Mosc. Cram. Ep. 440, 31. conf. ρ 304. — 415 αὐχένά τε C. τὲ H. — 417 ὑπο AHL. — 418 Ζωιῇιcι A. νεήνηcιν D. νεάνιcιν Schol. Theocr. I, 36. εἰοικυῖαι ACL Et. Mg. 350, 57. Schol. Theocr. I, 36. ἐοικυῖαι DE GH. ἔργ' εἰκυῖαι Schol. Pind. Ol. VII, 95. — 419 ἐcτὶν ἐνὶ Vrat. b. μετα D. — 420 ἀπὸ GHL. ἀποέργα D.

A. c. 404 οὕτωc ᾔδεεν. γρ. δὲ καὶ ᾔδειν Didymus. — 407 μετὰ τοῦ ῑ τὸ Ζωάγρια ὁ ἀρίcταρχος Didymus, conf. H. U. 215. — 410 αἴητον Herodianus cum Ptolem. Ascalonita, προπαροξυτόνωc. — 411 δαcύνεται τὸ ἁραιαί, ita Aristarchus, conf. Schol. Ε 425. — 418 ἐοικυῖα καὶ πλεοναcμῷ τοῦ ῑ Ἰλιάδοc c′ Et. Mg. 350, 57. εἰοικυῖαι similes sunt formae οἴιεc pro ὄϝιεc, οἰέτηc ὀλοιόc pro ὀϝέτηc ὀλοϝόc. ἐοικυῖα in fine versus (Θ 305) laudat Athenaeus XIV, 632 et ferri potest, ut ἀπōειπών Τ 35. ἀπōέρcειε Φ 329. ἄρᾱ ᾧ Ρ 196. θυγατέρᾱ ἥν Ε 371. Ζ 192. Λ 226. cμερδαλέᾱ ἰάχων Ε 302. ἄρᾱ ἔρξαν Ξ 411.

αἳ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ἔῤῥων
πληςίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέςαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέςαι γε καὶ εἰ τετελεςμένον ἐςτί.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουςα·
Ἥφαιςτ', ἦ ἄρα δή τις, ὅςαι θεαί εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοςςάδ' ἐνὶ φρεςὶν ᾗςιν ἀνέςχετο κήδεα λυγρά,
ὅςς' ἐμοὶ ἐκ παςέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμαςςεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουςα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέςθαί τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶςος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψαςα φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλῳῆς,
νηυςὶν ἐπιπροέηκα κορωνίςιν Ἴλιον εἴςω
Τρωςὶ μαχηςόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
οἴκαδε νοςτήςαντα, δόμον Πηλήιον εἴςω.
ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραιςμῆςαι ἰοῦςα.
κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.

V. l. 421 ποίπνυον H. δ CDGHL. — 422 ἵζε CHL. ἴζε A. — 423 ἀρά οἱ G. ὀνόμαζε ACDGL. — 425 γέ μεν A. — 426 αὖδα CD. ἄνωγε ADL Lips. ἀνώγει Barocc. Mor. ἐν ἄλλῳ ἀνώγει A conf. H. T. 194. — 427 omitt. Pap. Harris. Syr. habet H in marg. man. rec. scriptum. ἐςτὶ C. ἔςται D 1. man. — 428 καταδακρυχέουςα C. καταδακρυχέουςα ADG HL Syr. — 429 ἦδ' ἄρα δὴ, τῖς H. εἶς' CGHL. — 430 τόςςαδ' CH. τοςςὰ δ' D. τόςς' δ' ἐνὶ G. ἐνι D. ἀνέχετο G. — 431 ἔθηκεν EL. — 432 ἀλῖων C. — 433 αἰακῖδϊ C. — 435 ἐνι AD. ἐνῖμμεγάροις H. μεγάροιςιν L ex em. — 436 γενέςθαί τε A, conf. H 199. γ 28. τε ante τραφέμεν omitt. C. — 437 ὃ δ' D. ὃδ' GHL. — 438 ὡς DG. ἀλωιῆς C. ἀλωῆς Flor. ceteri ἀλωῆς. — 439 ἔπι προέηκα AS cum Schol. C 7. ceteri ὑφ' ἕν. — 440 τρωςὶ L. ὑποδέχομαι H. αὖθις C Mor. Barocc. — 441 omitt. Papyrus Harr. — 442 ζώιη C. ζώῃ Townl. — 443 οὐδέ ˉτι οἱ ACDHL. — 444 ἀρά οἱ L. οἳ D, acc. man. rec.

A. c. 424 Zenodotus Θέτις τανύπεπλος et ἡμέτερον δὲ ut 385. — 436 γενέςθαί τε conf. H. T. 413. 434. — 438 ἀλῳῆς, conf. H. U. 212. — 441 ἔν τιςιν οὐκ ἔςτι Schol. A. — 444—456 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἣ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρυμνῆςιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἴων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίςςοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕςςε,
πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπαςςε.
πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Cκαιῇςι πύλῃςι·
καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοιςι καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
τοὔνεκα νῦν τὰ cὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃcθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀςπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπιςφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεςε πιςτὸς ἑταῖρος
Τρωςὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
θάρςει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεςὶ cῇςι μελόντων.
αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυςηχέος ὧδε δυναίμην
νόςφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι,

V. l. 446 ὃ ADGHL. ὃ omitt. C. — 447 τρῶες L. ἐπι A πρύμνηςιν libri. — 448 δὲ, λίςςοντο CL. δὲ λίςςοντο AE Syr. Flor. Rom. δ' ἐλίςςοντο DGHS Cant. Vat. δ' ἐλλίςςοντο Mor. conf. I, 574. — 450 ἠνήνατο DE 1152, 33 Flor. Rom ἠνήνατο S. ἠναίνατο G. ἠναίνετο ACE 1153, 1 HL Mor Barocc. Townl. Vrat. b. Frgm. Mosc. — 451 ὃ ACDGHL. περι AC. τεύχε' D. ἕςςε ACDHL Syr. — 452 πόλεμον δὲ AD. ΠΟΛΕΜΟΝΔΈ Syr. πολὺν δέ οἱ C. πολὺν δ' ὄγε S Barocc. Harl. Cant. Mor. ὄπαςςε ACDEGHLS. — 453 ἦμαρ D. μάρνατο G. περι AD. πύλῃςι AC DEGH Syr. — 455 ῥέζοντα H 1. man. ῥέξοντα 2. man. — 456 ἐνι AD. ἐπὶ προμάχων Schol. Z 205. ἔδωκε ACDG Syr. — 457 αἴ κε θέληcθα A. ΑΙΚΈΘΕΛΗCΘΑ Syr. — 458 υἱεῖ ἔμ' CDL. υἱεῖ ἐμ A. υἱεῖ ἐμ' Mor. Harl. Lips. Vrat. A. Frgm Mosc. Schol Π 177. ΥΊΕΙΕΜ' Syr. υἷι ἐμ' E. υἷ' ἐμῷ GS Flor. Rom. υἷι ἐμῷ H. υἱεῖ ἐμῷ Vrat b. A ἐμώκυμόρῳ Et. Mg. 337, 4. δόμεν' CD 2. man. GH. δόμεναι L — 459 κνημῖδας H. ἐπὶ cφυρίοις Apoll. de Synt. 91, 10. — 461 τρωςὶ L. ὃ δὲ C. ἐπι DH. — 462 ἀμφιγύεις G. — 463 μή τι D. μὴ τί τοι Lips. μή τϊ τοι C Vrat. A. μετα AD Syr. — 464 αἲ γάρ μοι Mor. Schol. Z 488. — 465 ὅτέ CH. ἱκάνει EGL Syr. Barocc. Vat. ἵκανε Lips.

A. c. 448 δὲ λίςςοντο Aristarchus, conf. H. T. 390. — 458 ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἐμώκυμόρῳ· cυνεκτέθλιπται γὰρ τῷ ωι τὸ ῑ Didymus, conf. H. U. 282.

ὥc οἱ τεύχεα καλὰ παρέccεται, οἷά τις αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάccεται, ὅc κεν ἴδηται.
    ὣc εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύcαc·
τὰc δ' ἐc πῦρ ἔτρεψε κέλευcέ τε ἐργάζεcθαι.
φῦcαι δ' ἐν χοάνοιcιν ἐείκοcι πᾶcαι ἐφύcων,
παντοίην εὔπρηcτον ἀυτμὴν ἐξανιεῖcαι,
ἄλλοτε μὲν cπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
ὅππωc Ἥφαιcτόc τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα καccίτερόν τε
καὶ χρυcὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιcτῆρα κρατερήν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
    ποίει δὲ πρώτιcτα cάκοc μέγα τε cτιβαρόν τε
πάντοcε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινήν,
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
    πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔcαν cάκεοc πτύχεc· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

V. L. 466 ὥc οἵ D 2. man. (1. man. οἱ). ὡc οἷ H. — 467 θαυμάcεται CGL Lips. Cant. Mor. — 468 ὡc A. φύccαc HL. — 469 ἐπὶ πῦρ ἔτρεψεν H Vrat. d. ἔcτρεψε L Vrat. d. κέλευcε δὲ L. — 470 φύccαι L. φῦccαι H. φύcαι C. ἐφύccων GHL Lips. χοάνεcι πᾶcαι ἐφύcων ἐείκοcι D. — 473 ὅπως [π] D. ὅπωc Flor. Et. Gud. 61, 47. τε θέλοι HL Vrat. d. τ' ἐθέλει Vrat. b. γ' ἐθέλοι GDS Harl. Vat. Flor. Cram. Epim. 16, 30. Et. Gud. 61, 47. τ' ἐθέλοι ACE Rom. ἄνυτο Cant. Barocc. Lips. Frgm. Mosc. Et. Gud. 61, 47. ἔργ' ἀνύοιτο Cr. Ep. 16, 30. — 474 βάλεν CD Vrat. A. βάλλε H. — 475 τιμήεντα H. — 476 ἐν: ἐπ' CS Cant. Barocc. Mor. Eust. 1150, 57. θῆκε δ' ἐπ' Apoll. Soph. 19, 22. ἐν [π] A ἐπ' ἢ ἐν Eust. 1153, 54. ἐν DGHL Syr. — 477 κρατερήν LS Syr. Cant. Barocc. Mor. Harl. Vat. Vrat. A. Lips. Frgm. Mosc. Apoll Soph. 138, 12. Herodianus περὶ μον. λέξ. 16, 27. κρατερήν [o] A. κρατερὴν ἢ κρατερόν Eust. 1153, 54, conf. 1154, 25. κρατερόν CDGH. ἑτέρηφι CE Zonar. Lex. 433. δὲ, [λ] γέντο H. — 478 μέγά τε C. — 479 δαιδάλων G. περὶ CH. βάλε D. βάλε Lips. Flor — 480 habet H in marg. man. rec. ἐκ δ' ACDEGS Syr. ἐν δ' HL Lips. Mor. Vrat. A. — 481 ἆρ ADEGHL. ἐναυτῶι A. ἐν ᾗ ἐπ' Eust.

A. c. 466 παρέccεται: παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἀριcτοφάνει παρέξομαι Didymus. — 471 διὰ τοῦ c̄ εὔπρηcτον. τινὲc δὲ διὰ τοῦ κ̄ εὔπρηκτον Didymus. εὔπρηcτον ut εὐξέcτῳ Π 402. εὔπρυμνοc Δ 248. εὔδμητοc υ 302. εὐφραδήc τ 352. εὐφραίνω Ο 99. Ρ 28. Ω 102. β 311. κ 465. υ 8, conf. H. U. 96. G. Herm. ad Hymn. in Apoll. 36. alii ἐύπρηcτον male. — 477 παρὰ Ζηνοδότῳ κρατερόν διὰ τοῦ ο̄ Didymus. Zenodotum sequitur Grashofus „das Hausgeräthe bei Homer" pg. 11. adn. 11. — 481 ἓν ἐcτι τὸ αὐτοῦ Schol. A; alii igitur αὖ τοῦ.

ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃϲι πραπίδεϲϲιν.
    ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλαϲϲαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα ϲελήνην τε πλήθουϲαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸϲ ἐϲτεφάνωται,
Πληιάδαϲ θ' Ὑάδαϲ τε, τό τε ϲθένοϲ Ὠρίωνοϲ
ἄρκτόν θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκληϲιν καλέουϲιν,
ἥ τ' αὐτοῦ ϲτρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἴη δ' ἄμμορόϲ ἐϲτι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
    ἐν δὲ δύω ποίηϲε πόλειϲ μερόπων ἀνθρώπων
καλάϲ. ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔϲαν εἰλαπίναι τε,
νύμφαϲ δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄϲτυ, πολὺϲ δ' ὑμέναιοϲ ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηϲτῆρεϲ ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖϲιν
αὐλοὶ φόρμιγγέϲ τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκεϲ
ἱϲτάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροιϲιν ἑκάϲτη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔϲαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκοϲ
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρεϲ ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆϲ
ἀνδρὸϲ ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι
δήμῳ πιφαύϲκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἑλέϲθαι·
ἄμφω δ' ἱέϲθην ἐπὶ ἵϲτορι πεῖραρ ἑλέϲθαι.

V. L. 482 εἰδυίηιϲῑ C Vrat. A. ΠΟΛΛΕΙΔΥΙΗΙϹΙ Syr. πόλλ' εἰδυίῃϲι Schol. Pind. Nem. IV. 95, conf. Eust. 1154. 35. πραπίδεϲιν E. — 483 ἓν μὲν . . ἐν δ' . . . ἓν δὲ A. γαῖαν τεῦξ' Vrat. b. A. τεῦξεν Eust. 1153, 60 — .485 ἐν δέ τε L Lips. Harl. ἐν δέ τ' ἀτείρεα D. ceteri ἐν δὲ τὰ cum Athenaeo XI. 490. Schol. Ϲ 468. Euseb. Praep. Ev. XIII, 13, 26. Heracl. Alleg. c. 48. — 487 ἄρκτόν A. ἅμαξαν CEGHL Athenaeus XI, 490. ΚΑΛΕΟΥϹΙ Syr. — 489 ἄμμοροϲ ἐϲτὶ L. — 490 δύο Eust. 1155, 12. 1157, 5. — 491 μὲν ῥὰ GL. — 492 ὑπὸ AG Schol. Pind. Ol. IV, 3. ΥΠΟ Syr. ὑπολαμπομενάων CDEHL. — 493 ἀνὰ: κατὰ S Flor. Apoll. Soph. 82, 13. — 496 ἔπι D. — 497 ἐνθάδε D. ἔνθαγε L. — 498 δύω G. — 499 ὃ μὲν C. — 500 πιφάϲκων Vrat. A. ὃ δ' D. ὃδ' CGH. — 501 omitt. L. ἰέϲθην G. ἲ̈έϲθην A. ἵϲτορι G. ἐπιίϲτωρ πίαρ ἑλέϲθαι Apoll. Soph. 93, 2. πεῖραν ἑλέϲθαι S.

A. c. 483—608 Ζηνόδοτοϲ ἠθέτηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ ϲτίχου τὰ λοιπά, ἀρκεϲθεὶϲ τῷ κεφαλαιώδει προεκθέϲει Aristonicus. — 485 οὐρανὸϲ ἐϲτεφάνωται: Ζηνόδοτοϲ οὐρανὸν εϲτηρικη (sic! Bekk. ἐϲτήρικται). ἀρίϲταρχοϲ οὐρανὸν ἐϲτεφάνωκε Didymus. — 489 οἴη: οἶοϲ Crates apud Strab. I, 3. conf. Apoll. Soph. 29, 14. — 492 ἐκ θαλάμων: Ζηνόδοτοϲ ἐϲ θαλάμουϲ, καὶ ἔϲτιν οὐκ ἀπίθανοϲ ἡ γραφή Didymus. — 499 ἀποφθιμένου: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου καὶ ἐν ταῖϲ πλείϲταιϲ. καὶ ἔϲτιν οὐκ ἀπίθανοϲ ἡ γραφή Didymus. — 501 ἑλέϲθαι: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέϲθαι Didymus.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροιcιν ἐπήπυον, ἀμφὶc ἀρωγοί.
κήρυκεc δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντεc
εἵατ' ἐπὶ ξεcτοῖcι λίθοιc ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
cκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρc' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖcιν ἔπειτ' ἤιccον, ἀμοιβηδὶc δὲ δίκαζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέccοιcι δύω χρυcοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃc μετὰ τοῖcι δίκην ἰθύντατα εἴποι.
τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω cτρατοὶ εἵατο λαῶν
τεύχεcι λαμπόμενοι. δίχα δέ cφιcιν ἥνδανε βουλή,
ἠὲ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάcαcθαι,
κτῆcιν ὅcην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸc ἐέργει.
οἱ δ' οὔ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπὸ θωρήccοντο.
τεῖχοc μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεcταότεc, μετὰ δ' ἀνέρεc οὓc ἔχε γῆραc.
οἱ δ' ἴcαν· ἦρχε δ' ἄρα cφιν Ἄρηc καὶ Παλλὰc Ἀθήνη,
ἄμφω χρυcείω, χρύcεια δὲ εἵματα ἕcθην,
καλὼ καὶ μεγάλω cὺν τεύχεcιν ὥc τε θεώ περ,

V. L. 504 εἱατ' CD. ἐπι A λίθοιcι D. ἐνι D. — 505 ἠεροφώνων A. — 506 τοῖcι δ' ἔπειτ' Vrat. d. ἀμοιβηδὸν Harl. Vrat. A. δὲ δίκαζον AS Cant. δ' ἐδίκαζον CDEGHL Et. Mg. 85, 43. Apoll. Soph. 27, 13. — 507 ἂρ ADEGHL. μέcοιcι G Lips. δύω: δύο EHL Flor. Rom. Heynii libri excepto Cant. Et. Mg. 744, 24. Photii Lex. 416. Bachm. Anecd. I, 380, 21. Suidas II, 2, 1021, 1; 1022, 5. conf. H. U. 46. — 508 μετα A. τοῖcιν D Flor. δίκην omitt. H. εἴποι AEH Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. εἴπῃ CDGL. — 509 ἀμφι D. δύο CEHL: δύω ADG. εἱατο CD. — 510 λαμπομένω Harl. Vat. δέ cφιν S Cant. Harl. Jo. Alex. 33, 13. δίχα φρεcὶν Et. Mg. 279, 53. ἥνδανε DH et C altero spiritu addito. — 512 ἐέργει CDGHS Eust. 1187, 32. ἔεργεν [ει] A. ἐέργει [ε] L. ἔεργεν E Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. A. Rom. ἐέργοι est coniectura Bekkeri, quem secuti sunt recentiores. — 513 οἵδ' GHL. ὑπὸ θωρήccοντο Vrat. d.: ὑποθωρήccοντο H Frgm. Mosc. ceteri, in his ACDEGLS, ὑπεθωρήccοντο cum Schol. C 509. — 514 φίλαι omitt. L Lips. — 515 μετα CH. ἀνέραc D. — 516 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 517 ἥcθην D. ἧcτο H. — 518 μεγάλῳ G. θεόc περ D. θεῶ' περ H.

A. c. 502 ἀμφοτέροιcιν: παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἀριcτοφάνει ἀμφοτέρωθεν. ἡ μαccαλιωτικὴ ἀμφοτέρωθεν ἐποίπνυον (cod. ἐπίπνυον) ἀμφὶc ἀρωγοί Didymus. — 506 ἀμοιβηδὶc: ἀρίcταρχοc ἀμοιβηδόν ὡc κλαγγηδόν, κατὰ τάξιν τῆc ἡλικίαc Didymus. — 513 ὑπὸ θωρήccοντο scripsi cum librorum parte propter caesuram bucolicam, ut πολέαc διὰ ‖ κοιρανέοντα Δ 230. μάχηc ἐκ ‖ νοcτήcαντε Ε 137. Ρ 207. Ω 705. πολέμον κάτα ‖ κοιρανέουcιν Ε 332. μάχηc ἐξ ‖ ἀποδίωμαι Ε 763. πεδίον κάτα ‖ δηριάαcθαι Π 96. ποδῶν ὕπο | cείετο ὕλη Ξ 285. ἕλοc κάτα ‖ βουκολέοντο Υ 221. πόλεμον μέτα ‖ θωρήccοντο Υ 329. Κικόνων ὕπο ‖ δῃωθέντεc ι 66. conf. α 247. ν 377. π 424. τ 48. φ 346. ψ 290. C 492.

ἀμφὶϲ ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονεϲ ἦϲαν.
οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον ὅθί ϲφιϲιν εἶκε λοχῆϲαι,
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸϲ ἔην πάντεϲϲι βοτοῖϲιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
τοῖϲι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω ϲκοποὶ εἵατο λαῶν,
δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικαϲ βοῦϲ.
οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆεϲ
τερπόμενοι ϲύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόηϲαν.
οἱ μὲν τὰ προϊδόντεϲ ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλαϲ καὶ πώεα καλὰ
ἀργεννέων οἰών, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆραϲ.
οἱ δ' ὡϲ οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουϲὶν
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντεϲ ἀερϲιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
ϲτηϲάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθαϲ,
βάλλον δ' ἀλλήλουϲ χαλκήρεϲιν ἐγχείῃϲιν.
ἐν δ' Ἔριϲ, ἐν δὲ Κυδοιμὸϲ ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουϲα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·

V. L. 519 ὑπ' ὀλίζονεϲ CH Townl. Vrat. d. ὑπ' ολίζονεϲ A. ὑπολίζονεϲ DEGL cum plerisque. — 520 οἵδ' CHL. ὅθί ϲφϊϲϊν CD. ὅθι ϲφῑϲϊν H, ceteri ὅθι ϲφίϲιν, conf. H. T. 413. Ι 99. Λ 807. Ξ 134. Ψ 138. Ω 96. εἶκε G. εἶκε λοχῆϲαι διὰ διφθόγγου ἔχουϲι τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέϲτερα Eust. 1160, 19. — 521 βοτοῖϲι G Flor. Rom. — 522 ἵζονθ' εἰλυμένοι C. — 523 δύω ACDEG Barocc. Frgm. Mosc. δύο HLS Vrat. A. edd. ante Barnesium. — 525 οἳ δὲ C. — 526 τερπομένω Vrat. A. — 528 ἀγέλην Et. Mg. 746, 43. πώεα μήλων Apoll. Soph. 150, 14. Cram. An. Ox. III, 255, 30. — 529 * ἀργεννέων: vulgo ἀργεννῶν cum Apoll. Soph. 41, 30. ἀργενῶν D. ἀργενάων Mor. οἰων G. ἐπιμηλοβοτῆραϲ CH, conf. ἐπιβουκόλοϲ, ἐπιποιμένεϲ, ἐπιβώτωρ, ἐπίουροϲ. — 530 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. παρὰ: περὶ L Lips. Barocc. — 531 εἰράων AH man. rec. Harl. Mor. Vat. Frgm. Mosc. Et. Gud. 170, 55: ἱράων DG Lips. Et. Mg. 475, 12. Apoll. Soph. 92, 22. ἱράων CEH 1. man. LS Ven. B. Zonaras Lex. 1120. Suidas I, 2, 1067, 2. — 532 ἀερϲιπόδων A. μετεκείαθον D. ἵκοντο D. — 535 ἓν A ter. δ' ὀλοὸν κῆρ Plutarchus adv. Coloten 11, 6. — 537 τεθνηῶτα DH Cant. Mor. Barocc. Lips. Townl. Vrat. b. d. τεθνῃῶτα L. τεθνειῶτα CEG Vrat. A. Schol. Ϲ 483. 535. Heracl. Alleg. c. 48. Plutarchus Plat. Quaest. 4, 1. κατα A. ἕλκε libri. ἑλκε D.

A. c. 526 τερπόμενοι: ἀριϲτοφάνηϲ δυϊκῶϲ τερπομένω Didymus. — 528 πώεα καλά: παρὰ Ζηνοδότῳ πῶυ μέγ' οἰῶν Didymus. — 529 ἀργεννέων scripsi ex coniectura, conf. ad Λ 69. — 531 ὅτι εἴραϲ λέγει τὰϲ ἀγοράϲ, ϲχηματίζων ἀπὸ τοῦ εἴρειν ὅ ἐϲτι λέγειν Aristonicus. Aristarchus igitur εἰράων scripsit. — 537 ἀρίϲταρχοϲ τεθνηιῶτα (sic) Didymus.

εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοιϲι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
ὡμίλευν δ' ὥϲ τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
νεκρούϲ τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶταϲ.
ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρεϲ ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντεϲ ἐλάϲτρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἱ δ' ὁπότε ϲτρέψαντεϲ ἱκοίατο τέλϲον ἀρούρηϲ,
τοῖϲι δ' ἔπειτ' ἐν χερϲὶ δέπαϲ μελιηδέοϲ οἴνου
δόϲκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ ϲτρέψαϲκον ἀν' ὄγμουϲ
ἱέμενοι νειοῖο βαθείηϲ τέλϲον ἱκέϲθαι.
ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπιϲθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει
χρυϲείη περ ἐοῦϲα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
ἐν δ' ἐτίθει τέμενοϲ βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
ἤμων ὀξείαϲ δρεπάναϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ.
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐν ἐλλεδανοῖϲι δέοντο.
τρεῖϲ δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐφέϲταϲαν· αὐτὰρ ὄπιϲθε

V. l. 538 εἶμα D. — 539 ὡμίλεον Harl. Frgm. Mosc. non male. ὡμίλευν D. ἠδ' D. ἠδὲ μάχοντο L: ceteri ἠδ' ἐμάχοντο. — 540 κατατεθνηῶταϲ L. κατατεθνειῶταϲ A. κατατεθνειῶταϲ CEG. — 541 ἐν A. δὲ τίθει DE 1153, 59. 1155, 12. 1161, 11. Frgm. Mosc. Vrat. b. — 542 εὐρείαν D. — 543 ἐλάτρεον S. ἐλάϲτρευον Lips. ἐλάϲτεον Vrat. d. — 544 οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. τρέψαντεϲ Harl. Vat. ἱκοίατο D. — 546 οἱ δὲ GLS Cant. Harl. Vrat. b. d. Flor. δὲ, ϲτρέψαϲκον C. δ' ἐϲτρέψαϲκον D. δὲ τρέψαϲκον H Harl. Vat. Vrat. d. ἀνόγμουϲ A. — 547 ἵέμενοι CD. ἱκέϲθαι D. — 548 δ' ἐμελαίνετ' S. ἀρηρεμένηι A. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀρηρεμένῃ διὰ τοῦ ε̄ Eust. 1161, 64. — 549 περι D. πέρϊ H. θαῦμα τέτυκτο ACDEHLS 1. man. Vat. Vrat. b. d. A. Lips. Frgm. Mosc. θαῦμ' ἐτέτυκτο S ex corr. θαῦμα ἐτέτυκτο G. — 550 ἐν A. δὲ τιθει D Eust. 1153. 59. 1155, 13. 1162, 1. Vrat. b A. βαθυλήϊον H. βαθὺ λήιον, ὅ τινεϲ ὑφ' ἓν βαθυλήϊον ἀναγινώϲκουϲιν Eust. 1162, 19. βαϲιλήϊον AC 1. man. G Ven. B. Frgm. Mosc. γρ. τέμενοϲ βαθὺ λήϊον A. ἐνθάδ' D. — 551 ἦμων GH. ὀξεῖαϲ C. — 552 πίπτον ACGL Apoll. Soph. 72, 6. πῖπτον E. πίπτεν DH (Vrat. d.). — 553 ἀμαλλοδετῆρεϲ A. εἰλεδανοῖϲι GL Lips. Flor. ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐφέϲταϲαν αὐτὰρ ὄπιϲθε D. hunc et sequentem in unum contraxit H ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐφέϲταϲαν αὐτὰρ ὄπιϲθεν. — 554 δὲ ἀμαλοδετῆρεϲ G. ὄπιϲθε ACG (D 553). τρεῖϲ γὰρ ἀμαλλοδετῆρεϲ ἐν ἠλλεδανοῖϲι (1. man. ἐλλεδανοῖϲι) δέοντο D.

A. c. 538 ἐν τῇ μαϲϲαλιωτικῇ εἶματ' ἔχε Didymus. — 540 κατατεθνηῶταϲ: ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̄ Didymus. — 549 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τέτυκτο ἰακῶϲ Didymus. — 551 ἐν δέ τιϲιν ἐγράφετο μετὰ τὸν „ἤμων ὀξείαϲ δρεπάναϲ“, καρπὸν Ἐλευϲίνηϲ Δημήτεροϲ ἀγλαοδώρου Schol. C 483. τινὲϲ προϲγράφουϲι ϲτίχον τοῦτον „καρπὸν Ἐλευϲίνηϲ Δημήτεροϲ ἀγλαοδώρου“ Eust. 1156, 57.

παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
  ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλῳήν,
καλὴν χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλῳήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάις φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.

V. l. 555 δραγματεύοντες S Mor. ἐναγκαλῖδεσσϊ H. ἀγκαλίδεσι D. 557 ἑστήκει ACE 1156, 57 G: εἱστήκει E 1162, 8 HL Lips. εἱστήκει D. ἐπόγμου D. ὄγμον G Vat. Flor. — 560 ἐρίθοισι CEG Flor. Rom. πόλλ' ἐπάλυνον H πάλυναν D. πόλλ' ἄλφιτα λεύκ' ἐπάλυνον Frgm. Mosc. — 561 ἐν A. ἔνθ' G. δὲ τίθει D Vrat. b. d. A. E 1153, 60. 1155, 13. sed δ' ἐτίθει 1162, 54. δε τίθει H. μεταβρῖθουσαν H. ἀλψήν AH. — 562 ἀνα ACDH. ἄρα Barocc. Mor. — 563 ἑστήκει AEGS cum aliis: εἱστήκει CL Frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 487, 44. Schol. Υ 271. εἱστήκει DH. κάμαξη G. ἀργυρέοισιν CS Barocc. Harl. Frgm. Mosc. — 564 ἀμφι D. περϊ H. ἕρκος AD. ἔλασσε ACDEG Schol. Υ 271. — 565 ἀταρπητὸς CDL. ἐπαυτῆ D. ἐπαυτῆν S. ἐπ' αὐτῇ Frgm. Mosc. adscripto ῳ. — 566 τηνήσσοντο G. νείσοντο ADL. νείσσοντο Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. τὴν εἵσσοντο Vrat. d. νίσοντο C Frgm. Mosc. νεΐσσοντο H. νίσσοντο E Cram. Ep. 424, 11. ἀλῳήν AH. ἀλωήν C. vulgo ἀλωήν ut 561. — 567 παρθενικαί τε καὶ Rhet. Gr. III, 86, 6. — 568 πλεκτοῖσι ταλάροισι Vat. conf. ι 247. — 569 τοῖσι CE in H est ἐν pro τοῖσιν. — 570 ἠμερόεν D. λῖνον G. ὑπο ADHL. ἄειδε ACDEGHL. — 571 λεπαλέηι C. λεπτείῃ Vrat. A. πρήσσοντες Harl. Vat. ἀμαρτῆι A. ἀμαρτῆ D. ὁμαρτῇ A in marg. EG. ὁμαρτῆ CHLS. — 572 ἕποντο D.

A. c. 557 ἔξω τοῦ ῑ τὸ ἑστήκει αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 563 Ζηνόδοτος ἀργυρέοισιν Didymus. — 565 ἐς αὐτήν παρὰ Ζηνοδότῳ, καὶ ἔχει λόγον ἡ γραφή Didymus. — 566 νίσσοντο, conf. H. T. 316. — 568 ἀρίσταρχος ταλάροισι καὶ πλεκτοῖσι Didymus, an πλεκτοῖσιν ταλάροισι? μελιηδέα κάρπον: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου Schol. V, quod scholium ad scripturam πλεκτοῖσιν ταλάροισι videtur pertinere, conf. H. T. 393. — 570 λίνον Aristarchus: Zenodotus λίνος.

ἐν δ' ἀγέλην ποίηϲε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόεϲ χρυϲοῖο τετεύχατο καϲϲιτέρου τε,
μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεϲϲεύοντο νομόν δὲ
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρύϲειοι δὲ νομῆεϲ ἅμ' ἐϲτιχόωντο βόεϲϲι
τέϲϲαρεϲ, ἐννέα δέ ϲφι κύνεϲ πόδαϲ ἀργοὶ ἕποντο.
ϲμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃϲι βόεϲϲι
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼϲ
ἕλκετο· τὸν δὲ κύνεϲ μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸϲ μεγάλοιο βοείην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύϲϲετον· οἱ δὲ νομῆεϲ
αὔτωϲ ἐνδίεϲαν ταχέαϲ κύναϲ ὀτρύνοντεϲ.
οἳ δ' ἤ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἱϲτάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺϲ ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομὸν ποίηϲε περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ
ἐν καλῇ βήϲϲῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
ϲταθμούϲ τε κλιϲίαϲ τε κατηρεφέαϲ ἰδὲ ϲηκούϲ.
ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ,

V. l. 573 ἐν A. ὀρθοκεράων D. — 574 χρυϲεῖο C. τετεύχαται Schol. O 187. — 575 νομὸν δὲ A Apoll. Soph. 102, 21. νομήνδε Vrat. A. — 576 παρ D. παρὰ DEHL Townl. Vrat. d. A. Frgm. Mosc. Et. Mg. 283, 12. παραὶ CS Cant. Vat. Harl. περὶ G. παραροδανὸν A. ἐν ἄλλῳ ῥαδαλὸν A, ita Hesychius sub δόνακα et ῥαδαλόν. οἱ δὲ γράφουϲι ῥαδαλόν Eust. 1165, 19. ῥάδαλον Schol. N 458. — 577 βόεϲϲι ACDEG. — 578 ϲφῖν H. — 579 ϲμερδαλέο G. ϲμαρδαλέω S. ϲμερδαλέω τε L. δύω πρώτῃϲι L Lips. ἐν πρώτοιϲι AD 1. man. Vat. Barocc. Frgm. Mosc. Vrat. b. βόεϲϲι ACDEGHL. — 580 ἐρίγμηλον S Lips. Vrat. b. A. ἐρίμυκλον L. ἔχετον Harl. ὃ δὲ C. — 581 μετεκείαθον D. μετακίαθον Barocc. — 582 ἀναρήξαντε AD, bene. ἀναρρήξαντεϲ H. μεγάλοιο βύρϲην H Vrat. d. e glossa. — 584 αὔτωϲ EGH Schol. C 162. Ψ 475. αυτωϲ A. ἐνδίεϲαν A. ἐν δ' ἵεϲαν L Lips. ἐνδίεϲϲαν D. ὀτρύναντεϲ D Mor. Flor. Apoll. Soph. 68, 22. — 585 οἳ δ' D. οἵδ' CG. οἳ δή τοι H. οἱ δή τοι Lips. Vrat. d. Frgm. Mosc. vulgo οἱ δ' ἤτοι. — 587 ἐν A. — 589 ἰδὲ: ἠδὲ Lips. Schol. E 137. τε ἠ ἰδὲ Eust. — 590 ἐν A.

A. c. 576 παρὰ ῥοδανὸν Aristarchus: παρὰ ῥαδαλὸν Aristophanes. διὰ ῥαδαλὸν Zenodotus. conf. Et. Mg. 701, 52. ῥοδανὸν vel ῥαδανὸν Heracleo, conf. Et. Mg. 702, 10. alii ῥοανόν teste Schol. BV, qui Zenodoto scripturam κραδαλόν tribuit. Ζηνόδοτοϲ ῥοδανόν Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 4. φηϲὶ δὲ Διονύϲιοϲ γράφεϲθαι καὶ δονακῆεν Didymus. — 579 ϲμερδαλέω δὲ λέοντε: ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἀριϲτάρχου δύο πρώτῃϲι βοέϲϲι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανέω (cod. κυάνεον) δὲ λέοντε Didymus. Ζηνόδοτοϲ κυάνεοι δὲ λέοντεϲ [ἐνὶ] Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 5. — 581 τὸ δὲ ἕλκετο χωρὶϲ τοῦ ῑ Didymus. τὸν δὲ: παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺϲ δέ, τοὺϲ λέονταϲ Didymus. — 584 αὔτωϲ: οὕτωϲ Zenodotus. ἐνδίεϲαν: ἐνδΐεϲαν Ptolem. Ascalonita.

τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωςῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤςκηςεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεςίβοιαι
ὠρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἳ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας
εἵατ' ἐυννήτους, ἦκα ςτίλβοντας ἐλαίῳ·
καί ῥ' αἳ μὲν καλὰς ςτεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυςείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἳ δ' ὁτὲ μὲν θρέξαςκον ἐπιςταμένοιςι πόδεςςι
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃςιν
ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήςεται, αἴ κε θέῃςιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξαςκον ἐπὶ ςτίχας ἀλλήλοιςι.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίςταθ' ὅμιλος
τερπόμενοι· μετὰ δέ ςφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιςτητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνευον κατὰ μέςςους.

V. l. 591 ἴκελον CGHL. οἷον D. ἐνι A. κνωςῷ AC: κνωςςῷ DEG HL Athenaeus V, 181. Rhet. Gr. III, 104, 23. Herodianus περὶ ςχημάτων ed. Dind. 64, 13. abhinc usque ad vs. 602 ἀθετεῖ Tzetzes Alleg. 762. — 592 ἤςκηςε C Vrat. A. καλιπλοκάμωι CD. — 593 ἠίθεος Apoll. Soph. 24, 1. ἀλφεςίβοιαι A. — 594 ἐπι A. ἐνὶ H Vrat. d. ἔχουςαι Athen. V, 181. — 595 αἳ μὲν C. εἶχον D. οἳ δὲ C. — 596 εἵατο GL Lips. εἶχον E Rom. ἐϋννήτους ACE 1166, 57: εὐνήτους DE 1165, 62 GHL Lips. Barocc. Cant. Mor. Harl. Vat. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. — 597 οἱ μὲν Schol. B 67. ςτεφάνους S. οἳ δὲ C. — 598 ἔχον H. — 599 οἵδ' CDGHL. ὅτε DE 1166, 2; 40. πόδεςςι ACEG. — 600 τὶς C. ἅρμενον CGH Flor. Et. Mg. 769, 48. ἁρμενον A — 601 θέῃςι H Et. Mg. 769, 49. αἴ κε θέλῃςι Vrat. d. Flor. αἴ κε θέλῃςιν Lips. αἴκ' ἐθέλῃςιν Harl. — 602 ἀλλήλοιςι ADEG. — 603 πολλὸν Cant. — 604 τερπόμενος Mor. Athenaeus V, 181 bis. μετὰ δέ ςφιν — φορμίζων omittunt libri. — 605 δύω D. κυβϊςτητῆρες D. κυβιςτῆρες Townl. κυβηςτῆρε HL. καταυτούς H. — 606 ἐξάρχοντες ACDEGL et Heynii libri. ἐξάρχοντε H. ἐδίνεον E 1166, 8 Rom. Frgm. Mosc. κατα A.

A. c. 592 παρὰ Ζηνοδότῳ ἀριήδνῃ Didymus. — 597. 598 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ἀριςτοφάνει ἦςαν Schol. A. — 604 ὁ δ' Ἀρίςταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου ςυμπόςιον ἐμβαλὼν οὓς οὐ προςῆκε ςτίχους (δ 15—19) καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίηςε καὶ τῆς τοῦ βαςιλέως ςωφροςύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον „πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίςταθ' ὅμιλος τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιςτητῆρε κατ' αὐτοὺς μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέςςους." ὥςτ' ἀνίατον γενέςθαι παντάπαςι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς ςώζεςθαι Athenaeus V, 181 c. conf. V, 180 d. adn. ad δ 15—19. — 605 καθ' αὐτοὺς Diodorus Aristophaneus apud Athen. V, 180 e. — 606 ἐξάρχοντος: ἐξάρχοντες Aristarchus, cf. Athen. l. l.

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα cθένος Ὠκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην cάκεος πύκα ποιητοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε cάκος μέγα τε cτιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν,
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε,
τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ καςςιτέροιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας.
ἣ δ' ἴρηξ ὣς ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίςτοιο φέρουςα.

ΙΛΙΑΔΟϹ Τ.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοιςι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖςιν·
ἣ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουςα.
εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱόν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἣ δ' ἐν τοῖςι παρίςτατο δῖα θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

V. L. 607 ἐν A. δὲ τίθει Eust. 1153, 60. 1155, 13; sed δ' ἐτίθει 1167, 29; 46. — 608 παρ C. παρ' D. — 609 ἐπειδὴ libri. ἐπεὶ L Lips. omisso δή. — 610 ἄρά οἱ C. οἳ D. αὐγῆς: αὐτῆς H. — 611 κυνέην βριαρὴν G Barocc. Flor. βριαρὴν omitt. L. βαρὺν Lips. — 612 ἐπϊ δὲ χρύςειον H. ἧκε ACDEG. — 613 κνημίδας H. ἑανοῦ H Flor. — 615 ἀχϊλῆος C. θῆκεν A. — 616 ἡ δ' L. ἠδ' CDGH. ἴρηξ GL Flor. male, conf. ὥς τ' ἴρηξ N 62. ὑπ' ἴρηκος Φ 494. τ' ἴρηκες ε 66. ὡς A. ἅλτο C. ΗΔ' ΟΙΡΗΞ ΩϹ ΑΛΤΟ ΚΑΤΟΥΛΥΠΟΥΝΗΦΟΕΛΠΟϹ Papyrus ab Harrisio repertus, conf. H. T. 446. — 617 τεύχεα καλὰ φέρουςα παρ' ἡφαίςτοιο ἄνακτος EH Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. Τ[ΕΥΧΕ]ΑΚΑΛ[Α]ΦΕΡΟΥϹΑ ΠΑΡ ΗΦΑ[Ι]Ϲ[Τ]ΙΟΑΝΑΚΤΟϹ Pap. Harris. γρ. τεύχεα καλὰ φέρουςα παρ' ἡφαίςτοιο ἄνακτος A.

V. L. 1 ἀπ': ἐπ' Harl. — 2 φέρη L. φέρῃ Harl. Lips. φέρει DG. βροτοῖςι DH. — 3 ἠδ' CDGHL. πάρα ACDG: παρὰ HL. — 4 περικείμενον A. πέρι κείμενον L Apoll. de Synt. 308, 20. Bekk. Anecd. 924, 30. ceteri περικείμενον cum Schol. T 284. Jo. Alex. 26, 22. — 5 λιγαίως D. πολλοὶ E. — 6 μύροντο D. ἠδ' CDGHL. δία D. — 7 ἐν G. ὀνόμαζε ACDGHL.

τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάϲομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖϲθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάϲθη.
τύνη δ' Ἡφαίϲτοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἷ' οὔ πώ τιϲ ἀνὴρ ὤμοιϲι φόρηϲεν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόϲθεν Ἀχιλλῆοϲ· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόναϲ δ' ἄρα πάνταϲ ἕλε τρόμοϲ, οὐδέ τιϲ ἔτλη
ἄντην εἰϲιδέειν, ἀλλ' ἔτρεϲαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ὡϲ εἶδ', ὥϲ μιν μᾶλλον ἔδυ χόλοϲ, ἐν δέ οἱ ὄϲϲε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡϲ εἰ ϲέλαϲ ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χείρεϲϲιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεϲὶν ᾗϲι τετάρπετο δαίδαλα λεύϲϲων,
αὐτίκα μητέρ' ἑὴν ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸϲ πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲϲ
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέϲϲαι.
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶϲ
δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
μυῖαι καδδῦϲαι κατὰ χαλκοτύπουϲ ὠτειλὰϲ
εὐλὰϲ ἐγγείνωνται, ἀεικίϲϲωϲι δὲ νεκρόν,

V. l. 10 παρα H Frgm. Mosc. παρὰ Vrat. b. ceteri πάρα cum Schol. T 8. — 12 ὡϲ A. κατα ACDHL: καλὰ Barocc. Harl. Mor. ἔθηκε ACDEG. — 13 ἀχϊλῆοϲ C. ἀνέβραχε: ἀνέδραμε L. δαίδαλα: φαίδιμα Barocc. Mor. — 15 ἀχϊλεὺϲ C. — 16 ὡϲ ἴδεν Et. Mg. 824, 29. Et. Gud. 582, 25. Schol. Theocr. III, 42. conf. Ξ 294. Υ 424. μάλον D. — 17 βλεφάρων (οιϲ) A. βλεφάροιϲ Barocc. Harl. βλεφάρον G. ἐξεφάανθεν AGL Lips. Flor. ἐξεφάανθε C. ἐξεφαάνθη (ε) H. ἐξεφαάνθη DES Ven. B. Frgm. Mosc. Vrat. d. Rom. ἐξεφαάνθην Harl. — 18 χείρεϲιν DE. — 19 ᾗϲι τετάρπετο ACDHL ex corr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. ᾗϲιν ἐτάρπετο GL 1. man. edd. vett. ᾗϲιν ἐτέρπετο E. ᾗϲι τ' ἐτέρπετο Cant. λεύϲων D Lips. — 20 μητέρα ἣν libri. προϲηῦδα D. — 22 μὴ δὲ CDGHL. τελέϲαι E. — 23 ἤτοι libri. — 26 ἐγγείνωνται: ἐγίνωνται D. ἐγγίγνωνται L ex corr. ἐγγίνονται Lips. ἐγγείνονται Zonar. Lex. 606. ἀεικίϲωϲι E Apoll. Soph. 62, 1.

A. c. 14 ἕλε τρόμοϲ: ἕλεν φόβοϲ Zenodotus, conf. C 247. — 17 ἐξεφάανθεν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ ἐξεφαάνθη Didymus. — 18 τινὲϲ δὲ γράφουϲι τέρπετο δ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶν Schol. V. — 19 ᾗϲι τετάρπετο, conf. Ω 513. Ι 705. Ψ 10. 98. indicativo ἐταρπόμην poëta non utitur, sed coniunctivo ταρπώμεθα Ω 636. δ 295. ψ 255, ubi variant libri inter ταρπώμεθα, τερπώμεθα, παυϲώμεθα, quod Aristarchus Ω 636 scripserat. — 20 μητέρ' ἑήν scripsi Bekkerum secutus, conf. β 195. δ 618. — 26 ὅτι ἐν τοῖϲ (ταῖϲ?) Ζηνοδότου ἐγγίνωνται διὰ τοῦ ῑ γεγράπται, δεῖ δὲ διὰ τοῦ ε̄ (ε̄ῑ?) Aristonicus

ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα ϲαπήῃ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα·
τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεϲὶ ϲῇϲι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήϲω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
μυίαϲ, αἵ ῥά τε φῶταϲ ἀρηιφάτουϲ κατέδουϲιν·
ἤν περ γὰρ κῆταί γε τελεϲφόρον εἰϲ ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔϲται χρὼϲ ἔμπεδοϲ ἢ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ ϲύ γ' εἰϲ ἀγορὴν καλέϲαϲ ἥρωαϲ Ἀχαιούϲ,
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
αἶψα μάλ' ἐϲ πόλεμον θωρήϲϲεο, δύϲεο δ' ἀλκήν.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲα μένοϲ πολυθαρϲὲϲ ἐνῆκε,
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροϲίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
ϲτάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼϲ ἔμπεδοϲ εἴη.
αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάϲϲηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ϲμερδαλέα ἰάχων, ὦρϲεν δ' ἥρωαϲ Ἀχαιούϲ.
καί ῥ' οἵ περ τὸ πάροϲ γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεϲκον,
οἵ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυϲὶν ἔϲαν, ϲίτοιο δοτῆρεϲ,
καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰϲ ἀγορὴν ἴϲαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺϲ
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχηϲ ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆϲ.
τὼ δὲ δύω ϲκάζοντε βάτην Ἄρεοϲ θεράποντε,
Τυδείδηϲ τε μενεπτόλεμοϲ καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,

V. l. 27 κατα ADH. δε A. ϲαπήῃ A Vrat. A. ϲαπήη D. ϲαπείῃ H. ϲαπείη CEGL et ante Heynium vulgo. — 29 μή μοι C Frgm. Mosc. μετα A. μελλόντων A. — 30 τῷ: τῶν E. πειρήϲομαι G Flor. ἀλαλκέμεν D Barocc. — 31 κατέδουϲι GH Flor. Rom. — 32 εἴπερ E Harl. κῆταί A: κεῖταί CDEGHLS cum libris Heynii. — 33 τῷδ' ACDEL: τῷ γ' GHS Barocc. Cant. Vat. Harl. Vrat. d. Frgm. Mosc. Flor. recte. — 34 ἀλλὰ γὰρ εἰϲ D. — 35 ἀπειπὼν D. — 36 εἰϲ D. θωρήϲεο Lips. Vrat. A. — 37 ὡϲ A ἐνῆκε ACDGHL. — 39 κατα A. ἵνά οἱ CHL. post hunc insertus est in H Harl. Frgm. Mosc. versus ἡ μὲν ἄρ' (H ἆρ) ὣϲ ἔρξαϲ' (H ἔρξαϲ) ἀπέβη θέτιϲ ἀργυρόπεζα. — 40 ὃ ACDGHL. ἀχϊλεύϲ C. ἐν ἄλλῳ ποδάρκηϲ δῖοϲ ἀχιλλεύϲ A. — 41 ϲμαρδαλέα S. ὧρϲε E. — 42 καί θ' H Vrat. d. τοπάροϲ L. γε, νεῶν AE. ἐναγῶνι D. μένεϲκον: γένοντο C. — 43 καὶ οἳ ἔχον GLS Barocc. Mor. Vat. Flor. ἰήια Harl. οἴια Vat. — 44 παρα A. ἦϲαν C. — 45 οἳ GHL. τότέ γ' C. ἀχϊλεὺϲ C. — 47 ἄρεωϲ ADH Townl. Herodianus περὶ ϲχημάτων ed. Dind. 59, 23. θεράποντεϲ ἄρηοϲ E. — 48 τὲ AH.

A. c. 27 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η̅ ϲαπήῃ Didymus. — 30 παρὰ ἀριϲτοφάνουϲ (sic) ἀλαλκέμεν Didymus. — 41 ἥρωαϲ: παρὰ ἀριϲτοφάνει καὶ ῥιανῷ ἐρίηραϲ Didymus.

ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
αὐτὰρ ὃ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑςμίνῃ
οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίςθηςαν Ἀχαιοί,
τοῖςι δ' ἀνιςτάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
  Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροιςιν ἄρειον
ἔπλετο, ςοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶΐ περ ἀχνυμένω κῆρ
θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
τὴν ὄφελ' ἐν νήεςςι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνηςςὸν ὀλέςςας·
τῶ κ' οὐ τόςςοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄςπετον οὖδας
δυςμενέων ὑπὸ χερςὶν ἐμεῦ ἀπομηνίςαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωςὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ ςῆς ἔριδος μνήςεςθαι ὀίω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάςομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ ςτήθεςςι φίλον δαμάςαντες ἀνάγκῃ.
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
ἀςκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶςςον
ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιούς,
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήςομαι ἀντίον ἐλθών,
αἴ κ' ἐθέλως' ἐπὶ νηυςὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω

V. l. 49 ἐρειδομένῳ G. ἄλγεα DL Barocc. Mor. γρ. ἕλκεα L. — 50 καδδὲ ACDGHL. μετα A. ἀγορᾷ E. ἵζοντο D. κιόντε L Vrat. b. A. — 51 ὁ ACDGHL. — 52 ἐνι A. — 53 οὔτα C Vrat. b d. — 54 ἐπειδὴ libri. ἀχαιῶν H. — 55 τοῖςιν D. πόδας ταχὺς D. ἀχϊλεύς C. — 56 ἦ D. ἄρ, τι E 1170, 37. 1171, 2. τόδ': τόγ' Barocc. Mor. — 58 μενεήναμεν CH. — 59 ὄφελεν νήεςςι H. — 60 ἤματι D. λυρνηςςὸν CDEH: λυρνηςὸν AGL Flor. cf. Β 690. 691. Υ 92. 191. — 61 τῶ ACHL. τῷ EG. τό D. — 62 ὑπο A. ἀπομηνίςαντος A. — 63 τρωςὶ L. — 66 ἐνι A. — 67 δή τοι H Harl. νῦν δ' ἤδη Apoll. Soph. 168, 20. παύω μὲν ἐγὼ C. οὐδέ τι με ADGHL. οὐδ' ἔτι με Vrat b. A. οὐδέ τί ςε Apoll. Soph. 111, 9. Et. Mg. 579, 58. — 69 πόλεμον δὲ A. κάρη κομόωντας AH. — 70 τειρήςομαι G. ἀντίον ACD Mor. Harl. Frgm. Mosc. vulgo ἀντίος. ἐλθεῖν S Cant. — 71 ἐπι A. οἴω DHL.

A. c. 56 ἄρειον: ἄμεινον Massiliensis. ὄνειαρ Chia. — 62 ἀπομηνίςαντος Ptolem. Ascalonita et Herodianus: ἄπο μηνίςαντος Nicias. ἐπιμηνίςαντος Chamaeleo, conf. Ι 426. H. T. 198. — 70 οὕτως ἀρίςταρχος διὰ τοῦ ν̄ ἀντίον Didymus.

ἀϲπαϲίωϲ αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅϲ κε φύγῃϲι
δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεοϲ ἡμετέροιο.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρηϲαν ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντοϲ μεγαθύμου Πηλεΐωνοϲ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἕδρηϲ, οὐδ' ἐν μέϲϲοιϲιν ἀναϲτάϲ·
ὦ φίλοι, ἥρωεϲ Δαναοί, θεράποντεϲ Ἄρηοϲ,
ἑϲταότοϲ μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν
ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπιϲταμένῳ περ ἐόντι.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶϲ κέν τιϲ ἀκούϲαι
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύϲ περ ἐὼν ἀγορητήϲ.
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ϲύνθεϲθ' Ἀργεῖοι μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαϲτοϲ.
πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καί τέ με νεικείεϲκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιόϲ εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺϲ καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτιϲ ἐρινύϲ,
οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεϲὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

V. l. 72 αὐτὸν DS Vat. αἴ κε φύγηϲιν L. αἴ κε ἢ ὅϲ κε Eust. φύγῃϲι ACDH. — 73 φεύγων ἐκ AC. γρ. δηΐου ἐκ πολέμοιο A. — 74 ὡϲ A. οἵδ' CDGHL. δὲ χάρηϲαν Vrat. b. conf. Γ 111. εὐκνήμιδεϲ DG HL. — 75 ἀποειπόντοϲ H. — 77 μέϲϲοιϲι παραϲτάϲ S Cant. μέϲοιϲιν Apoll. Soph. 156, 26. — 79 ἑϲταότοϲ: τινὲϲ ἑϲταότωϲ Eust. 1172, 59. μέν: γὰρ Apoll Soph. 156, 23. ἀκούειν AE 1172, 16 Barocc Cram. Ep. 252, 29. Apoll. Soph. 156, 23: ἀκούεμεν CDE 1171, 56 GHL Et. Gud. 656, 49. Bachm. Anecd. II, 83, 26. — 80 ὑββάλειν G. ὑβάλειν C. alii ὑββάλλειν teste Eust. 1172, 60. χαλεπὸν καὶ Bachm. Anecd. II, 49, 35. ἐπιϲτάμενόν περ ἐόντα libri cum Apoll. Soph. 156, 24. Bachm. An. II, 49, 35. — 81 ἀκούϲῃ Maxim. Tyr. Diss. XVII, 10. ἀκούϲειεν Apoll. Soph. 156, 31. — 82 βλάβεται γὰρ L Lips. βλάβεται γὰρ δὲ S. — 83 ἐγὼ A. — 85 πολλάκϊϲ CE. μῦθον ἀχαιοὶ τοῦτον H Vrat d. — 86 καί τε με D. αἴτιοϲ εἰμὶ L. — 87 ἠεροφοῖτιϲ A. ἐρινύϲ AD Townl. Vrat. b. ἐριννύϲ CEGHL et Heynii fere omnes. — 88 οἵ τέ μοι ACEH. vulgo οἵτε μοι. L οἵ τ' ἐμοί.

A. c. 75 ἀρίϲταρχοϲ ἔξω τοῦ ō ἀπειπόντοϲ καὶ αἱ πλείουϲ Didymus. — 76 τοῖϲι δ' ἀνιϲτάμενοϲ μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Massiliensis, Chia, Zenodotus. — 77 αὐτόθεν ἐξ ἕδρηϲ, οὐδ' ἐν μέϲϲοιϲιν ἀναϲτάϲ: οὕτωϲ καὶ παρ' Ἀριϲτοφάνει Didymus. Ἀρίϲταρχοϲ παρενέθηκε τὸν „αὐτόθεν ἐξ ἕδρηϲ“ teste Alexandro Cotyaensi. Ζηνοδότοϲ τοῦτον οὐκ ἔγραφε Aristonicus. μῆνιν ἀναϲτενάχων καὶ ὑφ' ἕλκεοϲ ἄλγεα πάϲχων Chia cum Massiliensi teste Didymo. — 79 ἀκούειν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ. ἄλλοι δὲ ἀκουέμεν Didymus, conf. ad vs. 30. — 80 ὑββάλλειν: ὑββάλλειν Herodianus, ψιλῶϲ. ἐπιϲταμένῳ περ ἐόντι Aristarchus. hanc scripturam tuentur Archias et Dionysius Sidonius apud Apoll. Soph. 156, 26. — 86 παρὰ ἀριϲτοφάνει καὶ τῇ χίᾳ νεικείουϲιν Didymus. — 87 ἠεροφοῖτιϲ Herodianus: alii ἡ ἐροφοῖτιϲ.

ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτους' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φας' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν
ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
κέκλυτέ μευ, πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόως δὲ μογοστόκος εἰλείθυια
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·

V. L. 89 ἦματι D ἀχῖλῆος C. — 90 δϊα CH. — 92 τῇ ACDEGHL Barocc. Vat. Townl. Frgm. Mosc. τῆς S edd. vett. τῆς Plato Conviv. 195 D. οὔδει: οὔδεος Plato Conv. 195 D. Stob. Flor. 63, 36. — 93 βαίνοι G. — 94 κατα CH γ' ἐπέδησε ACDE Barocc. Cant. Mor. Vrat. b. d. A. γ' ἐπέδησεν H. γε πέδησε G. γε πέδησεν E 1174, 1 L Apoll. Soph. 96, 28. — 95 Ζεὺς: Ζῆν' ACDEGHLS Ven. B. Townl. Lips. Cant. Harl. Vrat. d. Frgm. Mosc. ἄσατο: ἀάσσατο G Flor. Rom. — 96 φάς' CH. φᾶς' L. φασιν G. φασίν E Rom. — 97 δολοφροσύνῃ Vrat. b. A. Flor. δολοφροσύνης' E. δολοφροσύνην Cant. ἠπάτησεν L. — 99 τεύξεσθαι H. εὐστεφάνω DGH. ἐνι A. — 100 ἦτοι libri. θεοῖσι ACDEGH. — 101 πάντές τε E. πάντες τὲ A. πάντες θεοὶ D. — 102 ἐνι A. στήθεσσιν ἀνώγει ACDHL Lips. Flor. Rom. στήθεσσι κελεύει GS Cant. Vat. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. κελεύοι A in marg. — 103 φόως δὲ ADG: vulgo φόωσδε. μογοστόκος A. εἰλείθεια E. — 104 ἀνάξει: ἀνέξει Vrat. b. ἀέξει Vrat. A. — 105 οἵ δ' G. ἐξεμεῦ A. εἰσί ACH Apoll. de Pron. 137 A. εἰσι E. εἰσίν G Apoll. de Synt. 164, 21. 165, 22. de Pron. 138 A. εἰσιν DH. — 106 τόνδε G.

A. c. 90 κεν: κε Aristarchus, conf. H. U. 61. γράφεται κατ' ἔνια „θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ". ἐν δέ τισι „θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται" Didymus. Hellanicus θεόσδια, τὰ θεόσδοτα Schol. B. Eust. 1178, 24. — 92 τῇ: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ τῆς μέν θ' ἁπαλοί Didymus. Ἀριστοφάνης τῇ μέν Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 9. — 94 ἀθετεῖται Aristonicus. — 95 ἀρίσταρχος Ζεὺς ἄσατο Didymus. ἔν τισι τῶν εἰκαιοτέρων Ζῆν' Schol. A. — 96 φας': φαμὲν Chia. ἀλλ' ἄρα: ἀλλά νυ Aristophanes. — 105 οἵ θ': παρὰ ἀριστοφάνει ἔξω τοῦ θ̄ οἵ αἵματος Didymus. ἐμεῦ: πρὸς ἐνίων διὰ τοῦ ο̄ ἐγράφετο (ἐμοῖ') Apollonius de Pron. 137 A.

ψευϲτήϲειϲ, οὐδ' αὖτε τέλοϲ μύθῳ ἐπιθήϲειϲ.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοϲϲον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὅρκον,
ἦ μὲν τὸν πάντεϲϲι περικτιόνεϲϲιν ἀνάξειν,
ὅϲ κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέϲῃ μετὰ ποϲϲὶ γυναικὸϲ
τῶν ἀνδρῶν, οἳ ϲῆϲ ἐξ αἵματόϲ εἰϲι γενέθληϲ.
ὣϲ ἔφατο· Ζεὺϲ δ' οὔ τι δολοφροϲύνην ἐνόηϲεν,
ἀλλ' ὄμοϲεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάϲθη.
Ἥρη δ' ἀΐξαϲα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμωϲ δ' ἵκετ' Ἄργοϲ Ἀχαιικόν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
ἰφθίμην ἄλοχον Cθενέλου Περϲηιάδαο.
ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὁ δ' ἕβδομοϲ ἑϲτήκει μείϲ·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωϲ δὲ καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνηϲ δ' ἀπέπαυϲε τόκον, ϲχέθε δ' εἰλειθυίαϲ.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουϲα Δία Κρονίωνα προϲηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔποϲ τί τοι ἐν φρεϲὶ θήϲω.
ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐϲθλόϲ, ὃϲ Ἀργείοιϲιν ἀνάξει,
Εὐρυϲθεύϲ, Cθενέλοιο πάιϲ Περϲηιάδαο,
ϲὸν γένοϲ· οὔ οἱ ἀεικὲϲ ἀναϲϲέμεν Ἀργείοιϲιν.
ὣϲ φάτο, τὸν δ' ἄχοϲ ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.

V. L. 107 μύθου D. — 108 εἴ δ' L. ἐν ἄλλῳ αἴ δ' ἄγε νῦν A. ἄγε δή μοι Vrat. d. κρατερὸν CGH Lips. — 109 ἡ μὲν D (accentus 2. man.). ἦ μὴν in libris meis non reperi. — 110 ὅϲ κεν: ὅϲ τιϲ Schol. δ 477. Cram. An. Par. III. 23, 11 (ex Porphyrio). ὅϲ τ' Schol. P 263. μετὰ et παρὰ Schol. δ 477. — 111 αἵματοϲ εἰϲὶ DL. — 112 δολοφροϲύνηϲ Bachm. Anecd. II. 84, 17. — 113 ὄμοϲε E Vrat. A. — 115 ἀχαϊκὸν GS Lips. ἤδη L. ἤδει Vrat. b. ἤδεε Vrat A. — 116 περϲϊάδαο C. περϲηΐδαο D. — 117 ἥδ' CGL. δὲ κύει AD 1. man. H Vrat. d. ceteri δ' ἐκύει. ὁ δ' D. ὅδ' CGL. ἐϲτήκει A Townl. Vrat. b. Lips. Frgm. Mosc. εἱϲτήκει CDEGHLS. ἱϲτήκει Et. Orionis 192, 29. — 118 προφόωϲ δὲ AD Et. Gud. 242, 83. πρὸ φόωϲδε E Townl. Frgm. Mosc Rom. προφόωϲδε CG Apoll. Soph. 136, 8. Et. Mg. 428, 16. Schol. Π 188. προφόωϲ Schol. T 104. ἄγαγε φόωϲδε H Lips. ἤγαγε φόωϲδε L. ἠλιτόμηνον A. hunc et sequentem habet H in marg. man rec. — 119 εἰληθυίαϲ Eust. 1176. 12; sed 1174. 21 et 1175. 45 εἰλειθυίαϲ. 121 τί ϲοι H. ἐνιφρεϲὶ D. ἐνὶ φρεϲὶ Lips. Flor. — 122 γέγονεν L Lips. Vrat. A. — 123 περϲηΐδαο D. — 124 ἀργείοιϲιν: ἀνθρώποιϲιν Et. Mg. 21, 53. — 125 ἄχοϲ βαθὺ C. κατα D.

A. c. 107 ψευϲτήϲειϲ Aristarchus: alii ψεύϲτηϲ εἶ vel εἶϲ. — 117 μείϲ: ἐν τῇ χίᾳ μήϲ Didymus. forma ionica μείϲ legitur apud Hesiodum Op. 557. Hymn. in Merc. 11. Anacreont. Frgm. 6, 1 ed. Bergk. — 118 πρὸ φόωϲ δέ, conf. ad Π 188. hoc loco Aristarchus πρὸ admisit et interpretatus est πρὸ τῶν μηνῶν. — 124 ἀργείοιϲιν: κατ' ἐνίαϲ τῶν ἐκδόϲεων ἀνθρώποιϲιν Didymus.

αὐτίκα δ' εἷλ' ἄτην κεφαλῆϲ λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενοϲ φρεϲὶν ᾗϲι, καὶ ὤμοϲε καρτερὸν ὅρκον,
μή ποτ' ἐϲ Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀϲτερόεντα
αὖτιϲ ἐλεύϲεϲθαι ἄτην, ἣ πάνταϲ ἀᾶται.
ὣϲ εἰπὼν ἔῤῥιψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
χειρὶ περιϲτρέψαϲ· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ ϲτενάχεϲχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο
ἔργον ἀεικὲϲ ἔχοντα ὑπ' Εὐρυϲθῆοϲ ἀέθλων.
ὣϲ καὶ ἐγών, ὅτε δὴ αὖτε μέγαϲ κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ
Ἀργείουϲ ὀλέκεϲκεν ἐπὶ πρυμνῇϲι νέεϲϲιν,
οὐ δυνάμην λελαθέϲθ' ἄτηϲ, ᾗ πρῶτον ἀάϲθην.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀαϲάμην, καί μευ φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ,
ἄψ ἐθέλω ἀρέϲαι, δόμεναί τ' ἀπερείϲι' ἄποινα·
ἀλλ' ὄρϲευ πόλεμον δέ, καὶ ἄλλουϲ ὄρνυθι λαούϲ.
δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παραϲχέμεν, ὅϲϲά τοι ἐλθὼν
χθιζὸϲ ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ὑπέϲχετο δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενόϲ περ ἄρηοϲ·
δῶρα δέ τοι θεράποντεϲ ἐμῆϲ παρὰ νηὸϲ ἑλόντεϲ
οἴϲουϲ', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώϲω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·

V. L. 126 abhinc usque ad vs. 326 cod. A manu recentiore est scriptus. desunt scholia et signa critica. — 126 εἷλεν G. κεφαλῇ L. — 127 κρατερὸν AC Lips. — 129 αὖθϊϲ C. ἐλεύϲεϲθ' AD. — 131 περιτρέψαϲ Harlei. ταχέωϲ Lips. ἵκετ' L Lips. — 133 ὑπ': πρὸϲ AS Cant. — 134 * ὅτε δή: libri ὅτε δ'. κορυθαιόλοϲ ADG Lips. Frgm. Mosc. — 135 ὤλεϲκεν AC Vat. Townl. ὄλεϲκεν S. ὀλέϲεϲκεν Frgm. Mosc. ὀλόχεϲκεν H. ὀλέεϲκεν E et olim vulgo. ὀλέκεϲκεν D Harl. Mor. πρύμνῃϲι libri. — 136 λελαθέϲθαι ACEH. λαθέϲθ' L Lips. ᾗ: ἣ L. ἣν DE 1176, 8 Frgm. Mosc. τὴν Eust. 1174, 29 Vrat. A. τῇ Vrat. b. — 137 καί μευ: καί με DH Barocc. non male, conf. O 460. Π 58. Ρ 678; sed praestat altera scriptura, ut Ι 377 ἐκ γάρ εὐ φρέναϲ εἵλετο μητίετα Ζεύϲ. C 311 ἐκ γάρ ϲφεων φρέναϲ εἵλετο. Hes. Scut. 89 τοῦ μὲν φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ. dativi exemplum habes Ζ 234 Γλαύκῳ φρέναϲ ἐξέλετο Ζεύϲ. — 139 πόλεμον δὲ D. ΠΟΛΕΜΟΝ ΔΈ Syr. ὄρνιθε A. — 140 ἐγὼν: ἐγὼ Eust. 1176, 20; 22. ὅδε: ὧδε D. τάδε H 1. man. Syr. Vrat. d. παραϲχέμεν L Syr. Lips. ceteri παραϲχεῖν cum Bachm. Anecd. II, 94, 1. ὅϲϲά τοι CDH. — 141 ἐνι D. — 142 δὲ θέλειϲ AE ter S Vrat. A. — 143 παρά: ἀπὸ Syr. Vrat. A. — 144 οἴϲουϲι D. — 145 ἀχϊλεύϲ C. ΤῸΝΔ' ΗΜΕΊΒΕΤ' ΕΠΕΙΤΑΠΟΔΆΡΚΗϹ ΔΪΟϹ ΑΧΙΛΛΕΥϹ Syr.

A. c. 137 post hunc Dioscurides Isocratis discipulus legerat versum „ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί“ teste Eust. 1176, 11. de quo vide adnot. ad Ι 119.

Ἀτρείδη κύδιϲτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
δῶρα μέν, αἴ κ' ἐθέλῃϲθα, παραϲχέμεν, ὡϲ ἐπιεικέϲ,
ἤ τ' ἐχέμεν, πάρα ϲοί. νῦν δὲ μνηϲώμεθα χάρμηϲ
αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόνταϲ
οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
ὥϲ κέ τιϲ αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοιϲιν ἴδηται
ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγαϲ.
ὧδέ τιϲ ὑμείων μεμνημένοϲ ἀνδρὶ μαχέϲθω.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη πολύμητιϲ Ὀδυϲϲεύϲ·
μὴ δὴ οὕτωϲ, ἀγαθόϲ περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
νήϲτιαϲ ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷαϲ Ἀχαιῶν
Τρωϲὶ μαχηϲομένουϲ, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔϲται
φύλοπιϲ, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήϲωϲι φάλαγγεϲ
ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸϲ πνεύϲῃ μένοϲ ἀμφοτέροιϲιν.
ἀλλὰ πάϲαϲθαι ἄνωχθι θοῇϲ ἐπὶ νηυϲὶν Ἀχαιοὺϲ
ϲίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένοϲ ἐϲτὶ καὶ ἀλκή.
οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
ἄκμηνοϲ ϲίτοιο δυνήϲεται ἄντα μάχεϲθαι·
εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
δίψά τε καὶ λιμόϲ, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
ὃϲ δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεϲϲάμενοϲ καὶ ἐδωδῆϲ
ἀνδράϲι δυϲμενέεϲϲι πανημέριοϲ πολεμίζῃ,
θαρϲαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεϲίν, οὐδέ τι γυῖα

V. L. 147 κε θέληιϲθα D Syr. Lips. — 148 εἴ τ' ἐχέμεν CG Barocc. Harl. ἠτεχέμεν D. παρὰ ACDE 1176, 48 GHL Syr. τὸ παρὰ ϲοὶ γράφεται καὶ πάρα ϲοι Eust 1176, 57. — 149 μάλα H. κλυτοπεύειν Vat. — 151 ὥϲ κε τιϲ G. δέ τιϲ H ex corr. — 152 τρῴων CL. — 153 ὧϲ δέ τιϲ D ex corr. EH. ὡϲ δέ τιϲ D 1. man. Rom. ὧδέ τιϲ ACGL Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ὑμέων E. μάχεϲθαι Vat. — 155 μὴ δὴ Eust. 1177, 53: libri μὴ δ'. ΘΕ[ε]ΟΊΚΕΛ Syr. (ε 2. man. add.). ἀχϊλεῦ C. ἀχιλ[λ]εῦ D. — 156 πρὸ τὶ C. — 157 μαχηϲαμένουϲ D: ceteri libri mei μαχηϲομένουϲ cum E Barocc. Mor. Lips. Vat. Harl. Vrat. A. Frgm. Mosc. Rom. μαχηϲόμενοϲ Cant. — 159 πνεύϲει Barocc. ἀμφοτέρῃϲιν Cant. — 161 ἀλκί D. — 162 ΓΑΡ' Syr. ἦμαρ D. ΗΜΑΡ' Syr. ἦμαρ καὶ εἰϲ L. — 163 ϲίτοιο: δόρποιο Suidas I, 1, 168, 2. — 164 πτολεμίζειν C. — 165 λάθρη AC. — 166 δίψά τε C. τε omitt. Eust. 1177, 35. Flor. Apoll. Soph. 51, 29. δέ οἱ Eust. 1410, 18. — 168 πολεμίζει E bis; sed 1180. 17 πολεμίζῃ. πανημέριον πολεμίζει Schol. Z 265. — 169 νύ τοι Townl. Pseudoplut. 159, 16. ΗΤΟΡ' Syr. ἐνι D.

A. c. 147 πάρα Schol. B.

πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆςαι πολέμοιο.
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν ςκέδαςον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεςθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰςέτω ἐς μέςςην ἀγορήν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖςιν ἴδωςι, cὺ δὲ φρεςὶ cῇςιν ἰανθῇς.
ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον ἐν Ἀργείοιςιν ἀναςτάς,
μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·
[ἣ θέμις ἐςτὶν ἄναξ ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·]
καὶ δὲ coὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεςὶν ἵλαος ἔςτω.
αὐτὰρ ἔπειτά ςε δαιτὶ ἐνὶ κλιςίῃς ἀρεςάςθω
πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃςθα.
Ἀτρείδη, cὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
ἔςςεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεςςητὸν βαςιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέςςαςθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
τὸν δ' αὖτε προςέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
χαίρω ςεῦ Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούςας·
ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόςαι, κέλεται δέ με θυμός,
οὐδ' ἐπιορκήςω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μιμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρά κε δῶρα

V. l. 171 κέδαςον Harl. — 173 ἐν μέςςῃ (H μέςῃ) ἀγορῇ H Vrat. d. — 174 ὀφθαλμοῖςι A. ἴδωςιν D. φρεςὶ cῇςιν ACDEHS Townl. Ven. B. Frgm. Mosc. φρεςὶν ᾗςιν GL Vrat. A. Flor. Rom. — 175 δέ τοι ἔργον D. δ' ὅρκον C omisso τοι. — 177 omittunt ADHL Syr. Harl. Lips. Vrat. d. Frgm. Mosc. ἧ θέμις CEGS. ἠδ' — ἠδὲ C Cant. in marg. ἤτ' — ἠδὲ S Townl. — 178 δέ coι H. ἐνι D. ἔςται L. — 179 ἐνι D. κλιςίῃς' E. κλιςίῃ Lips. — 181 ἀτρείδη omitt. A et in extremo versu addit ἔςςεαι. — 182 ἔςςεαι: ἀτρείδη A. νεμεςητὸν C. — 183 ἄνδρα παρέςςαςθαι H. ἀπαρέςαςθαι DE. ἐπαρέςςαςθαι L Vrat. A. ἐπαρέςαςθαι Lips. Vrat. b. ὅτέ τις AH. τῖς C χαλεπήνη ACH. — 186 διΐκεο πάντα D. — 187 ὀμόςαι D. — 188 πρὸς δαίμονας Vat. ἀχϊλεὺς C. — 189 * αὐτόθι τεῖος: αὖθι τέως περ ACDHS Syr. (ΠΕΡ') Townl. Vrat. d. Frgm. Mosc. Flor. τέως δὲ Vat. τέως γε EG Rom. Lips. (?). τέως γ' L. τέως Ven. B. τέως καὶ Vrat. b. A. ex Vrat. d. Heynius τέως περ et infra τέως καὶ attulit, cui fidem non habeo, nam in H, qui ex eodem autographo ortus est, τέως περ scriptum est. ΠΕΡ' bis Syr. — 190 ΑΟΛΛΕΕϹ Syr. bis omisso πάντες. ὄφρά κε CDH. ὄφρα καὶ S. ΟΦΡΑΤΑ Syr. εἰςόκε Mor.

A. c. 189 τέως: δίχα τοῦ πέρ· ἐν δὲ ταῖς εἰκαιοτέραις μετὰ τοῦ πέρ Schol. B. equidem non dubito scripturam δίχα τοῦ πέρ fuisse Aristarcheam, nam omnibus fere locis αἱ εἰκαιότεραι opponuntur Aristarchi editioni, conf. H. T. pg. 97. sed quum τέως metro repugnet, τεῖος et cum G. Hermanno αὐτόθι pro αὖθι scripsi, conf. Thiersch. Gramm. Gr. § 168, 10, not. H. U. 234.

ἐκ κλιcίηc ἔλθῃcι, καὶ ὅρκια πιcτὰ τάμωμεν.
coὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενοc κούρηταc ἀριcτῆαc Παναχαιῶν
δῶρα ἐμῆc παρὰ νηὸc ἐνεικέμεν, ὅcc' Ἀχιλῆι
χθιζὸν ὑπέcτημεν δώcειν, ἀγέμεν τε γυναῖκαc.
Ταλθύβιοc δέ μοι ὦκα κατὰ cτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
κάπρον ἑτοιμαcάτω, ταμέειν Διί τ' ἠελίῳ τε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
Ἀτρεΐδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεcθαι,
ὁππότε τιc μεταπαυcωλὴ πολέμοιο γένηται,
καὶ μένοc οὐ τόcον ᾖcιν ἐνὶ cτήθεccιν ἐμοῖcι.
νῦν δ' οἳ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓc ἐδάμαccεν
Ἕκτωρ Πριαμίδηc, ὅτε οἱ Ζεὺc κῦδοc ἔδωκεν,
ὑμεῖc δ' ἐc βρωτὺν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγώ γε
νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷαc Ἀχαιῶν
νήcτιαc ἀκμήνουc, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
τεύξεcθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τιcαίμεθα λώβην.
πρὶν δ' οὔ πωc ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
οὐ πόcιc οὐδὲ βρῶcιc, ἑταίρου τεθνηῶτοc,

V. L. 191 ἔλθωcι Rom. libri ἔλθῃcι. — 194 ΔΩ̃ΡΑ[Δ] Syr. (Δ 2. man.). γρ. καὶ δῶρα δ' ἐμῆc Eust. 1179, 34. δῶρα θοῆc Strabo X, 467. ἐνεικέμεν ACDG: ἐνεγκέμεν E bis HL Lips. Flor. Rom. ἐνεγκεῖν Strabo X, 467. a vero aberrat Heynius affirmans „ἐνεγκέμεν lectio est codd. et edd. Flor. Rom." ὅc' C. — 195 χθιζοὶ Strabo l. l. ἀγέμεν δὲ DE. τὲ C. — 198 ἀχϊλεύc C. ΑΧΙΛC Syr. quod perinde est. — 200 ὀφέλλεται H 1. man. ταῦτα: πάντα Barocc. γενέcθαι H Vrat. d. — 201 ὁππότέ A. τῖc C. μετὰ παυcωλὴ AL Vrat. A. — 202 τόcον ἐcτὶν L. εἶcιν Harl. Vat. Lips. ἐνι D. ἐμοῖcι ACDE Syr. — 203 ἐδάμαcεν E. — 204 ὅτέ οἱ CGL. — 205 βροτὺν L Lips. ἧτ' D. ἔγωγε libri. — 206 πολεμίζειν E Syr. Lips. Townl. Frgm. Mosc — 208 τεύξαcθαι Cant. Barocc. Mor. Harl. Ven. B. Flor. τεύξ[α]εcθαι A. — 209 κατα CH. ἱείη DH ex corr. L Townl. Frgm Mosc. ἱείη AEG Et. Mg. 467, 44 et olim vulgo. ἰῆναι C. ἵειν H 1. man. — 210 τεθνηῶτοc AH Vrat. A. τεθνηῶτοc L. τεθνειῶτοc CDEG Syr.

A. c. 194 ἐνεικέμεν Schol. V. — 205 ὀτρύνετον tuetur Schol. B ὑμεῖc: πρὸc Ὀδυccέα καὶ Ἀγαμέμνονα. mallem ὀτρύνετε. — 208 quid sibi velit Schol. V οἱ δὲ γράφουcι μετα, μετὰ τὸ νικῆcαι non liquet. Heynius putavit fuisse qui μετὰ pro μέγα scriberent. fortasse referendum est ad vs. 201 μετὰ παυcωλὴ πολέμοιο γένηται, conf. B 386 οὐ γὰρ παυcωλή γε μετέccεται. — 209 ἱείη, conf. Hesych. ἱείη· πορεύοιτο διὰ ψιλῆc. Schol. V ἱείη ψιλῶc· καὶ παράκειται τὸ ἱέναι ἀπαρέμφατον. Et. Mg. 467, 44 κατὰ λαιμὸν ἱείη (sic): ὡc ἀπὸ τοῦ τίθημι τιθείη, οὕτωc ἀπὸ τοῦ ἵημι ἱείη τὸ ἀπιέναι.

ὅς μοι ἐνὶ κλιςίῃ δεδαϊγμένος ὀξέι χαλκῷ
κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μύρονται· τό μοι οὔ τι μετὰ φρεςὶ ταῦτα μέμηλεν,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος ςτόνος ἀνδρῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη πολύμητις Ὀδυςςεύς·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείςςων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δέ κε ςεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
τῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοιςιν ἐμοῖςιν.
αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποιςιν,
ἧς τε πλείςτην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
ἄμητος δ' ὀλίγιςτος, ἐπὴν κλίνῃςι τάλαντα
Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
γαςτέρι δ' οὔ πως ἔςτι νέκυν πενθῆςαι Ἀχαιούς·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
πίπτουςιν· πότε κέν τις ἀναπνεύςειε πόνοιο;
ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃςι,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύςαντας·
ὅςςοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ ςτυγεροῖο λίπωνται,
μεμνῆςθαι πόςιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράςι δυςμενέεςςι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
ἑςςάμενοι χροΐ χαλκὸν ἀτειρέα. μὴ δέ τις ἄλλην
λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰςχαναάςθω·

V. l. 211 ἐνι D. ΚΛΙCΙΗΙC Syr. αἴθοπι χαλκῶι D. — 212 ἀνα D. προθύροιςι S Cant ἀμφι D. — 213 τῷ μοι Cant. Vat. οὔ τοι G. μετα D. — 214 φόνος: πόνος L Harl. — 216 ἀχϊλλεῦ H. πηλέος ACLS Cant. Vat. Ven. B. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. πηλέως DEGH Syr. πηλέως υἱὲ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν Plutarchus de Aud. poët. 13. μέγα φίλτατ' Vrat. d. — 217 εἷς CD: vulgo εἰς, ita AEGHL. φέρτατος Barocc. Flor. — 218 γε Syr. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Bachm. Anecd. II. 30, 22. κε CH Ven. B. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. d. κεν ADEGS Flor. Rom. Schol. N 355. — 220 τῶ CHL. τῷ AEG. τώ D. ΤΩ Syr. — 221 αἶψά τε: καὶ δὴ Rhet. Gr. III, 235, 11. ΑΪΨΑΔΕ Syr. ΑΝΘΡΩΠΟΙCΙ Syr. — 223 ὀλιγοςτὸς H. — 225 ἐςτὶ ACDGHL. — 226 πολλοί τε καὶ L Lips. ἤματα D. — 227 ΠΙΠΤΟΥCΙ Syr. πίπτουςι E. — 228 κατθάπτειν S Townl. θάνῃςι ACDGH Syr. Stob. Floril. 123, 8. — 229 ἤματι D. ἤμαςι L. δακρύςεντας G. — 230 περι AC Syr. — 231 ἐδυτῆος L. ἐδιωδῆς Vrat. A. — 232 νηλεὲς αἰεὶ D. — 233 ἑςςάμενοι D. μὴ δέ ACGL. τις: τι A. — 234 ὀτρϋντὴν C Vrat. A.

A. c. 218 προβαλοίμην, πολλὸν ἐπεὶ Aristocles, aequalis Strabonis cf. XIV, 655.

ἧδε γὰρ ὀτρυντὺϲ κακὸν ἔϲϲεται, ὅϲ κε λίπηται
νηυϲὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντεϲ
Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
ἦ, καὶ Νέϲτοροϲ υἷαϲ ὀπάϲϲατο κυδαλίμοιο,
Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
βὰν δ' ἴμεν ἐϲ κλιϲίην Ἀγαμέμνονοϲ Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθοϲ ἔην, τετέλεϲτο δὲ ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλιϲίηϲ τρίποδαϲ φέρον, οὕϲ οἱ ὑπέϲτη,
αἴθωναϲ δὲ λέβηταϲ ἐείκοϲι, δώδεκα δ' ἵππουϲ·
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργα ἰδυίαϲ
ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βριϲηΐδα καλλιπάρῃον.
χρυϲοῦ δὲ ϲτήϲαϲ Ὀδυϲεὺϲ δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητεϲ Ἀχαιῶν·
καὶ τὰ μὲν ἐν μέϲϲῃ ἀγορῇ θέϲαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἵϲτατο· Ταλθύβιοϲ δὲ θεῷ ἐναλίγκιοϲ αὐδὴν
κάπρον ἔχων ἐν χερϲὶ παρίϲτατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρεΐδηϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ χείρεϲϲι μάχαιραν,
ἥ οἱ πὰρ ξίφεοϲ μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

V. L. 235 ἦδε D: vulgo ἧδε. ἔϲϲεται: ἕϲπεται Vrat. A. ὅϲ κεν D. — 236 νηυϲὶ παρ' CL Barocc. Harl. Mor. ὁρμηϲθέντεϲ Lips. — 237 τρωϲὶν L. ἐφιπποδάμοιϲιν D. — 239 τε μέγην τε Vat. καὶ μελάνιππον C pro μηριόνην τε. — 240 omitt. C. — 242 αὐτίκ' ἔπειτά γε μῦθοϲ Plutarchus de Se ipsum citra inv. laud. 19. μῦθον H. — 243 ἐϲ κλιϲίην Vrat. d ΟϹΟΙΫΠϬϹΤ. Syr. — 244 αἴθοναϲ A. — 245 ἀμύμονα ACH sup. LS Syr. Cant. Mor. Townl. 1. man. Frgm. Mosc. ἀμύμοναϲ DGH 1. man. et pars librorum Heynii. ἔργ' εἰδυίαϲ ACDGHL Syr. et olim vulgo. — 247 ὀδυϲϲεὺϲ DEH Syr. Flor. Rom. — 248 ἄλλα L. δῶρα omitt. L Lips. ἀχαιοὶ Vrat. d. — 249 ἀν δ' ACDHL. ἐν δ' Barocc. — 250 αὐδὴν: ἄντην Townl. — 251 χερϲὶ GL Lips. Athenaeus XIV, 660: χειρὶ CDHS Syr. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. Flor. ἐγχειρὶ A. — 252 ἐρυϲάμενοϲ Lips. ξίφεϲϲι μάχαιραν D. — 253 παρ H. μέγαν κολεὸν L. μέγαν E. ἄωρτο ACEHS Syr. Cant. Barocc. Mor. Townl. Vat. Frgm. Mosc Vrat. b. d. A. ἄορτο DGL. Lips. Flor.

A. c. 239 Μέγητα: Μέγην τε Zenodotus, conf. Schol. K 175. N 692. — 245 ἀμύμοναϲ Aristarchus teste Didymo ad I 128. ὅτι ἐντεῦθεν πλανηθεὶϲ Ζηνόδοτοϲ ϲυναριθμεῖϲθαι ἐν ταῖϲ ἑπτὰ καὶ τὴν Βριϲηΐδα ἔδοξε. καὶ ἐν ἄλλοιϲ γράφει „ἐκ δ' ἄγεν ἑπτὰ (sic) γυναῖκαϲ ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίαϲ, ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Βριϲηΐδα καλλιπάρῃον“ Aristonicus ad I 131. — 246 ὅτι Ζηνόδοτοϲ ἐλέγχεται γράφων „ἕξ, ἀτὰρ ἑβδομάτην Βριϲηΐδα“. χωρὶϲ γάρ εἰϲιν αἱ ἑπτά Aristonicus ad I 638. conf. Schol. V ad T 246.

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀναςχὼν
εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο ςιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βαςιλῆος.
εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
ἴςτω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριςτος,
γῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόςςῃ,
μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βριςηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφαςιν κεχρημένος οὔτέ τευ ἄλλου·
ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαςτος ἐνὶ κλιςίῃςιν ἐμῇςιν.
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
πολλὰ μάλ', ὅςςα διδοῦςιν ὅ τέ ςφ' ἀλίτηται ὀμόςςας.
ἦ, καὶ ἀπὸ ςτόμαχον κάπρου τάμε νηλέι χαλκῷ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
ῥῖψ' ἐπιδινήςας, βόςιν ἰχθύςιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

V. L. 254 ἀπο CGH. — 255 οἱ δ' E. ΑΜΑΠΑΝΤΕϹ Syr. ἅμα πάντες Vrat. d. ὑπ' αὐτόφιν HL Lips. Vat. αὐτόφι ςιγῆι εἵατο D. εἱατο CL. — 256 κατα CD. — 259 ἐρινύες AHL 1. man. (?) Townl. Frgm. Mosc ἐριννύες CDEGL ex corr. Syr. Schol. Θ 1. ὑπὸ γαίηι C. — 260 τίνονται H. τίνωνται Harl. Vat. τίννυνται edd. vett. Et. Gud. 654, 6. ὅςτις CGL Lips. Eust. 1183, 35. Et Gud. 654, 6. ὅς τίς H. κ' omitt. L Lips. Eust. 1183, 35. ὀμόςςει Eust. 1183, 35. ὀμόςει 1183, 36. — 261 ἐπένεικα DH. ἐπενείκαι L. vulgo ἐπενεῖκαι cum ACEGS Syr. Lips. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. Flor. Rom. Et. Mg. 586, 26. Et. Gud. 390, 26. Eust. 1317, 6. Cram. Ep. 269, 26. ἐπενεγκεῖν Eust 809, 22. — 262 οὔτ': εἴτ' ἢ οὔτ' Eust. οὔτέ τευ ACDE 1183, 34 GL. ΟΥΤΕΤΕΥ Syr. οὔτΐ τευ H. εἴ τε ἢ οὔτέ Eust. 1183, 25. — 263 ἐνι D. ΕΜΗΙϹΙ Syr. ἐνὶ μεγάροιςιν ἐμοῖςιν Et. Gud. 94, 45. 621, 45. ἐνὶ μεγάροις Et. Mg. 133, 4. — 264 δ' ἔτι D. ἐμοὶ θεὸς ἄλγεα δοίη et in versu seq. δίδωςιν Eust. suo more, addit enim ἀλλ' Ὅμηρος πληθυντικῶς γράφει θεοὶ ἄλγεα δοῖεν ὅςςα διδοῦςι — 265 * ὅ τέ ςφ': ὅτι ςφ' CL 1. man. Townl. ὅςτις ςφ' AG Flor. ὅς τίς ςφ' H. ΔΙΔΟΥϹΙΝΑΤΙϹΦ Syr. ceteri ὅτις ςφ'. ὀμόςας Lips. Flor. — 266 ἀπο HL. ἀπὸ ςφάραγον Pausanias V, 24, 11. — 268 ῥῖψ' AE Pausanias: ῥίψ' CDGHL Bachm. Anecd. II, 94, 14. ἰ̈χθΰςῑν C. ἀχΐλεὺς C.

A. c. 261 ἐπένεικα restitui ex libris duobus, conf. Ο 41 μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποςειδάων ἐνοςίχθων πημαίνει Τρῶας, qui locus nostro est simillimus. Κ 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποιςιν ἀνὴρ ἐποχήςεται ἄλλος. ἐπενεῖκα (sic) editores a Stephano usque ad Ernestium: vitiosam scripturam μὴ ἐγὼ ἐπενεῖκαι primus revocavit Heynius ex edd. Flor. Rom. et libris mss. — 265 ὅ τέ ςφ', quae genuina lectio videtur esse, ad quam proxime accedit scriptura trium librorum ὅτι ςφ', restitui ut μ 40. π 228. υ 188. χ 415. ψ 66, ubi scripturae ὅ τέ ςφεας auctor est Charax apud Bekk. An. 1154, variantibus pariter libris inter ὅτι ὅτις ὅςτις conf. H. T. 413.

ἀνςτὰς Ἀργείοιςι φιλοπτολέμοιςι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςςι διδοῖςθα.
οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ ςτήθεςςιν ἐμοῖςιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
ἤθελ' Ἀχαιοῖςιν θάνατον πολέεςςι γενέςθαι.
νῦν δ' ἔρχεςθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
ὣς ἄρ' ἐφώνηςεν, λῦςεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐςκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαςτος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλιςίῃςι θέςαν, κάθιςαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλαςαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βριςηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυςέῃ Ἀφροδίτῃ,
ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερςὶ δ' ἄμυςςε
ςτήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόςωπα.
εἶπε δ' ἄρα κλαίουςα γυνὴ ἐικυῖα θεῇςι·
Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖςτον κεχαριςμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν ςε ἔλειπον ἐγὼ κλιςίηθεν ἰοῦςα,

V. L. 269 ἀναςτὰς C. φιλοπολέμοιςι Lips. — 270 ἄνδρεςι Lips. δίδοιςθα CDLS Vrat. d. A. Flor. — 271 ἐνι D. — 272 ἀτρείδης ὤτρυνε C. — 273 ἄκοντος Lips. Vrat. A. — 274 ἀχαιοῖςι DE Lips. — 276 ἂρ DGH. λύςεν D. λῦςε Schol. Θ 399 λῦςαν Suidas I, 2, 70, 13. II, 2, 1051, 10. λύςαν Zonar. Lex. 86. Apoll. Soph. 17. 20. Cram. An. Par. IV, 101, 18. libri praeter D λῦςεν cum Hesych. I, 90. Apoll. Soph. 150, 8. Bachm. Anecd. II, 51, 16. Schol. θ 38. λαιψηραν D. λαιψηρὴν Vrat. d. ceteri αἰψηρήν cum Apoll. Soph. 17, 20. 150, 8. Suid. I, 2, 70, 13. II, 2, 1051, 10. Hesych. I, 90. Schol. Δ 182. Θ 399. θ 38. Zonar. 86. Cram. An. Par. IV, 101, 18. Bachm. Anecd. II, 51, 16. — 277 οἳ μὲν C. ἂρ ADGH. ἄρα cκίδναντο L. ἐςκίδνοντο G. — 278 δῷρα G. — 279 βᾶν δ' ἐπι D. ἀχϊλῆος C. — 280 κάθεςαν L Lips. — 282 ἂρ ADGHL. ἔπειθ' HLS Flor. Rom. ἄρ' ἔθ' Lips. ἰκέλη AGHLS edd. vett. χρυςῆ ACDEGHL et Heynii libri. — 284 λίγα κώκυε L. ἄμυςςε ACDEGHL. — 286 θέῃςι ACEGH. — 287 πάτροκλέ μοι libri cum Apoll. de Pron. 67, C. Bekk. An. 633, 24. 827, 5. 828, 19. 1153. Drac. de Metr. 5, 24. 152, 1. Eust. 1278, 16. πάντων κεχαριςμένε H Vrat. d. — 288 ςε ἔλειπον CEG: ς' ἔλιπον A Townl. Lips. Vrat. d. A. Schol. Soph. El. 1127. ςε ἔλιπον DHLS.

A. c. 276 αἰψηρήν Aristarchus testibus Hesychio I, 90 et Apoll. Soph. 17, 20. vide adn. ad β 257. — 288 ςε ἔλειπον: Bothius, qui in hiatu insuaviore offendit, in peius mutavit ς' ἔλλειπον, quod idem est ac ἐνέλειπον. hiatum in hac sede iustum esse confirmatur his exemplis:

νῦν δέ ϲε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἂψ ἀνιοῦϲ᾽· ὥϲ μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.
ἄνδρα μέν, ᾧ ἔδοϲάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιοϲ δεδαϊγμένον ὀξέι χαλκῷ,
τρεῖϲ τε καϲιγνήτουϲ, τούϲ μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείουϲ, οἳ πάντεϲ ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέϲπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ᾽ ἔαϲκεϲ, ὅτ᾽ ἄνδρ᾽ ἐμὸν ὠκὺϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἔκτεινεν, πέρϲεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητοϲ,
κλαίειν, ἀλλά μ᾽ ἔφαϲκεϲ Ἀχιλλῆοϲ θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήϲειν, ἄξειν τ᾽ ἐνὶ νηυϲὶν
ἐϲ Φθίην, δαίϲειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεϲϲι.
τῶ ϲ᾽ ἄμοτον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεί.
ὣϲ ἔφατο κλαίουϲ᾽, ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο γυναῖκεϲ,
Πάτροκλον πρόφαϲιν, ϲφῶν δ᾽ αὐτῶν κήδε᾽ ἑκάϲτη.
αὐτὸν δ᾽ ἀμφὶ γέροντεϲ Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λιϲϲόμενοι δειπνῆϲαι· ὃ δ᾽ ἠρνεῖτο ϲτεναχίζων·
λίϲϲομαι, εἴ τιϲ ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ᾽ ἑταίρων,
μή με πρὶν ϲίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτοϲ
ἄϲαϲθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ᾽ ἄχοϲ αἰνὸν ἱκάνει.
δύντα δ᾽ ἐϲ ἠέλιον μενέω καὶ τλήϲομαι ἔμπηϲ.

V. L. 289 ϲε: τε E. τεθνηῶτα AHLS Cant. Lips. Townl. Mor. Vrat. d. τεθνειῶτα CDEG edd. vett. — 292 προ AD. πόλιοϲ G Flor. χαλκοῦ D. — 293 τοὺϲ: οὓϲ L. — 294 κηδείουϲ θ᾽ Townl. ἧμαρ D. ἐπέϲπων CHL Harl. Lips. Vrat. b. d. — 295 οὐδ᾽ ἔμ᾽ G Cram. Ep. 168, 22 et olim vulgo. correxit Heynius ex Rom. Ven. Townl. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. quibus addo CDEHLS Strab. XIII, 584. 612. ἀχϊλεὺϲ C. — 296 πέρϲε D. — 297 ἀλλά μ᾽ ACDEHLS Cant. Mor. Vat. Townl. Vrat. b. A. Rom. ἀλλ᾽ ἐμ᾽ G. ἀλλ᾽ ἔμ᾽ editores ante Heynium. ἀχϊλῆοϲ C. — 298 ἄξειν δ᾽ DGHS. ἐπὶ νηυϲὶν Barocc. — 299 μυρμιδόνεϲϲι ACEH. — 300 τῶ CDGHL. τῷ AE τεθνηότα AH. τεθνειότα CG Townl. τεθνηῶτα L Lips. τεθνειῶτα DE Vrat. A. τεθνηκότα Cant. — 301 ἐπϊ CD. δὲ ϲτενάχοντο ADE 1186, 42 GLS: δ᾽ ἐϲτενάχοντο CE 1185, 34 H Lips. Vrat. d. A. — 303 ἀμφι DGH. — 304 ὃ δ᾽ D Et. Gud. 652, 53. ὅδ᾽ AC GHL. ϲτοναχίζων L Mor. Bachm. An. II, 84, 21. — 305 εἴ τίϲ μοι L. εἴ τϊϲ ἐμεῖο H Vrat. d. εἴ τιϲ ἐμοὶ Lips. — 306 habet H in marg. man. rec. μήτε πρὶν L. μὴ δὲ ACDGHL. — 307 φῖλον G. — 308 δῦντα C.

A. c. βάϲκ᾽ ἴθι οὖλε ὄνειρε B 8. ἦ τοιόϲδε ἐὼν Γ 46. χειρὸϲ ἑλοῦϲα ἀτὰρ Δ 542. δὸϲ δέ τέ μ᾽ ἄνδρα ἑλεῖν Ε 118. Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν Ο 71 (?). θῆκε γυναῖκα ἄγεϲθαι Ψ 263. ἵπποι δ᾽ αὗτε ἔαϲι Ψ 480. οἳ δ᾽ εἰϲ ἄϲτυ ἔλων Ω 696. τίϲ δαίϲ, τίϲ δὲ ὅμιλοϲ α 225 (?). ὀψά τε οἷα ἔδουϲι γ 480. οὐ μέν ϲ᾽ οὐδὲ ἐῶϲι δ 805. ἀμφ᾽ Ὀδυϲῆι ἐμεῖο ε 287. ἧϲθαι μηδὲ ἐᾶν κ 536. ἐντύνοντο ἄριϲτον π 2. τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν ϲ 420. ἔνθ᾽ Ὀδυϲῆα ἐγὼν τ 185. Ζεῦ πάτερ ἦ ῥα ἔτ᾽ ἐϲτὲ ω 351.

ὣϲ εἰπὼν ἄλλουϲ μὲν ἀπεϲκέδαϲεν βαϲιλῆαϲ,
δοιὼ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
Νέϲτωρ Ἰδομενεύϲ τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντεϲ πυκινῶϲ ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο, πρὶν πολέμου ϲτόμα δύμεναι αἱματόεντοϲ.
μνηϲάμενοϲ δ' ἀδινῶϲ ἀνενείκατο φώνηϲέν τε·
ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ ϲὺ δυϲάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
αὐτὸϲ ἐνὶ κλιϲίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκαϲ
αἶψα καὶ ὀτραλέωϲ, ὁπότε ϲπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωϲὶν ἐφ' ἱπποδάμοιϲι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
νῦν δὲ ϲὺ μὲν κεῖϲαι δεδαϊγμένοϲ, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἄκμηνον πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ, ἔνδον ἐόντων,
ϲῇ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸϲ ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
ὅϲ που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
χήτει τοιοῦδ' υἷοϲ· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
εἵνεκα ῥιγεδανῆϲ Ἑλένηϲ Τρωϲὶν πολεμίζω·
ἠὲ τόν, ὃϲ Ϲκύρῳ μοι ἔνι τρέφεται φίλοϲ υἱόϲ,
εἴ που ἔτι ζώει γε Νεοπτόλεμοϲ θεοειδήϲ.
πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸϲ ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ἐώλπει
οἶον ἐμὲ φθίϲεϲθαι ἀπ' Ἄργεοϲ ἱπποβότοιο
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ϲὲ δέ τε Φθίην δὲ νέεϲθαι,
ὥϲ ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ϲὺν νηὶ μελαίνῃ
Ϲκυρόθεν ἐξαγάγοιϲ καί οἱ δείξειαϲ ἕκαϲτα,

V. L. 310 δύω A. ἀτρείδα ACELS Harl. Cant. Mor. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Ven. B. Vrat. b. A. ἀτρείδαι G. ἀτρεῖδαι DH et olim vulgo. — 311 νέϲτωρ τ' Harl. — 312 τέρπονται D. οὐδ' ὄγε.θυμῷ L. — 314 ἀνενήγκατο Zon. Lex. 216. ἀνενήκατο Apoll. Soph. 34, 28. — 315 ῥα G. μοι ποτὲ ADGHL. — 316 ἐνι D. ἐν A. ἐνὶ κλιϲίῃϲι et γρ. ἐνὶ κλιϲίῃ Eust. 1186, 49. παρα CGH. — 318 τρῳϲὶν L. — 319 ἐμοὶ κῆρ Townl. — 321 τι omitt. D. κακότερον D. — 322 πϊθοίμην C. πυθοίμϊν G. — 323 φθίῃφι CE. κατα CDGHL. — 324 χήτει ACDE 1186. 24; 61; 63 GHL Vrat. A. Flor. Rom. conf. Z 463. ὃ δ' D. ὅδ' ACGHL. ἐνι D. — 325 τρωϲὶ DEH Vat. πτολεμίζω H Vat. — 326 ἔνι A Cant. Mor. Vat. Vrat. d. Bachm. Anecd. II, 160, 9. ἐνὶ H. ἐνιτρέφεται CDEGL Lips. edd. vett. — 327 ζῴη C. ζώῃ Townl. νεοπτόλεμοϲ A (abhinc 1. man.). — 328 μὲν omitt. H. ἐνι AD. — 329 ἄπ' H. — 330 ἐνι AD. ἐν S. ϲὲ δέ τι Rom. φθίην δὲ ADG. — 331 ἐνινηῖ A: ceteri ϲὺν νηΐ. γρ. ϲυννηῖ A. conf. α 182. γ 61. 302. 323. κ 332. ω 152. 427.

A. c. 327 καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ προηθέτει τὸν ϲτίχον. ὥϲ φηϲι Καλλίϲτρατοϲ. τεκμήριον δὲ τῆϲ διαϲκευῆϲ τὸ καὶ ἑτέρωϲ φέρεϲθαι τὸν ϲτίχον „εἴ που ἔτι ζώει γε Πυρῆϲ ἐμὸϲ ὃν κατέλειπον“ Didymus.

κτῆϲιν ἐμὴν δμῶάϲ τε καὶ ὑψερεφὲϲ μέγα δῶμα.
ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκάχηϲθαι
γήραΐ τε ϲτυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.
ὣϲ ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο γέροντεϲ,
μνηϲάμενοι τὰ ἕκαϲτοϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἔλειπον.
μυρομένουϲ δ' ἄρα τούϲ γε ἰδὼν ἐλέηϲε Κρονίων,
αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸϲ ἑῆοϲ.
ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεϲὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύϲ;
κεῖνοϲ ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
ἧϲται ὀδυρόμενοϲ ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνοϲ καὶ ἄπαϲτοϲ.
ἀλλ' ἴθι οἱ νέκτάρ τε καὶ ἀμβροϲίην ἐρατεινὴν
ϲτάξον ἐνὶ ϲτήθεϲϲ', ἵνα μή μιν λιμὸϲ ἵκηται.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε πάροϲ μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἡ δ' ἅρπῃ ἐικυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέροϲ. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήϲϲοντο κατὰ ϲτρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆι
νέκταρ ἐνὶ ϲτήθεϲϲι καὶ ἀμβροϲίην ἐρατεινὴν
ϲτάξ', ἵνα μή μιν λιμὸϲ ἀτερπὴϲ γούναθ' ἵκηται,

V. L. 333 ὑψηρεφὲϲ C 1. man. DG. ὑψιρεφὲϲ C ex corr. L Lips. — 334 κατα DH. — 335 τεθνάναι et ἀκαχεῖϲθαι Vrat. A. — 336 λυγρῷ Eust. 1186, 39; sed 1187, 37 et 38 ϲτυγερῷ. προτιδέγμενον D Syr. — 337 πύθηται ACDEL Syr. Cant. Mor Barocc. Harl. Lips. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. Rom. πύθοιτο GH et editores ante Heynium. — 338 ὼϲ A. ἐπι ACDH. δ' ἐϲτενάχοντο CH Vrat. A. — 339 μνηϲάμενοϲ C. ἐνι AD. ἐνῖμμεγάροιϲϊν H. ἔλειπον E Rom. ἔλειπε ACS Syr. Cant. Lips. Frgm. Mosc. ἔλιπεν DG. ceteri ἔλειπεν. — 341 προϲηΰδα D. — 342 ἑῆοϲ ACEGHL. vulgo ἐῆοϲ, ita Zonar. Lex. 620. — 343 ἠ A. οὐκ ἔτι AH. μετα AH. ἀχῒλεύϲ C. — 344 ὀρθοκραιράων A. — 345 ἧϲτο L. — 346 μετα ADH. ὅ'δ' D. ὃδ' CHL. — 348 ἐνι AD. — 349 ὼϲ A. — 350 ἧδ' CGHL. ἅρπη H. τανΰπτέρΰγϊ H. λυγιφώνῳ E. — 351 ἐκ κατέπαλτο ACDEGHL Schol. A 497. conf. Δ 508. H 21. recentiores nonnulli ἒκ κατέπαλτο. — 352 κατα A. ἧδ' GHL. ἡδ' C. — 353 ἐνι D. — 354 ἵκηται libri omnes: editores post Wolfium ἵκοιτο. de coniunctivo conf. H. U. 292. Ι 98. Ν 649. Υ 126. 185. Β 3. Ι 494. 690. Ο 23. 598. Π 650. Ϲ 190. Χ 282.

A. c. 333 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ δμῶαϲ ἔξω τοῦ ῑ Didymus. — 335 ἀκάχηϲθαι: ἀκαχῆϲθαι Ptolem. Ascalonita, cf. Schol. δ 806. — 342 ἑῆοϲ: ἑοῖο Zenodotus.

αὐτὴ δὲ πρὸϲ πατρὸϲ ἐριϲθενέοϲ πυκινὸν δῶ
ᾤχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὡϲ δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδεϲ Διὸϲ ἐκποτέονται,
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆϲ αἰθρηγενέοϲ βορέαο,
ὣϲ τότε ταρφειαὶ κόρυθεϲ λαμπρὸν γανόωϲαι
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀϲπίδεϲ ὀμφαλόεϲϲαι
θώρηκέϲ τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλαϲϲε δὲ πᾶϲα περὶ χθὼν
χαλκοῦ ὑπὸ ϲτεροπῆϲ· ὑπὸ δὲ κτύποϲ ὤρνυτο ποϲϲὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέϲοιϲι κορύϲϲετο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
λαμπέϲθην ὡϲ εἴ τε πυρὸϲ ϲέλαϲ, ἐν δέ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχοϲ ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωϲὶν μενεαίνων
δύϲετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιϲτοϲ κάμε τεύχων.
κνημῖδαϲ μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃϲιν ἔθηκε
καλάϲ, ἀργυρέοιϲιν ἐπιϲφυρίοιϲ ἀραρυίαϲ·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ ϲτήθεϲϲιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοιϲιν βάλετο ξίφοϲ ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα ϲάκοϲ μέγα τε ϲτιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε ϲέλαϲ γένετ' ἠύτε μήνηϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο ϲέλαϲ ναύτῃϲι φανήῃ

V. l. 355 ἐν ἄλλῳ αὐτὴ (cod. αὐτῆι) δ' αὖ A. — 357 ἐκπετέονται Vrat. b. A. ἐκποτέωνται nullus. — 358 ὑπὸ Barocc. Mor. ΫΠΟ Syr. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ E. ὑπαὶ ACGHLS et Heynii libri. ὑπαιριπῆϲ D. — 359 ὡϲ A. — 360 ἐκ νηῶν φορέοντο Lips. hic versus in L post 361 est collocatus. — 361 κραταιγύαλοι A. κραταιγῖαλοι C. μήλιναι C. post hunc insertus erat in codd. Barocc. Mor. Vrat. A. ἐκ νηῶν ἐχέοντο βοὴ δ' ἄϲβεϲτοϲ ὀρώρει. — 362 ἶκε A. ἵκε C γέλαϲε Rhet. Gr. III, 232, 18. περι ACDEGH Syr. γέλαϲε δὲ χθὼν παμμήτωρ Schol. Theocr. I, 31. — 363 ὑπο A bis. ὑπ' ἀϲτεροπῆϲ D. ὄρνυτο A. ποϲὶν E. ποϲϲὶ H. — 364 ἀχϊλεύϲ C. — 366 ὡϲ εἴ τε AH: vulgo ὡϲείτε. HTOP' Syr. — 367 ὃδ' CGHL. τρῳϲὶν L. τρωϲὶ CDG Lips. Vrat. A. — 368 θεοῖο L Lips. οἱ omitt. D. — 369 κνημῖδαϲ H. πρώτιϲτα C. περι D. ἔθηκε ACDGH Syr. — 370 ἐπιϲφηρίοιϲ C ex corr. G. — 371 ἔδυνε A Syr. — 372 ἀμφι D. ἄρ DGHL. ὤμοιϲι D. — 373 μέγά τε C. — 375 ὅταν ACEGL. OTAN Syr. φανήῃ DH. φανήιηι A. φανήῃ Vrat. b. d. φανήῃ L Lips. Townl. ΦΑΝΗΗ Syr. φανείη CEGS et olim vulgo.

A. c. 357 Aristarchus et Ptolem. Ascalonita ταρφειαί: ταρφεῖαι Dionysius Thrax, conf. Schol. M 158. — 365—368 ἀθετοῦνται. ὁ δὲ Ϲιδώνιοϲ ἠθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτόν φηϲιν αὐτοὺϲ τὸν Ἀρίϲταρχον, ὕϲτερον δὲ περιελεῖν τοὺϲ ὀβελούϲ, ποιητικὸν νομίϲαντα τὸ τοιοῦτο. ὁ μέντοι Ἀμμώνιοϲ ἐν τῷ περὶ τῆϲ ἐπεκδοθείϲηϲ διορθώϲεωϲ οὐδὲν τοιοῦτο λέγει Aristonicus. — 375 φανήῃ conf. H. T. 405.

καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεϲφι
ϲταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺϲ δ' οὐκ ἐθέλονταϲ ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουϲιν·
ὣϲ ἀπ' Ἀχιλλῆοϲ ϲάκεοϲ ϲέλαϲ αἰθέρ' ἵκανε
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείραϲ
κρατὶ θέτο βριαρήν· ἣ δ' ἀϲτὴρ ὣϲ ἀπέλαμπεν
ἵππουριϲ τρυφάλεια, περιϲϲείοντο δ' ἔθειραι
χρύϲεαι, ἃϲ Ἥφαιϲτοϲ ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάϲ.
πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεϲι δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
εἰ οἷ ἐφαρμόϲϲειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα ϲύριγγοϲ πατρώιον ἐϲπάϲατ' ἔγχοϲ,
βριθὺ μέγα ϲτιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλά μιν οἶοϲ ἐπίϲτατο πῆλαι Ἀχιλλεύϲ,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆϲ, φόνον ἔμμεναι ἡρώεϲϲιν.

V. l. 376 τόδε A. τό τε Townl. ὄρεϲφι ACDGHL Syr. — 377 οἰοπόλωι A. οὔκε θέλλονταϲ D. — 378 φέρουϲι D. φέρωϲι Vrat. d. — 379 ὑπ' S. ἀχϊλῆοϲ C Lips. ϲάκεοϲ: ΚΕΦΑΛΗϹ Syr. ἵκανε CDGH Syr. — 380 δαιδαλαίου (ε supra) C. — 381 βριαρὰν H. ἠδ' CGHL. ὡϲ G. — 382 περιϲείοντο EG Lips. Vrat. A. — 383 χρυϲείαι CH. ἵει A. ἄμφι H. ἀμφῒ CD. — 384 δ' ἕο αὐτοῦ ACDEHL Syr.: δέ οἱ αὐτοῦ GS Cant. Townl. Flor. ἀχϊλεὺϲ C. — 385 εἴ οἱ CDEGHL. ἐφαρμόϲειε CGH Lips. Vrat. A. ἐντρέχει Barocc. γυῖα ACDE Syr. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Rom. δῶρα GHLS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 386 εὖτε CDEL Syr. Lips. Townl. Vat. Frgm. Mosc. Ven. B. Vrat. b. Schol. Γ 10. Ε 453. Et. Mg. 398, 50. ηὖτε AS. ἠΰτε GH Flor. αὖτε Townl. ἦτε Vrat. A. γίγνετ' EL Syr. Rom. γίνετ' ACDGH Et. Mg. 398, 50. γίνετο Schol. Ε 453. γίνεται Schol. Γ 10. — 387 ἐϲπάϲετ' H. πατρώϊον ἔγχοϲ ἔρυϲϲεν Apoll. Soph. 147, 6. — 389 ἀχϊλεύϲ C. — 390 πόρε L Syr. Lips. τάμε ACDGHS Schol. Pind. Nem. III, 55. — 391 ἐκ κορυφῆϲ (ν, ι supra) A.

A. c. 376 ἀρίϲταρχοϲ τό τε καίεται Didymus. — 384 οὕτωϲ ἕο αὐτοῦ αἱ ἀριϲτάρχου· Ζηνόδοτοϲ ἑοῦ αὐτοῦ Didymus. δὲ οἷ αὐτοῦ Ptolem. Ascalonita teste Herodiano. — 386 εὖτε Aristarchus: ὥϲτε Aristophanes. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, „τῶν δ' αὖτε". πρότερον γράφων ὁ Ἀρίϲταρχοϲ „τῷ δ' εὖτε" μετέγραψεν ὕϲτερον „τῷ δ' αὖτε", ἐμφαντικώτερον νομίϲαϲ εἶναι ὑπακουομένου τοῦ ὡϲ Didymus. — 388—391 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τέϲϲαρεϲ. ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺϲ Ζηνόδοτοϲ καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Πατρόκλου (Π 141—144) ἠθέτηκεν Aristonicus. in cod. A quinque versus (387—391) obelis sunt notati, adscripto scholio Didymi οὐδὲ ἐν ταῖϲ ἄλλαιϲ ἦϲαν οἱ ἀθετούμενοι. — 390 καὶ πόρε χείρων (ν supra) A in marg. utrumque Aristarchus teste Didymo ad Π 143. — 391 ἐκ κορυφῆϲ: οὕτωϲ πληθυντικῶϲ αἱ ἀριϲτάρχου Didymus.

ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἕςαν, ἐν δὲ χαλινοὺς
γαμφηλῇς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίςςω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάςτιγα φαεινὴν
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουςεν,
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυςςάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
τεύχεςι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
ςμερδαλέον δ' ἵπποιςιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθέ τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
ἄλλως δὴ φράζεςθε ςαωςέμεν ἡνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἑῶμεν πολέμοιο,
μὴ δ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προςέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυςε καρήατι· πᾶςα δέ χαίτη
ζεύγλης ἐξεριποῦςα παρὰ ζυγὸν οὖδας ἵκανεν·

V. L. 392 τε καί: ἠδ' Rhet. Gr. III, 106, 13. ἀμφιέποντε C. — 393 ζεύγνυςαν G et olim vulgo. restituit Heynius ζεύγνυον ex Barocc. Lips. Mor. Harl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. A. b. d. Rom., quibus addo ACDEHLS Syr. ἀμφι D. λέπαδνα L. ἔςαν AC: ἕςαν DEGHL. supra ἕςαν glossa est in A περιέβαλον. — 394 γαμφηλῇς' GH. κατα CL. τεῖνεν C. — 395 ΠΡΟΤΙ Syr. ἐπὶ Harl. ὁ δὲ C. ὅδ' ἄρα G Flor. — 396 ἵπποιςιν C Harl. — 397 ὄπιςθεν D Lips. ἀχϊλεύς C. — 398 τεύχεςι λαμπόμενος DS Cant. Vat. — 399 ςμαρδυλέον S. — 400 ξάνθέ τε ACD. βάλιε Apoll. Soph. 43, 35. — 401 ἡνιοχῆα ACEH Rom. ἡνιοχῆας DGLS Syr. Lips. Flor. εἰ δὲ γράφει ςαωςέμεν ἡνιοχῆας Eust. 1190, 15. — 402 ἂψ δαναῶν: ἐν ἄλλῳ ἂψ λαῶν A. χ' ἑῶμεν ACE 1190, 14; 18 G Flor. Rom. Et. Mg. 16, 43. 307, 37. 403, 3. Et. Gud. 286, 25. Et. Or. 59, 2. Χ' ЄΩΜЄΝ Syr.
ο
χ' ἕωμεν S. χ' ἕωμεν H. χ' ἕομεν L. χ' ἑõμεν Lips. χέωμεν D. ἕωμεν A in marg. κ' ἑῶμεν Vrat. A. Et. Gud. 224, 4. 624, 43. Cram. Ep. 216, 33. Apoll. Soph. 80, 28. ἑῶμεν Lips. in marg. κ' ἕωμεν Schol. BL ad B 432. ἐπεὶ κεῶμεν Et. Or. 105, 17. κ' ἕομεν Et. Gud. 8, 23. γρ. ἐπεὶ κ' ἕομεν C in marg. man. rec. Hesychii cod. (II, 140 ed. M. Schmidt.) ἐπείχεομεν. τὸ δὲ ἕομεν γράφεται μάλιστα ἑῶμεν Eust. 1190, 17. — 403 μὴ δ' CDGHL. αὐτοῦ AGL Syr. Lips. αὐτόθι CDEH. γρ. λίπετ' αὐτόθι A. αὐτόθι editores usque ad Wolfium, qui αὐτοῦ induxit. εἴπετ' αὐτόθι τεθνειῶτι Schol. Θ 18. τεθνηῶτα HLS Lips. Cant. Mor. Vrat. d.
η
τεθνειῶτα A. τεθνειῶτα CDEG edd. vett. ΤЄΘΝЄΙΩ . . Syr. — 404 ἂρ ADEGHL. ὑπο EH. ζυγόφιν CDEGHL, vide H. U. 45. αἴολος L. — 406 παρά: περὶ E.

A. c. 393 οὕτως διὰ τοῦ ō ζεύγνυον Didymus. — 400 Βαλία Bentleius, quem secutus est Bothe. de ε̄ ante τ̄ producto vide O 478. Φ 474. H. U. 66. — 402 δαςυντέον τὸ ἑῶμεν Schol. A. τινὲς χέομεν Schol. V.

αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
καὶ λίην ϲ' ἔτι νῦν γε ϲαώϲομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖϲ
αἴτιοι, ἀλλὰ θεόϲ τε μέγαϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶεϲ ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὤριϲτοϲ, ὃν ἠύκομοϲ τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοιϲι καὶ Ἕκτορι κῦδοϲ ἔδωκε.
νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
ἥν περ ἐλαφροτάτην φάϲ' ἔμμεναι· ἀλλὰ ϲοὶ αὐτῷ
μόρϲιμόν ἐϲτι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαντοϲ ἐρινύεϲ ἔϲχεθον αὐδήν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί ϲε χρή.
εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτόϲ, ὅ μοι μόροϲ ἐνθάδ' ὀλέϲθαι,
νόϲφι φίλου πατρὸϲ καὶ μητέροϲ· ἀλλὰ καὶ ἔμπηϲ
οὐ λήξω πρὶν Τρῶαϲ ἅδην ἐλάϲαι πολέμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοιϲ ἰάχων ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Υ.

Ὣϲ οἳ μὲν παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲι θωρήϲϲοντο
ἀμφὶ ϲὲ Πηλέοϲ υἱὲ μάχηϲ ἀκόρητον Ἀχαιοί,

V. l. 408 ὄμβριμ' CHL. ἀχϊλεῦ C. — 409 ἀλλ' ἤ τοι L Lips. ἦμαρ ἐγγύθεν G. ὀλέθριον ἀλλ' οὔτοι ἡμεῖϲ H. οὐδέ τοι ACDES Cant. Harl. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. οὐδέ τι GL Lips. Flor. et olim vulgo. — 410 θεόϲ τιϲ L. — 411 τε ante νωχελίῃ omitt. L Lips. Vrat. A. — 412 τρῷεϲ L. πάτροκλον Eust. — 413 'ὤριϲτοϲ AE Rom. ἄριϲτοϲ G. — 414 ἐνι AD. ἔδωκε CDEG Syr. — 415 θέοιμεν (ω) A. θέωμεν C. — 416 ΤΗΝΠΕΡ Syr. τόνπερ ἐλαφρότατόν φαϲ' Schol. Apoll. Rhod. II, 276. φᾶϲ' L. ἀλλά ϲοι GH. — 417 τε omitt. L Lips. — 418 ὡϲ A. ἐρινύεϲ ADH Townl. Vrat. d. Schol. T 407. ἐριννύεϲ CEGL edd. vett. ἔϲχεδον L. — 419 τόνδε G. ἀχϊλεύϲ C. — 420 οὐδέ τι ϲε ACDGHL. τι ϲέ E. — 422 μητρὸϲ L. — 423 τρῷαϲ L. τρωϲὶν Barocc. ἅδην G Townl. ᾆδην C. ἀδην A. ἐλάϲω ἢ μᾶλλον ἐλάϲαι Eust. — 424 ῥὰ CGL.

A. c. 407 ἀθετεῖται, conf. Schol. T 418. — 416, 417 ἀθετοῦνται Aristonicus.

V. l. 1 Ὧϲ A. οἳ μὲν C. παρα H. — 2 omitt. Schol. K 167. πηλέωϲ E Mor. Apoll. Soph. 20, 22. Schol. N 621. ἀκόρητοι H Vrat. A. Townl. pro var. lect. Flor. Pseudoplut. 117, 35.

A. c. 2 ἐὰν πληθυντικῶϲ γράφηται ἀκόρητοι, ϲυνάψομεν τῇ τελευταίᾳ λέξει ὡϲ ἂν ἐπιθετικὸν ἐκείνηϲ· ἐὰν δὲ ἑνικῶϲ, βραχὺ διαϲτελοῦμεν Nicanor.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωςμῷ πεδίοιο.
    Ζεὺς δὲ Θέμιςτα κέλευςε θεοὺς ἀγορὴν δὲ καλέςςαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἣ δ' ἄρα πάντη
φοιτήςαςα κέλευςε Διὸς πρὸς δῶμα νέεςθαι.
οὔτέ τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόςφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵ τ' ἄλςεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίςεα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
ξεςτῇς αἰθούςῃςιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιςτος ποίηςεν ἰδυίῃςι πραπίδεςςιν.
ὣς οἳ μὲν Διὸς ἔνθον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοςίχθων
νηκούςτηςε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέςςοιςι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
    τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορὴν δὲ κάλεςςας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιςτα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
    τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
ἔγνως ἐννοςίγαιε ἐμὴν ἐν ςτήθεςι βουλήν,

V. l. 3 τρῷες L. δ' αὖ L. ἐπι D. θρωιςμῶι A: ceteri θρωςμῷ. post hunc insertus est in C man. rec. versus ἕκτορϊ θωρήςςοντο μετὰ πρώτοιςϊν ἐόντϊ. — 4 θέμιςτι GS Townl. Cant. Flor. Schol. Λ 807. Ζεὺς δ' ἐκέλευςε θέμιςτι Lips. θέμιςτ' ἐκέλευςε Pseudoplut. 132, 36. κέλευςε ADEGHLS Schol. Λ 807. Apoll. Soph. 86, 34. Cram. An. Ox. III, 232, 8. κέλευε C. ἀγορὴν δὲ AD. — 5 ἤδ' CHL. πάντῃ AEGH Syr. ceteri πάντη. — 7 οὔτέ τις AC. τῖς H. — 8 αἵ τ' ACD Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. ταί τ' EGHLS Syr. — 9 πίςεα ADE Rom. Et. Mg. 673, 16. Et. Gud. 529, 52. Cram. Ep. 63, 25. πήςεα (ϊ) L. πείςςεα H. πίςςεα Harl. πείςςεα Vrat. d. πείςεα CG Syr. Lips. Cant. Vrat. A. Mosc. 2. Flor. Plutarchus de Defectu oracul. 11. Apoll. Soph. 129, 21, conf. Ζ 124. πιήεντα L Et. Mg. 673, 16. — 10 νεφεληγερέταο A. — 11 αἰθούςςῃςιν A Syr. ἐνίζανον AC: ceteri ἐφίζανον. ἔνιοι ἐφίζανον A in marg. — 12 ποίηςεν ἰδυίῃςι ADEGLS Hesych. s. v. Ἥφαιςτος. ἰδυίῃςιν Lips. ἰδυίοιςϊ H. εἰδυίηιςι C. ΠΟΙΗϹ' ΕΙΔΥΙΗΙϹΙ Syr. conf. ad Α 608. — 13 οἳ μὲν C. ἔνδον omitt. Syr. ΑΓΗΓΕΡΑΟ Syr. — 15 ἵζε CDGHL. ῖζε A. ἀρ A. ἂρ DGHL. ἐξήρετο CL Barocc. Mor. Lips. — 16 αὖτ' libri mei praeter G, Barocc. Lips. Mor. Harl. Vat. αὖ EG Flor. Rom. ἀγορὴν δὲ AD. κάλεςας E Lips. ἀγορήνδ' ἐκάλεςςας GH Flor. Pseudoplut. 132, 37. ita editores usque ad Heynium, qui ἀγορήνδε κάλεςςας reduxit. — 17 ἤ EGL. τί L. τρώων L. — 18 ΤΩΓΑΡ Syr. δέδηε ACGL Syr. δέδηε H. — 20 ἐνὶ EL Lips.

A. c. 11 ἐνίζανον: ἐφίζανον Zenodotus. — 12 οὕτως διὰ τοῦ ῑ τὸ ἰδυίῃςι καὶ τέλειον τὸ ποίηςε[ν] Didymus, conf. Eust. 1193, 25.

ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
δείδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
    ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
βὰν δ' ἴμεναι πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·
ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Λητώ τε Ξάνθός τε φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.

V. L. 21 μέλλουσί C. — 24 ὄφραν D. μετα A. τρῷας L. — 25 ὅπῃ AE 1193, 41 Schol. Θ 5. Ο 234. ὅπη CDE 1194, 3 GHL Syr. — 26 ἀχῖλλεὺς C. ἐπι A. ἐνὶ Vrat. b. A. τρώεσσι L. μάχηται C 1. man. — 28 δέ τε μιν DH. δέ τι S. — 30 ὑπὲρ μόρον ACGHL Schol. Υ 125. Cram. Ep. 423, 16. ὑπερμόρον D. ΥΠΕΡΜΟΡΟΝ Syr. ὑπέρμορον ES Cant. Rom. — 31 ὡς A. κρονΐδης πόλεμόνδε θεοὶ δΐ H. ἔγειρε ACDGL Syr. ἄγειρε Vrat. d. ὄρωρε Vat. — 32 πόλεμον δὲ AD. ΠΟΛΕΜΟΝΔΈ Syr. — 33 παλὰς L. — 34 ποσιδάων A Syr. ποσειδ A in marg. ἢ δὲ — ἦδ' H. — 35 ἐπι A. ἐνὶ GHLS. ἐνι D. πευκαλίμοισι L. κέκασται HL Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. Flor. Rom. κέκαστο ACDEGS Syr. — 36 ἅμα: ἄρα Cant. — 37 ὑπο ADH. ἀραιαί A: ceteri ἀραιαί. — 38 τρῷας L. κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος DEGH Flor. Rom. ΑΥΤᾺΡ' Syr. — 39 ἠδ' Apoll. Soph. 19, 26. — 40 ξάνθός τε ACD. ξανθός τε H. φιλομειδής EGL Townl. Lips. edd. vett.

A. c. 28 ἀρίσταρχος καὶ δέ τι μιν διὰ τοῦ ῑ Didymus. — 30 ὑπέρμορον Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita cum plerisque: ὑπὲρ μόρον Heliodorus, conf. Schol. Β 155. Apoll. Soph. 160, 18. Cram. Epim. 442, 32. Eust. 1193, 57. τινὲς γράφουσιν „οὐ μέντοι μοῖρ' ἐστὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχιλῆος Ἴλίου ἐκπέρθαι εὐναιόμενον πτολίεθρον. πέρσει δουράτεος ἵππος καὶ μῆτις Ἐπειοῦ“ Schol. V. — 35 ἀρίσταρχος κέκασται, οὐ διὰ τοῦ ō κέκαστο Didymus.

εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔϲαν ἀνδρῶν,
τεῖοϲ Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺϲ
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχηϲ ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆϲ·
Τρῶαϲ δὲ τρόμοϲ αἰνὸϲ ὑπήλυθε γυῖα ἕκαϲτον,
δειδιόταϲ, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
τεύχεϲι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶϲον Ἄρηι.
αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
ὦρτο δ' Ἔριϲ κρατερὴ λαοϲϲόοϲ, αὖε δ' Ἀθήνη,
ϲτᾶϲ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεο ἐκτόϲ,
ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀύτει.
αὖε δ' Ἄρηϲ ἑτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶϲοϲ
ὀξύ, κατ' ἀκροτάτηϲ πόλιοϲ Τρώεϲϲι κελεύων,
ἄλλοτε πὰρ Ϲιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
ὣϲ τοὺϲ ἀμφοτέρουϲ μάκαρεϲ θεοὶ ὀτρύναντεϲ
ϲύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖϲ ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
δεινὸν δὲ βρόντηϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ὑψόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποϲειδάων ἐτίναξε
γαῖαν ἀπειρεϲίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
πάντεϲ δ' ἐϲϲείοντο πόδεϲ πολυπίδακοϲ Ἴδηϲ
καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλιϲ καὶ νῆεϲ Ἀχαιῶν.

V. L. 41 ἕωϲ G. — 42 * τεῖοϲ: τέωϲ CDHL et Heynii omnes. ΤΕΙΩϹ Syr. τέωϲ δ' AGS. ἐν ἄλλῳ τόφρα δ' ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον A. μέγ' ἐκύδανον ADGHS. μέγα κύδανον CEL Lips. Harl. Vrat. b. A. ἀχῖλεὺϲ C. — 43 ΑΠΈΠΑΥΤ' Syr. conf. C 248. — 44 τρῷαϲ L. τρόμοϲ δεινὸϲ L Lips. ἐπήλυθε C Mosc. 2. — 44—46 omitt. Syr. add. 2. man. in marg. — 48 λαοϲϲόοϲ A. — 49 ὅτε AC 1. man. G Syr. ὅτὲ H. ἐντόϲ Barocc. — 50 ἐριγδούπων Lips. — 51 ὦρτο δ' Ἄρηϲ Strabo XIII, 597. — 52 πόλεωϲ DES Rom. τρώεϲϲι L. — 53 παρ DH. θεῶν ADL Ven. B. Harl. Hesych. II, 312. Suidas II, 1, 43, 13: θέων CH Syr. θέον G. θέων ἢ θεῶν Eust. 1195, 26. τὸ δὲ θεῶν ἐπὶ καλλικολώνῃ γράφεται καὶ θέων ἤτοι τρέχων Eust. 1195, 39. καλλικολώνηι A. — 54 ὡϲ A. μάκαροι S. ὀτρύναντεϲ CD. ὀτρύνaντεϲ A. ceteri ὀτρύνοντεϲ. — 56 δὲ βρόντηϲε A Syr. Vrat. b. δ' ἐβρόντηϲε CEGHLS. ἐβρόντηϲε D. ΠΑΤΗΡ' Syr. — 57 ΝΕΡΘΕ Syr. ἔνερθε ceteri. ποϲιδάων A Syr. ποϲειδ A in marg. ἐτίναξε ACDEG Syr. — 58 ἐπεινὰ L Lips. — 59 πολυπίδακοϲ A. πολυπίδακοϲ CL Syr. Lips. Ven. B. Townl. Bekk. An. 738, 25: πολυπιδάκου DEGHS edd. vett. Rhet. Gr. III, 192, 7. 228, 10. 246, 15. — 60 τριψων L. πόλειϲ A Vrat. b. sed A in marg. πόλιϲ. καὶ τεῖχοϲ S Cant.

A. c. 42 τεῖοϲ. conf. H. U. 234. — 53 θεῶν Aristarchus: Herodianus θέων. — 57 ἔνερθε: ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ αὐτὰρ νέρθε Didymus. — 59 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ πολυπίδακοϲ, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

ἔδειϲεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύϲ,
δείϲαϲ δ' ἐκ θρόνου ἆλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὕπερθε
γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων,
οἰκία δὲ θνητοῖϲι καὶ ἀθανάτοιϲι φανείη
ϲμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε ϲτυγέουϲι θεοί περ.
τόϲϲοϲ ἄρα κτύποϲ ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
ἤ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποϲειδάωνοϲ ἄνακτοϲ
ἵϲτατ' Ἀπόλλων Φοῖβοϲ ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέϲτη χρυϲηλάκατοϲ κελαδεινὴ
Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα, καϲιγνήτη ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέϲτη ϲῶκοϲ ἐριούνιοϲ Ἑρμῆϲ,
ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίϲτοιο μέγαϲ ποταμὸϲ βαθυδίνηϲ,
ὃν Ξάνθον καλέουϲι θεοί, ἄνδρεϲ δὲ Ϲκάμανδρον.
    ὣϲ οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴϲαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
Ἕκτοροϲ ἄντα μάλιϲτα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιϲτά ἑ θυμὸϲ ἀνώγει
αἵματοϲ ἆϲαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιϲτήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺϲ λαοϲϲόοϲ ὦρϲεν Ἀπόλλων
ἀντία Πηλείωνοϲ, ἐνῆκε δέ οἱ μένοϲ ἠύ·
υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴϲατο φωνήν·
τῷ μιν ἐειϲάμενοϲ προϲέφη Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
    Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,

V. L. 61 ἔδδειϲεν libri. ἔδδειϲε E. ἄναξ ἀνέρων L. — 62 ἆλτο C. οἱ omitt. D. μή οἱ ἔπειτα Rhet. Gr. I, 254, 21. ὕπερθε ACDGH Syr. — 63 ποϲιδάων A Syr. ποϲειδ A in marg. — 64 φανείη CEG. Plato Rep. III, 386 D: φανήηι D. φανήῃ H Townl. φανήη L Syr. Lips. Mosc. 2. φανήῃ Harl. φανῄῃ Vrat. b. d. φανήιηι A. — 65 ΠΕΡ' Syr — 66 ϲυνιόντων E — 67 ποϲιδάωνοϲ A Syr. ποϲειδ A in marg. — 69 ἐνυάλοιο L. — 70 ἀντέϲτη χρυϲηλάκατοϲ A. — 71 ἄρτεμιϲ ἀγροτέρη Apoll. Soph 97, 31, conf. Φ 471 ἑκάτη τε D, corr. eadem manus ἑκάτοιο. — 72 ἀντέϲτη A. — 73 ἂρ HL. — 74 κάμανδρον L Harlei. — 75 ὣϲ A. οἳ μὲν C. ΑΥΤᾺΡ' Syr. ἀχϊλεὺϲ C. — 77 πριαμίδου Vrat. A. γὰρ ῥὰ L. μάλιϲτά ἑ C Ven. B. Mosc. 2. μάλιϲτά γε ADEGHLS Syr. — 79 λαοϲϲόοϲ A. — 80 ἐνῆκε A. — 81 υἱέϊ CDGHLS, conf. Γ 174. Φ 141. δ 10. Ξ 115. Ω 61. — 83 τρῴων L.

A. c. 62 ἆλτο: ἐν ἄλλῳ ἐκ θρόνου ὦρτο, οὕτωϲ καὶ ἡ μαϲϲαλιωτικὴ Didymus. — 72 ϲῶκοϲ: ϲωκὸϲ Tyrannio. — 77 ἀρίϲταρχοϲ μάλιϲτά ἑ, μάλιϲτα αὐτόν Didymus.

ἃϲ Τρώων βαϲιλεῦϲιν ὑπίϲχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆοϲ ἐναντίβιον πολεμίξειν;
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαϲ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύειϲ,
ἀντία Πηλείωνοϲ ὑπερθύμοιο μάχεϲθαι;
οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεοϲ ἄντ' Ἀχιλῆοϲ
ϲτήϲομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβηϲεν
ἐξ Ἴδηϲ, ὅτε βουϲὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃϲι,
πέρϲε δὲ Λυρνηϲϲὸν καὶ Πήδαϲον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺϲ
εἰρύϲαθ', ὅϲ μοι ἐπῶρϲε μένοϲ λαιψηρά τε γοῦνα.
ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερϲὶν Ἀχιλλῆοϲ καὶ Ἀθήνηϲ,
ἥ οἱ πρόϲθεν ἰοῦϲα τίθει φάοϲ ἠδὲ κέλευεν
ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγαϲ καὶ Τρῶαϲ ἐναίρειν.
τῶ οὐκ ἔϲτ' Ἀχιλῆοϲ ἐναντίον ἄνδρα μάχεϲθαι·
αἰεὶ γὰρ πάρα εἷϲ γε θεῶν, ὃϲ λοιγὸν ἀμύνει.
καὶ δ' ἄλλωϲ τοῦ γ' ἰθὺ βέλοϲ πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
πρὶν χροὸϲ ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεόϲ περ
ἶϲον τείνειεν πολέμου τέλοϲ, οὔ με μάλα ῥέα
νικήϲει, οὐδ' εἰ παγχάλκεοϲ εὔχεται εἶναι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ Διὸϲ υἱὸϲ Ἀπόλλων·
ἥρωϲ, ἀλλ' ἄγε καὶ ϲὺ θεοῖϲ αἰειγενέτῃϲιν

V. l.. 84 ἃϲ ACDGHLS Caut. Barocc. Mor. Ven. B. Vat. Vrat. b. d. A. Suidas II, 2, 292, 21. τάϲ E Syr. edd. vett. correxit Heynius. τρώων L. ὑπίϲχεο ACDH ex corr. Townl. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. d. ὑπέϲχεο EGLS Syr. Suidas l. l. conf. Ψ 195. — 85 * πολεμίξειν: libri πολεμίζειν, conf. Β 328. Κ 451. Ν 644. Ο 179. Ω 667. — 86 προϲέειπε ACDGH Syr. — 87 τί με omitt. L. — 89 νῦν omitt. S. γὰρ δὴ DG Flor. πρῶτον C. ἀχιλλῆοϲ E. — 91 ἡμετέρῃϲι CDE Syr. — 92 λυρνηϲὸν L. πήδαϲϲον C. — 93 ἐνῶρϲε Townl. τε omitt. C. γούνατα L. — 94 ἦ κε δάμην H. ἀχῖλῆοϲ C. — 95 φάοϲ εἶδ' G. ἦδε κέλευεν H. ΗΔΕΚΈΛΕΥΕΝ Syr. vulgo ἠδ' ἐκέλευεν. ἐκέλευϲεν D Mor. Mosc. 2. — 96 λέλεξαϲ L. τρῷαϲ L. — 97 τῶ ACDHL Syr. τῷ G. ἀχιλλῆοϲ E. — 98 omitt. D. — 99 δ' ἄλλων G. τοῦδ' C Schol. Φ 169. ἰθὺ DEHL: ἰθὺϲ CG Syr. edd. vett. Schol. Φ 169 (Aristonici). an τοῦ ἰθὺϲ πέτεται βέλοϲ? ἐν ἄλλῳ ἰθὺ χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ A. — 100 διελθέμεν DEHLS Lips. edd. vett. διελθεῖν ACG. γρ. διελθέμεν A. — 101 τείνειε CDE Syr. Lips. Flor. Rom. οὔ κε AC Harl. Townl. οὔ με καὶ μάλα L Lips. ῥεῖα GL Lips. Rom. — 102 νικήϲει: νικήϲῃ Vat. Bentleius νικήϲει'. — 103 ΆΝΑΞ ΑΝΔΡΩΝΑΓΑΜΕΜΝΟΝ Syr. suprascr. 2. man. ΕΚΑΕΡΓΟϹΑΠΟΛΛΩΝ. — 104 ἀλλά γε CDH et olim vulgo. ἀλλ' ἄγε AEGL Rom. Harlei. αἰειγενέτοιϲιν L.

A. c. 84 οὕτωϲ διὰ τοῦ ῑ ὑπίϲχεο Didymus.

εὔχεο· καὶ δὲ ϲέ φαϲι Διὸϲ κούρηϲ Ἀφροδίτηϲ
ἐκγεγάμεν, κεῖνοϲ δὲ χερείονοϲ ἐκ θεοῦ ἐϲτιν.
ἣ μὲν γὰρ Διόϲ ἐϲθ', ἣ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντοϲ.
ἀλλ' ἰθὺϲ φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ ϲε πάμπαν
λευγαλέοιϲ ἐπέεϲϲιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
ὣϲ εἰπὼν ἔμπνευϲε μένοϲ μέγα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένοϲ αἴθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίϲαο πάιϲ λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλείωνοϲ ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἣ δ' ἄμυδιϲ ϲτήϲαϲα θεοὺϲ μετὰ μῦθον ἔειπε·
φράζεϲθον δὴ ϲφῶι, Ποϲείδαον καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεϲὶν ὑμετέρῃϲιν, ὅπωϲ ἔϲται τάδε ἔργα.
Αἰνείαϲ ὅδ' ἔβη κεκορυθμένοϲ αἴθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλείωνοϲ, ἀνῆκε δὲ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖϲ πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίϲϲω
αὐτόθεν· ἤ τιϲ ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι
παρϲταίη, δοίη δὲ κράτοϲ μέγα, μηδέ τι θυμῷ
δευέϲθω, ἵνα εἰδῇ ὅ μιν φιλέουϲιν ἄριϲτοι
ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάροϲ περ
Τρωϲὶν ἀμύνουϲιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.
πάντεϲ δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντεϲ
τῆϲδε μάχηϲ, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεϲϲι πάθῃϲι
ϲήμερον· ὕϲτερον αὖτε τὰ πείϲεται ἅϲϲά οἱ αἶϲα
γεινομένῳ ἐπένηϲε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

V. L. 105 δέ ϲε φαϲὶ CGHL. δὲ ϲὲ φαϲὶ ADE. — 106 ἐϲτιν CDHL. ἐϲτίν AG. ἔϲτιν E. — 107 ἣ μὲν C. ἔϲθ' ADE: ceteri ἐϲθ'. ἥδ' CGL. — 108 μὴ δέ CHL Et. Mg. 139, 25. — 110 ὡϲ A. — 111 δια A — 113 ἐλθὼν pro ἰὼν H. ἀναουλαμὸν D. — 114 ἡ δ' D. ἥδ' CGHL. καλέϲαϲα ACDGHLS Syr. et Heynii omnes. μετα CDH Syr. ἔειπε ACDGH Syr. — 115 ποϲίδαον A Syr. ποϲεἰδ A in marg. ποϲειδάων L Cant. Harl. — 116 ἡμετέρῃϲιν E. — 119 ἀποτροπῶμεν G. ἀποτροπόωμεν S Cant. — 120 εἴ (η) τιϲ S. εἴτιϲ Cant. Vat. ἀχιλλῆϊ D. — 121 παρϲταίηι A. μὴ δέ CL. — 123 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. τοπάροϲ DL. ΠΕΡ' Syr. — 124 τρῳϲὶν L. ἀμύνουϲι D Lips. — 126 τῆϲ δὲ G. πάθῃϲι ACDEG. ΠΑΘΗϹΙ Syr. πάθῃ τε Lips. ἵνα μὴ — ϲήμερον (127) omitt. L. — 127 ἅϲϲά οἱ CDG. ὅϲϲά L. — 128 γεινομένῳ libri, Bachm. Anecd. II, 107, 16. Euseb. Praep. Ev. VI, 8, 2; 5. Plutarchus Consol. ad Apoll. 31. γεινομένου Schol. Theocr. I, 129. conf. Κ 71. Ψ 79. Ω 210. δ 208. η 198.

V. L. 105 δὲ ϲέ Ptolem. Ascalonita. — 114 ἀρίϲταρχοϲ ἄμυδιϲ ϲτήϲαϲα Didymus. Zenodotus ἣ δ' ἄμυδιϲ καλέϲαϲα θεοὺϲ ῥεῖα ζώονταϲ teste Didymo et Aristonico. ἣ δ' Aristarchus et Herodianus. ἄμυδιϲ Herodianus, ψιλῶϲ. — 125—128 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τέϲϲαρεϲ Aristonicus. — 128 asteriscus; ὀρθῶϲ Ω 210.

εἰ δ' Ἀχιλεὺϲ οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύϲεται ὀμφῆϲ,
δείϲετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τιϲ ἐναντίβιον θεὸϲ ἔλθῃ
ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεϲθαι ἐναργεῖϲ.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί ϲε χρή.
οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι θεοὺϲ ἔριδι ξυνελάϲϲαι
[ἡμέαϲ τοὺϲ ἄλλουϲ, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν]·
ἀλλ' ἡμεῖϲ μὲν ἔπειτα καθεζώμεϲθα κιόντεϲ
ἐκ πάτου ἐϲ ϲκοπιήν, πόλεμοϲ δ' ἄνδρεϲϲι μελήϲει.
εἰ δέ κ' Ἄρηϲ ἄρχωϲι μάχηϲ ἢ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ἢ Ἀχιλῆ' ἴϲχωϲι καὶ οὐκ εἰῶϲι μάχεϲθαι,
αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκοϲ ὀρεῖται
φυλόπιδοϲ· μάλα δ' ὦκα διακρινθένταϲ ὀΐω
ἂψ ἴμεν Οὔλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
ἡμετέρηϲ ὑπὸ χερϲὶν ἀναγκαίηφι δαμένταϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἡγήϲατο κυανοχαίτηϲ
τεῖχοϲ ἐϲ ἀμφίχυτον Ἡρακλῆοϲ θείοιο,
ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶεϲ καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη
ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτοϲ ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,

V. L. 130 ἔλθοι L Lips. — 131 χαλεπὸν D. φαίνεϲθ' C. — 132 ποϲιδάων A Syr. — 133 πάρεκ G Flor. παρεκ CDL. παρέκνοον S Cant. οὐδέ τι ϲε ACDGL. οὐδέ τέ ϲε E. — 134 ξυνελάϲαι Vrat. A. edd. vett. — 135 omitt. CD in textu EL Vat. Townl. Vrat. b. d. Lips. in t. Cant. in t. Harl. in t.: habent AGHS Syr. Mor. Barocc. Mosc. 2. Flor. et in margine D Lips. Cant. Harl. in G et Flor. adscriptum est νόθοϲ. ἐπειή A. ЄΠЄÌΗ Syr. ἦμεν edd. εἶμεν Barocc. — 136 καθεζώμεθα EG. — 137 ἐϲκοπιήν (c supra) L. — 138 ἠδέ κ' L. ἄρχωϲι CDEHS Syr. Rom. Herodianus περὶ ϲχημάτων 61, 13 ed. Dind. Lesbonax π. ϲχημ. 180. Schol. Theocr. VI, 1. Schol. Є 162. 774. C 514. Rhet. Gr. III, 101, 27. Eust. 1160, 2. ἄρχωιϲι A. ἄρχηϲι A in marg. LS Cant. Harl. Flor. Tzetzes Alleg. 330. ἤ: ἰδὲ S Cant. — 139 ἀχιλῆ D. — 140 παραυτόφι AD. παρ' αὐτόθι C. ὄρηται ἢ ὀρεῖται E. libri ὀρεῖται cum Et. Mg. 633, 13. γράφεται καὶ ἐτύχθη Paris. — 141 διακριθένταϲ CDL Cant. Mor. Lips. Rom. Eust. 1200, 48; sed 1200, 56 διακρινθήμεναι ὀΐω. — 142 οὔλυμπον δὲ AD. — 143 ὑπο A. ἀνάγκῃ ἶφι ACDGLS Syr. ἀνάγκηϲ ἶφι Harl. ἀνάγκῃ ἦφι Flor. ἶφι E, omisso ἀνάγκῃ. γρ. ἀναγκαίηφι A, ita H Vrat. d. δαμέντεϲ D. — 144 κυανοχαίτηϲ A. — 145 ἡρακλεῖοϲ L. — 146 τρῷεϲ L. — 147 ἀλέαιτο AHLS Syr. Lips. Vat. ἀλέοιτο DG edd. vett. Schol. Pind. Nem. I, 96. Plutarchus Plat. Quaest. 3, 4. ἀλέϲαιτο ἢ ἀλέοιτο Eust. ἀλέηται Barocc. Mor. ἀλέατο C.

A. c. 138 ἀρίϲταρχοϲ προκρίνει τὴν διὰ τοῦ ω̅ γραφήν· γράφεϲθαι ⁒ φηϲι καὶ διὰ τοῦ η̅ ἄρχηϲι Didymus. ἄρχηϲι Zenodotus. τινὲϲ δὲ γράφουϲιν ἄρχηϲι Eust. 1200, 55. ἢ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων· οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ. γράφεται εἰ δέ κεν ὧϲ ἄρχωϲιν Ἄρηϲ καὶ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων Schol. V.

ὁππότε μιν ϲεύαιτο ἀπ' ἠιόνοϲ πεδίον δέ.
ἔνθα Ποϲειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄῤῥηκτον νεφέλην ὤμοιϲιν ἕϲαντο·
οἳ δ' ἑτέρωϲε καθῖζον ἐπ' ὀφρύϲι Καλλικολώνηϲ
ἀμφὶ ϲὲ ἤϊε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
ὣϲ οἳ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντεϲ
βουλάϲ· ἀρχέμεναι δὲ δυϲηλεγέοϲ πολέμοιο
ὤκνεον ἀμφότηροι, Ζεὺϲ δ' ἥμενοϲ ὕψι κέλευε.
τῶν δ' ἅπαν ἐπλήϲθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεϲϲιν
ὀρνυμένων ἄμυδιϲ. δύο δ' ἀνέρεϲ ἔξοχ' ἄριϲτοι
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέρων ϲυνίτην μεμαῶτε μάχεϲθαι,
Αἰνείαϲ τ' Ἀγχιϲιάδηϲ καὶ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
Αἰνείαϲ δὲ πρῶτοϲ ἀπειλήϲαϲ ἐβεβήκει,
νευϲτάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀϲπίδα θοῦριν
πρόϲθεν ἔχε ϲτέρνοιο, τίναϲϲε δὲ χάλκεον ἔγχοϲ.
Πηλείδηϲ δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὥϲ,
ϲίντηϲ, ὅν τε καὶ ἄνδρεϲ ἀποκτάμεναι μεμάαϲιν
ἀγρόμενοι πᾶϲ δῆμοϲ· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τιϲ ἀρηιθόων αἰζηῶν

V. L. 148 ϲεύετο D. ϲεύατο Vat. ϲεύοιτο Harl. Vrat. A. πεδίον δέ A. — 149 ποϲιδάων A Syr. ἀρ A. ἄρ GL. καταρέζετο CD. ΚΑΤΑΡΕΖΕΤΟ Syr. — 150 ἀμφι D. ἆρ ADGL. πάντεϲ δὲ ἄῤῥηκτον E. — 151 οἵδ' CGL. κάθιζον CDEGL. ἑτέρωϲ ἐκάθιζον Schol. Υ 53. καλλικολώνηϲ AC. — 152 ἀμφι A. — 153 ὡϲ AD 1. man. μέν ῥ' ἀπάνευθε S Cant. Vrat. d. καθήατο LS Barocc. Mor. Lips. — 155 ὄκνεον Townl. κέλευε ACDGL Syr. — 156 καὶ ἐλάμπετο ACDEGLS. ΕΛΑΜΠ . . . Syr. — 158 δύω C. δύω D. γράφεται καὶ ἄμυδιϲ δὲ δύ' ἀνέρεϲ Paris. — 159 ἀμφοτέρω G. — 160 versus, quem omitt. Barocc., in Syr. et Cant. ante 159 est collocatus. τ' omitt. L. ἀχϊλεύϲ C. δῖοϲ ὀδυϲϲεύϲ D. — 162 κόρυθα βριαρήν Zonar. Lex. 1409. ΑΤΑΡ' Syr. αὐτὰρ C. — 163 γραφεταὶ καὶ τινάϲϲων Paris. — 164 ὡϲ A. — 165 μεμάαϲι D. — 166 ἀγρόμενοϲ Eust. 28, 46. ὁ δὲ κρειῶν (κρεῖον Lips.) ἐρατίζων L Lips. — 167 ἀρκιθόων G.

A. c. 152 ἤϊε Aristarchus: ἠϊε Crates et Herodianus, cf. H. T. 274. — 155 κατ' ἔνια διὰ τοῦ ō ὄκνεον Didymus. — 156 ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ λάμπετω Didymus, conf. Ζ 319. Θ 494. Ξ 35. Ψ 163. δ 659. Β 510. Ν 260. sed plerumque in hac sede post καὶ augmentum non solet omitti, conf. Λ 106. Ν 609. Ψ 617. Ω 571. β 106. ζ 9. 10. η 61. ν 206. ρ 367. 412. τ 151. ω 141. 444. H. U. 86. — 166 ἀγρόμενοι Aristarchus.

δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανών, περί τ' ἀφρὸϲ ὀδόνταϲ
γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ cτένει ἄλκιμον ἦτορ,
οὐρῇ δὲ πλευράϲ τε καὶ ἰϲχία ἀμφοτέρωθεν
μαϲτίεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέϲαϲθαι,
γλαυκιόων δ' ἰθὺϲ φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸϲ φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
ὣϲ Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένοϲ καὶ θυμὸϲ ἀγήνωρ
ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτοροϲ Αἰνείαο.
οἱ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
Αἰνεία, τί ϲὺ τόϲϲον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
ἔϲτηϲ; ἦ ϲέ γε θυμὸϲ ἐμοὶ μαχέϲαϲθαι ἀνώγει
ἐλπόμενον Τρώεϲϲιν ἀνάξειν ἱπποδάμοιϲι
τιμῆϲ τῆϲ Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃϲ,
οὔ τοι τοὔνεκά γε Πρίαμοϲ γέραϲ ἐν χερὶ θήϲει·
εἰϲὶν γάρ οἱ παῖδεϲ, ὁ δ' ἔμπεδοϲ οὐδ' ἀεϲίφρων.
ἦ νύ τί τοι Τρῶεϲ τέμενοϲ τάμον ἔξοχον ἄλλων,
καλὸν φυταλιῆϲ καὶ ἀρούρηϲ, ὄφρα νέμηαι,
αἴ κεν ἐμὲ κτείνῃϲ; χαλεπῶϲ δέ ϲ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.

V. L. 168 ἑάλη G. ἐάλη τὲ C. — 169 γίγνεται L Syr. γίνεται AC DEGH Lips. Rom. ἔν δέ τε A. ΟΒΡΙΜΟΝΗ͂ΤΟΡ' Syr. — 170 οὐρὴ τὲ L. πλευρὰϲ καὶ L Cram. An. Ox. III, 111, 22. ἰϲχίον Rhet. Gr. I, 264, 27. — 171 μαϲτίεται αἰὲ δ' αὐτὸν D. μαϲτίετ' αἰὲν δ' S Cant. αἰεὶ δ' Vrat. A. ἕε L Et. Mg. 66. 6. 642, 6. Apollon. de Pron. 58 B. 103 A. 107 A. Cram. Ep. 301, 26. αἰεὶ δ' αὐτὸν Schol. Nicand. Ther. 123. ἐπὶ δ' αὐτὸν Cram. An. Ox. III, 111, 23. μαχέεϲθαι CL Lips. Harl. Barocc. μάχεϲθαι S. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει Bachm. Anecd. II, 70, 5. — 174 ὡϲ AD 1. man. ἀχιλῆ D Schol. O 339. — 176 οἶδ' CGL. — 177 ἀχϊλεύϲ C. — 178 τί ϲυ A. τί νυ Lips. τόϲον G. ἀπελθὼν L Harl. Vat. ἐͣπελθὼν A. — 179 ἣ CEGL. μάχεϲθαι S. — 180 τρώεϲϲιν L. ἱπποδάμοιϲι CD. ἱπποδάμοιϲι A. — 181 εἴ περ E. εἴ κεν μ' ἐξεναρίζηϲ Vrat. A. ἐξεναρίξειϲ ES Cant. Barocc. Mor. — 182 τοὔνεκά ϲε L. χειρὶ C. χερϲὶ DEG Vrat. A. Flor. Rom. — 183 εἰϲὶν ACLS Cant. Mor. Barocc. Vat. Lips. Townl. εἰϲὶ DEGH edd. vett. γὰρ οἳ H. ὃ δ' D. ὅδ' CGH Vrat. A. ἀεϲϲῖφρων C. — 184 ἢ E. νύ τι τοι ACG. νύ τι ϲοι L. τρῷεϲ L. — 185 καλὸν: ἐϲθλὸν AC Barocc. Mor. γρ. καλὸν A. — 186 κτείνειϲ D. τὸ ῥέξαι H (αι 2. man.). τόδ' ἕρδειν L. τόδ' ἕρξειν Barocc. τόδε ῥέξειν Lips.

A. c. 170 γρ. ἀμφοτέρωϲε ἔν τιϲιν οὐ φαυλῶϲ Didymus. — 174 Ἀχιλῆ': alii Ἀχιλῆ, conf. Schol. O 339. — 180—186 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἤδη μὲν cέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆcαι.
ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ cε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
cεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεccι πόδεccι
καρπαλίμωc; τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἐc Λυρνηccὸν ὑπέκφυγεc· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρcα μεθορμηθεὶc cὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
ληιάδαc δὲ γυναῖκαc ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούραc
ἦγον· ἀτὰρ cὲ Ζεὺc ἐῤῥύcατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
ἀλλ' οὐ νῦν cε ῥύεcθαι ὀίομαι, ὡc ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλά c' ἐγώ γ' ἀναχωρήcαντα κελεύω
ἐc πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίοc ἵcταc' ἐμεῖο,
πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιοc ἔγνω.
τὸν δ' αὖτ' Αἰνείαc ἀπαμείβετο φώνηcέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεccί γε νηπύτιον ὣc
ἔλπεο δειδίξεcθαι, ἐπεὶ cάφα οἶδα καὶ αὐτὸc
ἠμὲν κερτομίαc ἠδ' αἴcυλα μυθήcαcθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆαc,
πρόκλυτ' ἀκούοντεc ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω cὺ ἐμοὺc ἴδεc οὔτ' ἄρ' ἐγὼ cούc·
φαcὶ cὲ μὲν Πηλῆοc ἀμύμονοc ἔκγονον εἶναι,
μητρὸc δ' ἐκ Θέτιδοc καλλιπλοκάμου ἁλοcύδνηc·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸc μεγαλήτοροc Ἀγχίcαο

V. L. 187 μέν cέ γε φημὶ AH. μέν cε γε φημὶ C. 2. man. (1. man. omitt. γε) L. φημὴ G. vulgo μὲν cέ γε φημί. φοβῆcαι DHLS Cant. Harl. Vat. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. A. φόβηcα ACE bis G edd. vett. — 188 ἢ CDEGHL. ὅτϊ H. ἀπὸ L. — 189 πόδεccι ACDEG Strabo XIII, 607. πόδεcι H. — 190 τότε δ': πρὶν δ' Et. Mg. 345, 36. Et. Or. 62, 28. μετετροπαλίζεο CDGS Cant. Harl. Mosc. 2. Flor. hunc versum omittit Strabo XIII, 607. — 191 ἔνθεν: κεῖθεν Strabo l. l. λυρνηcὸν L Lips. λυρνη^{c}cὸν C. — 193 ἦμαρ D. — 194 ἐῤῥύcατο omnes, conf. ad B 859. — 195 cε ῥύεcθαι ACEGHL Barocc. Harl. Townl. Vrat. A. c' ἐρύεcθ' D. νῦν ἐρύεcθαι S. ἐνι D. — 196 ἀναχορήcαντα G. κελεύω: κέλομαι E Rom. — 197 μὴ δ' CDHL. ἐμοῖο E ter Vrat. b. — 200 μ' omitt. S Cant. ὥ^{α}c A. — 201 δειδίξεcθαι A. — 202 ἠ μὲν A. ἠμὲν H. — 205 οὐτάρ D. οἶ^{ϊ}δα^{εc}c C. ἆρ ἐγὼ ADEGHL. hunc versum omitt. Pseudoplut. 61, 35. — 206 πηλεῖοc G. εὔγονοc G. — 207 μητρόc τ' ACL Mor.

A. c. 188 ἡ ῥιανοῦ καὶ ἀριcτοφάνουc βοῶν ἔπι οὐκ ἀχαρίτωc Didymus. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἔπι Schol. AB. ἄπο Herodianus: alii ἀπὸ. — 195 cε ῥύεcθαι: οὕτωc ἀρίcταρχοc ἐρύεcθαι χωρὶc τοῦ cε Didymus. — 195—198 ἀθετοῦνται. asterisci; ὀρθῶc P 30—33. — 205—209 ἀθετοῦνται cτίχοι πέντε Aristonicus.

εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐcτ' Ἀφροδίτη·
τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύcονται
cήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεccί γε νηπυτίοιcιν
ὧδε διακρινθέντε μάχηc ἐξ ἀπονέεcθαι.
εἰ δ' ἐθέλειc, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐὺ εἰδῇc
ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρεc ἴcαcι·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύc,
κτίccε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔ πω Ἴλιοc ἱρὴ
ἐν πεδίῳ πεπόλιcτο, πόλιc μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείαc ᾤκεον πολυπίδακοc Ἴδηc.
Δάρδανοc αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βαcιλῆα,
ὃc δὴ ἀφνειότατοc γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τοῦ τριcχίλιαι ἵπποι ἕλοc κάτα βουκολέοντο
θήλειαι, πώλοιcιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇcι.
τάων καὶ βορέηc ἠράccατο βοcκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰcάμενοc παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
αἳ δ' ὑποκυcάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλουc.

V. L. 209 δέ μοι ἔcτ' CGHL. — 210 ἕταροί γε CD. — 211 γὰρ φήμ' D. ἐπέεccί τε Barocc. — 212 διακριθέντε CEG Barocc. Rom. διακριθέντεc HL. διακρινθέντεc Lips. ἐξαπονέεcθαι ACDEGHLS. — 214 ἴcαcι D. — 215 αὖ: ἄρ LS Cant. Lips. Vrat. d. ἀ[ρ]ῦ A. τέκετο: τέτοκεν Tzetzes Alleg. 378. νεφεληγερέτα A. — 216 κτίcε E Vrat. A. Flor. κτίζε G. — 218 ἀλλ' ἴθ' G. αἵ ῥά θ' ὑπωρείαc Apoll. Soph. 160, 16. ᾤκεον libri mei, Strabo XIII, 592. Apoll. Soph. ᾤκουν E Plato Legg. III, 681 E. πολυπίδακοc AL Mor. Harl. Lips. πολυπίδάκο[ου]c C (ου 2. man. add.): πολυπιδάκου DEGHS edd. vett. Apoll. Soph. 160, 16. Plato l. l. Strabo XIII, 592. Pseudoplut. 61, 41. γρ. πολυπιδάκου A. — 221 τριcχίλιοι Maximus Tyrius Diss. XXXIX, 1. κάτα ADG: καταβουκολέοντο CE HL Vrat. A. Mor. Rom. Max. Tyr. l. l. — 222 ἀταλῇcι ACDE. ἀταλῆcιν H. ἀταλοῖcιν L Barocc. Lips. Vrat. b. ἀπαλῇcι G. ἀπαλοῖcιν Vrat A. — 223 ἠρά[c]cατο L. ἠράcατο Lips. ἠρήcατο S. — 224 huic subiunctus est in C man. rec. S in marg. versus ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεcιν εἰαρινοῖcιν, quem codd. Cant. Harlei. post 223 habent. — 225 αἳ δ' ADH. αἵδ' CGL. ὑποκυccάμενοι CGLS Lips. edd. vett. ὑποκυcάμενοι ADEH. δύοκαίδεκα A. δυοκαίδεκα CL.

A. c. 213 εἰ δ' ἐθέλειc, καὶ ταῦτα δαήμεναι Aristarchus (ἀπαρέμφατον ἀντὶ προcτακτικοῦ Aristonicus), vide Nicanorem ad Z 150. Aristarchus εἰδῇc: εἴδηc Tyrannio, conf. Schol. Z 150. α 174. — 218 πολυπίδακοc Aristarchus, cf. H. T. 343. — 221 κάτα Herodianus. — 224 τινὲc γράφουcιν „ἵππῳ δ' εἰcάμενοc ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ" Schol. A. altera scriptura est Aristarchi. — 225 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, conf. H. T. 228.

αἳ δ' ὅτε μὲν ϲκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον οὐδὲ κατέκλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ ϲκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ,
ἄκρον ἔπι ῥηγμῖνοϲ ἁλὸϲ πολιοῖο θέεϲκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιοϲ τέκετο Τρώεϲϲιν ἄνακτα·
Τρωὸϲ δ' αὖ τρεῖϲ παῖδεϲ ἀμύμονεϲ ἐξεγένοντο,
Ἶλόϲ τ' Ἀϲϲάρακόϲ τε καὶ ἀντίθεοϲ Γανυμήδηϲ,
ὃϲ δὴ κάλλιϲτοϲ γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
κάλλεοϲ εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοιϲι μετείη.
Ἶλοϲ δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηοϲ.
Ἀϲϲάρακοϲ δὲ Κάπυν, ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίϲην τέκε παῖδα·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίϲηϲ, Πρίαμοϲ δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
ταύτηϲ τοι γενεῆϲ τε καὶ αἵματοϲ εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺϲ δ' ἀρετὴν ἄνδρεϲϲιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
ὅππωϲ κεν ἐθέλῃϲιν· ὁ γὰρ κάρτιϲτοϲ ἁπάντων.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥϲ,
ἑϲταότ' ἐν μέϲϲῃ ὑϲμίνῃ δηιοτῆτοϲ.
ἔϲτι γὰρ ἀμφοτέροιϲιν ὀνείδεα μυθήϲαϲθαι

V. L. 226 αἳ δ' D. αἵδ' CGHL. ἀλλ' ὅτε δὴ Rhet. Gr. III, 221, 25. ὅτε μὲν (δη) A. αἵδ' ὅτε δὴ Schol. Apoll. Rhod. I, 184. ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ D et in marg. man. rec. γράφεται καὶ ἐπὶ ζήδ ἄρουραν. — 227 καρπῶν S Flor. — 229 * ἔπι: libri ἐπὶ. — 230 τρῷα L. ἐριχθώνιοϲ D. τρῴεϲϲιν L. — 231 τρῳὸϲ L. τρωῒ Et. Gud. 537, 10. Cram. Ep. 404, 29. ἀμύμονεϲ ACDEGS edd. vett. Et. Gud. 537, 10. Cram. Ep. 404. 29: ἀμύμονοϲ HL Vrat. b. A. Mosc. 2. conf. Λ 692. Ξ 115. — 232 ἴλλοϲ GS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 233 δὴ καὶ κάλλιϲτοϲ H. — 234 τὸν libri, Apollon. de Pron. 60 A. Schol. Apoll. Rhod. III, 114. ὃν καὶ Apoll. de Synt. 153, 1. Euseb. Praep. Ev. VIII, 14, 7. ἀνηρείψαντο A. — 235 οὕνεκα E. μετείῃ G. — 236 ἴλλοϲ GS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 238 λάμπόν τε A. κλύτιόν L. κλυτίον τ' Lips. — 239 ὁ δ' DL. ὅδ' CH. ἆρ ADEGHL. ἀγχίϲιν A. — 240 δὲ τέχ' Vrat. d. — 242 δ' ἄνδρεϲϲιν D. ἄνδρεϲιν Lips. — 243 ὅπωϲ E. ὁ ACDGHL Orionis Anthologignomicum V, 13 (ed. Meinecke. pg. 256). κράτιϲτοϲ DH. κ' ὄχ' ἄριϲτοϲ AC. ἐν ἄλλῳ ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριϲτοϲ ἁπάντων A ut in textu. — 244 ἀλλά γε DL.

A. c. 228 ἀρίϲταρχοϲ ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ τοῦ η̄ Didymus. — 234 κατ' ἔνια τὸν μὲν ἀνηρείψαντο Didymus. ἀνηρείψαντο Aristarchus: ἂν ἡρείψαντο Apollonius Theonis. — 235 asteriscus; οὐκ ὀρθῶϲ ο 251.

πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦc ἑκατόζυγοc ἄχθοc ἄροιτο.
cτρεπτὴ δὲ γλῶcc' ἐcτὶ βροτῶν, πολέεc δ' ἔνι μῦθοι
παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺc νομὸc ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὁπποῖόν κ' εἴπηcθα ἔποc, τοῖόν κ' ἐπακούcαιc.
ἀλλὰ τί ἦ ἔριδαc καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοιcιν ἐναντίον, ὥc τε γυναῖκαc,
αἵ τε χολωcάμεναι ἔριδοc πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦc' ἀλλήλῃcι μέcην ἐc ἄγυιαν ἰοῦcαι,
πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλοc δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆc δ' οὔ μ' ἐπέεccιν ἀποτρέψειc μεμαῶτα
πρὶν χαλκῷ μαχέcαcθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶccον
γευcόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεcιν ἐγχείῃcιν.
ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ cάκει ἤλαcεν ὄβριμον ἔγχοc,
cμερδαλέῳ· μέγα δ' ἀμφὶ cάκοc μύκε δουρὸc ἀκωκῇ.

V. L. 247 οὐδ' αὖ D. ἑκατόζυγοc A. ἑκατόζυγοc CDEGHS Townl. Vrat. d. A. Flor. Rom. ἑκατόνζυγοc L Lips. Schol. Pind. Pyth. IV, 501. ἄροιτεο G. — 248 τρεπτὴ H Vrat. d. δέ τε γλῶcc' D. ἐνι D. ἐνὶ Pseudoplut. 151, 51. — 250 ὁποῖον EL Lips. ἐπακούcῃc Pseudoplut. 151, 51. Eust. 1312, 43. — 251 τί ἡ A. τιὴ E: κατὰ δέ τινα τῶν ἀντιγράφων γράφεται ἀλλὰ τίη Eust. 1206, 57. καὶ νείκεα: ἐν ἄλλῳ καὶ ὀνείδεα A. ἀνάγκῃ AG. — 252 γυναῖκεc Vrat. A. — 253 περὶ EL. περι D. θυμοβόροιο C. — 254 ἀγυιὰν CL. — 255 πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί A in marg. C post ras. DEGHLS et Heynii libri. πολλὰ τά τε καὶ οὐκὶ A Ven. B et fortasse C 1. man. χόλοc δὲ καὶ C. κατακελεύει D pro καὶ τὰ κελεύει. — 256 ἐπέεccι μεταcτρέψειc AC. γρ. ἀποcτρέψειc A, ita E Cant. Vat. Mosc. 2. ἀποτρέψῃc Vrat. A. ἀποτρέψειc μεμαῶτα ἐπέεccιν D. — 257 μαχέεcθαι Harl. ἀλλά γε D. θάccον G. — 259 ῥὰ CDGHL. δινῶι A. ἤλαcε χάλκεον DL Lips. edd. vett. ἤλαcεν ὄβριμον AEGHS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. ὄμβριμον C Cram. An. Par. III, 26, 32. — 260 cμερδαλέον G Cant. Vrat. A. Flor. cμερδαλέῳ (ον) H. cμαρδαλέον S. ἀμφι D. μῦκε G. ἀκωκὴ EGLS.

A. c. 251—255 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 251 τί ἦ: ὁ ἢ τῷ μὲν τί ὑποταccόμενοc ὀξύνεται, τῷ δὲ ἐπεὶ περιcπᾶται Cram. An. Par. III, 291, 8. conf. Schol. A. — 255 πολλὰ τά τε καὶ οὐκί: οὕτωc ἀρίcταρχοc. ἄλλοι δὲ πολλά τ'ε εόντα ταδ' οὐκί (sic) Didymus. οὕτωc 'Αρίcταρχοc πολλὰ τά τε καὶ οὐκί, τά τε ταῖc ἀληθείαιc ὄντα καὶ μή. τὰ δὲ φαυλότερα τῶν ἀντιγράφων „ἐτεά" ἔχει, τουτέcτιν ἀληθῆ Schol. A. τὰ δὲ εἰκαιότερα τῶν ἀντιγράφων πόλλ' ἐτεά τοι Cram. An. Par. III, 291, 10. ἐν δὲ τῷ πολλὰ „ἐτεά τε καὶ οὐκί" γράφουcιν οἱ παλαιοί, ὅτι τὰ τῶν ἀντιγράφων εἰκαιότερα ἔχουcι τὴν τοιαύτην γραφήν, τὰ δὲ ἀκριβέcτερα οὐχ οὕτωc, ἀλλ' ὅτι „πολλά τε ὄντα καὶ οὐκί", ὅ ἐcτι πολλὰ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ Eust. 1206, 64. πολλά τε ὄντα καὶ οὐκί: οὕτωc αἱ 'Αριcτάρχου, ἀντὶ τοῦ τά τε τῆc ἀληθείαc ὄντα καὶ οὔ Schol. V, cui fides est nulla. — 259 δεινῷ cάκεϊ ἔλαc' Aristarchus teste Didymo. conf. Cram. An. Par. III, 291, 11. Eust. 1207, 7.

Πηλείδης δὲ cάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
ἔcχετο ταρβήcας· φάτο γὰρ δολιχόcκιον ἔγχος
ῥέα διελεύcεcθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο,
νήπιος, οὐδ' ἐνόηcε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὡc οὐ ῥηΐδι' ἐcτὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
ἀνδράcι γε θνητοῖcι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε cάκος· χρυcὸc γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύω μὲν ἔλαccε διὰ πτύχας, αἳ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖc
ἦcαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλαcε κυλλοποδίων,
τὰc δύο χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι καccιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυcέην· τῇ ῥ' ἔcχετο μείλινον ἔγχος.
    δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺc προΐει δολιχόcκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀcπίδα πάντοc' ἐίcην,
ἄντυγ' ὕπο πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸc βοός· ἣ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰc ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀcπὶc ὑπ' αὐτῆc.
Αἰνείαc δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀcπίδ' ἀνέcχε
δείcας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔcτη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους

V. L. 261 πηλείδηc μὲν cάκοc ἀπὸ ἕο D. — 262 δολιχόcκιον A. — 263 ῥεῖα δ' ἐλεύcεcθαι ACDGH. ῥεῖα διελεύcεcθαι S Townl. Schol. Λ 439. ῥέα δι' ἐλεύcεcθαι Lips. ῥέα διελεύcεcθαι L. — 264 καταφρένα D. — 267 ὄμβριμον CHL Lips. — 269 δύο E bis S Lips. Schol. Φ 165. Cram. An. Par. III, 26, 35. ἔλαcε E Vrat. A. δια AH. αἳ δ' D, αἵδ' CGH. ἆρ ADEG. αἳ γὰρ L. τινὲc γράφουcι δύο μὲν θλάcε (sic) Eust. 1208, 9. — 270 ἐπὶ G. — 272 χρυcῆν ACDEGHL Schol. Δ 138. Υ 271. χρυcέην Heyne. μείλινον ACEH Vrat. A. Mosc. 2. Rom. Porphyrius ad Υ 271. χάλκεον DGL cum aliis. Aristoteles Poët. 25. — 273 ἀχιλλεὺc D Rom. δολιχόcκιον A. — 274 πάντοcε ἴcην DEGLS Lips. Vrat. A. πάντοcε, ἴcην A. — 275 ὑπὸ CDEGHL. ὕπο A. — 276 ἣ δὲ CG. διὰ πρὸ G Schol. Π 669. Υ 323. vulgo διαπρὸ, ita ACDEHL Rom. — 277 ἤϊξε DEGL 1. man. Lips. Flor. — 278 ἐάλη L. ἀπὸ: ὑπὸ Bekk. Anecd. 1146. ἀνέcχε ACEGL. — 279 ἆρ ACDEGHL. ὕπερ A. ἐνι AD. — 280 ἱεμένη D. δια CDL.

A. c. 261 ἕο: ὅτι Ζηνόδοτοc γράφει ἀπὸ οὗ Aristonicus, conf. Apoll. de Pron. 97 A. de Synt. 163, 10. 164, 3. — 263 ἀρίcταρχοc ἔξω τοῦ ι ῥέα Didymus, conf. N 144. — 265 δῶρα: ἔν τιcιν ἔργα Schol. A. — 269 δύω μὲν θλάccε Autochthon grammaticus teste Eust. 1207, 49. — 269—272 ἀθετοῦνται cτίχοι τέccαρεc Aristonicus. προηθετοῦντο παρ' ἐνίοιc τῶν cοφιcτῶν. ἐν ἐνίοιc δὲ οὐδὲ ἐφέροντο Schol. V. conf. Schol. Φ 165. 594. — 273 Ζηνόδοτοc μετεποίηcεν „Ἀχιλεὺc μελίην ἰθυπτίωνα ἀcπίδα νύξ' ἐc χαλκὸν ἀμύμονοc Αἰνείαο Aristonicus, conf. Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 291, 14 Ζηνόδοτοc δεύτερον αὖτ' Ἀχιλεὺc μελίην ἰθυπτίονα ἔπειτα νύξε χαλκὸν ἀμύμονοc Αἰνείαο.

ἀcπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
ἕςτη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μύριον ὀφθαλμοῖςι,
ταρβήςας ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαὼς ἐπόρουςεν ἐρυςςάμενος ξίφος ὀξύ,
ςμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰς'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεςςύμενον βάλε πέτρῳ
ἢ κόρυθ' ἠὲ ςάκος, τό οἱ ἤρκεςε λυγρὸν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλείδης ςχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηςε Ποςειδάων ἐνοςίχθων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοιςι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς Ἄϊδος δὲ κάτειςι,
πειθόμενος μύθοιςιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραιςμήςει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάςχει,
μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων; κεχαριςμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖςι δίδωςι, τοί οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουςιν.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώςεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἵ ἐςτ' ἀλέαςθαι,
ὄφρα μὴ ἄςπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων.

V. L. 281 δ.δ' D. ὅδ' CGHL. — 282 καδδ' ACDGHL. οἷ L. ὀφθαλμοῖςι ACDG. — 283 οἵ οἱ ἄγχι G. ἀχϊλεὺς C. — 284 ἀπόρουςεν H Vrat. d. ἐρυςάμενος E. ξῦφος H. — 285 ὃ δὲ C. — 286 δύω ἄνδρε Barocc. ἄνδρες Lips. — 287 habet A in margine. νυν A. τῶν οἱ νῦν βροτοί εἰςι Pseudoplut. 115, 49. βροτοί εἰςὶ D. ὅδέ C. — 288 ἐνθά κεν ACDHL. ἐπεςςύμενος S ex corr. Cant. — 291 ἀρ A. ἆρ CDGHL. — 292 μετα C. κατα S. μετᾰ θέ ων ἔειπεν (sic) H. — 293 ὦ AD. ἦ μοι D. — 294 ἄϊδος δὲ AD. κάτειςι ACDEG. — 295 habet Cant. in margine. — 296 οὐδέ τι οἱ CGHL. οὐδέ τις οἱ S. — 297 τί ἡ A. τιὴ ἤ τίη Eust. — 299 ἔχουςι D Vrat. A. — 300 ὑπ' ἐκ ACDEGL. ὕπεκ H. — 301 εἴ κεν D. εἴ περ Mor. ἀχϊλεὺς C. — 302 μόριμον E Rom. μόρςιμον ACDGHLS Lips. Flor. cum libris Heynii. δέ οἱ ἔςτ' CDGHL. δέ οἱ ἔςτιν E. — 303 ὥς κε μὴ ἄςπερμος γενεὴ μετόπιςθεν ὄληται Maximus Tyr. Diss. XXVI, 9. — 304 πέρι L. — 305 οἵ ἑθεν A. οἱ ἕθεν DH. οἳ ἕθεν CEL.

A. c. 282 κὰδ δ' ἀχλὺς χύτο Bentleius, conf. 321. Ε 696. Π 344. κὰδ δ' ἄρ' ἄχος χύτο Hermannus. — 303 ἄςπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος: ἄφαντος γενεὴ δμηθέντος Aristarchus.

ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἦ κεν ἐάσῃς
[Πηλείδῃ Ἀχιλῆι δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα].
ἦ τοι μὲν γὰρ νῶι πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
ἷξε δ' ὅθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι· ὃ δὲ μελίην εὐχαλκον
ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·

V. l. 307 δὲ omitt. Et. Mg. 608, 53. Bekk. An. 769, 27. Cram. An. Ox. III, 356, 8. δὴ omitt. Et. Gud. 412, 38. βίη GL. τρώεσσιν L. — 308 παίδων παῖδες ACD ex corr. E Syr. Mor. Barocc. Vrat. b. Mosc. 2. Strabo XIII, 608: παῖδες παίδων D 1. man. GHLS Lips. Flor. Bekk. An. 769, 28. τοὶ καὶ μετόπισθε Mosc. 2. μετόπισθεν E. ΜΕΤΟΠΙϹΘΕΛΙΠΩΝΤΑΙ Syr. μετόπισθεν ἔσονται Bekk. An. 769, 28. — 309 ἥρηι D. — 310 μετα DH. φρεσῖ σοισῖ H. — 311 εἴ κεν μιν Harl. ἐρύσεαι C. ἐάσεις ADEHS Syr. Lips. ἐάσῃς (ει) C. ἐάσῃς GL Vrat. A. Mosc. 2. — 312 omittunt AC 1. man. DEHLS Syr. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. habent GC 2. man. Vrat. d. in marg. — 313 ἤτοι libri. * πολέας: πολεῖς ACDEG HLS Syr. ὠμόσαμεν G Flor. — 314 μεταθανάτοισιν A. — 315 ἐπι D. τρώεσσιν L. — 316 μὴδ' CDGHL. ὁπότ' ἂν H 1. man. ὁπότ' αν A. ὁπόταν CDEGH ex corr. L. hunc et sequentem vers. omitt. Syr. sed videntur 2. man. in margine additi. — 317 δαιομένη· δαίωσι (κ, κ) A. δαίουσι E bis. ἀρήϊοι H. — 318 ποσιδάων A et in marg. ποσείδ. ΠΟϹΙΔΑΩΝ (ε) Syr. ε 2. man. add. — 319 βῆ δ' E. ἀνα D. — 320 ἷξε A. ἶξε CDGH. ἠδὲ κλυτὸς L Lips. ἀχϊλεύς C post ras. — 321 τῷ D. τωι C. ὀφθαλμὸν D. — 322 ὃ δὲ C. ἐΰχαλκον L, ceteri εὔχαλκον. — 323 ἐξέρυσε CD Syr. Flor. Rom.

A. c. 306 παρὰ ἀριστοφάνει ἤχθαιρε Didymus. Aristarchus fortasse ἔχθηρε conf. Schol. P 270. — 307 τινὲς γράφουσιν Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει Eust. 1209, 16. τινὲς δὲ γράφουσιν Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων, τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες Strabo XIII, 608. μεταγράφουσί τινες Αἰνείω γενεὴ πάντεσσιν ἀνάξει Schol. AB. — 308 γένωνται: αἱ διὰ τῶν πόλεων λίπωνται εἶχον Didymus.

καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἔϲϲευεν ἀπὸ χθονὸϲ ὑψόϲ' ἀείραϲ.
πολλὰϲ δὲ ϲτίχαϲ ἡρώων, πολλὰϲ δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείαϲ ὑπεράλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸϲ ὀρούϲαϲ,
ἷξε δ' ἐπ' ἐϲχατιὴν πολυάικοϲ πολέμοιο,
ἔνθά τε Καύκωνεϲ πόλεμον μέτα θωρήϲϲοντο.
τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων,
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Αἰνεία, τίϲ ϲ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
ἀντία Πηλείωνοϲ ὑπερθύμοιο μάχεϲθαι,
ὃϲ ϲεῦ ἅμα κρείϲϲων καὶ φίλτεροϲ ἀθανάτοιϲιν;
ἀλλ' ἀναχωρῆϲαι, ὅτε κεν ϲυμβλήϲεαι αὐτῷ,
μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδοϲ εἰϲαφίκηαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺϲ θάνατον καὶ πότμον ἐπίϲπῃ,
θαρϲήϲαϲ δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοιϲι μάχεϲθαι·
οὐ μὲν γάρ τίϲ ϲ' ἄλλοϲ Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
ὣϲ εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

V. ʟ. 324 προπάροιθεν E Lips. — 325 δ' ἔϲϲευεν ACDHS Syr. Barocc. Harl. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Eust. 1209, 49. ἔϲευεν 1210, 45. δ' ἐπέϲευεν G Flor. et olim vulgo. δαπέϲϲευεν L. ἀπο A. ὕψοϲ Lips. — 327 ΥΠΈΡΑΛΤΟ Syr. ἄπὸ A. ἀπο G. — 328 ἶξε A. ἷξε DGH. — 329 ἔνθα δὲ CDL Syr. et olim vulgo. ἐνθάδε Cram. An. Par. III, 27, 5. ἔνθα κε S Cant. Harl. μέτα AH. μέγαν Cram. An. Par. III, 27, 5. μεταθωρήϲϲοντο CDGL Syr. conf. N 301. — 330 ΠΟϹΙΔΑΩΝ Syr. — 332 τίϲ ὧδε Apoll. Soph. 46, 4. ἀτέοντα ACDEHS Syr. χατέοντα L Lips. Mor. Harl. Barocc. θεῶν ἀέκητι G. γρ. ἀέκητι C man. rec. ἀέκοντα Cant. — 333 ἀντία πηλείωνοϲ ὑπερθύμοιο μάχεϲθαι AE Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἀντί' ἀχιλλῆοϲ (ἀχιλῆοϲ CDS) πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι CDGHLS Syr. editores ante Wolfium. ἐν ἄλλῳ ἀντὶ τοῦ (sic) ἀχιλῆοϲ πολεμίζειν ἠδὲ μάχεϲθαι A. — 335 ὅτε κεν: ὅτε δὴ CD. ϲυμβλήϲεαι AG. ϲυμβλήϲεται Lips. ξυμβλήϲεαι CDEHL Townl. Vrat. A. Mosc. 2. ϲυμβήϲεαι S. ξυμβήϲεαι Mor. — 336 ὑπερ AD. ἐξαφίκειε C 1. man. — 337 ἀχιλλεὺϲ EG Rom. — 338 θαῤῥήϲαϲ Harl. δ' ἤπειτα CDGHL Vrat. A. Lips. δ' ήπειτα A. δή' πειτα E. δήπειτα Vrat. b. d. ΔΗΠΕΙΤΑ Syr. „in codd. plerisque scriptum est δ' ἤπειτα, etiam in edd. excepta Romana, e qua defendit Barnes δὴ "πειτα" Heyne. μετὰ τρώεϲϲι Syr. Mor. Barocc. Townl. — 339 τϊϲ ϲ' C. ϲ' omitt. DHL Lips. Syr., in quo ϲ̄ man. rec. additum videtur. ἄλλων C. — 340 ώϲ A.

A. c. 322—324 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. — 331 παρὰ Ζηνοδότῳ καί μιν νεικείων, παρὰ ῥιανῷ τὸν καὶ νεικείων Didymus, conf. Cram. An. Par. III, 291, 17. — 332 ἀτέοντα οὕτωϲ ἐν πάϲαιϲ Didymus, conf. Apoll. Soph. 46, 4. Et. Mg. 168, 28. Schol. ABV. Eust. 1210, 60. — 334 ϲεῦ, non ϲευ, Herodianus.

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν ϲκέδαϲ' ἀχλὺν
θεϲπεϲίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖϲιν,
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι.
ἔγχοϲ μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονόϲ, οὐδέ τι φῶτα
λεύϲϲω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
ἦ ῥα καὶ Αἰνείαϲ φίλοϲ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν
ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτωϲ εὐχετάαϲθαι.
ἐῤῥέτω· οὔ οἱ θυμὸϲ ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
ἔϲϲεται, ὃϲ καὶ νῦν φύγεν ἄϲμενοϲ ἐκ θανάτοιο.
ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖϲι φιλοπτολέμοιϲι κελεύϲαϲ
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήϲομαι ἀντίοϲ ἐλθών.
ἦ, καὶ ἐπὶ ϲτίχαϲ ἆλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάϲτῳ·
μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰϲ ἕϲτατε δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸϲ ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεϲθαι.
ἀργαλέον δέ μοί ἐϲτι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
τοϲϲοῦϲδ' ἀνθρώπουϲ ἐφέπειν καὶ πᾶϲι μάχεϲθαι·
οὐδέ κ' Ἄρηϲ, ὅϲ περ θεὸϲ ἄμβροτοϲ, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοϲϲῆϲδ' ὑϲμίνηϲ ἐφέποι ϲτόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅϲϲον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερϲίν τε ποϲίν τε
καὶ ϲθένει, οὔ μέ τί φημι μεθηϲέμεν οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα ϲτιχὸϲ εἶμι διαμπερέϲ, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήϲειν, ὅϲ τιϲ ϲχεδὸν ἔγχεοϲ ἔλθῃ.

V. l. 341 ἀπ': ἐπ' H Lips. ϾϹΚϾΔΑϹ' Syr. ἐκέδαϲ' A. — 342 ὁ δ' D. ὃδ' CGHL. — 344 ὦ A. Ω̃ Syr. ἢ D. — 345 ἐπι AD. χθονὶ Barocc. οὐδ' ἔτι Barocc. — 347 ἤ ῥὰ CDGHL. θεοῖϲι CD Syr. — 348 αὕτωϲ EGH. ϾΥΧϾΤΑΑϹΘϾ Syr. — 350 ὡϲ καὶ Harl. ἄϲμενοϲ φύγεν ἐκ D. — 351 ἀλλά γε H. — 352 τρῴων L. ἀντία L. — 353 ἆλτο C. — 354 μὴ κέ τι AG. τρώιων CL. τρῶαϲ D. — 355 ἀλλά γ' H Vrat. d. A. ΑΝΗΡ' Syr. ἄ[α]ντ' A. — 356 δέ μοι ἐϲτὶ ACDEGHL. — 357 τόϲϲουϲδ' ACD. τόϲϲουϲ H Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἀνθρώπων Harl. — 358 ὥϲπερ Tzetzes Alleg. 440. ἄβροτοϲ Mor. — 359 τόϲϲηϲ δ' ACDGH Vrat. A. ΤΟϹϹΗϹ Syr. τόϲϲηϲ Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. τοϲϲῆϲ δ' EL. ἐφέποι τόγε vel τόδε L. — 360 ὅϲον D. μὲν omitt. C. χερϲί τε ποϲί τε E. — 361 οὔ μ' ἔτι φημὶ ACDGHLS et Heynii libri. ΜϾΤΙΦΗΜῚ Syr. μέ τι φημὶ E Rom. — 362 ὀΐω DGL. — 363 τρῴων L. ὅϲ κεν L. ὅϲτιϲ [κεν] A. ὅϲτϊϲ κεν C. ἔγχεοϲ: ἀντίοϲ L. ἔλθοι L Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἔλθ[ο]ηι A.

A. c. 357 τοϲϲοῦϲδ' Ptolem. Ascalonita: τόϲϲουϲδ' Aristarchus.

ὣϲ φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεϲϲι δὲ φαίδιμοϲ Ἕκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήϲαϲ, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆοϲ·
Τρῶεϲ ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα.
καί κεν ἐγὼν ἐπέεϲϲι καὶ ἀθανάτοιϲι μαχοίμην·
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰϲιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺϲ πάντεϲϲι τέλοϲ μύθοιϲ ἐπιθήϲει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεϲϲηγὺ κολούει.
τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίοϲ εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖραϲ ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖραϲ ἔοικε, μένοϲ δ' αἴθωνι ϲιδήρῳ.
ὣϲ φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶεϲ· τῶν δ' ἄμυδιϲ μίχθη μένοϲ, ὦρτο δ' ἀυτή.
καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραϲτὰϲ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆι προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίϲβοιο δέδεξο,
μή πώϲ ϲ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ ϲχεδὸν ἄορι τύψῃ.
ὣϲ ἔφαθ', Ἕκτωρ δ' αὖτιϲ ἐδύϲετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήϲαϲ, ὅτ' ἄκουϲε θεοῦ ὄπα φωνήϲαντοϲ.
ἐν δ' Ἀχιλεὺϲ Τρώεϲϲι θόρε φρεϲὶν εἱμένοϲ ἀλκήν,
ϲμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα,
ἐϲθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηὶϲ Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ·
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδηϲ ἐν πίονι δήμῳ.

V. L. 364 ώϲ A. τρῴεϲϲι L. — 365 ἵμεναι CDEGHL post ras. S Syr. conf. ad Π 145. ἵμμεναι Heyne, quem omnes fere recentiores secuti sunt. — 366 τρῷεϲ L. δείδητε C 1. man. — 367 ἐγὼ H. — 368 ἐπεὶ ἥ D. ἐπειή A Rom. ἐπεὶ ἡ C: ceteri ἐπειή. πολυφέρτεροι G. πολυφέρτεροϲ ἐϲτὶν D. — 369 μύθοιϲι τέλοϲ πάντεϲϲ' L. — 370 μεϲηγὺ D. κολήει G. κολούϲει Townl. — 371 τοῦ C man. rec. DE ter GHS Syr. Heynii libri. Athenaeus VII, 298. Herodianus π. ϲχημάτων 56, 14 (ed. Dind.). Schol. Theocr. IX, 2. Pseudoplut. 111, 50. Rhet. Gr. II, 336, 30; 433, 29. III, 20, 3; 71, 14; 97, 1. τῷ AC 1. man. L. ἐν ἄλλῳ τοῦ δ' ἐγὼ A. ΈΟΙΚΕ Syr. — 373 ώϲ A. οἳδ' CGH. ἔγχε' ἄειραν: γρ. ἔϲταν ἀχαιῶν A. — 374 τρῷεϲ L. — 375 ἆρ ADGHL. ἕκτορι (α superscr.) S. — 376 ἀχιλῆϊ CG Syr. — 377 κατα AD. — 378 μή πωϲ ϲ' ACDEGL Syr. μήπωϲ H Vrat. A. omisso ϲ'. τύψει Townl. — 379 ώϲ A. αὖθϊϲ CH. ἐδύϲετο ADE Vrat. A. ἐδύϲϲετο L Lips. ἐδύϲατο CGHS Syr. — 381 ἓν δ' A. ΕΝΘ' Syr. ἀχιλλεὺϲ E Lips. τρῴεϲϲι L. — 383 ὀτρυντΐδην C Lips. — 385 ὑπὸ ACDGH Syr. ὕπο E. ὑπαὶ L. Ὕληϲ Vrat. A. Schol. B 500.

A. c. 371 τοῦ, conf. B 185. E 256. 301. H 98. 160. Λ 219. 594. P 8. 31. 69. Y 197. X 113. — 384 ὃν: ἔν τιϲι τῶν φαύλων ἀντιγράφων τόν διὰ τοῦ τ̄ Schol. A. — 385 Ὕδηϲ: οὕτωϲ ὕδηϲ διὰ τοῦ δ̄, τῆϲ λυδίαϲ Didymus, conf. Apoll. Soph. 157, 15. Strabo IX, 407.

τὸν δ' ἰθὺϲ μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
μέϲϲην κὰκ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶϲα κεάϲθη.
δούπηϲεν δὲ πεϲών, ὁ δ' ἐπεύξατο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
κεῖϲαι Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
ἐνθάδε τοι θάνατοϲ, γενεὴ δέ τοί ἐϲτ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενοϲ πατρώϊόν ἐϲτιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
ὣϲ ἔφατ' εὐχόμενοϲ, τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψε.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπιϲϲώτροιϲ δατέοντο
πρώτῃ ἐν ὑϲμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
ἐϲθλὸν ἀλεξητῆρα μάχηϲ, Ἀντήνοροϲ υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον κυνέηϲ διὰ χαλκοπαρῄου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυϲ ἔϲχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆϲ
αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀϲτέον, ἐγκέφαλοϲ δὲ
ἔνδον ἅπαϲ πεπάλακτο· δάμαϲϲε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
πρόϲθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔταϲε δουρί.
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄιϲθε καὶ ἤρυγεν, ὡϲ ὅτε ταῦροϲ
ἤρυγεν ἑλκόμενοϲ Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖϲ ἐνοϲίχθων·

V. l. 386 τόν ῥ' G. τόνδε θῢϲ μεμαῶτα H. ἀχϊλεύϲ C. — 387 κακκεφαλήν ACDGL. κἀκκεφαλήν H. ἣ δ' D. ἧδ' CGHL. — 388 δούπηϲε EG. ὃ δ' DL. ὅδ' CH. ἀχϊλεύϲ C. — 389 ΚΕΙϹ' Syr. ὀτρυντίδη C Lips. ὀτρυντείδηι A. — 390 ἔνθα δέ τοι H Schol. I 398. ἐνθα δέ τοι D. ΕΝΘΑΔΈΤΟΙ Syr. ἐνεὴ G. δέ τοι ἔϲτ' ADEGHL. δέ οἵ ἐϲτ' Schol. Δ 60. δ' ἔϲτ' C omisso τοι. — 391 ΕϹΤΙ Syr. πατρώϊον ἐϲτὶν GL. — 392 δηνήεντι G. — 393 ὡϲ A. φάτ' ἐπευχόμενοϲ Heyne. Clarke. nescio unde. ἔφατ' εὐχόμενοϲ libri mei. ὄϲϲε κάλυψε ACG Syr. κάλυψεν DH. ὄϲϲ' ἐκάλυψε S Vrat. A. Lips. Flor. Rom. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν L. — 394 ὀπιϲϲώτροιϲ A Syr. ἐπὶ ϲώτροιϲ D. ἐπιϲϲώτροιϲι Rom., quod ferri potest, si δατεῦντο scribitur ut Ψ 121. α 112. — 395 ὃ δ' D 2. man. ὅδ' CGHL. ἐπαυτῶι D. δημολόεντα Mosc. 2. — 396 omitt. D. — 397 νῦξε G. κατα A. δια DH. χαλκοπαρήου HL: ceteri χαλκοπαρῄου. — 399 ἱεμένη DG Townl. Vrat. d. — 400 δάμαϲε E. — 401 δ' ἔπειτα omitt. L Lips. ἀΐξαντα ACL Lips. Vrat. b. Mosc. 2. ἀΐϲϲοντα DGHS. γρ. ἀΐϲϲοντα A. — 402 πρόϲθεν ἔνθεν D. — 403 ὃ ACDGHL Et. Mg. 43, 23. — 404 ἑλικώνιον ἀμφιάνακτα D. ἀμφι, ἄνακτα A. — 405 δέ γε Et. Mg. 221, 17. δὲ τοῖϲ L Lips.

A. c. 390 ἐνθάδε Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. ἔνθα δέ Schol. A ad I 398. — 395 δημολέοντα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ· τινὲϲ δὲ δηϊλέοντα Didymus, conf. Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 291, 23.

ὣϲ ἄρα τόν γ᾽ ἐρυγόντα λίπ᾽ ὀϲτέα θυμὸϲ ἀγήνωρ.
αὐτὰρ ὃ βῆ ϲὺν δουρὶ μετ᾽ ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην. τὸν δ᾽ οὔ τι πατὴρ εἴαϲκε μάχεϲθαι,
οὕνεκά οἱ μετὰ παιϲὶ νεώτατοϲ ἔϲκε γόνοιο,
καί οἱ φίλτατοϲ ἔϲκε, πόδεϲϲι δὲ πάνταϲ ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέῃϲι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων
θῦνε διὰ προμάχων, εἵωϲ φίλον ὤλεϲε θυμόν.
τὸν βάλε μέϲϲον ἄκοντι ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
νῶτα παραΐϲϲοντοϲ, ὅθι ζωϲτῆροϲ ὀχῆεϲ
χρύϲειοι ϲύνεχον καὶ διπλόοϲ ἤντετο θώρηξ·
ἀντικρὺ δὲ διέϲχε παρ᾽ ὀμφαλὸν ἔγχεοϲ αἰχμή,
γνὺξ δ᾽ ἔριπ᾽ οἰμώξαϲ, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
κυανέη, προτὶ οἷ δὲ λάβ᾽ ἔντερα χερϲὶ λιαϲθείϲ.
Ἕκτωρ δ᾽ ὡϲ ἐνόηϲε καϲίγνητον Πολύδωρον
ἔντερα χερϲὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ᾽ ἀχλύϲ· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη
δηρὸν ἑκὰϲ ϲτρωφᾶϲθ᾽, ἀλλ᾽ ἀντίοϲ ἦλθ᾽ Ἀχιλῆι
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελοϲ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ὡϲ εἶδ᾽, ὣϲ ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
ἐγγὺϲ ἀνήρ, ὃϲ ἐμόν γε μάλιϲτ᾽ ἐϲεμάϲϲατο θυμόν,
ὅϲ μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ᾽ ἂν ἔτι δὴν
ἀλλήλουϲ πτώϲϲοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύραϲ.

V. l. 406 ὡϲ AD 1. man. — 407 δ CDGHL. ϲυν A. — 409 μετα D. παιϲὶ ACEL Syr. Vrat. A. Flor. Rom. πᾶϲι DGH. τρωϲὶ Cant. — 410 πάντεϲ L. — 412 θύνε H. δια A. — 413 μέϲον DE Lips. ἀχΐλεύϲ C. — 414 παραΐϲϲοντα EH Townl. Vrat. A. Mosc. 2. παραΐϲϲοντ᾽ Vrat. b. — 417 ἀμφ᾽ ἐκάλυψε A. ἀμφεκάλυψε CDGH. ἐπεκάλυψεν ἢ μᾶλλον ἀμφεκάλυψε E. — 418 προτιδὶ D. ποτὶ CH. δὲ, λάβ᾽ L. δὲ λάβ᾽ Vrat. b. ΔЄΛΑΒ Syr. ceteri δ᾽ ἔλαβ᾽. ἔντερα: ἔντεα Schol. A 368. — 420 δῖαζόμενον G. ποτὶ ACGHLS. ποτι D. ΠΡΟΤῚ Syr. ποτὶ γαίην Zonar. Lex. 119. — 421 καρ, ῥά A. κὰρ ῥά C. καῤῥά GH. κὰρ ῥά L apostropho post ρ eraso. ΚЄΧΥΤΟΧΛΟΌϹ Syr. κέχυτο χλοὸϲ Lips. κέχυτο χόλοϲ Harl. ἀρ A. ἆρ DL. ἔτ᾽ omitt. L Lips. — 422 δηλὸν ἑκὰϲ H. ἀχιλῆϊ ACGL Syr. Flor. Rom. ἀχιλῆοϲ DHS Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. ἀχιλλέωϲ E. — 423 δόρυ omitt. C. ἵκελοϲ E 1214, 40 G. ἴκελοϲ E 1215, 17. ῙΚЄΛΟϹ Syr. ἀχιλεὺϲ C. — 424 ὡϲ bis ACDEGHL. ὡϲ ἴδεν Hesych. IV, 336. ὡϲ ἴδεν ἤγουν ὡϲ εἶδ᾽ E. — 425, 426 omitt. Syr. relicta lacuna. — 425 ἐπεμαϲϲάτο Mor. Schol. Nicand. Alex. 137. — 426 οὐδ᾽ ἆρ ACDEGHS. οὐδ᾽ ἂν L Harl. — 427 ἀλλήλῳ G. πτώϲϲιμεν G. ἀνα ADG.

A. o. 414 οὕτωϲ κατὰ γενικὴν παραΐϲϲοντοϲ Didymus, conf. H. S. pg. 226 *. — 426 ἀρίϲταρχοϲ οὐδ᾽ ἂν ἔτι δὴν διὰ τοῦ ᾱν̄ Didymus.

ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προϲεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
ἆϲϲον ἴθ', ὥϲ κεν θᾶϲϲον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
τὸν δ' οὐ ταρβήϲαϲ προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεϲϲί γε νηπύτιον ὣϲ
ἔλπεο δειδίξεϲθαι, ἐπεὶ ϲάφα οἶδα καὶ αὐτὸϲ
ἠμὲν κερτομίαϲ ἠδ' αἴϲυλα μυθήϲαϲθαι.
οἶδα δ' ὅτι ϲὺ μὲν ἐϲθλόϲ, ἐγὼ δὲ ϲέθεν πολὺ χείρων.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούναϲι κεῖται,
αἴ κέ ϲε χειρότερόϲ περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι
δουρὶ βαλών, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλοϲ ὀξύ πάροιθεν.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
πνοιῇ Ἀχιλλῆοϲ πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
ἦκα μάλα ψύξαϲα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέϲεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐμμεμαὼϲ ἐπόρουϲε κατακτάμεναι μενεαίνων,
ϲμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ' ὥϲ τε θεόϲ, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
τρὶϲ μὲν ἔπειτ' ἐπόρουϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶϲ δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέϲϲυτο δαίμονι ἶϲοϲ,
δεινὰ δ' ὁμοκλήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἐξ αὖ νῦν ἔφυγεϲ θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ ϲ' ἐρύϲατο Φοῖβοϲ Ἀπόλλων,
ᾧ μέλλειϲ εὔχεϲθαι ἰὼν ἐϲ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ θήν ϲ' ἐξανύω γε καὶ ὕϲτερον ἀντιβολήϲαϲ,

V. L. 429 ἄϲϲον AD. ἆϲϲον ἦθ' C. κε G Flor. — 430 κορυθαιόλοϲ AD (?) G Flor. Rom. — 131 ὡϲ A. — 432 δειδίξαϲθαι H 1. man. Syr. — 435 libri ἤτοι. ἐπὶ γούναϲι Mor. Barocc. κεῖνται Lips. — 436 αἴ κε ϲε DGH. αἴ κε ϲὲ L. ἀπο AD. — 437 ἐπεὶ ἡ D. ἐπεὶ ἡ C spiritu deleto. ἐπειὴ A. πάροιθε Lips. — 438 ἠ ῥὰ CD 2. man. GHL. ἦρα A. — 439 ἀχιλῆοϲ CG. — 440 ἦκα Et. Gud. 239, 6; 18. ξύϲαϲα C et man. rec. γρ. ψύξαϲα. — 441 ἀχϊλεὺϲ C. — 442 ἀπόρουϲε S Cant. — 443 ἐξήρπαξ D. ἐξήρπαϲεν L. — 444 ἂρ ACDEGHL. πολλῇ omitt. H. — 445 ἀχϊλεύϲ C. — 447 omittunt D 1. man. EHLS Syr. Lips. Townl. Rom. habent A (adscripto signo) CD in marg. 3. man. G Flor. — 449 ἐξ αὖδα νῦν H. αὖ δὴ νῦν ἔφυγεϲ Vrat d. — 450 ἦλθε versui praecedenti additum in D. αὖτε γ' L. ἐρύϲατο CDEGHLS Townl. Vrat. b. d. ἐρύϲϲατο A et γρ. ἐρύϲατο. ЄΡ . . . . . . Syr. conf. Β 859. Є 344. Λ 363. Ο 290. Υ 194. α 6. ξ 279. χ 372.

A. c. 451 ἐν ἄλλοιϲ οὗτοϲ ὁ ϲτίχοϲ οὐ κεῖται Schol. ap. Bekk. — 452 ἠ Herodianus.

εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι.
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἠύν τε μέγαν τε,
κὰγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε, τὸν μὲν ἔπειτα
οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν.
αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλών, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,
εἴ πως εὖ πεφίδοιτο, λαβών, καὶ ζωὸν ἀφείη,
μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας,
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε

V. L. 453 εἴ που τις ACDGL. εἴ που τὶς H. ἔμοιγε libri. θεὸς E. ἐπιτάρροθος ἐστὶ G. ἐστι ACD Syr. εἴη L Lips. Vrat. b. A. — 454 αὖ τοὺς ἄλλους Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. τοὺς ἄλλους E. δ' ἄλλους τρώων ACDGH Syr. δ' ἄλλους τρῷας L. δ' ἄλλους τρῶας S. γρ. νῦν αὔτους ἄλλους A. ΚΙΧΕΙΩΙ Syr. — 455 ὡς A. οὗτα L. — 456 ὃ δὲ C. ἔασε AC DL Syr. ἔασσε G edd. vett. — 457 δὴ μοῦχον G. φιλοντορίδην Vrat. A. — 458 καγγόνυ ACG. κ' ἀγγόνΰ H. κὰκ γόνυ L. κακγόνυ D Syr. Lips. Harl. Mosc. 2. ἐρύκατε G. — 459 οὔταζον D. — 460 ὁ ACDHL. λαόγονον προπαροξύνεται ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων teste Eust. 1213, 42. — 461 ἐξίππων D. χαμᾶζε AD Syr. χαμάζε CGHL. — 463 τρῷα L. ὃ μὲν C. ἦλθε C. — 464 εἴ πως εὖ ACDGHS Apoll. Soph. 78, 21. εἴ πώς εὔ Eust. 1217, 34. Apoll. de Pron. 97 B. εἴ πως εὖ ἢ ἔἴ πώς εὔ Eust. 1217, 12. ΕΙΠΩϹΕΥ Syr. εἴ πως οἱ L Harl. Lips. πεφίειδοιτο D. ἀφίη C. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀφήῃ Eust. 1217, 37. — 465 μὴ δὲ CGHL. — 466 ΗΔΗ Syr. ᾖδη L. οὐ omitt. C. — 467 οὐ γάρ τοι L. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γὰρ ἔτι A in marg. ΑΝΗΡ' Syr. — 468 ὃ μὲν C. χερσὶ E. — 469 ἱέμενος D Townl. ὃ δὲ C. οὗτα CDL. καθῆπαρ A. ἭΠΑΡ' Syr. — 470 ἡπαρ ἦλθεν ἀτὰρ H. — 471 ἐνέπρησεν H Vrat. d. Townl. ἐνέπλησεν (ρ above λ) A. ἐνέπλησε G Lips. Flor. Rom. ὄσσε κάλυψε ACE 1213, 31 GH Syr. κάλυψεν D. ὄσσ' ἐκάλυψε E 1213, 57 Lips. Townl. ἐκάλυψεν L.

A. C. 454 ὅν κε κιχείω Aristarchus. — 464 εἴ πώς εὔ Ptolemaeus Ascalonita: εἴ πως εὐ Herodianus. scribendum est εὖ, conf. H. U. 141. — 471 ἐνέπλησεν: ἐνέπρησεν Aristarchus et Philoxenus, conf. Schol. B 415.

θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
αἰχμὴ χαλκείη. ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱόν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύι χαλκός,
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηίθοον θεράποντα

V. l. 472 οὖτα CL. — 473 κατ' DGHLS Syr.: παρ' AC. γρ. καὶ κατ' οὖς A. ἑτάροιο D. — 474 ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. — 475 μέσσον H. κακκεφαλὴν ACDGHL Syr. κωπῄεντι G. — 476 τόνδε G. — 478 τένοντες D ϲ̄ 2. man. addito. τένοντε Vrat. b. A. — 479 ΜΕϹΗϹΔΙΑ ΧΕΙΡΟϹ ΕΛΑϹϹΕΝ Syr. δῖα H. — 480 αἰχμῇ χαλκείῃ libri mei cum Eust. ΑΙΧΜῊΧΑΛΚΕΊΗ Syr. dativum restituit Wolfius adversus Heynium adnotantem „est αἰχμῇ χαλκείῃ in Mosc. 2. alludunt et alii cum un. Vindob.“ qui si Eustathium inspexisset, scriptum reperisset pg. 1217, 50 Δευκαλίωνα φίλης διὰ χειρὸς ὁ Ἀχιλλεὺς ἔπειρεν αἰχμῇ χαλκείῃ. ὃ δέ: οἱ δὲ G. — 482 μήλϊκι G. — 483 σπονδυλίων G. ὃ δ' D. ὃδ' CHL. — 484 ὃ ACDGHL. ῥ' omitt. L. βῆ τ' ἰέναι Lips. ῥ' ἴέμεναι H. πείρεω libri. — 485 θράκης Harl. — 486 ἐν: ἐνὶ S Cant. Vat. Vrat. b. A. νηδύϊ DGHLS Cant. Vat. edd. vett. πνεύμονι AC Syr. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. A. ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύϊ χαλκός A. — 487 ὃ δ' DH. ὃδ' CGL. ἀρηΐθοον D in quo accent. 2. man. add.

A. o. 480 αἰχμῇ χαλκείῃ est vera scriptura, nam πείρω non dicitur de hasta, sed de pugnatore ut Π 405. conf. πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν Η 317. Ω 623. τ 422. περὶ δουρὶ πεπαρμένη Φ 577, coll. Α 465. Β 428. γ 462. μ 365. ξ 430. — 481 πρόσθ' ὁρόων: Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ θ πρόσ' ὁρόων (an πρόσσω ὁρῶν?) Schol. V. — 484 οὕτω πείρεω ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς πείρεως Didymus, conf. Schol. C 100. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Πείρεως υἱόν Aristonicus. — 486 ἐν νηδύϊ scribendum est, nam in medio corpore h. e. in ventre Rigmus erat vulneratus, conf. Ν 397 δουρὶ μέσον περόνησε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν. Υ 413 sqq. τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι . . . . . ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή. Δ 528 βάλε δουρὶ στερνὸν ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός. scripturam νηδύϊ etiam Grashofus postulat in libello „das Fuhrwerk bei Homer“ pg. 28, not. 23. νηδύϊ in editionibus ferebatur usque ad Wolfium, qui motus auctoritate meliorum librorum scripturam πνεύμονι intulit. hunc secuti sunt editores recentiores.

ἂψ ἵππους ϲτρέψαντα μετάφρενον ὀξέι δουρὶ
νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦϲε· κυκήθηϲαν δέ οἱ ἵπποι.
ὡϲ δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεϲπιδαὲϲ πῦρ
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
ὣϲ ὅ γε πάντῃ θῦνε ϲὺν ἔγχεϊ δαίμονι ἶϲοϲ,
κτεινομένουϲ ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
ὡϲ δ' ὅτε τιϲ ζεύξῃ βόαϲ ἄρϲεναϲ εὐρυμετώπουϲ
τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
ῥίμφά τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόϲϲ' ἐριμύκων,
ὣϲ ὑπ' Ἀχιλλῆοϲ μεγαθύμου μώνυχεϲ ἵπποι
ϲτεῖβον ὁμοῦ νέκυάϲ τε καὶ ἀϲπίδαϲ· αἵματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπαϲ πεπάλακτο καὶ ἄντυγεϲ αἱ περὶ δίφρον,
ἃϲ ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγεϲ ἔβαλλον
αἵ τ' ἀπ' ἐπιϲϲώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδοϲ ἀρέϲθαι
Πηλείδηϲ, λύθρῳ δὲ παλάϲϲετο χεῖραϲ ἀάπτουϲ.

ΙΛΙΑΔΟϹ Φ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖοϲ ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντοϲ, ὃν ἀθάνατοϲ τέκετο Ζεύϲ,
ἔνθα διατμήξαϲ τοὺϲ μὲν πεδίον δὲ δίωκε

V. L. 488 τρέψαντα E. — 489 ἀπο DH. — 490 ἄγγεα C. — 491 ἐζαλέοιο G. καίται G. — 492 πάντη AEG: ceteri πάντῃ. — 493 ὡϲ AD 1. man. πάντη AEG: ceteri πάντῃ. — 494 ἐφ' ἕπων A. — 495 τῖϲ C. ζεύξει C. ἄρρεναϲ H Vrat. d. εὐρυμετώπουϲ A. — 496 ἐϋκτιμένῃ ACD GLS Lips. Townl. Vrat. d. Flor. Rom. εὐκτιμένῃ H. ἐϋτροχάλῳ Vrat. b. ΕΥΤΡΟΧΑΛΩΙ Syr. ἐϋκτιμένῃ ἢ ἐϋτροχάλῳ Eust. 1218, 18 et 25. γρ. ἐϋτροχάλωι ἐν ἀλωιῆι A. ἀλωῇ libri. ἀλωῆ Vrat. b. d. — 497 ῥίμφά τε ACD. — 498 ὡϲ AD 1. man. ἀχϊλῆοϲ C Flor. ἀχιλλέωϲ E. — 499 ϹΤΙΒΟΝ Syr. — 500 αἳ A. περι AD. — 501 ἂρ DGL. ὁπλέων L. ὁπλέων omitt. H. — 502 ΟΠΙϹϹΏΤΡΩΝ Syr. ὃ δὲ C. ἵετο CD. — 503 δ' ἐπαλάϲϲετο G.

A. c. 502 ἀπ' ἐπιϲϲώτρων Aristarchus, conf. ad Λ 537.

V. L. 1 ἷξον D Ven. B. Et. Mg. 683, 6. ἶξον A. ἐϋρρῆοϲ L Lips. — 3 πεδίονδε δίωκε E 1219, 63 G Harl. Vrat. b. Lips. δίωκεν E 1219, 59 L Schol. Π 394. πεδίονδ' ἐδίωκε ACDS Ven. B. ἐδίωκεν H. ΠΕΔΊΟΝΔΕΔΙΩΚΕ Syr. πεδίονδε ἐδίωκε Eust. 1219, 35.

A. c. 1 πόρον: ῥόον Aristophanes. — 2 ἀθάνατοϲ: ἀθάνατον Zenodotus, conf. B 741. Π 174.

πρὸς πόλιν, ᾗ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλισσόμενοι περὶ δίνας.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμὸν δέ· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
κεκλιμένον μυρίκῃσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἶσος,
φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα,
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.

V. L. 4 ἀχαιοί ADG Syr. οἱ ἄλλοι CHLS Ven. B. Lips. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἀχαιοὶ ἢ κατά τινας οἱ ἄλλοι Eust. 1219, 37. γρ. ἥιπερ οἱ ἄλλοι A. — 5 ἤματι DH. ὅτ' ἐμαίνετο ACE Ven. B. Flor. Rom. Schol. β 1. ΟΤΕΜΑΙΝΕΤΟ Syr. — 6 πεφυγότες Tzetzes Alleg. 13. — 7 πρόσθεν H. πρός τε L. — 8 εἰλεῦντο EL Vrat. b. — 9 ἓν δ' A. — 10 ἀμφι περὶ A. ἀμφιπερι DL. ἀμφὶ περι CH. οἵ δ' D. οἵδ' CGHL. — 11 ἔνεον H. ἐλισσόμενοι ACGHL. περὶ ACG Ven. B. κατὰ DELS Lips. κατα H Syr. γρ. κατὰ δίνας A. — 12 ὑπὸ ADH Syr. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. ὑπαὶ CGLS. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ Eust. ἠερέθοντο L Lips. — 13 ποταμὸν δὲ AD. ΠΟΤΑΜΟΝΔΕ Syr. — 14 ὅρμενον CD. ὅρμονον (με) H. — 15 ὡς A. ἀχΐλῆος C. βαθυδινήεντος A. ὑπὸ δινήεντος D. — 16 κελάδον (ω) H. ἵππων τὲ ACH. — 17 ὁ ACDGHL Et. Mg. 645, 20. ΕΝΌΧΘΗ Syr. ἐπ' ὄχθαις G Flor. ἐπ' ὄχθῃ ACDEHLS Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. Et. Mg. 645, 20. — 18 κεκλϋμένον H. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. ἔσθορε ACHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. ἔνθορε D. γρ. καὶ ἔνθορε A. ἔσθορεν ἢ ἔνθορε Eust. 1221, 4. ἔκθορε G Flor. γρ. καὶ ἔκθορε Townl. — 20 ἐπιστροφάδην C. ὄρνυτ' E. — 21 conf. ad K 484.

A. c. 11 ἔννεον: ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ' Didymus. — 12 ὑπὸ. conf. H. U. 62. — 18 ὁ δ': ὁδ' Pythocles. ἔσθορε δαίμονι ἶσος: ἐν ἐνίαις δ' αἶψ' ἐσόρουσεν Schol. A. ἔνιοι δὲ γράφουσιν αὐτὸς δ' αἶψ' ἐπόρουσεν, quod Bekkerus ad vs. 33 rettulit. Heynius suspicatur scriptum fuisse αὐτὸς δ' αἶψ' ἐσόρουσεν Ἀχιλλεὺς δαίμονι ἶσος.

ὡϲ δ' ὑπὸ δελφῖνοϲ μεγακήτεοϲ ἰχθύεϲ ἄλλοι
φεύγοντεϲ πιμπλᾶϲι μυχοὺϲ λιμένοϲ εὐόρμου,
δειδιότεϲ· μάλα γάρ τε κατεϲθίει ὅν κε λάβῃϲιν·
ὣϲ Τρῶεϲ ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
πτῶϲϲον ὑπὸ κρημνούϲ. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖραϲ ἐναίρων,
ζωοὺϲ ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρουϲ
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντοϲ.
τοὺϲ ἐξῆγε θύραζε τεθηπόταϲ ἠύτε νεβρούϲ,
δῆϲε δ' ὀπίϲϲω χεῖραϲ ἐυτμήτοιϲιν ἱμᾶϲι,
τοὺϲ αὐτοὶ φορέεϲκον ἐπὶ ϲτρεπτοῖϲι χιτῶϲι,
δῶκε δ' ἑταίροιϲιν κατάγειν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουϲε δαϊζέμεναι μενεαίνων.
ἔνθ' υἷεϊ Πριάμοιο ϲυνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τόν ῥά ποτ' αὐτὸϲ
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸϲ ἀλωῆϲ οὐκ ἐθέλοντα,
ἐννύχιοϲ προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξέι χαλκῷ
τάμνε νέουϲ ὅρπηκαϲ, ἵν' ἅρματοϲ ἄντυγεϲ εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώιϲτον κακὸν ἤλυθε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐυκτιμένην ἐπέραϲϲε
νηυϲὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸϲ Ἰήϲονοϲ ὦνον ἔδωκε·
κεῖθεν δὲ ξεῖνόϲ μιν ἐλύϲατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

V. l. 22 ΩϹΥΠΟ Syr. ὑπο AH. μεγακήτεοϲ A. ἰχθθεϲ C. — 23 πι(μ)πλᾶϲι L. ἐπιπλᾶϲι Townl. εὐόρμουϲ Barocc. — 24 γάρ κε Barocc. Mor. γάρ τι Eust. 1221, 37. κατέϲθει Vrat. A. ὅν τε Townl. ηνκε λάβηϲιν G. λάβηϲι Lips. Townl. — 25 ὡϲ A. τρῷεϲ L. κατα D. δινοῖο AD HS Vrat. b. d. τινὲϲ τὸ δεινοῖο δι' ἰῶτα γράφουϲι Eust. 1221, 40. — 27 δυώδεκα L. — 28 πεινὴν (οι) H. — 29 τοὺϲ δ' E. τούϲδ' Harl. θήραζε L. — 30 εὐτμῆϲϊν H. ἱμᾶϲι CEG. ϊμᾶϲι A. ΙΜΑϹΙ Syr. ἱμᾶϲιν D. — 31 χιτῶϲι ACDEGH Syr. — 32 ἑταίροιϲι DEH Vrat. A. Flor. Rom. ἐπϊ H. — 33 ὁ CDGHL. δαϊξέμεναι Vrat. d. γρ. κατακτάμεναι A. — 34 υἷι S Cant. non male, conf. B 791. H. U. 46. δαρδανίδεω D. — 35 τὸν ῥὰ L. — 36 ἀλωιῆϲ AD. ἀλωιῆϲ C. ἀλωῆϲ L. ἀλῳῆϲ E. — 37 ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 38 τάμνε, νέουϲ A. ὅρπηκαϲ E 1221, 61. Apoll. Soph. 150, 13. εἶεν: ἦεν GL Vrat. A. — 39 ἄρ ADEGL. ἀνώϊϲτον A. ἀχϊλεύϲ C. — 40 μιν omitt. L. εὐκτιμένην H. ἐπέραϲϲε ACD Syr. ἐπέραϲϲεν EHL Vrat. A. ἐπέρηϲε G. ἐπέραϲε Flor. Rom. — 41 ἔδωκε ACDGH Syr. — 42 ἔδωκε D. πολλά δε δῶκεν G.

A. c. 33 δαϊζέμεναι Aristarchus. — 38 ὅρπηκαϲ Herodianus cum Ptol. Ascalonita et paradosi: τινὲϲ ἠθέληϲαν δαϲύνειν Schol. A.

Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίςβην·
ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷςι φίλοιςιν
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
χερςὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
πέμψειν εἰς Ἀίδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεςθαι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόηςε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀςπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀχθήςας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖςιν ὁρῶμαι·
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕς περ ἔπεφνον,
αὖτις ἀναςτήςονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔςχε
πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
γεύςεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεςὶν ἠδὲ δαείω,
ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύςεται, ἦ μιν ἐρύξει
γῆ φυςίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ ςχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
γούνων ἅψαςθαι μεμαώς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἤ τοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέςχετο δῖος Ἀχιλλεὺς

V. L. 43 πέμψε DE Flor. — 44 ὑπὲκ προφυγὼν A. — 45 ἧματα D. θυμὸς G. — 46 αὖθϊς C Vrat. A. — 47 ἀχϊλῆος C Flor. ἀχϊλλέως H. θοὸς ἔμβαλεν G. ἔμελλε ACDG Syr. — 48 οὐκεθέλοντα G ut 36. — 49 ἀχϊλεὺς C. — 50 ατερ H. — 51 ἄπο D. δὲ ἱδρὼς Harl. — 52 ὑπο CD. — 53 προςὸν D. πρὸν ὃν G. — 54 ὣ πόποι ADH. — 55 τρῷες L. ΠΕΡ' Syr. — 56 αὖθϊς C. ὑπο AH. — 57 ὑπο AGH Syr. Flor. ὑπὸ CDL. — 58 ἔςχε ACDEHL Syr. — 59 * πολέας: πολεῖς ACDGHLS Syr. Plutarchus de Exilio 12. ὃς πολεῖς E 1223, 2. ὃς πολλοὺς E 1223, 20. ἐρύκοι H. — 61 ἐνι AD. — 62 ἆρ ADEGHL. καὶ κεῖθεν ACDE 1223, 6 GH. ΚΑΙΚΕΙΘΕΝ Syr. κἀκεῖθεν E 1223, 31 Lips. κᾀκεῖθεν L Vrat. d. ΕΡΥΚΕΙ Syr. — 63 φυςίζωος CDL Barocc. Lips. Townl. κατὰ omitt. DHL Lips. καὶ pro κατὰ C. — 64 ὡς A. — 65 περι CDH. πέρι Flor. Mosc. 2. — 67 ὁ μὲν H. ἀνέςχετο: ἀνέςχεθε Vrat. b. Mosc. 2. ἀνέςχετο ἢ ἀνέςχεθε E. ἀχϊλεύς C.

A. c. 57 ὕπο: ὑπὸ Herodianus. — 59 πολέας Wolfius ex em. conf. N 734. O 66. Υ 313. Φ 131. — 62 καὶ κεῖθεν: ἐκ πλήρους τὸν καί ςύνδεςμον ἀρίςταρχος Didymus.

οὐτάμεναι μεμαώϲ, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψαϲ· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔϲτη ἱεμένη χροὸϲ ἄμεναι ἀνδρομέοιο.
αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίϲϲετο γούνων,
τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχοϲ ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
καί μιν φωνήϲαϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
 γουνοῦμαί ϲ' Ἀχιλεῦ· ϲὺ δέ μ' αἴδεο καί μ' ἐλέηϲον·
ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲϲ αἰδοίοιο.
πὰρ γὰρ ϲοὶ πρώτῳ παϲάμην Δημήτεροϲ ἀκτὴν
ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἷλεϲ ἐυκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
καί μ' ἐπέραϲϲαϲ ἄνευθεν ἄγων πατρόϲ τε φίλων τε
Λῆμνον ἐϲ ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
νῦν δὲ λύμην τρὶϲ τόϲϲα πορών· ἠὼϲ δέ μοί ἐϲτιν
ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐϲ Ἴλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῇϲ ἐν χερϲὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέϲθαι Διὶ πατρί,
ὅϲ με ϲοὶ αὖτιϲ ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ

V. l. 68 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. λάβε: βάλε G. — 69 ἂρ ADEGHL. νῶτον H. ἐνι AD. — 69—71 habet H in marg. man. rec. scriptos. — 70 ϊεμένη A. ἰεμένη D. ἄμεναι C Syr. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Apoll. Soph. 26, 19. Cram. Ep. 342, 27. Cram. An. Par. IV, 17, 27 (χροῦϲ). Hesychius. ἀμεναι AD. ἄμμεναι ἢ ἄμεναι E. ἄμμεναι GHL Rom. ἄμμεναι S Vrat. A. Flor. ἥμεναι Cant. Barocc. et γρ. ἄμμεναι. ἔμμεναι Cram. An. Ox. III, 77, 18. — 71 ὃ ACDGHL. ἐλίϲϲετο CDGHLS. ἑλίϲϲετο E Rom. — 72 ἔϲχεν E. ἕλεν Harl. μεθείη H Vrat. b. d. μεθίῃ S. — 73 φωνήϲαϲ AC Syr. Ven. B. Barocc. Mor. λιϲϲόμενοϲ DEGLS Lips. καί ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ H Vrat. d. γρ. καί μιν λιϲϲόμενοϲ A. — 74 ἀχιλλεῦ E Rom. — 75 τοι εἶμ' A. τοι εἶμ' Et. Mg. 111, 31. τοι εἶμ' CDEGHL. τοί εἰμ' Apoll. Soph. 31, 12. Schol. Θ 163. — 76 παρ D. πάντα pro πὰρ H. πρῶτον Rom. Eust. 1223, 62. 1224, 34, sed 1224, 32 πρώτῳ. — 77 ἤματι D. εὐκτιμένῃ D. ἀλψῆ AE bis H: vulgo ἀλωῇ. C ἀλωῆι. — 78 μ' ἐπέραϲϲαϲ libri mei. μ' ἐπέραϲαϲ Harl. Townl. Apoll. Soph. 71, 13. ἐν ἄλλῳ καί με περαϲαϲ A. φίλον τε D. — 79 ἑκατόνβοιον L Lips. ἑκατόμβοιον D, spir. 2. man. — 80 δὲ, λύμην AC Ven. B. δὲ λύμην DEHL Syr. Cant. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. Schol. Ω 1. δ' ἐλύμην S Lips. Schol. Φ 99. Et. Mg. 333, 44. 572, 12. παρὼν D. δέ μοι ἐϲτὶν CL Schol. θ 1. Et. Mg. 440, 46. Et. Gud. 252, 59 (ἐϲτι). — 81 ἦδε AD: ceteri ἥδε. — 82 αὖτε με D. ΑΫΤΕΜΕϹΗϹ Syr. ἔθηκε ACEG Syr. — 84 μέ ϲοι E 1225, 5. αὖθιϲ CE 1225, 8, sed 1225, 5 αὖτιϲ. ἔδωκε libri. ΜΗΤΗΡ' Syr.

A. o. 73 τοῦτον προϲτιθέαϲί τινεϲ οὐ φερόμενον ἐν ταῖϲ Ἀριϲτάρχου Didymus. ἐν δέ τιϲι καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενοϲ. ἄλλοι (?) καί μιν λιϲϲόμενοϲ Schol. A. — 80 δὲ λύμην, non δ' ἐλύμην traditum fuisse confirmatur errore grammaticorum, qui hanc formam pro optativo acceperunt, quos refellit Etym. Mg. 333, 44. — 84 ἔδωκε: ἀρίϲταρχοϲ ἰακῶϲ δῶκε Didymus.

γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
ἦ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέι δουρί·
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀίω
σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο μηδ' ἀγόρευε·
πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ,
τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον ἠδὲ πέρασσα·

V. L. 85 λαοδόκη Vrat. b. ΘΥΓΑΤΗΡ' Syr. — 86 ἄλταο C. ἄλταω G. ἄνασσε LS Syr. Lips. — 87 πήδασσον EG Flor. Rom. ἐπὶ: ὑπο AH Syr. ὑπὸ CDEGLS. — 88 ἔσχε H. — 89 τῆς δὲ ACG: ceteri τῇσδε. — 90 μετα H. δάμασας E Flor. — 91 ὀξέϊ χαλκῷ Harl. pro var. lect. — 92 ἐνθάδ' ἐμοὶ ACH: ἐνθάδε μοι E bis GLS Lips. ἔνθα δέ μοι D. ΕΝΘΑΔΕΜΟΙ Syr. ἔσσεαι L Lips. ἐν ἄλλῳ κακὸν ἔσσεαι A. — 93 ἐπέλασσε με Vrat. A. — 94 ἐνι AD. σῇσι ACDH Syr. — 96 omitt. Vrat. b. ὅς τις Cant. ἐνηέά τε C. addit post hunc Syr. ΩΙ ϹΥΜΑΛΙϹΤΑΧΟΛΩΑΙ ΕΝΙ ΦΡΕϹΙΝ ΟΙΔΑΚΑΙ ΑΥΤΟϹ. — 97 ὡς A. — 98 ἄκουσε ACDEGHL Syr. — 99 μή μοι ταῦτα ἢ μή μοι ἄποινα E. πιφάσκεο G. μὴ δ' ACD GL. — 100 αἴσιμον ACDEHLS Syr. Cant. Lips. Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. μόρσιμον G. ἦμαρ D. ἯΜΑΡ' Syr. — 101 τόφρα δέ μοι H Vrat. d. ἐν ἄλλῳ τόφρα δέ μοι A. ἐνι AD. ἦεν: ἯΕ Syr. — 102 τρῴων L. ἠδ' H. ἦδ' D, acc. 2. man. ἐπέρασσα CDGHLS. ἐπέρασα AE. ΗΔΕΠΕΡΑϹϹΑ Syr. ἐν ἄλλῳ ἠδε περασσα A.

A. c. 86 ἔνιαι τῶν κατὰ πόλεις ἄνασσε Didymus. — 87 ἐπὶ Strabo XIII, 605 et 619. γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Σατνιόεντι, ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστὶν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον. ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις Strabo XIII, 605. conf. Schol. V ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς φαμεν κεῖσθαι τὰς πόλεις. Eust. 1225, 48 λέγει δὲ (ὁ γεωγράφος) καὶ ὅτι γράφουσί τινες Πήδασον ὑποσατνιόεντα. unde apparet, Eustathium verba Strabonis non plane intellexisse. — 88 ἐν τῇ μασσαλιωτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων Didymus. — 95 οὐχ ὁμογάστριος: Zenodotus οὐκ ἰογάστριος, conf. Aristonicum ad Ω 47.

νῦν δ' οὐκ ἔϲθ' ὅϲ τιϲ θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεόϲ γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῇϲ ἐν χερϲὶ βάλῃϲι,
καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
ἀλλὰ φίλοϲ θάνε καὶ ϲύ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτωϲ;
κάτθανε καὶ Πάτροκλοϲ, ὅ περ ϲέο πολλὸν ἀμείνων.
οὐχ ὁράᾳϲ οἷοϲ καὶ ἐγὼ καλόϲ τε μέγαϲ τε;
πατρὸϲ δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
ἔϲϲεται ἢ ἠὼϲ ἢ δείλη ἢ μέϲον ἦμαρ,
ὁππότε τιϲ καὶ ἐμεῖο ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται
ἢ ὅ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀιϲτῷ.
ὣϲ φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ἔγχοϲ μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἕζετο χεῖρε πετάϲϲαϲ
ἀμφοτέραϲ. Ἀχιλεὺϲ δὲ ἐρυϲϲάμενοϲ ξίφοϲ ὀξὺ
τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἴϲω
δῦ ξίφοϲ ἄμφηκεϲ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴϲ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείϲ, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν δ' Ἀχιλεὺϲ ποταμὸν δὲ λαβὼν ποδὸϲ ἧκε φέρεϲθαι,

V. L. 103 ὅϲ τιϲ: ὅϲ γε C. ὅϲ κεν E Rom. φύγῃ ACEGHLS Lips. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. φύγοι DS Syr. Vrat. A. θοόϲ γε G. — 104 ἐν: ἐνὶ Vrat. A. βάλῃϲι ACDEGHL Syr. — 105 καὶ πάντων ACDHLS Syr. Mor. Barocc. Harl. Towml. Flor. Rom. καὶ πάντων ἢ ϲυμπάντων E. ϲυμπάντων G. γρ. καὶ ϲυμπάντων A. τρῴων L. περὶ CL Syr. περι A. alii πέρι. — 106 τί ἡ A: ceteri τίη. οὕτωϲ: αὔτωϲ EG Flor. Rom. Diog. Laert. IX, 11, 6. — 107 ἀμείνω D. — 108 ΚΑΙΕΓῺ Syr.: καγὼ AD. κἀγὼ CEHLS Schol. Ε 256. Ν 769. Eust. 546, 11. 959, 29. Rhet. Gr. II, 558, 12. III, 4, 12. Et. Mg. 687, 43. κᾀγὼ G. — 109 εἶμ' CDEGH. εἰμ' A. με γείνατο ACDELS Syr. Cant. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. μ' ἐγείνατο GH edd. vett. ΜΗΤΗΡ' Syr. — 110 ἐπὶ ACEG. ἐπεὶ DL. ἐπὶ ϲοὶ Harl. ἔπι H. κᾀμοὶ G: ceteri καὶ ἐμοὶ. — 111 ἠὼϲ Apoll. Soph. 85, 23. δείλη CDG Ven. B. Mor. Vrat. A. Schol. Ζ 201. Η 433. Θ 66. Phot. Lex. 62. Cram. Ep. 175, 12. δείληϲ AE 1226, 29 HLS Syr. Lips. Townl. Apoll. Soph. 85, 23. Et. Mg. 261, 24. Schol. Κ 252 bis. Suidas I, 2, 866, 3. δείλῃ, κατὰ δέ τιναϲ δείληϲ E 1225, 35. ΗΜΑΡ' Syr. — 112 ὁππότέ τιϲ G. τῖϲ C. ἐμοῖο C. ἄρῃ ACDH Ven. B. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. ἄρη S. ἄρηϲ G Flor. ἄρει L Syr. Eust. 1225, 36. 1226, 32. utrumque Eust. 1226, 33. — 113 ἀπο H. νευρῆιφῖν C. — 114 ὡϲ A. ΗΤΟΡ' Syr. — 115 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. πετάϲαϲ E. — 116 ἀχιλλεὺϲ GH Lips. Rom. δὲ: δ' CH. ἐρυϲάμενοϲ CG Lips. — 117 κατα D. κληῖδα CDGH. παραυχένα A. — 118 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀμφὶ γαίῃ L Lips. — 119 γαῖα L. — 120 ἀχιλλεὺϲ Lips. Rom. ποταμὸν δὲ AD. ΠΟΤΑΜΟΝΔἜ Syr.

A. c. 106 οὕτω διὰ τοῦ ō ἅπαϲαι οὕτωϲ Didymus. — 110 ἔπι Nicias cum Aristarcho: alii ἐπί. — 111 ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ϲ̄ δείλη Didymus. — 112 ἄρῃ conf. Ε 757. 909. Φ 431.

καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
ἐνταυθοῖ νῦν κεῖϲο μετ' ἰχθύϲιν, οἵ ϲ' ὠτειλὴν
αἷμ' ἀπολιχμήϲονται ἀκηδέεϲ· οὐδέ ϲε μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεϲϲι γοήϲεται, ἀλλὰ Ϲκάμανδροϲ
οἴϲει δινήειϲ εἴϲω ἁλὸϲ εὐρέα κόλπον.
θρῴϲκων τιϲ κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαΐξει
ἰχθύϲ, ὅϲ κε φάγῃϲι Λυκάονοϲ ἀργέτα δημόν.
φθείρεϲθ', εἰϲ ὅ κεν ἄϲτυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆϲ,
ὑμεῖϲ μὲν φεύγοντεϲ, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.
οὐδ' ὑμῖν ποταμόϲ περ ἐΰρροοϲ ἀργυροδίνηϲ
ἀρκέϲει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέαϲ ἱερεύετε ταύρουϲ,
ζωοὺϲ δ' ἐν δίνῃϲι καθίετε μώνυχαϲ ἵππουϲ.

V. ι. 121 πτερόεντα προϲηύδα Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. γρ. ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα A. — 122 ἰχθῦϲιν C. ὠτειλὴν AD Schol. Ο 24. Ζ 224: ὠτειλῆϲ CEGHL Syr. Ven. B. Lips. Schol. Φ 126. Ξ 178. — 123 ἀπολικμήϲονται Vrat. A. Schol. Ο 24. ΜΗΤΗΡ' Syr. — 124 λεχέεϲι D. κάμανδροϲ L Harl. γοήϲεται ἣ τὸ πάροϲ περ γείνατο κοῦρον ἐόντα [καὶ ἔτρεφεν] ἀλλὰ ϲκάμανδροϲ C, in quo est lacuna post ἐόντα. — 125 ἁλὸϲ εἴϲω Vrat. A. εὐρέα πόντον C. — 126 θρῴϲκων AE: ceteri θρώϲκων. τῖϲ C. τὶϲ L. κατα AD. μέλαινα S. φρῖχ' (κ) A. ὑπαΐξει ACGL Mor. Cant. Ven. B Lips. Flor. φρῖχ' ὑπαλύξει DHS Rom. Schol. Ζ 459. Ψ 692. ὑπαλύξει ἢ ὑπαΐξει Eust. 1227, 5 et 6. ὑπαλύξαϲ Apoll. Soph. 165, 16. ἄλλοι δὲ ὑπαΐξει γράφουϲιν Eust. 1227, 14. — 127 ἰχθῦϲ AC 1. man. D. ὥϲ κε L Lips. Eust. 1227, 17. ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ ὥϲ κε διὰ τοῦ ō μικροῦ γράφουϲιν Eust. 1227, 8. λυκάωνοϲ G. — 128 εἰϲ ὅ κεν A: ceteri εἰϲόκεν. — 129 ὄπιϲθε D. — 130 εὔροοϲ G. ἐΰρροϲ H. ἐΰροοϲ E. — 131 πολεῖϲ ADEGHLS Syr. Lips. πολλοὺϲ C. ἱερεύεται G. — 132 καθείετε G.

A. c. 122 ἐνταυθοῖ: ἐνταῦθοι Dionysius Thrax, Timarchus, Aristoteles (?) Schol. apud Cram. An. Par. III, 291, 27. διχῶϲ κεῖϲο καὶ ἧϲο Didymus (?) conf. Schol. B. οὕτωϲ διὰ τοῦ ν̄ ὠτειλήν ἅπαϲαι Didymus. — 126 ὑπαΐξει: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ὑπαλύξει Didymus. — φρῖχ' ὑπαλύξει Philetas et Callistratus teste Aristonico, conf. etiam Schol. Ζ 459. οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου „μέλαιναν φρῖκ' ἐπαΐξει". ἡ δὲ Χία „μελαίνη φρῖχ' (μελαίνῃ φρίχ' ?) ὑπαΐξει." οὕτω δὲ αὐτὸϲ Ἀρίϲταρχοϲ ἐξηγήϲατο Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 292, 4. ὁ μὲν Ἀρίϲταρχοϲ φρῖκ' ἐπαΐξει, οἱ δὲ ἄλλοι ὑπαΐξει Schol. B. Aristarchum ὑπαΐξει scripsisse tradiderunt Didymus et Aristonicus, idque confirmat Porphyrius, qui Aristophanem quoque ita legisse testatur (Ἀριϲτοφάνηϲ βούλεται τὸν ἰχθὺν θρώϲκειν κατὰ κῦμα καὶ ὑπαΐϲϲειν τὴν φρῖκα); itaque Schol. B. et Townl. fides nulla est habenda. de Philetae scriptura ὑπαλύξει in scholiis nulla est discrepantia. quid in Chia scriptum fuerit, non liquet. — 127 ὅϲ Aristarchus: ὥϲ Aristophanes. — 130—135 Ἀριϲτοφάνηϲ ἠθέτηκεν Schol. V. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίϲταρχοϲ ϲυγκατέθετο τῇ ἀθετήϲει, μηδὲν ἀντειπὼν τῷ Ἀριϲτοφάνει Didymus. — 131 Ἀρίϲταρχοϲ πολέαϲ· ἔμοι δὲ πολεῖϲ Didymus, conf. Schol. A 559.

ἀλλὰ καὶ ὣϲ ὀλέεϲθε κακὸν μόρον, εἰϲ ὅ κε πάντεϲ
τίϲετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
οὓϲ ἐπὶ νηυϲὶ θοῇϲιν ἐπέφνετε νόϲφιν ἐμεῖο.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, ποταμὸϲ δὲ χολώϲατο κηρόθι μᾶλλον,
ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπωϲ παύϲειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεϲϲι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
τόφρα δὲ Πηλέοϲ υἱὸϲ ἔχων δολιχόϲκιον ἔγχοϲ
Ἀϲτεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
υἱέι Πηλεγόνοϲ· τὸν δ' Ἀξιὸϲ εὐρυρέεθροϲ
γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεϲϲαμενοῖο θυγατρῶν
πρεϲβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸϲ βαθυδίνηϲ.
τῷ ῥ' Ἀχιλεὺϲ ἐπόρουϲεν, ὃ δ' ἀντίοϲ ἐκ ποταμοῖο
ἔϲτη ἔχων δύο δοῦρε· μένοϲ δέ οἱ ἐν φρεϲὶ θῆκε
Ξάνθοϲ, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
τοὺϲ Ἀχιλεὺϲ ἐδάιζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
οἳ δ' ὅτε δὴ ϲχεδὸν ἦϲαν ἐπ' ἀλλήλοιϲιν ἰόντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
τίϲ πόθεν εἰϲ ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτληϲ ἀντίοϲ ἐλθεῖν;
δυϲτήνων δέ τε παῖδεϲ ἐμῷ μένει ἀντιόωϲι.
τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοϲ προϲεφώνεε φαίδιμοϲ υἱόϲ·
Πηλείδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεείνειϲ;

V. L. 133 ὧϲ A Ven. B.: ceteri ὣϲ. ὀλέεϲθαι D. εἰϲ ὃ κε A. — 135 ἔπι AG. ἐπέφνετο H. — 136 ὡϲ A. ἂρ G. δ' ἐχολώϲατο L Tzetzes Alleg. 31. — 137 ὥρμηνεν CH Tzetzes All. 32. ἀνα D. πόνοιο: ΦΟΝΟΙΟ Syr. conf. 249, ita Ven. B. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 138 ἀχϊλῆα C. τρώεϲϲι L. θυμὸν ἀλάλκοι L Lips. λοιγὸν ἀμύνῃ E Rom. — 139 δολιχόϲκιον A. — 140 ἐπάλτο G. — 141 ἄξιοϲ CDES. εὐρυ̊ρέεθροϲ (sic) D. — 142 ἀκεϲαμενοῖο G. ἀκεϲϲαμένοιο Lips. ἀκαϲϲαμενοῖο Vrat. A. θυγάτηρ S. — 143 γὰρ ῥὰ L. ῥα μίγη: ἐν ἄλλωι τῆι γάρ ῥ' ἐμίγη A. — 144 τῷ ῥ' C Lips. Barocc. Vrat. b. Mosc. 2. τῶ ῥ' AL Syr. τῷ δ' DEGHS. ἀχϊλλεὺϲ H Rom. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 145 δύω D. ἐμφρεϲὶ A. ἐνὶ φρεϲὶ D. θῆκε ACDEGH Syr. — 146 δαῒ κταμένων CH. — 147 ἐδάϊζε ACDEGHS Syr. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Flor. ἐδάϊξε L Rom. καταρρόον C. κατἄρρόον D (sic). κατὰῤῥόον H. — 148 omitt. Syr. οἳ δ' L. οἵδ' CH. — 149 πρότερον προϲέφη Mosc. 2. προϲέειπεν omisso ποδάρκηϲ H. ἀχϊλεύϲ C. — 150 εἷϲ A: ceteri εἶϲ. ἀντίοϲ A. ἀντίον Mosc. 2. ἐλθὼν D. — 151 ἀντιόωϲι ACDG Plutarchus de Se ips. citra invid. laud. 16. — 152 προϲεφώνει C. — 153 τί ἡ A: ceteri τίη.

A. c. 137 πόνοιο: φόνοιο, conf. ad 249. — 141 Πηλεγόνοϲ Herodianus cum Ptol. Ascalonita. — 142 Ἀκεϲϲαμενοῖο Herodianus, conf. Eust. 1228, 20. — 146 δαῒ κταμένων, conf. ad 301. — 150 εἰϲ veteres, conf. H. T. 241.

εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούϲης,
Παίοναϲ ἄνδραϲ ἄγων δολιχεγχέαϲ· ἥδε δέ μοι νῦν
ἠὼϲ ἑνδεκάτη, ὅτ' ἐϲ Ἴλιον εἰλήλουθα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντοϲ,
[Ἀξιοῦ, ὃϲ κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵηϲιν,]
ὃϲ τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φαϲι
γείναϲθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
ὣϲ φάτ' ἀπειλήϲαϲ, ὃ δ' ἀνέϲχετο δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἁμαρτῇ δούραϲιν ἀμφὶϲ
ἥρωϲ Ἀϲτεροπαῖοϲ, ἐπεὶ περιδέξιοϲ ἦεν·
καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ ϲάκοϲ βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
ῥῆξε ϲάκοϲ· χρυϲὸϲ γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸϲ
δεξιτερῆϲ, ϲύτο δ' αἷμα κελαινεφέϲ· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεϲτήρικτο λιλαιομένη χροὸϲ ἆϲαι.
δεύτεροϲ αὖτ' Ἀχιλεὺϲ μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀϲτεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,

V. l. 154 εἶμ' A. εἶμ' CEG. — 155 ἔχων AC. ἄνδραϲ ἄγων A in marg. δολιχεγχέαϲ A. ἦδε AD: ceteri ἥδε. — 156 ἐνδεκάτη D. ἐϲ: εἰϲ EGL Lips. Flor. Rom. — 157 ἐμὴ γενεὴ Vrat. A. Mosc. 2. ἀξίου CDES. ἐξαξίου A. εὐρὺ ῥέοντοϲ ACDEGHL. — 158 omitt. ADH in t. Syr. Lips. in t. Townl. Vrat. d.: habent CEGH in marg. 2. man. L Lips. in marg. ἀξίου CES. ὃϲ: οὗ C. ἐπὶ γαῖαν ἵηϲι GH, ceteri ἵηϲιν: ἐπικίδναται αἶαν C Ven. B. — 159 δέ με ACE Ven. B. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. δ' ἐμὲ DGHL Vrat. b. d. Flor. φαϲὶ ACDEGHL. ΦΑϹΙ Syr. — 160 γείνεϲθαι AC Ven. B. γείναϲθαι A in marg. νῦν δ' Harl. ἀχϊλεῦ C. — 161 ὡϲ A. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 162 ὃ δ' D. ὅδ' CGH. ἁμαρτῇ ADE Rom. Apoll. Soph. 24, 29. ἁμαρτῆ GL Cant. Harl. Mor. Vrat b. A. Lips. Flor. ἀμαρτῆ C. ὁμαρτῆ HS. ΟΜΑΡΤΗ Syr. ἁμαρτὴ et ἀμφὶ Et. Gud. 42, 31. — 163 περιδέξιοϲ A. — 164 διὰ πρὸ DG: ceteri διαπρὸ. — 166 ἐπιγραύδην L Lips. Vrat. b. ἐπιγραύδων Vrat. A. ἐπιγράμβδην Apoll. Soph. 72, 27. — 167 ϲύτο: χύτο Vrat. A. ἡ δ' L. ἥδ' C. — 168 ἐν ἐϲτήρικτο L. ἐνϲτήρικτο CH. — 169 ἀχιλλεὺϲ D Flor. — 170 ἐφέηκε D. — 171 ῥ' omitt. E. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL.

A. c. 158 φέρει καὶ τὸ ἔποϲ καὶ Εὔδοξοϲ δίχα τοῦ ν̄ „Ἀξιοῦ [οὗ] κάλλιϲτον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα" Schol. B. idem Schol. λ 239. conf. adnot. ad B 850. — 159 δ' ἐμέ: δέ με Ptol. Ascalonita. — 162 ἁμαρτῇ Herodianus cum Ptol. Ascalonita: ἁμαρτὴ Aristarchus, conf. Schol. Ε 556. Eust. 1229, 18. Zonar. Lex. 164. Cram. An. Par. III, 292, 7. ἀμφὶϲ: ἄμφω Massiliensis. — 163 περιδέξιοϲ Herodianus: πέρι δέξιοϲ Ptolemaeus Pindarion. — 169 ἰθυπτίωνα Aristarchus teste Aristonico, qui hanc scripturam tuetur allato Υ 99 τοῦ γ' ἰθὺ βέλοϲ πέτετ'. Zenodotus ἰθυκτίωνα. erravit Eustathius 1229, 42, qui cum Schol. B Aristarcho scripturam Zenodoti tribuit. sed conf. ad Υ 273.

μεϲϲοπαλὲϲ δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθηϲ μείλινον ἔγχοϲ.
Πηλείδηϲ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυϲϲάμενοϲ παρὰ μηροῦ
ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώϲ· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆοϲ
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύϲϲαι χειρὶ παχείῃ·
τρὶϲ μέν μιν πελέμιξεν ἐρύϲϲεϲθαι μενεαίνων,
τρὶϲ δὲ μεθῆκε βίηϲ· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἆξαι ἐπιγνάμψαϲ δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺϲ ϲχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαϲτέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶϲαι
χύντο χαμαὶ χολάδεϲ· τὸν δὲ ϲκότοϲ ὄϲϲε κάλυψεν
ἀϲθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺϲ δ' ἄρ' ἐνὶ ϲτήθεϲϲιν ὀρούϲαϲ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενοϲ ἔποϲ ηὔδα·
    κεῖϲ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐριϲθενέοϲ Κρονίωνοϲ
παιϲὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆϲθα ϲὺ μὲν ποταμοῦ γένοϲ ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντοϲ,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸϲ εὔχομαι εἶναι.
τίκτέ μ' ἀνὴρ πολλοῖϲιν ἀνάϲϲων Μυρμιδόνεϲϲι,

V. l. 172 μεϲϲοπαλὲϲ A. μεϲϲοπαλὲϲ C Syr. Ven. B. Mosc. 2. pr. man. Apoll. Soph. 111, 28. Hesychius III, 94: ceteri μεϲϲοπαγὲϲ cum Schol. Φ 10. ἂρ DEGL. — 173 ἐρυϲάμενοϲ DE. — 174 ἄλτ' C. ἄλτο L. ἐπί οἱ ACDHL: ἐπὶ οἷ G Lips. Schol. A 368. ὃ δ' AD. ὅδ' CGHL. — 175 ἐρύϲαι EGL 1. man. Lips. Flor. — 176 ἐρύϲϲεϲθαι ACL 2. man. Syr. ἐρύϲεϲθαι ES Barocc. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. ἐρύϲϲαϲθαι DH. ἐρύϲαϲθαι GL 1. man. Lips. Flor. Rom. — 177 * βίηϲ (Lips.?): βίῃ AC EHS Syr. Ven. B. Rom. βίῃ DGL Cant. Harl. Flor. τέταρτον CD Lips. Flor. — 178 ἄξαι ACDEGHL Syr. ἐπιγνάψαϲ L. — 179 ἀλλά ἑ πρὶν S Cant. ἀχιλλεὺϲ DE Lips. — 180 γαϲτέρι Mosc. 2. πᾶϲαι sequenti versui additum est in D. — 181 χύντο AEHL Syr. χῦντο CDG Ven. B. ΚΑΛΥΨΕ Syr. ὄϲϲ' ἐκάλυψεν L Lips. Vrat. A. — 182 ἂρ ADGHL. γὰρ Barocc. δ' ἐνὶ C omisso ἄρ'. ἐνι AD. ϲτήθεϲιν G. ὀρούϲαϲ CG Syr. Ven. B. ὀρούων DHL Lips. Vrat. A. ὀρούϲαϲ (ων) A. — 184 οὕτω ADEGHL Lips. Ven. B. edd. vett. Tzetzes Alleg 49. οὕτωϲ C. in Syr. est lacuna usque ad τοι. χαλεπόν τι L. — 185 ΠΕΡ' Syr. ἐκγεγαῶτι ACDEHL Syr. Ven. B: ἐκγεγαῶτα GL Lips. — 186 φῆϲθα ACDG Syr. φῆϲθα HL. φῆϲθαι E. εὐρὺ ῥέοντοϲ ACDEGHL. ΕΥΡΥΡΕΌΝΤΟϹ Syr. — 188 τίκτέ μ' ADH. ΑΝΗΡ' Syr. μυρμιδόνεϲϲι ACDG Syr.

A. c. 172 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ μεϲϲοπαλέϲ Didymus. — 174 ἐπί οἱ Herodianus, conf. Lehrs. Quaest. Ep. 119. — 177 βίηϲ, quod φ 126 libri praeter unum omnes exhibent, hoc loco restituit Bekkerus, nam μεθίημι ubique genetivo iungitur. — 183 ἐξενάριξε: ἐν ἐνίαιϲ διὰ τοῦ ξ̄ ἐξενάριζε Didymus. — 185 οὕτωϲ κατὰ δοτικὴν ἐκγεγαῶτι αἱ Ἀριϲτάρχου Didymus. — 186 φῆϲθα: φῇϲθα Tyrannio.

Πηλεὺc Αἰακίδηc· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸc ἐκ Διὸc ἦεν.
τῶ κρείccων μὲν Ζεὺc ποταμῶν ἁλιμυρηέντων,
κρείccων αὖτε Διὸc γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ coὶ ποταμόc γε πάρα μέγαc, εἰ δύναταί τι
χραιcμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔcτι Διὶ Κρονίωνι μάχεcθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώιοc ἰcοφαρίζει,
οὔτε βαθυῤῥείταο μέγα cθένοc Ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗ περ πάντεc ποταμοὶ καὶ πᾶcα θάλαccα
καὶ πᾶcαι κρῆναι καὶ φρείατα μακρὰ νάουcιν·
ἀλλὰ καὶ ὃc δείδοικε Διὸc μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινήν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν cμαραγήcῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύccατο χάλκεον ἔγχοc,
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοιcι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυέc τε καὶ ἰχθύεc ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντεc.
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίοναc ἱπποκορυcτάc,
οἳ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

V. L. 189 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἂρ ADEHL. διὸc εἶναι L. ἦν E. — 190 τῶ ACL. τῷ DEGH. in Syr. est lacuna. ἁλιμυρηέντων A. ἁλῖμοιρηέντων C Ven. B. Mosc. 2. ἁλιμυρϊέντων G. ἁλὶ μυριέντων Et. Gud. 400, 10. — 191 δ' αὖτε ACDEHLS Ven. B. Lips. ΔΑΥΤΕ Syr. — 192 γάρ cοι DEHL Tzetzes Alleg. 71. γε omitt. C. μέγαc πάρα G. δύναταί τοι S Cant δύναταί τιc Vrat. d. — 194 οὐδὲ ACDEGHS Syr. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. Ven. B. Cram. Ep. 306, 27. Et. Mg. 181, 14. Schol. Ξ 431. δ' οὐδὲ Vrat. A. Apoll. de Synt. 90, 13: οὔτε HL Lips. — 195 οὔτε L Lips. οὐδὲ A (τ supra): ceteri οὐδὲ. — 196 πᾶcαί τε θάλαccαι Vrat. A. — 197 φρέατα D. νάουcι CD. νέουcι Cant. — 198 ὃc δείδοικε libri praeter D cum Apoll. de Pron. 5 A. Cram. Epim. 359, 8. Et. Mg. 635, 16. Zonar. Lex. 1473. ὡc δείδοικε D. ὅc γε δέδοικε Tzetzes Alleg. 77. — 199 ἀπ' omitt. G Flor. cμαραγήcει CES Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. cυρραγήcῃ Tzetzes Alleg. 78. — 200 ἦ ῥὰ CGHL. ἐρύcατο G Lips. ὄμβριμον ἔγχοc L. — 201 καταυτόθι G Syr. Flor. λίπεν D. λεῖπε Lips. — 202 ΔΙΑΙΝΕΙ Ambr. ΥΔΩΡ' Syr. φίλον ἦτορ C et in marg. man. rec. γρ. μέλαν ὕδωρ. — 203 ἂρ ADGHL. ἀμφ' ἐπένοντο H Syr. — 204 ΕΠΕΙΝΕΦΡΙΔΙΟΝ Syr. κείραντεc L. (ον supra) — 205 ὃ ACDGHL. βῆ ῥ' CDGH Syr. βῆ A Ambr. L Lips. Ven. B. — 206 παρ AD.

A. c. 190 ἁλιμυρηέντων Aristarchus. — 191 ἀρίcταρχοc ἔξω τοῦ δὲ κρείccων αὖτε Didymus. — 195 οὐδὲ: ἀρίcταρχοc οὔτε βαθυρρείταο Didymus. Ζηνόδοτοc αὐτὸν οὐκ ἔγραφε Aristonicus.

ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὕπο Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην·
καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις ἀιδήλως.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἕλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἦ κεν ἐγὼ τόν.
ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος.

V. L. 207 ἴδον C. ἐνι AD. ὑσμένῃι H. — 208 ὑπὸ ACDL. ὑπο H Syr. — 209 ἕλετ' ὀρσίλοχον Vrat. b. — 210 θράσιόν GL. θρασίων D. ἠ̈δ' H. — 211 νύ κέ τι D. ἔκτανε AC. ἀχιλεὺς C. — 212 ΠΡΟΣΈΦΗ ΞΑΝΘΟΣ Syr. suprascr. 2. man. ποταμος. — 213 ΕΙΔΟΜΕΝΟΣ Ambr. γρ. καὶ εἰδόμενος A. βαθείης ἐκφέγξατο L. δ' ἐφθέγξατο ACDGHS Ven. B. Lips. Tzetz. Alleg. 86. ΔΕΦΘΈΓΞΑΤΟ Syr. „ἐκφθέγξατο edidit Barnesius ex emendatione Isaaci Casauboni" Clarke. — 214 περϊ μὲν CD. πέρϊ μὲν H (sic) πέρι bis GL Flor. Rhet. Gr. III, 374, 10. πέρι δ' H. — 215 ἀμύνουσι CDEGHL Vrat. A. Flor. Rom. — 216 εἴ σοι EG. τρῷας L. — 217 κατα DL. κατὰ H. ῥέζειν D Rom. ῥέζειν ἤγουν ῥέζε E. ῥέξε H 1. man. nunc ῥέξαι. — 218 αἰπεινὰ ῥέεθρα Vrat. A. ῥέεθρον (α) H. — 219 οὐδέ τι πῃ ADGH. οὐδέ τι πη CL. οὐδέ τί πη E. οὐδέ τί πῃ Schol. Π 71. οὐδέ τι πῇ Rhet. Gr. III, 374, 16. — 220 δεινόμενος Vrat. d. — 221 ἔασσον C. — 222 ἀχϊλεύς C. — 223 κάμανδρε L Harl. — 224 τρῷας L. — 225 ἕλσαι CH. ἐλάσαι S Cant. Harl. ἕλσαι, ὅ ἐστιν ἐλάσαι συγκλεῖσαι E, conf. adnot. ad ε 132. η 250. — 226 εἴ κέν με D. — 227 ὡς A. τρῴεσσιν L.

A. L. 213 τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ Schol. A. — 217 οὕτω διὰ τοῦ γε ἐμέθεν γ' ἐλάσας Didymus. τινὲς πελάσας Schol. V. — 221 ἔασον: alii ἔασον teste Schol. V.

καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προςέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
ὢ πόποι ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὦσε δὲ νεκροὺς
πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼς ἠύτε ταῦρος,
χέρσον δέ· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
ὦθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας

V. L. 229 ὦ πόποι ADH. ὢ πόσοι G. βουλὴν E. — 230 ὅ, τι L. ὅτϊ H Lips. ἐπέτελλε ACDEGL Syr. — 231 τρῳσὶ L. παριστάμεναι ACG Ven. B. εἰς ὅ κεν A Et. Mg. 33, 48. ἔλθοι C Vrat. A. — 232 σκιάσει D. — 233 ἀχὶλεὺς C. δουρὶ κλυτὸς ADEH Rom. — 234 ἀπαΐξας [ε] A. ἐπαΐξας S Mor. Barocc. ὑπαΐξας L Lips. Harl. ἀπαΐσσων G Flor. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. θύιων A. — 236 οἳ ῥὰ L ἄλις D ex corr. ἦσαν C. ἔσαν ἅλις E Harl. Mosc. 2. ἀχιλεύς C. — 237 ἔκβαλε CE Vrat. A. ἐν ἄλλῳ τοὺς ἐξῆγε A. — 238 χέρσον δέ ADG. δὲ, σάω H. δὲ ante σάω omitt. D 1. man. δὲ σάω ACD 2. man. E Syr. Ven. B. Lips. Townl. Harl. Vrat. d. A. Rom. Cram. An. Par. III, 28, 6. δ' ἐσάω GLS Schol. Φ 343. κατα [ω] AH. — 239 omitt. C. κρύπτον H. βαθείῃσι ADE Vrat. A. Schol. λ 243. μεγάλῃσι ADEGH Syr. — 240 ἵστατο ῥεῦμα S Cant. — 241 ὦθει C ex corr., 1. man. ὅθϊ. — 242 εἶχε: εἶα L Lips. στηρίζεσθαι Dion. Halic. de Comp. verb. XVI. ὃ δὲ CH. ἕλε H 1. man. ἔχε 2. man. εἶλε C. — 243 ἥδ' CGHL. * ῥιζέων: ῥιζῶν libri. — 245 ὄζοισι EG Lips. Flor. Rom. ὄξοισι H. γεφύρωσε CDEH Lips. Flor. Rom. ἐν ἄλλῳ γεφύρωσεν δὲ κέλευθον A, conf. O 357. — 246 ἐρϊποῦσα H. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἄρ ADEGHL. ἐκ λίμνης DEHL Lips. Ven. B. γρ. καὶ ἐκ δίνης E 1235, 26, ita AC Syr. Harl. Mor. Mosc. 2. ἐν δίνῃς Vrat. A.

A. c. 232 τὸ ὀψὲ δύων ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου Herodianus, conf. Eust. 1235, 4. — 243 ῥιζέων, conf. ad Λ 69. — 246 ἀρίσταρχος ἐν δίνης (sic), ἄλλοι ἐκ λίμνης Didymus. ὅτι διχῶς γράφεται ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης Aristonicus? ἐκ λίμνης: οὕτως ἡ γραφή· οἱ δὲ ἐκ δίνης. τινὲς δὲ καὶ ῥιπῆς γράφουσιν Schol. V.

ἤιξεν πεδίοιο ποcὶ κραιπνοῖcι πέτεcθαι,
δείcαc. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸc μέγαc, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύcειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεccι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδηc δ' ἀπόρουcεν ὅcον τ' ἐπὶ δουρὸc ἐρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανοc, τοῦ θηρητῆροc,
ὅc θ' ἅμα κάρτιcτόc τε καὶ ὤκιcτοc πετεηνῶν·
τῷ εἰκὼc ἤιξεν, ἐπὶ cτήθεccι δὲ χαλκὸc
cμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιαcθεὶc
φεῦγ', ὁ δ' ὄπιcθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὡc δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸc ἀπὸ κρήνηc μελανύδρου
ἂμ φυτὰ καὶ κήπουc ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύῃ
χερcὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρηc ἐξ ἔχματα βάλλων·

V. L. 247 ἤϊξε CDE. πέτεcθαι: ἐν ἄλλῳ φέρεcθαι A. — 248 θεὸc μέγαc ACDEH Syr. Ven. B. Vrat. b d. μέγαc θεὸc GL Lips. edd. vett. ἐπ' αὐτῷ ACDGHL Ven. B. Lips. Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. ἐπ' αὐτὸν E Syr. Rom., quod editores receperunt praeter Hoffmannum. ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούc legitur Ε 590. Λ 343; sed usitatior est dativus, conf. Ε 629. Μ 293. Ξ 401. Ο 579. 726. Ρ 677. 725. κ 214. χ 80. Annal. Gymn. Austr. 1870, pg. 90 et 105. — 219 ἀκροκελαινιόων A. πόνοιο libri cum Apoll. Soph. 20, 4 Cram. An. Ox. III, 261, 23: ΦΟΝΟΙΟ Syr. — 250 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. scr. ἀχῖλῆα C. τρώεccι L. — 251 ἐπι D. ἐρωή: ἐρωὴν ADG. ἐρωὴν ἢ ἐρωὴ Eust. 1235, 31. — 252 ΟΙ̃ΜΆΤ' Syr. — 253 ὥcθ H. — 254 ἐπι AD. cτήθεcφι D. cτήθεcι E. — 256 ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ὀρυγμαδῷ G 1. man. H. μεγάλω ἀλαλητῶ C. — 257 ΑΝῊΡ' Syr. — 258 ἀμφυτὰ ACDEG Syr. Et. Mg. 77, 14. ἂμ φυτὰ L. ἀνφυτὰ H. ἂν φυτὰ Cant Vrat. A. ὕδατι ACDEH Ven. B. Barocc. Harl Townl. ὕδατοc GLS Syr. Et Mg 77, 15. ἡγεμονεύῃ AD EH Syr. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. ἡγεμονεύει CGLS Lips. Et. Mg. 77, 15. ἡγεμονεύοι Vrat. A. — 259 ἀμάρηc A. ἐξ omitt. C. ἐξέχματα H. ΔΕΞ Syr. δ' omitt. ACDEGHLS Ven. B. Lips. Cant. Mor. Mosc. 2. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 23. 80, 21. Et. Mg. 77, 15. Eust. 904, 2. δ' receperunt. Barnes. Clarke. Heyne. eiecit Wolfius.

A. c. 247 πεδίοιο Aristarchus: alii πεδίον δέ. — 249 οὕτωc πόνοιο αἱ Ἀριcτάρχου διὰ τοῦ π̄. Ἀριcτοφάνηc φόνοιο, καὶ λόγον ἔχει Didymus. — 251 ἐρωή: conf. ὅcον τ' ἐπὶ δουρὸc ἐρωὴ γίγνεται Ο 358. ὅccόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται Κ 351. ἕcτηκε ξύλον ὅcον τ' ὄργυια Ψ 327. ἐρωήν defendi non potest analogia locorum ι 325 ὅcον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα. κ 167 πεῖcμα δ' ὅcον τ' ὄργυιαν πλεξάμενοc. κ 113 γυναῖκα εὗρον ὅcην τ' ὄρεοc κορυφήν. ι 321 τὸ μὲν ἄμμεc ἐίcκομεν εἰcορόωντεc ὅccόν θ' ἱcτὸν νηόc. — 252 οἶματ' Aristarchus: ὄμματ' Philetas, conf. Ariston. ad Χ 308. Eust. 1235, 39. μέλανοc τοῦ Herodianus: μέλανόc του Aristarchus. μελανόcτου Aristoteles, conf. Eust. 1235, 41. τινὲc δὲ γράφουcι μελανόccου Schol. D. Cram. An. Par. III, 27, 21, conf. Eust. 1235, 43.

τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπαςαι
ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήςατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
ὁςςάκι δ' ὁρμήςειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
ςτῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουςι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουςι,
τοςςάκι μιν μέγα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑψόςε ποςςὶν ἐπήδα
θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίη δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
    Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέςτη
ἐκ ποταμοῖο ςαῶςαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὔ τίς μοι τόςον αἴτιος Οὐρανιώνων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεςςιν ἔθελγεν·
ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖς ὀλέεςθαι Ἀπόλλωνος βελέεςςιν.
ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριςτος·
τῶ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε.
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι

V. l. 260 μέν τοι H. προῤῥέοντος AG. ὑπο CDEGHL Syr. ψηφίδες CDGHL. — 262 ἐνι AD. ἐνὶ CEGHL. τε omitt. Vrat. A. Flor. — 263 ώς AD 1. man. ἀεὶ H. ΚΎΜΑ Syr. — 265 ὡρμήςειε C. ἀχϊλεὺς C. — 267 τοῖ A. ἔχουςι ACDEG Syr. — 269 καθῦπερθεν A. καθ' ὕπερθεν D. δ δ' D. ὅδ' CGL. — 270 ὑπο ADGH Syr. — 271 ὑπέριπτε L Lips. γρ. καὶ ὑπέρεπτεν (ὑπέριπτε?) ἀντὶ τοῦ ὑφήρπαζεν Schol. Paris. — 273 ΠΆΤΕΡ' Syr. — 277 τρῴων L. ὕπο H. — 279 κτεῖν' D, apostr. add. 2. man. γ' ἔτραφ' AD Mor. τέτραφ' A in marg. CEGHLS Lips. Schol. Ψ 348. τ' ἐτράφ' Townl. ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέτραφ' ἄριςτος A. ΕΝΘΑΔΕ ΤΕΤΡΑΦ Syr. — 280 τῶ ACDGHL. ΤΩ Syr. τῷ E. ἀγαθὸν μὲν E bis. ἔπεφν D. ἔπεφνεν L. ἀγαθὸς δέ κεν E bis. ἐξενάριξε ACDEG Syr. — 281 εἶμαρτο D. εἵμαρτο ὀλέςθαι H Vrat. d.

A. c. 260 τὸ προρέοντος οὐ διπλαςιάζει τὸ ρ̄. ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων Ἀττικῶς διπλάζοντα τοῦτο ςυνίζηςιν ποιοῦςι τῶν μετ' αὐτὸ δύο ςυλλαβῶν Eust. 1235, 63. — 262 οὕτω φθάνει διὰ τοῦ ἑτέρου ε̄, οὐ φθανέει Didymus. Zenodotus φθανέει teste Schol. V. conf. Ariston. ad I 506. — 265 γράφεται καὶ οἱμήςειε· προκρίνει δὲ τὴν διὰ τοῦ ρ̄ γραφὴν Ἀρίςταρχος Didymus. — 279 γ' ἔτραφ' scribendum est notione intransitiva ut B 661. Ε 555. Η 199. Ζ 436. γ 28. Herodianus γ' ἐτράφ' (= ἐτράφη). οἱ πολλοὶ τέτραφ' ἄριςτος ἀπὸ τοῦ τ̄ ποιοῦντες τὴν ἀρχὴν Herodianus. — 281 ὀλέςθαι Demetrius Ixion in eodem versu ε 312.

ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡϲ παῖδα ϲυφορβόν,
ὅν ῥά τ' ἔναυλοϲ ἀποέρϲῃ χειμῶνι περῶντα.
ὣϲ φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποϲειδάων καὶ Ἀθήνη
ϲτήτην ἐγγὺϲ ἰόντε, δέμαϲ δ' ἄνδρεϲϲιν ἐίκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντεϲ ἐπιϲτώϲαντ' ἐπέεϲϲι.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε Ποϲειδάων ἐνοϲίχθων·
Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτέ τι τάρβει·
τοίω γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταῤῥόθω εἰμέν,
Ζηνὸϲ ἐπαινήϲαντοϲ, ἐγὼ καὶ Παλλὰϲ Ἀθήνη·
ὡϲ οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴϲιμόν ἐϲτιν.
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήϲει, ϲὺ δὲ εἴϲεαι αὐτόϲ·
αὐτάρ τοι πυκινῶϲ ὑποθηϲόμεθ', αἴ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖραϲ ὁμοιίου πολέμοιο,
πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλϲαι
Τρωικόν, ὅϲ κε φύγῃϲι. ϲὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούραϲ
ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχοϲ ἀρέϲθαι.
τὼ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰπόντε μετ' ἀθανάτουϲ ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὃ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή,
ἐϲ πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατοϲ ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν

V. l. 283 ἀποέρϲῃ AE 1236, 65 S Syr. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. ἀπὸ ἔρϲῃ D, spir. man. rec. ἀποἔρϲῃ H. ἀποέρϲει CE 1236, 26 GL Et. Mg. 377, 42. Schol. Z 318. ἀποερϲεῖ Lips. περῶντα G. περόωντα S. — 284 ὡϲ A. τὼ δὲ C. ποϲιδάων A Syr. ποϲειδ A in marg. — 285 ἰόντεϲ G Flor. ἔϊκτον Vrat. b. — 286 ἐπέεϲϲι ACDGH Syr. — 287 ποϲιδάων A Syr., A in marg. ποϲειδ. — 288 μήμ ἄρτι G. ἄρ, τι A. ἄρ, τι H. μήτέ τι ACDE 1237, 29 H Et. Gud. 653, 5. μὴ τέ τι G. μήτ' ἔτι L. μηδέ τι Eust. 1237, 13. — 289 τοίω γάρ τι[οι] D. ἐπιτάρροθοί εἶμεν D Vrat. A. — 291 αἴϲιμον ἐϲτὶν L. — 292 ϲὺ δ' C. — 293 αὐτάρ τοι EHL Lips. edd. vett. αὐτὰρ τοι G. αὐτάρ τοι[c] A. αὐτάρ τοι ϲοί D. αὐτάρ ϲοι C Ven. B. Syr. ὑποθήϲομαι D. πῖθηαι[ϲο] C, ϲο add. 2. man. — 294 παύϲειν S. ψαύειν L Lips. πτολέμοιο DGH — 295 ΙΛΙΌΦΙ Syr. ἰλιόφιν ACDEGHL edd. vett. — 296 τρῳϊκὸν L. ἀπηύραϲ Harl. — 297 ἐπι D. νῆαϲ ἴναι L Lips. — 298 ἄρ ADGHL. ὡϲ AD. — 299 ὁ ACDGHL. μέγα: ΜΑΛΑ Syr. γάρ ῥὰ L. — 300 κεχυμένοιο C. — 301 δαΐ, κταμένων A. δαΐ κταμένων CH.

A. c. 282 ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ' Schol. A. εἰρχθέντ' ed. Massiliensis. — 290 ἀθετεῖται Aristonicus. — 293 τοι: αὐτὰρ ϲοὶ Bekk. 2. Dindorf. — 297 ἂψ ἐπὶ νῆαϲ ἴμεν, conf. C 14. — 301 δαΐ κταμένων: ἄμεινων κατὰ διάλυϲιν, ὡϲ ἄρηϊ κταμένῳ (X 72)· οὐδὲν γὰρ πλέον ἐκ τῆϲ ϲυνθέϲεωϲ Herodianus, cf. H. T. 312.

πλῶον καὶ νέκυεc. τοῦ δ' ὑψόcε γούνατ' ἐπήδα
πρὸc ῥόον ἀίccοντοc ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴcχεν
εὐρὺ ῥέων ποταμόc· μέγα γὰρ cθένοc ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Cκάμανδροc ἔληγε τὸ ὃν μένοc, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
χώετο Πηλείωνι, κόρυccε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόc' ἀειρόμενοc, Cιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀύcαc·
φῖλε καcίγνητε, cθένοc ἀνέροc ἀμφότεροί περ
cχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄcτυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτοc
ἐκπέρcει, Τρῶεc δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουcιν.
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιcτα, καὶ ἐμπίμπληθι ῥέεθρα
ὕδατοc ἐκ πηγέων, πάνταc δ' ὀρόθυνον ἐναύλουc,
ἵcτη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύcομεν ἄγριον ἄνδρα,
ὃc δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἶcα θεοῖcι.
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραιcμηcέμεν οὔτέ τι εἶδοc,
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τά που μάλα νειόθι λίμνηc
κείcεθ' ὑπ' ἰλῦοc κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύcω ψαμάθοιcιν ἅλιc, χέραδοc περιχεύαc
μυρίον, οὐδέ οἱ ὀcτέ' ἐπιcτήcονται Ἀχαιοὶ
ἀλλέξαι· τόccην οἱ ἄcιν καθύπερθε καλύψω.

V. L. 303 ἀνιθύν D. ἔcχε G Syr. Lips. ἴcχεν S. — 304 εὐρὺ ῥέων ACDEGL. μέγα δὲ S. — 305 κάμανδροc L Harl. τεὸν μένοc G Schol. N 424. — 308 φῖλε AL Syr. — 310 ἐκπέρcαι [ει] H. ἐκπέρcαι Vrat. d. τρῷεc L. κατα A. ΜΕΝΕΟΥCΙ Syr. — 311 ΕΠΑΜΥΝΑΙ Syr. ἐκπίμπληθῖ C. ἐμπῖπληθει H. ΕΜΠΙΠΛΗΘΕΙ Syr. ἐπίπληθε L. ceteri ἐμπίπληθι, quod correxi, poëta enim forma πίπλημι non utitur, conf. Α 104. Ι 679. Φ 23. δ 662. κ 248. υ 349. de $\bar{\mu}$ in libris mss. omisso conf. Α 569. Β 572. Ε 662. Η 188. 259. 272. Ο 521. Ρ 413. 427. 465. Φ 178. Ψ 334. 338 et quae exempla congessi H. U. 224, sq. — 313 δὲ omitt. H. ὀρυγμαδὸν CGH Flor. — 314 παύcωμεν DH. παύcομαι G. — 315 μέμονε E. μέμηνε L. μέμηνεν Lips. ἶcα D. θεοῖcι ACDE Syr. — 316 οὔτέ τι ACHL. — 317 τὰ omitt. CH. — 318 ἰλῦοc ADL Ven. B. ἰλύοc CEGH Et. Mg. 477, 18. Et. Gud. 283, 25. ΕΙΛΥΟC Syr. καδδέ ACDGHL Syr. κὰδ δέ E Apoll. de Pron. 47 A. 102 B. de Synt. 142, 10. de Adv. 550, 31. — 319 εἰλύcω [η] L. εἰλύccω Harl. ἅλιc, χέραδοc A. χεράδοc H. — 320 ὀcτε' D. — 321 ἀλέξαι H. ἄcην L Lips. edd. vett. καθ' ὕπερθε C. ἐφύπερθε Cram. Ep. 225, 8.

A. c. 303 ἔcχεν libri: ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ $\bar{ι}$ ἴcχεν Didymus. — 308 φῖλε, conf. ad Δ 155. Ε 359. — 319 διχῶc ἡ γραφή (εἰλύcω et ἰλύcω) Schol. V, conf. Eust. 1238, 4. χέραδοc Aristarchus, non χεράδοc. — 321 ἀρίcταρχοc ἀνλέξαι διὰ τοῦ $\bar{ν}$ Didymus.

αὐτοῦ οἱ καὶ cῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
ἔcται τυμβοχόηc, ὅτε μιν θάπτωcιν Ἀχαιοί.
ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενοc, ὑψόcε θύων,
μορμύρων ἀφρῷ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεccιν.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέοc ποταμοῖο
ἵcτατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄυcε περιδείcαc' Ἀχιλῆι,
μή μιν ἀποέρcειε μέγαc ποταμὸc βαθυδίνηc.
αὐτίκα δ' Ἥφαιcτον προcεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
ὄρcεο κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκοc· ἄντα cέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠίcκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιcτα, πιφαύcκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεcτᾶο νότοιο
εἴcομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρcουcα θύελλαν,
ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰc καὶ τεύχεα κήαι
φλέγμα κακὸν φορέουcα. cὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθαc
δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μὴ δέ cε πάμπαν
μειλιχίοιc ἐπέεccιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένοc, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ

V. l. 322 cῆμα: μοῖρα Et. Mg. 169, 18. οὐδέ τι μιν ACDHL. — 323 θυμβοχοῆc CDEGHLS Syr. edd. vett. τυμβοχοῆc' A. θάπτουcιν CEL Lips. Harl. Mosc. 2. — 324 θύιων A. — 325 νεκύεccι ACDE Syr. — 327 ἀειράμενον D. κατα CDL. ἥρρεε D. ᾗρεε H. ἥρεε L. ἥρει Lips. — 328 δὲ: δ' αὖ Tzetzes Alleg. 140. περιδείcαc' Lips. περιδείcαc L: ceteri περιδδείcαc'. ἀχιλλῆϊ E. ἀχῖλῆοc C. — 330 ἥφαιcτοc προcεφώνεε φίλον G. προcεφώνεε D Flor. Rom. προcεφώνει Tzetzes Alleg. 141. — 331 κυλλοποδίον D ex corr. Lips. — 332 μάχην D. ἐΐcκομεν H. ἠΐcκομαι S. ἠΐcκομεν ἢ ἐΐcκομεν E 1238, 29. — 333 πιcαύcκεο G. — 334 ἀργεcτᾶο ACDEGHL Mosc. 2. Rom. Strabo I, 29. ἀργέcταο Lips. Flor. — 335 ἴcομαι Et. Mg. 306, 14. Zonar. Lex. 634. ἐξαλόθεν AD. ὀρέουcα θύελλαν Pseudoplut. 129, 14. — 336 ἀπο C. τρῴων L. ΚΗΆΙ Syr. κήαι G Ven. B. Lips. κῄαι E. κῆαι ADH. κῇαι L. κῆαι (ε supra) C. κῆε Townl. κῇε Vrat. b. — 338 ἓν A. ἵει A. μὴ δέ AEGH. — 339 ἀποτρεπέτῳ G. — 340 μὴ δὲ ACDEGHL Ven. B. Lips. ΜῊΔΕ Syr. ὁπότ' ἂν ADEH Vrat. b. d. ὁπόταν CGL Syr.

A. c. 323 τυμβοχόηc Crates: τυμβοχοῆc' Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus cum plerisque, conf. Zonar. Lex. 1757. Eust. 1238, 18. Lobeck. ad Phryn. 498. H. S. 249. — 331 ἀθετεῖται Aristonicus. τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίcταρχοc προπαροξύνει, ᾧ καὶ ἐπείcθημεν Herodianus. — 335 ὄρcουcα: ὄρcαcα Zenodotus. — 336 ἥ κεν: ἥ κεν Zenodotus teste Aristonico ad vs. 335. προπεριcπαcτέον τὸ κῆαι· ἔcτι γὰρ ἀπαρέμφατον Herodianus.

φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουϲα, τότε ϲχεῖν ἀκάματον πῦρ.
ὣϲ ἔφαθ', Ἥφαιϲτοϲ δὲ τιτύϲκετο θεϲπιδαὲϲ πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺϲ
πολλούϲ, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλιϲ ἔϲαν, οὓϲ κτάν' Ἀχιλλεύϲ.
πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ϲχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
ὡϲ δ' ὅτ' ὀπωρινὸϲ βορέηϲ νεοαρδέ' ἀλωὴν
αἶψ' ἀνξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅϲ τιϲ ἐθείρῃ·
ὣϲ ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺϲ
κῆεν· ὃ δ' ἐϲ ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωϲαν.
καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι,
καίετο δὲ λωτόϲ τε ἰδὲ θρύνον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλιϲ ποταμοῖο πεφύκει·
τείροντ' ἐγχέλυέϲ τε καὶ ἰχθύεϲ οἱ κατὰ δίναϲ,
οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίϲτων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιοϲ Ἡφαίϲτοιο.
καίετο δ' ἲϲ ποταμοῖο ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιϲτ', οὔ τιϲ ϲοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,

V. l. 342 omitt. Barocc. ὡϲ A. — 343 καίετο Vrat. A. καῖε ἢ δαῖε E. δαῖε Vrat. b. A. Mosc. 2. — 344 οἳ ῥὰ DL. κατ' αὐτὸν ADEG HLS Syr. et Heynii libri. κατ' αὐτὸ|| C post ras. ἦϲαν C. ἀχῖλεύϲ C. — 345 ΥΔΩΡ' Syr. — 346 ἀλῳὴν AE. ἀλωιὴν C. ἀλωὴν Vrat. b. ceteri ἀλωήν. — 347 ἀν, ξηράνηι A. ἂν ξηράνῃ DEG Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. Flor. Rom. ἀνξηράνη HLS. ΑΝΞΗΡΑΝΗΙ Syr. ἀνξηράνει C. αἶψα ξηραίνῃ Vrat. A. ἐθείρῃ ACGH Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. Apoll. Soph. 63, 10. ἐθείρει D ex corr. eiusdem man. EL Lips. — 348 ὡϲ A. καδδάρα A Syr. καδδ' ἄρα CDGHL. — 349 κῆεν GHL. κῆε E. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. ἀνποταμὸν H. τρέψεν A Syr. Vrat. A. — 350 est lacuna in Syr. αἱ δὲ μυρῖκαι L. αἵδε μυρῖκαι Lips. μυρίκαι CE GL. — 351 δὴ λωτόϲ τε G. τε ἰδὲ ACDHL Flor. Rom. Heracl. Alleg. c. 11. τε ἠδὲ EG. ἰδὲ Schol. Nicandr. Theriac. 200. κύπερον D. — 352 περι D. — 353 ϲείροντ' G. οἳ CDE 1239, 63 GL Ven. B. Lips. κατα D. — 354 κατα D. — 356 ὀνόμαζε DH. — 357 ἰϲοφαρίζειν Harl. Mosc. 2. ἀντιφερίζειν ἢ ἰϲοφαρίζειν Eust. 1240, 39.

A. c. 344 κατ' αὐτὸν dedi ex libris et recepissem αὐτὸ ex cod. C, si poëta hac forma esset usus. recentiores fere omnes ex coniectura Wolfii κατ' αὐτόθι scripserunt, quibus assentiri non possum; nam ubi κατ' αὐτόθι legitur, κατά cum verbo (λείπειν, ἕζεϲθαι, μένειν) est iungendum, conf. H. U. 246. Heynius, quem secuti sunt Bothe, Hoffmann, Düntzer, hunc versum ex vs. 236 interpolatum esse putat. — 346 ἔνιοι δὲ νεοαλδέα διὰ τοῦ λ̄, νεοαύξητον Apoll. Soph. 116, 5. — 347 ἀρίϲταρχοϲ αἶψ' ἀνξηράνῃ Didymus. ἐξαυαίνῃ Aristophanes. — 351 τε ἰδὲ: τ' ἠδὲ, conf. ad P 584. 351 κύπειρον: αἱ ἐκ τῶν πόλεων κύπαιρον (cod. κύπαρον) εἶχον Didymus, conf. Eust. 1239, 62. Cram. Epim. 112, 8. — 355 οὕτωϲ πνοιῇ, ἔν τιϲι δὲ ῥιπῇ Didymus. — 356 καίετο δ' ἴϲ: καί ἑ τόδ' ἴϲ Ptolemaeus Pindarion.

οὐδ' ἂν ἐγὼ cοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄcτεος ἐξελάcειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
κνίcην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος cιάλοιο
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴcχετο· τεῖρε δ' ἀυτμὴ
Ἡφαίcτοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' Ἥρην
πολλὰ λιccόμενος ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
Ἥρη, τίπτε cὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόcον αἴτιός εἰμι,
ὅccον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅcοι Τρώεccιν ἀρωγοί.
ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύcομαι, εἰ cὺ κελεύεις,
παυέcθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεccιν ἀλεξήcειν κακὸν ἦμαρ,
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶcα δάηται
καιομένη, καίωcι δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουcε θεά λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιcτον προcεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιcτε, cχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα cτυφελίζειν.

V. l. 358 cοὶ δ' D. πυριφλεγέθοντι CDL. — 359 τρῷας L. ἀχϊλεὺς C. — 360 ΚΑΙ ΑΥΤΗC Syr. — 361 ἀνα ACDGL. ΑΝΑ ΔΕΦΛΥΕ Syr. δ' ἔφλυνε Zonar. Lex. 1524. ἂν δ' ἔφλυε Vrat. b. — 363 κνίcην ACD. κνίccην G Syr. κνίccῃ E bis edd. vett. Macrob. Sat. V, 11, 23. Eust. 1312, 27. κνίccη LS Lips. κνῖcη H Suidas II, 1, 760, 17. κνίcῃ Apoll. Soph. 110, 32. Athenaeus I, 25. ἀπαλοτρεφέος A. ἀπαλητρεφέος L. — 364 ὑπο AL Syr. — 365 ὡς A. ΥΔΩΡ' Syr. — 366 ἠδ' ἔθελε L. οὐδ' ἐθέλει Schol. Arist. Av. 582. Suidas II, 1, 1207, 18. προχέειν Harl. Mosc. 2. — 368 post πολλὰ 2. man. add. τε in L. — 370 ἐξάλλων D. — 371 τρῳέccιν L. — 372 ἐγὼ E. ἀποπαύομαι L Lips. — 373 ἐπι C Syr. ἐπὶ τοῦτο ὀμοῦμαι L. ἐπὶ τόδ' ὀμοῦμαι Lips. — 374 ΕΠΙ Syr. τρῳέccιν L. ἦμαρ D. — 375 μὴ δ' ACDGHL. ὁπότ' ἂν ADH. ὁπόταν CEGL Syr. τροίηι D. — 376 καιομένη ADEGHLS Syr. δαιομένη C Ven. B. Harl. Mosc. 2. καίωcι ADEGHLS Syr. δαίωcι Ven. B. Harl. Mosc. 2. δαίουcι C, conf. Υ 317. — 378 ἄρ ADGHL. — 380 ὧδε omitt. C. cτυφελίξειν HS Cant. Vrat. d. A.

A. c. 363 κνίcην: οὕτως ἀρίcταρχος· ἄλλοι δὲ κνίcης Didymus. Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ τῶν προβλημάτων γράφει κνίcῃ μελδόμενος (μελδομένου V) Schol. BV.

ὣς ἔφαθ’, Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ,
ἄψοῤῥον δ’ ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἳ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
ἐν δ’ ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ’ ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ’ εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. ἄιε δὲ Ζεὺς
ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
γηθοσύνῃ, ὅθ’ ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἔνθ’ οἵ γ’ οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
τίπτ’ αὖτ’ ὦ κυνάμυια θεοὺς ἔριθι ξυνελαύνεις
θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ οὐ μέμνῃ ὅτε Τυδείδην Διομήδε’ ἀνῆκας
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας;
τῶ σ’ αὖ νῦν δίω ἀποτισέμεν, ὅσσά μ’ ἔοργας.
ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ’ αἰγίδα θυσσανόεσσαν

V. l.. 381 ὡς A. — 383 post ΑΥΤΑΡ est lacuna in Syr. οἳ μὲν C. — 385 ἒν A. πέσεν D. — 386 δέ σφισιν CG Flor. ἐνι AD. — 387 συν D. ΔΕΠΕΣΟΝ Syr. conf. Η 256. πατάγῳ ACH Syr. Barocc. Mor. Vrat. b. A. ὁμάδῳ DGLS Lips. Ven. B. Eust. 1195, 56. γρ. ὁμάδῳ A. πατάγῳ ἢ ὁμάδῳ Eust. 1242, 16. — 388 ἀμφι C Syr. δὲ σάλπιγξεν ACDGHS Apoll. Soph. 16, 1. ΔΕΣΑΛΠΙΓΞΕΝ Syr. δ’ ἐσάλπιγξεν L Vrat. A. Rom. Rhet. Gr. I, 254, 19. II, 361, 8. δ’ ἐσάλπιγξε Eust. 1195, 56. 1242, 17. Tzetzes Alleg. 152. οὐρανὸς οὔλυμπός τε Rhet Gr. I, 254, 19. — 390 ὁρᾶιτο A. ὁρῶτο G. ὁρῷτο Flor. Vrat. b. 1. man. — 391 οὗτοι pro οἵ γ’ C. ἦρχε δὲ Vrat. A. — 392 ῥηνοτόρος L. ἐπόρουσε CDEG Syr. Tzetz. Alleg. 156. — 393 ΟΝΙΔΕΙΟΝ Ambros. ὀνείδιον EHS Syr. Mor. Vrat. d. φᾶτο D. — 394 αὖτ’: αὖ CGH Ven. B. Tzetzes Alleg. 158. ὦ omitt. H Rom. κυνάμυια ἢ κατά τινας κυνόμυια E. ἕτεροι δὲ διὰ τοῦ ῑ γράφουσι (κινάμυια) Eust. 1243, 25. θεοὺς: θεὰ L. — 395 ἀνῆκε H. ΘΥΜΟΣΑΝΩΓΕΙ Syr. — 396 ἢ οὐ CDEG. ΜΕΜΝΗ Ambros. — 397 δὲ omitt. L. πανόψιον A. — 398 ὥσας C. δια D. — 399 τῶ ACDGHL. ΤΩ Ambros. τῷ E. οἴω CD. ἀποτινέμεν Vrat. b. ὅσσά μ’ AL. ΟΣΣΑΕΟΡΓΑΣ Ambros. addito μ’ man. rec. — 400 ὡς A. οὔτισε D. αἰγίδα GH. ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ Ambros. ἀσπίδα CDELS Tzetzes Alleg. 164. κατασπίδα A. γρ. κατ’ αἰγίδα AS. κατ’ αἰγίδα τινὲς γράφουσιν Eust. 1243, 50. θυσανόεσσαν Tzetzes Alleg. 164.

A. c. 390 ὅθ’: ὅ θ’? conf. Θ 78. λ 540. ὁρᾶτο, conf. Α 56. 198. — 397 οὕτως Ἀρίσταρχος πανόψιον Didymus. Antimachus ὑπονόσφιον teste Schol. B. conf. Eust. 1243, 40.

cμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸc δάμνηcι κεραυνός·
τῇ μιν Ἄρηc οὔτηcε μιαιφόνοc ἔγχεϊ μακρῷ.
ἡ δ' ἀναχαccαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
τόν ῥ' ἄνδρεc πρότεροι θέcαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρηc·
τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦcε δὲ γυῖα.
ἑπτὰ δ' ἐπέcχε πέλεθρα πεcών, ἐκόνιcε δὲ χαίταc,
τεύχεά τ' ἀμφαράβηcε· γέλαccε δὲ Παλλὰc Ἀθήνη,
καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράcω, ὅccον ἀρείων
εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένοc ἰcοφαρίζειc.
οὕτω κεν τῆc μητρὸc ἐρινύαc ἐξαποτίνοιc,
ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺc
κάλλιπεc, αὐτὰρ Τρωcὶν ὑπερφιάλοιcιν ἀμύνειc.
ὣc ἄρα φωνήcαcα πάλιν τρέπεν ὄccε φαεινώ.
τὸν δ' ἄγε χειρὸc ἑλοῦcα Διὸc θυγάτηρ Ἀφροδίτη
πυκνὰ μάλα cτενάχοντα· μόγιc δ' ἐcαγείρετο θυμόν.
τὴν δ' ὡc οὖν ἐνόηcε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸc τέκοc, ἀτρυτώνη,
καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα

V. L. 401 τὴν Vrat. A. Schol. O 229. δάμνηιcι A Ambr. D. δάμνῃcι
ε η
E: ceteri δάμνηcι. — 402 μιν A. οὔταcε C. — 403 ἥδ' CGHL. χειρὶ παχείῃ: ΠΑΛΛΑϹΑΘΗΝΗ Ambr. ἐν ἄλλῳ παλλὰc ἀθήνη A. — 405 τὸν δ' Apoll. Soph. 125, 4. ΡΑΝΔΡΕϹ Ambr. πρότερον Apoll. Soph. 125, 4. Tzetzes Alleg. 169. — 406 καταυχένα Ambr. H. λῆcε G. — 407 μέλαθρα Lips.
πελε
μέλαθρα L. ἐπέλεθρα G. ἐκόνιcε ADE bis HL Mosc. 2. Flor. Heracl. Alleg. cap. 52. ἐκόνιccε CGS. ЄΚΟΝЄΙϹЄ Ambr. — 408 ΔΑΜΦΑΡΑΒΗϹΕ Ambr. ἀμφ' ἀράβηcε AC. — 409 καί μιν A Mor. Vrat A. γρ. καί οἱ A. — 410 νυ D. πω CG. ἀρείον G. — 411 ἰcοφαρίζειc A Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἰcοφαρίζει Cram. An. Ox. I, 329, 24. ἀντιφερίζειc CDGLS. ἀντιφερίζει H. ἰcοφαρίζειc ἢ ἀντιφερίζειc E. ἐν ἄλλῳ ἀντιφαρίζειc (sic) A. — 412 ἐρινύαc ACDH Townl. Vrat. A. Flor.: ἐριννύαc EGL Lips. ἐξαποτίcοιc E. — 414 τρῳcὶν L. ἀμύνειc: γρ. καὶ ἀρήγειc A, ita Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 415 ὡc A. τράπεν CGHS edd. vett. τρέπεν ADEL Lips. Harl. Mor. Vrat. A. — 416 γρ. φιλομμειδὴc ἀφροδίτη A, ita Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 417 μόγιc: μόλιc H. ἐcαγείρετο A Townl.: ἐcαγείρατο CE bis GHLS Lips. Ven. B. Schol. A 593. Tzetzes Alleg. 244. ἐc ἀγείρατο D. — 420 ὦ AD. — 421 δὴ: libri δ'. δ' αὖ Schol. B 381. κυνόμυια L Lips. conf. 394. γρ. τὴν κυναμυιαν A.

A. c. 401 δάμνῃcι Aristarchus? conf. ad Є 746. H. T. 221

δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
ὣϲ φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέϲϲυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
καί ῥ' ἐπιειϲαμένη πρὸϲ ϲτήθεα χειρὶ παχείῃ
ἤλαϲε· τῆϲ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
τοιοῦτοι νῦν πάντεϲ, ὅϲοι Τρώεϲϲιν ἀρωγοί,
εἶεν, ὅτ' Ἀργείοιϲι μαχοίατο θωρηκτῇϲιν,
ὧδέ τε θαρϲαλέοι καὶ τλήμονεϲ, ὡϲ Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἄρῃ ἐπίκουροϲ, ἐμῷ μένει ἀντιόωϲα·
τῶ κεν δὴ πάλαι ἄμμεϲ ἐπαυϲάμεθα πτολέμοιο
Ἰλίου ἐκπέρϲαντεϲ ἐυκτίμενον πτολίεθρον.
[ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ θεὰ λευκώλενοϲ Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προϲέφη κρείων ἐνοϲίχθων·
Φοῖβε, τί ἢ δὴ νῶι διέϲταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴϲχιον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὔλυμπον δὲ Διὸϲ ποτὶ χαλκοβατὲϲ δῶ.
ἄρχε· ϲὺ γὰρ γενεῆφι νεώτεροϲ· οὐ γὰρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότεροϲ γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
νηπύτι', ὡϲ ἄνοον κραδίην ἔχεϲ· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηαι, ὅϲα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ

V. L. 422 κατα D. μετέλθε G. — 423 ὡϲ A. ἔφατ' H. — 425 τῆδ' (ϲ supra) H, add. ϲ 2. man. τὴν δ' Vrat. b. — 426 ἂρ DEGHL. κεῖτο C. ἐπὶ EG Barocc. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. Heracl. Alleg. c. 54. ἐπι A: ποτὶ CHLS Lips. Ven. B. ποτι D. γρ. ποτιχθονὶ A. πολϋβοτείρη H. — 427 ἣδ' CGHL. ἂρ ADG. ἀγόρευε CG: ceteri ἀγόρευεν. γρ. πτερόεντα προϲηύδα A, ita Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 428 τρῴεϲϲιν L. — 429 omitt. Vrat. b. 1. man. θωρηκτοῖϲιν S Mor. Barocc. edd. vett — 430 ὧιδέ A. ὁδέ τε H. — 431 ἄρηι A Harl. Townl. Mosc 2. ἄρηϊ S. ἄρῃ H Schol. H 453. ἄρη DL Vrat. b. d. ἄρη' Lips. ἄρηα G, conf. 112. ἄρει C. ἐν ἄλλῳ ἦλθεν ἐπίουροϲ A. — 432 τῶ ACDGHL. τῷ E. κε G Flor. ἐπαύμεθα πολέμοιο E. πολέμοιο Lips. Flor. Rom. — 433 γρ. ἴλιον A, ita L. εὐκτῖμενον H. — 434 omitt. ACDH in textu Ven. B. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. habent GH in marg. LS Lips. Cant. Townl. ὣϲ ἔφαθ' ἡ δ' ἐγέλαϲε HS. ὣϲ ἔφαθ' ἡδ' ἐγέλαϲϲε Cant. Townl. μείδηϲε G. μήδηϲε Flor. Rom. — 436 τί ἡ A. τίη D, gravi supra ῆ eraso. ceteri τίη. δὴ omitt. L. γρ. ἀφέϲταμεν Vrat. b. — 438 οὔλυμπον δὲ AD. ποτι AD. — 439 γενεῆφι CEH. ἔμοιγε libri. — 440 πρῶτοϲ Townl. — 441 ἔϲχεϲ G Flor. — 442 κακὰ πάθομεν C Ven. B. ἀμφι D. ἀμφὶϲ Cant. Townl.

A. c. 433 Ἴλιον Aristarchea lectio videtur, conf. Schol. B 133. — 442 οὕτωϲ ἐνταῦθα μέμνηαι, διπλῆ γὰρ ἡ χρῆϲιϲ Didymus, conf. μέμνηϲαι Ψ 648. ceteris locis μέμνῃ legitur O 18. Υ 188. Φ 396. ω 115, vide Didym. ad O 18.

μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸϲ ἐλθόντεϲ θητεύϲαμεν εἰϲ ἐνιαυτὸν
μιϲθῷ ἔπι ῥητῷ· ὃ δὲ ϲημαίνων ἐπέτελλεν.
ἤ τοι ἐγὼ Τρώεϲϲι πόλιν πέρι τεῖχοϲ ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄῤῥηκτοϲ πόλιϲ εἴη·
Φοῖβε, ϲὺ δ' εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ βουκολέεϲκεϲ
Ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι πολυπτύχου ὑληέϲϲηϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιϲθοῖο τέλοϲ πολυγηθέεϲ ὧραι
ἐξέφερον, τότε νῶι βιήϲατο μιϲθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλοϲ, ἀπειλήϲαϲ δ' ἀπέπεμπε.
ϲὺν μὲν ὅ γ' ἠπείληϲε πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὕπερθε
δήϲειν, καὶ περάαν νήϲων ἔπι τηλεδαπάων·
ϲτεῦτο δ' ὅ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ.
νῶι δέ τ' ἄψοῤῥοι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μιϲθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποϲτὰϲ οὐκ ἐτέλεϲϲε.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖϲι φέρειϲ χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾷ ὥϲ κε Τρῶεϲ ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχνυ κακῶϲ ϲὺν παιϲὶ καὶ αἰδοίηϲ ἀλόχοιϲι.

V. L. 443 μοῦνοι νῦν G. νῶι omitt. C. — 444 παρ D. — 445 ἐπι A. ἐπὶ CEGL. ἐπιρρητῶι D. ἐπϊῤῥητῷ H. ἐπιῤῥητῷ Townl. ἐπί ῥ' ῥητῷ Cant. ἐπιρητῷ Vrat. d. ὃ δὲ C. — 446 τρώεϲϲι L. πόλει H Vrat. d. πόλιν καὶ E Rom. περι AH. περὶ CDL Vrat. b. A. Mosc. 2. Ven. B. Flor. πέρι GS Cant. Mor. Harl. Flor. — 448 εἰλίποδαϲ L. βουκόλεεϲ H. βουκολέεϲκε D. — 450 πολυγηθέοϲ Vrat. b. τινὲϲ δὲ πολυγηθέοϲ γράφουϲιν Eust. 1246, 8. — 451 τῶτε A. ἐβιάϲατο E 1245, 32. 1246, 15; sed 1246, 17 βιήϲατο. — 452 ἀπέπεμπε ACDEGHL: ἀπέπεμψεν Vrat. b. A. — 453 ϲὺν μὲν AC 1. man. L Lips. Harl. Townl. Mosc. 2. Ven. B. ϲὺ| ; μὲν D post ras. ϲοὶ μὲν EGHS Vrat. b. edd. vett. ὅδ' Vrat. b. ὕπερθε ACEG: ceteri ὕπερθεν. — 454 νήϲω H. ἐπι ADH. ἐπὶ CEGL Tzetzes Alleg. 309. θηλυτεράων Et. Mg. 451, 6. — 455 ἀποκόψειν A Barocc. ἀποκοψέμεν CDGHS et Heynii libri. Tzetzes Alleg. 310. ἀπολεψέμεν L Lips. ἀποκοψέμεν ἢ ἀπολεψέμεν Eust. 1245, 38. γρ. ἀπολεψέμεν οὔατα A. τὸ δὲ ἀποκοψέμεν τινὲϲ ἀπολεψέμεν γράφουϲιν Eust. 1246, 26. τινὲϲ ἀπολεψέμεν ἔγραψαν· ἄλλοι δὲ ἀπολουϲέμεν, ἤτοι κολοβώϲειν Eust. 1246, 37. — 456 νῶϊ δ' ἄψοῤῥοι DL: νῶϊ δὲ ἄψορροι Lips. καὶ κοτϊότϊ H. — 457 ἐτέλεϲϲε ACDG. ἐτέλεϲε E bis. Tzetzes Alleg. 312. — 459 πειρᾷϲ L Lips. Harl. Vrat. b. A. κεν ACDEGH, conf. Δ 66. 71. 95. K 282. τρῷεϲ L. ἀπώλονται H. — 460 ἀλόχοιϲι ACDEGH.

A c. 446 γρ. πόλει, ὡϲ ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. περὶ Herodianus. — 454 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ τηλεδαπάων· αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων θηλυτεράων Didymus. — 455 ὅτι καταχρηϲτικῶϲ ἀπολεψέμεν ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν Aristonicus. Aristarchus igitur ἀπολεψέμεν scripsit et interpretatus est ἀποκόψειν. ex hac interpretatione ortae sunt scripturae ἀποκόψειν et ἀποκοψέμεν, quod non raro factum esse docent exempla, quae attuli in Proleg. ad Hom. Odyss. XXVII.

τὸν δ' αὖτε προϲέειπεν ἄναξ ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων·
ἐννοϲίγαι', οὐκ ἄν με ϲαόφρονα μυθήϲαιο
ἔμμεναι, εἰ δὴ ϲοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίξω
δειλῶν, οἳ φύλλοιϲιν ἐοικότεϲ ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεγέεϲ τελέθουϲιν, ἀρούρηϲ καρπὸν ἔδοντεϲ,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουϲιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιϲτα
παυϲώμεϲθα μάχηϲ· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάϲθων.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκαϲιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμηϲι.
τὸν δὲ καϲιγνήτη μάλα νείκεϲε, πότνια θηρῶν,
Ἄρτεμιϲ ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
φεύγειϲ δὴ ἑκάεργε, Ποϲειδάωνι δὲ νίκην
πᾶϲαν ἐπέτρεψαϲ, μέλεον δέ οἱ εὖχοϲ ἔδωκαϲ.
νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχειϲ ἀνεμώλιον αὔτωϲ;
μή ϲευ νῦν ἔτι πατρὸϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ἀκούϲω
εὐχομένου, ὡϲ τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν,
ἄντα Ποϲειδάωνοϲ ἐναντίβιον πολεμίζειν.
ὣϲ φάτο, τὴν δ' οὔ τι προϲέφη ἑκάεργοϲ Ἀπόλλων,
ἀλλὰ χολωϲαμένη Διὸϲ αἰδοίη παράκοιτιϲ
[νείκεϲεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοιϲ ἐπέεϲϲι]·
πῶϲ δὲ ϲὺ νῦν μέμοναϲ κύον ἀδδεὲϲ ἀντί' ἐμεῖο

V. L. 461 ἄναξ διὸϲ υἱὸϲ ἀπόλλων C Ven. B. — 463 δή ϲοι C omisso γε. πτολεμίξω ADEHS Cant. Townl. πολεμίξω Barocc. Vrat. d. Flor. πολεμίζω G. de εἰ δή cum ind. fut. iuncto conf. Α 61. 294. Ν 375. Ω 57. φ 170. ω 434; de futuro πολεμίξω Β 328. Κ 451. Ν 644. Ο 179. Ω 667. — 466 δὲ ACL Syr. Lips. Ven. B. Mor. Stob. Floril. 98, 52. δ' αὖ DEGHS. γρ. ἀλλ[×] ὅτε δ' αὖ A. ἀκήριοι οὐδέ τιϲ ἀλκή Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stob Floril. l. l. τάχιϲτα omitt. H. — 467 παυϲώμεϲθα AGL Syr. Ven. B. Rom. παυϲώμεθα E Vrat. d. παυώμεϲθα CD Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. A. παυόμεθα Flor. παυώμεθα H. οἳ δ' H. οἵδ' CGL. — 468 ὡϲ A. γὰρ ῥὰ L. — 469 παλάμηϲι ACDG Syr. παλάμῃ H. — 471 ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα Vrat. b. ΟΝΕΙΔΙΟΝ Syr. idem E. conf. 393. — 472 ποϲιδάωνι A Syr. ποϲειδ A in marg. — 473 δέ οἱ καῦχοϲ L. — 474 αὔτωϲ EGH. αὔτωϲ A. ΑΥΤΩϹ Syr. — 475 ἐνι AD. — 476 τοπρὶν L. θεοῖϲι D. — 477 ποϲιδάωνοϲ AD. ποϲειδ A in marg. πτολεμίξειν D. πολεμίξειν Flor. — 478 ὡϲ A. τηνδ' D. ΤὸΝΔ Syr. οὔτοι L. — 479 αἰδοίη: κυδρὴ E Rom. — 480 omitt. ACDEL Syr. Ven. B. Lips. Harl. Townl. Rom. habent GHS Vrat. b. d. A. Flor. νοίκεϲεν G. ὀνειδίοιϲ G Vrat. b. d. A. — 481 δὲ omitt. C. νῦν omitt. Syr. ἀντίον C.

A. c. 469 μιγήμεναι: τινὲϲ γράφουϲι δαμήμεναι Schol. V. — 471 ἀθετεῖται ὅτι περιϲϲόϲ Aristonicus. ὀνείδειον, ὡϲ τέλειον καὶ ὄρειον Schol. AV. — 475—477 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. — 480 aberat ab editione Aristarchi teste Aristonico ad vs. 479.

ϲτήϲεϲθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένοϲ ἀντιφέρεϲθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούϲῃ, ἐπεί ϲε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺϲ θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἥν κ' ἐθέλῃϲθα.
ἦ τοι βέλτερόν ἐϲτι κατ' οὔρεα θῆραϲ ἐναίρειν
ἀγροτέραϲ τ' ἐλάφουϲ ἢ κρείϲϲοϲιν. ἶφι μάχεϲθαι.
εἰ δ' ἐθέλειϲ, πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇϲ,
ὅϲϲον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένοϲ ἀντιφερίζειϲ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέραϲ ἐπὶ καρπῷ χεῖραϲ ἔμαρπτε
ϲκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα,
αὐτοῖϲιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωϲα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέεϲ δ' ἔκπιπτον ὀιϲτοί.
δακρυόεϲϲα δ' ὕπαιθα θεὰ φύγεν ὥϲ τε πέλεια,
ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκοϲ κοίλην εἰϲέπτατο πέτρην,
χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴϲιμον ἦεν·
ὣϲ ἣ δακρυόεϲϲα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητὼ δὲ προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήϲομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεϲθ' ἀλόχοιϲι Διὸϲ νεφεληγερέταο·
ἀλλὰ μάλα πρόφραϲϲα μετ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν
εὔχεϲθαι ἐμὲ νικῆϲαι κρατερῆφι βίηφιν.
ὣϲ ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ ϲυναίνυτο καμπύλα τόξα

V. l. 482 ϲτήϲαϲθαι Eust. 1248, 10. sed 1247, 42 ϲτήϲεϲθαι. ἀντιφερίζειν Vrat. b. d. A. Eust. 1248, 10. ἀντιφέρεϲθαι ἢ ἀντιφερίζειν 1247, 44. — 483 γυναιξὶ ACDEGL Syr. — 484 θῆκε C Flor. Rom. ἔδω H. ἔδωκεν D. κατακτάμεν' E. ἥν κ' ἐθέληϲθα Harl. ΚΕΘΕΛΗϹΘΑ Syr. — 485 ἤτοι libri. βέλτερον ἐϲτὶ L. — 486 ἢ κρεῖϲϲον D. — 487 δὲ θέλειϲ E 1247, 58; sed 1248, 25 et 27 δ' ἐθέλειϲ. ἐθέλειϲ. πολέμοιο A. ἐθέλειϲ, πολέμοιο Ven. B. — 488 φέρτεροϲ Vrat. A. εἶμ' A. εἶμ' DL. ÓΤΙΜΕΝΟϹΜΟΙ Syr. — 489 ἦ ῥὰ CDGL. ἔπι D. ἔμαρπτε ACDEG Syr. — 490 ἄρ ADEGHL. — 491 αὐτοῖϲι EG Flor. Rom. ἄρ ADEGHL. παρούατα D. — 492 ἐντροπαλιζομένη S Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. ταχέωϲ E. — 493 ἀκρυόεϲϲα δ' ἔπειτα A in marg. ἔπειτα E. — 495 ἀλώμεναι L. αλώμεναι A. — 496 ἢ ACDGHL. λίπεν δ' H. λίπεν αὐτόθι D. — 498 δέ τι Bekk. Anecd. 1246. μαχέϲϲομαι Harl. Mosc. 2. μαχέϲομαι Bekk. An. 1246. ἀργαλέον γὰρ A Mor. Vrat. A. Schol. Φ 468. ΓΑΡ' Syr. γρ. ἀργαλέον δὲ A. — 500 πρόφραϲα L Lips. Flor. μεταθανάτοιϲϊ H. — 501 νικήϲειν C Ven. B. κρατερῆφι CEH. βίηφι ADL. βίηφι CEH Syr. βήηφι G. — 502 ὡϲ A. ἄρ DGL. λητῶ G. ϲυναίνοιτο C. ἐξαίνυτο Et. Mg. 36, 40. Et. Gud. 18, 49.

A. c. 487 ἐθέλειϲ, πολέμοιο δαήμεναι Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι ἀντὶ τοῦ δάηθι προϲτακτικοῦ et Nicanorem, vide Υ 213. — 492 οὕτω τὸ ἐντροπαλιζομένην διὰ τοῦ $\bar{\nu}$ Didymus.

πεπτεῶτ᾽ ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
ἡ δ᾽ ἄρ᾽ Ὄλυμπον ἵκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσσας·
τίς νύ σε τοιάδ᾽ ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανιώνων
[μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ];
τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἐυστέφανος κελαδεινή·
σή μ᾽ ἄλοχος στυφέλιξε πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐυδμήτοιο πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
οἱ δ᾽ ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
οἳ μὲν χωόμενοι, οἳ δὲ μέγα κυδιόωντες·
κὰδ δ᾽ ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας δμῶς αὐτούς τ᾽ ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται

V. L. 503 πεπτῶτ᾽ L Lips. Vrat. A. γρ. καὶ πεπτῶτα A. πεπτεότ᾽ CS. πεπτεότα E. πεπταῶτ᾽ Mosc. 2. πεπτηῶτ᾽ Vrat. b. πεπτεῶτ᾽ AD GHS Syr. Harl. μετά: ἐν E. μετα CL. — 504 ἡ μὲν C. ἧε pro ἧς L. — 505 ἡδ᾽ CGHL. ἆρ ADGHL. ῥὔλυμπον C Syr. — 507 ἀμφι AD. ἄρ DE GHL. προτὶ οἷ libri omnes, conf. ω 347, ubi libri meliores in hac scriptura consentiunt. mallem ποτὶ, conf. H. U. 255. — 508 ἀνήρετο CEGL: ceteri ἀνείρετο cum Harl. Cant. Vrat. b. d. A. γελάσας E Flor. Rom. — 510 omitt. ACD in textu EHL Syr. Lips. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. Ven. B. habent D in marg. man. rec. G Townl. Vrat. A. ὡς εἴ τι G Townl. ἐνωπὶ Vrat. A. — 511 εὐστέφανος DH. — 513 εξῆς D. — 514 ὡς AD 1. man. οἳ μὲν C. — 515 ἐδύσσετο C. δύσσετο S. — 516 εὐδμήτοιο H. — 517 ὑπερμόρον AD Lips. ὑπέρμορον S Cant. Mor. ΥΠΕΡΜΟΡΟΝ Syr. ἥματι D. — 519 οἳ δὲ C. — 520 καδδ᾽ ACDGH Syr. κὰδδ᾽ L. ἵζον CH Lips. Ven. B. ἶζον D. παρ A. ζηνὶ A Mor. παρὰ πατρὶ CD GHLS Syr. ὅτι παρα πατρὶ A in marg. ἀχῖλεὺς C. — 521 τρῷας L. θ᾽ ὁμῶς C. αὐτός τ᾽ Vrat. b. — 522 ἱκάνει ACDEGHLS Syr. et Heynii libri. γρ. ἵκηται A. conf. C 207, ubi omnes libri ἵκηται habent, quod etiam Aristarchus scripsit.

A. c. 503 πεπτεῶτ᾽: conf. πεπτεῶτας χ 384. ἑστεῶθ᾽ ψ 46. ἑστεῶτ᾽ ω 204. — 513 πληθυντικῶς νείκεα αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 517 ὑπὲρ μόρον, conf. H. T. 370. — 520 haud scio an παρὰ πατρὶ genuina sit lectio et ζηνὶ glossema.

ἄϲτεοϲ αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνιϲ ἀνῆκε,
πᾶϲι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖϲι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ Τρώεϲϲι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
ἑϲτήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμοϲ θείου ἐπὶ πύργου,
ἐϲ δ' ἐνόηϲ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶεϲ ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότεϲ, οὐδέ τιϲ ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὃ δ' οἰμώξαϲ ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρύνων παρὰ τεῖχοϲ ἀγακλειτοὺϲ πυλαωρούϲ·
πεπταμέναϲ ἐν χερϲὶ πύλαϲ ἔχετ', εἰϲ ὅ κε λαοὶ
ἔλθωϲι προτὶ ἄϲτυ πεφυζότεϲ· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺϲ
ἐγγὺϲ ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔϲεϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐϲ τεῖχοϲ ἀναπνεύϲωϲιν ἀλέντεϲ,
αὖτιϲ ἐπανθέμεναι ϲανίδαϲ πυκινῶϲ ἀραρυίαϲ·
δείδια γὰρ μὴ οὖλοϲ ἀνὴρ ἐϲ τεῖχοϲ ἅληται.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄνεϲάν τε πύλαϲ καὶ ἀπῶϲαν ὀχῆαϲ·
αἳ δὲ πεταϲθεῖϲαι τεῦξαν φάοϲ. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίοϲ ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἳ δ' ἰθὺϲ πόλιοϲ καὶ τείχεοϲ ὑψηλοῖο
δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο,

V. L. 523 θεοῦ E. ἀνῆκε ACEG Syr. — 524 omitt. L. πᾶϲϊν C. δὲ θῆκε Lips. ἐφῆκε G. ЄΦΗΚЄ Syr. — 525 post 526 collocatus in Syr. omitt. Townl. 1. man. ἀχιλλεὺϲ EH Lips. τρῴεϲϲι L. πόνον: φόνον A Harl. Mor. πολύϲτονα κήδεα θῆκεν L Lips. κήδε' ἔφηκεν (sic) H. γρ. ἔτευξεν A. — 526 εἱϲτήκει CDEGHL. ΙϹΤΗΚЄΙ Syr. conf. M 446. X 36. ἑϲτήκει soli A Vrat. A. ἐπι D. — 528 τρῷεϲ L. δ' ἄφαρ C. — 529 γίγνεθ' L: γίνεθ' ACDGH Syr. γίνεται E. ὅ δ' D. ὅδ' CGHL. χαμᾶζε ADEG: χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖЄ Syr. — 530 ὀτρύνων AD: ὀτρυνέων CEGHLS Syr. παρα A. ἀγακλυτοὺϲ L. — 531 εἰϲ ὅ κε A: ceteri εἰϲόκε cum Schol. M 122. — 532 ἔλθωϲι libri: ἔλθωϲιν Schol. M 122. προτιάϲτυ AD. ΓΑΡ' Syr. ἀχϊλεὺϲ C. — 533 ὧδε D. ὅδὲ G. κλονέει C Ven. B. Vrat. A. ὀΐω G. ὀΐω ἤ οἴω E. — 534 εἰϲ E. ἀλέντεϲ GL Flor. Schol. M 122. αλέντεϲ A. — 535 αὖθϊϲ C. ἒπ' ἀψ A. ἐπ' ἄψ CDEG. ἐπάψ HLS. ЄΠΑΨ' Syr. et θέμεναι omnes. ἐν ἄλλῳ ἐπανθέμεναι A. ἐπιθέμεναι Schol. M 122. — 536 ἄληται AC. ἀληται D. ceteri ἅληται. — 537 ὡϲ A. οἵδ' CGHL. — 538 αἵ δὲ C. — 539 ὣϲ pro ἀντίοϲ H. τρῴων L.
οι η
ἀλάλκη L. ἀμύναι CS Cant. Townl. Vrat. d. Ven. B. ἀμύναι H. ἐν ἄλλῳ λοιγὸν ἀμύναι A. — 540 οἳ δ' D. οἵδ' CH. εὐθὺϲ H. πόληοϲ D. — 541 δίψει Barocc. Vrat. A. καρφαλέοι G Vrat. A. Flor. Rom. ΚЄΚΟΝΙΜΜЄΝΟΙ Syr. κεκονημένοι C.

A. c. 530 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἔξω τοῦ ε̄ ὀτρύνων· ἄλλοι δὲ ὀτρυνέων Didymus. — 535 οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ν̄, οἷον ἀναθεῖναι. τινὲϲ δὲ τῶν κατὰ πόλειϲ ἐπ' ἄψ θέμεναι Didymus. — 536 ψιλῶϲ τὸ ἄληται Schol. B, conf. Λ 192. — 538 ὅτι Ζηνόδοτοϲ τοὺϲ [β'] ϲτίχουϲ (538, 539) ἠθέτηκε Aristonicus.

φεῦγον· ὁ δὲ ϲφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύϲϲα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδοϲ ἀρέϲθαι.
ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷεϲ Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβοϲ Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
φῶτ' Ἀντήνοροϲ υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρϲοϲ βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸϲ
ἔϲτη, ὅπωϲ θανάτοιο βαρείαϲ κῆραϲ ἀλάλκοι,
φηγῷ κεκλιμένοϲ· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡϲ ἐνόηϲεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔϲτη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών· εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆοϲ
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
αἱρήϲει με καὶ ὣϲ, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήϲει.
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτουϲ μὲν ὑποκλονέεϲθαι ἐάϲω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι, ποϲὶν δ' ἀπὸ τείχεοϲ ἄλλῃ
φεύγω πρὸϲ πεδίον Ἰλήιον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδηϲ τε κνημοὺϲ κατά τε ῥωπήια δύω·
ἑϲπέριοϲ δ' ἂν ἔπειτα λοεϲϲάμενοϲ ποταμοῖο,
ἱδρῶ ἀποψυχθείϲ, προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοϲ διελέξατο θυμόϲ;

V. L. 542 ὃ δὲ C. ϲφεδανῶν AL Syr. Townl. 1. man. Ven. B. ϲφεδανῶϲ C, ὸν suprascr. 2. man. ceteri ϲφεδανὸν. ἐπ' pro ἔφεπ' L. — 544 ἔνθά κεν ACDL. — 545 ἀνῆκε ACDGH Syr. — 547 ἓν A. θράϲοϲ EH παρ D. — 548 κῆραϲ AE: χεῖραϲ CDGHLS Syr. — 548—550 omitt. Townl. 1. man. — 549 ἂρ ADGHL. — 550 ἀχιλῆα CG. Flor. Rom. — 551 πόρφυρε κιόντι Barocc. Schol. Λ 269, conf. δ 427. 572. κ 309. — 552 ἂρ L. προϲὸν D. — 553 ὤιμοι AC. ᾤμοι E. ὑπο H. ἀπὸ G. — 554 τοίπερ οἱ C. κλονέονται AG Syr. Mor. Barocc.: φοβέονται CDHLS Ven. B. φοβέοντο Lips. γρ. φοβέονται A. φοβέονται ἢ κλονέονται E. — 555 ὣϲ D. ὡϲ A. ceteri ὦϲ. καὶ ὡϲ omitt. H. — 557 ποϲϲὶ E. ποϲὶ Flor. Rom. ἀπο AH. τῦχεοϲ H. — 559 ἴδηϲ τὲ ACH. — 560 ἂν: ἂρ D. ἄρ' Vrat. A. — 561 ἱδρῶτα Cram. An. Ox. II, 425, 16. προτὶ AEHLS Syr. Ven. B. Lips. προτιίλιον D. ποτὶ CG Flor. — 562 τί ἡ A. ceteri τίη. τί E. θυμῶι D.

A. c. 542 οὕτω ϲφεδαν̀ (sic) Didymus. ὅτι ϲφεδανῶν ϲφοδρῶϲ διώκων Aristonicus. ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ϲφεδανῶϲ. οἱ δὲ ϲφεδανῶν γράφουϲιν, ἵν' ᾖ μετοχή Schol. B. Ἡρόδωροϲ καὶ Ἀπίων ἐκτείνουϲι τὸ ϲφεδανῶν ὡϲ μετοχήν, λέγοντεϲ εἰλῆφθαι τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ ϲφοδρῶϲ διώκων Eust. 1250, 56. conf. H. T. 854. — 550 πτολίπορθον: τινὲϲ δὲ Ἀχιλλέα Πηλείωνα ποιοῦϲι ξενιϲθέντεϲ πρὸϲ τὸ ἐπίθετον Schol. AV. — 558 Ἰλήιον Aristarchus: Crates Ἰδήιον.

μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίον δὲ νοήςῃ,
καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεςςι πόδεςςιν.
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔςται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔςτ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέι χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχή, θνητὸν δέ ἕ φας' ἄνθρωποι
ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ὣς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεςθαι.
ἠύτε πάρδαλις εἶςι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούςῃ·
εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάςῃ ἠὲ βάλῃςιν,
ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·

V. L. 563 ἀπαειρόμενον (α suprascr.) A. πόληος D. 1. man. πόλεως E 1261, 9; sed 1251, 12 πόλιος. πεδίον δὲ ADGH. ΠΕΔΙΟΝΔΈ Syr. — 564 μάρψει S. πόδεςςι D. — 565 οὐκ ἔτι G. ἔςεται Barocc. κῦρας H. — 566 κρατερῶς L. πέρι L. περϊ C. — 567 δέ κεν οἱ ACDE: ceteri δέ κέν οἱ. H εἰ δ' αὐτω. πόλιος ACDEH Syr. Ven. B. Vrat. A. edd. vett. πόλεος L. πόληος G Lips. conf. B 811. κατ' ἐναντίον ES. κατεναντίος L Lips. πεδίον δὲ νοήςηι D et in marg. κατ' ἐναντί' ἔλθω. — 568 γὰρ δὴ E. γάρ τ' ἦν Schol. Δ 510. — 569 ἓν A. δέ ἑ φας' CGH. δέ ἑ φας' A. δέ ἑ φὰς D. δέ ἑ φάς' E. ΔΈ ΕΦΑC' Syr. — 571 ὡς A. ἀλεὶς G. ΑΛΙC Syr. ΗΤΟΡ' Syr. — 572 πολεμίζειν S Syr. Townl. Flor. — 573 πάρδαλις GHL Lips. πόρδαλις ACDES Syr. Harl. Townl. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. Rom. — 576 κτάμενός Vrat. b. ἢ omitt. Syr. οὐτάςει C. — 577 ΟΥΚ' Syr.

A. c. 567 κεν ante οἱ libris invitis non mutavi, quamquam ceteris locis excepto Ψ 540 scriptura κε praevalet, conf. Z 281. I 155. 157. γ 258 (GINV κεν). δ 174. ι 458. δαΐέ οἱ Ε 4. — 569 de hiatu ἐν δὲ ἴα conf. I 319 ἐν δὲ ἰῇ (sed Λ 174 τῇ δέ τ' ἰῇ. Π 173 τῆς μὲν ἰῆς). A 583 Ζεὺς δὲ ἑὸν (ἑϜὸν, non Ϝεὸν). B 165. 181 μηδὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἐῶ. I 420. 687 χεῖρα ἑὴν. P 16 τῶ με ἔα. T 194 δῶρα ἐμῆς. X 339 μή με ἔα. Ψ 278 πατρὶ ἐμῷ (sed ς 140 πατρί τ' ἐμῷ). Ω 335 ἀνδρὶ ἑταιρίςςαι. θ 524 ὅς τε ἑῆς. ν 133 πάγχυ ἐπεὶ. itaque causa non est, cur cum Heynio μία aut ἐν δέ τ' ἴα scribamus. — 570 ἀθετεῖται Aristonicus. — 573 διὰ τοῦ ᾱ πάρδαλις εἶχον αἱ ἀριςτάρχου Didymus. — 575 Ἀρίςταρχός τινάς φηςι γράφειν κυνυλαγμόν. οὕτω καὶ Ζηνόδοτος. καὶ Cτηςίχορος δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι· φηςὶ γοῦν ἀπειρεςίοιο κυνυλαγμοῖο (ἀπειρεςίου κυνυλαγμοῦ Eust. 1251, 61) Schol. BV. — 576 αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων φθάμενός τις Schol. V.

ὣϲ Ἀντήνοροϲ υἱὸϲ ἀγαυοῦ, δῖοϲ Ἀγήνωρ,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήϲαιτ' Ἀχιλῆοϲ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀϲπίδα μὲν πρόϲθ' ἔϲχετο πάντοϲ' ἐίϲην,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύϲκετο, καὶ μέγ' ἄϋτει·
ἦ δή που μάλ' ἔολπαϲ ἐνὶ φρεϲὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
ἤματι τῷδε πόλιν πέρϲειν Τρώων ἀγερώχων,
νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
ἐν γάρ οἱ πολέεϲ τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρεϲ εἰμέν,
οἳ καὶ πρόϲθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυόμεϲθα· ϲὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψειϲ,
ὧδ' ἔκπαγλοϲ ἐὼν καὶ θαρϲαλέοϲ πολεμιϲτήϲ.
ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείηϲ χειρὸϲ ἀφῆκε,
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατοϲ οὐδ' ἀφάμαρτεν.
ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶϲ νεοτεύκτου καϲϲιτέροιο

V. L. 579 ὡϲ A. — 580 ἔθελε E Syr. Flor. Rom. φυγέειν Ven. B. πειρήϲετ' H. πειρῆϲαι Vrat. b. — 581 ὃ γὰρ ACDGHLS. ΟΓᾺΡ Syr. ὅγ' ἂρ Lips. πρόϲθε ϲχέτο Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. πάντοϲε, ἴϲην A. πάντοϲε ἴϲην DGLS. ΠΑΝΤΟϹ' ЄΊϹΗΝ Syr. — 583, 584 absunt a Syr. relicta lacuna. — 583 ἦ δή: γρ. ἤδη A. ἢ δή [β′] που ἢ [α′] ἤδη που E. ἐνι AD. ἀχϊλεΰ C. — 584 ἤματι D. τῷ δὲ G. τρώων πόλιν πέρϲειν D. πέρϲαι Vrat. A. τρῴων L. — 585 ἡ μάλα A Harl. γρ. ἡ τέ τι πολλὰ A. ἤ τέ τι L Lips. ΗΤЄΤΙ Syr. ἡτ' ἔτι H. τετεύξεαι HL Lips. Harl. Vrat. d. ἐπαυτῆι A. αὐτῆϲ Lips. ἔτ' αὐτῇ Vrat. b. — 586 γάρ οἱ AD 1. man. EGL Syr. γάρ ρ' οἱ C. γὰρ ῥ' οἱ Ven. B. γάρ ῥ' οἱ Mosc. 2. γάρ τοι D ex corr. HS Townl. Lips. Vrat. d. ἄνδρεϲ εἰμὲν L Lips. ἐν ἄλλῳ ἄνδρεϲ ἔνειμεν (cod. ἔνειμαν) A. — 587 οἵ κε AD Syr. οἵ κεν CGHLS. οἱ πρόϲθεν E. οἳ καὶ nullus. τεκέων Lips. τὲ H. τὸ τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν ἔν τιϲιν ἀντιγράφοιϲ μετὰ τὸ ἀλόχων ἔχει κείμενον τὸ τοκέων Eust. 1252, 18. — 588 εὐρυϲόμεϲθα CG Ven. B. Flor. εὐρυόμεϲθα ἢ εὐρυϲόμεθα (sic) E. — 589 ἔπαγλϲϲ G. — 590 ἢ ῥὰ CDGHL. βαρείηϲ: παχείηϲ CD Harl. Vrat. b. Mosc. 2. γρ. παχείηϲ χειρὸϲ A. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων παχείηϲ χειρὸϲ γράφουϲιν Eust. 1252, 20. ἀφῆκε ACEGH Syr. — 591 ἀφάμαρτε L Syr. — 592 ἀμφι CDG. δέ μιν: δέ οἱ H Vrat. d.

A. c. 583 τινὲϲ τὸ ἤδη χρονικὸν ἐκδέχονται καὶ παροξύνουϲιν, οὐκ εὖ· ἄμεινον γὰρ περιϲπᾶν Herodianus. — 586 ἀνέρεϲ εἰμέν: ἐν ταῖϲ πλείοϲιν οὕτωϲ ἐφέρετο ἄνδρεϲ ἔνειμεν, καὶ μήποτε οὐ καλῶϲ Didymus. conf B 131. Є 477. — 587 οὕτωϲ αἱ Ἀριϲτάρχου οἳ καὶ πρόϲθε· ἔν τιϲι δὲ τῶν εἰκαιοτέρων οἵ κε πρόϲθε Schol. B. — 588 ἐφέψειϲ: Νικίαϲ ἀναϲτρέφει τὴν πρόθεϲιν, οὐκ εὖ Herodianus. — 592 δέ οἱ dedi ex libris duobus, quum accusativum exemplis firmatum non viderem, sed dativum, ut M 396. N 181. Ξ 420 ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα. N 805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοιϲι φαεινὴ ϲείετο πήληξ. C 205 ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφοϲ ἔϲτεφε. his valde dissimiles sunt loci quibus accusativus legitur ut Z 117 ἀμφὶ δέ μιν ϲφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν. Π 414. 580 ἀμφὶ δέ μιν (δέ οἱ N 544) θάνατοϲ χύτο. Ω 588 ἀμφὶ δέ μιν φᾶροϲ καλὸν βάλεν. γ 467. θ 455. κ 365. 452. ν 434. 436. ξ 320. 342. ψ 155. Ο 153.

σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς
ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
εἷος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

V. L. 593 κονάβιζε D. ἀπο CDH Syr. ὄρουσε ACDEGH Syr. — 594 omitt. A in textu. ΟΥΔΕΠΕΡΗΣΕ Syr. δὲ ἐρύκακε L. δ' ἐρύκακε Lips. — 596 οὐδ' ἔτ' Vrat. A. ἔασσεν E Rom. ἐν ἄλλῳ ἔασεν ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων A. — 597 κάλυψε δ' ἄρ': γρ. καὶ καλύψας A. ἂρ ADEG HL. πολλῖ H. — 598 omittit L. ἔκπεμπε ACDGHS. ΕΚΠΕΜΠΕ Syr. ἐξέπεμπε E bis. — 599 ὃ CDGHL. λαῷ L Lips. — 600 γὰρ ACDL Syr. Lips. Vrat. A. Ven. B. γάρ ῥ' EGHS edd. vett. — 601 ὃ δ' DGL. ὅδ' CH. διώκων Vrat. b. — 602 * εἷος: libri ἕως. ὃ ACDGHL. — 603 τρέψας libri praeter G, in quo est στρέψας, quod in Ald. 2. transiit. παρ DH. πάρ' A. κάμανδρον L Harl. — 604 δόλῳ γὰρ GH Flor. Schol. X 15. ἂρ ADEL. — 605 ὧς D. ἐέλποιτο S. ἔλποτο H. (ε supra) ποσσὶν ἑοῖσιν G. οἷσι AC. — 606 ἄλλοι πάντες C Ven. B. τρῷες L. — 607 πρὸ τὶ C. προτιάστυ D. πόλις: γρ. πύλαι A. δ' ἔμπληστο Lips. Mor. Barocc. δ' ἔπληστο L. ἀλέντων G. — 608 ἂρ τοί γ' L. — 609 μεῖναι ἐπαλλήλους H Vrat. b. d. μεῖναί τ' ἀλλήλους Schol. Λ 171. γνῶναι E. ὅς τέ περ φεύγει Schol. Λ 171. πεφεύγει D. — 610 ἐσσυμένως A Barocc. Mor. ἀσπασίως CDEGHL Syr. Lips. Ven. B. edd. vett. γρ. ἀσπασίως A. ἐπέχυντο Vrat. A. — 611 εἰς Eust. 1253, 7; sed 1253, 9 ἐς. γε omitt. L Lips. γοῦνα σάωσαν ACEGHLS Syr. Lips. Ven. B. edd. vett. γοῦν' ἐσάωσαν D.

A. c. 600 γὰρ ἑκάεργος: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ αὐτῷ γάρ ῥ' ἐκ Didymus. — 607 πόλις δ' ἔμπλητο: παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Ῥιανῷ πύλαι δ' ἔμπληντο Didymus. — 611 ἀρίσταρχος εὐκτικῶς σαώσαι ἀντὶ τοῦ σαώσειαν Didymus.

ΙΛΙΑΔΟϹ Χ.

Ὣϲ οἳ μὲν κατὰ ἄϲτυ πεφυζότεϲ ἠύτε νεβροὶ
ἱδρῶ ἀπεψύχοντο πίον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῇϲιν ἐπάλξεϲιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεοϲ ἆϲϲον ἴϲαν ϲάκε' ὤμοιϲι κλίναντεϲ.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρα πέδηϲεν,
Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Ϲκαιάων.
αὐτὰρ Πηλείωνα προϲηύδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
τίπτέ με Πηλέοϲ υἱὲ ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκειϲ,
αὐτὸϲ θνητὸϲ ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωϲ ὡϲ θεόϲ εἰμι, ϲὺ δ' ἀϲπερχὲϲ μενεαίνειϲ.
ἦ νύ τοι οὔ τι μέλει Τρώων πόνοϲ, οὓϲ ἐφόβηϲαϲ,
οἳ δή τοι εἰϲ ἄϲτυ ἄλεν, ϲὺ δὲ δεῦρο λιάϲθηϲ.
οὐ μέν με κτενέειϲ, ἐπεὶ οὔ τοι μόρϲιμόϲ εἰμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήϲαϲ προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἔβλαψάϲ μ' ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέψαϲ ἀπὸ τείχεοϲ· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδὰξ εἷλον πρὶν Ἴλιον εἰϲαφικέϲθαι.

V. L. 1 ὡϲ A. κατα A. — 2 ἱδρῷ G. ἀ$\overset{\nu}{\pi}$εψύχοντο A. ἀνεψύχοντο Vrat. A. γρ. και ἀνεψύχοντο Lips. — 3 καλοῖϲιν L. — 4 ἄϲϲον AD. — 5 μεἶναι G. ὀλοιὴ AG. ὀλο¦¦ή D post ras. ΟΛΟΗ Ambros. Syr. ὀλοὴ CEHL Townl. Lips. Harl. Ven. B. Paris. B. edd. vett. ὀλωὴ Vrat. A. ὀλωῆ Paris. GI. ὀλοῆ Par. A. * μοῖρα πέδηϲεν: libri μοῖρ' ἐπέδηϲεν. — 6 τὲ C. — 7 αὐτὰρ ὃ H. ΑΥΤΑΡ Ο Ambr. ΑΥΤᾺΡ Ὁ Syr. προϲηῦδα D. — 8 τίπτέ με ACDL Tzetzes Alleg. 9. ποϲϲὶ E. — 9 ἄβροτον Barocc. νυ πῶ με CG. νυ πώ με DHL. ΝΥΤΩΜΕ Syr. — 10 θεὸϲ εἰμὶ L. subiungit huic Syr. versum ῙΛΊΟΥ ἘΞΑΛΆΠΑΞΑΙ ΕΥΚΤΙΜΕΝΟΝ ΠΤΟΛΊΕΘΡΟΝ, qui legitur Δ 33. Θ 288. — 11 ἤ C. 2. man. DL Schol. Z 465. νύ τι D. ἐνούτοι οὔτϊ H. superscr. 2. man. ἦ νυ. μέλλει DG. τρῴων L. — 12 ΟΙΔ' ΉΤΟΙ Syr. ἅλεν G. ἄλεν C utroque spiritu. ἄλεν ceteri cum Et. Mg. 59, 4 (ψιλοῦται). δεῦρο λιάϲθηϲ CDEG Syr. Ven. B. δεῦρ' ἐλιάϲθηϲ AHLS Lips. Vrat. A. Rom. „ed. Rom. cum plerisque codd." Heyne. conf. Ω 106 δεῦρο κάλεϲϲα. — 13 γάρ με Rom. κτανέειϲ G. οὔ τϊ H. — 14 ἀχϊλεύϲ C. — 15 ὀλοώτατε: alii δολοώτατε teste Eust. 1254, 31. — 16 ἔνθα δὲ Schol. I 398. ἀπο H. ἤ κέ τι DH. — 17 ἕλον C. προτι pro πρὶν D. εἰϲ ἀφικέϲθαι A.

A. c. 2 διχῶϲ ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεϲτέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ ν̄ Didymus, conf. Ε 795. Λ 621. Φ 561. — 12 ἄλεν, vide Herod. ad Λ 192. — 15 τινὲϲ δὲ δολιώτατε Schol. B.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺϲ δὲ ϲάωϲαϲ
ῥηιδίωϲ, ἐπεὶ οὔ τι τίϲιν γ' ἔδειϲαϲ ὀπίϲϲω.
ἦ ϲ' ἂν τιϲαίμην, εἴ μοι δύναμίϲ γε παρείη.
ὣϲ εἰπὼν προτὶ ἄϲτυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ϲευάμενοϲ ὥϲ θ' ἵπποϲ ἀεθλοφόροϲ ϲὺν ὄχεϲφιν,
ὅϲ ῥά τε ῥεῖα θέῃϲι τιταινόμενοϲ πεδίοιο·
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ λαιψηρὰ πόδαϲ καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμοϲ πρῶτοϲ ἴδεν ὀφθαλμοῖϲι,
παμφαίνονθ' ὥϲ τ' ἀϲτέρ', ἐπεϲϲύμενον πεδίοιο,
ὅϲ ῥά τ' ὀπώρηϲ εἶϲιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖϲι μετ' ἀϲτράϲι νυκτὸϲ ἀμολγῷ·
ὅν τε κύν' Ὠρίωνοϲ ἐπίκληϲιν καλέουϲι.
λαμπρότατοϲ μὲν ὅ γ' ἐϲτί, κακὸν δέ τε ϲῆμα τέτυκται,
καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖϲι βροτοῖϲιν·
ὣϲ τοῦ χαλκὸϲ ἔλαμπε περὶ ϲτήθεϲϲι θέοντοϲ.
ᾤμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χερϲὶν
ὑψόϲ' ἀναϲχόμενοϲ, μέγα δ' οἰμώξαϲ ἐγεγώνει,
λιϲϲόμενοϲ φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
ἑϲτήκει, ἄμοτον μεμαὼϲ Ἀχιλῆι μάχεϲθαι.

V. l. 18 ΑΦΕΙΛΑΟ Ambros. δὲ ϲάωϲαϲ Paris. C: ceteri δ' ἐϲάωϲαϲ. — 19 ΕΔΔΕΙϹΑΝ Ambr. ceteri ἔδδειϲαϲ. ὀπίϲω G Flor. — 20 εἴ μοι: εἰ μὴ D. ΠΑΡΕΙΗΙ Ambr. Syr. — 21 ὡϲ A. προτιάϲτυ D. — 22 ϲευόμενοϲ H. ἀεθλοφόροϲ A. ὄχεϲφι C. — 23 ῥά omitt. D. ΘΕΗϹΙ Ambr. — 24 ὡϲ A. ἀχιλλεὺϲ E. λαιψηρὰ χεῖραϲ C. — 25 εἶδεν CE. ἰδὼν H. ὀφθαλμοῖϲι A Ambr. CDE Syr. ὀφθαλμῆϲιν H. — 27 ὀπώρῃ H. $\overset{\epsilon}{\text{Ι}}$ϹΙΝ Syr. ε add. 2. man. — 28 ἄϲτραϲι E bis Et. Gud. 458, 46. — 29 καλέουϲι ACE: ceteri καλέουϲιν. καλέονται Et. Mg. 549, 42. — 30 λαμπρότεροϲ Et. Mg. 484, 44. ὅγ' CD ex corr. EGS Syr. Ven. B. Lips. Pseudoplut. 158, 32. Et. Mg. 484, 44. μέν οἱ D 1. man. ὅδ' AHL Barocc. Harl. Vrat. b. Mosc. 2. Paris. B. F. H. τε omitt. C. — 31 πουλὺν Paris. D. Schol. Λ 62. — 32 ὡϲ A. ἔλαμπεν ἐνι D. περι A. — 33 ὅγ' ἐκόψατο Vrat A. ὅ γε λάζετο L Lips. Paris. A. C. ΧΕΡϹΙ Syr. — 34 ὕψοϲ L Lips. — 35 ὃ δὲ C. — 36 ἑϲτήκει A Harl. Vrat. b. εἱϲτήκει CDEGHLS Lips. Ven. B. ΙϹΤΗΚΕΙ Syr. conf. Φ 526.

A. c. 28 Aristarchus ἀϲτράϲι: ἄϲτραϲι Philoxenus et Herodianus cum plerisque. — 29 κύν' Ὠρίωνοϲ: κυνωρίωνοϲ Dion. Sidonius ὑφ' ἕν. — 36 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτήκει ἄνευ τοῦ ῑ Didymus. ἑϲτήκει editores ante Bekkerum, qui scripturam ἑϲτήκειν intulit, quam recentiores receperunt. ν̄ paragogico opus non esse in caesura semiternaria confirmant cum multi loci, quos enumeravi in Annal. Gymn. Austr. 1871. pg. 498, tum haec exempla: ἑϲτήκει Ρ 133. ϲ 344. βεβλήκει χ 258. 275. Ε 661 (βεβλήκειν Aristarchus ut Ψ 691 ἑϲτήκειν). vide Bekk. Hom. Bl. pg. 29. H. T. 194.

τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προϲηύδα χεῖραϲ ὀρεγνύϲ·
"Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκοϲ, ἀνέρα τοῦτον
οἶοϲ ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίϲπῃϲ
Πηλείωνι δαμείϲ, ἐπεὶ ἦ-πολὺ φέρτερόϲ ἐϲτι,
ϲχέτλιοϲ· αἴθε θεοῖϲι φίλοϲ τοϲϲόνδε γένοιτο
ὅϲϲον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνεϲ καὶ γῦπεϲ ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχοϲ ἔλθοι·
ὅϲ μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐϲθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
κτείνων καὶ περνὰϲ νήϲων ἔπι τηλεδαπάων.
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰϲ ἄϲτυ ἀλέντων,
τούϲ μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουϲα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζώουϲι μετὰ ϲτρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
χαλκοῦ τε χρυϲοῦ τ' ἀπολυϲόμεθ'· ἔϲτι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὤπαϲε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτοϲ Ἄλτηϲ.
εἰ δ' ἤδη τεθνᾶϲι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιϲιν,
ἄλγοϲ ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεϲθα·
λαοῖϲιν δ' ἄλλοιϲι μινυνθαδιώτερον ἄλγοϲ
ἔϲϲεται, ἢν μὴ καὶ ϲὺ θάνῃϲ Ἀχιλῆι δαμαϲθείϲ.
ἀλλ' εἰϲέρχεο τεῖχοϲ ἐμὸν τέκοϲ, ὄφρα ϲαώϲῃϲ
Τρῶαϲ καὶ Τρῳάϲ, μὴ δὲ μέγα κῦδοϲ ὀρέξῃϲ

V. l. 38 ἕκτωρ Lips. μί μοι D. — 39 ἄνευ L. — 40 ἐπεὶ ἦ A: ceteri ἐπειή. πολυφέρτερόϲ D. ἐϲτι ACDEH Syr. φέρτεροϲ ἐϲτὶν L. — 41 θεοῖϲ G Flor. — 42 ἔδονται ADEGHLS Syr. Lips. Ven. B. et Heynii libri. ἔδ^{ω}ονται C. ἔδωνται Paris. B. — 43 ἦ κεν C. ἔλθῃ Harl. Vrat. d. Mosc. 2. — 44 ἔθηκε ACEG Syr. — 45 ἐπὶ CDEGHL Et. Mg. 36, 42. Et. Gud. 18, 51. Zonar. Lex. 92. Cram. An. Par. IV, 102, 35. ἔπι A Cram. Ep. 72, 32. ἐπ' ἀλλοδαπάων Eust. 1222, 27. — 47 τρώιων L. ἀλέντων G. — 48 οὕϲ μοι D Vrat. A.: ceteri τούϲ. λαοθέη Barocc. λαοδόκη Paris. G. — 49 ϲτρατῷ ἢ ϲτρατὸν E. ἦ τἂν A. — 50 τε ἀπολυϲόμεθα G. ἐν ἄλλῳ ἀπολύϲομεν A. ΓΑΡ' Syr. — 51 ὀνομάκλυτοϲ AC. ὄνομα κλυτὸϲ L. — 52 καὶν ἀΐδαο H. — 54 λαοῖϲϊ H Flor. Rom. — 55 ἔϲται E. — 57 τρῷαϲ L. τρωιὰϲ ACL. τρωϊὰϲ H. τρῳὰϲ Townl. ceteri τρωὰϲ. τροιάϲ Vrat. d. ΤΡΩΑϹ bis Syr. μὴ δὲ ACDGHL Lips. Ven. B.

A. c. 42 ἔδονται: ἀρίϲταρχοϲ ἔδοιεν Didymus. τάχα κεν omnibus fere locis cum optativo iungitur, conf. Α 205. Β 373. Δ 290. Η 158. Λ 654. Π 71. 723. β 76. μ 387. ο 536. ρ 164. τ 310. φ 374. χ 78. 134. excipiuntur Ν 676. Π 617. Ψ 606. ψ 23, ubi indicativo aoristi est adpositum. — 45 τηλεδαπάων: τινὲϲ θηλυτεράων Schol. V, conf. ad Φ 454. — 48 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ τ̄, ἄλλοι δὲ οὕϲ μοι Didymus. — 51 γέρων: αἱ ἀπὸ τῶν πολέων παιδὶ φίλῳ Didymus. Aristarchus ὀνομάκλυτοϲ, ὑφ' ἕν.

Πηλείδῃ, αὐτὸϲ δὲ φίληϲ αἰῶνοϲ ἀμερθῇϲ.
πρὸϲ δ' ἐμὲ τὸν δύϲτηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέηϲον,
δύϲμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδηϲ ἐπὶ γήραοϲ οὐδῷ
αἴϲῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίϲει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
υἷάϲ τ' ὀλλυμένουϲ ἑλκηθείϲαϲ τε θύγατραϲ,
καὶ θαλάμουϲ κεραϊζομένουϲ, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
ἑλκομέναϲ τε νυοὺϲ ὀλοῇϲ ὑπὸ χερϲὶν Ἀχαιῶν.
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνεϲ πρώτῃϲι θύρῃϲιν
ὠμηϲταὶ ἐρύουϲιν, ἐπεί κέ τιϲ ὀξέι χαλκῷ
τύψαϲ ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
οὓϲ τρέφον ἐν·μεγάροιϲι τραπεζῆαϲ θυραωρούϲ,
οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντεϲ, ἀλύϲϲοντεϲ περὶ θυμῷ,
κείϲοντ' ἐν προθύροιϲι. νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
ἀρηικταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέι χαλκῷ
κεῖϲθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντί περ, ὅττι φανήῃ·

V. l. 59 δ' ἐμὲ ADH Syr. Bachm. Anecd. II, 425, 24. Draco de Metr. 140, 11. „sicque legunt optimus quisque" Heyne. δέ με ἢ δ' ἐμὲ Eust 1255, 60. δέ με CGLS Lips. Bachm. Anecd. II, 183, 24. Plutarchus Cons. ad Apoll. 24. φρονέων L Lips. Paris A. C. in marg. ἐλέηϲον ADEGH Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. sex Paris. Plutarchus l. l. ἐλέαιρε CLS Lips. et olim vulgo. Bachm. Anecd. II, 183, 24; 425, 25. — 60 ὃν ῥὰ G. — 61 νούϲῳ ἐν Pseudoplut. 119, 6. δύῃ ἐν Stobaeus Flor. 104, 1. ἐναργαλέῃ H. — 61 ἐπ' ιδόντα A. — 62 ἑλκϋθείϲάϲ τε C. ἑλκυθεῖϲαι Vrat. A. ἑλκυθείϲαϲ H Rom. ἑλκηϲθείϲαϲ Cant. Mosc. 2. ἑλκυϲθείϲαϲ Flor. — 64 βαλλώμενα H. ποτὶ GHS Flor. ποτι D. προτὶ ἄϲτυ Stobaeus l. l. — 65 ὑπο AGH. — 66 αὐτὸν τ' (sic) D. πύματόν τε Townl. — 67 ἐρύϲουϲιν L. ἐρύϲουϲι Lips. Vrat. A. Paris. B. C. ἐρύϲωϲιν Plutarchus Consol. ad Apoll. 24. ἐπεὶ εἴ κε τιϲ D. ἐπεί με τιϲ Barocc. — 69 ἐνι D. ΘΥΡΑΩΡΟΥϹ Syr. πυλαωρούϲ ACDEGHLS. τὸ δὲ πυλαωροὺϲ θυραωροὺϲ οἱ πλείονεϲ γράφουϲι Eust. 1257, 36. — 70, 71 omitt. D in textu, adscripsit margini man. 3. — 70 πίνοντεϲ ἢ πιόντεϲ E. περι A. — 71 κείϲονται H. προθύρῃϲι S. — 72 ἄρηϊ κταμένῳ ACGLS. ἀρηικταμένων D. ἀρΐηκταμένῳ H. ἄρηϊ κταμένῳ ἢ ϲυνθέτωϲ ἀρηικταμένῳ E. ἄρει κτεινομένῳ Barocc. ceteri ἀρηϊκταμένῳ. — 73 φανήηι A. φανήῃ D Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. φανή^{ει}η Paris. L. φανήῃ Townl. Ven. B. φανῇη H. φανείη CE bis GLS. in Syr. excidit verbum.

A. c. 59 ἐμὲ: οὕτωϲ ὀρθοτονητέον Schol. A. τινὲϲ ἔτι ζώοντ' ἐλέηϲον Schol. V. — 67 ὠμηϲταὶ Aristarchus et Herodianus: ὠμῆϲται Tyrannio. ἐρύουϲιν Aristarchus: Alexio ἐρυοῦϲιν, conf. ad Λ 454. — 69 ἀρίϲταρχοϲ θυραωρούϲ, θυροφύλακαϲ Didymus, idem Herodianus teste Schol. B. — 72 ἄρηϊ κταμένῳ Herodianus ad Φ 301, conf. Φ 112 ὀππότε τιϲ καὶ ἐμεῖο ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἕληται· quod quamquam ex duabus integris dictionibus constat, tamen sub uno accentu protulimus, ut ἀρηίφιλοϲ, ἀρηίθοοϲ, ἀρηίφατοϲ. — 73 οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ φανήῃ διὰ τῶν δύο ῆ Didymus.

ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε·
καί μιν δάκρυ χέους' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο καί μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
τῶν μνῆσαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μὴ δὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ.
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σ' ἔτ' ἐγώ γε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνός·

V. l. 75 αἰδῷ G. αἰσχύνουσι CS Cant. Vrat. A. Ven. B. Paris. D. κύνες: παῖδες C. — 76 οἴκτιστον G. — 77 ἂρ AGL. δὰρ D. ἄρ' omitt. CEH. Vrat. A. ἀνα AD. χερσὶ AEGL Syr. χειρὶ Par. B. — 78 ἔπειθε ACEGHL Syr. — 79 δακρυχέουσα A. ceteri δακρυχέουσα. δάκρυα λείβων Paris. G. — 80 ἀνίεμένη A. ἑτέρηφι CDEH Apoll. Soph. 34, 33. Schol. β 300. ΕΤΕΡΗΙΦΙ Syr. ἀνέσχε ACDEGL Syr. Schol. β 300. — 81 δακρυχέους' A. ceteri δακρυχέους'. — 82 τάδ' αἴδεο C. τάδέ τ' L. — 83 εἴ ποτέ τι L. λαθικηδέα A. — 83 ἐπέσχον: οὕτω γὰρ δεῖ γράφειν, οὐ μὴν ἀνέσχον, ὥς τινα τῶν ἀντιγράφων βούλονται Eust. 1258, 61. — 84 φίλον τέκνον G Lips. Rom. Vrat. A. Paris. A. B. C. E. — 85 ἐὼν AC Ven. B. Barocc. Mor. Harl. ἰὼν DEGHLS Syr. Lips. edd. vett. μὴ δὲ ACDE bis GHL Lips. Vrat. A. Flor. Rom — 86 γὰρ omitt. Syr. κατακτείνῃ CE. κατακτενεῖ Harl. κατακτάνοι Paris. H. σέ τ' EGL Syr. οὔ σε τ' D Lips. οὔτε σ' Paris. C. οὔ σ' ἔτ' ACH Vrat. A. libri ἔγωγε. — 87 φίλον τέκος A Townl. Paris. G. I. γρ. φίλον θάλος A. — 88 νῶϊ C. — 90 ὥς AD 1. man. τόγε A. προσηυδήτην Paris. B. male. — 91 λισσομένῳ G. — 92 ἀχιλλῆα E. ἄσσον AD. — 93 μένησι ACDEGHL Syr. — 94 δέ τε μιν ACDL. δέ omitt. H.

A. c. 83 οὕτως διὰ τοῦ τ̄ εἴ ποτέ τοι Didymus. — 85 ἐὼν: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἰὼν Didymus. — 93 ἔν τισι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων ὀρέστερον ἄνδρα δοκεύοι (alt. Schol. δοκεύῃ) Didymus.

σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
ὣς Ἕκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὤ μοι ἐγών, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὕπο τῆνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐυκλειῶς πρὸ πόληος.
εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρήν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

V. l. 95 ϹΜΕΡΔΑΛΕΟϹ Syr. ἑλισσόμενος CDL. — 96 ΟΥΧ' Syr. οὐχ' Eust. 176, 29. — 97 ἐπι D. ἐπὶ CE bis GHL. — 98 προς A. προσὸν D. — 99 ὤιμοι AD. ῴμοι E. τῦχεα H. — 100 πολυδάμας· E. ' μοι omitt. C. πρῶτος ἢ πρῶτον E. μοι ἔπειτα Et. Gud. 159, 1. μέν μοι ἔπειτ' Cram. Ep. 143, 7. ἀναθήσει Eust. 1260, 45 cum libris. καταχεύει Eust. 1260, 50. καταχεύει ἢ ἀναθήσει 1260, 26. — 101 τρῳσὶ L. τρωσὶν D. ποτι AD Syr. προτὶ L Lips. ἡγήσεσθαι E. — 102 ὑπὸ ACDE bis GHL Syr. τῆνδ' A, ceteri τήνδ'. D τήν. νύχθ' ὑπὸ λυγαίην (= σκοτεινήν) Et. Mg. 571, 22 diserte. ἀχϊλεύς C. — 103 πειθόμην D. πολυκέρδιον CDG. — 104 ἀμῇσιν G. — 105 τρῷας L. τρωιάδας A Vrat. A. τρωϊάδας CDGHL Lips. Vrat. b. d. Paris. C. Flor. τρωάδας E bis Syr. Cicero ad Atticum II, 5, 1. conf. ad Z 442. ἑλκεσιπέπλους AL. — 106 κακότερος C. ἐμοῖο Barocc. — 107 ἧφι G. ἧι D. ἧφι βίηφι CEH Syr. Et. Gud. 411, 13. Cram. Epim. 293, 19. ἶφι βίηφι Apoll. Soph. 87, 8. — 108 πολυκέρδιον CDG. — 109 κατακτείναντι E Harl. Mosc. 2. Rom. — 110 αὐτῷ ACDEGH Syr. Ven. B. αὐτὸν L Lips. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. εὐκλειῶς H. προ AD Syr. — 111 μὲν omitt. GL Lips. Flor. καταθείωμαι G Flor. ὀμφαλόεσσαν: ΟΠΛΆΤΕ ΠΑΝΤΑ Syr. — 112 ἐρύσας L Lips. — 113 ἀντίος: ἀντίον C Ven. B. Vrat. A. Paris. B. F.

A. c. 108 κέρδιον: αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον Didymus. — 109 διχῶς καὶ κατακτείναντι Didymus. — 110 αὐτῷ Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι ὁ κὲν περισσός. καὶ ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὁμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

καί οἱ ὑπόϲχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
πάντα μάλ' ὅϲϲά τ' Ἀλέξανδροϲ κοίληϲ ἐνὶ νηυϲὶν
ἠγάγετο Τροίην δ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεοϲ ἀρχή,
δωϲέμεν Ἀτρείδῃϲιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶϲ Ἀχαιοῖϲ
ἀλλ' ἀποδάϲϲεϲθαι, ὅϲα τε πτόλιϲ ἧδε κέκευθε·
Τρωϲὶν δ' αὖ μετόπιϲθε γερούϲιον ὅρκον ἕλωμαι
μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάϲαϲθαι·
[κτῆϲιν ὅϲην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸϲ ἐέργει·]
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοϲ διελέξατο θυμόϲ;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήϲει
οὐδέ τί μ' αἰδέϲεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
αὔτωϲ ὥϲ τε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
οὐ μέν πωϲ νῦν ἔϲτιν ἀπὸ δρυὸϲ οὐδ' ἀπὸ πέτρηϲ
τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένοϲ ἠίθεόϲ τε,
παρθένοϲ ἠίθεόϲ τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιϲτα·
εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιοϲ εὖχοϲ ὀρέξῃ.
ὣϲ ὥρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ ϲχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺϲ
ἶϲοϲ Ἐνυαλίῳ, κορυθάικι πτολεμιϲτῇ,
ϲείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸϲ ἐλάμπετο εἴκελοϲ αὐγῇ

V. l. 115 ὅϲϲά τ' ACG. ὅϲϲ' L Lips. $\overset{\text{ν}}{\text{ἐπὶ}}$ A. ἐπὶ D. — 116 τροίην δ': τροίην L Lips., quod placet. — 117 ἅμα τ' DEHS Ven. B. Lips. ἅμα $\overset{\text{τ'}}{\text{δ'}}$ L. — 118 ἀποδάϲϲαϲθαι ADGS Harl. Flor. ἀποδάϲαϲθαι HL Lips. Vrat. A. ἀποδάϲεϲθαι E. ἀποδάϲϲεϲθαι C Ven. B. ὅϲϲα πτόλιϲ AELS Ven. B. Lips. Townl. Leid. ὅϲά τε DH. τε omitt. C. γρ. ὅϲα τε πτόλιϲ A, ita Vrat. b. d. A. κέκευθε ACDGH. — 119 τρωϲὶν L. τρωϲὶ CEH. ἕλωμαι: γρ. ὀμοῦμαι A. — 121 omitt. ADH: habent CEGL Lips. Ven. B. Vrat. b. ἐέργε Vrat. b. — 122 τί ἤ A: ceteri τίη. — 123 ἐγώ μιν D. μὲν omitt. L Lips. ὁ δέ G. — 124 οὐδέ τι μ' ACDEGL. αἰδήϲεται G. κτανέει Apoll. Soph. 15, 5. — 125 αὔτωϲ EG Ven. B. 2. man. Schol. K 167. α 1. ἀπο ACDHL. — 126 ἐϲτὶν L Et. Mg. 123, 22. ἐϲτιν CDGH. ἀποδρυὸϲ G. ἀποπέτρηϲ A. — 128 ἀλλήλοιϊν AG Harl. Vrat. A. Leid. Paris H. ἀλλήλοιϲιν EHLS Rhet. Gr. III, 243, 5. ἀλλήλοιϲι CD Ven. B Lips. — 129 ὅττι τάχιϲτα: ἐν ἄλλῳ ὄφρα τάχιϲτα A. — 130 ὀρέξοι L Lips. Paris. A. C. E. H. ὀρέξει E 1260, 60. 1261, 8. Harl. — 131 ὡϲ A. ὁ L. ἀχϊλεύϲ C. — 132 εἶϲοϲ H. κορυθάϊκι A. πολεμιϲτῆι C Flor. — 133 κατα A. — 134 ἀμφι D. ἴκελοϲ E Vrat. A. Rom. Flor. Rhet. Gr. III, 225, 13. $\overset{\text{ϊ}}{\text{εἴκελοϲ}}$ C. ἴκελοϲ G.

A. c. 118 ἀρίϲταρχοϲ ἀλλ' ἀποδάϲϲεϲθαι διὰ τοῦ ε̄ Didymus — 122 οὕτω χωρὶϲ τοῦ δ̄ ἀλλα τιη μοι Didymus. — 123 ἵκωμαι: τινὲϲ ὡϲ φιλῶμαι ἀναγινώϲκουϲιν Herodianus.

ἢ πυρὸϲ αἰθομένου ἢ ἠελίου ἀνιόντοϲ.
Ἕκτορα δ', ὡϲ ἐνόηϲεν, ἕλε τρόμοϲ· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μένειν, ὀπίϲω δὲ πύλαϲ λίπε, βῆ δὲ φοβηθείϲ.
Πηλείδηϲ δ' ἐπόρουϲε ποϲὶ κραιπνοῖϲι πεποιθώϲ.
ἠύτε κίρκοϲ ὄρεϲφιν, ἐλαφρότατοϲ πετεηνῶν,
ῥηιδίωϲ οἴμηϲε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
ἣ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼϲ
ταρφέ' ἐπαΐϲϲει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸϲ ἀνώγει·
ὣϲ ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὼϲ ἰθὺϲ πέτετο, τρέϲε δ' Ἕκτωρ
τεῖχοϲ ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἳ δὲ παρὰ ϲκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
τείχεοϲ αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐϲϲεύοντο,
κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐϲϲουϲι Ϲκαμάνδρου δινήεντοϲ.
ἣ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸϲ
γίγνεται ἐξ αὐτῆϲ ὡϲ εἰ πυρὸϲ αἰθομένοιο·
ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει ἐικυῖα χαλάζῃ,
ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατοϲ κρυϲτάλλῳ.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέεϲ ἐγγὺϲ ἔαϲι,
καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι εἵματα ϲιγαλόεντα
πλύνεϲκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρεϲ
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνηϲ, πρὶν ἐλθεῖν υἷαϲ Ἀχαιῶν.
τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὄπιϲθε διώκων·

V. L. 135 αἰθομένου ACDEGHS Cant. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Ven. B. novem Paris.: αἰθομένοιο L Lips. — 136 ἂρ DEGHL. ἔτ' omitt. C Vrat. A. οὐδ' ἄρα γ' ἔτλη Pseudoplut. 136, 28. — 137 μένων L. ὀπίϲϲω L Lips. — 139 πετεηνῶν G. πετεεινῶν S Cant. — 140 ῥηδίωϲ G. ἥμῖϲε C. — 141 ὃ δ' D. ὅδ' ACGHL. ὀξὺ κεκληγὼϲ Paris. F. — 143 ὡϲ AD 1. man. ἂρ ADGHL. ὅγε μεμαὼϲ S. οἵ γ' ἐμμεμαὼϲ D. πέτατο Paris. J. L. τρέπετο Par. C. τρέϲε: τρέε Mor. — 144 τεῖχοϲ DEGHLS Lips. τείχει C Ven. B. Paris. F. τεῖχοϲ[ει] A. τείχη Mor. Barocc. τείχεοϲ Vrat. b. ὑπὸ ACDE bis GHL. τρῴων L. λαιθηρὰ GH. — 145 οἳ δὲ C. παρα A. ἠνεμόεντα[ϲϲαν] A. — 146 ἄϲτεοϲ Schol. O 4. ὑπ' ἐκ EHL Lexicon περὶ πνευμάτων ed. Valck. pg. 211. ὑπὲκ' A. ὕπεκ C. ὑπεκ D. ὑπὲκ G Schol. O 4. ὑπὲρ G Flor. καταμαξιτὸν L. — 147 κρουῷ . . . . καλιῤῥόῳ G Townl. Paris. H. ἔνθα δὲ ADEGLS Porphyrius. ἐνθάδε CH. ἔνθα τε nullus. — 148 δοιαὶ ἀΐϲϲουϲι E. καμάνδρου L Harl. — 149 ἣ μὲν C. χλιαρῷ L Lips. Paris. A. H. ἄμφι AD. — 150 γίγνεται L Athenaeus II, 41. γίνεται ACDEGH. ὥϲει DG. ceteri ὡϲεὶ. — 151 ἢ Apoll. Soph. 82, 8. προῤέει G. — 153 ἔαϲι ACDEG. — 154 εἶματα D (acc. et spir. add. 2. man.). — 155 τρῴων L. — 156 τοπρὶν L. — 157 ῥὰ H. παραδραμέτην libri. ὃ δ' DL. ὅδ' CH.

πρόϲθε μὲν ἐϲθλὸϲ ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμωϲ, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην
ἀρνύϲθην, ἅ τε ποϲϲὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
ἀλλὰ περὶ ψυχῆϲ θέον Ἕκτοροϲ ἱπποδάμοιο.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχεϲ ἵπποι
ῥίμφα μάλα τρωχῶϲι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
ἢ τρίποϲ ἠὲ γυνή, ἀνδρὸϲ κατατεθνηῶτοϲ·
ὣϲ τὼ τρὶϲ Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
καρπαλίμοιϲι πόδεϲϲι· θεοὶ δ' ἐϲ πάντεϲ ὁρῶντο.
τοῖϲι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχοϲ
ὀφθαλμοῖϲιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτοροϲ, ὅϲ μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν
Ἴδηϲ ἐν κορυφῇϲι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἄϲτυ πέρι Πριάμοιο ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεϲθε θεοὶ καὶ μητιάαϲθε,
ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο ϲαώϲομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆι δαμάϲϲομεν ἐϲθλὸν ἐόντα.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·

V. L. 158 δίωκεν δὲ μέγ' L. — 159 οὐχ' E Flor. Rom. ἱρήϊον Vrat. b. ἱερήτιον L. — 160 ἅ, τε A. ὅτε D. ποϲὶν Vrat. A. Flor. Rom. γίγνεται L: γίνεται ACDEGH. — 162 ὡϲ δέ τ' Schol. X 190. ἀεθλοφόροι H. ἀεθλοφόρϊ G. περι AD. τέρμαϲϊ C (Medic. apud Heynium, quem librum eundem esse puto). — 163 τὸ δὴ κεῖται μέγ' ἄεθλον L Lips. (τὸ δὲ). — 164 τρίπουϲ H Schol. ρ 222. κατατεθνηῶτοϲ HS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. Paris. A. C. G. J. κατατεθνηῶτοϲ L. κατατεθνειῶτοϲ A. κατατεθνειῶτοϲ CDEG. — 165 τῷ G. τρεῖϲ L Lips. Tzetzes Alleg. 32. πέρι Cant. Mor. Harl. Vrat. b. περὶ A. περιδινηθήτην CDEGHL Lips. Ven. B. Tzetzes Alleg. 32. — 166 δ' ἔϲ A. δ' ἐϲ S Vrat. b. A. Par. C. G. K. δέ ἑ Vrat. d. δὲ (omisso τε) DHL. δέ τε CG Ven. B. — 168 ὢ πόποι ADG. περὶ τεῖχοϲ: περὶ ἄϲτυ Plato Rep. III, 388 C. — 170 ἐπι D. — 171 ἴδηϲ ἐν κνημοῖϲι D. κορυφοῖϲι L. — 172 ἑ omitt. A. ἀχϊλεὺϲ C. — 173 περὶ ACDGHL. ποϲϲὶν D. ποϲὶ Vrat. A. Flor. διώκειν L. — 174 ἀλλ' ἄγε D. — 175 ἤ ἔμιν A. — 176 δαμάϲομεν D. — 177 προϲέειπεν D.

A. c. 158 ἐν ἐνίοιϲ δὲ φέρεται ϲτίχοϲ ὑπὸ τοῦτον εὐτελήϲ „φεῦγ' υἱὸϲ Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ“ Aristonicus. — 166 δέ τε pro genuina lectione non habeo, quia τε in libris melioribus omittitur; itaque recepi ex optimo codice δ' ἐϲ, quod sententia postulat; nam simplex ὁρᾶν est videre, ἐϲορᾶν spectare. conf. Δ 4. 9. Ω 28. Θ 341.

ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπεϲ·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴϲῃ,
ἂψ ἐθέλειϲ θανάτοιο δυϲηχέοϲ ἐξαναλῦϲαι;
ἔρδ᾽· ἀτὰρ οὔ τοι πάντεϲ ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
θάρϲει τριτογένεια, φίλον τέκοϲ· οὔ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιοϲ εἶναι·
ἔρξον, ὅπῃ δή τοι νόοϲ ἔπλετο, μὴ δέ τ᾽ ἐρώει.
ὣϲ εἰπὼν ὤτρυνε πάροϲ μεμαυῖαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαϲα.
Ἕκτορα δ᾽ ἀϲπερχὲϲ κλονέων ἔφεπ᾽ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ.
ὡϲ δ᾽ ὅτε νεβρὸν ὄρεϲφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
ὄρϲαϲ ἐξ εὐνῆϲ, διά τ᾽ ἄγκεα καὶ διὰ βήϲϲαϲ·
τὸν δ᾽ εἴ πέρ τε λάθῃϲι καταπτήξαϲ ὑπὸ θάμνῳ,
ἀλλά τ᾽ ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρά κεν εὕρῃ·
ὣϲ Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὁϲϲάκι δ᾽ ὁρμήϲειε πυλάων Δαρδανιάων
ἀντίον ἀΐξαϲθαι ἐυδμήτουϲ ὑπὸ πύργουϲ,
εἴ πωϲ οἷ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεϲϲι,
τοϲϲάκι μιν προπάροιθεν ἀποϲτρέψαϲκε παραφθὰϲ
πρὸϲ πεδίον· αὐτὸϲ δὲ ποτὶ πτόλιοϲ πέτετ᾽ αἰεί.

V. L. 178 ἔειπαϲ D. — 180 ἐξαλῦϲαι H. — 181 ἀτ᾽ ἄρ L. „οὔτι multi pro οὔτοι“ Heyne. libri mei οὔτοι. — 182 νεφεληγερέτα A. — 183 τριπτογένεια G. τριττογένεια Flor. Rom. οὐ νύ CDEH. νύ τοι GHL. — 184 ἠπϊοϲ H. — 185 ἔρξον C. ὅπῃ AEH: ὅπη CDGL. μὴ δέ τ᾽ ACDGHL Ven. B. — 186 ὡϲ A. ὤτρυνεν D. ὄτρυνε Vrat. d. — 187 δε κατουλύμποιο A. ὀλύμποιο H. — 188 ἀχῖλεύϲ C. — 188 ἔφεπ᾽ — 189 κύων omitt. H in textu — 190 ὄρϲαϲ᾽ G. διαβήϲϲαϲ D. — 191 εἴ πέρ τε ACDE. εἰ πέρ τε G Syr. ὑπο AH Syr. — 192 ἐξϊχνεύων H. ὄφρά κεν CDE. εὕροι L Lips. Vrat. b. Paris. A. — 193 ὡϲ A. — 194 ὁϲϲάκιϲ ὁρμήϲειε E. ὁρμήϲαιτο L Lips. Paris. A. — 195 ἀντίοϲ H Vrat. d. ἀΐξεϲθαι D. εὐδμήτουϲ H. ὑπὸ AD Syr. Mor. Harl. Vrat. d. A. Paris. G. H. J. ὑπο H: ἐπὶ CEGLS Lips. — 196 εἴ πωϲ οἷ G: εἴ πωϲ οἱ CDL. vulgo εἴ πώϲ οἱ. βελέεϲϲι ACDG Syr. — 197 ἀποτρέψαϲκε H Syr. παραϲτὰϲ GL Lips. Paris. A. C. L. ΠΑΡΑΦΘΙϹ Syr. — 198 πεδίον γ᾽ G: ceteri πεδίον cum Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ποτι A. προτι D. ΠЄΤΑΤ Syr.

A. c. 183, 184 asterisci: οὐκ ὀρθῶϲ Θ 39, 40. ὁ νοῦϲ ἀϲαφήϲ, ὅντινα ἀγνοήϲαντεϲ ἠθέτηϲαν τὰ ἔπη Porphyrius. — 196 εἴ πωϲ οἷ, conf. H. U. 144. — 197 ἀποϲτρέψαϲκε: καὶ παραϲτρέψαϲκε διχῶϲ Schol. A. — 198 οὕτωϲ διὰ τοῦ ε̄ πέτετο Didymus.

ὡϲ δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν·
ὣϲ ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποϲίν, οὐδ' ὃϲ ἀλύξαι.
πῶϲ δέ κεν Ἕκτωρ κῆραϲ ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕϲτατον ἤντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅϲ οἱ ἐπῶρϲε μένοϲ λαιψηρά τε γοῦνα;
λαοῖϲιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
οὐδ' ἔα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μή τιϲ κῦδοϲ ἄροιτο βαλών, ὁ δὲ δεύτεροϲ ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺϲ ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύϲεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέοϲ θανάτοιο,
τὴν μὲν Ἀχιλλῆοϲ, τὴν δ' Ἕκτοροϲ ἱπποδάμοιο,
ἕλκε δὲ μέϲϲα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτοροϲ αἴϲιμον ἦμαρ,
ᾤχετο δ' εἰϲ Ἀίδαο, λίπεν δέ ἑ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη,
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
νῦν δὴ νῶΐ γ' ἔολπα διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
οἴϲεϲθαι μέγα κῦδοϲ Ἀχαιοῖϲι προτὶ νῆαϲ,
Ἕκτορα δῃώϲαντε μάχηϲ ἆτόν περ ἐόντα.

V. L. 200 ἄρ ACEGHL. οὔταρ D. ὁ ACDHL. ΤΟΝΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ Syr. οὔθ' ὁ ACDGHL. — 201 ὡϲ A. ὁ DGHL Lips. ῥα ACE Ven. B. Vrat. b. Paris. B. F. G. J. ΩϹΡΑ Syr. ἐν ἄλλῳ ὡϲ ὁ τὸν A. δύναται L. — 202 ὑπεξέφυγε E bis Vrat. A. Flor. Rom. ΥΠΕΞΈΦΕΡΕ Syr. — 203 μή οἵ Tzetzes Alleg. 86. — 204 ὥϲ οἱ Tzetzes Alleg. 87. — 205 λαοῖϲιν CGH supra 2. man. Ven. B. λαοῖϲι Flor. Rom. ἄλλοιϲιν ADH 1. man. L Syr. Barocc. Harl. Mor. Vrat. d. Paris. A. G. J. Mosc. 2. pro var. lect. ἄλλοιϲιν ἢ μάλιϲτα λαοῖϲι Eust. ἀνένευϲε H Vrat. d. ἀχϊλεύϲ C. — 206 εἷα G. ἱέμεναι D. ϊέμεναι A. ἕμεναι E. — 207 ἄροιτο ἑλὼν S Cant. ἔλθῃ Vrat. b. — 209 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ἐτίτανε G. — 210 ἓν D. δὲ τίθει S Mosc. 2. Ven. B. ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. γανηλεγέοϲ A. — 211 ἀχϊλῆοϲ CE. ἀνδροφόνοιο Maximus Tyr. Diss. X, 8. — 212 habet A in marg. ἕλκε omnes. δ' αἴϲιμον ἕκτοροϲ H Vrat. d. ῊΜΑΡ' Syr. — 213 λίπεν δ' G. — 216 διῒ φίλε ACDEGHL Syr. ἀχϊλεῦ C. — 217 ἀχαιοῖϲι προτὶ EGL Lips. Ven. B. προτι AD. ΑΧΑΙΟΙ͂ϹΙΝ ΠΡΟΤῚ Syr. ἀχαιοῖϲιν ποτὶ HS Cant. — 218 δηϊώϲαντε CEG edd. vett. δηώϲαντα L Lips. ἄτον C. ἄατον Barocc. Mor. Vrat. b.

A. c. 199—201 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. — 202 ὑπεξέφυγεν: ἀρίϲταρχοϲ ὑπεξέφερεν Didymus. — 212 μέϲϲα: Χρύϲιπποϲ ῥῦμα γράφει, τὴν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖϲθαι Schol. V. — 216 νῶΐ γ': ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει νῶϊν Aristonicus.

οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔϲτι πεφυγμένον ἄμμε γενέϲθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων
προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
ἀλλὰ ϲὺ μὲν νῦν ϲτῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγώ τοι
οἰχομένη πεπιθήϲω ἐναντίβιον μαχέϲαϲθαι.
ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
ϲτῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρειϲθείς.
ἣ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήϲατο δ' Ἕκτορα δῖον
Δηιφόβῳ ἐικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
ἠθεῖ', ἦ μάλα δή ϲε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ἄϲτυ πέρι Πριάμοιο ποϲὶν ταχέεϲϲι διώκων·
ἀλλ' ἄγε δὴ ϲτέωμεν καὶ ἀλεξώμεϲθα μένοντες.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦϲθα
γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεϲὶ τιμήϲαϲθαι,
ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖϲι,
τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοϲθε μένουϲι.
τὴν δ' αὖτε προϲέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 219 οὔ οἱ: οὔ τοι H Vrat. d. ἐϲτὶ ACDEGHL. ἄμμε EGH Syr. Ven. B. Townl. ἄμμι ACDLS Lips. Cant. Mor. Vrat. b. d. Paris. A. C. F. — 220 πάθοι CE 1267, 30 S Syr. Ven. B. πάθοι (ει) A. πάθῃ DHL Lips. Barocc. Mor. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. B. C. F. — 221 προπροκυλινδόμενος A. προκυλινδόμενος S Lips. διὸς ἀντιόχοιο H. 1. man. — 222 τονδέδ' C. τόνδετ' D Syr. τὸν δέ τ' Vrat. A. τόνδ' ἐγώ L. — 224 ὡς A. ὃ δ' G. ὅδ' CDH. δέ, πείθετο L. δὲ πείθετο Lips. Paris. A. C. ΟΔΕ ΠΕΙΘΕΤΟ Syr. — 225 ἄρ ADEGHL. χαλκογλώχινος A. εριϲθεὶς AG. — 226 ἥδ' CHL. ἔλιπε DHL. — 227 ΔΗΙΦΟΒΩΙΔ Syr. — 229 ἠθεῖος μάλα Et. Gud. 238, 20. ἡ D. βιάζετο L Lips. Cant. ἀχϊλεύς C. — 230 περὶ ACDHL. περι G. — 231 ϲτέωμεν ADEGH Syr. Schol. O 297. Et. Mg. 727, 28. ϲταίωμεν Vrat. A.: ϲτέομεν CL Lips. Ven. B. Harl. Mosc. 2. Vrat. b. Paris. A. B. C. F. H. conf. Λ 348. ἀλεξώμεθα EGH. — 232 τὸν δ' DS Vrat. A. κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος DH Flor. Rom. — 233 τοπάρος L. πολυφίλτατος D Syr. — 235 νῦν δέ τι Ven. B. τιμήϲεϲθαι E Rom. — 236 ὃς: ὧς E Rom. ὡς C Townl. Ven. B. ὡς (ο) H. εἶδες D. ὀφθαλμοῖϲι ACDG. — 237 ἔντοϲθί L. μένουϲι ACDG Syr. — 238 προϲέειπεν D.

A. c. 231 in eodem versu Λ 348 Zenodotum μένοντε scripsisse traditum est, conf. ad Λ 348. — 236 de productione syllabae ὃς in arsi primi pedis conf. quae ad Ι 5 adnotavimus.

ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
λίccονθ' ἑξείηc γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουcιν ἅπαντεc·
ἀλλ' ἐμὸc ἔνδοθι θυμὸc ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
νῦν δ' ἰθὺc μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
ἔcτω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, ἤ κεν Ἀχιλλεὺc
νῶι κατακτείναc ἔναρα βροτόεντα φέρηται
νῆαc ἔπι γλαφυράc, ἦ κεν cῷ δουρὶ δαμείη.
ὣc φαμένη καὶ κερδοcύνῃ ἡγήcατ' Ἀθήνη.
οἳ δ' ὅτε δὴ cχεδὸν ἦcαν ἐπ' ἀλλήλοιcιν ἰόντεc,
τὸν πρότεροc προcέειπε μέγαc κορυθαίολοc Ἕκτωρ·
οὔ c' ἔτι Πηλέοc υἱὲ φοβήcομαι, ὡc τὸ πάροc περ
τρὶc περὶ ἄcτυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸc ἀνῆκε
cτήμεναι ἀντία cεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺc ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριcτοι
μάρτυροι ἔccονται καὶ ἐπίcκοποι ἁρμονιάων·
οὐ γὰρ ἐγώ c' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺc
δώῃ καμμονίην, cὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ cε cυλήcω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ,

V. L. 240 λίcονθ' D. — 243 μαχόμεθα G. μὴ δέ τι G. ΜΗΔΕΤΙ Syr. μὴ δ' ἔτι CDE. ceteri μηδέ τι. „Codd. et edd. in μηδέ τι consentiunt" Heyne. — 244 εἴδωμεν D. * ἤ κεν: libri εἴ κεν. ἀχϊλεὺc C. — 246 ἐπὶ ACDGHL Syr. * ἦ κεν: libri ἤ κεν. C εἴ κεν. δαμείη CDGLS Syr. Ven. B. δαμείηι A. δαμείῃ H. δαμήῃ Lips. (?) — 247 ὡc A. κερ-
c
δοcύνηι A. — 248 οἳ δ' L. οἵδ' CH. — 249 προcέειπεν D. κορυθαιόλοc A. κορυθαιόλοc D Flor. Rom. — 250 πηλέωc Cant. Barocc. τοπάροc L. — 251 πρϊάμοιο H. δῖον GH Lips. Vrat. A. — 252 νῦν δ' αὖτε Vrat. b. ἀνῆκε A. ἀνῆκε CEG Syr. — 253 cτῆναι Vrat. b. ἀλοίμην L Lips. ἀλοί-
βω
μην Flor. — 254 ἐπιδωcόμεθ' οἳ γὰρ H. ἐπιδωcόμεθ' οἱ Vrat. d. τοιγὰρ G. — 255 ἔcονται CE Flor. Rom. — 256 ΕΚΠΑΓΚΛΟΝ Syr. ἀεικιῶι H. — 257 δώιηι A. δώηι D. δώῃ Cram. Epim. 430, 31. δώη CGL Lips. ΔΩΗΙ Syr. δώcει H Vrat. d. δῴη E bis. — 258 ἀχϊλεῦ C.

A. c. 246 δαμείη editum erat usque ad Wolfium, qui scripturam δαμήῃ intulit. hunc secuti sunt recentiores. sed nihil cogit a scriptura consensu librorum firmata recedere; nam optativus quoque in enuntiationibus interrogativis admittitur, sicut o 300 ὁρμαίνων ἤ κεν θάνατον φύγοι ἦ κεν ἁλώῃ· C 307 ἀλλὰ μάλ' ἄντην cτήcομαι, ἤ κε φέρηcι μέγα κράτοc, ἦ κε φεροίμην. vide H. U. 236. — 247 τινὲc πληθυντικῶc κερδοcύνηc Schol. A. — 251 γρ. καὶ δίεc, καὶ οὕτωc εἶχον αἱ χαριέcτεραι Didymus. — 255 μάρτυροι: μάρτυρεc Zenodotus, vide B 302. Γ 280.

νεκρὸν Ἀχαιοῖϲιν δώϲω πάλιν· ὣϲ δὲ ϲὺ ῥέζειν.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαϲτε, ϲυνημοϲύναϲ ἀγόρευε.
ὡϲ οὐκ ἔϲτι λέουϲι καὶ ἀνδράϲιν ὅρκια πιϲτά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνεϲ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουϲιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουϲι διαμπερὲϲ ἀλλήλοιϲιν,
ὣϲ οὐκ ἔϲτ' ἐμὲ καὶ ϲὲ φιλήμεναι, οὔτέ τι νῶιν
ὅρκια ἔϲϲονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεϲόντα
αἵματοϲ ἆϲαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιϲτήν.
παντοίηϲ ἀρετῆϲ μιμνήϲκεο· νῦν ϲε μάλα χρὴ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρϲαλέον πολεμιϲτήν.
οὔ τοι ἔτ' ἔϲθ' ὑπάλυξιϲ, ἄφαρ δέ ϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίϲειϲ
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓϲ ἔκτανεϲ ἔγχεϊ θύων.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόϲκιον ἔγχοϲ.
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμοϲ Ἕκτωρ·
ἕζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχοϲ,
ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπαϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη,

V. L. 259 ἀχαιοῖϲι DE Flor. Rom. ὡϲ AC. ῥέξειν S Lips. Barocc. Mor. Vrat. b. A. Paris. A. B. C. D. L. ῥέξῃϲ Paris. F. ῥέζε Paris. H. — 260 ἄρ ACDGHL. ἀχϊλεύϲ C. — 261 ἕκτωρ Apoll Soph. 147, 10. ϲυνήμοϲύναϲ A. ϲυνημοϲύναϲ τ' DS Cant. (τε) Apoll. Soph. 147, 10. μεθημοϲύναϲ Vrat. A. — 262 καὶ ἄρναϲιν Plato Phaedr. 241 D. — 263 καὶ ἄνδρεϲ C 1. man. (nunc ἄρδ[illegible]εϲ) Barocc. Mor. Schol. Aristoph. Pac. 1076. — 265 ὡϲ HL. οὔτε τι EGHS Syr. Ven B. οὔτέ τε C. οὔτε τι A. οὐδέ τι DL Lips. Barocc. Vrat. d. Paris. C. D. οὐδ' ἔτι Vrat. b. — 266 ὅρκια γ' D. ἔϲονται CDE. πρίν γ': πριν E. ΠΡΙΝΗ Syr. (γ add. 2. man.) — 269 ἔμμεναι D Lips. θαρραλέον D. — 270 ἔτ' omitt. CGL Lips. Ven. B. Flor. „vulgg. edd. Flor. Aldd. et hinc ductae cum parte Codd. sine ἔτ'" Heyne. — 271 δαμάᾳ: δαμάϲῃ Barocc. Mor. νῦν δ': νῦν Barocc. Paris. C. — 272 omittit Paris. L. θύιων A Harl. — 273 ῥὰ CD GHL. — 274 ἀλεύατο D. — 275 ἕζετο: ἄζετο Cant. ἐν ἄλλῳ μείλινον ἔγχοϲ A. — 276 ἀνα CDH. ἥρπαϲε D.

A. c. 261 ϲυνήμοϲύναϲ Herodianus. — 266 Heynius turpi hiatu ὅρκια ἔϲϲονται laesus coniecit ὅρκιον ἐϲϲεῖται. sed idem turpis hiatus in eadem sede persaepe recurrit, conf. Α 532 εἰϲ ἅλα ἆλτο. Ε 90 οὔτ' ἄρα ἕρκεα. Ι 247 ἀλλ' ἄνα εἰ. Ξ 182 ἐν δ' ἄρα ἕρματα. Π 404 ἡνία ἠίχθηϲαν. Ε 723 χάλκεα ὀκτάκνημα. Ο 227 ἔπλετο ὄττι. Ψ 71 θάπτέ με ὄττι. γ 480 ὄψά τε οἷα. δ 543 μηκέτι Ἀτρέοϲ. η 217 ἔπλετο ἤ. ο 327 ἔπλετο ἤ. ϲ 323 παῖδα δὲ ὣϲ. τ Ι. 51. υ 1 αὐτὰρ ὁ ἐν. Α 333. 393. Β 105. 107. 152. Γ 349. 379. Ε 142. Ζ 123. Θ 271. 423. 446. Ν 399. Ο 247. 365. Π 309. 583. Ρ 45. 583. Υ 152. Φ 33. Ω 387. γ 160. ζ 224. η 230. θ 547. ι 261. κ 246. ξ 1. ρ 5. 443. τ 231. φ 72.

ἂψ δ' Ἀχιλῆι δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προςέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε.
ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρά ς' ὑποδείςας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεςφιν ἔλαςςον,
εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
χάλκεον. ὡς δή μιν ςῷ ἐνὶ χροῒ πᾶν κομίςαιο.
καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεςςι γένοιτο
ςεῖο καταφθιμένοιο· ςὺ γάρ ςφιςι πῆμα μέγιςτον.
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόςκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον ςάκος οὐδ' ἀφάμαρτε·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη ςάκεος δόρυ. χώςατο δ' Ἕκτωρ,
ὅττί ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώςιον ἔκφυγε χειρός,
ςτῆ δὲ κατηφήςας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
Δηίφοβον δ' ἐκάλει λευκάςπιδα μακρὸν ἀύςας·
ᾔτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὔ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗςιν ἐνὶ φρεςὶ φώνηςέν τε·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεςςαν·

V. l. 279 πῶ C. πω D. ἀχῖλεῦ C. — 280 ἠείδεις CE 1269, 29; 32. H Syr. Lips. Rom. ἠιεΐδεις A. ἠεΐδεις D 1. man. ἢ εἴδεις D. 2. man. ἠΐδεις L. ἢ εἴδεις Paris. D. ἢ ἴδης Paris. K. ᾔδεις Vrat. A. ἠείδης G Ven. B. Leid. Flor. conf. ad ι 206. — 281 μύθων (οις) A. μύθοις ἢ μύθῳ ἢ μύθων Eust. 1269, 33; sed 1269, 49 μύθων. — 282 ὄφρά AH. ὑποδδείςας libri. μένεός τ' Vrat. A, conf. Z 265. λάθωμαι ADEHL Lips. λαθοίμην CG Syr. Ven. B. Paris. F. — 284 μεμαῶτα Lips. (?) Par. C. Townl. (?). δια D. ἔλαςςε L Lips. — 285 ἄλευαι AEH Syr. Herodianus ad A 302: ἄλευε CDGLS Lips. Vrat. A. Paris. C. L. edd. vett. — 286 ἐνὶ S Cant.: ceteri ἐν. πᾶν κομιςςαι (τα) L (τα et alterum ς 2. man.). κομίςαι Lips. — 287 καί κεν: ἐν ἄλλῳ καί ςφιν A. ἐλαφρότατος D. τριώεςςι L. — 288 ςοῖο G. κατακταμένοιο Paris. K. γὰρ ςφίςι GL. — 289 ῥὰ CDGHL. δολιχόςκιον A. — 290 βάλεν D. βάλει (οι) H. ἀφάμαρτε ACGHL Syr. — 291 ἀπεπλάχθη C Vrat. d. Paris. L. — 294 δὲ κάλει D. ΔΕΚΑΛΕΙ Syr. λευκάςπιδα A. — 295 ηίτεε δέ μιν D. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 296 ἐνι AD. — 297 ὦ πόποι AD Syr. θάνατον δὲ A. θάνατον δε D. κάλεςςαν ADL Harl. Paris. C. E. J. θάνατόν δ' ἐκάλεςςαν CGHS. θεὸς θάνατονδ' ἐκάλεςε E. θεὰ θάνατονδ' ἐκάλεςςε Lips.

A. c. 294 ἐκάλει: ἐβόα αἱ [ἀπὸ] τῶν πόλεων Schol. V.

Δηίφοβον γὰρ ἐγώ γε φάμην ἥρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτηϲεν Ἀθήνη.
νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατοϲ κακόϲ, οὐδέ τ' ἄνευθεν,
οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε καὶ Διὸϲ υἷι ἑκηβόλῳ, οἵ με πάροϲ γε
πρόφρονεϲ εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἀϲπουδί γε καὶ ἀκλειῶϲ ἀπολοίμην,
ἀλλὰ μέγα ῥέξαϲ τι καὶ ἐϲϲομένοιϲι πυθέϲθαι.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ εἰρύϲϲατο φάϲγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε ϲτιβαρόν τε,
οἴμηϲεν δὲ ἀλεὶϲ ὥϲ τ' αἰετὸϲ ὑψιπετήειϲ,
ὅϲ τ' εἶϲιν πεδίον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν·
ὣϲ Ἕκτωρ οἴμηϲε τινάϲϲων φάϲγανον ὀξύ.
ὡρμήθη δ' Ἀχιλεύϲ, μένεοϲ δ' ἐμπλήϲατο θυμὸν
ἀγρίου, πρόϲθεν δὲ ϲάκοϲ ϲτέρνοιο κάλυψε
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περιϲϲείοντο ἔθειραι
χρύϲεαι, ἃϲ Ἥφαιϲτοϲ ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάϲ.
οἷοϲ δ' ἀϲτὴρ εἶϲι μετ' ἀϲτράϲι νυκτὸϲ ἀμολγῷ

V. L. 298 * ἐγώ γε φάμην: libri ἔγωγ' ἐφάμην. Syr. ΕΓΩΓΕ ΦΑΜΗΝ. γὰρ ὧδ' ἐφάμην Vrat. A. — 299 ὃ μὲν D. — 300 ὁ δὲ δὴ H pro νῦν δὲ δή. — 301 ἀλέῃ G. ἡ γάρ ῥα D. γὰρ ῥὰ L. τόγε πάλαι C. τότε Barocc. Mor. Townl. φέρτερον Vrat. A. — 302 υἷι CLS Ven. B. Cant. Lips. Townl. Paris. A. B. C. D. E. K. υἱεῖ ADGH Syr. conf. H. U. 46. 166. λ 273. πάροϲ περ CH. — 303 προφρονέωϲ DH. εἰρύατο ACDHS Syr. Cant. Mor. Harl Vrat. b. d. Mosc. 2. sex Pariss. εἰρύϲατο Townl. εἰρύαται GL Lips. Flor. Rom. — 304 μη A. μή μ' ἀν D. μὴ δὴ E. ἀϲπουδί A Syr. Ven. B. Paris. L. Cicero ad Atticum X, 1, 1. ἀϲπουδεί CDEGHLS Lips. et Heynii libri. Pseudoplut. 156, 52. Cicero ad Famil. XIII, 15, 2. conf. Θ 512. — 305 ΡΕΞΕϹ Syr. — 306 ὡϲ A. εἰρύϲατο CD. εἰρύατο Vrat. b. — 307 ὑπο AD. ὑπαὶ L. οἱ omitt. H. μεγά τε C. — 308 ἀλεὶϲ CGL Lips. Et. Mg. 618, 9. „in multis ἀλεὶϲ“ Heyne. ὑψιπέτειϲ D. — 309 εἶϲι E Vrat. A. πεδίον δὲ AG. ἐρεβενῶν D. — 310 ἁρπάξων AEGL Syr. Flor. Rom. Bachm. Anecd. II, 33, 31. ἁρπάζων CDHS Cant. Lips. Vrat. A. d. Townl. Paris. K. L. Apoll. Soph. 28, 18. ἀμαλὴν: ἀπαλὴν L Lips. — 311 ὡϲ D 1. man. οἴμηϲε: ὥρμηϲε H. — 312 ὁρμήθη E 1271, 17; sed 1270, 40 ὡρμήθη. ἀχιλλεὺϲ EH. — 313 πρόϲθε C. κάλυψε ACEG Syr. — 314 ἐπένευϲε C. — 315 περιϲείοντο DEHL Vrat. A. περὶ ϲείοντο Harl. — 316 omitt. A in textu, D in textu. H Vrat. d. Paris. J. ἀμφι A. θαμείαϲ E Syr. — 317 ἄϲτραϲι CEGL Lips.

A. c. 298 γε φάμην, conf. H. T. 424 et locos ibi laudatos K 446 ϲφωε πόρεν. I 177 τε πίον. A 464. B 427 μῆρα κάη. I 492. Ψ 607 πολλὰ πάθον. Ψ 440 γε φάμεν. ϲ 68 τε φάνεν. H. U. 99. — 315 καλαί: αἱ πλείουϲ δειναὶ δὲ Didymus. — 317 ἀϲτράϲι Aristarchus, conf. ad X 28

ἕϲπεροϲ, ὃϲ κάλλιϲτοϲ ἐν οὐρανῷ ἵϲταται ἀϲτήρ,
ὣϲ αἰχμῆϲ ἀπέλαμπ' εὐήκεοϲ, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺϲ
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
εἰϲορόων χρόα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιϲτα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόϲον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχεα,
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάϲ·
φαίνετο δ', ᾗ κληῗδεϲ ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουϲι
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆϲ ὤκιϲτοϲ ὄλεθροϲ·
τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλαϲ' ἔγχεϊ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένοϲ ἤλυθ' ἀκωκή·
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀϲφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρά τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενοϲ ἐπέεϲϲιν.
ἤριπε δ' ἐν κονίῃϲ· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφηϲ Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
ϲῶϲ ἔϲϲεϲθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόϲφιν ἐόντα,

V. l. 319 ὡϲ D 1. man. ἀπέλαμπεν EHL Lips. ἔλαμπ' C. ἆρ ADE. ἀχῖλεὺϲ C. — 320 πάλεν D. — 321 ὅπῃ AE: ceteri ὅπη. — 322 τοῦδε A. τεύχεα Vrat. b.: τεύχη ACDEGHLS Syr. conf. Η 207. ω 534. Ω 7. — 323 ἐξενάριξε DL Lips. — 324 φαίνετο omnes. δ' ἣ C. κληῖδεϲ C. ἀπώμων D. ἔχουϲι ACEG Syr. ἔχουϲαι D. — 325 λαυκανίην A Syr. Mor. Barocc. Par. D. λαυκανίῃϲ C 1. man. DGHL Ven. B. Lips. Townl. Rom. λαυκανίαϲ E. λευκανίηϲ C post ras. S Cant. Vrat. b. A. Mosc. 2. Paris. E. Flor. Et. Orionis 92, 20. λευκανίη Hesychius III, 28. — 326 ἐπι οἷ AD. ἐπί οἱ CGH. μεμαῶτ': μεμαὼϲ GHS. ἔλαϲ' ἕκτορα D. ἀχῖλεύϲ C. — 328 ἆρ CDEGHL. ἆρ ἀποϲφάραγον Apoll. Soph. 147, 29. τινὲϲ τῶν παλαιῶν ἀπὸ ϲφάραγον Eust. 1272, 9. μελίῃ τάμε χαλκοβαρείῃ Et. Mg. 160, 50. — 329 ὄφρά Et. Mg. 160, 51. προτιεῖποι D (spir. 2. man.). προτὶ εἶποι H. ceteri προτιείποι cum Et. Mg. 160, 51. Apoll. Soph. 147, 32. ποτιείποι S. προτιείπῃ Vrat. A. Mosc. 2. Paris. C. ἐπέεϲϲι H Et. Mg. 160, 51. — 330 κονίῃϲ' AHL Lips. κονίῃϲιν C. ὃ δ' A. ὅδ'
χε
CGHL. ἐπεύξατο A. ἀχῖλεύϲ C. — 331 ἔφηϲ libri cum Flor. Rom. ἔφηϲθα edd. ab Ald. 2. usque ad Clarkium. πατροκλῆϊ ξεναρίζων H. ἐξεναρίζων A. — 332 ἔϲεϲθ' DG Lips. Vrat. A. ἔϲεϲθαι E. „Multi ἔϲεϲθαι“ Heyne.

A. c. 324 ἔν τιϲι τῶν ὑπομνημάτων φαῖνεν δ' ᾗ (cod. δὲ) κληῗδεϲ, ἵν ᾖ ἐπὶ τῶν τευχέων· τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν λαυκανίην, ἀλλ' ἐποίει φαίνεϲθαι Didymus. ἔν τιϲι φαῖνον δ' ᾗ κληῗδεϲ (cod. κληῖδεϲιν) Schol. V. τὸ μὲν ἄλλο ϲῶμα ἐϲκέπτειο. ἐκεῖνοϲ δὲ ὁ τόποϲ ἐφαίνετο, ὅπου αἱ κληῗδεϲ τῆϲ λαυκανίηϲ τὸν αὐχένα ϲυνέχουϲιν Schol. B. erant igitur tres scripturae: 1. φαίνετο λαυκανίην (Aristarchea?); 2. φαίνετο λαυκανίηϲ (ἡ κοινή); 3. φαῖνεν (vel φαῖνον) λαυκανίην (in commentariis Aristarchi), quam Bekkerus in editione altera recepit. conf. H. S. 19. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 199 sqq. — 326 ὀρθοτονητέον τὴν οἷ Schol. V. — 329 ἀθετεῖται Aristonicus.

νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
ἑλκήσουσ' ἀικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο
δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μή με κύον γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων·
αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·

V. l. 333 ἀοσσοτήρ H. — 334 ἐπὶ ACDGHL. μετ' ὄπισθε H. μετόπισθεν E. λελείμην Lips. — 335 ΩCTOI Syr. σε A. — 336 ἑλκύσουσ' CHS Mor. Barocc. Vrat. A. octo Pariss. ἀεικῶς EH Syr. Barocc Mor. Vrat. d. A. τὸ ἀεικῶς ἐνταῦθα φέρεται διὰ μόνου τοῦ ῑ κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἔν τισιν ἀντιγράφοις Eust. 1172, 25. κτερεοῦσιν L. — 337 ὀλιγοδρανέων A. κορυθαιόλος D Flor. Rom. — 339 μή μ' C Paris. C. παρα A. ἀχαιῶν omitt. H. — 340 ΧΡΥCONTEAΛIC ΧΑΛΚΟΝΤΕ Syr. τε δέχεσθαι H. — 341 τά σοι L Lips. Paris. A. B. — 343 τρῶιες καὶ τρώιων CL. — 344 τὸν δὲ καὶ ὑπόδρα H. ἂρ ACDGL. ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος A. ἀχϊλεύς C. — 345 κύων D Mor. Barocc. Vrat. d. Leid. μὴ δὲ ACDHL. μὴ δε Ven. B. — 346 γὰρ (acc. 2. man.) πῶς D. ἀνείη CD EGHL Lips. Townl. ANEÍHI Syr. ἀνήηι A. ἀνήη Harl. Mosc. 2. Vrat. A. Paris. F. J. γρ. καὶ διὰ τοῦ η̄ Eust. 1273, 28. — 347 ὦμ' E Vrat. b. d. Mosc. 2. Rom. ἀποτεμνόμενον D Mor. Barocc. Lips. ὅσσα μ' ἔοργας H Vrat. d. — 348 ὡς CD 1. man. ES. — 349 εἰκοσινήριτ' A. — 350 στήσοντ' Paris. F. ὑπόσχονται E Barocc. Vrat. A.

A. c. 336 οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον ἑλκήσουσι κακῶς Didymus. — 339 de hiatu μή με ἔα, qui Heynio vitiosus videtur, conf. P 16 τῶ με ἔα. B 165. 181 μὴ δὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἐῶ. [Ψ 73 ποταμοῖο ἐῶσιν. δ 805 οὐδὲ ἐῶσι. κ 536 μηδὲ ἐᾶν. Ξ 420 ξεῖνον δὲ ἐῶμεν.] A 533 Ζεὺς δὲ ἐϝὸν. I 319 ἐν δὲ ἰῇ. I 420. 687 χεῖρα ἐϝήν. T 194 δῶρα ἐμῆς. Φ 569 ἐν δὲ ἴα. Ψ 278 πατρὶ ἐμῷ. Ω 335 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι. θ 524 ὅς τε ἐϝῆς. ν 133 πάγχυ ἐπεί. Ξ 69 πρόχνυ ἐπεί. — 348 Ἀρίσταρχος ὡς χωρὶς τῆς βαρείας Schol. Paris. βέλτιον πρὸ τούτου στίζειν καὶ τὸ ὡς εἰς τὸ οὕτω μεταλαμβάνειν Nicanor. — 349 τὸ εἰκοσινήριτ' ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον Schol. B.

οὐδ' εἴ κέν ϲ' αὐτὸν χρυϲῷ ἐρύϲαϲθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδηϲ Πρίαμοϲ· οὐδ' ὧϲ ϲέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέεϲϲι γοήϲεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνεϲ ϲε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάϲονται.
τὸν δὲ καταθνήϲκων προϲέφη κορυθαίολοϲ Ἕκτωρ·
ἦ ϲ' εὖ γιγνώϲκων προτιόϲϲομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείϲειν· ἦ γὰρ ϲοί γε ϲιδήρεοϲ ἐν φρεϲὶ θυμόϲ.
φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἤματι τῷ, ὅτε κέν ϲε Πάριϲ καὶ Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
ἐϲθλὸν ἐόντ' ὀλέϲωϲιν ἐνὶ Ϲκαιῇϲι πύλῃϲιν.
ὣϲ ἄρα μιν εἰπόντα τέλοϲ θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδοϲ δὲ βεβήκει,
ὃν πότμον γοόωϲα, λιποῦϲ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προϲηύδα δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺϲ ἐθέλῃ τελέϲαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύϲϲατο χάλκεον ἔγχοϲ,
καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐϲύλα
αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷεϲ Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήϲαντο φυὴν καὶ εἶδοϲ ἀγητὸν

V. L. 351 εἴ κέν ϲ' αὐτὸν ACE Ven. B Bachm. Anecd. II, 62, 12. εἴ κεν ϲ' αὐτὸν Apoll. de Pron. 57 C. εἴ κεν ϲαυτὸν GHL Lips. Schol. Θ 233. ϲαυτῶι D. ἐρίϲαϲθαι Lips. Vrat. b. ἀνώγῃ L Lips. Paris. A. ἀνώγει Vrat. d. Paris. D E. F. H. K. Rom. — 352 ὡϲ AD: ceteri ὧϲ. — 354 τὲ H. κατα ACDGH Syr. — 355 καταθνήιϲκων A. τὸν δ' ὀλιγοδρανέων H. τόϲϲα δ' ὀλιγοδρανέων Vrat. d. κορυθαίολοϲ A. κορυθαιόλοϲ D Flor. Rom. — 356 γιγνώϲκων L: γινώϲκων ACDEGH Syr. οὐδ' ἆρ ACDEGL. οὐ γὰρ H Vrat. d. — 357 ἐν φρεϲὶ ACDGHL Syr. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. d. Ven. B. Paris. A. C. F. ἔνδοθι E ter S edd. vett. conf. X 242. τ 377. A 243. β 315. θ 577. — 358 μή τοι τι DHL. μή τῑ τοι C. μή τί τοι θεοῦ E. τι omitt. G. — 359 ἦματι D. — 360 ἐνι AD Syr ἐπὶ Schol. Pind. Nem. VII, 58. — 361 κάλυψε CEG. — 362 ἅϊδοϲ δὲ AD. — 363 omitt. D in textu, habet in marg. 3. man. ἂν δροτῆτα H. ΑΝΔΡΟΤΗ͂ΤΑ Syr. ἀνδροτῆτα ceteri. conf. Π 857. — 364 τεθνηῶτα LS Lips. Cant. Mor. sex Paris. τεθνειῶτα A. τεθνειῶτα (η) CDGH Syr. προϲηῦδα D. ἀχῖλεύϲ C. — 365 δέξομαι: τεύξομαι Paris. L. — 366 ἐθέλει Vrat. A. Paris. J. ἐθέλοι Paris. K. — 367 ῥὰ CGHL. ἐρύϲατο C Vrat. A. Lips. — 368 καὶ τόδ' L Lips. Mosc. 2. ἜΘΗΚ' Syr. ὃ δ' D. ὅδ' CG HL. ἀπ': ἆρ ἀπ' C. — 369 δε D. — 370 οἵ κέ (Ven. B. κε) ἐ θηήϲαντο C Ven. B. ita G. Hermannus Opusc. IV, 24 ex coniectura. οἳ καὶ ἐθηήϲαντο Schol. O 265. ceteri οἳ καὶ θηήϲαντο cum Schol. Λ 1.

A. c. 356 τὸν ἦ ϲύνδεϲμον περιϲπαϲτέον Herodianus.

Ἕκτοροϲ· οὐδ' ἄρα οἵ τιϲ ἀνουτητί γε παρέϲτη.
ὧδε δέ τιϲ εἴπεϲκεν ἰδὼν ἐϲ πληϲίον ἄλλον·
    ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτεροϲ ἀμφαφάαϲθαι
Ἕκτωρ ἢ ὅτε νῆαϲ ἐνέπρηϲεν πυρὶ κηλέῳ.
    ὣϲ ἄρα τιϲ εἴπεϲκε καὶ οὐτήϲαϲκε παραϲτάϲ.
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ϲτὰϲ ἐν Ἀχαιοῖϲιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
    ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάϲαϲθαι ἔδωκαν,
ὃϲ κακὰ πόλλ' ἔρδεϲκεν, ὅϲ' οὐ ϲύμπαντεϲ οἱ ἄλλοι,
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν ϲὺν τεύχεϲι πειρηθέωμεν,
ὄφρά κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουϲιν,
ἢ καταλείψουϲιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεϲόντοϲ,
ἦε μένειν μεμάαϲι καὶ Ἕκτοροϲ οὐκέτ' ἐόντοϲ.
ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλοϲ διελέξατο θυμόϲ;
κεῖται πὰρ νήεϲϲι νέκυϲ ἄκλαυτοϲ, ἄθαπτοϲ,
Πάτροκλοϲ· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήϲομαι, ὄφρ' ἂν ἐγώ γε
ζωοῖϲιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.

V. l. 371 ἄρά C. οἱ τίϲ CDG. οἵ τίϲ H. ἄρα γέ τιϲ Paris. F. — 372 ἄλλων D. — 373 ὦ πόποι AD. — 374 ἐνέπρηϲε EGH Flor. Rom. ἐνέπρηϲεν (θ supra) A. ἐνέπρηθεν Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. Paris. G. H. J. K. — 375 ὡϲ A. τὶϲ C. — 376 ἐξενάρηξε G. ἀχϊλεὺϲ C. — 377 ἀγόρευεν libri mei: πτερόεντα προϲηύδα Mor. — 378 ὦ φίλοι ἥρωεϲ· δαναοὶ· θεράποντεϲ ἄρηοϲ C. idem Flor. Rom. Ald. 1. — 379 ἐπεὶ D, omisso δή. δαμάαϲθαι Cant. — 380 ἔρρεξεν A. Mor. Barocc. Harl. ἔρρεξεν ἢ ἔρδεϲκεν Eust. 1274. 45. ἔρδεϲκεν CDE 1274, 53 GHLS Lips. Ven. B. γρ. ἔρδεϲκεν A. δϲ οὐ D. οἱ omitt. C. — 381 εἶδ' CGL. ϲυν D. * πειρηθέωμεν: libri πειρηθῶμεν. — 382 ὀφρά A. κ' ἔτι ALS Cant. Mor. Lips. Ven. B. ὄφρα ἔτι E. ceteri κέ τι· τρῴων L. — 383 καταλείψουϲι DE Vrat. A. Lips. καταλείψωϲιν H Vrat. d. — 384 ἦε A: ceteri ἠὲ. — 385 τί ἤ A: ceteri τίη. τί μοι D. — 386 παρ AD. παρὰ G Flor. ἄκλαυτοϲ ADEL Lips. Vrat. d. Rom. ἄκλαυϲτοϲ CGHS Ven. B. Flor. conf. δ 494. λ 54. 72. — 387 ὄφραν D. ἔγωγε libri. — 388 ζωὸϲ ἐν ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετείω C Ven. B (φιλοπολέμοιϲι). Vrat. b. A. ὅτι ζωὸϲ ἐν ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετείω A. ζωὸϲ ἐν ἀργείοιϲι φιλοπτολέμοιϲι μετείω ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν ζωοῖϲι μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ Eust. 1274, 65. ὀρώρει DS Paris. G. H. J.

A. c. 375 ἀθετεῖται Victor. in margine. expunxit Senacherim conf. Schol. Leid. — 378 Zenodotus Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριϲτῆεϲ Παναχαιῶν. — 379 ὅτι ϲπανίωϲ Ὅμηροϲ κακομέτρουϲ ποιεῖ Aristonicus, qui affert Ψ 2. μ 423. conf. ad Ι 5. — 381 πειρηθέωμεν scripsit Bekk. 2. ex coniectura, quod analogia cogit: conf. ϲτέωμεν Λ 348. Χ 231. φθέωμεν π 383. κτέωμεν χ 216. θέωμεν ω 485. νεμεϲϲηθέωμεν Ω 53 (ita Aristarchus; libri ὦμεν). excipitur δαῶμεν Β 299. μεθῶμεν Κ 449, quod Bekkerus non tetigit, mutandum est in μεθέωμεν. ἀφῶμεν Hymn. VII, 22 in medio relinquo. — 388 scriptura in textum recepta Aristarchea

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀίδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστυ θεῷ ὣς εὐχετόωντο.
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα.
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.

V. L. 389 καταλήθοιτ' Vrat. d. καταλήθη Schol. Χ 52. — 390 καὶ κεῖθι ACELS Cant. Harl. Lips. Ven B. Paris. F. H. editores ante Heynium κᾀκεῖθι. κἀκεῖθι DGH Plutarchus Non posse suaviter vivi s. E. — 392 ἐπὶ ACEGHL. ἐπι D. τὸν δέ δ' D. τὸν δέ τ' H. — 393 ἠράμεθα ACG. κῆδος G. — 394 τρῷες L. ὡς AD. Tzetzes Alleg. 162. — 395 ῥὰ CGHL. μήσατο D. — 396 ἀμφοτέρω L Lips. Paris. C. τένοντας DH Vrat. d. Dion. Halicarn. de Comp. Verb. XVIII. — 397 ἐκ σφυρῶν C Ven. B. ἐσφυρὸν (c) L. βοΐους Cant. δ' omitt. Harl. — 398 ἔασεν: ἔσσευεν Paris. E. — 399 aberat a Paris. B. ἀνα D. — 400 μάστιζεν Paris. D. ῥ' ACL Lips. Ven. B. Paris. F. J. K. δ' EGHS Vrat. A. δελάαν D. ἀέκοντε Harl. Mor. Cant. Paris. K. Dion. Halic. l. l. οὐκάκοντε D. ceteri ἄκοντε. — 401 κονίσσαλος ELS. ἀμφι D. — 402 πίτναντο LS Lips. Townl. Paris. C. πίλναντο AC Ven. B. Vrat. b. πίπναντο G. πίμπλαντο E 1276, 27. DH Vrat. d. A. Paris. E. F. L. Flor. Rom. πίμπλαντο ἢ πίλναντο Eust. 1276, 12. ἔν τισι πίμπλαντο A πίπλαντο Dion. Halic. l. l. κονίῃσι ACDEGH. — 403 δυσμενέεσσι ACDEGHL. ἐν ἄλλῳ τερπικέραυνος A. — 404 ἀϊκίσσασθαι αἰεὶ ἐν D. ἀεικῖσασθαι H Vrat. A. Apoll. de Synt. 157, 25. — 405 ὡς AD 1. man. κεκόνϊστο H Vrat. d. κεκονίατο D. — 406 καλύπτραν L Lips. — 407 κώκυσε E Vrat. A. ἐς ἰδοῦσα D.

A. o. videtur et pro ὅτι in Schol. A reponendum est οὕτως, ut sit Didymi. ὅτι et οὕτως in Schol. A haud raro permutata sunt, ut Β 347. Γ 306. 368. Δ 170. Ε 684. Θ 428. Κ 18. 226. 445. Λ 307. 348. Ρ 125. Φ 246. Χ 26. vide Lehrs. Arist. pg. 14 * * (ed. II.) H. T. 131. — 393, 394 ἀθετοῦνται στίχοι δύο Aristonicus.

ᾤμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπαςα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ
γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

V. l. 408 ᾤμωξε E Vrat. A. ἀμφι D. — 409 εἴχοντο: ᾤχοντο Mor. οἰμογῇ G. — 410 ἄρ ADEGH. μάλιστ' αἰεὶ (ἀεὶ Lips.) ἐναλίγκιον L Lips.
ϊ
ὡσεὶ DEGL. — 411 πυρῇ C. σμήχοιτο DG Flor. Paris. A. K. μύχοιτο Vrat. b. κατάκρης E Vrat. b. Rom. — 412 μὲν ῥὰ GL. μόγις AG Mor. Vrat. b. Paris. G. H. J. μόλις CDEHLS Lips. Ven. B. conf. Φ 417. γ 119 τ 189. — 414 δὲ λιτάνευε Vrat. b. δ' ἐλιτάνευε DEHLS Lips. Cant. Townl. Vrat. d. ἐλιτάνευσε Vrat. A. conf. η 145. κατα AD. — 416 σχέθε C. κηδόμενοί EGHL Lips. κηδόμενόν ACD Ven. B. Vrat. A. Maxim. Tyrius Diss. VI, 7. „est lectio codd. omnium meliorum" Heyne. — 417 πόλιος C Ven. B. — 418 λίσσωμ' ACDL Lips. λίσσομ' GH Vrat. b. d. A. ex corr. Flor. Rom. quinque Paris. λίσσομαι E ter S. Vrat. A. 1. man. λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων λίσσωμ' ἀνέρα Eust. 1277, 55. ὀμβριμοεργὸν CL Lips. Mor. Barocc. Paris. C. D. F. καὶ βριμοεργὸν S. — 419 ἦδ' D, acc. man. rec. — 420 τῷ γε DHE
δ
Vrat. b. d. τῶι γε A. ceteri τῷδε. — 422 τρωςὶ L. μάλισθα G. πέρι L. ἄλγε' ἔθηκε ADE 1277, 30; 35; 37. GL. ἔθηκεν H. ἄλγεα θῆκε C Ven. B. Townl. ἄλγεα θῆκεν ἢ ἄλγε' ἔθηκε Eust. 1277, 23. — 423 ἀπέκτεινε CG Flor. Rom. ἐπέκτανε E.

A. c. 410 τινὲς περιέργως διὰ μόνον τοῦ ῑ γράφοντες (ὡς ῑ) ἀποδιδόασιν ὡς αὐτὴ ἅπασα Schol. A. — 411 σμύχοιτο: οὕτως ἀρίσταρχος σμύχοιτο (vel σμώχοιτο, nam scriptura vocalis mediae est ambigua) Didymus. Ἀρίσταρχος σμώχοιτο ἀντὶ τοῦ σμύχοιτο Schol. B, quod scholium in Veneto B. non exstat, conf. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 158. Aristarchum σμύχοιτο scripsisse confirmatur apposito οὕτως, quo scholiasta non utitur, nisi in textu ipsa Aristarchi lectio fertur (H. T. 125) et confirmatur schol. I 653 οὕτως σμύξαι Ἀρίσταρχος. — 414 δὲ λιτάνευε conf. H. U. 51. — 416 ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοί περ Didymus.

τῶν πάντων οὐ τόϲϲον ὀδύρομαι ἀχνύμενόϲ περ,
ὡϲ ἑνόϲ, οὗ μ' ἄχοϲ ὀξὺ κατοίϲεται Ἄϊδοϲ εἴϲω,
Ἕκτοροϲ· ὡϲ ὄφελεν θανέειν ἐν χερϲὶν ἐμῇϲι·
τῶ κε κορεϲϲάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυϲάμμοροϲ, ἠδ' ἐγὼ αὐτόϲ.
ὣϲ ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο πολῖται·
Τρῳῇϲιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦϲα,
ϲεῦ ἀποτεθνηῶτοϲ; ὅ μοι νύκτάϲ τε καὶ ἦμαρ
εὐχωλὴ κατὰ ἄϲτυ πελέϲκεο, πᾶϲί τ' ὄνειαρ,
Τρωϲί τε καὶ Τρῳῇϲι κατὰ πτόλιν, οἵ ϲε θεὸν ὣϲ
δειδέχατ'· ἦ γάρ καί ϲφι μάλα μέγα κῦδοϲ ἔηϲθα
ζωὸϲ ἐών· νῦν αὖ θάνατοϲ καὶ μοῖρα κιχάνει.

V. L. 425 ὧϲ D. κάτοῖϲετει D. κατ' οἴϲεται H. ἄϊδόϲδε C. ἄιδοϲ δὲ Ven. B. — 426 ὄφελε G Vrat. A. ὤφελε E. ὄφελλε Rom. ἐμῇϲι AC DE Vrat. A. — 427 τῶ ACGHL. τῷ E. τώ D. — 428 θ' omitt. D. — 429 ὡϲ AD 1. man. φάτο D. ἐπι AD. δε D. δ' ἐϲτενάχοντο EH Lips. Vrat. A. γυναῖκεϲ D et man rec. γρ. καὶ πολῖται. γρ. γέροντεϲ A. πολῖται G. — 430 τρωιῇιϲιν A. τρῳῇϲιν L. αδινοῦ A. — 431 ἕκτορ ἐγώ Et. Mg. 198, 8. ἕκτορ τέκνον ἐμόν, τί νυ βείομαι Et. Mg. 496, 17. ἕκτωρ ἐγώ, τὸ γὰρ βέω corrupte Et. Gud. 109, 27. βείομαι ACEGL Ven. B. Lips. Paris. C. 1. man. D. J. Et. Mg. 198, 8. 496, 17. Schol. Π 852. βῖομαι (ει) H, ει add. man. rec. Paris. E. βίομαι D Cant. Mor. Vrat. d. A. Paris. A. C. man. sec. schol. ε 299. παθοῦϲα libri. — 432 ἀποτεθνηῶτοϲ Vrat. b. Paris. A. B. C. F. J. ἀποτεθνη(ει)ῶτοϲ L. ἀποτεθνηῶτοϲ A. ἀποτεθνειῶτοϲ CDE bis GH. νύκτάϲ τε A. ἦμαρ D. — 433 πελέϲκετο C. — 434 τρῳϲὶ L. τρωιῇιϲι AL. κατα AD. πόλιν D. ὡϲ A. — 435 γάρ καί DL Lips. Barocc. Mor. Paris. A. ceteri γάρ κέ, inepte. ἔηιϲθα A. — 436 νῦν δ' αὖ L Lips. Vrat. A. Paris. A C.

A. c. 430 ἁδινοῦ: Ἀρίϲταρχοϲ ἀθρόου Schol. V, cui fidem non habeo. ἀθρόου est glossa, conf. Schol. A ad Ψ 17 ἁδινοῦ: ἀθρόου, οἰκτροῦ. Apoll. Soph. 9, 4 ἁδινοῖο γόοιο, τοῦ ἀθρόωϲ ἐκχεομένου. Et. Mg. 17, 36. Suidas I, 1, 105, 7. — 431 ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ η βήομαι, βιώϲομαι (cod. βηωϲομαι) Didymus. τὸ δὲ βείομαι Ἀρίϲταρχοϲ διὰ τοῦ ἰῶτα γράφει, ἵν' ᾖ πῶϲ βιώϲομαι καὶ ζήϲομαι ϲοῦ θανόντοϲ. τὸ δὲ αἰνὰ παθοῦϲα τεκοῦϲα γράφει Schol. BV. non adducor ut credam Aristarchum βείομαι scripsisse, obstant enim testimonia scholiorum, et si βείομαι scripsisset scholio A additum fuisset οὕτωϲ, i. e. sicut in textu. restant scripturae βίομαι et βήομαι; hanc Aristarcho tribuo, qui in formis huic similibus ε non in ει sed in η producere solebat, conf. περιϲτήωϲ' P 95. μιγήηϲ. ἀνήῃ. φανήῃ (H. U. 153 sq.) ἔκηα λ 76. ν 24. τεθνηώϲ (H. T. 282). de βίομαι dubito an genuina sit lectio, nam forma primitiva βέομαι O 194 (βέῃ Π 852. Ω 131) facere non potest βίομαι, sed βείομαι vel βήομαι. nec βιόμεϲθα (quod Wolfius in βεόμεϲθα mutavit) Hymn. in Apoll. Pyth. 350. in auxilium vocari potest, habet enim ῐ correptum, quum nostro loco ῑ sit productum. βείομαι Aristarcho addixit Hoffmannus, βίομαι Heynius, βήομαι vel βίομαι Bekkerus.

ὣϲ ἔφατο κλαίουϲ', ἄλοχοϲ δ' οὔ πώ τι πέπυϲτο
Ἕκτοροϲ· οὐ γάρ οἵ τιϲ ἐτήτυμοϲ ἄγγελοϲ ἐλθὼν
ἤγγειλ' ὅττί ῥά οἱ πόϲιϲ ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἥ γ' ἱϲτὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπαϲϲε.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοιϲιν ἐυπλοκάμοιϲ κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ ϲτῆϲαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχηϲ ἐκ νοϲτήϲαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόηϲεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερϲὶν Ἀχιλλῆοϲ δάμαϲε γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουϲε καὶ οἰμωγῆϲ ἀπὸ πύργου·
τῆϲ δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεϲε κερκίϲ.
ἡ δ' αὖτιϲ δμῳῇϲιν ἐυπλοκάμοιϲι μετηύδα·
δεῦτε, δύω μοι ἕπεϲθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
αἰδοίηϲ ἑκυρῆϲ ὀπὸϲ ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
ϲτήθεϲι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ϲτόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺϲ δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεϲϲιν.

V. L. 437 ὡϲ AD 1. man. φάτο D ut 429. — 438 οἱ τῖϲ C. οἱ τϊϲ H. γάρ πωϲ ἐτήτυμον ἄγγελον ηλθεν (inscriptis ε in η et ω in ε ut sit ἐλθὼν) D. — 440 ἤφαινε G. — 441 πορφυρέην ACDELS Lips. Ven. B. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. octo Pariss. μαρμαρέην GH edd. vett. γράφεται καὶ μαρμαρέην Vict. θρόνα: θρόα CLS Ven. B. Paris. L. 1. man. ἔπαϲϲε ACDEGL. — 442 εὐπλοκάμοιϲ H. ἐϋπλοκάμοιϲι L. κατα AD 1. man. δῶμα: δῶ H. — 443 ἀμφι AD 1. man. πυρὴν Mosc. 2. πέλοι H. — 444 ἐκνοϲτήϲαντι ACDGHL: ἐκ νοϲτήϲαντι nullus. conf. Ε 157. Ρ 207. Ω 705. μάχηϲ in A post νοϲτήϲαντι collocatum correxit librarius suprascriptis numeris I et II. — 446 ἀχϊλῆοϲ CD. δάμαϲεν GHL. — 449 ἡδ' CGL. αὖθϊϲ C. αὖτϊ H. δμωιῇϲιν solus A. εὐπλοκάμοιϲι DH. — 450 ὅτιν' ACEGH Ven. B. Townl. 1. man. ὅτι DL Lips. Vrat. A. Paris. B. ὅτινα Paris. F. ἅτιν' Vrat. b. Paris. E. — 451 αἰδοίνηϲ G. ἐν δέ μοι ACDEGHS. ἐν δ' ἐμοὶ L Lips. — 452 ϲτήθεϲϲι C. ἀνα D. δὲ omitt. L.

A. c. 450 pro ὅτιν' ἔργα Hoffmannus olim (Quaest. Hom. § 201, 9) scribendum esse coniecerat τίνα ἔργα, nunc scripturam ὅτι ἔργα potiorem habet, quam defendit analogia locorum κ 44 ὅττι τάδ' ἐϲτίν. Ϲ 128 ταῦτα ἐτήτυμον (qui locus est aliter explicandus). Χ 73 πάντα, ὅττι. cui assentirer, si substantivo ἔργα pronomen esset additum ὅτι τάδ' ἔργα τέτυκται, ut explicandum sit „quaenam sit haec res"; sed ut nunc est, sententia postulat pronomen relativum „videbo, quae res acciderint". ceterum hoc loco non solum in ἔργα sed etiam in ἴδωμι neglectum est digammum. — 451 pro δέ μοι αὐτῇ recentiores editores ex deterioribus libris receperunt δ' ἐμοί, qua forma non opus esse docent haec exempla: οὐδέ μοι αὐτῇ ε 190. ἀλλά μοι αὐτῷ ο 371. δέ μοι αὐτῷ ψ 281. Ζ 338. αὐτῷ μοι ἐπέϲϲυτο Ε 459. 884. μή τί μοι αὐτῷ ε 179. κ 374. plura exempla congessimus H. U. pg. 136 sqq.

αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω, μὴ δή μοι θραςὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δίηται,
καὶ δή μιν καταπαύςῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
ἥ μιν ἔχεςκ', ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεςκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
ὣς φαμένη μεγάροιο διέςςυτο μαινάδι ἴςη,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργόν τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
ἔςτη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόηςεν
ἑλκόμενον πρόςθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
ἕλκον ἀκηδέςτως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν,
ἤριπε δ' ἐξοπίςω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυςςε.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέςματα ςιγαλόεντα,
ἄμπυκα κεκρύφαλόν τέ ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέςμην
κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυςέη Ἀφροδίτη
ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα.
ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔςταν,

V. L. 454 εἴη ἔπος ἐμεῦ Vrat. b. — 455 ἀχϊλεὺς C. — 456 πεδίον δὲ AG. πεδίοιο Vrat. d. — 457 καταπαύςει EL Vrat. A. — 458 ἔνι AD ex corr. ἐν D 1. man. πληθύϊ ACDE ter GH. πλήθει S Cant. Mor. μένεν CELS Ven. B. μένε D. μέν' AH Flor. μὲν G. — 459 ἀλλα A. τεὸν μένος DH. — 460 ὡς A. ἴςηι ADL. — 461 κραδίη D. κραδίῃ Mosc. 2. conf. παλλόμεναι κραδίην Quint. Smyrn. XIII, 115. ἐκ πλήγη φρένας N 394. Π 403. κατεπλήγη φίλον ἦτορ Γ 31. ἄχεϊ βεβολημένος ἦτορ Ι 9. — 462 πύργόν τε AC. πύργων D. ἵξεν DH. ἶξεν A. — 463 παπτήινας' C. δ' ἐνόηςεν libri. — 464 habet H in marg. man. rec. πρόςθε DE. — 465 κοῖλας D. ἐπϊ H. — 466 τήνδε G. ἐκάλυψε A Vrat. A. — 467 ἀπο H ἐκάπυςςε AEGL. — 468 ἀπο A. βάλε L Lips. Paris. A. C. χέε ACD EGH Ven. B cχέε S. — 469 τε ἰδὲ ACDHL Lips. Ven. B. Harl. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 7 et 33. 2. „vitiose ubique legitur τε ἰδὲ cum hiatu" Heyne. τε ἠδὲ EG. τ' ἠδὲ Schol. Pind. Olymp. V, 15. VII, 118. — 470 τε ὁ ῥά D ὃ ῥά οἱ C. χρυςῆ ACEGHLS. χρυςὴ D. — 471 ἤματι D. ὅτέ μιν H. κορυθαιόλος A. κορυθαιόλος DH. — 472 ἕδνα CG. ἑδνα D. — 473 ἀμφι D. γαλόων τε D. γρ. ἅλις ἦςαν A. ita Flor. Rom. Paris. L. ἔςαν E Vrat. d. A.

A. c. 458 πληθυῖ bisyllabum est ut λ 514 ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν. π 105 με πληθυῖ θαμαςαίατο, ubi octo libri πληθύι. conf. θρήνυι ρ 504. ὀρχηςτυῖ ρ 605 (ὀρχηςτύι quinque). ἰξυῖ ε 231. κ 544. πλήθει legitur Ρ 330. Ψ 639. — 468 ἀρίςταρχος βάλε δέςματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε Didymus. — 470 θ': ἐκ πλήρους ὁ τε ςύνδεςμος κρήδεμνόν τε, οὕτως ἅπαςαι Didymus. — 473 γαλόῳ veteres, non γάλοῳ.

αἵ ἑ μετὰ cφίcιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέcθαι.
ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐc φρένα θυμὸc ἀγέρθη,
ἀμβλήδην γοόωcα μετὰ Τρῳῇcιν ἔειπεν·
"Ἕκτορ, ἐγὼ δύcτηνοc· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴcῃ
ἀμφότεροι, cὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃcιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέccῃ
ἐν δόμῳ Ἠετίωνοc, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦcαν,
δύcμοροc αἰνόμορον· ὡc μὴ ὤφελλε τεκέcθαι.
νῦν δὲ cὺ μὲν Ἀίδαο δόμουc ὑπὸ κεύθεcι γαίηc
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ cτυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπειc
χήρην ἐν μεγάροιcι. πάιc δ' ἔπι νήπιοc αὔτωc,
ὃν τέκομεν cύ τ' ἐγώ τε δυcάμμοροι· οὔτε cὺ τούτῳ
ἔccεαι Ἕκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνεc, οὔτε cοὶ οὗτοc.
ἤν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεί τοι τούτῳ γε πόνοc καὶ κήδε' ὀπίccω
ἔccοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίccουcιν ἀρούραc.

V. L. 474 μετα D. μετά cφιcϊν H. μεταcφῆc' ἔχον L. μετὰ cφῆc' ἔχον Lips. cφῆcιν C. ἀτυζομένηc L. ἀπολέcθαι ἢ ὀλέεcθαι E. — 475 ἡ δ' D acc. man. rec. ἠδ' CGL. ἐπείῥ' Apoll. Soph. 8, 22. ἀλλ' ἐπεὶ H Vrat. d. * ἔμπνυτο: libri ἄμπνυτο. θυμὸν Schol. X 468. Flor. Rom. ἄγερθεν L. — 476 τρωιῇcιν A: ceteri τρῳῇcιν. μετα D. δμωῇcιν DL Lips. Paris. A. C. Dion. Halic. de Comp. Verb. XV. Apoll. Soph. 26, 28. — 477 γεινόμεθ' ACE Lips. Ven. B. Strabo XIII, 585. γινόμεθ' G Vrat. A. Schol. Z 422. γεινάμεθ' Paris. E. ἆρ ἐγεινόμεθ' H. ἀρὰ νυκτὶ γεινόμεcθα D conf. K 71. Υ 128. Ψ 79. Ω 210. δ 208. η 198. — 478 κατα D. — 479 θήβηφι L. ὑποπλάκῳ CDEHL. — 480 ὅ μ' D 1. man. cum plerisque. ὅc μ' D ex corr. H. με τρέφε Lips. Paris. A. C. ἐόντα C. — 481 δύcμορον Mosc. 2. Harl. ὤφελε D. ὤφειλε Paris. A. ὡc μὴ ὄφελεν τεκέεcθαι Paris. E. — 482 πῶc δὲ cὺ H. μέν: μέν ῥ' C Ven. B. Harl. Mor. Mosc. 2. quattuor Pariss. ὑπο A. κεύθεccϊ C. — 483 ἐνι AD. ἐν Vrat. A. Flor. — 484 παῖc D. δέ τι DH. δέ τε S Cant. Paris. D. δέ γε Paris. C. αὔτωc AEGH Ven. B. ex corr. — 485 τε omitt. L Lips. τοῦτο'¦' D. — 486 οὕτωc D. — 487 ἣν γὰρ δὴ AH ex corr. ἤν περ γὰρ δὴ Paris K. ceteri ἤν περ γὰρ. γρ. ἤν περ γὰρ A. πόλεμόν τε Lips. (?) Vrat. d. Paris. A. G. J. K. Rom. πολέμου φύγῃ D ex corr. φύγοι Barocc. Mor. — 488 τοι omitt. H. Flor. αἰεὶ δὴ Paris. E. ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἤτοι τούτῳ A. — 489 ἀπουρίccουcιν AEGHL Schol. A 356. Hesychius I, 262 et plerique Heynii libri. ἀπουρίcουcιν DS Vrat. A. Apoll. Soph. 39, 3. ἀπουρήcουcιν C Ven. B. Harl. Mosc. 2. Paris. B. H.

A. c. 475 διὰ τοῦ ε̄ Ἀρίcταρχοc ἔμπνυτο Didymus, conf. Ε 697. ε 458. — 478 κατὰ δῶμα: αἱ κοινότεραι πριάμου ἐνὶ οἴκῳ Didymus. — 480 ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθὴν καὶ ὅτι τὸ ὅ ἀντὶ τοῦ ὅc Aristonicus. ὅ μ' est igitur lectio Aristarchea, conf. H. T. 326. Didym. ad α 300. — 487—499 ἀθετοῦνται cτίχοι ιγ' Aristonicus, conf. Apoll. Soph. 159, 3.

ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι·
πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς πατρὸς ἑταίρους,
ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
χερσὶν πεπληγὼς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
ἔῤῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάις ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
εὐνῇ ἔνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται

V. L. 490 ἦμαρ D. παναφήλικα A. τίθησι ACDEGH. — 491 ὑπεμνήμυκε libri cum Apoll. Soph. 67, 18. 159, 4. Hesych. IV, 202. Et. Mg. 777, 47. ὑπομνήμυκε Harl. Mosc. 2. Paris. H. δεδάκρυντο Apoll. Soph. 159, 6. παρειά C Ven. B. Harl. Mosc. 2. Paris. H. — 494 τῖς CD. τυτθὸν omitt. D. ἐπέσχε ACDEGH. — 495 μέν τε δίηνε D 1. man. et δίην' ex corr. τε δίην' Vrat. d. τ' ἐδίηνεν L Lips. τ' ἐδίην' C Maxim. Tyr. Diss. V, 5. ἐδίηνε ADE. ἐδίηνε CGH. ἐδίηνεν Maxim. Tyr. l. l. — 496 ἀμφιθαλῆς G. ἐστυφέλιξε ACDEGHL. — 497 χερσὶ DEGL Lips. ὀνειδείοις H. ὀνειδίοις E Lips. ὀνειδίοισιν Harl. ἐνίσσων D. 1. man. cum plerisque. ἐνίσπων D ex corr. S Cant. Vrat. b. A. — 498 οὕτως: οὗτος CDH. „nusquam reperio ἔῤῥ' οὗτος“ Heyne, quod non miror. μετὰ δαίνυται A Vrat. d. — 499 ἐς: πρὸς Vrat. A. — 500 ἀστυάναξ A. ἐπι DH. γούνατα H Vrat. d. γούνασι [τα] A. — 502 παύσετό C. νήπι' [αι] ἀχεύων Paris. G. J. — 503 εὕδεσκεν λέκτροισιν Mosc. 2. εὕδεσκεν ἐν E. ἐναγκαλίδεσσι D. — 504 ἐνι AD. ἐνὶ CEGHL. — 505 ἀπο AC. — 506 ἀστυάναξ A. τρῷες L. ὃν πάντες Mor. Barocc. γρ. τρῶες Barocc. — 507 γάρ μιν D. ἔρῡσο C. — 508 δέ σε G. παρα A. — 509 omitt. Lips. in textu, habet in marg. man. rec. κορέσωνται AEGH. κορέσσωνται D. κορέσονται C Harl. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Ven. B. sex Pariss. κορέσσονται L. — 510 ἀτάρ μοι Pseudoplut. 155, 49. ἐνι AD. κεοντο H.

A. c. 491 ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρειά Didymus, conf. H. T. 332.

λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερcὶ γυναικῶν.
ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
οὐδὲν coί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείcεαι αὐτοῖc,
ἀλλὰ πρὸc Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
ὣc ἔφατο κλαίουc', ἐπὶ δὲ cτενάχοντο γυναῖκεc.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ψ.

Ὣc οἳ μὲν cτενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆάc τε καὶ Ἑλλήcποντον ἵκοντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἐcκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαcτοc.
Μυρμιδόναc δ' οὐκ εἶα ἀποcκίδναcθαι Ἀχιλλεύc,
ἀλλ' ὅ γε οἷc ἑτάροιcι φιλοπτολέμοιcι μετηύδα·
Μυρμιδόνεc ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρεc ἑταῖροι,
μὴ δή πω ὑπ' ὄχεcφι λυώμεθα μώνυχαc ἵππουc,
ἀλλ' αὐτοῖc ἵπποιcι καὶ ἅρμαcιν ἆccον ἰόντεc
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέραc ἐcτὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεcθα γόοιο,
ἵππουc λυcάμενοι δορπήcομεν ἐνθάδε πάντεc.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ᾤμωξαν ἀολλέεc, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύc.
οἳ δὲ τρὶc περὶ νεκρὸν ἐύτριχαc ἤλαcαν ἵππουc
μυρόμενοι· μετὰ δέ cφι Θέτιc γόου ἵμερον ὦρcε.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυcι· τοῖον γὰρ πόθεον μήcτωρα φόβοιο.
τοῖcι δὲ Πηλείδηc ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
χεῖραc ἐπ' ἀνδροφόνουc θέμενοc cτήθεccιν ἑταίρου·

V. L. 512 ἤτοι libri. κηλεῷ CG. κηλειῶ H. — 513 οὐδέ coι ὄφελοc D. ὄφελοc τ' Ven. B. addito τ' man. rec. — 514 προc A. τρῴων L. — 515 ὥc AD 1. man. φάτο D, ut 429, 437. κλαίουcα C. ἐπι DHL. δ' ἐcτενάχοντο E 1277, 28 H Lips. Vrat. A. γῦναικῶν H.

V. L. 1 Ὡc A. — 2 ἐπεὶ δὴ Pseudoplut. 173, 42. libri ἐπειδὴ. ἐππειδὴ S. — 3 οἵ μὲν C. ἀρ ADGHL. ἐπι AD. — 4 ἀχϊλεὺc C. — 7 omittunt H Vrat. d. μηδέπω Bekk. An. 1147. ὑπόχεcφι D. — 8 ἄccον AD. — 9 κλαίομεν D. ὃ ACDEGHL. — 10 ἐπεὶ τ' L. τεταρπώμεθα AC. τεταρπώμεθα (c supra) D. — 12 ὡc A. οἳ δ' D. οἵδ' C. ἀχϊλεύc C. — 13 οἳ δὲ C. περι A. εὔτρϊχαc H. — 14 μετα AD. γόου θέτϊc C. ὦρcε ACDEGH. — 17 αδινοῦ A, ceteri ἀδινοῦ. — 18 ἐπ': ἀπ' G.

A. c. 18 οὕτωc ἀρίcταρχοc cὺν τῷ ī ἐπ' ἀνδροφόνουc Didymus.

χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιϲι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέϲτην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύϲαϲ δώϲειν κυϲὶν ὠμὰ δάϲαϲθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆϲ ἀποδειροτομήϲειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, ϲέθεν κταμένοιο χολωθείϲ.
ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
πρηνέα πὰρ λεχέεϲϲι Μενοιτιάδαο τανύϲϲαϲ
ἐν κονίῃϲ. οἳ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαϲτοϲ
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέαϲ ἵππουϲ,
κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηὶ ποδώκεοϲ Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖϲι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόεϲ ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ ϲιδήρῳ
ϲφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιεϲ καὶ μηκάδεϲ αἶγεϲ·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντεϲ ὕεϲ, θαλέθοντεϲ ἀλοιφῇ,
εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸϲ Ἡφαίϲτοιο·
πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰϲ Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν,
ϲπουδῇ παρπεπιθόντεϲ ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλιϲίην Ἀγαμέμνονοϲ ἷξον ἰόντεϲ,
αὐτίκα κηρύκεϲϲι λιγυφθόγγοιϲι κέλευϲαν
ἀμφὶ πυρὶ ϲτῆϲαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν

V. L. 19 δόμοιϲι ACDEG. — 20 ϲοι G Flor. τελέω (ϲω supra) H. τὰ, πάροιθεν L. προπάροιθεν Lips. ὑπέϲτη D. — 22 ἀποδειροτομήϲω Vrat. d. — 23 τρῴων L. ϲέθε H 1. man. — 24 ῥὰ GHL. — 25 παρ D. παρελεχέεϲϲῖ H. τανύϲαϲ E Lips. Vrat. A. — 26 κονίῃϲι E. κονίῃϲ' GL. οἵδ' CGL. ἕκαϲτοϲ: ἕκαϲτοι GS Cant. Harl. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. ἕκαϲτοι A. — 27 λύοντο δὲ μώνυχαϲ ἵππουϲ GS Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. λύοντο δὲ μώνυχαϲ ἵππουϲ A. ὑψιχέαϲ D. — 28 καδδ' AC DHL. καδδῖζον G. ἶζον A. ἰζον D. ἵζον CHL. παρα A. — 29 ὃ ACDGHL. δαῖνυ D 1. man. G. — 30 ἀργοὶ omitt. D. ἀμφι A. — 32 ἀργειόδοντεϲ ὕεϲ C. — 33 ευόμενοι A. δια A. — 34 πάντῃ AE Athenaeus XI, 478. ceteri πάντη· ἀμφι A. κοτυλήρυτον A. κοτυλήρυτον EH Apoll. Soph. 103, 21. Cram. An. Ox. III, 122, 14. Athenaeus. κοτυλήῤῥυτον DL C 1. man. (?) Lips. Vrat. A. Ven. B. κοτυλῖρρϋτον C post ras. κοτυλύρυτον G. ἔῤῥεεν: ῥέεν D. — 37 παρπεπίθοντεϲ C. — 38 οἳ δ' L. οἵδ' C. ἷξον A. ἵξον CL post ras. ἱζον D. ἶζον G. — 39 κέλευϲαν ACS Harl. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. Ven. B. κέλευϲεν EGHL Flor. Rom. κέλευϲε D. — 40 ἀμφι AD.

A. c. 30 τινὲϲ ἀθετοῦϲιν Schol. V. — 34 κοτυλήρυτον Aristarchus, non κοτυλήῤυτον. — 39 ἀρίϲταρχοϲ κέλευϲαν πληθυντικῶϲ Didymus. ἐκέλευϲαν πληθυντικῶϲ, οἱ βαϲιλεῖϲ, ὡϲ Ἡρωδιανόϲ Schol. B.

Πηλείδην λούϲαϲθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὅ γ' ἠρνεῖτο ϲτερεῶϲ, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοϲϲεν·
οὐ μὰ Ζῆν', ὅϲ τίϲ τε θεῶν ὕπατοϲ καὶ ἄριϲτοϲ,
οὐ θέμιϲ ἐϲτὶ λοετρὰ καρήατοϲ ἆϲϲον ἱκέϲθαι,
πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ ϲῆμά τε χεῦαι
κείραϲθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
ἵξετ' ἄχοϲ κραδίην, ὄφρα ζωοῖϲι μετείω.
ἀλλ' ἤ τοι νῦν μὲν ϲτυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε ϲχεῖν, ὅϲϲ' ἐπιεικὲϲ
νεκρὸν ἔχοντα νέεϲθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἤ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶϲϲον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
ὣϲ ἔφαθ, οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐϲϲυμένωϲ δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίϲϲαντεϲ ἕκαϲτοι
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸϲ ἐδεύετο δαιτὸϲ ἐΐϲηϲ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόϲιοϲ καὶ ἐδητύοϲ ἐξ ἔρον ἕντο,
οἳ μὲν κακκείοντεϲ ἔβαν κλιϲίην δὲ ἕκαϲτοϲ,
Πηλείδηϲ δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίϲβοιο θαλάϲϲηϲ
κεῖτο βαρὺ ϲτενάχων, πολέϲιν μετὰ Μυρμιδόνεϲϲιν,
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνοϲ κλύζεϲκον.
εὖτε τὸν ὕπνοϲ ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,

V. L. 41 ἄπὸ H. ἀπὸ E. ἀπὸ CDGL. — 42 αὐτὰρ δ D Vrat. b. d. ἐπϊ CDH. ὄρκον D. ὤμοϲεν E. — 43 οὐ ACEHL. οὔ μα D. μα A. ὅϲ τῖϲ C: ceteri ὅϲτιϲ. τε omitt. EL. — 44 ἄϲϲον AD. — 45 ἐνι AD. πυρὶ omitt. H. χεῦαι ADS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. Rom. τ' εχεῦαι H. χεῦϲαι CGL. — 46 κείρεϲθαί H Vrat. d. οὐδέ με δεύτερον H Vrat. d. ἐν ἄλλῳ ἐπεὶ οὔ τι με A. — 47 εἴξετ' E. μετϊείω H. — 48 ἀλλάγε δὴ νῦν μὲν D. μὲν νῦν G: ceteri νῦν μὲν cum Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. — 50 ὅϲϲ' AC. ὅϲ' D post. ras. ὡϲ EGHLS Schol. Ψ 139 et Heynii libri; ita editores usque ad Bekkerum. — 51 ὑπο A. — 52 ἤτοι libri. ἐπιφλέγει Barocc. Townl. — 53 ἐπι D. ἐπιέργα A. — 54 ὡϲ AD 1. man. οἳ δ' L. οἵδ' C. ἠδ' ἐπίθοντο libri. — 55 ἐφοπλίϲαντεϲ CEG. ἐφοπλίϲαντο D. ἐφωπλίϲαντο Eust. 1285, 42. ἐφοπλίϲϲαντο Bentleius versu sequenti eiecto. — 56 οὐδ' ἐτι A. — 57 ἐξέρον DH. ἐντο DL Syr. ἕντο Flor. Rom. — 58 κλιϲίην δὲ AG. ΚΛΙϹΙΗΝΔЄ Syr. κλιϲίην δ' L. οἶκονδε D. — 59 ἐπι A. — 60 βαρὺ ϲτενάχων AE: βαρυϲτενάχων CDGHL Syr.· πολέϲι G Flor. Rom. πολλοῖϲι D. μετα AD. — 61 ὅτι δὴ κύματ' D. ΟΘΙΔῊ Syr. ἐπ' ἠϊόναϲ Vrat. b. d. ἀπ' ἠϊόνοϲ Vrat. A. κλύζεϲκεν C Eust. 1287, 26 Harl. ἐκλύζεϲκον Lips. κλύζεϲκον (ε supra ο) A, adscripto in margine διχ[ῶϲ]. ceteri κλύζεϲκον cum Eust. 1287, 30.

A. c. 48 οὕτωϲ πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα Didymus.

νήδυμος ἀμφιχυθείς, μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐικυῖα,
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροΐ εἵματα ἕστο·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
θάπτέ με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀίδαο περήσω.
τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
νίσομαι ἐξ Ἀίδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

V. L. 63 κήδυμος G. — 64 προτιΐλιον D. ποτὶ L Lips. — 65 ἐπῖ H. ψυχῇ D ex corr. L. — 66 καλλ' G. καλά οἰκυῖα H. — 67 τοῖος L. περι D. — 68 omittunt H Vrat. d. στῆι A. ἂρ ADEGL. ὑπερ A. προς C. — 69 ἐμοῖο Barocc. Vrat. b. ἀχῖλεῦ C. — 70 μέν με C. ἐκήδεις L. — 71 θάπτέ με ὅτι A. θάπτε ὅττι με G. περῆσαι G Flor. — 72 με εἴργουσι ACDEGL Pseudoplut. 133, 39. Schol. β 183. εἴργουσιν H. μ' ἐέργουσι Dindorfius. ψυχαὶ καὶ εἴδωλα S. — 73 οὐδέ με ACDGHL. πω ACDEH LS Syr. Schol. ω 187. πως G. Heynius ex solo Harl. πω laudat. μίγεσθαι H μίσγεσθ' D. — 74 αὔτως EGH Schol. Κ 167. αὐτως A. ἀνευρυπυλὲς A. — 75 εἴ μοι δὸς H. αὖθϊς CL. — 76 νίσομαι ACDEH ex corr. Townl. Vrat. b. d. A. νίσσομαι GH ex corr. LS. ΝΕΙΣΣΟΜΑΙ Syr. conf. Eust. 1288, 55. νείομαι Harl. Mosc. 2. ἐπεί Vrat. A. λελάχηται D Vrat. d. λελάχητε[αι] H, αι 2. man. add. — 77 ΟΥ̓ Syr. μὲν γὰρ: γὰρ ἔτι Aeschines contra Timarchum § 149. Rhet. Gr. II, 450, 29. γρ. οὐ γὰρ ἔτι A. — 79 ἀμφ' ἔχανε C. ΑΜΦ' ΕΧΑΝΕ Syr. ἐμφέχανε H. ἀμφέλαχε Townl. γεινόμενον omnes. — 80 δε AD. δέ σοι H. ΕΠΙ[ε]ΙΚΕΛ' Syr., add. ε 2. man. ἀχῖλεῦ C. — 81 τείχε' L. τείχη D. ὑπὸ ACDGHL. ὕπο Schol. Ζ 488. 518. τρώων L. εὐηγενέων libri omnes cum Schol. Ζ 488. 518. Λ 786. Et. Mg. 390, 34. Aeschin. l. l.

A. c. 63 Aristarchus νήδυμος. — 73 οὐδέ με, non οὐδ' ἐμὲ Herodianus. — 76 νίσομαι conf. H. T. 316. 317. — 77 μὲν γὰρ: ἔν τισι τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι Didymus. — 81 εὐηγενέων: εὐηφενέων Aristophanes et Rhianus.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήcομαι, αἴ κε πίθηαι.
μὴ ἐμὰ cῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀcτέ' Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡc τράφομέν περ ἐν ὑμετέροιcι δόμοιcιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιοc ἐξ Ὀπόεντοc
ἤγαγεν ὑμέτερον δ' ἀνδροκταcίηc ὕπο λυγρῆc,
ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντοc,
νήπιοc, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀcτραγάλοιcι χολωθείc·
ἔνθά με δεξάμενοc ἐν δώμαcιν ἱππότα Πηλεὺc
ἔτραφέ τ' ἐνδυκέωc καὶ cὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
ὣc δὲ καὶ ὀcτέα νῶιν ὁμὴ cορὸc ἀμφικαλύπτοι
χρύcεοc ἀμφιφορεύc, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ
τὸν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
τίπτέ μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθαc,
καί μοι ταῦτα ἕκαcτ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείcομαι, ὡc cὺ κελεύειc.
ἀλλά μοι ἆccον cτῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλουc ὀλοοῖο τεταρπώμεcθα γόοιο.

V. L. 82 καὶ ἐφήcομαι, αἴ κε πίθηαι: cὺ δ' ἐνὶ φρεcὶ βάλλεο cῇcιν Aeschines. — 83 τιθείμεναι L Lips. cum Eust. 1289, 41. τιθήμεν' C. ὀcτέ' D. ἀχϊλεῦ C. — 84 ἐτράφην περ ADHS Townl. Cant. Vrat. d. A. Lucianus 48, 47. Bekk. Anecd. 948, 27. ὡc οὐ τράφην περ Cram. Epim. 28, 6. ἐτράφημεν CEGL Lips. Syr. Plato Phaedon. 72 C. Suidas II, 1, 1116, 3. Phot. Lex. 244. γρ. ἐτράφημεν A. ἐν: ἐφ' Plato. ἡμετέροιcι Phot. Lex. δόμοιcι D Syr. ἀλλ' ἵνα πέρ cε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ χρυcέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πορε πότνια μήτηρ, ὡc ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ὑμετέροιcι δόμοιcιν Aeschines. — 85 ἐξοπόεντοc D. — 86 ὑμέτερον δ' A. ἡμέτερον δ' D. ὑμέτερον δῶ Vrat. A. ὑπὸ ACDGHL Syr. — 87 ἥματι D. ὅτϊ H. ἐφιδάμαντοc Harl. — 88 νήπιον D Vrat. d. — 89 ἐνθά με AC. ἐνθά με H. δεξάμενον L Lips. δόμοιcιν D Lips. — 90 ἔτραφέ: ἔτρεφέ GLS Aeschines. ἔτρεφ' C. ὀνόμηνεν H. ΟΝΌΜΗΝΕ Syr. — 91 ὡc ACDGHL. ἀμφικαλύπτ^{οι}ει L. — 93 ἀχϊλεύc C. — 94 τίπτέ μοι AC Et. Mg. 422, 10. τῦπτέ H. ἠλήλουθαc E. — 95 ταῦτ' L Lips. ἐγώ cοι Vrat. A. — 96 ὥc με L. ἐν ἄλλῳ ὥc με κελεύειc A. — 97 ἄccον A. ἄccον D. ἀμφιβαλόντε ADE 1288, 19 GH Syr. ἀμφιβαλόντεc CLS Lips. Eust. 1290, 32 Harl. Cant. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. — 98 ὀλοοῖο: ἐν ἄλλῳ κρυεροῖο A. τεταρπώμεθα Eust. 1288, 19. ὀλοοῖό τε ταρπώμεθα Eust. 1290, 32.

A. c. 84 scripsi ὡc τράφομέν περ ex coniectura, nam περ in optimis libris legitur, et ε augmenti in verbo τρέφειν nusquam apud Homerum corripitur. accedit quod numerus singularis ἐτράφην sententiae parum convenit, et ἔτραφον notione intransitiva etiam aliis locis (Β 661. Φ 279) a librariis parum eruditis depravatum est, vide adnot. ad Β 661. Φ 279. — 92 ἀθετεῖται Aristonicus. ἐν πάcαιc (sc. exemplaribus recensionis Aristarcheae) οὐκ ἦν ὁ cτίχοc Schol. V. — 94 ἠθείη: Χαμαιλέων γράφει ὦ θείη κεφαλή Aristonicus, conf. Eust. 1290, 29.

ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ὠρέξατο χερϲὶ φίλῃϲιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸϲ ἠύτε καπνὸϲ
ᾤχετο τετριγυῖα. ταφὼν δ' ἀνόρουϲεν Ἀχιλλεὺϲ
χερϲί τε ϲυμπλατάγηϲεν, ἔποϲ δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ ῥά τίϲ ἐϲτι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιϲι
ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένεϲ οὐκ ἔνι πάμπαν.
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆοϲ δειλοῖο
ψυχὴ ἐφεϲτήκει γοόωϲά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαϲτ' ἐπέτελλεν, ἔικτο δὲ θέϲκελον αὐτῷ.
ὣϲ φάτο, τοῖϲι δὲ πᾶϲιν ὑφ' ἵμερον ὦρϲε γόοιο.
μυρομένοιϲι δὲ τοῖϲι φάνη ῥοδοδάκτυλοϲ ἠὼϲ
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐρῆάϲ τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέραϲ ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλιϲιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐϲθλὸϲ ὀρώρει,
Μηριόνηϲ, θεράπων ἀγαπήνοροϲ Ἰδομενῆοϲ.
οἳ δ' ἴϲαν ὑλοτόμουϲ πελέκεαϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ
ϲειράϲ τ' εὐπλέκτουϲ· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆεϲ κίον αὐτῶν·
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺϲ προϲέβαν πολυπίδακοϲ Ἴδηϲ,
αὐτίκ' ἄρα δρῦϲ ὑψικόμουϲ ταναήκεϊ χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουϲαι

V. L. 99 ὡϲ AD 1. man. φίληιϲι D Syr. — 100 ΟΥΔΕΛΑΒΕ Syr. κατα D Syr. — 101 ἀχϊλεύϲ C. — 102 ϲυμπατάγηϲεν S Cant. Lips. Mor. Vrat. b. A. ἔποϲ τ' D. ὀλοφυδρὸν Lips. — 103 ὦ πόποι ADH. ῥά τιϲ ἐϲτὶ ACD (ἐϲτι) E. ῥα τὶϲ ἐϲτὶ G. ῥα τῖϲ ἐϲτϊ H. ῥά τι ἐϲτὶ L Lips. Vrat. A. εἰναΐδαο A. δόμοιϲι ACDG Syr. — 104 αὐτὰρ C. — 106 ἐφεϲτήκει Eust. 1290, 55: ἐφειϲτήκει ACE 1288, 13 GHL. ἐφείϲτηκε D. ΕΦ' ΙϹΤΗΚΕΙ Syr. conf. Μ 446. Φ 526. Χ 36. — 107 ἑκὰϲ D. ἔεικτο H. εἶητο D (dare volebat εἶκτο). — 108 ὡϲ A. ὑφίμερον DG. ἐφ' ἵμερον E ἶμερον A. — 109 τοῖϲι μέλαϲ ἐπὶ ἕϲπεροϲ ἦλθε Plutarchus Consol. ad Apoll. 26. — 110 ἀμφι A. αὐτὰρ C, conf 104. — 111 ἐξέμεν G. ἀξέμεν' Vrat. A. Lips. — 112 κλιϲιῶν CL Syr. κλιϲέων AS. κλιϲιέων EGH. κλιϲίεων D. ἐπι D. — 114 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. — 115 τ' omitt. H. εὔπλέκτουϲ CDG Flor. προ CD. ἂρ ADEGHL. — 117 προϲέβηϲαν C. πολυπίδακοϲ ACEGHL Syr. πολυπιδάκου DS Townl. — 118 παναϊκέϊ L.

A. c. 104 ἐνϲέϲειϲται ἐκ τῆϲ Ὀδυϲϲείαϲ ὁ ϲτίχοϲ, ἐκεῖ γὰρ τὰϲ ψυχὰϲ εἴδωλα ϲκιώδη, φρονήϲεωϲ ἀμέτοχα, ὑπέθετο . . . . . οὕτωϲ Ἀριϲτοφάνηϲ ὁ γραμματικόϲ Schol. A, conf. κ 494. 495. λ 222. — 106 ὁ ἀρίϲταρχοϲ ἐφεϲτήκει χωρίϲ τοῦ ῑ Didymus. — 111 κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆαϲ ὤτρυνεν ἔξω τοῦ τὲ Schol. A. productio syllabae αϲ in caesura semiternaria facta est ut Ζ 240. 366. Υ 45. conf. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502. — 117 πολυπίδακοϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

πῖπτον. τὰϲ μὲν ἔπειτα διαπλήϲϲοντεϲ Ἀχαιοὶ
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποϲϲὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντεϲ δ' ὑλοτόμοι φιτροὺϲ φέρον· ὣϲ γὰρ ἀνώγει
Μηριόνηϲ, θεράπων ἀγαπήνοροϲ Ἰδομενῆοϲ.
κὰδ δ' ἄρ' ἀκτῆϲ βάλλον ἐπιϲχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺϲ
φράϲϲατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄϲπετον ὕλην,
εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντεϲ ἀολλέεϲ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺϲ
αὐτίκα Μυρμιδόνεϲϲι φιλοπτολέμοιϲι κέλευϲε
χαλκὸν ζώννυϲθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεϲφιν ἕκαϲτον
ἵππουϲ· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεϲϲιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροιϲι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
πρόϲθε μὲν ἱππῆεϲ, μετὰ δὲ νέφοϲ εἵπετο πεζῶν,
μυρίοι· ἐν δὲ μέϲοιϲι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυϲαν, ἃϲ ἐπέβαλλον
κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
ἀχνύμενοϲ· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδοϲ δέ.

V. L. 120 πῖπτον AE: πίπτον CDHL. τίπτον G. διαπλήϲϲοντεϲ ACDEHL Apoll. Soph. 58, 18. Schol. θ 507. διαπλήϲοντεϲ G . . . . . . ΠΛΙϹϹΟΝΤΕϹ Syr. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διαπλήϲϲοντεϲ διαρρήϲϲοντεϲ γράφουϲιν Eust. 1291, 53. — 121 ἡμιόνουϲ D. ται δὲ L. χθόνια G. ποϲὶ DEH. — 122 ἐλδόμεναι L. ελδόμεναι A. ελκόμεναι D, κ post ras. διαρρωπήϊα (ϊ superscr.) Apoll. Soph. 139, 25. — 123 φῦτρούϲ L. ὼϲ AD. — 125 καδδ' ACDHL. ἆρ ADEGHL. βάλον CL. ΕΠΙϹΧΕΡΩΙ Syr. ἐπὶ ϲχερῶ C. ἆρ ADGL. ἀχϊλεὺϲ C. — 126 οἶ omitt. G. ἠδέ οἱ DHL. — 127 πάντῃ AEG: ceteri πάντη. παρακάββαλον ACDEL. παρακάββϊλον H. παρακάμβαλον GS Syr. Cant. Harl. Mosç. 2. περικάμβαλον Vrat. A. — 128 εἰατ' C. εἶατ' D. ἆρ ACDGHL. ἀχϊλεὺϲ C. — 129 κέλευϲε ADEGL Syr. κέλευϲεν H. κέλευε C Mor. Barocc. μετηύδα Vrat. b. — 130 χαλκὸν ἢ χαλκῷ Eust. χαλκῷ Vrat. A. conf. ad Ε 857. ζεῦξαί θ' CHS Syr. Cant. ζεῦξαί θ' (δ' superscr.) A. ὑπόχεϲφιν DH. — 131 οἶ δ' DL. οἶδ' CH. οἱ δ' ὄτρυνον Lips. καί γ' ἐν τεύχεϲιν H. τεύχεϲιν E Flor. Rom. — 132 ἀν CDGH. ἐν L. ἀνδίφροιϲι D. παραβάται L Lips. Mosc. 2. — 133 μετα A. — 134 μύρϊοι G. — 135 δ' ἐπὶ πάντα H. καταεῖνυον A. καταείνυον CDE bis GHLS Syr. et Heynii libri. Apoll. Soph. 97, 4. Et. Mg. 494, 54. Schol. Θ 58. Υ 337. Eust. 1871, 37. καταείλυον Vrat. A. — 136 ὄπιϲθεν D. ὀπιϲθεν G Flor. ὄπιθε Lips. ἔχε: ϲχέθε S Cant. Townl. ἀχϊλεύϲ C. — 137 ἄϊδοϲ δέ AD: ceteri ἀϊδόϲδε. ἄϊδοϲ δῶ H Syr. Vrat. b. d.

A. ο. 120 διαπλήϲϲοντεϲ: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ διαπλίϲϲοντεϲ διὰ τοῦ ῑ Didymus. — 135 καταείνυον: ἔν τιϲι δὲ καταείλυον, τουτέϲτιν εἵλουν· Ἀρίϲταρχοϲ δὲ καταείνυϲαν Didymus. — 137 ἄϊδοϲ δέ: οὕτωϲ ἡρωδιανόϲ, ἄλλοι δὲ ἄϊδοϲ δῶ Schol. A, conf. C 385.

οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον ὅθί ϲφιϲι πέφραδ' Ἀχιλλεύϲ,
κάτθεϲαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόηϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ϲτὰϲ ἀπάνευθε πυρῆϲ ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τήν ῥα Ϲπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωϲαν·
ὀχθήϲαϲ δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Ϲπερχεί', ἄλλωϲ ϲοί γε πατὴρ ἠρήϲατο Πηλεύϲ,
κεῖϲέ με νοϲτήϲαντα φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν
ϲοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύϲειν
ἐϲ πηγάϲ, ὅθι τοι τέμενοϲ βωμόϲ τε θυήειϲ.
ὣϲ ἠρᾶθ' ὁ γέρων, ϲὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεϲϲαϲ.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐϲ πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάϲαιμι φέρεϲθαι.
ὣϲ εἰπὼν ἐν χερϲὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖϲι δὲ πᾶϲιν ὑφ' ἵμερον ὦρϲε γόοιο.
καί νύ κ' ὀδυρομένοιϲιν ἔδυ φάοϲ ἠελίοιο,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺϲ αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραϲτάϲ·
Ἀτρείδη, ϲοὶ γάρ τε μάλιϲτά γε λαὸϲ Ἀχαιῶν
πείϲονται μύθοιϲι, γόοιο μὲν ἔϲτι καὶ ἆϲαι.
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆϲ ϲκέδαϲον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὅπλεϲθαι· τάδε δ' ἀμφιπονηϲόμεθ' οἷϲι μάλιϲτα
κήδεόϲ ἐϲτι νέκυϲ· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουϲεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

V. l. 138 οἳ δ' D, acc. 2. man. οἵδ' CGHL. ὅτε δὴ χῶρον C. ἵκοντο AH Vrat. d. γρ. ἵκανον A, conf. C 520. ὅθί ϲφιϲι AD ex corr. H Schol. Z 367: vulgo ὅθι ϲφίϲι. ἀχϊλεὺϲ C. — 139 νήνεον E. — 140 ἀχϊλεύϲ C. — 141 ἀπεχείρατο G. — 142 τὴν ῥὰ L. — 143 ΟΧΗϹΑϹ Syr. ἐπι D. εἶπε πρὸϲ ὃν μεγαλήτορα θυμὸν Vrat. b. — 146 κορέειν C. — 147 παρ' αὐτόθι ACEGH Syr. Schol. Theocr. III, 4. Et. Mg. 344, 34. παρ' αὐτόφι LS Lips. Townl. παρ' αὖθι Vrat. b. παρ' αὐτίκα D. ἐν ἄλλῳ παραυτίκα A. — 148 ὅθῖ τοι H. — 149 ὡϲ D 1. man. — 152 ὡϲ A. versum omittunt D 1. man. et Lips. in textu; habet uterque in margine. — 153 θῆκε E. ὑφίμερον D. ἐφ' ἵμερον H Vrat. d. — 154 ἔδυ φάοϲ ἠελίοιο D post ras. man. rec. — 155 ἀχϊλεὺϲ C. — 156 ϲοὶ γάρ τε: ϲοὶ μέν τε CEHL Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. μέν γε D. — 157 habet H in marg. man. rec. πείϲωνται Vrat. A. μέν ἐϲτι ACDGL. — 158 ἀπο A. πυρκαΐην C. — 159 τὰ δέ τ' G. — 160 κΰδεόϲ L. παρα CD. οἵ, ταγοὶ A. οἱ ταγοὶ DE Mor. Mosc. 2. Rom. vulgo οἵ τ' ἀγοί. — 161 τόδ' Vrat. A.

A. c. 147 παρ' αὐτόφι legitur M 302. N 42. Υ 140. Ψ 640. — 160 οἱ ταγοὶ Aristarchus: οἵ τ' ἀγοὶ Dionysius (Sidonius?).

αὐτίκα λαὸν μὲν cκέδαcεν κατὰ νῆαc ἐίcαc,
κηδεμόνεc δὲ παρʼ αὖθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
ποίηcαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέcαν ἀχνύμενοι κῆρ.
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδαc ἕλικαc βοῦc
πρόcθε πυρῆc ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δʼ ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμοc Ἀχιλλεὺc
ἐc πόδαc ἐκ κεφαλῆc, περὶ δὲ δρατὰ cώματα νήει.
ἐν δʼ ἐτίθει μέλιτοc καὶ ἀλείφατοc ἀμφιφορῆαc,
πρὸc λέχεα κλίνων· πίcυραc δʼ ἐριαύχεναc ἵππουc
ἐccυμένωc ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα cτεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆεc κύνεc ἦcαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήcαc,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέαc ἐcθλοὺc
χαλκῷ δηιόων· κακὰ δὲ φρεcὶ μήδετο ἔργα.
ἐν δὲ πυρὸc μένοc ἧκε cιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ᾤμωξέν τʼ ἄρʼ ἔπειτα, φίλον δʼ ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
    χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοιcι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέcτην.
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέαc ἐcθλούc,
τοὺc ἅμα cοὶ πάνταc πῦρ ἐcθίει· Ἕκτορα δʼ οὔ τι
δώcω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεccιν.

V. L. 163 ἡγεμόνεc Vrat. A. παραυθι ADL. — 164 ἑκατόμποδον ELS Cant. man. rec. ἑκατόμπεδον (ο superscr.) H Lips. ἑκατόμπεδον A. ἑκατόμπεδον CDG Syr. — 165 ἓν A. ΚΗΡʼ Syr. — 166 εἰλίποδαc EGL. ΚΑΙΕΛΙΚΑϹ Syr. — 167 πρόcθε bis legitur in H omisso πυρῆc. ἄμφενον H. — 168 ἀχϊλεύc C. — 169 περὶ: παρὰ Zonar. Lex. 572. cώματʼ ἀνήει Vrat. b. νήει omitt. H. — 170 δʼ ἐτίθει ACDEH Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom. ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. δὲ τίθει GLS Lips. conf. C 541. 561. 607. ἀμφιφορεῖc H ex corr. — 172 ἐνέβαλε EG. πυρὶ CLS Vrat. b. d. cτοναχίζων CD post ras. EL: cτεναχίζων AGHS Cant. Mor. Vrat. d. — 173, 174 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. — 174 καὶ τούτων E. τῶν ἐννέα βάλε πυρὶ Vrat. A. πυρὶ CL. — 175 τρῴων L. — 178 ἂρ ADGHL. φίλον τʼ CD. — 179 εἰναΐδαο AD. δόμοιcι ACDEGHLS. — 180 τοι omitt. L Lips. Vrat. A. τελέω τὰ (ἃ E) πάροιθεν: τετελεcμένα ὥcπερ S Syr. (ΠΕΡʼ) Cant. Townl. ἐν ἄλλῳ τετελεcμένα ὥcπερ ὑπέcτην A. — 181 τρῴων L. — 182 cοι DGH. οὔ τι: οὔτοι C. — 183 πριαμΐδῃ (ν superscr.) H, ν 2. man.

A. c. 169 δρατά: τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ε̄ δρετά Didymus.

ὣϲ φάτ' ἀπειλήϲαϲ· τὸν δ' οὐ κύνεϲ ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύναϲ μὲν ἄλαλκε Διὸϲ θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἤματα καὶ νύκταϲ, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροϲίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυϲτάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφοϲ ἤγαγε Φοῖβοϲ Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
ὅϲϲον ἐπεῖχε νέκυϲ, μὴ πρὶν μένοϲ ἠελίοιο
ϲκήλει' ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεϲιν ἠδὲ μέλεϲϲιν.
οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτοϲ.
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόηϲε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ϲτὰϲ ἀπάνευθε πυρῆϲ δοιοῖϲ ἠρᾶτ' ἀνέμοιϲι,
βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίϲχετο ἱερὰ καλά·
πολλὰ δὲ καὶ ϲπένδων χρυϲέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθεῖν, ὄφρα τάχιϲτα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκροί,
ὕλη τε ϲεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἶριϲ
ἀράων ἀίουϲα μετάγγελοϲ ἦλθ' ἀνέμοιϲιν.

V. L. 184 ΑΜΦ' ΕΠΈΝΟΝΤΟ Syr. ἀμφιέποντο Tzetzes Alleg. 29. — 186 δὲ χρῖεν ADEL Apoll. Soph. 139, 11. Schol. Ξ 172. δὲ χρίεν CGS. δὲ χρεῖϲεν H. δ' ἔχριεν Athenaeus XV, 688. — 187 ἑλκυϲτάζων L. — 188 ἐπι DG. — 189 πεδίον δὲ A. κάλυψεν δ' ἄρα χῶρον D. — 190 ὅϲον E. — 191 ϲκήλει' A. ϲκήλει D Syr. Townl. ϲκήλη' H. ϲκήλῃ E Plutarchus Quaest. conv. III, 10, 2, 3. ϲκήλη CGLS Et. Mg. 716, 39. ϲκλήλῃ Lips. ἀμφι DG. περι ADG. μέλεϲιν D. — 192 πυρὶ GL. πυρὴ D, η post ras. ἐκαίετο ADH Syr. Barocc. Mor. καίετο CEGLS Townl. Vrat. A.
η
τεθνηῶτοϲ LS Lips. Cant. τεθνειῶτοϲ A. τεθνειῶτοϲ CDGH Syr. — 193 ἀχῖλεύϲ C. — 194 ϲτᾶϲ D. ἀνέμοιϲι ACDEG. — 195 βορέῃ ACDEG HL Syr. conf. ad Ι 5. ὑπίϲχετο ACL Lips. ὑπέϲχετο ἢ ὑπίϲχετο Eust. ceteri ὑπέϲχετο. — 196 δέπαϊ, λατάνευεν C. ἐλιτάνευεν D. ἐλλιτάνευεν H, sed in utroque δέπαϊ, conf. κ 316, ubi ACDEHIKLMNQRV δέπαϊ ὄφρα πίοιμι exhibent. — 197 ἐλθέμεν ADGHL Syr. ἐλθεῖν CE bis Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. γρ. ἐλθεῖν A. νεκροὶ ADH: νεκρὸν CE GL Syr. Heynius νεκροὶ ex solo Veneto A laudat. — 198 τε ϲεύαιτο E Flor. τ' ἐϲϲεύαιτο AGS Townl. ΤΕϹΕΎΑΙΤΟ Syr. τ' ἐϲϲεύατο C Vrat.
οι
d. τ' ἐϲεύατο H. τ' ἐϲϲεύετο D 2. man. L. τ' ἐϲϲεύατο Mosc. 2. τ' ἐϲϲεύοιτο Rom. τ' ἐϲϲεύοντο D 1. man. ἐν ἄλλῳ ὕλη τὲ ϲεύαιτο A. — 199 μετ' ἀγγελοϲ A. μετ' ἄγγελοϲ CDHS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. Tzetzes Alleg. 64. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐν δυϲὶ μέρεϲι λόγου ἔχει τὸ μετ' ἄγγελοϲ Eust. 1296, 8. conf. 1009, 49. ἦλθεν L

A. c. 195 ὑπίϲχετο, conf. ad Υ 84. ubi Aristarchus ὑπίϲχεο scripsit. — 197 ἐλθεῖν scripsi ut 209, ubi libri in eo consentiunt. — 198 οὕτω δὲ (τε ϲεύαιτο?) καὶ ἔξω τοῦ ν̄ ὕλη Didymus. χωρὶϲ δὲ τοῦ ν̄ τὸ ὕλη. οἱ δὲ ὕλην τ' ἐϲϲεύοντο (?) ἀντὶ τοῦ ὁρμήϲειαν οἱ ἄνεμοι καίειν τὴν ὕλην Schol. AV. de scriptura τε ϲεύαιτο conf. Ρ 463. haec Aristarchi fuit, quia sola cum ὕλη convenit.

οἳ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυςαέος ἀθρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουςα δὲ Ἶρις ἐπέςτη
βηλῷ ἔπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖςι,
πάντες ἀνήιξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαςτος·
ἣ δ' αὖθ' ἕζεςθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζους' ἑκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίςομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίςχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρςητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναςτενάχουςιν Ἀχαιοί.
ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦς' ἀπεβήςετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἠχῇ θεςπεςίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέςθην,
ἐν δὲ πυρῇ πεςέτην, μέγα δ' ἴαχε θεςπιδαὲς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυςῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυςέου ἐκ κρητῆρος, ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυςςόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,

V. L. 200 Ζεφύρου H. — 200—202 omitt. Vrat. b. — 201 ὑπέςτη HS Vrat. d. — 202 ἐπὶ ACDEGL Et. Mg. 186, 19. Et. Gud. 102, 41. Zonar. Lex. 373. ἔπι H Syr. οὐδῷ ἐπὶ Et. Mg. 196, 30. εἶδον D. ὀφθαλμοῖςι ACDEG. Syr. — 203 κάλεόν τέ libri mei cum Townl. Vrat. d. Apoll. Soph. 61, 19. Apollon. de Pron. 53 A. κάλεον δέ Et. Mg. 294, 37. εἰς ἑ G. ἓ ἕ[α]καςτος A. εἶς ἕκαςτος D. ἓ omitt. DL Syr. — 204 ἠδ' CD. 2. man. L. ΑΥ Syr. ἀνήνατο ACE 1295, 61 H. εἶπε τὲ L. τε S Syr. Townl. Vrat. A. — 205 ΟΥΧ' Syr. ΓΑΡ' Syr. αὖθις CG. αὖθι AH Vrat. d. γρ. αὖτις A. ἐπ': ἀπ' G. ῥέεθρα: ῥεέθρων Apoll. Soph. 62, 18. ῥοάων C. — 206 ῥέξους' Mosc. 2. — 208 ἀχϊλλεὺς H. — 209 ὑπίςχηται D. ὑπίςχετο Lips. — 210 ὄρςη τε G. ἐνὶ DL. ἐνϊ H. — 212 ἣ μὲν C. ἆρ ADGHL. ὣς omitt. H. ὡς AD. ἀπεβήςατο D Barocc. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. ἀνεβήςατο S. οἰδ' E Pseudoplut. 129, 18. ἐρέοντο H. — 213 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὄπιςθεν Pseudoplut. 129, 18. — 215 ὑπὸ ACDEGL. ὕπο H Syr. — 216 πυρῇ AD ex corr. EGHL Mor. Cant. Rom. πυρὶ CD 1. man. S Syr. Vrat. A. ΠΥΡ' Syr. — 217 habet H in marg. man. rec. scr. — 218 φυςςῶντες L Lips. ὁ δὲ C ἀχϊλεὺς C. — 219 ἑλὼν ACDGH Barocc. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. ἔχων ELS Lips. ἐν ἄλλῳ ἔχων A. — 220 ἀφυςςόμενος DG. ἀφυςςά[ο]μενος A. ceteri ἀφυςςάμενος cum Harl. Mosc. 2. Vrat. d. χαμᾶδις D. χέε: χεῦε G. Flor.

A. c. 206 γρ. ἐς δῆμον, ὡς αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων Didymus. — 220 ἀφυςςόμενος, conf. Γ 295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυςςόμενοι (ita

ψυχὴν κικλήςκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀςτέα καίων,
νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχηςε τοκῆας,
ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀςτέα καίων,
ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἁδινὰ στεναχίζων.
ἦμος δ' ἑωςφόρος εἶςι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς,
τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύςατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεςθαι
Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔςτενεν οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωςε λιαςθεὶς
κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουςεν.
οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς καί ςφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριςτῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ κυρκαϊὴν ςβέςατ' αἴθοπι οἴνῳ
πᾶςαν, ὁπόςςον ἐπέςχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀςτέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν
εὖ διαγιγνώςκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
ἐν μέςςῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
ἐςχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυςέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ

V. L. 221 πατροκλοῖο E. — 222—228 maximam partem mutilos habet Syr. ut 113—122. — 223 ὥςτε D. addit Plutarchus Consol. ad Apoll. 30. ἄῤῥητον δὲ τοκεῦςι γόον καὶ πένθος ἔθηκε. — 224 ὡς A. ἀχιλλεὺς E Lips. ὀδύρετο ἑτάροιο C. — 225 ἑρπῖζων H. παρα A. αδινὰ A: ceteri ἀδινά. στοναχίζων CEL Rom. — 226 δ' omitt. Schol. Θ 1. ἑωςφόρος D, spir. 2. man. — 227 μέτα Schol. Θ 1. β 1. μετὰ ACEL. μετα DGH. ὑπειράλα D. ὑπειρ A. κίδνατο Schol. Θ 1. β 1. — 228 πυρκαϊῇ D. ΦΛΟΞ' Syr. — 229 αὖθις CE. οἶκον δὲ A. ΟΙΚΟΝΔΕ Syr. οἶκονδε CDL. νέεςθαι: (μετα) ἕκαςτος Barocc. Mor. — 230 κατα A. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. ἔςταινεν L. θύιων A. — 231 ἀπο A. ἑτέρωθι Eust. 1296, 60, sed 1296, 61 ἑτέρωςε. — 232 ἐπι A. κεκμηκὼς Harl. Mor. Vrat. A. — 233 οἶδ' GHL. — 234 ὅμαδος D, acc. et spir. 2. man. δοῦπος ὄρωρεν C. ἔγερθεν et γρ. ἔγειρεν Vrat. A. — 235 καὶ ςφέας HL. — 236 ἀτρεῖδαι Harl. Mosc. 2. conf. 272. 658. A 17. H 327. 385. τὲ H. παναχαιῶν A. — 237 κατα ACH. ςφέςατ' G. αἴθοπα οἶνον D. — 239 λέγομεν H. — 240 διαγιγνώςκοντες AEL Syr. διαγινώςκοντες CDGH. — 241 οἱ δ' Eust. 1294, 6. — 242 ἐπὶ μὶξ G. τὲ καὶ ACH. καὶ omitt. G.

A. c. Aristarchus) δεπάεςςιν ἔκχεον. K 579 ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ πλείου ἀφυςςόμενοι (οὕτως ἀρίςταρχος) λεῖβον μελιηδέα οἶνον.

θείομεν, εἰς ὅ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.
τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμείλιά τε προβάλοντο
ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,

V. L. 244 εἰς ὅ κεν A: ceteri εἰσόκεν. ἐγώ CEL Vrat. A. ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἰὼν A. κεύθωμαι CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. κεύθομαι Zonar. Lex. 1200. κλεύθωμαι A. κλεύθομαι Et. Mg. 517, 45. conf. Hesych. II, 491. — 247 ἐμοῖο G Barocc. Vrat. d. — 248 δεύτερον D Eust. 1298, 2; sed 1298, 9 δεύτεροι. ἐν omitt. H. πολϋκληΐσϊ H. πολυκληῖσι G. λῖπεσθε H Vrat. d. — 249 ὡς A. οἵδ' CGHL. ΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. ἐπείθοντο H. — 250 κατα AC Syr. — 251 ἐπι ACDEGHL post ras. Syr. βαθεία τε D. δὲ (τ supra) A. ἐν ἄλλῳ κάππεσεν ὕλη A. — 252 κλαίοντος L. — 253 σύλλεγον Mor. ἐς omitt. H. χρύσην A. χρυσὴν D. χρυσίην L. — 254 κλισίῃ EHL. ἐς κλισίην Vrat. A. δ' ἐνθέντες L Lips. ἑανῷ L Lips. Flor. εανώι D. — 255 τόρνωσάν τε Et. Mg. 762, 26. θεμείλια δὲ (τ supra) A. προβάλλοντο DH. — 256 ἀμφι AD. ἐπι DH. ἔχευσαν Lips. 1. man. — 257 χεύανδες A. ἀχϊλεὺς C. — 261 εὐζώνους H. — 262 ἱππεῦσι DEH Flor. ἀγλὰ DH. ἀγλαὰ C. — 263 ἔργ' εἰδυῖαν ACDGHL Syr. ἔργα εἰδυῖαν E bis. — 264 ὠτόεντα D Lips. δύω καὶ εἰκοσίμετρον A. δύω καὶ εἰκοσίμετρον CD (δύο) EGHL. τινὲς προάγουσιν ὑφ' ἓν ὡς μίαν

A. c. 244 ὅτι κατὰ συγκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, οἷον πορεύομαι Aristonicus. ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, πορεύομαι. τινὲς δὲ κεύθωμαι, οὐκ εὖ Schol. V. — 254 λιτὶ Aristarchus. — 259—261 obelos habent adpictos in A, ad quos excidit scholium Aristonici. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθέτηται τοῦτο Schol. V. — 262 ἱππεῦσιν: τινὲς ἵπποισι Schol. V. — 264 οὐατόεντα Heynius coniecit non male, comparato θὴρ οὐατόεις, quo Callimachus usus est teste Eustathio. δυωκαιεικοσίμετρον: ὑφ' ἓν ὡς

τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἑξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
    Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίην δὲ φεροίμην.
ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
ἠπίου, ὅ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν

V. L. λέξιν δυωκαιεικοσίμετρον Eust. 1299, 39. — 265 αὐτὰρ τῶι C. αὐτὰρ H Lips. — 266 ἑξετέ' A. ceteri ἑξέτε'. — 267 ΑΠΥΡΩΤΟΝ Syr. ex 270. — 268 αὔτως G. αὐτως A. — 269 δύο CE Syr. Et. Mg. 744, 45. Philemon gramm. 149, 217. Eust. 699, 17. — 270 ἔθηκε ACE. — 272 ΑΤΡΕΙΔΑΊ Syr. ἀτρείδα Lips. τε omitt. D. τὲ H. ἀριστῆες παναχαιῶν D Cant. Mosc. 2. Vrat. b. γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν A. εὐκνήμιδες HL. — 273 omittit Syr. τά τ' H. — 274 μέν νϋν C. — 275 ταπρῶτα H. κλισίην δὲ A. ΚΛΙϹΙΗΝΔΈ Syr. — 277 ΓΆΡ' ΕΙϹΙ Syr. ποσιδάων A Syr. ποσειδ A in marg. δὲ πόρ' DH Schol. Π 867. ΔΕΠΟΡ Syr. ceteri δ' ἔπορ'. conf. B 35 δὲ λίπ' αὐτοῦ. αὐτὼ Schol. Π 867. — 278 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 279 μώνϋχες H. — 280 κλέος ACH Mor. Barocc. σθένος DGLS Syr. σθένος ἢ κλέος E. γρ. τοίου γὰρ σθένος A. — 281 ὅς σφωιν A. ΟϹϹΦΩΙΝ Syr. ὃς σφῶϊν EGL. ὃ $\overset{\text{σ}}{\text{σφῶϊ}}$ D, gravis et σ̄ add. 2. man. ὃς φῶϊν H. — 283 ἑσταῶτες E. ἑσταῶτε Lips. Mosc. 2. πενθήετον Mor. Harl. Mosc. 2. ποθείετον Townl. σφι AC. — 283, 284 omittit Syr. in textu, margini adscripsit man. rec.

A. c. τὸ δυωκαιεικοσίπηχυ (O 678) Schol. V. — 266 ἑξετέ' Herodianus cum paradosi: ἑξέτε' Ptolem. Ascalonita, conf. Eust. 1299, 41. — 273 διχῶς Ἀρίσταρχος δεδεγμένα καὶ δεδεχμένα Didymus, conf. H. T. 224. — 281 ὅ σφωιν: οὕτως καὶ δι' ἑνὸς σ̄, ὡς τὸ ὅ σφιν ἐΰφρονέων ἀγορήσατο (A 73) Didymus. conf. H. T. 326. ἐγκλιτικῶς τὴν σφωϊν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον Herodianus. — 283 vera scriptura est πενθείετον, quod factum est a πενθείω, ut τελείεται (ξ 160, τ 305. 561), τελείει (Ζ 234. ψ 161) a τελείω, νεικείειν (B 277. O 210), νεικείῃσι (A 579), πλείειν (ο 34), πνείει (P 447, σ 131), ἐγχείῃ (ι 10) a

χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕϲτατον ἀχνυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ ϲτέλλεϲθε κατὰ ϲτρατόν, ὅϲ τιϲ Ἀχαιῶν
ἵπποιϲίν τε πέποιθε καὶ ἅρμαϲι κολλητοῖϲιν.
ὣϲ φάτο Πηλείδηϲ, ταχέεϲ δ' ἱππῆεϲ ἄγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρῶτοϲ μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλοϲ,
Ἀδμήτου φίλοϲ υἱόϲ, ὃϲ ἱπποϲύνῃ ἐκέκαϲτο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδηϲ ὦρτο κρατερὸϲ Διομήδηϲ,
ἵππουϲ δὲ Τρῳοὺϲ ὕπαγε ζυγόν, οὕϲ ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεϲάωϲεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδηϲ ὦρτο ξανθὸϲ Μενέλαοϲ
διογενήϲ, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχιϲιάδηϲ Ἐχέπωλοϲ
δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεϲϲαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺϲ ἄφενοϲ, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Ϲικυῶνι·
τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε, μέγα δρόμου ἰϲχανόωϲαν.
Ἀντίλοχοϲ δὲ τέταρτοϲ ἐύτριχαϲ ὡπλίϲαθ' ἵππουϲ,
Νέϲτοροϲ ἀγλαὸϲ υἱόϲ, ὑπερθύμοιο ἄνακτοϲ,
τοῦ Νηληιάδαο· Πυλοιγενέεϲ δέ οἱ ἵπποι
ὠκύποδεϲ φέρον ἅρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραϲτὰϲ
μυθεῖτ' εἰϲ ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦ τοι μέν ϲε νέον περ ἐόντα φίληϲαν

V. L. 284 ἐρηρέαται L Lips. ἕϲτατον DH. ἑϲτατον A. — 285 ἀλλ' ἄγε δὴ ϲτέλλεϲθε L Lips. κατα AD. — 286 ἵπποιϲι D. κολλητοῖϲι H. — 287 ὡϲ A. ἄγερθεν ACDEHS Syr. Vrat. A. Rom. Schol. Δ 182. Θ 399. Ψ 30. ἔγερθεν GL Mor. Harl. Townl. Lips. Flor. — 288 πολυπρῶτοϲ D. πρότεροϲ C. ΑΝΑΞ' Syr. — 289 ἀδρήϲτου φίλοϲ D. — 290 ἔπι CD. — 291 τρωιοὺϲ AL. τρωϊοὺϲ H. τρωΐουϲ Townl. τρωοὺϲ CDEG Syr. Cram. Epim. 407, 15. — 292 αὐτὰρ E. — 293 ἆρ DGHL. ἐπατρείδηϲ G. — 295 τονεὸν D. — 296 τήν: ἣν E. ἐγχεϲιάδηϲ L. — 297 ὑποΐλιον D. — 298 ἔδωκε ACDEG Syr. — 299 ἄφενον L Lips. ναῖε D. — 300 τὴν πόθ' G. ἐν ἄλλῳ τὴν τόθ' A. μετὰ δρόμου H. ἰχανόωϲαν AD Syr. quod scribi iubet G. Hermannus ad Aesch. Suppl. 816. — 303 πυλοιγενέεϲ A. πυλοιγενέεϲ EH Syr. Vrat. d. πυληγενέεϲ CDGLS Lips. Flor. et Heynii libri. γρ. καὶ παλαιγενέεϲ Schol. V. — 304 φέρον omitt. Syr. 1. man. — 306 ἐόντα, φίληϲαν D, diastole 2. man. add. ceteri ἐόντ' ἐφίληϲαν. EH ἐφίληϲε.

A. c. νεικείω, πλείω, πνείω, ἐγχείω, quorum ε̄ in εῑ producitur. — 287 ἄγερθεν: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν Didymus. male alterum Schol. A. οὕτωϲ ἔγερθεν διὰ τοῦ ε̄ αἱ Ἀριϲτάρχου. — 291 τρῳοὺϲ: ὡϲ πολλοὺϲ ἀνεγνώϲθη Herodianus. de iota adscripto conf. H. U. 214. Ε 461. Π 393. Ρ 127. 255. Ϲ 179.

Ζεύϲ τε Ποϲειδάων τε, καὶ ἱπποϲύναϲ ἐδίδαξαν
παντοίαϲ· τῶ καί ϲε διδαϲκέμεν οὔ τι μάλα χρεώ·
οἶϲθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλιϲϲέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
βάρδιϲτοι θείειν· τῶ τ' οἴω λοίγι' ἔϲεϲθαι.
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔαϲιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴϲαϲιν ϲέθεν αὐτοῦ μητίϲαϲθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ ϲὺ φίλοϲ μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μή ϲε παρεκπροφύγῃϲιν ἄεθλα.
μήτι τοι δρυτόμοϲ μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι·
μήτι δ' αὖτε κυβερνήτηϲ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοιϲι·
μήτι δ' ἡνίοχοϲ περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
ἀλλ' ὃϲ μέν θ' ἵπποιϲι καὶ ἅρμαϲιν οἷϲι πεποιθὼϲ
ἀφραδέωϲ ἐπὶ πολλὸν ἑλίϲϲεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίϲχει·
ὃϲ δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥϲϲοναϲ ἵππουϲ,
αἰεὶ τέρμ' ὁρόων ϲτρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
ὅππωϲ τὸ πρῶτον τανύϲῃ βοέοιϲιν ἱμᾶϲιν,

V. L. 307 ΠΟϹΙΔΑΩΝ Syr. ceteri ποϲειδάων, etiam A. ἐδίδαξεν A: ceteri ἐδίδαξαν. — 308 τῶ ACDHLS Syr. τῷ EG. καί ϲε ACDEL Syr. Harl. Lips. Townl. Mosc 2. Vrat. b. A. κέν ϲε G Flor. κέ ϲε HS. χρεών Cant. Vrat. A. — 309 περι A. τέρμαθ' ἐλιϲϲέμεν AD, apostr. et spir. 2. man. add. τέρματ' ἐλιϲϲέμεν CHLS Townl. Vrat. b. d. ΤΕΡΜΑΤ Syr. — 310 βάρδυϲτοι L. τῶ ACHL Syr. τῷ DEG. τώ Townl. κ' οἴω L Lips. Harl. Mosc. 2. τ' ὀΐω G. Γ' ΟΊΩ Syr. — 311 οὐδέ μεν C. — 312 ἴϲαϲι DEGL Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ΙϹϹΑϹΙΝ Syr. ἴϲϲαϲῖν H. ΜΗΤΊϹΑϹΘΑΙ Syr. altero ϲ̄ 2. man. addito. — 314 ΠΑΡΕΚΠΡΟΦΥΓΟΙϹΙΝ Syr. — 315 βίηφι ACDGHL. βίῃφι E Rhet. Graec. III, 107, 27. 242, 2. ΒΙΗΙΦΙ Syr. — 316 ἐνι D. ἐπὶ Vrat. A. — 317 ἐρεχθομένην: ϲπερχομένην Orionis Anthol. I, 23 (ed. Meinecke. pg 251). ἀνέμοιϲι ACDEG. ἀνέμοιϲιν L Syr. Rhet. Gr. III, 107, 28. — 318 περιγίγνεται L Syr. περιγίνεται ACDEGH Rhet Gr. III, 107, 29. Orionis Anthol. I, 23. Herodianus π. διχρόνων 282, 10. Bekk. Anecd. 1227. Et. Gud. 260, 27. Eust. 1742, 35. παραγίνεται Eust. 348, 36. — 319 ἍΛΛΟϹ Syr. ἍΡΜΑϹΙ Syr. omisso οἷϲι quod add. man. rec. πεποιθώϲ: πέποιθε κατά τιναϲ Eust. 1303, 15 et 24. — 320 ἀφραδέοϲ G. ἐπι A. ἑλίϲϲεται ACDHL. — 321 ἀνα AD. κατὰ δρόμον C. — 323 ἐγγύθι S. — 324 ὅπωϲ DE Flor. Rom. τοπρῶτον L. τὸν πρῶτον C Barocc. τοι πρῶτον Mosc. 2. τανύϲει E.

A. c. 307 ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίϲταρχοϲ δὲ ἑνικῶϲ ἐδίδαξεν ἐπὶ τοῦ Ποϲειδῶνοϲ· ἵππειοϲ γάρ Aristonicus. — 310 οὕτωϲ θείϲον (em. θείειν) A in marg. — 317 ἐρεχθομένην Aristarchus: ἐριχθομένην Apio, conf. Et. Mg. 371, 24. — 319 ἀλλ' ὃϲ Ptolem. Ascalonita: ἄλλοϲ (cod. ἄλλωϲ) Antigonus.

ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ
ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς,
ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους,
αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐυπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ,

V. L. 326 omitt. Vrat. b. — 327 ἕστηκε H. ὁσόν τ' AH. γαίης D. — 329 τοῦδ' L. ἑκάτερθε L. — 331 ἤ τε D. κατατεθνῆωτος L Lips. Cant. Mor. Vrat. A. κατατεθνειῶτος (η) A. κατατεθνειῶτος CDEGH. — 332 ἐπι AD. — 333 τέρμ' C. ποδώκης S Cant. ἀχῖλεύς C. — 334 ᾧ E. ἐγχρίψας DS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. A. ἐγχριμφθεὶς L Lips. — 335 εὐπλέκτω HL. ἐϋξέστωι ἐ||ι (ἐπὶ?) D. ἐνϊ H. κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς ἐϋξέστῳ Plato Ion 537 A. B. ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου Xenophon Conviv. IV, 6. — 336 ἐπαριστερὰ E. — 337 τε οἱ E. — 338 νύσηι D. ἐγχριφθήτω DL Vrat. b. A. Lips. Flor. Rom. — 339 ὡς μή τοι Plato l. l. πλήμη L Lips. δοάσσεται: διόσσεται E. — 341 πως omitt. H. τὲ H. τρόσῃς G. τρώσεις Vrat. d. κατα D. — 342 ἐλεγχείη: ἀεικίη Apoll. Soph. 10, 30. δέ σοι HL. δε σοι D. — 343 ἔσσεται ἢ ἔσσεαι E. ἔσται Apoll. Soph. 10, 30. — 344 εἴ περ νύσσῃ E. κεν νύσσηι CD. παρὲξ ἐλάσῃσθα C. — 345 ὅς χ' ἕλῃσι C. ἕλλῃσι L. παρέλθοι ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. παρέλθῃ iam a principio editum erat fortasse ex coniectura.

A. c. 327 δασυντέον καὶ προπερισπαστέον τὸ αὖον Herodianus, conf. Eust. 1304, 2. ἔν τισιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ Didymus. — 332, 333 ἠὲ (ἢ τόγε E) σκίρος ἔην, νῦν αὖ θέτο τέρματ' ἀχιλλεύς Aristarchus teste Schol. V et Eust. 1304, 25.

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήιος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐύτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὔμηλος·
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος·
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
ὡς μεμνέῳτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,

' V. l. 346 ἀρίονα AHL Lips. Vrat. d. ceteri ἀρείονα. ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων τὸν Ἀρείονα διὰ τοῦ ῑ καὶ ō μικροῦ γράφουσιν, ὁμοίως τῷ Ἰξίων Ἰξίονος, οἱ μέντοι πλείους καὶ ἀκριβέστεροι διὰ τῆς ει̅ διφθόγγου τὸν τοιοῦτον Ἀρείονα τυποῦσιν Eust. 1304, 63. — 348 γ' ἔτραφεν A Barocc. Mor. τέτραφεν DEGS. τε τράφεν Townl. γε τράφεν L. ἐνθάδέ
α ρ
γ' ἔτρεφεν C. ἐνθάδε τέφεν H. ἔνθαδ' ἔτραφεν Vrat. A. conf. Φ 279. — 349 ὡς A. ἐνι AD. — 350 ἔειπε ACDGH. — 351 εὔτρϊχας H. — 352 ἀν CHL. ἓν A. ἐβάλλοντο EL. — 352—357 absunt a Vrat. b. — 353 πάλ' D. ἀχιλλεὺς DG. — 354 τόνδε λάχε L post ras. Lips. Townl. ceteri τὸν δ' ἔλαχε. ἐΰμηλος G. — 355 ἆρ AGL. ἀρ H. δουρὶ κλυτὸς A. δουρικλυτὸς CDGL. δουρεικλειτὸς H. — 356 ἐπι DH. μυριόνης G. ὕστατον C. ὕστατος — ἐλαυνέμεν (357) omitt. H. — 358 μεταστοιχεὶ CE quater GHLS Lips. Schol. A 535. B 777. μεταστοιχὸν D. σήμηνε CGH. σήμησε S. σήμαινε Townl. Vrat. b. A. ἀχϊλεύς C. — 359 παρα DH. εἶσε H. —
οἶ
361 μεμνέωτο H, οἶ add. man. rec. δρόμους Et. Mg. 578, 54: libri δρόμου. ἀποείπῃ Mosc. 2. — 362 οἳ δ' L. οἴδ' CH. ἄρα ACDH Harl. Townl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. γρ. οἱ δ' ἅμα A, ita EGL Lips. edd. vett. ἵπποιϊν ACEGH Harl. Mor. Townl. Mosc. 2. Rom. ἐφίπποιϊν D. ἀφίπποισί L. ἐφίπποισι Et. Gud. 40, 45. ἵπποισι S Vrat. A. Eust. 878. 16.

A. c. 346 non opus est scriptura Ἀρείονα, nam Ἀρίονα solo ῑ scriptum firmatur analogia nominum Νομίονος B 871. Δολοπίονος E 77. Κρονίονος Ξ 247. λ 620. Ὑπερίονος Θ 480. α 8. 24. Μολίονε Λ (322) 709. 750. Ἀμφίων N 692. λ 262. 283. Ἄμφῖος B 830. E 612. — 358 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς 757. — 361 μεμνέῳτο Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. δρόμους πληθυντικῶς ἀρίσταρχος Didymus, conf. H. S. 167.

πέπληγόν θ' ἱμᾶcιν, ὁμόκληcάν τ' ἐπέεccιν
ἐccυμένωc· οἳ δ' ὦκα διέπρηccον πεδίοιο
νόcφι νεῶν ταχέωc· ὑπὸ δὲ cτέρνοιcι κονίη
ἵcτατ' ἀειρομένη ὥc τε νέφοc ἠὲ θύελλα,
χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇc ἀνέμοιο.
ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' ἀΐξαcκε μετήορα. τοὶ δ' ἐλατῆρεc
ἕcταcαν ἐν δίφροιcι, πάταccε δὲ θυμὸc ἑκάcτου
νίκηc ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷcιν ἕκαcτοc
ἵπποιc, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντεc πεδίοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέεc ἵπποι
ἂψ ἐφ' ἁλὸc πολιῆc, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάcτου
φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποιcι τάθη δρόμοc· ὦκα δ' ἔπειτα
αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεεc ἔκφερον ἵπποι·
τὰc δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεοc ἄρcενεc ἵπποι,
Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔcαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύc·
αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβηcομένοιcιν ἐίκτην,
πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰc καταθέντε πετέcθην.
καί νύ κεν ἢ παρέλαcc', ἢ ἀμφήριcτον ἔθηκεν,
εἰ μὴ Τυδέοc υἷι κοτέccατο Φοῖβοc Ἀπόλλων,
ὅc ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάcτιγα φαεινήν.
τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο·

V. L. 363 πεπληγόθ' C. — 364 οἵδ' CGHL. διέπρηcον CDGL Lips. Vrat. A. — 365 ὑπο A. — 367 ἐρώωντο Eust. δὲ ῥώοντο Apoll. Soph. 139, 29. — 368 πολυβοτείρη D Vrat. A. — 369 μετήορα E bis. τοῖδ' A. — 370 ἕcταcαν DEL Rom. ἕcταν S. δίφροιc H. δὲ omitt. L. — 371 ἱεμένων D. κέκλετο C. — 372 οἳ δ' D. οἵδ' CGH. δὲ, πέτοντο L. δὲ πέτοντο Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐπέτοντο, conf. 449. — 373 πύματον
α
δρόμον ἔτρεχον C. — 374 ἐφαλὸc D. ἐφ' A. ἀφ' Eust. 1306, 1. ἐφ' ἢ ἀφ' 1305, 45. ἀρετή τε Vrat. b. γ' ἑκάcτου H. — 376 αἱ omitt. H. — 377 omittit L. μετεξέφερον CDEGH. — 378 τρῴϊοι L. οὐδ' ἔτι Townl.
ωι
Vrat. b. ἀπάνευθεν ἦcαν E. — 379 δίφρου A. ἐπι βηcομένοιcιν A. ἐπϊβηcομένηcϊν H. — 381 καταθέντε, πετέcθην D. — 382 παρέλαccεν H Lips. Vrat. A. Flor. Rom. maior pars librorum παρέλαcc', quod recepi, conf. A 27. 151. Θ 514. K 505. C 511. X 135. 152. α 162. 296. β 29. 317. δ 283. λ 120. 415. 459. ξ 330. 384. ο 306. τ 192. 299. υ 130. 340. ψ 136. ω 300. 405, ubi ἤ in eadem sede ante vocalem non corripitur. — 383 ὑἱ D. — 384 δc ῥά οἱ C. βάλε D. ἔβαλε H Lips.

A. c. 374 αἱ πλείουc ἀφ' ἁλὸc, καὶ μήποτε λόγον ἔχει Didymus. ἐφ' ἁλὸc: οὕτωc Ἀρίcταρχοc. οἱ δὲ πλείουc ἀφ' ἁλὸc Schol. V.

οὕνεκα τὰϲ μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούϲαϲ,
οἳ δέ οἱ ἐβλάφθηϲαν ἄνευ κέντροιο θέοντεϲ.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενοϲ λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέϲϲυτο ποιμένα λαῶν,
δῶκε δέ οἱ μάϲτιγα, μένοϲ δ' ἵπποιϲιν ἐνῆκεν.
ἣ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουϲα βεβήκει,
ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
ἀμφὶϲ ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸϲ δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύϲθη.
αὐτὸϲ δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίϲθη,
ἀγκῶνάϲ τε περιδρύφθη ϲτόμα τε ῥῖνάϲ τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύϲι· τὼ δέ οἱ ὄϲϲε
δακρυόφι πλῆϲθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔϲχετο φωνή.
Τυδεΐδηϲ δὲ παρατρέψαϲ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενοϲ· ἐν γὰρ Ἀθήνη
ἵπποιϲ ἧκε μένοϲ καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδοϲ ἔθηκε.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδηϲ εἶχε ξανθὸϲ Μενέλαοϲ.
Ἀντίλοχοϲ δ' ἵπποιϲιν ἐκέκλετο πατρὸϲ ἑοῖο·
    ἔμβητον καὶ ϲφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιϲτα.
ἤ τοι μὲν κείνοιϲιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω
Τυδεΐδεω ἵπποιϲι δαΐφρονοϲ, οἷϲιν Ἀθήνη
νῦν ὤρεξε τάχοϲ καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδοϲ ἔθηκεν.
ἵππουϲ δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπηϲθον,
καρπαλίμωϲ, μὴ ϲφῶιν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη θῆλυϲ ἐοῦϲα· τί ἦ λείπεϲθε φέριϲτοι;

V. l. 386 ὅρ' ἔτϊ H. — 387 ἐβλάβηϲαν CGL Lips. ἐμβλάφθηϲαν H. θέουϲαι Schol. Pind. Olymp. I, 33. — 368 ἂρ ADH. — 389 διέϲϲυτο D. — 390 omitt. H. ἵπποιϊν E. ἐνῆικεν A. — 391 ἣ δὲ C. ἡ δὲ κατ' Mor. κοτέουϲα βεβήκει DHS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. b. d A. γρ. κοτέουϲα βεβήκει A. — 392 δέ οἱ ῥῆξε Vrat. A. — 393 ἐπι D. ἐλύθη C Vrat. b. — 394 παρα AD. — 395 ϲτόμά τε CD. ῥῖνάϲ τε C. — 396 θρυλίχθη libri mei cum Cant. Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 88, 21. θρυλλίχθη E Rom. Et. Mg. 456, 46. ταῦτα ἡ πλείων χρῆϲιϲ δι' ἑνὸϲ λ οἶδε προφέρειν Eust. 1307, 46. πρόϲωπον Apoll. Soph. 88, 21. τῶ A. — 397 δακρυόφιν CDEGHL, conf. P 696. — 398 παρὰ τρέψαϲ H. — 399 ἓν A. — 400 ἔθηκε ADG. ἔδωκε C Lips. ἔδωκεν L. — 401 ἂρ ADGHL. ἔχε GL Lips. Flor. — 402 D 1. man. ἑῆοϲ, nunc ἑοῖο. — 403 ϲφῶϊν H. — 404 μὲν γὰρ κείνοιϲιν L Vrat. A. Flor κίνοιϲιν D. — 406 ἔθηκε D. ἔδωκεν CL. — 407 κιχάνετον H Vrat. A. μὴ δὲ ACDGHL. — 408 καταθείῃ Harl. — 409 τί ἤ A: ceteri τίη. λίπεϲθε EG.

A. c. 387 δέ οἱ Aristarchus: δ' ἑοὶ Ptolem. Ascalonita. — 391 κοτέουϲα βεβήκει, cf. H. U. 75. — 397 de Aristarchi scriptura ἔϲκετο conf. ad P 696. — 405, 406 ἀθετοῦνται οἱ δύο Aristonicus.

ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεϲμένον ἔϲται·
οὐ ϲφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέϲτορι, ποιμένι λαῶν,
ἔϲϲεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέι χαλκῷ,
αἴ κ' ἀποκηδήϲαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ ϲπεύδετον ὅττι τάχιϲτα.
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸϲ τεχνήϲομαι ἠδὲ νοήϲω,
ϲτεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήϲει.
ὣϲ ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτοϲ ὑποδείϲαντεϲ ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
ϲτεῖνοϲ ὁδοῦ κοίληϲ ἴδεν Ἀντίλοχοϲ μενεχάρμηϲ.
ῥωχμὸϲ ἔην γαίηϲ, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαοϲ ἁματροχιὰϲ ἀλεείνων.
Ἀντίλοχοϲ δὲ παρατρέψαϲ ἔχε μώνυχαϲ ἵππουϲ
ἐκτὸϲ ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίναϲ ἐδίωκεν.
Ἀτρείδηϲ δ' ἔδειϲε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ', ἀφραδέωϲ ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππουϲ·

V. L. 410 καί μιν D. — 411 οὔ ϲφωϊν D. κομιδῆ L. παρα A. περὶ Lips. — 412 ὔμμε DGH. κατακτεινεῖ H. κατακτανεῖ Vrat. A. Flor. E 1308, 29; sed 1307, 60 κατακτενεῖ. — 413 ἀποκηδήϲαντεϲ Vrat. A. Flor. — 416 ἐνοδῶι D. οὐδὲ μελήϲει Townl. — 417 ὡϲ A. οἵδ' ἄνακτοϲ ὁμοκλήϲαντεϲ ἀπειλὴν C. ὑποδείϲαντεϲ GS Lips. („multi" Heyne). ὑποδδείϲαντεϲ ADEHL. — 418 ἐπεδραμέτην D: ἐπιδραμέτην ACEGHLS. — 419 κείληϲ G. — 420 ῥωχμὸϲ libri cum Etym. Or. 140, 7. Et. Mg. 706, 4. Philem. gramm. 114, 175. Zonar. Lex. 1624. Suid. II, 2 633, 12. ῥωγμὸϲ Apoll. Soph. 139, 27. Et. Gud. 70, 17. Suidas II, 2, 629, 15. ἀλὲν CDE Schol. Λ 192. Cram. An. Ox. II, 336, 15. αλὲν A. ἀλὲν GHL Et. Mg. 97, 29. — 422 εἶχε E Lips. ἔχε Schol. N 326. ἔϲχε Et. Mg. 143, 17. ἁματροχιὰϲ A. ἁματροχίαϲ S. — 423 ἀντίλοχον G. — 424 παρεκλίναϲ Lips. ἐν ἄλλῳ παρακλινθεὶϲ A. — 425 ἔδδειϲεν H: ceteri ἔδδειϲε.

A. c. 414 ἐφομαρτεῖτον: διχῶϲ ἀλλ' ἐφαμαρτεῖτον Didymus, conf. H. T. 189. — 417 διὰ τοῦ ἑτέρου δ̄ τὸ ὑποδδείϲαντεϲ Didymus (Schol. V). — 418 ἐπεδραμέτην Aristarchus, conf. ad K 354. nunc Aristarcheam scripturam reicio, formae enim dualis, praesertim in verbis compositis, augmentum spernunt, conf. διαϲτήτην A 6. Π 470. προϲαυδήτην Λ 136. Χ 90. ϲυναντέϲθην Η 22. ϲυναντήτην π 333. καταπτήτην Θ 136. ἐϲιδέτην φ 222. ἐκγεγάτην κ 138. ἐϲιδέϲθην ω 101. ϲυνίτην Ζ 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. ἀνϲτήτην Α 305. καππεϲέτην Ε 560. καδδραθέτην ο 494. ξυμβλήτην φ 15. κατθέϲθην χ 141. παραδραμέτην Χ 157. ἐπιδραμέτην Ψ 433. 447. K 354, ubi idem est restituendum. vide ad P 530. excipitur ἀπεβήτην Φ 298. — 419 ϲτεῖνοϲ Herodianus. — 420 ῥωχμόϲ: ῥωγμὸϲ Herodianus. — 421 ἅπαντα: ἔνερθεν Aristophanes. — 422 τῇ: ἀρίϲταρχοϲ χωρὶϲ τοῦ ῑ ῇι ῥ' εἶχεν Didymus.

στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσεαι ἅρματι κύρσας.
ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀίοντι ἐοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπιδραμέτην· αἳ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μή πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
ἔρρ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὣς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.
φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

V. l. 427 τάχα δευτέρῃ H. παρελάσσῃς Mor. παρελάσσαις Lips. παρελάσεις E. πελάσσεις Townl — 428 δειλήσεαι D. — 429 ὡς A. ἔλαυνε ACDGHL. ἤλαυνε E. — 431 κατ' ὠμαδίοιο A. κατομάδϊοι C 1. man. — 432 αἰζηιὸς A. — 433 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. αἳ δ' D, acc. 2. man. Apoll. Soph. 84, 33. αἶδ' CL. ὀπίσω E. — 434 ἀτρείδεῳ H. — 435 συγκέρσειαν G. ἐνι D. ἐνὶ GH. — 436 ἀνατρέψειαν Vrat. A. κατα CD. — 440 γε φάμεν ACDEG. γε φαμὲν HL. scripturam γ' ἔφαμεν Dindorfius intulit. πεπνύσθαι ACDEGL. — 441 ὡς A. ceteri ὣς. οἴσει L. mallem οἴσεαι. hunc habet H in marg. man. rec. scr. — 442 ὡς A. — 443 μὴ δ' C. ἔστατον L. — 444 φθίσονται DHLS Lips. Vrat. b. Flor. φθίσσονται Vrat. A. — 446 ὡς A. οἶδ' C. ὑποδείσαντες G. ceteri ὑποδδείσαντες. 447 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. σφϊσϊ H. δέ σφιν LS. σφι Lips. ἄγχ' ἐγένοντο D. — 449 οἶδ' H. οἳδ' D. ἐπέτοντο CDEH Vrat. A. δὲ πέτοντο ceteri. δὲ, πέτοντο L. οἱ δὲ πέτοντο Barocc. Vrat. b. d. conf. 372.

A. c. 427 εὐρυτέρῃ παρελάσσαι Schol. V diserte. — 440 γε φάμεν Herodianus.

ἧϲτο γὰρ ἐκτὸϲ ἀγῶνοϲ ὑπέρτατοϲ ἐν περιωπῇ·
τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντοϲ ὁμοκλητῆροϲ ἀκούϲαϲ
ἔγνω, φράϲϲατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὃϲ τὸ μὲν ἄλλο τόϲον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν ϲῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ,
οἶοϲ ἐγὼν ἵππουϲ αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖϲ;
ἄλλοι μοι δοκέουϲι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλοϲ δ' ἡνίοχοϲ ἰνδάλλεται· αἳ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖϲέ γε φέρτεραι ἦϲαν.
ἤ τοι γὰρ τὰϲ πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούϲαϲ,
νῦν δ' οὔ πῃ δύναμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄϲϲε
Τρωικὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰϲορόωντι.
ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάϲθη
εὖ ϲχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχηϲεν ἑλίξαϲ;
ἔνθά μιν ἐκπεϲέειν ὀίω ϲύν θ' ἅρματα ἆξαι,
αἳ δ' ἐξηρώηϲαν, ἐπεὶ μένοϲ ἔλλαβε θυμόν.

V. l. 452 ἰόντοϲ D. — 453 φράϲατο E Lips. — 454 τόϲϲον D Lips. ἄλλο δέμαϲ Apoll. Soph. 164, 29. φοίνιξ H. — 455 ϲῆμα G. ϲῆμα τέτυκτο E Harl. Mosc. 2. Vrat. A. ceteri ϲῆμ' ἐτέτυκτο cum Apoll. Soph. 164, 30. Schol. C 309. μήνηϲ Vrat. d. — 456 ϲτῆι A. — 458 οἶοϲ C. — 459 μοι omitt. C. παυρότεροι D. — 460 αἱ — αὐται Mosc. 2. οἱ — αὐτοὶ Vrat A. — 461 γε omitt C. ΦΕΡΤΕΡΟΙ Syr. — 462 ὅϲοι γὰρ τὰϲ πρώταϲ H. γὰρ ϲτὰϲ πρῶτα δ' Lips. τὰ πρῶτα G. πρῶτον LS Vrat. A. περι DH. μολούϲαϲ Vrat. A. — 463 οὔπη DEL Harl. Townl. Mosc. 2. Lips. Rom. οὔπω [ηι] A. οὔπω CGHS Syr. πάντῃ AEG: ceteri πάντη. — 464 ἀμπεδίον ACDEGHL. ΑΝΠΕΔΙΟΝ Syr. εἰϲορόωντε Vrat A. 2. man. — 465 φύγεν A Barocc. Vrat. d. οὐδὲ δυνάϲθη ACDEGHS. ΟΥΔΕ ΔΥΝΑϹΘΗ Syr. οὐδ' ἐδυνάϲθη L Lips Townl. receptum a Bekk. 1. — 466 ϲχεθέην G. περι AD. ἐλίξαϲ ACDH. — 467 ἔνθά μιν ACDH. οἴω CDH. ϲύν θ' ACDGL Syr. ϲϋν θ' H. κατά θ' ES Harl. Townl. Mosc. 2. γρ. κατα θ' άρματα A. ἄξαι ACDEGHL. — 468 omitt. H. in Vrat. d. ante vers. 467 est collocatus. αἳ δ' D, acc. 2. man. add. αἶδ' C. ἐξερώηϲαν C. ἔλαβε G.

A. c. 455 οὕτωϲ ἰακῶϲ τέτυκτο ὁ Ἀρίϲταρχοϲ Didymus. — 459 παροίτεροι Aristarchus. — 461 κεῖϲε: Ζηνόδοτοϲ καὶ Ἀριϲτοφάνηϲ κεῖθι, καὶ ἔϲτιν ἀναλογώτερον Didymus. — 463 οὕτωϲ διὰ τοῦ ῆ (cod. N) νῦν δ' οὔπηι ἀριϲτοφάνηϲ Didymus. — 464 αἱ ἀριϲτάρχου παπταίνετ (sic) Didymus. Ἀρίϲταρχοϲ παπταίνεται Schol. V, quod verum habeo; nam si Aristarchus παπταίνετον scripsisset scholio Didymi in cod. A praefixum esset οὕτωϲ (i. e. sicuti in textu, in quo est παπταίνετον). — 465 φύγον Aristarchum scripsisse puto ut Θ 137. Λ 128. conf. H. T. 383 sq.

ἀλλὰ ἴδεϲθε καὶ ὔμμεϲ ἀναϲταδόν· οὐ γὰρ ἐγώ γε
εὖ διαγιγνώϲκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸϲ γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοιϲιν ἀνάϲϲει,
Τυδέοϲ ἱπποδάμου υἱόϲ, κρατερὸϲ Διομήδηϲ.
τὸν δ' αἰϲχρῶϲ ἐνένιπεν Ὀιλῆοϲ ταχὺϲ Αἴαϲ·
Ἰδομενεῦ, τί πάροϲ λαβρεύεαι; αἳ δέ τ' ἄνευθεν
ἵπποι ἀερϲίποδεϲ πολέοϲ πεδίοιο δίενται.
οὔτε νεώτατόϲ ἐϲϲι μετ' Ἀργείοιϲι τοϲοῦτον,
οὔτέ τοι ὀξύτατον κεφαλῆϲ ἐκ δέρκεται ὄϲϲε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοιϲ λαβρεύεαι. οὐδέ τί ϲε χρὴ
λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονεϲ ἄλλοι.
ἵπποι δ' αὖτε ἔαϲι παροίτεραι, αἳ τὸ πάροϲ περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸϲ ἔχων εὔληρα βέβηκε.
τὸν δὲ χολωϲάμενοϲ Κρητῶν ἀγὸϲ ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νεῖκοϲ ἄριϲτε, κακοφραδέϲ, ἄλλά τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόοϲ ἐϲτὶν ἀπηνήϲ.

V. L. 469 ὔμμεϲ DGH Townl. ἔγωγε libri. — 470 διαγιγνώϲκω L. διαγινώϲκω ACDEGH Syr. ΑΝῊΡ' Syr. — 471 μετ' ἀργείοιϲιν D. — 472 ἱππομάχου Vrat. A. ἱπποδάμοιο πάϊϲ L Lips. — 473 ἐνένιπεν ADE GH Vrat. b. d. ἐνένιϲπεν CLS Syr. Lips. ἐνένιπτεν Cant. ἐνέειπεν Townl. Vrat. A. — 474 αἱ δ' ἔτ' Townl. — 475 πόλεωϲ Schol. C 162. δίενται (ω supra) A. δίωνται S Cant. ceteri δίενται cum Et Mg. 280, 38. Zonar. Lex. 555. Schol. C 162. δίωνται legitur P 110. — 476 νεώτατοϲ ἐϲϲὶ GL. — 477 οὔτέ τοι ACD ex corr. E. Apoll. de Synt. 291, 12 οὔτέ τϊ H. οὐδέ τοι Bachm. Anecd II, 314, 17 ἐκδέρκεται ACDEGHL Syr. Eust. 1259, 60. ἐκδέρκετον Lips. Apoll. de Synt. 291, 12. καταδέρκεται Bachm. An. II, 314, 17. — 478 μύθοιϲι D. οὐδέ τι ϲε ACDHL. — 479 ΛΑΒΡ' ΑΓΟΡΗΝ Syr. ἔμμεναι C Flor. παρα D. — 480 δ' αὖτε CDES Mosc. 2. αὖται A Vrat. b. αὖται Mor. αὔται Lips. αὔται Vrat. A. αὐταὶ GL Townl. παροίτεροι AS. οἳ S. τοπάροϲ L. ΠΕΡ' Syr. — 481 βέβηκε ADG. βεβήκει Vrat. b. A. Zonar. Lex. 917. — 482 τόνδε. — 483 νεῖκοϲ L Syr. Barocc. Mor. Lips. Vrat. A. νείκει ACDEGHS Plutarchus de Aud. poët. 13. νείκη Harl. Mosc. 2. ἄλλά τε ACH. — 484 ἐϲτιν A. ἀποινήϲ L.

A. c. 471 ἀθετεῖται Aristonicus. — 475 δίενται Herodianus. — 479 ἀθετεῖται Aristonicus. πάρα Herodianus. — 480 αὖτε editum erat, donec Heynius ex libris nonnullis αὐταὶ deprompsit, eumque secuti sunt recentiores. ego ad pristinam scripturam redii, nam αὐταὶ pro αἱ αὐταὶ dici non potest, et hiatus, quem offendisse neminem Heynius miratur, in hac sede est legitimus, quod exemplis firmavi in adnotatione ad T 288. accedit quod in omnibus fere libris syllaba αυ accentum habet et in nullo legitur αὐτοὶ, quod respondit scripturae παροίτεροι. — 483 ἀρίϲταρχοϲ νίκοϲ (sic) ἄριϲτε ὡϲ εἶδοϲ ἄριϲτε Didymus.

δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἠὲ λέβητος·
ἵςτορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὁππότεραι πρόςθ' ἵπποι, ἵνα γνώῃς ἀποτίνων.
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖςιν ἀμείψαςθαι ἐπέεςςι.
καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροιςιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίςτατο καὶ φάτο μῦθον·
μηκέτι νῦν χαλεποῖςιν ἀμείβεςθον ἐπέεςςιν,
Αἶαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
καὶ δ' ἄλλῳ νεμεςᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰςοράαςθε
ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύςονται· τότε δὲ γνώςεςθε ἕκαςτος
ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἵ τε πάροιθεν.
ὣς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα ςχεδὸν ἦλθε διώκων,
μάςτι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
ὑψός' ἀειρέςθην ῥίμφα πρήςςοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,

V. l. 485 εἰ δ' ἄγε νῦν Phot. Lex. 305. δεῦρό γε νῦν Schol. Aristoph. Acharn. 771. Equit. 788. νῦν AC. νῦν EH. περιδώμεθον A. περιδώμεθον CDEGHS Syr. Suidas II, 2, 201, 8 (unus cod. περιδώμεθα). Eust. 792, 16. 1939, 5. Phot. Lex. 305. περιδώμεθα L Barocc. Harl. Townl. Schol. Arist. Acharn. 771. Equit. 788. Hesychius I. 477. Et. Mg. 663, 50. — 486 ἵςτορα CL. — 487 ὁππότεροι Vrat. d. γνῴης Barocc. Vrat. d. γνώῃς' H. γνοίης ACDEGLS Syr. ἀπὸ τίνων E bis. — 488 ὡς A. ὤρνυτ' ὀϊλῆος αὐτίκα L Lips. — 489 ἐπέεςςι AEG. — 490 καί νύ κ' ἔτι Schol. Ι 192. προτέρῳ AH. ἔτ' omitt. E. — 491 ἀχϊλεὺς C. αὐτὸς omitt. C. Flor. Rom. φᾶτο D. ἐν ἄλλῳ καὶ κατέρυκε A. — 492 ἀμείψαςθαι D. ἀμείβεςθ' E. — 493 κακῶς Vrat. A. ἔοικε ACDEGH. ἔοικεν L Syr. — 494 ὅςτις CDL. γε omitt. L Lips. ῥέζῃ H ῥέξοι S Cant. Flor. — 495 εἰςοράαςθον L Lips. — 496 οἳ δὲ C. — 497 τότε δὴ L. δὲ omitt. D. ἕκαςτοι Vrat. A. — 498 οἳ τοπάροιθεν G. τὸ πάροιθεν Flor. — 499 ὡς A. — 500 μάςτιγι ELS Townl. Vrat. A. cum aliis. μάςτιγα C. μάςτι ADGH Syr. Bekk. Anecd. 1227. Zonar. Lex. 1333. τὸ δὲ μάςτιγι μάςτι τινὲς γράφουςι διςυλλάβως Eust. 1312. 55. μάςτι, ὡς Θέτι (Σ 407) Schol. A. αἱ δέ οἱ Vrat. A. — 501 πρήςοντε CD. κέλευθα Vrat. A. — 502 ῥαθ μιγγες G.

A. c. 485 νυν Herodianus, conf. Schol. Κ 105. Φ 428. Bekk. An. 1147. Eust. 792, 16. Η Τ. 318. haud scio an περιδώμεθα genuina sit lectio, hiatus enim in caesura bucolica est nullus, et formae dualis in μεθον terminatae sunt rarissimae (Soph. Elect. 950. Phil. 1079. Athen. III, 98 a). defendit περιδώμεθον G. Hermannus ad Soph. El. 938. — 490 de scriptura προτέρῳ conf. Η U. 186. Schol. V ad Ι 192. — 500 οἱ δέ οἱ, conf. ad 387.

ἅρματα δὲ χρυςῷ πεπυκαςμένα καςςιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεςςιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
γίγνετ' ἐπιςςώτρων ἁρματροχιὴ κατόπιςθεν
ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ ςπεύδοντε πετέςθην.
ςτῆ δὲ μέςῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ ςτέρνοιο χαμᾶζε.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
κλῖνε δ' ἄρα μάςτιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτηςεν
ἴφθιμος Cθένελος, ἀλλ' ἐςςυμένως λάβ' ἄεθλον,
δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροιςιν ὑπερθύμοιςι γυναῖκα
καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δὲ λῦεν ὑφ' ἵππους.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλαςεν ἵππους,
κέρδεςιν, οὔ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον.
ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
ὅςςον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίςταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
ἕλκῃςιν πεδίοιο τιταινόμενος ςὺν ὄχεςφι·
τοῦ μέν τε ψαύουςιν ἐπιςςώτρου τρίχες ἄκραι
οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
χώρη μεςςηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
τόςςον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίςκουρα λέλειπτο.

V. L. 503 ἅρματα δ' αὖ χαλκῷ Plutarchus Quaest. conv. IX, 15, 1, 5. ἅρματά τε Vrat. b. — 504 οὐδέ τε G. ceteri οὐδέ τι. Vrat. b. d. οὐδ' ἔτι. — 505 γίγνετ' AL: γίνετ' CDEGH Syr. Et. Mg. 145, 20. Schol. Ψ 422. Apoll. Soph. 43, 16. Ammon. de Diff. s. ἁρματροχία. ἐπιςώτρων H Vrat. A. Apoll. Soph. 43, 16. Et. Mg. 145, 20. ὀπιςςώτρων D. ἁρματροχιὴ C. ἁρματροχίη Lips. Ammonius. ἁρμοτροχιὴ Eust. 1312, 52. — 506 πετέςθην: ἐν ἄλλῳ πέτεςθον A. — 508 ἀπο HL. χαμᾶζε ADEG: χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖΕ Syr. — 509 ΧΑΜΕ Ambr. παμφανόεντος Lips. — 510 ΚΛΕΙΝΕ Ambr. ποτι AD. οὐδὲ μάτηςεν ACD 1. man. GS Syr. οὐδ' ἐμάτηςεν D ex corr. EH Mosc. 2. Vrat. A. Rom. — 512 ὑπερθύμοιςιν D. — 513 ὠτόεντα D. ὃ δ' D. ὅδ' CG. ὃ δὲ λῦεν H. δὲ λῦεν L. ceteri δ' ἔλυεν. — 514 ἂρ ADGHL. — 515 τάχει τε H. — 515, 516 omitt. Vrat. b. — 516 ὡς A. — 517 ὅςςόν τε H. ῥα ἄνακτα E. — 518 ΕΛΚΗCΙΝ Ambr. ἕλκῃςι DE. ςυνόχεςφι D Syr. ὄχεςφι C. ceteri ὄχεςφιν. — 519 ὀπιςςώτρου A. — 520 ὃ δέ τ' G. οὐδέ τε E. — 521 μεςςηγὺ H Vrat. b. (d?). — 522 δή: ΔΕ Ambr. — 523 ταπρῶτα L. δίςκου οὖρα S. δίςκ' οὖρα antigrapha quaedam teste Eust. 1309, 35. δίςκουρα ἢ δίςκ' οὖρα Eust. 1313, 65. δίςκουρα A.

A. c. 504 ἐπέτρεχον: οὕτω δὲ διὰ τοῦ ō Didymus. ὅτι τὰ ἅρματα ἐπέτρεχον, καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν Aristonicus. — 523 Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus δίςκουρα, κατὰ ςύνθεςιν: alii δίςκου οὖρα, ut supra 431.

ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροιϲι,
τῶ κέν μιν παρέλαϲϲ', οὐδ' ἀμφήριϲτον ἔθηκεν.
αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔϲαν καλλίτριχες ἵπποι,
ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόϲϲοθεν ἵππους.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
λοῖϲθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέϲθω Τυδέος υἱός.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον ὡς ἐκέλευε.
καί νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον, ἐπῄνηϲαν γὰρ Ἀχαιοί,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·
ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώϲομαι, αἴ κε τελέϲϲῃς
τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήϲεϲθαι ἄεθλον,
τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω
αὐτός τ' ἐϲθλὸς ἐών. ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοιϲιν

V. l. 526 εἴ περ ἔτι E. προτέρωι A. προτέρῳ G. γίνετο H. ἀμφοτέροιϲι ACDEGHL Syr. — 527 τῶ ACDHL. ΤΩ Syr. τῷ G. καί μιν H Vrat. d. Barocc. Lips. κέ μιν D Rom. κεν ACGLS Syr. — 528 ἀτὰρ D. — 530 βάρδιϲται Syr. Vrat. A. μὲν: τὴν G. γάρ οἵ H. — 531 ἥκιϲτος AD Lips. ἤκιϲτος CEGHL Apoll. Soph. 83, 7. Et. Mg. 424, 28. ἐναγῶνι A. — 533 πρόϲϲωθ' E Lips. Rom. — 534 ἀχϊλεύς C. — 535 στὰς δ' ἐν CG Flor. ἀργείοιϲιν G Syr. Flor. ἂρ AHL. ἀγόρευε CGL. ἀγόρευεν AS post ras. Syr. πτερόεντα προσηύδα DH Townl. Vrat. b. d. — 536 ὤριστος AE. — 537 ἀλλά γε DH. — 539 ὡς A. οἵδ' CL. ἐκέλευε CEG. ἠδ' ἐκέλευον H Vrat. A. ὡς ἐκέλευον Vrat. d. ΗΔΕΚΕΛΕΥΟΝ Syr. ἐν ἄλλῳ ἠδὲ κέλευον A. — 540 κέ οἱ A Harl. κέν οἱ CDGHL in Syr. est lacuna. κε δὴ Vrat. A. ἐπήινεϲαν D. Lips. cum aliis. ἐπῄνεον Vrat. A. ἐν ἄλλῳ ἐπῄνηϲαν γὰρ οἱ ἄλλοι A. — 541 ἂρ ADEGHL. — 542 ΗΧΙΛΉΑ Syr. ἠμείψατο D. — 543 μάλά τοι D. τελέϲειϲ D. ταλάϲϲῃς Vrat. d. — 545 ΑΡΜΆΚΑΙ Syr. ἵππῳ G.

A. c. 527 παρέλαϲϲ' οὐδ' Aristarchus: παρέλαϲϲεν ἢ Zenodotus. — 531 ἥκιστος, non ἤκιστος, Aristarchus. — 533 Aristarchus πρόϲϲοθεν: ὠκέας Zenodotus. — 538 ὅτι ἔν τισιν ὑποτάϲϲονται τούτῳ „τὰ τρίτα δ' Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος“ Aristonicus. — 540 κέ οἱ conf. ad Φ 567.

εὔχεϲθαι· τῶ κ' οὔ τι πανύϲτατοϲ ἦλθε διώκων.
εἰ δέ μιν οἰκτείρειϲ καί τοι φίλοϲ ἔπλετο θυμῷ,
ἔϲτι τοι ἐν κλιϲίῃ χρυϲὸϲ πολύϲ, ἔϲτι δὲ χαλκὸϲ
καὶ πρόβατ', εἰϲὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχεϲ ἵπποι·
τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα ϲ' αἰνήϲωϲιν Ἀχαιοί.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώϲω· περὶ δ' αὐτῆϲ πειρηθήτω
ἀνδρῶν ὅϲ κ' ἐθέλῃϲιν ἐμοὶ χείρεϲϲι μάχεϲθαι.
ὣϲ φάτο, μείδηϲεν δὲ ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεὺϲ
χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλοϲ ἦεν ἑταῖροϲ·
καί μιν ἀμειβόμενοϲ ἔπεα πτερόεντα προϲηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύειϲ οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέϲϲω.
δώϲω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀϲτεροπαῖον ἀπηύρων,
χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ καϲϲιτέροιο
ἀμφιδεδίνηται· πολέοϲ δέ οἱ ἄξιοϲ ἔϲται.
ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευϲεν ἑταίρῳ
οἰϲέμεναι κλιϲίηθεν· ὃ δ' ᾤχετο καί οἱ ἔνεικε.

V. L. 547 εὔχεϲθαι versui antecedenti additum est in L. * τῶ κ': τῶ κεν L. τῷ κεν S Lips. Mosc. 2. τῶ κεν (ο supra) C: ceteri τό κεν. ἤλυθεν ἄλλων D. — 548 οἰκτείρῃϲ Vrat. A. φίλοϲ AGE Harl. Townl. φίλονϲ' C (sic). φίλον DHLS. — 549 ἐϲτί τοι A. ἒν A. ἐνὶ G Flor. χρυϲὸϲ ἔϲτι· δὲ πολὺϲ χαλκὸϲ A. — 550 εἰϲὶ δέ οἱ D. δὲ H, omisso οἱ. δμωιαὶ A: ceteri δμωαὶ. δμωαὶ καὶ μεῖζον ἄεθλον G. — 551 τῶν οἳ D, gravem add. 2. man. — 553 περϊ H. — 554 ὅϲ κε θέληϲιν D. ὃϲ ϲκεθέλῃϲιν L. — 555 ὥϲ A. μείδηϲε H. ἀχϊλεύϲ C. — 557 πτερόεντ' ἀγόρευεν Mosc. 2. — 559 κε omitt. G. τελέϲω A. τελέϲω (ϲ supra) E Flor. Rom. — 560 δώϲώ οἱ C. θώρακα L. ὃν E 1314, 49. ἀπηῦρον G Cant. — 561 περι ADGH. περὶ CEL. — 562 δέ τοι C Mosc. 2. ἄξιον ACDS Cant. Mor. Vrat. d. — 563 ῥὰ CGHL. — 564 κλϊϲΐοθεν H. ὃ δ' D, acc. man. rec. ὅδ' CGL. ἔνεικε ACD Syr. Vrat. A. Flor.

---

547 τῶ κ', ad quod deducit scriptura τῶ κεν in quinque libris, reposui; τό enim significat eam ob causam (διὰ τοῦτο) et idcirco κεν adsumere non potest, τῶ significat ita, tunc, τῶ κεν tunc sane (οὕτωϲ ἄν). conf. ϲ 402 αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνοϲ ἀλώμενοϲ ἄλλοθ' ὀλέϲθαι, πρὶν ἐλθεῖν· τῶ κ' (quod si accidisset) οὔ τι τόϲον κέλαδον μετέθηκε. Β 250. Τ 61. α 239. γ 224. 258. ε 311. θ 467. ι 458. λ 502. ξ 369. ο 181. 537. ρ 164. 244. ϲ 375. 379. τ 310. υ 273. φ 374. χ 78. 134. ψ 23. ω 32. 285. 381. — 548 οὕτωϲ διὰ τοῦ ϲ̄ φίλοϲ πᾶϲαι εἶχον Didymus, conf. ad Π 450. — 551 μεῖζον ἄεθλον Aristarchus, teste Apoll. Soph. 11, 14. — 561 εἰϲὶν οἱ ἀνέϲτρεψαν τὴν περί. ὁ μέντοι Ἀϲκαλωνίτηϲ καὶ οἱ πλείουϲ κατὰ παρολκὴν ἐξεδέξαντο κεῖϲθαι διὰ τὸ ἀμφιδεδίνηται· διὸ οὐκ ἀναϲτρέφουϲιν Herodianus.

[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερϲὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.]
τοῖϲι δὲ καὶ Μενέλαοϲ ἀνίϲτατο θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένοϲ· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χειρὶ ϲκῆπτρον ἔθηκε, ϲιωπῆϲαί τε κέλευϲεν
Ἀργείουϲ· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰϲόθεοϲ φώϲ·
Ἀντίλοχε, πρόϲθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξαϲ.
ᾔϲχυναϲ μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψαϲ δέ μοι ἵππουϲ,
τοὺϲ ϲοὺϲ πρόϲθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονεϲ ἦϲαν.
ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορεϲ ἠδὲ μέδοντεϲ
ἐϲ μέϲον ἀμφοτέροιϲι δικάϲϲατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
μή ποτέ τιϲ εἴπηϲιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἀντίλοχον ψεύδεϲϲι βιηϲάμενοϲ Μενέλαοϲ
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονεϲ ἦϲαν
ἵπποι, αὐτὸϲ δὲ κρείϲϲων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸϲ δικάϲω, καί μ' οὔ τινά φημι
ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔϲται.
Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφέϲ, ἣ θέμιϲ ἐϲτί,
ϲτὰϲ ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματοϲ, αὐτὰρ ἱμάϲθλην
χερϲὶν ἔχε ῥαδινήν, ᾗ περ τὸ πρόϲθεν ἔλαυνεϲ,

V. L. 565 omitt. ACH Syr. Townl. Vrat. b. A. εὐμήλου S. δὲ χερϲὶ D. χειρὶ L. ὃδ' G. δὲ, δεξατο L. δὲ δέξατο DES Mosc. 2. — 566 ἐν τοῖϲϊ δὲ H. — 567 ΚΉΡΥΞ' Syr. κῆρυξ E. κῆρυξ ACDGHL. — 568 χειρὶ ACHL Barocc. Mor. Lips. Ven. B. χερϲὶ DEGS Syr. γρ. χερϲὶ A. τε κέλευϲεν D Syr. τ' ἐκέλευεν L Barocc. Lips. ceteri τ' ἐκέλευϲεν. — 569 ὃδ' CGHL. — 570 πρόϲθε E bis. — 571 ἴϲχῦναϲ H. — 572 πολοὶ (λ superscr.) H. ΧΕΙΡΟΝΕϹ ΕΙϹΙΝ Syr. — 574 μέϲϲον H. ἀμφοτέρων S. δικάϲϲετε D Vrat. A. δικάϲετε Lips Flor. δικάϲατε Eust. 1316, 55; sed 1316', 19 δικάϲϲατε. μὴ δ' CDE 1316, 27 GHL. μηδ' AE 1316, 19 et 55. μὴ Lips. ἐπαρωγῇ D Vrat. A. — 577 ὅττι C. — 579 οὔτινα φημὶ ACDEGHL. — 580 μᾶλλον H. ΓΑΡ' Syr. — 581 αἴδ' CDE Townl. Rom. ceteri εἰ δ'. δύναται μὲν γραφῆναι Ἀντίλοχ' εἴδ' ἄγε, τὰ δὲ πλείω καὶ ἀκριβέϲτερα τῶν ἀντιγράφων αἱ δ' ἄγε φαϲίν Eust. 1316, 41. ἡ θέμιϲ AD. Η Syr. ἣ E 1316, 63. ᾗ E bis G. ἦ CHLS. ἐϲτὶ ACDEHL Syr. — 582 πρὸ πάροιθε H. — 583 ἔχε ACDGHLS Syr. Lips. Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii libri. ἔχεν Vrat. d. ἔχων Eust. 1316, 34. 1317, 1. ῥᾳδινὴν E. τοπρόϲθεν L. ἤλαυνεϲ H.

A. c. 568 χειρὶ conf. β 37. κ 389. ϲ 103. — 581 ἀθετεῖται Aristonicus. — 583 ἔχων Eustathium ex coniectura dedisse puto, quum libri omnes ἔχε exhibeant, retinui ἔχε cum Heynio contra editores recentiores, qui Eustathii coniecturam receperunt. Heynius αὐτὰρ ἱμάϲθλην — ἔλαυνεϲ in medio interpositum esse censet, sed non opus est hac interpretatione, nam δεῦρο loco imperativi positum est ut P 685. Ψ 485. θ 145. ι 517. λ 561.

ἵππων ἁψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
ὄμνυθι μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγώ γε νεώτερός εἰμι
σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
οἶσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
τῶ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε διοτρεφὲς ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη, ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὣς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὔ τι παρήορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας

V. L. 584 ἵππων δ' Vrat. A. — 585 μὴ μέν: μηδὲν Pausanias, VII, 21, 8. τὸ 'μὸν ἅρμα δόλω L. ἅρμα δόλω D. δόλῳ omitt. C. — 586 αὖ L Lips. — 587 ἄνσχεο: ἐν ἄλλῳ ἴσχεο A. νεώτερος εἰμὶ L. — 589 οἶσθ' οἵου D. οἷα E 1317, 23. τελέθουσι ACDEGH. τελέθουσιν L Syr. Flor. — 591 τῶ ACDHL. τῷ EG. — 592 ἀράμην H. — 593 ἀπαιτήσειας ἢ μᾶλλον ἐπαιτήσειας E. ἄφαρ καί τοι C. — 596 ῥὰ CGHL. — 598 ὡς εἴ τε ACH Rom.: ceteri ὡσείτε. περι AH. ἐέρση CE Schol. Apoll. Rhod. III, 1020. — 599 φρύσσουσιν L. φρίσσωσιν Townl. Vrat. b. — 600 ὡς D 1. man. σοι DGL. $\overset{\tau}{\text{σοι}}$ A. μετα AD. — 602 μέν σοι L. ἐγὼ L Lips. — 604 πᾶρος D.— 560 βέλτερον αὖτ' GLS Lips. Flor. γρ. ὕστερον A. ἀμυμονος Vrat. b. — 607 σὺ omitt. H. πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας libri.

A. c. 585 μὴ μέν: μή τι Bekk. 2. propter digammum vocis ἑκών. Heynius μὴ σὺ suspicatur. miror nemini in mentem venisse μή με conicere, ut sit σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος. — 604 νεοίη Aristarchus: αἱ περὶ ἀντίμαχον νόημα γράφουσι Didymus. — 607 scripsi πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας quae videtur Aristarchea lectio fuisse, conf. Didym. ad I 492.

cóc τέ πατὴρ ἀγαθὸc καὶ ἀδελφεὸc εἵνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λιccομένῳ ἐπιπείcομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώcω ἐμήν περ ἐοῦcαν, ἵνα γνώωcι καὶ οἵδε,
ὡc ἐμὸc οὔ ποτε θυμὸc ὑπερφίαλοc καὶ ἀπηνήc.
ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνηc δ' ἀνάειρε δύω χρυcοῖο τάλαντα
τέτρατοc, ὡc ἔλαcεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
ἀμφίθετοc φιάλη· τὴν Νέcτορι δῶκεν Ἀχιλλεὺc
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραcτάc·
τῆ νῦν, καὶ coὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔcτω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψῃ ἐν Ἀργείοιcι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
αὔτωc· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήcεαι, οὐδὲ παλαίcειc,
οὐδέ τ' ἀκοντιcτὺν ἐcδύcεαι, οὐδὲ πόδεccι
θεύcεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆραc ἐπείγει.
ὣc εἰπὼν ἐν χερcὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήcαc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκοc κατὰ μοῖραν ἔειπεc·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλοc, πόδεc, οὐδέ τι χεῖρεc
ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐccονται ἐλαφραί.

V. L. 608 ἐμοῖο E. — 609 τῶ ACDHL. τῷ EG. ἐπιπείθομαι Townl. Vrat. b. — 610 οἶδε A. οἶδε D. ceteri οἵδε. — 612 ῥὰ CGHL. — 613 ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. εἶλε C. — 614 δύο CDEGH. — 615 ἔλαcε E Vrat. A. ὑπελῖπετ' C. — 616 ἀχϊλεύc C. — 617 ἀναγῶνα D. φέρον C. — 618 τῆι D. καί coι E. — 619 ἔμεναι D. οὐ γὰρ εἶ H, omisso ἔτ' αὐτόν. αὖ τὸν Townl. — 620 ὄψηι AD: ceteri ὄψει. mallem ὄψεαι. τοι omitt. C. δέ coι Plutarchus Quaest. conviv. II, 5, 1, 6. δ' ἄεθλον omitt. H. — 621
ε
αὔτωc G Flor. αὐτωc A. οὔτωc H. μαχεcεαι (sic) C. μεμαχήcεαι E. — 622 ἀκοντιcτὴν H. ἐcδύcεαι CS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. A. ἐcδύccεαι EL. ἐνδύcεαι AGH Plutarchus l. l. ὑποδύcεαι D. πό-δεccι ACDEG. — 623 κατα DH. ἐπείγει ADE 1320, 29 et 51 H Rom. ἱκάνει CGL Barocc. Mor. Lips. Flor. ἔπειcιν S Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. A. γρ. καὶ ὀπάζει καὶ ἱκάνει et 2. man. καὶ ἔπειcι A. — 624 ὡc A. ὃδ' CDGHL. δὲ δέξατο S Cant. Mor. Townl. Vrat. b. vulgo δ' ἐδέξατο, conf. 565. 797. A 446. ο 130. — 625 πτερόεντ' ἀγόρευε Barocc. Mor. — 626 κατα AH. — 627 φίλοι C Vrat. d. οὐδέ τι ACDGHLS Lips Harl. Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. οὐδ' ἔτι Barocc. οὐδέ τε E Rom. — 628 ὦμον G. ἀπαΐccονται L. ἀπαΐccονται ἢ ἐπαΐccονται E.

A. c. 622 ἀρίcταρχοc ἐcδύcεαι Didymus. — 623 ἐπείγει, ὀπάζει, ἱκάνει, ἔπειcιν, conf. Schol. Δ 321. Θ 103. — 627 φίλοc Nicanor.

εἴθ' ὣϲ ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδοϲ εἴη,
ὡϲ ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπραϲίῳ, παῖδεϲ δὲ θέϲαν βαϲιλῆοϲ ἄεθλα.
ἔνθ' οὔ τίϲ μοι ὁμοῖοϲ ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
πὺξ μὲν ἐνίκηϲα Κλυτομήδεα, Ἤνοποϲ υἱόν,
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅϲ μοι ἀνέϲτη·
Ἴφικλον δὲ πόδεϲϲι παρέδραμον ἐϲθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
οἴοιϲίν μ' ἵπποιϲι παρήλαϲαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πρόϲθε βαλόντεϲ, ἀγαϲϲάμενοι περὶ νίκηϲ,
οὕνεκα δὴ τὰ μέγιϲτα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
οἳ δ' ἄρ' ἔϲαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάϲτιγι κέλευεν.
ὥϲ ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
πείθεϲθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεϲϲιν.
ἀλλ' ἴθι καὶ ϲὸν ἑταῖρον ἀέθλοιϲι κτερέιζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥϲ μευ ἀεὶ μέμνηϲαι ἐνηέοϲ, οὐδέ ϲε λήθω
τιμῆϲ, ἧϲ τέ μ' ἔοικε τετιμῆϲθαι μετ' Ἀχαιοῖϲ.
ϲοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
ὣϲ φάτο, Πηλείδηϲ δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὁ πυγμαχίηϲ ἀλεγεινῆϲ θῆκεν ἄεθλα·

V. L. 629 ὡϲ A. — 630 ὣϲ ἡμπότε κρείωντ' H. — 631 δὲ θέϲαν HL Vrat. d. ceteri δ' ἔθεϲαν. — 632 οὔ τίϲ μοι A: ceteri οὔτιϲ μοι. ἄρ ACEGL. οὐ γὰρ ἐπειῶν DH. — 634 νίκηϲα Townl. οἴνοποϲ CL Barocc. Mor. Townl. Plutarchus Quaest. conv. II, 5, 1, 7. Φαίνοποϲ Rhet. Gr. III, 191, 8. — 635 πάλην Vrat. d. Rhet Gr. III, 191, 9. πάλην H (sic). — 637 ὑπερέβαλον DGH Flor. — 639 βαλόντε Schol. Ε 856. Cram. An. Par. III, 119, 25. — 640 παρ' αὐτόθι CL Lips. Mor. Barocc. Mosc. 2. — 641 οἳ δ' DL. οἵδ' CH. ἄρ ADEGHL. — 642 omitt. Lips. ἡνϊόχευεν C. ὃδ' CGL. — 643 ὡϲ D 1. man. νῦν δ' Mosc. 2. αὖ C. — 646 ἀέθλοιϲῖν C. — 648 ὡϲ μευ D 2. man. H. μ' αει S. — 649 ἦτε Et. Mg. 748, 43. ἀχαιοὺϲ G Flor. Apoll. Soph. 152, 35. — 650 θεὸϲ . . . δοίη E suo more. ἀντϊ C. ἀντίχαριν L. — 651 ὡϲ A. — 653 ὁ ACDGHL. ἄεθλον CHL Barocc. Mor. Harl. Mosc. 2. Vrat. d. Flor.

A. c. 635 ἀρίϲταρχοϲ ϲὺν τῷ ν̄ πάλην Didymus. — 639 ἀγαϲϲάμενοι: ἔν τιϲι διὰ τοῦ ω̄ ἀγαϲϲαμένω Didymus. — 640 οὕτωϲ δὲ παρ' αὐτόφι διὰ τοῦ φ̄ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖϲ Didymus. — 648 μέμνηϲαι Aristarchus, conf. ad Φ 442.

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδηϲ' ἐν ἀγῶνι
ἑξέτε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίϲτη δαμάϲαϲθαι·
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπαϲ ἀμφικύπελλον.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲν ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί,
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίϲτω,
πὺξ μάλ' ἀναϲχομένω πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
δώῃ καμμονίην, γνώωϲι δὲ πάντεϲ Ἀχαιοί,
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλιϲίην δὲ νεέϲθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶϲ δέπαϲ οἴϲεται ἀμφικύπελλον.
ὣϲ ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠύϲ τε μέγαϲ τε
εἰδὼϲ πυγμαχίηϲ, υἱὸϲ Πανοπῆοϲ Ἐπειόϲ·
ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνηϲέν τε·
ἆϲϲον ἴτω, ὅϲ τιϲ δέπαϲ οἴϲεται ἀμφικύπελλον·
ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμῇ νικήϲαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριϲτοϲ.
ἦ οὐχ ἅλιϲ ὅττι μάχηϲ ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πωϲ ἦν
ἐν πάντεϲϲ' ἔργοιϲι δαήμονα φῶτα γενέϲθαι.
ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεϲμένον ἔϲται·
ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω ϲύν τ' ὀϲτέ' ἀράξω.
κηδεμόνεϲ δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέεϲ αὖθι μενόντων,
οἵ κέ μιν ἐξοίϲουϲιν ἐμῆϲ ὑπὸ χερϲὶ δαμέντα.

V. L. 654 ἄγων omitt. C. κατέθηκεν ἀγῶνι D. κατέδυϲεν ἀγῶνι Vrat. d. — 655 ἑξετέ' S. ἀδμῆτιν G Vrat. d. Flor. ἀλγήϲτη G. δαμάϲϲαϲθαι G Vrat. d. — 658 ΑΤΡΕΙΔΑΙ Syr. ἀτρείδη Vrat A. Flor. Rom. εὐκνήμιδεϲ HL. ἀριϲτῆεϲ παναχαιῶν D. — 659 κελεύομαι Barocc. ὥϲπερ A. ΠΕΡ' Syr. ἀρίϲτῳ G. — 660 κ' omitt. G. — 661 ΔΩΗΙ Syr. δώιη A. δώη CDHL. δῴη E Cram. An. Par. I, 165, 18. — 662 κλιϲίην δὲ AG. ΚΛΙϹΙΗΝΔὲ Syr. κλιϲῖηθεν C. νεέϲθω EGL Flor. Rom. φερέϲθω ACDHS Syr. Cant. Townl. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ νεέϲθω A. — 664 ὡϲ A. ὦϲ οὔφατ' G. ὄρνυτο Vrat. A ΑΝΗΡ' Syr. — 666 ἅψατο libri cum Apoll. Soph. 85, 19. Cram. Ep. 310, 25. An. Ox. IV, 418, 31. An. Par. IV, 220, 6. Et. Mg. 23, 48. Et. Gud. 429, 16. Zonar. Lex. 58. ἥψατο Schol. Π 9. conf. Β 171. Κ 377. Ο 127. ἡμιόνων Et. Mg. 23, 48. Cram. An. Ox. IV, 418, 31. Cram. Ep. 310, 25, ubi etiam ταλαεργῶν. — 667 ἆϲϲον AD. — 668 οὐ AH. φημι τίν' D. ἀξέμεν' Townl. — 669 ΕΠΙΕΥΧΟΜΑΙ (ε supra) Syr. ε add. 2. man. εἶναι — 670 ἐπιδεύομαι et ἦν omitt. H. — 670 ἤ CDE. — 672 ᾧδε G. ΓὰΡ' Syr. τὸ δὲ καὶ: καὶ μὴν Syr. Townl. Vrat b. καί μιν D. γρ. καὶ μὴν τετελεϲμένον ἔϲται A. — 673 χρόαϲ τε H. ῥήξει Plutarchus de Se ipsum citra inv. laud. 13. ϲυν δ' D. — 674 ἀολέεϲ D. αὖθι omitt. C. — 675 οἵ καί μιν D. ὕπο A.

ὣϲ ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντεϲ ἀκὴν ἐγένοντο ϲιωπῇ.
Εὐρύαλοϲ δέ οἱ οἶοϲ ἀνίϲτατο, ἰϲόθεοϲ φώϲ,
Μηκιϲτέοϲ υἱὸϲ Ταλαϊονίδαο ἄνακτοϲ,
ὅϲ ποτε Θήβαϲ δ' ἦλθε δεδουπότοϲ Οἰδιπόδαο
ἐϲ τάφον· ἔνθα δὲ πάνταϲ ἐνίκα Καδμείωναϲ.
τὸν μὲν Τυδείδηϲ δουρὶ κλυτὸϲ ἀμφεπονεῖτο,
θαρϲύνων ἔπεϲιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάνταϲ ἐυτμήτουϲ βοὸϲ ἀγραύλοιο.
τὼ δὲ ζωϲαμένω βήτην ἐϲ μέϲϲον ἀγῶνα,
ἄντα δ' ἀναϲχομένω χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν ἅμ' ἄμφω
ϲύν ῥ' ἔπεϲον, ϲὺν δέ ϲφι βαρεῖαι χεῖρεϲ ἔμιχθεν.
δεινὸϲ δὲ χρόμαδοϲ γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼϲ
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖοϲ Ἐπειόϲ,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἑϲτήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὡϲ δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸϲ βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺϲ
θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν τέ ἑ κῦμα κάλυψεν,

V. L. 676 ὡϲ A. οἴδ' CDGL. — 677 ἀνίϲταται Vrat. d. — 678 μηκιϲτέοϲ ACL Townl. Vrat. b. μηκιϲτέωϲ DGH Syr. Schol. λ 275. ταλαονίδαο H Flor. ταλαϊναΐδαο D. — 679 θήβαϲ δ' ACGHLS Syr. Harl. Lips. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. θήβαϲ DE Rom. Schol. Ψ 679. λ 275. — 680 ἐνθά κε D. ἐνθάδε H. — 681 δουρὶ κλυτὸϲ A: ceteri δουρικλυτόϲ. ἀμφ' επονεῖτο A Syr. — 682 ἔπεϲι D Lips. — 683 παρακάμβαλεν DGHS Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 684 θῆκεν Et. Mg. 414, 28. εὐδμήτουϲ D Vrat. A. Flor. ἐϋδμήτουϲ Barocc. Vrat. A. — 685 τῶ H. ζωϲαμένῳ G. μέϲον CDEH Lips. — 686 ἀναϲχομένῳ G. — 687 ϲυν AD. — 688 ἘΡΡΕΔ' Syr. — 689 ἐπι CD. ὄρνυτο G. ΘΕΙΟϹ Syr. θεῖοϲ ἢ δῖοϲ E. — 690 παπτήιναντα CD. παπτήνατα G. ἄρ ADEGL. — 691 ἑϲτήκειν AL Syr. Barocc. Vrat. b. d. εἱϲτήκειν CGS et vulgo. εἱϲτήκει D. εἱϲτήκει H. ἑϲτήκει Vrat. A. εἱϲτήκει ἢ ἑϲτήκειν Eust. 1324, 2. τὸ δὲ ἑϲτήκειν δύναται μὲν καὶ δίχα τοῦ ν̄ κοινῶϲ γράφεϲθαι, ἡ δὲ ἀκρίβεια τῆϲ ἀντιγραφῆϲ μετὰ τοῦ ν̄ γράφει Eust. 1324, 40. — 692 ὑπο AH. ἰχθῦϲ AC. — 693 θῖν' DEL Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. θίν' A. ἐν ACDGL Syr. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἐπὶ E. ἐπι H. ἐνὶ S Cant. φοικιόεντι D. φυκιόεντα H. θινὶ ἔπι φρικόεντι Schol. Φ 126. μέλαν τέ ἑ DHL Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Schol. Γ 197. Φ 126. μέλαν δέ ἑ CEGLS Syr. Schol. Ε 83. γ 6. μέγα δέ ἑ A Vrat. d. γρ. μέλαν τέ ἑ A. κῦμα κάλυψεν GH Syr. Schol. Γ 197. Ε 83. κῦμ' ἐκάλυψεν ACDELS ex corr. Cant. Mor. Mosc. 3. Vrat. d. A. Rom. Schol. Φ 126. γ 6.

A. c. 678 μηκιϲτῆοϲ? conf. Α 489. Π 21. Τ 216. λ 478. Schol. V ad Π 21. — 679 οὕτωϲ θήβαϲ δέ, εἰϲ θήβαϲ Didymus. — 691 οὕτωϲ ἔξω τοῦ ῑ ἑϲτήκειν, ἔϲτι δὲ ἰωνικόν Didymus. sufficit ἑϲτήκει in caesura semiternaria ut Ρ 133. Χ 36. — 693 τὸ τέλειον ἐπὶ θινί Schol. V.

ὣϲ πληγεὶϲ ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάθυμοϲ Ἐπειόϲ
χερϲὶ λαβὼν ὤρθωϲε· φίλοι δ' ἀμφέϲταν ἑταῖροι,
οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνοϲ ἐφελκομένοιϲι πόδεϲϲιν,
αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωϲε·
κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ ϲφίϲιν εἷϲαν ἄγοντεϲ,
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμιϲαν δέπαϲ ἀμφικύπελλον.
Πηλείδηϲ δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
δεικνύμενοϲ Δαναοῖϲι, παλαιμοϲύνηϲ ἀλεγεινῆϲ·
τῷ μὲν νικήϲαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ ϲφίϲι τῖον Ἀχαιοί·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐϲ μέϲϲον ἔθηκε,
πολλὰ δ' ἐπίϲτατο ἔργα, τίον δέ ἑ τεϲϲαράβοιον.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
ὄρνυϲθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήϲεϲθον.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
ἂν δ' Ὀδυϲεὺϲ πολύμητιϲ ἀνίϲτατο, κέρδεα εἰδώϲ.
ζωϲαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐϲ μέϲϲον ἀγῶνα,
ἀγκὰϲ δ' ἀλλήλων λαβέτην χερϲὶ ϲτιβαρῇϲιν
ὥϲ ὅτ' ἀμείβοντεϲ, τούϲ τε κλυτὸϲ ἤραρε τέκτων,
δώματοϲ ὑψηλοῖο, βίαϲ ἀνέμων ἀλεείνων.
τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θραϲειάων ἀπὸ χειρῶν
ἑλκόμενα ϲτερεῶϲ· κατὰ δὲ νότιοϲ ῥέεν ἱδρώϲ·
πυκναὶ δὲ ϲμώδιγγεϲ ἀνὰ πλευράϲ τε καὶ ὤμουϲ
αἵματι φοινικόεϲϲαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ

V. l. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ E 1324, 4 L. ἀνέπαλτ' ἀτὰρ D. ceteri ἀνέπαλτ' αὐτάρ. — 695 δὲ ἀφέϲταν L. ἀφέϲταϲαν Lips. ἀμφέϲταϲαν CD. — 697 βάλονθ' CD Vrat. A. Lips. ἐν ἄλλῳ βᾱλόνθ A. — 698 καδδ' AC DGL Syr. Vrat. A. καδδαλλοφρονέοντα H. ἀλλοφρονέοντα A. μετα A. — 700 κατα CGL. — 701 δαναοῖϲι et suprascr. λαοῖϲι A. παλαιϲμοϲύνηϲ libri. — 702 ἐμπυριβήτην AC. — 703 δυωδεκάβοιον AC. ἐνι A. ἐν ϲφίϲιν Apoll. Soph. 147, 19. τίον CDH. — 704 μέϲον CDEG Flor. Rom. ἔθηκε ACDEH Syr. ἔθηκαν Harl. Mosc. 2. Vrat. d. — 705 τεϲϲαράβοιον A. — 707 ὄρνυθ' S πειρήϲεϲθε CEL Rom. — 708 ὡϲ A. — 709 ἀν CDGHL. ὀδυϲϲεὺϲ DGH Syr. Flor. Rom. ἀνίϲτατο ἰϲόθεοϲ φῶϲ D. — 710. βήτην D. μέϲον CDEH Lips. Flor. Rom. — 711 δ' omitt. Apoll. Soph. 5, 8. Schol. Ψ 635. ϲτιβαρῇϲι DE. — 712 ὡϲ δ' ὅτ' CDES Flor. Rom. et Heynii libri. ὡϲ ὅτ' AGHL Lips. ἀμείβονταϲ D. τούϲ τε omitt. D. τε omitt. L. τούϲ γε G Flor. κλητὸϲ G. — 715 κατα C. νώτιοϲ D. — 716 ὀμώδιγγεϲ G. ἀνα A. — 717 οἳ δὲ C.

A. c. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ unica vera est lectio et a Bekkero recepta, conf. ad Δ 542. — 701 παλαιμοϲύνηϲ Aristarchus apud Eust. 1587, 40. conf. 1325, 1. — 712 ὡϲ ὅτ' Nicanor diserte.

νίκηϲ ἱέϲθην τρίποδοϲ πέρι ποιητοῖο.
οὔτ' Ὀδυϲεὺϲ δύνατο ϲφῆλαι οὔδει τε πελάϲϲαι,
οὔτ' Αἴαϲ δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲϲ Ὀδυϲῆοϲ.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐυκνήμιδαϲ Ἀχαιούϲ,
δὴ τότε μιν προϲέειπε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ·
    διογενὲϲ Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυϲϲεῦ,
ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ ϲέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήϲει.
    ὣϲ εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυϲϲεύϲ·
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυϲε δὲ γυῖα·
κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίϲω· ἐπὶ δὲ ϲτήθεϲϲιν Ὀδυϲϲεὺϲ
κάππεϲε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβηϲάν τε.
δεύτεροϲ αὖτ' ἀνάειρε πολύτλαϲ δῖοϲ Ὀδυϲϲεύϲ,
κίνηϲεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονόϲ, οὐδέ τ' ἄειρεν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεϲον ἄμφω
πληϲίοι ἀλλήλοιϲι, μιάνθηϲαν δὲ κονίῃ.
καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτιϲ ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺϲ αὐτὸϲ ἀνίϲτατο καὶ κατέρυκε·
    μηκέτ' ἐρείδεϲθον, μηδὲ τρίβεϲθε κακοῖϲι·
νίκη δ' ἀμφοτέροιϲιν· ἀέθλια δ' ἶϲ' ἀνελόντεϲ
ἔρχεϲθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωϲιν Ἀχαιοί.
    ὣϲ ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,

V. L. 718 ἱέϲθην DL. ϊέϲθην A. περι ADHL. περὶ C. — 719 οὔθ' ὀδυϲεὺϲ C. ὀδυϲϲεὺϲ DEH Syr. ΟΥΔΕΙΔΕ Syr. πελάϲαι D. — 721 εὐκνήμιδεϲ ἀχαιοὶ DE Syr. (omiss. acc.) Rom. ἐϋκνήμιδαϲ ἀχαιοὺϲ ACGHLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. 1. man. A. Ven. B. Flor. Eust. 1326, 46. — 722 τότέ L. προϲέειπεν D. — 724 ἀνάειρε G Flor. ἐγώ ϲε CD. τὰ δὲ αὖ G. — 725 ὡϲ A. — 726 κ$\overset{α}{ό}$μ$\overset{ε}{ψ}$ ὄπιθεν H. ὄπιϲθε D. — 727 καϕδ' ACDGH Syr. ἔπεϲ' A Vrat. d. γρ. καδ' ἔβαλ' A. — 728 θαύμαϲάν τε Vrat. A. — 729 δεύτεροϲ δ' E. — 730 ἄπο A. οὐδ' ἔτ' H. ἄειρε G. — 731 κάμψεν D. γνάψεν L. ἐπι D. κάππεϲαν C Flor. — 732 πληϲίον D. μιάνθη L. — 733 αὖθῖϲ C. ἀναΐξαντε πάλαιον H Syr. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. ἀναΐξαντεϲ πάλαιον G Flor. ceteri ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον. — 734 ἀχῖλεὺϲ C. κατέρυκε ACEGHL Syr. — 735 μὴ κέ τ' ACD. ἐρῖδεϲθον C Ven. B. ἐρίζεϲθον GS Cant. Flor. μὴ δὲ CD ex corr. HL. μήδε G. κακοῖϲι ACDGH Syr. — 736 Δ' ΕΙϹΑΝΕΛΟΝΤΕϹ Syr. — 737 ἀεθλεύϲωϲιν DL Townl. Vrat. b. d. — 738 ὡϲ A. οἵ δ' L. οἵδ' CH. ἠδὲ πίθοντο H. ἤδε πίθοντο D. ceteri ἠδ' ἐπίθοντο.

A. c. 718 πέρι Herodianus: περὶ Ptolem. Ascalonita. — 721 ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰϲ ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ νοήϲαντεϲ μετέγραψαν ἐϋκήμιδεϲ Ἀχαιοί Aristonicus. — 724 ἦμ' (= ἢ ἔμ') Habron apud Apoll. de Synt. 126, 4. conf. de Pron. 51 A. — 731 ἐν: ἓν Leptines.

καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύcαντο χιτῶναc.
Πηλείδηc δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτοc ἄεθλα,
ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶcαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Cιδόνεc πολυδαίδαλοι εὖ ἤcκηcαν,
Φοίνικεc δ' ἄγον ἄνδρεc ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
cτῆcαν δ' ἐν λιμένεccι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
υἷοc δὲ Πριάμοιο Λυκάονοc ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰηcονίδηc Εὔνηοc.
καὶ τὸν Ἀχιλλεὺc θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
ὅc τιc ἐλαφρότατοc ποccὶ κραιπνοῖcι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
ἡμιτάλαντον δὲ χρυcοῦ λοιcθήι' ἔθηκεν.
cτῆ δ' ὀρθὸc καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιcιν ἔειπεν·
ὄρνυcθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήcεcθε.
ὣc ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀιλῆοc ταχὺc Αἴαc,
ἂν δ' Ὀδυcεὺc πολύμητιc, ἔπειτα δὲ Νέcτοροc υἱόc,
Ἀντίλοχοc· ὃ γὰρ αὖτε νέουc ποcὶ πάνταc ἐνίκα.
cτὰν δὲ μεταcτοιχί· cήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύc.
τοῖcι δ' ἀπὸ νύccηc τέτατο δρόμοc· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀιλιάδηc· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖοc Ὀδυccεὺc

V. l. 739 ἀπομορξάμενοι D Townl. Vrat. b. 1. man. A. λύcαντο Vrat. b. λύcωcι Townl. χιτῶνα D. — 741 κρατῆρα. EL Lips. — 742 ἐπαῖαν D. — 744 ἐπ': ἐc S Cant. — 746 omitt. Syr. add. 2. man. in marg. ἔδωκε ACDEGH. — 747 εὔνῆοc C. — 748 ἀχΐλεὺc C. — 749 ἐλαφρότατόc γε ποcὶ H. ποcὶ D Syr. — 750 μέγα D 1. man. πίονι L. ἐν ἄλλῳ καταπίονα A. — 751 λοιcθήΐ' A. λοιcθῆϊ A in marg CDGHLS. λοιcθῆι E Syr. λοιcθῆ' Mosc. 2. ἔθηκε ACDEGH Syr. — 753 πειρήcεcθαι G. D ex corr. πειρήcεcθε. — 754 ὡc A. — 755 ἀν CDHL. ὀδυcεὺc C. ὀδυccεὺc H Syr. conf. 709. 719. — 756 ὃ ACDHL. ΓΑΡ' Syr. — 757 μεταcτοιχὶ A Townl. Syr. μεταcτοιχεὶ CDEGLS. μεταcτοίχει H. ἀχΐλεύc C. — 758 ἀπαὶ L. — 759 ἔκφερ' ὀΐλῆοc L Lips. ὀΐληιάδηc E. ὁ ἰ̈λιάδηc D ex corr. man. rec. ὀΐλιάδηc 1. man. ἐπι D. ὄρνυτο Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 28.

A. c. 751 λοιcθήι' i. e. λοιcθήια dictum est ut πρῶτα, δεύτερα (275. 538), conf. 785 λοιcθήιον ἔκφερ' ἄεθλον. Schol. V ita restituendum esse puto λοιcθήι': ἡ cυνήθεια [προπαροξύνει ὡc τὸ] „λοιcθήιον ἔκφερ' ἄεθλον" (785)· οὐ γὰρ κλίνει λοιcθεύc, ὥc τινεc. — 753 πειρήcεcθον Zenodotus, conf. 707. — 757 obelus cum asterisco: ὀρθῶc 358. — 759 ἔκφερ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' ὁ ἰλιάδηc Didymus.

ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο
στήθεός ἐστι κανών, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀυτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς
αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
• ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας.
στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
μήτηρ ὣς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.

V. L. 760 τις H. τε omitt. DL. — 761 στήθεος ἐστὶ HL. χερσὶ ADEGH Syr. χειρὶ CLS Barocc. Rhet. Gr. III, 106, 30. τανύσσει C. τανύσει Barocc. — 762 παρεκ ACHL. παρέκμιτον D. — 763 ὡς A Syr. ὀδυσεὺς C. ὀδυσσεὺς EH. — 764 ἀμφὶ χυθῆναι D ex corr. 2. man. — 765 καδδ' ACDGL Syr. κάδδ' H. ἄρα ἐκ A et in marg. γρ. καδδάρα οἱ κεφαλῆς. ΚΕΦΑΛΗ Ambr. χέεν C. χέε D. — 766 ἀεὶ E. ἐπι DGL Syr. ЄΠЄΙ Ambr. δ' ἐν πάντες H. — 767 ἱεμένω C. ἱέμενοι D. ΙЄΜЄΝΟΙ Ambr. ἱέμενοι L Lips. Vrat. b. d. A. ἱεμένῳ ἢ ἱεμένων Eust. 1328, 40. ἐν ἄλλῳ ἱέμενοι A. δὲ omitt. D. — 769 ΑΘΗΝΑΙΗ Ambr. κατα AD. — 773 ἐπαΐξασθαι A Ambr. CD Syr. Vrat. b. d. A. ἐπαΐξεσθαι EGHL. — 774 βλάψαι D. βλάψε E. — 775 ῥὰ L. ἔχυτ' D. — 776 ἐπι AG. πέφνε CE. ἀχῖλεύς C. — 777 ἓν A. ἔνδ' H. ἔνθ' G Cant. Mor. στόμά τε C. ῥῖνές τε Syr. Harl. ῥίνάς τε C. — 779 εἶλε C. — 780 ἀγραύλιο G. — 781 ὄνθον ἢ ὄνθου Eust. — 782 ὦ πόποι ADH. ἤ μ' Schol. Ψ 405. τοπάρος DHL Syr. ΠЄΡ' Syr. — 783 ΜΗΤΗΡ' Syr. ὡς A. ὀδυσῆϊ C. ὀδυσσῆς G. — 784 ὡς A. οἳδ' CL. γέλασαν DE.

A. c. 772 obelus cum asterisco: ὀρθῶς Є 122, conf. Schol. N 61.

Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιcθήιον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιcιν ἔειπεν·
εἰδόcιν ὔμμ' ἐρέω πᾶcιν φίλοι, ὡc ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶcι παλαιοτέρουc ἀνθρώπουc.
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέcτερόc ἐcτιν,
οὗτος δὲ προτέρηc γενεῆc προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δέ μίν φαc' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποccὶν ἐριδήcαcθαι Ἀχαιοῖc, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
ὣc φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺc μύθοιcιν ἀμειβόμενοc προcέειπεν·
Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεοc εἰρήcεται αἶνοc,
ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυcοῦ ἐπιθήcω.
ὣc εἰπὼν ἐν χερcὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.
αὐτὰρ Πηλείδηc κατὰ μὲν δολιχόcκιον ἔγχοc
θῆκ' ἐc ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀcπίδα καὶ τρυφάλειαν,
τεύχεα Cαρπήδοντοc, ἅ μιν Πάτροκλοc ἀπηύρα.
cτῆ δ' ὀρθὸc καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιcιν ἔειπεν·
ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥ περ ἀρίcτω,
τεύχεα ἑccαμένω, ταμεcίχροα χαλκὸν ἑλόντε.
[ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.]

V. l. 785 Δ' ΑΡΑΟΙ Syr. δ' ἄρα οἱ Vrat. A. δὴ omitt. E. — 786 ἐναργείοιcιν D. — 787 ὔμμ' DH. πᾶcι CE. — 789 * ἐμεῦ: ἐμοῖ' H. ceteri ἐμεῖ', conf. ad Z 454. προγενέcτεροc ἐcτὶν HL. — 790 πρότεροc γενεῇ προτέρων δ' Schol. N 470. τ' omitt. D. — 791 δέ μιν φάc' CEH. δέ μιν φάc' A. φὰc D. — 792 πᾶcιν ἐριδήcαcθαι H. ἐριδδήcαcθαι ES edd. vett. ἐριδδήcαcθε G. εριδδήcεcθαι D. ἐριδείcαcθαι Vrat. d. ἀχαιοὺc Zonar. Lex. 1472. ἀχϊλεῖ C. — 793 ὡc AD 1. man. κύδηνε EL Lips. κύδηινε C. — 794 ἀχιλλεὺc H. — 797 ὡc A. ὅδ' CGH. δὲ, δέξατο L. δὲ δέξατο Lips. Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐδέξατο. — 798 κατα AL. δολιχόcκιον A. — 799 κατα DL. κατ' G Flor. ἠδ' ἀcπίδα Mor. — 801 ἐναργείοιcιν A. — 802 περι A. — 803 ἑλόντων D: ceteri ἑλόντε. Flor. ἑλόντεc. — 804 omittunt D Vrat. A. A habet in margine adposito asterisco. ἀλλήλουc (ων) A. ἀλλήλω Vrat. b.

A. c. 792 ἔν τιcι τῶν ὑπομνημάτων γράφεται ἐριζήcαcθαι Schol. V. — 804 cυναπτέον πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἑλόντεc, οὐ λείποντοc τοῦ μάχεcθαι ἤ τινοc τοιούτου, καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ κελεύειν εἴωθε τιθέναι καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητήc (laud. φ 175. Ω 90). καὶ μετ' ὀλίγον ἀφ' ἑτέραc ἀρχῆc ἀναγνωcτέον ὁππότεροc κε φθῇcιν Nicanor, unde apparet Nicanorem versum 804. non legisse, quod etiam Bekkerus vidit. non recte de hoc loco iudicasse Friedlaenderum, qui putavit epitomatorem omisisse, quod de versu 804. dixerit Nicanor,. infinitivum pro imperativo esse accipiendum, etiam ex eo perspicitur, quod A et D versum omittunt.

ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν,
ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,
τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων·
καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τρὶς μὲν ἐπήιξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν.
ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐίσην
νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο
αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως
σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι.

V. L. 805 κεν C. Vrat. A. Schol. Ψ 824. φθήῃ Cram. Epim. 430, 21. — 806 ψαύσει A. ψαύει Et. Orion. 52, 16. ἐνδίνων A. δια D. — 807 τὼ μὲν C. — 808 ἀπηύρον G. ἀπηύρα D. — 810 παραθήσομεν AC DGH Townl. Vrat. b. A. Flor. παραθήσομαι ELS Lips. Rom. κλισίηισι D. — 811 ὡς A. — 812 ἀν δ' ACDGHL. ἐν δ' S Cant. — 813 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. — 814 ἀμφοτέρω AG Mor. Rom. ἀμφοτέρων CDEHLS Vrat. A. Lips. Flor. — 815 δερκόμενοι D Harl. Mosc. 2. Vrat. d. A. Townl. ἔχεν εἰσορόωντας Townl. ἐν ἄλλῳ δεινὸν δερκόμενοι θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας A. — 816 ἦσαν ἢ ἶσαν E. ἰόντε H. — 817 ἐπάϊξαν H. — 818 ἔπειτα omitt. C. πάντοσε, ἴσην A. πάντοσε ἴσην DEGL. — 819 θώραξ L. — 820 ἂρ DEGHL. δἀρ A. — 821 ὑπ' αὐχένι Vrat. A. ἐπ' αὐχένι κύρσε Vrat. d. ἀκωκῇ D ex corr. EG Et. Mg. 548, 39. ἀκωκήν ACD 1. man. L Lips. Townl. Ven. B. Vrat. d. A. ἀκωκὴ H Vrat. b. — 822 περιδείσαντες E 1331, 36; sed 1331, 25 περιδδείσαντες cum ceteris. περὶδδείσαντες D, grav. add. 2. man. — 823 ἶσ' ἀνάγοντες D. — 824 δῶκε CD Vrat. A. Lips. Flor. — 825 κουλεῶι D. ἐϋδμήτῳ edd. vett.

A. c. 806 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῆς Δωλωνείας (K 298) μετάκειται Aristonicus, vide ad K 298. Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω γράφει (μεταγράφει οὕτως E) „ὁππότερός κεν πρόσθεν (πρῶτος E) ἐπιγράψας χρόα καλὸν φθήῃ ἐπευξάμενος διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός (Schol. V ἀνδρῶν) Schol. V Eust. 1331, 5. — 810 ἀθετεῖται Aristonicus. — 816 conf. Ε 630. Ζ 121. — 824, 825 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος Schol. V. προηθετοῦντο δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει Didymus.

αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν ϲόλον αὐτοχόωνον,
ὃν πρὶν μὲν ῥίπταϲκε μέγα ϲθένοϲ Ἠετίωνοϲ·
ἀλλ' ἤ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεϲϲι ϲὺν ἄλλοιϲι κτεάτεϲϲι.
ϲτῆ δ' ὀρθὸϲ καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοιϲιν ἔειπεν·
ὄρνυϲθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήϲεϲθε·
εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονεϲ ἀγροί,
ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένουϲ ἐνιαυτοὺϲ
χρεώμενοϲ· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενόϲ γε ϲιδήρου
ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἶϲ' ἐϲ πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμοϲ Πολυποίτηϲ,
ἂν δὲ Λεοντῆοϲ κρατερὸν μένοϲ ἀντιθέοιο,
ἂν δ' Αἴαϲ Τελαμωνιάδηϲ καὶ δῖοϲ Ἐπειόϲ.
ἑξείηϲ δ' ἵϲταντο, ϲόλον δ' ἕλε δῖοϲ Ἐπειόϲ,
ἧκε δὲ δινήϲαϲ· γέλαϲαν δ' ἐπὶ πάντεϲ Ἀχαιοί.
δεύτεροϲ αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεύϲ, ὄζοϲ Ἄρηοϲ·
τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγαϲ Τελαμώνιοϲ Αἴαϲ
χειρὸϲ ἄπο ϲτιβαρῆϲ, καὶ ὑπέρβαλε ϲήματα πάντων.
ἀλλ' ὅτε δὴ ϲόλον εἷλε μενεπτόλεμοϲ Πολυποίτηϲ,
ὅϲϲόν τίϲ τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλοϲ ἀνήρ·
ἣ δέ θ' ἑλιϲϲομένη πέτεται διὰ βοῦϲ ἀγελαίαϲ·
τόϲϲον παντὸϲ ἀγῶνοϲ ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόηϲαν.
ἀνϲτάντεϲ δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
νῆαϲ ἔπι γλαφυρὰϲ ἔφερον βαϲιλῆοϲ ἄεθλον.
αὐτὰρ ὁ τοξευτῇϲι τίθει ἰόεντα ϲίδηρον,

V. L. 826 θῆκε CD Vrat. A. αὐτοχόωνον A. — 827 τὸν πρὶν E Townl. ὃν περὶ μὲν H. — 828 πέφνε L Mor. ἀχϊλεύϲ C. — 829 δ' ἄγαγ' S Harl. κτεάτεϲϲι ACDEGH. — 831 πειρήϲαιϲθε D. — 835 παρέξαϲ H. — 836 ώϲ A. — 837 ἀν CDH. καρτερὸν E 1332, 29; sed 1332, 38 κρατερόν. — 838 ἀν CDH. — 841 δεύτερον Vrat. d. A. ἐφέηκε Vrat. b. — 842 δ' αὖ E. ἔριψε A Lips. — 843 ἀπὸ DEGHL. πάντα GL. Lips. Flor. πάντα ἢ (δὴ) πάντων E. — 844 ὅτε μὲν A. ὅτε μὲν Vrat. b. ἔλλαβε pro εἷλε L. — 845 ὅϲϲόν τιϲ ἔρριψε A. ἔριψε Lips. versum omitt. Vrat. d. — 846 ἡ δέ τ' ἑλιϲϲομένη HL. ἡ δέ ἑλιϲϲομένη C. ἡδέ τελιϲϲομένη D. ἡ δέ θ' ἑλιϲϲομένη A. δια D. — 847 τοίδε βόηϲαν H: ceteri τοὶ δ' ἐβόηϲαν. — 848 πολυπύτοιο C. πολυποίτοιο S Cant. Vrat. d. — 849 ἐπὶ ACHL. ἔπι DG. — 850 ὁ ACDGHL. ἰόντα ϲίδηρον G.

A. c. 843 ἀθετεῖται. μετενήνεκται ἐκ τῆϲ Ὀδυϲϲείαϲ (θ 192) Aristonicus.

κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
ἱστὸν δ' ἔστηϲεν νηὸϲ κυανοπρῴροιο
τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοιϲ, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
λεπτῇ μηρίνθῳ δῆϲεν ποδόϲ, ἧϲ ἄρ' ἀνώγει
τοξεύειν. ὃϲ μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
πάνταϲ ἀειράμενοϲ πελέκεαϲ οἶκον δὲ φερέϲθω·
ὃϲ δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθοϲ ἁμαρτών,
ἥϲϲων γὰρ δὴ κεῖνοϲ, ὃ δ' οἴϲεται ἡμιπέλεκκα.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτοϲ,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνηϲ, θεράπων ἐὺϲ Ἰδομενῆοϲ.
κλήρουϲ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντεϲ,
Τεῦκροϲ δὲ πρῶτοϲ κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
ἧκεν ἐπικρατέωϲ, οὐδ' ἠπείληϲεν ἄνακτι
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθοϲ μὲν ἄμαρτε· μέγηρε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
αὐτὰρ ὃ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνιϲ·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸϲ ὀιϲτόϲ.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἤιξε πρὸϲ οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθη
μήρινθοϲ ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδηϲαν Ἀχαιοί.
ϲπερχόμενοϲ δ' ἄρα Μηριόνηϲ ἐξείρυϲε χειρὸϲ .
τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀιϲτὸν ἔχεν πάλαι, ὡϲ ἴθυνεν.

V. L. 851 καδδ' ACDGH. καδδετίθει L. πελέκειϲ G. πέλεκα H. πελεκέα et ἡμιπελεκέα Vrat. A. — 852 δὲ ϲτῆϲεν L Lips. δ' ἔϲτηϲε E Vrat. A. κυανοπρώιροιο A. — 853 ἐπι A. ὑπὸ D. ψαμάθηϲ S. ψαμάθηϲ Cant. ceteri ψαμάθοιϲ cum Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. A. ἔκ A. — 854 δῆϲε EL Vrat. A. ἧϲ: ἧν CD Harl. ἆρ CDG. ὡϲ ἄρ' Vrat. d. ὧϲ γὰρ L. ἐν ἄλλῳ ἧϲ γὰρ ἀνώγει A. hunc et sequentem in textu man. rec. scriptos habet H. — 855 κε λάβῃ C. — 856 οἶκον δὲ AH. οἶκονδε CD. οἶκόν δε (?) Barocc. Mor. Vrat. b. d. ΚΛΙϹΙΗΝΔΈ Syr. κλιϲίηνδε EGL et ceteri Heynii libri. κλυϲίηνδε S. φέρεϲθαι D. φέρεϲθαι ἢ φερέϲθω E. ἐν ἄλλῳ κλιϲίην δὲ φερέϲθω A. — 857 τύχοι D. ἁμαρτῶν H. — 858 δὴ omitt. C. ὅδ' CDGHL. ἡμιπέλεκα DH Vrat. A. — 859 ὡϲ A. — 860 ἀν CDGHL. — 861 πάλον D. βάλλον (cod. βάλλων) Apoll. Soph. 100, 1. conf. Γ 316. κ 206. — 864 omitt. D Syr. Townl. „est translatus ex Il. Δ 102. et habet manifesta vestigia imitationis“ Heyne. κλειτὴν: ἱερὴν S. — 865 μέγηιρε C. μέγειρε D. οἱ τότ' D Vrat. A Schol. Ξ 171. Barocc. — 866 ὁ AC 2. man. DGHL. βάλλε C 2. man. παρ A. παρ' πόδαϲ D. versum omitt. C 1. man. — 867 ἀπο CD. — 868 ἣ μὲν C. ἣ δὲ C. — 869 ΠΡΟΤΙ Syr. αὐτὰρ GL Lips. Flor. — 871 αὐτὰρ L Lips. ἔχε DE Vrat. A.

A. c. 854 γράφεται καὶ ὧϲ γάρ. κατ' ἔνια δὲ δῆϲεν πόδα Didymus. — 858 ὃ δ', non ὅδ' Herodianus. — 870, 871 Massiliensis ϲπερχόμενοϲ δ' ἄρα Μηριόνηϲ ἐπεθήκατ' ὀϊϲτὸν τόξῳ· ἐν γὰρ χερϲὶν ἔχεν (πᾶϲιν ἔχε

αὐτίκα δ' ἠπείληϲεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουϲαν ὑπὸ πτέρυγοϲ βάλε μέϲϲην,
ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλοϲ· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
πρόϲθεν Μηριόναο πάγη ποδόϲ· αὐτὰρ ἡ ὄρνιϲ
ἱϲτῷ ἐφεζομένη νηὸϲ κυανοπρῴροιο
αὐχέν' ἀπεκρέμαϲεν, ϲὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίαϲϲεν.
ὠκὺϲ δ' ἐκ μελέων θυμὸϲ πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
κάππεϲε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβηϲάν τε.
ἂν δ' ἄρα Μηριόνηϲ πελέκεαϲ δέκα πάνταϲ ἄειρε,
Τεῦκροϲ δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ.
  αὐτὰρ Πηλείδηϲ κατὰ μὲν δολιχόϲκιον ἔγχοϲ,
κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸϲ ἄξιον, ἀνθεμόεντα
θῆκ' ἐϲ ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονεϲ ἄνδρεϲ ἀνέϲταν·
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδηϲ εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνηϲ, θεράπων ἐὺϲ Ἰδομενῆοϲ.
τοῖϲι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
  Ἀτρείδη· ἴδμεν γὰρ ὅϲον προβέβηκαϲ ἁπάντων
ἠδ' ὅϲϲον δυνάμει τε καὶ ἥμαϲιν ἔπλευ ἄριϲτοϲ·
ἀλλὰ ϲὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλαϲ ἐπὶ νῆαϲ

V. L. 874 ὕψει C. ΥΠΟ Syr. ὑπο H. ὑπαι ACELS Mor. Barocc. Townl. Cram. Ep. 418, 24. ὑπαι DG. ἴδε Lips. ἴδετο S Syr. Cant. Mor. Vrat. d. A. Flor. — 875 τήν ῥ' DGH Flor. τῇρ' ACELS Syr. Cant. Mor. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. A. Rom. ὑπο AH. πτερύγοϲ E. ΛΆΒЄ pro βάλε Syr. μέϲϲηϲ C Harl. Mosc. 2. μέϲην D. μέϲϲαν H. μέϲϲον Barocc. Mor. μέϲϲηϲ ἢ μέϲϲην E 1333, 59. μέϲηϲ 1334, 26. — 876 ΑΨ' Syr. — 877 πρόϲθε D. ΑΥΤΑΡ' Syr. ἡ omitt. C. — 878 κυανοπρῴροιο A. — 879 ἀπεκρέμαϲε C. ἐπεκρέμαϲεν L Lips. ὑπεκρέμαϲε E 1333, 60; sed 1334, 29 ἀπεκρέμαϲεν. λίαϲϲεν D: ceteri λίαϲθεν. — 880 ἔπτατο Townl. τῆλε: ἧδε Vrat. d. — 881 κάπεϲεν D — .882 ἀν CDGHL. ἄειρε ACGHL Syr. ἀείραϲ D. — 883 ἡμιπέλεκαϲ D. ἡμιπέλεκα G. φέρε CD. — 884 κατα L. δολιχόϲκιον A. — 885 καδδὲ ACDGHL. ΚΑΔΔЄ Syr. — 886 ἥμων' ἄνδρ' ἀνέϲταν D. — 887 ἀν CDG. ἄρ' omitt. D. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 888 ἀν CDG. — 889 ἀχϊλεύϲ C. — 890 ὅϲϲον G. προβέβηκαϲ ἀχαιῶν D. — 891 ὅϲον D Rom. ἥμαϲιν D.

A. c. Schol. A. χείρεϲϲιν ἔχεν Schol. V) πάλαι, ὡϲ ἴθυνεν. Antimachus ϲπερχόμενοϲ δ' ἄρα Μηριόνηϲ ἐξείλετο τόξον χερϲίν (ἐξείρυϲε Τεύκρου τόξον· χερϲὶ δ' οἰϲτὸν E Schol. V) Schol. AV. Eust. 1334, 6. — 879 ἀρίϲταρχοϲ λίαϲϲεν Didymus. οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ διὰ τῶν δύο ϲ. ἡ δὲ Μαϲϲαλιωτικὴ λιάϲθη Schol. A. — 886 ἥμονεϲ Herodianus cum Aristarcho: alii ῥήμονεϲ.

ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωι πόρωμεν,
εἰ cύ γε cῷ θυμῷ ἐθέλειc· κέλομαι γὰρ ἐγώ γε.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρωc
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲc ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟϹ Ω.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰc ἐπὶ νῆαc ἕκαcτοι
ἐcκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺc
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένοc, οὐδέ μιν ὕπνοc
ᾕρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐcτρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένοc ἠύ,
ἠδ' ὁπόcα τολύπευcε cὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμουc ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
τῶν μιμνηcκόμενοc θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰc κατακείμενοc, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὕπτιοc, ἄλλοτε δὲ πρηνήc· τοτὲ δ' ὀρθὸc ἀναcτὰc
δινεύεcκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλόc. οὐδέ μιν ἠὼc

V. L. 893 πόρωμεν ἥρω D. — 894 ἐθέλοιc AGHL. ἐθέλειc CDES Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Rom. conf. P 489. ἐθέλῃ Lips. ἔγωγε libri. — 895 ὡc A. — 897 περικαλὲc H.

V. L. 1 Λῦτο libri mei, Et. Mg. 15, 50. 572, 10. Zonar. Lex. 18. Suidas II, 1, 650, 14. Cram. An. Par. IV, 87, 8. Eust. 108, 4. λύτο S Apoll. Soph. 6, 6. Schol. Ϲ 376. — 3 ὕπνου τὲ C. γλυκεροῖο E. ἀχϊλεὺc C. — 4 οὐδέ κεν L. οὐδὲ μὲν Lips. — 5 πανδαμάτωρ A. ἔcτρεφ' S. — 6 ἀνδροτῆτα ACDEGL Syr. Townl. Lips. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. A. Eust. 353, 37. 641, 39. Rom. Bachm. Anecd. II, 124, 25. Draco de Metr. 137, 23. ἀδροτῆτα H, conf. ad Π 857. Χ 363. τε: γε Barocc. — 7 τολύπευε Harl. Mosc. 2. τολύπευcεν ἐν C. τολύπευcεν αὐτῶ D. cυναυτῶι A. ἄλγεα ACDEGHL Syr. ἄλγη Dindorfius. — 8 ἀνδρῶν τὲ A. πολέμουc CD Lips. ἀλγεινά S Harl. πείρων: περνῶν Lips. — 9 κατα ACDH. εἶβε L Lips. εἴβει Apoll. Soph. 63, 21 (?). — 10 ἐπι AH. πλεῦραc HS. — 11 δὲ omitt. D. ΔῊ Syr. δ' αὖ Vrat. d. τότε DES. — 12 δινεύαcκ' S. δυνεύεcκ' Eust. 654, 55. πλωΐζοντ' ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸc ἀτρυγέτοιο Plato Rep. III, 388 A.

A. c. 6—9 ἀθετοῦνται Aristonicus. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριcτοφάνει Didymus. — 7 αἱ δημώδειc καὶ πάθεν ἔργα Schol. V. — 8 πείρων Aristarchus: πειρῶν Pamphilus. — 12 ψιλῶc τὸ ἀλύων Herodianus.

φαινομένη λήθεϲκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠιόναϲ τε,
ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμαϲιν ὠκέαϲ ἵππουϲ,
Ἕκτορα δ' ἕλκεϲθαι δηϲάϲκετο δίφρου ὄπιϲθε.
τρὶϲ δ' ἐρύϲαϲ περὶ ϲῆμα Μενοιτιάδαο θανόντοϲ
αὖτιϲ ἐνὶ κλιϲίῃ παυέϲκετο, τὸν δέ τ' ἔαϲκεν
ἐν κόνι ἐκτανύϲαϲ προπρηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶϲαν ἀεικείην ἄπεχε χροῒ φῶτ' ἐλεαίρων,
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυϲείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυϲτάζων.
ὣϲ ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεϲκον μάκαρεϲ θεοὶ εἰϲορόωντεϲ,
κλέψαι δ' ὀτρύνεϲκον ἐΰϲκοπον ἀργεϊφόντην.
ἔνθ' ἄλλοιϲ μὲν πᾶϲιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ
οὐδὲ Ποϲειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ,
ἀλλ' ἔχον, ὥϲ ϲφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιοϲ ἱρὴ
καὶ Πρίαμοϲ καὶ λαὸϲ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτηϲ,

V. l. 13 ὑπειρ AD. τ' omitt Bekk. An. 928, 14 et 33. — 14 ἀλλά τ' ἐπιζεύξειεν D. ὅτ' ἐπιζεύξειεν Vrat. ΕΠΙΖΕΥΞΕΙΕΝ Syr. — 15 ὄπιϲθε H: ceteri ὄπιϲθεν. — 16 περι A. — 17 αὖθιϲ C. αὖτιϲ δ' D. ἐνι AH. ἐν G Flor. Rom. τὸν δὲ δ' S. ΤΟΝΔΕΤ Syr. ceteri τόνδε δ' cum Schol. Ε 256. — 18 ἓν A. κόνι AEC post rasur. sed suprascr. ει man. rec. Rom. κόνι' G Flor. κόνει HS. κονίη D. κονίῃ τανύϲαϲ L Lips. πρηνέα L. — 19 ἀεικίην Schol. Π 545. Apoll. Soph. 10, 7. conf. ad υ 308. Eust. 1893, 24. χρωτὶ (η suprascr.) Apoll. Soph. 10, 7. — 20 τεθνειότα A. τεθνειότα EG HL Syr. τεθνειότά C. τεθνειῶτα D. τεθνηότα S Cant. Vrat. d. A. Mosc. 2. περι D. κάλυπτε ACDEGH. ΚΑΛΥΠΤΕΝ Syr. καλύπτει S Cant. καλύπτων L Lips. κάλυψε Schol. Θ 43. ἐν ἄλλῳ κάλυψε A. — 22 ὡϲ ὁ μεν A. ἀείκιζε CDE Vrat. A. Lips. — 23—30 obelos habent praefixos in C. — 24 ἰέναι ὀτρύνεϲκον D. ὀτρύνεϲκον libri mei cum Harl. Mosc. 2. Lips. Vrat. d. A. ὠτρύνεϲκον ES Flor. Rom. cum aliis. — 25 ἑήνδανεν AGHL Flor. ἐφήνδανεν D. — 26 ποϲειδάωνι DE Lips. ποϲειδάων' (ι suprascr.) A. — 28 εἵνεκ' DG Lips. Flor. ἐν ἄλλῳ ἕνεκ' ἀρχῆϲ A, ita est in Vrat. A.

A. c. 17 τόνδε δ' Herodianus, qui confert Ε 238. ο 546. τόνδε δ' hoc loco ferri non posse nemo non videt; itaque scripsi cum Bekkero τὸν δέ τ' ut δ 387 τὸν δέ τ' ἐμόν φαϲιν πατέρ' ἔμμεναι. ο 546 τὸν δέ τ' ἐγὼ κομιῶ. Ν 733 τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίϲκοντ' ἄνθρωποι, conf. H. T. 362 sqq. — 20, 21 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Eust. 1337, 37. οὕτωϲ αἰγίδα χρυϲείην αἱ ἀριϲτάρχου Didymus. — 23 ἀπὸ τούτου ὀκτὼ (—30) ἀθετοῦϲι, καὶ τοὺϲ μὲν ἓξ οὐκ ἀλόγωϲ, ὁ δὲ πρῶτοϲ ἐμοὶ δοκεῖ δεόντωϲ κεχρῆϲθαι, ὥϲτε τὴν ϲυναφὴν εἶναι „τὸν δ' ἐλεαίρεϲκον μάκαρεϲ θεοὶ εἰϲοροῶντεϲ· ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο“ Schol. BCMV. — 24—30 οἱ ἑπτὰ δεόντωϲ ἀθετοῦνται, ὡϲ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. BMV. — 25—30 ἀθετοῦνται ϲτίχοι ἓξ Aristonicus, conf. Eust. 1337, 19. Tzetzes Alleg. 36. — 28 ἕνεκ' ἄτηϲ: οὕτωϲ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. V. conf. ad Γ 100. Eust. 423, 19.

ὃϲ νείκεϲϲε θεάϲ, ὅτε οἱ μέϲϲαυλον ἵκοντο,
τὴν δ' ᾔνηϲ', ἥ οἱ πόρε μαχλοϲύνην ἀλεγεινήν.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώϲ,
καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοιϲι μετηύδα Φοῖβοϲ Ἀπόλλων·
 ϲχέτλιοί ἐϲτε θεοί, δηλήμονεϲ· οὔ νύ ποθ' ὕμιν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα ϲαῶϲαι
ᾗ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖϲί τε, τοί κέ μιν ὦκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίϲαιεν.
ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆι θεοὶ βούλεϲθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ οὔτ' ἂρ φρένεϲ εἰϲὶν ἐναίϲιμοι οὔτε νόημα
γναμπτὸν ἐνὶ ϲτήθεϲϲι, λέων δ' ὣϲ ἄγρια οἶδεν,
ὅϲ τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἴξαϲ εἶϲ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃϲιν·
ὣϲ Ἀχιλεὺϲ ἔλεον μὲν ἀπώλεϲεν, οὐδέ οἱ αἰδὼϲ
γίγνεται, ἥ τ' ἄνδραϲ μέγα ϲίνεται ἠδ' ὀνίνηϲι.
μέλλει μέν πού τιϲ καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέϲϲαι,
ἠὲ καϲίγνητον ὁμογάϲτριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ' ἦ τοι κλαύϲαϲ καὶ ὀδυράμενοϲ μεθέηκε·

V. l. 29 ὅτέ οἱ C. μέϲαυλον DEH. — 30 ἤινεϲ' CD. ἤνεϲϲ' Mosc. 2. γρ. ἥ οἱ κεχαριϲμένα δῶρ' ὀνόμηνεν A, conf. Eust. 1337, 35. — 31 δυωδεκάτη C. — 32 ἂρ ACDGL. — 33 ϲχέτλιϲι ἐϲτὲ DGHL. οὐδέποθ' A Vrat. d. ὗμιν A. ὕμμιν H Cant. Harl. Tzetz. Alleg. 40. ὑμμῖν S. γρ. οὔ νύ ποθ' ὔμιν A. — 35 τῷ νῦν GL (τῶ) Vrat. d. Mosc. 2. — 36 μητρὶ L. — 37 πατρὶ S Vrat. d. λαοῖϲι τὲ H. — 38 πυρῆ κῆεν D. κήϲαιεν Lips. ἐπι ADGHL. κτερίϲειαν DS Flor. κτερίϲαιεν ACGHL Lips. Townl. Mor. Vrat. d. A. Rom. — 39 ἀχιλλῆϊ DH. βούλεϲθ' ὡϲ παρήγειν (ε superscr.) H. — 40 οὔτε φρένεϲ L Lips. Vrat. A. — 41 γαμπτὸν CL. γναπτὸν Lips. ἐνι A. δ' omitt. S. εἶδεν Lips. — 44 ἀχιλλεὺϲ D. μὲν ἀπῶϲεν D. αἰδῶ L. αἰδὼ Lips. — 45 γίγνεται AL Lips. γίνεται CDEGH. ἄνδρα C. ὀνίνηϲι ADGH. — 46 μέν που τιϲ ACDH Cant. Lips. Mor. Harl. Vrat. A. Flor. Rom. γάρ που τιϲ G Vrat. d. γάρ που μέν τιϲ Vrat. b. Mosc. 2. ὀλέϲαι D Flor. — 47 ἢ καὶ καϲίγνητον E. — 48 ἦτοι libri. ὀδυρόμενοϲ E. γράφεται καὶ ὀδυρόμενοϲ A. μεθέηκε ACDEGH.

A. c. 29, 30 ἠθέτηνται, conf. Pseudoplut. 102, 37. — 30 ἀθετεῖ Ἀρίϲταρχοϲ Schol. A. Eust. 1337, 32. παρ' Ἀριϲτοφάνει καί τιϲι τῶν πολιτικῶν, ἥ οἱ κεχαριϲμένα δῶρ' ὀνόμηνε Didymus. — 33 ὔμιν Herodianus ἐγκλιτικῶϲ. — 38 οὕτω διὰ τοῦ ᾱ ἡ παραλήγουϲα κτερίϲαιεν Didymus. — 42 ὁ ἐπεὶ ϲύνδεϲμοϲ περιϲϲεύει. μή ποτε διά τοῦ η̄ ἐγέγραπτο εἴξῃ Nicanor. — 45 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡϲιόδου (Op. 316) μετενήνεκται Aristonicus. ἠδ' Herodianus: alii ἤ δ'.

τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέcαν ἀνθρώποιcιν.
αὐτὰρ ὅ γ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ cῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεccηθέωμέν οἱ ἡμεῖc·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
τὸν δὲ χολωcαμένη προcέφη λευκώλενοc Ἥρη·
εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔποc ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆι καὶ Ἕκτορι θήcετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητόc τε γυναῖκά τε θήcατο μαζόν·
αὐτὰρ Ἀχιλλεύc ἐcτι θεᾶc γόνοc, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
Πηλεῖ, ὃc περὶ κῆρι φίλοc γένετ' ἀθανάτοιcι.
πάντεc δ' ἀντιάαcθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ cὺ τοῖcι
δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιcτε.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη νεφεληγερέτα Ζεύc·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποcκύδμαινε θεοῖcιν·
οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔccεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
φίλτατοc ἔcκε θεοῖcι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰcίν·
ὣc γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὔ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸc ἐδεύετο δαιτὸc ἐίcηc,
λοιβῆc τε κνίcηc τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέραc ἡμεῖc.

V. L. 49 ἀνθρώποιcι DH. — 50 ἐπὶ φίλον H. — 51 φίλοιο omitt. C. — 52 οὐ μὴν οὐ S. μὴν οἷ L. οὐδ' ἔτ' L. — 53 νεμεccηθῶμέν libri. οἱ καὶ ἡμεῖc A. — 54 δὴ omitt. CD. β[γ]αῖαν H. μεν[ε]ιαίνων H. — 55 χολωcά[η]μένοc H. — 57 ἀχιλλῆϊ τε καὶ D. — 58 μὲν γὰρ D. γὰρ Athenaeus IX, 396. μαcτὸν Et. Mg. 24, 45. — 59 ἀχϊλεὺc, ἔcτι C. ἐcτὶ E. θεοῖc γόνοc Lips. — 60 θρέψά τε ACDL. θρέψα τὲ G. ἀτίταλα Harl. Mosc. 2. — 61 πηλεῖ ACDEHLS. περι D. ἀθανάτοιcι ACDEGHL. — 62 ἀντιάcεcθε Vrat. b. γάμου θεοὶ Schol. Pind. Pyth. III, 165. τοῖcι ACEGHL. — 63 δαίνυc' Mor. conf. δαίνυcαι φ 290. ἵcταcο Λ 314. Ρ 179. ἔccυο Π 585. ι 447. μάρναο Ο 475. Π 497. ἐμάρναο χ 228. — 64 τὴνδε H. νεφεληγερέτα A. — 65 μὴ δὲ H. μὴ δὴ πάντα Cram. An. Par. III, 149, 21. — 67 εἰcὶ D. — 68 ὡc H. ἔμοιγε L. — 69 μοι ποτὲ GHL. βωμόc ποτε δεύετο D. εἴcηc CL Lips. — 70 κνίccηc CDGHL. γέραc ἡμῖν Vrat. d.

A. c. 53 ἀθετεῖται Schol. BC. ἀρίcταρχοc νεμεccηθέωμεν διὰ τοῦ θε Didymus. — 59 ἀντὶ τοῦ γόνοc τινὲc γράφουcι παῖc Schol. V. — 64 τινὲc τὴν δὲ μέγ' ὀχθήcαc Schol. V, conf. 138.

ἀλλ' ἤ τοι κλέψαι μὲν ἐάϲομεν, οὐδέ πῃ ἔϲτι
λάθρῃ Ἀχιλλῆοϲ, θραϲὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶϲ νύκτάϲ τε καὶ ἦμαρ.
ἀλλ' εἴ τιϲ καλέϲειε θεῶν Θέτιν ἆϲϲον ἐμεῖο,
ὄφρά τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔποϲ, ὥϲ κεν Ἀχιλλεὺϲ
δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύϲῃ.
ὣϲ ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶριϲ ἀελλόποϲ ἀγγελέουϲα,
μεϲϲηγὺϲ δὲ Ϲάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέϲϲηϲ
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεϲτονάχηϲε δὲ λίμνη.
ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐϲ βυϲϲὸν ὄρουϲεν,
ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸϲ κέραϲ ἐμβεβαυῖα
ἔρχεται ὠμηϲτῆϲιν ἐπ' ἰχθύϲι κῆρα φέρουϲα.
εὗρε δ' ἐνὶ ϲπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
εἵαθ' ὁμηγερέεϲ ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέϲϲῃϲ
κλαῖε μόρον οὗ παιδὸϲ ἀμύμονοϲ, ὅϲ οἱ ἔμελλε
φθίϲεϲθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρηϲ.
ἀγχοῦ δ' ἱϲταμένη προϲέφη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ·
    ὄρϲο Θέτι· καλέει Ζεὺϲ ἄφθιτα μήδεα εἰδώϲ.

V. L. 71 ἤτοι μὲν κλέψαι Vrat. d. πηι A: ceteri πῃ. ἔϲτι A. ἐϲτὶ CDEGH. ἐϲτὶν L. — 72 λάθρη E. ἀχϊλῆοϲ C. ἡ γάρ D. — 73 παρβέμβλωκεν L Lips. νύκτωρ Vrat. d. νύκτάϲ τε A. νύκταϲ τὲ C. ἧμαρ DH. — 74 ἤ τιϲ Cant. καλέϲειεν H. ἀϲϲον A. ἄϲϲον D. ἐμοῖο Vrat. d. — 75 ὄφρά τι A. ὄφρα τῆ S. ἀχϊλεὺϲ C. — 76 δῶρον H. ἀπο D. — 77 ὡϲ A. — 78 μεϲηγύϲδε D. μεϲϲηγῆϲ H. μεϲϲηγὺ ϲάμου τε Schol. Z 133. ϲάμου τε (οιο) A. ϲάμοιο καὶ Vrat. d. τε ϲάμοιο καὶ Strabo VIII, 339. X, 457. — 79 ἐπεϲτενάχηϲε AS Cant. Harl. Townl. Vrat. d. ἐπεϲτενάχιϲε H. ἐπεϲτενάχιζε D. ἐπεϲτονάχηϲε G edd. vett. ἐπεϲτενάχηϲε ἢ ἐπεϲτονάχηϲε Eust. 1340, 22. ἐπεϲτονάχιϲε CL Lips. Barocc. conf. C 124. — 80 ἱκέλη DGHL Apoll. Soph. 113, 19. ἐϲ βυθὸν DHL Vrat. d. A. βηθὸν S. βυϲϲὸν ἵκανεν Plato Ion. 538 D. — 81 ἐμμεμαυῖα D Plato l. l. ἐμβεβαυῖαac G. ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα A. — 82 ἐπιχθῦϲι D. ἰχθῦϲι C. ὠμηϲτῆϲι μετ' ἰχθύϲι πῆμα Plato l. l. — 83 ἐνι A. εὗρεν δ' ἐν C. ἐν Bekk. An. 1227. τέτιν G. ἀμφι ACD. δ' ἄρ AC. δ' ἄρ' Vrat. d. γρ. ἀμφι δέ τ' A. — 84 εἴαθ' D Schol. O 10. ἧδ' CDGHL. ἐνι A. ἐν E. μέϲϲαιϲ GHL Lips. Barocc. Flor. μέϲϲηϲ' E. — 85 ἔμελλε ACE. — 86 φθήϲεϲθ' G. φείϲεϲθ' H 1. man. φθίϲθαι S Cant. ἐνὶ LS Cant. Lips. — 88 ὄρϲεο S Cant. θέτιϲ Mor.

A. c. 71 κλέψαι μὲν ἀμήχανον Antimachus. — 71—73 ἀθετοῦνται τρεῖϲ Aristonicus. — 72 θραϲὺν Ἕκτορα: ἄμεινον γράφειν νέκυν Ἕκτοροϲ Schol. V, conf. Ariston. ad 108. ἦ Herodianus: ἡ alii. γράφεται δὲ κατ' ἔνια εὖ γάρ οἱ αἰεὶ ἀντὶ τοῦ ἦ γάρ οἱ αἰεί Didymus. — 80 βυϲϲόν Herodianus ὀξυτόνωϲ. — 82 κῆρα: ἔνιαι τῶν κατὰ πόλειϲ πῆμα φέρουϲα. ἄτοπον γὰρ ἐπ' ἰχθύων κῆρα λέγειν Didymus. ὠμηϲτῆϲιν Aristarchus: ὠμήϲτηϲιν Tyrannio, conf. Λ 454. X 67. — 84 εἵαθ' Aristophanes: Aristarchus εἴαθ' conf. Schol. O 10. — 85 ἐν τῇ κατὰ ῥιανὸν ὃϲ τάχ' ἔμελλε Didymus. — 86 ἀθετεῖται Aristonicus.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τίπτέ με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίςγεςθ' ἀθανάτοιςιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔςςεται, ὅττί κεν εἴπῃ.
ὣς ἄρα φωνήςαςα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
κυάνεον, τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔςθος.
βῆ δ' ἰέναι, πρόςθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρά ςφι λιάζετο κῦμα θαλάςςης.
ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶςαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύςεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεςςι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦςα.
τοῖςι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ἤλυθες Οὔλυμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
πένθος ἄλαςτον ἔχουςα μετὰ φρεςίν· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ ς' εἵνεκα δεῦρο κάλεςςα.
ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοιςιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι πτολιπόρθῳ·
κλέψαι δ' ὀτρύνουςιν ἐύςκοπον ἀργεϊφόντην·
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω,
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπιςθε φυλάςςων.

V. L. 90 τίπτέ με AC Cram. An. Par. III, 161, 2. μ' ἐκεῖνος Suidas I, 2, 131, 21. — 92 ἔπως οὔςςεται G. ὅττί κεν A. εἴποι G. — 93 ὡς A. κάλυμ' D. — 94 ἔθος pro ἔςθος H. — 96 ἀμφι D. ἄρά ςφι A. δέ ςφι E. λάζετο D. — 97 εἰς ἀναβᾶςαι AL. εἰςαναβᾶςαι CEGHS conf. C 68. ἀνηχθήτην L Lips. ἠϊχθήτην Aristonicus ad 104. — 98 εὗρεν Vrat. A. περι D. — 100 ἡδ' CHL. παρ D. — 101 χειρὶ D. χερςὶ Lips. τίθει L. θῆκε ACEGH. — 102 εὔφρην' CG. ὤρεξ' ἐπιοῦςα L Lips. — 104 οὔλυμπον δὲ AD. — 105 μετα AD. — 106 ὡς ADG: ceteri ὧς. τοῦ γ' D. κάλεςα G. — 108 ἀμφι D. νέκυϊ ACDEGH. ἀχιλῆϊ CD. — 109 ὀτρύνεςκον C Lips. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. ὠτρύνεςκον ELS Schol. A 132. conf. 24. — 110 ἀχιλῆϊ C Flor. προτιάπτω A. προϊάπτω Mor. Vrat. A. Mosc. 2. Cram. Ep. 369, 12. γράφεται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων προϊάπτω Eust. 1341, 42. — 111 μετ' ὄπιςθε A.

A. c. 94 ἔςθος Herodianus ψιλῶς. — 96 ἄρά ςφι, canf. Ξ 134. θ 480. κ 415. τ 464. υ 348. H. T. 413. — 97 ἀρίςταρχος ἐξαναβᾶςαι καὶ αἱ πλείους Didymus. — 109 ἡ Μαςςαλιωτικὴ ὀτρύνουςιν. οὕτως καὶ ἡ Χία Didymus. — 110 προτιάπτω Apollodorus, Aretades, Neoteles, Dionysius Thrax: προϊάπτω Zenodotus et Aristarchus. ἐν τῷ Ἀχιλλῆϊ προϊάπτω ἀμφίβολος ἡ γραφή, εἰ προϊάπτω εἴτε προτιάπτω Gram. Ep. 369, 12.

αἶψα μάλ' ἐϲ ϲτρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέι ϲῷ ἐπίτειλον.
ϲκύζεϲθαί οἱ εἰπὲ θεούϲ, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶϲθαι, ὅτι φρεϲὶ μαινομένῃϲιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυϲὶ κορωνίϲιν, οὐδ' ἀπέλυϲεν,
αἴ κέν πωϲ ἐμέ τε δείϲῃ ἀπό θ' Ἕκτορα λύϲῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήϲω
λύϲαϲθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
    ὣϲ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηϲε θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξαϲα.
ἷξεν δ' ἐϲ κλιϲίην οὗ υἱέοϲ· ἔνθ' ἄρα τόν γε
εὗρ' ἁδινὰ ϲτενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἐϲϲυμένωϲ ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριϲτον·
τοῖϲι δ' ὄιϲ λάϲιοϲ μέγαϲ ἐν κλιϲίῃ ἱέρευτο.
ἣ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔποϲ τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
    τέκνον ἐμόν, τέο μέχριϲ ὀδυρόμενοϲ καὶ ἀχεύων
ϲὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένοϲ οὔτέ τι ϲίτου
οὔτ' εὐνῆϲ; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
μίϲγεϲθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέϲτηκεν θάνατοϲ καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνεϲ ὦκα, Διὸϲ δέ τοι ἄγγελόϲ εἰμι.
ϲκύζεϲθαι ϲοί φηϲι θεούϲ, ἓὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶϲθαι, ὅτι φρεϲὶ μαινομένῃϲιν

V. L. 113 εἶπε D. — 114 μαινομένῃϲι DH Vrat. A. μαρναμένῃϲιν Lips. — 115 ἀπέλυϲε H. — 116 αἴ κεν πωϲ G. ἀπο θ' D. ἀπο δ' L. — 117 ἐγὼ omitt. D. — 119 ἀχιλῆϊ CD. ἱείνῃ H. — 120 ὡϲ A. — 121 omitt. Vrat. b. — 122 ἐν δ' CLS editores usque ad Wolfium. γρ. ἐν δ' ἄρα τόνγε A. εὗρε δεινά H. αδινὰ A. ἀμφ' αὐτῷ L Lips. — 124 ἐπαίνοντο H. ἐτύνοντο H. τε πένοντο Athenaeus I, 11. ἐντύναντο Schol. Θ 53. — 125 ἱέρατο L. ἱερᾶτο Lips. — 126 ἣ δὲ C. ἠδ' ἐμᾶλλ' H (sic). — 127 ὀνόμαζε ACGHL. — 129 ἔδαιε A. αἴδεαι C 1. man. οὔτέ τι CEH. οὔτε τι D Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. οὐδέ τι AGLS Lips. Flor. ϹΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. — 130 οὐδ' D. καλὸν δὲ Vrat. A. δὲ omitt. L Lips. — 131 βαίῃ CL. — 132 παρέϲτηκε CEG Lips. Vrat. A. Flor. — 133 ἄγγελοϲ εἰμὶ L. — 134 ϲκύζεϲθαί ϲοι φηϲὶ ACDEGHL. ἕε L. — 135 μαινομένηιϲι D.

A. c. 125 τοῖϲιν δ' οἶϲ Ptolemaeus Ascalonita? conf. Herod. ad Γ 198. Cram. Ep. 321, 15. οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἑνικῶϲ ἐν κλιϲίῃ Didymus. — 130—132 ἀθετοῦνται ϲτίχοι τρεῖϲ Aristonicus. — 134 ἑέ Callistratus et Aristarchus δαϲέωϲ.

Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυςὶ κορωνίςιν, οὐδ' ἀπέλυςας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦςον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προςέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇδ' εἴη· ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
βάςκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα· λιποῦς' ἕδος Οὐλύμποιο
ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴςω
λύςαςθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄςτυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεςὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάςςομεν ἀργεϊφόντην,
ὃς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάςςῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃςιν ἔςω κλιςίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐςτ' ἄφρων οὔτ' ἄςκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,

V. L. 136 παρα A. — 137 ἀλλά γε E 1341, 63; sed 1342. 40 ἀλλ' ἄγε. δὲ, δέξαι L. ΔΕΞΕ Pap. 1. man. — 138 τήνδὲ H. ἀχϊλεύς C. — 139 πῆ δ' εἴη L Lips. τῇ εἴη Schol. δ 229. ἐν ἄλλῳ τῆι εἴη ὃς δῶρα φέρει A. εἴη ὃς omitt. H. φέροι omitt. L. φέρει H Schol. δ 229. ἄροιτο S Flor. — 140 ἀνώγοι (?) D. — 141 ὡς A. ΑΓΥΡΙ Pap. 1. man. μήτηρ τὲ A. — 142 ἀγόρευεν D. — 143 εἰς omitt. L. — 144 ἕδος CD. — 145 ἄγγελον H et in marg. man. rec. ἀγγελίην. εἴςῳ G. — 146 ἐπι A. — 147 ἀχϊλῆϊ CD. ΧΕ pro κε Pap. 1. man. — 148 οἶον GH. μὴ δέ AC EG. — 149 κήρυξ EL. τις οἱ G. COI Pap. 1. man. ἰθύνει DG Lips. Harl. Vrat. A. ἰθύνῃ E. ἰθύνη H. ἰθύνειν Rom. — 150 ἅμαξαν CEGH. ἡ δὲ A. ἥ κε D Townl. γρ. ἥ κε A. αὖθις CL Lips. — 151 προτιάςτυ D. προτι A. ἀχϊλεύς C. — 152 τι ante οἱ omitt. Pap. μὴ δέ τι CG. τι οἱ DL. μὴ δέ τι τάρβος AG. — 153 ὀπόςςομεν G. — 154 ὅςς' ἄξει D. ὃν[c] ἄξει H. ΑΧΙΛΛΗΙ Pap. πελάςῃ DH. — 156 ἀπο τ' D. ἐρύξοι H. — 157 ΓΑ Pap. 1. man.

A. c. 148 οὕτως διὰ τοῦ ν̄ οἶον Didymus. οἶον δὲ γραπτέον, οὐχ οἷος Schol. V. — 154 ὅς ϝ' ἄξει primo scriptum fuisse colligo ex v. 183 ὅς ς' ἄξει.

ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήcεται ἀνδρόc.
ὣc ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶριc ἀελλόπος ἀγγελέουcα.
ἷξεν δ' ἐc Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδεc μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆc
δάκρυcιν εἵματ' ἔφυρον, ὁ δ' ἐν μέccοιcι γεραιὸc
ἐντυπὰc ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένοc· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπροc ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντοc,
τήν ῥα κυλινδόμενοc καταμήcατο χερcὶν ἑῇcι.
θυγατέρεc δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
τῶν μιμνηcκόμεναι, οἳ δὴ πολέεc τε καὶ ἐcθλοὶ
χερcὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰc ὀλέcαντεc.
cτῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸc ἄγγελοc, ηὐδὲ προcηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμοc ἔλλαβε γυῖα·
θάρcει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεcί, μὴ δέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀccομένη τόδ' ἱκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουcα· Διὸc δέ τοι ἄγγελόc εἰμι,
ὅc cευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
λύcαcθαί c' ἐκέλευcεν Ὀλύμπιοc Ἕκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μὴ δέ τιc ἄλλοc ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

V. L. 158 ἐνδικέωc H Lips. — 159 ὡc A. φάτο L. ἔφατο G. δ' ἶριc L Lips. — 160 ἷξεν A. ἵξεν H. δὲ πριάμοιο D. κίχέν τ' L. — 161 ἀμφι ACDEHL. ἄμφι G Vrat A. ἔνδοθεν ταύτηc H et in marg. αὐλῆc. — 162 ἔφερον L Lips. ὅδ' CGHL. μέcοιcι E. — 164 κεφαλήν τε καὶ αὐχένα Townl. — 165 TH Pap. 1. man. ῥὰ L. κατεμήcατο S Pap. Cant. Mor. Vrat. d. Lips. Flor. Apoll. Soph. 97, 5. κατεμόcατο G. καταμέcατο H conf. ε 482. ἑῆcι ACE. ἑῆcι GH. γρ. φίληιcι A. — 166 ἀνα DH. οἱ δὲ νυοὶ D. ἠδὲ νυοὶ CG Vrat. A. ὀδύροντο C. — 167 τῶν: τὴν G. — 168 ὑπαργείων A. — 169 παρα A. παρ C Flor. — 170 ΦΘΕΝΞΑΜΕΝΗ Pap. τόνδε DG. ἐν δὲ L. ἔλαβε CD Lips. Flor. — 171 μὴ δέ A. τάρβοιc H, c add. 2. man. — 172 γάρ τε S. ἐγὼν L. — 173 δέ τι H. ἄγγελοc εἰμί HL. — 174 ὃc cεῦ AH. — 175 λύcα^{ε}cθαί A. λύcεcθαι Vrat. A. cε κέλευcεν AHLS Cant. Lips. Vrat. A. γρ. c' ἐκέλευcεν A. c' ἐκέλευεν Townl. Vrat. d. — 176 ἀχϊλῆϊ C Flor. Rom. τά κεν D. — 177 οἶοc G Flor. οἶον H. μὴ δέ τιc CGL. τρῴων L.

A. c. 163 τινὲc γράφουcιν ἡ χλαίνῃ. καὶ ἄμεινον Schol. V. — 175 asteriscus: οὐκ ὀρθῶc B 27, 64 — 192 ἀρίcταρχοc κεδάνδει (sic) Schol. A. οὕτωc ἀρίcταρχοc κεχάνδη διὰ τοῦ η̄ ἀντὶ τοῦ κεχάνδε (sic) ἡ δὲ μαccαλιωτικὴ πολλὰ κεκεύθει Didymus. ex scholio interiecto, quod non ab οὕτωc incipit, patet Aristarchi lectionem diversam fuisse ab ea quae est in textu cod. Veneti A. itaque non assentior Heynio, qui Aristarcho κεχάνδει tribuit, sed κεχάνδη eum scripsisse puto, ut ᾔδη.

κῆρύξ τίϲ τοι ἕποιτο γεραίτεροϲ, ὅϲ κ' ἰθύνοι
ἡμιόνουϲ καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καί αὖτιϲ
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄϲτυ, τὸν ἔκτανε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ.
μηδέ τί τοι θάνατοϲ μελέτω φρεϲὶ μηδέ τι τάρβοϲ·
τοῖοϲ γάρ τοι πομπὸϲ ἅμ' ἕψεται ἀργεϊφόντηϲ,
ὅϲ ϲ' ἄξει, εἵωϲ κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάϲϲῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃϲιν ἔϲω κλιϲίην Ἀχιλῆοϲ,
οὔτ' αὐτὸϲ κτενέει ἀπό τ' ἄλλουϲ πάνταϲ ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐϲτ' ἄφρων οὔτ' ἄϲκοποϲ οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέωϲ ἱκέτεω πεφιδήϲεται ἀνδρόϲ.
ἣ μὲν ἄρ' ὣϲ εἰποῦϲ' ἀπέβη πόδαϲ ὠκέα Ἶριϲ,
αὐτὰρ ὅ γ' υἷαϲ ἅμαξαν ἐύτροχον ἡμιονείην
ὁπλίϲαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆϲαι ἐπ' αὐτῆϲ.
αὐτὸϲ δ' ἐϲ θάλαμον κατεβήϲετο κηώεντα,
κέδρινον, ὑψόροφον, ὃϲ γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
ἐϲ δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέϲϲατο φώνηϲέν τε·
δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιοϲ ἄγγελοϲ ἦλθε
λύϲαϲθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεϲὶν εἴδεται εἶναι;
αἰνῶϲ γάρ μ' αὐτόν γε μένοϲ καὶ θυμὸϲ ἄνωγε
κεῖϲ' ἰέναι ἐπὶ νῆαϲ ἔϲω ϲτρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ὣϲ φάτο, κώκυϲεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

V. l. 178 κήρυξ DL. ὅϲ κεν G Vrat. d. ΕΙΘΥΝΟΙ Pap. — 179 ἅμαξαν CGH. ἠδὲ (κ superscr.) A. ἧκε D Townl. ΗΕ Pap. αὖθιϲ C conf. 150. — 180 προτιάϲτυ AD. ἀχϊλεύϲ C. — 181 μηδέ τι τοι ADGHL. τοι omitt. Pap. 1. man. μὴ δέ τι τάρβοϲ C. τάρβει Vrat. A. — 183 ὃϲ ἄξει DH. ὥϲ κεν D. εἵωϲ μὲν H. ἀχιλλῆι H. πελάϲϲει Vrat. d. — 184 ἔϲω: ἔξω C 1. man. — 185 ἀπο τ' D. — 186 γὰρ ἔϲτ' ACDG. — 187 ἐνδικέωϲ Lips. ἱκέτεο πεφίϲεται G. — 188 ἣ μέν C. ἄρ ADGHL. — 189 ὅγ': ΟϹ Pap. 1. man. ἅμαξαν CEGH. ἡμιονίην G Vrat. A. Lips. — 190 ΩΠΛΙϹΑΙ Pap. ὁπλίϲϲαι D Flor. ἠνώχει H. ἀπ' αὐτῆϲ Barocc. — 191 κατεβήϲατο D. κατεδύϲϲετο L. κατεδύϲατο Lips. Vrat. A. κατεβήϲετο ζώεντα H. — 192 ὑψίροφον Apoll. Soph. 154, 29. ὑψόρροφον D. γλῆνα H. πολλὰ κεχάνδει ADEG HLS Pap. 1. man. Apoll. Soph. 54, 32. 154, 29. Schol. Ν 340. Ξ 183. α 44. κεχάνδη C Pap 2. man. Harl. Mosc. 2. ἐκεχάνδει Apoll. Soph. 65, 21. — 193 ΕΚΑΒΗ Pap. — 194 ἦλθε ACDGH. — 195 ἐπι A. — 196 ἀχϊλῆϊ C. — 198 γάρ μ' D. ἀνώγει ACDEGHLS. — 200 ὥϲ A.

A. c. 198 ἀρίϲταρχοϲ ἄνωγεν ἔξω τοῦ ῑ Didymus. Aristarchum ἄνωγε, non ἄνωγεν scripsisse docui H. U. 162. — 200 ἀρίϲταρχοϲ ἀνήρετο μύθῳ Didymus.

ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅ γε, οὔ σ' ἐλεήσει,
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀργίποδας κύνας ἆσαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ

V. L. 201 ὤμοι ACDE. πῇ ADG: ceteri πῆ. ΟΙΧΟΝΤ Pap. ᾤχοντ' Mosc. 2. ὡς τὸ πάρος H. τοπάρος L. πάρος $\overset{γε}{περ}$ A. — 202 $\overset{ο}{ἔκλε}$' A. ἔκλε' CDGH. ἔκλεο E bis. ἔκλετ' L Lips. ἔκλυ' Vrat. A. ξένους D. ἀνάσεις D. — 204 ὅς τις S Cant. τὲ C. — 205 ἐξενάριξεν σιδήρειος δέ οἱ D. — 206 ἐσόψεαι Vrat. A. ὀφθαλμοῖσι D. — 207 ὅγε DG Pap. Townl. Barocc. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. ceteri ὅδε. ΟΥΚΕΛΕΗΣΕΙ Pap. 2. man. — 208 οὐδέ τι σ' ACEGH. οὐδέ τις DL Lips. αἰδέσσεται G Lips. κλαίομεν L Lips. Vrat. A. — 210 γεινομένῳ omnes. ὅτέ L. — 211 ἀργείποδας D. ΕῺΝ Pap., acc. 2. man. add. ἐῶν EH. ἑῶν G. — 212 παρα AH. παρὰ DEG Schol. A 25. — 213 πρὸς φῦσα D. ἄντιτα ACDELS. ἂν τιτὰ GH. — 214 ἘΟΥ Pap. 2. man. ΕΠΙΟΥΤΙ Pap. 1. man. — 215 πρὸ ACEGH. πρὸς DL Lips. Vrat. d. ΠΡΟΣ Pap. εἰ γράφεται πρὸς τρώων, φέρεται γὰρ καὶ τοιαύτη γραφή, δηλοῖ τὸ ἔμπροσθεν Eust. 1346, 9. τρῴων L. — 217 προσέειπεν D. — 218 κατερύκακε D ex corr. S Cant. Lips. Vrat. A. μὴ δέ μοι CDGL. μηδέ τι Vrat. A.

A. C. 202 ἔκλε' Herodianus: ἐκλέ' Ptolem. Ascalonita. in formis mediis verborum contractorum in εω, in quibus alterum ε excidit, accentus est incertus, conf. ἀποαίρεο A 275. μύθεαι β 202. πώλεαι δ 811. — 205 ὅτι ὑποτάσσουσι στίχον „ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες" Aristonicus. τινὲς ἐξήνεξε, τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε Schol. V. — 210 asteriscus: οὐ καλῶς Υ 128. — 213 Ptolem. Ascalonita cum plerisque ἄντιτα: ἂν τιτὰ Apollodorus et Callistratus, conf. ρ 51. 60. παλίντιτα ἔργα α 379. β 144. — 214 οὕτως ἐπεὶ οὔ ἑ, αἱ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὔτι Didymus. αἱ κοιναὶ ἤγουν αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν ἐπεὶ οὔτι Eust. 1346, 6. — 215 πρό: οὕτω χωρὶς τοῦ σ Didymus.

ὄρνιϲ ἐνὶ μεγάροιϲι κακὸϲ πέλευ· οὐδέ με πείϲειϲ.
εἰ μὲν γάρ τίϲ μ' ἄλλοϲ ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἳ μάντιέϲ εἰϲι, θυοϲκόοι ἢ ἱερῆεϲ,
ψεῦδόϲ κεν φαῖμεν καὶ νοϲφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ', αὐτὸϲ γὰρ ἄκουϲα θεοῦ καὶ ἐϲέδρακον ἄντην,
εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔποϲ ἔϲϲεται. εἰ δέ μοι αἶϲα
τεθνάμεναι παρὰ νηυϲὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺϲ
ἀγκὰϲ ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν,
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέαϲ ἔξελε πέπλουϲ,
δώδεκα δ' ἁπλοΐδαϲ χλαίναϲ, τόϲϲουϲ δὲ τάπηταϲ,
τόϲϲα δὲ φάρεα καλά, τόϲουϲ δ' ἐπὶ τοῖϲι χιτῶναϲ.
χρυϲοῦ δὲ ϲτήϲαϲ ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύ' αἴθωναϲ τρίποδαϲ, πίϲυραϲ δὲ λέβηταϲ,
ἐκ δὲ δέπαϲ περικαλλέϲ, ὅ οἱ Θρῇκεϲ πόρον ἄνδρεϲ
ἐξεϲίην ἐλθόντι, μέγα κτέραϲ· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείϲατ' ἐνὶ μεγάροιϲ ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύϲαϲθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶαϲ μὲν ἅπανταϲ
αἰθούϲηϲ ἀπέεργεν ἔπεϲϲ' αἰϲχροῖϲιν ἐνίϲϲων·

V. l. 219 ἐνι A. ἐν E. ἐνὶμμεγάροιϲϊ C. ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙϹΙ Pap. κακὸϲ (v) A. κακὴ Harl. Mosc. 2. — 220 γάρ τιϲ μ' ADGL. ἐκέλευε D. ἐκέλευϲεν H Vrat. d. — 221 ἢ εἰ et in marg. οἷοι L. οἷοι μᾶλλον δὲ ἢ οἳ Eust. θυοϲκόοι A. — 222 κε et κεν E. — 224 οὐχ' ἅλιον ἔποϲ ἔϲϲεται ἢ οὐχ' ἁλίη ὁδὸϲ ἔϲϲεται Eust. 1346, 22. — 225 ΧΑΛΚΟΚΙΤΩΝΩΝ Pap. — 226 κατακτείνειν L. ἀχϊλεύϲ C. — 227 εἴην DGH Lips. Flor. ἔην L. — 228 ἧκεν H. ἐπιθύματα L Lips. ἀνέῳιγε D Vrat. A. — 231 λευκὰ ACHL Pap. Townl. Vrat. b. καλὰ DEGS cum aliis. conf. ω 277. Β 43. Ω 588. Γ 467. ψ 155. φάρεϊ λευκῷ C 353. ἐπι A. τῆϲι C. ΚΙΤΩΝΑϹ Pap. 1. man. — 232 δ' ἔϲτηϲαϲ H 1. man. ἔφερε D. δέκα omitt. L Lips. — 233 αἴθωναϲ λέβηταϲ πίϲυραϲ δὲ τρίποδαϲ D. — 234 ΤΟ pro ὅ Pap. θρήϊκεϲ CG Townl. — 235 ἐξέϲίην AC. ἐξεϲίηνδ' Lips. Mosc. 2 ἐξεϲίηνδ' ἢ ἐξεϲίην E. ἐξ ἀϲίηϲ ἐλθόντι D. — 236 ἐνι A. ἐνῖμμεγάροιϲ (ιν) C, ιν add. 2. man. μεγάροιϲ' E. μεγάροιϲ ὠμογέρων L. περι DL. — 237 τρῷαϲ L. — 238 αἰθούϲϲηϲ A Pap. ἐπέεργεν L. ἀπέργεν ἢ ἀνέργεν Eust. 1347, 53. ἐνίϲπων S Cant. Vrat. d. ἐνίπτων Eust. 1347, 53 et 56. γράφεται καὶ ἐνίϲϲων Eust. 1347, 57. αἰϲχροῖϲι β[άλλ]ων D.

A. c. 222 asteriscus: οὐκ ὀρθῶϲ B 81. — 228 φωριαμῶν Aristarchus. Ἡρωδιανὸϲ περὶ Ἀττικῶν προϲῳδιῶν, τρίτη ἀπὸ τέλουϲ ἡ ὀξεῖα (φωρίαμοϲ), οὐχ ὡϲ ἀνάλογον ἀλλ' ὡϲ Ἀττικόν. ἡ μέντοι ϲυνήθεια ὀξυνόμενον ἔχει Et. Mg. 804, 20. — 235 ἐξέϲίην Aristarchus et Nicias: ἐξέϲίην Neoptolemus Parianus.

ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες.
ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγώ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηίφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,

V. c. 239 ΥΜΕΙΝ Pap. — 240 οἴκοι ἐστὶ HL Lips. Plutarchus de Cohibenda ira 14. — 241 οὔνεσθ' ACDEGHL. ἤ τ' οὔνεσθ' S. ἦ τ' οὔνεσθε Cant. ὄνεσθ' Schol. Ρ 399. ὀνόσασθε Apoll. Soph. 124, 25. ΗΟΥΝΕϹΘΟΤΕ Pap. 1. man. Η'ΟΝΟϹΕϹΘ' ὅΤΙ 2. man. ἔδωκε CEGH.
θη
ἔδωκε A. ἔδωκεν DL Pap. ἔθηκε Townl. Vrat. A. — 242 ὔμμες GH. ὔμες Lips. ὔμμε Vrat. A. — 243 ἀχαιοῖσι DEH Lips. ΔΗϹΕϹΘΑΙ Pap.
η
1. man. — 244 τεθνειῶτος CDEG Pap. (sine acc.) τεθνειῶτος A. ἀτὰρ E. — 245 ἀλαπαξαμένην L Lips. — 247 οἵδ' CDGHL. ἔζω G. — 248 ὅδ' CDGHL. — 250 ἄντιφόν τε D. 'ΑΜΦΙΦΟΝΟΝ Pap. 1. man. — 251 δῖον ἀγαυόν HL, ita ut Ἀγαυόν sit nomen proprium, conf. Et. Gud. 3, 56. — 252 ἐκέλευε ACDGH. ἐκέλευσε Ambr. (sine acc. et spir.) Townl. Vrat. d. Lips. ἐκέλευσεν L Pap. (sine acc. et spir.). — 253 κατηφέες D. — 254 ΩϹΩΦΕΛ Pap. 1. man. ΩΦΕΛΛΕΤ' 2. man. ὀφέλλετ' C. ἄντι C. πεφᾶσθαι CG. — 255 ᾤμοι ACE. πανάποτμος A. — 256 οὔτινα φημὶ ADEGHL. ΛΕΛΕΙΠΤΑΙ Pap. 1. man. — 257 ἱππιοχάρμην A. μεναιχάρμην D.

A. c. 239 ἐλεγχέες Aristarchus, conf. Schol. Ε 787 et ad Δ 242. — 241 ἀρίσταρχος ἦ ὀνόσασθ' Didymus. οὔνεσθε schol. Aristonici. — 247 δίέπ' (δασέως) Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους Herodianus. — 251 ἄδηλον, πότερόν ἐστι τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγαυός Aristonicus. Φερεκύδης τὸν Δῖον νόθον υἱὸν Πριάμου φησὶν Schol. V. — 253 Aristarchus κατφηόνες: κατηφέες Crates.

Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔςκε μετ' ἀνδράςιν, οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
τοὺς μὲν ἀπώλεϲ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦςταί τ' ὀρχηςταί τε, χοροιτυπίῃςιν ἄριςτοι,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίςςαιτε τάχιςτα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήςςωμεν ὁδοῖο;
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείςαντες ὁμοκλὴν
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐύτροχον ἡμιονείην,
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆςαν ἐπ' αὐτῆς,
κὰδ δ' ἀπὸ παςςαλόφι ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,
πύξινον ὀμφαλόεν, εὖ οἰήκεςςιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεςμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐυξέςτῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕςτορι βάλλον,
τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδηςαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδηςαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.

V. L. 258 ΤΕΟϹ Pap. 1. man. Τ' ΟϹ 2. man. pro θ' ὅς. ΟΥΤΕ Pap. 1. man. — 259 θνητοῖο D. παῖς L Lips. ΕΜΜΕΝΕ Pap. 1. man. — 261 τ' omitt. L. χορητυπίῃςιν D. — 262 ἀνδρῶν ἠδ'. L. — 263 ἅμαξαν CDEGH. ἐφοπλίςητε C Lips. ἐφοπλίςςητε HL. ἐφοπλίςετε D. ἐφοπλίςαιτε G edd. vett. ἐφοπλίςητε ἢ ἐφοπλίςαιτε E. ΕΦΩΠΛΙϹϹΕΙΤΕ Pap. 1. man. — 264 ΕΠΙΤΕΙΘΕ Pap. 1. man. ἐπιθῆτε H Vrat. d. οἱ δὲ γράφοντες ἐπιθῆτε διὰ τοῦ η̄ ποιοῦςιν οὕτω πρὸς ἀκολουθίαν τοῦ ἐφοπλίςςητε Eust. 1349, 28. πρήςωμεν CG Vrat. A. — 265 ὡς A. ΕΦΑΤ Pap. οἳ δ' D. οἵδ' CL. ὑποδείςαντες D. ὑποδείςαντες (δ superscr.) C. ceteri ὑποδδείςαντες. — 266 ἓκ A. ἅμαξαν CDEGH Vrat. A. εὔτροχον D. ἡμιονίην G. — 267 πρωτοπαγέα ADEHL Pap. 1. man. Lips. Rom. Apoll. Soph. 135, 7. πρωτοπαγῆ CGS Pap. 2. man. Barocc. Harl. Mor. Townl. Vrat. d. δεῖςαν D. δ' ἔδηςαν L. — 268 καδδ' ACDGH. καδδαπὸ L. παςςαλόφιν CDEGHL. conf. H. U. 45. ἤρεον C. — 269 ὀμφαλόεντ' DGS Lips. Vrat. A. Flor. et vulgo ante Wolfium. ὀμφαλόεν habent ACEHL Harl. οἰήκεςιν D. ἀρηρότα L Lips. καθαρὸς ἐν τέλει δάκτυλος L in marg. — 270 δὲ φερον H. ζυγόδεςμον A. ἐννεάπηχυν CG Vrat. A. Flor. — 271 εὐξέςτω D. — 272 ἐπὶ πρώτῃ CDEGHL: ἔπι A Cram. Ep. 339, 10. 368, 18. ἐπι δὲ A. ἕςτορι: τινὲς δὲ γράφουςιν ἕκτορι Et. Mg. 383, 25. βάλον DH Lips. — 273 ΕΚΑΤΕΡΘΕ Pap. 1. man. — 274 ἔδηςαν D (om. κατ). ὑπο

V. L. 264 ἐπιθεῖτε ὡς διακρινθεῖντε τάχιςτα (Γ 102) Schol. V. — 269 οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῳ οὗτος ὁ ςτίχος Didymus. — 272 ἕςτορι Herodianus: τινὲς δὲ γράφουςιν ἕκτορι. οἷον ἐχέτορι Schol. D. — 274 ἔκαμψαν Schol. V: ἔγναμψαν Schol. BM. ἔγναμψαν ferri non potest, nam ante γν̄ nusquam, neque in medio neque in extremo vocabulo vocalis corripitur, conf. H. U. 5 et 17. Bekker. Hom. Bl. pg. 36. Thiersch. Gr. Graec. § 146, 7. not.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστῃ ἐπὶ φάτνῃ.
τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

V. L. DH. ΓΛΩΧΕΙΝΑ Pap. ἔκαμψαν D Pap. Harl. Townl. Mosc. 2. ἔκαμψαν A. (γν) ἔγναμψαν CGLS et olim vulgo. ἔγναμψαν ἤγουν ἔκαμψαν E. ἔγλαψαν H. (ν) ἔγναψαν Vrat. d. A — 275 ἐϋξέστης ACEGHLS Townl. Mosc. 2. Vrat. d. εὐξέστης D Vrat. A. ante Heynium legebatur ἐϋξέστου, conf. 280. — 276 νήνεον Mosc. 2. ἑκτορίης S. — 277 ζεῦξάν θ' C. ἐντεσιεργοὺς A. ἐντεσιουργοὺς GS Cant. Mor. Harl. Mosc. 2. Flor. — 278 τοὺς ῥά C. δῶσαν G. — 279 ἵππους δὲ τρωοὺς C. τρωΐους Vrat. d. ut Ψ 291. ζυγῷ DL. — 280 ἐϋξέστῃ ACEGL Barocc. Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. Flor. ἐϋξέστῳ HS Eust. 722, 1. Lips. Rom. εὐξέστω D. ἔπι A. — 281 ὑψηλοῖσι AGH. κήρυξ DEL. πυκνὰ Townl. Apoll. Soph. 166, 25. ἔχοντες libri mei cum Pap. ἔχοντι Apoll. Soph. 166, 25. Bekk. 2. in adnot. ἔχοντε affert, deceptus ab Heynio; qui illud ex Ven. A laudat. — 283 ἦλθεν L Lips. τετυκότι θυμῷ H. — 284 χερσὶ H. δεξιτερῆφι ADGH. δεξιτερῇφι CEL. — 285 ὄφρ' ἀλείψαντε G. — 286 προπάροιθ' C. τ' post ἔπος omitt. Pap. 1. man. ΕΠΟΣΤΈΜΙΝΑΝΤΊΟΝΗΥΔΑ Syr. ὀνόμαζε ACDGH. — 287 ΤΗΙ Pap. 2. man. ΤΗ 1. man. τῇ G. — 288 ἌΨ' Syr. δυσμενέων ἐχθρῶν L. — 289 ΟΤΡΥΝΕΙΣ Pap. 1. man.

A. c. 285 δέπαϊ ὄφρα offendit Clarkium; sed hiatus caesura tollitur et syllaba anceps in hac sede producitur, sicut Ὀδυσσῆι ἔθεσαν ζ 248. Ἡρακλῆι οὔτ' θ 224. ὕδατι ἐπὶ κ 520. λ 28. add. ἔτεϊ ἐς π 206. τ 484. φ 208. ψ 102. 170. ω 322. φρέατι ὅθεν Hymn. V, 99. παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος V, 101. πυρὶ ἔνι V, 248. σάκεϊ ἔλασ' Υ 259. de ὄφρᾱ λείψαντε conf. ἀπολείψας Hesiod. Theog. 793. ἐπιλείβων Apoll. Rhod. I, 1133. H. U. 53. ο 149 ubi versus noster iteratur, libri meliores ἐν δέπαϊ χρυσέῳ exhibent.

ἀλλ' εὔχεο cύ γ' ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅc τε Τροίην κατὰ πᾶcαν ὁρᾶται,
αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅc τέ οἱ αὐτῷ
φίλτατοc οἰωνῶν, καί εὑ κράτοc ἐcτὶ μέγιcτον,
δεξιόν, ὄφρά μιν αὐτὸc ἐν ὀφθαλμοῖcι νοήcαc
τῷ πίcυνοc ἐπὶ νῆαc ἴῃc Δαναῶν ταχυπώλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώcει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύc,
οὐκ ἂν ἐγώ γέ c' ἔπειτα ἐποτρύνουcα κελοίμην
νῆαc ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενοc προcέφη Πρίαμοc θεοειδήc·
ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήcω·
ἐcθλὸν γὰρ Διὶ χεῖραc ἀναcχέμεν, αἴ κ' ἐλεήcῃ.
ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸc
χερcὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέcτη
χέρνιβον ἀμφίπολοc πρόχοόν θ' ἅμα χερcὶν ἔχουcα.
νιψάμενοc δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧc ἀλόχοιο·
εὔχετ' ἔπειτα cτὰc μέcῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
οὐρανὸν εἰcανιδών, καὶ φωνήcαc ἔποc ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιcτε μέγιcτε,
δόc μ' ἐc Ἀχιλλῆοc φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,
πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅc τε cοὶ αὐτῷ

V. L. 290 omitt. Syr. in textu, add. 2. man. in marg. εὔχεο ACDHL Pap. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. A. Schol. Є 422. εὔχευ ἢ εὔχεο E. εὔχευ GS Cant. Rom. εὔχου Flor. Et. Mg. 547, 29. ΚЄΛΑΙΝЄΦЄЄΙ Pap. κελενεφέϊ G. — 291 τροίη H. κατα A. — 292 ταχὺν A et suprascr. τεον. ἑὸν Pap. Apoll. de Pron. 60 B. de Synt. 155, 27. ἐν ἄλλῳ ἑὸν ἄγγελον A. ὅc τέ οἱ ACDGL. vulgo ὅcτε οἱ. — 293 καὶ εὖ DE 1350, 56. GL Apoll. Soph. 78, 22. καὶ ἔϋκρατοc H. καί οἱ εὖ S. καὶ εὖ Townl. καί οἱ Mor. Harl. Mosc. 2. γρ. καὶ καί εὑ Eust. 1351, 47. ἐcτὶ μάλιcτα AC Vrat. A. γρ. μέγιcτον A. — 294 ὄφρά μιν ADHL. — 295 πίcυνον[c] H. γρ. χαίρων ἐνι θυμῶι A. — 296 COI Pap. δέ τι L Barocc. Rom. τεὸν C. ἄγγελον ἑὸν D. — 297 ἔγωγέ libri. — 298 ἐπαργείων A. — 300 μέν τι Lips. τόδ'[γ] A. τόγ' H Townl. τάδ' C. ΑΦЄΙЄΜЄΝ ΟΥ̓Δ' Pap. 1. man. ЄΦΙЄΜЄΝΗΙ ΑΠΙΘΗCΩ Pap. 2. man. in marg. — 301 ἀνεcχέμεν L. — 302 ῥὰ CDL. ὄτρυν' Vrat. A. — 303 ΥΔΩΡ' Syr. ἐπιχεῦcαι Vrat. A. Athen. IX, 408. ἣ δὲ C. — 304 ἅμα φέρουcα D et ab ead. man. in marg. χερcὶν ἔχουcα. — 305 δέξατο Townl. Vrat. b. — 306 ἕρκει G. — 307 φωνήcαc. ἔποc A. φωνήcαc, ἔποc C. — 309 ἀχϊλῆοc C Syr. (sine acc. et spir.). — 310 ἐν ἄλλῳ ἑὸν ἄγγελον A.

A. c. 292 οἱ Herodianus, ἐγκλιτικῶc. — 293 εὑ Herodianus ad O 165: οὗ Zenodotus. — 304 ἀθετεῖται Aristonicus. πρόχοόν θ' ἅμα: ταμίη μετὰ Massiliensis.

φίλτατος οἰωνῶν, καί εὑ κράτος ἐςτὶ μέγιςτον,
δεξιόν, ὄφρά μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖςι νοήςας
τῷ πίςυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουςιν.
ὅςςη δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐυκλήϊς ἀραρυῖα,
τόςς' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔςαν πτερά· εἴςατο δέ ςφι
δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄςτεος. οἳ δὲ ἰδόντες
γήθηςαν, καὶ πᾶςιν ἐνὶ φρεςὶ θυμὸς ἰάνθη.
ςπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεςτοῦ ἐπεβήςετο δίφρου,
ἐκ δ' ἔλαςε προθύροιο καὶ αἰθούςης ἐριδούπου.
πρόςθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπιςθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάςτιγι κέλευε
καρπαλίμως κατὰ ἄςτυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θάνατον δὲ κιόντα.

V. L. 311 καὶ εὖ GL. καὶ εὔκρατος H. εὐ C et man. rec. γρ. οἱ. καί οἱ εὖ S. καί οἱ Barocc. Harl. Vrat. b. ΜΕΓΙϹΤΟϹ Pap. 1. man. μάλιςτα A et γρ. μέγιςτον. — 312 ὄφρά μιν ACDHL. versum omitt. Mosc. 2. — 314 ὥς A. — 315 πετεεινῶν Harl. — 316 μορφνὸν S. θηρητὴν Vrat. A. — 318 ἀφνειοῦ καὶ εὖ κληῖς' Vrat. A. ἐϋκλήϊς AE. εὐκλῆῖς S. ἐϋκληῖς CGH Apoll. Soph. 100, 11. εὐκληῖς D. ΕΥΚΛΗΐϹ Syr. εὐκλείης L. ΕΥΚΛΕΙΗϹ Pap. ἐυκληεῖς Lips. ἐυκλῄης Townl. — 319 τός' D. ΕϹΑΝΤΕ ΠΥΡΟϹΕΙΑΤΟ Syr. add. τε 2. man. ςφι CHL Syr. Vrat. A. Lips. — 320 ὑπὲρ ACDGHL. ΥΠΕΡ' Syr. ΔΙΑ Pap. δι' ἄςτεος S Cant. Mosc. 2. Vrat. b. A. Flor. Rom. γρ. διαςτεος A. οἳ δὲ C. — 321 ἐνι A. — 322 γέρων ξεςτοῦ CDGHLS Syr. Pap. edd. vett. γεραιὸς ἑοῦ A Mor. γρ. ὁ γέρων ξεςτοῦ ἐπεβίςετο A. ξεςτοῦ erat etiam in Eust. codice, conf. 1352, 50. γεραιὸς ἑοῦ primus recepit Wolfius. ἐπεβήςατο G Lips. Vrat. d. Flor. — 323 ΕΛΑϹΕΝ Syr. δέλαςε πρὸ θύροιο H. αἰθούςςης A Pap. ἐριδούπου A. ἐριγδούπου L Lips. — 324 πρόςθεν H. — 325 τὰς δ' Vrat. A. [Ο]Π[Ι]ϹΘΕ Pap. — 326 τὰς ὁ Vrat. d. κέλευε ACDGH. — 327 ποτὶ ἄςτυ S Cant. — 328 οἴκτρ' ὀλοφυρόμενοι Vrat. d. ὡς εἰ A. vulgo ὡςεί. ὡς εἰς DS Cant. θάνατον δὲ A. ΘΑΝΑΤΟΝΤΕ Syr. Δ add. 2. man. θανατόν γε GS Cant. Vrat. b. Flor.

A. c. 316 περκνὸν ἡ παράδοςις: πέρκνον Aristarchus apud Eust. 1352, 20. — 318 ἐϋκλήϊς Aristarchus. Ptolem. Ascalonita, Herodianus: ἐὺ κληῖς' Trypho.

οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἄψοῤῥοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν'
ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέηcε γέροντα.
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· cοὶ γάρ τε μάλιcτά γε φίλτατόν ἐcτιν
ἀνδρὶ ἑταιρίccαι, καί τ' ἔκλυεc, ᾧ κ' ἐθέληcθα·
βάcκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλαc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν
ὣc ἄγαγ', ὡc μήτ' ἄρ τιc ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήcῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνα δ' ἱκέcθαι.
ὣc ἔφατ', οὐδ' ἀπίθηcε διάκτοροc ἀργεϊφόντηc.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποccὶν ἐδήcατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόcια χρύcεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇc ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει, τοὺc δ' αὖτε καὶ ὑπνώονταc ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερcὶν ἔχων πέτετο κρατὺc ἀργεϊφόντηc.
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήcποντον ἵκανε,

V. l. 329 οἵδ' CDGL. ἐπεὶ ἐκ Schol. Ε 26. conf. ω 205. πόλεοc A. — 330 οἳ μὲν C. ἂρ AD. ἄψορρον L. ΑΨΟΡΡΟΝ Ambr. ποτὶ AG edd. vett. — 331 γαυροὶ [μβ] H. ζῆν' DEGL. ΖΗΝ' Ambr. ζην [α] H. ΖΗΝ Pap. 1. man. ζῆ AC Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. Rom. ΖΗ Syr. Pap. 2. man. — 332 ν' ἐc AC Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. Rom. Syr. Pap. 2. man. — 333 ἂρ ACDGL. ἑρμείην S Cant. φίλον υἱὸν C. — 334 γάρ omitt Syr. μάλιcτά τε A. μάλιcτα δὲ Tzetz. Alleg. 176. φίλτατον ἐcτὶν L. ἐcτὶ D. — 335 ἑταιρίcαι DGHL 1. man. Lips. Flor. Eust. 941, 62. ΕΤΑΡΙϹϹΑΙ Pap. τ' omitt. Syr. ΕΘΕΛΗϹΘΑ Ambr. κε θέληcθα C. — 336 κοίλαc omitt. L Lips. — 337 ὡc bis A. τιc ἤδῃ G. τι ἴδῃ Vrat. d. τι νοήcῃ Cant. γε νοήcῃ L. — 338 πηλείωνα δ' ACDH. — 339 ὡc A. — 340 ΑΥΤΙΚΑΔ' ΕΠΕΙΘ Syr. ΕΠΕΙΤ Pap. ὕπο A. ΠΕΔΕΙΛΑ Ambr. Pap. Syr. (cum acc.). πέδιλλα HL. — 341 ΜΕΝ Pap. 1. man. ΜΙΝ 2. man. — 342 ἦδ' ἐπ' L. ἐc S. πνοῆc G. — 343 ῥᾶβδον G. ῥᾴβδον E. alii ῥᾳβδον teste Eust. 1353, 39. cf. H. U. 220. ῇ τ' Schol. κ 329. — 344 omitt. Pap. 1. man., add. man. rec. in marg. ὡν εθελει τουc δ' αῦτε καὶ υπν|ονταc εγειρει. ἐθέλῃ A Syr. Cant. τοὺc αὖ Harl. Mosc. 2. — 345 πέτατο Vrat. A. — 346 ἄρ' ἐc τροίην CDH (ἂρ) S Cant. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. ἐν ἄλλῳ αἶψα δ' ἂρ ἐc τροίην A. ἵκανε ACDGH Syr.

A. c. 331, 332 ζην'-ἐc: ζῆ-ν' ἐc Aristarchus, conf. Θ 206. Ξ 265. — 332 προφανέντε: ἐν τῆι χίαι καταβάντε Didymus. — 341, 342 asteriscus: οὐκ ὀρθῶc α 97, 98. — 341 οὕτωc διὰ τοῦ ο̅ φέρον Didymus. — 344 ἐθέλει: οὕτωc ἀρίcταρχοc διὰ τοῦ ε̅, αἱ δὲ κοιναὶ διὰ τοῦ η̅ ἐθέλῃ Didymus.

βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰcυμνητῆρι ἐοικώς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα cῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλαccαν,
cτῆcαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέψας ἤλυθε γαῖαν.
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράccατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνηcέν τε·
φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίcεcθαι ὀίω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἤ μιν ἔπειτα
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύcομεν, αἴ κ' ἐλεήcῃ.
ὣc φάτο, cὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς,
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔcταν ἐνὶ γναμπτοῖcι μέλεccι,
cτῆ δὲ ταφών· αὐτὸc δ' ἐριούνιοc ἐγγύθεν ἐλθών,
χεῖρα γέροντος ἑλών, ἐξείρετο καὶ προcέειπε·
πῇ πάτερ ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνειc
νύκτα δι' ἀμβροcίην, ὅτε θ' εὕδουcι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ cύ γ' ἔδειcας μένεα πνείοντας Ἀχαιούς,
οἵ τοι δυcμενέες καὶ ἀνάρcιοι ἐγγὺς ἔαcι;
τῶν εἴ τίc cε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

V. l. 347 αἰcυητῆρι AEGL Syr. Lips. Vrat. A. edd. vett. Hesychius I, 87. Apoll. Soph. 16, 8. αἰcυμνητῆρι CDHS Barocc. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. Ven. B. Tzetzes Alleg. 347. αἰcιμνητῆρι Vrat. d. ΑΙCΥΙΗΤΟΡΙ Pap. 1. man. ΑΙCΥΜΗΤΗΡ' 2. man. — 348 πρώτῳ S. ὑπηνήτην οὗ περ Apoll. Soph. 16, 8. οὗπερ Eust. 840, 39. — 349 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. ЄΠΙ Pap. 1. man. παρεξ D. πάρεξ G. ἴλλοιο H. ἴλ°ϊο C. ἰλίοιο Lips. ἔλαcαν DE Lips. ЄΛΑCCЄΝ Pap. 1. man. — 350 ἀρ DGL. — 351 ἐπι CL. ἦλθε E. — 352 ἐφράcατο DEH Lips. κήρυξ L. — 353 ποτι D. — 354 ἀφραδέος L Lips. ΝΥΟΥ Pap. 1. man. — 355 ἄνδρα ὁρῶ E. ΑΜΜΑ Pap. ἄμμε H. ἄν D 1. man. pro ἄμμε. διαρραίcεcθ' D. — 356 ἀλλάγε H. — 357 ἐλεήcει Vrat. d. — 358 ὡc A. cυν D. δείδε δ' G. ΔЄΙΔΙΑ Pap. 1. man. — 359 ἐνι GL. ἐπὶ (ν supra) A. ἐπὶ Townl. Vrat. b. γναπτοῖcι L Barocc. Vrat. d. A. μέλεccι ACDEH. — 360 ЄΡΙΟΥΝΟC Pap. 1. man. — 361 ἑλὼν omitt. Pap. 1. man. ἐξήρετο C Harl. Vrat. d. Mosc. 2. προcέειπε ACDHL. προcέειπεν G Pap. Syr. μετέειπε E. — 362 πῇ ADE. ποῖ L. ceteri πῆ. ΠΑΤЄΡ' Syr. ЄΙΘΥΝЄΙC Pap. 1. man. ἰθύνοιc D. — 363 ΤЄΥΔΟΥCΙΝ Pap. εὕδουcιν D Syr. — 364 ἔδδειcαc libri. — 365 ΟΥΤΟΙ Syr. ἔαcι ACDH Vrat. A. ἔαcιν EGL Syr. — 366 τιc cε DGHL. CЄΙΔΟΙΤΟ Syr.

A. c. 347 ἀρίcταρχοc αἰcυμνητῆρι (cod. ἐcυμνητῆρι) τουτέcτι βαcιλικῷ Didymus, conf. Eust. 1353, 55. αἰcυητῆρι Apio apud Hesych. I, 87. Apoll. Soph. 16, 19.

τοϲϲάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίϲ ἂν δή τοι νόοϲ εἴη;
οὔτ' αὐτὸϲ νέοϲ ἐϲϲί, γέρων δέ τοι οὗτοϲ ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύναϲθαι, ὅτε τιϲ πρότεροϲ χαλεπήνῃ.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν ϲε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
ϲεῦ ἀπαλεξήϲαιμι· φίλῳ δέ ϲε πατρὶ ἐίϲκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
οὕτω πῃ τάδε γ' ἐϲτὶ φίλον τέκοϲ, ὡϲ ἀγορεύειϲ.
ἀλλ' ἔτι τιϲ καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέϲχεθε χεῖρα,
ὅϲ μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆϲαι,
αἴϲιον, οἷοϲ δὴ ϲὺ δέμαϲ καὶ εἶδοϲ ἀγητόϲ,
πέπνυϲαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐϲϲι τοκήων.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπεϲ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωϲ κατάλεξον,
ἠέ πῃ ἐκπέμπειϲ κειμήλια πολλὰ καὶ ἐϲθλὰ
ἄνδραϲ ἐϲ ἀλλοδαπούϲ, ἵνα περ τάδε τοι ϲόα μίμνῃ,

V. L. 367 τόϲϲαδε ἢ τοϲϲάδ' E. ἔχοντα Vrat. d. Eust. 1403, 9. ἄγοντα ἢ ἔχοντα E 1354, 49. ЄΙΗΙ Syr. — 368 γέρων δὴ τοιοῦτοϲ H. τοιοῦτοϲ Vrat. d. — 369 ἐπαμύναϲθαι L Pap. 2. man. Harl. Cant. Lips. ἐπαμύ(α)ναϲθαι A. ἐπαμύνεϲθαι S Vrat. d. A. ἀπαμύνεϲθαι Mosc. 2. Cicero ad Attic. II, 9, 3. conf. π 72. φ 133. ὅτέ τϊϲ C. ὅτε τι H. χαλεπήνῃ GL. ΧΑΛЄΠΑΙΝΗ Pap. 1. man. χαλεπαίνῃ H. — 370 οὐδ' ἄν ϲε C Vrat. A. κακὸν CDEHLS Pap. 2. man. Lips. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. Rom. Apoll. de Pron. 63 C. Apoll. Soph. 94, 18. γρ. κακον A. ἠδέ κεν H Mor. Barocc. ΙΔЄΚЄΝ Syr. ἠδὲ ἢ καὶ δέ E 1354, 53. γρ. εἰδέ κεν A. κακὸν ἀλλὰ καὶ ἄλλον Eust. 1354, 65. κακά AG Pap. 1. man. — 373 ΟΥ̓ΤΩΔΗ Syr. οὕτω δή πῃ L Lips. πη AG. vulgo πῃ. — 374 ἀλλ' εἴ τιϲ ACL Lips. Vrat. A. Mosc. 2. γρ. ἀλλ' ἔτι τιϲ A. ἐμοῖο G. χεῖραϲ D. — 375 τοῖονδ' G. — 376 ΑΪϹΙΟϹ Pap. οἷον δὴ Vrat. d. ΜЄ́ΓΑϹ pro δέμαϲ Pap. δέμαϲ καὶ ἀτειρέα φωνήν CL Lips. — 377 πέπνυϲαι δὲ Pseudoplut. 140, 15. ἔξ ἐϲϲι E: ἔξεϲϲι ACDGHLS Syr. Flor. — 379 κατα D. ἔειπαϲ CG Pap. Flor. ἔειπεϲ ADHL S Syr. Cant. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Rom. — 381 ἢ ἔπηι A. ἠέ πῃ ceteri. καλὰ καὶ C. — 382 ἵνα τοι τάδε περ S Syr. Barocc. Cant. Mor. conf. ν 364. τάδέ τοι G. τάδε ϲῶα L Lips. Vrat. A. μίμνει H.

A. c. 367 ἄγοντα Aristarchus. — 370 ἡ διπλῆ ὅτι τὸ δεν παρέλκεται Aristonicus, unde patet Aristarchum οὐδέν pro οὐ accepisse sicut A 244. 412. Π 274, et legisse κακά. librarii, qui non animadverterunt οὐδέν pro οὐ positum esse, loco adiectivi acceperunt et antiquam scripturam κακά in κακόν mutaverunt. quos erroris coarguit καὶ δέ κεν, quod omnes fere libri exhibent. κακὰ ῥέζειν legitur Γ 354. Δ 31. β 72. υ 314. κακόν ϲ 157. — 373 οὕτω διὰ τοῦ π οὕτω πηι, ἐν δέ τιϲι διὰ τοῦ δ οὕτω δὴ Didymus.

ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε,
cὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
τίς δὲ cύ ἐccι φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐccι τοκήων;
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
πειρᾷ ἐμεῖο γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖcιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυcὶν ἐλάccας
Ἀργείους κτείνεcκε, δαΐζων ὀξέι χαλκῷ.
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοί ἐστι Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς cύ περ ὧδε,
ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἕβδομός εἰμι·
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.

V. l. 383 καταλείπετε A. κατελείπετε C. καταλείπεται D. — 384 ΓΑΡ' ΑΝΗΡ' Syr. 'ὥριστος (ψ) A. ὥριστος Mosc. 2. ὄλωλε ACEH. ΟΛΩΛΕΝ Pap. Syr. ὄλωλεν DGL. — 385 παῖς ACE. πάϊς CDHL Syr. Lips. γάρ πω D. ἐπεδεύετ' AEGS Syr. ἐπιδεύετ' CDHL Barocc. Vrat. d. Ven. B. — 387 ΤΙΔΈ Syr. cὺ ἐccὶ HL. τίνων S. ἔξ ἐccι E: ἔξεcαι ACDGHLS Syr. ἔξ εἰcι Cram. Ep. 148, 10. ἔξ ἐccι Schol. Nicand. Alex. 2. — 388 ὥς μοι ACDEG Syr. 2. man. Townl. Vrat. A. Ven. B. Rom. Cram. Ep. 246, 5. 448, 31 (diserte). An. Ox. II, 472, 19. Et. Gud. 581, 46. ὅς μοι HLS Syr. 1. man. Lips. Flor. ΕΝΊϹΠΕϹ Syr. ἔνισπε H. ἐνίσποις Cram. Ep. 448, 31. Et. Gud. 581, 47. — 390 ΠΕΙΡΕ Pap. 1. man. ΠΕΙΡΑΙ 2. man. ἤρεο ἕκτορα C. — 391 μάλα πολλὰ omitt. L. ΠΑΓΧΥ pro πολλὰ Pap. ἐνι AD. ἐνὶ CEGHL. — 392 omitt. L Lips. ΟΠΩΠΩ Pap. 1. man. ΝΗΥϹΙ ΠΕΛΑϹϹΑϹ Pap. — 393 δαΐξων Rom. — 394 ΓΑΡ' Syr. ἀχϊλεὺς C. — 396 ΤΟΫΜῈΝ Pap. ἐγὼν G. ΝΗ̃ΫϹ Syr. νηὺς D. — 397 ἔξειμι ACDGHLS Syr. ἔξ εἰμι E Cram. Ep. 148, 8. Schol. ν 130. δέ μοι ἐστὶ CEGHL. — 398 ὅδ' (γ) A. ὅδ' DGS Syr. ὅγ' CEHL Harl. Townl. Mosc. 2. γέρων δέ μοι G. — 399 γρ. ἓξ δὲ τῶι A. ἔασσιν G Flor. ἐγὼ δέ τοι DE Flor. δέ τι G Rom. ἕβδομος εἰμὶ HL. — 400 τῶν μέτα AC Townl. μεταπαλλόμενος DEGHLS. μετὰ Vrat. A. κλήρας (ους) H. ΑΠΕϹΘΑΙ Pap. ἱκέσθαι L Lips. — 401 ΓΑΡ' Syr. — 402 περι A. ΜΑΧΗ Pap. 1. man.

A. c. 400 οὕτως τῶν μέτα Schol. A. ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν ἐστὶ γὰρ μετὰ τῶν Herodianus.

ἀϲχαλόωϲι γὰρ οἵδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴϲχειν ἐϲϲυμένουϲ πολέμου βαϲιλῆεϲ Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆοϲ
εἶϲ, ἄγε δή μοι πᾶϲαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἢ ἔτι πὰρ νήεϲϲιν ἐμὸϲ πάιϲ, ἦέ μιν ἤδη
ᾗϲι κυϲὶν μελεϊϲτὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύϲ.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
ὦ γέρον, οὔ πω τόν γε κύνεϲ φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνοϲ κεῖται Ἀχιλλῆοϲ παρὰ νηὶ
αὔτωϲ ἐν κλιϲίῃϲι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼϲ
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὼϲ ϲήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔϲθουϲ', αἵ ῥά τε φῶταϲ ἀρηιφάτουϲ κατέδουϲιν.
ἦ μέν μιν περὶ ϲῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέϲτωϲ, ἠὼϲ ὅτε δῖα φανήῃ·
οὐδέ μιν αἰϲχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸϲ ἐπελθών,
οἷον ἐερϲήειϲ κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
οὐδέ ποθι μιαρόϲ· ϲὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
ὅϲϲ' ἐτύπη· πολέεϲ γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλαϲϲαν.

V. L. 403 ἀϲχαλώοϲι G. οἷδε AD. οἵδε CHL Syr. Harl. Vrat. b. Mosc. 2. οἵγε EGS Pap. Ven. A in marg. supra οἷδε Flor. Rom. — 404 πολέμουϲ H. βαϲιλεῖϲ υἷαϲ ἀχαιῶν L. βαϲιλῆεϲ υἷεϲ ἀχαιῶν Lips. — 405 abhinc usque ad 504 cod. A manu recentiore est scriptus. — 406
ἡ
ἀχιλλῆοϲ G. — 407 εἷϲ C. εἶϲ H. ceteri εἶϲ. — 408 εἰ ἔτι A. εἴ ἔτι S. ἤ ἔτι C. παρὰ AH Lips. παρ D. πάϊϲ libri. — 409 κυϲὶ DEH Syr. Lips. ἀχϊλεύϲ C. — 410 προϲέειπεν D. — 411 οὔτοι τόνγε D. τόνδε G τόνγε ACDEHLS Syr. Townl. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. φάγον κύνεϲ E Vrat. d. — 412 ἀχϊλῆοϲ CD. — 413 αὔτωϲ AGH. αὔτωϲ CDL Townl. Vrat.
Η
b. οὕτωϲ ἢ αὔτωϲ E. οὕτωϲ Vrat. d. ἐνι D. ΔΥΩΔΕΚΑΤΟΙ ΔΕΤΟΙ ΗΔΗ Pap. 1. man. δέ ο[illegible]ῆδε D. ἠὼϲ ἢ ἦδε Eust. — 414 οὐδέ τι οἱ ADL. οἱ omitt. G. — 415 ἀριηφάτουϲ H. ΚΑΤΗΔΟΥϹΙ Pap. — 416 ἦ μὲν D. ἢ δή μιν Vrat. A. — 417 ἠὼϲ D. φανήηι D Syr. ΦΑΝῊΗ Pap. φανήῃ
ει
Townl. Rom. φανῇ Schol. Ω 16. φανείη CEGHLS et olim vulgo. φανήῃ Vrat. d. τὸ δὲ φανείη ἐν πολλοῖϲ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ η̄ ϲυνήθωϲ ἔχει τὴν παραλήγουϲαν μετὰ καὶ προϲγραφῆϲ τοῦ ῑ (sc. φανήῃ) Eust. 1356, 44. — 418 αἰϲχύνῃ H. θείοιό ACDH. θείοιο S Townl. θηοῖό EGL. Schol. Ω 20. ΑΠΕΛΘΩΝ Pap. 1. man. — 419 ἐρϲήειϲ AHLS Vrat. A. ἐρϲήειϲ E bis. ἑερϲήειϲ C. ἐερϲείηϲ G. ἐερϲήειϲ D Apoll. Soph. 63, 1. Schol. Ω 20. — 420 ϲυνδ' D. μέμυκε D. — 421 πολλέεϲ Cant. Harl. Lips. ἐν AGLS Harl. Vrat. b. A. Flor. ἐπ' CDEH Pap. Syr. Rom. ἐπ' αὐτὸν Vrat. d. ἔλαϲαν E.

A. c. 419 ἐερϲήειϲ Herodianus, vide H. T. 232.

ὥϲ τοι κήδονται μάκαρεϲ θεοὶ υἷοϲ ἑῆοϲ,
καὶ νέκυόϲ περ ἐόντοϲ, ἐπεί ϲφι φίλοϲ περὶ κῆρι.
ὣϲ φάτο, γήθηϲεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὦ τέκοϲ, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίϲιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοιϲ, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸϲ πάιϲ, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθετ' ἐνὶ μεγάροιϲι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι·
τῶ οἱ ἀπεμνήϲαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴϲῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειϲον,
αὐτόν τε ῥῦϲαι, πέμψον δέ με ϲύν γε θεοῖϲιν,
ὄφρά κεν ἐϲ κλιϲίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.
τὸν δ' αὖτε προϲέειπε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ·
πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ νεωτέρου, οὐδέ με πείϲειϲ,
ὅϲ με κέλεαι ϲέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεϲθαι.

V. l. 422 ἑῆοϲ CGL. ἐῆοϲ ADH. ЄΗΟϹ Pap. 1. man. Syr. ῾ЄΟΙΟ Pap. in marg. 2. man. — 423 ἐπειϲφιλοϲ H. ἐπεί ϲφιϲι L. — 425 καὶ αἰνέϲιμα A. κ' αἰνέϲιμα L. διδόναι DE Vrat. A. Rom. δοῦναι Flor. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐτόλμηϲαν γράψαι διδοῦναι Eust. 1357, 22. — 426 ἀθανάτοιϲ γ' AS. πάϊϲ ACDEGHL. ΠΑΙϹ Syr. — 427 ЄΝΙΜΜЄΓΑΡΟΙϹΙ Pap. 2. man. ἐνὶμμεγάροιϲϊ C. ЄΝΜΜЄΓΑΡΟΙϹΙ Pap. 1. man. ἐνι D. ἔχουϲι ACDGH Syr. — 428 τῶ οἱ DL. τῷ AEG. τῶν οἱ, CH Syr. Ven. B. ἀπεμνήϲαντο CDE 1357, 26 HL Lips. alii. ΑΠΟΜΝΗϹΑΝΤΟ Pap. ἐπεμνήϲαντο AE 1357, 14 GS Syr. Mosc. 2. Vrat. b. A. Flor. Rom. τὸ δὲ ἀπεμνήϲαντο γράφεται καὶ ἐπεμνήϲαντο. ἀκριβέϲτερον δὲ τὸ ἀπεμνήϲαντο Eust. 1357, 26. ЄΝΘΑΔЄΤΟΙΟ Pap. 1. man. pro ἐν θανάτοιο. — 429 δὴ καὶ τόδε A. δέξο Lips. πάρα ACEH. παρὰ L. παρα D Syr. — 430 omitt. Townl. 1. man. ΑΥΤΟΝ ΔЄ Pap. 1. man. ΓЄΜЄϹΥΝΔЄ Pap. 1. man. δὴ με D. θεοῖϲι DH. — 431 ὄφρά κεν CH. ἀφίκομαι L. — 433 ΠЄΙΡΑΙ Pap. 1. man. νεώτερον Vrat. d. — 434 κέλῃ AE GLS Syr. Eust. 1355, 48. κέλη DH. κέκλη C. ϲεῖο A. πάρεξ AL. παρεξ D. ΑΧΙΛΛΗΛ Pap. 1. man. ΑΧΙΛΛΗΙ 2. man. ἀχιλῆοϲ AS Rom. ἀχιλλῆοϲ ἔχεϲθαι G. ἀχιλῆοϲ ἔχεϲθαι Flor. ἀχιλῆα δέχεϲθαι CDHL Syr. Lips. Townl. Vrat. A. Ven. B. Eust. 1353, 62. idem legebat Eust. in codice suo, nam interpretatur 1357, 44 παρὲξ Ἀχιλλέα δέξαϲθαι.

A. c. 423 ἀθετεῖται ὡϲ περιϲϲόϲ Schol. V. — 425 διδοῦναι, quod Bothio insolenter dictum vidètur pro διδόναι, confirmatur analogia formae τιθήμεναι Ψ 83. 247. et διδοῦν apud Theognidem 1329. alii διδῶναι teste Herodiano περὶ μον. λέξ. 25, 4. δυϲχεραίνων δὲ ὁ Ἀριϲτοφάνηϲ τὸ (τῷ?) διδώϲομεν γράφει παρέξομεν. καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι διδοῦναι παρέκοπτε (libri διδόναι προέκοπτε) Schol. CHQ ad ν 328. quid Aristophanes pro διδοῦναι scripserit incertum est: alii alia coniecerunt. ceterum ō productum in διδόναι non magis vitiosum est quam in ὄφιϲ Μ 208. βορέηϲ Ι 5. τό ῥα Π 228. ὃϲ ἔτληϲ Χ 236. τό οἱ Χ 307; ᾱ in κατᾱνεύων ι 490. ἀπονέεϲθαι, ἀπονέοντο Β 113. 288. Γ 313. Ἀπόλλωνοϲ Α 14. 21. 36: ē in ἐπίτονοϲ μ 423. ἐπεὶ ψ 2; ī in πιφαύϲκω Κ 478. 502. Ϲ 500. ἐπιτέλλω ψ 361. ἐριδήϲαϲθαι Ψ 792. — 428 τῶ οἱ: τινὲϲ τῶν οἱ γράφουϲι, τουτέϲτι τῶν θυϲιῶν αὐτοῦ ἐμνήϲθηϲαν Schol. M. — 434 παρὲξ Ἀχιλῆα Schol. BM.

τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
ϲυλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπιϲθε γένηται.
ϲοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸϲ καί κε κλυτὸν Ἄργοϲ ἱκοίμην,
ἐνδυκέωϲ ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸϲ ὁμαρτέων·
οὐκ ἄν τίϲ τοι πομπὸν ὀνοϲϲάμενοϲ μαχέϲαιτο.
ἦ, καὶ ἀναΐξαϲ ἐριούνιοϲ ἅρμα καὶ ἵππουϲ
καρπαλίμωϲ μάϲτιγα καὶ ἡνία λάζετο χερϲίν,
ἐν δ' ἔπνευϲ' ἵπποιϲι καὶ ἡμιόνοιϲ μένοϲ ἠύ.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργουϲ τε νεῶν καί τάφρον ἵκοντο,
οἱ δέ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρεϲ πονέοντο,
τοῖϲι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτοροϲ ἀργεϊφόντηϲ
πᾶϲιν, ἄφαρ δ' ὤιξε πύλαϲ καὶ ἀπῶϲεν ὀχῆαϲ,
ἐϲ δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνηϲ.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλιϲίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνεϲ ποίηϲαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτηϲ κέρϲαντεϲ· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήϲαντεϲ·
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίηϲαν ἄνακτι
ϲταυροῖϲιν πυκινοῖϲι· θύρην δ' ἔχε μοῦνοϲ ἐπιβλὴϲ
εἰλάτινοϲ, τὸν τρεῖϲ μὲν ἐπιῤῥήϲϲεϲκον Ἀχαιοί,

V. L. 435 omitt. L Lips. πέρι A. περι H. ΠΕΡῚ Syr. cum ceteris. — 436 ΜΩΜΕΎΕΙΝ Pap. pro ϲυλεύειν. μή μοι τι DH. μήτι μοι A. τι omitt. G. μετόπιϲθεν E Flor. γένοιτο DE Pap. — 438 ϹΟῚ ΜῈΝ Pap. ΚΑῚ ΚΕ Syr. κε omitt. L Lips. — 439 οὐκ ἄν τίϲ ACE. ἄν τιϲ GH. οὔκουν τίϲ L. ΟΫΚΕΝ Pap. 1. man. ΟΥΚΈΝ Syr. οὐ κέν τιϲ D. ὀνηϲάμενοϲ Lips. μαχέϲϲαιτο C. — 440 ἀναΐξαϲ ACGHS Cant. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Ven. B. ἐπαΐξαϲ DEL Syr. ΕΝΑΙΞΑϹ Syr. — 441 ΜΑϹΤΕΙΓΑ Pap. 1. man. ΜΑϹΤΙΓΓΑ 2. man. χειρί L. — 442 ἔπνευϲ' H. ἵπποιϲ τε καὶ D. ἡμιόνοιϲιν L. — 443 τὲ H. — 444 οἳ L. περι H. — 445 τοῖϲιν δ' ὕπνον Vrat. A. ἔχευε: ὄρουϲε A Cant. ὄρεϲε S. — 446 ὀχῆα Townl. — 447 ἐϲ δ' ἄγε Lips Flor. δῶρ' ἐπήνηϲεν (pro ἐπένηϲεν) Vrat. A. — 448 κλιϲίη L. — 449 ὑψηλῇ L. — 450 ἔρρεψαν D. — 451 λειμωνόϲε Schol. Ω 165. — 452 ἀμφι D. ποίηϲαν ἐρυμνην D. — 453 ϲταυροῖϲι H Lips. εἶχε A. μοῦνοϲ δ' ἔχε θύραϲ Apoll. Soph. 72, 17. — 454 ΕΠΙΡΡΗϹϹΕϹΚΟΝ Syr. ἐπιρρήϲϲεϲκον D. ἐπιρρήϲεϲκον ACEGHS Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii fere omnes. ἐπειρήϲεϲκον L. ἐπιρήϲεϲκον Vrat. d. ΕΠΕΡΗϹΕϹΚΟΝ Pap. 1. man. ΕΠΕΙΡΗϹΕϹΚΟΝ 2. man.

A. c. 440 ἀναΐξαϲ Schol. BM. — 451 ὄροφον: τινὲϲ ὀξυτόνωϲ Schol. V. — 453 τὸ ἐπιβλήϲ ὡϲ τὸ προβλήϲ ὀξύνεται Schol. BCM. τὸ ἐπιβλὴϲ βαρύνει Ἀρίϲταρχοϲ Eust. 1359, 8.

τρεῖϲ δ' ἀναοίγεϲκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺϲ δ' ἄρ' ἐπιῤῥήϲϲεϲκε καὶ οἶοϲ·
δή ῥα τόθ' Ἑρμείαϲ ἐριούνιοϲ ᾦξε γέροντι,
ἐϲ δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνηϲέν τε·
ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸϲ ἄμβροτοϲ εἰλήλουθα,
Ἑρμείαϲ· ϲοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπαϲϲεν.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴϲομαι, οὐδ' Ἀχιλῆοϲ
ὀφθαλμοὺϲ εἴϲειμι· νεμεϲϲητὸν δέ κεν εἴη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺϲ ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰϲελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνοϲ,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸϲ καὶ μητέροϲ ἠυκόμοιο
λίϲϲεο καὶ τέκεοϲ, ἵνα οἱ ϲὺν θυμὸν ὀρίνηϲ.
ὣϲ ἄρα φωνήϲαϲ ἀπέβη πρὸϲ μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείαϲ· Πρίαμοϲ δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππουϲ ἡμιόνουϲ τε· γέρων δ' ἰθὺϲ κίεν οἴκου,
τῇ ῥ' Ἀχιλεὺϲ ἵζεϲκε διίφιλοϲ. ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω,
ἥρωϲ Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμοϲ, ὄζοϲ Ἄρηοϲ,
ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆϲ,

V. L. 455 ΤΡΙϹ Pap. 2. man. ut 454. ΤΡ(ε)ΙϹ Syr. add. ε 2. man. κληῖδα G. κληΐδα A. — 456 ἀχιλλεὺϲ DG. ἄρ' omitt. A. ἂρ CDEHL. ἐπιρρήϲϲεϲκε D. ΕΠΙΡΡΗϹϹΕϹΚΕ Syr. ΕΠΕΙΡΗϹΕϹΚΕ Pap. ἐπειρήϲεϲκε L. ἐπιρρήϲεϲκε CEGHS. — 457 ῥὰ D 2. man. L. ὤιïξε D. ὤïξε G Vrat. A. — 458 ποδώκει G. — 459 δ' omitt. Syr. 1. man. ἐπι D. χθονὶ editores fere omnes: χθόνα libri. — 460 ἄβροτοϲ Mor. — 461 ΠΑΤῊΡ' Syr. Ο(ει)ΠΑϹϹΕ Pap. Syr. (cum acc.). — 462 ἀχιλλῆοϲ H. — 463 εἴϲην H pro εἴϲειμι. νεμεϲητὸν E. ΕΙΗΙ Syr. conf. Ξ 336. Χ 20. 346. Ω 367. — 466 μητρὸϲ E. μητρόϲ τ' L. καί τε μητέροϲ Lips. — 467 ἵνά οἱ CL. ϲυν D. ΟΡΕΙ ΝΗϹ Pap. 1. man. — 469 ΕΞ Pap. 1. man. ΑΦ 2. man. ἆλτο C. ἅλτο A. χαμάζε ACHL. χαμᾶζε DG Apoll. Soph. 69, 31. ΧΑΜΑΖΕ Syr. — 470 καταῦθι ADS Syr. conf. P 535. ὃδ' ἔμιμνεν CD (ὃ δ') L. ΟΔ' ΕΜΙΜΝΕΝ Syr. — 471 ἵππουϲ θ' C Syr. ΕΙΘΥϹ Pap. — 472 τῇ ῥ': ἔνθ' E. ἀχιλλεὺϲ EGH. διῒ φίλοϲ ACDEGHL. ΔΙΙΦΙΛΟϹ Syr. ἐν: ΑΝ Pap. — 473 ἕτεροι δὲ Vrat. d. ἀπάνευθεν AD. καθήατο CE. τὼ ACDHS Vrat. A. Flor. ΤΩ Syr. τῷ GL Harl. Vrat. d. Lips. Mosc. 2. Rom. δύω τε L, omisso οἴω. οἴῳ CG. — 474 τε omitt. L. ΥΙΟϹ Pap. 1. man. pro ὄζοϲ. — 475 παρεόντεϲ L. ΑΠΗΛΗΓΕΝ Pap. 1. man.

A. c. 469 ἆλτο: ἄμεινον βαῖνε γράφειν ἐπὶ τοῦ γέροντοϲ Schol. V.

ἔϲθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺϲ δ' ἔλαθ' εἰϲελθὼν Πρίαμοϲ μέγαϲ, ἄγχι δ' ἄρα ϲτὰϲ
χερϲὶν 'Αχιλλῆοϲ λάβε γούνατα καὶ κύϲε χεῖραϲ
δεινὰϲ ἀνδροφόνουϲ, αἵ οἱ πολέαϲ κτάνον υἷαϲ.
ὡϲ δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅϲ τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείναϲ ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸϲ ἐϲ ἀφνειοῦ, θάμβοϲ δ' ἔχει εἰϲορόωνταϲ,
ὣϲ 'Αχιλεὺϲ θάμβηϲεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβηϲαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐϲ ἀλλήλουϲ δὲ ἴδοντο.
τὸν καὶ λιϲϲόμενοϲ Πρίαμοϲ πρὸϲ μῦθον ἔειπε·
μνῆϲαι πατρὸϲ ϲοῖο θεοῖϲ ἐπιείκελ' 'Αχιλλεῦ,
τηλίκου, ὥϲ περ ἐγών, ὀλοῷ ἐπὶ γήραοϲ οὐδῷ.
καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶϲ ἐόντεϲ
τείρουϲ', οὐδέ τιϲ ἔϲτιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἤ τοι κεῖνόϲ γε ϲέθεν ζώοντοϲ ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεϲθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμοϲ, ἐπεὶ τέκον υἷαϲ ἀρίϲτουϲ
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι.
πεντήκοντά μοι ἦϲαν, ὅτ' ἤλυθον υἷεϲ 'Αχαιῶν·

V. ι. 476 ἔτι γὰρ Mor. — 477 ἄγχι παραϲτὰϲ Vrat. A. — 478 ἀχΐλῆοϲ CD. κῦϲε DH. — 479 ΠΑΙΔΟΦΌΝΟΥϹ Pap. πολῖαϲ H. — 480 ὅταν CEGHL. OTAN Syr. ὅτ' (ἂν superscr.) A. ὅτ' Vrat. A. ἐπιπάτρηι D. — 481 ἄλλων ACDHS Syr. Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. d. A. ἄλλον EGL Lips. edd. vett. conf. ο 228. 238. π 382. υ 219. ЄΞ' ῙΚЄΤΟ Syr. ЄΞЄΙΚЄΤΟ Pap. 1. man. — 482 ἜΧЄΝ Pap. ЄΧЄΝЄΙϹΟΡΌΩΝΤΑ Syr. δέχ' εἰϲορόωνταϲ D. ἔχεν Flor. Rom. — 483 ἀχιλλεὺϲ E. θεοειδῆ C Vrat. d. — 484 ἐϲαλλήλουϲ D. ἐπ' ἀλλήλουϲ L. — 485 ἔειπε AC. ЄЄΙΠЄΝ Pap. cum ceteris. — 486 μνήϲαιο Apoll. Soph. 140, 34. ϲοῖο ADH. Apoll. Soph. 143, 30. Ammon. de Diff. s. ἐμεῖο et ϲοῖο. ϲεῖο CEGLS Hesych. IV, 16. Apollon. de Pron. 137 C. de Synt. 164, 6. Rhet. Gr. I, 399, 3. Schol. Ω 371. α 413. Polybius περὶ ϲολοικιϲμοῦ in Boissonadii Anecd. III, 233. ἀχΐλεῦ CD. — 487 ϲτηλίκου G. οἷοϲ ἐγὼν Heracl. Alleg. c. 59. ἐγὼ L. ἐπι D. — 488 που: περ Vrat. A. περιναέται L Lips. — 489 οὐδέ τιϲ ἐϲτὶν ACD (ἔϲτιν) EGHL. ἀνὴρ pro ἀρὴν H. — 491 τ' ἐνὶ C. ЄΠЄΙ Pap. ἔλπει Vrat. A. ἥματα D. — 492 ἀπο AD. τροίηθεν ἰόντα CDE bis GHL. τροίηθεν μολόντα A. τροίηθεν μολοῦντα S. τροίηθε (?) μολόντα Barocc. Cant. Mor. conf. H. U. 44. — 494 οὔτινα φημὶ ADEGHL.

A. c. 476 ἀθετεῖται Schol. V. — 486 ϲοῖο: Ζηνόδοτοϲ ϲεῖο κακῶϲ Schol. V. conf. Ariston. ad α 413. Apollon. de Pron. 137 C. — 488 ἐόντεϲ: τινὲϲ ἐόντοϲ Schol. B.

ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρῴην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἷ' οὔ πώ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
κλαῖ' ἁδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,
αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.

V. l. 496 ἐννεακαίδεκα CL. ἐννέα καίδεκα G. ἐννέα καὶ δέκα H. μοι omitt. C. — 497 ἐνὶμμεγάροισϊ C. ἐνιμεγάροισιν D. — 498 ἐπϊγουνατ' C. ἀπόγούνατ' ἔλεσσεν H. — 499 ὃς δέ μος G. ὃς δὲ μὲν Vrat. d. δὲ καὶ ἄστυ S. αὐτούς: αὐτός L Lips. — 500 πρῴην E: ceteri πρώην conf. ad Ε 832. κτείνας D. ΚΤΕΙΝΕϹ Pap. — 501 εἵνεκ' D. — 502 σοῖο H. φέρων τ' D. — 503 αἰδοῖο H. αἴδοιο Vrat. A. αἰδεῖο φέριστε θεοὺς Barocc. (omisso ἀχιλεῦ) ex ι 269. ἀχιλλεῦ EH. ἀχιλλεὺ G. — 504 ἐλεεινός L. — 505 τῖς L. ΓΕΝΕΤΑΛΛΟϹ Pap. 1. man. — 506 ποτι D. ποτὶ στόμα omitt. L Lips. χεῖρας ὀρέξαι ἢ χεῖρ' ὀρέγεσθαι E. — 507 ὡς A. ὑφίμερον D. ΕΙΜΕΡΟΝ Pap. 1. man. — 509 ὃ μὲν C. — 510 ἀδινὰ libri. ἐλυσθείς omitt. Pap. ἐλυσθείς C. λιασθείς L. ἐλκυσθείς Lips. — 511 ἀχϊλεὺς C. κλαῖεν αἰὲν πατέρ' L. — 512 κατα AD — 513 ἐπεὶ ῥὰ L. ἀχϊλεὺς C. — 514 ἀπο bis A. γύων E bis. — 515 ἀνέστη H. ΑΝΕϹΤΗ Pap. ἀνιστᾷ Vrat. d. — 518 ὦ δεῖλ' CL Lips. ἆ δεῖλ' D. ἤδη D. ἦ μάλα πολλὰ H. ἀνέχεο Lips. ἀνάσχεο C Vrat. A. σὸν omitt. L Lips.

A. c. 496 ἐννεακαίδεκα Herodianus: ἐννέα καὶ δέκα Pamphilus. — 512 στοναχή: στεναχὴ Zenodotus. — 514 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀθετεῖ ὁ Θρᾷξ Schol. V. — 518 οὕτως ἀρίσταρχος κάκ' ἄνσχεο Didymus.

πῶϲ ἔτληϲ ἐπὶ νῆαϲ Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶοϲ,
ἀνδρὸϲ ἐϲ ὀφθαλμούϲ, ὅϲ τοι πολέαϲ τε καὶ ἐϲθλοὺϲ
υἱέαϲ ἐξενάριξα; ϲιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπηϲ
ἐν θυμῷ κατακεῖϲθαι ἐάϲομεν ἀχνύμενοί περ.
οὐ γάρ τιϲ πρῆξιϲ πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
ὧϲ γὰρ ἐπεκλώϲαντο θεοὶ δειλοῖϲι βροτοῖϲι,
ζώειν ἀχνυμένοιϲ· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέεϲ εἰϲί.
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸϲ οὔδει
θώρων οἷα δίδωϲι, κακῶν, ἕτεροϲ δὲ ἑάων.
ᾧ μέν κ' ἀμμίξαϲ δώῃ Ζεὺϲ τερπικέραυνοϲ,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐϲθλῷ·
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
καί ἑ κακὴ βούβρωϲτιϲ ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖϲι τετιμένοϲ οὔτε βροτοῖϲιν.
ὧϲ μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόϲαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆϲ· πάνταϲ γὰρ ἐπ' ἀνθρώπουϲ ἐκέκαϲτο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄναϲϲε δὲ Μυρμιδόνεϲϲι,

V. l. 521 υἷαϲ Vrat. A. υἱοὺϲ E. ἐξενάριξε LS Cant. Pap, 1. man. ϲιδήρειον δέ οἱ D. — 522 κατὰρ AC. κατά ῥ' E. κατ' ἄρ GH. καταρέζευ D. καταῤάζει L. ΑΛΛΑΓΕ pro ἄλγεα Pap. 1. man. δ' omitt. H. — 523 θυμοῦ L. — 524 οὐ γάρ τίϲ τ' ἄνυϲιϲ ἐν ἄλλῳ A. — 525 ὡϲ AD 1. man. βροτοῖϲι ACDEGHL Et. Mg. 198, 3. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stobaeus Flor. LXLVIII, 50 et 75. CXXIV, 14. βροτοῖϲιν Plato Axioch. 367 D. — 526 ἀχνυμένοιϲ ACDGHL Townl. Lips. Plato Axioch. 367 D. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stobaens Flor. LXLVIII 50 et 75: ἀχνυμένουϲ ES edd. vett. Et. Mg. 198, 3. Stob. Floril. CXXIV, 14. εἰϲὶ ADGHL. — 527 ΚΑΤΑΚΕΙΑΘΕ Pap. — 528 δὲ: δ' L. ἑάων CDEGHL Schol. Γ 65. εάων A. ἐάων Plutarchus Cons. ad Apoll. 6. Schol. Pind. Pyth. III, 141. κηρῶν ἔμπλειοι, ὁ μὲν ἐϲθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν Plato Rep. II, 379 D. Eusebius Praep. Evang. XIII, 3, 12. totus versus aberat a Townl. — 529 κ' ἀμμίξαϲ AG. alludit Plato l. l. ᾧ μὲν ἂν μίξαϲ ὁ Ζεὺϲ δῷ. κ' ἀμύξαϲ L. ΑΜΜΕΙΞΑϹ Pap. καμμίξαϲ CDEHS Plutarchus l. l. Schol. Pind. Pyth. III, 141. ita editores usque ad Wolfium, qui κ' ἀμμίξαϲ restituit. δώηι AD. δώῃ Schol. Pind. Pyth. III, 141. δώη CGHL. δῴη E Plutarchus Cons. ad Apoll. 6. δῴη editum erat: δοίη Wolfius ex coni. scripsit, eumque secuti sunt Bekk. 1. Bothe. Spitzner. Crusius. Dindorf. conf. 581. — 530 κακῷ ἐπιμίϲγεται Schol. Pind. Pyth. III, 141. — 531 δώηι A. δώη CHL. δῴη EG Plutarchus. δοίη D. ἔθηκε ACEGH. — 532 τὸν δὲ κακὴ Plato Rep. II, 379 D. βούβρωϲιϲ G Flor. ἐπι AD. — 533 ΤΕΤΕΙΜΕΝΟϹ Pap. βροτοῖϲι D. — 534 ὡϲ ACD 1. man. — 535 ΕΠ Pap. 2. man. ΕϹ 1. man. — 536 μυρμιδόνεϲϲι ACDEGHL.

A. c. 522 κατ' ἄρ' ἕζευ, non ἵζευ, Aristarchus.

καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίηϲαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸϲ κακόν, ὅττί οἱ οὔ τι
παίδων ἐν μεγάροιϲι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράϲκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρηϲ
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ ϲέ τε κήδων ἠδὲ ϲὰ τέκνα.
καὶ ϲὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅϲϲον Λέϲβοϲ ἄνω, Μάκαροϲ ἕδοϲ, ἐντὸϲ ἐέργει
καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήϲποντοϲ ἀπείρων,
τῶν ϲε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἱάϲι φαϲὶ κεκάϲθαι.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνεϲ,
αἰεί τοι περὶ ἄϲτυ μάχαι τ' ἀνδροκταϲίαι τε.
ἄνϲχεο, μὴ δ' ἀλίαϲτον ὀδύρεο ϲὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξειϲ ἀκαχήμενοϲ υἷοϲ ἑῆοϲ,
οὐδέ μιν ἀνϲτήϲειϲ, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθηϲθα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
μή πώ μ' ἐϲ θρόνον ἵζε διοτρεφέϲ, ὄφρά κεν Ἕκτωρ
κῆται ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ἀκηδήϲ, ἀλλὰ τάχιϲτα
λῦϲον, ἵν' ὀφθαλμοῖϲιν ἴδω· ϲὺ δὲ δέξαι ἄποινα

V. l. 538 ἔπι A. ἐπι D. ὅττί οἱ A. ὅτι οἱ E. οὔτοι Vrat. d. — 540 παῖδ' ἔτεκε Lips. παῖδ' ἔτεκεν Apoll. Soph. 127, 13. τέκε C. πανᾰώριον A. τόνδε Lips. — 542 εἶμαι Schol. O 10. ἐνι AD. ЄΝЄΙ Pap. 1. man. ЄΝΙ 2. man. — 543 τοπρῖν C. — 544 ὅϲοϲ S. λέϲβου L. ἄνω omitt. L. μακάρων Lips. Suidas I, 1, 456, 12. Dio Chrysost. Or. XXIII. Plutarchus de Exilio 10. ΜΑΚΑΡΟϹ (ΩΝ superscr.) Pap. (ων 2. man.) μάκαροϲ πόλιϲ Strabo XIII, 586. — 545 φρυγίηϲ Vrat. A. ЄΛΛΗϹΠΟΝΤΟΝ (Ϲ superscr.) Pap. Ϲ 2. man. add. ἑλλίϲποντοϲ L. — 546 τῶ AD. ΤΩ Pap. τῷ Mor. Lips. Townl. Eust. 866, 70. τῶν ἢ τῷ E. τῶν γε γερόντων L. ϲὲ E. τὲ καὶ A. υἱᾶϲι φαϲὶ κεκᾶϲθαι D. — 547 ἐπί τοι G. — 549 ἴϲχεο Vrat. A. Stobaeus Floril. CXXIV, 1. μήδ' CDEGH. κατα AD. — 550 γάρ τοι H. γάρ τοι πρῆξιϲ L. τι add. Pap. 2. man. ΠΡΗ͂ΞЄΙϹ Pap. ἑῆοϲ CDEGH Schol. Ω 528. υἱέοϲ αἰνῶϲ Stobaeus l. l. — 551 ΑΝϹΤΗ͂ϹЄΙϹ Pap. — 553 μή πω μ' A. Schol. Υ 464. Cram. Epim. 308, 20: vulgo μή μέ πω. μή με πω DH Pap. μὴ δέ πω L. ἵζεο διοτροφὲϲ H. ἵζε E. ὄφρά κεν AC. ÖΦΡÁΚЄΝ Pap. — 554 κῆται A Pap. κεῖται CDEGHLS et Heynii libri. ἐνι A. ἐνικλιϲίηϲ' D. — 555 ϲὺ δὲ — φέρομεν (556) omitt. Lips.

A. c. 540 παναώριον ἐδαϲύνετο παρά τιϲι Eust. 1364, 26. οἳ μὲν ἐδάϲυναν, οἳ δὲ ἐψίλωϲαν Herodianus. — 546 ἀρίϲταρχοϲ ϲὺν τῷ ν̄ τῶν ϲε Didymus. — 550 ἑῆοϲ: ὅτι Ζηνόδοτοϲ γράφει ἑοῖο Aristonicus, conf. Schol. A 393. Ω 528. — 553 μή πω μ' laudat Herodianus ad Υ 464 idque recepi ex optimo codice.

πολλά, τά τοι φέρομεν· cὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοιc
cὴν ἐc πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔαcαc
[αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάοc ἠελίοιο].
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προcέφη πόδαc ὠκὺc Ἀχιλλεύc·
μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸc
Ἕκτορά τοι λῦcαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελοc ἦλθε
μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντοc.
καὶ δέ cε γιγνώcκω Πρίαμε φρεcίν, οὐδέ με λήθειc,
ὅττι θεῶν τίc c' ἦγε θοὰc ἐπὶ νῆαc Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸc ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
ἐc cτρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺc λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίccειε θυράων ἡμετεράων.
τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεcι θυμὸν ὀρίνῃc,

V. L. 556 φέρομαι ἢ φέρομεν Eust. 1364, 57. φέρομαι Mor. cὺ δ' ἀπόναιο L. ἔλθῃc Towni. Vrat. A. — 557 πρῶτοc Eust. 1365, 53. Mor. πρῶτοc ἢ πρῶτον E 1364, 58. ἕαcαc A, addito altero spiritu. ἕαcαc Et. Mg. 307, 6. 398, 6. ἧcαc Et. Gud. 188, 5. apud Zonar. 593 et 904 editum est ἕαcαc sed legendum ἕαcαc. — 558 omitt. DE Pap. 1. man. Townl. Lips. Vrat. d. in margine Pap. scriptum est κατω et in ima columna ΑΥΤΟΝΤΕΖΩΕΙΝ ΚΑΙ ΟΡΆΙΝ ΦΑΟϹ ΗΕΛΊΟΙΟ. in A versui signum est adpictum, quo insiticius esse declaratur, conf. P 219. adscripsit librarius οὗτοc ὁ cτίχοc οὐχ εὑρέθη ἐν τῷ παλαιῷ (i. e. in archetypo). αὐτόν τε ζώειν omitt. Vrat. A. — 559 ἄρ CDEGH. δάρ A. ἀχϊλεύc C. — 560 μὴ κέτι A. μηκέτι μή μ' L. γέρων H. — 561 ἦλθε ACDEGH Plutarchus de Aud. poët. 11. — 562 ἔτεκε D. ἔτικτε C. — 563 δὲ cὲ A. γινώcκω ACDEGHL Vrat. A. ΓΕΙΝΩϹΚΩ Pap. — 564 τϊc c' C. θεῶν cε τιc L. θεόc cε τιc Cant. θεόc Vrat. A. c' omitt. GS edd. vett. — 565 κε AH: κεν CDEGLS Pap. τλαίηι A. — 566 ἐcτρατὸν D. οὐδε γαρ A et in marg. ἐν ἄλλῳ οὔτε γὰρ ἄν. φυλακοὺc ADEGLS Pap. 2. man. Et. Mg. 802, 3. φύλακαc CH Pap. 1. man. λάθῃ Et. Mg. 802, 3 cum Vrat. A. οὐδέ τ' (κ superscr.) A. ὀχῆα A Townl. Vrat. b. d. ὀχεῖα L. ὀχῆαc CDEGHS conf. 466. — 567 μετ' ὀχλίccειε A. μετοχλίcειε E bis G et plerique Heynii libri. μετοχλήcειε D. μετοχλίccει S. — 568 τῶ ACDHL. τῷ G. ἐν omitt. L. γρ. ἐνιφρεcὶ A. ΟΡΕΙΝΟΙϹ Pap. 1. man. ΝΗϹ in marg.

A. c. 556, 557 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 557 ἕαcαc Trypho et Herodianus: ἔαcαc Didymus et Hermappias. πρῶτ' ἐλέηcαc Dion. Sidonius. — 558 hunc veteribus grammaticis incognitum fuisse confirmant interpretationes verbi ἐάcαc. additus est ab interpolatore Herodiani aevo recentiore, cui sententia non satis perspicua videbatur, quod factum videmus etiam Β 206. Θ 183. Υ 312. conf. Θ 235. Κ 531. Ν 316. Ξ 269. Π 381. Ψ 565. Ω 693; et ab interpolatoribus veteris aevi Γ 352. Ε 808. Θ 528. Ι 44. 416. Κ 497. Λ 705. Μ 450. Ξ 114. Ο 33. Π 261. Τ 77. 94. 327. — 565 ἔξω τοῦ ν̄ ὁ κε cύνδεcμοc Didymus. — 566 φυλακούc Aristarchus, conf. Schol. Aristonici, Herodiani. Eust. 1365, 44. Et. Mg. 802, 3. ὀχῆα, non ὀχῆαc, Aristarchus.

μή ϲε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλιϲίῃϲιν ἐάϲω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸϲ δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάϲ.
ὣϲ ἔφατ', ἔδειϲεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδηϲ δ' οἴκοιο λέων ὣϲ ἆλτο θύραζε,
οὐκ οἶοϲ, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντεϲ ἕποντο,
ἥρωϲ Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμοϲ, οὕϲ ῥα μάλιϲτα
τῖ' Ἀχιλεὺϲ ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππουϲ ἡμιόνουϲ τε,
ἐϲ δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντοϲ,
κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷϲαν· ἐυϲϲώτρου δ' ἀπ' ἀπήνηϲ
ᾕρεον Ἑκτορέηϲ κεφαλῆϲ ἀπερείϲι' ἄποινα.
κὰδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐυννητόν τε χιτῶνα,
ὄφρα νέκυν πυκάϲαϲ δοίη οἶκον δὲ φέρεϲθαι.
δμῳὰϲ δ' ἐκκαλέϲαϲ λοῦϲαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
νόϲφιν ἀειράϲαϲ, ὡϲ μὴ Πρίαμοϲ ἴδοι υἱόν,
μὴ ὃ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύϲαιτο
παῖδα ἰδών, Ἀχιλῆι δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
καί ἑ κατακτείνειε, Διὸϲ δ' ἀλίτηται ἐφετμάϲ.

V. L. 569 γέρον libri: γέρων Plutarchus de Aud. poët. 11. ον in caesura semiternaria producitur Δ 27. Κ 7. Λ 474. Ν 558. Ϲ 238. 591. Χ 198. β 41. δ 531. ε 266. λ 602. ο 104. 123. ρ 35. υ 374. φ 224.
ην
χ 499. ἐνι AD. — 570 ἱκέτιϲ H. δ' omitt. AC. — 571 ὡϲ A. ἔδειϲεν E. ἔδδειϲε GL Flor. vulgo ἔδδειϲεν. μαθεῖν H 1. man. pro μύθῳ. — 572 ὡϲ AD. ἆλτο C. χαμάζε L. — 573 θεράποντε S Cant. θεράποντεϲ δύ' ἕποντο D. — 574 αὐτομέδων τε καὶ L (om. καὶ) S et olim vulgo. αὐτομέδων ἠδ' ACDGH Barocc. Townl. Vrat. b. οὓϲ ῥὰ GL. τούϲ ῥα D. — 575 τί' ADG. μετα A. — 576 ὑπο A. ἀπὸ Vrat. A. λύων D 1. man. ἵππουϲ θ' Townl. — 578 καδδ' ACDL. ἐπι AD. ἐϋϲϲώτρου D Pap. Townl.
c
Vrat. b. ἐϋϲώτρου Vrat. A. ἐϲωτέρου Lips. εἷϲαν δυϲώτρου δ' ἀπήνηϲ L. γρ. ἐϋϲϲώτρου A. vulgo ἐϋξέϲτου. ἀπ' omitt. GH. ЄΠ Pap. hunc et sequentem omitt. H 1. man. — 579 ᾕρεον C. — 580 καδδ' ACDGHL. ἐΰνητόν EG. ἐΰνητον S Flor. Rom. εὔνητόν L. εὔνητον Lips. Vrat. A.
οι
ΓΙΤΩΝΑ Pap. 1. man. — 581 δώιη A. δοίη Pap. Vrat. d. δῴη DES. δώη CHL. οἶκον δὲ AG. οἶκον δὲ D. οἶκονδε CH. οἶκονδε L. — 582 δμωιὰϲ A. ceteri δμωάϲ. δμῶαϲ S. ἀμφι D. — 583 ἴδη CL. ἴδῃ Lips. Cant. Barocc. Mor. Townl. — 584 ΑΧΝΥΜЄΝΟΙ Pap. 1. man. ἀχνυμένην δίηχόλον H. οὐ κατερύξῃ L. κατερύξει Lips. — 585 ἀχιλλῆϊ G.

A. o. 569 μή ϲε Herodianus, ἐγκλιτικῶϲ. — 579 ᾕρεον Herodianus, δαϲέωϲ. — 584 χόλον: Ἡρωδιανὸϲ γόον γράφει Schol. B. Ῥιανὸϲ χόλον (cod. κόλον). οἱ δὲ κότον (cod. κόπον)· ἄμεινον δὲ γόον Schol. V. ἔν τιϲι κότον κατερύκοι· ἄμεινον δὲ χόλον Schol. A.

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦϲαν καὶ χρῖϲαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶροϲ καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸϲ τόν γ' Ἀχιλεὺϲ λεχέων ἐπέθηκεν ἀείραϲ,
ϲὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐυξέϲτην ἐπ' ἀπήνην.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
μή μοι Πάτροκλε ϲκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθηαι
εἰν Ἄϊδόϲ περ ἐὼν ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυϲα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
ϲοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάϲϲομαι, ὅϲϲ' ἐπέοικεν.
ἦ ῥα, καὶ ἐϲ κλιϲίην πάλιν ἤιε δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ,
ἕζετο δ' ἐν κλιϲμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέϲτη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
υἱὸϲ μὲν δή τοι λέλυται γέρον, ὡϲ ἐκέλευεϲ,
κεῖται δ' ἐν λεχέεϲϲ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
ὄψεαι αὐτὸϲ ἄγων· νῦν δὲ μνηϲώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠύκομοϲ Νιόβη ἐμνήϲατο ϲίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδεϲ ἐνὶ μεγάροιϲιν ὄλοντο,
ἓξ μὲν θυγατέρεϲ, ἓξ δ' υἱέεϲ ἡβώοντεϲ.
τοὺϲ μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενοϲ Νιόβῃ, τὰϲ δ' Ἄρτεμιϲ ἰοχέαιρα,
οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰϲάϲκετο καλλιπαρῄῳ.
φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούϲ·
τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάνταϲ ὄλεϲϲαν.

V. L. 587 δμωιαι solus A. ΧΡΕΙϹΑΝ Pap. 1. man. χρίϲαν CEG. — 588 ἀμφι D. φάροϲ GH. — 589 ἀχιλλεὺϲ EG. ἀείραϲ ἐπέθηκεν D. — 590 ϲυν D. ἄειρον Vrat. A. ἐπ' (α supra ε) A. ἀπηνην (ι supra) A. — 591 ᾤμοξεν L. ἂρ CD EGL. ἂν H pro ἄρ'. φίλον τ' E Mor. — 595 ϲοὶ δ' ἂν ἐγὼ S Cant. ἀποδάϲομαι DG Vrat. A. edd. vett. ὅϲϲ': ΩϹ Pap. 1. man. ἐπέοικε E. — 596 ῥά CGL. ἀχῖλεύϲ C. — 597 ἵζετο Lips. δ' ἐ H pro δ' ἐν. — 598 ποτι D. — 599 ὡϲ ἐκέλευεϲ AEGHS. ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ CDL Lips. ὡϲ ἐκέλευϲαϲ Townl. Barocc. γρ. ὡϲ ἐκέλευϲαϲ A. — 600 λεχέεϲϲιν ἠοῖ δ' ἅμα L. λεχέεϲϲιν Lips. φαινομένηφι CDGHL Pap. φαινομένῃφι AE Vrat. A. — 602 ϹΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. δόρπου C. — 603 τῇ καὶ Apoll. Soph. 152, 5. τῆϲ περ Vrat. d. ἐνι AD. ἐνὶμμεγάροιϲῖν C. ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙϹΙΝ Pap. μεγάροιϲι H. μεγάροιϲιν λίποντο Apoll. Soph. 152, 5. — 604 δ' omitt. D. ἡβώωντεϲ ES Stobaeus Floril. CXXIV, 4. — 605 ἀπαργυρέοιο D. ἐπ' L. — 607 οὕνεκά οἱ Tzetzes Alleg. 272. δή τοι pro λητοῖ D. ΕΪϹΑϹΚΕΤΟ Pap. εἰϲάϲκετο L. ἰϲάϲαιτο H. — 608 δ' οἴω D. ἣ δ' L. τέκετο πολλούϲ D. — 609 καὶ δοίω G. ἐόντε D. ἀπο AD. ὄλεϲαν DE.

A. c. 594, 595 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 604 υἱέεϲ: γράφεται καὶ υἱεῖϲ· διχῶϲ οὖν Didymus (?).

οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ῆεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίηςε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
ἣ δ' ἄρα ςίτου μνήςατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουςα.
νῦν δέ που ἐν πέτρῃςιν, ἐν οὔρεςιν οἰοπόλοιςιν,
ἐν Ϲιπύλῳ, ὅθι φαςὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώςαντο,
ἔνθα λίθος περ ἐοῦςα θεῶν ἐκ κήδεα πέςςει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
ςίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοιςθα,
Ἴλιον εἰςαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔςται.
ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄιν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ςφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόςμον,
μίςτυλλόν τ' ἄρ' ἐπιςταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖςιν,
ὤπτηςάν τε περιφραδέως ἐρύςαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα ςῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοιςιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόςιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
ἤ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
ὅςςος ἔην οἷός τε· θεοῖςι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
αὐτὰρ ὃ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰςορόων ὄψίν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

V. L. 610 οἳ μὲν C. ἂρ ACDEGHL. ἐννῆμαρ L. κέατο H. — 611 ΚΑΘΘΑΨΑΙ Pap. 1. man. Vrat. A. ΚΡΟΝΕΙΩΝ Pap. 1. man. — 613 ἦδ' CGL. ϹΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. δάκρυ χέουςα A. ceteri δακρυχέουςα. — 614 ἐνούρεςιν D. ἐούρεςιν L. οἰοπόλοιςιν A. — 615 φαςὶ τυφώεος (ή) Schol. Soph. El. 151, conf. B 783. ЄΜΜЄΝЄ Pap. — 616 ἀχελωΐον A. τινὲς ἀχιλήιον γράφουςι Eust. 1367, 62. ἐῤῥύςαντο Vrat. d. — 618 ΔЄΙЄ Pap. 1. man. — 619 ϹЄΙΤΟΥ Pap. 1. man. κλαίῃςθα Eust. 1367, 15; sed 1368, 28 κλαίοιςθα. — 620 δέ τι G. — 621 ὠκὺς ἄργυφον G. ἀχῖλεὺς C. — 622 ςφάζ' L Lips. δὲ δέρον DL. — 623 ἂρ ACDEGHL. ὀβελοῖςι C Pap. (sine acc. et spir.). — 625 ϹЄΙΤΟΝ Pap. 1. man. — 626 καλλοῖς H. ἀχῖλεύς C. — 627 οἳ δ' D. οἵδ' CGL. ΠΡΟΚЄΙΜЄΘΑ Pap. — 628 ἐξέρον D. ἕντο DGH Flor. ἔντο L. — 629 ἀχιλλῆα H. — 631 ὃ ACD. ὃ omitt. GHL edd. vett. ὁ Heynius laudat ex Cant. Mor. θαύμαζ' L Lips. ἀχῖλεύς C. — 632 τ' ὄψιν ἀγαθὴν L. μύθων Flor.

A. c. 614—617 ἀθετοῦνται Aristonicus. προηθετοῦντο καὶ παρ' Ἀριςτοφάνει Didymus. — 616 Ἀχελώιον: ἢ διὰ τοῦ η̄ Ἀχελήιον Schol. ABD. τινὲς ἀμφ' Ἀχελήςιον Schol. V.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπηϲαν ἐϲ ἀλλήλουϲ ὁρόωντεϲ,
τὸν πρότεροϲ προϲέειπε γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
λέξον νῦν με τάχιϲτα διοτρεφέϲ, ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντεϲ·
οὐ γάρ πω μύϲαν ὄϲϲε ὑπὸ βλεφάροιϲιν ἐμοῖϲιν,
ἐξ οὗ ϲῇϲ ὑπὸ χερϲὶν ἐμὸϲ πάιϲ ὤλεϲε θυμόν,
ἀλλ' αἰεὶ ϲτενάχω καὶ κήδεα μυρία πέϲϲω
αὐλῆϲ ἐν χόρτοιϲι κυλινδόμενοϲ κατὰ κόπρον.
νῦν δὴ καὶ ϲίτου παϲάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
λαυκανίηϲ καθέηκα· πάροϲ γε μὲν οὔ τι πεπάϲμην.
ἦ ῥ', Ἀχιλεὺϲ δ' ἑτάροιϲιν ἰδὲ δμῳῇϲι κέλευϲε
δέμνι' ὑπ' αἰθούϲῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, ϲτορέϲαι τ' ἐφύπερθε τάπηταϲ,
χλαίναϲ τ' ἐνθέμεναι οὔλαϲ καθύπερθεν ἕϲαϲθαι.
αἳ δ' ἴϲαν ἐκ μεγάροιο δάοϲ μετὰ χερϲὶν ἔχουϲαι,
αἶψα δ' ἄρ' ἐϲτόρεϲαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουϲαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προϲέφη πόδαϲ ὠκὺϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἐκτὸϲ μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τιϲ Ἀχαιῶν

V. L. 634 προϲέειπεν D. — 635 λέξον δή μοι C. νῦν μοι H Lips. ὄφρά C. καὶ ADEGL Pap. Lips. Vrat. A. κεν CHS conf. δ 294. ψ 254. — 636 ὕπο A. ὑπὸ CDEGHL. παυϲώμεθα L Lips. Vrat. A. παυϲώμεθα (ταρπ supra) A. ταρπόμεθα H. κοιμηθέντε D Pap. — 637 γάρ που Lips. μῦϲαν CH. ὄϲϲ' A. ὕπο A. ἐπὶ C. — 638 ὕπο A. πάϊϲ ACDEGHL. — 639 πέϲϲω: γρ. πάϲχω Vrat. b. — 640 περὶ κόπρον D. — 642 λαυκανίηϲ (ε supra) C Pap. λευκανίηϲ DS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. conf. X 325. μεθέηκα C. καθίηκα H. γε μὴν H. — 643 ἀχιλλεὺϲ GH. ἠδὲ D. δμώιηιϲι A. δμωῖϲι L. κέλευϲε ACGH. κέλευε E Lips. Rom. — 644 δαίμνι' D. αἰθούϲϲηι A. αἰθούϲηι (ϲ supra) D. — 645 ΕΝΒΑΛΕΕΙΝ Pap. ἐϲβαλέειν H. ϲτορέϲαί τ' D. τ' ἐφύπερθεν ἕϲαϲθαι H omisso versu 646. τάπητα Vrat. A. — 646 οὔλαϲ τ' ἐφύπερθεν L Lips. καθ' ὕπερθεν D. — 647 αἳ δ' D. αἵδ' CGL. δάδαϲ L Lips. conf. ad δ 300. μετα A. — 648 ἄρ ἐϲτόρεϲαν CDHLS. ita editum erat usque ad Heynium, conf. δ 301. ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεϲε Ο 586. οἳ μὲν ἄρ' ἐϲκίδναντο Τ 277. Ψ 3. β 258. οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον Ω 722 (?). ἄρα ϲτόρεϲαν AG Townl. ΕΝΚΟΝΕΟΥϹΑΙ Pap. — 649 ἀχϊλεύϲ C. — 650 μέν τοι L. δὴ omitt. Lips. λέξον DG Vrat. A Flor. λέξω H. λέξεο S.

A. C. 636 παυϲώμεθα: οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ἀντὶ τοῦ ἀναπαυϲώμεθα. ἀπρεπὲϲ γὰρ τὸ λέγειν τὸν πρίαμον ταρπώμεθα Didymus, conf. 633. — 648 ἄρα ϲτόρεϲαν δοιὼ λέχε': οὕτωϲ ἀρίϲταρχοϲ ϲτόρεϲαν δυϊκῶϲ Didymus. reponendum videtur ϲτόρεϲαν ἰακῶϲ, vel quod veri similius est, ϲτόρεϲαν δοιὼ λέχε' δυϊκῶϲ (non πυκινὸν λέχοϲ ut η 340. ψ 291).

ἐνθάδ᾽ ἐπέλθῃϲιν βουληφόροϲ, οἵ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰϲ βουλεύουϲι παρήμενοι, ἣ θέμιϲ ἐϲτι·
τῶν εἴ τίϲ ϲε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ᾽ ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
καί κεν ἀνάβληϲιϲ λύϲιοϲ νεκροῖο γένηται.
ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέωϲ κατάλεξον,
ποϲϲῆμαρ μέμοναϲ κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέωϲ αὐτόϲ τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων Πρίαμοϲ θεοειδήϲ·
εἰ μὲν δή μ᾽ ἐθέλειϲ τελέϲαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαριϲμένα θείηϲ.
οἶϲθα γὰρ ὡϲ κατὰ ἄϲτυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ᾽ ὕλη
ἀξέμεν ἐξ ὄρεοϲ· μάλα δὲ Τρῶεϲ δεδίαϲιν.
ἐννῆμαρ μέν κ᾽ αὐτὸν ἐνὶ μεγάροιϲ γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῦτό τε λαόϲ,
ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ᾽ αὐτῷ ποιήϲαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ᾽ αὖτε προϲέειπε ποδάρκηϲ δῖοϲ Ἀχιλλεύϲ·
ἔϲται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ᾽, ὡϲ ϲὺ κελεύειϲ·

V. l. 651 ἐπέλθῃϲι EGH Cram. Epim. 332, 24. ἀπέλθῃϲιν Bachm. Anecd. II, 87, 7. οἵ τέ μοι ACEGL Bachm. Anecd. II, 87, 7. Et. Gud. 654, 12. Cram. Ep. 332, 24. — 652 ή A. ἡ D. ῆ E. ἥ CGHLS. ἐϲτὶ ACD. — 653 εἴ τϊϲ ϲε CDH. εἴδοιτο E. δια A. — 654 ΑΥΤΙΚΑΔ Pap. 1. man. ΑΥΤΙΚ᾽ ΑΝ in marg. — 655 νεκροῖο λύϲιοϲ ἐϲεῖται C. γένοιτο DES. — 656 κατάλεξον: ἀγόρευϲον H Barocc. Mor. Vrat. d. — 657 ποϲϲῆμαρ A. πόϲϲ᾽ ἦμαρ D. — 658 αὐτὸϲ μενέω Apoll. Soph. 151, 34. μένω omitt. L Lips. — 659 γέρον (ω suprascr.) H. — 660 μ᾽ omitt. L Lips. με θέλειϲ H. — 661 ὡδέ C. κε μοι CGH. ῥέξαϲ Lips. ῥέξαϲ ἢ ῥέζων E. ἀχιλλεῦ EH. θήϲειϲ Vrat. A. — 662 ΥΛΗΝ Pap. 1. man. — 663 ἐξορέοϲ A. μάλα γὰρ HLS Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. d. A. τρῷεϲ L. — 664 μέν γ᾽ C κ᾽ omitt. E. ἐνι A. μεγάροιϲι D. ἐνὶμμεγάροιϲ C. ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙϹ ΓΟΟΩΜΕΝ Pap. — 665 δὲ καὶ θάπτοιμεν G. δαινῦτό AH. δαινυτο D. δαίνῦτό C. δαίνυτό EGLS Lips. Townl. Vrat. d. A. edd. vett. — 666 ἐνδεκάτῃ EL. — 667 δυωδεκάτηι C. ΠΤΟΛΕΜΊΞΟΜΕΝ Pap. πολεμίζομεν H Harl. πτολεμίζομεν Vrat. A. ἀνάγκηι A. — 668 προϲέειπεν D. ἀχϊλεύϲ C. — 669 ἔϲταί τοι C. πρίαμε C.

A. c. 657 ποϲϲῆμαρ Herodianus, ὑφ᾽ ἕν. — 663 ἀρίϲταρχοϲ μάλα γάρ, οὐ μάλα δέ Didymus. Δίδυμοϲ μάλα γάρ, οὐ δὲ Schol. V. poterat scriptura γάρ orta esse ex interpretatione Aristarchea τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. — 665 δαινῦτο Herodianus cum Philoxeno, conf. λελῦτο ϲ 238 φθῖτο λ 330. φθίμην κ 51. ἐκδῦμεν Π 99. δύη ι 377. ϲ 348. υ 286.

σχήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης ἐυπήκτου·
τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε,

V. L. 670 πόλεμον τόσσον χρόνον CDHLS Pap. Cant. Barocc. Mor. Townl. Lips. Vrat. b. τόσσον πόλεμον χρόνον A (sic). τόσσον πόλεμον χρόνον EG edd. vett. ὡς σὺ ἄνωγας ἢ ὅσσον ἄνωγας E. — 671 ὡς A. ἐπι AD. — 672 ἔλαβε GH Vrat. A. Flor. ΔΕΞΙΤΕΡΗΙ Pap. I add. 2. man. δείσῃ EG. δείσῃ CHLS. δείσει D. δήσει Vrat. b. ἐνι A. — 673 τὼ μὲν C. ἂρ ADGL. αὐτόθι: ΑΥ̓ΤΟΥ͂ Pap. κοιμίσαντο Eust. 1369, 28; sed 1371, 5 κοιμήσαντο. — 674 κήρυξ EL. πυκνὰ S. — 675 ἀχϊλεὺς C. εὗδε omitt. C. ἐϋπήκτου CGL: ceteri εὐπήκτου. — 676 τὼ δὲ C. τῷδε S. τῷ δ' ἄρα A Barocc. Mor. δ' ἂρ Rom. τῶ δε βρ A in marg. — 677 μὲν ῥὰ L. — 679 ἑρμείην G Flor. ceteri ἑρμείαν. ἔμαρπτεν ὕπνος H. — 682 ἂρ AC DGHL. ὑπερ A. — 683 οὐ CE. οὔ νυ τί σύγε H. οὔ νύ τί σοι μέλλει Townl. — 684 ἀχϊλεὺς C. — 686 κεν ACDEGHL Pap. κε Lips. — 687 παῖδές τοι CD. τοι H. παῖδές τε Vrat. d. ἐγκλιτικῶς γράφουσι παῖδές τοι Eust. 1371, 31. μετ' ὄπισθε A. ΛΕΛΙΜΜΕΝΟΙ Pap. — 688 γνώῃ DH L Pap. Vrat. A. γνῴῃ Lips. Townl. γνοίῃ (ω) A. γνοίῃ CGS. γνοίῃσι E. — 689 ὣς A. ἔδδεισε L Lips. — 690 τοῖσιν δ' ACDHLS Harl. Townl. Vrat. A. τοῖσι δ' G Lips. Flor. τοῖσι δ' ἂρ Rom.

A. c. 672 δείσῃ editum erat, donec Wolfius ex Veneto A δείσει' revocavit. de coniunctivo praecedente aoristo conf. ad T 354. H. U. 292. — 677 ἄλλοι: conf. ad B 1. K 1. — 687 παῖδες τοὶ λελειμμένοι. conf. Z 201 πεδίον τὸ ἀλήιον. N 794 ἠοῖ τῇ προτέρῃ. I 219. Ξ 213. Π 358. μ 252. ξ 61.

ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸϲ ἔλαυνε κατὰ ϲτρατόν, οὐδέ τιϲ ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖοϲ ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντοϲ, ὃν ἀθάνατοϲ τέκετο Ζεύϲ,]
Ἑρμείαϲ μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸϲ μακρὸν Ὄλυμπον,
ἠὼϲ δὲ κροκόπεπλοϲ ἐκίδνατο πᾶϲαν ἐπ' αἶαν.
οἳ δ' εἰϲ ἄϲτυ ἔλων οἰμωγῇ τε ϲτοναχῇ τε
ἵππουϲ, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τιϲ ἄλλοϲ
ἔγνω πρόϲθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Καϲϲάνδρη, ἰκέλη χρυϲέῃ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰϲαναβᾶϲα φίλον πατέρ' εἰϲενόηϲεν
ἑϲταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀϲτυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεϲϲι·
κώκυϲέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄϲτυ·
ὄψεϲθε Τρῶεϲ καὶ Τρῳάδεϲ Ἕκτορ' ἰόντεϲ,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχηϲ ἐκ νοϲτήϲαντι
χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
ὣϲ ἔφατ', οὐδέ τιϲ αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή· πάνταϲ γὰρ ἀάϲχετον ἵκετο πένθοϲ·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
πρῶται τόν γ' ἄλοχόϲ τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
τιλλέϲθην, ἐπ' ἄμαξαν ἐύτροχον ἀΐξαϲαι,
ἁπτόμεναι κεφαλῆϲ· κλαίων δ' ἀμφίϲταθ' ὅμιλοϲ.
καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δάκρυ χέοντεϲ ὀδύροντο πρὸ πυλάων,

V. L. 691 ἂρ ADGHL. κατα D. — 692 ἵξον GL. ἷξον A. — 693 omitt. AD Pap. Harl. habent CGHL. — 696 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ἔλων A. ἔλον Vrat. A. 1. man. et ἔχον ex corr. man. rec. ΕΤΕΝΑΧΗ Pap. 1. man. ϹΤΕΝΑΧΗΙ 2. man. — 697 ἄγον AL Lips. γρ. φέρον A. — 699 ἰκέλη CDGHL. χρυϲῇ ACEGHLS. χρυϲὴ D. ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ Pap 1. man. — 700 εἰϲ ἀναβᾶϲα AH. εἰϲ ἐνόηϲεν A. ΕΙϹΕΝΟΗϹΕ Pap. — 701 ἑϲτεῶτ' D. ἀϲτυβοώτην A. — 702 ἂρ CDGHL. ἐφημιόνων D. λεχέεϲϲι ACDEGH. — 703 κώκυϲε Lips ἂρ ACDEGHL. γέγωνεν πᾶν L Lips. — 704 τρῷεϲ L. τρωϊάδεϲ ACDGL Cant. Harl. Townl. Lips. Flor. τρωϊάδεϲ ἢ τρῳάδεϲ E. conf. Z 442. H 297. X 105. — 705 ΖΩΟΝΤΕ Pap. ἐκνοϲτήϲαντι ACDEGHL. — 706 πόλι L. — 707 ὡϲ A. αὐτῷ ἐνὶ S. ἐνι AD. αὐτόθι εἰνὶ πόλει G Flor ἐνὶ πόλει L Vrat. A. πτόλϊϊ H. πόλεϊ Townl. λείπετ' C. λείπετο EL Vrat. A. Rom. — 709 ΞΥΝΒΛΗΝΤΟ Pap. — 710 τῶν γ' Townl. τῷ δ' Harl. — 711 ἐφ' ἄμαξαν CH Lips ἀΐξαϲα D. — 712 ΑΝΦΙϹΤΑΘ Pap. ΟΜΕΙΛΟϹ Pap. 1. man. ὅμιλον Lips. — 713 καταδῦντα DL. καταδῦναι Lips. — 714 δακρυχέοντεϲ omnes. προ ADL.

A. c. 701 ἀρίϲταρχοϲ ἑϲτεῶτ' Didymus.

εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖcι μετηύδα·
εἴξατέ μοι οὐρεῦcι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄcεcθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμον δέ.
ὣc ἔφαθ', οἳ δὲ διέcτηcαν καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
οἳ δ' ἐπεὶ εἰcάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖc ἐν λεχέεccι θέcαν, παρὰ δ' εἷcαν ἀοιδούc,
θρήνων ἐξάρχουc, οἵ τε cτονόεccαν ἀοιδὴν
οἳ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ cτενάχοντο γυναῖκεc.
τῇcιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενοc ἦρχε γόοιο,
Ἕκτοροc ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερcὶν ἔχουcα·
ἄνερ, ἀπ' αἰῶνοc νέοc ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
λείπειc ἐν μεγάροιcι· πάιc δ' ἔτι νήπιοc αὔτωc,
ὃν τέκομεν cύ τ' ἐγώ τε δυcάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
ἥβην ἵξεcθαι· πρὶν γὰρ πόλιc ἥδε κατ' ἄκρηc
πέρcεται· ἦ γὰρ ὄλωλαc ἐπίcκοποc, ὅc τέ μιν αὐτὴν
ῥύcκευ, ἔχεc δ' ἀλόχουc κεδνὰc καὶ νήπια τέκνα.

V. L. 715 ἂρ DGH. — 716 ΙΞΑΤΕ Pap. 1. man. διεθέμεν G. — 717 ἄcεcθε CDEGLS. ἄccεcθε Harl. Vrat. A. ΑCΕCΘΑΙ Pap. ἄcαcθε A. ἄcαcθε H Vrat. d. ἀγάγωμι ADG Et. Mg. 54, 43. Cram. Epim. 76, 8. ἀγάγωμαι Lips. ἀγάγοιμι CEHLS conf. H. U. 250. δόμον δέ A. δόμον δὲ (sic) D. πόλιν Et. Mg. 54, 43. Cram. Ep. 76, 8. γρ. πόλιν δέ A. — 718 ὡc A. οἳ δὲ C. διέcταcαν L. — 719 οἳ δ' D. οἵδ' CGHL. ΕΠΙ Pap. 1. man. ἀλλ' ἐπεὶ Barocc. Mor. κλειτὰ H. — 720 ἓν A. — 721 θρήνων CEGHS Bekk. An. 752, 21. Pseudoplut. 144, 13. θρήνουc ADL Pap. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. d. A. θρήνων· ἐξάρχουc' οἵ τε H. ἐξάρχουc' CGHLS. ἐξάρχουc' A. post ἀοιδήν est distinctio in A. — 722 οἳ μὲν C. ἂρ EH. μὲν δὴ θρήνεον DL Lips. ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὴ θρήνεον A. vulgo οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον. ἐπϊ C. δ' ἐcτενάχοντο E Vrat. A Rom. — 723 τῇcιν: ἐν ἄλλῳ τοῖcιν A. ita Lips. ἀνδρομάχῃ A. — 724 ἱπποδάμοιο DL Pap. Vrat. b. A. μετα A. — 725 ἄνερ CHS. καδδ' ἐμε A (sic). καδδέμε CGHL. — 726 ἐνὶ μεγάροιcιν D. μεγάροιc L. παῖc L. δέ τε ACHS Cant. Mor. Lips. Vrat. A. ἐν ἄλλῳ πάϊc δ' ἔτι A. αὔτωc AEGH. — 727 coi L Lips. τε omitt. L Lips. ὀΐω HL. — 728 ἤδε A: ceteri ἧδε. κατάκρηc H. — 729 ὅc τέ μιν CEH: ceteri ὅcτε μιν. — 730 ῥύcκεν E. ῥύcαcκεc οὐδ' ἀλόχουc L. ἐρύcαcκ' οὐδ' ἀλόχουc Lips. ἔχειc D. ΕC pro ἔχεc Pap.

A. c. 721, 722 corruptissimum hunc locum non tetigi, nisi quod cum Bekkero 2. οἳ μὲν δὴ θρήνεον scripsi. valde dolendum est excidisse Aristarchi explicationem, nam versui 721. in cod. A diple pura est adpicta. ea scriptura, quae firmatur optimorum librorum auctoritate „ἀοιδοὺc θρηνούc (= θρηνῳδούc). ἐξάρχουc' οἵ τε cτονόεccαν ἀοιδήν. οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον" tantis difficultatibus laborat, ut praeter Düntzerum nemo eam ausus sit recipere. alii versum 721. pro spurio habuerunt. — 724 ἀνδροφόνοιο conf. A 242. Ζ 498. Ι 351. Π 77. 840. Ρ 428. 616. 638. C 149. Ω 509. ἱπποδάμοιο Η 38. Π 717. Χ 161. 211. Ω 804. — 725 Ζηνόδοτοc νέον ὤλεο Didymus.

αἳ δή τοι τάχα νηυϲὶν ὀχήϲονται γλαφυρῇϲι,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇϲι· ϲὺ δ' αὖ τέκοϲ ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἕψεαι, ἔνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
ἀθλεύων πρὸ ἄνακτοϲ ἀμειλίχου· ἤ τιϲ Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸϲ ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενοϲ, ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ
ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτοροϲ ἐν παλάμῃϲιν ὀδὰξ ἕλον ἄϲπετον οὖδαϲ.
οὐ γὰρ μείλιχοϲ ἔϲκε πατὴρ τεὸϲ ἐν δαῒ λυγρῇ·
τῶ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄϲτυ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦϲι γόον καὶ πένθοϲ ἔθηκαϲ,
Ἕκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιϲτα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
οὐ γάρ μοι θνῄϲκων λεχέων ἐκ χεῖραϲ ὄρεξαϲ,
οὐδέ τί μοι εἶπεϲ πυκινὸν ἔποϲ, οὗ τέ κεν αἰεὶ
μεμνῄμην νύκτάϲ τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουϲα.
ὣϲ ἔφατο κλαίουϲ', ἐπὶ δὲ ϲτενάχοντο γυναῖκεϲ.
τῇϲιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἦ μέν μοι ζωόϲ περ ἐὼν φίλοϲ ἦϲθα θεοῖϲιν·
οἳ δ' ἄρα ϲεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴϲῃ.

V. L. 731 τοι omitt. G. οἰχήϲονται CE Ven. B. γλαφυρῇϲι CDEGH. γλαφυρῇϲιν AL Pap. — 732 καὶ δὴ ἐγὼ G Flor. καὶ μὲν ἐγὼ ACDEH LS Cant. Mor. Harl. Lips. Barocc. Townl. Vrat. b. d. ἢ ἐμῇ C. — 733 ἔνθά κεν ACDH. ἐνθά κεν G. — 734 ἀθλεύων ADLS Cant. Lips. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Hesychius I, 64. Suidas II, 2, 414, 6. ἀεθλεύων CEGH edd. vett. Schol. X 183. προ AD. ἀμειλίκτου Lips. Schol. X 183. — 735 ἑλὼν: ἔχων Schol. T 126. ἀπο A. — 736 ΧΩΜΕΝΟϹ Pap. 2. man. ᾧ δή: ᾧτινι δή DEGLS Mor. Barocc. Lips. edd. vett. χωόμενοϲ ultimam ante vocalem producit ut A 244. I 107. Ψ 608. θ 238. λ 103. ν 343. εἰδόμενοϲ Ε 462. ϲειάμενοϲ Χ 22. ἀχνύμενοϲ Ψ 137. πλαζόμενοϲ π 64. θερϲόμενοϲ τ 507. — 737 Η pro ἠὲ Pap. idem ΗΚΑΙ pro ἐπεί. — 738 ΠΑΛΑ Pap. 1. man. ΜΗΙϹΙΝ add. 2. man. — 740 τῶ ACDHLS. τῷ EG. κεν pro καὶ C. μὲν omitt. EG Flor. κατὰ: ΠΕΡΙ Pap. — 741 ἄῤῥητον CHLS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. d. A. conf. ad P 37. τοκεῦϲιν H. — 742 μάλα γε λελείψεται L. — 743 γάρ μι G. θνήιϲκων A: ceteri θνήϲκων. — 744 οὐδέ τι μοι ADGHL Plutarchus Consol. ad Apoll. 30. εἶπαϲ Lips. Barocc. ceteri cum Plutarcho εἶπεϲ. οὔτε κεν E. — 745 μεμνήμην A. μεμνοίμην L Lips. νύκτάϲ τε A. ἤματα DGH. δακρυχέουϲα omnes. — 746 ὥϲ A. φάτο D. ἐπι CD. δε C. δ' ἐϲτενάχοντο Lips. Rom. conf. 722. — 747 τοῖϲι D Lips. τοῖϲιν L. δ' αὖ L. αδινοῦ A. ceteri ἀδινοῦ. βόοιο G. — 748 ἕκτωρ Lips. ΟΜΟΙ pro ἐμῷ Pap. 1. man. περι φίλτατε D. — 749 θεοῖϲι G Pap. — 750 οἵδ' CHL. ΗΔ' pro οἳ δ' Pap. κήδονται D.

A. c. 743 θνῄϲκων conf. H. U. 216. — 749 περιϲπαϲτέον τὸν ἦ Schol. V.

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
πέρνασχ', ὅν τιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐεικοστὸν ἔτος ἐστίν,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὔ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

V. l. 751 ἀχϊλεὺς C. — 752 ΕΛΕΚΕ Pap. 1. man. ἐν ἄλλῳ ὅντιν' ἕλῃσι A. ὅν κε λάβοι Strabo X, 457. ἥν τινα ἢ ὅντινα E. — 753 ὀμιχθαλόεσσαν L. — 754 ΕΠΙ Pap. — 755 ῥυτάζεσκεν L Lips. — 756 ἀνέστησε CDEG Vrat. A. edd. vett. ὡς A ceteri ὥς. — 757 ἑρσήεις ACGHL. ἐῤῥωεῖς Vrat. A. μεγάροισι ACDEH. — 758 ἴκελος DGHL. ὅτ' pro ὅν τ' D. — 759 ἀγανοῖσι βέλεσσιν LS Pap. βέλεσσιν Vrat. A. ἀποιχόμενος κατεπέφνην G. ΚΑΤΑΠΕΦΝΗ Pap. καταπέφνει L. καταπέφνει (εν) S. ἐν ἄλλῳ οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι ἐποιχόμενος καταπέφνῃ A. — 760 ὡς A. ὄρινε ACGH. ὄρινεν E 1372, 23 L ἔγειρε D Pap. Mor. Barocc. Vrat. A. conf. Υ 31. — 761 τοῖσι L. δ' αὖθ' HS Cant. Harl. — 762 πολυφίλτατε D. — 764 μ' ἄγε E. τροίην omisso δ' D. ἄγαγ' ἐς τροίην C. ἐς τροίηνδ' Harl. δε· Lips. ὤφελον (λ) C. ὤφελον H. ὄφελον L. ὤφελλ' ἀπολέσθαι A in marg. DGS Cant. Vrat. d. A. edd. vett. ὤφελλον ὀλέσθαι ἢ ὄφελλ' ἀπολέσθαι Eust. 1374, 30. ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι ἀκριβέστερον τοῦ ὤφελλ' ἀπολέσθαι Eust. 1374, 44. — 765 τόδε εἰκοστὸν CDGHLS alii. τόδ' ἐεικοστὸν AE Vrat. d. Flor. Rom. — 767 ΟΥΠΩϹ Pap.. — 768 εἴ τις μοι L. ἐνι A. ἐνῖμμεγάροισϊν C. ἐνίπποι D Lips. ἐνίσποι GLS Cant. Barocc. Mor. Townl Vrat. A. Flor. γρ. ἐνισσοι A.

A. c. 753 ἀμιχθαλόεσσαν: Ἀντίμαχος μιχθαλόεσσαν Schol. V. alii fortasse ὀμιχλήεσσαν, conf. Schol. AD ἔνιοι δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ τὴν ὀμιχλώδη ἀπέδοσαν. — 764 ὤφελλ' ἀπολέσθαι: ὄφελον (sic) ὀλέσθαι οὕτως, ἵν' ᾖ ὅμοιον τῷ „ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ" (Z 345) Schol. V. in A versui diple est adposita, sed intercidit scholium Aristonici, quod haud dubie ad hanc scripturam pertinebat.

δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἢ ἑκυρή, ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί,
ἀλλὰ cὺ τόν γ' ἐπέεcci παραιφάμενος κατέρυκες
cῇ τ' ἀγανοφροcύνῃ καὶ coῖc ἀγανοῖc ἐπέεcci.
τῶ cέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίc μοι ἔτ' ἄλλοc ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκαcιν.
ὣc ἔφατο κλαίουc', ἐπὶ δ' ἔcτενε δῆμοc ἀπείριυν.
λαοῖcιν δ' ὁ γέρων Πρίαμοc μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ἄξετε νῦν Τρῶεc ξύλα ἄcτυ δέ, μηδέ τι θυμῷ
δείcητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺc
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώc.
ὣc ἔφαθ', οἳ δ' ὑπ' ἀμάξῃcιν βόαc ἡμιόνουc τε
ζεύγνυcαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄcτεοc ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄcπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεcίμβροτοc ἠώc,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θραcὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντεc,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέcαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμοc δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλοc ἠώc,
τῆμοc ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτοροc ἤγρετο λαόc.

V. L. 769 ἢ δαέρων Townl. ἐϋπέπλων CGHL. εὐπέπλων ADE Vrat. A Lips. — 770 ἑκυρ[illegible]δὲ A. αἰεὶ: πατὴρ L. ΗΕΝ Pap. 2. man. in marg. γρ. εἶεν (ἦεν?) A. — 771 τοί γ' ἐπέεcci παρεφάμενοc H. — 772 ἐπέεcci ACDEH. ἐπέεccιν GL Pap. Flor. — 773 τῶ ACHL. τώ D. τῷ EG. cε θ' C. cε μάλα κλαίω L Lips. — 774 γάρ τϊc μοι CH. ΜΟΙΤΙϹ Pap. ἐνι A. — 775 φίλιοc D. πεφρίκαcι AD. ΠΕΦΡΕΙΚΑϹΙΝ Pap. — 776 ὡc A. ἐπι CL. δὲ cτένε A. — 777 λαοῖcι D Lips. μετα ACD. ἔειπε D Lips. — 778 ἄξατε Harl. τρῷεc L. ἄcτυ δὲ AH. μὴ δέ τι CG. — 779 λόχον omitt. L. ἀχϊλεὺc C. — 780 ὧδε, πέτελλε L. ἀπο A. — 782 ὡc A. οἵδ' CDGL. ὑφ' ἀμάξῃcι CDG Mor. Barocc. Vrat. b. d. A. Flor. ὑφ' ἀμάξῃcιν H. ἀμάξῃcι E Lips. ἀπ' ἀμάξῃcιν S. — 783 ζεύγνυον Mor. Townl. Vrat. d. προάcτεοc A. προ D. ἠγερέθεντο H. — 784 μὲν τόγ' D. ΔΗϹΦΙΝ Pap. 1. man. ΤΟΙΓΕ 2. man. ἀγήνεον (η) CDH. ἀγίνεον L. ἀγείνεον Townl. Apoll. Soph. 6, 8. — 785 φάνη DL Vrat. A. φρένη Lips. φαεcίμβροτοc A. ῥοδοδάκτυλοc Vrat. A. ἐν ἄλλῳ ῥοδοδάκτυλοc ἠώc A, conf. Z 175. — 786 ἄρ CDEGHL. ἄρ' A. δάκρυ χέοντεc A: ceteri δακρυχέοντεc. — 787 ἓν A. ἐν δ' ἔβαλον πῦρ: ἐν ἄλλῳ ἀχνύμενοι κῆρ A, conf. Ψ 165. — 789 τῆμοc δ' D. ἄρ DGHL. ΠΥΡΗ Pap. ΚΛΥΤΟΝ Pap. 2. man. ΚΡΙΤΟϹ 1. man. * ἤγρετο: libri ἔγρετο, conf. H 434. versus abest a Townl.

A. c. 773 ἔμ' ἄμμορον: οἳ δὲ γράφουcιν ἐμὸν μόρον Schol. V. conf. Z 408.

[αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ϲβέϲαν αἴθοπι οἴνῳ
πᾶϲαν, ὁπόϲϲον ἐπέϲχε πυρὸϲ μένοϲ· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀϲτέα λευκὰ λέγοντο καϲίγνητοί θ' ἕταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά γε χρυϲείην ἐϲ λάρνακα θῆκαν ἑλόντεϲ,
πορφυρέοιϲ πέπλοιϲι καλύψαντεϲ μαλακοῖϲιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐϲ κοίλην κάπετον θέϲαν, αὐτὰρ ὕπερθε
πυκνοῖϲιν λάεϲϲι κατεϲτόρεϲαν μεγάλοιϲι·
ῥίμφα δὲ ϲῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ ϲκοποὶ εἵατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδεϲ Ἀχαιοί.
χεύαντεϲ δὲ τὸ ϲῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ ϲυναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμαϲιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ.
    ὣϲ οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτοροϲ ἱπποδάμοιο.

V. L. 790 omitt. AELS Pap. Lips. Townl. Vrat. d. A. Flor. habent CDGH. ὀμυγερέεϲ G. — 791 κατα ACD. πυρκαϊὰν Lips. — 792 ἐπεῖχε Vrat. d. Flor. conf. Ψ 238. — 793 θ' omitt. DEHS edd. vett. habent ACGL Townl. conf. Δ 441 καϲιγνήτη ἑτάρη τε. — 795 χρυϲέην L. — 797 ἂρ ADEGHL. ὕπερθε AEH: ceteri ὕπερθεν. — 798 πυκϊνοῖϲϊ CH. πυκνοῖϲι Vrat. A. πυκνοῖϲι (πυκινοῖϲιν L) μεγαλοῖϲι κατεϲτόρεϲαν λάεϲϲι L Lips. ΚΑΤΑϹΤΌΡΕϹΑΝ Pap. μεγάλοιϲι ACEH. — 799 ἔχευαν S Barocc. ἔχεον Townl. παντη AEG: ceteri πάντη. — 800 ἐφορμήϲειαν L Lips. ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΕϹ Pap. 1. man. — 802 ϲυναγειρ[α]όμενοι A. ϲυναγειράμενοι GL Lips. edd. vett. εὖ τ' ἀναγειράμενοι Harl. Cant. Mor. ϲυναγυρόμενοι Vrat. d. διαγειρόμενοι S Barocc. ΔΑΙΝΥΝ ΠΕΡΙΚΥΔΕΑ Pap. 1. man. correxit man. 2. — 803 διοτροφέοϲ H. — 804 ὡϲ A.

A. c. 793 ὀϲτέα Herodianus: alii ὄϲτεα. — 795 τά γέ χρυϲείην conf. H. U. 41. — 796 καλύψαντεϲ: τινὲϲ καθάψαντεϲ Schol. V. — 804 τινὲϲ γράφουϲιν „ὣϲ οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτοροϲ· ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρηοϲ θυγάτηρ μεγαλήτοροϲ ἀνδροφόνοιο" Schol. V.

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 02875 2254